

СѢ́АА Ѣ ВЕЛІ́КАА СЕДМІ́ЦА СВЕТА И ВЕЛИКА СЕДМИЦА

Упоредно
Српски - Црквенословенски

Припремио
Ипођакон Зоран Бовић

Земун, 2020 Лета Господњег

СВЕТА И ВЕЛИКА СЕДМИЦА:

У СВЕТИ ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЉАК

- ЈУТРЕЊЕ
- ВЕЧЕРЊЕ (+ И даље ток Пређеосвећене Литургије)
- Повечерје велико.

У СВЕТИ ВЕЛИКИ УТОРАК

- ЈУТРЕЊЕ (Почетак као на Велики Понедељак)
- ВЕЧЕРЊЕ (+ И даље ток Пређеосвећене Литургије)
- Повечерје велико.

У СВЕТУ ВЕЛИКУ СРЕДУ

- ЈУТРЕЊЕ (Почетак као у Велики Понедељак) + И даље час 9-и и Изобразитељна, по обичају
- ВЕЧЕРЊЕ (+ И даље ток Пређеосвећене Литургије, почетак као и у Велики Понедељак)
- Повечерје мало

У СВЕТИ И ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК

- ЈУТРЕЊЕ (+ Спајамо и час Први а остали часови читају се трипсалмно, просто)
- ВЕЧЕРЊЕ (+И даље по реду Божанска Литургија Василија Великога)
- Повечерје мало

ЧИН СВЕТИХ И СПАСОНОСНИХ СТРАДАЊА ГОСПОДА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА

- У свети и Велики Четвртак увече Јутрење Великог Петка.

ЦАРСКИ ЧАСОВИ НА СВЕТИ И ВЕЛИКИ ПЕТАК

- ЧАС 1
- ЧАС 3
- ЧАС 6
- ЧАС 9
- ИЗОБРАЗИТЕЉНА

У СВЕТИ И ВЕЛИКИ ПЕТАК

- ВЕЧЕРЊЕ
- ПОВЕЧЕРЈЕ (мало и целивање Плаштанице)

У СВЕТУ И ВЕЛИКУ СУБОТУ

- ЈУТРЕЊЕ
- ВЕЧЕРЊЕ

СѢ́ДА И ВЕЛІ́КАА СЕДМІ́ЦА:

ВЕЛІ́КІЙ ПОНЕДѢ́ЛЬНИКЪ

На повечѣ́рїи На оў́трени На 5-мъ часѣ́ На вѣчѣ́рни

ВЕЛІ́КІЙ ВТО́РНИКЪ

На повечѣ́рїи На оў́трени На 5-мъ часѣ́ На вѣчѣ́рни

ВЕЛІ́КАА СРЕДА́

На повечѣ́рїи На оў́трени На 5-мъ часѣ́ На вѣчѣ́рни

ВЕЛІ́КІЙ ЧЕТВЕРТО́КЪ

На повечѣ́рїи На оў́трени На 6-мъ часѣ́ На вѣчѣ́рни

ВЕЛІ́КІЙ ПАТКО́КЪ

На повечѣ́рїи

Послѣ́дованїе сѣ́быхъ стѣ́тїи

Часы́ велі́каго́ патка́

На 6-мъ часѣ́ На 7-мъ часѣ́ На 5-мъ часѣ́ На 8-мъ часѣ́

На вѣчѣ́рни

ВЕЛІ́КАА СВѢ́ЩА

На повечѣ́рїи На оў́трени На вѣчѣ́рни На полѣ́нощницѣ́

Во Сѣѣи ѿ Великікѣи Понедељникѣ

На Оутрени, Вѣчера и Повечерје Великое
Трипѣснецѣ Господина Андреја Критскаго.

ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЉАК

НА ЈУТРЕЊЕ СА ЧАСОВИМА И ИЗОБРАЗИТЕЉНОЈ
ВЕЧЕРЈЕ И ПОВЕЧЕРЈЕ ВЕЛИКО
СА ТРИПЕСНЕЦЪ ГОСПОДИНА АНДРЕЈА КРИТСКОГ

У П О Р Е Д Н О
СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ЈУТЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 поклона.)

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твојем, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твојем, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твојем обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и хтења (молитве) усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твојем, славу и величанство ставићеш на

На Оутрени

Сѣенникъ: Блгоговѣнъ бгъ нашъ всегда, нынѣ ѿ прѣсно, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: Амѣнь.

И начиняютъ братїа:

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, ѿже вездѣ съи, ѿ всаисполнаа, сокровище блгнхъ ѿ жизни подателю, прѣдѣ ѿ вселіа въ ны, ѿ ѡчисти ны ѿ всакиа скверны, ѿ спси блже, души наша.

Сѣи бже, сѣи крѣпкїи, сѣи безмертныи, помилди насъ. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѡмѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣсно, ѿ во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Престѡа трѣце, помилди насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѣ наша: блко, прѡстѣ беззакѡнїа наша: сѣи, прѡстѣ ѿ ѡчищенїа нашеа, ѿмене твоегѡ радѣ.

Гдѣ помилди, **(Трижды.)**

Слава оцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѡмѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣсно, ѿ во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Оче нашъ, ѿже съи на нѣсѣхъ, да свѣтитѣ ѿма твое, да прѣидетъ црѣтѣе твое, да бѣдетъ вола твоеа, ѿкъ на нѣси ѿ на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, ѿ ѡстави намъ долги наша, ѿкоже ѿ мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: ѿ не введи насъ во ѡскѡшенїе, но ѡбѣди насъ ѿ лѣкавагѡ.

Свѣщенникъ возглаголетъ:

ѿкъ твое съи црѣтво, ѿ сила, ѿ слава, оцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѡмѣ дхѣ, нынѣ ѿ прѣсно, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: амѣнь.

И начиняютъ братїа:

Прѣидите, поклонїма црѣви нашему бгѣ.

Прѣидите, поклонїма ѿ припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашему бгѣ.

Прѣидите, поклонїма ѿ припадѣмъ самѡму хрѣтѣ, црѣви ѿ бгѣ нашему. **Поклоны три.**

Псаломъ дї.

Оуслышитъ тѣ гдѣ въ дѣнь печѣли, защититъ тѣ ѿма бга ѿкъваа. Пѡлетъ тѣ помоць ѿ сѣгѡ, ѿ ѿ сїѡна застѣпитъ тѣ. Поманѣтъ всакъ жѣртѣ твое, ѿ всесоженїе твое тѣчно бѣдѣ. Дѣстъ тѣ гдѣ по сѣрдцѣ твоему, ѿ весь совѣтъ твое ѿсполнитъ. Возрадѣмѣ ѿ спсѣнїа твоемъ, ѿ во ѿма гдѣ бга нашегѡ возвеличимѣ: ѿсполнитъ гдѣ вса прѡщѣнїа твоѣ. Нынѣ познахъ, ѿкъ спсѣ гдѣ хрѣста своего. Оуслышитъ сѣгѡ съ нѣсѣ стѡгѡ своего, въ силахъ спсѣнїе деснїцы сѣгѡ. Сїи на колеснїцахъ, ѿ сїи на конехъ: мы же во ѿма гдѣ бга нашегѡ прѣзовѣмъ. Тїи спѣти бѣша ѿ падѡша, мы же востѣхомъ ѿ ѿсправнѡмѣ. Гдѣ, спси царѣ, ѿ оуслыши ны, вѡнѣже ѿ дѣнь прѣзовѣмъ тѣ.

Псаломъ в̄.

Гдѣ, силою твоею возвеселїтѣ царѣ ѿ ѿ спсѣнїа твоемъ возрадѣтѣ сѣлѡ. Желѣнїе сѣрдца сѣгѡ дѣлз сѣи сѣмѣ, ѿ хотѣнїа оутѣнѣ сѣгѡ нѣси лишилз сѣгѡ. ѿкъ прѣдварїилз сѣи сѣгѡ блгословѣнїемъ блгостыннымъ, положїлз сѣи на главѣ сѣгѡ вѣнѣцъ ѿ камене чѣстна. Живѡтѣ прѡсїлз сѣи оу тебѣ, ѿ дѣлз сѣи сѣмѣ долготѣ днїи во вѣкѣхъ вѣка. Вѣлїа слава сѣгѡ спасѣнїемъ твоимъ, слава ѿ велелѣпїе возложїши на него. ѿкъ

њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радошћу лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњега неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Тропар:

Спаси, Господе, Народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај народ Твој православни.

Појац:

Слава: Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твојом новом Народју даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

И сада: Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Чтец: Господе, помилуј. (3 пута.)

Ђакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).

Чтец: Господе, помилуј. (3 пута.)

Ђакон: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Чтец: Господе, помилуј. (3 пута.)

Даше ѿмѣ бл҃гословеніе во вѣкѣ вѣка, возвеселиши ѿгò радостію съ лицемъ твоимъ. **Гѣ**кѡ царь оуповаетъ на гдѣ. ѿ мѣтїю вышнаго не подвижитъ. Да ѡбръщется рѣка твоѡ вѣмъ врагомъ твоимъ, десница твоѡ да ѡбръщется всененавѣдцыа тебе. **Гѣ**кѡ положиши ѿхъ гѣкѡ пещь ѡгненнѡю, во время лица твоего: гдѣ гнѣвомъ твоимъ сматѣтъ ѿ, ѿ сѣетъ ѿхъ ѡгнь. Плоды ѿхъ ѡ землѣ погубиши, ѿ сѣмя ѿхъ ѡ сынѡвъ человѣческихъ. **Гѣ**кѡ оуклониши на тѡ сла, помыслиши советы, ѿхъже не возмогутъ състѣвти. **Гѣ**кѡ положиши ѿ хребетъ во избѣтцѣхъ твоихъ, оуготоуиши лице ѿхъ. Вознеси гдѣ силою твоєю, воспоемъ ѿ поемъ сла твоѡ.

Сѣтѣи бже, сѣтѣи крѣпкїи, сѣтѣи безмертвїи, помнѣи насъ. **(Трижды.)**

Слава ѡцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѡмѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїсно, ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

Престѡа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчїстїи грѣхѣи нашѡ: вѣко, прѡстѣи беззаконїѡ наша: сѣтѣи, посѣтѣи ѿ исцѣлѣнїемъ нашѡ, ѿ мене твоего радн.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава ѡцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѡмѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїсно, ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

ѡче нашъ, ѿже сѣи на небѣхъ, да свѣтитъ ѿма твое, да прїидетъ црѣтѣе твое, да вѣдетъ вола твоѡ, гѣкѡ на небѣи ѿ на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, ѿ ѡстаѣн намъ долги нашѡ, гѣкоже ѿ мы ѡстаѣлаемъ должникѡмъ нашимъ: ѿ не введѣи насъ во искушенїе, но избѣви насъ ѡ лѣкаѡго.

Свѣщенникъ возглашаетъ:

Гѣкѡ твое сѣтѣи црѣтѣе, ѿ сла, ѿ слава, ѡцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѡмѣ дхѣ, нынѣ ѿ прїсно, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Дѣкъ: ѡмнѣ.

И тропарѣ сї:

Сѣи гдѣи люди твоѡ, ѿ бл҃гословїи достоѡнїе твое, побѣды на сопротивнымъ дѣрѡа, ѿ твое ѡхранѣа крѣтомъ твоимъ житѣльство.

Слава: Вознеси на крѣтѣ волею тезоименитѡмъ твоимъ новѡмъ житѣльствѣ щедрѡты твоѡ дѣрѡи хрѣтѣ бже: возвесели насъ силою твоєю, побѣды даѡ намъ на сопостѣты, посѡбїе имѣщымъ твое ѡрѣжїе мїра, непобѣдимѡ побѣдѣ.

И нынѣ: Предстѣтельство страшноѡ ѿ непѡстыднѡе, не презри бл҃гаѡ молїтѣвъ нашнхъ, всепѣтаѡ еѣе, оутвердѣи правослѡвннхъ житѣльство: сѣи вѣрннхъ люди твоѡ, ѿ подѣждѣ имъ съ небѣ побѣдѣ, занѣ роднѣ сѣи бга, сѣдїна бл҃гословеннѡа.

Дїаконъ: Помнѣи насъ бже, по величїи мїлѡсти твоеї, мѡлнмъ ти ѡ, оуслѣши ѿ помнѣи.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Дїаконъ: Вѣце мѡлнмѡ ѡ стѣншемъ правнѣтельствующемъ сѣнѡдѣ **[ѡще подѣ мнѣрополїтомъ, прнглагѡлетъ: ѿ ѡ мнѣрополїтѣи нашемъ, сѣгѡже ѡбласть,]** ѿ всеї во хрѣтѣ брѣтїи нашей.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Дїаконъ: Вѣце мѡлнмѡ ѡ всемъ ѿхъ хрѣтолюбнѡмъ вѡннствѣ.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Возглас:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Троици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва Чтеца, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на Народу Томе благослов је Твој.

Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејех као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мном. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Возглашеніе:

Гѣкѡ милостивъ ѿ члѣвѣколюбѣцъ бгѣъ ѣси, ѿ тебѣ слава возсылаемъ, оцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѡмѣ дхѣ, нынѣ ѿ присево, ѿ во вѣки вѣкѡвѣ.

Людїе: Аминь. Именемъ гдннмъ блгословѣи оутче.

Сщїенникъ: Слава стѣи ѿ единосщїиѣи: ѿ прѡчала.

Ликъ: Аминь.

Псаломъ ѿ.

Гдн, что еса оумножиша стѣжающїи мнѣ; мнози востаютъ на мѣ, мнози глаголютъ дшнїи моѣи: нѣсть спнїа ѣмѣ во бѣѣ ѣгѡ. Тыѡ же, гдн, застѣпникъ моѡ ѣси, слава моѣ, ѿ возносѣи главо моѡ. Глаголю моимъ ко гдѣ воззвахъ, ѿ оуслыша мѣ ѡ горы сыа своеѣ. Азъ оуидехъ, ѿ спяхъ, востяхъ, гѣкѡ гдѣ застѣпнѣтъ мѣ. Не оубоуеа ѡ тѣмъ людѣи, ѡкрестъ нападающихъ на мѣ. Воскрѣни, гдн, спси мѣ, бже моѡ: гѣкѡ ты поразиа ѣси вавраждающихъ мнѣ вде, зѣбы грѣшникѡвѣ сокрѣшиа ѣси. Гдне ѣсть спнїе, ѿ на людехъ твоихъ блгвѣнїе твоѣ.

Азъ оуидехъ ѿ спяхъ, востяхъ, гѣкѡ гдѣ застѣпнѣтъ мѣ.

Псаломъ ѡз.

Гдн, да не ѣрогтїю твоѣю ѡблчїши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накажешн мене. Гѣкѡ стрѣлы тво. оунзѡша во мнѣ, ѿ оутвердиа ѣси на мнѣ рѣкѣ твоѡ. Нѣсть ѡщѣленїа во плѣти моѣи ѡ лица гнѣва твоегѡ, нѣсть мира во костѣхъ моихъ, ѡ лица грѣхъ моихъ. Гѣкѡ беззакѡнїа мо. превзидѡша главо моѡ, гѣкѡ бремя тѣжкое ѡтаготѣша на мнѣ. Возмердѣша ѿ согнїша рны мо. ѡ лица бездѣмїа моегѡ. Пострадахъ ѿ слакохїа до конца, весь день свѣтѣа хождахъ. Гѣкѡ лдѣа мо. наполишася порѣганїи, ѿ нѣсть ѡщѣленїа во плѣти моѣи. ѡслобленъ быхъ, ѿ смирихса до сѣла: рыкахъ ѡ въздыханїа сѣрдца моегѡ. Гдн, предъ тобою все желанїе моѣ, ѿ въздыханїе моѣ ѡ тебѣ не оутанса. Сѣрдце моѣ сматѣса, ѡстави мѣ сила моѣ, ѿ свѣтъ оцїю моѣю, ѿ тоѡ нѣсть со мною. Арзи моѡ ѿ ѡскреннїи моѡ, прѣмѡ мнѣ приближншася ѿ стѣша. ѿ ближнїи моѡ ѡдалече мене стѣша, ѿ нѣждахса ѡщѣщїи дшнѣ моѡ, ѿ ѡщѣщїи сла мнѣ, глаголахъ сѣтнаа, ѿ льстивнымъ весь день подчухса. Азъ же гѣкѡ гдѣхъ не слышахъ, ѿ гѣкѡ нѣмъ не ѡверзѣи оутѣ своихъ. ѿ быхъ гѣкѡ человекъ не слышай, ѿ не ѡмыѡ во оутѣхъ своихъ ѡблчїнїа. Гѣкѡ на тѣ гдн, оуповахъ, ты оуслышиши гдн бже моѡ. Гѣкѡ рѣхъ: да не когда пораждѡтъ мнѣ еса врази моѡ, ѿ вегда подвижатсѣа ногамъ моимъ, на мѣ велерѣчеваша. Гѣкѡ азъ на рны готѡвѣ, ѿ болѣзнь моѣа предѡ мною ѣсть вѣнѣ. Гѣкѡ беззакѡнїе моѣ азъ возвѣщѣ, ѿ попехса ѡ грѣсѣ моѣмъ. Врази же моѡ жнеѣтъ, ѿ оукрѣпїшася пѣче мене, ѿ оумножншася ненавїдащїи мѣ безъ правды. Воздающїи мнѣ слаа возъ блага, ѡболгахъ мѣ, занѣ гоняхъ блгостыню. Не ѡстави мене, гдн бже моѡ, не ѡстѣпнѣ ѡ мене. Воннѣ во помѡчь моѡ, гдн спсїнїа моегѡ.

Не ѡстави мене, гдн бже моѡ, не ѡстѣпнѣ ѡ мене. Воннѣ во помѡчь моѡ, гдн спсїнїа моегѡ.

(Псалм 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер затвори уста оних који говоре неправду.

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута, без поклона.)**

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалм 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као убијени који леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не изла-жах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвалити? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромах сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогох. На мене дођоше љутње Твоје, усташења Твоја потресосе ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњег, и познанике моје од несреће (моје).

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

Ѳаломъ ѿв.

Бже бже мой, кз тебе оутреннюю: возжада тебе душа моя, коль множицею тебе плоть моя, кз земли прѣстѣ, ѿ непроходѣ, ѿ безводѣ. Такъ во сѣмъ гвѣхѣ тебе, видѣти силѣ твою ѿ славы твою. Гакъ души милость твою паче животѣ, оустнѣ мои похвалитѣ тѣ. Такъ егословлю тѣ кз животѣ моёмъ, ѿ имени твоёмъ воздѣждѣ рѣцѣ мои. Гакъ ѿ тѣка ѿ мѣсти да исполнитѣ душа моя, ѿ оустнама радостнѣ возхвалитѣ тѣ оустѣ мо.. Яце поминѣхъ тѣ на постѣи моѣи, на оутреннихъ подчаждѣ кз тѣ. Гакъ былъ еси помощникъ мой, ѿ крѣпѣ крилъ твою возраждѣю. Прильпе душа моя по тебе, менѣ же прѣдѣтѣ десница твою. Тѣи же вѣде икаша души мою, видѣтѣ кз пренсподнаа земли: предадѣтѣ кз рѣкѣ орджѣа, чѣстнѣ лисовомъ еждѣтѣ. Царѣ же возвелитѣ ѿ вѣѣ, похвалитѣ всѣмъ кленѣица ѿмъ: Гакъ заградѣша оустѣ глаголющихъ неправѣнаа.

На оутреннихъ подчаждѣ кз тѣ, гакъ былъ еси помощникъ мой, ѿ крѣпѣ крилъ твою возраждѣю. Прильпе душа моя по тебе, менѣ же прѣдѣтѣ десница твою.

Слава оцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѣмъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѣ, ѿ во вѣкѣи вѣкѣвѣ, аминѣ.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебе бже. **Трижды, безъ поклѣнѣвѣ.**

Гдѣ поминѣи, **трижды:**

Слава оцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѣмъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѣ, ѿ во вѣкѣи вѣкѣвѣ, аминѣ.

Ѳаломъ ѿз.

Гдѣ бже спсѣнѣа моегѣ, во дни воззвахъ, ѿ во ноци прѣдѣ тобою: Да видѣтѣ прѣдѣ тѣ млѣтва моя, приклонѣ оухо твоѣ кз молѣнѣю моему, Гакъ исполниа словѣ души моя, ѿ животѣ мой ѿдѣ приелѣжнѣа. Приемѣненѣи быхъ кз низходѣщимъ кз рѣкѣ, быхъ гакъ человекъ безъ помѣщи, кз мѣртвѣмъ свобѣдѣ: Гакъ гвѣннѣи спѣциѣи во грѣбѣ, ѿхѣ не поминѣа еси ктомѣ, ѿ тѣи ѿ рѣкѣи твоѣи ѿрновѣннѣи быша. Положиша мѣ кз рѣкѣ пренсподнѣмъ, кз тѣмныхъ ѿ сѣннѣи смѣртнѣи. На мнѣ оутвердѣа гвѣрѣть твоѣ, ѿ во вѣкѣи твоѣ навѣлѣ еси на мѣ. Оудѣлѣа еси знаемыхъ моихъ ѿ менѣ, положиша мѣ мѣрзѣсть себѣ, прѣданѣ быхъ, ѿ не ѿхождѣхъ. Очи мои ѿзнемѣгѣтѣ ѿ ницѣтѣи, воззвахъ кз тебе гдѣ, всѣхъ дѣнь: воздѣхъ кз тебе рѣцѣ мои. Еда мѣртвѣми творѣши чдѣа; ѿли врачѣе возкрѣдѣтѣ ѿ испѣдѣтѣ тебе; Еда повѣстѣ ктѣо кз грѣбѣ милость твою, ѿ истинѣ твою кз погѣбѣннѣи; Еда познѣ на еждѣтѣ во тѣмѣ чдѣа твоѣ, ѿ прѣвѣда твою кз земли забвѣннѣи; ѿ ѿзъ кз тебе гдѣ, воззвахъ, ѿ оутрѣа млѣтва моя прѣдварѣтѣ тѣ. Векѣю гдѣ, ѿрѣешнѣи души мою; ѿвращѣешнѣи лице твоѣ ѿ менѣ; Ници есмѣ ѿзъ, ѿ кз трѣдѣхъ ѿ юности моеѣ, вознѣежѣ еа, смнрѣхѣа, ѿ ѿзнемѣгѣхъ. На мнѣ прѣдѣоша гнѣвнѣи твоѣ, оустрашѣнѣа твоѣ возмѣтѣиша мѣ. Обидѣоша мѣ гакъ вода всѣхъ дѣнь ѿдержѣа мѣ вкѣпѣ. Оудѣлѣа еси ѿ менѣ дрѣга ѿ искрѣннаго, ѿ знаемыхъ моихъ ѿ страстѣи.

Гдѣ бже спсѣнѣа моегѣ, во дни воззвахъ, ѿ во ноци прѣдѣ тобою. Да видѣтѣ прѣдѣ тѣ млѣтва моя, приклонѣ оухо твоѣ кз молѣнѣю моему.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који Очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гре-сима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава -дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у Мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегох. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Услише ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Ѳаломъ рѣ.

Бл҃гословѣ дѡшѣ моѡ гдѡ и влѡвѣдѣтрѣннаѡ мо. ѡма сѡе ѣгѡ. Бл҃гословѣ дѡшѣ моѡ гдѡ, и не забывѡи всѣхъ воздѡлнѣи ѣгѡ: Учищѡющѡго влѡбеззакѡнѣѡ тво., ищѣлѡющѡго всѡнедѡги тво.: Избѡвѡющѡго ѡ ищѣлѣнѣѡ живѡтѣ твоѡ, вѣнчѡющѡго тѡ млѣтѣю и щѣдрѡтами: Исполнѡющѡго во бл҃гнѣхъ желѡнѣе твоѡ: ѡновѣтѣѡ ѡкѡ Ѧрлѡ юность твоѡ. Творѡи млѣтыни гдѡ, и сдѡвѣѡ всѣмъ ѡвѣднѡмымъ. Сказѡ пѡтѣи сво. мѡѡсѣѡви, сыновѡмъ иѡсѡвымъ хотѣнѣѡ сво.. Щѣдрѡ и млѣтѣвѡ гдѡ, долготѣрпѣлѣвѡ и многѡмлѣтѣвѡ. Не до концѡ прогнѣвѡетѣѡ, ниже вѡ вѣкѡ враждѡетѣѡ. Не по беззакѡнѣѡмъ нѡшымъ сотворѣлѡ ѣсть нѡмъ, ниже по грѣхѡмъ нѡшымъ воздѡлѡ ѣсть нѡмъ. Ѣѡкѡ по высотѣ нѣнѣѣи ѡ землѣ, оутвердѣлѡ ѣсть гдѡ млѣть своѡ на боѡщѣнѣѡ ѣгѡ. Влѡкѡ ѡстоѡтѣѡ костѡцы ѡ зпѡдѡ, оудѡлнѡлѡ ѣсть ѡ нѡсѡ беззакѡнѣѡ нѡшѡ. Ѣѡкоже щѣдрѣтѣѡ отѣѡцѡ сыны, оущѣдрѣ гдѡ боѡщѣнѣѡ ѣгѡ. Ѣѡкѡ тѡѡ познѡ создѡнѣе нѡше, помѡнѡѡ, ѡкѡ пѣрѣтѣѡ ѣсмы. Челѡвѣкѡ, ѡкѡ травѡ днѣѡ ѣгѡ, ѡкѡ цвѣтѣѡ сѣльнѣи, тѡкѡ ѡцвѣтѣтѣѡ: Ѣѡкѡ дѡхъ прѡѡде вѡ нѣмъ, и не бѡдетѣѡ, и не познѡетѣѡ ктѡмѡ мѣѣѡ своѣгѡ. Млѣть же гдѡѡ ѡ вѣкѡ и до вѣкѡ на боѡщѣнѣѡ ѣгѡ, и прѡвѡдѡ ѣгѡ на сынѣхъ сынѡвѡ, хранѡщѣнѣѡ завѣтѣѡ ѣгѡ, и помѡнѡщѣнѣѡ зѡповѣдѣнѣѡ ѣгѡ, творѣтѣи ѡ. Гдѡ на нѣѣи оуготѡѡѡ прѡтѡлѡ своѡ, и црѣтво ѣгѡ всѣмѣи ѡвладѡетѣѡ. Бл҃гословѣтѣѡ гдѡ вѣнѡ ѡггѡнѡ ѣгѡ, силнѣи крѣпѡстѣю, творѡщѣи слѡво ѣгѡ, оуслѡшѡтѣи глѡсѡ слѡвѣѡѡ ѣгѡ. Бл҃гословѣтѣѡ гдѡ всѣнѡлы ѣгѡ, сдѡгнѡ ѣгѡ, творѡщѣи вѡлю ѣгѡ. Бл҃гословѣтѣѡ гдѡ всѡдѣлѡѡ ѣгѡ. На всѡкомъ мѣѣѡтѣѡ влѣѡетѣѡѡ ѣгѡ, бл҃гословѣ дѡшѣ моѡ гдѡ. На всѡкомъ мѣѣѡтѣѡ влѣѡетѣѡѡ ѣгѡ, бл҃гословѣ дѡшѣ моѡ гдѡ.

Ѳаломъ рѣв.

Гдѡ, оуслѡшѣи млѣтѣѡ моѡ, вѣдѡшѣи молѣнѣе моѡ во ищѣтѣнѣѡ твоѡѣи, оуслѡшѣи мѡ вѡ прѡвѡдѣѡ твоѡѣи: И не вѣнѡдѣи вѡ сдѡзѡ сѡ рабѡмъ твоѡимъ, ѡкѡ не ѡпрѡвѡдѣтѣѡ прѣдѡ твоѡѡѡ всѡкѡ живѡѣи. Ѣѡкѡ погнѡ вѡргѡ дѡшѡ моѡ, смѣрнѡлѡ ѣсть вѡ зѣмлю живѡтѣѡ моѡ: Посѡдѣлѡлѡ мѡ ѣсть вѡ тѣмнѣхъ, ѡкѡ мѣртѡвѡѡ вѣкѡ. И оуны во мнѣ дѡхъ моѡ, во мнѣ смѡтѣѡѡ сѣрдѡце моѡ. Помѡнѡѡѡ днѣ дрѣвѣнѣѡ, поѡдѡщѣѡ во всѣхъ дѣлѣхъ твоѡихъ, вѡ творѣнѣнѣхъ рѡкѡѡ твоѡѡѡ поѡдѡщѣѡ. Воздѣѡхъ кѡ тѣѣѡ рѡцѣѡ моѡ, дѡшѡ моѡ ѡкѡ землѡ безвѡднѡѡ тѣѣѡ. Скорѡѡ оуслѡшѣи мѡ гдѡ, ищѣзѣѡ дѡхъ моѡ: не ѡвѡратѣи лицѡ твоѡѡѡ ѡ менѣ, и оупѡдѡблѡѡѡ ни зхѡдѡщѡмымъ вѡ рѡвѡ. Слѡшѡнѡѡ сотворѣи мнѣ зѡдѡтра млѣть твоѡѡ, ѡкѡ на тѡ оупѡвѡщѡѡ. Сѡжнѣи мнѣ гдѡ, пѡтѣѡ, вѡнѡѡже поѡдѡѡ, ѡкѡ кѡ тѣѣѡ вѡзѡхъ дѡшѡ моѡ. И змѣи мѡ ѡ вѡргѡ моѡхъ, гдѡ, кѡ тѣѣѡ прѣѡѣгѡхъ, нѡдѡщѣи мѡ творѣтѣи вѡлю твоѡѡ, ѡкѡ тѡѡ ѣѣи бѣѡ моѡ. Дѡхъ твоѡѡ бл҃гѣи нѡстѡвѣнѣтѣѡ мѡ на зѣмлю прѡвѡѡ. И мене твоѡѡѡ рѡдѣи гдѡ, живѣишѣи мѡ, прѡвѡдою твоѡѡѡ и зѡвѣдѣишѣи ѡ печѡлѣнѣѡ дѡшѡ моѡ: И млѣтѣю твоѡѡѡ по тѣѣѡнѣишѣи вѡргѣи моѡ и погѡвѣишѣи вѡ стѡжѡющѡѡѡ дѡшѣи моѡѣи, ѡкѡ ѡзѡ рѡвѡ твоѡѡѡ ѣсмы.

Оуслѡшѣи мѡ гдѡ, вѡ прѡвѡдѣѡ твоѡѡѣи, и не вѣнѡдѣи вѡ сдѡзѡ сѡ рабѡмъ твоѡимъ.
 Оуслѡшѣи мѡ гдѡ, вѡ прѡвѡдѣѡ твоѡѡѣи, и не вѣнѡдѣи вѡ сдѡзѡ сѡ рабѡмъ твоѡимъ.
 Дѡхъ твоѡѡѡ бл҃гѣи нѡстѡвѣнѣтѣѡ мѡ на зѣмлю прѡвѡѡ.
 Слѡвѡ оуцѡѡ, и снѡѡ, и стѡмѡѡ дѡѡѡ, и нынѣѡ и прѣѡнѡѡ, и во вѣкѣи вѣкѡѡѡѡ, ѡмѣнѣѡ.
 Ѣѡлнѡдѣѡѡ, Ѣѡлнѡдѣѡѡ, Ѣѡлнѡдѣѡѡ, слѡвѡ тѣѣѡѡѡ бѣѡѡ. **Трѣѡѡѡѡѡ.**

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију.

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињена свих, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (**или** високопреосвештеног митрополита, **или** преосвећеног епископа) нашег (**име**), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни Чтец:, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Чтец: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Тѣже ѣктенїа глаголетсѧ ѿ Дїаконз:

Дїаконз: Мїромз гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: Ѡ свѣшнѣмз мїрѣ, ѿ спасенїи дѸшз нѧшнѣхз, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: Ѡ мїрѣ всегò мїра, бл҃гостоанїи слѣхз бж҃їихз цр҃квѣи, ѿ соединенїи всѣхз, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: Ѡ стѣмз храмѣ сѣмз, ѿ вѣрою, бл҃гоговѣнїемз ѿ стрѣхомз бж҃їимз вхòдѧщнѣхз вòнь, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: Ѡ стѣишемз правнѣтельствѸющемз сѣнодѣ, [ѿ ѿ мнѣрополїтѣ нѧшемз, **нѣмѣз, ѣгòже Ѡбласть,**] чєстнѣмз прєсѣвѣтерствѣ, во хр҃тѣ дїаконствѣ, ѿ всемз прнѣтѣ ѿ людєхз. гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: Ѡ градѣ сѣмз, [**ѣще вѣ монастырѣ:** Ѡ стѣи Ѡбнѣтелн сѣи,] вѣлкомз градѣ, странѣ, ѿ вѣрою жнєвщнѣхз вѣ ннѣхз, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: Ѡ бл҃гостворенїи воздѸхвєз, ѿ нзòбнїи плодѸвз зємнѣхз, ѿ врємєнѣхз мнѣрнѣхз, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: Ѡ плѧбѧющнѣхз, пѸчєшѣствѸющнѣхз, нєдѸвѸющнѣхз, стрѣждѸщнѣхз, плѣнєннѣхз, ѿ ѿ спасенїи нѣхз. гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: Ѡ нзѣбѧвнчнѣ нѧмз ѿ всѧкїѧ скòрбн, гнѣвѧ ѿ нѸжды, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: ЗѧстѸпнї, спѧснї, помнїлдѸ, ѿ сохрѧннї нѧєз бж҃є, тѣоєю бл҃годѧчїтїю.

Анѣз: ГдѸ помнїлдѸ.

Дїаконз: ПрєстѸю, прєчѣтѸю, прєбл҃гословєннѸю, слѧвнѸю влѣщѸ нѧшѸ вѣщѸ ѿ прнєнодѣ мр҃їю со всѣмн стѣмн помѧнѣшє, сѧмн сєбѣ, ѿ дрѸгздрѸгѧ, ѿ вєсь жнєвòтз нѧшз хр҃тѸ бг҃Ѹ прєдѧднѣмз.

Анѣз: Тєбѣ гдѸ.

Возглѧшенїє:

ГдѸкѸ подòбѧєтз тѣбѣ вѣлѧкѧ слѧвѧ, чєстѣ ѿ поклонєнїє, ѠцѸ, ѿ снѸ, ѿ стòмѸ дх҃Ѹ, нынѣ ѿ прнєнѸ, ѿ во вѣкн вѣкѸвз.

Анѣз: Амннѣ

Тѣже глаголемз тропѧрь прнѧднѣвшѧгѧ прѧздннѧ, нѧн стѧгѸ, нѧн воиср҃ннѧ прнѧднѣвшѧгѧ глѧсѧ двѧжды, ѿ бг҃орòдчєнз вѣ тòнѣже глѧєз. ПѣвѧємѸ же бг҃Ѹ гдѸ: Ѡхòднѣтз канѸнѧрѣхз, ѿ стòнѣтз посрєдѣ храмѧ Ѡкрòвєннòю глѧвòю ѿ глаголетз тнѣхѸ вѣшєпнѣсннѧ стѣхн: стòнѣтз же тѧмѸ, дòнѣже нѧчнѣтз пѣвцѸ бг҃орòдчєнз. Тѣже поклѧнѧетсѧ нѧнѣже стòнѣтз мѣстѣ, ѿ ѿвѣрѧщєсѧ поклѧнѧетсѧ кз лнѧвѸмз, ѿ Ѡхòднѣтз: тѧкѸ тѣврнѣтз, ѿ ѣгдѧ ѣстѣ аллѧдїѧ. **ѣще же ѣстѣ аллѧдїѧ нѧн вєлнѧкѧ мѣцѧ, вѣмѣстѸ бг҃Ѹ гдѸ, поэмз Амннѧдїѧ, трнѣжды, во глѧєз Ѡсмоглѧєннѧ.**

Свештеник: Глас 8: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Глас 8

Стих: Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су светлост заповести Твоје на земљи. Алилуја (3 пута.)

Стих: Правди научите се житељи земље. Алилуја (3 пута.)

Стих: Завист ће обузети народ невоспитан. Алилуја (3 пута.)

Стих: Дометни им зла, Господе, доменти зла славнима земље. Алилуја (3 пута.)

Напомена:

Кад почне да се пева 4 стих, свештеник излази из олтара на северна врата носећи Икону Господњег Страдања. Испред њега иду чтеци са крстом и рипидама. Свештеник долази до Солеје ставља икону, а затим је кади. По кађењу улази у олтар.

Топар гл. 8 - трипут

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Свет, Свет, Свет си Боже наш, молитвама Бестелесних Сила помилуј нас.**

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Молитвама свих светих помилуј нас.**

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Молитвама Богородице помилуј нас.**

КАТИЗМА 4

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим (до века), да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који ради Тебе трпе, неће се постидети; нека се постиде они који узалуд безаконују. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, И Тебе потрпех васцели дан. Опомени се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закон поставити онима који греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима који ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Који је човек који се боји Господа? Закон ће му поставити на путу који је изабрао. Душа ће се његова настанити у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак (=самац) и сиромах. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и опрости све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни приањаху уза ме, јер Тебе ради потрпех, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

Сщ҃енникъ: Аллѣлѣѣа, Аллѣлѣѣа, Аллѣлѣѣа.

Сѣтѣи же глаголются сї:

Сѣтѣи а: Ѡ нощи оутренюетъ дѣхъ мой къ тебѣ бже: зане свѣтъ побелѣнїа твоя на земли.

Аллѣлѣѣа, **трижды**

Сѣтѣи б: Правдѣ научитеса жнедѣи на земли.

Аллѣлѣѣа, **трижды**

Сѣтѣи г: Завѣсть прїиметъ людїи ненак.занныа..

Аллѣлѣѣа, **трижды**

Сѣтѣи д: Приложїи ѿмъ сла гдѣ, приложїи сла славымыи земли..

Аллѣлѣѣа, **трижды**

Гласъ и:

Се женихъ грядетъ въ полнощи, и блженъ рбъ, егже обераетъ едѣа: недостоннъ же пакн, егже обераетъ оунывающа. блдн оубо дшѣ моа, не сномъ ѡтаготнѣа, да не смѣрти преданѣ еддешн, и црѣтѣа вѣ затворншнѣа, но воспрани зовдѣи: **Сѣтѣ, Сѣтѣ, Сѣтѣ сѣи бже, вѣю помнѣи насѣ.**

Се женихъ грядетъ въ полнощи, и блженъ рбъ, егже обераетъ едѣа: недостоннъ же пакн, егже обераетъ оунывающа. блдн оубо дшѣ моа, не сномъ ѡтаготнѣа, да не смѣрти преданѣ еддешн, и црѣтѣа вѣ затворншнѣа, но воспрани зовдѣи: **Молитвами свѣхъ свѣтнхъ помнѣи насѣ.**

Се женихъ грядетъ въ полнощи, и блженъ рбъ, егже обераетъ едѣа: недостоннъ же пакн, егже обераетъ оунывающа. блдн оубо дшѣ моа, не сномъ ѡтаготнѣа, да не смѣрти преданѣ еддешн, и црѣтѣа вѣ затворншнѣа, но воспрани зовдѣи: **Молитвами вѣи помнѣи насѣ.**

Вадѣма д.

Ѡгаломъ дѣдѣ, кд.

Къ тебѣ, гдѣ, воздвнгохъ дшѣ мой, бже мой, на тѣ оуповахъ, да не постыждѣа во вѣкѣ, ниже да посмѣютъ ми са вразнѣ мой: Нео всн терпѣи тѣ не постыдѣа. Да постыдѣа беззаконнѣи вѣтѣе. Пѣтн твоа, гдѣ, скажн ми и стезамъ твоимъ научн ма. Настѣви ма на истинѣ твоѣ и научн ма: ѿкѡ ты сѣи бѣ спѣз мой, и тебѣ терпѣхъ вѣсь дѣнь. Помани щедрѣты твоа, гдѣ, и млѣти твоа, ѿкѡ ѡ вѣка сѣтъ. Грѣхъ ѿности моеа и невѣдѣнїа моего не помани: по млѣти твоѣи помани ма ты, радн блгости твоѣа, гдѣ. Блгъ и правъ гдѣ, сего ради законоположитъ согрѣшншнмыи на пѣтн. Настѣвнтъ крѣткѣа на сѣдѣ, научнтъ крѣткѣа пѣтѣмъ своимъ. Всн пѣтѣ гдѣи млѣть и истинна, взыскающнмыи завѣта сего и свндѣнїа сего. Радн ѿмене твоего, гдѣ, и ѡчнсти грѣхъ мой, многъ бо сѣтъ. Кто сѣтъ человекъ боайн гдѣ; законоположитъ сѣмѣ на пѣтн, егже и зволн. Дшѣ сего во блгнхъ водворнѣа, и сѣма сего наслѣднтъ зѣмаю. Держѣва гдѣ боащнѣа сего, и завѣтѣ сего ѿвнтъ ѿмъ. Очи мои вѣнѣ ко гдѣ, ѿкѡ тоѣ исторгнетъ ѡ сѣтн нозѣ мой. Прнзри на ма и помнѣи ма, ѿкѡ сѣднородъ и ннщѣ сѣма ѿзѣ. Скѡрѣн сѣраца моего оумножншасѣ, ѡ нѣждѣ моихъ и зведн ма. Внждѣ смнрѣнїе моѣ и трѣдѣ мой, и ѡстѣви всѣ грѣхн моа. Внждѣ врагн моа, ѿкѡ оумножншасѣ, и ненавнѣнїемъ неправѣдымъ возненавнѣшѣа ма. Сохранн дшѣ мой и и зѣавн ма, да не постыждѣа, ѿкѡ оуповахъ на тѣ. Неслѣбнѣи и правн прилѣплѣхѣа мнѣ, ѿкѡ потерпѣхъ тѣ, гдѣ. И зѣавн, бже, ѿла ѡ вѣхъ скорѣн сего.

(Псалам 25)

Суди ми, Господе, јер ходих у незлобивости мојој; и уздајући се на Господа нећу изнемоћи. Испитај ме, Господе, и окушај ме; претопи бубреге моје и срце моје. Јер је милост Твоја пред очима мојим, и благоугодих у истини Твојој. Не седох са збором сујетним (и лажљивим), и са преступницима нећу ући (заједно). Омразох сабрање лукавих, и са безбожнима нећу седети. Умићу у невиности руке своје и обићи ћу жртвеник Твој, Господе, да чујем глас хвале Твоје, и казујем сва чудеса Твоја. Господе, заволах лепоту дома Твога и место насеља славе Твоје. Не погуби са безбожнима душу моју, и с људима крвницима живот мој; којима су у рукама безакоња, десница њихова испуни се мита. А ја у безазлености својој ходих; избави ме и помилуј ме. Нога моја стаде на правоти; у црквама благосиљаћу Те, Господе.

(Псалам 26)

Господ је просветљење моје и Спаситељ мој, кога ћу се бојати? Господ је заштитник живота мога, кога ћу се плашити? Када се приближују на ме злостављачи да поједу тело моје, тлачитељи и непријатељи моји, они ослабише и падоше. Ако се построји на ме табор (непријатеља), неће се уплашити срце моје; ако се подигне рат на ме, ја ћу се и тада надати. Једно молих од Господа, и то тражах: да живим у дому Господњем све дане живота мога, да гледам красоту Господњу и посећујем храм свети Његов. Јер ме сакри у насељу Своме у дан зала мојих, покри ме у скровишту шатора Свога, на стену уздиже ме. И сада, ево, уздиже главу моју на непријатеље моје. Обиђох и принесох у шатору Његовом жртву (хвале и) клицања; певаћу и псалмопојаћу Господу. Услиши, Господе, глас мој којим завиках; помилуј ме и услиши ме. Теби рече срце моје: (Господа ћу тражити). Тражаше Те лице моје; лице Твоје, Господе, тражићу. Не окрени лице Твоје од мене, и не уклони се у гњеву Своме од слуге Твога. Буди ми помоћник, не одбаци ме и не напусти ме, Боже Спаситељу мој. Јер отац мој и мати моја оставише ме, а Господ прихвати ме. Законоположи ме, Господе, путем Твојим, и упути ме по стази правој, ради непријатеља мојих. Не предај ме душама оних који ме муче, јер усташе на ме сведоци неправедни, и слага неправда (саму) себе. Верујем да ћу видети добра Господња у земљи живих. Потрпи (стрпљиво чекај) Господа, јуначи се и снажи се, срце моје, и потрпи Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута)** Господе помилуј. **(3 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 27)

Теби, Господе, завиках, Боже мој, немој заћутати од мене; јер ако заћутиш од мене, бићу сличан онима који силазе у гроб. Услиши глас мољења мога када се молим Теби, када уздижем руке своје према храму светоме Твоме. Не низвргни ме са грешницима, и са делатељима неправде не погуби ме; који говоре мир са ближњима својима, а зла у срцима својим. Дај им, (Господе), по делима њиховим и по злоби подухвата њихових; по делима руку њихових подај им, узврати им плату њихову. Јер

Псаломъ дѣдъ, ѿс.

Суди ми, гдѣ, ѿкъ азъ неслобомъ моею ходихъ: ѿ на гдѣ оуповаа не ѿзнегохъ. Испыси ма, гдѣ, ѿ испытай ма, разжжи оутрѣбы моѣ ѿ сердце моѣ. ѿкъ мѣть твоѣ предъ очима моима естъ, ѿ благогодихъ во истинѣ твоѣи. Не ефдохъ изъ сонмомъ сѣтнымъ, ѿ со законопрестѣпными не внидохъ. Возненавидѣхъ цѣрковь лѣкавнѣющихъ, ѿ изъ нечестнѣвыми не сѣдохъ. Оумью въ неповннѣныхъ рѣцѣ моѣ, ѿ ѡбыдохъ жѣртвенникъ твоѣ, гдѣ, бже оумышати мѣ глѣзъ хвалы твоѣѣ ѿ повѣдати вѣдъ чдеса твоѣѣ. Гдѣ, возлюбихъ бѣголѣпѣе домъ твоегѣ ѿ мѣсто селѣнѣа славы твоѣѣ. да не погубиши изъ нечестнѣвыми душъ моѣ ѿ изъ мѣжи кровѣи жнѣотъ моѣ, ѿ хже въ рѣкѣ беззаконѣа, десница ѿхъ исполниса мзды. азъ же неслобомъ моею ходихъ: ѿзбави ма, гдѣ, ѿ помнѣи ма. Нога моѣ стѣ на правотѣ: въ цѣрквахъ бѣгословлю тѣ, гдѣ.

Псаломъ дѣдъ, ѿс.

Гдѣ просвѣщеніе моѣ ѿ спсѣтель моѣ, когѣ оубоѣса; гдѣ зацѣтитель жнѣотѣ моегѣ, ѿ когѣ оустрашѣса; внигда приближатиса на ма слобѣющимъ, бже истѣти плѣти моѣ, ѿ скорбѣющимъ ма ѿ врази моѣ, тѣи ѿзнегоша ѿ падѣша. ѿще ѡполчѣтиса на ма полкъ, не оубоѣтиса сердце моѣ: ѿще востѣнетъ на ма бранѣ, на негѣ азъ оуповаа. бдино просихъ ѿ гдѣ, тѣо взыщѣ: бже жѣти мѣ въ домъ гдѣи вѣдъ дни жнѣотѣ моегѣ, зрѣти мѣ красотѣ гдѣю ѿ посѣщати храмъ сѣтый сѣгѣ. ѿкъ икры ма въ селѣнѣи своѣмъ въ дѣнь сѣлаз моѣхъ, покры ма въ чѣинѣ селѣнѣа моегѣ, на камень вознесѣ ма. ѿ нынѣ сѣ, вознесѣ главѣ моѣ на враги моѣ: ѡбыдохъ ѿ пожрѣхъ въ селѣнѣи сѣгѣ жѣртвѣ хвалѣнѣа ѿ воскликновѣнѣа: поѣ ѿ воспѣи гдѣевн. Оумыши, гдѣ, глѣзъ моѣ, ѿмже воззвахъ, помнѣи ма ѿ оумыши ма. Тебѣ рече сердце моѣ: гдѣ взыщѣ, взыска тебѣ лице моѣ, лица твоегѣ, гдѣ, взыщѣ. Не ѡврати лица твоегѣ ѿ менѣ ѿ не оуклонѣса гнѣвомъ ѿ раба твоегѣ: помѣщникъ моѣ бди, не ѡрѣни менѣ ѿ не ѡстаѣви менѣ, бже, спсѣтелю моѣ. ѿкъ отѣцъ моѣ ѿ мѣти моѣ ѡстаѣвѣста ма, гдѣ же воспрѣятъ ма. Законоположи ми, гдѣ, въ пѣти твоѣмъ, ѿ наставѣ ма на стѣзѣ правѣю врагъ моѣхъ радѣ. Не предаждѣ менѣ въ души стѣдѣющихъ мѣ: ѿкъ востѣша на ма свѣдѣтелѣ неправѣнѣи, ѿ солга неправѣа сѣбѣ. вѣрѣю вѣдѣти бѣга гдѣа на землѣ жнѣбѣхъ. Потерпи гдѣ, мѣжѣнѣса, ѿ да крѣпнѣтиса сердце твоѣ, ѿ потерпи гдѣ.

Слава оцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѣомъ дѣхъ,

Лѣкъ: ѿ нынѣ ѿ присиѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ. ѿминѣ.

ѿлѣлѣдѣа, ѿлѣлѣдѣа, ѿлѣлѣдѣа, слава тебѣ бже. **Трижды.** Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѣомъ дѣхъ.

Чтѣцъ: ѿ нынѣ ѿ присиѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ. ѿминѣ.

Псаломъ дѣдъ, ѿс.

Въ тебѣ, гдѣ, воззовѣ, бже моѣ: да не премолчиши ѿ менѣ: да не когѣ премолчиши ѿ менѣ, ѿ оуподѣбѣса низходѣющимъ въ рѣкѣ. Оумыши, гдѣ, глѣзъ молѣнѣа моегѣ, внигда молѣти мѣ са къ тебѣ, внигда востѣти мѣ рѣцѣ моѣ ко храмъ стѣомъ твоѣмъ. Не привлѣци менѣ со грѣшникѣ, ѿ изъ дѣлающимъ неправѣа не погубѣи менѣ, глаголющимъ мѣрѣ изъ ближнимъ своимъ, сѣла же въ сердцахъ своимъ. даждѣ ѿмъ, гдѣ, по дѣломъ ѿхъ ѿ по лѣкавѣствѣ начинѣнѣи ѿхъ, по дѣломъ рѣкѣ ѿхъ даждѣ ѿмъ,

не схватише (ништа) у делима Господњим, и у делима руку Његових; срушићеш их и нећеш их подићи. Благословен Господ, јер услиша глас мољења мога. Господ је помоћник мој и заштитник мој; у Њега се поузда срце моје, и поможе ми, и процвета тело моје, и од воље своје исповедаћу се Њему. Господ је утврђење народа Свога и заштитник је спасења Помазаника Свога. Спаси Твој и благослови наслеђе Твоје; и напасај их (као пастир), и уздигни их до века.

(Псалам 28)

Принесите Господу, синови Божији; принесите Господу синове овнова; принесите Господу славу и част; принесите Господу славу Имену Његовом; поклоните се Господу у двору светом Његовом. Глас је Господњи над водама, Бог славе загрми, Господ над водама многим. Глас је Господњи у моћи, глас је Господњи у велелепности. Глас је Господа који крши кедре, и скршиће Господ кедре Ливанске; и иситниће их као телца, (потрешће) Ливан; и љубљени (му Израилъ) (биће) као син носорога. Глас Господа који пресеца пламен огња; глас Господа који потреса пустињу; и потрешће Господ пустињу Кадис. Глас Господњи који утврђује јелене, и открива дубраве; и у храму Његовом свако ће рећи славу (Његову). Господ ће седети над потопом, и седеће Господ Цар до века. Господ ће дати Чтец:у Своме снагу, Господ ће благословити народ Свој миром.

(Псалам 29)

Узвисићу Те, Господе, јер си ме прихватио, и ниси обрадовао непријатеље моје нада мнош. Господе Боже мој, завиках к Теби, и исцелио си ме. Господе, извео си из ада душу моју, спасао ме од оних који силазе у гроб. Песмопевајте Господу преподобни Његови, и хвалите спомен светиње Његове. Јер је гњев у јарости Његовој, и живот у вољи Његовој. Увече ће се настанити плач, и ујутро радовање. А ја рекох у изобиљу моме: Нећу се поколебати до века. Господе, вољом Твојом дај снагу лепоти мојој. А кад си окренуо лице Твоје, ја постадох (сав) смућен. Теби, Господе, завапићу, и Богу моме помолићу се. Каква је корист у крви мојој, када будем силазио у пропаст? Еда ли ће Ти се исповедати прах, или ће објављивати истину Твоју? Чу Господ, и помилова ме: Господ постаде помоћник мој. Обратио си ми плач мој у радост; растргао си врећу (жалости) моје, и опасао ме весељем. Тако да Ти пева слава моја, и нећу бити снужден (и ућутати). Господе Боже мој, до века ћу Те исповедати и хвалити.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута) Господе помилуј. (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 30)

На Тебе се, Господе, поуздах, да се не постидим до века: правдом Твојом избави ме, и изведи ме. Приклони ми ухо Твоје, похитај да ме избавиш. Буди ми Бог

воздѣждь воздѣланіе нѣхъ нѣмъ. Гѣкѡ не раздѣлѣши въ дѣла гдѣна ѿ въ дѣла рѣкѣ ѣгѡ: разорѣши ѿ ѿ не созиждѣши ѿ. Бѣгословѣнъ гдѣ, гѣкѡ оубѣлѣши глѣзъ молѣніа моегѡ. Гдѣ помѡщникъ моѿ ѿ защѣтитѣль моѿ: на негѡ оуповѣ сердце моѡ, ѿ помѡже мѣ, ѿ процвѣтѣ плѡть моа: ѿ волю моѡю ѿповѣмѣа ѣмѣ. Гдѣ оутвержденіе людѣи своѣхъ ѿ защѣтитѣль спасѣніи хрѣста своегѡ ѣсть. Спѣи люди твоѣ, ѿ блѣви достоаніе твоѡ, ѿ оупасѣи ѿ, ѿ возмѣи ѿ до вѣка.

Ѵалѡмъ дѣдѣ, ѿсѡда скнѣи, ѣн.

Принесѣте гдѣви, сынове вѣѣи, принесѣте гдѣви сынове ѡвни, принесѣте гдѣви славу ѿ чѣсть: Принесѣте гдѣви славу ѿ имени ѣгѡ: поклонѣтеа гдѣви во дворѣ сѣѣмъ ѣгѡ. Глѣзъ гдѣнъ на водахъ, бѣзъ славы возгремѣ, гдѣ на водахъ многѣхъ. Глѣзъ гдѣнъ въ крѣпости, глѣзъ гдѣнъ въ великолѣпїи. Глѣзъ гдѣ, сокращающагѡ кѣдры: ѿ стрѣлетъ гдѣ кѣдры лѣванскїа, ѿ истнѣтъ ѿ гѣкѡ тельца лѣванска: ѿ возлюбленнѣи гѣкѡ сынъ ѣдннорѡжъ. Глѣзъ гдѣ, прѣсѣцающагѡ пламень ѡгна. Глѣзъ гдѣ, страшающагѡ пѣстыню: ѿ страѣтъ гдѣ пѣстыню каддїику. Глѣзъ гдѣнъ, свершающїи ѣлѣни, ѿ ѡкрѣетъ дѣрѣвы: ѿ въ храмѣ ѣгѡ всѣкїи глаголетъ славу. Гдѣ потѡпъ населѣтъ, ѿ сѣдетъ гдѣ црѣ въ вѣкѣ. Гдѣ крѣпость людѣмъ своимъ дѣтъ, гдѣ блѣгословѣтъ люди своѣ мїромъ.

Ѵалѡмъ пѣснѣ ѡновлѣніа дѡмѣ дѣдова, ѣд.

Вознесѣ тѣ, гдѣ, гѣкѡ подѣлѣ мѣ ѣсѣ, ѿ не возвеселѣлѣ ѣсѣ врагѡвъ моѣхъ ѡ мнѣ. Гдѣ бѣже моѿ, воззвахъ къ тебѣ, ѿ ѿщѣлѣлѣ мѣ ѣсѣ. Гдѣ, возвелѣ ѣсѣ ѡ ѣда дѣшѣ моѡ, спѣлѣ мѣ ѣсѣ ѡ ннзходѣщѣхъ въ рѡвъ. Пѡйте гдѣви, прѣпѣи ѣгѡ, ѿ ѿповѣдайте пѣмѣть сѣѣи ѣгѡ: Гѣкѡ гнѣвъ въ ѣрѡсти ѣгѡ, ѿ жнвѡтъ въ волнѣ ѣгѡ: вѣчеръ водворѣтеа плачь, ѿ заутра радѡсть. ѿзъ же рѣхъ во ѡбѣлїи моѣмъ: не подвѣждѣа во вѣкѣ. Гдѣ, волю твоѡю подѣждь доверѡтъ моѡи силѣ: ѡвратѣлѣ же ѣсѣ лицѣ твоѡ, ѿ бѣхъ смѣщенъ. Въ тебѣ, гдѣ, воззовѣ, ѿ къ бѣгѣ моѡмѣ помѡлюа. Кѣа польза въ крѡви моѡи, внѣгда ѡходѣти мѣ во ѿстѣнїе; ѣдѣ ѿповѣтеа тебѣ пѣрѣтъ; ѿлѣ возвѣстѣтъ ѿ истнѣ твоѡ; Слѣшѣа гдѣ ѿ помѣлоа мѣ: гдѣ бѣтъ помѡщникъ моѿ. ѡвратѣлѣ ѣсѣ плачь моѿ въ радѡсть мнѣ, растерзалѣ ѣсѣ врѣтнѣце моѡ ѿ препѡсѣлѣ мѣ ѣсѣ веселѣемъ, Гѣкѡ да воспѡетъ тебѣ слава моа, ѿ не оумнѣюа. Гдѣ бѣже моѿ, во вѣкѣ ѿповѣмѣа тебѣ.

Слава ѡцѣ, ѿ снѣ, ѿ сѣѡмѣ дѣхѣ,

Лѣкъ:

ѿ нынѣ ѿ прѣсѣ ѿ во вѣкѣи вѣкѡвъ. ѿмнѣ.

ѿлнлѣдїа, ѿлнлѣдїа, ѿлнлѣдїа, слава тебѣ бѣже. **Трѣжды.**

Гдѣ помѣлѣи, **трѣжды.**

Слава ѡцѣ, ѿ снѣ, ѿ сѣѡмѣ дѣхѣ.

Чѣтѣцъ:

ѿ нынѣ ѿ прѣсѣ ѿ во вѣкѣи вѣкѡвъ. ѿмнѣ.

Въ конѣцѣ, Ѵалѡмъ дѣдѣ, ѿзѣтѣплѣніа, ѣ.

На тѣ, гдѣ, оуповахъ, да не постыждѣа во вѣкѣ: правдою твоѡю ѿзѣлѣи мѣ ѿ ѿзлѣи ма. Прѣклонѣи ко мнѣ оубѣхо твоѡ, оубѣкорѣи ѿзѣлѣи мѣ: бѣдѣ мѣ въ бѣа

заштитник, и дом прибежишта, да ме спасеш. Јер утврђење моје и прибежиште моје Ти јеси и ради Имена Твога упутићеш ме, и прехранићеш ме. Избавићеш ме од замке ове коју ми скрише, јер си Ти заштитник мој, (Господе). У руке Твоје предајем дух свој; избавио си ме, Господе Боже истине. Омрзнуо си оне који се држе сујетних идола. А ја се уздах у Господа. Радоваћу се и веселићу се милости Твојој. Јер си погледао на понижење моје, спасао си од невоља душу моју, и ниси ме предао у руке непријатеља, поставио си на ширину ноге моје. Помилуј ме, Господе, јер сам жалостан; смути се од јада око моје, душа моја и утроба моја. Јер ишчиле у муци живот мој, и године моје у уздасима; изнеможе у сиромаштву снага моја, и кости моје сатреше се. Од свих непријатеља мојих бејаш поруга, и нарочито суседима мојим, и страшило познаницима мојим; који ме видеше изван, побегоше од мене. Заборављен бих као мртав од срца, бејаш као сасуд разбијени. Јер слушах клевету од многих који живе около, када се скупише заједно на мене, договорише се да ишчупају душу моју. А ја се у Тебе, Господе, уздах; рекох: Ти си Бог мој. У руци Твојој је жреб мој; избави ме из руку непријатеља мојих, и од оних који ме гоне. Јави светло лице Твоје на слугу Твога, спаси ме милошћу Твојом. Господе, да се не постидим, јер Тебе призивах; да се посраме безбожници, и да падну у пакао. Нек буду неме усне лажљиве, које говоре на праведника безакоње, у охолости и са поругом. Како је велико мноштво доброте Твоје, Господе, коју си припремио онима који Те се боје, коју чиниш онима који се уздају у Тебе, пред синовима човечијим. Сакрићеш их у скровишту лица Твога од метежа људскога; покрићеш их под кров од језика свадљивих. Благословен је Господ, јер чудесно показа милост Своју у граду утврђеном. А ја рекох у вансебности својој: Одбачен сам од лица очију Твојих. Ради тога си услишио глас мољења мога, када завапих к Теби. Љубите Господа сви преподобни Његови, јер Господ истину тражи, и узвраћа онима који сувише чине охолост. Храбрите се, и нека се укрепљује срце ваше, сви који се уздате у Господа.

(Псалам 31)

Блажени којима се отпустише безакоња, и којима се покрише греси. Блажен је човек којему Господ не урачуна грех, нити има у устима његовим лукавства. Када ућутах, посахнуше кости моје од викања по цео дан. Јер дању и ноћу отежа на мени рука Твоја; обратих се у јад, када ме трн (греха) убоде. Грех мој познадох, и безакоње моје не сакрих. Рекох: Исповедићу против себе безакоње моје Господу, и Ти си опростио безбожност греха мога. За то ће се помолити Теби свак преподобни, у време погодно. Али при потоку вода многих, неће му се (оне) приближити. Ти си ми прибежиште од притуге која ме захватила. Радости моја, избави ме од оних који ме опколише. Уразумићу те и упутити те на пут овај којим ћеш поћи, утврдићу на теби очи моје. Не будите као коњ и мула, који немају памети. Уздом и жвалама зауздаћеш вилице њихове, оних који се не приближују теби. Многе су казне грешника, а који се узда у Господа окружиће га милост. Веселите се у Господу, и радујте се праведни, и хвалите се сви прави срцем.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, Слава Теби Боже! (3 пута) Господе помилуј (3 пута)

Сједални Први Глас 1: Гроб твој, Спасе...

Страдања часна, данашњи дан, као светиљке спасоносне, просијава свету – јер Христос хита да пострада по доброту, Он који све садржи у шаци, прихвата да буде разапет на дрвету, да би спасао човека.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Чтец: Господе помилуј. (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у векове векова. Амин.

**Катизма 5
(Псалам 32)**

Радуйте се, праведни, у Господу; праведним приличи похвала. Исповедајте и хвалите Господа с гулама, са псалтиром десетоструним псалмопојте Њему. Певајте Му песму нову, псалмопојте Му добро гласовито. Јер је права Реч Господња, и сва дела Његова су у вери. Љуби милостињу и суд, (Господ), милости је Господње пуна земља. Речју Господњом небеса се утврдише и Духом уста Његових сва сила њихова; Који сабира као мех воде морске, полаже у ризнице бездане. Нека се боји Господа сва земља, и од њега нек се потресу сви житељи васељене. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Господ растура савете незнабожаца, одбацује замисли Чтец:а, и одбацује савете кнезова. Савет пак Господњи остаје до века, мисли срца Његовог из нараштаја у нараштај. Блажен је Чтец: којему је Господ - Бог његов, Чтец: којег је изабрао за наслеђе Себи. Са неба погледа Господ, (и) виде све синове људске; из готовог жилишта Свога погледа на све који живе на земљи, Он Који је понаособ саздао срца њихова, Који познаје сва дела њихова. Неће се спасти цар због многе војне силе, и исполин се неће спасти мноштвом снаге своје. Лаж је коњица за спасење, и мноштвом војне силе његове неће се спасти. Гле, очи су Господње на онима који Га се боје, који се уздају у милост Његову; избавиће од смрти душе њихове, и прехраниће их у (време) глади. Душа ће наша стрпљиво чекати Господа, јер је Он помоћник и заштитник наш. Јер ће се у Њему узвеселити срце наше, и у свето Име Његово уздамо се. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе.

(Псалам 33)

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим. Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Узвеличајте Господа са мношвом, и узвишујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и просветлите се, и лица ваша неће се постидети. Овај ништи завапи, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружан Анђео Господњи око оних који Га се боје, и избавиће их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се нада у Њега. Бојте се Господа сви свети Његови, јер нема оскудице онима који Га се боје. Богати осиромашеше и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите чеда, послушајте мене, страху Господњем научићу вас. Који је човек који жели живота, који љуби да види дане добре? Уздржи језик свој од зла, и уста

твоја да не говоре лаж. Уклони се од зла, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи су Господње на праведнима, и уши Његове на молитву њихову. Лице пак Господње је на чинитеље зла, да истреби са земље спомен њихов. Завапише праведници, и Господ их услиша, и од свих невоља њихових избави их. Близу је Господ скрушених срцем, и смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ниједна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника зла, и који мрзе праведника превариће се. Избавиће Господ душе слугу Својих, и неће се преварити сви који се уздају у Њега.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута) Господе помилуј. (3 пута)
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 34)

Суди, Господе, онима који ми чине неправду, војуј против војујућих на ме. Узми оружје и штит, и устани у помоћ моју; извуци мач и препречи (пут) насупрот гонитеља мојих; реци души мојој: Ја сам спасење твоје. Неке се постиде и посраме који траже душу моју, нека се поврате натраг и посраме који ми смишљају зло. Нека буду као прах пред лицем ветра, и Анђео Господњи нека их сатре; нека буде пут њихов тама и склизнуће, и Анђео Господњи нека их прогони. Јер ми узалуд скрише јаму замке своје, узалуд вређаше душу моју. Нека му дође замка коју не зна, и гвожђа која (мени) прикри нека њега ухвате, и нека (сам) у исту замку упадне. А душа моја обрадоваће се Господу, узвеселиће се спасењу Његовом. Све ће кости моје рећи: Господе, (Господе), ко је сличан Теби? Који избављаш сиромаша из руке јачих од њега, и сироту и убог од грабитеља њихових. Усташе на ме сведоци неправедни, оно што не знађах питаху ме; узвратише ми зла за добра, и неплодност (учинише) души мојој. А ја, када ми они досађиваху, одевах се у врећу (жалости) и постом смиравах душу моју, и молитва моја у недра моја вратиће се. Као ближњем, као брату нашем, тако угађах; као плачући и сетујући, тако се смиравах. А (они) против мене веселише се и окупише, сабраше на ме ударце, и не знадох (зашто); раздељују ме, и не бише ганути (да престану). Искушаваху ме, ругаше ми се поругом, шкргутаху на ме зубима својим. Господе, када ћеш погледати? Поврати душу моју од злодејства њиховог, од лавова јединицу моју. Исповедаћу Ти се у цркви великој, у Чтец:у многим хвалићу Те. Нека се не порадују нада мноштво који ми непријатељују неправедно, који ме мрзе узалуд и намигују очима. Јер мени говорише мирне (ствари), а с гњевом лукавства замишљаху. И раширише на ме уста своја, и рекоше: добро! добро! Видеше очи наше. Видео си, Господе, не прећути; Господе, не одступи од мене. Устани, Господе, и похитај на суд мој, Боже мој и Господе мој, на парбу моју. Суди ме, Господе, по правди Твојој, Господе Боже мој, и нека се не порадују због мене. Нека не кажу у срцу своме: добро! Добро! души нашој; нити да кажу: Прогутасмо га! Нека се постиде и посраме уједно који се радују злу моме; нека се обуку у стид и срамоту који су надамном велеречиви. Нека се радују и веселе који хоће правду моју, и нека кажу заувек: Нека се велича Господ! они који хоће мир слуги Твојој. И језик мој поучаваће се правди Твојој, сав дан похвали Твојој.

потреби́ти ѿ земли́ па́мать ѿ́хъ. Воззва́ша прѣ́нни, ѿ гдѣ́ оуслы́ша ѿ́хъ ѿ ѿ всѣ́хъ скорбе́и ѿ́хъ ѿзбави́ ѿ́хъ. Бли́зъ гдѣ́ скордше́нныхъ се́рдцемъ, ѿ смире́нныхъ дѣ́хомъ спсе́тъ. Мно́зи скворе́и прѣ́нымъ, ѿ ѿ всѣ́хъ ѿ́хъ ѿзбави́тъ ѿ гдѣ́. Храни́тъ гдѣ́ всѣ́ кѡ́сти ѿ́хъ, ни ѡ́дина ѿ́хъ ни́хъ скордши́тъ. Смерть грѣ́шникѡвъ лю́та, ѿ ненави́дщи́и прѣ́наго прегрѣ́ши́тъ. ѿзбави́тъ гдѣ́ дѣ́шы рѣ́з свои́хъ, ѿ не прегрѣ́ши́тъ всѣ́ оупова́ющии́ на него́.

Сла́ва о́цѣ ѿ снѣ ѿ сѣ́омѣ дѣ́.

Дѣ́: ѿ ны́нѣ ѿ при́снѡ ѿ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ. ѿми́нь.

Аллилу́иа, аллилу́иа, аллилу́иа, сла́ва тебе́ бже́. Трѣ́жды. Гдѣ́ помни́дѣ, трѣ́жды.

Сла́ва о́цѣ ѿ снѣ ѿ сѣ́омѣ дѣ́.

Чте́цъ: ѿ ны́нѣ ѿ при́снѡ ѿ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ. ѿми́нь.

Псаломъ дѣ́дъ, ѿдъ.

Суди́, гдѣ́, ѡбидѣ́щица мѣ́, побори́ бо́ищица мѣ́. При́ими о́рже́и ѿ цнѣ́тъ ѿ во́стани въ по́мощь мою́: ѿзвни́ мечъ ѿ за́кючѣ́и сопро́тивъ гонѣ́щихъ мѣ́: рцы́ дѣ́ши́ мое́и: спсе́нїе твое́ ѡ́мь ѿ́зъ. Да постыда́тъсѡ ѿ по́рама́тъсѡ ѿщѣ́и́и дѣ́шѣ́ мою́, да возвратѣ́тъсѡ впа́тъ ѿ постыда́тъсѡ мы́слащи́и мнѣ́ сла́. Да е́дѣтъсѡ ѿ́къ пра́хъ пре́д ли́це́мъ вѣ́тра, ѿ ѿ́глаз гдѣ́нь ѡ́скорбѣ́ла ѿ́хъ: да е́дѣтъсѡ пѣ́тъ ѿ́хъ тма́ ѿ по́зокъ, ѿ ѿ́глаз гдѣ́нь погонѣ́ла ѿ́хъ: ѿ́къ тѣ́не скры́ша мнѣ́ па́губѣ́ сѣ́ти свое́а, всѣ́ поно́иша дѣ́ши́ мое́и. Да при́де́тъсѡ ѡ́мѣ́ сѣ́тъ, ѿ́же не вѣ́сѣтъ, ѿ лобѣ́тъ, ѿ́же скры́, да ѡбѣ́метсѡ ѿ, ѿ въ сѣ́тъ да впаде́тъсѡ въ ню́. Дѣ́ша́ же моѡ́ возра́дѣ́тъсѡ ѡ́ гдѣ́, возвесели́тъсѡ ѡ́ спсе́нїи ѡ́гѡ. Всѣ́ кѡ́сти моѡ́ ре́късѡ: гдѣ́, гдѣ́, кто́ подо́бенъ тебе́; ѿзбавѣ́ла ѿ́нѣ ѿ́зъ рѣ́ки крѣ́пльщи́хъ ѡ́гѡ, ѿ ни́ща, ѿ оубо́га ѿ расхи́щя́ющихъ ѡ́гѡ. Во́ста́вше на мѣ́ свѣ́дѣ́телѣ́ неправедни́и, ѿ́же не вѣ́да́хъ, вопроша́хъ мѣ́. Возда́ша мнѣ́ ѡ́бѣ́ла возъ блѣ́ла, ѿ безча́дїе дѣ́ши́ мое́и. ѿ́зъ же, вни́гда ѡ́нѣ стѣ́жа́хъ мнѣ́, ѡблѣ́хѣ́ во вре́тнице ѿ смира́хъ постѡ́мъ дѣ́шѣ́ мою́, ѿ моли́тва моѡ́ въ нѣ́дро моѡ́ возврати́тъсѡ. ѿ́къ бли́жемѣ́, ѿ́къ бра́тѣ́ на́шемѣ́, та́къ оубо́жда́хъ: ѿ́къ пла́ча ѿ сѣ́тъ, та́къ смира́хѣ́. ѿ на мѣ́ возвесели́шасѡ ѿ собра́шасѡ: собра́шасѡ на мѣ́ рѣ́ны, ѿ не позна́хъ: раздѣ́лишасѡ, ѿ не оумни́шасѡ. Искѣ́иша мѣ́, подра́жниша мѣ́ подра́женїемъ, поскреже́та́ша на мѣ́ зѣ́бы свои́ми. Гдѣ́, ко́гда оубо́риши; оубо́ри дѣ́шѣ́ мою́ ѿ сло́дѣ́иства ѿ́хъ, ѿ лѣ́въ ѡ́днорѡ́днѣ́ю мою́. Исповѣ́сѡ тебе́ въ цркви́ мно́зѣ́, въ лю́дехъ та́жце́хъ восхва́лю тѣ́. Да не возра́дуютсѡ ѡ́ мнѣ́ вражда́ющии́ мнѣ́ неправедно́, ненави́дщи́и мѣ́ тѣ́не ѿ помнѣ́ющии́ ѡ́чима: ѿ́къ мнѣ́ оубо́ мнѣ́наа глаго́лахъ, ѿ на гнѣ́въ лѣ́сти помышля́хъ. Разши́риша на мѣ́ оубо́ри своѡ́, рѣ́ша: блѣ́гоже, блѣ́гоже, вѣ́дѣ́ша ѡ́чи на́ши. Вѣ́дѣ́лаз ѡ́нѣ, гдѣ́, да не премолчи́ши: гдѣ́, не ѡ́стѣ́пи ѿ́ мене́. Во́стани, гдѣ́, ѿ во́нѣ́ сѣ́дѣ́ мое́мѣ́, бже́ мо́и ѿ гдѣ́ мо́и, на прю́ мою́. Суди́ ми, гдѣ́, по пра́вдѣ́ твое́и, гдѣ́ бже́ мо́и, ѿ да не возра́дуютсѡ ѡ́ мнѣ́. Да не ре́късѡ въ се́рдцѣ́хъ свои́хъ: блѣ́гоже, блѣ́гоже дѣ́ши́ на́шей: ни́же да ре́късѡ: по́жрѡ́хомъ ѡ́гѡ. Да постыда́тъсѡ ѿ по́рама́тъсѡ вкѡ́пѣ́ ра́дѡщи́сѡ сла́мъ мо́имъ: да ѡблекѣ́тъсѡ въ стѣ́дъ ѿ сра́мъ велерѣ́чущи́и на мѣ́. Да возра́дуютсѡ ѿ возвесели́тъсѡ хотѣ́щи́и пра́вды мое́а: ѿ да ре́късѡ въ́нѣ́, да возвели́читсѡ гдѣ́, хотѣ́щи́и мнѣ́ ра́бѣ́ ѡ́гѡ. ѿ ѡ́зыкъ мо́и по́чи́тъсѡ пра́вдѣ́ твое́и, всѣ́ де́нь хва́лѣ́ твое́и.

(Псалам 35)

Говори безаконик грешећи у себи, нема страха Божијег пред очима његовим; јер обману пред Њим да призна безакоње своје, и да омрзне (на њега). Речи уста његових су безакоње и лаж, не хтеде да се опамети да чини добро; безакоње смисли на постељи својој, иђаше сваким путем рђавим, а на зло (никад) не негодова. Господе, на небу је милост Твоја, и истина Твоја до облака; правда је Твоја као горе Божије; судови су Твоји бездан многи; људе и животиње спасићеш, Господе. Како си умножио милост Твоју, Боже; и синови људски под окриљем крила Твојих надаће се. Опиће се од обиља дома Твога, и потоком сладости Твоје напојићеш их. Јер је у Тебе извор живота, у светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те знају, и правду Твоју онима правог срца. Да ми не дође нога охоло, и рука грешника да ме не потресе. Тамо падоше сви који чине безакоње, избачени бише и не могаху опстати.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута)** Господе помилуј. **(3 пута)**
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 36)

Не поревнуј лукавима, нити завиди онима који чине безакоње; јер ће се као трава брзо осушити, и као лишће зелени брзо ће отпасти. Уздај се у Господа и чини доброту, и насели земљу, и наситићеш се богатством њеним. Наслади се Господом, и даће ти молбе срца твога. Откри Господу пут свој, и уздај се у Њега, и Он ће учинити, и извешће као светлост правду твоју, и суд твој као подневље. Повинуј се Господу и моли Га усрдно; не поревнуј успешном на путу његовом, човеку који чини безакоње. Престани од гњева и остави љутњу; не ревнуј у лукавству. Јер ће лукави бити истребљени, а који стрпљиво чекају Господа они ће наследити земљу. И још мало и неће бити грешника, и тражићеш место његово и нећеш наћи; а кротки ће наследити земљу, и уживаће у мноштву мира. Вреба грешник праведника, и шкргуће на њега зубима својим; а Господ му се подсмехује, јер провиди да ће доћи дан његов. Мач потезу грешници, затегнуше лук свој да оборе сиромаша и убогога, да закољу праве срцем. Мач њихов да уђе у срце њихово, и лукови њихови да се полеме. Боље је мало у праведника, неголи велико богатство грешника; јер ће се мишице грешника сломити, а Господ ће подржати праведнике. Зна Господ путеве непорочних, и наслеђе њихово биће до века; неће се постидети у злу времену, и у дане глади наситиће се. Јер ће грешници пропасти, а непријатељи Господњи, чим се прославе и узвисе, као дим нестајући ишчезнуће. Узајмљује грешник и не враћа, а праведник милује и даје. Јер који Њега благосиљају наследиће земљу, а који Њега проклињу биће истребљени. Од Господа се управљају кораци човека, и пут његов Он жели веома. Када падне, неће се разбити, јер господ подржава руку његову. Бејак млад, и остарих, и не видех праведнога остављеног, нити семе његово да тражи хлеба. Ваздан милује и позајмљује праведни, и семе његово биће за благослов. Уклони се

од зла и чини добро, и населићеш се у век века. Јер Господ љуби суд (прави), и неће оставити преподобне Своје, до века ће бити сачувани. А безаконици ће бити изагнани, и семе безбожних истребиће се. Праведни пак наследиће земљу, и у век века настаниће се на њој. Уста праведнога проучаваће мудрост, и језик његов говориће суд (прави). Закон Бога његовог у срцу је његовом, и неће се спотаћи кораци његови. Вреба грешник праведнога и тражи да га убије; али га Господ неће оставити у руке његове, нити ће га осудити када му буде судио. Стрпљиво чекај Господа и сачувај пут Његов, и узвисиће те да наследиш земљу; када пропадају грешници видећеш. Видех безбожника где се уздиже и надима се као кедри Ливански; и прођох, и где не беше (га), и тражих га, и не нађе се место његово. Чувај безазленост и гледај правоту, јер има останка човеку мирном; а преступници закона истребиће се сасвим, остатци безбожних уништиће се. Спасење пак праведних је од Господа, и Он је њихов заштитник у време невоље. И помоћи ће им Господ и избавиће их, и изузеће их од грешника и спасиће их, јер се у Њега надаху.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута) Господе помилуј (3 пута)

Сједални Глас 1

Невидљиви Судијо, како си у телу виђен, и долазиш да будеш убијен од људи безаконих, Ти који осуду нашу осуђујеш страдањем Својим! Стога хвала, величање и славу узносећи твојој власти. Речи, сагласно приносимо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Чтец: Господе помилуј. (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у векове векова. Амин.

Катизма 6 (Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гњевом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гњева Твога, нема мира у костима мојим од лица грехова мојих. Јер безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, од лица безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме; злостављан бих и унижен веома, риках од уздисања срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не скри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говорише погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; и бејаш као човек који не чује, и који у устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и у спотицању ногу мојих бише нада мном

во вѣкѣхъ сохрани́тца: беззакѡнницы же и́зженѡтца, и сѣма нечестівыхъ потребі́тца. Прѣнницы же наслѣдѡтца зѣмлю и вселѡтца въ вѣкѣхъ вѣка на неѣ. Оутѣ прѣнаго подѡтца преміроути, и азѣкѣхъ ѣгѡ возглаголетца ѡдѣ. Законъ бѣа ѣгѡ сѣрѣцы ѣгѡ, и не за́пнѡтца стѡпы ѣгѡ. Смотри́летца грѣшныи прѣнаго и ищѣтца ѣже оумертвѣти ѣгѡ: Гдѣ же не ѡста́внѣтца ѣгѡ въ рѣкѣхъ ѣгѡ, ниже ѡдѡнѣтца ѣгѡ, ѣгда ѡдѡнѣтца ѣмѡ. Потерпи́ гдѣ и сохрани́ пѡтѣ ѣгѡ, и вознесѣтца тѣа ѣже наслѣдннѣ зѣмлю: внигда потреблѣтца грѣшникѡмъ, оу́зриши. Видѣхъ нечестіваго превозноса́ща и выса́щаа ѣкѡ кѣдры ли́ванскіа: И мнѡмъ идо́хъ, и се, не бѣ, и взыка́хъ ѣгѡ, и не ѡверѣтца мѣсто ѣгѡ. Храни́ неслѡбѣе и внигда правотѣ, ѣкѡ ѣсть ѡста́нокъ человекѡ мнрѣ. Беззакѡнницы же потреблѣтца въдѣпѣ: ѡста́нцы же нечестівыхъ потреблѣтца. Спѣніе же прѣныхъ ѡ гдѣ, и зашннѣтель и́хъ ѣсть во вре́ма скорѣи: И помѡжетца и́мъ гдѣ и и́збѡвнѣтца и́хъ, и и́зметца и́хъ ѡ грѣшникѣхъ и спѣтца и́хъ, ѣкѡ оупѡва́ша на него.

Слава Оцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и пріснѡ, и во вѣки вѣкѡвѣхъ, а́минь.
А́ннадіа, А́ннадіа, А́ннадіа, Слава Тебѣ Боже! **Трижды.** Гдѣ помнѣи, **трижды.**

По ѣмъ стѣхоловѣи сѣдѡленъ, гласъ ѡ. Подѡбенъ:

Невидимый ѡдѣе, въ плѡти кѡкѡ видѣнъ былъ ѣси, и и́деши ѡ мужей беззакѡнныхъ оубѣенъ быти, наше ѡсѡжденіе ѡсѡдѡдѡи стѣрѣтнѡ твоѡю; тѣмъже хвалѣ, величіе и слава возсыла́юще вла́сти твоѡи слѡве, согла́снѡ прнноснмъ.

Слава, и нынѣ, **то́нже.**

А́нкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.** Слава Оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Чтѣецъ: И нынѣ и пріснѡ и во вѣки вѣкѡвѣхъ. а́минь.

Кадѣма ѣ.

Ѳалѡмъ дѣдѣ, ѡз.

Гдѣ, да не ѣроути твоѡю ѡблнчнши мене, ниже гнѣвомъ твоѡмъ нака́жешн мене: ѣкѡ стрѣлы твоѡ оу́нзѡша во мнѣ, и оутверднлз ѣси на мнѣ рѣкѣ твоѡ. Нѣсть ищѣленіа въ плѡти моѡи ѡ лица гнѣва твоѡгѡ, нѣсть мнра въ костѣхъ моѡхъ ѡ лица грѣхъ моѡхъ. ѣкѡ беззакѡннѡ моѡ превзыдо́ша гласѣ моѡ, ѣкѡ вре́ма тѡжкоѡ ѡтѡготѣша на мнѣ. Возмердѣша и согннша рѡны моѡ, ѡ лица безѡмнѡ моѡгѡ. Пострада́хъ и слакѡхѡ до конца, весь дѣнь сѣтѣдѡ хождѡхъ: ѣкѡ лѡдѡи моѡ напо́лнншасѡ порѡганннѡ, и нѣсть ищѣленіа въ плѡти моѡи. ѡслобленъ быхъ и смнрнхѡ до сѣла, рыка́хъ ѡ въздыхннѡ сѣрѣца моѡгѡ. Гдѣ, предѣ тобою все желаніе моѡ, и въздыхннѡ моѡ ѡ тебѣ не оутѡисѡ. Сѣрѣце моѡ смѡтѣѡ, ѡста́вн мѡа снла моѡ, и свѣтѣтца ѡчнѡ моѡю, и то́и нѣсть со мною. Арѡзи моѡи и и́скренннѡ моѡи прѡмѡ мнѣ прнблнжншасѡ и стѡша. И блнжннѡ моѡи ѡдалѣче мене стѡша, и нѡждѡхѡсѡ ищѡщн дѡшѡ моѡ: и ищѡщн слѡа мнѣ глагола́хъ ѡсѣтнаѡ, и льстнвнмъ весь дѣнь подѡхѡсѡ. ѣзъ же ѣкѡ гдѣхъ не слышахъ, и ѣкѡ нѣмъ не ѡверзѡдѡи оутѣтца своѡхъ: И быхъ ѣкѡ человекѣхъ не слышѡи и не и́мьнѡ во оутѣтѣхъ своѡхъ ѡблнчѣннѡ. ѣкѡ на тѣа, гдѣ, оупѡва́хъ, ты оу́слышнши, гдѣ бѣже моѡи. ѣкѡ рѣхъ: да не когда порѡдѡютца мнѡ са вразнѡ

велеречиви. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и бринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за добротом, (и одбацише ме љубљенога, као мртвога згађенога). Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 38)

Рекох: Сачуваћу путеве моје да не грешим језиком мојим; поставих устима мојим стражу кад устане грешник наспрам мене. Постадох глувонем и понизих се и ућутах од добара, и бол се моја обнови. Запали се у мени срце моје, и у размишљању моме разгоре се огањ. Говорих језиком мојим: Обзнани ми Господе кончину моју, и број дана мојих који је, да знам шта ми недостаје. Гле, педљима си поставио дане моје, и састав (=ипостас) је мој као ништа пред Тобом; али (заиста) све је таштина, сваки човек жив. Заиста, као у слици ходи човек, али се узалуд мете; сабира у ризницу, и не зна коме ће их сабрати. И сада, ко је ишчекивање моје? Није ли Господ? И састав (=ипостас) мој код Тебе је. Од свих безакоња мојих избави ме; (за) поругу безумноме дао си ме. Оглувонемех и не отварах уста своја, јер си (то) Ти учинио. Отклони од мене ударце Твоје, јер од моћи руке Твоје ја ишчилех. Карањима за безакоње покарао си човека, и растопио си као паучину душу његову; али (заиста) узалуд се мете сваки човек. Услиши молитву моју, Господе, и мољење моје чуј; сузе моје немој прећутати, јер сам ја дошљак код Тебе и пролазник, као сви оци моји. Остави ме, да се одморим, пре но што отидем и више ме не буде.

(Псалам 39)

Трпећи потрпех Господа, и обрати пажњу на ме, и услиша мољење моје; и изведе ме из рова мучења и из блата муља (мног), и постави на камен ноге моје, и управи стопе моје; и стави у уста моја песму нову, химну Богу нашем. Видеће многи, и устрашиће се, и уздаће се у Господа. Блажен је човек, коме је Име Господње нада његова, и који не гледа на сујетности (идолске) и на маније (=мантре и врахбине) лажне. Многа си учинио Ти, Господе Боже мој, чудеса Твоја, и по замислима Твојим нема ко би се уподобио Теби; јављах (их) и говорих, умножише се изнад броја. Жртву и принос ниси хтео, а тело си ми припремио; свеспаљенице и жртве за грехе ниси тражио. Тада рекох: Ево долазим у почетку књиге написано је за мене, да учиним вољу Твоју, Боже мој, захтедох, и закон Твој у утроби мојој. Благовестих правду у цркви великој; ево уста моја нећу спречити, Господе, Ти си познао. Правду Твоју не сакрих у срцу моме, истину Твоју и спасење Твоје рекох; не скрих милост Твоју и истину Твоју од сабора великог. А Ти, Господе, немој удаљити милосрђе Твоје од мене; милост Твоја и истина Твоја нека ме увек штите. Јер ме обузеше зла којима нема броја,хватише ме безакоња моја, и не могах гледати; умножише се већма од власи главе моје, и срце моје остави ме. Благоволи, Господе, да ме избавиш; Господе, похитај да ми помогнеш. Нека се постиде и посраме уједно који траже душу моју да је ишчупају; нека се поврате натраг и нек се посраме који ми хоће зала. Нека одмах приме посрамљење своје који ми говоре: добро! добро! Нека се обрадују и узвеселе

моѹ: ѿ внигда подвижатица ногамъ моимъ, на мѧ велерѣчеваша. Гѣкѡ ѡзъ на рѧны готѡвѡ, ѿ болѣзнь моѧ предо мною ѣсть вѣнѡ. Гѣкѡ беззаконіе моѧ ѡзъ возвѣщѡ ѿ попеки ѡ грѣсѣ моѧмъ. Вразѣ же моѹ жнеѡтъ ѿ ѡкрѣпѣнїа пѧче мене, ѿ ѡмножишасѧ ненавѣдѡщїи мѧ безъ правды: воздаѡщїи мѧ слѡѡ возъ блѡгѡ ѡбѡлѡгѡхъ мѧ, занѧ гонѡхъ блѡгосѣтїю. Не ѡстаѡи мене, гдѣ бже моѹ, не ѡтѡпнѡ ѡ мене: вѡмнѣ вѡ помощѣ моѹ, гдѣ спсѣнїа моего.

Псаломъ двѡдѡ, ѡдѡ.

Рѣхъ: сохраниѡ пѡтѣ моѡ, ѣже не согрѣшѡти мѣ ѡзѡкомъ моимъ: положѣхъ ѡустѡмъ моимъ храниѡ, внигда востаѣти грѣшномѡ предо мною. ѡнѣмѣхъ ѿ смрихѡ, ѿ ѡмолѡхъ ѡ блѡгъ, ѿ болѣзнь моѧ ѡбѡновїа. Согрѣшѡсѧ сѣрдце моѧ во мнѣ, ѿ вѡ поученїи моѧмъ разгорѣсѧ ѡгнь: глаголахъ ѡзѡкомъ моимъ: Скажи мнѣ, гдѣ, кончинѡ моѹ ѿ числѡ днѣи моихъ, кѡе ѣсть, да разѡмѣю, что лишаѡсѧ ѡзъ. Сѧ, пѡдѣи положилахъ ѣсѣи днѣи моѡ, ѿ востаѡвъ моѣ гѣкѡ ничтоже предъ тоѡѡ: ѡбѡче вѡсѡвѣсѡсѡ сѡвѣтѡ вѡсѡкѡ человекѡ жнеѡнѣ. ѡубѡ ѡбразомъ ходѣтъ человекѡ, ѡбѡче вѡсѡ мѡтѣтѡ: сокровищѡтѡвѡдетъ, ѿ не вѣстѡ, комѡ соверѣтъ ѡ. ѿ нынѣ кѡто терпѣнїе моѧ; не гдѣ ли; ѿ востаѡвъ моѣ ѡ тебе ѣсть. ѡ вѣхъ беззаконїи моихъ ѿзѡвѣи мѧ: поношенїе безѡмноомѡ дѡлахъ мѧ ѣсѣи. ѡнѣмѣхъ ѿ не ѡверѡхъ ѡустѡ моихъ, гѣкѡ ты сотворѣлахъ ѣсѣи. ѡстаѡи ѡ мене рѡны твоѡ: ѡ крѣпостѣи во рѡкѣи твоѡѡ ѡзъ ѿчезѡхъ. во ѡблѡченїихъ ѡ беззаконїи наказѡлахъ ѣсѣи человекѡ, ѿ истѡлахъ ѣсѣи гѣкѡ пѡдѣи ѡдѡсѡ ѣсѣи: ѡбѡче вѡсѡ вѡсѡкѡ человекѡ. ѡслѡбѡши молѣтѡ моѹ, гдѣ, ѿ молѣнїе моѧ внидѣши, слѣзъ моихъ не премолчи: гѣкѡ прѣсѣльникѡ ѡзъ ѣсѣи ѡубѡ тебе ѿ пришеѡцѡ, гѣкоже всѣи ѡтѡцы моѣ. ѡслаѡи мѣ, да почию, прѣжде дѡже не ѡндѡ, ѿ кѡтомѡ не бѡдѡ.

Псаломъ двѡдѡ, ѡдѡ.

Терпѡ потерпѣхъ гдѡ, ѿ внидѣтъ мѣ ѿ ѡслѡбѡши молѣтѡ моѹ: ѿ возведе мѧ ѡ рѡва стѡрѡстѣи ѿ ѡ брѣнїа тѣины, ѿ востаѡи на кѡмени нѡзѣ моѣ ѿ испѡрѡви стѡпы моѡ: ѿ вложѣи во ѡуста моѡ пѣсѣнь нѡвѡ, пѣнїе бѣѡ нѡшемѡ. ѡзѡратѡ мнози ѿ ѡбѡлѡтѡ, ѿ ѡповѡютѡ на гдѡ. блѡженѡ мѡжѡ, ѣмѡже ѣсть ѿ мѡ гдѣ ѡповѡнїе ѣсѣи, ѿ не призрѣ вѡ сѡсѣтѣи ѿ нестѡвлѣнїа лѡжнаѡ. Мнѡга сотворѣлахъ ѣсѣи ты, гдѣ бже моѹ, чѡдеѡ твоѡ, ѿ помышленїемъ твоимъ неѣсть кѡто ѡподобѣтѡ тебе: возвѣстѣхъ ѿ глаголахъ: ѡмножишасѧ пѡче числѡ. Жертѡвы ѿ приношенїа не вѡсѡхѡтѣлахъ ѣсѣи, тѣѡ же свершилѡхъ мѣ ѣсѣи: вѡсѡожженїи ѿ ѡ грѣсѣ не взысѡкахъ ѣсѣи. Тогда рѣхъ: сѧ, прїидѡ: вѡ главнѣнѣ кнїжнѣ писѡно ѣсть ѡ мнѣ: бже сотворѣти вѡлю твоѹ, бже моѹ, вѡсѡхѡтѣхъ, ѿ законѡ твоѣи посреѡдѣ чрѣѡ моего. блѡговѣстѣхъ правдѡ вѡ црѣкви велицѣи, сѧ, ѡустнѡмъ моимъ не возбранїю: гдѣ, ты разѡмѣлахъ ѣсѣи. Правдѡ твоѹ не скрѣхъ вѡ сѣрдѡцы моѧмъ, истинѡ твоѹ ѿ спсѣнїе твоѧ рѣхъ, не скрѣхъ мѡтѣ твоѹ ѿ истинѡ твоѹ ѡ сѡнѡ многа. Ты же, гдѣ, не ѡудѡли щѡдрѡтѡ твоѡхъ ѡ мене: мѡтѣ твоѡ ѿ истина твоѡ вѣнѡ да застѡпнѣтѣ мѧ. Гѣкѡ ѡдержѡша мѧ слѡѡ, ѿ мѡже неѣсть числѡ: постигѡша мѧ беззакѡнїа моѡ, ѿ не вѡзмогѡхъ зрѣти: ѡмножишасѧ пѡче вѡсѡзъ главы моѡѡ, ѿ сѣрдѡце моѧ ѡстаѡи мѧ. блѡгоболѣ, гдѣ, ѿзѡвѣнѣи мѧ: гдѣ, во ѣже помощѣи мнѣ, вѡмнѣ. да постидѡтѡ ѿ постидѡтѡ вѡсѡпѣи ѿщѡщїи дѡсѡ моѹ, ѿзѡтѣи ю: да вѡзвѡратѡтѡ вѡспѡтѣ ѿ постидѡтѡ хотѡщїи мѣ слѡѡ. да прїимѡтѡ ѡбѡе стѡдѡзъ сѡѡнѣ глаголющїи мнѣ: блѡгоже, блѡгоже. да вѡзрѡдѡтѡ ѿ вѡзвѡселѡтѡ ѡ тебе всѣи ѿщѡщїи тебе, гдѣ, ѿ да рекѡтъ вѣнѡ, да вѡзвѡлѡчѣтѡ гдѣ, лѡбѡщїи спсѣнїе твоѧ. ѡзъ же нынѣ ѣсѣи ѿ ѡубѡгъ,

Теби сви који Те траже, Господе, и нека говоре свагда они који љубе спасење Твоје: Нека се велича Господ! А ја сам ништ и убог, Господ ће бринути о мени. Помоћник мој и избавитељ мој Ти јеси, Боже мој, немој каснити.

(Псалам 40)

Блажен је који разуме сиромаша и убогога, у зли дан избавиће га Господ. Господ ће га сачувати, и живиће га, и блаженим ће га учинити на земљи, и неће га предати у руке непријатеља његових. Господ ће га помоћи на одру болести њехове; сву постељу његову у болести његовој променио си. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Непријатељи моји рекоше ми зло: Када ће умрети, и (кад ће) погинути име његово? И (ко) улажаше да види, узалуд говораше, срце његово сабра њему безакоње, (и) излажаше напоље и говораше; заједно против мене шапутаху сви непријатељи моји, против мене смишљаху ми зла; реч безакону изношаху против мене: Неће ли се десити да лежећи (болесник) не устане? Јер човек мога мира, у кога се уздах, који јеђаше хлеб мој, подиже ме на пету. А Ти, Господе, помилуј ме и подигни ме, и узвратићу им. По томе познадох да си ме (Ти) хтео, јер се не обрадова непријатељ мој нада мнош. А мене си због безазлености (моје) прихватио, и утврдио си ме пред Тобом до века. Благословен Господ Бог Израилев од века и до века. Нека тако буде. Амин.

(Псалам 41)

Као што чезне јелен за изворима вода, тако чезне душа моја Теби, Боже. Жедна је душа моја за Богом Живим; кад ћу доћи и јавити се лицу Божијем? Бише ми сузе моје хлеб мој дан и ноћ, када ми говораху сваки дан: Где је Бог твој? Тога се сетих и излих на се душу своју; јер ћу проћи кроз место шатора дивног, до дома Божијег, с гласом радости и исповедања одјека празнујућег. Зашто си жалосна, душо моја, и зашто ме смућујеш? уздај се у Бога, јер ћу се исповедати Њему - Спасењу лица мога и Богу моме. У мени се самоме узбуни душа моја; тога ради споменух Те од земље Јорданске и Ермонске, од горе мале. Бездан бездну призива гласом слапова Твојих; сва узвишења Твоја и таласи Твоји дођоше на ме. Дању ће заповедати Господ милост Своју, и ноћу је песма Његова код мене, и молитва Богу живота мога. Рећи ћу Богу: Заштитник мој јеси (Ти), зашто си ме заборавио? И зашто сетујући ходим када (ме) тлачи непријатељ мој? Када се крше кости моје ругаху ми се мучитељи моји, када ми говоре свакога дана: Где је Бог твој? Зашто си жалосна, душо моја, и зашто ме смућујеш? Уздај се у Бога, јер ћу се исповедати Њему - Спасењу лица мога и Богу моме.

(Псалам 42)

Суди ме, Боже, и расуди парбу моју од Чтеца: а несветога, од човека неправедног и лукавог избави ме. Јер си Ти, Боже, утврђење моје; зашто си ме одбацио? И зашто сетујући ходим, када (ме) тлачи непријатељ? Пошаљи светлост Твоју и истину Твоју; оне ме упутише и одведоше на гору свету Твоју и у насеља Твоја. И ући ћу ка жртвенику Божијем, Богу Који орадошћује младост моју; исповедићу Те и хвалити на гуслама, Боже, Боже мој. Зашто си жалосна, душо моја и зашто ме смућујеш? Уздај се у Господа, јер ћу се исповедати Њему - Спасењу лица мога и Богу моме.

Гдѣ попечѣтсѧ ѡ мнѣ: помощникъ мой ѿ защититель мой еси ты, бже мой, не законн.

Псаломъ двѣдъ, м.

Блженъ раздѣвѣаи на ница ѿ оубога, въ день лютъ ѿзѣвнѣтъ егò гдѣ. Гдѣ да сохранитъ егò ѿ живнѣтъ егò, ѿ да оублжнѣтъ егò на земли ѿ да не предѣтъ егò въ рѣки врагѡвъ егò. Гдѣ да поможетъ емѹ на одрѣ болѣзни егò: всѣ лѡже егò ѡбратиъ еси въ болѣзни егò. Изъ рѣхъ: гдѣ, помнѣи мѧ, ѿщѣли дшѹ мою, ѿкъ согрѣшихъ ти. Врази мои рѣша мнѣ зла: когда оумретъ, ѿ погнѣнетъ ѿма егò; ѿ вхождаше видѣти, всѣ глаголаше сердце егò: собра беззаконіе себѣ, ѿхождаше конъ ѿ глаголаше вкѡпѣ. На мѧ шептѡхъ вси врази мои, на мѧ помышляхъ зла мнѣ. Слово законопрестѹпное возложиша на мѧ: едѧ спѡи не приложнѣтъ воискрѣснѣти; ѿбо человекъ мира моего, на негоже оуповахъ, ѡдѣи хлѣбы моѧ, возвеличи на мѧ заппнѡніе. Ты же, гдѣ, помнѣи мѧ ѿ возстави мѧ, ѿ воздѡмъ ѿмъ. Въ сѣмъ познахъ, ѿкъ воисхотѣлъ мѧ еси, ѿкъ не возрадѣтсѧ врагъ мой ѡ мнѣ. Мене же за неслѡбіе прѡиъ, ѿ оутвердиъ мѧ еси предѣ тобою въ вѣкъ. Блгословенъ гдѣ бѣ ѿ ѿлеву ѡ вѣка ѿ до вѣка: вѣдѣи, вѣдѣи.

Псаломъ двѣдъ, ма.

ѿмже ѡбразомъ желѣтъ еленъ на ѿсточники воднѡи, сице желѣтъ дшѡ моѧ къ тебѣ, бже. Возжадѧ дшѡ моѧ къ бѣ крѣпкомѹ, жвѡмѹ: когда прѣидѣ ѿ ѡблѡса лицѹ бжѡю; Бѣша слѣзы моѧ мнѣ хлѣбъ день ѿ нѡщѣ, внигда глаголашасѧ мнѣ на всѧкъ день: гдѣ еси бѣ твоѡ; Сѡи помнѣхъ, ѿ ѿзлѡхъ на мѧ дшѡ мою: ѿкъ проидѣ въ мѣсто селенѡи днѣна, дѡже до дѡмѹ бжѡи, во гласѣ радѡванѡи ѿ ѿповѣданѡи, шѡма прѡзднѡющагѡ. Вскѡю прискѡрена еси, дшѡ моѧ; ѿ вскѡю смѡщѡешѣи мѧ; оупѡвѡи на бѣ, ѿкъ ѿповѣсѧ емѹ, спѣеніе лица моего ѿ бѣ мой. Ко мнѣ самомѹ дшѡ моѧ смѡтѣсѧ: сегѡ радѣи помнѣхъ тѧ ѡ земли ѡрдѡнскѡи ѿ ермѡнѡнскѡи, ѡ горы малѡи. Бѣзна бѣзднѡ призывѣтъ во гласѣ хлѣбѡи твоѡхъ: всѧ высоты твоѧ ѿ вѡлны твоѧ на мнѣ прѣдѡша. Въ день заповѣсть гдѣ млѣтъ твоѡ, ѿ нѡщѡю пѣснѣ егò ѡ мене, молѣтѡ бѣ живѡтѡ моего. Рѣхъ бѣ: защитникъ мой еси, почтѡ мѧ забѡилъ еси; ѿ вскѡю сѣтѡи хѡждѣ, внигда ѡкорѣлетъ врагъ; внигда сокрѡшѡтсѧ коутѣмъ моѡмъ, поношѡхъ мѧ врази мои, внигда глаголашѣи ѿмъ мнѣ на всѧкъ день: гдѣ еси бѣ твоѡ; Вскѡю прискѡрена еси, дшѡ моѧ; ѿ вскѡю смѡщѡешѣи мѧ; оупѡвѡи на бѣ, ѿкъ ѿповѣсѧ емѹ, спѣеніе лица моего ѿ бѣ мой.

Псаломъ двѣдъ, мѡв

Сдѡи мѧ, бже, ѿ разсѡдѡи прѡ мою: ѡ ѡзыка не препѡдѡбна, ѡ человекѡ не прѡвѣдна ѿ льстѡи ѿзѣви мѧ. Занѣ ты еси, бже, крѣпость моѧ, вскѡю ѡрѡндѡ мѧ еси; ѿ вскѡю сѣтѡи хѡждѣ, внигда ѡкорѣлетъ врагъ; Послѡи свѣтъ твоѡ ѿ ѿстинѹ твоѡ: тѧ мѧ настѡвнѣтѡ, ѿ введѡтѡ мѧ въ гѡрдѣ сѣтѡю твоѡ ѿ въ селенѡи твоѡ. ѿ внидѣ къ жѣртвенникѹ бжѡю, къ бѣ весѣлѡшемѹ ѿнѡетѣ моѡ: ѿповѣсѧ тебѣ въ гдѣлѣхъ, бже, бже мой. Вскѡю прискѡрена еси, дшѡ моѧ; ѿ вскѡю смѡщѡешѣи мѧ; оупѡвѡи на бѣ, ѿкъ ѿповѣсѧ емѹ, спѣеніе лица моего ѿ бѣ мой.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута) Господе помилуј. (3 пута)
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 43)

Боже, ушима нашим слушасмо, и оци наши јавише нам дело које си учинио у дане њихове, у дане старе. Рука Твоја незнабожце сатре, и засади њих (=оце наше); искоренио си Чтец:е и изагнао их. Јер нису мачем својим (оци наши) наследили земљу, и мишица њихова не спасе их, него десница Твоја и мишица Твоја, и светлост лица Твога, јер си благоволео у њима. Ти си сам Цар мој и Бог мој, Који си заповедио спасења Јаковљева. Тобом ћемо непријатеље наше избости роговима, и Именом Твојим уништићемо оне који устају на нас. Јер се не уздам у лук свој, и мач мој неће ме спасити. Јер си нас (Ти) спасао од тлачитеља наших, и мрзитеље наше посрамио си. Богом ћемо се хвалити сав дан, и Име ћемо Твоје исповедати и хвалити до века. А сада си одбацио и посрамио си нас, и нећеш изаћи, Боже, са војскама нашим. Обратио си нас назад пред непријатељима нашим, и мрзитељи нас разграбише себи. Дао си нас као овце за јело и међу Чтец:е расејао си нас. Предао си Чтец: Твој у бесцење, а не беше (их) мноштво у њиховим клицањима (ратним). Поставио си нас за поругу суседима нашим, ругање и подсмех онима око нас. Поставио си нас за причу међу незнабошцима, климање главом међу Чтец:има. Сав дан срамота моја преда мном је, и стид лица мога покри ме, од гласа ругача и клеветника, од лица непријатеља и гонитеља. Све ово дође на нас, па (ипак) не заборависмо Тебе, и не преступисмо у завету Твоме, и не одступи назад срце наше; а (Ти си) уклонио стазе наше од пута Твога. Јер си нас понизио у месту страдања, и покри нас сенка смрти. Ако (ли) заборависмо Име Бога нашег или пружисмо руке наше Богу туђем, зар неће Бог то истражити? Јер Он познаје тајне срца. Јер Тебе ради усмрћују нас сав дан, сматрају нас као овце за клање. Подигни се, зашто спаваш, Господе? Устани, и не одбаци (нас) до краја. Зашто лице Твоје окрећеш? Заборављаш ли бедноћу нашу и невољу нашу? Јер се понизи у прах душа наша, залепи се земљу стомак наш. Устани, Господе, помози нам, и избави нас Имена Твога ради.

(Псалам 44)

Изрече срце моје Реч добру, говорићу ја дела моја Цару; језик је мој трска (=перо) писара брзописца. Красан си лепотом већма од синова људских, благодат тече из уста Твојих; тога ради благословиће Те Бог до века. Припаши мач Свој о бедро Своје, Силни, красотом Твојом и лепотом Твојом, и јачај и напредуј и царуј ради истине и кротости и правде, и водиће Те чудесно десница Твоја. Стреле су Твоје изоштрене, Силни, - Чтец:и ће паднути пода Те, - (стреле) у срца непријатеља Царевих. Престо је Твој, Боже, у век века, скиптар је правде скиптар Царства Твога. Заволео си правду и омрзнуо безакоње; тога ради помаза Те, Боже, Бог Твој уљем радости већма од заједничара Твојих. Измирна и алој и касија са одеће Твоје (миришу), из дворова од слоноваче, собом Те веселе. Кћери царева су у почести (=пратњи) Твојој. Предста царица с десне стране Теби у одећи позлаћеној огрнута,

Слава Ѿцѣ и сѣну и сѣтому дху.

Дикъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебе бже. Трѣжды. Гдн помниди, трѣжды.

Слава Ѿцѣ и сѣну и сѣтому дху.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Псаломъ двѣдъ, мѣ.

Бже, оушима нашими оуслышахомъ, и отцы наши возвестѣша намъ дѣло, еже содѣла въ сѣи во днѣхъ ихъ, во днѣхъ дрѣвнихъ. Рѣка твоѡ гзыки потреби, и насади въ сѣи: ѡслобви сѣи люди и изгна въ сѣи. Не бо мечемъ своимъ наслѣдиша зѣмлю, и мышца ихъ не спасе ихъ, но десница твоѡ и мышца твоѡ и просвѣщеніе лица твоегѡ, гакъ блговоли въ сѣи въ нихъ. Ты сѣи самъ црѣ мой и бгъ мой, заповѣда ми спасѣниѡ гакъвѡ. Ѡ тебе враги наша изведемъ роги, и ѡ имени твоемъ оуничжи мъ востающыѡ на ны. Не на лѣкы бо мой оуповаю, и мечъ мой не спасетъ мене: спсѡ бо сѣи насъ ѡ стѣжающихъ намъ, и ненавидящихъ насъ пограбилъ сѣи. Ѡ бгѣ похвалѡмъ всѣхъ дѣнь, и ѡ имени твоемъ исповѣмъ во вѣкы. Нынѣ же ѡрѣди сѣи и пограбилъ сѣи насъ, и не изыдеши, бже, въ силахъ нашихъ. Возврати сѣи насъ вспѡть при врагѣхъ нашихъ, и ненавидящѣи насъ расхищѡхъ себѣ. Далъ сѣи насъ гакъ ѡвцы сѣди, и во гзыцѣхъ расѣла ны сѣи. Ѡдалъ сѣи люди твоѡ безъ цѣны, и не бѣ множество въ восклицаніихъ нашихъ. Положилъ сѣи насъ поношеніе соудомъ нашимъ, подраженіе и порѡганіе сщымъ ѡкрестъ насъ. Положилъ сѣи насъ въ прѣтѣ въ гзыцѣхъ, покнванію главы въ людехъ. Всѣхъ дѣнь срамъ мой предо мною сѣи, и стѣдъ лица моего покрѣ ма, Ѡ глаго поношающаго и ѡклеветѡщаго, ѡ лица вражѡ и изгонѡщаго. Сѣи всѡ прѣидѡша на ны, и не забыхомъ тебе, и не неправдовахомъ въ заветѣ твоемъ, и не ѡстѣпѣи вспѡть сѣрдце наше: и оуклонилъ сѣи стезѣ наша ѡ пѣти твоегѡ, гакъ смрилъ сѣи насъ на мѣстѣ ѡсловеніѡ, и прикрѣ ны сѣнь смертнаѡ. Яще забыхомъ има бга нашегѡ, и яще воздѣхомъ рѣки наша къ бѡгу чждемъ, Не бгъ ли възыщѣтъ ихъ; тои бо вѣстѣ тайна сѣрдца. Занѣ тебе радн оумерщвлѡмъ всѣхъ дѣнь, вмѣнихомъ гакъ ѡвцы заколеніѡ. бд. востани, вскдѡ спши, гдн; востани, и не ѡрѣни до конца. Вскдѡ лице твоѡ ѡвращѡеши; забывѡеши нищѣтѣ нашѡ и скорѣ нашѡ; гакъ смриѡ въ перѣтѣ дѡша наша, прильпѣ землѣ оутрѡба наша. востани, гдн, помози намъ, и избѡви насъ имене радн твоегѡ.

Псаломъ двѣдъ, мѣ.

Ѡрыгни сѣрдце моѡ слово блго, глаголю гзъ дѣла моѡ црѣви: гзыкъ мой трѡстѣ книжника скорописца. Красѣнъ добрѡтою пѡче сынѡвъ человекѣскихъ, изліѡмъ блгодѡтъ во оустнахъ твоихъ: сѣгѡ радн блгословѣи тѡ бгъ во вѣкы. Препѡши мечъ твои по бедрѣ твоѣи, силне, Красѡтою твоѣю и добрѡтою твоѣю: и налцы, и оупѣвай, и црѣвѣи истинны радн и крѡтости и правды: и настѡвѣтъ тѡ дѣвѡ десница твоѡ. Стрѣлы твоѡ изѡщрѣны, силне: людиѡ подъ тобою падѡтъ въ сѣрдцы врагѡ црѣвѣихъ. Прѣтолъ твои, бже, въ вѣкы вѣка: жѣзълъ правѡсти жѣзълъ црѣвѡ твоегѡ. возлюбилъ сѣи правдѡ и возненавидѣлъ сѣи беззакѡнѣ: сѣгѡ радн помѡза тѡ, бже, бгъ твои ѡлѣемъ радѡсти пѡче причѣстникѡ твоихъ. смѣрна и стѡкти и кѡсиѡ ѡ рѣзъ твоихъ, ѡ тѡжестѣи слѡновѣихъ, изъ нихъже возвесѣлиша тѡ. дщѣри царѣи въ чѣсти твоѣи: предѣла царѣица ѡдѣсѡю тебе, въ рѣзахъ позлащѣнныхъ ѡдѣвѡ прѣспещѣна. слыши, дѣи, и

украшена. Чуј, кћери, и види, и приклони ухо твоје, и заборави Чтец: твој и дом оца твога, и пожелеће Цар лепоту твоју; и Он је Господ твој, и поклонићеш се Њему. И кћи Тирова (доћи ће) с даровима. Лицу Твоме помолиће се богаташи Чтец:ни. Сва је слава кћери Цареве унутра; ресама је златним огрнута, украшена. Приведоше се Цару девојке за њом, друге њене привешће се Теби; привешће се у весељу и радовању, увешће се у храм Царев. Уместо оца Твојих биће синови Твоји; поставићеш их за кнезове по свој земљи. Спомињаћу Име Твоје у сваком нараштају и нараштају; тога ради Чтец:и ће Те исповедати и славити до века и у век века.

(Псалам 45)

Бог нам је уточиште и сила, помоћник у невољама које нас снађоше веома. Зато се нећемо уплашити кад се земља затресе, и преместе се горе у срца мора. Зашумеше и ускипеше воде њихове, затресоше се горе снагом Његовом. Речни токови веселе град Божији; освештао је насеље Своје Вишњи. Бог је усред њега, и неће се поколебати; помоћи ће га Бог рано ујутро. Смутише се незнабожци, потресоше се царства; даде глас Свој (Вишњи), потресе се земља. Господ над војскама је са нама, заступник нам је Бог Јаковљев. Ходите и видите дела Божија, чудеса која је поставио на земљи. Ништећи ратове до крајева земље, лук ће скршити и оружје ће сломити, и штитове ће сажећи огњем. Отпочините, и познајте да сам ја Бог; узвисићу се у Чтец:има, узвисићу се на земљи. Господ над војскама је са нама, заштитник нам је Бог Јаковљев.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, Слава Теби Боже! (3 пута) Господе помилуј. (3 пута)

Сједални Глас 2

Почетак Господњих страдања, данашњи дан светло носи. Ходите, зато, празника љубитељи, да га сусретнемо песмама – јер Творац долази да прими Крст, испитивања и ране, сужен од Пилата. Отуда и када од слуге доби шамар, све трпи, да би спасао човека. Тога ради узвикнимо – Човекољубче Христе Боже, подари опроштај сагрешења, онима који се с вером клањају, пречистим страдањима твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Почетак Господњих страдања, данашњи дан светло носи. Ходите, зато, празника љубитељи, да га сусретнемо песмама – јер Творац долази да прими Крст, испитивања и ране, сужен од Пилата. Отуда и када од слуге доби шамар, све трпи, да би спасао човека. Тога ради узвикнимо – Човекољубче Христе Боже, подари опроштај сагрешења, онима који се с вером клањају, пречистим страдањима твојим.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Чтец: Господе помилуј (3 пута.)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

внѣждь, ѿ приклонѣнѣ оубо оубо оубо, ѿ забвѣн людем твоимъ ѿ домы оубо твои: ѿ возжелаетъ црѣ доброты твои, зане то ѿ сѣтъ гдѣ твои, ѿ поклонѣнѣ сѣмъ, ѿ дщѣ тѣрѣва съ дары: лицѣ твои помолѣтъ богатыи людстѣи. Вѣла сѣла дщѣре црѣвы вѣдѣтрѣ: рѣсны златѣми оубо ѿ пренспецрѣна. Прнведѣтъ црѣ дѣвы вѣдѣдъ сѣла, ѿ искрѣнѣнѣ сѣла прнведѣтъ тебѣ: Прнведѣтъ въ веселѣи ѿ радѣванѣи, введѣтъ въ храмъ црѣвѣ. Вмѣстѣ оубо оубо твои быша сынове твои: постѣвѣши ѿ кнѣзи по всѣи землѣи. Поманѣ ѿ ма твоѣ во вѣкомъ родѣ ѿ родѣ: сѣгѣ радѣи людем ѿ исповѣдѣтъ тебѣ въ вѣкѣхъ ѿ во вѣкѣхъ вѣка.

Цаломъ двѣдъ, мѣ.

Бѣгъ намъ прнѣжнѣи ѿ сѣла, помѣщнѣи въ искрѣвѣхъ оубо вѣтшнѣхъ ны сѣла. Сѣгѣ радѣи не оубо оубо, вѣдѣдѣ сѣмъ сѣла, ѿ прелѣгѣтъ горы въ сѣрѣдѣ морѣкѣла. Возшѣмѣша ѿ сѣмъ оубо воды ѿхъ, сѣмъ оубо горы крѣпѣстѣи сѣгѣ. Рѣчнѣла оубо сѣмъ веселѣтъ градъ бѣжѣи: оубо сѣла сѣлѣи сѣе вѣшнѣи. Бѣгъ по сѣдѣ сѣгѣ, ѿ не подвѣжнѣтъ: помѣжетъ сѣмъ бѣгъ оубо зѣтра. Сѣмъ оубо сѣла, оубо сѣмъ оубо црѣвѣла: дадѣ глѣзъ сѣе вѣшнѣи, подвѣжнѣтъ землѣ. Гдѣ сѣла съ намѣ, зѣстѣпнѣи намъ бѣгъ ѿ кѣвѣлѣ. Прѣдѣтъ ѿ вѣдѣтъ дѣла бѣжѣи, ѿже положѣи чѣдѣла на землѣ: ѿ сѣла брѣнѣи до конѣцъ землѣи, лѣкѣи искрѣвѣтъ ѿ сѣмъ оубо оубо, ѿ цнѣты сѣжѣтъ оубо оубо. Оубо сѣмъ ѿ разѣмѣнѣтъ, ѿ кѣ ѿзъ сѣмъ бѣгъ: вознѣдѣтъ во сѣмъ оубо, вознѣдѣтъ на землѣ. Гдѣ сѣла съ намѣ, зѣстѣпнѣи намъ бѣгъ ѿ кѣвѣлѣ.

Сѣла оубо, ѿ сѣнѣ, ѿ сѣмъ оубо дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѣ, ѿ во вѣкѣи вѣкѣвѣ, ѿ мѣнѣ. ѿ мѣнѣ, ѿ мѣнѣ, ѿ мѣнѣ, Сѣла Тебѣ Боже! Трѣждѣ. Гдѣ помѣнѣ, трѣждѣ.

По ѣ-мъ сѣхъ оубо сѣдѣленѣ, глѣзъ ѿ.

Подѣбенѣ: Прѣмѣдрѣстѣи:

Сѣрѣтѣи гдѣнѣхъ начѣтѣи, настѣоѣщѣи дѣнѣ сѣвѣтѣлѣнѣнѣ. прѣдѣтъ оубо прѣдѣнѣнѣ, оубо сѣмъ оубо: сѣдѣтѣлѣ во градѣтъ крѣтъ прѣдѣтѣи, ѿспѣтѣнѣи ѿ рѣны, пѣлѣтомъ сѣдѣнѣ. тѣмъ же ѿ ѿ рѣла оубо сѣмъ оубо по глѣвѣ, вѣла терпѣнѣ, да сѣсѣтъ чѣлѣкѣла. сѣгѣ радѣи возѣпѣнѣ сѣмъ: чѣвѣколѣбѣе хрѣтѣ бѣже, прѣгрѣшѣнѣи дѣрѣнѣ оубо сѣла, покѣлѣнѣнѣи вѣрою прѣчѣтѣи сѣрѣтѣи твои.

Сѣла оубо, ѿ сѣнѣ, ѿ сѣмъ оубо дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѣ, ѿ во вѣкѣи вѣкѣвѣ, ѿ мѣнѣ.

Сѣрѣтѣи гдѣнѣхъ начѣтѣи, настѣоѣщѣи дѣнѣ сѣвѣтѣлѣнѣнѣ. прѣдѣтъ оубо прѣдѣнѣнѣ, оубо сѣмъ оубо: сѣдѣтѣлѣ во градѣтъ крѣтъ прѣдѣтѣи, ѿспѣтѣнѣи ѿ рѣны, пѣлѣтомъ сѣдѣнѣ. тѣмъ же ѿ ѿ рѣла оубо сѣмъ оубо по глѣвѣ, вѣла терпѣнѣ, да сѣсѣтъ чѣлѣкѣла. сѣгѣ радѣи возѣпѣнѣ сѣмъ: чѣвѣколѣбѣе хрѣтѣ бѣже, прѣгрѣшѣнѣи дѣрѣнѣ оубо сѣла, покѣлѣнѣнѣи вѣрою прѣчѣтѣи сѣрѣтѣи твои.

ѿ по сѣмъ возгѣлѣтъ дѣакѣнѣ:

ѿ ѿ спѣдѣнѣнѣ намъ сѣлѣнѣнѣ сѣгѣ сѣла гдѣ бѣла мѣлѣнѣ.

Лѣкѣ: Гдѣ помѣнѣ, трѣждѣ.

Дѣакѣнѣ: Прѣмѣдрѣстѣи, прѣстѣи оубо сѣлѣнѣнѣ сѣгѣ сѣла.

Свештеник: Мир свима!

Чтец: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја. (Зач. 84-87)

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

Напомена:

Ова Еванђеља се читају живљим темпом, него што је уобичајено на Литургији.

А ујутру враћајући се у град огладње; И угледавши смокву крај пута дође њој, и не нађе на њој ништа осим лишћа и рече јој: Да никад више не буде од тебе рода до вијека! И одмах усахну смоква. И видјевши то ученици дивеше се говорећи: Како усахну смоква! А Исус одговарајући рече им: Заиста вам кажем: Ако имате вјеру и не посумњате, учинићете не само оно што се зби са смоквом, него и гори овој ако речете: дигни се и баци се у море, догодиће се. И све што узистете у молитви вјерујући, добићете. И кад уђе у храм и стаде учити, приступише му првосвештеници и старјешине Чтец: не говорећи: Каквом влашћу то чиниш? И ко ти даде ту власт? А Исус одговарајући рече им: И ја ћу вас упитати једну ријеч, коју ако ми кажете, и ја ћу вама рећи каквом влашћу ово чиним. Крштење Јованово откуда бијаше? С неба, или од људи? А они размишљаху у себи говорећи: Ако кажемо: с неба, рећи ће нам: Зашто му, дакле, не вјеровасте? Ако ли речемо: од људи, бојимо се Чтец: а; јер сви Јована држе за пророка. И одговарајући Исусу рекоше: Не знамо. Рече и он њима: Ни ја вама нећу казати каквом влашћу ово чиним. А шта вам се чини? Човјек неки имаше два сина, и дошавши првome рече: Синко, иди данас ради у винограду моме. А он одговарајући рече: Нећу! И послје се раскаја и отиде. И приступивши другоме рече тако исто. А он одговарајући рече: Хоћу, господару! И не отиде. Који је од ове двојице извршио вољу очеву? Рекоше му: Први. Рече им Исус: Заиста вам кажем да ће цариници и блуднице прије вас ући у Царство Божије. Јер вам дође Јован путем праведним, и не вјеровасте му; а цариници и блуднице повјероваше му; а ви видјевши то, не раскајасте се затим да му вјерујете. Другу причу чујте: Бијаше човјек домаћин који посади виноград и огради га плотом, и ископа у њему пивницу, и сагради кулу, и даде га виноградарима, и отиде. А када се приближи вријеме бербе, посла слуге у своје виноградарима да приме плодове његове. И виноградарима, похватавши слуге његове, једнога избише, а једнога убише, а једнога камењем засуше. Опет посла друге слуге, више него прије, и учинише им тако исто. А најзад посла им сина својега говорећи: Постидјеће се сина мојега. А виноградарима видјевши сина рекоше међу собом: Ово је насљедник; ходите да га убијемо, и да присвојимо насљедство његово. И ухватише га, па изведоше напоље из винограда, и убише. Када, дакле, дође господар винограда шта ће учинити виноградарима оним? Рекоше му: Злочинце ће злом смрћу погубити, а виноград ће дати другим виноградарима, који ће му давати плодове у своје вријеме. Рече им Исус: Зар нисте никада читали у Писму: Камен који одбацише зидари, тај постаде глава од угла; то би од Господа и дивно је у очима нашим. Зато вам кажем да ће се од вас узети Царство Божије, и даће се народу који доноси плодове његове.

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

И сѣенникъ: Миръ всѣмъ.

Анѣк: И дѣхъ твою.

И ѡбѣ: **Ѡ** матѣа сѣаго ѡула чѣнѣе.

Анѣк: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Дѣаконъ: Ронмемъ.

(па) Во время оно, возвращаема иисъ во градъ, взалка. И оузрѣвъ смоковницу ѡдну при пѣти, прииде къ ней, и ничтоже оубрѣте на ней, токмо листвѣе ѡдну, и глагола ѡнъ: да николиже ѡ тебе плодъ бѣдетъ во вѣки. и ѡбѣ иже сме смоковница. И видѣвъше оутицы днѣшася, глаголюще: какъ ѡбѣ иже сме смоковница; **Ѡ**вѣщавъ же иисъ рече имъ: аминъ глаголю вамъ: аще имате вѣрѣ, и не оудумнѣте, не токмо смоковничное сотворите: но аще и горѣ сѣе речете: двѣгни се и вѣрзи се во море, бѣдетъ. И всѣ, ѡлика аще вопрошите въ молитвѣ вѣрѣюще, приимете. И пришедшъ ѡмъ въ церковь, пристѣпша къ немъ оучащѣ архіерѣе и старцы людстѣи, глаголюще: кою властѣю сѣа творѣши; и кто ти даде властѣ сѣю; **Ѡ**вѣщавъ же иисъ, рече имъ: вопрошъ вы и азъ слово ѡдну, ѡже аще речете мнѣ, и азъ вамъ рекъ, кою властѣю сѣа творю. Крещеніе іуанново ѡкда бѣ: съ небесе ли, или ѡ человецъ; онъ же помыслашъ въ себѣ, глаголюще: аще речемъ, съ небесе: речетъ намъ, почто оубо не вѣросте ѡмъ; аще ли речемъ, ѡ человецъ: боимъ народа, всѣ бо имѣтъ іуанна такъ пророка. И оубѣщавше ии совн рѣша: не вѣмы. рече имъ и тои: ни азъ вамъ глаголю, кою властѣю сѣа творю. Что же се вамъ мнѣтъ; человекъ нѣкии имаше двѣ сына, и пришедъ къ первомъ рече: чадо, иди днѣе дѣлай въ виноградѣ моему. онъ же оубѣщавъ рече: не хоцѣ. послѣдн же раскажася иде. И пристѣпль къ дрѣгомъ, рече такоже. онъ же оубѣщавъ рече: азъ гдѣ иду. и не иде. Кіи ѡ оубо сотвори волю оубо! глаголаша ѡмъ: первый. глагола имъ иисъ: аминъ глаголю вамъ, такъ мытари, и любодѣицы вараютъ вы въ црѣтѣи бжѣи. Прииде бо къ вамъ іуаннъ креститель пѣтемъ праведнымъ, и не вѣросте ѡмъ: мытари же и любодѣицы вѣроста ѡмъ. вы же видѣвъше не раскажесте послѣдн, вѣростѣи ѡмъ. Ии прѣтѣ слышите: человекъ нѣкии бѣ домовитъ, иже насадн виноградъ, и оплотомъ оградн ѡго, и ископа въ немъ точило, и созда столпъ, и вдалтъ и дѣлателсмъ: и ѡнде. бгда же приближема время плодѣвъ, посла рабы свои къ дѣлателсмъ, прѣати плоды ѡго. И ѡмше дѣлателъ рабы ѡго, оубо оубо бнша, оубо же оубнша, оубо же каменѣмъ побнша. Паки посла ины рабы множайша первыхъ: и сотвориша имъ такоже. послѣдн же посла къ нимъ сѣа своего, глагола: оубрамѣте сѣа моего. дѣлателъ же видѣвъше сѣа, рѣша въ себѣ: сѣе ѡсть наследникъ, приидѣте, оубѣемъ ѡго, и оудержимъ достѣи ѡго. И ѡмше ѡго, иже доша конъ иже виноградъ, и оубнша. бгда оубо приидетъ гдѣнъ виноградъ, что сотворитъ дѣлателсмъ чѣмъ; глаголаша ѡмъ: слыхъ слы погубитъ ихъ, и виноградъ предѣтъ имъ дѣлателсмъ, иже вдалдѣтъ ѡмъ плоды во время своѣ. глагола имъ иисъ: нѣсте ли чаи николиже въ псалмѣхъ: камень, ѡгоже не въ радъ сотвориша зиждѣи, сѣе выстѣ во главѣ оубо, ѡ гдѣ выстѣ сѣе, и ѡсть днѣна во оубою вамъ. бгѣ радн глаголю вамъ, такъ ѡиметъ ѡ васъ црѣтѣе бжѣе, и дастъ гдѣи творѣемъ плоды ѡго.

Анѣк: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

(Псалм 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када Ти суде. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне мудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; опери ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве свеспаљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацивати. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Ђакон:

Спаси Боже, народ твој, и благослови наслеђе твоје, посети свет твој милошћу и добротом, укрепи моћ хришћана православних и ниспошљи нам милост своје богате: молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом часног и животворног Крста, заступништвом часних и Небеских сила бестелесних, часног и славног Пророка Претече и Крститеља Јована, светих славних и свехвалних Апостола, светих Отаца наших и великих васељенских учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоуста, светих Отаца наших Атанасија и Кирила, патријарха александријских, светог Оца нашег Николаја, архиепископа мирликијског Чудотвораца, светих равноапостолних Методија и Кирила учитељасловенских, светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивога, светитеља: Саве, Арсенија, Максима, Василија Острошког и Петра Цетињског; светих славних и добропобедних Мученика, преподобних и богоносних Отаца наших, светих праведних богородитеља Јоакима и Ане **(и светога чији је храм и дан)**, и свих Светих твојих, молимо Те, многомилостиви Господе, услиши нас грешне који ти се молимо и помилуј нас.

Чтец: Господи помилуј **(12 пута.)**

ТРИПЕСНЕЦ

Састав г-на Косме, чији је акростих:

Ти Девтера, то јест: у други дан који је Понедељак.

Канон (песма прва – глас други) Ирмос

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

И ѿбѣ ѿ ѿломъ ѿ:

Помнѣди мѧ бже, по велицѣи милости твоѣи ѿ по множетвѣ щедротъ твоихъ ѿчисти беззаконіе моѣ. Нанпаче ѿмыи мѧ ѿ беззаконіа моего, ѿ грѣха моего ѿчисти мѧ. Гакъ беззаконіе моѣ ѡзъ знаю, ѿ грѣхъ моихъ предо мною єсть вѣнъ. Тебѣ єдиному согрѣшихъ, ѿ лѣкавое предъ тобою сотворихъ, гакъ да ѿправдишиа во словесѣхъ твоихъ, ѿ побѣдиши, внегда ѡдѣти ти. Се бо въ беззаконіихъ зачатъ єсмь, ѿ во грѣсѣхъ роди ма мати моѧ. Се бо истинъ возлюбилъ єси, безвѣстнаѧ ѿ тѣнаѧ премудрости твоеѧ гавѣлъ ми єси. Ѿкропиши мѧ ѿчѣпомъ, ѿ ѿчищуа: ѿмыѣши мѧ, ѿ паче снѣга ѿбѣлюа. Слѣхъ моему да си радость ѿ веселіе, возрадоуются кѡсти смиренныѧ. Ѿбрати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, ѿ слабозаконіа мо. ѿчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, ѿ дѣхъ правъ ѡбнови во оутробѣ моѣи. Не ѿвержи мене ѿ лица твоего, ѿ дѣа твоего стѣгъ не ѿнимѣ ѿ мене. Возражда ми радость спасеніа твоего, ѿ дѣомъ вѣчннмъ ѡтверди ма. Научъ беззаконныѧ пѣтѣмъ твоимъ, ѿ нечестивѣи къ тебѣ ѡбратятся. Избави мѧ ѿ кровей бже, бже спасеніа моего, возрадуется ѡзыкъ мой правдѣ твоѣи. Гди, ѡчисти мѧ ѿ грѣха, ѿ грѣха мо. возвестятъ хвалѣ твою. Гакъ ѡще бы восхотѣлъ єси жертвы, да мѧ быхъ ѡбѣ: всесоженіа не бѣговолѣши. Жертва бѣ дѣхъ сокрѣщенъ: сердце сокрѣщенно ѿ смиренно бѣ не ѡничижитъ. Ѿблжи гди, бѣговолѣнемъ твоимъ сѡна, ѿ да созиждутся стѣны іерлѣмскіѧ. Тогда бѣговолѣши жертвѣ правды, возношеніе ѿ всесожегѣмаѧ: тогда возложатъ на ѡлтарь твой тельцы.

Діаконъ:

Спаси, гди, люди твоѧ, ѿ благословѣи достоѡніе твое, побѣды православнымъ хрѣтіаномъ на сопротивнымъ дѣломъ, ѿ твое ѡхранѣа крѣтомъ твоимъ жителство. Бже дѣво радниа, бѣгодѣна мѣіе, гди съ тобою: бѣгословѣна ты въ женахъ, ѿ бѣгословѣнъ плодъ чрева твоего, гакъ спаса родилъ єси дѣшъ нашихъ. Молѣ бѣ ѿ мнѣ, сѣтый ѡгѡднче бжѣи (ѿмѣ), гакъ ѡзъ ѡсѣрднъ къ тебѣ прѣбѣгаю, скѡромъ помощникъ ѿ молѣтвенникъ ѿ дѣшѣ моѣи.

Достоѡно єсть гакъ воистиннъ, блажити тѧ вѣѣ, прѣсноблженнѣю, ѿ прѣнепорѡчнѣю, ѿ мѣрь бѣа нашегѡ. ѿтнѣишѣю херѣвѣмъ, ѿ славноѣишѣю безъ сравненіа серафѣмъ, безъ ѿстѣнѣа бѣа слова рождшѣю, ѡщѣю вѣѣ тѧ величѣемъ.

Гди ѿсе хрѣтѣ сѣе бжѣи, мѣтѣвъ радѣ прѣчѣтѣа твоеѧ мѣре, прѣпеныхъ ѿ бѣгословѣныхъ ѡтѣцъ нашихъ, ѿ всѣхъ стѣихъ, спѣи ма грѣшнаго.

Гди помнѣди, (ѿ)

Трипѣснецъ

Ти деутѣра, сѣ єсть: во вторѣи дѣнь, бже єсть понедѣльникъ.

Іромѣсъ по двѣжды, тропарѣ на бѣ. [Сѣи во всю седмицѣ].

Послѣднѣ іромѣсъ, ѡба лика вѣщѣ. Гласъ бѣ.

Пѣснь ѧ.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Ирмос

Ономе који је непроходно узбуркано море, божанском својом заповешћу исушио, и упутио Израилски народ да пешке посред њега, Господу појмо, јер се славно прослави.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Неизрециво снисхођење Бога Слова које је сам Христос, Бог и човек, показује ученицима да не сматрају отмицом то што је Бог, ако је и узео облиције слуге, јер се славно прослави.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Дођох сам да послужим, осиромашноме Адаму, чији сам ликом, иако Творац, обучен вољно, Ја који обogaђује божанством, хотећи да положим душу моју за избављење његово. Ја настрадао божанством.

Катавасија

Ономе који је непроходно узбуркано море, божанском својом заповешћу исушио, и упутио Израилски народ да пешке посред њега, Господу појмо, јер се славно прослави.

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Чтец: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Чтец: Теби Господи.

Свештеник:

Јер си ти добар и човекољубив Бог и Теби славу уносимо Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак (Глас осми – чита се) Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Икос

На плач сада додајемо плач, и пролијмо сузе са Јаковом, саоплакујући Јосифа незаборавног, и целомудреног, који иако заробљен телом сачува душу незаробљену, и (стога) владаше целим Египтом, јер Бог дарује слугама својим венац непропадљив.

Синаксар

(Синаксари у овом виду постоје само у Словенском Триоду)

Целомудрени Јосиф, показа се као праведни моћник; И житодавац, о добра хрпо.

**Синагогу Јеврејску, преко смокве, Христос Показујући као неплодну духовно,
Клетвом осуши – бежимо од њених страсти.**

У свети и Велики Понедељак вршимо спомен блаженог Јосифа прекрасног, и осушене смокве – будући да отуда узимају почетак света страдња Господа нашега Исуса Христа, јер се Јосиф узима као Његов први праобраз. Овај, дакле, беше последњи син Патријарха Јакова, којег му роди Рахилја, а којем позавидеше браћа његова због неких виђења у сну. Најпре га скриваху и ископаној рупи – а затим би украден од оца којег деца његова преварише крвавом хаљином, као да су га звери изеле. А он би продат Исмаилћанима за тридесет сребреника, који га опет продају Петефрију, старешини евнуха цара египатског фараона. А кад госпођа његова (супруга Петефријева) насрну на целомудреност младића, овај не хотећи да учини безакоње, оставивши ризу побеже, она га облага господару његовом, те он допаде горких окова и тамнице. Такође после тумачења снова би изведен (из тамнице) и показан цару, и од њега би постављен за управника целе земље Египатске. И опет помоћу раздавања пшенице би показан браћи својој, и проживевши добро у животу своме, умре у Египту, при свим својим добрима познат је као велики у целонудрености својој. И он је праобраз, Христа, јер и Христу једноплемену Јевреји позавидеше, и би продат од ученика за тридесет сребреника, и затворен (сахрањен) у мрачни и тамни гроб, и отуда по својој моћи васкрснувши, царује над Египтом, спремним на сваки грех, и до краја га побеђује, и влада над целим светом, и човекољубиво нас искупљује тајанственим раздавањем пшенице, јер сам себе давши за нас, храни нас небеским Хлебом, својим живоносним Телом. Због тога дакле сада добија назив Прекрасним Јосиф. А ове и о сасушеној смокви вршимо спомен. Пошто божански Еванђелисти, тојест Матеј и Марко, по историји о Цветима, наводе – А ујутро када изађе (Исус) из Витаније, огладне, и видевши смокву која имађаше само лишће, јер не беше време смоквама, дође к њој, и пошто не нађе на њој плода, рече – Да не буде више на теби плода до века – и усахну одмах смоква. Смоква је дакле, Јеврејска зборница, на којој Спаситељ не нашавши одговарајућег плода, већ само сенку закона, и то је узео од њих, учинивши је потпуно непотребном. А ако неко каже – зашто је бездушно дрво постало суво, примивши клетву не сагрешивши? Нека научи, да Јевреји гледајући Христа који увек свима чињаше добро, и никоме не учинивши ништа нажао, говораху, да има моћ да чини само добро, а не и да чини зло. А човекољубиви овај Владика, не хтеде ово показати на људима, да би дакле, уверио неблагодарне људе, да има довољно мћи и за казну, а да као добар не жели, него на бездушној и неосетљивој природи (смокви) казну остварује. А уједно и стим је и нека неирецива реч, која нам је дошла од премудрих стараца. Као што говори Исидор Пелусиот - да је ово било дрво престапа, чије су лишће употребили преступници (Адам и Ева) као покривало. Зато је од Христа и проклето и човекољубиво, будући да тада није пострадао, да више не доноси плода који би служио греху. А као грех смокве показује се у сличности – јер има особину да ствар сласт својствену греху, која потом мучи и огорчује савест. Ипак по Оцима повест о смокви овде је постављен ради умиљења, а о јосифу јер он носи праобраз Христа. А смоква је свака душа, која је без сваког духовног плода. На њу ујутро, после овог садашњег живота, не нашавши Господ покоја у њој, осушује је клетвом, и шаље у вечни огањ. И стоји као неки стуб сасушен, плашећи оне који не доносе прикладан плод врлина. Молитвама Прекрасног Јосифа, Христe Боже, помилуј нас.

Соворнице смоковницѣ хрѣтоу еврейское, Плодовъ чуждѣю дѣловныхъ въобразѣнъ, Клатвою оудшлетъ: ѣже бѣжимъ страсти. Во сѣый и великій понеделникъ памать творимъ блженнаго иоанфа прекраснаго, и нзрохша смоковницы: занеже начало ѿсѣдѣ прѣмлютъ сѣяа стрѣти гда нашего ииса хрѣта: иоанфъ же во ѿбразъ сего перѣе прѣмлетъ. Сѣн оубо сынъ послѣдній баше патриарха іаква, ѿ рахили емѣ рожденный, ѿ своихъ же братий позавидѣнъ бѣвъ нѣкихъ ради во снѣ видѣній. Пржеде оубо во неопаніе рѣва скрываетъ: и отецъ сего ѿ дѣтей прелестію ѿкровавленною ризою оукрадлетъ, іакъ ѿ свѣра нздѣнъ бысть. Тѣже на тридцати хъ сребреницѣхъ проданъ бывлетъ исманитомъ, иже пакн продаютъ сго пентефрию, начальнику икопцей царѣ сгупетикаго фараона. Ненетовствовавшей же госпожѣ сго на цѣломѣдріе юноши, понеже беззаконіа содѣлати не вохотѣ, ризѣ ѿставь ѿбѣже: она же господиу сго ѿболглетъ сго, и оубы и темница горькаа сего прѣмлетъ. Тѣже разрѣшеніемъ снѣвъ нзвѣдитъ, и царю іавлетъ, и господиу всѣа земли сгупетикіа поставлетъ. Пакн же пшеницодѣлительствомъ братіамъ іавленъ бывлетъ, и всѣческое своегѣ животѣ добрѣ препроводѣвъ, во сгуптѣ оумираетъ, великій ѿ цѣломѣдріи при инѣхъ сго добрыхъ познаваемъ. Образъ же сѣн хрѣтоу: зане и хрѣтоу ѿ едноплемѣнныхъ ідаей завиствѣемъ бывлетъ, и ѿ оученика на тридцати сребреницѣхъ продаетъ, и во мрачный и темный рѣвъ, грѣвъ, заключаетъ, и ѿтѣдѣ самовластнѣ въторгнѣвъ, царствѣетъ на сгуптомъ: іавѣ на всѣкій грѣхъ, и до конца сего побѣждлетъ, міромъ же всѣмъ ѿбладлетъ, и человеколюбенѣ искѣпѣетъ насъ чинственимъ пшеницодѣлительствомъ, іакъ самъ себѣ за насъ дѣвыи, и іакъ питлетъ насъ небеснымъ хлѣбомъ, своєю жнеононою плѣтѣю. По семѣ оубо словені, прекрасный иоанфъ нынѣ прѣмлетъ. Зѣ же и ѿ нзрохшей смоковницѣ памать творимъ: занеже бѣжественнѣи сѣлсти, іестъ, матѣей и марко, по повѣсти ѿ баіахъ приносатъ: во оутрѣе же нзшедшымъ имъ ѿ виданіи, взала. Ардгнѣ же оутрѣе же возвращѣвъ во градъ глаголетъ, взала, и видѣвъ смоковницѣ, листвѣе чѣокмѣ имѣщѣю, не бѣ во время смѣквѣмъ, прінде къ ней, и сѣма, плодѣ не ѿверѣте на ней, рече: да не ктомѣ плодъ ѿ тебе бѣдетъ въ вѣкѣ: и нзше ѣте смоковница. Смоковница оубо сѣтъ, сонмище ідаейское, на немже плодѣ подобнаго сѣсѣ не ѿверѣтѣ, чѣоію ѿсѣнающее закона, и сѣе ѿатъ ѿ нихъ, празное всѣчески содѣавъ. Яще ли же ктѣ речѣтъ: почтѣ бездѣшное древо сѣхо бысть, клатвѣ взѣмшее не согрѣшнѣвшее; да навѣикнетъ, іакъ ідаей видѣще хрѣта приснѣ всѣхъ блгодѣлительствѣюща, никомѣже ключимѣе скѣрено содѣлава, нещевѣахѣ, іакъ снѣ имѣть чѣоію блгодѣлительствовати, слотворити же ни. Человеколюбѣвъ же вѣка сѣи, не вохотѣ на человецѣе сѣе показати, и семѣ быти: да оубо оубѣрнтъ неблгодѣрныа люди, іакъ имѣть снѣ и къ мѣщѣ довольнѣю: іакъ блгъ же не хошетъ, на бездѣшномъ и нечѣвственномъ сѣстествѣ мѣченіе содѣловлетъ. Вкѣпѣ же нѣкое и нензглаголанное слово сѣтъ, ѿ старѣсѣвъ премѣдрыхъ къ намъ пришедшее. Іакже глаголетъ ісѣдѣрѣ пндсѣѣѣтѣ: іакъ древо престѣплѣнѣа сѣе бысть, сгѣѣже и листвѣе въ покрѣвъ престѣплѣшии оупотребнѣша. Чѣмже и проклѣтъ ѿ хрѣта человеколюбенѣ, понеже тогда сѣе не пострада, ктомѣ плодѣ не принесѣти внѣобна грѣхѣ. Я іакже грѣхъ смѣквѣ оуподоблетъ, блговлѣнно: имѣть бо оуслаждающее слѣсти, прилѣплѣемое грѣхѣ, и ѿжесточѣвающее послѣднѣ и полѣтѣвающее совѣстію. Обѣче ѿ отѣца смоковничнаа повѣсть зѣ оумилѣнѣа ради положнѣа, іакже иоанфа ради, за сѣе носити ѿобразъ хрѣтоу. Бѣтъ же смоковница всѣка дѣша, всѣкаго дѣловнаго плодѣ непрнѣатна: въ нейже оутрѣе, по настоѣщей іавѣ жнзни, не ѿверѣтѣа гдѣ покѣа оубо неа, оудшлетъ ю клатвою, и въ вѣчныи посыллетъ сѣгнѣ, и стѣлпѣ нѣкѣи стѣнтѣ оудшѣенный, оустрашѣаи не дѣлающихъ прикѣднѣаго добродѣтели плодѣ. Прекраснаго иоанфа млѣтвами хрѣте бѣе помнѣи насъ.

Песма осма Ирмос (Глас други)

Устраши се побожних младића, саобразног души неупрљаног тела, и узмаче одгајен у безмерној материји, неуморни огањ. А Вечноживом када утихну пламен, непрекидна песма са појаше: сва дела појте Господа, и преунесите у све векове.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Вас ће тада познати сви као моје ученике, ако моје заповести сачувајте, говори Спаситељ пријатељима к страдању идући. Мир имајте межу собом и са свима, и смирено размишљајући узвисићете се – и знајући ме као Господа појте, и преунесите у све векове.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Нека вам буде држава истородних супротна поредку незбожаца- јер није наследство моје, тиранија знањем самоизабрана. Јер онај који хоће међу вама да буде највећи, нека буде последњи од свију – и знајући ме као Господа појте, и преунесите у све векове.

Чтец: Хвалимо, благосиљамо и клањамо се Господу.

Ирмос:

Устраши се побожних младића, саобразног души неупрљаног тела, и узмаче одгајен у безмерној материји, неуморни огањ. А Вечноживом када утихну пламен, непрекидна песма са појаше – сва дела појте Господа, и преунесите у све векове.

Напомена: Часнију ... не певамо и сад се кади Црква.

Песма девета Ирмос (Глас други)

Узвеличио си, Христе, богородицу која Те родила, из које си Ти, Саздатељу наш, обукао се у слично наше страдално тело, разрешење наших сагрешења. Њу називајући блаженом, сви нараштаји Тебе величамо.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Нечистоћу сву страсну одбацивши, примите добромислећи разум достојан божанскога царства, унапред си својим ученицима рекао, свих Премудрости, у коме ћете се прославити, светлећи се јасније од сунца.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Гледајући на мене, рекао си, Господе, својим ученицима, не мсилите о себи високо, него другујте са смиренима, пијте моју чашу, коју нја пијем, да бисте се у царству Оца са мном прославили.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Ирмос:

Узвеличио си, Христе, богородицу која Те родила, из које си Ти, Саздатељу наш, обукао се у слично наше страдално тело, разрешење наших сагрешења. Њу називајући блаженом, сви нараштаји Тебе величамо.

Напомена: Поклон до земље.

Пѣснь и. Ірмосъ:

Оустрашиша Отрокѣвъ бл҃гочестѣвыхъ, сообразагѡ душѣ несквернагѡ тѣла, и оустраниша воспитанныи въ безмѣрномъ веществѣ, неутрожденъ Огнь: приножнѣшѡ же и зѡвѣдшѡ пламеню, вѣчнѡущаа пѣснь воспѣвашеса: гдѣ всѣ дѣла пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

Припѣвъ: Слава тебѣ вѣже нашъ, слава тебѣ.

Вѣсѣ тогда моихъ оутинкѣвъ познаютъ вси, яже моѡ заповѣди соблюдетѣ, глаголетъ еписъ дрѡгомъ, ко стѣпнѣи нѣдѣи: мѣръ имѣйте въ себѣ, и во всѣхъ, и смиреннаа мѡдрѣствѡюще возвыситеса: и гдѣ знающе мѡ пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

Припѣвъ: Слава тебѣ вѣже нашъ, слава тебѣ.

Чина сопротивна вѡмъ гѡзыческа, да есть держава кѡпнородныхъ: не жребѣи бо моѡ, мѡчѣтельность же рѡзѡмъ самозеранныи. иже оубо предъзащный въ вѣсѣ быти хотѣи дрѡгихъ, да есть всѣхъ послѣднѣишѣи: и гдѣ знающе мѡ пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

Припѣвъ: Хвалимъ, бл҃гословимъ, поклонѣемъ гдѣи, поюще, и превозножаще во всѣ вѣки.

И пакн ірмосъ:

Оустрашиша Отрокѣвъ бл҃гочестѣвыхъ, сообразагѡ душѣ несквернагѡ тѣла, и оустраниша воспитанныи въ безмѣрномъ веществѣ, неутрожденъ Огнь: приножнѣшѡ же и зѡвѣдшѡ пламеню, вѣчнѡущаа пѣснь воспѣвашеса: гдѣ всѣ дѣла пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

Чтнѣишѡ не поѣмъ.

Пѣснь д. Ірмосъ:

Возвеличавъ еси хрѣте рѡждшѡ тѡ бѣшѡ, ѡ неаже создателю нашъ, въ подобострастное намъ ѡбелѣкша еси тѣло, нашихъ прегрѣшенѣи рѣшительное: еѡ оубл҃жающе вси рѡди, тебѣ величѣемъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ вѣже нашъ, слава тебѣ.

Сквернѡ всю страстнѡ ѡринѡвше, достѡнный бж҃ественнагѡ царствѣа рѡзѡмъ воспрѣимемъ бл҃гомѡдрѣственный, твоимъ апѡломъ предрѣкавъ еси, всѣхъ премѡдросте: въ неаже прослѡвнѣтеса, свѣтѡщеса солнца свѣтозарнѣе.

Припѣвъ: Слава тебѣ вѣже нашъ, слава тебѣ.

Взирающе на мѡ, рѣкавъ еси гдѣи твоимъ оутинкѣмъ, не мѡдрѣствѣйте вышѡкамъ, но соѡбедѣтеса смиренными: моѡ, юже пиѡ, пѣйте чашѡ, якѡ да во црѣтѣи оцѡ со мноѡ прослѡвнѣтеса.

Припѣвъ: Слава тебѣ вѣже нашъ, слава тебѣ.

Ірмосъ:

Возвеличавъ еси хрѣте рѡждшѡ тѡ бѣшѡ, ѡ неаже создателю нашъ, въ подобострастное намъ ѡбелѣкша еси тѣло, нашихъ прегрѣшенѣи рѣшительное: еѡ оубл҃жающе вси рѡди, тебѣ величѣемъ.

И поклонъ до земли.

Ексапостилар.**Ексапостилар (Велики Свјетилен) Глас трећи, Триода**

Напомена: Поклон до земље. Ексапостилар певамо трипут, споро и са умилењем, глас 3 (звани: Велики Свјетилен). Њега певамо до великог Четвртка, а пева се на средини цркве од појца.

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просвети хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме. (трипут).

Хвалитне стихире, на 4, Глас 1.

Господ који иде на вољно страдање, апостолима говораше на путу – Ево узлазимо у Јерусалим, и предаће се Син Човечији, као што је писано за Њега. Ходите, дакле, и ми, очишћеним мислима, пратимо Га, и сараспинмо се са Њим, и умртвимо Њега ради животна уживања, да би оживели са Њим, и чули Га како виче – Нећу више ићи у земаљски Јерусалим да бих страдао, него усходим к Оцу моме и Оцу вашем, и Богу моме и Богу вашем, и узнећу вас са собом у горњи Јерусалим, у царство Небеско (Двапут.)

Глас 5

Достигавши, верни, спасоносно страдање Христа Бога, неизрециво Његово дуготрпљење прославимо; да би милосрђем својим саваскрсао и нас, умртвљене грехом, као добари човекољубив. (Двапут.)

Слава, И сада. Глас исти:

Господе, који идеш на страдање, утврђујући своје ученике, говорио си, узевши их насамо: Како се не сећате мојих речи, које сам раније рекао вама, да ни један пророк не може, као што је писано, сем у Јерусалиму бити убијен. Сада је, да-кле, време настало за које сам вам рекао: Јер ево предајем се у руке грешника да будем поруган, који ће ме и на крст приковати, и гробу предати, омрзнутог сматраће ме као мртва. Ипак, не бојте се! јер ћу тридневан васкрснути, на радост верних, и живот вечни.

Чтец:

Слава Теби Показавшему нам светлост. Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божје, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века.

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, Теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших; и хваљено је и прослављано Име Твоје у векове. Амин.

Вѣапоствіларіѣи:

Вѣапоствіларіѣи глаголемъ трижды, кѣиш ѿ со сладкопѣніемъ.

Сѣи же глаголетъ до великаго четвертка, поетъ же посредѣ цѣркве ѿ пѣвца, ѿ протѣвѣ глашлетъ ѿ насъ:

Чертогъ твоѣи вѣждѣ спсе моѣи, оукрашенный, ѿ одежды не ѿмамъ, да внидѣ вѣи: просвѣти ѡдѣаніе душѣи моеѣи свѣтодѣвче, ѿ спси ма. (Трижды.)

На хвалитехъ стѣхѣры самогласны на Ѣ, гласъ Ѣ:

Градѣи гдѣ къ вѣиной стѣрѣи, апломъ глаголаше на пѣти: се восходимъ во іерліимъ, ѿ предастѣи сѣи члѣвческіѣи, ѣкоже ѣсть писано ѡ немъ. приидите оубѣ ѿ мѣи, ѡчищенными смысли, шестевшимъ ѣмъ, ѿ распнемъ, ѿ оумертвѣимъ ѣгѣ радѣи житѣйскимъ властемъ, да ѿ ѡживемъ съ нимъ, ѿ оубышимъ вопіюща ѣгѣ: не котомъ въ земній іерліимъ, за ѣже страдаѣти, но восхождѣ ко оцѣи моему, ѿ оцѣи вѣшемъ, ѿ бѣи моему, ѿ бѣи вѣшемъ, ѿ совозвышѣ вѣи въ горній іерліимъ, въ цѣрѣво нѣиное. (Дважды)

Гласъ ѣ:

Достигше вѣрній спсительнѣю стѣрѣи хрѣта бѣи, незречѣнное ѣгѣ долготерпѣніе прогласимъ: ѣкѣ да бѣгѣотрѣбѣемъ своимъ совоздѣишетъ ѿ насъ оумертвѣенныхъ грѣхомъ, ѣкѣ бѣи ѿ члѣвколѣбца. (Дважды)

Слава и ныне:

Гдѣи, градѣи къ страдаіи, твоѣи оутверждаѣи оучникѣи, глаголамъ ѣи оубѣи приѣмъ ѿхъ: кѣкѣ глаголамъ моимъ не помните, ѣже прежде рекѣи вѣимъ; ѣкѣ всѣкомъ прѣрокѣи нѣсть писано, токомъ во іерліимѣ оубѣи быти. нынѣ оубѣи вѣи настѣитъ, ѣже рекѣи вѣимъ: се во предаѣи рѣкама грѣшныхъ порѣганъ быти, ѿже ѿ крѣи ма пригвоздѣише, ѿ погребѣіи предаѣише, ѡмерзена вѣиѣиѣи ѣкѣ мѣрѣи. оубѣи дерзѣиѣи: тридѣиенъ во востѣи въ радѣи вѣиныхъ, ѿ жизнь вѣиѣи.

Лѣи:

Слава въ вѣиныхъ бѣи, ѿ на землѣи мѣи, въ члѣвчѣхъ бѣиѣи. хвалимъ тѣи, бѣиѣи тѣи, клѣиѣи тѣи, славоѣи тѣи, бѣиѣи тѣи, великіѣи радѣи славы твоѣи. гдѣи цѣи нѣиѣи, бѣи оубѣи вседержѣиѣи, гдѣи сѣи ѣднѣиѣи, ѿиѣи хрѣи, ѿ сѣиѣи дѣи. гдѣи бѣи, ѿгнѣи бѣиѣи, сѣи оубѣи, вѣиѣи грѣхъ мѣи, помѣиѣи насъ: вѣиѣи грѣхъ мѣи, приѣи мѣиѣи насъ: сѣиѣи ѡцѣи, помѣиѣи насъ. ѣкѣ ты ѣи ѣдѣиѣи сѣи, ты ѣи ѣдѣиѣи гдѣи, ѿиѣи хрѣиѣи, во славу бѣи оубѣи, ѿиѣи.

На всѣхъ дѣи бѣиѣи тѣи, ѿ восхвалѣи ѿиѣи твоѣи во вѣиѣи, ѿ въ вѣиѣи вѣиѣи.

Гдѣи, приѣиѣиѣи бѣиѣи ѣи насъ въ рѣи ѿ рѣи. ѿзъ рѣи: гдѣи, помѣиѣи ма, ѿиѣиѣи дѣи моѣи, ѣкѣ согрѣшѣиѣи тебѣи. гдѣи, къ тебѣи приѣиѣиѣи, наѣи ма творѣиѣи волю твоѣи, ѣкѣ ты ѣи бѣи моѣи: ѣкѣ оубѣи тебѣи ѿиѣиѣи животѣи, во свѣиѣи твоѣи оубѣи свѣиѣи. проѣиѣи мѣиѣи твоѣи вѣиѣиѣи тѣи.

Тѣи: Споѣиѣи гдѣи, въ дѣи сѣи вѣи грѣхѣи сохраниѣиѣи насъ. бѣиѣиѣи ѣи гдѣи бѣи оубѣиѣи насъ, ѿ хвалѣи ѿ прогласѣиѣи ѿиѣи твоѣи во вѣиѣи, ѿиѣиѣи.

Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просветли ме законим Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Потом говори ђакон или свештеник јектенију:

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Чтец: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Чтец: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Чтец: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер си Бог милости и доброте и човекољубља, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амии.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Чтец: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Вѣдн гдѣи, млѣть твоѡ на насъ, ꙗкоже оуповахомъ на тѡ. бл҃гословѣнъ єси гдѣи, налчи ма ѡправданіємъ твоимъ. бл҃гословѣнъ єси вл҃ко, вразуми ма ѡправданіємъ твоимъ. бл҃гословѣнъ єси сѣтѣи, просвѣти ма ѡправданіи твоимъ.

Гдѣи, млѣть твоѡ во вѣкѣхъ, дѣла рѣкѣ твоѣю не презри: тебѣ подобаетъ хвала, тебѣ подобаетъ пѣніе, тебѣ слава подобаетъ, оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣи.

Тѣже єктеніа:

Діаконъ: Исполнимъ оутреннюю молитву нашѣ гдѣи.

Лѣкъ: Гдѣи помнѣи.

Діаконъ: Застѣпи, спаси, помнѣи и сохрани насъ бже твоѣю бл҃годѣтїю.

Лѣкъ: Гдѣи помнѣи.

Діаконъ: Днѣ всегѡ совершенна, свѣта, мѣрна и безгрѣшна, оу гдѣи просимъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣи.

Діаконъ: Яггѣла мѣрна, вѣрна настѣвника, хранителя дшъ и тѣлесъ нашихъ, оу гдѣи просимъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣи.

Діаконъ: Проценіа и ѡчтавленіа грѣхѡвъ и прегрѣшеніи нашихъ, оу гдѣи просимъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣи.

Діаконъ: Добрыхъ и полезныхъ дшамъ нашимъ, и мѣра мѣрови, оу гдѣи просимъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣи.

Діаконъ: Прочее время живота нашегѡ въ мѣрѣ и поканіи скончати. оу гдѣи просимъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣи.

Діаконъ: Хрѣстіанскіа коніны живота нашегѡ, безболѣзненны, непостыдны, мѣрны и добрагѡ ѡвѣта на страшенемъ сданци хрѣтоу просимъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣи.

Діаконъ: Престѣю, прѣчѣю, прѣбл҃гословѣннѣю, славною влчцѣ нашѣ вѣѣ и прѣснодѣ мрїю со вѣмѣи сѣтѣи помандѣше, самѣи себѣ, и дрѣгздрѣга, и вѣсь животъ нашъ хрѣтѣ бѣѣ предадимъ.

Лѣкъ: Тебѣ гдѣи.

Возглашаетъ іерей:

Якѡ бѣ миловати, щедрѡтѣи и члѣвѣколюбіа єси, и тебѣ слава возсылаемъ, оцѣ, и сѣи, и сѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лѣкъ: Ямнѣи.

Сщ҃енникъ: Мѣрѣ вѣемъ.

Лѣкъ: И дхѡви твоѣмъ.

Діаконъ: Главы наша гдѣи приклонимъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣи.

Іерей:

Твоѣ во єсть єже миловати и сплѣти ны бже нашихъ, и тебѣ слава возсылаемъ, оцѣ, и сѣи, и сѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лѣкъ: Ямнѣи.

На стиховње, самогласан Глас пети

Господе, тајна неизрецивог твога домостроја не будући довољна матери синова Зеведејевих, мољаше Те да почаствременога царства дарујеш деци њеној. Но уместо тога, чашу смрти, да ће пити, обећао си пријатељима својим, чашу којућеш пре њих сам испити рекао си, Очишћење грехова. Тогаради кличемо Ти: Спасење душа наших, слава Теби.

Стих 1: Испунисмо се јутрос милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се; у све дане наше узвеселисмо се, за дане у које си нас смирио, године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове.

Господе, учећи своје ученике да размишљају о најсаврше-нијим стварима, говорио си им да не буду као незнабошци, у владању над најнижим стварима. Јер неће тако бити вамамојим ученицима, јер хотећи сиромах сам. Први, дакле, међувама да буде свима слуга, а онај који влада као подчињени, ипрвоизабрани као последњи; јер и Сам дођох да Адаму осиромашеном послужим, и душу моју дадем за избављење многихкоји ми кличу: слава Теби.

Стих 2: И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Глас осми

Побојавши се, браћо, страшне претње, сасушеној смокви због неродства, плодове достојне покајања принесимо Христу који нам дарује велику милост.

Слава, И сада

Другу Еву - Египћанку, нашавши дракон, помоћу ласкавих речи, хитао је да саплете Јосифа; но он оставивши хаљину, избеже грех, иако наг не стиђаше се, као првоздани препреступа. Његовим молитвама, Христе, помилуј нас.

Добро је призивати Господа и певати Имену Твоме, Вишњи; јављати ујутру милост твоју, и истину твоју сваке ноћи.

Добро је призивати Господа и певати Имену Твоме, Вишњи; јављати ујутру милост твоју, и истину твоју сваке ноћи.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

На стѣхобнѣ самоглаголенъ. Глаголю ѿ:

Гдѣ, кз чинствѣ неизглаголанномѣ твоегѡ смотрѣніа, не довлѣюще синовѣз зеведѣовыхъ мѣти, прошаше тѣ, временнагѡ царства почести дароватица чадомъ ѿ: но вѣстѡ тоа, чашѣ смерти ѡбѣщавъ єси пѣти дрѡгомъ твоимъ, юже чашѣ прѣжде сѣхъ пѣти самъ глаголавъ єси, грѣховѣз ѡчищеніе тѣмже тебѣ вопіемъ: спсѣніе дѡшъ нашнхъ, слава тебѣ.

Стѣхъ:

Исполнихомѣ заутра мѣти твоєа гдѣ, ѿ возрадовахомѣ, ѿ возвеселѣхомѣ: во всѣ днѣ наша возвеселѣхомѣ, за днѣ вѣ наже смриавъ ны єси, лѣта вѣ наже вѣдѣхомъ сла. ѿ прѣзри на рабы твоа, ѿ на дѣла твоа, ѿ наставнѣ сыны ѿхъ.

Гдѣ, совершѣннѣйшаа мѡдретвовати, твоа наказѡа оутѣкѣ, не оуподобитица ѡзѣкомъ глаголавъ єси, во єже ѡбладати мѣньшимъ: не тѣкѡ во бѣдетъ вѣмъ моимъ оутѣкомъ, ѡкѡ ницѣи хотѣа єсмь. первыи оубѡ вѣсъ, да бѣдетъ вѣмъ слѡга: начальствѡанъ же ѡкѡ начальствѡемъ, прѣднѣщныи же ѡкѡ послѣднѣйшии. ѿбо прѣдѡхъ самъ ѡбнищавшемѣ адѡмѣ послѣжити, ѿ ѿзбавленіе дѣти за многнхъ дѡшъ моѡ, вопіюще мнѣ: слава тебѣ.

Стѣхъ:

ѿ бѣдѣ свѣтлостъ гдѣ бѣа нашегѡ на насъ, ѿ дѣла рѡкѣ нашнхъ ѿсправнѣ на насъ, ѿ дѣло рѡкѣ нашнхъ ѿсправнѣ.

Глаголю ѿ:

Изоохъшаа смоковницы за неплодѣе, прѣценѣа оубѡвшеа братѣе, плоды достѡнныи покаанѣа принесемъ хрѣтѣ, подающе намъ вѣлію мѣть.

Слава, ѿ нынѣ, глаголю тоѡже:

Вторѡю євѣ єгѣптаннѣю ѡбрѣтѣз смѣи глаголы, тѣщавшеа ласкѣнми запѣти ѡсѣфа, но тоѡ ѡставивъ рѣзѣ, бѣжѣ грѣхѣ: ѿ насъ не стѣдѡшесѣ, ѡкоже первозданныи прѣжде прѣсѡшанѣа тогѡ мѣтвѣми хрѣтѣ, помнѡнѣ насъ.

Бѣго єсть ѿповѣдатнѣа гдѣви, ѿ пѣти ѿмени твоємѣ, вѣшнѣи: возвѣщати заутра мѣть твоѡ, ѿ ѿстнѣ твоѡ на всѣкѣ нѡщѣ.

Бѣго єсть ѿповѣдатнѣа гдѣви, ѿ пѣти ѿмени твоємѣ, вѣшнѣи: возвѣщати заутра мѣть твоѡ, ѿ ѿстнѣ твоѡ на всѣкѣ нѡщѣ.

Сѣтѣи бѣже, сѣтѣи крѣпкѣи, сѣтѣи безмѣртнѣи, помнѡнѣ насъ. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, ѿ сѣнѣ, ѿ стѡмѣ дѣхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣсѣнѣ, ѿ во вѣки вѣкѡвѣз, ѡминѣ.

Прѣстѡа тѣце, помнѡнѣ насъ: гдѣ, ѡчищенѣ грѣхѣ наша: вѣко, прѡстѣи беззакѡнѣа наша: сѣтѣи, посѣтѣи ѿ ѿщѣлѣнѣ нѣмѡщѣи наша, ѿмене твоегѡ радѣ.

Гдѣ помнѡнѣ, **(Трижды.)**

Слава оцѣ, ѿ сѣнѣ, ѿ стѡмѣ дѣхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣсѣнѣ, ѿ во вѣки вѣкѡвѣз, ѡминѣ.

Оче нашъ, ѿже єси на нѣсѣхъ, да свѣтитѣа ѿма твоѡ, да прѣидетѣ црѣтѣе твоѡ, да бѣдетѣ вола твоѡ, ѡкѡ на нѣсѣи ѿ на землѣ. хлѣбъ нашъ насѡщныи дѣждѣ намъ днѣсѣ, ѿ ѡстѣви намъ долѣи наша, ѡкоже ѿ мы ѡставлѣемъ должникѡмъ нашимъ: ѿ не вѣдѣи насъ во ѿскѡшеніе, но ѿзбѣви насъ ѡмѣ лѡкавѡгѡ.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

У храму стојећи славе Твоје, мислимо да на небу стојимо, Богородице, Двери Небеска, отвори нам двери милости Твоје.

Тада: Господе, помилуј. (40 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

И ми говоримо:

Небески Царе, благоверни и христољубви православни род наш укрепи, веру утврди, Народе украти, свет умири, Свету Цркву /или манастир овај/ добро сачувај; раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, и нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Затим, 3 велика поклона,

говорећи у себи при сваком поклону Молитву Преподобног Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

ПРВИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 поклона.)**

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви ко-ји љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер иш-чезосмо од гњева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наша пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као паучина. Дани година наших (достичу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамде-сет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

(Псалам 100)

О милости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлоби-вости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чинитеље престапа омрзох. Не приону ми

Часъ пѣрвыѣ.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви ѿ бгѸ нашемѸ. **И поклоны три.**

Псаломъ ѳ.

Глаголы мо. вѣдшїи гдїи, разумѣи званїе моє. Конми глагѸ моленїа моего, црїю мой ѿ бже мой, ѿкѸ кѸ тебе помолїюса гдїи. Завтра оубѣдїши глагѸ мой, завтра предстанѸ ти, ѿ оубрїши мѧ. пкѸ бгѸ не хотѧи беззаконїа, ты єси: не присеи҃тса кѸ тебе лѣкѣвѣдѧи, ниже пребѣдѣтъ беззакѸннїцы предѸ очїма твоїма. Возненавїдѣла єси всадѣлающїа беззаконїе, погубїши вс глаголющїа лжѸ: мѣжа кровїи ѿ лѣстїба гнѣшаѣтса гдѣ. ѿз же множеествомз мѣти твоєа, вїдѣл вѸ домз твоїи, поклонїюса ко храмѸ стѸомѸ твоємѸ въ стѣрѣѣ твоємз. Гдїи, настѣви мѧ правдою твоєю, вѣгѸ моїхѸ радїи испрѣви предѸ тобою пѣть мой. пкѸ нѣсть ко оубѣѣхѸ ѿхѸ истїны, сѣрдце ѿхѸ свѣтно, грѣбѸ ѿвѣрѣтъ гортѧнѸ ѿхѸ, ѿзыки своїми лѣщахѸ. Сздѧи ѿмз бже, да ѿпадѣтъ ѿ мѣслїи своїхѸ: по множеествоѸ нечѣстїа ѿхѸ ѿзрїни ѧ, ѿкѸ прѣвгорчїша тѧ, гдїи. И да возвесеѣтса всѧ оубѣвѣющїи на тѧ, во вѣкѸ возрадѣютса, ѿ вселїшїса въ нїхѸ: ѿ похѣлѣтса ѿ тебе лѣбѣцїи ѿмѧ твоє. пкѸ ты бгѸговѣдїши праведнїка гдїи, ѿкѸ Ѹрѣжемз бгѸговѣнїа вѣнчѧлз єси насѸ.

Псаломъ п.д.

Гдїи, прѣбѣжнїце бѣлз єси намз въ родѸ ѿ родѸ. Прѣжде дѣже горѧмз не бѣти, ѿ создѣтїса землїи ѿ вселѣннїѣи, ѿ ѿ вѣка ѿ до вѣка ты єси. Не ѿвратїи чѣловѣка ко смїренїе, ѿ рѣкѣлз єси: ѿвратїтса сынове чѣловѣчѣстїи. пкѸ тысаца лѣтъ предѸ очїма твоїма гдїи, ѿкѸ дѣнь вѣрашнїи, ѿже мнїмоѣде, ѿ стѣража ноцнїа. Оубннїжѣнїа ѿхѸ лѣта бѣдѣтъ: оубтѣрѸ ѿкѸ травѧ мнїмоѣдетз. ОубтѣрѸ процвѣтѣтъ ѿ прѣдетз, на вѣчѣрѸ ѿпадѣтъ, ѿжѣстѣетз ѿ ѿзсхнѣтъ. пкѸ ѿчѣзѸхомз гнѣвомз твоїмз, ѿ ѿрѣстїю твоєю смѣтїхомса. Положїлз єси беззакѸнїа наша предѸ тобою: вѣкѸ нашѸ въ просвѣщенїе лїцѧ твоєгѸ. пкѸ всѧ днїе нашїи ѿскѣдѣша, ѿ гнѣвомз твоїмз ѿчѣзѸхомз. Лѣта наша ѿкѸ падѣна подѣахѣса: днїе лѣтъ нашнхѸ, въ нїхѣже сѣдмѣдѣсѣтъ лѣтъ, ѿце же въ сїлахѸ, Ѹсѣдѣсѣтъ лѣтъ, ѿ мнѸжає ѿхѸ трѣдѸ ѿ болѣзнь: ѿкѸ прїидѣ крѸпѸстѣ на ны, ѿ накѣжемса. КтѸ вѣстѣ держѣвѣ гнѣва твоєгѸ, ѿ ѿ стѣраха твоєгѸ ѿрѣстѣ твою ѿчѣстїи; деснїцѸ твою тѣкѸ скажї мнѸ, ѿ ѿковннїа сѣрдцѣмз въ мѣдрѸстїи. ѿвратїса гдїи, доколѣ; ѿ оубмѣнз бѣдїи на рабѣи твоѸ. ИспѸлнїхомса завтра мѣти твоєа гдїи, ѿ возрадѣвахѸомса, ѿ возвеселїхомса. Во всаднїи нашѧ возвеселїхомса, за днїи въ нѣже смїрїлз ны єси, лѣта въ нѣже вїдѣхомз сла. И прїзрї на рабѣи твоѸ, ѿ на дѣла твоѸ, ѿ настѣви сыны ѿхѸ. И бѣдїи свѣтлѸстѣ гдѧ бгѧ нашѣгѸ на насѸ, ѿ дѣла рѣкѸ нашнхѸ испрѣви на насѸ, ѿ дѣло рѣкѸ нашнхѸ испрѣви.

Псаломъ р.

Мѣть ѿ сдѣз воєпоѸ тебе, гдїи: ПоѸ ѿ разумѣю въ пѣтїи непѸрѸчнѣ, когда прїидѣши ко мнѣ; прѣхождѧхѸ въ несѸбѣи сѣрдца моего, посредѣ домѸ моего. Не предлагѧхѸ предѸ очїма моїма вѣщѸ законпрѣстѣпнѣю, тѣворѣщїа прѣстѣплѣнїе возненавїдѣхѸ. Не прилѣпѣ мнѣ сѣрдце стѣптѣиво, оубкѸлѧющѧгѸса ѿ менѣ лѣкѣвагѸ не познѧхѸ: ѸклеветѧющѧгѸ тѧи ѿскрѣннѧго своєгѸ, сѣгѸ ѿзгонѧхѸ: гордымз Ѹкомз ѿ

срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим зајед-но са мном; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори неправду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох све грешнике земље, да истре-бим из града Господњег све који чине безакоње.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Напомена: И ако се пева: Бог Господ..., говоримо: Слава, Тропар дана

И сада: Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Ако се пева Алилуја, говоримо Тропар на глас 6:

Зајутра услиши глас мој, Царе мој и Боже мој.

Стих 1: Речи моје послушај, Господе, разуми вапај мој.

Стих 2: Јер се Теби помолих, Господе.

Слава, И сада:

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Стопе моје управи по речи Твојој, и да не овлада мноме никакво безакоње.

Избави ме од клевете људске, и чуваћу заповести Твоје.

Лицем Твојим обасјај слугу Твога, и научи ме законима Твојим.

Да се испуне уста моја хвале Твоје, Господе, да певам славу Твоју, сав дан великолепноост Твоју.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

несытымыз сѣрдцемъ, съ сѣмъ не гадѣхъ. Очи мои на вѣрныа земли, пожаждѣти ѿ со мною: ходѣи по пѣти непорочнѣ, сѣи ми славаше. Не жнѣаше посредѣ домѣ моего творѣи гордыню: глаголаи неправѣднаа, не исправляше предѣ очима моима. Во оутрѣи иже вѣахъ всагрѣшныа земли, еже потребити ѿ града гдѣа всадеблющыа беззаконіе.

Слава, и нынѣ:

Аллаѣа, аллаѣа, аллаѣа, слава тебе бже. Трѣжды. Поклоны ѿ.

Гдѣ помнѣи, трѣжды.

и нынѣ, бгородиченъ:

Что та наречѣмъ, ѿ бгдѣтнаа; нбо, ѣкв возсѣла сѣи сѣнце правды: рай, ѣкв прозвѣла сѣи цвѣтѣ нечлѣнна: дѣл, ѣкв пребыла сѣи нечлѣнна: чистѣю мрь, ѣкв имѣла сѣи на стѣхъ твоихъ ѡбѣтѣхъ сѣа, всѣхъ бга. того мои спсѣна дѣшамъ нашимъ.

Иже же аллаѣа, глаголемъ тропарь, во глѣзъ ѿ:

Завтра оуслыши глѣзъ мой, црѣ мой и бже мой.

Стѣхъ а: Глаголы моа вѣшнѣ гдѣ, раздѣи званіе мое.

Стѣхъ б: ѣкв къ тебе помолѣа,

Слава, и нынѣ, бгородиченъ:

Что та наречѣмъ, ѿ бгдѣтнаа; нбо, ѣкв возсѣла сѣи сѣнце правды: рай, ѣкв прозвѣла сѣи цвѣтѣ нечлѣнна: дѣл, ѣкв пребыла сѣи нечлѣнна: чистѣю мрь, ѣкв имѣла сѣи на стѣхъ твоихъ ѡбѣтѣхъ сѣа, всѣхъ бга. того мои спсѣна дѣшамъ нашимъ.

Стѣпыи мо направн по словесѣ твоемѣ: и да не ѡбладѣетъ мною всѣкое беззаконіе.

Иже мѣ ѿ клеветѣ челоѣческѣа, и сохрани зѣповѣди твоя

Лице твое просѣти на раба твоего, и на чѣи ма ѡправдѣнемъ твоимъ.

Да исполнатѣа оустѣа мо. хвалѣна твоего гдѣ, ѣкв да воспою славу твою, весь дѣнь великолѣпіе твое.

Свѣтъ бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи безмѣртныи, помнѣи насъ. (Трѣжды.)

Слава ѡцѣ, и сѣу, и стѣмѣ дѣу, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣ.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчѣсти грѣхѣи наша: вѣко, прѣсти беззакѣна наша: стѣи, прѣсти и исцѣли немощи наша, и мене твоего радѣ.

Гдѣ помнѣи, (Трѣжды.)

Слава ѡцѣ, и сѣу, и стѣмѣ дѣу, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣ.

Ѡче нашъ, иже сѣи на нѣсѣхъ, да свѣтитѣа и ма твое, да прѣдетъ црѣтѣе твое, да бѣдетъ вола твоя, ѣкв на нѣсѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщныи дѣждь намъ днѣсь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡстаѣлемъ должникѣмъ нашимъ: и не введѣи насъ во искушеніе, но иже мѣи насъ ѿ лѣкаваго.

Свѣщенникъ возглашѣетъ:

ѣкв твое сѣсть црѣтво, и сила, и слава, ѡцѣ, и сѣа, и стѣгѣ дѣа, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Аиъ: ѡмнѣ.

Кондак, Глас осми, Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилости-ви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнумо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава, И сада: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: возглас:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Напомена:

Ако је Четрдесетница, чинимо три велика поклона, говорећи молитву (Светог Јефрема):

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

Напомена: Такође и 12 малих поклона, и опет завршни поклон. Укупно 16 поклона.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Кондакъ великаго понеѣльника, гласъ ѿ. Подобенъ: Ёакъ начатки.

Ёакъ въ рыдѣше ѿснѣова лишѣніѣ, и доблѣи сѣдѣше на колесницѣ, ёакъ царь почитаемъ: ѣгѣптянини бо тогда смѣтема не порабѣтава, воспрославлѣша ѿ вѣдѣцаго челоѣчѣскаа сердца, и посылающаго вѣнецъ нечлѣнный.

Гдѣ помнѣди, мѣ.

Иже на всѣкое время, и на всѣкій часъ, на нѣбѣхъ и на землѣхъ поклонѣемый и славымый, хрѣте бже, долготерпѣливѣ, многомлѣтнѣ, многоблгодѣробнѣ, иже правѣдныа любѣи, и грѣшныа милѣи, иже всазовѣи ко спсѣнію ѡбѣщанѣа радѣ бѣдѣщихъ блгъ. самъ гдѣ, прѣимѣ и наша въ часъ сѣи млѣтвы, и испрѣви жнѣотъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: дѣшѣ наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчѣсти, помышлѣніѣ испрѣви, мысли ѡчѣсти, и избѣви насъ ѿ всѣкѣхъ икорѣхъ, словъ и болѣзней: ѡградѣ насъ съими твоими агглы, да ѡполчѣнемъ и хъ соблюдеми и настаѣдеми, достѣгнемъ въ соединѣніе вѣры, и въ радѣмъ неперстѣпныа твоѣа славы: ёакъ блгословѣнъ єси во вѣки вѣкѣвъ, амѣнь.

Гдѣ помнѣди, трѣжды.

Слава ѡцѣ, и сѣи, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, амѣнь. Чтѣишю херѣвѣмъ, и слаѣишю безъ сравнѣніѣ серафѣмъ, безъ истаѣніѣ бга слова рождѣшю, сѣшю бѣи тѣ величѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгословѣи, ѡтче.

Сѣѣнникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣдри ны, и блгословѣи ны, просѣвѣти лицѣ твоѣ на ны, и помнѣди ны.

Анкъ: амѣнь.

И ѡще єсть чѣтыредѣсѣтница, творѣмъ трѣ великіѣ поклѣны, глаголюще предписаннѣю млѣтѣ:

Гдѣ и вѣко жнѣота моего, дѣхъ прѣздности, ѡуныніѣа, любѣначалѣа и прѣзднословѣа не дѣждѣ мѣ. **Поклѣнъ.**

Дѣхъ же цѣломѣдрѣа, смиренѣдрѣа, терпѣніѣа и любѣе, дѣрѣи мѣ раѣи твоемѣ. **Поклѣнъ.**

Бѣи гдѣ црѣю, дѣрѣи мѣ зрѣти моѣ прѣгрѣшѣніѣа, и не ѡсѣждѣти брѣта моего: ёакъ блгословѣнъ єси во вѣки вѣкѣвъ. **Поклѣнъ.**

Подобенѣ и дрѣгнѣхъ малыхъ, єи. Таже и конѣчный. Бывѣютъ вѣдѣтѣ, єи.

Стыій бже, стыій крѣпкій, стыій безмѣртный, помнѣди насъ. **(Трѣжды.)**

Слава ѡцѣ, и сѣи, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, амѣнь.

Прѣстѣа трѣце, помнѣди насъ: гдѣ, ѡчѣсти грѣхѣи наша: вѣко, прѣсти беззакѣніѣа наша: стыій, посѣти и ищѣлѣи нѣмѣщѣи наша, и мене твоегѣ радѣ.

Гдѣ помнѣди, **(Трѣжды.)**

Слава ѡцѣ, и сѣи, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, амѣнь.

Ѡче нашихъ, иже єси на нѣбѣхъ, да свѣтитѣа и ма твоѣ, да прѣидѣтъ црѣтѣе твоѣ, да бѣдѣтъ вола твоѣ, ёакъ на нѣбѣхъ и на землѣхъ. хлѣбъ нашихъ насѣщѣный дѣждѣ намъ днѣсь, и ѡстаѣи намъ долѣи наша, ёакоже и мы ѡстаѣдема должникѣмъ нашимъ: и не вѣдѣи насъ во иксѣшѣніе, но избѣви насъ ѿ лѣкаѣаго.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

Певница:

Теби, изабраној војводињи која се бориш за нас, узносимо песме победне, а избавивши се од зла - песме захвалне, ми слуге Твоје Богородице. Но пошто имаш моћ непобедиву, од сваке нас опасности избави да ти кличемо: радуј се, Невесто, Неневесна.

Слава, И сада:

Господе, помилуј. **(3 пута.)** Оче Благослови.

**И бива Отпуст.
Крај првог часа.**

Свѣщенникъ возглашаетъ:

Гѣко твоѣ ѣсть црѣтво, и сила, и слава, оца, и сна, и стаго дха, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Дикъ: Аминь.

И настоѣщую мѣтвѣ:

Хрѣте свѣте истинный, просвѣщаи и освѣщаи всакаго человека граждцаго въ мирѣ, да знаменаетца на насъ свѣтъ лица твоего, да въ немъ оузримъ свѣтъ непристѣпный: и исправи стѡпы наша къ дѣланію заповѣдей твоихъ, мѣтвами пречѣтыи твоѣи м.ре, и вѣхъ твоихъ слыхъ, аминь.

Дикъ:

Взбранной воеводѣ побѣдительнаа, гѣко избавльшаа ѡ слыхъ, благодарственнаа воспоедемъ ти раби твои, бже: но гѣко имѡщаа державѣ непобѣдимѡю, ѡ всакихъ насъ бѣдѣхъ свободи, да зовѣмъ ти: радѡица, невѣсто ненебѣстнаа.

Слава оца, и сна, и стаго дха, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.
Гдѣ помилѡи, **трижды.** Блгословѣ.

**И бываетъ ѡпдѣтъ.
Конѣцъ перваго часа.**

ТРЕЋИ ЧАС**Напомена:**

При часу 3-ем (= у 9 сати) дана, удара црквењак у клепало, као што је обичај.
И сабравши се у цркву, певамо 3-ћи час с катизмом, правећи обичне поклоне.
Такође тропар:

Господе, који си у трећи час Апостолима твојим низпослао Пресветога Твојега Духа,
Њега, Добри, не одузми од нас, негообнови нас који Ти се молимо.

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се
молимо, моли се, Владичице, са Светим апостолима, да помилује душе наше.

**Поклона 3. И одмах на украшени налоњ, полаже се одозго на њега свето
Четвороеванђеље, упале се две свеће, и сви стојимо гологлави (откривене главе).**

Ђакон: ...кади цео храм, и братију.

Свештеник:

Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо
добра и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и
спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости
безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде
воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам
дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење,
но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство. Сила и слава Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове
векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава, И сада:

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју,
није са усана лажљивих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде
правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не
нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих

Часъ третій.

При часѣ гл҃мъ дне оудараетъ парекклисиархъ въ едно, ѿкѡ же ѣсть обѣднѣи.
 И собравшесѡ въ церковь, поемъ гл҃н часъ, съ кади́мою: и творѣце обѣднѣи поклоны.
 Гд҃и, иже пресѣгаго твоего дха въ третій часъ апломъ твоимъ низпославый, того благій
 не ѡнми ѡ насъ: но ѡбновѣ насъ молацихъ ти са.

Бже, ты ѣси лоза истиннаѡ, возрастѣшѡ насъ плодъ животѡ, тебе молнмѡ,
 молнмѡ влѣце со сѣбѣи аплы, помнлобати души насѡ.

Сщ҃енникъ:

Бл҃гословенъ бг҃ъ насъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Амѣнь.

Слава тебе бже насъ, слава тебе.

Црю небный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ съи, и вснполнѡи, сокровице
 блгнхъ и жизни подателю, прѣдн и вселнѡ въ ны, и ѡчнсти ны ѡ всѡкѡи скверны, и
 спси блже, души насѡ.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкѣи, сѣбѣи безмертвнѣи, помнлѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ, и си, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Пресѣга трѣце, помнлѣи насъ: гд҃и, ѡчнсти грѣхѣи насѡ: влѣко, прѣсти беззакѡнѡи насѡ:
 сѣбѣи, прѣсти и исцѣли немощи насѡ, и мене твоего радн.

Гд҃и помнлѣи, **трижды.**

Слава оцѣ, и си, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Оче насъ, иже ѣси на небѣхъ, да свѣтитѡ нма твоѡ, да прѣдетъ црѣтвѣе твоѡ, да
 бдетъ вола твоѡ, ѿкѡ на небѣи и на землѣи хлѣбъ насъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь,
 и ѡстаѣи намъ долги насѡ, ѿкоже и мы ѡстаѣлѡемъ должникѡмъ насѡимъ: и не
 введѣи насъ во исѣшѣнѣе, но ижеѡи насъ ѡ лѣкаѡвѡ.

Сщ҃енникъ:

ѿкѡ твоѡ ѣсть црѣтво и сила и слава, оцѣ и си и стѡмѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во
 вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: амѣнь.

Гд҃и помнлѣи, **ѣи.**

Слава оцѣ, и си, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Прѣднѣте, поклонимѡ црѣви насѡемѣ бгѣ.

Прѣднѣте, поклонимѡ и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви насѡемѣ бгѣ.

Прѣднѣте, поклонимѡ и припадѣмъ самѡмѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ насѡемѣ.

Псаломъ ѣи.

Оублѣши* гд҃и, правдѣ моѡ, вѡмнѣи молѣнѣю моѡмѣ, вѣдшѣи млѣтѣѣ моѡ не во
 оустнѡхъ льстѣвѣхъ. ѡ лица твоего гдѣѣ моѡ ижедетъ, очн моѡ да вѣднѣти
 правотѣи. Исѣшѣлѣ ѣси ѣрдѣце моѡ, прѣстѣилѣ ѣси нѡщѣю, исѣшѣлѣ мѡ ѣси, и не
 ѡбѣтѣѣѡ во мнѣ неправдѡ. ѿкѡ да не возглаголѣтъ оустѡ моѡ. дѣлѣѣи чѡлѡѣчѣскнхъ,
 за словѣѣ оустѣнѣ твоѡхъ, ѡзѣ сохрѣннѣхъ пѣтнѣи жѣстѡкн. Совершнѣ стѡпы моѡ. во стѣзѡхъ

ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораци моји. Ја завах, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. Непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) обору на земљу. Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малобројних на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који безаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброту Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова становаће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак и сиромах. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и отпусти све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни пријањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме испом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти.

твоихъ, да не подвижутся стѣпы мо.. ѿзъ воззвахъ, ѿкъ оубышаша мѧ еси бже, приклони оубо твоѧ мнѣ, и оубыши глаголы мо.. Оуднѣи мѣти тво., спсѧи оуповѧющыа на тѧ ѿ противѧщихѧ десницѣ твоѣи. Сохрани ма гдѧ, ѿкъ зѣнницѣ ока: въ кровѣ криль твоѣю покрѣиши ма, ѿ лица нечестивыхъ ѡстрашшихъ ма. Врази мои дшш мои ѡдержаша, тѣкъ своѣи затвориша: оустѧ ихъ глаголаша гордыню. Изгнѧции ма нынѣ ѡбыдоша ма, очи своѣи возложиша оуклонити на зѣмлю. ѡбѧша ма ѿкъ лѣвъ готѡвъ на лѡвъ, и ѿкъ икуменъ ѡбѧиши въ тайныхъ. Воскрѣни гдѧ, предвари ѧ, и запни имъ: иже дшш мои ѿ нечестиваго, ордже твоѧ ѿ вргъ рѡки твоѣа. Гдѧ, ѿ малыхъ ѿ зѣмля, раздѣли ѧ въ животѣ ихъ, и сокровѣнныхъ твоихъ исполниша чрево ихъ. Насытишася сыновъ, и ѡставиша ѡстанки младенцѣмъ своимъ. ѿзъ же правдою ѧвлюса лицѣ твоѧ, насыщѣса, внегда ѧвити ми са славу твоѣи.

Псаломъ ѧ.

Къ* тебе гдѧ, воззвѡхъ дшш мои. бже мой, на тѧ оуповахъ, да не постыждѣса во вѣкъ, ниже да посмѣютъ ми са врази мои: ибо вси терпѧции тѧ не постыдѧтѣса. Да постыдѧтѣса беззаконнѧции вотще. Пѡти тво. гдѧ, скажи ми, и стезѧмъ твоимъ научи ма. Настѧви ма на истину твою, и научи ма: ѿкъ ты еси бже спсѧи мой, и тебе терпѣхъ весь день. Помани щедрѡты тво. гдѧ, и мѣти тво., ѿкъ ѿ вѣка есть. Грѣхъ юности моеа, и невѣдѣнїа моего не помани: по мѣти твоѣи помани ма ты, ради бжости твоѣа, гдѧ. Блгъ и правъ гдѧ, сегѡ ради законоположитъ согрѣшающимъ на пѡти. Настѧвитъ крѡткїа на сдѧз, научитъ крѡткїа пѡтѣмъ своимъ. Всѧ пѡти гдѧи мѣть и истина, взыскѧющимъ завета егѡ и свидѣнїа егѡ. Ради имене твоегѡ гдѧ, и ѡчисти грѣхъ мой: многъ бо есть. Кто есть человекъ боица гдѧ; законоположитъ емѣ на пѡти, егѡже ижеволи. Дшш егѡ во блгнхъ водворитѣса, и сѣма егѡ наслѣдитъ зѣмлю. держава гдѧ боицихѧ егѡ, и заветъ егѡ ѧвитъ имъ. Очи мои вынѣ ко гдѧ, ѿкъ тои исторгнетъ ѿ сѣти нѡзѣ мои. Призри на ма, и помилуй ма, ѿкъ единородъ и нынѣ есмь ѿзъ. Скѡрѣи сѣрца моего оумножишася, ѿ нѡждъ моихъ ижеви ма. Внѣждѣ смиренїе мое и тѣдѧ мой, и ѡстави вса грѣхѧ мо.. Внѣждѣ враги мо., ѿкъ оумножишася, и ненавидѣнїемъ неправеднымъ возненавидѣша ма. Сохрани дшш мои, и ижеви ма, да не постыждѣса, ѿкъ оуповахъ на тѧ. Неслѡбѡви и правѣи прилеплѧхѣса мнѣ, ѿкъ потерпѣхъ тѧ гдѧ. Ижеви бже, ила ѿ всѣхъ скорѣи егѡ.

Псаломъ ѧ.

Помилуй ма бже, по величїи милости твоѣи и по множествѣ щедрѡтъ твоихъ ѡчисти беззаконїе мое. Нанпаче ѡмыи ма ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣхѧ моего ѡчисти ма. ѿкъ беззаконїе мое ѿзъ знаю, и грѣхъ мой предо мною есть вынѣ. Тебѣ единомѣ согрѣшихъ, и лѡкавое предѣ тобою сотворихъ, ѿкъ да ѡправдишася во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши, внегда сдѧти ти. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ есмь, и во грѣсѣхъ роди ма мати моа. Се бо истина возлюбилъ еси, безвѣстнаа и тайнаа премѡдрѡсти твоѣа ѧвилъ ми еси. ѡкропиши ма живѡпомъ, и ѡчищѣса: ѡмыеши ма, и паче снѣга оубѣлюса. Слѡхъ моемѣ дѧси радость и веселїе, возрадуютѣса кости смиренныа. ѡбрати лице твоѧ ѿ грѣхѧ моихъ, и вса беззаконїа мо. ѡчисти. Сѣрце

(Псалам 48)

Слушајте ово сви народи, чујте сви који живите у васељени; земнородни и синови људски, заједно богати и сирома. Уста ће моја говорити мудрост, и поучење срца мога разумност. Пригнућу причи ухо моје, отворићу уз псалтир заго-нетку моју. Зашто се бојим у зли дан? Безакоње пете непријатеља мојих опколи ме. Ви који се уздате у силу своју, и који се мноштвом богатства Свога хвалите! Брат неће избавити; хоће ли избавити човек? Неће дати Богу откуп за себе, и цену откупа душе своје, и намучи се до века, и живеће до краја; јер неће видети пропасти, када види мудраце умируће. Заједно неразуман и безуман пропадају, и оставиће туђинцима богатство своје. И гробови њихови куће су им до века, станови њихови из нараштаја у нараштај. Назваше именима својим земље своје. И човек у части будући, не разумеде, изједначи се са стоком неразумном и постаде јој сличан. Овај је пут њихов саблазан њима, и после тога устима својим хвалиће се. Као овце стављени су у ад, смрт ће их напасати; и ујутро ће праведни владати њима, и помоћ њихова оветшаће у аду, из славе своје избачени бише. Али ће Бог избавити душу моју из руке адове, када ме прихвати. Не бој се кад се човек разбогати и када се умножи слава дома његова; јер када умре неће узети са собом све, нити ће поћи са њим слава његова. Јер душа његова благосиљаће се за живота његова; а хвалиће Те тек кад му добро учиниш. Отићи ће до рода отаца својих, до века неће видети светлост. И човек у части будући, не разумеде, изједначи се са стоком неразумном, и постаде јој сличан.

(Псалам 49)

Бог над боговима, Господ, говораше, и призва земљу од истока сунца до запада. Са Сиона је благолепност красоте Његове, Бог ће јавно доћи, Бог наш, и неће прећутати. Огањ ће пред Њим разгорети се, и око Њега буре јаке. Призваће небо свише и земљу, да суди народу Своме. Саберите Му преподобне Његове, који су прихватили завет Његов о жртвама. И објавиће небеса правду Његову, јер је Бог Судија. Слушај, народе мој, и говорићу ти; Израилу, и засведочићу ти: Бог, Бог твој Ја јесам. Нећу те за жртве твоје кажњавати, свеспаљенице твоје преда Мном су свагда. Нећу примати из дома Твога теоце, нити од стада Твога јариће. Јер су Моје све звери из дубраве, животиње у горама и волови; знам све птице небеске, и красота пољска преда Мном је. Ако огладним, не бих ти рекао, јер је Моја васељена и пуноћа њена. Зар ћу јести меса јунаца, или ћу крв јарчију пити? Принеси Богу жртву хвале и изврши Вишњему завете своје; и призови Ме у дан жалости, и избавићу те, и прославићеш Ме. А грешнику рече Бог: Зашто ти казујеш законе Моје и узимаш завет Мој у уста своја? Јер ти си омрзао васпитање и речи Моје бацио си за леђа. Ако видиш лопова, помажеш му, и са прељубником удео свој имаш; уста твоја умножише злобу, и језик твој плете лукавство; седећи клеветао си на брата Свога, и против сина материје твоје стављао си замку. То си чинио, и Ја ћутах; смислио си безакоње - да ћу ти бити сличан! Обличићу те, и метнућу пред лице твоје грехе твоје. Разумите ово који заборављате Бога, да вас не зграби, и неће бити избавитеља. Жртва хвале прославиће ме, и тамо је пут којим ћу му показати спасење Божије.

Ѳаломъ мн.

Оуслышите сѣа, вси ꙗзыцы, видшите, вси жнедщи по вселеннѣи, Земнородни же и сынове человекестин, вкдпѣ богѣтъ и оубога. Оустѣ моѣ возглаголютъ премѣдрость, и подчѣнїе сѣрдца моего рѣзумъ. Приклоню въ притчѣ оухо мое, ѡбѣрзу во Ѳалтирн гананїе мое. Вскрю боуа въ дѣнь лютѣ; беззаконїе пѣтъ моеѣ ѡбѣдетъ мѣ. Надѣющїица на силѣ свои и ѡ множествѣ богатства своего хвалащїица братѣ не избавитъ, избавитъ ли человекъ; не дастъ бгѣ избѣны за сѣ, и цѣнѣ избавленїѣ дшнїи своеѣ: и оутрѣдїица въ вѣкѣх и живѣ вѣдетъ до конца, не оузритъ пѣгды. Егда оувидитъ премѣдрѣица оумирающїица, вкдпѣ бездменъ и несмысленъ погнѣнѣтъ, и ѡстаѣатъ чжднїица богатство свое. И грѣбнѣ и хъ жнїица и хъ во вѣкѣх, селѣнїѣ и хъ въ родѣх и родѣх, нарекоша именѣ свои на земляхъ. И человекъ въ чѣстїи сынѣ не рѣзумѣ, приложїица икотѣмъ несмысленнымъ и оуподобїица имъ. Сѣи пѣтъ и хъ соблѣзнѣ имъ, и по снхъ во оустѣхъ своихъ бгговолѣтъ. Иакѡ оубы во ѣдѣ положѣннѣ сѣтъ, смѣртѣ оупасѣтъ ѣ: и ѡбладаютъ имнѣ прѣвїица зѣтъра, и поможѣ и хъ ѡбетшѣетъ во ѣдѣ: ѡ славы своеѣ и зрїиновѣннѣ быша. Обѣче бгѣ избавитъ дшнѣ моѣ и зѣ рѣкнѣ ѣдовы, егда прїемлетъ мѣ. Не оубоуа, егда разбогатѣетъ человекъ, илн егда оумножитъца слаба домѣ егѡ: Иакѡ ввсегда оумрѣтнѣ емѣ, не возметъ всѣ, ннжѣ снѣдетъ сѣ ннмъ слаба егѡ. Иакѡ дшнѣ егѡ въ жнѣотѣ егѡ бгговолнѣтѣ, и повѣстѣтѣ тебѣ, егда бгговотворннѣ емѣ. Видѣтъ дѣже до рода оубѣцѣ своихъ, дѣже до вѣка не оузритъ свѣта. И человекъ въ чѣстїи сынѣ не рѣзумѣ, приложїица икотѣмъ несмысленнымъ и оуподобїица имъ.

Ѳаломъ, мд.

Бгѣ богѡвъ гдѣ глагола, и призѣвѣ зѣмлю ѡ востѡкѣхъ солнца до зѣпаду. Ѣ сїѡна бгговолѣпїе красотѣ егѡ: Бгѣ ꙗвѣ прїидѣтъ, бгѣ нашь, и не премолчїтѣ: Огнѣ прѣдѣ ннмъ возгорнѣтѣ, и ѡкрѣстѣ егѡ бѣра сѣла. Призовѣтъ небо свѣше, и зѣмлю, разсѣднѣтн люди свои. Собернѣте емѣ прѣпеныѣ егѡ, завѣщѣющїица завѣтъ егѡ ѡ жѣртѣвахъ. И возвѣстѣатъ небѣ прѣвдѣ егѡ: иакѡ бгѣ сѣдѣѣ естѣ. Оуслышите, людїе мои, и возглаголю вѣмъ, илю, и засвнѣдѣтельствоу тебѣ: бгѣ, бгѣ твоѣ есмѣ ѣзъ Не ѡ жѣртѣвахъ твоихъ ѡблнчѣ тѣ, всеоужжѣнїѣ же твоѣ прѣдо мною сѣтъ вннѣ: Не прїимѣ ѡ домѣ твоегѡ тельцѡвъ, ннжѣ ѡ стадѣ твоихъ козлѡвъ. Иакѡ мои сѣтъ вси свѣрїе дѣвѣрѣннїи, икотн въ горѣхъ и волѡбе: Познѣхъ всѣ птнїцы небѣсныѣ, и красотѣ сѣльнаѣ со мною естѣ. Ище вѣзлчѣ, не рекѣ тебѣ: моѣ бо естѣ вселеннаѣ и исполнѣнїе еѣ. Егда ꙗмъ маѣ юнча; илн кровѣ козлѡвъ пїю; Пожрнѣ бггови жѣртѣ хвалы и воздѣждѣ вѣшнемѣ молнѣтѣ твоѣ: И призовнѣ ма въ дѣнь икорѣн твоеѣ, и и змѣ тѣ, и проглавннѣ мѣ. Грѣшннѣкѣ же речѣ бгѣ: вскрю ты повѣдѣешн ѡправдѣнїѣ моѣ и воспрїемлѣшн завѣтъ моѣ оустѣ твоимн; Ты же возненавнѣлѣ еснѣ наказанїе и ѡбѣрглѣ еснѣ словеса моѣ вѣпѣтъ. Ище внѣлѣ еснѣ тѣтѣ, тѣклѣ еснѣ сѣ ннмъ, и сѣ прѣанѣодѣемъ оучѣстїе твоеѣ полагаѣ еснѣ: Оустѣ твоѣ оумножннѣша слѡбѣ, и ꙗзыкѣ твоѣ сплетѣше льщѣнїѣ: Сѣдѣѣ на брѣгѣ твоегѡ клеветѣлѣ еснѣ и на сына мѣтере твоеѣ полагаѣ еснѣ соблѣзнѣ. Снѣ сотворнѣлѣ еснѣ, и оумолчѣхъ, вознепцевѣлѣ еснѣ беззаконїе, иакѡ вѣдѣ тебѣ подобенъ: ѡблнчѣ тѣ и прѣдѣстѣблю прѣдѣ лнцѣмъ твоимъ грѣхнѣ твоѣ. Разумѣнѣте оубѡ сѣа, забывѣющїица бгѣ, да не когда похнѣтнѣтъ, и не вѣдетъ избавлѣннѣ. Жѣртѣ хвалы проглавнѣтъ мѣ, и тѣмъ пѣтъ, и мжѣ ꙗвлѣ емѣ снѣсѣнїе мое.

Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова. Амин

КАТИЗМА 7 **(Псалам 46)**

Сви народи запљескајте рукама, покликните Богу гласом радовања. Јер је Господ Вишњи страшан, Цар велики над целом земљом. Покори нама народе и незнабошце под ноге наше. Изабрао нам је наслеђе Своје, лепоту Јаковљеву коју је заволео. Узиће Бог са усклицањем, Господ са гласом трубним. Певајте Богу нашем, псалмопевајте; певајте, Цару нашем, псалмопојте. Јер је Цар све земље Бог, псалмопевајте Њему разумно. Зацари се Бог над народима, Бог седи на светом престолу Своме. Кнезови народа сабраше се с Богом Авраамовим; јер се Божији моћници земље веома уздигоше.

(Псалам 47)

Велики је Господ и хваљен веома, у граду Бога нашега, на гори светој Својој, добро утврђеној, радости све земље. Горе Сионске, падине северне, град Цара великога. Бог у тврђавама његовим познаје се, када га штити и брани. Јер, гле, цареви земаљски сабраше се, дођоше заједно; видевши га тако се задивише, смутише се, потресосе се; трепет их обузе, тамо их спопаше муке као породиљу. Ветром јаким скршићеш лађе Тарсиске. Као што чусмо, тако и видесмо у граду Господа над војскама, у граду Бога нашега; Бог га је утемељио до века. Схватисмо, Боже, милост Твоју усред Храма и народа Твога. По Имену Твојем, Боже, тако је и хвала Твоја по крајевима земље; правде је пуна десница Твоја. Нек се узвесели гора Сион, нек се обрадују кћери Јудејске, ради судова Твојих, Господе. Обиђите Сион и походите га, разгледајте куле његове, ставите срца ваша у бедеме његове и рассмотрите детаљно тврђаве његове, да бисте приповедали млађем нараштају. Јер је овај Бог наш до века, и у век века; Он ће нас напасати као пастир у векове.

чѣмъ созижди во мнѣ бже, и духъ правъ ѡбнови во оутробѣ моеи. Не ѡвержи мене ѡ лица твоего, и дѣла твоего стаго не ѡмни ѡ мене. Возрады ми радость спсѣнїа твоего, и духомъ вѣнчани оутверди мѧ. Научи беззаконныа пѣсѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡбратѧтся. Избави мѧ ѡ кровей бже, бже спсѣнїа моего, возрадуется ѡ языкъ мой правдѣ твоеи. Гдѣ, оутробѣ моеи ѡверзеши, и оутра мо. возвестѧтъ хвалу твою. Иакъ ѡще бы восхотѣла єси жертвы, да не быхъ оубо: всеожженїа не благоволиши. Жертва бгѣ духъ сокрушенъ: сердце сокрушенно и смиренно бгѣ не оумножитъ. Оубожи гдѣ, благоволенїемъ твоимъ сїѡна, и да созидаются стѣны іерлїмскїа. Тогда благоволиши жертву правды, возношенїе и всеожегашама: тогда возложѧтъ на олтарь твой телцы.

Слава оцѣ и снѣ и стѣмъ духъ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **трижды.**

Анѣ: Гдѣ помниди, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣмъ духъ.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Кадѣма з. Псаломъ мз.

Вси ѧзыцы, восплещѣте рѣкѧми, воскликните бгѣ гласомъ радѡванїа: Иакъ гдѣ вѣшнїи страшенъ, црѣ вѣлїи по всей землїи: Покорїи люди намъ и ѧзыки подъ ноги наша: Избра намъ достоѧнїа своє, добротѣ иакволю, юже возлюбїи. Взыде бгѣ въ воскликновѣнїи, гдѣ во гласѣ трѣбѣ. Пойте бгѣ нашему, пойте: пойте црѣви нашему, пойте Иакъ црѣ всєа землїи бгѣ, пойте разумно. Воцрїса бгѣ надъ ѧзыки: бгѣ сѣдѧтъ на прѣолѣ стѣмъ своємъ Кнѧзи людстїи собрашасѧ съ бгомъ авраамимъ: иакъ бжїи державнїи землїи сѣла вознесошасѧ.

Псаломъ мз.

Вѣлїи гдѣ и хваленъ сѣла во градѣ бга нашего, въ горѣ стѣи єгѡ Пѣнокореннымъ радѡванїемъ всєа землїи: горы сїѡнскїа, рѣбра стѣверва, градъ црѣ великаго. Бгѣ въ тѣжестѣхъ єгѡ знаємъ єсть, єгда застѣпаетъ ѧ. Иакъ сѣ, царїе зѣмстїи собрашасѧ, снѣдошасѧ вкѣпѣ: Тїи видѣвше такъ, оудѣвшасѧ, смѣтошасѧ, подвигошасѧ: Трѣпетъ прїѧтъ ѧ тамъ, евлѣзши иакъ раждающїа духомъ бжрнымъ сокрушїши кораблїи дарїйскїа. Иакоже слышахомъ, такъ и видѣхомъ во градѣ гдѣ силъ, во градѣ бга нашего: бгѣ ѡновѧ и въ вѣкѣ Прїахомъ, бже, мѣтъ твою поредѣ людїи твоихъ. По ѧмени твоємъ, бже, такъ и хвала твоѧ на концѧхъ землїи: правды исполь десница твоѧ. Да возвеселїтся гора сїѡнскаѧ, и да возрадуются дщѣри іудѣйскїа, сдѣвѣ ради твоихъ, гдѣ ѡбидѣте сїѡнъ и ѡбымѣте єгѡ, повѣдите въ столпѣхъ єгѡ: Положите сердца вѣша въ силѣ єгѡ, и раздѣлите дѡмы єгѡ, иакъ да повѣсте въ родѣ нынѣмъ. Иакъ тои єсть бгѣ нашъ во вѣкѣхъ и въ вѣкѣхъ вѣка: тои оупасѣтъ насъ во вѣки.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 51)

Што се хвалиш злбом, силниче, безакоњем по вас дан? Неправду је смислио језик твој, као бријач изоштрен учинио си превару. Заволео си злобу већма од доброте, неправду већма него да говориш правду. Заволео си све речи пропасти, и језик лукави. Зато ће те Бог поразити до краја; истргнуће те и преселити из насеља Твога, и корен твој из земље живих. Видеће праведни и убојаће се, и над њим ће се насмејати, и рећи ће: Гле човека који не стави Бога за помоћника себи, него се поузда на мноштво богатства Свога и јачаше се таштином својом. А ја сам као маслина плодовита у дому Божијем; поуздах се у милост Божију до века и у век века. Исповедаћу Ти се до века, јер си ми Ти то учинио, и стрпљиво чекаћу Име Твоје, јер је добро према преподобнима Твојима.

(Псалам 52)

Рече безуман у срцу своје: Нема Бога! Распадоше се и згадише се у безакоњима, нема га који чини добро. Бог с неба погледа на синове људске да види има ли који разуман или који тражи Бога. Сви застранише, уједно неваљали посташе, нема га који чини добро, нема ниједнога. Неће ли познати сви који чине безакоње, који једу народ мој као јеђење хлеба, а Бога не призваше. Тамо се

Псаломъ ѿ.

Помилуй мѧ бже, по величїи милости твоєи ѿ по множествѣ щедротъ твоихъ
 ѿчисти беззаконїе мое. Нанпаче ѿмыи мѧ ѿ беззаконїа моего, ѿ грѣха моего
 ѿчисти мѧ. Гакъ беззаконїе мое азъ знаю, ѿ грѣхъ моихъ предо мною єсть вѣнъ. Тебѣ
 єдиному согрѣшихъ, ѿ лѣкавое предъ тобою сотворихъ, гакъ да ѿправдишиа во
 словесѣхъ твоихъ, ѿ побѣдиши, внегда ѿдѣти ти. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ єсмь,
 ѿ во грѣсѣхъ роди ма мати моя. Се бо истинъ возлюбилъ єси, безвѣстнаа ѿ тїнаа
 премудрости твоєа ѡбѣла мнѣ єси. Ѹкропиши мѧ ѹсѣпомъ, ѿ ѿчищуа: ѿмыеши мѧ,
 ѿ паче снѣга ѹсѣлюа. Слѣхъ моему дааи радость ѿ веселїе, возрадуютса къостн
 смиренныа. Ѹбрати лице твоє ѿ грѣхъ моихъ, ѿ слабезаконїа мо. ѿчисти. Сѣрдце
 чисто созижди во мнѣ бже, ѿ дѣхъ правъ ѿбнови во ѹтробѣ моеи. Не ѿвержи мене ѿ
 лица твоего, ѿ дѣа твоего стѣгъ не ѿнимѣ ѿ мене. Воздаждь мнѣ радость спсѣнїа
 твоего, ѿ дѣомъ вѣннимъ ѹтверди ма. Научъ беззаконныа пѣтѣмъ твоимъ, ѿ
 нечестївїи къ тебѣ ѿбратятса. Избави мѧ ѿ кровей бже, бже спсѣнїа моего,
 возрадуютса азъ языкъ мой правдѣ твоєи. Гди, ѹстнѣ мои ѿверзешн, ѿ ѹста мо.
 возвестятъ хвалѣ твою. Гакъ аще бы возхотѣлъ єси жертвы, дааъ быхъ ѹбъ:
 всеожженїа не бѣговолїши. Жертва бѣ дѣхъ сокрѣшенъ: сѣрдце сокрѣшенно ѿ смиренно
 бѣ не ѹничжитъ. Ѹблжи гди, бѣговолѣнїемъ твоимъ сїѡна, ѿ да созиждутса стѣны
 іерлїмскїа. Тогда бѣговолїши жертвѣ правды, возношенїе ѿ всеожегасмаа: тогда
 возложатъ на Ѹлтѣрь твоѣи тельцы.

Слава Ѹцѣ ѿ снѣ ѿ стѣомъ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **трижды.**

Лїкъ: Гди помилуй, **трижды.**

Слава Ѹцѣ ѿ снѣ ѿ стѣомъ дѣхъ.

Чтѣцъ: ѿ нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Псаломъ ѿ.

Что хвалїшиа во словѣ, силне; беззаконїе вѣсь дѣнь, Неправдѣ ѹмысли азъ языкъ
 твоѣи: гакъ брѣтвѣ ѿзѡщренѣ сотворилъ єси лѣтъ. Возлюбилъ єси словѣ паче
 бѣгостїи, неправдѣ неже глаголати правдѣ: возлюбилъ єси вѣа глаголы потѡпныа,
 азъ языкъ льстївъ. Сегѡ ради бѣ разрѣшитъ тѧ до конца: возторгнетъ тѧ, ѿ преселитъ
 тѧ ѿ селенїа твоего ѿ корень твоѣи ѿ земли живыхъ. Ѹзрѣатъ прѣвїи ѿ ѹбоатса, ѿ
 ѿ немъ возмѣютса ѿ рекѣтъ: Се, человекъ, ѿже не положи бѣа помощника себѣ, но
 ѹповѣ на множество богатства своего, ѿ возможе сѣтою своею. Азъ же гакъ мѣлїна
 плодовїта въ домѣ бжїи: ѹповахъ на мѣтъ бжїю во вѣкѣ ѿ во вѣкѣ вѣка. Исповѣмса
 тебѣ въ вѣкѣ, гакъ сотворилъ єси: ѿ терпѣю ѿма твоє, гакъ бѣго предъ прѣвными
 твоими.

Псаломъ ѿ.

Речѣ бездменъ въ сѣрдцы своемъ: несть бѣ. Растлѣша ѿ ѿмерзѣшася въ
 беззаконїихъ, несть творѣнїи бѣго. Бѣ съ несе прїнїче на сыны человекѣскїа, вѣдѣти,
 аще єсть раздѣвѣланїи ѿ взысканїи бѣа. Всѣ ѹклонїшася, вкѣпѣ непотребнїи бѣша:
 несть творѣнїи бѣго, несть до єдинаго. Ни лѣ ѹраздѣютъ всѣ дѣлающїи беззаконїе,
 снѣдающїи люди моѣ въ снѣдѣ хлѣба; гда не призвѣша. Тамъ ѹстрашїшася стѣха,
 ѿдѣже не бѣ стѣхъ: гакъ бѣ разсыпа къостн человекѡдѣднїковъ: постыдѣшася, гакъ

устрашише страха, где страха не беше, јер Бог разасу кости човекоугодника; постидеше се, јер их Бог сатре. Ко ће дати са Сиона спасење Израилево? Када поврати Господ робље народа Свога, обрадоваће се Јаков и узвеселиће се Израил.

(Псалам 53)

Боже, у Име Твоје спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, чуј речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу жртвовати Теби, исповедаћу се Имену Твоме, Господе, јер је добро. Јер си ме избавио од сваке невоље; и на непријатеље моје погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се размишљањем мојим и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења грешника; јер нава–лише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога, Који ме спасава од малодушности и од буре. Потопи их, Господе, и подели језике њихове; јер видех безакоње и сваћу у граду. Дању и ноћу опкољавају га на зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер ако би непријатељ ругао ми се, претрпео би; и ако би мрзитељ говорио на ме велеречиво, сакрио бих се од њега. Него ти, човече, који си ми био близак, владико мој и познаниче мој, који се заједно са мном наслађиваше јелима, у дом Божији хођасмо једнодушно. Нека дође смрт на њих, и нека сићу у ад живи; јер је лукавство у насељима њиховим усред њих. А ја к Богу завапих, и Господ услиша ме. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их много беше против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре ве–кова. Јер нема у њих промене, јер се не убојаше Бога; пружише руку своју на узвраћање, оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева лица Његовог, и приближише се срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су уствари стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, низвести у јаму пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се, у Тебе уздам, Господе.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута.)

Господе, Који си у трећи час Апостолима Твојим ниспослао Пресветога Духа Твога, Њега, Благи, не одузми од нас, но обнови нас који Ти се молимо. (Поклон велики.)

Стих 1: Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. **(Поклон велики)**

Стих 2: Не одбаци ме од лица Твога, и Ду-ха Твога Светога не одузми од мене. **(Поклон велики)**

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у све векове векова.

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим Апостолима, да помилује душе наше.

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, Глас осми, Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час моли-тве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сва-е невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Стѣхъ ѿ: Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дхъ правъ обнови во оутробѣ моеи.

[Поклонъ великій.]

Стѣхъ ѿ: Не отврати мене ѿ лица твоего, и дхъ твой не отыи от мене.

[Поклонъ великій.]

Сщеникъ: Слава оцѣ и сиу и стѣму дху.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Иже, ты еси лоза истинная, возрастившая намъ плодъ животъ, тебе молимся, молимся вѣще со стѣми аплы, помилуй души наша.

И же оукрашенъ аналогію, положатъ на немъ верху стѣе четвероеубіе, и двѣмъ лампадама возжѣннома. Вѣмъ же стоащымъ шкровѣннымъ главами. Сщеникъ же кадитъ храмъ бжѣ, и братію. И такъ чтѣтъ еубіе. По скончаніи же чтѣнъ еубіа чтецъ глаголетъ:

Гдѣ бжѣ елгословѣнъ, елгословѣнъ гдѣ день дне, поспѣшитъ намъ бжѣ спсѣнїи нашихъ: бжѣ нашихъ, бжѣ спсати.

Сѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безсмертныи, помилуй насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ, и сиу, и стѣму дху, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ. аминь.

Престѣи трѣе, помилуй насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхъи наша: вѣко, прости беззаконїа наша: стѣи, посети и исцѣли немощи наша, и мене твоего ради.

Гдѣ помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ, и сиу, и стѣму дху, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ. аминь.

Оче нашъ, иже еси на небѣхъ, да свѣтитъ имя твоѣ, да прїидетъ црѣтѣе твоѣ: да бѣдетъ воля твоѣ, какъ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днѣсь, и отврати намъ долги наша, якоже и мы отвѣщаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщеникъ:

Какъ твоѣ естѣ црѣтво и сила и слава, оца и сиа и стѣму дху, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Чтецъ: аминь.

Кондакъ великаго понеѣльника, гласъ ѿ. Подобенъ: Какъ начатки.

Какъ рыдѣше ѡсифова лишенїа, и доблїи сѣдѣше на коленицѣ, какъ царь почитаемъ: егѣптянини во тогда смѣтѣмъ не порабѣтавъ, воспроблаваше ѿ вѣдѣцаго челоѣчѣскаго сердца, и посылающаго вѣнѣцъ нечлѣнныи.

Гдѣ помилуй, **м.**

Иже на всякое время, и на всякій часъ, на небѣи и на земли покланѣемый и славымый, хрѣте бже, долготерпѣливъ, многомлчнвѣ, многоблгѣтробнѣ: иже правдыи любѣи и грѣшныи милѣи, иже всѣ зовѣи ко спсѣнїю, ѡбѣщанїа ради бѣдѣщихъ блгъ. самъ гдѣ, прїими и наша въ часъ сей млчѣвы, и исправн живѣтъи нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ. души наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчисти, помышлѣнїа исправн, мысли ѡчисти, и избави насъ ѿ всякаго скорби, зѣлы и болѣзней, ѡградн насъ стѣми твоими аглы, да ѡполченїемъ и хъ соблюдаемн и наставаемн, достигнемъ въ соединѣнїе вѣры, и въ радѣмъ неприступныи твоѣи славы: какъ елгословѣнъ еси во вѣки вѣковъ, аминь.

Гдѣ помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ, и сиу, и стѣму дху, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ. аминь.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

После поклона, говоримо Молитву ову Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Чѣтнѣишю херувѣимъ, ѿ славиѣишю безъ сравненїа серафѣимъ, безъ ѿстаѣнїа бѣга слова рождашю, сщю бѣтѣи велнчѣемъ.

Именемъ гдѣимъ бѣгословѣи, Отче.

Сщѣнникъ возгласъ:

Бже, оущедри ны, ѿ бѣгословѣи ны, просвѣтити лице твоѣ на ны, ѿ помнѣи ны.

Чтѣецъ: **Имѣнь.**

И глаголетъ сщѣнникъ мѣтвѣи рѣбнаго ѡфрема:

Гдѣи ѿ вѣко жнвота моего, дхъ праздниѣи, оубнѣи, лубоначѣи ѿ праздниѣи не даждь мѣи. **[Поклонѣи великіѣи.]**

Дхъ же цѣломѣи, смиреномѣи, терпѣнїа ѿ любвѣи даждь мѣи рабѣи твоѣи. **[Поклонѣи великіѣи.]**

Бже гдѣи црѣи, даждь мѣи зрѣти моѣи прегрѣшѣнїа, ѿ не ѡсѣждѣи брата моего: ѿкакъ бѣгословѣи ѡи во вѣки вѣкѣи. **Имѣнь. [Поклонѣи великіѣи.]**

Тѣже малыхъ поклонѣи бѣи, глаголюще себѣи вѣи на кѣиждо поклонѣи: Бже, ѡчиѣи мѣи грѣшнаго.

И пакнѣи, кончѣи поклонѣи, глаголемъ мѣтвѣи вѣи вышепнѣи: Гдѣи ѿ вѣко жнвота моего: ѿ поклонѣи ѡи великіѣи.

Чтѣецъ: **Имѣнь.**

Мѣтвѣи сѣи мардарїа:

Вѣко бже Отче вседержителю, гдѣи сѣи ѡднородный ѿсе хрѣте, ѿ сѣи дше, ѡднѣи бжество ѡи сѣи сѣи, помнѣи мѣи грѣшнаго, ѿ ѿмнѣи вѣи сѣи сѣи, сѣи мѣи недостоѣнаго рабѣи твоѣи: ѿкакъ бѣгословѣи ѡи во вѣки вѣкѣи, **Имѣнь.**

ШЕСТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 поклона.)**

(Псалам 53)

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, послушај речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме избавио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спаса-ва од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и свађу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мношвом, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мношвом наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сиђу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у ја-му пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Не

Часъ шестѣи

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз самоѸ хрѣтѸ, црѣви ѿ бгѸ нашемѸ. **Поклоны три.**

Псаломъ ѿг.

Бже,* во ѿма твоѣ спси ма, ѿ вѣ силѣ твоѣи сди ми: бже, оуслыши млтвѸ мою, вѣдши глаголы оустъ моихъ. Гакъ чждїи восташи на ма, ѿ крѣпцыи взыкаша дшѸ мою, ѿ не предложїша бга предъ собою. Се бо бгъ помогаетъ ми, ѿ гдѣ заступникъ дши моѣи. Обратїтз сла врагомъ моимъ, истинноу твоѣю потребѣ ихъ. Волею пожрѸ тебе, исповѣмса ѿмени твоѣмѸ гдїи, гакъ бгѸ. Гакъ ѿ вѣкїа печали ѿзбавил ма єси, ѿ на врагѣ мо. воззрѣ око моѣ.

Псаломъ ѿд.

Вѣдши. бже млтвѸ мою, ѿ не презри моленїа моегѸ. Вонми ми, ѿ оуслыши ма: возскорѣхъ печалїю моѣю, ѿ сматѸхса ѿ гласа вражїа ѿ ѿ стѸженїа грѣшника. Гакъ оуклонїша на ма беззаконїе, ѿ во гнѣвѣ враждовѣхъ ми. Сердце моѣ сматѣса во мнѣ, ѿ во азнь смѣрти нападе на ма. Страхъ ѿ трѣпетъ прїиде на ма, ѿ покрѣ ма тьма. И рѣхъ: кто дастъ ми крилѣ гакъ голубїнѣ, ѿ полещѸ ѿ почию; Се оудалихса вѣгав, ѿ водворїхса во пѣстыни. Члвкъ бга, спїающагѸ ма ѿ малодшїа ѿ вѣри. Потопї гдїи, ѿ раздѣли ѿзыки ихъ, гакъ вѣдѣхъ беззаконїе, ѿ прерѣканиѣ во градѣ. Днѣмъ ѿ ношїю ѿбѣдетъ ѿ по стѣнамъ єгѸ: беззаконїе ѿ трѣдъ поредѣ єгѸ, ѿ неправда: ѿ не ѿскѣдѣ ѿ стѸгнъ єгѸ лихва ѿ лѣсть. Гакъ ѿще бы врагъ поносїл ми, претерпѣл быхъ оубо: ѿ ѿще бы ненавїдан ма на ма велерѣчевалъ, оукрѣил быхъ са ѿ негѸ. Ты же человекѣ равнодшїе, владыко мой, ѿ знаемый мой: Иже кѸпнѸ наслаждалса єси со мною врашенъ, вѣ домѸ вѣїи ходїхомъ єдиномышленїемъ. Да прїидетъ же смѣрть на тѸ, ѿ да снїдѣтз во адъ живї: гакъ лѣкѣство вѣ жнїцѣхъ ихъ, поредѣ ихъ: ѿзъ кѣ бгѸ воззвѣхъ, ѿ гдѣ оуслыша ма. Вечеръ ѿ заутра ѿ полдне повѣмз, ѿ возвѣщѸ, ѿ оуслышнтз гласъ мой. Избавнтз мїромъ дшѸ мою ѿ прѣближающїхса мнѣ: гакъ во мнозѣ бѣхъ со мною. Оуслышнтз бгъ, ѿ смрїтз ѿ, сїи прѣжде вѣкк: нѣсть бо ѿмъ ѿзмѣненїа, гакъ не оубоашаса бга. Простре рѣкѸ своѸ на воздѣнїе, ѿсквернїша завѣтз єгѸ. Раздѣлишаса ѿ гнѣва лица єгѸ, ѿ прѣближншаса сердца ихъ: оумѣкнѣша словеса ихъ пѣче єлѣа, ѿ т. сѣть стрѣлы. Возвѣрзи на гдѸ печаль твою, ѿ тої тѸ препнтѣетъ, не дастъ вѣ вѣккъ молвы прѣведникѸ. Ты же бже, ннзведѣши ѿ вѣ стѸденѣцъ истлѣнїа. Мужїе кровеѿ ѿ льстїи не преполовѣтз днѣи своихъ: ѿзъ же гдїи оуповаю на тѸ.

Псаломъ ѿ.

Живїи* вѣ помоци вѣшнагѸ, вѣ кровѣ бга нѣнагѸ водворїтса. Речѣтз гдѣви: заступникъ мой єси, ѿ прѣбѣжнїце моѣ, бгъ мой, ѿ оуповаю на негѸ. Гакъ тої ѿзбавнтз тѸ ѿ сѣтїи лѣвнї, ѿ ѿ словеса матѣжна. Плещма своїма ѿсѣнїтз тѸ, ѿ подъ крилѣ єгѸ надѣшнса. Орджїемъ ѿбѣдетъ тѸ истинна єгѸ, не оубошнса ѿ стѸраха ноцнѣгѸ, ѿ стѸрѣлы летѣщїа во днѣ, ѿ вѣщн во тьмѣ прѣходѣщїа, ѿ сѣца ѿ бѣса

-ћеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над без-божницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњег си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедати за тебе, да те сачу-вају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова. Амин.

КАТИЗМА 8 (Псалам 55)

Помилуј ме, Боже, јер ме погази човек, сав дан ратујући сатре ме. Погазише ме непријатељи моји сав дан, јер су многи који ме нападају с висине. Дању се нећу бојати, јер се у Тебе надам. Богом ћу хвалити речи наде моје сав дан. На Бога се поуздах, нећу се бојати, шта ће ми учинити смртник. Сав дан речи се мојих гнушаху, против мене су све мисли њихове на зло. Заселиће се они, и сакриће се, пету ће моју вребати, као што очекиваше душу моју. За ништа ћеш их одбацити, у гневу ћеш народе обо-рити, Боже. Живот мој објавих Теби, изнесох сузе моје преда Те као и у обећању Твоме. Повратиће се непријатељи моји назад, у који дан Те призовем; ево познадох да си Ти Бог мој. Богом ћу похвалити реч, Богом ћу похвалити беседу. На Бога се поуздах; нећу се бојати, шта ће ми учинити човек. У мени су, Боже, молитве, које ћу одати хвали Твојој. Јер си избавио душу моју из смрти, очи моје од суза, и ноге моје од склизнућа, да благоугодим пред Богом, у светлости живих.

(Псалам 56)

Помилуј ме, Боже, помилуј ме, јер се у Тебе поузда душа моја, и у сенци крила Твојих надам се, докле не прође безакоње. Завикаћу Богу Вишњему, Богу Који ми учини добротворство. Посла са неба и спасе ме, даде на посрамљење оне који ме газе. Посла Бог милост Своју, и истину Своју, и избави душу моју између лавова. Заспах потрешен; синова људских, зуби су њихови оружје и стреле, и језик њихов мач оштар. Узнеси се на небеса, Боже, и по свој земљи слава Твоја. Замку припремише ногама мојим, и погурише душу моју; ископаше пред лицем мојим јаму, и упадоше у њу. Готово је срце моје, Боже, готово је срце моје; певаћу и псалмопојаћу у славу Твоју. Устани, славо моја; устани псалтиру и гитаро, устаћу зајутра рано. Исповедаћу Те и хвалити међу народима, Господе, псалмопеваћу Ти међу незнабошцима. Јер се узвелича до небеса милост Твоја, и до облака истина Твоја. Узнеси се на небеса, Боже, и по свој земљи слава Твоја.

полуденнаго. Падѣтъ ѿ страны твоеѧ тѣснѡца, ѿ тѣмнѡи ѡдеснѡю тебе, кз тебе же не приелѣжитца. Обаче очима твоима смѡтриши, ѿ воздѡаніе грѣшникѡв ѡзриши. Гакъ ты гдѣ, ѡповѣніе мое, вѣшнаго положилъ єси приелѣжитце твое. Не приидетъ кз тебе слѡ, ѿ рана не приелѣжитца тѣлесн твоемѹ. Гакъ ѡгломъ своимъ заповѣсть ѡ тебе, сохраниши тѣ во всѣхъ пѡтѣхъ твоихъ. На рѡкѡхъ возмѡтъ тѣ, да не когда преткнѣши ѡ камень ногѹ твою. На ѡспѡда ѿ васѡиска настѡпиши, ѿ поперѣши льва ѿ зміѡ. Гакъ на мѡ ѡповѣ, ѿ ѿзбѡблю ѿ: покрѣю ѿ, гакъ позна ѿма мое: воззовѣтъ ко мнѣ, ѿ ѡслѣшѹ єго: єз нѡмъ єсмь вѣ корѣн, ѿзмѹ єго: ѿ прослѡблю єго: долготѡю днѣи ѿсполню єго, ѿ ѡблѡ ємѹ спсѣніе мое.

Слѡва ѡцѹ ѿ сѣ ѿ стѡмѹ дхѹ, ѿ нынѣ ѿ приснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.
 ѡлнѡдѡ, ѡлнѡдѡ, ѡлнѡдѡ, слѡва тебе бже. **трѣжды.**

ѡнкъ: Гдѣ помнѡдѡ, **трѣжды.**

Слѡва ѡцѹ ѿ сѣ ѿ стѡмѹ дхѹ.

Чтѣцъ: ѿ нынѣ ѿ приснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

**Вадѡма ѿ.
 ѡлѡмъ ѿс.**

Помнѡдѡ мѡ, бже, гакъ попрѡ ма человекъ: вѣсь дѣнь борѡ стѡжи мнѣ. Попрѡша мѡ вразнѣ моѡ вѣсь дѣнь: гакъ мнѡзи борѡщѣи мѡ єз высотѣ. Вѣз дѣнь не ѡубѡюєѡ, ѡзз же ѡповѡю на тѣ. ѡ вѣѣ похвалѡ словеса моѡ: на бга ѡповѡхъ, не ѡубѡюєѡ: что сотворѣтъ мнѣ плѡтъ; вѣсь дѣнь словеса моихъ гнѡшѡхъ: на мѡ всѡ помышлѣніѡ ѿхъ на слѡ. Велѡтца ѿ скрѣютъ, тѣи пѡтѣ моѡ сохраниѡтъ, гакже потерпѣша дѡшѡ моѡ. Ни ѡ чеѡмъ же ѡрѣнешн ѡ, гнѣвомъ людѣи ннзведѣши. Бже, живѡтъ моѡи возвѣстѣихъ тебе: положилъ єси слѣзы моѡ предъ тоѡю, гакъ ѿ во ѡвѣтовѡніи твоемъ. Да возвратѣтца вразнѣ моѡ испѡтъ, вѡнѣже ѡще дѣнь призовѣ тѡ: сѣ, познахъ, гакъ бгъ моѡ єси ты. ѡ вѣѣ похвалѡ глѡголъ, ѡ гдѣѣ похвалѡ слѡво. На бга ѡповѡхъ, не ѡубѡюєѡ: что сотворѣтъ мнѣ человекъ; во мнѣ, бже, молѣтвы, гакже воздѡмъ хвалѣ твоеѡ: Гакъ ѿзбѡвилъ єси дѡшѡ моѡ ѿ смѣрти, ѡчи моѡ ѿ слѣзъ ѿ нѡзѣ моѡ ѿ поползновѣніѡ: бгѡбѡгождѹ предъ гдѣмъ во свѣтѣ живѣихъ.

ѡлѡмъ ѿс.

Помнѡдѡ мѡ, бже, помнѡдѡ мѡ: гакъ на тѣ ѡповѣ дѡшѡ моѡ, ѿ на сѣнь крнѡ ѹ твоеѡ надѣюєѡ, дѡндеже прѣидетъ беззакѡніе. Воззовѣ кз бгѹ вѣшнемѹ, бгѹ бгѡдѣавшемѹ мнѣ. Послѡ єз нѣсѣ ѿ спсѣ ма, даде вѣ поношеніе попрѡюцѣма мѡ: послѡ бгъ мѡтъ своѡ ѿ истинѹ своѡ, ѿ ѿзбѡвн дѡшѡ моѡ ѿ среды скѹмнѡвъ. Поспѡхъ смѡщенъ: сынове человекѣстѣи, зѡбы ѿхъ ѡрѡжѡ ѿ стрѣлы, ѿ ѡзыкъ ѿхъ мѣчь ѡстрѣ. Вознесѣѡ на нѣсѡ, бже, ѿ по всѣи землѣи слѡва твоеѡ. Сѣтъ ѡготѡвалаши ногѡмъ моимъ, ѿ слѡкѡша дѡшѡ моѡ: ѿскопѡша предъ лицѣмъ моимъ гѡмѹ, ѿ впадѡша вѣ нѡ. Гѡтѡво сѣрдце моѡ, бже, гѡтѡво сѣрдце моѡ: воспѡ ѿ поѡ во слѡвѣ моѡи. Востѡни, слѡва моѡ, востѡни, ѡлѡтѣрю ѿ гѡслн: востѡнѹ рѡнѡ. Испѡвѣмца тебе вѣ людѣхъ, гдѣ, воспѡ тебе во ѡзыцѣхъ: Гакъ возвелѣчилъ до нѣсѡ мѡтъ твоѡ ѿ дѡже до ѡблѡкъ истинѡ твоеѡ. Вознесѣѡ на нѣсѡ, бже, ѿ по всѣи землѣи слѡва твоеѡ.

(Псалам 57)

Е да ли заиста правду говорите, еда ли право судите, синови човечији? Јер у срцу безакоње чините на земљи, неправду руке ваше плету. Отуђише се грешници још од материце, заблудеше још од утробе, говорише лажи. Гнев је њихов на подобије змије, као у аспиде глуве и која зачепљује уши своје, која неће чути глас бајача, ни бајалицу бајану од вешта бајача. Бог скрши зубе њихове у устима њиховим, чељусти лавова сатре Господ. Уништиће се као вода мимотекућа; затегнуће лук свој докле не изнемогну. Као восак растопљен ишчезнуће; паде огањ на њих, и не видеше сунца. Пре но што дође трње ваше до гране, још као живе, као у гневу прогутаће вас. Обрадоваће се праведник кад види одмазду безбожни-ма; руке своје опраће у крви грешника. И рећи ће човек: Ево заиста има плода праведнику, има дакле Бога који им суди на земљи.

(Псалам 58)

Узми ме од непријатеља мојих, Боже, и од оних који устају на ме избави ме; избави ме од чинитеља безакоња и од људи крвника спаси ме. Јер ево, уловише душу моју, нападоше на ме силници. Нити је безакоње моје, нити грех мој, Господе; без безакоња трчах и иђах право; устани ми у сретање и види. И Ти, Господе, Боже над војскама, Боже Израилев, похитај да посетиш све народе, немој жалити све који чине безакоња. Повратиће се увече и огладнеће као пас и опколиће град. Гле, изговараће зле речи устима својим, и мач је у устима њиховим, говорећи: Ко ће чути? А Ти, Господе, подсмеваћеш им се, поразићеш све не-знабошце. Снагу моју за Тебе ћу чувати, јер си Ти, Боже, заштитник мој. Бог мој, милост Његова претећи ће ме; Бог ће ми по-казати спас међу мојим непријатељима. Немој их погубити, да не забораве закон Твој; расеј их силом Твојом и низвргни их, заштитниче мој, Господе. Грех је уста њихових, реч је усана њихових, и због тога нека буду ухваћени у гордости својој; и од клетве и лажи њихове објавиће се свршетци у гневу свршетка, и неће их бити више. И познаће да Бог господари Јаковом расејаним и крајевима земље. Повратиће се увече и огладнеће као пас и опколиће град. Они ће се расејати да једу; а ако се не насите, још и роптаће. А ја ћу певати сили Твојој, и обрадоваћу се ујутро милости Твојој, јер си постао заштитник мој и прибежиште моје у дан невоље моје. Помоћник си мој, Теби ћу псалмопевати, јер си Ти, Боже, заштитник мој, Бог мој, милост моја.

(Псалам 59)

Боже, одбацио си нас и оборио си нас; разгневи се, и смилова се на нас. Потресао си земљу нашу и уздрмао си је; исцели руше-вине њене, јер се потресе. Показао си народу Твоме тешка искушења, напојио си нас вином горчине. Дао си онима који Те се боје знак да побегну од лица стреле. Да се избеаве љубљени Твоји, спаси нас десницом Твојом, и услиши ме. Бог говораше у Светињи Својој: Обрадоваћу се и поделићу Сихем и долину шатора у Сикоту размерићу. Мој је Галад, и мој је Манасија, и Јефрем је крепост главе моје, Јуда је цар мој; Моав је сасуд наде моје, на Идумеју пружићу обућу моју, мени се иноплеменици Филистеји потчинише. Ко ће ме узвести у град ограђени? Или ко ће ме од-вести до Идумеје? Нећеш ли Ти, Боже, Који си нас одгурнуо? И зар нећеш изаћи, Боже, са војском нашом? Дај нам помоћ од невоље, и сујетно је спасење човечије. Богом ћемо учинити снагу, и Он ће уништити оне који нас угњетавају.

Ѳаломъ ѿз.

ѿще воистиннѣ оубо правдѣ глаголете, правдѣ едите, сынове человецестѣи. Ибо въ ердцы беззаконіе дѣлаете на землѣ, неправдѣ рѣки вѣша сплетаютъ. Учѣждишася грѣшницы ѿ ложеснъ, заблудиша ѿ чрева, глаголаша лжѣ. Ироуть ихъ по подобію смѣнѣ, ѿкъ ѿпѣда глѣха ѿ затыкающаго оуши свои, иже не оуслышатъ глагола ѿбавляющихъ, ѿбавляемъ ѿбавлетца ѿ премудра. Бѣзъ сокрѣшнѣтъ зѣбы ихъ во оустѣхъ ихъ: членѣныя лькѣвъ сокрѣшилъ естъ гдѣ оуничжѣтца ѿкъ вода мнмотекѣша: напразѣтъ лѣкы свои, дондеже изнемогѣтъ. Икъ боикъ растѣлѣвъ ѿнмѣтца: падѣ оугни на нихъ, ѿ не видѣша солнца. Прѣжде еже раздѣтити тѣрнѣа вѣшего рамна, ѿкъ жнѣвы, ѿкъ во гнѣвѣ пожрѣтъ ѿ. Возвесеитца прѣвникъ, егда оувидитъ ѿмщѣніе: рѣцѣ свои оумыетъ въ кровѣи грѣшника. И речѣтъ человекъ: ѿще оубо естъ плодъ прѣвникѣ, оубо естъ бѣзъ едѣа ѿмъ на землѣ.

Ѳаломъ ѿн.

Измѣ ма ѿ вѣргъ моиъхъ, бѣже, ѿ ѿвостающихъ на ма ижебѣи ма: ижебѣи ма ѿ дѣлающихъ беззаконіе, ѿ ѿ мѣжъ кровѣи спѣи ма. Икъ еѣ, оуловѣша дѣшѣ мои, нападоша на ма крѣпцыи: ниже беззаконіе мое, ниже грѣхъ мой, гдѣ: безъ беззаконіа текѣхъ ѿ исправныхъ: востани въ срѣтеніе мое ѿ вѣждѣ. И ты, гдѣ бѣже силъ, бѣже илѣвъ, коннѣи посѣтити всѣа ѿзыки: да не оуцѣдрнши всѣа дѣлающыя беззаконіе. Возвратѣтца на вѣчеръ, ѿ вѣлѣдѣтъ ѿкъ пѣсѣ, ѿ ѿ вѣдѣтъ градъ сѣ, тѣи ѿвѣщѣютъ оустѣи свои, ѿ мѣчь во оустѣихъ ихъ: ѿкъ ктѣо слыша; И ты, гдѣ, посмѣшнѣа ѿмъ, оуничжѣши всѣа ѿзыки. Державѣ мои кѣ тебѣ сохрани: ѿкъ ты, бѣже, застѣпникъ мой еси. Бѣзъ мой, мѣтъ егѣо предварѣтъ ма: бѣзъ мой, гдѣнѣтъ мнѣ на вразѣхъ моиъхъ. Не оубѣи ихъ, да не когда заблѣдѣтъ законъ твоѣи: расточѣ ѿ силою твоѣю ѿ низведѣ ѿ, зашѣтнѣче мой, гдѣ, грѣхъ оустѣ ихъ, слово оустѣнъ ихъ: ѿ гдѣи да вѣдѣтъ въ гордыни своѣи, ѿ ѿ клѣтѣвы ѿ лжи возвѣстѣтца въ кончѣнѣ, во гнѣвѣ кончѣны, ѿ не вѣдѣтъ: ѿ оувѣдѣтъ, ѿкъ бѣзъ вѣлѣствѣтѣ ѿкъвомъ ѿ концы землѣ. Возвратѣтца на вѣчеръ, ѿ вѣлѣдѣтъ ѿкъ пѣсѣ, ѿ ѿ вѣдѣтъ градъ: тѣи развѣдѣтца гдѣи: ѿще ли же не насытѣтца, ѿ порѣпѣдѣтъ. ѿзъ же копоѣ силъ твоѣи ѿ возрѣдѣюа заѣтра ѿ мѣти твоѣи: ѿкъ былъ еси застѣпникъ мой ѿ прѣбѣжнѣче мое въ дѣнь скорѣи моеа. Помѣщникъ мой еси, тебѣ поѣ: ѿкъ бѣзъ застѣпникъ мой еси, бѣже мой, мѣтъ моа.

Ѳаломъ ѿд.

Бѣже, ѿрѣнѣлъ ны еси ѿ низложилъ еси насъ, разгнѣвалца еси ѿ оуцѣдрнлъ еси насъ. Стрѣлѣ еси землю ѿ смѣтилъ еси ю: ищѣлѣи сокрѣшеніе еѣ, ѿкъ подвижеа. Показѣлъ еси людемъ твоимъ жѣтѣвокаа: напоилъ еси насъ вѣномъ оумилѣнѣа. Дѣлъ еси боащымца тебѣ знаменіе, еже оувѣжѣти ѿ лица лѣка. Икъ да ижебѣатца возлюбленнѣи твоѣи, спѣи деснѣцею твоѣю ѿ оуслыши ма. Бѣзъ возглагола во стѣмъ своѣмъ: возрѣдѣюа, ѿ раздѣлю еѣкѣмъ, ѿ юдѣль жилищъ размѣрю. Мой естъ галадъ, ѿ мой естъ манасѣи, ефрѣмъ крѣпость главы моеа, иѣда царѣ мой. Мѣлѣвъ конѣвъ оуповѣнѣа моего: на иѣдмѣю прострѣ епѣогъ мой: мнѣ иноплеменнѣицы покорѣшася. Ктѣо введѣтъ ма во градъ ѿграженѣа; ѿли ктѣо настѣвѣтъ ма до иѣдмѣи; Не ты ли, бѣже, ѿрѣнѣвѣи насъ; ѿ не ижебѣши, бѣже, въ силахъ нашихъ; Дѣждѣ намъ поѣмѣ ѿ скорѣи: ѿ еѣтно спасѣніе человецестѣко. ѿ вѣѣ сотворѣмъ силъ: ѿ тѣи оуничжѣтѣ стѣждѣющыя намъ.

(Псалм 60)

Услиши, Господе, мољење моје, чуј молитву моју. Са крајева земље к Теби завиках, када клону и очајава срце моје; на камен си ме узвисио, водио си ме, јер си постао нада моја, кула моћи моје спрам лица непријатеља. Настанићу се у насељу Твоме у векове, покрићу се покровом крила Твојих. Јер си Ти, Боже, услишио молитве моје; дао си наслеђе онима који се боје Имена Твога. Дане на дане цара додаћеш, године његове кроз дане нараштаја и нараштаја. Остаће цар до века пред Богом; милост и истину Његову ко ће испитати? Тако ћу псалмопевати Имену Твоме у век века, да ис-пуним молитве моје из дана у дан.

(Псалм 61)

Зар се неће Богу повиновати душа моја? Јер је у Њега спасење моје; јер је Он Бог мој и Спаситељ мој, заштитник мој, да се не колебам више. Докле ћете се наслањати на човека? Убијате сви ви као зид накривљен и ограда поткопана. Али, част моју намерише одбацити, трчаху у лажи, устима својим благосиљаху, а срцем својим проклињаху. Али, Богу се повинуј, душо моја, јер је у Њега трпљење моје. Јер је Он Бог мој и Спаситељ мој, заштитник мој, нећу се поколебати. У Богу је спасење моје и слава моја; Он је Бог помоћи моје, и нада моја је у Бога. Уздајте се у Њега сав саборе народа; излијте пред Њим срца ваша; јер је Бог помоћник наш. Али су сујетни синови човечији, лажни су синови људски у мерилима да учине неправду, они су сви заједно од таштине. Не надајте се у неправду и за отмицом не жудите; богатство ако тече, не прилагајте му срце. Једном говораше Бог, ово двоје чух: да је моћ Божија, и Твоја је, Господе, милост, јер ћеш Ти узвратити свакоме по делима његовим.

(Псалм 62)

Боже, Боже мој, к Теби јутрењујем. Ожедне Тебе душа моја, колико пута Теби чезне тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом храму јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота многих; уста моја похваљиваће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као од сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости хвалиће Те уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; сићи ће у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер се затворише уста оних који говоре неправду.

(Псалм 63)

Услиши, Боже, глас мој када Ти се молим, од страха непријатеља избави душу моју. Покрио си ме од буне злобника, од мноштва делатника неправде, који наоштрише као мач језике своје, затегнуше лук свој, ствар горку, да устреле у скривености непорочног, изненада стрељају у њега и не плаши се. Утврдише себи реч злу, казиваху да сакрију замку. Рекоше: Ко ће их видети? Испитиваше безакоње, истрошише се испитујући истраживања. Приступи човек, и срце дубоко, и узвисиће

се Бог. Стрела дечија посташе ударци њихови, и изнемогоше у њима језици њихови. Смудише се сви који их гледају, и уплаши се сваки човек. И објавише дела Божија и творевине Његове разумеше. Узвеселиће се праведник у Господу, и уздаће се у Њега, и похвалиће се сви прави срцем.

После прочитане осме катизме говори се:

Ти Који си у шести дан и час, на Крсту приковао дрски Адамов грех у Рају; и меницу грехова наших раздери, Христе Боже, и спаси нас.

Стих 1: Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољење моје.

Стих 2: Ја Богу завапих, и Господ ме услиша.

Слава и Сада: Богородичан:

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјево, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео. (3 поклона)

Тропар пророштва глас 6,

Душом скрушеном припадамо Теби, и молимо те, Спаситељу света. Јер си ти Бог оних који се кају.

Слава и сада: Тропар пророштва глас 6

Душом скрушеном припадамо Теби, и молимо те, Спаситељу света. Јер си ти Бог оних који се кају.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Свештеник: Пазимо.

Прокимен, Псалам 125, глас 4:

Када поврати Господ робље Сионско.

Стих: Тада ће се испунити радости уста наша.

Читање из пророштва Језекиља. (Глава 1,1-20).

Године тридесете, мјесеца четвртога, петога дана, кад бијах међу робљем на ријечи Хевару, отворише се небеса, и видјех утваре Божије. Петога дана тога мјесеца,пете године откако се зароби цар Јоахин, дође ријеч Господња Језекиљу сину Вузијеву, Ђакон:у, у земљи Халдејској наријечи Хевару, и ондје дође рука Господња нада њ. И видјех,и гле, силан вјетар долажаше од сјевера, и велик облак и огањкоји се разгоријеваше, и око њега свјетлост, и испред огња као јака свјетлост; испред њега још као четири животиње, које наочи бијаху налик на човјека; и у сваке бијаху четири лица, и че-тири крила у сваке; и ноге им бијаху праве, а у стопалу бијахуим ноге као у телета; и сијеваху као углађена мјед. И руке имбијаху човјечије под крилима над четири стране, и лица им икрила бијаху на четири стране. Састављена им бијаху крила једно с другим; и не окретаху се идући, него свака иђаше напремасе. И лице бијаше у све четири лице човјечије и лице лавово сдесне стране, а с лијеве стране лице волујско и лице орлово усве четири. И лица им и крила бијаху раздијељена

всѣхъ видѣши ихъ. И оубо ѿвѣстѣе челоуѣкъ: и возвѣстѣиша дѣла бж҃іа, и творѣніа ѿгвѣдѣша. Возвесеаша прѣдъ нимъ ѿ гдѣи и оуповаютъ на него: и похвалятъ всѣхъ прѣдъ нимъ ср҃дцемъ.

По кадісмѣ сѣенникъ глаголетъ: Настоящій тропарь, во гласѣ бѣ:

Иже въ шестѣи дѣнь же и часъ, на кр҃стѣ пригвожденъ въ раи дерзновѣнный адамъовъ грѣхъ, и согрѣшеніи нашихъ рѣкопнѣніе раздери хр҃тѣ бж҃е, и спси насъ. [Поклонъ великіи.]

Стіхъ а: Видѣши бж҃е, мл҃твѣхъ моихъ, и не презри моленіа моего.

Стіхъ б: Языкъ мой воззвахъ и гдѣ оуслыша мѧ.

Слава, и нынѣ, бѣгородиченъ:

Яко не имамы дерзновѣніа за премнѡгіа грѣхнѣ наша, ты иже ѿ тебе рождашася молѣнїе ещѣ дѣво: многѡ бо можетъ моленіе мр҃нее ко бл҃госердію бл҃жн. не презри грѣшныхъ мольбѣхъ всеч҃тла, яко мл҃чнвѣхъ есѣ, и спсѣти могои, иже и страдаѣши ѿ насъ иже зѡбл҃нвѣи.

Таже тропарь прѣрочества, гласѣ бѣ:

Ашѣю сокрѣшенною припадаемъ тебѣ, и молимъ тѧ спсе мїра: ты бо еси бг҃ъ кающихъ.

Тропарь прѣрочества, гласѣ бѣ:

Ашѣю сокрѣшенною припадаемъ тебѣ, и молимъ тѧ спсе мїра: ты бо еси бг҃ъ кающихъ.

Слава, и нынѣ, **тойже.**

Сѣенникъ: **Вѡнмемъ.**

Чтѣецъ: Прокіменъ, ѡслово рѣцѣ, гласѣ а: Внегда возвратити гдѣхъ плѣнъ сиѡнъ.

Стіхъ: Тогда исполнѣшася радости оушѣа наша.

Сѣенникъ: **Премудрость.**

Чтѣецъ: Прѣрочества іезекїилеа чтеніе. [Глава а, ст. а-к.]

Сѣенникъ: **Вѡнмемъ.**

Прѣрочества іезекїилеа чтеніе. [Глава а, ст. а-к.]

Бысть въ тридѣсѣтое лѣто, въ четвѣртыи мѣцѣ, въ пѣтыи дѣнь мѣа, и языкъ быхъ посредѣ плѣненіа при рѣцѣхъ ховаръ: и ѡверзѡшася нѣса, и видѣхъ видѣніа бж҃іа. Въ пѣтыи дѣнь мѣсѣаца, сїе лѣто пѣтое плѣненіа царѧ іовакіма: И бысть слово гдѣне ко іезекїилю сынѡ взиевѡ, сѣенникѡ въ землѣ халдѣйстѣи при рѣцѣхъ ховаръ. и бысть на мнѣ рѣка гдѣна. И видѣхъ, и се дх҃ъ воздвижашася, градаше ѿ сѣвера, и ѡблакъ великіи въ немъ, и свѣтъ ѡкрестъ ѿгвѣи и ѡгнь блистаашася: И посредѣ ѿгвѣи яко видѣніе илѣктра посредѣ ѡгна, и свѣтъ въ немъ: посредѣ яко подобіе чѣтырехъ живѡтнхъ: и сїе видѣніе ихъ, яко подобіе челоуѣка въ нихъ. И чѣтыре лица едїномѡ, и чѣтыре кр҃іла едїномѡ: И голѣни ихъ прѣвы, и пернѣты ногн ихъ, и искры яко блистающа мѣдъ, и лѣгка кр҃іла ихъ: И рѣка челоуѣча подъ кр҃ілами ихъ на чѣтырехъ странахъ ихъ. И лица ихъ и кр҃іла ихъ чѣтырехъ держащася дрѡгъ дрѡга, лица же ихъ чѣтырехъ не ѡбращаху, внегда ходити имъ: кожедо прѣмѡ лица своего хождяху. И подобіе лицъ ихъ, лице челоуѣчѣе, и лице львоу ѡдѣснѡ чѣтыремъ, и лице тѣльчѣе ѡшѡю чѣтыремъ, и лице ѡрлеа чѣтыремъ. [И лица ихъ] и кр҃іла ихъ простѣрты свѣше

озго; у сваке се два крила састављаху једно с другим, а два покриваху имтијело. И свака иђаше право напрема се; иђаху куда дух иђаше, и не окретаху се идући. И на очи бијаху те животиње као живо угљевље, гораху на очи као свијеће; тај огањ пролажаше између животиња и свијетљаше се, и из огња излажаше муња. И животиње трчаху и враћаху се као муња. И кад гледах животиње, гле, точак један бијаше на земљи уза сваку животињу премачетири лица њихова. Обличјем и направом бијаху точкови као боје хрисолитове, и сва четири бијаху једнака, и обличјем и на правом бијаху као да је један точак у другом. Кад иђаху, иђаху сва четири сваки на своју страну, и идући не скретаху. И наплаци им бијаху високи страхота; и бијаху наплаци пуни очију унаоколо у сва четири. И кад иђаху животиње, иђаху и точкови уз њих; и кад се животиње подизаху од земље, подизаху се иточкови. Куда дух иђаше, онамо иђаху, и подизаху се точкови према њима, јер дух животињски бјеше у точковима.

Свештеник: Пазимо!

Прокимен, псалом 126, глас 4:

Ако Господ не сагради дом, узалуд се труде зидари.

Стих: Ако Господ не сачува град, узалуд не спава стражар.

Бакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Чтец: Господе помилуј (трипут).

Бакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Чтец: И духови твојему.

Бакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја.

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо!

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Сештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

четѣремъ, коемѣждо двѣ сопряжена дрѣгъ ко дрѣгѣ, ѿ двѣ покрывахѣ верхѣ тѣлесѣ ѿхъ, ѿ коеждо прѣмѣ лицѣ своемѣ идаше: Идѣже ѿще бѣше дрѣхъ шестѣвданъ, идахѣ, ѿ не ѡбращахѣ. И посреде живѣотныхъ видѣніе ѿакѣ ѡгнѣ горѣцагѣ, ѿакѣ видѣніе свѣтѣи ѡбращающа посреде живѣотныхъ, ѿ свѣтѣи ѡгнѣ, ѿ ѡ ѡгнѣ ихождаше ѿакѣ молніѣ. И живѣотнаѣ течяхѣ, ѿ ѡбращахѣ, ѿакѣ видѣніе блистѣніѣ: И видѣхъ, ѿ се кѣло едѣно на землѣ держѣща живѣотныхъ четѣрехъ: И видѣніе колесъ, ѿ сотворѣніе ѿхъ, ѿакѣ видѣніе дарсѣа, ѿ подобіе едѣно четѣремъ: ѿ дѣло ѿхъ бѣше, ѿкоже ѿще бы бѣло кѣло въ колесѣ. На четѣри страны ѿхъ шестѣвахѣ: не ѡбращахѣ, внегда шестѣвати ѿмъ, ниже хребтѣи ѿхъ, ѿ высотѣ бѣше ѿмъ: ѿ видѣхъ тѣ, ѿ плещѣи ѿхъ испѣнены ѡчѣсѣ ѡкрестѣ четѣремъ. И внегда шестѣвати живѣотнымъ, шестѣвахѣ ѿ колесѣ держѣща ѿхъ: ѿ внегда воздвѣзѣна живѣотнымъ ѡ землѣ, воздвѣзѣхѣ ѿ колесѣ. Идѣже ѿще бѣше ѡблакъ, тѣмъ бѣше ѿ дѣхъ, ѿже шестѣвати: шестѣвахѣ ѿ живѣотнаѣ, ѿ колесѣ воздвѣзѣхѣ ѿ нѣмъ, занѣ дѣхъ живѣи бѣше въ колесѣхъ.

Сѣѣнникъ: Кѣнмемъ.

Чтѣѣцъ: Прокіменъ, ѡломъ рѣс, гласъ дѣ:

ѿще не гдѣ созидѣтѣ дѣмъ, всѣ трѣдѣша зидѣщѣи.

Сѣѣцъ: ѿще не гдѣ сохранитѣ градъ всѣ бѣ стрѣгѣи.

Сѣѣнникъ кадѣтѣ ѡгнѣ. И чтѣѣа ѡгнѣ по предѣанномѣ чинѣ.

[Знѣ] Вѣдомо же бѣдѣ: ѿакѣ ѡгнѣ ѡ матѣа всѣ чтѣѣа, подобѣи ѿ ѡ мѣрка, ѿ ѡ лѣкѣ: ѡ іѡанна же чтѣѣа до начала сѣѣхъ стрѣѣи, ѿвѣ ѿакѣ до нынѣ прослѣвѣа ѿнъ члѣѣскѣи: Чтѣѣа же тѣкѣ въ трѣхъ днѣхъ, срѣѣѣ, въ понедеѣльникъ, во вторѣникъ, въ срѣдѣ: И совершаѣтѣа въ срѣдѣ на дѣ-мъ часѣ. Бывѣютѣ же ѡ лѣкѣ чтѣніѣ трѣ. Прѣчаѣ же по двѣ. Вѣдѣтѣ всѣхъ чтѣніѣ дѣвати, ѿ вѣщѣе ниѣтѣже.

По чтѣніи же чтѣѣцъ глаголетѣ:

Скѣрѣ да предѣрѣтѣ ны ѡбѣрѣѣ твоѣ гдѣ, ѿакѣ ѡбѣщѣхомъ сѣлѣ: помѣзи нѣмъ бѣже сѣе нѣшъ, славы радѣи ѿмене твоегѣ гдѣ, и зѣбѣи нѣсъ, ѿ ѡчѣсти грѣхѣи нѣша, ѿмене радѣи твоегѣ.

Сѣѣи бѣже, сѣѣи крѣпкѣи, сѣѣи безмѣртный, помѣлѣи нѣсъ. **Трѣжды.**

Слава ѡцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прѣсѣ ѿ во вѣкѣи вѣкѣвъ. ѡмѣнѣ.

Прѣѣла трѣѣ, помѣлѣи нѣсъ: гдѣ, ѡчѣсти грѣхѣи нѣша: вѣко, прѣстѣи беззакѣніѣ нѣша: сѣѣи, прѣстѣи ѿ ѿщѣлѣи нѣмѣщѣи нѣша, ѿмене твоегѣ радѣи.

Гдѣ помѣлѣи, **трѣжды.**

Слава ѡцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прѣсѣ ѿ во вѣкѣи вѣкѣвъ. ѡмѣнѣ.

ѡѣе нѣшъ, ѿже есѣи на нѣсѣхъ, да свѣтѣтѣа ѿмѣ твоѣ, да прѣидѣтѣ црѣтѣе твоѣ: да бѣдѣтѣ вѣла твоѣ, ѿакѣ на нѣсѣи ѿ на землѣ. хлѣбъ нѣшъ насѣщѣи дѣждѣ нѣмъ днѣсѣ, ѿ ѡстѣви нѣмъ дѣлѣи нѣша, ѿкоже ѿ мы ѡстѣвѣемъ должѣнѣмъ нѣшѣмъ: ѿ не вѣдѣи нѣсъ во икѣшѣнѣ, но и зѣбѣи нѣсъ ѡ лѣкаѣгѣ.

Сѣѣнникъ: ѿакѣ твоѣ есѣтѣ црѣтѣо ѿ снѣ ѿ слава, ѡцѣ ѿ снѣ ѿ сѣѣгѣ дѣа, нынѣ ѿ прѣсѣ ѿ во вѣкѣи вѣкѣвъ, ѡмѣнѣ.

Чтѣѣцъ: ѡмѣнѣ.

Кондак.

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.
Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Свештеник: Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Чтец: Амин.

Молитва светог Василија Великог

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наша у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Кондакъ великаго понеѣльника, гласъ ѿ. Подобенъ: Ёѣку начатки.

Ѱѣку въз рыдаше ѿсифова лишѣнѣа, ѿ доблѣи сѣдѣше на колесницѣ, ѣѣку царь почитаемъ: ѣгѣптѣанин во тогда смѣтемъ не порабѣтѣвъ, воспрославлѣша ѿ вѣдѣщаго челоѣчѣскаа сердца, ѿ посылающаго вѣнецъ нечлѣбный.

Гдѣ помнѣи, мѣ.

Иже на всѣкое время, ѿ на всѣкѣи часъ, на нѣбѣи ѿ на землѣ, покланѣемый ѿ слабнмый хрѣте бже, долготерпѣливе, многомѣлостиве, многоблгодѣробне, иже правѣдныа любѣи, ѿ грѣшныа мѣлѣи, иже всѣ зовѣи ко спасѣнѣи ѿвѣщѣнѣа радѣ бѣдѣщихъ блѣгъ: самъ гдѣ, прѣимѣи ѿ наша въ часъ сѣи молѣтѣвы, ѿ испрѣви жнѣотѣ нашь къ заповѣдемъ твоимъ, дѣшы наша ѿвѣати, тѣлесѣи ѿчѣсти, помышлѣнѣа испрѣви, мыслѣи ѿчѣсти, ѿ нѣзѣви насъ ѿ всѣкѣи искѣри, сѣмъ ѿ болѣзней. ѿградѣи насъ свѣтѣми твоими ѣгѣлы, да ѿполчѣнемъ ихъ соблюдѣемѣи ѿ настаѣлѣемѣи, достѣгнемъ въ соединѣнѣе вѣры, ѿ въ радѣмъ непрѣстѣпныа твоѣа славы: ѣѣку блгословѣнъ ѣси во вѣки вѣкѣвъ, ѣминѣ.

Посѣмъ: Гдѣ помнѣи, трѣжды.

Слава ѿцѣи ѿ сѣи ѿ сѣомѣи дѣхѣи, ѿ нынѣи ѿ прѣснѣи ѿ во вѣки вѣкѣвъ. ѣминѣ.

Чтѣиѣишѣи херѣбѣи, ѿ слаѣиѣишѣи безъ сравнѣнѣа серафѣи, безъ истаѣнѣа бѣа слова рѣждѣи, сѣщѣи бѣи тѣа величѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгословѣи, ѿтче.

Сѣенникъ возгласъ:

Бже, ѿщѣдѣи ны, ѿ блгословѣи ны, просѣтѣи лицѣ твоѣ на ны, ѿ помнѣи ны.

Чтѣецъ: ѣминѣ.

И глаголетъ сѣенникъ мѣтѣи прѣбнаго ѣфрема:

Гдѣи ѿ блго жнѣотѣ моегѣи, дѣхъ радѣности, ѿнѣнѣи, любѣначѣлѣа ѿ празднословѣа не дѣждѣ мѣ. [Поклѣнъ великѣи.]

Дѣхъ же цѣломѣдрѣа, смиренѣмѣдрѣа, терпѣнѣа ѿ любѣе дѣрѣи мѣи раѣи твоѣи. [Поклѣнъ великѣи.]

Вѣи гдѣи црѣи, дѣрѣи мѣи зрѣтѣи моѣи прѣгрѣшѣнѣа, ѿ не ѿсѣждѣтѣи брѣтѣа моегѣи: ѣѣку блгословѣнъ ѣси во вѣки вѣкѣвъ. ѣминѣ. [Поклѣнъ великѣи.]

Тѣже малѣихъ поклѣнѣвъ бѣи, глаголюще сеѣѣи вѣи на кѣиждѣи поклѣнъ: Бже, ѿчѣсти мѣ грѣшнаго.

И пакѣи, скончѣвъ поклѣны, глаголемъ мѣтѣи всѣи вышѣписаннѣи: Гдѣи ѿ блго жнѣотѣ моегѣи: **И поклѣнъ ѣдинъ великѣи.**

Чтѣецъ: ѣминѣ.

Тѣже мѣтѣа сѣаго великаго васѣлѣа:

Бже ѿ гдѣи силъ, ѿ всеѣи тѣвѣри содѣтелю, иже за мѣрдѣе безпрѣкѣдныа мѣтѣи твоѣа, ѣдинѣороднаго ѣна твоѣгѣи, гдѣ нашегѣи иѣна хрѣта, нѣзпѣслѣбнѣи на сѣсѣнѣе рѣда нашегѣи, ѿ чѣтнѣимъ ѣгѣи крѣтомъ рѣкопѣсѣнѣе грѣхъ нашьхъ растѣрзѣбнѣи, ѿ побѣднѣбнѣи тѣемъ начѣла ѿ властѣи тѣмы: самъ блго члѣѣколюбѣе, прѣимѣи ѿ насъ грѣшнѣихъ блгодѣрѣствѣнныа ѣѣи ѿ молѣбнныа мѣтѣвы, ѿ нѣзѣви насъ ѿ всѣкаго всѣдѣнѣительнаго ѿ мрѣчнаго прѣгрѣшѣнѣа, ѿ всѣхъ ѿсловѣтѣи насъ ищѣиѣхъ, вѣднѣмыхъ ѿ невѣднѣмыхъ врѣгъ. прѣгвоздѣи сѣтрѣхъ твоѣи плѣтѣи наша, ѿ не ѿклѣнѣи сердѣцъ нашьхъ въ словѣа илѣи помышлѣнѣа лѣкѣствѣа: но любѣѣи твоѣи ѿмѣзѣи дѣшы наша, да къ теѣѣи всѣгда вѣзирающе, ѿ ѣже ѿ теѣѣи свѣтомъ настаѣлѣемѣи, теѣѣи непрѣстѣпнаго ѿ прѣсносѣщнаго зрѣще свѣта, непрѣстѣннѣе теѣѣи испѣданѣе ѿ блгодарѣнѣе возыѣемъ, безначѣльнѣомѣи ѿцѣи ѿ ѣдинѣороднѣимъ твоимъ ѣномъ, ѿ всѣтѣимъ, ѿ блгѣимъ, ѿ жнѣотѣворѣицнѣимъ твоимъ дѣхомъ, нынѣи ѿ прѣснѣи, ѿ во вѣки вѣкѣвъ, ѣминѣ.

ДЕВЕТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благослове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши моли-тву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у двори-ма Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња Чтец:у Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из нараштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и Чтец: ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и они-ма који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина сретеше се, правда и мир целиваше се. Истина из земље засија, и правда са небеса приниче. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Добар и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви Чтец:и које си створио, доћи ће и

Часъ девѣтый.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви ѿ бгѸ нашемѸ.

Ѳаломъ пг.

Коль возлюбелна селенїа твоѡ, гдѣи силз; Желаетъ ѿ скончаваетса дѸша моѡ во дворѣи гдѣни. сѣрдце моѡ ѿ плоть моѡ возрадоставила ѡ бзѣ живѣ. ѿбо птица ѡверѣте себѣ храмїнѸ, ѿ горлица гнѣздѡ себѣ, ѿдѣже положїтз птенцы своѡ: олтарѣи твоѡ гдѣи силз, црѣи моѡ ѿ бже моѡ. блженїи живѣщїи вз домѸ твоѡмз, вз вѣки вѣкѡвз восхвалатз тѡ. блженз мѡжз, ѡмѡже сѣтъ застѸпленїе сгѡ ѡу тебе, восхожденїа вз сѣрдцѣ своѡмз положї. во ѡдѡль плачевнѡю, вз мѣсто сѣже положї: ѿбо блгословенїе дѡтз законополагѡи. пойдѡтз ѡ силы вз силѸ, гвнїтса бгѣи богѡвз вз сїѡнѣ. гдѣи бже силз, ѡслыши мѡтѸ моѡ, внѡшнѣ бже іаквель. зашїтнїче нашз внѡждѣ бже, ѿ прїзрїи на лицѣ хрїста твоегѡ. іакѡ лѡчше дѣнь сднїз во двѡрѣхз твоїхз пѡче тѡисацїз. ѿзвѡлнхз прїметѡтнса вз домѸ бга моегѡ пѡче, неже жїтїи мнѣ вз селенїнхз грѣшнїнхз. іакѡ мѡтѣ ѿ истїнѸ лѡбентз гдѣ, бгѣи блгодѡтъ ѿ славѸ дѡтз. гдѣ не лншїтз блгїхз, ходѡщїхз неслѡбѣмз. гдѣи бже силз, блженз человекѣкз ѡповѡдѡи на тѡ.

Ѳаломъ пд.

Блгволилз сїи гдѣи землѡ твоѡ, возвратїлз сїи плѣнз іаквель. ѡстѡвилз сїи беззакѡнїа людѣи твоїхз, покрылз сїи всѡ грѣхїи ѿхз. ѡкротїлз сїи всѣи гнѣвз твоїи, возвратїлса сїи ѡ гнѣва гѡротїи твоѡ. возвратїи нашз бже сїенїи нашнхз, ѿ ѡвратїи гѡротѣи твоѡ ѡ нашз. сдѡ во вѣки прогнѣваешнса на ны; ѿлн прѡстрѣши гнѣвз твоїи ѡ рода вз родз; бже, тѡи ѡвращьса ѡ живнїши ны, ѿ людїе твоїи возвеселѡтса ѡ тебеѣ. гвнѣ намз гдѣи мѡтѣ твоѡ, ѿ сїенїе твоѡ дѡждѣ намз. ѡслышѸ, что речѣтз ѡ мнѣ гдѣ бгѣи: іакѡ речѣтз мнѣ на людїи своѡ, ѿ на прїпеннѡ своѡ, ѿ на ѡвращѡщїи сѣрдца кз немѸ. ѡвѡче блнзз боѡщнхса сгѡ сїенїе сгѡ, велнчїи славѸ вз землѡ нашѸ. мѡтѣ ѿ истїна сѣтѡстѣса, прѡвда ѿ мнѣ ѡ слобызѡстса. истїна ѡ землн возсїѡ, ѿ прѡвда сз нѣсе прїнїче. ѿбо гдѣ дѡтз блгостѣ, ѿ землѡ нашѡ дѡтз плѡдз своїи. прѡвда прѣд ннмз прѣдїдетз, ѿ положїтз вз пѡтѣ стѡпы своѡ.

Ѳаломъ пѣ.

Прїклонїи гдѣи ѡухо твоѡ, ѿ слыши мѡ, іакѡ ннцїи ѿ ѡубѡгз сѣмь лѡз. сохрѡнїи дѸшѸ моѡ, іакѡ прїбенз сѣмь: сїенїи раба твоегѡ бже моѡ, ѡповѡщѡго на тѡ. помнїлѡи мѡ гдѣи, іакѡ кз тебеѣ воззовѸ всѣи дѣнь. возвеселн дѸшѸ раба твоегѡ, іакѡ кз тебеѣ взыѡхз дѸшѸ моѡ. іакѡ тѡи гдѣи, блгз ѿ кротѡкз, ѿ многѡмѡтнхз вѣѣмз прнзѡвѡщїи тѡ. внѡшнѣ гдѣи мѡтѸ моѡ, ѿ воннѣ глѡвѸ моленїѡ моегѡ. вз дѣнь скѡбен моѡ взыѡхз кз тебеѣ, іакѡ ѡслышалз мѡ сїи. нѣстѣ подѡбенз тебеѣ вз возѣхз гдѣи, ѿ нѣстѣ по дѣлѡмз твоїмз. всн гзыцы, сїнїки сотворнлз сїи, прїидѡтз ѿ поклонѡтса прѣд тобѡю гдѣи, ѿ прослѡватз ѿма твоѡ: іакѡ велїи сїи тѡи, ѿ творѡнїи

поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се обрадује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

А ако је Алилуја, онда овај, на глас 8:

Ти Који си у девети час ради нас телом смрт окусио, умртви тела нашег мудровање, Христe Боже, и спаси нас.

Стих 1: Да допре молитва моја преда Те, Господе, по речи Твојој уразуми ме.

Стих 2: Да изађе мољење моје преда Те, Господе, по речи Твојој избави ме.

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ради нас рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благи, уништио си смрћу смрт, и васкрсење објавио као Бог; не презри ство-рење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Богородицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Бакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Чтец: Господе помилуј (3 пута.)

Бакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Чтец: И духови твојему.

Бакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја.

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо!

Чита се јеванђеље..... После јеванђеља

Не напусти нас до краја, ради Имена Твога Светога, и не раскини завет Твој, и не удаљи милост Твоју од нас, ради Аврама љубљенога Твога, и ради Исака слуге Твога, и Израиља светога Твога.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Сештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак.

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешне милујеш, Који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Свештеник чини се уобичајених 16 поклона с молитвом Св. Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми **(Поклон велики)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

Чтец: Амин.

Молитву Василија Великог:

Владико Господе, Исусе Христe, Боже наш, Који си дуго трпео наша сагрешења, и Који си нас довео до садашњег часа, у који, viseћи на животворном дрвету /

Гдѣ помнѣди, **трижды.**

Слава оубо и сиѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Оче нашъ, ѿже еси на небѣхъ, да свѣтитѣ ѿма твоѣ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетъ вола твоѣ, ѿкъ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщныи дѣждь намъ днѣсь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѿкоже и мы ѡстаѣлаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но ѡзѣви насъ ѿ лукаваго.

Сщѣнникъ:

ѿкъ твоѣ естъ црѣтво и сла и слава, оубо и сиѣ и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Чтѣцъ: аминь.

Кондѣкъ великаго понеѣльника, гласъ ѿ. Подобенъ: ѿкъ начѣтѣи.

ѿкъвъ рыдаше ѡсифова лишѣа, и добли сѣдѣше на колѣнѣхъ, ѿкъ царь почитѣемъ: егѣптаньини во тогда слѣтѣмъ не порѣбѣѣѣ, воспрѣслаѣше ѿ вѣдѣцаго чѣловѣческаа сердца, и посылаѣщаго вѣнѣцъ нечлѣбныи.

Гдѣ помнѣди, **мѣ.**

ѿже на всѣкое время, и на всѣкѣи часъ, на небѣ и на земли покланѣемый и слабный хрѣтѣ бже, долготерпѣливе, многомѣтѣве, многоблгодѣтрѣне, ѿже прѣвѣдныа любѣи, и грѣшныа милѣди, ѿже всѣ зовѣи ко спѣсѣнію ѡбѣщѣнѣа радѣ вѣдѣщныхъ блѣгъ: самъ гдѣ, прѣмѣи и наша въ часъ сѣи мѣтѣѣ, и испрѣви жѣвѣтъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: дѣшы наша ѡсѣѣтѣи, тѣлѣа ѡчѣстѣи, помышлѣнѣа испрѣви, мыслѣи ѡчѣстѣи, и ѡзѣви насъ ѿ всѣкѣа искѣри, зѣла и болѣзней: ѡградѣ насъ стѣбѣи твоимѣи ѡгѣли: да ѡполчѣнемъ ѿхъ соблѣдѣемъ и настаѣлаемъ, достѣгнемъ въ соеднѣнѣе вѣрѣи, и въ рѣзѣмъ непростѣпныа твоѣа слаѣѣ, ѿкъ блгословѣнъ еси во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Гдѣ помнѣди, **трижды.**

Слава оубо и сиѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Чтѣишѣю херѣбѣмъ, и слабѣишѣю безъ сравнѣнѣа серафѣмъ, безъ истѣлѣнѣа бѣа слова рѣждѣшѣю, сѣщѣю оубо тѣа велѣаемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгословѣи, Отче.

Сщѣнникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣдри ны, и блгословѣи ны, просѣѣтѣи лице твоѣ на ны, и помнѣди ны.

Чтѣцъ: аминь.

ѿ глаголетъ сщѣнникъ мѣтѣѣ прѣбѣнаго ефрема:

Гдѣ и блѣко жѣвѣтѣа моегѣ, дѣхъ прѣздности, ѡубынѣа, любѣначѣлѣа и прѣздносѣбѣа не дѣждь мѣ. [Поклѣнъ великѣи.]

Дхѣ же цѣломѣдрѣа, смиренѣдрѣа, терпѣнѣа и любѣѣ дѣрѣи мѣ рѣѣ твоѣмъ. [Поклѣнъ великѣи.]

ѿи гдѣ црѣю, дѣрѣи мѣ зрѣтѣи моѣ прѣгрѣшѣнѣа, и не ѡсѣждѣтѣи брѣтѣа моегѣ: ѿкъ блгословѣнъ еси во вѣки вѣкѣвъ. [Поклѣнъ великѣи.]

Чтѣцъ: аминь.

ѿ глаголетъ мѣтѣѣ сиѣ великаго васѣліа:

Блѣко гдѣ, ѿсе хрѣтѣ бже нашъ, долготерпѣѣѣи ѡ нашихъ согрѣшѣнѣихъ, и дѣже до нынѣшѣаго часа прѣвѣдѣи насъ, вѣнѣже на жѣвѣтворѣащемъ дрѣѣѣ вѣса, блгословѣномъ разѣбѣнникѣ, ѿже въ рѣи пѣтѣсѣтворѣлъ еси вхѣдъ, и смѣртѣю смѣртѣ разрѣшилъ еси,

Крста/, благоразумноме разбојнику отворио си пут уласка у Рај, и смрћу си смрт разорио; очисти нас грешне и недостојне слуге Твоје. Јер сагрешисмо и безакоња чинисмо, и нисмо достојни да подигнемо очи своје и погледамо на висину небеску; јер остависмо пут правде Твоје, и ходисмо по вољама срдаца наших. Но молимо Твоју несхватљиву Благод: Поштеди нас, Господе, по мноштву милости Твоје, и спаси нас ради Имена Твога Светога, јер ишчилише у ништавилу дани наши. Избави нас из руку противника, и опрости нам грехе (наше), и умртви наше телесно мудровање; да свукавши старога човека, у новог се обучемо, и Теби поживимо нашем Владици и Добротвору; и тако следујући Твојим заповестима, у вечни покој достигнемо, тамо где је обитавалиште свих који се радују. Јер си Ти ваистину истинско весеље и радост оних који Те љубе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

ѡчи́сти насъ грѣшны́хъ и недостойны́хъ раба́ твои́хъ. согрѣши́хомъ бо и
 беззако́нновахомъ, и не́смы досто́йни возвертѣ́ти о́чеса на́ша и воззрѣ́ти на вы́сотѣ
 не́бю: занѣ́ ѡста́вихомъ пѣть пра́вды твоѣа, и ходи́хомъ въ во́лахъ се́рдѣцъ на́шихъ. но
 мо́лимъ твоѣ́ безмѣ́рнѣю бѣ́гость, пощади́ насъ гди́, по мно́жествѣ́ мѣ́ти твоѣа, и спси́
 насъ и́мене твоегѡ́ ради́ сѣ́гѡ, ꙗ́кѡ исче́зѡша въ се́тѣ́ днѣ́ на́ши, и́зми насъ и́з рѣ́ки
 сопроти́внагѡ, и ѡста́ви на́мъ грѣхѣ́ на́ша, и о́умертви́ плоти́кѡе́ на́ше мѡ́дрова́нїе, да
 вѣ́тхаго ѡ́ложѣ́ше чело́вѣка, въ но́ваго ѡ́блеце́мса: и тебе́́ пожне́мъ на́шемѣ́ вѣ́щѣ, и
 бѣ́годѣ́телю, и та́кѡ твои́мъ послѣ́дѡще́ повелѣ́нїемъ, въ вѣ́чный покѡ́й дости́гнемъ,
 и́дѣ́же е́сть всѣ́хъ весе́лѣцнхца́ жи́лице, ты́ бо е́си вои́стиннѣ́ и́стинное весе́лїе и
 ра́дость лю́бѣщнхъ та́ хрѣ́те́ бже́ на́шъ, и тебе́́ сла́вѣ́ возсыла́емъ, со безнача́льнымъ
 твои́мъ о́цѣ́мъ, и пресѣ́тымъ, и бѣ́гимъ, и жи́вотворя́щимъ твои́мъ дѣ́хомъ, ны́нѣ́ и
 прѣ́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѡвъ, а́минь.

ИЗОБРАЗИТЕЉНА

Помени нас, Господе... **са умилним певањем, на глас 8.**

И одмах: Блажени сиромашни духом... **На крају пак стихова, сјединивши се два хора, говоре овако:** Помени нас, Господе... **гласно.**

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени чистим срцем, јер ће Бога видети.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојаке рђаве речи, мене ради.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Радуйте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Сједињена оба хора певају умилно:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.

Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети.

Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Исповедање вере:

Нзъбразительнаа.

По мѣтвѣ поэтъ ѿчиненный ликъ со сладкопѣніемъ, во гласъ ѿ:

Во црѣтвѣи твоэмъ помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн нѣщѣи дѣхомъ, ѡкѡ тѣхъ ѡсѣтъ црѣтѡ нѣное.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн плачѣщѣи, ѡкѡ тѣи ѡутѣшатсѡ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн крѡтѣи, ѡкѡ тѣи наследѡтѣ зѣмлю.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн ѡчѣщѣи ѿ жаждѣщѣи правды, ѡкѡ тѣи насытѡтсѡ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн млчѣи, ѡкѡ тѣи помилѡвани бѡдѡтѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн чѣстѣи сѣрдцемъ, ѡкѡ тѣи бѣа ѡзрѡтѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн миротворѣи, ѡкѡ тѣи сынове бѣи нарекѡтсѡ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн ѡзгнани правды радѣи, ѡкѡ тѣхъ ѡсѣтъ црѣтѡ нѣное.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн ѡсѣтѣ, ѡгда понѡсѡтѣ вѡмъ, ѿ ѡзженѡтѣ, ѿ рекѡтѣ вѣакъ сѡлз глагѡлз, на вѣи ѡжѣце менѣ радѣи.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Радѣи тѣа ѿ вѣселѣтѣа, ѡкѡ мзда вѡша многа на нѣсѣхъ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Слѡва ѡцѣи ѿ снѣи ѿ сѣомѣ дѣхѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

ѿ нѣнѣи ѿ прїснѡи ѿ во вѣки вѣкѡвѣ, ѡмнѣи.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

ѿ ѡба лика поѡтѣ со сладкопѣніемъ:

Помани насъ гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ. [Поклѡнѣи великіи.]

Помани насъ вѣко, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ. [Поклѡнѣи великіи.]

Помани насъ сѣбѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ. [Поклѡнѣи великіи.]

Чтѣи: Лїкъ нѣный поѡтѣ тѣа, ѿ глаголѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ саваѡдѣ, ѿполнѣ нѣо ѿ землѣ слѡвы твоѣа.

Стїхъ: Прїсѣдѣи кѣ немѣи ѿ просѣтѣи тѣа, ѿ лица вѡша не постыдѡтсѡ.

Лїкъ нѣный поѡтѣ тѣа, ѿ глаголѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ саваѡдѣ, ѿполнѣ нѣо ѿ землѣ слѡвы твоѣа.

Слѡва ѡцѣи ѿ снѣи ѿ сѣомѣ дѣхѣ.

Лїкъ сѣхъ ѡглѣи ѿ ѡрѡглѣи, со вѣмнѣи нѣными снѣами поѡтѣ тѣа, ѿ глаголѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ саваѡдѣ: ѿполнѣ нѣо ѿ землѣ слѡвы твоѣа.

ѿ нѣнѣи ѿ прїснѡи ѿ во вѣки вѣкѡвѣ. ѡмнѣи.

ѿ повѣданїе вѣры:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, отпусти, опрости, Боже, сагрешења наша, вољна и невољна, она у речи и делу, она у знању и незнању, она у дану и ноћи, она у уму и помисли, све нам опрости, као Благ и Човекољубив.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак (Глас осми) Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

И уобичајених 16 поклона, са молитвом Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Вѣрѣю во єдинаго бѣга оца вседержителя, творца небъ и земли, видимымъ же всѣмъ и невидимымъ. и во єдинаго гда ииса хрѣта, сѣна бжїа, єдинороднаго, ѣже ѿ оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкъ: свѣта ѿ свѣта, бѣга истинна ѿ бѣга истинна, рожденна, не сотворенна, єдиноѿщина оцѣ, ѣмже всѣ быша. наєз радн человекъ, и нашегѡ радн спасенїа, шедшаго єз неєз, и воплоћившагѡ ѿ дха сѣга и мрїи дѣбы, и вочеловѣчшася. распятаго же за ны при понтийствѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третїи день по писанїемъ. и возшедшаго на неба, и сѣдѣща деснѡ оца. и пакн грядущаго со славою, судити живымъ и мертвымъ, єгѡже црѣвїю не бѣдетъ конца. и єз дха сѣгаго, гда, животворящаго, ѣже ѿ оца исходящаго, ѣже со оцемъ и сномъ спокланѣема и славама, глаголашаго пррѡкн. во єдинѣ сѣдѣю соборнѡ и апльскѡ црковь. исповѣдѡ єдино крѣщенїе, во ѡставленїе грѣхѡвѣз. чаю воскреснїа мертвыхъ: и живїи бѣдѣцагѡ вѣка. ѡмнѣ.

ѡслави, ѡстави, прѡстїи вѣже прегрѣшєнїа наша, вольнаа и невольнаа, ѣже єз словѣ и єз дѣлѣ, ѣже єз вѣдѣнїи и не єз вѣдѣнїи, ѣже во дни и єз ноцїи, ѣже во оумѣ и єз помышленїи: всѣ намъ прѡстїи, ѣкѡ блгъ и члѣвколюбєцъ.

Оче нашъ, ѣже єсїи на небѣхъ, да свѣтитъ ѣма твоє, да прїидетъ црѣвїе твоє: да бѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на неби и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днєсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукавагѡ.

Сщєнникъ:

ѣкѡ твоє єсть црѣво и сила и слава, оца и сѣна и сѣга дха, нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвѣз.

Чтєцъ: ѡмнѣ.

Кондакъ великагѡ понедѣльника, гласъ ѣ. Подѡбенъ: ѣкѡ начаткн.

ѣкѡвѣз рыдаше іѡсифѡвѡ лишєнїа, и доблїи сѣдѣше на колєнїцѣ, ѣкѡ царь почитѣемъ: єгѣптѡнїнн во тогда сластемъ не порабѡтавѣ, воспрославашася ѿ вѣдѣцагѡ чєловѣчєскаа сєрдца, и посылающагѡ вѣнєцъ нечлѣнннн.

Гдн помнїдн, м.

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвѣз, ѡмнѣ.

Чтнѣншѡ хєрѡвїмъ, и славнѣншѡ безъ сравненїа сєрафїмъ, безъ истлѣнїа бѣга слова рождшѡ, єщѡ бѣтѣ велнчѣемъ.

Именемъ гдннмъ блгословн, Отче.

Сщєнникъ:

Бже, оущєдри ны, и блгословн ны, прѡсвѣтн лицє твоє на ны, и помнїдн ны.

Чтєцъ: ѡмнѣ.

И глаголетъ сщєнникъ мѣтѣ прїбнагѡ єфрєма:

Гдн и блко живота моего, дхъ прѣздности, оунынїа, любѡначалїа и прѣздносѡбїа не даждь мнѣ. [Поклонъ великїи.]

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме.
(Поклон велики).

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

И када устанемо (од поклона), почиње предстојатељ Вечерњу: Ходите, поклонимо се... (3 пута. И Предначинатељни /=Почетни/ Псалам (103).

Господе, помилуј. (12 пута.)

И Молитва:

Свесвета Тројице, Једносушна Сило, нераздељиво Царство, Узроче свих добара, покажи благовољење и на мени грешном; утврди, уразуми срце моје, и сву моју одузми нечистоту; просвети моју мисао, да увек славим, певам и поклањам се, и говорим: Један је Свет, Један Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

Слава, И сада, и бива Отпуст.

ВЕЧЕРЊЕ

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје), кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа. Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Начало вечерни

Дїаконы: Бл҃гословїи, вѣко.

Сѣѣнникы: Бл҃гословѣно цр҃тво, оца и сїа и сїагво дха, нынѣ и прїснво и во вѣки вѣкѡвѡв.

Ан҃кы: Амѣнь.

Чтѣцѡ: Прїидїте, поклонїмса цр҃евн нашемѡ бг҃ѡ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз хр҃тѡ, цр҃евн нашемѡ бг҃ѡ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз самомѡ хр҃тѡ, цр҃евн и бг҃ѡ нашемѡ.

Псаломъ р҃г.

Бл҃гословїи дѡше моѡ гд҃а: гд҃и бже мѡн, возвелїчнлса єсїи свѣлѡ, во исповѣданїе и въ велелѣпотѡ вѣлѣклса єсїи. ѡдѣанїа свѣтомз їакѡ рїзю, простирлан нѣо їакѡ кожѡ. покрывлан водамн превїспреннлса своѡ, полаглан ѡблаки на воххождѣнїе своѡ, ходан на крнлѡ вѣтрѣннѡ. творан аг҃лы своѡ дѡхн и слдгн своѡ пламень ѡгннннн. ѡновлан зѣмлю на твѣрдн єа, не преклонїтса въ вѣкы вѣка. бѣзна, їакѡ рїза ѡдѣанїе єа, на горлах стандтз воды. ѡ запреценїа твоегѡ повѣгнѡтз, ѡ глїса грѡма твоегѡ оубоѡтса. вохходатз горы, и ннзходатз полѡ въ мѣсто, єже ѡновлз єсїи нмз. предѣлз положлз єсїи, єгѡже не прїндѡтз, ннже ѡвратѡтса покрїтн зѣмлю. поыллан нстѡчннкн въ дѣрѣхз, посредѣ горз прѡндѡтз воды. напалютз всѡ свѣрн єельннл, ждѡтз ѡнагрн въ жаждѡ своѡ. на тыхз птнцы нѣннл прнвнтѡютз, ѡ средь кáменїа ддѡтз глїсз. напалан горы ѡ превїспренннхз своїхз, ѡ плодѡ дѣлз твоїхз насытнтса землѡ. прозвѣлан травѡ скотѡмз, и слѡкы на слджеѡ челѡвѣкѡмз, нзвестн хлѣбз ѡ землн. и вїно веселїтз сѣрдце челѡвѣка, оумѡстнтн лнцѣ єлѣемз, и хлѣбз сѣрдце челѡвѣка оукрѣпнтз. насытатса дрѡвѡ польсклл, кѣдрн лїванстїн, нхже єсїи насадлз. тамѡ птнцы вогнѣздѡтса: єрѡдїево жнлїще предѡвдїтельствѡдѡтз нмн. горы выѡкїа єлѣемз, кáмень прнѣжнще злѡцѣемз. сотворлз єсїи лднѡ во времена, солнце познѡ зáпадз свої. положлз єсїи тьмѡ, и бѣтѡ нѡщѡ, въ нѣнже прѡндѡтз всн свѣрїе дѡвѣрѡннн: скѡмнн рыкающїн воххнтнтн, и взыскатн ѡ бга пнщѡ себѣ. возїа солнце, и ѡвѡрлшлса, и въ лѡжахз своїхз лãгѡтз. нзбїдетз челѡвѣкы на дѣло своѡ, и на дѣланїе своѡ до вѣчѡра. їакѡ возвелїчншлса дѣлѡ твоѡ гд҃и, всѡ премѡдрѡстїю сотворлз єсїи: нспѡлнлса землѡ тѡвѡрн твоѡ. иѣ мѡре велїкое и прострãннѡе, тамѡ гд҃и, нхже нѣстѡ чнслѡ, жнвѡтнл мѡллса єз велїкнмн. тамѡ кораблн преплãвлютз, смїн сїн, єгѡже создлз єсїи рѡгãтнса ємѡ. всѡ кз тебѣ чãютз, дãтн пнщѡ нмз во бл҃го времѡ. дãвшѡ тебѣ нмз, ѡберѡтз: ѡвѣрзшѡ тебѣ рѡкѡ, вслчѣсклл нспѡлнãтса бл҃гѡстн. ѡвѡрцшѡ же тебѣ лнцѣ возмãтѡтса: ѡнмешн дѡхз нхз, и нсчѣзнѡтз, и въ пѣрѡтѡ своѡ ѡвѡвратѡтса. пѡслешн дха твоегѡ, и сознждѡтса, и ѡвновншн лнцѣ землн. бдн слãвã гд҃нã во вѣкн, возвелїчнтса гд҃ѡ ѡ дѣлѣхз своїхз: прнзрллан на зѣмлю, и творан ю трãстнлса: прнклãланнлса горлмз, и дымãтса. вопоѡ гд҃евн въ жнвѡтѣ моѡмз: поѡ бг҃ѡ моѡмѡ, дѡндеже єсмь. да оумлãднтса ємѡ вѡсѣдã моѡ, лзз же возвелїчїлса ѡ гд҃ѣ. да нсчѣзнѡтз грѣшннцы ѡ землн, и беззакѡнннцы, їакоже не бѣтн нмз: бл҃гословїи дѡше моѡ гд҃а.

Солнце познѡ зáпадз свої: положлз єсїи тьмѡ, и бѣтѡ нѡщѡ. їакѡ возвелїчншлса дѣлѡ твоѡ гд҃и, всѡ премѡдрѡстїю сотворлз єсїи.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (Трипут.)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Појац: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појац: Амин.

Слава Ѡцѣ и сѣи и сѣому дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмнѣ.
 ѿллада, ѿллада, ѿллада, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Таже ѡктенїа великаа.

Дїаконъ: Миромъ гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасенїи дшшз нашнхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ мнрѣ всегѡ мїра, блгоостоанїи сѣыхъ бжїихъ црквѣи, и соединенїи вѣхъ,
 гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ сѣѣмъ храмѣ сѣмъ, и ез вѣрою, блгоговѣнїемъ и страхомъ бжїимъ
 вхѡдѣщнхъ вѡнь, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ великомъ господнѣ и Ѡцѣ нашемъ, свѣтѣишемъ патрїархѣ **нмѣ**, и ѡ
 господнѣ нашемъ пресвѣщеннѣишемъ **ѡпѣ** [нлѣ архїѡпѣ, нлѣ
 мнтрополїтѣ] **нмѣ**, честнѣмъ пресвѣтерствѣ, во хрѣтѣ дїаконствѣ, ѡ всемъ
 прїчтѣ и людемъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ богохраннѣи странѣ нашей, властѣхъ и вѡнствѣ **ѡ**, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ градѣ сѣмъ [нлѣ ѡ вѣи сѣи, нлѣ ѡ сѣѣи ѡбнтелн сѣи], всѣкомъ градѣ,
 странѣ, и вѣрою жнвѣщнхъ вѣ нїхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ блгостворенїи воздхѡвъ, ѡ нзѡбнлїи плодѡвъ земнїхъ, и врементѣхъ
 мнрнхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ плавающнхъ, пѣтешествующнхъ, недѣгующнхъ, страждущнхъ, плѣненнхъ,
 и ѡ спасенїи нхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ нзбавннїи намъ ѡ всѣкѡи скорбн, гнѣва и нзжды, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Застѣпн, спасн, помнлди и сохранн насъ, бже, твоєю блгодѣтїю.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Пресѣдю, прѣчѣдю, прѣблгословенндо, славендо влчцѣ нашѣ вѣѣ и прнснодѣѣ
 мрїю, со вѣѣмн сѣѣмн помандѣше, самн себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и вѣѣ
 жнвѡтѣ нашш хрѣтѣ бгѣ предаднмъ.

Анѣ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашенїе:

ѿѡкѡ подобѣтѣ тебѣ всѣкаа слава, чѣсть, и поклоненїе, Ѡцѣ и сѣи и сѣому дхѣ, нынѣ
 и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Анѣ: ѿмнѣ.

На: Господе Тебе зовем, **узимамо стихове на 10.**

И певамо стихире самогласне дана 4 по двапут, а две по једном, глас 1.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздицање руку мојих жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завах ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.

Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

Глас 1. (Двапут)

Господ који иде на вољно страдање, апостолима говораше на путу: Ево узлазимо у Јерусалим, и предаће се Син Човечији, као што је писано за Њега. Ходите, дакле, и ми, очишћеним мислима, пратимо Га, и сараспнимо се са Њим, и умртвимо Њега ради животна уживања, да би и оживели са Њим, и чули Га како виче: Нећу више ићи у земаљски Јерусалим да бих страдао, него усходим к Оцу моме и Оцу вашем, и Богу моме и Богу вашем, и узнећу вас са собом у горњи Јерусалим, у царство Небеско.

Стих: Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.

Глас 5: Достигавши, верни, спасоносно страдање Христа Бога, неизрециво Његово дуготрпљење прославимо; да би мило срђем својим саваскрсао и нас, умртвљене грехом, као добар и човекољубив.

Стих: Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.

Таже поэмъ Гднъ воззваѣхъ, въ гласѣ ѿ:

Гднъ, воззваѣхъ къ тебѣ, оубыши мѧ. оубыши мѧ гднъ.

Гднъ, воззваѣхъ къ тебѣ, оубыши мѧ: вонми гласѣ молѣнїа моего, внигда воззваѣти ми къ тебѣ. оубыши мѧ гднъ.

Да исправится мѧтва моѧ, ѡакъ кадило предъ тобою, воздѣланїе рѣкѣ моею, жертва вечернаѧ. оубыши мѧ гднъ.

И по чинѣ стїхн:

Положи, гднъ, хранѣнїе оустѣмъ моимъ, и двѣрь ѡгражденїа ѡ оустнѣхъ моихъ. не оуклони сердце мое въ словеса лѣкавствїа, нещевати вни въ грѣсѣхъ. съ человекн дѣлающимъ беззаконїе, и не сочтѣша со избранными ихъ. накажетъ мѧ праведникъ мѧтїю, и ѡбличитъ мѧ: ѡлей же грѣшнаго да не намаститъ главы моеѧ. ѡакъ ѡще и мѧтва моѧ во бѣголенїихъ ихъ, пожертвы быша при камени сѣдїи ихъ. оубышатся глаголи мои, ѡакъ возмогѡша: ѡакъ тоща земли просѣдела на земли, расточїшася кѡсти ихъ при ѡдѣ. ѡакъ къ тебѣ гднъ, гднъ, ѡчи мои, на тѧ оуповаѣхъ, не ѡнми дѡшѣ мои. сохрани мѧ ѡ свѣти, ѡже соствѣнша ми, и ѡ соблѣзны дѣлающимъ беззаконїе. падѣтъ во мрежѣ своѣ грѣшницы: ѡднѣ ѡель ѡзъ, дондеже прейдѣ.

Гласомъ моимъ ко гдѣ воззваѣхъ, гласомъ моимъ ко гдѣ помолїхся. пролїю предъ нимъ молѣнїе мое, печаль мою предъ нимъ возвѣщѣю. внигда ичезѣти ѡ мене дѡшѣ моему, и ты познаѣхъ ѡнѣ стѣзи моѧ. на пѣти сѣмъ, по немѡже хождѣхъ, скрїша свѣтъ мнѣ. смотрѣхъ ѡдвѣнѡ и возгладѣхъ, и не бѣ знѧн мене. погнѣе бѣгство ѡ мене, и нѣсть взыскѧн дѡшѣ моею. воззваѣхъ къ тебѣ гднъ, рѣхъ: ты ѡнѣ оупованїе мое, часть моѧ ѡнѣ на земли живѣихъ. вонми молѣнїю моему, ѡакъ смнрїхся сѣлѡ: избѣви мѧ ѡ гонѧщихъ мѧ, ѡакъ оукрѣпїшася пѧче мене.

На ѣ: Изведи мѧ зѣ темнїцы дѡшѣ моею, исповѣдатися ѡмени твоemu.

Поставимъ стїхѡвъ ї,

и поэмъ стїхнры самогласны днѣ ѧ по двѣжды, ѧ двѧ по ѡднѡжды, гласѣ ѿ:

Грѣдїи гдѣ къ больнѣи стѣти, ѡплѡмъ глаголаше на пѣти: сѣ вохѡднмъ во їерлїмъ, и предастся снъ члѣвческїи, ѡкоже ѡсть писано ѡ немъ. прїидїте оубо и мы, ѡчнцѣнными смысла, шѣствнмъ ѡмѣ, и распнѣмъ, и оумертвнмъ ѡгѡ рѧди житѣнїемъ сластѣмъ, да и ѡживѣмъ съ нимъ, и оубышимъ вопїюща ѡгѡ: не ктомѣ въ земнїи їеросолїмъ за ѡже страдаѣти: но вохѡждѣ ко ѡцѣ моему и ѡцѣ вѧшему, и бгѣ моему и бгѣ вѧшему, и созовышѣ вѧсъ въ гѡрнїи їеросолїмъ, въ црѣтво нѣное.

На ѡ. Стїхъ: Изъ глѣбннѣ воззваѣхъ къ тебѣ гднъ, гднъ, оубыши гласѣ мой.

Гласѣ ѡ: Достнѣше вѣрнїи спснѣтельнѡ стѣтъ хрїта бга, неизречѣнное ѡгѡ долготерпѣнїе прогнѣннмъ: ѡакъ да бѣгѡтробїемъ своимъ созовднѣнетъ и нѧсъ оумертвлѣнныхъ грѣхѡмъ, ѡакъ бѣгъ и члѣвколѡбѣецъ.

На ѡ. Стїхъ: ѡще беззакѡнїа нѧзрнши гднъ, гднъ, ктѡ постѡитъ; ѡакъ оубѣ тебѣ ѡчнцѣнїе ѡсть.

Господе, који идеш на страдање, утврђујући своје ученике, говорио си, узевши их насамо: Како се не сећате мојих речи, које сам раније рекао вама, да ни један пророк не може, као што је писано, сем у Јерусалиму бити убијен. Сада је, дакле, време настало за које сам вам рекао: Јер ево предајем се у руке грешника да будем поруган, који ће ме и на крст приковати, и гробу предати, омрзнутог сматраће ме као мртва. Ипак, не бојте се! јер ћу тридневан васкрснути, на радост верних, и живот вечни. **Двапут.**

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израил на Господа.

Господе, тајна неизрецивог твога домостроја не будући довољна матери синова Зеведејевих, мољаше Те да почаст временог царства дарујеш деци њеној. Но уместо тога, чашу смрти, да ће пити, обећао си пријатељима својим, чашу коју ћеш пре њих сам испити рекао си, Очишћење грехова. Тога ради кличемо Ти: Спасење душа наших, слава Теби.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Господе, тајна неизрецивог твога домостроја не будући довољна матери синова Зеведејевих, мољаше Те да почаст временог царства дарујеш деци њеној. Но уместо тога, чашу смрти, да ће пити, обећао си пријатељима својим, чашу коју ћеш пре њих сам испити рекао си, Очишћење грехова. Тога ради кличемо Ти: Спасење душа наших, слава Теби.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Господе, учећи своје ученике да размишљају о најсавршенијим стварима, говорио си им да не буду као незнабошци, у владању над најнижим стварима. Јер неће тако бити вама мојим ученицима, јер хотећи сиромах сам. Први, дакле, међу вама да буде свима слуга, а онај који влада као подчињени, и првоизабрани као последњи; јер и Сам дођох да Адаму осиромашеном послужим, и душу моју дадем за избављење многих који ми кличу: слава Теби.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Глас 8: Побојавши се, браћо, страшне претње, сасушеној смокви због неродства, плодове достојне покајања принесимо Христу који нам дарује велику милост. Једанпут.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин. **Глас исти:** Другу Еву - Египћанку, нашавши дракон, помоћу ласкавих речи, хитао је да саплете Јосифа; но он оставивши хаљину, избеже грех, иако наг не стиђаше се, као првоздани пре преступа. Његовим молитвама, Христe, помилуј нас.

Вход са Еванђељем.

Сврштеник:

Благословен Вход Светих твојих, свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

(Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: Прокимен, Псалом 127. глас 6.

Благословиће те Господ са Сиона, и видећеш добра Јерусалима.

Стих: Блажени су сви који се боје Господа, који ходе путевима Његовим.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге Изласка. (Глава 1,1-20).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Ово су имена синова Израилевијех који дођоше у Мисир, дођоше с Јаковом, сваки са својом породицом: Рувим, Симеун, Левије и Јуда, Исахар, Завулон и Венијамин, Дан и Нефталим, Гад и Асир. А свега бијаше их од бедара Јаковљевијех седамдесет душа с Јосифом, који бјеше у Мисиру. А Јосиф умрије и сва браћа његова и сав онај нараштај. И синови Израилеви народише се и умножише се, и напредоваше и осилише веома, да их се земља напуни. Тада наста нов цар у Мисиру, који не знадијаше за Јосифа; И рече народу својему: гле, народ синова Израилевијех већи је и силнији од нас. Него хајде мудро да поступамо с њима, да се не множе, и кад настане рат да не пристану с непријатељима нашим и не ударе на нас и не отиду из земље. И поставише над њима настојнике да их муче тешким пословима; и грађаше народ Израилев Фараону градове Питом и Рамесу. Али што га више мучаху то се више множаше и напредоваше, да се грожаху од синова Израилевијех. И жестоко нагоњаху Мисирци синове Израилеве на послове, и загрчиваху им живот тешким пословима, блатом и опекама и сваким радом у пољу, и сваким другим послом, на који их жестоко нагоњаху. И још заповједи цар Мисирски бабицама Јеврејским од којих једној бјеше име Сефора а другој Фува, и рече: кад бабичите Јеврејке, и у порођају видите да је мушко, убијте га, а кад буде женско, нек остане живо. Али се бабице бојажу Бога, и не чињаху како им рече цар Мисирски, него остављаху дјецу у животу. А цар Мисирски дозвољава бабице, и рече им: зашто то чините, те остављате у животу мушку дјецу? А бабице рекоше Фараону: Јеврејке нису као жене Мисирке; јаче су; док им дође бабица, оне већ роде. И Бог учини добро бабицама; и народ се умножи и осили веома.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Прокимен, Псалам 128, глас 6: Благословисмо вас у име Господње.

Стих: Много пута ратоваху са мнош од младости моје.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову. (Глава 1,1-12).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Бијаше човјек у земљи Узу по имену Јов; и тај човјек бијаше добар и праведан, и бојаше се Бога, и уклањаше се ода зла. И роди му се седам синова и три кћери. И имаше стоке седам тисућа оваца и три тисуће камила и пет стотина јармова волова и пет стотина магарица, и чељади веома много; и бијаше тај човјек највећи од свијех људи на истоку. И синови његови састајаху се и даваху гозбе код куће, сваки свога дана, и слаху те позиваху три сестре своје да једу и пију с њима. И кад би се обредили гозбом, пошиљаше Јов и освећиваше их, и устајући рано приношаше жртве паљенице према броју свијех њих; јер говораше Јов: може бити да су се огријешили синови моји и похулили на Бога у срцу свом. Тако чињаше Јов сваки пут. А један дан дођоше синови Божији да стану пред Господом, а међу њих дође и Сотона. И Господ рече Сотони: откуда идеш? А Сотона одговори Господу и рече: проходих земљу и обилазих. И рече Господ Сотони: јеси ли видио слугу мојега Јова? нема онакога човјека на земљи, добра и праведна, који се боји Бога и уклања се ода зла. А Сотона одговори Господу и рече: еда ли се узалуд Јов боји Бога? Нијеси ли га ти оградио и кућу његову и све што има свуда унаоколо? Дјело руку његовијех благословио си, и стока се његова умножила на земљи. Али пружи руку своју и дотакни се свега што има, псоваће те у очи. А Господ рече Сотони: ево, све што има нека је у твојој руци; само на њега не дижи руке своје. И отиде Сотона од Господа.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост.

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Сав народ у храму клечи. После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто: "Нека узиђе...", па опет клекну.

Чтец пева:

Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.

Свештеник кади јужну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих први.

Діакоуз: Кѡнмемз.

Чтѣцз: Прокіменз, Псаломз рѣи, гласз 5:

Бл҃гословнхомз въ ко ѿма гд҃не.

Стихз: Мнозицею брашася со мною ѿ юности моеѧ.

Посѣмз возглаголетз діакоуз: Повелѣте.

Свѣщенникз же, взѣмз ѡбѣма рѣкама кадильницѣ и свѣщникз со свѣщѣю, стоитз предъ стѡю трапѣзю, зрѧ къ востокумз, и назнѧменѧ крѣстз, глаголетз: Премудрость, прѡрочи.

Тѧже ѡбратѧса на западз къ народѣ, глаголетз: Свѣтз хрѣтовз просвѣщѧетз всѣхз.

Чтѣцз: Іова чтѣнїе. [Гласъ ѧ, ст. ѧ-ѧ.]

Діакоуз: Кѡнмемз.

Чтѣцз:

Человѣкз нѣкїи бѧше во странѣ авїтїдїиствѣи, ѣмѣже ѿма іовз: и бѣ челѡвѣкз ѡнз истиненз, непороченз, рѣенз, бгочестнѣвз, оудалѧнса ѿ всѧкїа лѣкавыа вѣщи. быша же ѣмѣ сынове едѣмь, и дщѣри трѣи. и бѧхѣ икоти ѣгѡ, ѡвѣцз едѣмь тысащз, вельблѡдѡвз трѣи тысащы: идрѡгз волѡвз пѧть стѡтз, и ѡслѧнцз пасомыхз пѧть стѡтз, и слѡгз многѡ стѡлѡ, и дѣла вѣліа бѧхѣ ѣмѣ на землїи: и бѣ челѡвѣкз ѡнын бл҃городнѣишии ищнхз ѿ востѡкз солнца. сходящеса же сынове ѣгѡ дрѡгз ко дрѡгѣ, творѧхѣ пѣрз на кїиждо дѣнь, споѣмлюще вкѡпѣ и трѣи сестры своѧ, їасти и пѣти съ нимн. и ѣгда скончавѧшася днїе пѣра, послѧлѧше іовз и ѡчищѧше ѿхз, востаѧ задрѡ: и приношѧше ѡ нихз жѣртвы по числѣ ѿхз, и тельца едїнаго ѡ грѣсѣ, ѡ двѡшхз ѿхз. глаголѧше во іовз: негли когда сынове мои согрѣшиша, и въ мысли своѣи сѧла помыслиша прѡтнѣвѣ бгѧ; тѧкѡ оубѡ творѧше іовз всѧ днїи. и бысть їакѡ дѣнь сѣи, и сѣ прїидѡша ѧгглїи бж҃їи предстѧти предъ гд҃емз: и діаволз прїиде съ нимн. и рече гд҃ь діаволѣ: ѡкѡдѣ прїшѣлз єси; и ѡвѣщѧвз діаволз гд҃ви, рече: ѡбшѣдз зѣмлю, и прошѣдз поднѣнѣю сѣ ѣсмь. и рече ѣмѣ гд҃ь: вѧлз ли єси мыслїю твоѣю на раба моего іова; занѣ нѣсть їакѡ ѡнз, на землїи челѡвѣкз непороченз, истиненз, бгочестнѣвз, оудалѧнса ѿ всѧкїа лѣкавыа вѣщи. ѡвѣщѧ же діаволз, и рече предъ гд҃емз: єда тѣне іовз чтѣтз гд҃а; не ты ли ѡградѧлз єси внѣшнѧа ѣгѡ, и внѣтрѣннѧа дѡмѣ ѣгѡ, и їаже внѣ всѣхз ищнхз ѣгѡ ѡкрестз; дѣла же рѣкѣ ѣгѡ бл҃гословнѧз єси, и икоты ѣгѡ многѣ сотворнѧз єси на землїи. но послѧ рѣкѣ твоѣ, и коснѣса всѣхз, їаже ѿмать: ѧще не въ лицѣ тѡ бл҃гословнѣтз. тогда рече гд҃ь діаволѣ: сѣ всѧ єлнїка сѣтъ ѣмѣ, даѡ въ рѣкѣ твоѣ, но самогѡ да не коснѣшася. и нзѣде діаволз ѿ гд҃а.

Свѣщенникз глаголетз: Мнрз тн.

И чтѣцз: И дхѡви твоѡмѣ.

Діакоуз: Премудрость.

Чтѣцз поѣтз: Да испрѧвнѣса млѣтва моѧ, їакѡ кадїло предъ тобѡю, воздѣанїе рѣкѣ моѣю, жѣртва вечернѧа.

Подобѧетз вѣдати, єгда чтѣцз поѣтз: Да испрѧвнѣса млѣтва моѧ, їакѡ кадїло предъ тобѡю: всїи людїе ищнїи во храмѣ и во ѡлтарѣ, стоѧтз на колѣнахз молѧщеса. Єгда же начнетз: Воздѣанїе рѣкѣ моѣю: востаѡтз. На прѡчїихз же стїхѧхз, да испрѧвнѣса, пѣнїа, єгда котѡрый лнѣкз поѣтз, и всѧ страна стоитз: вторїи же лнѣкз и страна народа колѣна приклонѧютз. Іерей же стоѧ во ѡлтарѣ предъ стѡю трапѣзю, прїѧвз кадильницѣ съ дѡмїамомз, и кадїтз: послѣдїи же на да испрѧвнѣса, ѡдавз кадильницѣ и самз іерей приклонѧетз колѣна молѧса.

Чтец:

Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади источну страну светог Престола, а чтец, певачи десне певнице и сав народ на десној страни храма клече. Чтец устане и говори стих други.

Чтец:

Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.

Појци и народ десне стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади северну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих трећи.

Чтец:

Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник одлази светом Предложењу, окади Пређеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи. Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева: "Нека узиђе молива моја као кадило преда Те." Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући: "Уздизање руку мојих као принос вечерњи."

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, тр-пљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Свештеник: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље. Мир свима.

Појац: И духу твоме.

Ђакон. Читање Светог Јеванђеља по Матеју

Еванђеље од Матеја, зачало 98-101. (Глава 24,3-35.)

Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

У време оно, када сјеђаше на гори Маслинској приступише му ученици насамо говорећи: Кажи нам кад ће то бити и какав је знак твога доласка и свршетка вијека? И одговарајући Исус рече им: Чувајте се да вас ко не превари. Јер ће многи доћи у име моје говорећи: Ја сам Христос. И многе ће преварити. Чућете ратове и гласове о ратовима. Гледајте да се не уплашите; јер треба све то да се збуди. Али још није крај. Јер ће устати народ на народ и царство на царство и биће глади и помора и земљотреса по свијету. А то је све почетак страдања. Тада ће вас предати на муке, и побиће вас, и сви ће вас народи омрзнути због имена мога. И тада ће се многи саблазнити, и издаће један другог и омрзнуће један другог. И изићи ће многи лажни пророци и превариће многе. И зато што ће се умножити безакоње, охладњеће љубав многих. Али ко претрпи до краја, тај ће се спасти. И проповиједаће се ово Еванђеље о Царству по свему свијету за свједочанство свим народима. И тада ће

И по пѣніи чтеца, лики поѣтъ тоже. Таже, чтецъ стіхъ а:

Гдѣи, воззвахъ къ тебѣ, оубо слыши ма, во мнѣ гласъ моленіа моего, внигда воззвати ми къ тебѣ.

Лики: Да исправится мѣтва моя, ѿкъ кадило предъ тобою, воздѣланіе рѣкъ моею, жертва вечернаа.

Чтецъ, стіхъ б: Положи гдѣи, храненіе оустѣомъ моихъ, и двѣрь ѡгражденіа ѡ оустнахъ моихъ.

Лики: Да исправится мѣтва моя, ѿкъ кадило предъ тобою, воздѣланіе рѣкъ моею, жертва вечернаа.

Чтецъ, стіхъ г: Не оуклони сердце мое въ слова лѣкавствіа, нещевати вни въ грѣсѣхъ.

Лики: Да исправится мѣтва моя, ѿкъ кадило предъ тобою, воздѣланіе рѣкъ моею, жертва вечернаа.

И пакы чтецъ поѣтъ: Да исправится мѣтва моя, ѿкъ кадило предъ тобою.

И лики поѣтъ: Воздѣланіе рѣкъ моею, жертва вечернаа.

И по исполненіи творимъ поклѣны три.

Поѣмъ глаголетъ сщѣнникъ мѣтвѣ прѣнагѣ ѡфрема:

Гдѣи и вѣко животѣ моегѣ, дхъ празности, оубо слыши, любоначліа и празности не даждь ми. **[Поклѣны великіѣи.]**

Дхъ же цѣломудрїа, смиреномудрїа, терпѣніа и любвѣ дарѣи ми рѣкъ твоимѣ. **[Поклѣны великіѣи.]**

Ѣи гдѣи црю, дарѣи ми зрѣти моѣ прегрѣшенїа, и не ѡсѣждати брата моего: ѿкъ блгословенъ сѣи во вѣки вѣковъ. **[Поклѣны великіѣи.]**

Іерей: Премудрость, прости, оубо слышимъ стѣгѣ ѡвліа. Миръ всѣмъ.

Лики: И дхѣи твоимѣ.

Дїаконъ: Ѡ матїа, стѣгѣ ѡвліа чтеніе.

Лики: Слава тебѣ гдѣи, слава тебѣ.

Сщѣнникъ: Бѣнмемъ.

Ѡ матїа, зачало чн.

Во время оно, сѣдѣшѣи иисѣ на горѣ ѡлеѣнствѣи, пристѣпїша къ немѣ оученицы, наединѣ глаголюще: рцы намъ, когда сїа бѣдѣтъ; и что сѣсть знаменїе твоегѣ пришествїа, и кончина вѣка; и ѡвѣщавъ иисѣ, рече имъ: блудите, да никтоже вѣсъ прельстїтъ. мнози бо прїидѣтъ во имя мое, глаголюще: азъ сѣмъ хрїтосъ, и мнози прельстѣтъ: оубо слышати же имѣте бранн, и слышанїа бранѣмъ, зрїте, не оубо оубо ужасѣтесѣ: подобѣтъ бо всѣмъ сїмъ быти, но не тогда сѣсть кончина. востѣнетъ бо гѣзыкъ на гѣзыкъ, и црѣтво на црѣтво: и бѣдѣтъ гдѣи, и пѣгѣбы, и трѣси по мѣстѣмъ: всѣ же сїа, начало болѣземъ. тогда предадѣтъ вѣи въ скѣрбн, и оубо оубо вѣи: и бѣдете ненавидими всѣми гѣзыкн имѣне моего рѣдн. и тогда соблазнѣтсѣ мнози, и дрѣгъ дрѣга предадѣтъ, и возненавидѣтъ дрѣгъ дрѣга: и мнози лжепророцы востѣнѣтъ, и прельстѣтъ многиа: и за оумноженїе беззаконїа, и зѣлнѣтъ любѣи мнозихъ. претерпѣвїи же до конца, тои спасѣтсѣ. и проповѣстсѣ сїе ѡвліе црѣтѣа по всѣи вселеннѣи, во свѣдѣтельство всѣмъ гѣзыкѣмъ: и тогда прїидѣтъ кончина. сѣгда оубо оубо зрїте мѣрзость запѣстѣнїа, реченнѣю

доћи крај. Када, дакле, угледате гнусобу опустошења, о којој говори пророк Данило, гдје стоји на мјесту светоме - ко чита да разумије - тада који буду у Јудеји нека бјеже у горе; и који буде на крову да не силази да узме што му је у кући; и који буде у пољу да се не враћа натраг да узме хаљине своје. А тешко трудницама и дојиљама у те дане. Него се молите Богу да не буде бјежање ваше у зиму ни у суботу. Јер ће тада бити невоља велика каква није била од постанка свијета до сада, нити ће бити. И ако се не би скратили дани они, нико не би остао; али изабраних ради скратиће се дани они. Тада ако вам ко рече: Ево, овдје је Христос или ондје, не вјерујте. Јер ће се појавити лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и изабране. Ето вам казах унапријед. Ако вам, дакле, кажу: Ево га у пустињи, не излазите. Ево га у собама, не вјерујте. Јер као што муња излази од истока и сине до запада, тако ће бити и долазак Сина Човјечијега. Јер гдје је труп, ондје ће се и орлови окупити. И одмах ће се по невољи тих дана сунце помрачити, и мјесец своју свјетлост изгубити, и звијезде с неба пасти, и силе небеске покренути се. И тада ће се показати знак Сина Човјечијега на небу; и тада ће проплакати сва племена на земљи; и угледаће Сина Човјечијега гдје долази на облацима небеским са силом и славом великом. И послаће анђеле своје с великим гласом трубним; и сабраће изабране своје од четири вјетра, од краја до краја небеса. А од смокве научите поуку: Када се гране њене већ подмладе и олистају, знате да је близу љето. Тако и ви кад видите све ово, знајте да је близу пред вратима. Заиста вам кажем: Овај нараштај неће проћи док се све ово не збуди. Небо и земља ће проћи, али ријечи моје неће проћи.

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

И даље ток Пређеосвећене, по обичају. Тако треба да буде и у Велики Уторак, и у Велику Среду. А ако нема Пређеосвећене: Певамо на Господе повиках..., половину стихира, на 6. Стихира, глас 1: Господ који иде... (двапут). Достигавши верни... (двапут). Господе, тајна неизрецивог... (двапут). Слава, И сада: Господе који идеш на страдање... По њима вход са Еванђељем; и Светлости тиха... Такође прокимен, и Паримеји и Еванђеље. Затим, Удостој Господе... И јектенија: Допунимо вечерњу... На Стиховње, од истих стихира, стихира глас 5. Господе, учећи твоје ученике... Стих: К теби подижем очи своје... И опет исту стихиру. Стих: Помилуј нас, Господе,... Глас 8: Побојавши се браћо... Слава, И сада, глас исти: Другу Еву - Египћанку... Затим, Сада отпушташ... И остало уобичајено с поклонима. И по задњем Трисветом, и по Оче наш... Господе, помилуј, 12 пута. И молитва, Свесвета Тројице... и Нека је Име Господње... И Отпуст. Ово дакле вршимо у Уторак и у Среду.

А на трпези, једемо сухоједење, и тиме се задовољавамо. И као што у прву недељу овога светог поста, тако и у ове дане, на Велики Понедељак, Уторак и Среду треба постити.

Јер треба знати, да и шести Велики Сабор заповеди да верни проводе дане спасоносних страдања у посту и молитви и у умилењу срца. А у поноћ Велике Суботе, прекидати пост, према божанским Еванђелистима Матеју и Луци, јер први говори: касно у суботу, а други: врло рано, означајући тако средину ноћи.

даніиломъ пророкомъ, стоѣщѣ на мѣстѣ сѣтѣ: ѿже чтѣтъ, да разумѣетъ: тогда сѣиши во іудѣи, да бѣжатъ на горы. и ѿже на кровѣ, да не сходятъ взѣти ѿже въ домъ сѣгъ: и ѿже на селѣ, да не возвратитца вспѣть взѣти рѣзъ своихъ. горе же непрѣзднымъ, и дошымъ въ тѣи дни. молитеца же, да не бѣдетъ бѣгство ваше змиѣ, ни въ сѣбѣотѣ. бѣдетъ бо тогда ікорѣвѣ вѣлѣа, іаковѣ же нѣсть была ѿ начала міра досѣлѣ, ниже ѿмать быти. и ѿще не быша прекратѣнѣа днѣ ѿны, не бы оубо спасѣа всѣака плоть: и зберѣнныхъ же радн прекратѣнѣа днѣ ѿны. тогда ѿще ктѣ речѣтъ вамъ: сѣ здѣ хрѣтосъ, илѣ ѿндѣ, не имѣте вѣры. востѣнѣтъ бо лжехрѣсти и лжепророцы, и дадѣтъ знаменѣа вѣлѣа и чѣдѣа: іакоже прельстѣнѣа, ѿще возмѣжно, и и зберѣннымъ. сѣ прѣжде рѣхъ вамъ. ѿще оубо рекѣтъ вамъ, сѣ въ пѣтѣи сѣтъ, не и зыдѣте: сѣ въ сокровѣнцахъ, не имѣте вѣры. іакоже бо молѣа и сходятъ ѿ востѣокъ и іавлѣетца до западъ: тѣкѣ бѣдетъ пришествѣе сѣа чѣловѣческаго. и дѣже бо ѿще бѣдетъ трѣпъ, тѣмѣ соберѣтца ѿрлѣ. ѿбѣе же по ікорѣвѣ днѣи тѣхъ солнце помѣркнетъ, и лднѣ не дадѣтъ свѣта своего, и свѣзды спаднѣтъ съ небесѣ, и сѣлы небесныѣ подвигнѣтца. и тогда іавѣтца знаменѣе сѣа чѣловѣческаго на нѣсѣ: и тогда восплѣдѣтца всѣа колѣна земнѣа, и оубратъ сѣа чѣловѣческаго, градѣща на ѿбѣлѣхъ небесныхъ съ сѣлоу и славою многѣу. и послѣтъ ѿгглы своѣ съ трѣбнымъ гласомъ вѣлѣимъ, и соберѣтъ и зберѣннымъ сѣгѣ ѿ чѣтырѣхъ вѣтрѣ, ѿ конѣцъ нѣсъ до конѣцъ ѿхъ. ѿ смокѣвницы же наѣнѣтца прѣтчи: сѣгда оубѣ вѣлѣа сѣа бѣдѣтъ млѣда и лѣствѣе прозѣбнетъ, вѣдѣте, іакѣ блѣзъ сѣтъ жѣтѣа. тѣкѣ и вы, сѣгда вѣдѣте сѣа всѣа, вѣдѣте, іакѣ блѣзъ сѣтъ при двѣрѣхъ. ѿмѣнь глаголю вамъ: не мѣмонѣдетъ родъ сѣи, дѣндеже всѣа сѣа бѣдѣтъ. небо и земля мѣмонѣдетъ: словеса же моѣ не мѣмонѣдѣтъ.

Лѣкъ: Слава тебѣ, гдѣи, слава тебѣ.

И прочее послѣдованіе прѣдѣшѣенныхъ, по ѿбычаю. Тѣкѣ долѣженствѣетъ быти и въ великіи вторникъ, и въ великѣю сѣдѣ. ѿще же нѣсть прѣдѣшѣенныхъ: Поѣмъ на гдѣи воззѣхъ, половѣнѣ ѿ стѣхѣхъ, на ѣ. Стѣхѣра, гласъ ѿ: Градѣи гдѣ къ вѣольной стѣрѣти: двѣжды. Достѣгше вѣрѣи: двѣжды. Гдѣи, къ тѣнствѣ нензглаголанномъ: двѣжды. Слава, и нынѣ: Гдѣи градѣи къ страдѣнѣю: По сѣхъ вхѣдъ съ сѣвѣемъ: и свѣте тѣхѣи: Тѣже прокѣименъ, и парѣмѣи, и сѣвѣе. Тѣже, Сподѣбн гдѣи: И сѣктенѣа: Испѣлнмъ вечернѣю: На стѣхѣвѣ, ѿ тѣхъже стѣхѣхъ, стѣхѣра, гласъ ѿ: Гдѣи совершѣнѣнѣша мѣдрѣтѣвѣати: Стѣхъ: Въ тебѣ возведѣхъ ѿчи моѣ: И пакѣи тѣхъже стѣхѣхъ. Стѣхъ: Помѣлѣи насъ гдѣи: Гласъ и: И зѣошѣа смокѣвницы: Слава, и нынѣ, гласъ тѣиже: Вторѣю сѣвѣ: Тѣже, Нынѣ ѿпѣшѣеш: И прѣчѣа ѿбычѣа съ поклѣны. И по конѣчномъ трѣствѣ, и по ѿчѣ насъ: Гдѣи помѣлѣи, ѣи. Тѣже, мѣтѣа, Всѣстѣа трѣце: и бѣдѣи ѿмѣа гдѣи: И ѿпѣтѣ.

Сѣце оубо творѣмъ во вторникъ и въ сѣдѣ.

[Зрѣ] На трапѣзѣ же іадѣмъ сѣхѣдѣнѣе, и сѣмъ оубѣлѣемъ. И іакоже въ пѣрѣвѣ недѣлю сѣгѣа сѣгѣа постѣа: сѣце и въ сѣа днѣ, въ великіи понедеѣльникъ, во вторникъ и въ сѣдѣ постѣнѣа подобѣетъ.

[Зрѣ] Вѣдѣти бо подобѣетъ, іакѣ и шѣстѣи великіи собѣръ повелѣ, сѣпѣнѣельныѣ стѣрѣти днѣ въ постѣ, и мѣтѣвѣ, и оубмѣлѣнѣи сѣрдѣа сотѣворѣти вѣрнымъ: въ полѣнощи же великіа сѣбѣотѣ, ѿстаѣлѣти постѣа, бѣжѣствѣеннымъ сѣвѣлѣствѣмъ матѣдѣю и лѣцѣ: ѿвомъ оубо пѣздѣ въ сѣбѣотѣ глаголанѣемъ, ѿвомъ же оубѣромъ глѣбѣокѣмъ, мѣдѣлемѣ намъ нѣощи напѣсѣющымъ.

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дуго-ве наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе помилуј, **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 4)

Када (Те) призивах, услишао си ме, Боже правде моје; у жалости распространио си ме. Смилуј се на ме, и услиши молитву моју. Синови људски, докле ћете бити тешка срца? Зашто волите сујету, и тражите лаж? А знајте да је Господ показао чудо на преподобноме Своме. Господ ће ме услишити када завапим к Њему. Гневите се и не грешите; го-ворите (тихо) у срцима својим, на постељама својим скрушите се. Принесите (Богу) жртву правде, и уздајте се у Господа. Многи говоре: Ко ће нам показати добра? Знаменова се на нама светлост Лица Твога, Господе. Дао си радост у срцу моме; умножише се плодови пшенице, вина и јелеја. У миру ћу уснути и починути, јер си ме Ти, Господе, јединога у нади настанио.

(Псалам 6)

Господе, немој ме јарошћу Твојом изобличити, нити ме гневом Твојим покарати. Помилуј ме, Господе, јер сам немоћан; исцели ме, Господе, јер се сметоше кости моје, и душа се моја смути веома. А Ти, Господе, докле ћеш? Окрени се, Господе, избави душу моју; спаси ме ради милости Твоје. Јер нема ко ће Те у смрти

Повечеріе Великое.

Сщѣнникъ: Благословѣнъ бѣгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь. Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю ѿбѣнныи, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ съи, и вса исполнааи, сокровице блгнхъ и жнзни подателю, прѣиди и вселѣа въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкѣи, сѣбѣи безмертныи, помилуй насъ. трижды.

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣбѣи, посети и исцѣли немощи наша, имене твоегѡ ради.

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Оче нашъ, иже съи на несебхъ, да сватѣтса има твоє, да прѣидетъ црѣтвѣе твоє, да бдетъ бола твоа, ѣкѡ на неси и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщѣнникъ:

ѣкѡ твоє състь црѣтво и сила и слава, оца и си и стѣгѡ дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чтецъ: Аминь.

Гдн помилуй, **ѣ.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прѣидите, поклонѣса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидите, поклонѣса и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидите, поклонѣса и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ д.

Внегда призвати мнѣ, оубыша мѣ бгѣ правды моеа: въ скорби распространилѣ мѣ съи. оубедри мѣ, и оубыши млтвѣ мои. сынове человецестѣи, доколѣ тяжкосердѣи; всаю любите съетѣ, и ищете лжи; и оубѣдите, ѣкѡ оудви гдѣ прѣбнаго своего: гдѣ оубышитъ мѣ, внегда воззвати мнѣ къ немѣ. гнѣвайтса, и не согрѣшайте: иже глаголете въ сердцахъ вашихъ, на ложахъ вашихъ оумилитса. пожрите жертвѣ правды, и оуповайте на гдѣ. мнѡзи глаголютъ: кто ибнитъ намъ блгаа; знаменаса на насъ свѣтъ лица твоегѡ, гдн. далъ съи велѣїе въ сердце моему, ѿ плода пшеницы, вина и сѣла твоегѡ оумножишаса. въ мирѣ вкѡпѣ оуенѣ и почи: ѣкѡ ты гдн, сдѣнаго на оупованїи вселѣлѣ мѣ съи.

Псаломъ е.

Гдн, да не ѣроствѣю твоєю ѡбличши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накажешши мене. помилуй мѣ гдн, ѣкѡ немощенъ съмъ: исцѣли ма гдн, ѣкѡ сматѡшаса кѡсти моа. и душа моа сматѣса сѣла: и ты гдн, доколѣ; ѡбратѣса гдн, избави душѣ мою, спси ма ради млти твоєа: ѣкѡ несть въ смерти поминанїе тебе, во адѣ же кто

спомињати; и у аду ко ће Те славити? Уморих се у уздисању мојем, сваку ноћ квасим одар свој, сузама својим постељу моју обливам. Помути се од жалости око моје, остарих од свих непријатеља мојих. Одступите од мене сви који чините безакоња, јер услиша Господ глас плача мојега. Услиша Господ мољење моје, Господ молитву моју прими. Да се постиде и смуте сви непријатељи моји; да се поврате и што пре се постиде.

(Псалам 12)

Докле ћеш, Господе, заборављати ме до краја? Докле ћеш одвраћати Лице Своје од мене? Докле ћу се домишљати у души својој, мучити се у срцу својем дању и ноћу? Докле ће се узносити непријатељ мој нада мношвом? Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“ Они који ме угњетавају обрадоваће се ако посрнем. А ја се на милост Твоју уздах; обрадоваће се срце моје спасењу Твоме. Певаћу Господу - Добротвору моме, и псал-мопојаћу Имену Господа Вишњеге. Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој, на Тебе се поуздах, да се не постидим до века. Да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети. Нека се постиде они који узалуд безаконују. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Опомени се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Својој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне који греше на путу. Упутиће кротке на суд, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима који ишту завет Његов и све-дочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му да-ти (Бог) на путу који је изабрао. Душа ће се његова настанити у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је тврђава онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја усамљен и сиромаш. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и опрости све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни приањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

исповѣстася тебѣ; оутрѣдихася въздыханіемъ моимъ, и змыю на великъ нощь ложе мое, слезами моими портею мою ѡмочу. смятѣся ѡ ѿроути Ѣко мое, ѡбетшахъ во вѣхъ врагъ моихъ. ѡстѣпните ѡ мене вси дѣлающіи беззаконіе, ѡтѣхъ оубо оубыша гдѣ гласъ плача моего. оубыша гдѣ моленіе мое, гдѣ мѣтѣхъ моихъ прѣидѣхъ. да постыдѣтсѣ, и смятѣтсѣ вси врази мои: да возвратѣтсѣ, и оустыдѣтсѣ сѣлѡ скорбѣ.

Псаломъ ѿ.

Докѡлѣ, гдѣи, забдѣши мѧ до конца; докѡлѣ ѡбращаѣши лице твое ѡ мене; докѡлѣ положи советы въ душѣи моеѣи, болѣзнь въ сѣрдцѣи моемъ день и нощь; докѡлѣ вознесѣтсѣ врагъ мой на мѧ; прѣзри, оубыши мѧ гдѣи бже мой, просвѣти Ѣчи мои, да не когда оуби въ смѣрть. да не когда речѣтъ врагъ мой: оукрѣпихася на него. стѣжающіи мѧ возрадѣютсѣ, ѡще подвижутся. ѡзъ же на мѣтѣ твоѣи оуповахъ: возрадѣтсѣ сѣрдце мое ѡ спсѣніи твоѣмъ. воспоѡ гдѣи блгодѣавшемъ мнѣ, и поѡ имени гдѣи вышнѣмъ. Прѣзри, оубыши мѧ гдѣи бже мой, просвѣти Ѣчи мои, да не когда оуби въ смѣрть: да не когда речѣтъ врагъ мой: оукрѣпихася на него.

Слава Ѣцѣи и снѣи и стѡму дхѣи, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь. ѡлнѣи, ѡлнѣи, ѡлнѣи, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Гдѣи помнѣи, **трижды.**

Слава Ѣцѣи и снѣи и стѡму дхѣи, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Псаломъ ѿ.

Къ тебѣ гдѣи, воздвнгохъ душѣи мою, бже мой на тѧ оуповахъ, да не постыжѣсѣ во вѣкѣи, ниже да посмѣютъ мѧ сѧ врази мои: ѡбо вси терпѣющіи тѧ, не постыдѣтсѣ. да постыдѣтсѣ беззаконнѣющіи вотще. пѣти твоѡ гдѣи, скажи мѧ, и стезѣи твоѣи наущи мѧ. настѣви мѧ на истинѣ твоѣи, и наущи мѧ: ѡтѣхъ ты ѣси бже спсѣи мой, и тебѣ терпѣхъ весь день. помани щедрѡты твоѡ гдѣи, и мѣти твоѡ, ѡтѣхъ ѡ вѣка сѣть. грѣхъ ѡноути моеѡ, и невѣдѣніѡ моеѡ не помани, по мѣти твоѣи помани мѧ ты, радѣи блгостѣи твоѡ гдѣи. блгъ и правъ гдѣи, сего ради законоположитъ согрѣшающимъ на пѣти. настѣвнтъ крѡткѣи на сѣдѣ, наущнтъ крѡткѣи пѣтѣмъ своѣмъ. вси пѣти гдѣи мѣтѣи и истинна, взыскающимъ завѣта сего и свѣдѣніѡ сего. ради имене твоего гдѣи, и ѡчнѣи грѣхъ мой, многъ бо ѣсть. кто ѣсть человекъ боѡиѣи гдѣи; законоположитъ сѣмъ на пѣти, сегоже и звѡлн. душа сего во блгнхъ водворитсѣ, и сѣма сего наследнтъ зѣмлю. держава гдѣи боѡиѣи сего, и завѣтъ сего ѡбѣтѣи и мѣи. Ѣчи мои вынѣи ко гдѣи, ѡтѣхъ тоѡи исторгнетъ ѡ сѣти нѡзѣи мои. прѣзри на мѧ, и помнѣи мѧ, ѡтѣхъ ѣдинородъ и ницъ ѣсмь ѡзъ. скѡрбѣи сѣрдца моего оумножншасѣ, ѡ нѣждѣи моихъ и зведѣи мѧ. вѣждѣи смрѣніе мое и трѣдѣи мой, и ѡстѣви всѡ грѣхѣи моѡ. вѣждѣи врагѣи моѡ, ѡтѣхъ оумножншасѣ, и ненавнѣннѣи неправѣднѣи возненавнѣшасѣ мѧ. сохрани душѣи мою, и и зѣави мѧ, да не постыжѣсѣ, ѡтѣхъ оуповахъ на тѧ. несѡбѣвѣи и правѣи прилѣплѣхѣи мнѣ, ѡтѣхъ потерпѣхъ тѧ гдѣи. и зѣави бже, и ѡлѣи ѡ вѣхъи скорбѣи сего.

(Псалам 30)

У Тебе се, Господе, поуздах, да се не постидим довека: праведношћу Твојом избави ме, и изведи ме. Приклони и ухо Твоје мени, похитај да ме избавиш. Буди ми бог Заштитник, и дом прибежишта, да се спасем. Јер тврђава моја и прибежиште моје Ти јеси; и ради Имена Твога упутићеш ме, и водићеш ме. Избавићеш ме од замке ове коју ми скрише, јер си Ти Заштитник мој, Господе. У руке Твоје предајем дух свој; избавио си ме, Господе, Боже Истине. Омрзнуо си оне који се држе сујетних идола. А ја се у Господа уздам. Радоваћу се и веселићу се милости Твојој. Јер си погледао на понижење моје, спасао си од невоља душу моју, и ниси ме предао у руке непријатеља, поставио си на ширину ноге моје. Помилуј ме, Господе, јер сам жалостан; помути се од јада око моје, душа моја и утроба моја. Јер ишчиле у муци живот мој, и године моје у уздасима; изнеможе у сиромаштву снага моја, и кости моје сатреше се. Код свих непријатеља мојих бејаш поруга, а нарочито суседима мојим; и страх познаницима мојим; они ко-ји ме видеше напољу, побегоше од мене. Заборављен бих као мртав у људском срцу, бејаш као сасуд разбијени. Јер слушах клевету од многих боравећих који около, када се окупише заједно на мене, договараше се да узму душу моју. А ја се у Тебе, Господе, на-дам; рекох: Ти си Бог мој. У руци Твојој је жреб мој; избави ме из руку непријатеља мојих, и од оних који ме гоне. Засијај Лицем Твојим на слугу Твога, спаси ме милошћу Твојом. Господе, да се не постидим, јер Тебе призивах; да се посраме безбожници, и да упадну у пакао. Нек занеме усне лажљиве, које говоре на праведника безакоње, у охолости и са поругом. Како је велико мноштво добротe Твоје, Господе, коју си припремио онима који Те се боје, коју чиниш онима који се уздају у Тебе, пред синовима човечи-јим. Сакрићеш их у скровишту Лица Твога од метежа људског; ставићеш их под кров од језика свадљивих. Благословен је Господ, јер чудесно показа милост Своју у граду утврђеном. А ја рекох у малоумности мојој: одбачен сам од очију Твојих. Ради тога си услишио глас мољења мога, када завапих к Теби. Љубите Господа, сви верни Његови, јер Господ истину тражи, и узвраћа онима који премного чине охолост. Будите бодри, и нека ојача срце ваше, свих вас који се надате у Господа.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која проходи у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и расплату грешника видећеш. Јер си Ти, Господе, надање моје; Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће при-ближити стану твоме. Јер ће Анђелима сво-јим заповедити за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ћете узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспида и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Јер се на Мене поуздао, и избавићу га; покрићу га, јер позна Име Моје. Призваће Ме, и услишаћу га; са њиме ћу бити у невољи, избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Псаломъ ѿ.

На тѣ гдѣи оуповахъ, да не постыжѣса во вѣкы, правдою твоєю избави мѧ, ѿ немъи ма. приклонѣи ко мнѣ оухо твоє, оукори избави мѧ. бѣди мѣи въ бѣга защитителя, ѿ въ домы пренебжнцы, ѣже спсѣти ма. ѣакъ держава моѧ, ѿ пренебжнцы моѧ ѣси ты: ѿ ѿмене твоегѡ радн настѣвнши мѧ, ѿ препитѣши мѧ. избедѣши мѧ ѡ сѣти сеѧ, ѿже скрѣши мѣи: ѣакъ ты ѣси защититель мой гдѣи. въ рѣчѣ твоѣи предложѣ дѡхъ мой: избавилъ мѧ ѣси гдѣи бѣже истинны. возненавидѣлъ ѣси хранѣщыя сѣтыи вѡтщѣ: ѣзъ же на гдѣи оуповахъ. возрадѡуся ѿ возвеселюся ѡ млти твоѣи, ѣакъ призрѣлъ ѣси на смиреніе моѧ, спѣлъ ѣси ѡ нѡждѣ дѡшѡ мой. ѿ нѣси менѣ затворилъ въ рѣкѣхъ вражѣихъ, постѣвилъ ѣси на прострѣннѣ нѡзѣи моѣи. помилѡи мѧ гдѣи, ѣакъ скорбѣю, смѣтѣса ѣакоутию око моѧ, дѡшѡ моѧ ѿ оутрѡба моѧ. ѣакъ исчезѣ въ болѣзньи жнеѡтъи мой, ѿ лѣта моѧ въ въздыхѣннѣхъ: ѿнемѡже нищетоу крѣпость моѧ, ѿ кѡсти моѧ смѡтѡшама. ѡ вѣхъ врагъ мойхъ бѣхъ поношеніе, ѿ соудѡмъ моймъ сѣлѡ, ѿ страхъ знаѣмымъ моймъ: видѡщѣи мѧ вѡнъ бѣжѡша ѡ менѣ. забвенъ бѣхъ ѣакъ мѣртвъ ѡ сѣрца, бѣхъ ѣакъ соудъ погубленъ. ѣакъ слышѡхъ гажденіе многнхъ жнеѡщнхъ оукрестъ: внегодѣи обратѣса ѿ мѧ въ оупѣ на мѧ, прѣити дѡшѡ мою советѡшѡ. ѣзъ же на тѣ гдѣи оуповахъ, рѣхъ: ты ѣси бѣгъ мой. въ рѣкѣ твоѣи жребѣи мой, избави мѧ ѿ рѣкѣи врагъ мойхъ, ѿ ѡ гонѡщнхъ мѧ. просвѣти лице твоє на раба твоегѡ, спсѣи ма млтию твоєю. гдѣи, да не постыжѣса, ѣакъ призвѣхъ тѧ, да постыдѡтъса нечестѣи, ѿ снѡдѡтъ въ ѡдъ. нѣмы да вѡдѡтъ оустныи льстѣныи, глаголющыи на праведнаго беззаконіе, гордыню ѿ оуничженіемъ. коль многѡе мѡжество бѣгѡсти твоѣѧ гдѣи, ѿже скрѣилъ ѣси боѡщымъ тебѣ, соудѣлалъ ѣси оуповающимъ на тѧ, прѣдъ сыныи человекѣескнми. скрѣиши ѿхъ въ тайнѣ лица твоегѡ ѡ млтѣжа человекѣеска: покрѣиши ѿхъ въ кровѣ ѡ прѣрѣкѣнѣи ѡзыкъ. бѣгѡсловенъ гдѣи, ѣакъ оуднѣи млти своѣи во градѣ ѡграженѣи. ѣзъ же рѣхъ во ѿсетѡплѣннѣи моѣи, ѡвѣрженъ ѣсмь ѡ лица оутию твоєю: сего радн оуслѣшилъ ѣси гласъ млтвы моѣѧ, внегодѣи воззвѣхъ къ тебѣ. возлюбѣте гдѣи вѣи прѣбенѣи сего, ѣакъ истинны възискаѣтъ гдѣи ѿ воздѣтъ ѿзлнше творѡщымъ гордыню. мѡжайтѣса, ѿ да крѣпѣтѣса сѣрца вѡше, вѣи оуповающимъ на гдѣи.

Псаломъ ѿ.

Живѣи въ помоции вѣшнагѡ, въ кровѣ бѣи нѣнагѡ водворѣтѣса. речѣтъ гдѣи: застѡпникъ мой ѣси, ѿ пренебжнцы моѧ, бѣгъ мой, ѿ оуповаю на него. ѣакъ тѡи избавитѣ тѧ ѡ сѣтии лѡбчи, ѿ ѡ словесѣ млтѣжна. плѣцмаи своѣи ѡсѣнитѣ тѧ, ѿ подъ крнѣ сего надѣшнса. ордѣжемъ ѡбѣдетѣ тѧ истинна сего, не оубѡишнса ѡ страхаи ноциагѡ, ѡ стрѣлыи летѡщѣи во днѣи, ѡ вѣщи во тѣмѣи прѣходѡщѣи, ѡ сѣрца ѿ бѣса полѡденнагѡ. падѣтъ ѡ страныи твоѣѧ тѣсѡца, ѿ тѣма ѡдѣснѡю тебѣ, къ тебѣ же не прѣближитѣса. ѡбѡче оуиима твоѣи смѡтрнши, ѿ воздѡлнѣи грѣшникѡвъ оузрнши. ѣакъ ты гдѣи, оупованіе моѧ, вѣшнагѡ положилъ ѣси пренебжнцы твоѣи. не прѣидѣтъ къ тебѣ слѡ, ѿ рѣна не прѣближитѣса тѣлесн твоѡмѡ. ѣакъ ѡглѡмъ своѣимъ заповѣсть ѡ тебѣ, сохранити тѧ во вѣхъ пѡтѣхъ твоѣхъ. на рѣкѣхъ вѡзмѡтъ тѧ, да не когда прѣткнѣши ѡ каменъ нѡгѡ твоѡ. на ѡпѣда ѿ касѣлика настѡпнши, ѿ попереши львѡ ѿ смѣа. ѣакъ на мѧ оупѡва, ѿ избавлю ѿ: покрѣю ѿ, ѣакъ познѡ ѿ ма моѧ: воззовѣтъ ко мнѣ, ѿ оуслѣшѡ сего: сз ннмъ ѣсмь въ искѡрѣн, ѿзмѡ сего: ѿ прослѣблю сего: долготѡу днѣи ѿсполню сего, ѿ глѡю сѡмѡ спсѣніе моѧ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Тада почињемо говорити следеће стихове (течно, без певања, ако је изван Велике Четрдесетнице; а ако је унутар ње, онда их певају оба хора), са слаткопојањем, полако, и високим гласом.

Почиње Први хор овако:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.

Други хор, исто.

Тако по реду сваки хор свој стих. Опет Први хор:

Послушајте до крајева земље. Јер је с нама Бог.

Па Други хор:

Моћници, покорите се. Јер је с нама Бог.

Ако ли опет ојачате, опет побеђени бићете. Јер је с нама Бог.

И замку коју замислите, разориће Господ. Јер је с нама Бог.

И реч коју изговорите, неће остати у вама. Јер је с нама Бог.

А страха вашег нећемо се бојати, нити ћемо се збунити. Јер је с нама Бог.

Господа пак Бога нашега, Њега ћемо светковати, и Он ће нам бити страх. Јер је с нама Бог.

И ако на Њега будем се надао, биће ми на освећење. Јер је с нама Бог.

И уздаћу се у Њега, и спасићу се Њиме, Јер је с нама Бог.

Ево ја и деца коју ми даде Бог. Јер је с нама Бог.

Народ који седи у тами, виде Светлост велику. Јер је с нама Бог.

Који живите у земљи и сенци смрти, Светлост ће обасјати вас. Јер је с нама Бог.

Јер нам се Дете роди, Син нам се даде. Јер је с нама Бог.

Њему је власт на рамену Његовом. Јер је с нама Бог.

И мира Његовог нема границе. Јер је с нама Бог.

И назива се име Његово - Великог Савета Ангел. Јер је с нама Бог.

Чудан, Саветник. Јер је с нама Бог.

Бог Моћни, Властодржац, Кнез мира. Јер је с нама Бог.

Отац будућега века. Јер је с нама Бог.

Кад се заврше стихови, пева се опет:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.

Први хор:

Слава... С нама је Бог...

Други хор:

И сада... С нама је Бог... Тада оба хора заједно: Јер је с нама Бог.

И одмах следеће тропаре:

Први хор:

Прошавши дан, благодарим Ти, Господе; вече са ноћију, даруј ми без греха, Спасе, и спаси ме.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмѣнь.
 ѿлладѣа, ѿлладѣа, ѿлладѣа, слава тебѣ бже. **Трѣжды.**

Гдѣ помѣдѣи, **трѣжды.**

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмѣнь.

Тѣже начинѣемъ глаголати стѣхѣ со сладкопѣніемъ, не скорѣ, и великимъ гласомъ.

Первыѣ лиѣкъ: Сз нами бгѣ, раздѣлѣйте гзѣыцы, и покарѣйтеца: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Вторыѣ лиѣкъ, тожде. Тѣже по чѣну кѣждо лиѣкъ своѣ стѣхѣ.

Первыѣ лиѣкъ: Оуслѣшѣте до послѣднихъ землѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Вторыѣ лиѣкъ: Могуѣи покарѣйтеца: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

ѿще бо пѣки возмѣжете, и пѣки побѣждѣни бдѣте: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И ѣже ѿще совѣтѣ совѣщавѣте, разорѣтѣ гдѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И слово, ѣже ѿще возглаголетѣ, не пребдѣтѣ въ вѣсѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Стрѣха же вѣшегѣ не оубоѣмѣа, ниже смдѣтѣмѣа: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Гдѣ же бѣа нашегѣ того ѡсѣтѣмъ, и тоѣ бдѣтѣ намъ въ стрѣхѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И ѿще на него надѣаа бдѣ, бдѣтѣ мнѣ во ѡсѣѣніе: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И оуповѣа бдѣ на него, и спадѣа ѣмъ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Сѣ ѿзз и дѣтѣи, ѣже мѣ дадѣ бгѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Людѣ ходѣиѣи во тѣмѣ, видѣша свѣтѣ вѣлѣи: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Жнеѣиѣи во странѣ и сѣни смѣртѣи, свѣтѣ возѣлѣетѣ на вы: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Гѣкѣ ѡтѣрѣа родѣа намъ, сѣнъ, и дадѣа намъ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Ѣгѣже начѣльство бѣсть на рамѣ ѣгѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И мѣра ѣгѣ нѣсть предѣла: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И нариѣетѣа ѣма ѣгѣ, велиѣа совѣта ѿгѣлѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Чдѣенъ совѣтѣниѣкъ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Бгѣ крѣпокѣ, властѣтель, начѣльниѣкъ мѣра: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Ѡцѣ бдѣдѣагѣ вѣка: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Исполнившымъ же са стѣхѣмъ, ѣкѣ предрѣѣа, поѣтѣа:

Сз нами бгѣ, раздѣлѣйте гзѣыцы, и покарѣйтеца: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И пѣки ѣдинѣю ѡ ѡвоѣ лиѣкъ.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому дху.

Первыѣ лиѣкъ: Сз нами бгѣ.

И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмѣнь.

Вторыѣ лиѣкъ, тожде: Сз нами бгѣ.

Тѣже двѣ лиѣка вкдѣѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И ѿѣе настоѣщымъ тропарѣ.

Первыѣ лиѣкъ: Дѣнь прѣшѣдъ, блгодарю тѣа гдѣ, вѣчеръ, прошѣ, сз нѣщѣю безъ грѣхѣа
 подѣждѣ мѣ сѣсе, и сѣсѣ ма.

Други хор:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Прошавши дан, славословим Те, Владико, вече са ноћију, без саблазни даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Оба хора:

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Прошавши дан, песмословим Те, Свети, вече са ноћију, без зависти даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Бестелесне природе Херувими, неућутним песмама Тебе славослове. Шестокрилна жива бића Серафими, непрестаним гласима Тебе преузносе. Анђеоске све војске, трисветим песмама Тебе похваљују. Јер си Ти пре свију Сушти Отац, и Сабеспочетног имаш Твојега Сина. И Равночасног носиш Духа Живота, Тројице јављајући неразделљивост. Пресвета Дјево, Мати Божја, и ви Очевидци и Служитељи Логоса. Пророка и Мученика сви хорови, који бесмртни имате живот. За све се молите усрдно, јер сви ми јесмо у бедама. Да Преподобни и Богоносни Оци наши, Пастири и Учитељи васељене, молите за нас грешне.

И одмах, нижим гласом:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Ма-рије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животвор-ног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

И одмах ове стихове: Пресвета Владичице...

Први стих се говори 3 пута, сви остали 2 пута, а последњи: И помилуј нас (1 пут.)

Пресвета Владичице Богородице, моли за нас грешне.

Све Небеске Силе светих Анђела и Арханђела, молите за нас грешне.

Свети Јоване, Пророче и Претече и Крститељу Господа нашег Исуса Христа, моли за нас грешне.

Свети славни Апостоли, Пророци и Мученици, и сви Свети, молите за нас грешне.

Свети Словенски Првосветитељи и Учитељи Кирило и Методије, Клименте и Науме, Ангеларије, Саво и Горазде, молите за нас грешне.

Свети Српски Просветитељи и Учитељи, Симеоне Мироточиви, Светитељу Саво, Арсеније, Максиме, Василије, Петре, молите за нас грешне.

Свети Српски Мученици и Новомученици, Јоване Зетски, Лазаре Косовски, Стефане

Второй ѿнок: Слава Ѿцѣ ѿ сѣи ѿ сѣомѣ дхѣ.

Дѣнь прешѣдз, славослѣблю тѣ вѣко, вѣчерз, прошѣ, съ нѣцїю безсѣблѣзности поѣждѣ мѣ сѣсе, ѿ сѣси ма.

Два ѿнка: ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣвз. ѿмїнь.

Дѣнь прешѣдз, пѣснослѣблю тѣ сѣѣи, вѣчерз, прошѣ, съ нѣцїю ненавѣтченз поѣждѣ мѣ сѣсе, ѿ спасї ма.

Безплѣтноѣ сѣстество херѣвїмское, немѣлчнѣи пѣснѣи тѣ славослѣбѣтз. шестокрїльнѣи жнѣвѣтнѣи серафїи, непрестѣннѣи глѣсы тѣ превозносѣтз: ѿггловз же всѣ вѣннѣтѣи трнѣтїи пѣснѣи тѣ восхвалѣютз. прѣжде во всѣхз сѣи сѣи Ѿцз, ѿ сѣезначѣльна ѿмѣи твоегѣ сѣи: ѿ равночѣтна носѣи дхѣ жнѣзнн, трѣцїи ѿвлѣешн нераздѣльное. пресѣтѣлѣ дѣо мѣтн бѣжїа, ѿ ѿже слѣва самовїдцїи ѿ слѣгнї: прѣрѣкз же ѿ мѣтнѣи всн ѿлицы, ѿкѣ безмѣртнѣи ѿмѣце жнѣзнь: ѿ всѣхз молїтѣсѣ прнлѣжнѣи, ѿкѣ всн сѣсмы вѣ бѣдѣхз. да прѣлестн ѿзѣавлѣшесѣ ѿкѣавгѣ, ѿггльскѣю вопїемз пѣснѣи: сѣѣи, сѣѣи, сѣѣи, трнѣтїи гдн, помнѣдн ѿ сѣи насз, ѿмїнь.

ѿ ѿѣе нїзкнѣи глѣсомз, ѿсповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во сѣднѣаго бѣа Ѿцѣ вседержїтѣла, творцѣ нѣѣ ѿ землн, вїднѣимз же вѣѣмз ѿ невїднѣимз. ѿ во сѣднѣаго гдѣ ѿнѣа хрїтѣ, сѣи бѣжїа, сѣднѣорѣднѣа, ѿже ѿ Ѿцѣ рождѣннѣа прѣжде всѣхз вѣкз: свѣтѣа ѿ свѣтѣа, бѣа ѿстнннѣа ѿ бѣа ѿстнннѣа, рождѣннѣа, не сотворѣннѣа, сѣднѣосѣцнѣа Ѿцѣ, ѿмѣже всѣа бѣшѣа. насз рѣдн чѣловѣкз, ѿ насшегѣ рѣдн спасѣнїа, шѣдшѣа съ нѣез, ѿ воплотнѣвшѣаго ѿ дхѣ сѣтѣа ѿ мрїи дѣвы, ѿ вѣчѣлѣчшѣаго. распѣтѣаго же за ны прн понтїнѣстѣмз пїлатѣ, ѿ страдѣвшѣа, ѿ погрѣбѣннѣа, ѿ воисрѣшѣаго вѣ трѣтїи дѣнь по писѣнїемз. ѿ возшѣдшѣаго на нѣсѣа, ѿ сѣдѣаца ѿдеснѣю Ѿцѣ. ѿ пакн грдѣшѣаго со славою, сѣднѣтн жнѣвїмз ѿ мѣртѣвїмз, сѣгѣже црїтѣю не вѣдетз концѣа. ѿ вѣ дхѣ сѣтѣаго, гдѣа, жнѣвѣтворѣацаго, ѿже ѿ Ѿцѣ нѣходѣацаго, ѿже со Ѿцѣмз ѿ сѣомз споклнѣема ѿ славнѣи, глѣголѣвшѣаго прѣрѣкн. во сѣднѣи сѣтѣю собѣрнѣю ѿ аплѣскѣю црїковѣ. ѿсповѣдѣю сѣднѣо крїщенїе, во ѿстѣвлѣнїе грѣхѣвз. чѣю воисрѣнїа мѣртѣвїхз: ѿ жнѣзнн вѣдѣшѣаго вѣка. ѿмїнь.

ѿ ѿѣе, Пресѣтѣлѣ: всѣа глѣголѣтѣсѣ по двѣжды, кромѣ Пресѣтѣлѣ влѣце, сѣже глѣголѣтѣсѣ трнѣжды.

Пресѣтѣлѣ влѣце бѣе, молн ѿ насз грѣшнѣихз.

Всѣа нѣнѣи снлы сѣтѣихз ѿгглз ѿ архѣгглз молнѣте ѿ насз грѣшнѣихз.

Сѣѣи ѿ ѿаннѣ прѣрѣче, ѿ прѣтѣче, ѿ крїтнѣтѣелю гдѣа насшегѣ ѿнѣа хрїтѣа, молнѣте ѿ насз грѣшнѣихз.

Сѣтнѣи славннѣи аплн, прѣрѣоцїи ѿ мѣтнцїи, ѿ всн сѣтнѣи, молнѣте ѿ насз грѣшнѣихз.

Прпѣвннѣи ѿ бѣгонѣсннѣи Ѿтцѣи наснн, пѣсѣтѣрїе ѿ оучнѣтѣлїе вселѣннѣи, молнѣте ѿ насз грѣшнѣихз.

Дечански, Авакуме и Пајсије, Страдалници Глински и Јадовински, Јасеновачки и Пребиловачки, и сви Новомученици Косовско-метохијски, молите за нас грешне.

Овде се говори и Свети храма.

Непобедива и неуништива и Божанска сило Часнога и Животворнога Крста, не остави нас грешне. Боже, очисти нас грешне. И помилуј нас.

Чтец:

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

И певамо тропар Празника; иначе, певамоове Тропаре:

У Понедељак и у Среду увече, на глас 2:

Просвети очи моје, Христе Боже, да не заспим на смрт, да не рекне непријатељ мој: надјачао сам га.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Заступник душе моје буди, Боже, јер ходим усред многих замки; избави ме од њих, и спаси ме, Благи, као Човекољубац.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичан:

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти, Богородице Дјево, моли од Тебе Рођенога; јер много може молитва Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешних, Свечиста, јер је Милостив и моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео.

Господе помилуј. **(40 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Јереј: Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исуса Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитву ову Василија Великог:

Господе, Господе, Који си нас избавио од сваке стреле која лети дању, избави нас и од сваке ствари која проходи у тами. Прими жртву вечерњу - руку наших уздање. Удостој

нас да и ноћно попрште беспорочно прођемо, неискушани од зла; и избави нас од сваке смућености и бојазни, који нам ђаво причињава. Даруј душама нашим умиљење, и мислима нашим старање о испитивању на страшном и праведном Суду Твоме. Прикуј тела наша страху Твоме, и умртви удове наше што су на земљу, да се и почивањем у сну просветлимо гледањем судова Твојих. Одагнај пак од нас свако маштање неприкладно, и штетну похоту. И подигни нас у време молитве, утврђене у вери, и напредујући у заповестима Твојим, благовољењем и добротом Јединороднога Сина Твога, са Којим си благословен, са Пресветим и Благим и Животворним Твојим Ду-хом, сада и увек и у векове векова. Амин

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Тебијединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када будеш судио. Гле, у безкоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом пле-менитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој прав-ди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалим-ски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 101)

Господе, услиши молитву моју, и вапај мој Теби да дође. Не одврати Лице Твоје од мене; у дан када сам жалостан, приклони ми ухо Твоје; у дан када Те призовем, брзо ме услиши. Јер ишчезоше као дим дани моји, и кости моје као суве гране сасушише се. Покошен бих као трава, и исахну срце моје, јер заборавих јести хлеб свој. Од гласа уздиса-ња мога, прилепи се кост моја месу моме. Постадох сличан роди у пустињи, бејаш као ноћна врана на зидинама; бдех и бих као птица, усамљена на крову (куће). Сав дан ми се ругаху непријатељи, и који ме хвалише заклинаху се против мене. Јер прашину као хлеб једох, и пиће своје с плачем мешах, пред лицем гнева Твога и срџбе Твоје, јер уздигавши, низвргао си ме. Дани моји као дим

всѣкаго смущеніа и боѣзни, ѣже ѿ дѣвола на мѣх прѣбывающіа. дѣрѣи дѣшамъ нашимъ оумнленіе, и помысламъ нашимъ попеченіе, ѣже на страшнѣмъ и прѣведнѣмъ твоёмъ едѣ испытаніа. пригвозди страхъ твоёмъ плоти наша, и оумертви оуды наша едѣ на земли: да и соннымъ безмолвіемъ просвѣтити мѣх зрѣніемъ едѣбъ твоихъ. ѿнми же ѿ насъ всѣкое мечтаніе неподобное, и похоть вѣднѣ. возстави же насъ во время молитвы, оутверждены въ вѣрѣ, и прѣспѣвающіа въ заповѣдехъ твоихъ, бѣговолѣніемъ, и бѣлгостію едннороднаго сѣа твоего: съ нимже бѣгословенъ еси, съ прѣсѣтымъ, и бѣгнмъ, и животворѣщимъ твоимъ дѣомъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Прѣидите, поклоніи мѣх црѣви нашемъ бгѣ.

Прѣидите, поклоніи мѣх и припадѣмъ хртѣ, црѣви нашемъ бгѣ.

Прѣидите, поклоніи мѣх и припадѣмъ самому хртѣ, црѣви и бгѣ нашемъ.

Тѣже ѿломъ ѿ.

Помнѣи мѣх еѣе, по величѣи мѣлостн твоей и по мнѣжествѣ щедрѣтѣ твоихъ ѡчнстн беззаконіе моѣ. наипѣче ѡмнѣи мѣх ѿ беззаконіа моего, и ѿ грѣха моего ѡчнстн мѣх. ѣакъ беззаконіе моѣ азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною естѣ вѣнѣ. тебе едннѣ согрѣшихъ, и лѣкѣвое предѣ тобою сотворихъ, ѣакъ да ѡправдѣи мѣх во словесѣхъ твоихъ, и побѣдѣиши, внегда едѣти ти. еѣ бо въ беззаконіихъ зачатъ есмь, и во грѣсѣхъ роди мѣх мати моѣ. еѣ бо истинѣ возлюбилъ еси, безвѣстна и тайна прѣмѣдрѣстн твоеѣ явилъ мнѣ еси. ѡкропиши мѣх ѡчищѣмъ, и ѡчищѣи мѣх, и пѣче снѣга оубѣлѣи мѣх. едѣхъ моёмъ даи радость и веселіе, возрадѣютѣ мѣх кѣстн смнрѣнныа. ѡврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и всѣ беззаконіа моѣ ѡчнстн. ердѣе чнсто сознѣди во мнѣ еѣе, и дѣхъ правъ ѡбнови во оутрѣбѣ моѣй. не ѡвѣржи менѣ ѿ лица твоего, и дѣхъ твоего стѣго не ѡнми ѿ менѣ. воздѣждь мнѣ радость спѣеніа твоего, и дѣомъ бѣннмъ оутверди мѣх. наѣхъ беззаконныа пѣтѣмъ твоимъ, и нечестнѣи къ тебе ѡвратѣтѣ мѣх. и зѣви мѣх ѿ кровей еѣе, еѣе спѣеніа моего, возрадѣтѣ азъ языкъ мой правдѣ твоей. гдѣ, оустнѣ мои ѡвѣрзешн, и оустѣ моѣ возвѣстѣтѣ хвалѣ твоѣ. ѣакъ ѣще бы вохотѣлъ еси жѣртвы, далъ быхъ оубѣ: всеожженіа не бѣговолѣиши. жѣртѣ бгѣ дѣхъ сокрѣшенъ: ердѣе сокрѣшенно и смнрѣнно бгѣ не оумнчнжѣтѣ. оубѣжи гдѣ, бѣговолѣнѣмъ твоимъ сѣѣна, и да сознѣждѣтѣ стѣны іерлѣмскіа. тогда бѣговолѣиши жѣртѣ правды, возношеніе и всеожѣгѣма: тогда возложѣтѣ на олтарѣ твоѣ тельцы.

ѿломъ ѿ.

Гдѣ, оубѣиши молитѣхъ мою, и вопль мой къ тебе да прѣидѣтѣ. не ѡврати лица твоего ѿ менѣ: вѣньже ѣще дѣнь скорбѣю, приклони ко мнѣ оубѣ твоѣ: вѣньже ѣще дѣнь призовѣ тѣ, скорѣ оубѣиши мѣх. ѣакъ ичезѣша ѣакъ дѣмъ днѣ мои, и кѣстн моѣ ѣакъ едѣило сокѣшма. оубѣвенъ быхъ ѣакъ траѣа, и и зѣише ердѣе моѣ, ѣакъ забѣхъ снѣстн хлѣбъ мой. ѿ гѣа въздѣханіа моего, прильпѣ кѣстѣ моѣ плѣтн моѣй. оуподѣнхѣа неѣсытн пѣстннѣи, быхъ ѣакъ ноцннѣи вранъ на нѣрнѣи. едѣхъ, и быхъ ѣакъ птнѣа, ѡбѣащѣа на зѣѣ. вѣсь дѣнь поношѣхъ мнѣ вразнѣ мои, и хлѣащн мѣх мною клѣахѣа. занѣ пѣпелъ ѣакъ хлѣбъ едѣахъ, и пнѣѣ моѣ съ плѣемъ растворѣхъ. ѿ лица гнѣа твоего и ѣрѣстн твоеѣ, ѣакъ возненъ ннзѣргѣ мѣх еси. днѣ мои ѣакъ

прођоше, и ја као трава изсахнух. А Ти, Господе, довека остајеш, и спомен је Твој из нараштаја у нараштај. Кад услишиш поми-ловаћеш Сиона, јер је време смилovati се на њега, јер је дошло време. Јер омиле слугама Твојим камење његово, и за прах његов сажалиће се. И уплашиће се народи Имена Твога, Господе, и сви цареви земаљски Славе Твоје. Јер ће Господ сазидати Сион, и јавити се у Слави Својој. Погледа на молитву смирених, и не презре мољење њихово. Да се напише ово потоњем нараштају, а народ који се изграђује хвалиће Господа. Јер погледа са висине свете Своје, Господ са неба на земљу погледа, да чује уздисање сужања, да одреши синове усмрћених. Да би објавили Име Господње на Сиону, и хвалу Његову у Јерусалиму, када се саберу народи заједно, и цареви да служе Господу. Одговорио му је на путу моћи његове. Малобројност дана мојих објави ми; не узведи ме у преполовљење дана мојих. Кроз нараштај нараштаја лета су Твоја. У почетку си ти, Господе, земљу основао; и дела руку Твојих су небеса. Она ће проћи, а Ти остајеш; и све ће као одећа оветшати, и као хаљину савићеш их, и измениће се. А Ти си исти, и година Твојих неће нестати. Синови слугу Твојих настаниће се, и семе њихово ће до века добро напредовати.

Молитва Манасије цара Јудиног:

Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, Аврамов и Исаков и Јаковљев, и семена њиховог праведнога. Који си створио небо и земљу са свом лепотом њиховом, Који си свезао море речју заповести Твоје, Који си затворио бездан и запечатио га страшним и славним Именом Твојим; Ти Кога се сви боје и трепте од лица силе Твоје; јер нико не може стајати пред величанством славе Твоје, и неподношљива је жестина претње Твоје грешницима, и неизмерна је и неиспитива милост обећања Твога. Јер си Ти Господ Вишњи, Милосрдан, Дуготрпељив и Многомилостив, и жалиш због злоба људских. Ти си, Господе, по мноштву добротe Твоје, обећао покајање и опроштење онима који Ти сагрешеше, и мноштвом милосрђа Твога одредио си по-кајање грешницима за спасење. Ти, дакле, Господе Боже Сила, ниси одредио покајање праведнима, Авраму и Исаку и Јакову, који ти не сагрешеше, него си одредио покајање мени грешноме, јер сагреших више од песка морскога. Умножише се безакоња моја, Господе, умножише се безакоња моја, и нисам достојан погледати и видети висину небеску због мноштва неправди мојих, будући све-зан многим оковима железним, да не могу уздићи главу своју, и нема ми олакшања. Јер изазвах срџбу Твоју, и зло пред Тобом учи-них, не чинивши вољу Твоју, и не сачувавши заповести Твоје. И сада, преклањам колена срца свога, тражећи од Тебе благодати: Сагреших, Господе, сагреших, и знам моја безакоња. Но иштем молећи се: Опрости ми, Господе, опрости ми, и немој ме погубити са безакоњима мојим, нити ћеш довека у гневу задржати зла моја, нити ме осудити у дубине земље. Јер си Ти, Боже, Бог оних који се кају, и на мени ћеш пројавити сву доброту Твоју, јер ћеш ме као недостојнога спасити, по многој милости Твојој, и хвалићу Те свагда у све дане живота мога. Јер Теби певају све Силе Небеске, и Твоја је слава у векове векова. Амин.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

И тропаре ове, на глас 6:

Помилуј нас, Господе, помилуј нас, јер ми грешници, немајући никаквог оправдања, приносимо Ти као Владици ову молитву: помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Господе, помилуј нас, јер се у Тебе уздамо; не гневи се јако на нас, нити помињи безакоња наша, но и сада као Милостив погледај и избави нас од непријатеља наших; јер си Ти Бог наш, а ми народ Твој, сви смо дела руку Твојих, и Име Твоје призивамо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Милосрђа двери отвори нам, Благословена Богородице, да не пропаднемо ми који се у Тебе надамо, но да се Тобом избавимо од беда, јер си ти Спасење рода хришћанскога.

Господе помилуј. (40 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христe, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитва Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христe, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкѣи, сѣбѣи безмертвѣи, помнѣи насъ. **Трѣжды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѿмнѣ.

Престѣла трѣце, помнѣи насъ: гдѣи, ѡчиствѣ грѣхѣи нашѣи: вѣко, прѣстѣи беззакѣнѣи нашѣи: сѣбѣи, прѣстѣи и исцѣлѣи немощѣи нашѣи, ѿмене твоегѣ радѣи.

Гдѣи помнѣи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѿмнѣ.

Оче нашѣ, ѿже сѣи на небѣхѣхѣ, да свѣтитѣ ѿма твое, да прѣидетѣ црѣтѣе твое: да бѣдетѣ вола твое, ѿкѣ на небѣи и на землѣи. хлѣбѣи нашѣи насѣщѣи дѣждѣи намѣи днѣсѣи, и ѡстаѣи намѣи долги нашѣи, ѿкоже и мы ѡстаѣлѣемѣи должниѣмѣи нашѣи: и не вѣдѣи насъ во исцѣлѣнѣи, но и зѣлѣи насъ ѡ лѣкаѣемѣи.

Сѣенниѣи:

ѿкѣ твое сѣи црѣтѣи и сѣла и слаѣи, оцѣи и сѣи и сѣагѣи дхѣи, нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ.

Лѣи: ѿмнѣ.

И трѣпарѣи ѿѣи, во глѣи ѣ:

Помнѣи насъ гдѣи, помнѣи насъ: всѣкагѣи во ѡвѣтѣи недѣлѣюще, сѣи тѣи мѣтѣи ѿкѣи вѣцѣи грѣшнѣи прѣносѣемѣи: помнѣи насъ.

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ.

Гдѣи, помнѣи насъ, на тѣи во ѡповѣхѣи, не прѣгнѣѣѣи на ны сѣлѣи, ниже помнѣи беззакѣнѣи нашѣи: но прѣзри и нынѣ ѿкѣи бѣгѣтѣрѣи, и и зѣлѣи ны ѡ вѣрѣи нашѣи. тѣи во сѣи бѣи нашѣи, и мы людѣи твоѣи, всѣи дѣлѣи рѣкѣи твоеѣи, и ѿма твое прѣзывѣемѣи.

И нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѿмнѣ.

Мѣрдѣи двѣри ѡвѣрѣи намѣи бѣгѣловѣннаѣи бѣи, надѣющѣи на тѣи да не погнѣнемѣи, но да и зѣлѣимѣи твоеѣи ѡ вѣдѣи: тѣи во сѣи сѣенѣи рѣда хрѣтѣианѣи.

Чтѣи: Гдѣи помнѣи, **мѣ.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѿмнѣ.

Чтѣишѣи херѣвѣи, и слаѣишѣи безѣи сѣвенѣи сѣрафѣи, безѣи истѣнѣи бѣи слова рѣждѣи, сѣи бѣи тѣи величѣемѣи.

Именѣи гдѣи бѣгѣловѣи, Оче.

Сѣенниѣи: Молѣтѣи сѣи хѣи оцѣи нашѣи, гдѣи исе хрѣтѣи, бже нашѣи, помнѣи насъ.

Чтѣи: ѿмнѣ.

И молѣтѣи:

Вѣко бже Оче всѣдѣржѣтѣи, гдѣи, сѣи сѣннорѣднѣи исе хрѣтѣи, и сѣбѣи дѣи, сѣи бжествѣи, сѣи сѣла, помнѣи мѣи грѣшнагѣи: и ѿмнѣи вѣи сѣдѣи, сѣи мѣи недѣстѣи рѣвѣи твоегѣи, ѿкѣи бѣгѣловѣи сѣи во вѣки вѣкѣвѣ, ѿмнѣ.

Прѣидѣи, поклѣнѣмѣи црѣи нашѣи бѣи.

Прѣидѣи, поклѣнѣмѣи и прѣпадѣмѣи хрѣтѣи, црѣи нашѣи бѣи.

Прѣидѣи, поклѣнѣмѣи и прѣпадѣмѣи самѣи хрѣтѣи, црѣи и бѣи нашѣи.

(Псалам 69)

Боже, спаси ме; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме који траже душу моју. Нека одступе, и да се постиде који ми хоће зала. Нека одступе и постиде се који ми говоре: „добро, добро!“ Нека се об-радују и развеселе због Тебе сви који Те траже, Боже. И нека говоре свагда: Нека се велича Бог, они који љуби спасење Твоје. А ја сам јадан и убог, Боже, помози ми. Помоћ-ник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, понизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим дели-ма Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима ко-ји силазе у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријате-ља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на стазу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом истребићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Славословље:

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Оче, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Псаломъ ѡд.

Бже, въ помощь мою вонми, гди, помощи ми потщиася. да постыдѣтсѣ ѿ посямѣтсѣи ѿщущи души моеу. да возвратѣтсѣ испѣтъ, ѿ постыдѣтсѣ хотѣщи ми слава. да возвратѣтсѣ лѣте стыдѣтсѣи, глаголющи ми: блгоже, блгоже. да возрадѣютсѣ ѿ возвеселѣтсѣ ѿ тебе вси ѿщущи тебе бже: ѿ да глаголютъ выи, да возвеличнтсѣ гдѣ, любѣщи спсѣніе твое. ѡзъ же нищъ ѣмь ѿ оубога, бже помози ми: помощникъ мой, ѿ избѣвитель мой ѣси ты, гди не закоуни.

Псаломъ рѣкѣ.

Гди, оубыши млтвѣ мою, видши моленіе мое во истинѣ твоей, оубыши ма въ правдѣ твоей: ѿ не видн въ сѣдѣ изъ рабѣи твоеи, ѡкъ не ѡправдѣтсѣ предъ тобою всѣкъ жнбий. ѡкъ погна врагъ души моеу, смири азъ ѣсть въ землю жнвѣтъ мой: послѣ азъ ма ѣсть въ темныхъ, ѡкъ мѣртвѣи вѣка. ѿ оубыи во мнѣ дхъ мой, во мнѣ смѣтсѣ сердце мое. помани дхъ днѣ дрѣвнѣи, подчиши во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣніихъ рѣкѣ твоею подчиши. воздѣхъ къ тебе рѣцѣ мой: душа моя ѡкъ земля безводнаѣ тебе. икорѣ оубыши ма гди, ичезе дхъ мой: не ѡврати лица твоего ѡ мене, ѿ оубодѣлюи низходѣщимъ въ рѣкѣ. слышани сотвори мнѣ заутра млть твою, ѡкъ на тѣ оубѣхъ. скажи мнѣ гди пѣтъ, вонъже поидѣ, ѡкъ къ тебе взѣхъ души моеу. и зми ма ѡ врагъ моихъ, гди къ тебе прнѣгѣхъ, научи ма творити волю твою, ѡкъ ты ѣси бгъ мой. дхъ твоѣ блгѣи настѣвнтъ ма на землю правдѣ. ѿ мене твоего ради гди, жнвиши ма, правдою твоею и зведѣши ѡ печали души моеу: ѿ млтѣи твоею потребнши врагѣ мои, ѿ погубнши всѣ стѣжающыи души моеи, ѡкъ ѡзъ рабъ твоѣ ѣмь.

Славогѣіе вседневное.

Слава въ вышнихъ бгѣ, ѿ на земли мнрѣ, въ челоѣцѣхъ блговоленіе. хвалнмъ тѣ, блгословнмъ тѣ, клнѣемъ ти ѣ, славогѣнмъ тѣ, блгодарнмъ тѣ, великіѣ ради славы твоеѣ. гди црѣ нѣный, бже ѡче вседержнтелю, гди ѣне ѣдннородный ѿнсе хрѣте, ѿ стѣи дше: гди бже, агнче бжѣи, ѣне ѡчь, вземлаи грѣхъ мѣра, помниди насъ: вземлаи грѣхѣ мѣра, прѣмнѣ млтвѣ нашѣ, сѣдѣи ѡдѣнѣи ѡца, помниди насъ. ѡкъ ты ѣси ѣдннъ стѣ, ты ѣси ѣдннъ гдѣ, ѿнсе хрѣтѣсѣ, въ слаѣ бга ѡца, ѡмннѣ.

На всѣкъ нѣщѣ блгословлю тѣ, ѿ вохвалю ѿма твое ѿ вѣки, ѿ въ вѣкѣхъ вѣка.

Гди, прнѣжнще выи ѣси намъ въ родѣ ѿ родѣ. ѡзъ рѣхъ: гди, помниди ма, ищѣли души моеу, ѡкъ согрѣшнхъ тебе. гди, къ тебе прнѣгѣхъ, научи ма творити волю твою, ѡкъ ты ѣси бгъ мой: ѡкъ оубъ тебе истѣчникъ жнвѣта, во свѣтѣ твоемъ оубрнмъ свѣтѣ. пробави млть твою вѣдѣщимъ тѣ.

Сподѣи гди въ нѣщѣ ѣю безъ грѣхѣ сохраннтсѣи намъ. блгословѣнъ ѣси гди, бже ѡтѣцѣ нашнхъ, ѿ хвално, ѿ прославлено ѿма твое ѿ вѣки, ѡмннѣ.

Иди гди, млть твоѣ на насъ, ѡкоже оубѣхѣи на тѣ. блгословѣнъ ѣси гди, научи ма ѡправдѣнѣи твоеи. блгословѣнъ ѣси блго, вразѣмнѣ ма ѡправдѣнѣи твоеи. блгословѣнъ ѣси стѣи, просѣтнѣ ма ѡправдѣнѣи твоеи. гди, млть твоѣ во вѣкѣхъ, дѣлаи рѣкѣ твоею не прѣзри. тебе подобѣтъ хвала, тебе подобѣтъ пѣніе, тебе слава подобѣтъ, ѡца ѿнѣ ѿ стѣи дхѣ, нынѣ ѿ прнѣи ѿ во вѣки вѣкѣвъ, ѡмннѣ.

На свети и Велики Понедељак увече, Повечерје вршимо велико.

На Повечерју трипеснец господина Андреја Критског.

Песма 2. Глас 8.

Ирмос: Пази небо, и говорићу, и певаћу Христа, који је из Дјеве телом дошао.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Пођимо са Христом на гору Маслинску тајно, са Апостолима настанимо се са Њим.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Разуми, смирено моје срце, шта значи прича о жрвњу, о којем предсказа Христос, и надаље буди трезвено.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Припремај себе, о душо моја, за свој исход, долазак се приближује неумитног Судије.

Припев: Пресвета Богородице спаси нас.

Богородичан:

Пречиста, Богородице Дјево, једина свеопевана, Сина Твога моли за слуге твоје.

Други (Ирмос). Глас исти.

Ирмос: Видите, видите, да сам ја Бог, који сам некада превео Израил кроз Црвено море, и хранио га, и спасао, и од горког робовања фараону ослободио.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Видите, видите, да сам ја Бог, који пре постанка свега, и пре оснивања земље и неба, зна све, као онај који је сав у Оцу, и све носи у себи.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Речју начиних небо уједно и земљу, јер у свему бих са Оцем, и зато речју носим све, као Реч, мудрост и сила, и Лик и сатворац и равнотворац.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ко је времена поставио? Ко је тај који векове одржава? Ко је тај који све одређује и покреће? Осим оног који је беспочетан и савечан Оцу, као зрак у светлости.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

О неизмерног твога човекољубља Исусе! Јер си нам показао време свршетка света свише, сакрив час; објаснивши јасно знаке његове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Све знаш, све познајеш Исусе, као онај који има у себи отачко достојанство на божански начин, и целог Духа, савечнога Оцу, носећи у себи урођена.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Владико Господе, творче векова, удостој и нас да чујемо тада онај свештени глас, који позива изабране Оца у Царство Небеско.

Слава: Беспочетна, нестворена Тројице, нераздељива Јединице, будући Троје и Једно, Оче, Сине и Душе, једини Боже, прими песму од земљаних језика, као из пламених уста.

И сада, Богородичан:

Боравиште свето Бога, показала се јеси Дјево, јер у Тебе Небески Цар уселивши се телесно, произиђе красан, човека у себи образовавши божански.

И ПОЕМЪ ТРИПѢСНЕЦЪ ГОСПОДИНА АНДРЕА КРИТЕКАГЪ.

Гласъ ѿ. Ирмосы по двѣжды.

Пѣснь ѿ.

Ирмосъ: Вонми нѣо ѿ возглаголю, ѿ воспоѣ хрѣта, ѿ дѣвы рождашагося во спсѣніе наше.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Поидемъ со хрѣтомъ къ горѣ ѡлеѡнствѣи, тайнѡ со аплы соводворѣмъ ѡмѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Разумѣи смиренное мое сердце, что ѡсть жернобная прѣтча; ѡ неѣже прѣжде рече хрѣтосъ, ѿ ѡстрезвѣна прочее.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Готѡви сама себе ѡ дшѣ моѣ, ко ѡсчѡдѣ: прѡшествіе прѣближѣетъ недомѡлѣмагѡ сдѣи.

Припѣвъ: Престѣла бже, спсѣи насъ.

Бѣгѡродиченъ:

Прѣтча бже дѣво, ѡдина всепѣтѣла, сѣа твоегѡ молѣ ѡ рабѣхъ твоѡхъ.

Иъ, гласъ тоѣже.

Ирмосъ: Видѣте, видѣте, ѣкъ ѡзъ ѡсьмь бѣзъ, дрѣвле ѡна иквозѣ чермноѡ морѡ проведѣи, ѿ пѣтѣвыи, ѿ спсѣи, ѿ ѿ горькіѡ работы свободѣвыи фараѡновы.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Видѣте, видѣте, ѣкъ ѡзъ ѡсьмь бѣзъ, ѡже прѣжде бытѣа вѣхъ, ѿ прѣжде сотворѣнѣа землѣ ѿ неба, вѣмъ всѡ: ѿ весь сыи во ѡцѣ, ѿ всего ношѣ въ себе.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Словомъ сотѣвѣхъ нѣо вкѡпѣ ѿ землю: со ѡцѣмъ во вѣхъ, ѿ словомъ ношѣ всѡ, ѣкъ слово, мѡдрѡсть, ѿ сѣла, ѿ ѡбразъ, ѿ содѣѣствѣителенъ, ѿ равнѡдѣтеленъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Кто времена положѣ; кто вѣки соблюдаѣи; кто всѡ ѡпредѣлаѣи ѿ совозвѣзѣаѣи; развѣ безначѣльный прѣсѡ сыи со ѡцѣмъ, ѣкоже зарѡ во свѣтѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

ѡ безмѣрнагѡ твоегѡ члѣвѣколѣѣа ѡсе! сказаѣ во ѡсѣи намъ икончѣнѣа свѣше время, икрѣвъ чѣсъ, ѡжсѣнѣвъ же свѣтѣла ѡбразы ѡгѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Всѡ вѣсѣи, всѡ знаѣши ѡсе ѣкъ ѡмѣаи все въ себе ѡчѣское достоѡнѣе бжествѣннѣ, ѿ всего дѣа всѡжѣна носѣи въ себе, сопрѣсносѣннаго ѡцѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Вѣко гдѣи, вѣкѡвъ творѣе, спѡдѡбѣи ѿ насъ сѣенный ѡный тогда гласъ ѡуслѣшатѣи, зѡвѣщѣи ѿзерѣнныѡ ѡцѣ въ црѣтво нѣное.

Слава ѡцѣ ѿ сѣи ѿ стѡмѣ дѣхъ.

Безначѣльная, несоздѣнная трѣе, нераздѣльная ѡдинѣе, трѡе сѣца ѿ ѡдино, ѡче, сѣе ѿ дшѣ, ѡдинъ бже, прѣимѣи пѣнѣе ѿ брѣнныхъ ѡзыкъ, ѣкоже ѿ ѡуствъ пламенныхъ.

ѿ нынѣ ѿ прѣсѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѡминъ.

Бѣгѡродиченъ:

Селѣнѣе стѡѡе ѡвѣлаѣа ѡсѣи дѣво бжеіе: въ тѣа во нѣный црѣ вселѣва плѡтѣю, прѡидѣ красныи, чѡловѣка въ себе ѡобразѣвъ бжествѣннѣ.

Ирмос: Видите, видите, да сам ја Бог, који сам некада превео Израилъ кроз Црвено море, и хранио га, и спасао, и од горког робовања фараону ослободио.

Чтец: Господе помилуј (Трипут)

Сједален, глас 2. Подобан:

Милосрђем покретан Христе, вољно идеш да пострадаш Добротворе, хотећи нас да избавиш од страсти, и осуде на ад. Зато чесна твоја страдања певамо, и славимо сви, Спаситељу, твоје крајње снисхођење.

Песма 8.

Ирмос: Ангели и небеса, Онога који седи на престолу славе, и прослављан је непрестано као Бог, благословите, појте и преузносите, у све векове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Свакако си слушала душо, како Христос говорећи божанским ученицима својим предобјави крај; ти, пак, знајући крај, припремај се најзад, време изласка приђе.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Сазнала си неплодна душо, пример злога слуге, бој се и не занемари дар, којег си примила, да га не сакријеш у земљу него да њиме тргујеш.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Нека засветли светиљка састрадање, нека се прелије уље њено, као девојкама онда, да би нашла душо моја тада, одају Христову отворену.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Говорећи Учитељ о бегству, у суботу и у зиму, преднаговештаваше буру седмога дана - данашњега века, јер ће у њему као зима наићи крај.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Као брзина пролазеће муње, слушала си, душо моја, да ће тако тада бити онај страшни долазак Владике твога, пожуре дакле да будеш готова.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Када дође Судија са хиљадама тада, и мноштвом ангелских чинов и сила, који страх душо? који трепет, авај мени! свима који буду стојали наги?

Благословимо Оца, Сина и Светога Духа Господа:

Један је Бог дакле Тројица, нити својство Оца прелази у синовство, нити се Сина претвара у исхођење, него својствену и узајамну светлост, Бога, Тројицу славим у векове.

И сада: **Богородичан**

Молитвама, Боже, Богородице, прими молитву нашу, и низпошљи свима богато милост твоју, и мир твој подај народу твоме!

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Затим Ирмос: Ангели и небеса, Онога који седи на престолу славе, и прослављан је непрестано као Бог, благословите, појте и преузносите, у све векове.

Таже ѿрмосъ: Вѣдите, вѣдите, ѿкъ азъ ѣсмь бѣзъ, древле иѿла извоzte чермноѣ морѣ проведѣи, ѿ питавѣи, ѿ спѣи, ѿ ѿ горькіѣ работы свободѣи фараоновѣ.

Чтецъ: Гдѣи помнѣи, **трижды.**

Сѣдаленъ, гласъ ѿ. Подобенъ: Млрдѣи сѣи:

Млрдѣемъ двѣжнемъ хрѣте, болею предѣдешѣи страдѣти блгодѣтелю, хотѣи страстѣи насъ избѣвѣти, ѿ ѣже во адѣи ѿсѣженѣи. тѣмже честнѣи твоѣи воспѣваемъи страдѣнѣи, ѿ слабнмъи спсе, крайнее твоѣи всѣи сѣхожденѣи.

Пѣснь ѿ.

ѿрмосъ: Аггѣи ѿ нѣсѣи, на прѣтолѣ славы сѣдѣцаго ѿ ѿкъ бѣи непрестѣннѣи слабнмаго, блгословѣте, поѣте ѿи превозносѣте сѣго во вѣки.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бѣже насъ, слава тебѣ.

Всѣкъи слабнма сѣи дѣше, кѣкъ хрѣтозъ бѣжѣтвѣннѣи оуѣтнѣомъи своѣи провозглашѣше, глагола скончѣи: раздѣвѣши же твоѣи конецъ, оуѣготѣвѣи прочѣе: врема ѿсѣода прѣидѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бѣже насъ, слава тебѣ.

Познѣи сѣи неплоднѣи дѣше, лѣкаваго раба прѣтѣ, боѣи ѿи не небрезѣи ѿ даровѣнѣи, сѣгоже прѣѣи сѣи, да не сокрѣиши въ зѣмлю, но да кѣплю дѣеши.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бѣже насъ, слава тебѣ.

Да оуѣснѣи свѣци, да прѣнзлѣѣи сѣи ѿи сѣи, ѿкоже дѣвамъи тогда сострадѣнѣи, да ѿбѣрѣиши дѣше моѣи чертозъ хрѣтозъи тогда ѿвѣрѣи.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бѣже насъ, слава тебѣ.

Въ сѣбѣи вѣгѣи ѿи въ зимѣи глагола оуѣнѣи, седмѣи бѣи предѣдѣтѣи настѣицаго вѣка, въ нѣмже наѣдетъи ѿкъ зимѣи кончѣи.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бѣже насъ, слава тебѣ.

ѿкъ икорѣи молнѣи прѣходѣица, тѣкъ тогда вѣдетъи страшноѣ сѣи вѣки твоѣи прѣсѣтѣи, дѣше моѣи: слабнма сѣи, гѣтѣи прочѣе бѣи потѣица.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бѣже насъ, слава тебѣ.

Сѣи прѣидѣтъи сѣи сѣи тѣицами, ѿи тѣицами аггѣикихъи чнѣи ѿи сѣи, тогда кѣи страхъи дѣше моѣи, кѣи трѣпѣтъи, оуѣи мнѣи! нагѣи стоѣицѣи всѣи.

Блгословѣи оѣи ѿи сѣи ѿи сѣи дѣи, гдѣи.

Сѣи бѣи оуѣи трѣи, ни оѣи ѿи сѣи вѣи сѣи, ниже сѣи прѣмѣнѣиши во ѿсѣхожденѣи, но своѣи тѣи, ѿи сѣи свѣтѣи, бѣи, трѣи слаблю во вѣки.

ѿи нѣи ѿи прѣи ѿи во вѣки вѣкѣи, ѿи.

Бѣорѣи:

Млѣи бѣи, бѣи, прѣи млѣи насъ, вознѣи же млѣи твоѣи на всѣи богѣи, ѿи мѣи твоѣи подѣи людемъи твоѣи.

Хвалѣи, блгословѣи, поклѣи гдѣи, поѣи, ѿи превозносѣи во всѣи вѣки.

Таже ѿрмосъ: Аггѣи ѿ нѣсѣи, на прѣтолѣ славы сѣдѣцаго ѿ ѿкъ бѣи непрестѣннѣи слабнмаго, блгословѣте, поѣте ѿи превозносѣте сѣго во вѣки.

Песма 9.

Ирмос: Пројављени на гори законоположнику у огњу и купини, Пород
Приснодјеве на спасење нас верних, неућутним песмама величајмо.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Слушала си душо, о Судији који преднајављује и учи те о свршетку времена;
припремај дела за исход, да не би као неискусна од Бога била одбачена.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Од смокве о душо, научи се свршетку! Када младо буде лишће, и прорасту гранчице,
настао је час жетве; и ти када све ово видиш, знај да је пред вратима.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ко други осим Тебе познаје Оца Твога? Или ко осим Тебе зна час, и дан? Јер је у Тебе
ризница премудрости сва унутра, Христe Боже.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Када престоли буду постављени, књиге ће се отворити, дела испитивати, док ће сви
стајати наги, без присуства сведока и тужилаца, јер све је обнажено Богу.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Долази Судија свих, који седи на престолу Херувимском, да буде изведен на суд, као
окривљен да предстане Пилату, и да све претрпи, да би се Адам спасао.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Приближи се Пасха наша велика и божанска. Јер после два дана, учи Христос,
предсказујући дан страдања, у који ће Оцу бити приведена жртва.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Под Крстом Твојим, Спасе, стајаше Мати, и гледајући неправедно твоје заклање,
вапијаше: Авај мени, Чедо моје! незалазна светлости, Сунце које си обасјало све
светлошћу славе.

Слава: О Јединице Света, Тројице једино Божанство, и тројична Јединице Боже,
триипостасна природо, једночасна и нераздељива славо, избави од опасности душе
наше.

И сада: **Богородичан**

Прими Христe Матер Твоју у молитви, да би њеним молитвама умирио свет, и
утврдио скиптре царства, и Цркве твоје сабрао у једно.

Ирмос: Пројављени на гори законоположнику у огњу и купини, Пород
Приснодјеве на спасење нас верних, неућутним песмама величајмо.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости
безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Проявленное на горѣ законоположникъ во огни ѿ кѣпниѣхъ, ржѣтво принодѣвы, въ наше вѣрныхъ спсѣніе, пѣсньми немолчными величаемъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Слышала еси дшѣ моѣ, сдѣи предвозглашающѣ, ѿ оучащѣ тѣхъ време кончины: готѣи ѿже на неходъ дѣла, да не ѿкѣ нескѣсна, бѣ ѿвѣржена бдешн.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѿ смокѣвницы ѿ дшѣ моѣ, научиѣ кончины! егда млада бдетъ листѣе, ѿ прозѣнетъ вѣтѣе, жѣтвы чѣсъ прочее, ѿ тѣхъ егда сѣѣ оубиши, раздѣи, ѿкѣ при дѣрехъ етъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ктѣ развѣ тебѣ инѣи твоеѣ знѣтъ оца; ѿнѣ ктѣ кромѣ тебѣ вѣтъ чѣсъ, ѿнѣ дѣнь; оубѣ тебѣ бо сокровища премудрости всѣхъ видѣтъ етъ, хрѣте бже.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Книги оубѣ разгѣтъ тогда, прѣтѣомъ постѣвлѣннымъ, дѣлѣи же ѿвеличѣтъ, нагѣмъ стоѣщымъ вѣмъ: ни свидѣтелѣмъ, ни клеветникѣмъ приидѣтѣвѣющимъ: ѿбнажѣна бо всѣхъ бѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Градѣтъ вѣхъ сдѣи, ѿзвѣдѣнъ быти на сдѣхъ, на прѣтѣхъ херѣвѣмѣтѣ сѣдѣи, ѿкѣ повинны предѣтѣи пѣлѣтѣ, ѿ всѣхъ пострадаѣти, да спсѣтъ ѿ адамъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Прѣближнѣ пѣсѣхъ намъ великаѣ ѿ бжѣствѣннаѣ: по двоѣ бо днѣу предѣнаѣчѣетъ хрѣтѣомъ, страдаѣи пропѣсѣ дѣнь, вѣнѣже оца жѣртѣа привѣдѣтъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

При крѣтѣхъ твоемъ спсѣ предѣтѣомъ мѣти, ѿ твоеѣ непраѣдѣное зрѣиѣ заколѣнѣе, вѣпѣше: оубѣ мнѣ чѣдо моѣ! оубѣ мнѣ незаходѣимѣ свѣте! просѣи всѣмъ сѣнѣе славы свѣтѣхъ.

Слава оца ѿ сѣи ѿ сѣомъ дхѣ.

Ѿ едѣнѣе сѣѣѣ, трѣе едѣно бжѣствѣ, ѿ трѣѣ едѣнѣе бже, трѣѣпѣстѣѣное ествѣствѣ, едѣнѣѣчѣннаѣ, ѿ нераздѣльнаѣ славо, ѿзѣѣѣ ѿ вѣдѣхъ дшѣи нашѣ!

И нынѣ ѿ присѣѣ ѿ во вѣкѣхъ вѣкѣмъ, ѿмѣнь.

Гѣорѣднѣнъ:

Прѣимѣ мѣтѣ твоѣ хрѣте въ мѣтѣхъ, да мѣтѣми еѣѣ оубѣиши мѣрѣ, ѿ оубѣвѣдѣиши црѣтѣѣѣ скѣпѣтѣри, ѿ црѣкви твоѣѣ совокѣпѣиши во едѣно.

Ірмосъ ѿ-ѣ пѣснѣ:

Проявленное на горѣ законоположникъ во огни ѿ кѣпниѣхъ, ржѣтво принодѣвы, въ наше вѣрныхъ спсѣніе, пѣсньми немолчными величаемъ. **И поклѣнѣ до земли.**

Сѣтый бже, сѣтый крѣпкѣи, сѣтый безмѣртнѣи, помѣлѣи насъ. **Трѣжды.**

Слава оца ѿ сѣи ѿ сѣомъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ присѣѣ ѿ во вѣкѣхъ вѣкѣмъ. ѿмѣнь.

Прѣсѣѣѣ трѣе, помѣлѣи насъ: гѣдѣи, ѿчѣнѣтѣи грѣхѣи нашѣ: вѣко, просѣи беззакѣнѣѣи нашѣ: сѣтый, просѣи ѿ исцѣлѣи немошѣи нашѣ, ѿ мене твоеѣ рѣдѣи.

Гѣдѣи помѣлѣи, **трѣжды.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Тада певамо, громогласно и полако, следећи Тропар са стиховима, на глас 6:

Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

И одговара то исто Други хор:

И пева Почетни хор:

Стих 1: Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстини Силе Његове. Господе Сила, са нама буди...

Други хор:

Стих 2: Хвалите Га у силама Његовим, хвалите Га по мноштву величине Његове. Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Стих 3: Хвалите Га гласом трубним, хвалите Га уз псалтир и гусле. Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Стих 4: Хвалите Га бубњем и клицањем, хвалите Га уз струне и орган. Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Стих 5: Хвалите Га уз гитару громогласну, хвалите Га уз гитару са клицањем. Све што дише нека хвали Господа.

Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Тада оба хора заједно:

Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстини Силе Његове.

Господе сила, са нама буди, јер осим Тебе другога помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Господе, када не бисмо имали Свете Твоје молитвенике, и Доброту Твоју која нас милује, како бисмо смели, Спасе, певати Тебе, Кога славослове непрестано Ангели. Срцезналче, поштеди душе наше.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣтому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Ѡче нашъ, ѡже еси на небѣхъ, да свѣтитса ѡма твоє, да прѣидетъ црѣтїе твоє: да бѣдетъ вола твоѡ, ѡкво на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаѣмъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣваго.

Сщеники:

ѡкво твоє естъ црѣтво и сила и слава, Ѡца и сѣна и сѣаго дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѡминь.

Тѣже кондѣкъ днѣ, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Чѣсъ дшѣ концѡ помысливши, и посѣченїа смокѡвницы ѡубѡвшиса, дѣнный тебѣ талантъ трѣдолѡбенъ дѣлай ѡканнаѡ бѡдрствѡщи и зѡвщи: да не преѣдемъ внѣ чертога хрѣтоѡ.

Тѣже поѣмъ велегласно и кѡсно, на гласъ ѿ:

Гдѣ сила съ нами бѣди, и нѡгво бо рѣзвѣ тебѣ помощника въ искѡбехъ не ѡмамы: гдѣ сила, помнѣи насъ.

И ѡѡѡцѣетъ тѡже дрдгїи лики. И поѣтъ начѣншїи лики:

Стїхъ ѡ: Хвалите бѣа во сѣихъ егѡ, хвалите егѡ во ѡутверженїи силы егѡ.

Гдѣ сила съ нами бѣди, и нѡгво бо рѣзвѣ тебѣ помощника въ искѡбехъ не ѡмамы: гдѣ сила, помнѣи насъ.

Вторїи лики:

Стїхъ б: Хвалите егѡ на силахъ егѡ, хвалите егѡ по множествѣ величествѡ егѡ.

Гдѣ сила съ нами бѣди, и нѡгво бо рѣзвѣ тебѣ помощника въ искѡбехъ не ѡмамы: гдѣ сила, помнѣи насъ.

Стїхъ г: Хвалите егѡ во гласѣ трѣбѣмъ, хвалите егѡ во ѡлтири и глелехъ.

Гдѣ сила съ нами бѣди, и нѡгво бо рѣзвѣ тебѣ помощника въ искѡбехъ не ѡмамы: гдѣ сила, помнѣи насъ.

Стїхъ д: Хвалите егѡ въ тѣмпѣи и лици, хвалите егѡ во стрѣнахъ и ѡрганѣ.

Гдѣ сила съ нами бѣди, и нѡгво бо рѣзвѣ тебѣ помощника въ искѡбехъ не ѡмамы: гдѣ сила, помнѣи насъ.

Стїхъ е: Хвалите егѡ въ кѡмвѣлѣхъ доброгласныхъ, хвалите егѡ въ кѡмвѣлѣхъ восклицанїа: великое дѣханїе да хвалитъ гдѣ.

Гдѣ сила съ нами бѣди, и нѡгво бо рѣзвѣ тебѣ помощника въ искѡбехъ не ѡмамы: гдѣ сила, помнѣи насъ.

Тѣже ѡба лика въѡпѣ:

Хвалите бѣа во сѣихъ егѡ, хвалите егѡ во ѡутверженїи силы егѡ.

Гдѣ сила, съ нами бѣди, и нѡгво бо рѣзвѣ тебѣ помощника въ искѡбехъ не ѡмамы: гдѣ сила, помнѣи насъ.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣтому дху.

Гдѣ, ѡще не бѣхомъ сѣа твоѡ и мѣли мѣтвенники, и бѣгостїню твоѡ мнѣющѣю насъ: кѣкво смѣли бѣхомъ епсе, пѣти тѡ, егѡже славоѡвѡтъ непрестанно ѡгн; ердцевѣдѣе, пощади дшѣ наша.

И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Богородичан:

Превелика су и многа моја, сагрешења Богородице; Теби прибегах, Чиста, иштући спасења. Посети болну душу моју, и моли Сина Твога и Бога нашега, да ми дадне опроштај учињених зала, једина Благословена.

Свесвета Богородице, у време живота мога не остави мене, људском старању не повери ме, него ме Сама заштити и помилуј ме.

Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заклоном Твојим.

Чтец: Господе помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час моли-тве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и у познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник возглас:

Боже, смилуј се на нас... **И чинимо 3 поклона велика, с Молитвом Светог Јефрема, и осталих 12 поклона:**

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **Поклон велики.**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме.

Поклон велики.

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. **Поклон велики.**

Чтец: Амин.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Гѣорѣдиченз:

Мнѡга мнѡжества моѣхъ еѣе прегрѣшеній, кз тебѣ приѣгохъ чїста, спсїніа трѣба. посѣти немоцствѣющю мою дшю, ѿ моли сна твоего ѿ бга нашего, дати ми ѡставленіе, ѿже содѣлахъ лютихъ, ѣдина бгословеннаа.

Всесѣла еѣе, во время живота моего не ѡстави мене, человѣческомъ представствѣ не вѣри ма: но сама заступн, ѿ помилѣи ма.

Все ѡпованіе мое на та возлагаю, мти бжїа, сохрани ма подъ кровомъ твоимъ.

Чтецъ: Гдн помилѣи, **м.**

Иже на всако время ѿ на всакїи часъ, на нбсїи ѿ на земли покланяемый ѿ славыи хрїте бже, долготерпеливе, многомлтиве, многобгострѣбне, иже праведныа любави ѿ грѣшныа милѣи, иже вса зовыи ко спсїнію ѡбѣщанїа ради едѣщихъ благъ. самъ гдн, прїими ѿ наша въ часъ сїи млтвы, ѿ исправи жнеотъ нашъ кз заповѣдемъ твоимъ: дшю наша ѡсвати, тѣлесъ ѡчисти, помысленїа исправи, мыслѣи ѡчисти, ѿ ѿзбави насъ ѿ всакїа скорби, зѡлы ѿ болѣзней: ѡгради насъ стѣими твоими агглы, да ѡполченїемъ ихъ соблюдаемъ ѿ наставаемъ, достигнемъ въ соединенїе вѣры, ѿ въ раздѣмъ неприступныа твоѣа славы: ѿкв бгословенъ сїи во вѣки вѣковъ, аминь.

Гдн помилѣи, **трижды.**

Слава оцѣи ѿ снѣи ѿ стѡму дхѣи, ѿ нынѣи ѿ приснѡи во вѣки вѣковъ. аминь.

Чтивейшю херувимъ, ѿ славейшю безъ сравненїа серафимъ, безъ истлѣнїа бга слова рождшю, едшю еѣи та величавемъ.

Именемъ гднимъ бгословен, **отче.**

Сѣенникъ:

Бже, ѡщедри ны, ѿ бгословн ны, просвѣти лице твое на ны, ѿ помилѣи ны.

Чтецъ: аминь.

И глаголетъ сѣенникъ млтвѣи рїбнаго ѣфрама:

Гдн ѿ вѣко живота моего, дхъ прїазности, ѡнїнїа, любначалїа ѿ прїазнословїа не даждь ми. **[Поклонъ великіи.]**

Дхъ же целомудрїа, смиреномудрїа, терпѣнїа ѿ любве дарѣи ми рабѣи твоемѣи. **[Поклонъ великіи.]**

Вн гдн црю, дарѣи ми зрѣти моѣ прегрѣшенїа, ѿ не ѡсѣждати брата моего: ѿкв бгословенъ сїи во вѣки вѣковъ. аминь. **[Поклонъ великіи.]**

Таже малыхъ поклонѡвъ бї, глаголюще себѣ втаи на кїждо поклонъ: Бже, ѡчисти ма грѣшнаго.

И пакн, скончавъ поклоны, глаголемъ млтвѣи всюи вышеписанншю: Гдн ѿ вѣко живота моего: **И поклонъ едина великіи.**

Чтецъ: аминь.

Сѣи бже, сѣи крѣпкїи, сѣи безмертвыи, помилѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣи ѿ снѣи ѿ стѡму дхѣи, ѿ нынѣи ѿ приснѡи во вѣки вѣковъ. аминь.

Пресѣла тѣе, помилѣи насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣи, посѣти ѿ исцѣли немощн наша, имене твоего ради.

Гдн помилѣи, **трижды.**

Слава оцѣи ѿ снѣи ѿ стѡму дхѣи, ѿ нынѣи ѿ приснѡи во вѣки вѣковъ. аминь.

Отче нашъ, иже сїи на нбсѣхъ, да свати тѣа и ма твое, да прїидетъ црѣтїе твое: да едѣтъ вола твоѣа, ѿкв на нбсїи ѿ на земли. хлѣбъ нашъ насѣщныи даждь намъ днесь, ѿ ѡстави намъ долги наша, ѿкоже ѿ мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: ѿ не введи насъ во искушенїе, но ѿзбави насъ ѿ лѣваго.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. (12 пута.)

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обитељи Богородице Евергетидске, то јест Благодетељнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбаче-ну природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти притичу, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног, који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човекољубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и Својом Материнском смело-шћу, моли Сина Твога и нашега Владику и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја, обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди свагда поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме спасењу; и у време изласка мо-га из овога света, чувај душу моју, и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследником неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Коме доликује свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

И дај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога које на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земаљско и величанствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и без икаквог ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и да се не-поколебиво сећамо закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, заштита је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби. Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заштитом Твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.) Благослови.

И одмах свештеник узглашава: Мир свима. Главе своје Господу приклоните, **док ми клечимо на земљи, говори:**

Владико Многомилостиви, Господе Исусе Христе, Боже наш, молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом Часног и Животворног Крста, заступништвом часних, славних Небеских Сила Бестелесних, часнога славнога Пророка, Претече и Крститеља Јована, Светих славних и свехвалних Апо-стола, Светих славних и добропобедних Мученика (и Новомученика), Преподобних и Богоносних Отаца наших, Светих и праведних Богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих Твојих: благопријатну прими молитву нашу, даруј нам опроштај сагрешења наших, закрили нас окриљем крила Твојих, одагнај од нас сваког непријатеља и противника, умири живот наш, Господе, и помилуј нас и свет Твој, и спаси душе наше, као Благ и Човекољубив. Амин.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија: Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори: Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /често/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански. За све благочестиве и православне хришћане. За Преосвећеног Архиепископа (или: **Митрополита, или: Архијереја**) нашег /име/. За оца нашег игумана /име/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мору плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За **рањенике, сирочад, избеглице, прогнанике и све страдалнике**.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве царева, православне Архијереје, и ктиторе свете обитељи ове (и **светих Божјих цркава и манастира**), родитеље, учитеље и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који овде почивају и свуда православне.

Предстојатељ: Рецимо и за себе саме.

Чтец: Господе, помилуј. (3 пута.)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: /опроштај бива док се говори горња Јектенија/:

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном.

И остало. Предстојатељ стоји на сред цркве, док се све не заврши.

ВЪ СѢЫИ И ВЕЛІКІКІИ ВТОРНИКЪ

На Оўтрени, Вѣчера, Преждеосвѣщеныхъ и на Повечеріи
Велікїи канѡнъ прѣвнаго Оца нашего
Андреа Критскаго и Нерѣсалімскаго.

ВЕЛИКИ УТОРАК

НА ЈУТРЕЊЕ СА ЧАСОВИМА, ВЕЧЕНОЈ, НА ПРЕБЕОСВЕЂЕНОЈ
И ПОВЕЧЕРЈЕ ВЕЛИКО
СА ТРИПЕСНЕЦ ГОСПОДИНА АНДРЕЈА КРИТСКОГ

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ЈУТЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 поклона.)**

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твоме, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твоме, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твоме обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и хтења (молитве) усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века.

На оутрени.

Глаголетъ сѣенникъ: Бѣгословѣнъ бѣгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкій, сѣбѣи безмертвый, помилуй насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гди, ѡчиств грѣхѣи наша: вѣко, прости беззакѡнїа наша: сѣбѣи, прости и исцѣли немощи наша, ѣмене твоегѡ ради.

Гди помилуй, **трѣжды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Оче нашъ, ѣже еси на небѣхъ, да свѣтитѣ ѣма твое, да прїидетъ црѣтвїе твое, да вѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣкавагѡ.

Сѣенникъ:

ѣкѡ твое естъ црѣтво и сила и слава, оца и сѣи и сѣагѡ дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь.

Гди помилуй, **ѣ.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прїидите, поклонимѣ црѣви нашемѡ бгѡ.

Прїидите, поклонимѣ и припадѣмъ хрѣту, црѣви нашемѡ бгѡ.

Прїидите, поклонимѣ и припадѣмъ самомѡ хрѣту, црѣви и бгѡ нашемѡ.

Псаломъ ѡ.

Оуслышитъ тѡ гди въ день печали, застититъ тѡ ѣма бга ѣкѡвѡ. полетѣтъ тѣ помошь ѡ сѣагѡ, и ѡ ѣѡна застѣпитъ тѡ. поманѣтъ всѡкъ жерѣтѡ твое, и всеожженїе твое тѣчно вѣдн. даѣтъ тѣ гди по сѣрду твоемѡ, и всѣ совѣтъ твоеи исполнитъ. возрадѣемѣ ѡ спсѣнїи твоѡмъ, и во ѣма гди бга нашегѡ возвеличимѣ: исполнитъ гди всѡ прощѣнїа твоѡ. нынѣ познахъ, ѣкѡ спсѣ гди хрїста своего. оуслышитъ егѡ сѣ небѣ сѣагѡ своего, въ силахъ спсѣнїе деснїцы егѡ. сїи на колеснїцахъ, и сїи на конехъ: мы же во ѣма гди бга нашегѡ призовѣмъ. тїи сплѣти быша и падѡша, мы же востахомъ и исправихомѣ. гди, спсѣ царѡ, и оуслыши ны, вѡньже ѣще день призовѣмъ тѡ.

Псаломъ ѣ.

Гди, силою твоею возвеселитѣ царѣ и ѡ спсѣнїи твоѡмъ возрадѣетѣ сѣлѡ. желанїе сѣрца егѡ далъ еси емѡ, и хотѣнїа оустнѡ егѡ нѣи лишилъ егѡ. ѣкѡ предварилъ еси егѡ бѣгословѣнїемъ бѣгостыннымъ, положилъ еси на главѣ егѡ вѣнѣцъ ѡ камѣне чѣстна. живота просїа естъ оу тебе, и далъ еси емѡ долготѣ днїи во вѣкѣхъ

Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радошћу лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњегга неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Спаси, Господе, Народ: Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај Народ: Твој православни.

Појац

Слава: Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом народу даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

И сада: Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Свештеник: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

вѣка. вѣліа слава ѿгво спасеніемъ твоимъ, славо и велелѣпіе возложіши на него. ѿкъ даи ѿмѣ елгословеніе во вѣкѣ вѣка, возвеселиши ѿго радостію съ лицемъ твоимъ. ѿкъ царь оуповаетъ на гдѣ. и млтїю вышнаго не подвижитъ. да ѡбръщется рѣка твоѣ вѣмъ врагомъ твоимъ, десница твоѣ да ѡбръщется всѣ ненавидѣщыя тебе. ѿкъ положиши нѣхъ ѿкъ пещь огненнѣю, во время лица твоего: гдѣ гнѣвомъ своимъ сматѣтъ ѿ, и снѣтъ нѣхъ огнь. плодъ нѣхъ ѡ землі погубиши, и сѣма нѣхъ ѡ сынѡвъ челоувѣчекъ. ѿкъ оуклоніша на тѣ слѣа, помыслиша советы, нѣже не возмогутъ сопѣвнн. ѿкъ положиши ѿ хребѣтъ во нзбѣтцѣхъ твоихъ, оуготѡвнши лице нѣхъ. вознесіа гдѣи сілю твою, воспоемъ и поемъ сілы твоѣ.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкїи, сѣбѣи безмертнн, помнѣи насъ. **Трїжды.**

Слава оца и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкѣ вѣкѡвъ. ѡмнн.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчїстн грѣхн нашѡ: вѣко, прстн беззакѡнїа нашѡ: сѣбѣи, прстн и нсцѣлн немощн нашѡ, имене твоего радн.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава оца и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкѣ вѣкѡвъ. ѡмнн.

Оче нашъ, иже снѣ на нѣсѣхъ, да свѣтитъ ѿма твоѣ, да прїидетъ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетъ вола твоѣ, ѿкъ на нѣсн и на землі. хлѣбъ нашъ насѣщнн дѣждь намъ днѣсь, и ѡстаѣн намъ долгн нашѡ, ѿкоже и мы ѡстаѣлемъ должнкѡмъ нашимъ: и не введн насъ во нкѡшеніе, но нзбѣвн насъ ѡ лѣкаѡго.

Сщѣнникъ:

ѿкъ твоѣ сѣтъ црѣтво и сіла и слава, оца и снѣ и стѡму дхѣ, нынѣ и прїснѡ и во вѣкѣ вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѡмнн.

И тропарн сѣа:

Снѣ гдѣи лѡдн твоѣ, и елголовн достѡнїе твоѣ, побѣды на сопотѣвннѣ дѣрѣа, и твоѣ сохранѣа крѣтомъ твоимъ жнтельство.

Слава оца и снѣ и стѡму дхѣ.

Вознесїисѣ на крѣтъ волею тезонменнѣомъ твоѣмъ нѡвомъ жнтельствѣ цѣдрѡты твоѣ дѣрѣи хрѣте бже: возвеселн насъ сілю твою, побѣды даѣ намъ на сопотѣты, посѡбїе нмѣщымъ твоѣ ордѣїе мїра, непобѣднѣю побѣдѣ.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣкѣ вѣкѡвъ, ѡмнн.

Предстѣтельство стѣашное и непотѣднѡе, не прѣзрн елгѣа молнѣвъ нашихъ, всепѣтѣа вѣце, оутвердн правослѣвннхъ жнтельство: снѣи вѣрннѣа лѡдн твоѣ, и подѣждь нмъ съ нѣсѣ побѣдѣ, занѣ роднлѣ снѣи вѣа, сѣдннѣа елгословеннѣа.

Тѣже глаголетъ іерей:

Іерей: Помнѣи насъ бже, по велицѣи млтн твоѣи, мѡлнмъ тн сѣа, оуслѣшн, и помнѣи.

Лїкъ: Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Свештеник: Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Свештеник: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Возглас:

Јер си милостив и човекољубив Бог...

Народ: Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. (3 пута.)

Господе, усне моје отвори, и уста ће моја објављивати славу Твоју. (2 пута.)

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва Народ:а, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на Народу Томе благослов је Твој. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на

Іерей: Вѣще мѡлнмса ѡ великомз господнѣ и ѡцѣ нашемз, свѣтѣишемз патріархѣ **нмкз**, и ѡ господнѣ нашемз пресвѣщенѣишемз **ѣпкпѣ [нлн]** архіеіпкпѣ, **нлн** митрополітѣ] **нмкз**.

Анкс: Гдн помнлди, **трижды**.

Іерей: Вѣще мѡлнмса ѡ богохранімѣи странѣ нашей, властѣхз и вѡннствѣ **ѣл**, да тнхѡе и безмѡлвное житіе поживѣмз во всѣкомз бѣгѡчестіи и чистѡтѣ.

Анкс: Гдн помнлди, **трижды**.

Іерей: Вѣще мѡлнмса за всю брѣтїю и за всѣ хрїстїаны.

Анкс: Гдн помнлди, **трижды**.

Возглашаетъ іерей:

Гакѡ мнѡстнвз и члѣвколѡбевз бгз **ѣн**, и тебѣ славл возсылаемз, ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвз.

Анкс: Амїнь. Именемз гдннмз бѣгѡсловн Ѳтче.

Предстоатель возглашаетъ сіце:

Слава стѣи, и єдиноѡцинѣи, и живѡтвѡрѡщн, и нераздѣльнѣи трїцѣ всегда, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвз.

Анкс: Амїнь.

Слава въ вышнихз бгѣ, и на землн мнрз, въ чловѣцѣхз бѣгѡволѣніе. **Трижды**.

Гдн, оустнѣ моѡ ѡвѣрзешн, и оустѡ моѡ возвѣстѡтз хвалѣ твоѡ. **Дважды**.

Псаломъ ѣ.

Гдн, что еѡ оумножиша стѣжающїи мн; мнози вѡстаютз на мѡ, мнози глагѡлютз дѡшн моѡи: нѣсть спнїѡ **ѣмѣ** въ бзѣ **ѣгѡ**. ты же, гдн, застѣпникз моѡ **ѣн**, слава моѡ, и возносѡн главл моѡ. глаѡмз моімз ко гдѣ воззѡхз, и оуслыша мѡ ѡ горы стѣѡѡ своѡѡ. ѡзз оуенѡхз, и спѡхз, вѡстѡхз, гакѡ гдѣ застѣпнтз мѡ. не оубѡѡѡѡ ѡ тѣмз людѣи, ѡкрестз нападѡущнхз на мѡ. вѡскрїнн, гдн, спсї мѡ, бже моѡ: гакѡ ты поразнлз **ѣн** всѣ враждѡущыѡ мн вѡде, зѡвы грѣшникѡвз сокрѡшнлз **ѣн**. гднѡ **ѣсть** спнїѡ, и на людѣхз твоїхз бѣгѡвѣніе твоѡ.

ѡзз оуенѡхз и спѡхз, вѡстѡхз, гакѡ гдѣ застѣпнтз мѡ.

Псаломъ ѡз.

Гдн, да не ѡроствїю твоѡѡѡ ѡблнчїш менѡ, ннжѡ гнѣвомз твоїмз накарѡешн менѡ. гакѡ стрѣлы твоѡѡ оунзѡша во мнѣ, и оутвѡрднлз **ѣн** на мнѣ рѡкѣ твоѡ. нѣсть нѡцѣлѣнїѡ въ плѡтн моѡи ѡ лицѡ гнѣѡѡ твоѡѡѡ, нѣсть мнрѡ въ кѡстѣхз моїхз, ѡ лицѡ грѣхз моїхз. гакѡ беззакѡнїѡ моѡ прѡвзыдѡша главл моѡ, гакѡ брѣмѡ тѡжкѡѡ ѡтѡгѡтѣша на мнѣ. вѡзмердѣша и согнїша рѡны моѡ ѡ лицѡ безѡмїѡ моѡѡѡ. пострѡдѡхз и елѡкѡхѡ до концѡ, вѡсь дѣнь стѣтѡѡ хѡждѡхз. гакѡ лѡдѡѡ моѡѡ напѡлнншѡѡѡ порѡгѡнїи, и нѣсть нѡцѣлѣнїѡ въ плѡтн моѡи. ѡслѡбленз бѡхз, и смнрїхѡ до сѣлѡ: рыкѡхз ѡ въздыхѡнїѡ сѡрдѡѡ моѡѡѡ. гдн, прѡдѡ тобѡѡѡ всѡ желѡнїѡ моѡѡ, и въздыхѡнїѡ моѡѡ ѡ тебѡ не оутѡнѡѡ. сѡрдѡѡ моѡѡ смѡтѣѡѡ, ѡстѡѡѡ мѡ снѡѡ моѡѡ, и свѣтз

одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејаш као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мношвом. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мношвом. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мношвом, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиља-ти у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер затвори уста оних који говоре неправду.

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се.

Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као убијени који леже у гробу, којих се

Очию моею, и тои несть со мною. дрззи мои и искренни мои, праму мнѣ пренежливаша и сташа. и ближнии мои ѿдалече мене сташа, и надехуся ищущи души мою, и ищущи слава мнѣ, глаголаху съетнаа, и льстивымъ весь день подчихуся. азъ же ѿкъ гдохъ не слышашъ, и ѿкъ неъмъ не ѿверзаша оутъ своихъ. и быхъ ѿкъ человекъ не слышаш, и не имыи во оутѣхъ своихъ ѿблчѣнїа. ѿкъ на тѣ гдѣ, оуповахъ, ты оуслышиши гдѣ бже мой. ѿкъ рѣхъ: да не когда порадуютъ ми са врази мои, и вегда подвижатси ногамъ моимъ, на ма велерѣчеваша. ѿкъ азъ на раны готобъ, и болѣзнь мою предо мною естъ вынѣ. ѿкъ беззаконїе мое азъ возвѣщю, и попекуся ѿ грѣѣ моимъ. врази же мои жнеютъ, и оукрѣпишаа паче мене, и оумножишаа ненавѣдущи ма безъ правды. воздающи ми слава возъ благоа, ѿбогашу ма, зане гонахъ блгостыню. не ѿстави мене, гдѣ бже мой, не ѿступи ѿ мене. вонми въ помощь мою, гдѣ спсѣнїа моегѣ.

Не ѿстави мене, гдѣ бже мой, не ѿступи ѿ мене. вонми въ помощь мою, гдѣ спсѣнїа моегѣ.

Ѳаломъ ѿв.

Бже бже мой, къ тебе оутреннюю: возжада тебе душа моя, коль множицею тебе плоть моя, въ земли пѣтѣ, и непроходнѣ, и безводнѣ. такъ во стѣмъ гвѣху тебе, вѣдѣти имѣ твою и славу твою. ѿкъ лучши милость твою паче жнеютъ, оутнѣ мои похвалитѣ тѣ. такъ блгословлю тѣ въ животѣ моимъ, ѿ имени твоимъ воздѣжю рѣцѣ мои. ѿкъ ѿ тѣка и мѣсти да исполнитси душа моя, и оутнама радостн возхвалитъ тѣ оутѣ моѣ. ѿще помнѣхъ тѣ на постѣли моѣй, на оутреннихъ подчихуся въ тѣ. ѿкъ былъ еси помощникъ мой, и въ кровѣ крилу твою возрадуюся. прильпе душа моя по тебе, мене же прїатъ десница твоѣ. тѣ же вде икаша души мою, внидутъ въ пренспѣданаа земли: предадутъ въ рѣкн ѡрджїа, чѣсти лицевымъ едутъ. царь же возвелитси ѿ бѣѣ, похвалитси всѣмъ кленыиамъ имъ: ѿкъ заградѣшаа оутѣ глаголющихъ неправданаа.

На оутреннихъ подчихуся въ тѣ, ѿкъ былъ еси помощникъ мой, и въ кровѣ крилу твою возрадуюся.

Прильпе душа моя по тебе, мене же прїатъ десница твоѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣкн вѣкѣмъ. аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **Трижды, безъ поклонѣмъ.**

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣкн вѣкѣмъ. аминь.

[Сѣенникъ же глаголетъ мѣтвы оутреннїа, стоѣ непокровѣнъ предъ сѣбѣи двѣрьми, тайнѣ].

Ѳаломъ ѿз.

Гдѣ бже спсѣнїа моегѣ, во дни воззвахъ, и въ ноци предъ тобою: да внидетъ предъ тѣ мѣтва моя, приклони оухѣ твоѣ къ молѣнїю моему, ѿкъ исполнитси слѣз души моя, и жнеютъ мой адъ пренежлива. привѣненъ быхъ съ низходящимъ въ рѣкн, быхъ

више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не излажах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвали-ти? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромас сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, устрашења Твоја потресоше ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће (моје).

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који Очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израиљевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Ко-лико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што ми-лује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава -дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

ѿакъ человекъ безъ помощи, въ мѣртвыхъ свободѣ: ѿакъ ѿзвеннии спации во гробѣ, ѿхже не помандлз єси котомѣ, и тин ѿ рѣки твоеѧ ѿриноени быша. положиша мѧ въ гробѣ преисподнѣмз, въ темныхъ и сѣни смѣртнѣи. на мнѣ оутвердиша ѿростъ твоѧ, и всѧ боли твоѧ навѣлз єси на мѧ. оудалнлз єси знаемыхъ моихъ ѿ мене, положиша мѧ мѣрзость себѣ, преданз быхъ, и не ѿхождахъ. Очи мои ѿзнемогостѣ ѿ ницеты, воззвахъ къ тебѣ гди, весь день: воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ мои. єда мѣртвыми творшии чюдеса; или врачеве воскреситъ и ѿповѣдаѣтѣ тебѣ; єда повѣсть кто во гробѣ милость твою, и истиннѣ твою въ погнбелн; єда познана бѣдѣтъ во тьмѣ чюдеса твоѧ, и правда твоѧ въ земли завѣннѣи; и ѿзъ къ тебѣ гди, воззвахъ, и оутрѣ мѣтва моѧ предваритъ тѧ. вкѣю гди, ѿрѣшии дѣшѣ мои; ѿвращаеши лице твоѣ ѿ мене; Ницъ єсмь ѿзъ, и въ трдѣхъ ѿ юности моеѧ, вознез же еѧ, смрнхѣѧ, и ѿзнемогохъ. на мнѣ предѣша гнѣви твои, оутрашєнїѧ твоѧ возмѣтнїша мѧ. ѿбыдѣша мѧ ѿакъ вода весь день. ѿдержаша мѧ вкѣпѣ. оудалнлз єси ѿ мене дрѣга и ѿскреннаго, и знаемыхъ моихъ ѿ страстєи.

Гди бже спєнїѧ моегѡ, во дни воззвахъ, и въ ночи предъ тобою.

Да внидетъ предъ тѧ мѣтва моѧ, приклонн оухѡ твоѣ къ молєнїю моему.

Псаломъ рѣ.

Блгословн дѣше моѧ гди и всѧ вѣтрєннѧ моѧ ѿма стѣе єгѡ. блгословн дѣше моѧ гди, и не забывай вѣхъ воздаанїи єгѡ: ѡчищающаго всѧ беззакнїѧ твоѧ, ѿщєлѧющаго всѧ недѣги твоѧ: ѿзбавлѧющаго ѿ истѣнїѧ жнѡтѣ твоѧ, вѣнчѧющаго тѧ млтїю и щедрѡтами: ѿполнѧющаго во блгнхъ желанїе твоѣ: ѡбновѣтѣѧ ѿакъ ѿрла юность твоѧ. творай млтвыни гдѣ, и сѣдѣѣ вѣѣмз ѡбнѣднмымз. сказа пѣтн своѧ мѡѿсеѡви, сыновѡмз инаѣвымз хотѣнїѧ своѧ. цѣдръ и млтнвз гдѣ, долготерпѣлнвз и многмлтнвз. не до конца прогнѣбаѣтѣѧ, ниже въ вѣкз враждѣтѣѧ. не по беззаконїємз нашымз сотворилз єсть намз, ниже по грѣхѡмз нашымз воздалъ єсть намз. ѿакъ по вышѣ нѣнѣи ѿ земли, оутвердилъ єсть гдѣ млтѣ своѧ на боѧщнхѣ єгѡ. єлнкъ ѿстоѧтѣ корѡцы ѿ западз, оудалнлз єсть ѿ насъ беззакнїѧ наша. ѿкоже щѣдритъ ѡтєцъ сыны, оущѣдрн гдѣ боѧщнхѣ єгѡ. ѿакъ тои познѧ созданїе наше, помандѣ, ѿакъ переть єсмь. человекъ, ѿакъ трава днїе єгѡ, ѿакъ цвѣтѣ сельный, тѧкѡ ѡцвѣтѣтѣ: ѿакъ дѡхъ проиѣ въ немъ, и не бѣдетъ, и не познѧетъ кто мѣста своегѡ. млтѣ же гднѧ ѿ вѣка и до вѣка на боѧщнхѣ єгѡ, и правда єгѡ на сынѣхъ сынѡвз, хранѧщнхъ завѣтѣ єгѡ, и помнѧщнхъ запѡвѣдн єгѡ, творити ѧ. гдѣ на нѣсн оугѡтѡва прѣтѡлз своѧ, и црѣтѡ єгѡ вѣѣмн ѡбладѣетъ. блгословнѣте гди всн ѧгглн єгѡ, снльннн крѣпостїю, творѧщнн слово єгѡ, оуслышати глаєз словєєз єгѡ. блгословнѣте гди всѧ снлы єгѡ, сѣдгн єгѡ, творѧщнн волю єгѡ. блгословнѣте гди всѧ дѣлѧ єгѡ. на всѧкомъ мѣстѣ вѣѣствїѧ єгѡ, блгословн дѣше моѧ гди.

На всѧкомъ мѣстѣ вѣѣствїѧ єгѡ, блгословн дѣше моѧ гди.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у Мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох ду-шу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Услише ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију.

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињена свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвећеног епископа) нашег (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни Народ:, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ѵаломъ рѣв.

Гдѣ, оубо слыши мѣтвѣ мою, видиши молѣніе мое во истинѣ твоѣй, оубо слыши мѣ въ правдѣ твоѣй: и не видиши въ сѣдѣхъ изъ рабѣмъ твоимъ, ѣкѡ не ѡправдиша предъ тобою всѣхъ жнбѣй. ѣкѡ погна врагъ душѣ моѣ, смириша сѣть въ зѣмлю жнвѣтъ моѣ: погнаша мѣ сѣть въ тѣмныхъ, ѣкѡ мѣртвѣа вѣка. и оубо въ мнѣ дѡхъ моѣ, во мнѣ сматѣла сѣрдце мое. помани дѡхъ днѣ дрѣвнѣа, поучиша во всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣніихъ рѡкѣ твоѣю поучиша. воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ моѣ, душѣ моѣ ѣкѡ зѣмля безводнаа тебѣ. и корѡ оубо слыши мѣ гдѣ, и исчезѣ дѡхъ моѣ: не ѡбрати лица твоегѡ ѡ менѣ, и оубо добуша ннзходѣщымъ въ рѡвъ. слышашѡ сотвори мнѣ заштра мѣтъ твоѣ, ѣкѡ на тѣ оубо вѣхъ. и кажи мнѣ гдѣ, пѡтъ, вѡньже поидѣ, ѣкѡ къ тебѣ вѣдѣхъ душѣ моѣ. и зми мѣ ѡ врагъ моихъ, гдѣ, къ тебѣ прнѣтѣгѡхъ, нади мѣ творити вѡлю твоѣ, ѣкѡ ты сѣи бѣтъ моѣ. дѡхъ твоѣ блгѣи настѣвнѣтъ мѣ на зѣмлю правѣ. и мене твоегѡ ради гдѣ, жнвиши мѣ, правдою твоѣю и зведѣши ѡ печѣли душѣ моѣ: и мѣтѣю твоѣю потрѣбиши враги моѣ, и погубиши всѣ стѡжающѣа душѣ моѣ, ѣкѡ ѡзъ рабѣ твоѣ сѣмѣ.

Оубо слыши мѣ гдѣ, въ правдѣ твоѣй, и не видиши въ сѣдѣхъ изъ рабѣмъ твоимъ.

Оубо слыши мѣ гдѣ, въ правдѣ твоѣй, и не видиши въ сѣдѣхъ изъ рабѣмъ твоимъ.

Дѡхъ твоѣ блгѣи настѣвнѣтъ мѣ на зѣмлю правѣ.

Слава Ѡцѣ и сѣу и сѣомѡ дѡхѣ, и нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѡвѣ. ѡминѣ.

Ѧллилдѣа, ѡллилдѣа, ѡллилдѣа, слава тебѣ бже. **Трѣжды.**

Тѣже сѣктенѣа великаа.

Дѣаконъ: Мѣромъ гдѣ помѡлимѣа.

Ѧнкъ: Гдѣ, помни дѣи.

Дѣаконъ: Ѡ свѣшнѣемъ мѣрѣ, и спасѣніи душѣ нашнхъ, гдѣ помѡлимѣа.

Ѧнкъ: Гдѣ, помни дѣи.

Дѣаконъ: Ѡ мѣрѣ всегѡ мѣра, блгѡстоѡніи сѣбѣхъ бжѣихъ црѣкѣй, и соеднѣніи всѣхъ, гдѣ помѡлимѣа.

Ѧнкъ: Гдѣ, помни дѣи.

Дѣаконъ: Ѡ сѣбѣмъ храмѣ сѣмъ, и съ вѣрою, блгѡговѣніемъ и стѣрахомъ бжѣимъ вхѡдѣщнхъ вѡнь, гдѣ помѡлимѣа.

Ѧнкъ: Гдѣ, помни дѣи.

Дѣаконъ: Ѡ великомъ господнѣ и Ѡцѣ нашемъ, свѣтѣишемъ патрѣархѣ **Ѧмѣкѣ**, и ѡ господнѣ нашемъ прѣсвѣщенѣишемъ сѣпѣкѣ [**Ѧлѣ** архѣсѣпѣкѣ, **Ѧлѣ** мнѣрополѣтѣ] **Ѧмѣкѣ**, честнѣемъ прѣсвѣтерствѣ, во хрѣтѣ дѣаконствѣ, ѡ всѣмъ прнчѣтѣ и людѣхъ, гдѣ помѡлимѣа.

Ѧнкъ: Гдѣ, помни дѣи.

Дѣаконъ: Ѡ богохраннѣи странѣ нашей, властѣхъ и вѡнствѣ сѣа, гдѣ помѡлимѣа.

Ѧнкъ: Гдѣ, помни дѣи.

Бакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Глас 8:

Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Глас 8

Чтец: Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су светлост заповести Твоје на земљи.

Народ: Алилуја (3 пута.)

Чтец: Правди научите се житељи земље.

Народ: Алилуја (3 пута.)

Чтец: Завист ће обузети Народ: невоспитан.

Народ: Алилуја (3 пута.)

Чтец: Дометни им зла, Господе, доменти зла славнима земље.

Народ: Алилуја (3 пута.)

Где Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – Свет, Свет, Свет си Боже наш, молитвама Бестелесних Сила помилуј нас. (3 пута.)

Діакоуз: Ѡ градѣ еѣмъ [нѣ ѡ вѣсн еѣ, нѣ ѡ сѣѣн ѡбѣтелн еѣ], вѣакомъ градѣ, странѣ, и вѣроу жнвѣщнхъ въ нѣхъ, гдѣ помѡлимъ.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ бл҃гословеніи воздѣхвѣхъ, ѡ нѣзобѣлѣи плодѡвъ земнѣхъ, и вѣременѣхъ мѣрнѣхъ, гдѣ помѡлимъ.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ плавающнхъ, пѣтешѣствующнхъ, недѣлѣющнхъ, страждѡщнхъ, плѣненнѣхъ, и ѡ спасеніи нѣхъ, гдѣ помѡлимъ.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Ѡ нѣзбѣнѣнѣа намъ ѡ вѣакиа екорѣн, гнѣва и нѣжды, гдѣ помѡлимъ.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Застѣпѣ, спасѣ, помѣлѣи и сохранѣ насъ, бѣже, твоѣю бл҃годѣтїю.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Пресѣтѣю, пресѣтѣю, пресѣл҃гословеннѣю, слѣвнѣю влѣщѣ насѣ бѣѣ и прнснодѣѣ мѣію, со вѣѣмн сѣгѣмн поманѣвшѣ, самн себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и вѣѣ жнвѡтѣ насѣ хрѣтѣ бѣѣ предадѣмъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашеніе:

Гдѣкѡ подовѣетѣ тебѣ вѣакаа слѣва, чѣтъ, и поклоненіе, ѡцѣ и сѣн и сѣѡмѣ дѣѣ, нынѣ и прнсно и во вѣкн вѣкѡвъ.

Лѣкъ: Амѣнъ.

И ѣѣе поѣмъ Амѣлѣа, на глѣсѣ и, велеглѣснѡ, и со сладкопѣнїемъ:

Амѣлѣа, амѣлѣа, амѣлѣа.

Сѣтѣхъ а: Ѡ нѡщн оутренюетѣ дѣхъ моѣ къ тебѣ бѣже: занѣ свѣтѣ повелѣнїа твоѣ на землѣ.

Сѣтѣхъ б: Прадѣ наѣчнѣтеа жнвѣщн на землѣ.

Сѣтѣхъ г: Зѣвнѣтъ прїѣметѣ лѣдн ненакѣзанныа.

Сѣтѣхъ д: Прнложн нѣмъ слѣ гдѣ, прнложн слѣ слѣвнѣмъ землѣ.

И поѣмъ тропѣрь кѡснѡ и велеглѣснѡ, и со сладкопѣнїемъ равнѡ.

Тропѣрь, глѣсѣ и:

Сѣ жнѣхъ градѣтъ въ полѣнощн, и бл҃женъ рѣвъ, ѣгѡже ѡвѣрѣетѣ бѣаща: недосѣѡннѣ же пакн, ѣгѡже ѡвѣрѣетѣ оуныѣающа. бл҃дн оуѣв дѣшѣ моѣ, не снѡмъ ѡтѣагѡчнѣа, да не смѣртн преданѣ бѣдѣшн, и црѣтѣа внѣ затѣворншнѣа, но воспрннѣ зѡвѣщн: сѣѣ, сѣѣ, сѣѣ ѣсн бѣже, бѣѣю помѣлѣи насѣ. **Трѣжды.**

КАТИЗМА 9.**Псалам 64.**

Теби приличи песма, Боже, на Сиону, и Теби ће се одати молитва у Јерусалиму. Услиши молитву моју; к Теби ће свако тело доћи. Речи безаконика надјачаше нас, и безбоштва наша Ти ћеш очистити. Блажен је кога си изабрао и примио, настаниће се у дворима Твојим. Испунићемо се добрима дома Твога; свет је Храм Твој, чудесан у правди. Услиши нас, Боже, Спаситељу наш, надо свих крајева земаљских, и оних на мору далеком; Који припрема горе снагом Својом, Који је препојасан силом, Који потреса дубину морску; шум валова морских ко ће поднети? Смудиће се народи, и устрашиће се који живе по крајевима земље од чудеса Твојих; изласке јутра и вечера Ти украшаваш. Посетио си земљу, и напојио си је, умножио си да је обогатиш. Река Божија испуни се водама; припремио си храну њихову, јер је таква припрема Твоја. Бразде њене напој, умножи плодове жита њена; у капљама њеним обрадоваће се растући. Благословићеш венац године благодати Твоје, и поља Твоја испуниће се плодношћу; обогатиће се лепоте пустиње, и брегови ће се опасати весељем. Оденуше се овнови овчији, и долине ће умножити пшеницу; кликтаће, јер ће химне певати.

Псалам 65.

Ускликните Господу, сва земљо! Псалмопојте Имену Његовом, дајте славу хвали Његовој. Реците Богу: Како су страшна дела Твоја! У мноштву силе Твоје ласкаће Ти непријатељи Твоји. Сва земља нека се поклони Теби, и псалмопева Теби, нека псалмопоје Имену Твоме, Вишњи! Ходите и видите дела Божија; како је страхан у саветима Својим већма од синова људских. Он, Који преобраћа море у сушу, по реци проћи ће људи ногама. Тамо ћемо се обрадовати Њему, Који снагом Својом господари веком; очи Његове надгледају народе; они који Га огорчују нека се у себи не величају. Благословите, народи, Бога нашег, и чујте глас хвале Његове, Онога Који је ставио душу моју у живот, и Који није дао ноге моје у спотицање. Јер си нас искушао, Боже; разжегао си нас као што се разжиже сребро; увео си нас у замку, ставио си невоље на плећа наша. Попео си људе на главе наше, прођосмо кроз огањ и воду, и извео си нас у починак. Ући ћемо у дом Твој са свеспаљеницама; одаћу Ти завете мојекоје изрекоше усне моје, и изговорише уста моја у невољи мојој. Свеспаљенице обилне принећу Ти, са кадом тамјана и овновима; принећу Ти теоце и јарад. Ходите, чујте, и казиваћу вам, сви који се бојите Бога, шта је учинио души мојој. К Њему завапих устима мојим, и уздигох реч под језиком мојим. Ако неправду видех у срцу моме, нека ме не услиши Господ. Ради тога услиша ме Бог, чу глас мољења мога. Благословен Бог Који не одбаци молитву моју, и милост Своју од мене.

Псалам 66.

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави светло лице Твоје на нас, и помилуј нас. Да буде познат на земљи пут Твој, у свима народима спасење Твоје. Нека Те исповедају и хвале народи, Боже, нека Те исповедају и хвале народи сви. Нека се узвеселе и обрадују народи, јер ћеш судити народе у правди, и народе ћеш

И чтеца каждама д.

Псаломъ ѿд.

Тебѣ подобаетъ пѣснь, бже, въ сѣвѣ, и тебѣ воздаста молитва во іерлѣмѣ. Оуслыши молитву мою: къ тебѣ всѧка плоть прїидетъ. Слова беззаконникъ преযোগша насъ: и нечестїа наша ты вѣдѣши. Пжєнъ, ргоже нзбралъ єси и прїалъ, ввелѣша во двѣрѣхъ твоихъ. Исполнимса во елїихъ домѣ твоегѡ: стѣ храмы твоѣ. Днєвнъ въ правдѣ, оуслыши ны, бже, спсѣтелю нашъ, оупованїе всѣхъ концѣй земли и сѣиныхъ въ мѡри далече: оупотоблади горы крепостїю своею, преподанъ силу: смѣщай гдєвнѣ морскѡю, шѣмѣ волнъ ргѡ ктѡ постоитъ; смѣтѣша ѡзыцы, и оубоаста жнещїи въ концѣхъ ѡ знаменїи твоихъ: нсходы оутра и вечера оукрашн. Псѣтїалъ єси землю и оупоилъ єси ю, оумножилъ єси ѡбогатїти ю: рѣкѡ бжїа наполиса водъ: оупотобалъ єси пїцѣ нмъ, ѡкѡ тѡкѡ (сѣть) оупотобанїе. Бразды єа оупої, оумножи жїта єа: въ каплахъ єа возвелѣша возсїающїи. Пжєсловїши вѣнєцъ лѣта бжїа твоєа, и полѡ твоѡ исполнатса тѣка: разбоутѣютъ красна пѣстынн, и радостїю холми преподѡштса. Одрѣшаса ѡвнн ѡвїи, и оудѡлїа оумножатъ пшєнїцѣ: воззовѣтъ, нбо возпоѡтъ.

Псаломъ ѿе.

Вокликните гдєвн всѧ землю, поїте же нмени ргѡ, дадите славу хвалѣ ргѡ. Рцѣте бгѣ: коль страшна дѣла твоѡ; во множествѣ силы твоєа солжѣтъ тебѣ вразн твоѣ. Всѧ земля да поклонїтса тебѣ и поѣтъ тебѣ, да поѣтъ же нмени твоємѣ, вѣшнїи. Прїидїте и вїдїте дѣла бжїа, коль страшєнъ въ совѣтѣхъ пѣче сынѡвъ человѣческихъ. Обращай море въ сѣшѣ, въ рѣцѣ прїидѣтъ ногамн: тамѡ возвелѣмса ѡ немъ, блчєствѡщемъ силою своею вѣкомъ: ѡн ргѡ на ѡзыки прїзїрѣтѣ: прєвгорчєвѡщїи да не возносѣтса въ сєбѣ. Пжєсловїте, ѡзыцы, бгѡ нашего, и оуслышанъ сотворїте гласъ хвалы ргѡ, Положшагѡ дѣшѣ мою въ жнѡтѣ, и не давшагѡ во смѣтѣнїе ногъ моїхъ. ѡкѡ нкѣнїалъ ны єси, бже, разжєглъ ны єси, ѡкоже разжнзѣтса сребрѡ. Ввелъ ны єси въ сѣть, положилъ єси икѡрєн на хребтѣ нашємъ. Возвелъ єси чєлѡвѣкн на главы наша: прондѡхомъ икѡзѣ ѡгнь и водѣ, и нзвелъ єси ны въ покѡн. Внїдѣ въ домъ твоѣ со всеожжєнїємъ, воздамъ тебѣ молитвы моѡ, Пжє же нзрєкѡстѣ оустнѣ моѣ, и глаголаша оустѡ моѡ въ скѡрєн моєї. Всеожжєнїѡ тѣчнѡ вознесѣ тебѣ съ кадїломъ, и ѡвнн, вознесѣ тебѣ волы съ кѡзлы. Прїидїте, оуслышнте, и повѣмъ вамъ, всн боѡщїнса бгѡ, єлїка сотворн дѣшн моєї. Въ немѣ оустѣ моїмн воззѡхъ, и вознесѡхъ подѣ ѡзыкомъ моїмъ. Нєправдѣ ѡце оузрѣхъ въ сѣрдцы моємъ, да не оуслышнѣтъ менє гдѣ. Сєгѡ радн оуслышнѡ мѡ бгѣ, внѡтѣ гласѣ молєнїѡ моєгѡ. Пжєсловєнъ бгѣ, нже не ѡстѡвн молитву мою и мѣть своѡ ѡ менє.

Псаломъ ѿс.

Бже, оуцѣдн ны и блгословн ны, прѡсѣтн лицѣ твоє на ны и помнїдн ны: Познѡтн на земли пѣть твоѣ, во всѣхъ ѡзыцѣхъ спсєнїе твоє. Да исповѣдѣтса тебѣ людїе, бже, да исповѣдѣтса тебѣ людїе всн. Да возвелѣтса и да возрадѣютса ѡзыцы:

одвести на земљу. Нека Те исповедају и хвале народи, Боже, нека Те исповедају и хвале народи сви. Земља даде плод свој; благослови нас Боже, Боже наш. Благослови нас, Боже, и нека се боје Њега сви крајеви земаљски.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 67.

Да васкрсне Бог и да се расеју непријатељи Његови, и да беже од лица Његовог сви који Га мрзе. Као што ишчезава дим, да ишчезну; као што се топи восак пред лицем огња, тако да погину грешници од лица Божијег. И праведници да се узвеселе, да се обрадују пред Богом, да се насладе у весељу. Певајте Богу, псалмопојте Имену Његовом; пут учините Ономе Који је узишао на запад, Господ је име Њему, и обрадујте се пред Њим. Нека се потресу сви од лица Његовог - Оца сирочади и Судије удовица. Бог је у месту светоме Своме. Бог настањује усамљене у дом, Он изводи оковане у јунаштву, такође и огорчујуће који обитавају у гробовима. Боже, када си Ти исходио пред народом Твојим, када си Ти пролазио кроз пустињу, земља се потресе, јер и небеса дадоше кишу од лица Бога Синајскога, од лица Бога Израилјева. Кишу добровољну одредио си, Боже, наслеђу Твоме у земљи обећаној; и она ослаби, а Ти си је утврдио. Животиње Твоје бораве у њој; припремио си је у доброту Твојој сиромашу, Боже. Господ ће дати реч онима који блавесте снагом многим. Цар над војскама народа љубљенога, и лепотом дома разделиће плен. Ако починете усред наслеђа земље обећане, бићете као крила голубице посребрењена, и плећа њена у сјајности злата. Када Наднебески разгоњаше царе по земљи Хананској, заснежи се на Селмону. Гора Божија Васанска, гора богата, гора бујна, гора хумовита. Зашто завидите горе богате, гори на којој изволе Бог да обитава на њој? Јер ће се Господ настанити на њој до краја. Колесница Божија десетохиљадита, хиљаде управљајућих; Господ је на њима на Синају, у светињи. Узишао си на висину, запленио си плен, узео си даре у људима, јер се и непокорни за настањење покорише. Господ Бог благословен, благословен Господ из дана у дан; помоћи ће нам на путу Бог спасења наших. Бог наш, Бог је Који спасава; и Господа Господа врата су смрти. Али ће Бог скршити главе непријатеља Његових, врх темена оних који ходе у преступима својим. Рече Господ: Из горе Васана ћу вратити непријатеље, вратићу их из дубина морских; да се омочи нога твоја у крви, језик паса твојих од крви непријатеља. Виђени бише покрети Твоји, Боже, покрети певача Бога мојега, Цара Који је у Светињи храма. Пристигоше начелници близу псалмопојућих, усред девојака са бубњевима. У црквама благосиљајте Бога, Господа са извора Израилјевих! Тамо је у хору Венијамин најмлађи у иступању, кнезови Јудини вође њихове, кнезови Завулонови, кнезови Нефталимови. Заповеди, Боже, силом Твојом; оснажи, Боже, ово што си учинио међу нама. Ради Храма Бога у Јерусалиму, Теби ће донети цареви

ѣакъ ѡднѣи людемъ правотѣю, и ѣзѣи на землѣ настѣвнѣи. Да исповѣдѣтѣя тебѣ людіе, бже, да исповѣдѣтѣя тебѣ людіе всѣ. Землѣ даде плодъ свой: бѣгловѣ ны, бже, бже нашъ, бѣгловѣ ны, бже: и да оубоѡтѣя ѣгѡ всѣ концы землѣ.

Слѡва ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Анѣз: И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѡмнѣ.

Ѧлнлѣѣа, ѡлнлѣѣа, ѡлнлѣѣа, слѡва тебѣ бже. **Трѣжды.** Гдѣ помнѣлѣи, **трѣжды.**

Слѡва ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѡмнѣ.

Ѳалѡмъ ѣз.

Да возкрѣнетѣя бгѣ, и растѡчѣтѣя вразнѣ ѣгѡ, и да бѣжѡтѣя ѡ лицѣ ѣгѡ ненавѣдацѣи ѣгѡ. ѣакъ исчезѡетѣя дѣмъ, да исчезнѣтѣя: ѣакъ тѣлетѣя вѡскъ ѡ лицѣ ѡгнѣ, тѣакъ да погнѣнѣтѣя грѣшнѣицы ѡ лицѣ бжѣа: Ѧ прѣшнѣицы да возвѣелѡтѣя, да возрѣдѣютѣя прѣдѣ бгѡмъ, да насладѣтѣя въ вѣелѣи. Воспѡйте бгѣ, пѡйте ѣмени ѣгѡ: пѣтѣсотворѣте возшѣдшемѣ на зѡпады, гдѣ ѣма ѣмѣ: и рѣдѣтѣя прѣдѣ нѣмъ. Да смѡтѣтѣя ѡ лицѣ ѣгѡ, ѡцѣ сѣрыхъ и ѡдѣи вдовѣицъ: бгѣ въ мѣстѣ стѣмъ своѣмъ. Бгѣ вѣелѣетѣя ѣднѡмѣлѣннѣмъ въ дѡмъ, и зводѣа ѡковѣннѣмъ мѣжетѣвомъ, тѣакѡжде прѣвгорчѣвѡющѣмъ жнѣвѣцѣмъ во грѡбѣхъ. Бже, внѣгда исходѣтѣя тебѣ прѣдѣ людемѣ твоѣмъ, внѣгда мнѡходѣтѣя тебѣ въ пѣтѣи, Землѣ потрѣсѣа, ѣбо небѣа кѡнѣша ѡ лицѣ бга сѣнѣа, ѡ лицѣ бга ѣнѣва. Дѡждъ вѡленъ ѡлѣчѣи, бже, достоѡнѣю твоѣмѣ, и и знемѡже, тѣ же совершѣлъ ѣси ѣ. Жнѣвѣтѣа твоѡ жнѣвѣтѣя на нѣи: оубѡтѡвалъ ѣси бѣгѡстѣю твоѣю нѣщѣмѣ, бже. Гдѣ дѣтѣя глаголъ бѣговѣствѣющѣмъ сѣлою мнѡгою: Црѣ сѣлъ возлѡбѣннагѡ, красѡтѣю дѡмѣ раздѣлѣтѣи кѡрѣстѣи. Ѧще поспѣтѣя посрѣдѣ прѣдѣлъ, крнѣ голѣнѣи посрѣврѣнѣ, и междѡрѡмѣа ѣа въ вѣлѣнѣи злѣта: внѣгда рѣзнѣтѣя нѣнѣи царѣ на нѣи, ѡнѣжѡтѣя въ сѣлѡнѣ. Горѣ бжѣа, горѣ тѣчѣа, горѣ оубѣрѣннаа, горѣ тѣчѣа. Вскѡю непѣцѣте, горѣ оубѣрѣннѣмъ; горѣ, ѡже бѣговѡнѣ бгѣ жѣтѣи въ нѣи: ѣбо гдѣ вѣелѣтѣя до концѣ. Колѣнѣица бжѣа тѣмѣи тѣмъ, тѣсѣаца гѡвзѣющѣхъ: гдѣ въ нѣхъ въ сѣнѣи во стѣмъ. Возшѣлъ ѣси на вѣсѡтѣ, плѣнѣлъ ѣси плѣнѣ: прѣѡлъ ѣси далѣ нѣа въ чѡлѡвѣцѣхъ, ѣбо не покарѡющѣмъ, ѣже вѣелѣтѣя. Гдѣ бгѣ бѣгловѣнъ, бѣгловѣнъ гдѣ дѣнь днѣ: поспѣшѣтѣя нѣмъ бгѣ сѣсѣнѣи нашѣхъ. Бгѣ нашъ бгѣ ѣже сѣсѣтѣи: и гдѣа, гдѣа исхѡдѣица смѣртѣа. ѡбѡче бгѣ сокрѣшѣтѣя главы врагѡвѣ своѣхъ, вѣрѣхъ вѣлѣз прѣходѣщѣхъ въ прѣгрѣшѣнѣицѣ своѣхъ. Рѣчѣ гдѣ: ѡ вѣсѣна ѡвѣрѣшѣ, ѡвѣрѣшѣ во гдѣннѣхъ морѣкнѣхъ: ѣакъ да ѡмѡчѣтѣя ногѣ твоѡ въ крѡви, ѡзѣкъ прѣсѣ твоѣхъ ѡ вѣргѣ ѡ негѡ. Внѣдѣна вѣша шѣсѣтѣа твоѡ, бже, шѣсѣтѣа бга моѣгѡ црѣа, ѣже во стѣмъ. Прѣдварѣша кнѣзи вѣнѣзѣ поѡщѣхъ, посрѣдѣ дѣвѣ тѣмпѡннѣицъ. Въ црѣкѡхъ бѣгловѣнѣте бга, гдѣ ѡ истѡчѣннѣи ѣнѣвѣхъ. Тѣмъ вѣнѣамѣнъ ѡнѣнѣишѣи во оубѣрѣтѣ, кнѣзи ѡдѡвѣи вѣдѣкнѣ ѣхъ, кнѣзи зѡвѣлѡннѣ, кнѣзи нѣфѣдалѣмнѣ. Зѡповѣждъ, бже, сѣлою твоѣю: оубѣрѣнѣ, бже, сѣе, ѣже сѡдѣлѡлъ ѣси въ нѣсѣ. ѡ хрѣама твоѣгѡ во ѣрѣлѣмъ тебѣ прннѣсѣтѣя царѣе дѡры. Зѡпрѣтѣи сѡвѣрѣмъ трѡстѣннѣмъ: сѡнѣмъ ѡнѣсѣа въ ѡннѣахъ людѣкнѣхъ,

даров. Запрети зверима из трске ритова Египта, крдо бикова међу јуницама народа, да не нападну и затворе опробане као сребро; расеј народе који хоће ратове. Доћи ће посланици из Египта, Етиопија ће пружити руку своју Богу. Царства земаљска, певајте Богу, псалмопојте Господу. Певајте Богу Који је усео на небо небеско на истоку; ево даће гласом Својим глас силе. Дајте славу Богу; на Израилу је великолепност Његова, и сила Његова у облацима. Диван је Бог у светима Својима, Бог Израилев, Он ће дати силу и утврђење народу Своме. Благословен Бог.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 68.

Спаси ме, Боже, јер дођоше воде до душе моје. Упадох у блато дубоко, и нема дна; дођох у дубине морске, и бура потопаи ме. Уморих се вичући, промукну грло моје, ишчилеше очи моје од надања на Бога мога. Умножише се већма од власи главе моје они који ме мрзе узалуд; оснажише се непријатељи моји, они који ме прогоне неправедно; оно што не узимах, то враћаш. Боже, Ти си познао безумље моје, и прегрешења моја од Тебе се не скрише. Нека се не посраме због мене они који стрпљиво чекају Тебе, Господе, Господе над војскама; нити да се постиде због мене они који Те траже, Боже Израилев. Јер ради Тебе подносах ругање, стид покри лице моје. Отуђен постадох браћи својој, и странац синовима матере моје. Јер ревност за дом Твој изједе ме, и ругања оних који Тебе руже падоше на мене. И покрих постом душу моју, и постадох себи за поругу. И узех за одећу моју врећу, и постадох њима за причу. Нада мном уживаху они што седе на вратима, и о мени певаху винопије. А ја молитвом својом хитах к Теби Господе; време је благовољења, Боже, у мноштву милости Твоје; услиши ме, у истини спасења Твога. Спаси ме од блата, да не потонем; да се избавим од оних који ме мрзе, и од вода дубоких. Да ме не потопаи бура водена, нити да ме прогута бездан, нити да бунар затвори нада мном уста своја. Услиши ме, Господе, јер је блага милост Твоја; по мноштву милосрђа Твога погледај на ме. Не одврати лице Твоје од слуге Твога, јер сам жалостан, брзо ме услиши. Погледај на душу моју, и избави је; ради непријатеља мојих избави ме. Јер Ти знаш поругу моју, и посрамљење моје, и стид мој; пред Тобом су сви угњетавачи моји. Увреду очекиваше душа моја и муку; и очекивах сажаливача, и не беше га, и тешитеља, и не нађох га. И дадоше ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојише ме оцтом. Нека буде трпеза њихова пред њима за замку, и за узвраћај, и за саблазан. Нека се помраче очи њихове да не гледају, и леђа њихова заувек погури; излиј на њих гнев Твој, и јарост гнева Твога нека их снађе. Нека буде двор њихов пуст, и у насељима њиховим нека не буде становника. Јер онога кога си Ти ранио, они прогањаху, и на бол рана мојих бол додаваху. Додај безакоње на безакоње њихово, и да не уђу у правду Твоју. Нека буду избрисани из књиге живих, и са праведнима нека се не запишу. Сиромах и болник ја јесам; спасење Твоје, Боже, нека ме прихвати. Хвалићу Име Бога мога са песмом, величаћу Га у похвали; и то ће угодно бити Богу

Ѣже затвориши иже шестиниа серебромъ: расточи языки хотящия бранемъ. Приидутъ молитвенницы ѿ египта: едіопіа предваритъ рѣкъ свою къ егѣ. Царства земная, пойте егѣ, воспойте гдєви, возшедшемъ на нєо нєсє на востокѣ: сє, дастъ гласъ своемъ гласъ силы. Дадите славу егови: на иїан велелѣпоча егѡ, и сила егѡ на облацехъ. Днєвнъ егѣ во стѣхъ своихъ: егѣ иїлевъ, тои дастъ силу и державу людемъ своимъ. Блгословєнъ егѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ.

Днєкъ: И нынѣ и прише и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмннь.

Алладіа, алладіа, алладіа, слава тебе еже. **Трижды.** Гдн помилди, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ. **Чтєцъ:** И нынѣ и прише и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмннь.

Ѳаломъ ѡн.

Спсі ма, еже, ѡкѡ внидоша воды до души моеѡ. Оуглѣбохъ въ тмѣни глєвннѣ, и нѣсть постоаніа: придохъ во глєвннѣ морскіа, и едра потопі ма. Оутрдихса зовыи, и змолчє гортань моѡ: ичезостѣ очн моѡ, ѿ Ѣже оуповати мѡ на ега моего. Оумножишася пачє влєзъ главы моеѡ ненавнѣщннѣ ма тѣне: оукрѣпншася врази моѡ, и згонѣщннѣ ма неправєднѡ: ѡже не вохнцѣхъ, тогда воздадохъ. Бже, ты оувѣдѣлаз єси бездмїє моє, и прегрѣшєніа моѡ ѿ тебе не оутаншася. Да не постыдѣтсѡ ѡ мнѣ терпѣщннѣ тебе, гдн, гдн силъ: ннже да пограмѣтсѡ ѡ мнѣ ищѣщннѣ тебе, еже иїлевъ. Ѣкѡ тебе ради претерпѣхъ поношенїє, покрыи срамотѡ лице моє. Чждь быхъ братннѣ моєѡ и странєнъ сыновѡмъ матере моеѡ: Ѣкѡ ревностъ домѣ твоєгѡ снѣдє ма, и поношенїа поносѣщнхъ тн нападѡша на ма. И покрьхъ постѡмъ душѣ моѡ, и бысть въ поношенїє мнѣ: И положихъ ѡдѣанїє моє врѣтнцє, и быхъ нмъ въ прнтчѣ. ѿ мнѣ глѣмлахса сѣдѣщннѣ во вратѣхъ, и ѡ мнѣ полхѣ пїющннѣ вїно. Ѣз же молїтвѡю моєю къ тебе, еже: врєма блгволенїа, еже: во множєствѣ млчннѣ твоєѡ оуслыши ма, во истинѣ спєсєніа твоєгѡ. Спсі ма ѿ вренїа, да не оуглѣбєнѣ: да и зєаблюсѡ ѿ ненавнѣщнхъ ма и ѿ глѣбокнхъ водъ. Да не потопнтъ менє едра воднѡ, ннже да пожрєтъ менє глєвннѣ, ннже свєдєтъ ѡ мнѣ ровєнннкъ оуцтѣ своихъ. Оуслыши ма, гдн, ѡкѡ блга млчѣ твоѡ: по множєствѣ цєдрѡтѣ твоѡхъ прнзрн на ма. Не ѡвратннѣ лица твоєгѡ ѿ ѡтрока твоєгѡ, ѡкѡ икорєлїо: икорѡ оуслыши ма. Вонннѣ душн моєѡ и и зєавн ю: врлгъ моѡхъ ради и зєавн ма. Ты во вѣсн поношенїє моє, и стѣдъ моѡ, и срамотѣ моѡ: предъ тобою всн ѡикорєлѣющннѣ ма. Поношенїє чѡашє душѣ моѡ и стѣдѣ: и ждѣхъ скорєбѣщѡгѡ, и не бѣ, и оутѣшѣющнхъ, и не ѡвѣрѣтохъ. И дѡша въ снѣдѣ моѡ жєлчѣ, и въ жѣждѣ моѡ напоиша ма ѡцѣта. Да бѣдетъ трапєза нхъ предъ ннмн въ сѣтъ и въ возданїє и въ обєлѣзнъ. Да помрачѣтсѡ очн нхъ, Ѣже не вндѣтн, и хрєбєтѣ нхъ вннѣ слацы. Пролєй на нѡ гнѣвъ твоѡ, и ѡросѣт гнѣва твоєгѡ да постнгнетъ нхъ. Да бѣдетъ двѡрѣ нхъ пѣтѣ, и въ жнлнцѡхъ нхъ да не бѣдетъ жнвѡннѣ. Занє егѡже ты поразилаз єси, тнн погнаша, и къ болѣзнн ѡзєвъ моѡхъ приложнша. Приложн беззакѡнїє къ беззакѡнїю нхъ, и да не вннѣдѣтъ въ правдѣ твоѡ.

већма од млада телета, које израста рокове и папке. Видите сиромаси, и обрадујте се; тражите Бога, и жива ће бити душа ваша. Јер услиша Господ убоге, и сужње Своје не понизи. Нека Га хвале небеса и земља, море и све што се у њима креће. Јер ће Бог спасити Сион, и изградиће се градови Јудеје. И настаниће се тамо, и наследиће народ Твој;и семе слугу Твојих поседоваће Јудеју, и који љубе Име Твоје настаниће се у њој.

Псалам 69.

Боже, на помоћ моју пази; Господе, да ми помогнеш похитај. Нека се постиде и посраме који траже душу моју; нека се врате натраг, и нека се посраме који ми хоће злада се поврате одмах постиђени, који ми говоре: добро, добро! Нека се обрадују и узвеселе због Тебе сви који Те траже, Господе, и да говоре свагда они што љубе спасење Твоје: Да се узвелича Господ!А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Подобан: Узнео си се на Крст...

Женика, браћо, заволимо, светиљке наше украсимо, да сијају врлинама и вером правом; да, као мудре Господње девојке, готови уђемо са Њим на свадбу; јер Женик дарове, као Бог, раздаје свима венце непропадљиве.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

КАТИЗМА 10.

Псалам 70.

У тебе се, Господе, поуздах, да се не постидим до века. Правдом Твојом избави ме и изведи ме; приклони ми ухо Твоје и спаси ме. Буди ми Бог заштитник и место утврђено да ме спасеш, јер утврђење моје и прибежиште моје јеси Ти. Боже мој, избави ме из руке грешника, из руке безаконика и неправдујућег. Јер си Ти трпљење моје, Господе; Господе, Надо моја од младости моје. На Тебе се ослоних од утробе, од материце мајке моје Ти си мој покровитељ; у Теби је хвалопој мој свагда. Као чудо постадох многим, а Ти си помоћник силан. Нека се испуне уста моја хвале Твоје, да певам славу Твоју, сав дан великолепност Твоју. Не одбаци ме у време старости, када нестане снаге моје не напусти ме. Јер ми рекоше непријатељи моји, и они што вребају душу моју саветоваше се заједно, говорећи: Бог га је оставио! гоните га и ухватите га, јер нема избавитеља. Боже мој, не удаљуј се од мене; Боже мој, похитај у помоћ моју. Нека се посраме и ишчезну који клеветају душу моју, нека се обуку у

Да потребѣтъ ѿ книгъ живыхъ, и съ прѣвыми да не напишѣтъ. Нѣтъ и болѣе сѣмь
 ѡзъ: спсѣніе твое, бже, да прїиметъ мѧ. Восхвалѣ ѿма бга моего съ пѣнію, возвеличѣ
 сго во хвалѣніи: И оугодно бдетъ бгу паче тельца юна, рогъ износаща и пазнишкѣти. Да
 оузрадѣтъ нѣщїи и возвеселѣтъ: взыщїте бга, и живѧ бдетъ душа ваша. Иакъ оубо
 оубога гдѣ, и ѡкованныа своѧ не оунчижи. Да восхвалѣтъ сго небѧ и земля, море и
 всѧ живущїа въ немъ. Иакъ бгъ спсѣтъ сїѡна, и созиждѣтъ гради іудейстїи, и вселѣтъ
 тамъ и населѣдѣтъ ѿ: И сѣма рабовъ твоихъ оудержитъ ѿ, и любящїи ѿма твое
 вселѣтъ въ немъ.

Псаломъ 34.

Бже, въ помощь мою вонми: гдѣ, помощїи ми потщїса. Да постыдѣтъ и
 посрамѣтъ ищущїи души мою, да возвратѣтъ вспѣть и постыдѣтъ хотѣщїи ми
 зла: Да возвратѣтъ лѣте стыдѣща глаголющїи ми: благоже, благоже. Да возрадѣютъ
 и возвеселѣтъ ѡ тебе всѧ ищущїи тебе, бже: и да глаголютъ въишѣ, да возвеличѣтъ
 гдѣ, любящїи спсѣніе твое. Иъ же нѣтъ сѣмь и оубога, бже, помози ми: помощникъ
 мой и избавитель мой сїи ты, гдѣ, не законїи.

Слава оубо и сїи и сїомъ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣковъ. аминь.
 Аллѣлуїа, аллѣлуїа, аллѣлуїа, слава тебе бже. **Трижды.** Гдѣ помнѣи, **трижды.**

По ѧмъ стїхословїи сѣдмѣнъ, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣи на крѣтъ:

Женнѧ братїе возлюбимъ, свѣщїи своѧ оукрасимъ, въ добродѣтелехъ сїающе и вѣрѣ
 правой: да ѿкъ мдрѣи гдѣи дѣвы готѣви внидемъ съ нїмъ на браки: женнѣхъ бо дары,
 ѿкъ бгъ всѣмъ подаѣтъ нечлѣнный вѣнецъ.

Слава, и нынѣ, **тоже.**

Анкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.** Слава оубо и сїи и сїомъ дхѣ.

Чтецъ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣковъ. аминь.

И чтеца кадѣма ї.

Псаломъ 5.

На тѧ, гдѣ, оуповахъ, да не постыждѣ въ вѣкѣ. Правдою твоею избави мѧ и
 изми ма: приклони ко мнѣ оухо твое и спси ма. Буди ми въ бга защїтителя и въ
 мѣсто крѣпко спсїи ма: ѿкъ оутвержденїе мое и прѣбѣжище мое сїи ты. Бже мой,
 избави мѧ изъ рѣкѣ грѣшнагѡ, изъ рѣкѣ законопрестѣпнагѡ и ѡбѣдѣцагѡ: Иакъ ты
 сїи терпѣніе мое, гдѣ, гдѣ, оупованїе мое ѿ юности моеѧ. Въ тебе оутвердїхѣ ѿ
 оутрѣбы, ѿ чрева матери моеѧ ты сїи мой покровитель: ѡ тебе пѣніе мое въишѣ.
 Иакъ чдо быхъ мнѡгимъ: и ты помощникъ мой крѣпокъ. Да исполнѣтъ оутѣ моѧ
 хвалѣнїа, ѿкъ да воспѣи славу твою, весь день великолѣпіе твое. Не ѡвержи мене во
 время старости: внигда ѡкѣдѣвѣти крѣпости моеї, не ѡстави мене. Иакъ рѣша врази
 мои мнѣ, и стрѣщїи души мою совѣщаща въишѣ, глаголюще: бгъ ѡставилъ сѣтъ сго,
 поженїте и имїте сго, ѿкъ нѣсть избавлѣнїи. Бже мой, не оудалиса ѿ мене: бже

срамоту и стид који ми траже зала. А ја ћу свагда надати се у Тебе и придодаћу свакој хвали Твојој. Уста ће моја објавити правду Твоју, сав дан спасење Твоје, јер не знам књижевности да бих описао. Ући ћу у сили Господњој; Господе, спомињаћу правду Тебе јединога. Боже, научио си ме од младости моје, и до сада објављујем чудеса Твоја. И до старости и остарелости, Боже мој, не остављај ме, докле не објавим мишицу Твоју свему нараштају долазећем, моћ Твоју и правду Твоју, Боже, до највиших висина, величине што си ми учинио. Боже, ко је сличан Теби? Колике си ми показао невоље многе и зле, и повративши се оживио си ме, и из бездана земље опет си ме извео. Умножио си на мени величанство Твоје, и повративши се утешио си ме, и из бездана земље опет си ме извео. Јер ћу се исповедати Теби у народима, Господе; на органу псалтира истину Твоју, Боже; псалмопеваћу Ти на гитари, Свече Израиљев. Обрадоваће се уста моја, када Ти псалмопојем, и душа моја коју си избавио. А још и језик мој сав дан поучаваће се правди Твојој, када се посраме и постиде они који ми траже зла.

Псалам 71.

Боже, суд Твој цару дај и правду Твоју сину царевом, да суди народу Твоме у правди и сиромаше Твоје у суду праведном. Нека узму на се планине мир народу Твоме и хумови правду Твоју. Судиће сиромаше народа и спашће синове убогих и понизиће клеветника, и сапребиваће са сунцем и пре месеца кроз нараштај и нараштаје. Сићи ће као роса на руно и као капље које капљу на земљу. Засијаће у дане његове правда и мноштво мира, докле се не уклони месец. И господариће од мора до мора и од река до крајева васељене. Пред њим ће припасти Етиопљани, и непријатељи његови прах ће лизати. Цареви Тарсијски и острва даре ће принети, цареви Арапски и Савски даре ће донети. И поклоните се њему сви цареви земаљски, сви народи њему ће служити. Јер је избавио сиромаша од руке моћника, и убог који немаше помоћника. Поштедеће сиромаша и убогога, и душе убогих спасиће. Од лихве и неправде избавиће душе њихове, и драгоцено је име његово пред њима. И живеће, и даће му се од злата Арабијског, и молиће се за њега свагда, васцели дан њега ће благосиљати. Биће утврђење на земљи на врховима гора; преузнеће се изнад Ливана плод његов, и исцветаће из града као трава из земље. Нека буде име његово благословено у векове, пре сунца пребиваће име његово; и благословиће се у њему сва племена земаљска, сви народи називаће га блаженим. Благословен Господ Бог Израиљев, Који једини чини чудеса. И благословено Име славе Његове до века и у век века, и испуниће се славе Његове сва земља. Нека тако буде. Амин.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

моѣ, въ по́моць моѣ конми. Да постыда́тъсѧ и́ нечѣздѣтъ ѡклеветѧющѣи души моѣ, да ѡблекѣтъсѧ въ стѣдѧ и́ грѣмѧ и́щущѣи сла́вѣ мнѣ. И́зъ же всегда́ возѡповѣю на тѣ, и́ приложѣ на всѧкъ похвалѣ твоѣ. Оустѧ моѧ возвѣстѧтъ прѧвдѣ твоѣ, всѣхъ дѣнь спѣсѣнїе твоѣ, ѣ́акъ не позна́хъ книжнаѧ. Вни́дѣ въ силѣ гдѣни: гдѣи, помани́дѣ прѧвдѣ тебе́ ѣ́днинагѡ. Бѣже моѣ, и́мже набу́чилъ мѧ ѣ́си ѡ́ юности моеѧ, и́ до ны́нѣ возвѣщѣи́ чюдеса́ твоѧ. И́ да́же до ста́рости и́ престарѣнїѧ, бѣже моѣ, не ѡста́ви мене́, до́ндеже возвѣщѣи́ мѡи́щѣ твоѣ ро́дѣ всемѣ градѡщемѣ, си́лѣ твоѣ и́ прѧвдѣ твоѣ, бѣже, да́же до вы́шнихъ, ѣ́же сотвори́лъ мнѣ ѣ́си величїѧ: бѣже, кто́ подобенъ тебе́; вѣлики ѣ́вилъ мнѣ ѣ́си и́кѡрени мно́ги и́ сла́вѣ; и́ ѡбращѣсѧ ѡживотвори́лъ мѧ ѣ́си и́ ѡ́ безднѣ земли́ возвелъ мѧ ѣ́си. Оумно́жилъ ѣ́си на мнѣ величїествїе твоѣ, и́ ѡбращѣсѧ оутѣшилъ мѧ ѣ́си, и́ ѡ́ безднѣ земли́ па́ки возвелъ мѧ ѣ́си. И́бо ѣ́зъ исповѣсѧ тебе́ въ людехъ, гдѣи, въ соудѣхъ ѡсло́мичехъ исти́нѣ твоѣ, бѣже: воспоѡ́ тебе́ въ гдѣехъ, сѣгѣи́ и́илевъ. Возра́дѣтъсѧ оустнѣ моѣ, ѣ́гда воспоѡ́ тебе́, и́ душа́ моѧ, ю́же ѣ́си и́збѧвилъ: вѣце́ же и́ ѡзѡвикъ моѣ всѣхъ дѣнь побу́чїтъсѧ прѧвдѣ твоѣи, ѣ́гда постыда́тъсѧ и́ погра́мѧтъсѧ и́щущѣи сла́вѣ мнѣ.

Ѡ соломѡнѣ, ѡсло́мъ дѣдѣ, Ѡа.

Бѣже, сдѧдъ твоѣи́ царѣви́ да́ждь, и́ прѧвдѣ твоѣи́ сы́нѣ царѣвѣ: сздѣнїи людемъ твоѣимъ въ прѧвдѣ и́ ни́щымъ твоѣимъ въ сдѣѣ. Да воспрїи́мѣтъсѧ го́ры мѣръ людемъ и́ хо́лми прѧвдѣ. сздѣнїи ни́щымъ людскѣмъ, и́ спасѣтъсѧ сы́ны оубѡгнѣхъ, и́ смири́тъсѧ клеветникѧ. И́ пребу́детсѧ сѧ со́лнцемъ, и́ прѣжде лѣны́ ро́да родѡвѣ. снѣдетсѧ ѣ́акъ до́ждь на рѣно́, и́ ѣ́акъ ка́пла ка́плющаѧ на зе́млю. Воссї́летсѧ во днѣхъ ѣ́гѡ прѧвдѧ и́ мно́жество мѣра, до́ндеже ѡнѣметсѧ лѣнѧ. И́ ѡбладѣетсѧ ѡ́ мо́ра до мо́ра, и́ ѡ́ рѣкѣ до конѣцѣ вселѣннѣѧ. Прѣдѣ ни́мъ припа́дѣтъсѧ ѣ́дїопа́не, и́ врази́ ѣ́гѡ пѣреть поли́ждѣтъ. Цѧрїе дарїи́стїи и́ ѡстро́ви дары́ принесѣтъсѧ, цѧрїе ара́встїи и́ сава́ дары́ привѣдѣтъ: И́ поклѡнатсѧ ѣ́мѣ всѣи́ цѧрїе зе́мстїи, всѣи́ ѡзѡвѣи́ порабо́таютсѧ ѣ́мѣ. Ў́акъ и́збѧви́ ни́ща ѡ́ си́льна, и́ оубѡга, ѣ́мѣ же не бѣ́ помѡщника. Поща́дїтъсѧ ни́ща и́ оубѡга, и́ души́ оубѡгнѣхъ спасѣтъсѧ: ѡ́ ли́хвы и́ ѡ́ непра́вды и́збѧвнѣтъ души́ и́хъ, и́ че́стно и́ма ѣ́гѡ прѣдѣ ни́ми. И́ жи́вѣ бу́детсѧ, и́ да́тъсѧ ѣ́мѣ ѡ́ злѧта ара́вїиска: и́ помѡла́тъсѧ ѡ́ нѣмъ вы́нѣ, всѣхъ дѣнь бѣгословѧтъсѧ ѣ́гѡ. бу́детсѧ оутѣвержде́нїе на зе́млю на верѣхъ го́рѣ: превознесѣтъсѧ па́че ли́ва́на пло́дъ ѣ́гѡ, и́ процвѣтѣтъсѧ ѡ́ гра́да ѣ́акъ трава́ земна́ѧ. бу́детсѧ и́ма ѣ́гѡ бѣгословѣно́ во вѣки, прѣжде со́лнца пребывѧетсѧ и́ма ѣ́гѡ: и́ бѣгословѧтъсѧ въ нѣмъ всѧ́ квѣ́на земна́ѧ, всѣи́ ѡзѡвѣи́ оублажа́тъсѧ ѣ́гѡ. бѣгословѣнъ гдѣ́ бѣгѣ и́илевъ, твори́и чюдеса́ ѣ́дннѣ, И́ бѣгословѣно́ и́ма сла́вы ѣ́гѡ во вѣкѣхъ и́ въ вѣкѣхъ вѣка: и́ испѡлнитсѧ сла́вы ѣ́гѡ всѧ́ зе́мля: бу́ди, бу́ди.

Сла́ва Ѡцѣ́ и́ си́нѣ и́ сѣ́омѣ дѣхѣ.

А́нѣ: И́ ны́нѣ и́ при́снѡ и́ во вѣки вѣкѡвѣ. ѧ́ми́нь.

ѧ́ллана́дїѧ, ѧ́ллана́дїѧ, ѧ́ллана́дїѧ, сла́ва тебе́ бѣже. **Три́жды.** Гдѣи помни́дѣи, **три́жды.**

Сла́ва Ѡцѣ́ и́ си́нѣ и́ сѣ́омѣ дѣхѣ.

Чте́цъ: И́ ны́нѣ и́ при́снѡ и́ во вѣки вѣкѡвѣ. ѧ́ми́нь.

Псалам 72.

Како је добар Бог Израилу, свима правима срцем. А мени замало да не склизнуше ноге, замало да не скренуше кораци моји. Јер позавидех безаконцима гледајући мир грешника; јер нема трајања у смрти њиховој и постојаности у казни њиховој, у трудовима људским они нису и са људима не бивају кажњени. Зато их ухвати гордост до краја, оденуше се у неправду и безбожност своју. Изађе као из дебелог сала неправда њихова, пређоше у расположење срца; смислише и говорише у лукавству, неправду у висину говорише; поставише на небо уста своја, и језик им се пружи до земље. Ради тога окренуће се народ мој овамо к њима, и сматраће да ће се дани пуни среће наћи њима. И рекоше: Како дозна Бог; и има ли знања у Вишњегу? Ево, такви су грешници и уживачи, до века се држе богатства. И рекох: Еда ли узалуд учих правди срце моје и умивах у невиности руке моје, и бејах бијен васцели дан, и изобличење моје биваше свако јутро? Ако говорих: Казиваћу тако, где нараштају синова Твојих бих преступник завета. И замислих да дознам то, и би преда мном труд и мука; док не уђох у Светилиште Божије и схватих свршетке њихове. Јер, за лукавства њихова ставио си им зла, оборио си их када се узгордише. Како дођоше у опустошење ненадно, ишчезоше, пропадоше због безакоња свога. Као сан онога који се буди, Господе, у граду Твоме лик њихов уништићеш. Јер се распали срце моје, и утроба се моја измени, и ја бих понижен и не познах, као скот бејах код Тебе. А ја сам свагда са Тобом, узео си десну руку моју, и у савету Твоме повео си ме, и са славом си ме примио. Јер шта ми то постоји на небу, и осим Тебе шта хтедох на земљи? Ишчезе срце моје и тело моје, Боже срца мога, и удео је мој Бог до века. Где, који себе удаљују од Тебе, пропашће, погубио си сваког прељубника од Тебе. А мени је добро прилепљивати се Богу, полагаати на Господа наду своју, да објављујем све хвале Твоје на вратима кћери Сионове.

Псалам 73.

Зашто си нас, Боже, одбацио до краја, разгневи се јарост Твоја на овце паше Твоје? Опомени се сабора народа Твога, којег си стекао од почетка, избавио си жезал наслеђа Твога, ову гору Сион, на којој си се настанио. Дигни руке Твоје на охолости њихове до краја, колико зло замисли непријатељ на Светиње Твоје. И хваљаху се они који Те мрзе усред празника Твога, поставише знамења своја као знаке, и не познаше. Као на горњем излазу, као у шуми дрвећа исекоше секирама врата њезина, заједно сечивом и брадвом њу разрушише. Запалише огњем Светилиште Твоје, на земљу оскврнише насеље Имена Твога. Рекоше у срцу своје сродници њихови заједно: Ходите да укинемо све празнике Божије са земље. Знаке њихове не видесмо, нема више пророка код њих, и нас неће више познати. Докле ће, Боже, да вређа непријатељ, да раздражује противник Име Твоје до краја? Зашто одвраћаш руку Твоју и десницу Твоју из сред наручја Твога до краја? А Бог је Цар наш пре векова, учини спасење посред земље. Ти си утврдио силом Твојом море, Ти си сатро главе змајева у води. Ти си згазио главу змије, дао си је за јело народима Етиопским. Ти си

Псаломъ Ѡв.

Коль блѣгъ блѣгъ ѿлевахъ правымъ сердцемъ. Моѣ же вѣмѣ не подвижѣтъса нозѣ: вѣмѣ не проліаша стопѣ моѣ: Гѣкѡ возревновѣхъ на беззаконнымъ, мѣръ грѣшниковъ зрѣ: Гѣкѡ нѣсть восклонѣнїа въ смѣрти ѿхъ и оутверженїа въ рани ѿхъ: Въ трѣдѣхъ человѣческихъ не сѣтъ, и съ человѣки не прїимѣтъ рани. Сегѡ ради оудержѣ ѿ гордыни ѿхъ до конца: ѡдѣшася неправдою и нечестїемъ своимъ. Изыдетъ гѣкѡ изъ тѣла неправда ѿхъ: пренѡша въ любовь сердца. Помыслиша и глаголаша въ лѣкѣствѣ, неправдѣ въ высотѣ глаголаша: Положиша на небеса оустѣ свои, и ѡзыкъ ѿхъ прѣиде по земли. Сегѡ ради ѡбратѣтъся людіе моѣ сѣмѡ, и днѣ исполнени ѡбращѣтъся въ нихъ. И рѣша: какѡ оубѣдѣ блѣгъ; и ѡще сѣсть раздѣмъ въ вышнемъ; Сѣ, сїи грѣшницы и гоезѣющїи въ вѣкъ оудержѣша богатство. И рѣхъ: сѣдѣ всѣ ѡправдѣхъ сердце моѣ и оумѣхъ въ неповинныхъ рѣцѣ моѣ, И быхъ ѡзвѣнъ весь день, и ѡблченїе моѣ на оутренихъ; ѡще глаголахъ, повѣмъ такѡ: сѣ, родѣ сынѡвъ твоихъ, сѣмѣже ѡбѣщѣхъ: И нещевѣхъ раздѣтити: сѣ трѣдѣ сѣсть предѡ мною, дѡндеже внидѣ во стѣло бжїе и раздѣтїю въ послѣднѣа ѿхъ. Обѣче за льщенїа ѿхъ положилъ сѣи ѿмъ сѣмѣ, низложилъ сѣи ѿ, внидѣ разгорѣшася. Какѡ быша въ запѣтѣнїе; внидѣ нечезѡша, погнѡша за беззаконїе своѣ. Гѣкѡ сѡнїе востающѣа, гѣи, во градѣ твоѣмъ ѡбращѣхъ ѿхъ оунчижиши. Гѣкѡ разжѣеа сердце моѣ, и оутрѡбы моѣ измѣнишася: И ѡзъ оунчиженъ, и не раздѣхъ, скѡтенъ быхъ оу тебѣ. И ѡзъ внидѣ съ тобою: оудержѣлъ сѣи рѣкѣ деснѡ моѣ, И совѣтомъ твоимъ наставилъ мѣ сѣи, и со сѣвою прїалъ мѣ сѣи. Чтѡ бо мѣ сѣсть на нѣси; и ѡ тебѣ чтѡ востахъ на землю; Исчезѣ сердце моѣ и плѡтъ моѣ, бжѣ сердца моего, и частъ моѣ, бжѣ, во вѣкъ. Гѣкѡ сѣ, оудалѣющїи себѣ ѡ тебѣ погнѣнѣтъ: потребилъ сѣи всѣакого любѡдѣющѣаго ѡ тебѣ. Мнѣ же прилепѣлѣ еѡви блѣго сѣсть, полагаѣти на гѣа оупѡванїе моѣ, возвѣстїити мѣ всѣ хвалѣ твоѣ, во вратѣхъ дѣере сїѡни.

Псаломъ Ѡг.

Видѡ, бжѣ, ѡринѣлъ сѣи до конца; разгнѣвала ѡрѡсть твоѣа на ѡвцы пѣжннн твоѣа; Помани сѡнмъ твоѣи, сѣгѡже стѣжалъ сѣи испѣрѣа, избѣвилъ сѣи жезлѡмъ достѡнїа твоегѡ, гора сїѡнъ сѣа, въ нѣйже вселѣла сѣи. Воздѣгнн рѣцѣ твоѣа на гордыни ѿхъ въ конѣцъ, сѣлика лѣкѣвнова врагъ во стѣмъ твоѣмъ. И востахъ на ненавѣдѣющїи тѣа посреѣѣ празднннн твоегѡ: положиша знаменїа своѣа знаменїа, и не познаша, Гѣкѡ во исхѡдѣ превѣше: гѣкѡ въ дѣрѣвѣ дрѣвнѣ сѣкѣрами разсѣкѡша дѣрнн сѣгѡ вкѣпѣ, сѣчнѡмъ и ѡскѡрдѡмъ разрѣшиша и. Возжгѡша ѡгнѣмъ стѣло твоѣ: на землю ѡскверниша жнлїще ѿмене твоегѡ. Рѣша въ сердцахъ своихъ ѡжннн ѿхъ вкѣпѣ: прїидѣте, и ѡстѣвнмъ всѣа празднннн бжїѣа ѡ землѣ. Знаменїа ѿхъ не видѣхѡмъ: нѣсть кѡмѣ прѣрѡка, и нѣсъ не познаѣтъ кѡмѣ. Докѡлѣ, бжѣ, понѡнѣтъ врагъ; раздѣрѣтъ прѡтѣвннн ѿмѣа твоѣа до конца; Видѡ ѡбращѣешн рѣкѣ твоѣи и деснѣцѣ твоѣи ѡ средѣ нѣдѣра твоегѡ въ конѣцъ; Бжѣ же, црѣ нѣшъ, прѣжде вѣкѣа сѡдѣла сѣсѣнїе посреѣѣ земли. Ты оутвердилъ сѣи сѣлоу твоѣю море: ты сѣрѣлъ сѣи главы

отворио изворе и потоке, Ти си исушио реке Итамске. Твој је дан и Твоја је ноћ, Ти си уредио светлост и сунце. Ти си створио све пределе земље, лето и пролеће Ти си их саздао. Сети се овога: непријатељ је ружио Господа, и народ безуман раздражи Име Твоје. Немој предати зверима душу која се исповеда Теби, душе убогих Твојих не заборави до краја. Погледај на завет Твој, јер се испунише тамна места земље кућама безакоња. Да се не врати унижени постиђен, сиромах и убоги хвалиће Име Твоје. Устани, Боже, суди распру Твоју; опомени се ружења Твога од безумника сав дан. Не заборави глас молитвеника Твојих; гордост мрзитеља Твојих узиће за свагда преда Те.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 74.

Исповедаћемо се Теби, Боже, исповедаћемо се Теби и призиваћемо Име Твоје. Казиваћу сва чудеса Твоја, када узимаднем времена. Правде ћу пресуђивати, говори Господ. Растопи се земља и сви који живе на њој, ја утврдих стубове њене. Рекох законпреступницима: Не незаконујте; и грешницима: Не узвишујте моћ своју, не уздигите у висину рог свој, и не говорите против Бога неправду. Јер нема спаса ни са истока, ни са запада, нити са пустињских гора, јер је Бог Судија, овога понижује и онога узвишава. Јер је чаша у руци Господњој, испуњена пићем вина нераствореног, и Он пресипаше из овога у оно, али се комина Његова не испразни, пиће је сви грешници земље. А ја ћу се обрадовати до века, псалмопеваћу Богу Јаковљевом; и све рогове грешника скршићу, и узвисиће се рогови праведнога.

Псалам 75.

Познат је у Јудеји Бог, у Израиљу је велико Име Његово. И би у миру место Његово, и обиталиште Његово на Сиону; тамо скрши моћи стрела, оружје и мач и рат. Ти светлиш чудесно са гора вечних. Смудише се сви неразумни срцем, уснише сан свој и не нађоше ништа у рукама својим сви људи богати. Од претње Твоје, Боже Јаковљев, задремаше јахачи на коњима. Ти си страшан, и ко ће Ти се супротставити? Отуда је гнев Твој. С неба учиниш да се чује суд Твој, земља се уплаши и умири, када устане на суд Бог, да спасе све кротке на земљи. Јер мисао човекова исповедиће се Теби, и остатак помисли празноваће Теби. Заветујте се и испуните завете Господу Богу нашем; сви који су око Њега донеће дарове, Њему Страшноме, који одузима духове кнезова, страшноме мимо царева земаљских.

смѣвѣ въ водѣ: Ты сокрѣшилъ єси главѣ смѣвѣ, дѣлъ єси того брашно людемъ єдіѡпскимъ. Ты расторгъ єси источникъ и потоки: ты нзвѣшилъ єси рѣки и дѣлскіа. Твоѡ єсть дѣнь, и твоѡ єсть нощь: ты совершилъ єси зарю и солнце. Ты сотворилъ єси всѣ предѣлы землѣ: жатѣ и вѣснѣ ты создалъ єси ѿ. Помани єѡ: вѣргъ поносѣ гдѣви, и людіе бездѣмнѣи раздаражиша ѿма твоѡ. Не предаждь свѣрѣмъ дѣшѣ исповѣдающюса тебѣ: дѣшѣ оубогихъ твоихъ не забди до конца. Призри на забѣтъ твоѡ: ѿкв исполнишаца помраченнѣи землѣ домѡвѣ беззаконнѣи. Да не возвратитца смиреннѣи пограбленъ: ницѣ и оубогъ вохвалѣта ѿма твоѡ. Востани, бже, єди прѡ твоѡ: помани поношеніе твоѡ, єже ѿ бездѣмнѣи вѣсь дѣнь. Не забди глагола молѣтвенникъ твоихъ: гордына ненавидѣщихъ тѣ възиде вѣснѣ.

Слава Ѿцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Лікѣ: И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѿмѣнь.

ѿлладѣа, ѿлладѣа, ѿлладѣа, слава тебѣ бже. **Трѣжды.** Гдѣ помнидѣи, **трѣжды.**

Слава Ѿцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Чтѣцѣ: И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѿмѣнь.

ѿломъ ѡд.

Исповѣмыса тебѣ, бже, исповѣмыса тебѣ и призовемъ ѿма твоѡ: повѣмъ всѣ чдѣєѡ твоѡ. Єгда прѣмѣ время, ѿзз правотѣи возсѣждѣ. Растѣаца землѣ и всѣ жнѣщѣи на нѣѣ, ѿзз оутвердѣхъ столпы єѡ. Рѣхъ беззаконнѣицѣмъ, не беззаконнѣите: и согрѣшающѣмъ, не возносѣте рога. Не воздвизѣйте на высотѣ рога вѣшегѡ и не глаголетѣ на бѣа неправдѣ: ѿкв ниже ѿ нсѡвѣ, ниже и зѣпадѣ, ниже ѿ пѣстѣихъ горъ. ѿкв бѣз єдѣѡ єсть: сего смирѣетѣ, и сего возносѣтѣ. ѿкв чѣша въ рѣцѣ гдѣни, вѣна неразтворѣна исполнѣ растворѣнѣа, и оуклонѣ ѿ сѣѡ въ єѡ: ѡбѣче дрѡждѣ єгѡ не истоциса, испіѡтѣ всѣ грѣшнѣи землѣ. ѿзз же возрѣдѣса въ вѣкѣ, воспоѡ бѣ ѿквѣлю: И всѣ роги грѣшнѣихъ сломаѡ, и вознесѣтца рогъ прѣнагѡ.

ѿломъ ѡе.

Вѣдомъ во іѡдѣн бѣз: во іѡли вѣліе ѿма єгѡ. И вѣсть въ мѣрѣ мѣсто єгѡ, и жнѣще єгѡ въ єѡнѣ. Тамъ сокрѣши крѣпостѣи лѣкѡвѣ, ѡрѣжіе и мѣчь и бранѣ. Провѣщѣѣши ты дѣвнѡ ѿ горъ вѣчнѣихъ. Сматѡшаса всѣ нераздѣмнѣи сѣрдцемъ: оуснѣша єнѡмъ своѡмъ, и ничѡже ѡверѣтѡша всѣ мѣжіе богѣтѣтѣ въ рѣкѣхъ своѡхъ. ѿ запрецѣнѣа твоєгѡ, бже ѿквѣль, воздремаша всѣдѣшѣи на коннѣ. Ты страшенъ єси, и кѡто противостѣнетѣ тебѣ; ѡтѡлѣ гнѣвъ твоѡ. Сз нѣсѣ слышанъ сотворилъ єси єдѣ: землѣ оубоѡса и оумолѣа, внєгда востѣти на єдѣ бѣз, єпѣтѣи всѣ крѡтѣкѣа землѣ. ѿкв помышлѣнѣе чѣловѣчѣское исповѣтѣса тебѣ, и ѡстѣнокъ помышлѣнѣа прѣздѣетѣ тѣ. Помолѣтѣса и воздадѣте гдѣви бѣз нашѣмъ: всѣ, нже ѡкрѣстѣ єгѡ, прннесѣтѣ дѣры стрѣшномѣ и ѡемлющемѣ дѣхѣи князѣи, стрѣшномѣ пѣче царѣи земнѣихъ.

Псалм 76.

Гласом мојим ка Господу завиках, гласом мојим ка Богу, и услиша ме. У дан невоље моје Бога тражих, рукама мојим пружах се ноћу пред Њим, и не преварих се; јер одби душа моја да се утеши иначе. Сетих се Бога, и обрадовах се; размишљах, и омалодуши се дух мој. Претекоше очи моје страже јутарње, смутих се и не говорих. Замишљах дане старе, и година вечних сетих се и проучавах; ноћу се срцем својим удубљивах, и дух мој истраживаше. Еда ли ће у векове одбацити Господ, и неће ли настојати још да благоволи? Или ће до краја милост Своју да прекрати; реч Своју скрати из нараштаја у нараштај? Хоће ли Бог заборавити да се смилује; или ће у љутњи Својој суздржати милосрђе Своје? И рекох: Сада започех, ова је измена деснице Вишњега. Сетих се дела Господњих, јер ћу се опоменути од почетка чудеса Твојих; и поучаваћу се у свима делима Твојим, и у подухватима Твојим уживаћу. Боже, у Светињи је пут Твој; ко је Бог велик као Бог наш? Ти си Бог Који чиниш чудеса; објавио си у народима силу Твоју. Избавио си мишицом Твојом народ Твој, синове Јаковљеве и Јосифове. Видеше Те воде, Боже, видеше Те воде и уплашише се, потресосе се бездани; мноштво гласова водених, глас дадоше облаци, јер и стреле Твоје пролећу; глас грома Твога у колесу је; осветлише муње Твоје васељену, потресе се и устраши се земља. У мору су путеви Твоји, и стазе Твоје у водама многим, и трагови Твоји неће се дознати. Водио си као овце народ Твој руком Мојсеја и Аарона.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, Слава Теби Боже! (трипут) Господе помилуј. (трипут)

Подобан: Задиви се Јосиф...

Веће, Спаситељу, безаконно против Тебе, свештеници и књижевници завишћу сабравши страшно, покретосе Јуду на издају. Стога бестидно изашавши, говораше против Тебе безаконим људима: Шта ми обећавате дати, и ја ћу вам Га предати у руке ваше? Од осуде Његове, избави, Господе, душе наше.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Народ: Господе помилуј. (трипут) Слава Оцу и Сину и Светоме Духу .

Чтец: сада и увек и у све векове векова. Амин.

КАТИЗМА 11.**Псалм 77.**

Пазите, народе мој, на закон мој, пригните ухо своје речима уста мојих. Отворићу у причама уста своја, говорићу старе загонетке. Оно што чусмо и дознасмо, то и оци наши казиваше; не скри се од деце њихове у другом нараштају, казујући хвале Господње, и све силе Његове, и чудеса Његова, која учини. И подиже сведочанство у Јакову, и закон постави у Израилу, што је заповедио оцима нашим да

Псаломъ Ѡз.

Глаголюмоу моимъ ко гдѣ воззвахъ, глаголюмоу моимъ къ бгѣ, и вѣнчѣ мнѣ. Въ день искорененіи моему бгѣ възвикахъ рѣкѣи моимъ, нощію предъ нимъ, и не прельщенъ быхъ: ѿвержеша оутѣшитиша душа мою. Поманухъ бгѣ и возвелехъ, погдмлахъ, и малодушествоваше духъ мой. Предваритѣ стражеи ѿчи мои: сматочеша и не глаголахъ. Помыслихъ днѣ прѣвѣи, и лѣта вѣчна поманухъ, и побчхъ: Нощію ердцемъ моимъ гдмлахъ, и тѣжаше духъ мой: Еда во вѣки ѿрнетъ гдѣ и не приложитъ бгвоолити пакн; Или до конца млчѣ своѣ ѿвѣчѣтъ, сконча глаголю ѿ рѣи въ рѣи; Еда забдетъ оутѣдити бгѣ; или оудержитъ во гнѣвѣ своѣмъ щедрѣи своѣ; И рѣхъ: нынѣ начхъ, еда нзмѣна десницы вышнѣи. Поманухъ дѣла гднѣ: ѣкво поманѣ ѿ начала чдеша твоѣ, И побчеша во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, и въ начинаніихъ твоихъ погдмлаша. Бже, во стѣмъ пѣть твоѣ: ктѣ бгѣ вѣлн, ѣкво бгѣ нашъ; Ты еси бгѣ творѣи чдеша: казѣи еси въ людехъ силѣ твоѣ, и забвѣи еси мѣщѣю твоѣю лѣи твоѣ, сыны ѣквѣи и іѣсѣи. Видѣша тѣ воды, бже, видѣша тѣ воды и оубоаша: сматочаша бздны. Множество шѣи воды: глаголю дѣла ѿблацы, и бо стрѣлы твоѣ прѣходѣтъ. Глаголю грѣи твоѣ въ колѣи, ѿвѣтнѣи мѣлнѣи твоѣ въселеннѣи: подвижеша и трѣпетна вѣиъ земля. Въ мѣри пѣтѣ твоѣ, и стѣи твоѣ въ водахъ многихъ, и слѣды твоѣ не познаютъ. Настѣвѣи еси ѣкво ѿвѣи лѣи твоѣ рѣкою мѣиѣиѣи и лѣиѣи.

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прѣи и во вѣки вѣкѣи. ѣиѣи.
ѣиѣи, ѣиѣи, ѣиѣи, слава тебѣ бже. **Трижды.** Гдѣ помнѣи, **трижды.**

По ѣмъ стѣхословіи стѣиѣи, глаголю дѣ. Подѣи: Оуднѣи іѣсѣи:

Совѣтъ еси беззаконнѣи на тѣ, стѣиѣи и кнѣиѣи зѣвнѣи собравше лѣтѣ, въ предѣиѣиѣи подвигоша іѣдѣ: тѣмже безстѣиѣи ихождѣи, глаголаше на тѣ беззаконнѣиѣи лѣиѣи: что ми, глаголетъ, дадѣи, и ѣзъ вѣиѣи егѣи предѣиѣи въ рѣи вѣиѣи; ѿсѣдѣиѣи егѣи и забвѣи гдѣ, души нашѣи.

Слава, и нынѣ, **тѣиѣи.**

Лѣиѣи: Гдѣ помнѣи, **трижды.** Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ.

Чтѣиѣи: И нынѣ и прѣи и во вѣки вѣкѣи. ѣиѣи.

И чтѣиѣи кадѣиѣи ѣи.

Псаломъ Ѡз.

Внемліѣи, лѣиѣи мои, законѣи моѣи, приклонѣи оухѣи вѣиѣи во глаголы оутѣи моихъ. ѿверзѣи въ прѣтѣиѣи оутѣи моѣи, прѣвѣиѣи гѣиѣи ипѣрѣи. Елѣиѣи слышахомъ и познахомъ ѣи, и оутѣи нашн повѣдѣиѣи намъ: Не оутѣиѣиѣи ѿ чѣдѣи ѣиѣи въ рѣи ѣиѣи, возвѣиѣиѣи хвалѣи гднѣи, и силѣи егѣи и чдеша егѣи, ѣиѣи сотворнѣи. И воздѣиѣи ѣиѣиѣи во іѣквѣи, и законѣи положнѣи во іѣи, елѣиѣи заповѣдѣи оутѣиѣиѣи нашымъ казѣиѣи ѣи

то обзнане синовима својим, да дозна нараштај други, синови који ће се родити, и устану и казују то синовима својим, да на Бога полагају наду своју и не забораве дела Божија, и заповести Његове да траже; да не буду као оци њихови, нараштај покварен и преогорчујући, нараштај који није исправљао срце своје, и није поверио Богу дух свој. Синови Јефремови затежући и бацајући стреле окренуше се у дан рата. Не сачуваше завет Божији, и у закону Његовом не хтеше ходити. И заборавише добротина Његова и чудеса Његова, која им је показао пред оцима њиховим, што учини чудеса у земљи Египатској, на пољу Танејском. Раздвоји море и проведе их, постави воде као мешину и вођаше их облаком дању и посву ноћ светлошћу огња. Расече стену у пустињи и напоји их као безданом многим, и изведе воду из камена и низведе воде као реке. И они још продужише да Му греше, огорчише Вишњега у пустињи безводној, искушаваху Бога у срцима својим, да траже јела душама својим; и клеветаше на Бога, и рекоше: Не може ли Бог спремити трпезу у пустињи? Пошто већ удари камен и потекоше воде и потоци набујаше, зар не може Он и хлеба дати или припремити трпезу народу Своме? И за то чу Господ, и одбаци их, и огањ се запали у Јакову, и гнев узиђе на Израиља; јер не вероваше у Бога, нити се надаше у спасење Његово. И заповеди облацима одозго и врата небеска отвори, и одожди им ману да једу, и хлеб небески даде им; хлеб анђелски једе човек, храну им посла у изобиљу. Подиже југ са неба и наведе силом Својом источни ветар, и даде кишу мяса по њима као прашину, и као песак морски птице крилате; и падоше усред окола њиховог, около шатора њихових. И једоше и наситише се веома, и жељу њихову даде њима, не лишише се жеље своје. Али, још док храна беше у устима њиховим, дође гнев Божији на њих, и већину међу њима поби, и изабране Израиљеве сатре. У свему томе још сагрешеше, и не повероваше чудесима Његовим, и ишчезоше у сујети дани њихови, и године њихове са хитањем. Када их погуби, тад Га тражаху, и враћаху се и рано ранише к Богу, и опоменуше се да је Бог помоћник њихов и Бог Вишњи Избавитељ је њихов. И завољеше Га устима својим, а језиком својим слагаше Га, и срце њихово не беше искрено са Њим, нити повероваше завету Његовом. А Он је милосрдан и очишћује грехе њихове, и не погубљује, и већма настоји да одврати јарост Своју и не распаљује сав гнев Свој. И опомену се да су тело, дух који одлази и не враћа се. Колико пута Га огорчише у пустињи, разгневише Га у земљи безводној? И вратише се и искушаваху Бога, и Светога Израиљевог разљутише. И не опоменуше се руке Његове, дана у који их избави из руке мучитеља, како учини у Египту знаке Своје и чудеса Своја у пољу Танејском. И преобрати у крв потоке њихове у Египту, и бунаре њихове, да не би пили. Посла на њих псећу муву, и изједе их; и жабу, и разједе их; и даде црву плодове њихове, и трудове њихове скакавцима; поби градом винограде њихове, и смокве њихове мразевима, и предаде граду стоку њихову, и имање њихово огњу. Посла на њих гнев јарости Своје, јарост и гнев и жалост, послање по анђелима зла. Припреми пут гневу Своме и не поштеди од смрти душе њихове и стоку њихову затвори у смрт; и погуби свако прворођено у земљи Египта, првину сваког бола њиховог у шаторима Хамовим. И подиже као овце народ Свој, и поведе их као стадо у пустињу, и вођаше их са поуздањем, и не устрашише се; и непријатеље њихове покри море Црвено. И узведе их на гору Светиње Своје, гору ову Сион коју стече десница Његова. И изагна испред лица њихова народе

сыновѣмъ своимъ, ꙗко да познаетъ родъ ѿнъ, сынове родѣщїе, и восстанутъ и повѣдаютъ ѿ сыновѣмъ своимъ: да положатъ на бѣга оупованїе свое, и не забвѣдутъ дѣла вѣжїихъ, и заповѣди ѿгвѣдъ взыщутъ: да не вѣдѣтъ ꙗкоже отцы ѿнъ, родъ строптивъ и прешгорчевѣаи, родъ ѿже не исправи сердца своего и не оубѣри съ бгомъ дхѣа своего. Сынове ѿфреманъ налѣцѣюще и стрѣлающе лѣкнъ возвратишася въ день бранїи: не сохраниша заветѣа вѣжїа, и въ законѣа ѿгвѣдъ не восхотѣша ходити. И забыша бѣгодѣлїа ѿгвѣдъ и чдѣла ѿгвѣдъ, ꙗже показа ѿмъ Предъ отцы ѿнъ, ꙗже сотвори чдѣла въ землїи ѿгвѣдъ, на полїи таневѣа: развѣрзе море и проведѣ ѿнъ: представѣ воды ꙗко мѣхъ, и настѣви ѿ облакомъ во дни и въ нощь просвѣщенїемъ ѿгвѣдъ. Развѣрзе камень въ пѣстыни и напои ѿ ꙗко въ бѣздѣа мнѣа: и нзведе водѣ и зъ камень и нзведе ꙗко рѣкнъ воды. И приложиша ѿще согрѣшѣаи ѿмъ, прешгорчиша въшнѣаго въ безводнѣаи: и искѣшиша бѣга въ сердцахъ своихъ, воспросїти бранїа дхѣаамъ своимъ. И клеветѣа на бѣга и рѣша: ѿдѣа возмѣжетъ бѣга оуповати трапѣзѣа въ пѣстыни; Понѣже поразнѣа камень, и потекоша воды, и потоцы наводнишася: ѿдѣа и хлѣбъ мѣжетъ дѣти; илнѣа оуповати трапѣзѣа людемъ своимъ; бегѣа раднѣа слѣа гдѣа и презрѣа, и ѿгнѣа возгорѣа во ꙗковѣа, и гнѣа възидѣ на илнѣа: ꙗко не вѣрѣоваша бѣговнѣа, ннѣа оуповѣа на спсѣнїе ѿгвѣдъ. И заповѣда ѿ облакомъ свѣаше, и дѣри небесѣа ѿверзе: и ѿдождѣа ѿмъ мѣннѣа ѿсти, и хлѣбъ небеснѣа дѣдѣа ѿмъ. Хлѣбъа ѿгвѣдъ гдѣа чѣловѣкѣа: бранїа послѣа ѿмъ до свѣтѣа. Воздѣнѣа ѿгвѣа съ небесѣа, и навѣдѣа сїлою своѣю лѣа: и ѿдождѣа на нѣа ꙗко прахъ плѣти, и ꙗко перѣа морскїи птїицы пернѣа. И нападѣа посредѣа стѣаа ѿнъ, ѿкрестъа жнїицѣа ѿнъ. И гдѣа и насытишася ѿблѣа, и желанїе ѿнъ пренесѣа ѿмъ. Не лишнѣа ѿ желанїа своего: ѿще браннѣа ѿщѣа во оупѣахъ ѿнъ, и гнѣа вѣжїи възидѣ на нѣа, и оубнѣа мнѣа жнїа ѿнъ, и нзбраннымъ илнѣавымъ запѣа. Во вѣахъ сїхъ согрѣшнѣа ѿще и не вѣрѣоваша чдѣаамъ ѿгвѣдъ: и нчезѣа въ сѣтѣа днѣа ѿнъ, и лѣта ѿнъ со тѣанїемъ. Вѣдѣа оубнѣаше ѿ, тогда взыскахѣа ѿгвѣдъ и ѿбращѣа и оутрѣнѣахѣа къ бѣга: и помѣнѣа, ꙗко бѣга помѣщннѣа ѿмъ ѿсти, и бѣга въшнїи нзбѣвнѣа ѿмъ ѿсти: и возлюбнѣа ѿгвѣдъ оупѣаи своимъ, и ѿзыкомъ своимъ солгѣа ѿмъ: сердце же ѿнъ не бѣа правѣа съ нѣмъ, ннѣа оубѣришася въ заветѣа ѿгвѣдъ. Тѣа же ѿсти цѣдрѣа, и ѿчїстнѣа грѣхнѣа ѿнъ, и не растлнѣа: и оупмѣннѣа ѿбратнѣа ѿрѣа своѣа, и не разжѣтѣа всегѣа ѿгвѣаа своего. И помѣнѣа, ꙗко плѣть ѿсти, дхѣаа ходѣа и не ѿбращѣа: колькратѣа прешгорчиша ѿгвѣдъ въ пѣстыни, прогнѣаваша ѿгвѣдъ въ землїи безводнѣаи; и ѿбратнѣа, и искѣшиша бѣга, и стѣаго илнѣаа раздражнѣа: и не помѣнѣа рѣкнѣа ѿгвѣдъ въ день, вѣнѣаже нзбѣви ѿ нзъ рѣкнѣа ѿкорѣающагѣа: ꙗкоже положнѣа во ѿгвѣдѣа знамѣнїа своѣа, и чдѣла своѣа на полїи таневѣа: и прѣложнѣа въ крѣвъ рѣкнѣа ѿнъ и нчѣаи ѿнъ, ꙗко да не пїѣтѣа. Послѣа на нѣа прѣа мѣхнѣа, и помѣнѣа ѿ, и жѣа, и растлнѣа ѿ: и дѣдѣа рѣѣа плоды ѿнъ, и трѣдѣа ѿнъ прѣгѣамъ. Оубнѣа градѣа вїноградѣа ѿнъ и черннѣа ѿнъ слѣаю: и прѣдѣдѣа градѣа скѣты ѿнъ, и нмѣнїе ѿнъ ѿгвѣдъ. Послѣа на нѣа гнѣа ѿрѣа своѣа, ѿрѣа и гнѣа и скѣвъ, послѣа илнѣаа лючѣамнѣа. Пѣтѣа сотворнѣа стѣзѣа гнѣаа своѣа, и не пощѣдѣа ѿ смѣртнѣа дхѣа ѿнъ, и скѣты ѿнъ въ смѣртнѣа заклѣа: и поразнѣа вѣакоѣа перѣорѣаное въ землїи ѿгвѣдъ, начѣатокъ всѣагѣа трѣдѣа ѿнъ въ сѣлннѣа хѣамѣахъ. И воздѣнѣа

незнабожне, и даде им у наслеђе ужетом деломерења, и настани у насељима њиховим племена Израилева. И опет искушаваху и огорчаваху Бога Вишњег, и сведочанства Његова не сачуваше;и одвратише се и одвргоше, као и оци њихови, и преокренуше се у лук искривљен;и разгневише Га на хумовима својим, и идолима својим раздражише Га. Чу Бог и одврати очи, и потре веома Израиља, и одбаци скинију Силомску, насеље Своје где се настани међу људима. И предаде у ропство снагу њихову, и лепоту њихову у руке непријатеља, и сколи мачем народ Свој, и наслеђе Своје презре. Младиће њихове прождре огањ, и девојке њихове не бише ожаљене;свештеници њихови падоше од мача, и удовице њихове не бише оплакане. И устаде као спавајући Господ, као моћник опијен вином, и порази непријатеље Своје унатраг, посрамљење вечно даде њима. И одбаци насеље Јосифово, и племе Јефремово не изабра;а изабра племе Јудино, гору Сион коју заволе. И изгради као једнорога Светињу Своју, на земљи је утемељи до века. И изабра Давида слугу Свога, и узе га од стада овчијих, од јагњилишта узе њега, да он напаса Јакова слугу Свога, и Израиља наслеђе Своје. И напасаше их у безазлености срца Свог, и у разборитости руку својих вођаше их.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 78.

Боже, дођоше незнабожци у наслеђе Твоје, оскврнише Храм свети Твој, поставише Јерусалим као кошару од поврћа. Поставише трупове слугу Твојих за храну птицама небеским, месо преподобних Твојих зверима земаљским;излише крв њихову као воду около Јерусалима, и не беше ко да сахрани. Постасмо руг суседима нашим, потсмех и поруга онима око нас. Докле ћеш се, Господе, гневити без краја, распаљивати као огањ ревност Твоју?Излиј гнев Твој на незнабожце који Те не знају, и на царства која Име Твоје не призваше;јер прождреше Јакова, и место његово опустошише. Не спомени наша стара безакоња; нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо веома. Помози нам, Боже, Спаситељу наш; ради славе Имена Твога, Господе, избави нас; и очисти грехе наше ради Имена Твога, да не кажу народи незнабожни: Где је Бог њихов? И нека буде позната у народима пред очима нашим освета крви слугу Твојих коју пролише. Нека изађе преда Те уздисање сужања; по величанству мишице Твоје сачувај синове убијених. Узврати суседима нашим седмоструко у наручје њихово поругу њихову, којом су Те ружили, Господе. А ми, народ Твој и овце паше Твоје, узвратно ћемо Те славити до века, из нараштаја у нараштај јављаћемо хвалу Твоју.

ѿкъ ѻвцы люди своа, и возведе ѿ ѿкъ стадо въ пѣстыни: и настави ѿ на оупованіе, и не оубоаша: и врагѣ ихъ покры море. и введе ѿ въ горѣ сѣыни своа, горѣ сѣю, юже стажа десница сѣю. и изгна ѿ лица ихъ ѿзыки, и по жребію даде имъ (землю) оужемъ жребодааніа, и вселѣ въ селеніихъ ихъ кволѣна ілава. и исклѣша и прешгорчѣша бѣа въшинаго, и свндѣній сѣю не сохраниша: и швратишася и швергошася, ѿкоже и отцы ихъ: превратишася въ лѣкы развращенъ: и прогнѣваша сѣю въ холмѣхъ своихъ, и во истѣканныхъ своихъ раздариша сѣю. слыша бѣа и презрѣ, и оуничжи сѣю іла: и шринѣ скнію славмскю, селеніе сѣе вселѣ въ челоуѣцѣхъ: и предаде въ плѣнъ крѣпость ихъ, и добротѣ ихъ въ рѣки враговъ: и затвори во ордѣи люди своа и достоаніе своа презрѣ. Юношы ихъ поиде о҃гнь, и дѣвы ихъ не ошѣтваны бѣша: свщеницы ихъ мечемъ падоша, и вдовицы ихъ не оплѣканы вѣдѣтъ. и воста ѿкъ спѣа гдѣ, ѿкъ сѣленъ и шѣменъ ѿ вѣна: и порази врагѣ своа вспѣтъ, поношеніе вѣчное даде имъ: и шринѣ селеніе іоанфова, и колѣно сѣфремова не избѣра: и избѣра колѣно іадово, горѣ сѣюню, юже возлюбѣ: и созда ѿкъ сѣанорога сѣилнце своа: на землѣ ошновѣ и въ вѣкы. и избѣра дѣда раба своаго, и воспрѣтъ сѣю ѿ стада ѻвчихъ: ѿ доилницъ поидѣ сѣю, пастѣ іаква раба своаго, и ілаа достоаніе своа. и оупасѣ ѿ въ незлобѣи сѣрца своаго, и въ разѣумѣхъ рѣкѣ своаю наставилъ ѿ сѣтъ.

Слава о҃цѣ и сѣу и сѣомѣ дѣу.

Лѣкы: и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебѣ бже. **Трижды.** Гдѣ помилѣи, **трижды.**

Слава о҃цѣ и сѣу и сѣомѣ дѣу.

Чтѣцъ: и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

ѿломъ о҃н.

Бже, прѣидоша ѿзыцы въ достоаніе твоа, ошкверниша храмъ сѣый твоѣ, Положиша іерлѣмъ ѿкъ ѻбѣщное хранилище: положиша трѣпѣа рѣвъ твоихъ брашно птицамъ небеснымъ, плѣти рѣпныхъ твоихъ свѣрѣмъ земнымъ: Пролѣа кровь ихъ ѿкъ водѣ ошкрестѣ іерлѣма, и не бѣа погребѣаи. бѣхомъ поношеніе сѣрѣдѣмъ нашимъ, подраженіе и порѣганіе сѣщымъ ошкрестѣ насъ. доколѣ, гдѣ, прогнѣваешася до конца; разжѣтѣа ѿкъ о҃гнь рвеніе твоа; Пролѣи гнѣвъ твоѣ на ѿзыки незнающыа тебѣ, и на царствѣа, ѿже имене твоа не призѣаша: ѿкъ поидоша іаква, и мѣсто сѣю ошдѣтошѣша. Не помани нашихъ беззаконій первыхъ: икорѣ да предвараѣтъ ны щедроты твоа, гдѣ, ѿкъ ошвеницѣхомъ сѣю. Помози намъ, бже, сѣснѣтелю нашъ, славы радѣ имене твоаго: гдѣ, избѣви ны и ошчѣсти грѣхѣи наша имене радѣ твоаго. Да не когда рекѣтъ ѿзыцы: гдѣ сѣтъ бѣа ихъ; и да ошвѣстѣа во ѿзыцѣхъ предѣ очіама нашими шмщѣніе крове рѣвъ твоихъ пролѣтыа. Да внидетѣ предѣ тѣа въздыханіе ошкованныхъ: по величїю мыщцы твоа инабѣи сыны ошмерщвлѣнныхъ. Воздаждѣ сѣрѣдѣмъ нашимъ седмерицею въ нѣдро ихъ поношеніе ихъ, и мже поношиша тѣа, гдѣ. Мы же людіе твои и ѻвцы пѣжити твоа ишповѣмыа тебѣ, бже, во вѣкы, въ родѣ и родѣ възвѣстѣимъ хвалѣ твоа.

Псалам 79.

Ти који напасаш Израиља, пази; Који водиш као овце Јосифа, Који седиш на Херувимима, појави се. Пред Јефремом и Венијамином и Манасијом подигни силу Твоју, и дођи да нас спасеш. Боже, обрати нас, и јави светло лице Твоје, и спашћемо се. Господе Боже над војскама, докле ћеш се гневити на молитву слугу Твојих? Да нас храниш хлебом суза и појиш нас сузама на меру? Поставио си нас за спорење суседима нашим, и непријатељи наши ругаху се нама. Господе Боже над војскама, обрати нас и јави светло лице Твоје, и спашћемо се. Виноград из Египта пренео си, изагнао си незнабожце и засадио га; пропутио си пут испред њега и засадио лозе његове, те испуни земљу. Покри горе сенка његова, и гране његове покрише кедрове Божије; пружио је лозе своје до мора и до реке младице своје. Зашто си оборио ограду његову, те га беру сви пролазници крај пута? Оштети га вепар из дубраве, и лутајућа звер дивља поједе га. Боже над војскама, обрати се, и погледај с неба и види и посети виноград овај, и утврди га, њега кога засади десница Твоја; и на сина човечијег којег си утврдио Себи. Спаљен огњем и раскопан, од претње лица Твога пропастиће. Нека буде рука Твоја на човеку деснице Твоје, и на сину човечијем, којег си утврдио Себи. И нећемо одступити од Тебе, оживећеш нас, и Име Твоје призиваћемо. Господе Боже над војскама, обрати нас, и јави светло лице Твоје, и спашћемо се.

Псалам 80.

Радуйте се Богу помоћнику нашем, кличите Богу Јаковљевом. Узмите псалам и дајте тимпан, псалтир умилни са гитаром. Затрубите у новомесечје трубом, у благознаменити дан празника нашег; јер је заповест Израиљу и суд је Бога Јаковљевог. Сведочанство у Јосифу поставио га је када изађе из земље Египта; језик који није знао, чуо је; ослободио је леђа његова од бремена, руке његове које служачу у кошевима. У жалости си Ме призвао вели Господ, и избавих те; услишао сам те у скривености буре, испробах те на води спорења. Слушај, народе Мој, и сведочићу ти: Израиљу, ако ме послушаш, неће бити код тебе бога скорашњег, нити ћеш се клањати богу туђему. Јер сам ја Господ Бог твој, Који те је извео из земље Египта; рашири уста твоја, и испунићу их. И не послуша народ Мој глас Мој, и Израиљ не обрати Мени пажњу. И отпустих их по намерама срдаца њихових, ходиће у намерама својим. Да је народ Мој послушао Мене, да је Израиљ ходио путевима Мојим, до ништавила бих непријатеље њихове понизио и на угњетаваче њихове ставио бих руку Моју. Непријатељи Господњи ласкаше му; и биће време Израиљево до века. И нахрани их од брашна пшеничног, и од стене медом насити их.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: Сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: Сада и увек и у векове векова. Амин.

Псаломъ Ѡд.

Пасѣи ѿлаа конни: наставаляи ѿкѡ ѡвчѡ ѿѡсифа, сѣдѡи на херѡвѣмѣхъ, ѡвнѣа: Предъ ѡфрѣмомъ и венѣамѣномъ и манасѣемъ воздѣнни силѡ твоѡ, и прѣиди во ѡже сѣстѣи нѡсѡ. Бже, ѡбрати ны, и просѣти лицѡ твоѡ, и спасѣмѡ. Гдѣи бже силѡ, доколѣ гнѣваешѡ на молѣтѣ рѣвѡ твоѡхъ; Напитѡиши нѡсѡ хлѣбомъ слѣзнымъ, и напоиши нѡсѡ слезѡми въ мѣрѣ. Положили сѣи нѡсѡ въ прѣрѣкѡнѣи сѡрѣдѡмъ нѡшимъ, и врази нѡши подражниша ны. Гдѣи бже силѡ, ѡбрати ны, и просѣти лицѡ твоѡ, и спасѣмѡ. Вѣноградъ и зѣ ѡгѣпта пренѣли сѣи: и згнѡли сѣи ѡзыки, и насадили сѣи и: Пѡтѣсѡтворѣли сѣи предъ нѣмъ, и насадили сѣи корѣнѣа ѡгѡ, и испѡлни зѣмлю. Покрѣи гѡры сѣнь ѡгѡ, и вѣтѣвѣа ѡгѡ кѣдры вѣжѣа: Прѡстрѣ рѡзги ѡгѡ до мѡрѡ, и дѡже до рѣкѡ ѡтрасли ѡгѡ. Вскѡи низложили сѣи ѡплѡтѡ ѡгѡ, и ѡбнѡмѡтѡ и вѣи мѣмоходѡциѣи пѡтѣмъ; Ѱзѡбѡ и вѣпрѣ ѡ дѡбравѣи, и ѡѡднѣннѡи дѣвѣи поадѣ и. Бже силѡ, ѡбратишѡ ѡѡ, и прѣзри сѡ нѣсѣ и вѣждѣ, и просѣти вѣноградъ сѣи: И соверши и, ѡгѡже насади десница твоѡ, и на сына чѡлѡвѣческаго, ѡгѡже ѡѡкрѣпили сѣи сѣбѣ. Пожжѣнъ ѡгнѣмъ и раскѡпанъ: ѡ запрѣчѣнѣа лица твоѡгѡ погнѣнѡтѡ. Да бѡдетѡ рѣкѡ твоѡ на мѡжа десницы твоѡи и на сына чѡлѡвѣческаго, ѡгѡже ѡѡкрѣпили сѣи сѣбѣ, И не ѡстѡпниши ѡ тѣбѣ: ѡживѣиши ны, и ѡма твоѡ призовѣмъ. Гдѣи бже силѡ, ѡбрати ны, и просѣти лицѡ твоѡ, и спасѣмѡ.

Псаломъ ѡ.

Рѡдѡишѣа бѣѡ помѡщникѡ нѡшемѡ, воскликните бѣѡ ѡкѡвлю: Приимѣте Псаломъ и дадите тѡмѡпѡнъ, Псалтирь красѣнъ сѡ гѡльми: Кѡстрѡбѣите въ новѡмѣсѡциѣи трѡбѡю, во бѣлѡзнаменѣтѡи дѣнь прѡздника вѡшегѡ: ѿкѡ повелѣнѣи ѡлеви ѡстѣ, и сѡдѡбѡ бѣѡ ѡкѡвлю. Свидѣнѣи во ѿѡсифѣ положи сѣ, вѣнегда и зѡитѣи ѡмѡ ѡ землѣи ѡгѣпетѣкиѡ: ѡзыки, ѡгѡже не вѣдѡше, ѡслѡиша. Ѱлѡтѡ ѡ брѣмене хрѣвѣтѡ ѡгѡ: рѡцѣ ѡгѡ въ кошѣи порѡбѡтѡстѣ. Въ скѡрѣи призвали мѡ сѣи, и и зѡвѡихъ тѡ: ѡслѡишахъ тѡ въ тѡинѣ вѡрнѣ: и скѡишъ тѡ на водѣ прѣрѣкѡнѣи. Слѡишите, людѣи моѣи, и засвидѣтѡствѡю вѡмъ, ѡилѡ, ѡще послѡишиши менѣ: Не бѡдетѡ тѣбѣ бѡгъ нѡвъ, ниже поклонѣишиши бѡгѡ чѡждѣмѡ. ѿзѡ во ѡсѣмъ гѡдѣ бѣѡ твоѡи, и зѡведѣи тѡ ѡ землѣи ѡгѣпетѣкиѡ: разшири ѡстѣа твоѡ, и испѡлни ѡ. И не послѡишиши людѣи моѣи глаѡа моѡгѡ, и ѡилѡ не вѣнѡтѡ мѣ: И ѡпѡстѣишъ ѡ по начинѡнѣемъ сѡрдѣцѡ и хъ, поидѡтѡ въ начинѡнѣихъ своѡхъ. ѿще бѡишиши людѣи моѣи послѡишиши менѣ, ѡилѡ ѡще бы въ пѡтѣи моѡи ходѣли: Ни ѡ чѡсѡмъ же ѡѡво врагѣи ѡгѡ смѣришиши бѡихъ, и на ѡскѡрѡбѡищѡи и хъ возложиши бѡихъ рѣкѡ моѡ. Врази гѡдѣи солѡишиши ѡмѡ, и бѡдетѡ врѣмѡ и хъ въ вѣкѡ: И напитѡ и хъ ѡ тѡвѡа пшѣнѣина, и ѡ кѡмене мѣдѡ насытитѣи и хъ.

Слѡва ѡцѡ и сѣи и сѣѡмѡ дѡхѡ.

Дѣи: И нынѣ и присишѡ и во вѣкѣи вѣкѡвѡ. ѡминѣи.

ѿлѡлѡдѣа, ѡлѡлѡдѣа, ѡлѡлѡдѣа, слѡва тѣбѣ бже. **Трѣжды.** Гдѣи помѣди, **трѣжды.**

Слѡва ѡцѡ и сѣи и сѣѡмѡ дѡхѡ.

Чтѣцѡ: И нынѣ и присишѡ и во вѣкѣи вѣкѡвѡ. ѡминѣи.

Псалам 81.

Бог стаде на сабору богова, и усред богова пресуђује: Докле ћете судити неправду и гледати на лица безбожника? Судите сирочету и сиромашу, пониженог и убогог оправдајте; избавите убогог и сиромаша, из руке грешника избавите га. Не познаше нити схватише, јер у тами проходе; потрешће се сви темељи земље. Ја рекох: Богови сте и синови Вишњега сви. А ви као људи умрећете и као један од кнезова паднућете. Устани, Боже, суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свима народима.

Псалам 82.

Боже, ко ће се уподобити Теби? Не прећути, нити укроти гнев, Боже. Јер ево, непријатељи Твоји повикаше, и они који Те мрзе подигоше главу; на народ Твој смислише замисао подлу, и договорише се против светих Твојих. Рекоше: Ходите и уништимо их између народа, и неће се више спомињати име Израиља. Јер се договорише у слози заједно, против Тебе заверу склопише: насеља Идумејаца и Исмаилћани, Моавци и Агарјани, Гевал и Амон и Амалик, и иноплеменици Филистејци са становницима Тира; јер и Асур придружи се њима, бише у заштиту синовима Лотовим. Учини им као Мадијаму и Сисари, као Јавину у потоку Кисону; пропадоше у Аендору, посташе као ђубре земљи. Стави кнезове њихове као Орива и Зива и Зевеја и Салмана, све кнезове њихове, који рекоше: Наследимо себи Светилиште Божије. Боже мој, стави их као коло вртлога, као трску пред лице ветра; као огањ који ће спалити дубраву, као пламен који ће спалити горе, тако ћеш их погнати буром Твојом, и гневом Својим сатрет ћеш их. Испуни лица њихова срамоте, и потражиће Име Твоје, Господе. Нека се посраме и смуте у век века, и нека се постиде и пропадну, и нека познају да је Име Твоје Господ; Ти си Једини Вишњи по свој земљи.

Псалам 83.

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; усхођења у Храм завештао је у срцу своје, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благо-слове дати Законодавац; ходиће из силе у силу, јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши молитву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у дворима Твојим, од хиљада других. Изабрао сам рађе да се премећем у дому Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину љуби Господ Бог, благодат и славу даће. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

Псаломъ пѧ.

Бѣзъ стѧ въ сонмѣ божіевъ, посредѣ же боги разсѣднѣ. Доколѣ сѣднѣ неправдѣ, и лица грѣшникѣвъ пріемлетѣ; Сѣднѣ сѣрдѣ и оубога, смрѣна и ница ѡправдѣйте: Измѣте ница и оубога, и зѣ рѣки грѣшничн и зѣвѣте сѣго. Не познаша, ниже оубразѣша, во тмѣ ходѣтѣ: да подвижатѣ всѧ ѡсновѣнѣа земли. Изъ рѣхъ: бози сѣте, и сынове вѣшнагѣ вси: Кѣ же ѣакѣ челоѣцы оумирѣете, и ѣакѣ сѣднѣ ѡ князѣи падѣете. Воскрѣни, бже, сѣднѣ земли: ѣакѣ ты наслѣднѣи во всѣхъ ѣзыцѣхъ.

Псаломъ пѢ.

Бже, ктѣ оуподобнѣа тебѣ; не премолчи, ниже оукротѣ, бже: Укѣ сѣ, вразѣ твоѣи возсѣдѣша, и ненавѣдѣнѣи тѧ воздвѣгоша глѣвѣ. На людѣи твоѣи лѣкѣновѣа волею, и совѣцѣа на сѣбѣа твоѣи. Рѣша: прѣиднѣте и потребѣмъ ѧ ѡ ѣзыкѣ, и не поманѣтѣа ѣма ѣлево ктѣмѣ. Укѣ совѣцѣа сѣднѣомышлѣнѣемъ вкѣпѣ, на тѧ завѣтѣ завѣцѣа: Селѣнѣа іудѣйска и іемѣлѣте, мѣавъ и агѣрѣне, Гевѣлѣ и аммонѣи и амалѣкѣ, иноплеменнѣицы сѣ жнѣдѣннѣи въ тѣрѣ: Ибо и іудѣи прѣидѣ сѣ ниѣи, бѣша въ застѣплѣнѣе сыновѣмъ лѣтѣвѣмъ: Сотворѣ ѣмъ ѣакѣ маіѣмѣ и ісарѣ, ѣакѣ іавѣмѣ въ потѣцѣ кѣсѣвѣ: Потребѣа во лѣндѣрѣ, бѣша ѣакѣ гнѣи земнѣи. Положѣи кнѣзи ѣхъ ѣакѣ оубѣа и зѣва, и зевѣа и іамѣна, всѧ кнѣзи ѣхъ, Бже рѣша: да наслѣднѣи сѣбѣ сѣнѣице бже. Бже моѣи, положѣи ѧ ѣакѣ коло, ѣакѣ трѣте прѣдѣ лицѣмъ вѣтра. Укѣ оубѣа попалѣа дѣрѣвѣи, ѣакѣ плаѣнь пожнѣаи гѣры: Таѣкѣ пожнѣи ѧ бѣрѣю твоѣю, и гнѣвомъ твоѣмъ смѣтѣи ѧ. Испѣлнѣи лица ѣхъ безчѣстѣа, и вѣцѣдѣтѣа ѣмене твоѣго, гѣи. Да постыдѣтѣа и смѣтѣтѣа въ вѣкѣ вѣка, и посрамѣтѣа и погнѣдѣтѣа. И да познаѣтѣа, ѣакѣ ѣма тебѣ гѣи, ты сѣднѣи вѣшнѣи по всѣи земли.

Псаломъ пѢ.

Кѣль возлюбѣнна селѣнѣа твоѣи, гѣи сѣлѣ. Желѣетѣа и скончѣвѣтѣа дѣшѣа моѣи во дворѣи гѣи: сѣрдѣе моѣи и плѣть моѣи возрадѣвѣа ѡ вѣтѣ жнѣвѣ. Ибо пѣнѣа ѡбрѣтѣ сѣбѣ храмнѣи, и гѣрнѣа гнѣзѣо сѣбѣ, и дѣже положѣтѣа пѣнѣи своѣи, оубѣа твоѣи, гѣи сѣлѣ, црѣи моѣи и бже моѣи. Блженѣи жнѣдѣннѣи въ домѣ твоѣмъ: въ вѣкѣи вѣкѣвѣ въсѣлѣтѣа тѧ. Блженѣи мѣжъ, сѣмѣже сѣтѣ застѣплѣнѣе сѣго оупѣ тебѣ: въсѣдѣнѣа въ сѣрдѣи своѣмъ положѣи, во іудѣи плаѣвѣнѣю, въ мѣсто сѣже положѣи ибо блѣгѣсѣлѣнѣе дѣтѣа законопѣлѣаи. Пѣдѣтѣа ѡ сѣлы въ сѣлѣ: ѣвѣтѣа бѣзъ божіевъ въ сѣнѣи. Гѣи бже сѣлѣ, оубѣишнѣи молѣтѣвѣ моѣи, вѣдѣи, бже іакѣвѣлѣ. Зѣщѣтнѣе наѣшъ, вѣждѣ, бже, и прѣзрѣи на лицѣ хрѣстѣа твоѣго. Укѣ лѣчше дѣнѣ сѣднѣи во дворѣхъ твоѣхъ пѣче тѣлѣицы: и зѣолнѣи примѣтѣтѣа въ домѣ бѣа моѣго пѣче, неже жѣтѣи мѣи въ селѣнѣи грѣшничнѣи. Укѣ мѣтѣа и ѣстнѣи лѣбнѣтѣа гѣи, бѣзъ вѣтѣа и сѣлѣ дѣтѣа: гѣи не лѣшнѣтѣа блѣгѣи хѣдѣицы неслѣбѣемъ. Гѣи бже сѣлѣ, блженѣи челоѣкѣ оупѣлѣаи на тѧ.

Псалам 84.

Благоволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња народу Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш до века гневити се на нас, или ћеш простирати гнев Твој из нараштаја у нараштај? Боже, Ти повративши се, оживећеш нас; и народ ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће ми рећи Господ Бог, јер ће рећи мир на народ Свој, и на преподобне Своје, и на оне који обраћају срце своје к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина пољубише се, правда и мир целиваше се. Истина из земље засија, и правда са небеса причине. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, Слава Теби Боже! (трипут) Господе помилуј. (трипут)

Подобан: Премудрости...

Јуда разумом среброљубљује против Учитеља, безбожни се креће, саветује се, проучава издају, отпада од светлости, примивши таму; уговара цену, продаје безценога. Зато и вешање као плату за учињено налази кукавни, и страшну смрт.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Напомена: Ова Еванђеља се читају живљим темпом, него што је уобичајено на Литургији.

У време оно отидоше фарисеји и на вијећању се договорише како би га ухватили у ријечи. И послаше к њему ученике своје са иродовцима, говорећи: Учитељу, знамо да си истинит и путу Божијему заиста учиш и не обазиреш се ни на кога, јер не гледаш ко је ко од људи. Кажи нам, дакле, шта ти мислиш: треба ли дати порез ћесару или не? Разумијевши Исус лукавство њихово рече: Што ме кушате, лицемјери? Покажите ми новац порезни. А они му донесоше динар. И рече им: Чији

Псаломъ пѣ.

Плговолиахъ єси, гдѣ, зѣмлю твою, возвратилахъ єси плѣнъ іакъвъ. Уставахъ єси беззаконіа людеи твоихъ, покрывахъ єси всѣ грѣхи ихъ. Укротилахъ єси весь гнѣвъ твой, возвратилахъ єси ѿ гнѣва іаковѣи твоеа. Возврати насъ, бже спсѣній нашихъ, и ѿврати іаковѣи твою ѿ насъ. Еда во вѣки прогнѣваеша на ны; или прострѣши гнѣвъ твой ѿ рода въ родъ; бже, ты ѿбратиши ѿ живиши ны, и людеи твои возвеселятца ѿ тебе. Гдѣи намъ, гдѣ, млтѣ твою, и спсѣніе твоѣ даждь намъ. Услышъ, что речѣтъ ѿ мнѣ гдѣ бгъ: іакъ речѣтъ мръ на люди своа, и на прѣбыва своа, и на ѿбращающа сердца къ немъ. Обаче близъ боащиха єгѡ спсѣніе єгѡ, вселити славу въ зѣмлю нашу. Млтѣ и истина срѣтѣтца, правда и мръ ѿблѣвѣтца: истина ѿ земли возста, и правда єз нѣсе прниче: Ибо гдѣ дастъ блговѣ, и земля наша дастъ плодъ свои. Правда предъ нимъ предидѣтъ, и положитъ въ пѣтъ стѡпы своа.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.
Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **Трижды.** Гдѣ помилѣ, **трижды.**

По г-мъ стѣхословіи сѣдаленъ, гласъ ѡ.

Подобенъ: Премудрости:

Ида раздумомъ сребролюбствѣтъ, на оутѣла враждебнѣ подвижѣтъ, совѣтѣтъ, подѣетца преданію, свѣта ѿпадаѣтъ, тьмѣ пріимъ, соглашѣтъ цѣнѣ, продаѣтъ безцѣннаго: тѣмже и оудавленіе, возмѣдѣе же судѣа, ѿбрѣтѣтъ окаянный, и лютею смѣръ, предавъ тебе гдѣ. тогѡ насъ части иже хрѣте бже, прегрѣшеній ѡставленіе дарѡа, празднующимъ вѣрою прѣчѣтѣ стѣтъ твою.

Слава, и нынѣ, тоѣже.

И поемъ возглашѣтъ діаконъ: И ѡ подобенствѣ намъ слышанію стѣгѡ євѣліа гдѣ бга мѡлимъ.

Лікъ: Гдѣ помилѣ, **трижды.**

Діаконъ: Премудрость, прѣсти оуслышнмъ стѣгѡ євѣліа.

И сѣенникъ: Миръ всѣмъ.

Лікъ: И дхѡви твоемъ.

И бгѣ: ѿ матѣа стѣгѡ євѣліа чтеніе.

Лікъ: Слава тебе гдѣ, слава тебе.

Діаконъ: Вѡнмемъ.

Євѣліе ѿ матѣа, зачало ѣ.

Во время оно, совѣтъ пріемше вѣ фарісеи на іиса, іакъ да ѡболѣтѣтъ єгѡ словомъ, посылаютъ къ немъ оучникѣ своа єз іерудіаны, глаголюще: оучителю, вѣмы, іакъ истиненъ єси, и пѣти бжѣю воистиннѣ оучиши, и не радиши ни ѡ комже: не зриши бо на лице члвчкѡмъ. рцы оубѡ намъ, что ти єа мнитъ; достоѣно ли єсть дѣти кнѣсѡнъ кесаревн, или нѣ; раздумѣвъ же іисъ лѣкавство ихъ, рече: что ма искѣшѣте лицемѣри;

је овај лик и натпис? Рекоше му: Ћесарев. Тада им рече: Подајте, дакле, ћесарево ћесару, и Божије Богу. И чувши задивише се, и оставивши га отидоше. У тај исти дан приступише му садукееји који говоре да нема васкрсења, и упиташе га говорећи: Учителу, Мојсеј рече: Ако умре ко без дјеце, да узме брат његов жену његову и подигне сјеме брату своме. У нас бјеше седам браће, и први оженивши се умрије, и не имавши порода остави жену своју брату своме. А тако и други, и трећи, све до седмога. А послите свију умрије и жена. О васкрсењу, дакле, којег ће од седморице бити жена? Јер је за свима била. А Исус одговарајући рече им: Варате се, не знајући Писма ни силе Божије. Јер о васкрсењу нити се жене нити се удају, него су као анђели Божији на небу. А за васкрсење мртвих нисте ли читали шта вам је рекао Бог говорећи: Ја сам Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев? Бог није Бог мртвих, него живих. И народ чувши дивљаше се науци његовој. А фарисеји чувши да ућутка садукееје, сабраше се заједно. И упита један од њих, законик, кушајући га и говорећи: Учителу, која је заповијест највећа у Закону? А Исус му рече: Љуби Господа Бога својега свим срцем својим и свом душом својом, и свим умом својим. Ово је прва и највећа заповијест. А друга је као и ова: Љуби ближњега свога као самога себе. О овим двјема заповијестима виси сав Закон и Пророци. А када се сабраше фарисеји, упита их Исус говорећи: Шта мислите за Христа? Чији је син? Рекоше му: Давидов. Рече им: Како, дакле, Давид њега у Духу назива Господом говорећи: Рече Господ Господу мојему: Сједи мени с десне стране, док положим непријатеље твоје за подножје ногама твојим? Када, дакле, Давид назива њега Господом, како му је син? И нико му не могаше, одговорити ни ријеч; нити смјеше ко од тога дана да га запита више. Тада Исус рече народу и ученицима својим говорећи: На Мојсејеву столицу сједоше књижевници и фарисеји. Све, дакле, што вам кажу да држите, држите и творите; али по дјелима њиховим не поступајте, јер говоре а не творе. Него везују бремена тешка и незгодна за ношење и товаре на плећа људска, а прстом својим неће да их помакну. А сва дјела своја чине да их виде људи; јер проширују амајлије своје и праве велике скуте на хаљинама својим. И воле зачеља на гозбама и прва мјеста по синагогама. И да им се клања по трговима, и да их људи зову: учителу! А ви се не зовите учитељи; јер је у вас један Учитель, Христос, а ви сте сви браћа. И оцем својим не зовите никога на земљи; јер је у вас један Отац, који је на небесима. Нити се зовите наставници; јер је у вас један Наставник, Христос. А највећи између вас да вам буде слуга. Јер који се уздиже понизиће се, а који се понизи узвисиће се. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што затварате Царство небеско пред људима; јер ви не улазите нити пуштате да уђу они који би хтјели. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што једете куће удовичке, и лажно се молите дуго; зато ћете већма бити осуђени. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што проходите море и копно да бисте добили једнога сљедбеника, и кад га придобијете, чините га сином пакла двоструко већим од себе. Тешко вама вођи слијепи који говорите: Ако се ко куне храмом, то није ништа; а ко се куне златом храмовним, крив је. Безумници и слијепци! Јер шта је веће: злато или храм који злато освећује? И ако се ко куне жртвеником, ништа је то, а који се куне даром на њему, крив је. Безумници и слијепци! Јер шта је веће: дар или жртвеник који дар освећује? Који се дакле, куне жртвеником, куне се њим и свим што је на њему. И који се куне

покажіте мнѣ златицѣ кннѣсннѣю. ѿнѣ же принесѣша ѣмѣ пѣназѣ. и глагола ѿмъ: чїи ѿбразъ сїи и написанїе; и глаголаша ѣмѣ: кесаревъ. тогда глагола ѿмъ: воздадите оубо кесарѣва кесаревн, и бжїа бгѣовн. и слышавше днвншася: и ѡставьше ѣгѡ ѡндѡша. въ тѡн денъ пристѣпнша къ немѣ саддукѣс, иже глаголютъ не быти воскресѣнїю, и вопроснша ѣгѡ, глаголюще: оучителю, мѡѡсїей рече: яще ктѡ оумретъ не имѣи члвдъ, да поиметъ братъ ѣгѡ женѣ ѣгѡ, и воскреситъ сѣма брата своего. бѣша же въ насъ седмь братїа, и первѣи ѡженѣся оумре: и не имѣи сѣмене, ѡстави женѣ свою братѣ своему. такожде же и вторѣи, и третїи, даже до седмѣгѡ. послѣднїи же всѣхъ оумре и женѣ. въ воскресѣнїе оубо, которагѡ ѡ седмїхъ бдетъ женѣ; всїи бо имѣша ю. ѡвѣщавъ же їисъ рече ѿмъ: прельщаетеся, не вѣдѡще писанїа, ни силы бжїа. въ воскресѣнїе бо ни женатеса, ни полагѡтъ: но якъ яггн бжїи на нѣсн сѣтъ. ѡ воскресѣнїи же мѣртвѣхъ нѣсте ли члн речѣннагѡ вѣмъ бгѡмъ, глаголющимъ: яъз ѣсмь бгъ авраамовъ, и бгъ ісааковъ, и бгъ іаковъ, нѣсть бгъ, бгъ мѣртвѣхъ, но бгъ живѣхъ; и слышавше народн, днвншася ѡ оучѣнїи ѣгѡ. фарїсѣе же слышавше, якъ посрамн саддукѣн, собравшася въспѣ. и вопросн єдинъ ѡ нїхъ законоучитель, искѡша ѣгѡ, и глагола: оучителю, какъ заповѣдь большн єсть въ законѣ; їисъ же рече ѣмѣ: возлюбнши гдѣ бгѣ твоегѡ всѣмъ сѣрдцемъ твоимъ, и всѣю дшїею твоєю, и всѣю мыслїю твоєю. сїа єсть первая и больша заповѣдь. втора же подобна єн: возлюбнши иискреннагѡ твоегѡ, якъ самъ себе. въ сїю ѡбою заповѣдїю всѣ законъ и прорѡцы вѣсѡтъ. собранѡмъ же фарїсѣемъ, вопросн ихъ їисъ, глагола: что сѣ вѣмъ мнїтъ ѡ хрїстѣ, чїи єсть снъ; глаголаша ѣмѣ: дѣдовъ. глагола ѿмъ: какъ оубо дѣдъ дхѡмъ гдѣ ѣгѡ нарицѣтъ, глагола: рече гдѣ гдѣви моемѣ, сѣдн ѡдеснѣю мене, дондеже положѣ врагн твоѣ поднѡжїе ногѣма твоимѣ. яще оубо дѣдъ нарицѣтъ ѣгѡ гдѣ, какъ снъ ѣмѣ єсть; и никтоже можѣше ѡвѣщати ѣмѣ словесе: ниже смѣа ктѡ ѡ тогѡ днѣ вопросннн ѣгѡ ктѡмѣ. тогда їисъ глагола къ народѡмъ и оученикомъ своимъ, глагола: на мѡѡсїеѡвѣ сѣдѣлицн сѣдѡша кнїжннцы и фарїсѣе. всѣ оубо, єлика яще рекѡтъ вѣмъ блюстн, соблюдѣте и творїте: по дѣломъ же ихъ не творїте, глаголютъ бо, и не творѣтъ. свѣзѡтъ бо бременѣ тѣжка и бѣднѣ носїма, и возлагаютъ на плещѣ члвчїеска, перстѡмъ же своимъ не хотѣтъ двїгнѣти ихъ. всѣ же дѣла своѣ творѣтъ, да видннн бдѡтъ члѡвѣкн: разширяютъ же хранїлнща своѣ, и величѡтъ воскреснїа рїзъ своихъ. любѡтъ же преждевозлегнїа на вечерѡхъ, и преждесѣдѣнїа на сонннцахъ, и цѣловѣнїа на торжнцахъ, и звѣтнса ѡ члѡвѣкѣ: оучителю, оучителю. вы же не нарицѣтеса оучителн: єдинъ бо єсть вѣшъ оучитель, хрїтѡсъ, всїи же вы братїа єстѣ. и ѡтца не зовїте себе на землн: єдинъ бо єсть ѡцъ вѣшъ, иже на нѣсѣхъ. ниже нарицѣтеса настѣвннцы: єдинъ бо єсть настѣвннкъ вѣшъ хрїтѡсъ. болїи же въ вѣсъ, да бдетъ вѣмъ слдгѣ. иже бо вознесѣтеса, смиритеса: и смирѣнїеса, вознесѣтеса. горе же вѣмъ кнїжннцы и фарїсѣе лицемѣрн, якъ снѣдѣете дѡмы вдовнцъ, и вннѡю далече молїтвы творѣще: сгѡ радн лншшее прїимете ѡсѣжденїе. горе вѣмъ кнїжннцы и фарїсѣе лицемѣрн, якъ затворѣете црїтѣїе нѣное предъ члѡвѣкн: вы бо не вхѡднте, ни вхѡдѣннхъ ѡставляете внїти. горе вѣмъ кнїжннцы и фарїсѣе лицемѣрн, якъ прехѡднте море и сѣшѣ,

храмом, куне се њим и Оним који обитава у њему. А који се куне небом, куне се пријестолом Божијим и Оним који сједи на њему. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што дајете десетак од метвице и од копра и од кима, а остависте што је претежније у Закону: правду и милост и вјеру; а ово је требало чинити и оно не остављати. Вођи слијепи, који оцијеђујете комарца а камилу прождирете. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што чистите споља чашу и здјелу, а изнутра су пуне грабежа и неправде. Фарисеју слијепи, очисти најприје изнутра чашу и здјелу да буду и споља чисте. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што сте као окречени гробови, који споља изгледају лијепи, а унутра су пуни костију мртвачких и сваке нечистоте. Тако и ви: споља се показујете људима праведни, а изнутра сте пуни лицемјерја и безакоња. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што зидате гробове пророцима и красите споменике праведника, и говорите: Да смо ми били у вријеме отаца својих, не бисмо с њима пристали у крв пророка. Тиме сами свједочите за себе да сте синови оних који су побии пророке. Испуните и ви мјеру отаца ваших. Змије, породи аспидини, како ћете побјећи од осуде за пакао? Зато, ево, ја ћу вам послати пророке и мудраце и књижевнике; и ви ћете једне побити и распети, а друге шибати по синагогама својим и гонити од града до града; да дође на вас сва крв праведна што је проливена на земљи од крви Авеља праведнога до крви Захарије сина Варахијина, којег убили између храма и жртвеника. Заиста вам кажем да ће све ово доћи на род овај. Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане теби, колико пута хтједох да саберем чеда твоја, као што кокош скупља пилиће своје под крила, и не хтједосте! Ето ће вам се оставити кућа ваша пуста. Јер вам кажем: Нећете ме од сада видјети док не речете: Благословен који долази у име Господње.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када Ти суде. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и

јављаш ми непознатости и тајне мудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; опери ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве свеспаљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Ђакон:

Спаси, Боже, народ твој, и благослови наслеђе твоје, посети свет твој милошћу и добротом, укрепи моћ Хришћана Православних и ниспошљи нам милости своје богате: молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом часног и животворнога Крста, заступништвом часних Небеских Сила бестелесних, часнога славнога Пророка, Претече и Крститеља Јована, светих славних и свехвалних Апостола, светих Отаца наших и великих васељенских учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоустога, светих Отаца наших Атанасија и Кирила, Патријарха александријских, светог Оца нашег Николаја, Архиепископа мирликијскога Чудотворца, светих равноапостолних Методија и Кирила учитеља словенских, светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивог, светитеља: Саве, Арсенија, Максима, Василија Острошког и Петра Цетињског; светих славних и добропобедних Мученика, преподобних и богоносних Отаца наших, светих праведних богоотаца Јоакима и Ане (и светога чији је храм и дан), и свих Светих твојих, молимо Те, многомилостиви Господе, услиши нас грешне који Ти се молимо и помилуј нас.

Народ: Господи помилуј (12 пута)

Свештеник:

Милошћу и добротом и човекољубљем јединородног Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

и во грѣсѣхъ роди ма мати моѡ. се бо истинѡ возлюбилъ єси, безвѣстнаѡ и тѡнна премудрости твоеѡ гвѡлъ мнѣ єси. ѡкропиши ма ѡсѡпомъ, и ѡчищуєѡ: ѡмыеши ма, и паче снѣга ѡубѣлюєѡ. духъ моєѡ даєи радость и веселіе, возрадуютѡ кѡсти смиренныѡ. ѡврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѡ беззакѡнїѡ моѡ ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дѡхъ правъ ѡбнови во ѡтробѣ моєй. не ѡвержи мене ѡ лице твоеѡ, и дѡхъ твоеѡ сѣгѡ не ѡнми ѡ мене. воздѡждь мнѣ радость спсѣнїѡ твоеѡ, и дѡхъ влчнмъ ѡтверди ма. научѡ беззакѡнныѡ пѡтѣмъ твоимъ, и нечестївїи къ тебѣ ѡбратѡтѡ. избави ма ѡ кровей бже, бже спсѣнїѡ моєѡ, возрадуетѡ ѡзыкъ моѡ правдѣ твоей. гди, ѡчисти моѡ ѡверзеши, и ѡчисти ма возвестѡтъ хвалѡ твоѡ. ѡкѡ ѡще бы возхотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ ѡбѡ: всеожженїѡ не блговолїши. жертва бгѡ дѡхъ сокрѡшенъ: сердце сокрѡшенно и смиренно бгѡ не ѡничижитъ. ѡблжи гди, блговолѣнїемъ твоимъ іѡна, и да созиждѡтѡ стѣны іерлїмскїѡ. тогда блговолїши жертвѡ правды, возношенїе и всеожегѡмаѡ: тогда возложѡтъ на ѡлтарь твоѡ тельцы.

Глаголетъ дїаконъ:

Спаси бже людїи твоѡ, и благослови достоѡнїе твое: посѣти мїръ твоѡ милостїю и щедрѡтами, возвыси рѡгъ хрїтіѡнъ правослѡвныхъ, и низпосли на ны милости твоѡ благоутѡбѡ, молитвами всепрѣчѡтѡ влчцы нашеѡ бжїи и прїснодѡбы мрїи: сілоу чїтнѡгѡ и жнѡтворѡцагѡ крїтѡ: предѡтѡстельствы чїтнѡхъ нѣнѡхъ сілъ безплѡтнѡхъ: чїтнѡгѡ слѡвнагѡ прорѡка, предѣчи и крїтїтелеѡ іѡанна: сѣбѡхъ слѡвнѡхъ и всехвѡлнѡхъ ѡплъ: ѡже во сѣбѡхъ ѡцѡ нашнѡхъ, и вселѣнскнѡхъ великнѡхъ ѡчїтелей и сѣтїтелей, васїліѡ великагѡ, грїгѡрїѡ бгѡсѡва и іѡанна златѡустѡгѡ: ѡже во сѣбѡхъ ѡцѡ нашегѡ нїколѡѡ, ѡрхїепїкѡпа мѡрѡлѡкїйскагѡ, чѡдотѡрца: сѣбѡхъ равноѡпѡстольнѡхъ меѡдѡїѡ и кѡрїѡлѡ, ѡчїтелей словѣнскнѡхъ: сѣбѡхъ равноѡпѡстольнѡхъ великагѡ кнѡзѡ владїмїра и великїѡ кнѡгїни ѡльги: ѡже во сѣбѡхъ ѡцѡ нашнѡхъ всеѡ русїи чѡдотѡрцевъ, мїхаїлѡ, петрѡ, ѡлѡгїѡ, іѡны, макарїѡ, фїлїппѡ, іѡвѡ, єрмогена, фїларѣта, іннокѣнтїѡ и тѡхѡна: сѣбѡхъ слѡвнѡхъ и добропѡвѣднѡхъ мѡченикѡвъ, препѡдѡбнѡхъ и бгѡнобнѡхъ ѡцѡ нашнѡхъ, сѣбѡхъ и праведнѡхъ бгѡсѡцѡ іѡакїма и ѡнны, и сѣгѡ [ѡмїкъ, єгѡже єсть храмъ, и єгѡже єсть дѣнь], и всѣхъ сѣбѡхъ: мѡлнмъ тѡ, многомилостївѡ гди, ѡчлѡши насъ грѣшнѡхъ, молѡщнѡ тебѣ, и помнѡди насъ.

Дїакъ: Гди помнѡди, бї.

Сщїенникъ глаголетъ возгласнѡ:

Милостїю и щедрѡтами и члѡвѡколюбїемъ єдннорѡднагѡ твоеѡ іѡѡ, съ нїмже блговолѣнъ єси, со прѣсѣтымъ, и блгїмъ, и жнѡтворѡщнмъ твоимъ дѡхѡмъ, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Дїакъ: ѡмнѡнь.

Ђакон, или свештеник, малу јектенију.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер си ти добар и човекољубив Бог и Теби славу узносимо Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 2.

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Икос:

Што си немарна кукавна душо моја? Што машташ у невреме о некорисним бригама? Што се бавиш пролазним? Последњи час је од сада, и мораћемо се раздвојити од овдашњих. Док времена имаш прени се вичући: сагреших Ти, Спасе мој, не посеци мене као неплодну смокву, него као милосрдан, Христе, смилуј се на ону која са страхом виче: да не останемо изван ложнице Христове.

Синаксар

(Синаксари у овом виду постоје само у Словенском Триоду)

Стих: Уторник највећи девојака десет носи победу које носе неумитног Владике.

У свети и велики Уторник вршимо успомену приче о дест девојака. Јер такве приче, узлазећи Господ у Јерусалим, идући на страдање, говораше својим ученицима – а има и прича које је и Јеврејима упућивао. Причу, дакле о десет девојака рече обраћајући на милостињу, уједно и учећи да пре краја сви будемо готови. Јер о девству много је њима казивао, ио ушкопљеницима. А девство има и велику славу, јер је у истину велико. Но да не би неко трудећи се на томе делу, занемарио друга, па чак и милостињу, којом се светиљка девства осветљава, уводи свето Еванђеље ову причу – и пет дакле назива мудрима, које су уз девство приложиле и уље многе и богате милостиње – а пет лудима, које су такође имале девство, а милостињу непримерну. Јер зато су луде, што су оно што је веће извршиле, а што је мање занемариле, и ни по чему се нису разликовале од блудница. Јер оне су дакле

Тѣже ѣктенїа малѣа.

Дїакоуз: Пѣки и пѣки мїромъ гдѣ помолнмса.

Лїкз: Гдн, помнлди.

Дїакоуз: Застди, спаси, помнлди и сохрани насъ, бже, твоєю блгодѣтїю.

Лїкз: Гдн, помнлди.

Дїакоуз: Престѣю, престѣю, преблгословеннѣю, славною влцѣу нашѣу бѣу и прснодѣу мрїю, со всѣми сѣбими поманѣше, самн себе, и дрѣгъ дрѣга, и всь жнвотѣу нашѣу хрѣту бѣу предадимъ.

Лїкз: Тебѣ, гдн.

Возглашѣетъ сѣенникъ:

Ты бо еси црѣ мїра, и спсз дѣшъ нашнхъ, и тебѣ славу возсылаемъ, оцѣу, и снѣу, и сѣомѣу дѣу, нынѣ и прншъ, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лїкз: Амїнь.

Тѣже кондѣкъ, великаго вторника, гласъ б.

Подобенъ: Вышнихъ ица:

Чѣсъ дѣше концѣ помыслнвшн, и посѣченїа смокѣвннцы оубоавннса, дѣнный тебѣ талѣнтъ трѣдолбенѣу дѣлай окааннаѣ бѣдрѣвѣющн и зовѣщн: да не преѣдемъ внѣ чертѣога хрѣтѣога.

Ікоуз:

Что оубывѣешн дѣше моѣ окааннаѣ; что мечтѣешн безвремннѣу попеченїа неполѣзнаѣ; что оупражнѣешнса къ мнмотекѣщымъ; послѣднѣншїи чѣсъ естѣ ѡсѣлѣ, и разлѣчнннса нмамы ѡ сѣщнхъ здѣ. дѣндеже времѣа нмаши, вознїкнн зовѣщн: согрѣшнхъ тн спсе мѣн не посѣцы менѣ ѣкоже неплоднѣю смокѣвннцѣу, но ѣкѣ блгодѣтробенъ гдн, оуцѣдрн со стрѣхомъ зовѣщнѣу: да не преѣдемъ внѣ чертѣога хрѣтѣога.

Сѣназарь.

Сѣхн: Вторникъ величїишїи дѣвѣ дѣсѣтъ нѣснтѣ, Побѣдѣу носѣщнхъ недѣмѣтнаго влїкн.

Во сѣбїи и великіи вторникъ, дѣсѣтн дѣвѣу прнчн пѣмѣть творнмъ: занѣ такѣвѣѣ прнчн, вохѣдѣ во іерлїмъ гдѣ, на стѣтѣ градїи, свонмъ глаголѣше оучннкѣмъ: сѣтѣ же прнчн, ѣже и ко ідѣемъ прѣстїрѣше. Дѣсѣтн оубѣу дѣвѣу прнчѣу на млѣтыннѣу ѡбращѣѣ речѣ, вкѣпѣ и оучѣ, еже прѣжде концѣ всѣмъ готѣвымъ бѣтн. Занѣ ѡ дѣвѣствѣ мнѣогу тѣмъ скѣзовѣше, и ѡ скопцѣхъ: мнѣогу же и славу дѣвѣство нмѣть, велико бо естѣ ѣкѣ воїстнннѣу. Но да не ктѣо сїѣ дѣло нсправлѣѣ, небрежѣтѣу ѡ дрѣгнхъ, пѣче же ѡ млѣтыннѣу, еже свѣцѣѣ дѣвѣства прѣсѣщѣѣетѣса, вѣоднтѣу сѣенноѣ сѣвлїѣ прнчѣу сїю: и пѣть оубѣу мѣдрнхъ нарнчѣтѣу, ѣкѣ сѣ дѣвѣствомъ и мнѣгїи и богѣтни млѣтыннѣу сѣлѣн прнложнвшнхъ: и пѣть же бѣнхъ, ѣкѣ и тѣхъ дѣвѣство оубѣу нмѣщнхъ, млѣтыннѣу же несравнѣннѣу. Сегѣо бо радн бѣѣѣ, занѣ бѣольшѣе нсправнѣше, ѡ мѣнѣшемъ же

побеђене биле телима, а ове имањем. А када је протекла ноћ садшњег живота, задрмале су све девојке, то јест умрле су – јер се смрт сном назива. И док су оне спавале, настаде вика усред ноћи, и ове које су приложиле обиљно уље, кроз отворена врата, уђоше са Жеником – а луде немајући довољно уља, тражаху га после сна. Но мудре које су хтеле дати, а нису могле, пре уласка одговорише говорећи – да не би како недостало и нама и вама, идите продавцима, тојест, убогима, и купите. Но то није лако, јер после смрти ово је немогуће. То исто и у причи о богаташу и Лазару показује Аврам говорећи – немогуће је прелазити одавде тамо. Но луде дошавши неосветљене, ову вичу, ударајући у врата – Господару, Господару, отвори нам. А сам Господ лично даје онај страшни одговор – одлазите, рекав, не познајем вас. Јер како ћете видети Женика милостива, немајући саме милостиње? Због ове дакле слике, приче о десет девојака, овде је положена од богоносних Отаца, учећи нас да будемо увек будни, и готови за сусрет са истинским Жеником, са добрим делима, а највише милостињом. Будући да је неизвестан дан и час краја, треба чувати целомудреност као Јосиф, и са смоквом увек под духовни приносити. Јер који једно и највеће дело, дакле, изврши, а за друга не мари, а посебно за милостињу, не улази са Христом у вечни окој, но враћа се назад посрамљен. Ништа, пак, жалосније, и срамоте пуније, од девства побеђеног богатством. Но, о Жениче Христе прибој нас с мудрим девојкама, и придружи нас твоје изабраном стаду, и помилуј нас, амин

Одмах Двопеснец, чији је акростих: Трити те, то-јест, а у Уторак. Песма г-на Козме, Ирмос по двапут, а стихови на 12. А на крају Ирмос, оба хора заједно.

Глас 2.

Песма 8.

Ирмос: Заповести тиранина не покорише се преподобна три младића, но бачени у пећ, Бога исповедаху певајући: благословите дела Господња Господа.

Припев: Слава теби боже наш, слава теби.

Лењост далеко од себе одбацимо, и са светлим светиљкама бесмртнога Женика Христа песмама сретнимо: Благословите, кличући, дела Господња Господа.

Припев: Слава теби боже наш, слава теби.

Нека буде души нашој довољно заједничко уље у сасудима, да не би на куповину утраћили време награде, певајмо: Благословите дела Господња Господа.

Благословим оца и сина и светога духа и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ви који сте талант од Бога примили, равномоћну благодат, помоћу даваоца Христа умножите, певајући: Благословите дела Господња Господа.

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Ирмос: Заповести тиранина не покорише се преподобна три младића, но бачени у пећ, Бога исповедаху певајући: благословите дела Господња Господа.

небрегоша, и ничтоже блдннцз рѣзнетвоваху: ꙗко ѿнѣ оубо тѣлесѣ, еѣ же нмѣнн побѣдѣнн быша. Ноци же настѣщагѣ житїа мнмотекущей, воздремашасѣ всѣ дѣвы, сїесть, оумроша: сонъ бо смѣрть глаголетсѣ. И спѣцымъ нмъ, вѣпль посрединѣ ноци бысть, и ѿвы оубо ѡбильнѣ ѣлѣи приложнвшыа, двѣремъ ѡвѣрзшымсѣ, внидоша съ женнхѣмъ. Пѣѣ же недовольный ѣлѣи нмѣщыа, по снѣ нскаѣхъ ѣго. Но мѣдрыа хотѣвшыа оубо дѣти, не мѣгшыа же, прѣжде вшѣствїа ѡвѣщїаша глаголюще: ѣдѣ когдѣ не оудовлѣетъ намъ и вамъ; ндѣте къ продающымъ, сїесть, оубѣгнмъ, и кѣпнте: но неѣдѣбно, по смѣрти бо еѣ не возмѣжно. Ёже и ѡ богѣтомъ и лѣзарѣ показѣетъ ѣвраїмъ, глагола: нѣжда оубо преходнти ѡсѣдѣ тамъ. Но бѣѣа пришедшы непрѣсѣщѣены, снѣце вопїютъ, во вратѣ оударѣюще: гдѣ, гдѣ, ѡвѣрзн намъ. Самъ же гдѣ собѣоу стѣрашнн ѿннѣ ѡвѣтъ дѣетъ: ѡндѣте, рѣкъ, не вѣмъ васъ. Какъ бо ѣще оубнѣднте женнхѣ вѣна не нмѣщыа, мѣтннн самыа; сѣгѣ оубо радн ѡбѣраза прнѣтѣа десѣтн дѣвъ, зѣѣ положенѣа бытн бѣгонѣснмн отцы оучннннѣа, наказѣющаа насъ прнснѣа бѣѣтн, и гѣтѣвнмъ бытн къ сѣѣтѣннѣоу нстнннннѣау женнхѣ, блгннн дѣѣннн, пѣче же мѣтнннѣоу: занѣ безвѣстѣнъ дѣнъ и чѣсъ кончнннѣа: ꙗкоже и иѣснѣомъ цѣломѣдрїѣ стѣжѣтн, и смѣкѣвнннѣоу прнснѣа плѣдъ дѣѣвннѣа прѣдлагѣтн. Иже бо дѣло ѣдннѣоу и прѣбѣльшѣе оубо ꙗвѣ дѣлаетъ, ѡ дрѣгнхъ же небрежѣтъ, пѣче же ѡ мѣтннн, не вхѣднѣтъ со хрѣѣтомъ въ вѣѣнѣоу оубѣкѣннѣе, но возвѣращѣетсѣа вѣпѣтѣ посѣрамленъ. Ннѣтѣоже бо печѣльнѣннѣа, и сѣраа нспѣлннннѣннѣа, ꙗкоже дѣвѣство побѣдѣмѣоу нмѣннѣмъ. Но ѣ женншѣ хрѣѣтѣ, съ мѣдрнмн насъ соѣѣтѣнн дѣвѣамн, и нзѣрѣннѣомъ тѣоѣмъ сопрнѣтн стѣдѣ, и помнѣдѣ насъ, ѣмннѣа.

И поѣмъ двоѣпѣснѣцъ, ѣгѣоже краѣстѣрѣѣе: Трнѣтн тѣ, сїесть, во вторннѣкъ же.

Тѣорѣннѣе госпѣдннѣа космы, ирѣмѣсъ по двѣжды, стѣхнѣ же на ѣ.

Пѣлѣднѣ же ирѣмѣсъ, ѿба лнѣка вѣдѣпѣ. Глѣсъ ѣ.

Пѣснѣ н.

[Т] Ирѣмѣсъ: Вѣлѣннѣоу мѣчнѣтѣлѣвъ прѣпѣннѣа трнѣ ѿтѣроцы не повннѣвшѣсѣа, въ пѣѣѣ въѣржѣнн, бѣа нспѣвѣдѣхъ поѣюще: блгѣословнѣте дѣла гдѣна гдѣа.

Прнпѣвъ: Слѣва тѣѣѣ бѣже насъ, слѣва тѣѣѣ.

[Р] Лѣѣнѣостѣ далѣѣе насъ ѡвѣржнмъ, и свѣѣтлнмн свѣѣщїамн безсмѣртнѣаго женнхѣ хрѣѣтѣа пѣѣннѣмъ оубѣрѣщнмъ, блгѣословнѣте, вопїюще дѣла гдѣна гдѣа.

Прнпѣвъ: Слѣва тѣѣѣ бѣже насъ, слѣва тѣѣѣ.

[П] Да оудовлѣетъ ѡѣщнѣтѣльннѣа дѣшнѣа насѣа ѣлѣи въ соѣдѣѣхъ, ꙗко да не на кѣпѣло полѣжшѣе вѣрѣма поѣѣтѣн, поѣмъ: блгѣословнѣте дѣла гдѣна гдѣа.

Блгѣословнѣмъ ѿѣдѣа и снѣа и стѣѣаго дѣѣа, гдѣа, и нынѣ и прнснѣа и во вѣѣкн вѣѣкѣвъ, ѣмннѣа.

[Т] Тѣлѣнѣтъ ѣлнѣцы ѡ бѣа прѣѣѣтѣ, равнѣоснѣльнѣоу блгѣодѣтѣ, поѣмѣщнѣоу дѣвѣшагѣ хрѣѣтѣа возрѣстнѣте, поѣюще: блгѣословнѣте дѣла гдѣна гдѣа.

Хѣѣлнмъ, блгѣословнѣмъ, поклѣнѣемѣа гдѣвн, поѣюще, и прѣвѣозносѣюще во всѣа вѣѣкн.

И пѣлѣнн ирѣмѣсъ: Вѣлѣннѣоу мѣчнѣтѣлѣвъ прѣпѣннѣа трнѣ ѿтѣроцы не повннѣвшѣсѣа, въ пѣѣѣ въѣржѣнн, бѣа нспѣвѣдѣхъ поѣюще: блгѣословнѣте дѣла гдѣна гдѣа.

Часнију... **Не певамо.****Песма 9.**

Ирмос: Ти који си несместивог Бога у утробу сместила, и радост свету родила, Тебе певамо Пресвета Приснодјево.

Припев: Слава теби боже наш, слава теби.

Ученицима, Добри, рекао си: бдите, јер не знате у који ће час Господ доћи, да даде свакоме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

У другом и страшном доласку твоме Владико, овцама с десне стране ме придружи, не гледећи на мноштво мојих сагрешења.

Ирмос: Ти који си несместивог Бога у утробу сместила, и радост свету родила, Тебе певамо Пресвета Приснодјево. **(Поклон до земље)**

Ђакон, или свештеник, малу јектенију.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер си ти цар мира и спас душа наших и Теби славу узносимо Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Народ: Амин.

Ексапостилар трипут:

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просвети хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

(Псалам 148)

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама. Теби приличи песма, Богу.

Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи песма, Богу.

Хвалите Га, сунце и месец; хвалите Га, све звезде и светлост. Хвалите Га, небеса над не-бесима, и вода која је изнад небеса, нека хвале Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, и сви бездани; огањ, град, снег, сла-на, ветар бурни, који творите реч Његову; горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедри; звери и сва стока, гмизавци и птице крилате; цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске; момци и девојке, старци са децом, да

Чтнѣишю не поэмъ.

Пѣснь д.

[Н] Ирмосъ: Невмѣстимаго бѣа во чрѣвѣ вмѣстѣшала, и радость мѣрѣ родѣшала, тѣ поэмъ бѣе дѣо.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

[Т] Оутнѣишюмъ блгн, бдѣте, рѣкы ѣси, вонъже чѣс прѣдетъ гдѣ, не раздѣете, ѡдѣти комѣждо.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣшъ, амѣнь.

[Ѣ] Во вторѣмъ твоѣмъ и стрѣшномъ пришествѣи влѣко, деснѣмъ овецѣмъ мѣ сопрѣчнѣи, прегрѣшенѣи презрѣвъ моухъ множѣства.

И пакн вмѣстѣ, Достѣйна, Ирмосъ: Невмѣстимаго бѣа во чрѣвѣ вмѣстѣшала, и радость мѣрѣ родѣшала, тѣ поэмъ бѣе дѣо. **И поклѣнъ до землѣ.**

Тѣже ѣктенѣи мѣла.

Дѣаконъ: Пакн и пакн мѣромъ гдѣ помѣлимъ.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Дѣаконъ: Застѣпнѣ, спаснѣ, помѣлѣи и сохрани нашъ, бже, твоѣю блгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Дѣаконъ: Прѣтѣшю, прѣчѣшю, прѣблгословѣннѣшю, славношю влѣцѣ нашѣ бѣшю и прѣнодѣшю мѣрѣю, со вѣсѣми стѣими помѣнѣшю, самн себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и вѣсѣ жнѣотѣ нашѣ хрѣтѣ бѣшю предадѣмъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашѣетъ сѣенникъ:

Ты во ѣси црѣ мѣра, и спѣш дѣшъ нашѣшъ, и тебѣ славо возсылаемъ, оцѣ, и снѣ, и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣшъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

Ѣзаповѣтѣи, трѣжды:

Чертѣогъ твоѣи вѣждѣ спѣе мѣи, оукрашеннѣи, и одеждѣ не ѣмамъ, да внѣдѣ вонъ: прѣсѣтнѣи ѡдѣѣнѣи дѣшнѣ моѣи свѣтодѣвѣе, и спѣи мѣ.

И лѣе хвалѣтнѣи.

Чтѣецъ глаголетъ псалмы рѣи, рѣд, и рѣи.

Хвалѣте гдѣ съ нѣсѣ. Тебѣ подобѣетъ пѣснь бѣшю.

Хвалѣте гдѣ съ нѣсѣ, хвалѣте ѣго въ вѣшнѣшъ. Тебѣ подобѣетъ пѣснь бѣшю.

Хвалѣте ѣго всн лѣгн ѣгѣ, хвалѣте ѣго всн силѣ ѣгѣ. Тебѣ подобѣетъ пѣснь бѣшю.

Хвалѣте ѣго солнѣе и лѣна, хвалѣте ѣго всн свѣзды и свѣтѣ. Хвалѣте ѣго нѣсѣ нѣсѣ, и водѣ ѣже прѣвѣше нѣсѣ, да вѣхвалѣтѣ ѣма гдѣне. ѣкѣ тѣи рѣе, и вѣша: тѣи повѣлѣ, и создѣшасѣ. постѣвнѣи ѣ вѣкѣ, и вѣ вѣкѣ вѣка: повѣлѣнѣе положнѣ, и не мѣмѣ ѣдетъ. хвалѣте гдѣ ѡ землѣи смѣвѣ, и всн ѣзды: ѣгнѣ, градѣ, снѣгѣ, голоцѣ, дѣшъ вѣренѣ, творѣшасѣ слово ѣгѣ: гѣры и всн хѣлмн, дрѣвѣи плодонѣшнѣ, и всн кѣдрн: свѣрѣе и всн скѣтн, гдѣи и птнѣи пернѣтѣи: цѣрѣе зѣмѣтнѣи, и всн лѣдѣе, кнѣзнѣи, и всн

хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израилевим, народу који се приближују Њему.

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних. Да се узвесели Израил Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме. Да хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир да Му псалмопоју. Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење. Похвали-ће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима. Да вежу цареve њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне.

(Псалам 150)

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

Хвалите га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог.

На хвалите постављамо стихова 4, и певамо стихире самогласне, понављајући их. Глас 1.

У светлости светих твојих, како да уђем ја недостојан? Јер ако се усудим да заједно са њима уђем у брачне одаје, одећа ме окривљује, јер није брачна, и свезан - бићу избачен од анђела. Очисти Господе, нечистоту душе моје, и спаси ме као Човекољубац.

Хвалите Га уз глас трубни, хвалите Га уз псалтир и гусле.

У светлости светих твојих, како да уђем ја недостојан? Јер ако се усудим да заједно са њима уђем у брачне одаје, одећа ме окривљује, јер није брачна, и свезан - бићу избачен од анђела. Очисти Господе, нечистоту душе моје, и спаси ме као Човекољубац.

Хвалите Га уз бубањ и у хору, хвалите Га уз струне и органе.

Глас 2.

Ја који сам задремао у душевној лењости, не стекох, жениче Христе, светилник горући врлинама, и уподобих се лудим девојкама, скитајући у време делања. Срце милосрђа твога не затвори ми, Владико, но одагнавши сан мој мрачни, подигни ме, и са мудрим девојкама уведи у ложницу твоју, где је чист глас оних који празнују, и кличу непрестано: Господе, слава Теби.

Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа.

сѣдѣи зѣмстѣи: ѿнѡши и дѣвы, старцы из ѿнотамн да восхвалѡтъ ѿма гдѣне: ѿакъ вознесѣа ѿма тогѡ сѣдѣнагѡ. исповѣданіе сѣгѡ на земли и на небѣхъ, и вознесѣтъ рѡгъ людеи своихъ. пѣснь всѣмъ прѣбымъ сѣгѡ, синовѡмъ иназемъ, людемъ приближающимся сѣмѡ.

Воспойте гдѣви пѣснь новѡ, хвалѣніе сѣгѡ въ цркви прѣбыхъ. да возвеселѣтъ ѿнѡ ѡ сотворшемъ сѣгѡ, и синове ѿѡни возрадуются ѡ црѣхъ своихъ: да восхвалѡтъ ѿма сѣгѡ въ лицѣ, въ тѣмплѣхъ и ѡлтарѣхъ да поютъ сѣмѡ. ѿакъ елговолѣтъ гдѣ въ людехъ своихъ, и вознесѣтъ крѡткѣа во спѣніе. восхвалѣтъ прѣбѣи во славѣ, и возрадуются на ложахъ своихъ. возношенѣа бжѣа въ гортани ихъ, и мечѡ ѡбѡдѡ ѡстры въ рѡкахъ ихъ: сотвори ти ѡмщеніе во ѡзыцѣхъ, ѡблечѣніа въ людехъ: связати царѣ ихъ пѣты, и славыа ихъ рѡчными ѡкѡвы желѣзными. сотвори ти въ нихъ сѣдъ написанъ: слава ѿа едѣтъ всѣмъ прѣбымъ сѣгѡ.

Хвалите бга во сѣихъ сѣгѡ, хвалите сѣгѡ во ѡтверженіи силы сѣгѡ.

На ѡ: Хвалите сѣгѡ на силахъ сѣгѡ, хвалите сѣгѡ по множествѡ величествѣа сѣгѡ.

И поѣмъ сѣихъры самогласны повторяюще, гласъ ѡ:

Во свѣтлостехъ сѣихъ твоихъ, какъ видѡ недостѡнный; ѡще бо дерзнѡ совнѣти въ чертогъ, ѡдежда ма ѡблечѣетъ, ѿакъ нѣсть брѣна, и связанъ ѡзверженъ едѡ ѡ ѡглѡвъ. ѡчисти гдѣ, иквернѡ дѡши моеѡ, и спѣи ма ѿакъ члѣвколюбѣцъ.

Хвалите сѣгѡ во гласѣхъ трѣбемъ, хвалите сѣгѡ во ѡлтарѣхъ и гдѣхъ.

Во свѣтлостехъ сѣихъ твоихъ, какъ видѡ недостѡнный; ѡще бо дерзнѡ совнѣти въ чертогъ, ѡдежда ма ѡблечѣетъ, ѿакъ нѣсть брѣна, и связанъ ѡзверженъ едѡ ѡ ѡглѡвъ. ѡчисти гдѣ, иквернѡ дѡши моеѡ, и спѣи ма ѿакъ члѣвколюбѣцъ.

Гласъ б: Хвалите сѣгѡ въ тѣмплѣхъ и лицѣхъ, хвалите сѣгѡ во стѣнахъ и ѡрганѣхъ.

Дѡшевною лѣностію возремѡвѣа, не стѡжахъ женишѣ хрѣтѣ, гораца свѣтѣльника ѿже ѡ добродѣтелей, и дѣвамъ ѡподобѣхѣа едѡмъ, во время дѣланѣа гдѣмѡа. ѡтробы щедрѡтъ твоихъ не затвори мнѣ влѣко, но ѡтрѡсъ мой ѡмраченныи сѡнъ, возстаѣи, и из мѡдрыми введѣи дѣвами въ чертогъ твоѡ, и дѣже гласъ чѣстыи прѡздѡющихъ, и вопіющихъ непрѣстѡннѡ: гдѣ слава тебѣ.

Хвалите сѣгѡ въ кѡмвалѣхъ доброголасныхъ. хвалите сѣгѡ въ кѡмвалѣхъ восклицѣніа. великое дыхѣніе да хвалѣтъ гдѣ.

Ја који сам задремао у душевној лењости, не стекох, жениче Христе, светилник горући врлинама, и уподобих се лудим девојкама, скитајући у време делања. Срце милосрђа твога не затвори ми, Владико, но одагнавши сан мој мрачни, подигни ме, и са мудрим девојкама уведи у ложницу твоју, где је чист глас оних који празнују, и кличу непрестано: Господе, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Песма осма Ирмос (Глас други)

Лењост далеко од себе одбацимо, и са светлим светиљкама бесмртнога Женика Христа песмама сретнимо – Благословите, кличићи, дела Господња Господа.

Славословље:

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике сла-ве Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин. На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштаја. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у ову ноћ без гре-ха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Потом говори ђакон (или свештеник јектенију):

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Дѣшевною лѣностію воздремавша, не стажахъ женише хрѣте, горѣща свѣтнльника ѣже ѿ добродѣтелей, и дѣвамъ оуподобихса бѣимъ, во время дѣланіа гдмлаша. оутрѣбы щедротъ твоихъ не затвори мнѣ вѣко, но ѿтрасъ мой ѿмраченныи сонъ, возстаи, и съ мдрыми введи дѣвами въ чертогъ твои, и дѣже гласъ чистый праздноющихъ, и вопіющихъ непрестанно: гди слава тебе.

Слава оцѣ и сиу и сѣому дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Гласъ д: Скрывшаго талантъ ѿвѣдѣніе слышавши, ѿ дше не скривай словеса бжїа, возвѣщай чдеа сгѣ, да оумножаючи дарованіе, видиши въ радость гда твоего.

Славогловіе вседневное.

Чтецъ: Слава тебе показавшемъ намъ свѣтъ.

Слава въ вышнихъ бгѣ, и на земли миръ, въ человецѣхъ бгволеніе. хвалимъ тѣ, бгословимъ тѣ, кланяемъ ти са, славогловимъ тѣ, благодаримъ тѣ, великіа радн славы твоеа. гди црю нѣный, бже оѣ вседержителю, гди сие еднородный, исе хрѣте, и сѣи дше. гди бже, агнче бжїи, сие оѣ, вземлай грѣхъ міра, помилуй насъ: вземлай грѣхъ міра, прїими мѣтвѣ нашѣ: сѣдай ѿдеснѣю оцѣ, помилуй насъ. ѣко ты еси еднъ сѣтъ, ты еси еднъ гдѣ, исе хрѣтосъ, во славу бга оцѣ, аминь. На всѣкъ день бгословлю тѣ, и восхваляю ѣма твоѣ во вѣки, и въ вѣкѣ вѣка. Гди, пренежнице былъ еси намъ въ родъ и родъ. ѣзъ рѣхъ: гди, помилуй ма, ищелѣи дшѣ мою, ѣко согрѣшихъ тебе. гди, къ тебе пренебохъ, нади ма творити волю твою, ѣко ты еси бгъ мой: ѣко оу тебе источникъ животѣ, во свѣтѣ твоѣмъ оузиимъ свѣтъ. пробаи мѣтъ твою вѣдѣшымъ тѣ. Сподоби гди, въ день сїи безъ грѣхѣ сохранитиса намъ. бгословенъ еси гди бже оѣецъ нашихъ, и хвално и прославлено ѣма твоѣ во вѣки, аминь. Бди гди, мѣтъ твоѣ на насъ, ѣкоже оуповахомъ на тѣ. бгословенъ еси гди, нади ма ѿправданіемъ твоимъ. бгословенъ еси вѣко, вразуми ма ѿправданіемъ твоимъ. бгословенъ еси сѣи, просвѣти ма ѿправданіи твоимъ.

Гди, мѣтъ твоѣ во вѣкѣ, дѣлаз рѣкъ твоѣю не презри: тебе подобаетъ хвала, тебе подобаетъ пѣніе, тебе слава подобаетъ, оцѣ и сиу и сѣому дху, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Тѣже ектенїа:

Дїаконъ: Исполнимъ оутреннюю молитвѣ нашѣ гдѣи.

Анѣ: Гди помилуй.

Дїаконъ: Застѣпи, спаси, помилуй и сохрани насъ бже твоѣю бгодатію.

Анѣ: Гди помилуй.

Дїаконъ: Днѣ всегѣ совершена, свѣта, мирна и безгрѣшна, оу гда просимъ.

Анѣ: Подѣи гди.

Дїаконъ: Ѧгла мирна, вѣрна наставника, хранителя дшѣ и тѣлесъ нашихъ, оу гда просимъ.

Анѣ: Подѣи гди.

Бакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер си Бог милости и доброте и човекољубља, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амии.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Бакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На стиховње, стихире самогласне, Глас 6.

Ходите верни, делајмо усрдно Владици; јер раздаје слугама богатство, и аналогно сваки да умножимо талант благодати: један дакле мудрост да приноси добрим речима, други пак службу просвећења да обавља, да се причешћује речју верни, у тајне неупућен, и да расипа богатство, убогима други. Јер ћемо тако позајмљено многоусугубити и као верни управитељи Владичине благодати удостојићемо се радости. Ње нас удостој Христe Боже, као Човекољубац.

Стих 1: Испунисмо се јутрос милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се; у све дане наше узвеселисмо се, за дане у које си нас смирио, године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове.

Діакоуз: Процініа и ѡставлєніа грѣхѡвъ и прегрѣшеній нашихъ, оу гда просимъ.

Аікз: Подай гди.

Діакоуз: Добрыхъ и полезныхъ дѣламъ нашимъ, и міра мірови, оу гда просимъ.

Аікз: Подай гди.

Діакоуз: Прочеє время живота нашего въ мирѣ и покаѣніи скончати. оу гда просимъ.

Аікз: Подай гди.

Діакоуз: Христіанскіа кончины живота нашего, безболѣзненны, непостыдны, мирны и добраго ѡвѣста на страшенѣмъ судици хрѣтоу просимъ.

Аікз: Подай гди.

Діакоуз: Престѣю, пречтѣю, преблгословєннѣю, славенѣю влѣцѣу нашѣу бѣу и принодѣу мрію со всѣми сѣбими помандѣше, самн себе, и дрѣгздрѣга, и вѣсь животъ нашихъ хрѣту бѣу предадѣмъ.

Аікз: Тебѣ гди.

Возглашяетъ іерей:

Гакъ бѣз милости, щедротъ и члѣвколѣбіа єси, и тебѣ славу возсылаемъ, оцѣ, и єиѣ, и сѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аікз: Амѣнь.

Сѣієнникъ: Миръ всѣмъ.

Аікз: И дхѡви твоємѣ.

Діакоуз: Главы наша гдѣи приклонимъ.

Аікз: Тебѣ, гди.

Іерей:

Твоє бо єсть єже милости и спасѣти ны бже нашихъ, и тебѣ славу возсылаемъ, оцѣ, и єиѣ, и сѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аікз: Амѣнь.

На стѣхѡвѣ стѣхѣры самогласны, гласъ 5:

Прїидите вѣрніи, дѣланмъ оуєрднѡ влѣцѣ: подавлетъ бо рабѡмъ богѣтство, и по рабенствѣ кїиждо да многодедѣемъ блгодѣти талантъ: ѡвъ оубѡ мдрость да приноситъ дѣлы блгїи, ѡвъ же слѣжедъ свѣтлости да совершлетъ. да прїѡещлетъ же слѡвомъ вѣрній тайны ненадѣннѡмѣ, и да расточлетъ богѣтство оубѡгнмъ дрѣгїи: єице бо занмовѣнное многодедѣемъ, и гакъ строителїє вѣрніи блгодѣти, влѣнїа радѡсти сподѡбемъ. тоа наєз сподѡбн, хрѣтє бже, гакъ члѣвколѣбєцъ.

Сѣтїхъ: Исполнихомѣ завтра млчн твоєа гди, и возрадовахомѣ, и возвеселїхомѣ: во всѣ днї наша возвеселїхомѣ, за днї въ наже смнрїлз ны єси, лѣта въ наже видѣхомъ слѣа. и прїзри на рабы твоѣ, и на дѣла твоѣ, и настѣви сыны нхъ.

Када дођеш у слави са анђелским силама, и седнеш, Исусе, на престолу расуђивања, немој ме, Пастиру добри, од себе одлучити, јер путеве десне знадеш, а искривљени су леви. Немој ме, дакле, у гресима огрубелог, са козама погубити, но приборјавши ме овцама на десној страни, спаси као Човекољубац.

Стих 2: И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Жениче, красотом лепши од свих људи, који си нас позвао за трпезу духовну ложнице твоје, свуци мој ружни изглед сагрешења, заједничарењем у страдањима твојим, и украсивши ме хаљином славе твоје красоте, покажи ме светлом званицом Царства твога, као милосрдан.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Слава, И сада, Глас 7

Гле, теби Владика талант поверава, душо моја, страхом прими дар, позајми дародавцу, раздајући убогима, и стекни пријатеља Господа, да би стала Њему с десне стране, када дође у слави, и да чујеш блажени глас: Уђи, слуго, у радост Господа твога. Ње ме удостој, Спасе, заблуделог, ради велике милости твоје.

Добро је призивати Господа и певати Имену Твоме, Вишњи; јављати ујутру милост твоју, и истину твоју сваке ноћи. (2 пута.)

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Читач: У храму стојећи славе Твоје, мислимо да на небу стојимо, Богородице, Двери Небеска, отвори нам двери милости Твоје.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Слава, И сада:

Ѹгда прїидеши во славѣ со ѡгльскими силами, и ѡддешн на прѣтолѣ, иже, разсѣждениа, да ма пастьрю блгїи не разлѣчиши: пѣти бо десныа вѣси, развращени же сѣтъ шѣи. да не оуѣшо съ козани грѣбаго ма грѣхомъ погубиши: но деснымъ ма сочетавъ овецамъ, спси ѡакъ члвѣколюбца.

Стихъ: И бѣди свѣтлостъ гда бга нашегъ на насъ, и дѣла рѣкъ нашихъ исправи на насъ, и дѣло рѣкъ нашихъ исправи.

Женнше, добротою красныи паче вѣхъ чловекъ, призавый насъ къ трапѣзѣ дхѣвнѣи чертога твоегѡ, нечѣпый мой зракъ прегрѣшенїи совлещи причастїемъ страданїи твоихъ, и одеждоу славы оукрасивъ твоеа красоты совѣдника свѣтла ма покажи твоегѡ црѣтїа, ѡакъ мнлоердъ.

Слава оцѣ и сиу и сѣому дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Гласъ 3:

Се тебе талаитъ вѣка вѣвѣрѣтъ дхше мой, страхомъ прїими даръ, заимствѣи дабшемъ, раздаванїи нищымъ, и стажн дрдга гда, да станиши ѡдеснѡю сгѡ, сгда прїидетъ во славѣ, и оуслышиши блженныи гласъ: вниди рабе въ радостъ гда твоегѡ. тоа достѡйна ма сотвори спсе, заблудившаго, великїа ради твоеа млти.

Таже чтецъ:

Блго сѣсть исповѣдатиса гдѣви, и пѣти именн твоемѣ, вышнїи: возвѣщати здѣтра млть твою, и истинѣ твою на всаку нѡщъ. **Дважды.**

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкїи, сѣбѣи безмертныи, помнлѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и сиу и сѣому дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Престѣа трѣце, помнлѣи насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣбѣи, посети и исцѣли немощн наша, имене твоегѡ ради.

Гдн помнлѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и сѣому дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Оче нашъ, иже сси на небѣхъ, да свати тѣа и ма твою, да прїидетъ црѣтїе твою, да бѣдетъ вола твоа, ѡакъ на небн и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣкавагъ.

Сщеникъ: ѡакъ твою сѣсть црѣтѣо и сила и слава, оца и сиа и сѣагъ дха, нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: ѡминь. Въ храмѣ стоаще славы твоеа, на небн стоати мнїмъ, вѣце, двѣрь неама, ѡверзи намъ двѣри млти твоеа.

Гдн помнлѣи, **м.**

Слава оцѣ и сиу и сѣому дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и увек и у векове векова.

И ми говоримо:

Амин. Небески Царе, благоверни и христољубви православни род наш укрепи, веру утврди, Народе украти, свет умири, Свету Цркву /или манастир овај/ добро сачувај; раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, и нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Затим, 3 велика поклона, говорећи у себи при сваком поклону

Молитву Преподобног Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Чтнѣишю херувѣмъ, и славноѣишю безъ сравненїа серафѣмъ, безъ истаѣнїа бѣа слова рождшю, ещю бѣтѣа велчаемъ.

Именемъ гднимъ бѣгословѣ, Отче.

Сщѣнникъ:

Сѣи бѣгословенъ хрѣтосъ бѣз насъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣецъ: Яминь. Нѣный црѣю, вѣрѣ оутверди, гзыки оукротѣи, мѣрз оумирѣи, сѣѣи храмъ сѣи [сѣѣю **ОБИТЕЛЬ СІИ**] добрѣ сохрани: прѣжде ѡшѣдшыа отцы и братѣю насѣ въ селѣнѣхъ праведныхъ оучинѣи, и насѣ въ покланїи и исповѣданїи прїимѣи, гакъ бѣгїи и чловѣколѣбецъ.

Посѣмъ поклѣны великіа трѣи, глаголюще въ нѣхъ на коемъждо поклѣнѣ мѣтѣѣ прѣбнагѣ ѡфрѣма:

Гдн и вѣко животѣ моегѣ, дѣхъ прѣздности, оубиїа, любоначѣлїа и прѣзднослѣбїа не даждь мѣ. [Поклѣнъ.]

Дѣхъ же цѣломѣдрїа, смиреномѣдрїа, терпѣнїа и любвѣ, дѣрѣи мѣ рѣѣѣ твоемѣ. [Поклѣнъ.]

Бѣи гдн црѣю, дѣрѣи мѣ зрѣѣти моѣ прегрѣшѣнїа, и не ѡсѣждѣти братѣа моегѣ: гакъ бѣгословенъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ. Яминь. [Поклѣнъ.]

ПРВИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; довека ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви ко-ји љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер иш-чезосмо од гњева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наша пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као паучина. Дани година наших (достигу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамде-сет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

(Псалам 100)

О милости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлоби-вести срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чинитеље престапа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим зајед-но са мнош; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори не-правду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох све грешнике земље, да истре-бим из града Господњег све који чине безакоње.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Тропар на глас 6:

Зајутра услиши глас мој, Царе мој и Боже мој. (Поклон велики)

Стих 1: Речи моје послушај, Господе, разуми вапај мој. (Поклон велики)

Стих 2: Јер се Теби помолих, Господе. (Поклон велики)

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Тропар дана

И сада: Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Стопе моје управи по речи Твојој, и да не овлада мноме никакво безакоње.

(два пута)

Избави ме од клевете људске, и чуваћу заповести Твоје. (два пута)

Лицем Твојим обасјај слугу Твога, и научи ме законима Твојим. (два пута)

Да се испуне уста моја хвале Твоје, Господе, да певам славу Твоју, сав дан великолепност Твоју. (3 пута.)

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псаломъ ѿ.

Млѣть ѿ ѿдъзъ воспою тебе, гдѣ: пою ѿ раздѣлю въ пѣтѣ непорочнѣ, когда прїидеши ко мнѣ; прехождѣхъ въ незлобїи сердца моего, посреде дѣла моего. не предлагахъ предѣ очѣма мои ма вещь законопрестѣпнѣ, творѣща прѣстѣплѣнїе возненавидѣхъ. не прильпѣ мнѣ сердце строптѣво, оуклонѣющаго ѿ мене лѣваго не познахъ: ѡклеветѣющаго тѣи искреннаго своего, сегѣ ѿзгонѣхъ: гордымъ ѡкомъ ѿ несытѣмъ сердцемъ, съ сѣмъ не ѡдѣхъ. Очѣ мои на вѣрныхъ земли, полагаѣти ѡ со мною: ходѣи по пѣтѣ непорочнѣ, сѣи мнѣ славаше. не жнѣше посреде дѣла моего творѣи гордынѣ: глаголаи неправѣдна, не исправѣше предѣ очѣма мои ма. во оутрѣи ѿзвенѣхъ въ грѣшнѣ земли, ѡже потребѣти ѿ града гдѣна въ дѣлающѣа беззаконїе.

Слава ѡцѣ ѿ сѣи ѿ сѣомъ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣи.
 ѡмнѣи, ѡмнѣи, ѡмнѣи, слава тебе бже. **трїжды.**

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Поэмъ сѣенникъ глаголетъ настоѣщїи тропарь, во часъ ѿ:

Завтра оубо слыши часъ мой, црѣ мой ѿ бже мой. **[Поклонъ великїи.]**

Стїхъ а: Глаголы мои видѣши гдѣ, раздѣлю званїе мое. **[Поклонъ великїи.]**

Стїхъ б: Ѣкѣ къ тебе помолѣа, гдѣ. **[Поклонъ великїи.]**

Сѣенникъ: Слава ѡцѣ ѿ сѣи ѿ сѣомъ дѣхъ.

Чтѣцъ: ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣи.

Что та наречѣмъ, ѡ блгодѣтна; нѣо, ѣкѣ возсѣла сѣи снѣце правды: рѣи, ѣкѣ прозвѣла сѣи цвѣтѣ нечлѣнѣа: дѣхъ, ѣкѣ пребыла сѣи нечлѣнна: чїстѣю мѣрь, ѣкѣ ѿмѣла сѣи на стѣхъ твоихъ ѡбѣтѣхъ сѣа, вѣхъ бга. того молѣ сѣтѣа дѣшамъ нашымъ.

Тѣже поэмъ:

Стѣпы мои направѣ по словесѣ твоимъ: ѿ да не ѡбладѣтѣ мною вѣкое беззаконїе.

ѿ повторѣмъ тоѣжде.

ѿзвѣи ма ѿ клеветѣи члѣвѣческїа, ѿ сохрани зѣповѣди твоѣ. **Пѣи тоѣжде.**

Лице твоѣ просвѣти на раба твоегѣ, ѿ научѣ ма ѡправданїемъ твоимъ. **Пѣи тоѣжде.**

Да ѿполнѣа оубѣ мои хвалѣнїа твоегѣ гдѣ, ѣкѣ да воспою славу твою, вѣсь дѣнь великолѣпїе твоѣ.

Сѣе же глаголемъ трїжды, велегласнѣ ѿ коснѣ.

Чтѣцъ: Сѣи бже, сѣи крѣпкїи, сѣи безсмертнїи, помнѣи насъ. **Трїжды.**

Слава ѡцѣ ѿ сѣи ѿ сѣомъ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣи.

Прѣтѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчїстѣ грѣхѣ наша: вѣко, прѣтѣ беззаконїа наша: сѣи, просвѣти ѿщѣлѣи нѣмѣи наша, ѿмене твоегѣ радѣ.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава ѡцѣ ѿ сѣи ѿ сѣомъ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣи.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас све-тим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: возглас:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Чинимо три велика поклона, говорећи молитву (Светог Јефрема):

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

Напомена:

Такође и 12 малих поклона, и опет завршни поклон.

Укупно 16 поклона.

О́че на́шъ, ѿже еси́ на нѣбѣхъ, да свѣтитѣя ѿмѡ твоѡ, да прїидетѣя црѣтвїе твоѡ: да вѣдетѣя во́ла твоѡ, ѿкѡ на нѣсѣи ѿ на землѣи. хлѣбъ на́шъ насѣщныи дѡждь на́мъ днѣсь, ѿ ѡстаѣи на́мъ до́лги на́ша, ѿкоже ѿ мы ѡстаѣлаемъ должникѡмъ на́шымъ: ѿ не введе́и на́съ во ѿкѡшенїе, но ѿзбѣѣи на́съ ѡ лѡкаѡвѡ.

Сщѣнникъ: Гѡкѡ твоѡ е́сть црѣтво ѿ сїла ѿ слаѡа, о́ца ѿ сїа ѿ стѡгѡ дѡха, нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѡ.

Чтѣецъ: ѿмѣнь.

Кондакъ великаго вторника, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ѿца:

Часъ дѡше́ конца помысливши, ѿ порѣченїа смокѡвницы ѡубѡвѣшиѣя, да́нный тебе́ тала́нтъ прѡдолѣенѡ дѣлаи ѡка́ннаѡ бодрѣтѡвѡщїи ѿ зѡвѡщи: да не превѣдемъ внѣ черто́га хрѣтѡѡ.

Гдѣи помѣлѡи, **мѣ.**

ѿже на всѡкое вре́мѡ, ѿ на всѡкїи часъ, на нѣсѣи ѿ на землѣи покланѡемый ѿ слаѡимый, хрѣтѣ бѡже, долготерпѣлиѡе, многомлѣтнѡе, многоблѡгѡтробнѡе, ѿже прѡвѣдныѡ любѡи, ѿ грѣшныѡ млѡлѡи, ѿже всѡ зѡвѣи ко спсѣнїю ѡбѣщѣнїа рѡди вѣдѡщїихъ блѡгѡ. сѡмъ гдѣи, прїимѣи ѿ на́ша въ часъ сѣи млѣтѡѡ, ѿ ѿсправѣи жнѡѡтъ на́шъ къ заповѣдемъ твоѡмъ: дѡшы на́ша ѡсѡвѣтїи, тѣлесѡ ѡчїстїи, помыслѣнїа ѿсправѣи, мысли ѡчїстїи, ѿ ѿзбѣѣи на́съ ѡ всѡкїѡ икѡрѣи, сѡлѡ ѿ болѣзней: ѡградѣи на́съ стѡимѣи твоѡмѣи ѡггѡлы, да ѡполченїемъ ѿхъ соблѡдѡемѣи ѿ настаѡлаемѣи, достїгнемъ въ соеднѣнїе вѣры, ѿ въ рѡзѡмъ непрѣстѡпныѡ твоѡѡ слаѡѡ: ѿкѡ блѡгѡсловѣнъ еси́ во вѣки вѣкѡвѡ, ѿмѣнь.

Гдѣи помѣлѡи, **трижды.**

Слаѡа о́цѡ ѿ снѡ ѿ стѡѡмѡ дѡхѡ, ѿ нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѡ, ѿмѣнь.

Чтѣиѣишѡю херѡвїмъ, ѿ слаѡѣишѡю безъ сравнѣнїа серафїмъ, безъ ѿстѡлѣнїа бѣга слѡѡѡа рѡждѡшѡю, сѡщѡю вѡцѡ тѡѡ велѣѡемъ.

ѿменемъ гдѣимъ блѡгѡсловѣи, ѡтче.

Сщѣнникъ возгласъ:

Бѡже, ѡщѣдрѣи ны, ѿ блѡгѡсловѣи ны, прѡсѡвѣтїи лице́ твоѡѡ на ны, ѿ помѣлѡи ны.

Чтѣецъ: ѿмѣнь.

ѿ глаголетъ сщѣнникъ млѣтѡѡ прѣѡнагѡ ефре́ма:

Гдѣи ѿ блѡко жнѡѡтѡ моегѡ, дѡхъ прѡзѡднѡсти, ѡунынїа, любѡначѡлїа ѿ прѡзѡднѡсѡѡѡѡ не даждь мѣи. **[Поклѡнъ великїи.]**

дѡхъ же цѣломѡдрїа, смѣренѡмѡдрїа, терпѣнїа ѿ любѡѡѡ дѡрѡи мѣи рѡѡѡ твоѡмѡ. **[Поклѡнъ великїи.]**

ѿнѣ гдѣи црѣю, дѡрѡи мѣи зрѣтїи моѡѡ прѡгрѣшѣнїа, ѿ не ѡсѡждаѣтїи брѡтѡа моегѡ: ѿкѡ блѡгѡсловѣнъ еси́ во вѣки вѣкѡвѡ. ѿмѣнь. **[Поклѡнъ великїи.]**

ѿѡже малѡхъ поклѡнѡѡѡѡ ѡѡ, глаголюще сеѡѡѡ вѡѡѡ на кїѡждѡ поклѡнъ: Бѡже, ѡчїстїи мѡѡ грѣшнѡѡѡ.

ѿ пѡкѡнѡ, иконѡѡѡѡ поклѡнѡѡѡ, глаголемъ млѣтѡѡѡ всѡѡ ѡѡшѡпѣсѡннѡю: Гдѣи ѿ блѡко жнѡѡтѡа моегѡ: ѿ поклѡнъ е́днѡѡѡѡѡ великїи.

Чтѣецъ: ѿмѣнь.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. (12 пута.)

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

Певница:

Теби, изабраној војводињи која се бориш за нас, узносимо песме победне, а избавивши се од зла - песме захвалне, ми слуге Твоје Богородице. Но пошто имаш моћ непобедиву, од сваке нас опасности избави да ти кличемо: радуј се, Невесто, Невесна.

Свештеник:

Слава Теби Христе Боже наш слава Теби.

Народ: Слава, И сада: Господе, помилуј. (3 пута.) Оче Благослови.

И бива Отпуст.

Сѣѣи бже, сѣѣи крѣпкѣи, сѣѣи безмертныи, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣи.

Пресѣла трѣце, помнѣи насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣи нашѣ: вѣко, прости беззакѣнѣи нашѣ: сѣѣи, посети и исцѣли немощи нашѣ, имене твоегѣ ради.

Гдѣи помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣи.

Оче нашъ, иже еси на небѣхъ, да свѣтитѣи ѡнамъ твоѣмъ, да приидетѣи црѣте твоѣ: да вѣдетѣи вола твоѣ, ѡкѣ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщныи даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги нашѣ, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенѣе, но избави насъ ѡ лѣваго.

Сѣѣнникъ:

ѡкѣ твоѣ естъ црѣтво и сила и слава, оцѣ и сѣи и сѣгѣ дхѣ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтецъ: ѡмнѣи. Гдѣи помнѣи, **ѡ.**

И сѣѣнникъ глаголетъ настоѣщѣю мѣтѣю:

Хрѣте свѣте истинныи, просвѣщай и ѡсвѣщай всѣакого человека градѣаго въ мирѣ, да знаменаетѣи на насъ свѣтъ лица твоегѣ, да въ немъ ѡзримъ свѣтъ непристѣпныи: и исправи стѣпы нашѣ къ дѣланѣю заповѣдей твоихъ, мѣтвами прѣчитѣа твоѣа мѣре, и вѣхъ твоихъ сѣѣихъ, ѡмнѣи.

Лѣкъ: Взыбранной воеводѣ побѣдѣтельнаа, ѡкѣ избавльшѣа ѡ слѣхъ, блгодѣрственнаа воспиедемъ ти рабѣ твоѣ, бже: но ѡкѣ имѣлаа державѣ непобѣдимѣю, ѡ всѣхъ насъ вѣдъ свободѣ, да зовѣмъ ти: радѣи, невѣсто невѣстнаа.

Іерей: Слава тебѣ, хрѣте бже, ѡпованѣе наше, слава тебѣ.

Лѣкъ: Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣи. Гдѣи помнѣи, **трижды.** Блгословѣи.

Сѣѣнникъ глаголетъ ѡпѣетъ:

Градѣи гдѣи на вольнѣю стрѣтъ, нашегѣ ради спасѣнѣа, хрѣтоу истинныи бгѣ нашъ, мѣтвами прѣчитѣа своѣа мѣре, и вѣхъ сѣѣихъ, помнѣетъ и спасѣтъ насъ, ѡкѣ блгѣи и человекѣлюбѣецъ.

Лѣкъ поетъ многолѣтѣе:

Великаго господѣна и оцѣа нашего ѡмѣа, сѣѣйшаго патрѣарха и господѣна нашего прѣсвѣщенѣйшаго ѡмѣа, митрополѣта [или архѣепѣпа, или епѣпа егѣже естъ ѡвласть], бгѣохранѣмѣю странѣ нашѣ русѣйскѣю, настоѣтѣла, братѣю и прихѣжанъ сѣѣгѣ храма сѣгѣ, и всѣа православныа хрѣтѣаны, гдѣи, сохрани ихъ на многаа лѣта.

ТРЕЋИ ЧАС

При часу 3-ем (= у 9 сати) дана, удара црквењак у клепало, као што је обичај. И сабравши се у цркву, певамо 3-ћи час с катизмом, правећи обичне поклоне. Такође тропар:

Господе, који си у трећи час Апостолима твојим низпослао Пресветога Твојега Духа, Њега, Добри, не одузми од нас, него обнови нас који Ти се молимо. И Богородице, Ти си Чокот истинити...

Поклона 3. И одмах на украшени налоњ, полаже се одозго на њега свето Четвороеванђеље, упале се две свеће, и сви стојимо гологлави (откривене главе). Ђакон: кади цео храм, и братију.

Свештеник:

Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо ду-жницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство. Сила и слава Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава, И сада:

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажљивих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораци моји. Ја завапих, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. Непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) оборе на земљу.

Часъ третій.

Сщѣнникъ: Бѣгословѣнъ бѣгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѳмѣнь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ съи, и всѣ исполнѣи, сокровице бѣгнхъ и жнзи подателю, прѣдн и вселѣи въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѣхъ скверны, и спси бже, души наша.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкѣи, сѣбѣи безмертвнѣи, помнѣи насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмѣнь.

Прѣтѣа трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззакѡнѣа наша: сѣбѣи, посети и исцѣли немощи наша, имене твоегѡ радн.

Гдн помнѣи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмѣнь.

Оче нашъ, иже съи на нѣбѣхъ, да свѣтитѣа има твоѣ, да прѣдетѣа црѣтѣе твоѣ, да вѣдетѣа вола твоѣ, ѣкѡ на нѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщнѣи дѣждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенѣе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщѣнникъ:

Ѳкѡ твоѣ съи црѣтво и сила и слава, оца и си и стѡму дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѳмѣнь. Гдн помнѣи, **ѣ.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмѣнь.

Прѣднѣте, поклонѣица црѣви нашемъ бѣгѣ.

Прѣднѣте, поклонѣица и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемъ бѣгѣ.

Прѣднѣте, поклонѣица и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бѣгѣ нашемъ.

Псаломъ ѣ.

Оубѣиши гдн, правдѣ моѣ, воннѣи молѣнѣю моею, вѣдши мѣтѣи моѣ не во оубѣишѣхъ льстѣиныхъ. ѿ лица твоегѡ сѣдѣла моѣ изыдетѣа, очи моѣ да видѣта правотѣи. иискушалъ съи сѣраце моѣ, посѣтилъ съи нѡщѣю, иискушалъ мѣ съи, и не ѡбратѣа во мнѣ неправда. ѣкѡ да не возглаголютѣа оубѣи моѣ дѣла челоѣческихъ, за словеса оубѣи твоихъ, ѣзъ сохранихъ пѣти жѣстоки. соверши стѡпы моѣ во стѣзѣхъ твоихъ, да не подвижѣтѣа стѡпы моѣ. ѣзъ воззвахъ, ѣкѡ оубѣишалъ мѣ съи бже, приклоннѣ оухѡ твоѣ мнѣ, и оубѣиши глаголы моѣ. оуднѣи мѣти твоѣ, спѣаи оупѡвѣица на тѣ ѿ прѡтивѣицихъ десницѣ твоѣи. сохрани ма гдн, ѣкѡ зѣницѣ ока: въ кровѣхъ крилѣ твоѣхъ покрѣиши мѣ, ѿ лица нечестѣиныхъ ѡстрѣицихъ мѣ.

Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малоброј-них на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који безаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова станова-ће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак и сиромах. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и отпусти све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни пријањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се

врази моѣ дѣла моѣ удержаша, тѣхъ твоѣхъ затвориша: оубо и хъ глаголаша гордыню. изгонящи мѣ нынѣ убыдоша мѣ, очи твоѣ возложиша оуклонити на землю. убѣаша мѣ ѡткъ лѣвъ готовъ на лѣвъ, и ѡткъ икуменъ убогаи въ тайныхъ. возкриши гдѣ, предвари а, и заповѣи имъ: избави дѣла моѣ ѡ нечестиваго, оубоже твоѣ ѡ врагъ рѣки твоѣ. гдѣ, ѡ малыхъ ѡ земли, раздѣли а въ животнѣ ихъ, и сокровенныхъ твоихъ исполниша чрево ихъ. насытились сыновъ, и убогаиша убогани младенцемъ своимъ. азъ же правдою явилася лицу твоему, насыщася, вегда явити ми ея слава твоя.

Псаломъ ѳд.

Въ тебе гдѣ, воздвигохъ дѣла моѣ. бже мой, на тѣ оубовахъ, да не постыжася во вѣкъ, ниже да посмѣютъ ми ея врази моѣ: ибо вси терпящи тѣ не постыдѣтася. да постыдѣтася беззаконящи отце. пѣти твоѣ гдѣ, скажи ми, и стезамъ твоимъ научи мѣ. настави мѣ на истину твою, и научи мѣ: ѡткъ ты еси бже спсѣ мой, и тебе терпѣхъ весь день. помани щедроты твоѣ гдѣ, и мѣти твоѣ, ѡткъ ѡ вѣка есть грѣхъ юности моеѣ, и невѣдѣнїа моего не помани: по мѣти твоеѣ помани мѣ ты, ради бжотни твоѣ, гдѣ. бже и правъ гдѣ, сего ради законоположитъ согрѣшающимъ на пѣти. наставитъ кроткїа на едѣ, научитъ кроткїа пѣтемъ своимъ. вси пѣти гдѣни мѣти и истина, зыскающимъ завета егѣ и свидѣнїа егѣ. ради имене твоего гдѣ, и убогани грѣхъ мой: многа бо есть. кто есть человекъ боиася гдѣ; законоположитъ емѣ на пѣти, егѣже изволн. дѣла егѣ во блгнхъ водворитася, и сѣма егѣ наследитъ землю. держава гдѣ боащася егѣ, и заветъ егѣ явитъ имъ. очи моѣ вынѣ ко гдѣ, ѡткъ той исторгнетъ ѡ сѣти нозѣ моѣ. призири на мѣ, и помилуй мѣ, ѡткъ еднородъ и нищъ есмь азъ. искрѣви сердца моего оумножишася, ѡ нждаз моихъ изведи мѣ. виждѣ смиренїе мое и трѣдъ мой, и убогаи всѣ грѣхн моѣ. виждѣ врагн моѣ, ѡткъ оумножишася, и ненавидѣнемъ неправеднымъ возненавидѣша мѣ. сохрани дѣла моѣ, и избави мѣ, да не постыжася, ѡткъ оубовахъ на тѣ. неслѣбевїи и правн прилеплѣхъ мнѣ, ѡткъ потерпѣхъ тѣ гдѣ. избави бже, ила ѡ вѣхъ скорбей егѣ.

Псаломъ ѳ.

Помилуй мѣ бже, по величїи милости твоеѣ и по множествѣ щедротъ твоихъ убогани беззаконїе мое. наипаче убоги мѣ ѡ беззаконїа моего, и ѡ грѣха моего убогани мѣ. ѡткъ беззаконїе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною есть вынѣ. тебе еднѣмъ согрѣшихъ, и лѣвое предъ тобою сотворихъ, ѡткъ да оправдѣшася во словесехъ твоихъ, и побѣдиши, вегда еднѣти тн. се бо въ беззаконїихъ зачатъ есмь, и во грѣсехъ роди мѣ мати моѣ. се бо истину возлюбилъ еси, безвѣстна и тайна премудрости твоѣ явилъ ми еси. укропиши мѣ росѣю, и убогаши: убогаши мѣ, и паче снега оубѣлюася. едѣ моему даи радость и веселїе, возрадуютася кости смиренныя. ѡврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѣ беззаконїа моѣ убогани. сердце чисто созидѣ во мнѣ бже, и дѣхъ правъ убогаи во оубога твоя. не ѡвержи мене ѡ лица твоего, и дѣла твоего стѣго не ѡни ѡ мене. возрадѣ ми радость спсѣнїа

језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

КАТИЗМА 12

Псалам 85.

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромаш и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Узвесели душу слуге Твога, јер Теби, Господе, подигох душу своју. Јер си Ти, Господе, добар и снисходљив, и многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завах к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема дела по делима Твојим. Сви народи које си створио, доћи ће и поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и поћи ћу у истини Твојој. Да се обрадује срце моје да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века, јер је милост Твоја велика на мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не поставише Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, милосрдан си и милостив, дуготрпељив и многомилостив и истинит. Погледај на ме и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си Ти, Господе, помогао ми, и утешио си ме.

Псалам 86.

Темељи су његови на горама светим; љуби Господ врата Сиона већма од свих насеља Јаковљевих. Преславне ствари говораху се о теби, граде Божији. Спомињаћу Египат и Вавилон онима који ме познају; и ево, иноплеменици Филистејци и Тир и народ Етиопљана, они дођоше и бише тамо. Мати Сион, рећи ће човек, и Човек

постаде у њему, и Сам Вишњи основа га. Господ ће казивати у књизи пописа народа и кнезова ових који постадоше у њему. Јер је свих радујућих се обиталиште у теби.

Псалам 87.

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као смртно рањени што леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; предан бих, и не излажах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва; виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће их лекари васкрснути, па ће се исповедати Теби? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? И ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш лице Твоје од мене? Сиромах сам ја и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, усташења Твоја потресоше ме, опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

Псалам 88.

Млости Твоје, Господе, до века певаћу, из нараштаја у нараштај јављаћу истину Твоју устима мојим. Јер си рекао: До века ће се милост изградити, на небесима ће се спремити истина Твоја. Завештах завет изабранима Мојима, заклек се Давиду служи Моме: До века ћу припремити семе твоје и подићи ћу из нараштаја у нараштај престо твој. Исповедаће небеса чудеса Твоја, Господе, и истину Твоју у цркви светих. Јер ко ће се у облацима изједначити с Господом, и ко ће се уподобити Господу међу синовима Божијим? Бог прослављан у савету светих, велик и страхан над свима око Њега. Господе Боже над војскама, ко је сличан Теби? Моћан си, Господе, и истина је Твоја око Тебе. Ти владаш над државом мора, а буру таласа његових Ти укроћујеш. Ти си смирио гордога као рањеника, мишицом моћи Твоје расејао си непријатеље Твоје. Твоја су небеса, и Твоја је земља; васељену и пуноћу њену Ти си основао. Север и море Ти си саздао, Тавор и Ермон Имену Твоме обрадоваће се. Твоја је мишица са снагом; нека се утврди рука Твоја, нека се узвиси десница Твоја. Правда и суд

повѣсть въ писаніи людѣи и князѣи, сиѣхъ бывшихъ въ немъ. ꙗко веселѣхъ всѣхъ
жнѣице въ тебѣ.

Псаломъ пз.

Гдѣи бже спсѣніа моегѡ, во дни воззвахъ и въ ноци предъ тобою: да видѣтъ предъ
тѡ молѣтва моа, приклонѣи оубо твоѣ къ молѣнію моему. ꙗко исполниша словъ душѣ
моа, и живѡтъ мои ѡбъ приближиша. Прнвѣненіи бѣхъ съ ннхъодѡщнми въ рѡвъ: бѣхъ
ѡко человекъ безъ помѡщи, въ мѣртвыхъ свобѡдѣ: ꙗко ѡзвенѣи спѡщн во грѡбѣ,
нхже не поманѡлъ єси ктомѡ, и тѣи ѡ рѣкѣ твоѡ ѡрновѣни бѣша. Положнша мѡ въ
рѡвѣ пренспѡднѣмъ, въ тѣмныхъ и сѣни смѣртнѣи. На мнѣ оутверднша ѡрогѣ твоѡ, и
вѣа вѡлны твоѡ навѣа єси на мѡ. Оудѡлнлъ єси знѡемыхъ моихъ ѡ менѣ: положнша
мѡ мѣрзѡтъ себѣ: преданъ бѣхъ и не нхѡждѡхъ. Очи мои нзнемѡгѡтъ ѡ ницѣты:
воззвахъ къ тебѣ, гдѣи, всѣи дѣнь, воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ мои. Едѡ мѣртвыми творнши
чѡдѣа; нли вѣрѣевокрѣатъ, и нповѣдѡтъ тебѣ; Едѡ повѣсть ктѡ во грѡбѣ мѣтъ
твоѡ, и нстинѡ твоѡ въ погнѣелн; Едѡ познѡна бѡдѡтъ во тмѣ чѡдѣа твоѡ, и правѡ
твоѡ въ землѣ забвѣннѣи; И ѡзъ къ тебѣ, гдѣи, воззвахъ, и оутрѡ молѣтва моа
предварнѣтъ тѡ. Вскзю, гдѣи, ѡрѣешн душѡ мою; ѡвращѡешн лицѣ твоѡ ѡ менѣ; Ннцѣ
єсмь ѡзъ, и въ трдѣхъ ѡ юности моеѡ: вознѣсъ же єа смрнхѣа и нзнемѡгѡхъ. На
мнѣ пренѡша гнѣви твоѡ, оутрашєніа твоѡ возмѡтнша мѡ: ѡбѡдѡша мѡ ꙗко
вѡдѡ всѣи дѣнь, ѡдержѡша мѡ вѡпѣ. Оудѡлнлъ єси ѡ менѣ дрѡга и нскрѣннаго, и
знѡемыхъ моихъ ѡ страстѣи.

Слѡва оубо и снѡ и стѡмѡ дхѡ.

Анѡ: И нынѣ и прнснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ. ѡмннѡ.

ѡлннѡѡ, ѡлннѡѡ, ѡлннѡѡ, слѡва тебѣ бже. **Трнжды.** Гдѣи помнѡн, **трнжды.**

Слѡва оубо и снѡ и стѡмѡ дхѡ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прнснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ. ѡмнннѡ.

Псаломъ пн.

Мѣти твоѡ, гдѣи, во вѣкѣхъ вопоѡ, въ рѡдѣ и рѡдѣ возвѣщѡ нстинѡ твоѡ оубѡ
моимн. Занѣ рѣкѡ єси: въ вѣкѣхъ мѣтъ сознѡдетѡ: на нѣсѣхъ оугѡтѡвнѣа нстинѡ
твоѡ. Завѣщѡхъ завѣтъ нзѣрѡннымъ моимъ, клѡхѡ дѡдѡ рѡдѡ моему: до вѣка
оугѡтѡвѡю сѣма твоѡ, и сознѡдѡ въ рѡдѣ и рѡдѣ прѡтѡлъ твоѡ. Нповѣдѡтъ нѣа чѡдѣа
твоѡ, гдѣи, нѡ нстинѡ твоѡ въ црѣкѣн стѣхъ. ꙗко ктѡ во ѡблѡцѣхъ оурѡвннѣа гдѣви;
оупѡѡбнѣа гдѣви въ сынѣхъ бжннхъ; Бгѡ прогѡвлѡемь въ совѣтѣ стѣхъ, вѣлнѡ и
страшенъ єсть наѡ вѣмн ѡкрѣтнмыи єгѡ. Гдѣи бже снѡ, ктѡ поѡбенъ тебѣ; снѡ
єси, гдѣи, и нстинѡ твоѡ ѡкрѣтъ тебѣ. Ты влѣствѡешн держѡвою морѣю: возмѡщѣннѣ
же вѡнъ єгѡ ты оукрѡчѡешн. Ты смрнѡлъ, єси, ꙗко ѡзвѣна, гѡрѡга: мѡщѣю снѡ
твоѡ растѡчнлъ єси вѣрнѡ твоѡ. Твоѡ сѡтъ небѣа, и твоѡ єсть землѡ: вселѣннѡю и
нпѡлнѣннѣ єа ты ѡсновѡлъ єси. Сѡвѣрѡ и мѡре ты создѡлъ єси: двѡрѡ и єрмѡнъ ѡ
нменн твоѡмъ возрѡдѣетѡ. Твоѡ мѡщѡ съ снѡю: да оукрѣпнѣа рѣкѡ твоѡ, и

припрема су престола Твога, милост и истина претходе пред лицем Твојим. Блажен је народ који зна клицање Теби; Господе, у светлости лица Твога ходиће, и Именом Твојим обрадоваће се сав дан, и правдом Твојом узвисиће се. Јер си Ти похвала силе њихове, и благовољењем Твојим узвисиће се моћ наша. Јер је заштита Господња, и Светога Израилјева, Цара нашег. Тада си говорио у виђењу синовима Твојим, и рекао си: Ставих помоћ на силнога, узвисих изабранога из народа Мога. Нађох Давида слугу Свога, уљем светим Мојим помазах га. Јер ће рука Моја сапомоћи га, и мишица Моја оснажиће га; неће успети непријатељ над њим, и син безакоња неће успети да га злоставља; и сасећи ћу непријатеље његове пред лицем његовим, и мрзитеље његове поразићу. И истина Моја и милост Моја са њим је, и Именом Мојим узвисиће се рог моћи његове. И поставићу на море руку његову, и на рекама десницу његову. Он ће Ме призвати: Отац мој јеси Ти, Бог мој и заштитник спасења мога. И Ја ћу га поставити за првенца, високог код царева земаљских. До века ћу чувати њему милост Моју, и завет је Мој веран њему; и поставићу у век века семе његово, и престо његов као дане неба. Ако ли напусте синови његови закон Мој и по судовима Мојим не буду ходили, ако наредбе Моје оскврнавe и заповести Моје не сачувају, посетићу палицом безакоња њихова и ранама неправде њихове; али милост Моју нећу уклонити од њих, нити ћу их онеправдовати у истини Мојој, нити ћу оскврнити завет Мој, и изговорено из уста Мојих нећу порећи. Једном се заклек Светињом Мојом, еда ли ћу Давиду слагати: Семе његово остаће до века, и престо његов као сунце преда Мном, и као месец уређен до века; и Сведок је веран на небу. А ти си Господе одгурнуо и поништио, одбацио си Помазаника Свога; разорио си завет слуге Твога, бацио си на земљу Светињу његову. Срушио си све ограде његове, поставио си за утврђења његова страх; разграбише га сви пролазници путем, постаде поруга суседима његовим. Узвисио си десницу угњетавача његових, обрадовао си све непријатеље његове. Одвратио си помоћ мача његовог и ниси га у рату заштитио. Укинуо си очишћење његово, престо си његов оборио на земљу. Умањило си дане времена његовог, обавио си га срамотом. Докле ћеш, Господе, одвраћати се до краја, распаљивати се гнев Твој као огањ? Опомени се који је мој састав, ниси ваљда узалуд створио све синове људске? Који је човек који ће живети и неће видети смрти? Ко ће избавити душу његову из ада? Где су оне старе милости Твоје, Господе, које си се заклео Давиду истином Твојом? Опомени се, Господе, ружења слугу Твојих, које држах у недрима мојим од многих народа, којим поругаше непријатељи Твоји, Господе, поругаше издајом Помазаника Твога. Благословен Господ до века. Нека тако буде. Амин.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

вознесѣтца десница твоѧ. Правда ѡ ѡдѣбѧ оубоготованїе прѣтѡла твоегѡ: мѡть ѡ истина предѡдетѣ предѡ лицемъ твоимъ. Пѡже ни людіе вѣдѡщии воскликновѣнїе: гдѡ, во свѣтѣ лицѧ твоегѡ поѡдѡтц, ѡ ѡ имени твоемъ возрадѡтца вѣсь дѣнь, ѡ правдою твоею вознесѡтца. Гѡкѡ похвала силы ѡхъ ты ѣси, ѡ во бѡговолѣнїи твоемъ вознесѣтца рѡгъ нашъ: Гѡкѡ гдѡе ѣсть застѡплѣнїе, ѡ стѡгѡ ѡлева црѡ нашегѡ. Тогда глаголашъ ѣси въ видѣнїи синовѡмъ твоимъ, ѡ рекъшъ ѣси: положихъ помощѡ на сильного, вознесѡхъ избрѡннагѡ ѡ людѣи моимъ: Обрѣтѡхъ дѣда раба моего, ѡлемъ стѡимъ моимъ помазашъ ѣго. Ибо рѡка моѡ застѡпнѣтъ ѣго, ѡ мышца моѡ оубрѣпнѣтъ ѣго: Ничтѡже оубрѣетцъ врагъ на него, ѡ сынъ беззакѡнїѡ не приложнѣтъ ѡслобѣтнѣ ѣго. ѡ свѣкѡ ѡ лицѧ ѣгѡ врагѡ ѣгѡ, ѡ ненавидѡщыѡ ѣго побѣждѡ: ѡ истина моѡ ѡ мѡть моѡ еъ нимъ, ѡ ѡ имени моемъ вознесѣтца рѡгъ ѣгѡ: ѡ положи на морѡ рѡкѡ ѣгѡ, ѡ на рѣкѡхъ десницѡ ѣгѡ. Тѡи призовѣтцъ ма: ѡцъ моѡ ѣси ты, бѣгъ моѡ ѡ застѡпникъ спѣсѣнїѡ моего. ѡ ѡзъ первенца положи ѣго, высока пѡче царѣи земныхъ: Въ вѣкѡ сохрани ѡмѡ мѡть мою, ѡ завѣтцъ моѡ вѣренъ ѡмѡ: ѡ положи въ вѣкѡ вѣка стѡма ѣгѡ, ѡ прѣтѡлъ ѣгѡ гѡкѡ днѣ неба. Ище ѡстѡватцъ синове ѣгѡ законъ моѡ, ѡ въ ѡдѣбахъ моимъ не поѡдѡтц: Ище ѡправдѡнїѡ моѡ ѡсквернѡтц, ѡ заповѣдїи моимъ не сохраниѡтц: Посѣщѡ жезломъ беззакѡнїѡ ѡхъ, ѡ рѡнами несправды ѡхъ, мѡть же мою не разорѡ ѡ нихъ, ни превреждѡ во истинѣ моеї: Ниже ѡсквернѡ завѣта моего, ѡ ѡсѡдѡщихъ ѡ оустъ моимъ не ѡверѡдѡ. Бдѡною клѡхѡ ѡ стѡмъ моемъ: ище дѣдѡ солжѡ; Стѡма ѣгѡ во вѣкѡ пребѡдетц, ѡ престѡлъ ѣгѡ гѡкѡ солнце предѡ мною, ѡ гѡкѡ лѡна совершѣна въ вѣкѡ, ѡ свѡдѣтель на неси вѣренъ. Ты же ѡрѡнѡлъ ѣси ѡ оубицижнѡлъ, негодѡвалъ ѣси помазаннагѡ твоегѡ: Разорнѡлъ ѣси завѣтцъ раба твоегѡ, ѡсквернѡлъ ѣси на землѡ стѡиню ѣгѡ: Разорнѡлъ ѣси всѡ ѡплѡты ѣгѡ, положилъ ѣси тѡвѣрѡма ѣгѡ стѡрѡхъ. Рѡхнѡхѡ ѣго всѡ мимоходѡщиѡ пѡтѣмъ, бѡистѡ поношѣнїе соудѡмъ своимъ. Возвысилъ ѣси десницѡ стѡжѡющихъ ѡмѡ, возвелѡлъ ѣси всѡ врагѡ ѣгѡ: ѡвратнѡлъ ѣси помощѡ мечѡ ѣгѡ ѡ не застѡпнѡлъ ѣси ѣго во брѡни: Разорнѡлъ ѣси ѡ ѡчищѣнїѡ ѣгѡ, престѡлъ ѣгѡ на землѡ поверѡлъ ѣси: Омѡлѡлъ ѣси днѡ времеѡе ѣгѡ, ѡблѡлѡлъ ѣси ѣго стѡдѡмъ. Докѡлѣ, гдѡ, ѡвращѡешнѡ въ конѣцъ, разжѣтца гѡкѡ ѡгнь гнѣвъ твоѡ; Помѡни, кїи моѡ соствѡвъ: ѣдѡ бо всѡе создѡлъ ѣси всѡ сиѡны челоѡѣчѡскїѡ; Ктѡ ѣсть челоѡѣкъ, ѡже пожнѣтцъ ѡ не оубрѡтцъ смѣртнѣ, ѡзбѡвнѣтцъ дѡшѡ своѡ ѡзъ рѡкѡ ѡдовы; Гдѣ ѡдѣ мѡтнѣ твоѡ дрѣвнїѡ, гдѡ, ѡмнѡже клѡмѡ ѣси дѣдѡ во истинѣ твоеї; Помѡни, гдѡ, поношѣнїе рѡвъ твоѡхъ, ѣже оубрѡжѡхъ въ нѣдрѣ моемъ многнѡхъ гѡзыкъ: ѡмнѡже поношѡша врази твоѡ, гдѡ, ѡмнѡже поношѡша ѡзмѣненїю хрїстѡ твоегѡ. Бѡгословѣнъ гдѡ во вѣкѡ: бѡди, бѡди.

Слава ѡцѡ ѡ снѡ ѡ стѡмѡ дхѡ.

Днѡкъ: ѡ нынѣ ѡ приснѡ ѡ во вѣкѡи вѣкѡвъ. ѡмнѡ.

ѡлѡлѡдїѡ, ѡлѡлѡдїѡ, ѡлѡлѡдїѡ, слава тѡбѣ бѣе. **Трѡжды.** Гдѡ помнѡдѡ, **трѡжды.**

Слава ѡцѡ ѡ снѡ ѡ стѡмѡ дхѡ.

Чтѣецъ: ѡ нынѣ ѡ приснѡ ѡ во вѣкѡи вѣкѡвъ. ѡмнѡ.

Псалам 89.

Господе уточиште си нам био из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови човечији. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и као стража у ноћи. Ништавне ће бити године њихове, ујутро ће као трава проћи; ујутро ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер ишчезосмо од гнева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наша пред Тобом; век наш у светлост лица Твога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гнева Твога ишчезосмо; године се наше као паучина схватише. Дани година наших достизаху собом седамдесет година, а ако је у већој крепости, осамдесет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо кажњени. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога љутњу Твоју да измери? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутро милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се, за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упуту синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Псалам 90.

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и уздаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која проходи у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима својим сагледати, и расплату грешника видећеш. Јер си Ти, Господе, надање моје; Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедити за тебе, да те сачувају на свим путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Јер се на Мене поуздао, и избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишаћу га; са њиме ћу бити у невољи, избавићу га, и прославићу га. Дугим данима живота испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Псаломъ Ѳ.д.

Гдѣ, пренебѣжице бѣлз ѣсѣнѣ намз въ рѣдз ѣ рѣдз. Прѣжде дѣже горѣмз не бѣти ѣ создѣтисѣ землѣ ѣ вселѣннѣи, ѣ ѡ вѣка ѣ до вѣка ты ѣсѣнѣ. Не ѡвратѣи челѣвѣка во смирѣнѣе, ѣ рѣказ ѣсѣнѣ: ѡвратѣтисѣ, сынове челѣвѣчестѣи. Гдѣкъ тысаща лѣтз прѣдѣ ѡчѣма твоѣма, гдѣ, гдѣкъ дѣнь вѣрашнѣи, ѣже мѣмз ѣде, ѣ стрѣжа ноцнѣа. Оуничижѣнѣа ѣхз лѣта бѣдѣтз: оуѣтρω гдѣкъ травѣ мѣмз ѣдетз, оуѣтρω процвѣтѣтз ѣ прѣйдетз: на вѣчерз ѡпадѣтз, ѡжетѣетз ѣ ѣзсхнетз: Гдѣкъ ѣсчезѣхомз гнѣвомз твоѣмз, ѣ гдѣротѣю твоѣю смѣтѣхомсѣ. Положѣлз ѣсѣнѣ беззакѣнѣа нѣша прѣдѣ тобѣю, вѣкз нѣшз въ просвѣщенѣе лицѣа твоегѣ. Гдѣкъ вѣнѣ днѣ нѣшнѣ ѡкѣдѣша, ѣ гнѣвомз твоѣмз ѣсчезѣхомз: Лѣта нѣша гдѣкъ пѣдѣнна пѣдѣхѣа: днѣ лѣтз нѣшнѣхз въ нѣхѣже сѣдѣмѣдѣтз лѣтз, ѣще же въ сѣлахз, ѡсѣмѣдѣтз лѣтз, ѣ мнѣже ѣхз трѣдз ѣ болѣзнь: гдѣкъ прѣйде крѣотѣть на ны, ѣ накѣжемсѣ. Ктѣ вѣетѣ держѣвѣ гнѣва твоегѣ, ѣ ѡ стрѣха твоегѣ гдѣротѣ твоѣ ѣсчестѣи: Деснѣцѣ твоѣ тѣакѣ сѣажѣи ми, ѣ ѡковѣнныѣ сѣрдцемз въ мѣдрѣстѣи. ѡвратѣсѣ, гдѣ, доколѣ; ѣ оумолѣнз бѣдѣ на рабѣи твоѣ. Испѣлнѣхомсѣ зѣтѣра мѣтѣи твоѣа, гдѣ, ѣ возрѣдовахомсѣ ѣ возвесѣлѣхомсѣ: Во всѣ днѣ нѣша возвесѣлѣхомсѣ, за днѣ, въ нѣже смирѣлз ны ѣсѣнѣ, лѣта, въ нѣже вѣдѣхомз сѣла. ѣ прѣзри на рабѣи твоѣ ѣ на дѣла твоѣ, ѣ настѣви сыны ѣхз. ѣ бѣдѣ свѣтлѣсть гдѣа бѣа нѣшегѣ на нѣсз, ѣ дѣла рѣкз нѣшнѣхз ѣспрѣви на нѣсз, ѣ дѣло рѣкз нѣшнѣхз ѣспрѣви.

Псаломъ ч.

Живѣи въ пѣмѣци вѣшнагѣ, въ крѣвѣ бѣа нѣнагѣ водворѣтисѣ, Речѣтз гдѣви: зѣстѣпникз мѣи ѣсѣнѣ ѣ пренебѣжице моѣ, бѣз мѣи, ѣ оупѣаю на негѣ. Гдѣкъ тѣи ѣзѣавѣтз тѣа ѡ свѣтѣи лѣвѣи ѣ ѡ словесѣ мѣтѣжна: Плѣцѣма своѣма ѡсѣнѣтз тѣа, ѣ подѣ крѣвѣ ѣгѣ надѣшисѣ: ѡрѣжѣемз ѡбѣдетз тѣа ѣстѣнна ѣгѣ. Не оубѣошисѣа ѡ стрѣха ноцнѣагѣ, ѡ стрѣбѣи летѣщѣа во днѣ, ѡ вѣщи во тѣмѣ прѣходѣщѣа, ѡ сѣаща ѣ бѣла полѣденнагѣ. Падѣтз ѡ стрѣны твоѣа тысаща, ѣ тѣма ѡдѣснѣю тѣеѣ, кз тѣеѣ же не прѣелѣжѣтисѣ: ѡбѣче ѡчѣма твоѣма смѣтѣриши ѣ воздѣлѣнѣе грѣшникѣвз оуѣзриши. Гдѣкъ ты, гдѣ, оупѣанѣе моѣ: вѣшнагѣо положѣлз ѣсѣнѣ пренебѣжице твоѣ. Не прѣйдетз кз тѣеѣ сѣло, ѣ рѣна не прѣелѣжѣтисѣ тѣлесѣи твоѣмѣ: Гдѣкъ ѣгѣломз своѣмз зѣповѣетѣ ѡ тѣеѣ, сохраниѣти тѣа во всѣхз пѣтѣхз твоѣхз. На рѣкѣхз вѣзмѣтз тѣа, да не когдѣ прѣтѣкнѣши ѡ кѣмень нѣгѣ твоѣ: На ѣспѣда ѣ васѣлѣсѣа настѣпѣши, ѣ поперѣши львѣа ѣ сѣма. Гдѣкъ на мѣа оупѣа, ѣ ѣзѣавѣю ѣ: покрѣю ѣ, гдѣкъ познѣа ѣма моѣ. Воззовѣтз ко мнѣ, ѣ оусѣбѣшѣ ѣгѣ: сз нѣмз ѣсѣмѣ въ сѣорѣви, ѣзмѣ ѣгѣ ѣ просѣлаву ѣгѣ: Долготѣю днѣи ѣспѣлю ѣгѣ ѣ гдѣлаю ѣмѣ сѣсѣнѣе моѣ.

Сѣлава ѡцѣ ѣ сѣнѣ ѣ сѣѣомѣ дѣхѣ, ѣ нынѣ ѣ прѣснѣ ѣ во вѣкѣи вѣкѣвз. ѣминѣ. ѣлѣлѣдѣа, ѣлѣлѣдѣа, ѣлѣлѣдѣа, сѣлава тѣеѣ бѣже. **Трѣжды.** Гдѣ помѣлѣдѣи, **трѣжды.**

Тропар

Господе, Који си у трећи час Апостолима Твојим ниспослао Пресветога Духа Твога, Њега, Благ, не одузми од нас, но обнови нас који Ти се молимо.

Стих 1: Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој.
(Поклон велики)

Стих 2: Не одбаци ме од лица Твога, и Ду-ха Твога Светога не одузми од мене.
(Поклон велики)

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у све векове векова.

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим Апостолима, да помилује душе наше.

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, Глас осми, Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Које се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли

По кадісмѣ сѣенникъ глаголетъ: Настоащій тропарь, во гласъ 5:

Гдѣ, ѿже пресѣлаго твоего дѣла, въ третій часъ апломъ твоимъ низпосланный: тогѣ блгій, не ѡмнѣ ѡ насъ, но ѡбновѣ насъ молащущъ ти еси. **[Поклонъ великій.]**

Стіхъ а: Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дѣла правы обновѣ во оутрѣбѣ моеи. **[Поклонъ великій.]**

Стіхъ б: Не ѡвержи мене ѡ лица твоего, и дѣла твоего сѣлагу не ѡмнѣ ѡ мене. **[Поклонъ великій.]**

Сѣенникъ: Слава оцѣ и сѣи и сѣому дѣху.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Бже, ты сѣи лоза истиннаа, возрастѣшаа намъ плодъ животѣ, тебе молимаа, молимаа влѣще со сѣбѣи аплы, помилуваати дѣшы нашаа.

И аѣе оукрашенѣ аналогію, положатъ на немъ верхѣ сѣе четвероуліе, и двѣма лампадома возжѣннома. Вѣмъ же стоащымъ ѡкровѣннымъ главами. Сѣенникъ же кадитъ храмъ весь, и братію. И таку четѣтъ сѣлаге. По скончаніи же чтеніа сѣлаге чтецъ глаголетъ:

Гдѣ бже блгословѣнъ, блгословѣнъ гдѣ дѣнь днѣ, поспѣшитъ намъ бже сѣеніи нашихъ: бже нашихъ, бже сѣлати.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкій, сѣбѣи безмертвнй, помилуи насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дѣху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Пресѣлаа тже, помилуи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѣ нашаа: влѣко, прости беззаконіа нашаа: сѣбѣи, прости и исцѣли немощи нашаа, ѿмене твоего ради.

Гдѣ помилуи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дѣху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Оче нашихъ, ѿже сѣи на небѣхъ, да свѣтитъ ѿма твоѣ, да приндетъ црѣте твоѣ: да бжедетъ вола твоѣ, ѿко на небѣ и на землі. хлѣбъ нашихъ насѣщнй дѣждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги нашаа, ѿкоже и мы ѡставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѡ лѣлаваго.

Сѣенникъ:

ѿко твоѣ сѣтъ црѣтво и сила и слава, оцѣ и сѣи и сѣлагу дѣла, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Чтецъ: аминь.

Кондакъ великаго вторника, гласъ б. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Часъ дѣше концѣ помысливши, и прѣченіа смокѣвницы оубоавшиа, дѣннй тебе талѣтѣ талѣтѣ трдолѣенѣ дѣлаи олааннаа бдрѣтѣющн и зовѣщи: да не прѣдемъ вѣ чертога хрѣтоа.

Гдѣ помилуи, **а.**

ѿже на всѣкое время, и на всѣкій часъ, на небѣ и на землі покланѣемй и славымыи, хрѣте бже, долготерпѣливе, многомлѣтне, многоблгѣотрѣбне: ѿже правѣдныа любѣи и грѣшныа милуи, ѿже всѣ зовѣи ко сѣенію, ѡбѣщаніа ради бжедѣщихъ блгъ. самъ гдѣ, прими и нашаа въ часъ сѣи млѣтвы, и исправи животѣ нашихъ къ заповѣдемъ

очисти, и избави нас од свае невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: Молитвама Светих Отаца на-ших, Господе Исусе Христе, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Чинимо три велика поклона, говорећи молитву (Светог Јефрема):

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам гре-хе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

После поклона, говоримо Молитву ову Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

твоимъ. души наша ѡбѣти, тѣлесѣ ѡчиствѣ, помышленіѣ исправнѣ, мыслѣн ѡчиствѣ, и
 ижебѣи насѣ ѡ всѣхъ икорѣхъ, словѣхъ и болѣзней, ѡградѣи насѣ сѣѣими твоими агглы, да
 ѡполченіемъ ихъ соблюдемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ раздѣлѣ
 непристѣпныхъ твоихъ славы: ѿкъ блгословенъ сѣи во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

Гдѣи помѣди, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмѣнь.

Чтѣишю херувимъ, и славишю безъ сравненіѣ серафимъ, безъ истаѣніѣ бѣа слова
 рождашю, сщю вцѣ тѣ величѣемъ.

Именемъ гдѣимъ блгословѣи, ѡтче.

Сѣенникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣди ны, и блгословѣи ны, просвѣти лице твоѣ на ны, и помѣди ны.

Чтѣцъ: ѿмѣнь.

И глаголетъ сѣенникъ мѣтвѣ рѣбнаго ѡфрема:

Гдѣи и вѣко животѣ моегѡ, духъ праздности, ѡнынѣи, любуначіѣи и празднословіѣи не
 даждѣ ми. **[Поклонъ великіи.]**

Духъ же цѣломудрѣи, смиреномудрѣи, терпѣніѣи и любвѣ дарѣи ми рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ
 великіи.]**

Бѣи гдѣи црѣю, дарѣи ми зрѣти моѣ прегрѣшеніѣи, и не ѡсуждѣти братѣ моегѡ: ѿкъ
 блгословенъ сѣи во вѣки вѣкѡвъ. ѿмѣнь. **[Поклонъ великіи.]**

Тѣже малыхъ поклонѡвъ бѣи, глаголюще себѣ втѣи на кѣждо поклонъ: Бже, ѡчиствѣ мѣ
 грѣшнаго.

И пакѣи, икончѣвъ поклонѣи, глаголемъ мѣтвѣ всю вышеписаннѣю: Гдѣи и вѣко животѣ
 моегѡ: И поклонъ сѣиъ великіи.

Чтѣцъ: ѿмѣнь.

Мѣтва сѣаго мардарѣи:

Вѣко бже ѡче вседержителю, гдѣи сѣе сѣннородный исе хрѣтѣ, и сѣи дше, сѣино вѣествѡ
 сѣина сила, помѣди мѣ грѣшнаго, и ѿмѣже вѣсѣи сѣдѣамѣи, сѣи мѣ недостѡйнаго раба
 твоегѡ: ѿкъ блгословенъ сѣи во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

ШЕСТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 53)

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, послушај речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме изба-вио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спаса-ва од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и свађу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мнош, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мнош наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сиђу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у ја-му пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уочиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Не-

Часъ шестый.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви ѡ бгѸ нашемѸ.

Ѵаломъ ѡг.

Бже, во ѡма твоѣ спїи ма, ѡ въ силѣ твоѣй сдѡи ми: бже, оуслыши млтвѸ мою, вѡдшѡ глаголы оустз моиѸ. ѡкв чждѡи востѡша на ма, ѡ крѣпцын взыкаша дшш мою, ѡ не предложѡша бга предѡ собою. се бо бгѸ помогѡетз ми, ѡ гдѡ застѸпникз дшш моѣй. ѡвратитз слаа врагомз моиѸ, ѡстнною твоѣю потребѡи ѡѸ. волею пожрѸ тебе, ѡповѣмса ѡмени твоѣмѸ гдѡ, ѡкв блго. ѡкв ѡ всѡкѡм печѡли ѡзбѡвилз ма сѡи, ѡ на врагѡи моѡ воззрѣ ѡко моѣ.

Ѵаломъ ѡд.

Вѡдшѡ бже млтвѸ мою, ѡ не презри молѣнїа моего. вонми ми, ѡ оуслыши ма: возскорѣѸхз печѡлю моѣю, ѡ смѡтѡхса ѡ глаа вражѡи ѡ ѡ стѸженїа грѣшника. ѡкв оуклонѡша на ма беззаконїе, ѡ во гнѣвѣ враждовѡхѸ ми. сердце моѣ смѡтѣса во мнѣ, ѡ боѡзнь смертѡи нападѡ на ма. стрѡхѸ ѡ трѣпетз прїидѡ на ма, ѡ покрѡи ма тьма. ѡ рѣхз: ктѡ дѡетз ми крѡнѣ ѡкв голубїнѣ, ѡ полецѸ ѡ почи; се оудалихса бѣгаа, ѡ водворѡхса въ пѡстыни. чахз бга, спїаюцагѡ ма ѡ малодшшѡ ѡ ѡ вѡри. потопѡ гдѡ, ѡ раздѣли ѡзбыки ѡѸ, ѡкв вѡдѣхз беззаконїе, ѡ прерѣканїе во градѣ. днѣмз ѡ нѡщїю ѡбѡдетз ѡ по стѣнамз сѡгѡ: беззаконїе ѡ трѡдз посредѣ сѡгѡ, ѡ неправда: ѡ не ѡскѡдѣ ѡ стѡгнз сѡгѡ лихва ѡ лѣсть. ѡкв ѡще бы врагз понозилз ми, претерпѣлз быхз оубо: ѡ ѡще бы ненавѡдѡи ма на ма велерѣчевалз, оукрѡилз быхз са ѡ негѡ. ты же человекѣ равнодшне, владѡко моѡ, ѡ знѡемый моѡ: ѡже кѡпнѡ наслаждѡлса сѡи со мною вѡрашенз, въ домѸ бжѡи ходѡхомз сѡнномышлѣнїемз. да прїидѣтз же смертѡ на тѡ, ѡ да снѡдѣтз во ѡдз жѡви: ѡкв лѡкавствѡ въ жнлицѡхз ѡѸ, посредѣ ѡѸ: ѡзз кз бгѸ воззвѡхз, ѡ гдѡ оуслыша ма. вечерз ѡ зѡтра ѡ полднѣ повѣмз, ѡ возвѣщѸ, ѡ оуслышнтз глаз моѡ. ѡзбѡвнтз мѡромз дшш мою ѡ прѡблѡжающнхса мнѣ: ѡкв во мнѡзѣ бѡхѸ со мною. оуслышнтз бгѸ, ѡ смнрѡнтз ѡ, сѡи прѣжде вѣкз: нѣсть бо ѡмз ѡзмѣненїа, ѡкв не оубѡшлса бга. прострѣ рѡкѸ своѡ на воздѡнїе, ѡсквернѡша зѡвѣтз сѡгѡ. раздѣлѡшлса ѡ гнѣва лица сѡгѡ, ѡ прѡблѡжншлса сердца ѡѸ: оумѡкнѡша словеса ѡѸ пѡче сѡла, ѡ тѡ сѡтъ стрѣлы. возвѣрзи на гдѡ печѡль твоѡ, ѡ тѡи тѡ прѡпнтѡетз, не дѡетз въ вѣкз молвы прѡведникѸ. ты же бже, ѡзведѡши ѡ въ стѸденѣцз ѡстлѣнїа. мѡжѡе кровѣи ѡ льстѡи не прѡполовѡтз днѡи своѡхз: ѡзз же гдѡ оупѡвѡю на тѡ.

Ѵаломъ ѡч.

Жнвѡи въ пѡмощн вѡшнагѡ, въ крѡвѣ бга нѣнагѡ водворѡтлса. рѣѣтз гдѣви: застѸпникз моѡ сѡи, ѡ прѡбѣжнице моѣ, бгѸ моѡ, ѡ оупѡвѡю на негѡ. ѡкв тѡи ѡзбѡвнтз тѡ ѡ сѣтѡи лѡвчи, ѡ ѡ словеса мѡтѣжна. плецма своѡма ѡсѣнѡнтз тѡ, ѡ подѡ

ћеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у та-ми, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над безбожницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњег си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедати за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

КАТИЗМА 13.

(Псалам 91).

Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твојему, Вишњи, објављивати ујутро милост Твоју и истину Твоју током ноћи, на десетоструном псалтиру, са песмом на гитари. Јер си ме узвеселио, Господе, у створењу Твоме, и у делима руку Твојих обрадоваћу се. Како се узвеличаше дела Твоја, Господе, веома се удубише замисли Твоје. Човек безуман неће познати, и неразуман неће их схватити. Када израсташе грешници као трава, и изникосе сви који чине безакоње; да буду истребљени у век века. А Ти си Вишњи до века, Господе. Јер ево, непријатељи Твоји, Господе, јер ево, непријатељи Твоји пропашће, и расејаће се сви који чине безакоње; и узвисиће се као у једнорога моћ моја, и старост моја у уљу обилном. И погледа око моје на непријатеље моје, и ухо моје чуће лукаве који устају против мене. Праведник као палма процветаће, и као кедар на Ливану увећаће се. Засађени у дому Господњем, у дворима Бога нашега процветаће. Још ће се умножити у старости дубокој, и примаће добра многа да најаве: да је праведан Господ Бог наш, и нема неправде у Њему.

(Псалам 92.)

Господ се зацари, у лепоту се обуче, обуче се Господ у силу и препојаса се; јер утврди васељену, која се неће поколебати. Готов је престо Твој од тада, од века Ти јеси. Подигосе реке, Господе, подигосе реке гласе своје; уздићи ће реке узбуркања своја, од гласова вода многих; дивна су узвишења морска, диван је на висинама Господ. Сведочанства Твоја потврдише се веома; дому Твоме доликује светиња, Господе, у дужину дана многих.

крѣпѣ ѿгнѣ надѣшиса. Оубоже ѿбѣдетъ тѣмъ истина ѿгнѣ, не оубошиса ѿ страха
 ноциагъ, ѿ стрѣлы летѣщиа во дни, ѿ вѣщи во тѣмѣ преходѣщиа, ѿ сраца и бѣса
 полуденнагъ. падѣтъ ѿ страны твоеѣ тысаца, и тѣмъ ѿдеснѣю тебе, къ тебе же не
 прѣближнѣтсѣ. Обаче очіма твоима смѣтрнши, и воздааніе грѣшникѣмъ оубошиши. ѿакъ
 ты гдѣи, оубованіе мое, вѣшнаго положилъ єси прѣбѣжище твоє. не прѣидѣтъ къ тебе
 зло, и рана не прѣближнѣтсѣ тѣлеснѣ твоемѣ. ѿакъ ѿгнѣмъ своимъ заповѣсть ѿ тебе,
 сохрани ти тѣмъ во вѣсѣхъ пѣтѣхъ твоихъ. на рѣкѣхъ возмѣтъ тѣмъ, да не когда прѣткнѣши
 ѿ камень ногѣ твоѣ. на ѿпѣда и вѣиліка настрѣпиши, и попереши льва и змія. ѿакъ на
 ма оубова, и ижебѣлю и: покрѣю и, ѿакъ познѣ имѣ мое: воззовѣтъ ко мнѣ, и
 оубѣшиши ѿгнѣ: єз нѣмъ єсмь въ искрѣн, иже ѿгнѣ: и просѣбѣю ѿгнѣ: долгою днѣи
 исполню ѿгнѣ, и гѣблю ємѣ спѣсѣніе мое.

Слава оубо и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣмъ, аминь.

ѿлліаѣ, ѿлліаѣ, ѿлліаѣ, слава тебе бже. **трѣжды.**

ѿнкъ: Гдѣи помнѣи, **трѣжды.**

Слава оубо и снѣ и сѣомѣ дхѣ.

Чтѣецъ: И нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣмъ, аминь.

И чтѣтсѣ кадѣма гѣ.

ѿаломъ ѣа.

Пѣго єсть исповѣдатисѣ гдѣен и пѣти именнѣ твоемѣ, вѣшнѣи: Возвѣщати
 заутра мѣтъ твоѣ и истинѣ твоѣ на вѣкѣхъ нѣцѣ, въ десѣтѣстѣрнѣмъ ѿлліаѣ єз
 пѣснѣю въ гдѣлѣхъ. ѿакъ возвеселѣлъ ма єси, гдѣи, въ творѣніи твоемъ, и въ дѣлѣхъ
 рѣкѣ твоѣи возрадѣюса. ѿакъ возвелѣчнѣшасѣ дѣла твоѣ, гдѣи: єбѣмъ оубѣдѣшасѣ
 помышлѣніа твоѣ. Мужъ бездѣмъ не познаѣтъ, и неразѣмѣнѣ не разѣмѣетъ єнѣхъ.
 Внѣгда прозѣбѣша грѣшницѣ ѿакъ трава, и прѣннѣкоша вѣнѣ дѣлающѣи беззаконіе, ѿакъ
 да потребѣтсѣ въ вѣкѣхъ вѣка: Ты же вѣшнѣи во вѣкѣхъ, гдѣи. ѿакъ єе, вразнѣ твоѣ, гдѣи,
 ѿакъ єе, вразнѣ твоѣ погнѣнѣтъ, и разѣдѣтсѣ вѣнѣ дѣлающѣи беззаконіе. И вознесѣтсѣ
 ѿакъ єднѣнѣрога рѣгъ моѣ, и єтарѣтъ моѣ въ єлѣнѣ мастнѣтѣ: И воззрѣ ѿко моѣ на
 врагнѣ моѣ, и востающѣма на ма ѿдѣбѣнѣющѣма оубѣшишѣтъ оубо моѣ. Прѣннѣкъ ѿакъ
 фѣнѣкѣхъ процвѣтѣтъ: ѿакъ кѣдръ, иже въ лѣванѣ, оубнѣжнѣтсѣ. Насѣждѣннѣ въ домѣ гдѣи во
 двѣрѣхъ бѣа нашегъ процвѣтѣтъ: ѿцѣ оубнѣжатсѣ въ єтарѣсти мастнѣтѣ, и
 бѣгопрѣемѣюще бѣдѣтъ. да возвѣстѣтъ, ѿакъ прѣвѣ гдѣ бѣгъ нашъ, и нѣсть несправѣды въ
 нѣмъ.

ѿаломъ ѣв.

Гдѣи воцрѣса, въ лѣпотѣ ѿблѣчѣса: ѿблѣчѣса гдѣи въ єнѣ и прѣпоѣсѣса: ибо
 оубѣрднѣ вѣлѣннѣю, иже не подѣнѣжнѣтсѣ. Гѣтѣмъ прѣтѣмъ твоѣи ѿтѣмъ: ѿ вѣка ты єси.
 Воздѣнѣгоша рѣкнѣ, гдѣи, воздѣнѣгоша рѣкнѣ глаы своѣ: Возмѣтъ рѣкнѣ єтѣрѣніа своѣ, ѿ
 глаы въ водѣ многнѣхъ. Днѣвнѣ вышѣтѣ мѣрѣкѣа: днѣвнѣ въ выѣкнѣхъ гдѣи. Свнѣдѣнѣа
 твоѣ оубѣрнѣшасѣ єбѣмъ. Домѣ твоемѣ подобѣтъ єтѣнѣа, гдѣи, въ долготѣ днѣи.

(Псалам 93.)

Бог праведног суда је Господ, Бог праведног суда појави се смело. Узвиси се, Судијо земље, узврати расплату гордима. Докле ће, грешници, Господе, докле ће грешници да се хвале, проговориће и говориће неправду, говориће сви који чине безакоње; Народ Твој, Господе, понизише, и наслеђе Твоје злостављаше, удовицу и дошљака убише, и сирочад погубише, и рекоше: Неће видети Господ, нити ће схватити Бог Јаковљев. Разумите, безумници у народу, и луди, кад ћете се опаметити. Онај Који је засадио ухо, зар неће чути, или Створитељ ока зар неће видети? Онај Који кажњава народе, зар неће изобличити, Који поучава људе знању? Господ зна помисли људске да су сујетне. Блажен је човек којега казниш, Господе, и из закона Твога научиш га, да га укратиш у дане зле, док се не отвори јама грешнику. Јер неће одбацити Господ народ Свој, и наследство Своје неће напустити, докле се правда не врати на суд, и држаће се ње сви прави срцем. Ко ће ми устати на лукаве, или ко ће са мношћу предстати на делатеље безакоња? Да ми Господ није помогао, умало се не настани душа моја у аду. Ако говорих: Поклизну се нога моја, милост Твоја, Господе, поможе ми. Господе, по мноштву болова мојих у срцу моме, утехе Твоје обрадоваше душу моју. Нека не буде уза Те престо безакоња, који чини муку другом по наредби закона. Лове душу праведнога, и крв невину осудиће. А Господ би мени за прибежиште, и Бог мој за помоћника наде моје; и узвратиће им Господ за безакоње њихово, по лукавости њиховој погубиће их Господ Бог наш.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе помилуј **(3 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 94.)

Ходите, обрадујмо се Господу, ускликнимо Богу Спаситељу нашем; претекнимо лице Његово у исповедању и у псалмима ускликнимо Њему. Јер је Господ - Бог Велики, и Цар велики над свом земљом; јер су у руци Његовој крајеви земље, и висине гора Његове су. 5. Јер је Његово море, и Он га је створио, и копно су руке Његове саздале. Ходите поклонимо се и припаднимо Њему и плачимо пред Господом Створитељем нашим. Јер је Он Бог наш, и ми смо народ паше Његове и овце руке Његове. Данас, ако глас Његов чујете, не отврдните срцем вашим као у време огорчења у дан кушања у пустињи, када Ме кушаху оци ваши, испробаше Ме и видеше дела Моја. Четрдесет година негодовах нараштају оном, и рекох: Вазда се заблуђују срцем својим, и они не познаше путеве Моје, тако се заклек у гневу Своме: Неће ући у покој Мој.

Псаломъ ѿг.

Бѣзъ ѿмщеній гдѣ, бѣзъ ѿмщеній не ѿбнидѣла ѣсть. Вознесѣа, сдѣавъ землѣ, воздѣждь воздѣаніе гврдѣмъ. Доколѣ грѣшницы, гдѣ, доколѣ грѣшницы восхвалѣтѣа; Провѣщѣютъ и возглаголютъ неправдѣ, возглаголютъ вси дѣлающіи беззаконіе; Люди твоѣ, гдѣ, смириша, и достоаніе твоѣ ѿслобѣша: Кдоуицѣ и сѣра оумориша, и пришельца оубѣша, и рѣша: не оузрѣтъ гдѣ, ниже оуразумѣетъ бѣзъ іаквѣль. Разумѣйте же, бездмнн въ людехъ, и бѣди нѣкогда, оумдрѣтѣа: Насаждѣи оухо, не слышѣтъ ли; нли создѣавъ око, не сматрѣетъ ли; Наказѣаи ѣзыки, не ѿблчѣтъ ли, оучаи чловека разумѣ; Гдѣ вѣстѣ помышленіа чловека, ѣкѣ сѣтъ сѣтна. Блженъ чловекъ, ѣгоже ѣще накажѣши, гдѣ, и ѿ закона твоегѣ надчѣши ѣго: Оукротѣти ѣго ѿ днн лѣтѣхъ, дѣндеже нзрѣетѣа грѣшномѣ ѣма. ѣкѣ не ѿрѣнетъ гдѣ людей своихъ, и достоаніа твоегѣ не ѿстаѣнетъ: дѣндеже правда ѿбратѣтѣа на сѣдѣ, и держѣтѣа сѣа вси правнн срдѣмъ. Ктѣо востѣнетъ мнѣ на лѣкѣвнѣюща; нли ктѣо спредѣстѣнетъ мнѣ на дѣлающа беззаконіе; ѣще не гдѣ помѣгѣа бы мнѣ, вѣмѣтѣа вселѣла бы во ѣдѣ дѣша моѣ. ѣще глаголахъ: подвижѣа нога моѣ, мѣтъ твоѣ, гдѣ, помѣгѣа мнѣ: По множѣствѣ болѣзней моихъ въ срдѣцы моѣхъ, оутѣшѣніа твоѣа возвеселѣша дѣша моѣ. да не преѣдетъ тебѣ престѣла беззаконіа, создѣавъ трѣдѣ на повелѣніе. Оубѣтѣа на дѣша прѣвнѣа, и крѣвь неповнннѣю ѿсѣдѣтъ. и бѣстѣ мнѣ гдѣ въ прѣѣжнѣе, и бѣзъ моѣ въ помоцѣ оубѣаніа твоегѣ: и воздѣтѣа нмѣ гдѣ беззаконіе нхъ, и по лѣкѣвствію нхъ погѣвѣтъ ѣ гдѣ бѣзъ нашѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, ѣмннѣ.

ѣлнѣа, ѣлнѣа, ѣлнѣа, слава тебѣ бѣе. **трѣжды.**

ѣнкѣ: Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Чтѣецъ: и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, ѣмннѣ.

Псаломъ ѿд.

Прѣидѣте, возрѣдѣтѣа гдѣви, воскликнемъ бѣзъ спсѣтелю нашемѣ: Предварнѣмъ лицѣ ѣгѣ во испѣданнн, и во ѿмѣхъ воскликнемъ ѣмѣ: ѣкѣ бѣзъ вѣлнн гдѣ, и црѣ вѣлнн по всѣй землѣ: ѣкѣ въ рѣцѣ ѣгѣ вси концы землн, и высѣты гѣрѣ тогѣ сѣтъ. ѣкѣ тогѣ ѣсть море, и тоѣ сотворн ѣ, и сѣша рѣцѣ ѣгѣ создѣтѣ. Прѣидѣте, поклоннѣа и прѣпадѣмъ ѣмѣ, и воспѣчѣмъ прѣдъ гдѣмъ сотѣоршнмъ насѣ: ѣкѣ тоѣ ѣсть бѣзъ нашѣ, и мы людѣе пѣжннн ѣгѣ и ѣвцы рѣкнн ѣгѣ. днѣсь ѣще глѣсѣ ѣгѣ оуслѣшнѣте, не ѿжѣтѣчнѣте срдѣцѣа вѣшнхъ, ѣкѣ въ прогнѣваннн, по днн нѣкѣшеніа въ пѣстѣннн: Кѣнѣже нѣкѣшнѣа мѣа оцѣи вѣшн, нѣкѣшнѣа мѣа, и вѣдѣша дѣла моѣ. Чѣтырѣдѣсѣтъ лѣтѣа негодѣахъ рѣда тогѣ, и рѣхъ: прѣнѣа заблѣждѣютъ срдѣцемъ, тнѣ же не познѣа пѣтѣи моихъ: ѣкѣ клѣхѣа во гнѣвѣ моѣхъ, ѣще внѣдѣтъ въ покѣи моѣ.

(Псалам 95.)

Певајте Господу песму нову, певајте Господу сва земља. Певајте Господу, благословите Име Његово, блавестите дан дану спасење Његово; објавите у незнабожцима славу Његову, у свима народима чудеса Његова. Јер је велик Господ и хваљен веома, страшан је над свима боговима. Јер су сви богови назнабожаца демони, а Господ је небеса створио. Слава и лепота су пред Њиме, светост и велелепност у Светињи Његовој. Принесите Господу родови народа, принесите Господу славу и част; принесите Господу славу Имену Његовом, узмите жртве и уђите у дворе Његове. Поклоните се Господу у двору Светом Његовом, нека се потресе од лица Његовог сва земља. Реците у народима: Господ се зацари, јер утврди васељену, која се неће поколебати; судиће народе у правости. Нека се веселе небеса и нека се радује земља, нека се потресе море и пуноћа његова; обрадоваће се поља и све што је у њима; тада ће се обрадовати све дрвеће шумско пред лицем Господњим, јер Господ долази, јер долази да суди земљи; судиће васељени у правди, народе у истини Својој.

(Псалам 96.)

Господ се зацари, нека се радује земља, нека се веселе острва многа. Облаци и примрак су око Њега, правда и суд су утврђење престола Његовог. Огањ ће пред Њим претходити и спалиће непријатеље Његове; осветлише муње Његове васељену, виде и потресе се земља. Горе као восак истопише се од лица Господњег, од лица Господа све земље. Објавише небеса правду Његову, и видеше сви народи славу Његову. Нека се постиде који се клањају киповима, који се хвале идолима својим. Нека се поклоне Њему сви Анђели Његови. Чу и узвесели се Сион, и обрадоваше се кћери Јудеје, ради судова Твојих, Господе. Јер си Ти Господ Вишњи над свом земљом, веома си се преузнео над свима боговима. Који љубите Господа, мрзите на зло. Чува Господ душе преподобних Својих, из руке грешника избавиће их. Светлост засија праведнику, и правима срцем весеље. Веселите се праведни у Господу и исповедајте се спомену Светиње Његове.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе помилуј **(3 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 97.)

Певајте Господу песму нову, јер чудеса учини Господ; спасе га десница Његова и мишица света Његова. Објави Господ спасење Своје, пред народима откри правду Своју, Опомену се милости Своје Јакову, и истине Своје дому Израилевом. Видеше сви крајеви земље спасење Бога нашега. 4. Ускликните Богу сва земља, певајте, и радујте се, и псалмопојте. Псалмопојте Господу на гитари, на гитари и гласом псалма; трубама кованим, и гласом трубе од рога кличите пред Царем Господом. Нека се потресе море и пуноћа његова, васељена и сви који живе у њој; реке нека запљескају

Ѳаломъ ѿс.

Воспойте гдѣви пѣснь новѣ, воспойте гдѣви всѧ землѧ: Воспойте гдѣви, бл҃гословите ѿмѧ ѿгѡ: бл҃говѣстите дѣнь ѿ днѣ сп҃сеніе ѿгѡ. Возвѣстите во ѧзыцѣхъ славу ѿгѡ, во всѣхъ людехъ чюдеса ѿгѡ. ꙗко велии гдѣ и хвалены сѣмѡ, страшенъ ѿстѣ надъ всѣми боги. ꙗко вси бози ѧзыкъ бѣгове: гдѣ же небеса сотвори. Исповѣданіе и красота предъ нима, ст҃ыма и великолѣпіе во ст҃нѣхъ ѿгѡ. Принесите гдѣви, ѡтѣчествіа ѧзыкъ, принесите гдѣви славу и чѣсть. Принесите гдѣви славу ѿмени ѿгѡ: возмите жѣртвы и входите во двори ѿгѡ. Поклонитеса гдѣви во дворѣхъ ст҃ѣмъ ѿгѡ: да подвижитса ѿ лица ѿгѡ всѧ землѧ. Рцыте во ѧзыцѣхъ, ꙗко гдѣ воцрѣса: ꙗко исправи вселеннѡю, ꙗже не подвижитса: сдѣнѣхъ людемъ правостію. Да возвеселѣтса нѣса, и радѣтса землѧ: да подвижитса море и исполненіе ѿгѡ: возрадѡютса поля, и всѧ ꙗже на нѣхъ: тогда возрадѡютса всѧ древа дѣрѣвнама ѿ лица гдѧ, ꙗко радѣтѣ, ꙗко радѣтѣ сдѣнѣти землѧ: сдѣнѣти вселеннѣи въ правду, и людемъ истинною своєю.

Ѳаломъ ѿс.

Гдѣ воцрѣса, да радѣтса землѧ, да веселѣтса ѡстрова мнози. Ѳблакъ и мракъ ѡкрестѣ ѿгѡ: правда и сдѣла исправленіе прѣтѡла ѿгѡ. Ѳгнь предъ нима предѣдетѣ и поалитѣ ѡкрестѣ враги ѿгѡ. Ѳсѣстѣша мѡлѣи ѿгѡ вселеннѡю: видѣ и подвижеса землѧ. Горы ꙗко вѡкы растѡмша ѿ лица гдѧ, ѿ лица гдѧ всѧ землѧ. Возвѣстѣша нѣса правду ѿгѡ, и видѣша вси людѣ славу ѿгѡ. Да постыдѣтса вси клѧнѡщїица истѣкѧннѡмъ, хвалѡщїица ѡ ѡдѡлѣхъ своихъ: поклонитеса ѿмѣ, вси ѧггліи ѿгѡ. Слыша и возвеселѣса сїѡнъ, и возрадѡвашаса дщѣри іудѣйскїа, сдѣбѣ ради твоихъ, гдѣ: ꙗко ты гдѣ вышнїи надъ всею землєю, сѣмѡ превознелса ѿси надъ всѣми боги. Любѡщїи гдѧ, ненавидѣте сѡмѧ: храниѣтѣ гдѣ души прѣпѣныхъ своихъ, и зѣ рѡкѣ грѣшннѣи и зѣвѣнѣтѣ ѧ. Сѣвѣтѣ возсѣа прѣпѣнкѣ, и правымъ срѣцемъ веселѣе. Веселитеса, прѣпѣнѣи, ѡ гдѣхъ, и исповѣдайте пѧмѧть ст҃ыни ѿгѡ.

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѧминь.

ѧллуѡдїа, ѧллуѡдїа, ѧллуѡдїа, слава тебѣ бже. **трїжды.**

Лїкъ: Гдѣ помнѡдїи, **трїжды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡму дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѧминь.

Ѳаломъ ѿз.

Воспойте гдѣви пѣснь новѣ, ꙗко днѣна сотвори гдѣ: сп҃се ѿгѡ десница ѿгѡ и мѡшца ст҃а ѿгѡ. Сказа гдѣ сп҃сеніе свое, предъ ѧзыки ѡкры правду свою. Помѡнѣ мѡлѣтѣ свою ѧкѡвѣ и истинѣ свою дѡмѣ илѣвѣ: видѣша вси концы землѧ сп҃сеніе бга нашегѡ. Воскликните бѣгови, всѧ землѧ, воспойте и радѣнѣтса и пойте. Пойте гдѣви въ гдѣлехъ, въ гдѣлехъ и глѡсѣхъ Ѳаломстѣ, въ трѣбахъ ковѡныхъ и глѡсомъ трѣбы рѡжаны: воспѣвайте предъ црѣмъ гдѣмъ. Да подвижитса море и исполненіе ѿгѡ, вселеннаа и вси

рукама заједно, горе нека се обрадују, јер долази Господ да суди земљи; судиће васељени у правди и народима у правости.

(Псалам 98.)

Господ се зацари, нека се гневe народи; Који седи на Херувимима, нека се потресе земља. Господ на Сиону је велики и узвишен над свима народима. Нека се исповедају и хвале Име Твоје велико, јер је страшно и свето. И част Царева суд воли; Ти си припремио правоту, суд и правду у Јакову Ти си учинио. Узвисујте Господа Бога нашега и поклањајте се подножју ногу Његових, јер је Он Свети. Мојсије и Аарон међу свештеницима Његовим, и Самуило међу призивајућима Име Његово; призиваху Господа и Он их услиша. У стубу од облака говораше им, јер чуваху сведочанства Његова и заповести Његове, које им је дао. Господе Боже наш, Ти си их послушао; Боже, Ти си милостив био њима, и правду чиниш на све подухвате њихове. Узвисујте Господа Бога нашега и поклањајте се на гори светој Његовој, јер је Свет Господ Бог наш.

(Псалам 99.)

Ускликните Господу Богу сва земљо;служите Господу у весељу, уђите пред Њега у радости. Познајте да је Господ, Он је Бог наш, Он нас је створио, а не ми; а ми смо народ Његов и овце паше Његове. Уђите на врата Његова у хваљењу, у двореве Његове у химнама. Исповедајте се Њему, хвалите Име Његово, јер је добар Господ, до века је милост Његова, и до нараштаја и нараштаја истина Његова.

(Псалам 100.)

Милост и суд певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлобивости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима мојим ствар безакону, чинитеље преступа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим заједно са мнош; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори неправду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро избивах све грешнике земље, да истребим од града Господњег све који чине безакоње.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут). Господе, помилуј. (3 пута.)

Тропар:

Ти Који си у шести дан и час, на Крсту приковао дрски Адамов грех у Рају; и меницу грехова наших раздери, Христе Боже, и спаси нас. (Поклон велики)

Стих 1: Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољење моје. (Поклон велики)

Стих 2: Ја Богу завапих, и Господ ме услиша. (Поклон велики)

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу .

Чтец: И сада и увек и у све векове векова.

живущіи на ней. Рѣки воспещутъ рѣкою въспѣ, горы возрадуются ѿ лица гдѣна, ѣкѡ градѣтъ, ѣкѡ ѣдетъ едѣти земля: едѣти вселеннѣи въ правдѣ, и людемъ правостію.

Ѳаломъ ѿн.

Гдѣ воцрѣна, да гнѣваются людіе: едѣна на херувимѣхъ, да подвижатся земля. Гдѣ въ іѡнѣ великѣ, и высокѣ естъ надъ всѣми людемъ. Да исповѣдаться ѣмени твоемѣ великомѣ, ѣкѡ страшно и ето естъ. И чѣсть царѣва едѣ любитъ: ты оуготоваля еси правоты, едѣ и правдѣ во іакѡвѣ ты сотвориля еси. Возноси́те гдѣ бѣа нашего и поклонѣйтесь подножію ногѣ егѡ, ѣкѡ ето естъ. Мѡѡсеѣ и аарѡнъ во іереехъ егѡ, и самѣнъ въ призывающихъ ѣма егѡ: призывахъ гдѣ, и тоѣ послѣшаше ѣхъ. Въ столпѣ ѡблачѣ глаголаше къ нимъ: ѣкѡ хранахъ свѣдѣніа егѡ и повелѣніа егѡ, ѣже даде ѣмъ. Гдѣ бѣе нашъ, ты послѣшала еси ѣхъ: бѣе, ты млѣтвѣхъ бываля еси ѣмъ, и мѣла на всѣ начинаніа ѣхъ. Возноси́те гдѣ бѣа нашего и поклонѣйтесь въ горѣ сѣтѣи егѡ: ѣкѡ сѣтъ гдѣ бѣе нашъ.

Ѳаломъ ѿд.

Воскликните егови всѣ земля: работайте гдѣви въ веселіи, внѣдите предъ нимъ въ радостн. Оувѣдите, ѣкѡ гдѣ тоѣ естъ бѣе нашъ: тоѣ сотвори наеъ, а не мы: мы же людіе егѡ и ѡвцы пажити егѡ. Внѣдите во врата егѡ во исповѣданіи, во двори егѡ въ пѣніихъ: исповѣдайтесь емѣ, хвалите ѣма егѡ. ѣкѡ бѣе гдѣ, въ вѣкѣхъ млѣтъ егѡ, и да́же до ро́да и ро́да ѣстна егѡ.

Ѳаломъ ѿр.

Млѣтъ и едѣ воспѡ тебе, гдѣ: Пою и раздѣлю въ пѣтн непорочнѣ: когда прійдѣши ко мнѣ; прехожаахъ въ незлобїи ерѣца моего посредѣ домѣ моего. Не предлагахъ предъ очима моима вещь законопрестѣпнѣю: творащыа престѣплѣніе возненавидѣхъ: Не прильпе мнѣ ерѣце строптѣво: оуклонѣющаго ѡ мене лѣкаваго не познахъ. ѡклеветѣющаго таѣи ѣскреннаго своего, егѡ ѣзгонахъ: гордымъ ѡкомъ и несѣтымъ ерѣцемъ, еъ ѣмъ не гадахъ. Очн моѣ на вѣрныа земля, пожадатн а ео мною: ходѣи по пѣтн непорочнѣ, еѣ мнѣ слѣжаше. Не живаше посредѣ домѣ моего творѣн гордыню: глаголаи неправѣднаа не исправлаше предъ очима моима. Возтрѣа ѣзбѣвахъ всѣ грѣшныа земля, е́же потребити ѡ града гдѣна всѣ дѣлающыа беззаконіе.

Слава ѡцѣ и снѣ и ето́мѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Ѣлладїа, Ѣлладїа, Ѣлладїа, слава тебе бѣе. **Трїжды.** Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

По кадіемѣ ещѣнникъ глаголетъ: Настѡащїи трѡарь, во гласѣ е:

Ѣже въ шестїи денъ же и часъ, на крѣтѣ пригвождѣи въ раи дерзновѣнный адамѡвъ грѣхъ, и согрѣшенїи нашихъ рѣкопнѣанїе раздѣри хрѣте бѣе, и еси наеъ. **[Поклонъ великіи.]**

Сѣтїхъ а: Внѣши бѣе, млѣтѣ моѣ, и не презри молѣніа моего. **[Поклонъ великіи.]**

Сѣтїхъ б: Ѣзъ къ бѣе воззвахъ, и гдѣ оуслѣша мѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Сѣнникъ: Слава ѡцѣ и снѣ и ето́мѣ дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјево, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео.

Тропар пророштва глас 1

Безмерно сагрешившим, богато опрости, Спасе, удостој нас да се неосуђено поклонимо твоме светом Васкрсењу, молитвама пречисте Твоје Матере, једини Многомилостиви.

Слава и сада:

Прокимен, Псалам 129. Глас 6. Јер је у Господа милост, и много у њега избављење.

Стих: Из дубине завиках к Теби Господе, Господе чуј глас мој.

Читање из пророштава Језекиљевих. (Глава 1, 21-28).

Кад оне иђаху, иђаху и они; и кад оне стајаху, стајаху и они; и кад се оне подизаху од земље, подизаху се и точкови према њима, јер дух животињски бјеше у точковима. А над главама животињама бијаше као небо, по виђењу као кристал, страшно, разастрто озго над главама њиховијем. А под тијем небом бијаху им крила пружена, једно према другом, а два крила свакој покриваху тијело. И чујох хуку крила њиховијех кад иђаху као да бјеше хука велике воде, као глас свемогућега и као граја у околу; и кад стајаху, спуштаху крила. И кад ставши спуштаху крила, чујаше се глас озго из неба, које бијаше над главама њиховијем. И озго на оном небу што им бијаше над главама, бијаше као пријесто, по виђењу као камен сафир, и на пријестолу бијаше по обличју као човјек. И видјех као јаку свјетлост, и у њој унутра као огањ наоколо, од бедара горе, а од бедара доље видјех као огањ и свјетлост око њега. Као дуга у облаку кад је киша, така на очи бијаше свјетлост унаоколо. То бијаше виђење славе Божије на очима; и кад видјех, падох на лице своје и чух глас некога који говораше.

Прокимен, псалам 130, глас 4. Нек се узда Израил на Господа од сада и до века.

Стих: Господе, није се узнело срце моје, нити се узнесоше очи моје.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господи помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Луке. (1-8)

Народ: Слава Тебје, Господи, слава Тебје.

Свештеник: Пазимо!

Іакѡ не ѿмамы дерзновѣніа за премнѡгіа грѣхѣ на́ша, ты ѿже ѿ тебе рѡждшагоса молѣнѣ дѣо: многѡ бо мѡжетъ молѣніе мѣрнее ко бѣгосѣрдїю вѣкн. не прѣзри грѣшныхъ мольбы вѣсѣтаа, іакѡ мѣтнвз ѣсть, ѿ спсѣти мѡгїи, ѿже ѿ страдѣти ѡ насъ ѿзвѡлнвыи.

Тропарь прѡрочества, гласъ ѧ:

Безмѣрнѡ согрѣшающымъ, бога́тнѡ прѡстѣ спсе, ѿ сподѡби насъ невосхѣденнѡ поклонїтиса твоємѡ стѡмѡ вокрѣнїю, мѣтвами прѣчтыа твоєа мѣре, ѣдне многомѣтнвѣ.

Слава, ѿ нынѣ, **то́нже.**

Сщѣнникъ: Кѡнмемъ.

Чтѣецъ: Прокїменъ, ѡсаломъ рѣд, гласъ ѣ: Іакѡ оу́ гда мѣтъ, ѿ многое оу́ негѡ ѿзбавленїе. **Стихъ:** Ізъ глѣбнны възвѣхъ къ тебѣ гдѣ, гдѣ оу́слыши гласъ мой.

Сщѣнникъ: Премѡдрость.

Чтѣецъ: Прѡрочества іезекїїлева чтѣніе. [Глава ѧ, ст. ѣа. ѣн. гла. ѣ, ст. ѧ.]

Сщѣнникъ: Кѡнмемъ.

Чтѣецъ:

Внегда ѿдѣхъ [жнвѡтнаа], ѿдѣхъ [ѿ колѣса], ѿ внегда стоа́ти ѿмъ, стоа́хъ [ѿ колѣса изъ нїмн]: ѿ ѣгда възвнзѣхъ ѡ землѣ, възвнзѣхъ изъ нїмн [ѿ колѣса], іакѡ дѣхъ жнзни бѣше въ колесѣхъ. ѿ подобїе на́ главоу жнвѡтныхъ іакѡ твѣрдъ, іакѡ вндѣнїе крѣстаа, прѡстѣртѡе на́ крѣлами ѿхъ свѣше. ѿ подъ твѣрдїю крѣла ѿхъ прѡстѣрта, парѡще дрѣгъ ко дрѣгѣ, комѣждѡ двѣ спрѡжѣна, прїкрывѡюще тѣлесѡ ѿхъ. ѿ слѣшахъ гласъ крѣла ѿхъ, внегда парѡхъ, іакѡ гласъ вѡдъ многнхъ, іакѡ гласъ бѣа еаддаї: ѿ внегда ходїти ѿмъ, гласъ слѡва іакѡ гласъ полка: ѿ внегда стоа́ти ѿмъ, почнвѣхъ крѣла ѿхъ. ѿ се гласъ превѣше твѣрдн ѣщїа на́ главоу ѿхъ, внегда стоа́ти ѿмъ, ннзпѣска́хъ крѣла ѿхъ. ѿ на́ твѣрдїю, іакѡ на́ главоу ѿхъ, іакѡ вндѣнїе ка́мене сапфіра, подобїе прѣтѡла на не́мъ, ѿ на подобїи прѣтѡла подобїе іакѡже вндъ челоѡвѣчь свѣрхъ. ѿ вндѣхъ іакѡ вндѣнїе ѿлѣктра, іакѡ вндѣнїе ѡгна вндѣтръ ѣгѡ ѡкрестъ ѡ вндѣнїа чрѣслъ ѿ вѣше, ѿ ѡ вндѣнїа чрѣслъ да́же до до́л вндѣхъ вндѣнїе ѡгна, ѿ свѣтъ ѣгѡ ѡкрестъ. іакѡ вндѣнїе дѣгн, ѣгда ѣсть на ѡблацѣхъ въ дѣнь дождѡ, та́кѡ стоа́нїе свѣта ѡкрестъ. се вндѣнїе подобїе славы гдѣн.

Сщѣнникъ: Кѡнмемъ.

Чтѣецъ: Прокїменъ, ѡсаломъ рѣ, гласъ ѧ: Да оу́повѣетъ ѿнѣ на гда / ѡ нынѣ ѿ до вѣка.

Стихъ: Гдѣ, не вознесѣа сѣрдце мое, ннже вознесѡтѣса ѡчи мои.

Сщѣнникъ ка́дїтъ ѣвѣліе.
ѿ чтѣтса ѣвѣліе по предпїсанномѡ чїнѡ.

Чтец:

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Које се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли ис-прави, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас, и благослови нас, обасјај нас лицем Твојим, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

По чтеніи же чтецъ глаголетъ:

Скорѣ да предвари́тъ ны щедрѣты твоѣ гдѣ, ѿкъ ѡбнищаніюмъ сѣлѣ: помози́ намъ бже́ спсе́ насъ, славы́ ради́ и́мене твоегѣ гдѣ, и́збави́ насъ, и ѡчи́сти грѣхѣ́ на́ша, и́мене ради́ твоегѣ.

Сѣбѣи́ бже́, сѣбѣи́ крѣпкіи́, сѣбѣи́ безмертныи́, помилѣ́и насъ. **Трижды.**

Слава́ оцѣ́ и́ снѣ́ и́ стѣ́омѣ́ дхѣ́, и ны́нѣ́ и́ при́сно и́ во вѣ́ки вѣ́ковъ. а́минь.

Пресѣ́ла трѣ́це, помилѣ́и насъ: гдѣ, ѡчи́сти грѣхѣ́ на́ша: вѣ́ко, просѣ́ти беззакѣ́нїа на́ша: сѣбѣи́, просѣ́ти и́ исцѣ́ли не́мощи на́ша, и́мене твоегѣ́ ради́.

Гдѣ́ помилѣ́и, **трижды.**

Слава́ оцѣ́ и́ снѣ́ и́ стѣ́омѣ́ дхѣ́, и ны́нѣ́ и́ при́сно и́ во вѣ́ки вѣ́ковъ. а́минь.

О́че насъ, и́же ѣ́си на не́бѣхъ, да свѣ́титѣ́а и́ма твоѣ́, да при́детъ црѣ́вїе твоѣ́: да е́детъ бо́ла твоѣ́, ѿкъ на не́си и́ на землѣ́. хлѣ́бъ на́шъ насѣ́щныи́ даждь́ намъ́ днѣ́сь, и ѡста́ви́ намъ́ до́лги на́ша, ѿкоже́ и́ мы ѡста́вля́емъ должни́комъ на́шимъ: и́ не введе́и насъ́ во иску́шенїе́, но и́збави́ насъ́ ѿ лѣ́ваго.

Сѣенникъ:

ѿкъ твоѣ́ ѣ́сть црѣ́во и́ сила́ и́ слава́, оцѣ́ и́ снѣ́ и́ стѣ́агѣ́ дхѣ́, ны́нѣ́ и́ при́сно и́ во вѣ́ки вѣ́ковъ, а́минь.

Чтецъ: а́минь.

Конда́къ великаго́ вторника, гла́го е́. Подобенъ: Кы́шнихъ́ и́щѣ́:

Часъ́ дѣше́ конца́́ помы́сливши, и́ просѣ́нїа́ смоко́вницы оубо́авши́а, да́нный тебе́́ тала́нтъ трѣ́долю́бнѣ́ дѣла́и о́ка́ннаа́ бодрѣ́влющи́ и́ зовѣ́щи: да не́ пре́ждемъ́ внѣ́ черто́га хрѣ́то́ва.

Гдѣ́ помилѣ́и, **м.**

И́же на всѣ́кое вре́ма, и́ на всѣ́кии́ часъ́, на не́си и́ на землѣ́, покланѣ́емый и́ сла́внмый́ хрѣ́те́ бже́, долготерпѣ́ливе, много́милостиве, многобл́гоутрѣ́бне, и́же прѣ́дныа́ люба́и, и́ грѣ́шныа́ милѣ́аи, и́же всѣ́ зовѣ́и ко спасѣ́нїю ѡбѣ́щанїа́ ради́ е́вѣ́нхъ́ бла́гъ: сѣ́мъ гдѣ́, при́ми и́ на́ша въ́ часъ́ сѣ́и моли́твы, и́ испрѣ́ви живѣ́тъ на́шъ къ́ заповѣ́демъ́ твои́мъ, дѣ́шы на́ша ѡсвѣ́ти, тѣ́лесѣ́ ѡчи́сти, помышлѣ́нїа́ испрѣ́ви, мы́сли ѡчи́сти, и́ и́збави́ насъ́ ѿ всѣ́кѣ́а искѣ́ри, сѣ́ла и́ болѣ́зней. ѡ́градѣ́ насъ́ свѣ́тыми́ твои́ми́ а́гглы, да ѡполче́нїемъ́ и́хъ́ соблю́демъ́ и́ наста́вля́емъ́, дости́гнемъ́ въ́ соединѣ́нїе вѣ́ры, и́ въ́ радѣ́мъ́ непрѣ́стѣ́пныа́ твоѣ́а́ сла́вы: ѿкъ́ бл́гословѣ́нъ ѣ́си во вѣ́ки вѣ́ковъ, а́минь.

Гдѣ́ помилѣ́и, **трижды.**

Слава́ оцѣ́ и́ снѣ́ и́ стѣ́омѣ́ дхѣ́, и ны́нѣ́ и́ при́сно и́ во вѣ́ки вѣ́ковъ. а́минь.

Чтѣ́нїишю́ херувѣ́мъ, и́ сла́внѣ́ишю́ безъ́ сравнѣ́нїа́ серафѣ́мъ, безъ́ и́стаѣ́нїа́ бѣ́а́ сло́ва ро́ждшю́, е́щю́́ ецѣ́́ тѣ́а́ велича́емъ́.

И́менемъ́ гдѣ́нимъ́ бл́гословѣ́и, о́тче.

Сѣенникъ возгласъ:

Бже́, оубо́дрѣ́ ны, и́ бл́гословѣ́ ны, просѣ́ти́ лице́ твоѣ́ на ны́, и́ помилѣ́и ны́.

Чтецъ: а́минь.

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. (Поклон велики.)

Чтец: Амин.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наша у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

И глаголетъ цѣнникъ мѣтвѣ рѣбнаго ѡфрема:

Гд҃и и вѣко животѣ моегѣ, дѣхъ праздности, оубиїѣ, любначіѣ и празднословіѣ не даждь мнѣ. **[Поклонъ великіѣ.]**

Дѣхъ же цѣломудріѣ, смиреномудріѣ, терпѣніѣ и любвѣ дѣрзи мнѣ рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ великіѣ.]**

Вѣи гд҃и цр҃ю, дѣрзи мнѣ зрѣти моѣ прегрѣшеніѣ, и не ѡсуждаѣти брата моегѣ: ѡкво бл҃гословенъ єси во вѣки вѣкѣвъ. **Имѣнь. [Поклонъ великіѣ.]**

Тѣже малыхъ поклоншеъ єи, глаголюще себѣ вѣдѣи на кѣждо поклонъ: Бже, ѡчисти мѣ грѣшнаго.

И пакн, кончѣвъ поклони, глаголемъ мѣтвѣ вѣо вышеписаннѣю: Гд҃и и вѣко животѣ моегѣ: И поклонъ єдинъ великіѣ.

Чтецъ: Имѣнь.

Тѣже мѣтва сѣаго великаго васіліѣ:

Бже и гд҃и силъ, и всеѣ твѣри содѣтелю, иже за мѣрдіѣ безприкладныѣ мѣти твоеѣ, єдинороднаго сѣа твоегѣ, гдѣ нашего и҃са хр҃та, низпослѣвый на сѣсѣнїѣ рѣда нашего, и чѣтныѣмъ єгѣ кр҃тѣомъ рѣкописанїѣ грѣхъ нашихъ растерзѣвый, и побѣдѣвый тѣмъ начала и власти тѣмы: єамъ вѣко члѣвѣколюбче, прїимнѣ и насъ грѣшныхъ бл҃годарствєнныѣ сѣѣ и молѣбныѣ мѣтвы, и ижебѣи насъ ѡ всѣкаго вседѣтельнаго и мрѣчнаго прегрѣшеніѣ, и вѣхъ ѡслобѣти насъ ицѣцнхъ, вѣднмыхъ и невѣднмыхъ вѣрѣгъ. пригвоздѣи стѣрѣхѣ твоемѣ плѣти нашѣ, и не оублѣннѣ сердѣцъ нашихъ въ словеса или помышленіѣ лѣкавствіѣ: но любѣю твоею оубзвѣи дѣшы нашѣ, да къ тебѣ всегда взирѣюще, и єже ѡ тебѣ свѣтомъ наставляемн, тебѣ непристѣпнаго и приносѣцнаго зрѣще свѣта, непрестѣнное тебѣ исповѣданїѣ и бл҃годаренїѣ возсылаемъ, безначальномѣ оцѣ со єдинороднымъ твоимъ сѣномъ, и всечѣлымъ, и бл҃гимъ, и животворящимъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ и прїенъ, и во вѣки вѣкѣвъ, **имѣнь.**

ДЕВЕТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо са-моме Христу, Цару и Богу нашем. (3 поклона.)

(Псалам 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благослове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши моли-тву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у двори-ма Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у станovima безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња Народ:у Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из нараштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и Народ: ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и они-ма који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина сретеше се, правда и мир целиваше се. Истина из земље засија, и правда са небеса причине. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Дobar и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима,

Часъ девѣтый.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви ѡ бгѸ нашемѸ.

Ѳаломъ пг.

Коль возлюблєнна селєнїа твоѡ, гдѣи сїаз; Желаетъ ѡ скончаваетса дѸша моѡ во дворѣ гдѣни. сєрдце моє ѡ плоть моѡ возрадѡвастаѡ ѡ бзѣ жївѣ. ѡбо птїца ѡверѣте сєбѣ храмїнѸ, ѡ горлица гнѣздѡ сєбѣ, ѡдѣже положїтъ птенцы своѡ: Ѳлтарѣ твоѡ гдѣи сїаз, црѣво моѡ ѡ бже моѡ. блжєни жнвѸщїи въ домѸ твоємз, въ вѣки вѣкѡвз восхвалатъ тѡ. блжєнз мѸжз, сѸмже сѣсть застѸплєнїе сгѡ ѡу тебе, восхождєнїа въ сєрдцѣ своємз положї. во ѡдѡль плачєвнѸю, въ мѣсто сѣже положї: ѡбо блгословєнїе дѡстъ законополагѡи. поѡдѡтъ ѡ сїлы въ сїаѸ, ѡвнѣтса бгѣ богѡвз въ сїѡнѣ. гдѣи бже сїаз, ѡслѡиши млѣтѸ моѸ, внѸшѣ бже ѡкѡвль. защїтнїче нашз внѣждѣ бже, ѡ прїзри на лицє хрїста твоєгѡ. ѡкѡ лѸше дєнь сдѡнз во двѡрѣхз твоѡхз пѡче тѸисѡщз. ѡзѡлнхз прїметѡтнїса въ домѸ бга моєгѡ пѡче, нєже жнѣти мѣ въ селєнїнхз грѣшннчнхз. ѡкѡ млѣть ѡ истїнѸ лѡвнѣтъ гдѣ, бгѣ блгодѡть ѡ слѡвѸ дѡстъ. гдѣ не лншнѣтъ блгнхз, ходѡщнхз несѡбѣемз. гдѣи бже сїаз, блжєнз чєловѣкз ѡѸповѡлѡи на тѡ.

Ѳаломъ пд.

Блгѡволиаз сѣи гдѣи землѡ твоѡ, возвратїаз сѣи плѣнз ѡкѡвль. ѡстѡвїаз сѣи беззакѡнїа лѸдѣи твоѡхз, покрѡилз сѣи всѡ грѣхн ѡхз. ѡѸкрѡтїаз сѣи вєсь гнѣвз твоѡ, возвратїасѡ сѣи ѡ гнѣва ѡрѡстїи твоєѡ. возвратїи насз бже сѣсєнїи нашнхз, ѡ ѡвратїи ѡрѡстѣ твоѡ ѡ насз. сдѡ во вѣки прогнѣвѡешнїса на ны; ѡлн прѡстрѣши гнѣвз твоѡ ѡ рѡда въ рѡдз; бже, тѸ ѡвѡращєса ѡ жнвншн ны, ѡ лѸдїе твоѡ возвєселѡтса ѡ тєбѣ. ѡвнѣ намз гдѣи млѣть твоѡ, ѡ сѣсєнїе твоє дѡждѣ намз. ѡслѡишѸ, чѡ речѣтъ ѡ мнѣ гдѣ бгѣ: ѡкѡ речѣтъ мнѣ на лѸдн своѡ, ѡ на прѣбєннѡ своѡ, ѡ на ѡвѡращѡщнѡ сєрдцѡ кз немѸ. ѡбѡче блнзз бѡщнхсѡ сгѡ сѣсєнїе сгѡ, всєлнѣтн слѡвѸ въ землѡ нашѸ. млѣть ѡ истїнна сѣѣтѡстѣса, прѡвѡда ѡ мнѣ ѡбѡвѡзѡстѡса. истїнна ѡ землн возсїѡ, ѡ прѡвѡда сз нѣсє прннїче. ѡбо гдѣ дѡстъ блгѡстѣ, ѡ землѡ нашѡ дѡстъ плѡдз своѡ. прѡвѡда прѣд ннмз прѣднѣдѣтъ, ѡ положнѣтъ въ пѸть стѡпы своѡ.

Ѳаломъ пє.

Прїклонї гдѣи ѡѸхо твоє, ѡ ѡслѡиши мѡ, ѡкѡ ннцїз ѡ ѡѸбѡгз сѣмь ѡзз. сохрѡнї дѸшѸ моѸ, ѡкѡ прѣбєнз сѣмь: сѣи раѡ твоєгѡ бже моѡ, ѡѸповѡщѡго на тѡ. помнїлѡи мѡ гдѣи, ѡкѡ кз тєбѣ воззѡвѸ вєсь дєнь. возвєселѣн дѸшѸ раѡ твоєгѡ, ѡкѡ кз тєбѣ вѡзѡхз дѸшѸ моѸ. ѡкѡ тѸ гдѣи, блгз ѡ крѡтокз, ѡ многѡмлѣтнєвз вѣѣмз прнзѡвѡщнѡмз тѡ. внѸшѣ гдѣи млѣтѸ моѸ, ѡ вѡннѣ глѡвѸ молєнїѡ моєгѡ. въ дєнь скѡрѣн моєѡ воззѡвѡхз кз тєбѣ, ѡкѡ ѡслѡишалз мѡ сѣи. нѣстѣ подѡбєнз тєбѣ въ

Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви Народ:и које си створио, доћи ће и поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се об-радује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Тво-је до века. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твоме, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут).

Господе, помилуј. (3 пута.)

Глас 8:

Ти Који си у девети час ради нас телом смрт окусио, умртва тела нашег мудровање, Христe Боже, и спаси нас.

Стих 1: Да допре молитва моја преда Те, Господе, по речи Твојој уразуми ме.

Стих 2: Да изађе мољење моје преда Те, Господе, по речи Твојој избави ме.

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ради нас рођени од Дјеве, и распеће пре-трпевши, Благи, уништио си смрћу смрт, и васкрсење објавио као Бог; не презри ство-рење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Бого-родицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Луке (9-16).

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Не напусти нас до краја, ради Имена Твога Светога, и не раскини завет Твој, и не удаљи милост Твоју од нас, ради Аврама љубљенога Твога, и ради Исака слуге Твога, и Израиља светога Твога.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

ВОЗВѢХЪ ГДН, и нѣсть по дѣломъ твоимъ. вѣи гдѣицы, елики сотвори азъ єи, приидѣтъ и поклонѣтъ предъ тобою гдн, и прославаѣтъ имя твоє: гакъ вѣи єи ты, и твори чюдеса, ты єи бгъ єдинъ. наста вѣи мѣи гдн, на пѣть твою, и поидѣ во истинѣ твоєи: да возвеселѣтъ сердце моє, бо азъ имя твоє. исповѣма тебѣ гдн бже мой, всѣмъ сердцемъ моимъ, и прославаю имя твоє въ вѣкы. гакъ мѣи твоѣ вѣи на мнѣ, и избѣвѣ азъ єи дшѣ мое ѿ ада пренеподѣишаго. бже законопрестѣпницы восташа на мѣ, и сонмъ державныхъ взыкаша дшѣ мое, и не предложѣша тебѣ предъ собою. и ты гдн бже мой щедрыи и мѣтливый долготерпѣливый и многомѣтливый, и истинный: призи на мѣ, и помнѣи мѣ: даждь державѣ твоєи ѿтрокѣ твоєму, и спсѣ сына рабы твоєи. сотвори со мною знаменѣе во блго: и да видѣтъ ненавѣдѣи мѣ, и постыдѣтъ, гакъ ты гдн помогѣ мѣ, и оутѣшилѣ мѣ єи.

И пакн: сотвори со мною знаменѣе во блго: и да видѣтъ ненавѣдѣи мѣ, и постыдѣтъ, гакъ ты гдн помогѣ мѣ, и оутѣшилѣ мѣ єи.

Слава ѿцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и при си и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Гдн помнѣи, **трижды.**

По трифѣлѣи поѣтъ ѿ щѣенника: Настѣи трѣпѣрь, во гласѣ и:

Иже въ девѣтый часъ насъ радн плѣтѣю смѣрътѣ вкѣиный, оумѣртѣи плѣти нашеи мѣдрѣванѣе хрѣте бже, и спсѣ насъ. **[Поклонѣ великѣи.]**

Стѣхъ а: Да приближитѣ мѣтѣ моѣ предъ тѣи гдн, по словесѣи твоєи вразѣмѣ ма. **[Поклонѣ великѣи.]**

Стѣхъ б: Да видѣтъ прошенѣе моє предъ тѣи гдн, по словесѣи твоєи избѣвѣ мѣ. **[Поклонѣ великѣи.]**

Щѣенникъ: Слава ѿцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и при си и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Иже насъ радн рождѣи ѿ двѣи, и распѣтѣи претѣрпѣвъ блгѣи, испровѣргѣи смѣрътѣю смѣрътѣ, и вѣкѣиєи гвлѣи гакъ бгъ, не презри, гже созда азъ єи рѣкою твоєи: гвн члѣвѣколѣбѣи твоєи мѣтѣи, при мнѣи рождшѣю тѣи вѣцѣ молѣщѣюса за ны, и спсѣ спсѣе насъ, людн ѿчлѣнныа.

**Щѣенникъ же євѣлиє кадѣтъ, и храмъ вѣсь, и братѣи:
И гакъ чтѣтъ євѣлиє.**

По скончѣи же чтѣнѣи чтѣцъ глаголетъ:

Не предѣждь насъ до концѣ, имене твоєи радн, и не разорѣ завѣта твоєи, и не ѿста вѣи мѣтѣи твоєи ѿ насъ, авраама радн возлюбленнаго ѿ тебѣ, и за ісаака раба твоєи, и іаако стѣго твоєи.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкѣи, сѣбѣи безсмѣрътннн, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава ѿцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и при си и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Сештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Кома се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешне милујеш, Који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли ис-прави, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. (Поклон велики.)

Престѣла трѣце, помнѣи насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣи насѣа: вѣко, прости беззаконїа насѣа: сѣбѣи, посети и исцѣли немощи насѣа, и мене твоегѡ ради.

Гдѣи помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣи и сѣи и сѣомѣ дхѣи, и нынѣи и присно и во вѣки вѣковѣи. аминь.

Оче насѣа, иже сѣи на небѣхѣи, да свѣтитѣа и ма твоѣи, да приидетѣа црѣтеи твоѣи: да вѣдетѣа вола твоѣа, иакѡ на небѣи и на земли. хлѣбѣи насѣа насѣиный дѣждь намѣи днѣи, и ѡстаѣи намѣи долги насѣа, иакоже и мы ѡстаѣаемѣи должникѡмѣи насѣимѣи: и не введѣи насѣа во искушенїе, но и зѣаѣи насѣа ѡ лѣаѣагѡи.

Сщѣнникѣи:

Иакѡ твоѣи сѣи црѣтѡи и сла и слаѡа, оцѣи и сѣи и сѣагѡи дхѣи, нынѣи и присно и во вѣки вѣковѣи, аминь.

Чтецѣи: аминь.

Конѣаи великагѡ вторника, гласѣи вѣ. Подобенѣи: Вѣшнихѣи ица:

Часѣи дѡше концѣи помѣсливши, и посѣченїа смокѡбницы ѡубѡвѣшиа, дѣнный тебѣи талѣнтѣи трудѡлюбенѡи дѣлаи ѡкааннаѡи бѡдрствѡщи и зѡвѣщи: да не превѣдемѣи вѣи чертѡга хрѣтѡѡи.

Гдѣи помнѣи, **мѣ.**

Иже на вѣакоѣи вѣрема, и на вѣакѣи часѣи, на небѣи и на земли поклонѣемѣи и слаѣимѣи хрѣтеи вѣе, долготерпѣлиѣе, многомѣлѣтѣе, многоблѡгѡтѣробне, иже правѣдныѡи любѣаи, и грѣшныѡи мѣлѣаи, иже вѣаи зѡвѣи ко спѣенїю ѡбѣщѣанїа ради вѣдѡщихѣи блѣгѣи: слаѣи гдѣи, приими и насѣа вѣи часѣи сѣи мѣтѣи, и исправѣи жѣвѡтѣи насѣа кѣи заповѣдемѣи твоимѣи: дѡшы насѣа ѡсѡтѣи, тѣлесѣи ѡчисти, помышлѣнїа исправѣи, мысли ѡчисти, и и зѣаѣи насѣа ѡ вѣакѣиа икорѣи, сѡлѣи и болѣзней: ѡградѣи насѣа сѣимѣи твоимѣи агѣли: да ѡполченїемѣи и хѣи соблюдемѣи и настаѣаемѣи, достѣгнемѣи вѣи соединенїе вѣи, и вѣи разѡмѣи непристѣпныѡи твоѣи слаѡи, иакѡ блѡгѡсловѣнѣи сѣи во вѣки вѣковѣи, аминь.

Гдѣи помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣи и сѣи и сѣомѣ дхѣи, и нынѣи и присно и во вѣки вѣковѣи. аминь.

Чтѣишѡю херѡвѣимѣи, и слаѣишѡю безѣи сравненїа серафѣимѣи, безѣи истѣнїа бѣаи слова рѡждѣшѡю, сѣишѡю вѣи тѣа величѣемѣи.

Именемѣи гдѣимѣи блѡгѡсловѣи, Отче.

Сщѣнникѣи возгласѣи: Бже, ѡцѣдѣи ны, и блѡгѡсловѣи ны, просѣтѣи лицеи твоѣи на ны, и помнѣи ны.

Чтецѣи: аминь.

И глаголетѣа сщѣнникѣи мѣтѣи приѣнагѡ сѣрема:

Гдѣи и вѣкои животѣа моегѡ, дѡхѣи праздногѣи, ѡубынїа, любѡначѣлїа и празднослѡбїа не дѣждь мѣи. **[Поклонѣи великѣи.]**

Дхѣи же цѣломѣдрїа, смиренѡмѣдрїа, терпѣнїа и любѣе дѣрѣи мѣи раѡѣи твоемѣи. **[Поклонѣи великѣи.]**

Вѣи гдѣи црѣи, дѣрѣи мѣи зрѣтѣи моѣи прегрѣшѣнїа, и не ѡсѣждѣи брѣтѣа моегѡ: иакѡ блѡгѡсловѣнѣи сѣи во вѣки вѣковѣи. **[Поклонѣи великѣи.]**

Чтец: Амин.

Молитву Василија Великог:

Владико Господе, Исусе Христе, Боже наш, Који си дуго трпео наша сагрешења, и Који си нас довео до садашњег часа, у који, viseћи на животворном дрвету / Крста/, благоразумноме разбојнику отворио си пут уласка у Рај, и смрћу си смрт разорио; очисти нас грешне и недостојне слуге Твоје. Јер сагрешисмо и безакоња чинисмо, и нисмо достојни да подигнемо очи своје и погледамо на висину небеску; јер остависмо пут правде Твоје, и ходисмо по вољама срдаца наших. Но молимо Твоју несхватљиву Благост: Поштеди нас, Господе, по мноштву милости Твоје, и спаси нас ради Имена Твога Светога, јер ишчилише у ништавилу дани наши. Избави нас из руку противника, и опрости нам грехе (наше), и умртви наше телесно мудровање; да свукавши старог човека, у новог се обучемо, и Теби поживимо нашем Владици и Добротвору; и тако следујући Твојим заповестима, у вечни покој достигнемо, тамо где је обитавалиште свих који се радују. Јер си Ти ваистину истинско весеље и радост оних који Те љубе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Чтѣцъ: ѿмѣнь.

И глаголетъ мѣтвѣ сѣи великаго васіліа:

Вѣко гдѣи, иже хрѣтѣ бже нашъ, долготерпѣвѣи ѿ нашихъ согрѣшеніихъ, и даже до нынѣшнаго часа приведѣи насъ, боньже на животворѣщемъ дрѣвѣ вѣса, блгоразмножѣ разбонникѣ, иже въ раи пѣтеотворилъ сѣи вхѣдъ, и смѣртѣю смѣртъ разрѣшилъ сѣи, ѿчисти насъ грѣшныхъ и недостѣиныхъ рѣзъ твоихъ. согрѣшихомъ бо и беззакѣннахомъ, и немы достѣи возвертѣ очеса наша и воззрѣти на высотѣ нѣнѣю: занѣ ѿставахомъ пѣтъ правды твоѣа, и ходихомъ въ волухъ сердецъ нашихъ. но мѣлимъ твоѣ безмѣрнѣ блгостъ, пощади насъ гдѣи, по множествѣ мѣти твоѣа, и ипѣи насъ имене твоѣго ради сѣаго, ѣкѣ нечезѣша въ сѣтѣ дни наши, и зми насъ и зѣ рѣки сопрѣтнаго, и ѿстави намъ грѣхѣи наша, и ѿмертѣи плѣтскѣе наше мѣдрѣнѣе, да вѣтхаго ѿложѣше чѣловѣка, въ нѣваго ѿблѣцѣмса: и тебѣе пожнѣмъ нашимъ вѣцѣ, и блгодѣтелю, и тѣкѣ твоимъ послѣдѣюще повелѣнѣемъ, въ вѣчнѣи покое достѣгнемъ, и даже сѣтъ всѣхъ веселѣщихса жнѣще, ты бо сѣи вѣистиннѣ и истинное веселѣе и радость любѣщихъ тѣа хрѣтѣ бже нашъ, и тебѣе славу возсылаемъ, со безначѣльнымъ твоимъ ѿцѣмъ, и прѣстѣимъ, и блгѣимъ, и животворѣщимъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ и приишо, и во вѣки вѣкѣвъ, ѿмѣнь.

ИЗОБРАЗИТЕЉНА

Помени нас, Господе... **са умилним певањем, на глас 8.**

И одмах: Блажени сиромашни духом... **На крају пак стихова, сјединивши се два хора, говоре овако:** Помени нас, Господе... **гласно.**

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени чистим срцем, јер ће Бога видети.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојаке рђаве речи, мене ради.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Радуйте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Сједињена оба хора певају умилно:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.

Чтец: Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети.

Народ: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет,

Народ: Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Исповедање вере:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет до-ћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, отпусти, опрости, Боже, сагрешења наша, вољна и невољна, она у речи и делу, она у знању и незнању, она у дану и ноћи, она у уму и помисли, све нам опрости, као Благ и Човекољубив.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Народ: Амин.

Молитва Светог Јефрема:

Исповѣданіе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бѣа оца вседержителя, творца небъ и земли, виднымъ же всѣмъ и невиднымъ. и во єдинаго гда ина хрста, сна бжиа, єдинороднаго, иже ѿ оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкъ: свѣта ѿ свѣта, бѣа истинна ѿ бѣа истинна, рожденна, не сотворенна, єдиносущна оцу, иже вса быша. насъ ради человекъ, и нашегѡ ради спасеніа, шедшаго съ несы, и воплотившагѡа ѿ дха сга и мри дбы, и во человекъшагѡа. распятаго же за ны при понтиѣстѣмъ пилатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третій день по писаніемъ. и возшедшаго на небса, и сѣдѣща ѡцѣ. и пакн грядущаго со славою, судити живымъ и мертвымъ, єгѡже црствію не будетъ конца. и въ дха сгаго, гда, животворящаго, иже ѿ оца исходящаго, иже со оцемъ и сномъ спокланяема и славлена, глаголашаго пррѡкн. во єдинѡ стѣю соборнѡю и апльскѡю црковь. исповѣдѡю єдино крщеніе, во ѡставленіе грѣхѡвъ. чю воскреснѡа мертвыхъ: и жизни вѣдущагѡ вѣка. аминь.

ѡслави, ѡстави, прости бже прегрѣшеніа наша, вольнаа и невольнаа, іаже въ словѣ и въ дѣлѣ, іаже въ вѣдѣніи и не въ вѣдѣніи, іаже во дни и въ ночи, іаже во оумѣ и въ помышленіи: вса намъ прости, іакѡ блгъ и члвчѡлюбѣцъ.

Оче нашъ, иже єси на небсхъ, да свѣтитѣа ѡна твоє, да прїидетъ црствіе твоє: да вѣдетъ вола твоѡ, іакѡ на небсѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, іакоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукавагѡ.

Сщєнникъ:

Іакѡ твоє єсть црство и сила и слава, оца и сна и сгаго дха, нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: аминь.

Кондакъ великагѡ вторника, глгъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ищѡ:

Часъ дшє конца помысливши, и посѣченіа смоковницы оубоавшиа, данный тебе талантъ прѡдолбешѡ дѣлай ѡкааннаа бодрствующи и зовущи: да не преждемъ внѣ чертога хртова.

Гди помилди, м.

Слава оцу и сну и сгомѡ дхѡ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ, аминь.

Чтнѣишѡю херувимъ, и славиѣишѡю безъ сравненіа серафимъ, безъ истлѣніа бѣа слова рождшѡю, сщѡю вцу тѡ величѡемъ.

Именемъ гднимъ блгословѣ, Отче.

Сщєнникъ:

Бже, оущедри ны, и блгословѣ ны, просвѣти лице твоє на ны, и помилди ны.

Чтѣцъ: аминь.

И глаголетъ сщєнникъ мѡтвѡ прѣнагѡ єфрема:

Гдѣи ѿ вѣко жнвотѣ моегѡ, дѣхъ прѣздноети, оубиіиѣ, любончѣліѣ ѿ прѣздноелѡбіѣ не дѣждь мѣ. **[Поклоны великіи.]**

Дѣхъ же цѣломѡдріѣ, смиреномѡдріѣ, терпѣніѣ ѿ любвѣ дѣрѣи мѣ рабѣ твоемѣ. **[Поклоны великіи.]**

Вѣи гдѣи црѣю, дѣрѣи мѣ зрѣти моѣ прегрѣшѣніѣ, ѿ не ѡсѡждѣти брѣта моегѡ: ѣкѡ вѣлгоелѡвѣнъ ѣси во вѣки вѣкѡвѣ. **Аминь. [Поклоны великіи.]**

Тѣже малыхъ поклонше ѿ, глаголюще себѣ вѣтѣи на кѣждѡ поклонъ: Бже, ѡчиіти мѣ грѣшнаго.

И пакѣ, кончѣвѣ поклонѣ, глаголемъ мѣтѣвѣ вѣю вѣшепѣсаннѣю: Гдѣи ѿ вѣко жнвотѣ моегѡ: И поклонъ ѣдинъ великіи.

Чтѣецъ: Аминь.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкіи, сѣбѣи безмертнѣи, помѣлѣи нѣсѣ. **Трижды.**

Слѣва оцѣ ѿ сѣи ѿ сѣомѣ дѣхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѣ. **Аминь.**

Пресѣтѣѣ трѣце, помѣлѣи нѣсѣ: гдѣи, ѡчиіти грѣхѣи нѣшѣ: вѣко, прѡстѣи беззакѡніѣ нѣшѣ: сѣбѣи, посѣти ѿ ѿсѣлѣи нѣмѡщѣи нѣшѣ, ѿ мене твоегѡ рѣди.

Гдѣи помѣлѣи, **трижды.**

Слѣва оцѣ ѿ сѣи ѿ сѣомѣ дѣхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѣ. **Аминь.**

Оче нѣшѣ, ѿже ѣси на нѣсѣхѣ, да свѣтитѣѣ ѿ мѣ твое, да прѣидетѣ црѣтѣе твое: да вѣдетѣ вѡлѣ твое, ѣкѡ на нѣсѣи ѿ на землѣ. хлѣбѣ нѣшѣ насѣщѣнѣи дѣждь нѣмѣ днѣсѣ, ѿ ѡсѣтѣи нѣмѣ дѡлги нѣшѣ, ѣкоже ѿ мѣ ѡсѣтѣлѣемъ дѡлжнѣкѡмѣ нѣшѣмѣ: ѿ не введѣи нѣсѣ во ѿсѣшѣніѣ, но ѿзѣлѣи нѣсѣ ѡ лѣкѣвѣгѡ.

Сѣѣннѣкѣ: **ѣкѡ твое ѣсть црѣтво ѿ сѣла ѿ слѣва, оцѣ ѿ сѣи ѿ сѣѣгѡ дѣхѣ, нынѣ ѿ прѣснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѣ.**

Чтѣецъ: Аминь. Гдѣи помѣлѣи, ѿ.

И мѣтѣвѣ:

Всесѣтѣѣ трѣце, ѣдннѡсѣщѣнѣѣ дѣрѣѣѣво, нерѣдѣлѣнѡе црѣтво, вѣсѣхѣ вѣлгѣхѣ вѣнѣ, вѣлговѡліѣ же ѿ ѡ мнѣ грѣшнѣмѣ, оубѣрдѣи, вразѡмѣи ѣрдѣце моѣ, ѿ вѣю моѡ ѡнѣмѣи свѣрѣнѣ. прѡсѣтѣи моѡ мѣелѣ, да вѣнѣ слѣвѣю, поѡ ѿ покланѣюсѣ, ѿ глаголю: ѣдинъ сѣтѣ, ѣдинъ гдѣ, ѿнѣсѣ хрѣтѡсѣ, во слѣвѣ вѣѣ оцѣ, **Аминь.**

Сѣѣннѣкѣ: Премѡдрѡстѣ.

Анѣсѣ: дѡстѡннѡ ѣсть, ѣкѡ вѡнѣстѣннѣ, вѣлжѣти тѣѣ вѣцѣ, прѣсноблѣженнѣю ѿ прѣнепорѡчнѣю, ѿ мѣтѣрѣ вѣѣ нѣшѣгѡ.

Сѣѣннѣкѣ: Пресѣтѣѣ вѣце, спасѣи нѣсѣ.

Анѣсѣ: Чѣтѣнѣишѣю херѡвѣмѣ, ѿ слѣвнѣишѣю безъ сѣвнѣніѣ сѣрафѣмѣ, безъ ѿсѣлѣніѣ вѣѣ слѡѡѡ рѡждѣшѣю, вѣщѣю вѣцѣ тѣѣ вѣлнѣѣемѣ.

Сѣѣннѣкѣ: Слѣва тѣѣѣ хрѣтѣе бже, оубѡвѣніѣ нѣшѣе, слѣва тѣѣѣѣ.

Анѣсѣ: Слѣва оцѣ ѿ сѣи ѿ сѣомѣ дѣхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѣ. **Аминь. Гдѣи помѣлѣи, трижды. Вѣлговѡліѣ.**

Сѣѣннѣкѣ глаголетѣ ѡпѣсѣтѣ:

ВЕЧЕРЊЕ

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје), кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме).

Начало вечерни

Діаконы: Бѣгословѣн, вѣко.

Сщѣнникъ: Бѣгословѣно црѣтво, оца и сна и стѣгво дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Аікъ: Аминь.

Чтѣцъ: Прїидіте, поклонімся црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидіте, поклонімся и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидіте, поклонімся и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Щаломъ рг.

Бѣгословѣн душа моѣ гдѣ: гдѣи бже мѡн, возвеличнлса ѣсн сѣлѡ, во исповѣданіе и въ велелѣпотѣ ѡблѣклса ѣсн. ѡдѣанлса свѣтомъ ѣакъ рѣзою, простирѣанн нѣо ѣакъ кождѣ. покрывѣанн водѣми превыспреннлса своѣ, полагаанн ѡблаки на вохожденіе свое, ходанн на крилѣ вѣтрѣню. творанн агглы своѣ дхн и слгн своѣ пламень ѡгненный. ѡснованн зѣмлю на твѣрдн ѣл, не преклонітса въ вѣкѣ вѣка. бѣздна, ѣакъ рѣза ѡдѣаніе ѣл, на горѣхъ стѣндѣтъ воды. ѡ запреценіѣ твоегѡ повѣгнѣтъ, ѡ глѣса грѡма твоегѡ оубоѡтса. вохѡдатъ горы, и ннзхѡдатъ полѣ въ мѣсто, ѣже ѡсновѣл ѣсн нмъ. предѣлз положнлз ѣсн, ѣгѡже не прѣндѣтъ, ннже ѡбратѣтса покрѣтн зѣмлю. посыланн нѣтѡчннкн въ дѣбрѣхъ, посредѣ горъ прондѣтъ воды. напѣютъ всѣ свѣрн ѣельныѣ, ждѣтъ ѡнагрн въ жаждѣ своѣ. на тѣхъ птнцы нѣныѣ прнвнтѣютъ, ѡ средѣ кѣменіѣ дадѣтъ глѣсъ. напѣанн горы ѡ превыспреннхъ своѣхъ, ѡ плодѣ дѣлз твоѣхъ насытитса зѣмля. прозвѣанн травѣ скотѡмъ, и слѣкъ на слѣждѣ челѡвѣкомъ, нзвѣтн хлѣбъ ѡ землн. и вѣно веселѣтъ сѣрдце челѡвѣка, оумѣстнтн лнцѣ ѣлѣемъ, и хлѣбъ сѣрдце челѡвѣка оукрѣпнѣтъ. насытѣтса дрѣвѣ польскѣл, кѣдрн лѣванстн, нхже ѣсн насаднлз. тамъ птнцы вогнѣздаѣтса: ѣрѡдѣво жнлнще предвѡднтельствѣетъ нмн. горы выѡкѣл ѣленѣмъ, кѣмень прнѣжнще зѣлѣемъ. сотворнлз ѣсн лднѣ во времена, ѡлнце познѣ западъ своѣ. положнлз ѣсн тѣмѣ, и вѣстѣ нѡщѣ, въ нѣнже прондѣтъ всн свѣрѣе дѣрѣвнн: скѣмн рыкаѡцнн вохнѣтнтн, и въскѣтн ѡ бѣл пнщѣ себѣ. возѣл ѡлнце, и ѡбрѣлса, и въ лѡжахъ своѣхъ лѣгѣтъ. нзѣдетъ челѡвѣкъ на дѣло свое, и на дѣланіе свое до вѣчера. ѣакъ возвеличнлса дѣлѣ твоѣ гдѣ, всѣ прѣмѣдрѡстнѡ сотворнлз ѣсн: нспѡлнлса зѣмля тѣврн твоѣѣ. снѣ мѡре велнкое и прѡстрѣнно, тамъ гдѣ, нхже нѣстѣ чнслѣ, жнвѡтнаѣ мѣлѣлса съ велнкнмн. тамъ кораблн прѣплѣвѣютъ, смнѣ сѣн, ѣгѡже создѣл ѣсн рѣгѣтнса ѣмѣ. всѣ къ тебѣ чѣютъ, дѣтн пнщѣ нмъ во бѣго врѣмѣ. дѣвшѣ тебѣ нмъ, ѡберѣтъ: ѡвѣрзшѣ тебѣ рѣкъ, всѣчѣскаѣ нспѡлнѣтса бѣгѡстн. ѡврѣцшѣ же тебѣ лнцѣ возмѣтѣтса: ѡнѣмешн дхъ нхъ, и нчѣзнѣтъ, и въ пѣрѣтъ своѡ возвратѣтса. послѣшн дха твоегѡ, и сознждѣтса, и ѡновншн лнцѣ землн. бѣдн слѣва гдѣна во вѣки, возвеселѣтса гдѣ ѡ дѣлѣхъ своѣхъ: прнзнрѣанн на зѣмлю, и творанн ю трѣстнса: прнклѣаннса горѣмъ, и дымѣтса. воспѡ гдѣен въ жнвѡтѣ моѣмъ: пою бгѣ моѣмѣ, дѡндеже ѣсн. да оумѣднѣтса ѣмѣ бѣсѣда моѣ, ѣзъ же возвеселѡса ѡ гдѣ. да

Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појац: Господе помилуј.

нѣчезнѣтъ грѣшницы ѿ земли, и беззаконницы, ꙗкоже не быти ѿ насъ: бѣголюбѣ души моѣ гдѣ.

Солнце позна западъ свой: положи азъ сѣи тьмѣ и бысть нощь. ꙗко возвеличашася дѣла твоѣ гдѣ, всѣ премудростію сотвори азъ сѣи.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.
ѿллинаѣта, ѿллинаѣта, ѿллинаѣта, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Таже ѡктенѣ великаѣ.

Діаконъ: Мѣромъ гдѣ помѣлимъ.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Діаконъ: Ѿ свѣшнѣмъ мѣрѣ, и спасеніи душъ нашихъ, гдѣ помѣлимъ.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Діаконъ: Ѿ мѣрѣ всегѣ мѣра, бѣгостѣомніи сѣихъ бжѣихъ црквѣи, и соединеніи вѣхъ, гдѣ помѣлимъ.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Діаконъ: Ѿ стѣмъ храмѣ сѣмъ, и съ вѣрою, бѣгоговѣніемъ и стѣхомъ бжѣимъ входащихъ вѣнь, гдѣ помѣлимъ.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Діаконъ: Ѿ сѣишемъ правительствѣющемъ сѣнодѣ, [и ѿ митрополитѣ нашемъ, **ѿмѣкъ**, сѣгѣже ѿблѣсть,] четнѣмъ пресвѣтерствѣ, во хрѣтѣ діаконствѣ, ѿ всемъ причѣтѣ и людемъ. гдѣ помѣлимъ.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Діаконъ: Ѿ градѣ сѣмъ, [**ѿще въ монастырѣ:** Ѿ стѣи ѿбѣтели сѣи,] всѣкомъ градѣ, стѣнѣ, и вѣрою жнѣщнихъ въ нѣхъ, гдѣ помѣлимъ.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Діаконъ: Ѿ бѣгостѣомніи воздхѣвъ, ѿ нѣобѣлии плодѣвъ земныхъ, и временѣхъ мѣрныхъ, гдѣ помѣлимъ.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Діаконъ: Ѿ плавающихъ, пѣтешѣствѣющихъ, недрѣвѣющихъ, стѣждѣщихъ, плѣненныхъ, и ѿ спасеніи нѣхъ. гдѣ помѣлимъ.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Діаконъ: Ѿ нѣбавѣтисѣ намъ ѿ всѣкѣи скорби, гнѣва и нѣжды, гдѣ помѣлимъ.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Діаконъ: Застѣпи, спаси, помѣли, и сохрани насъ бже, твоѣю бѣгодѣтѣю.

Лікъ: Гдѣ помѣли.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Појац: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На: Господе Тебе зовем... узимамо стихове на 10.

И певамо стихире самогласне дана 4 по двапут, а две по једном, глас 1.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих -жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.

Господе завиках..., постављамо стихова 10, и певамо стихире самогласне. Глас 1.

У светлости Светих твојих, како да уђем ја недостојан? Јер ако се усудим да заједно са њима уђем у брачне одаје, одећа ме окривљује, јер није брачна, и свезан бићу - избачен од анђела. Очисти Господе, нечистоту душе моје, и спаси ме као Човекољубац.

Діаконы: Престѣю, пречѣю, пребѣгословеннѣю, славною вѣщю нашѣ вѣщѣ и принодѣю мѣю со всѣми стѣми помандѣше, самн себѣ, и дрѣгздрѣга, и вѣсь жнвѣтъ нашѣ хрѣтѣ бѣгѣ предадѣмъ.

Анѣ: Тебѣ гдѣ.

Возгласеніе:

Гдѣ подоветѣ тебѣ всѣкаа слава, чѣсть и поклоненіе, оцѣ, и сѣ, и сомоу дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ.

Анѣ: аминь.

Тѣже поѣмъ Гдѣ воззвахъ..., въ гласѣ а:

Гдѣ, воззвахъ къ тебѣ, оубѣши ма. оубѣши ма гдѣ.

Гдѣ, воззвахъ къ тебѣ, оубѣши ма: вонми гласѣ моленіа моего, внигда воззвати ми къ тебѣ. оубѣши ма гдѣ.

Да исправнѣа мѣтва моа, гдѣ кадѣло предѣ тобою, воздѣаніе рѣкѣ моею, жѣртѣа вечернаа. оубѣши ма гдѣ.

И по чинѣ стѣхи:

Положи, гдѣ, храненіе оустѣомъ моимъ, и двѣрь ѡграженіа ѡ оустѣнахъ моихъ. не оуклонѣ сѣрдце мое въ словеса лѣкаствѣа, нещевати вниы ѡ грѣсѣхъ. съ человѣки дѣлающими беззаконіе, и не сочѣа со избранными ихъ. накажетѣ ма праведники мѣтѣю, и ѡблчѣтъ ма: сѣлѣ же грѣшнаго да не намѣстѣтъ главы моеа. гдѣ сѣще и мѣтва моа во бѣговоленіихъ ихъ, пожѣрты быша при каменнѣ сѣдѣ ихъ. оубѣшатѣа глаголи мои, гдѣ возмогѣа: гдѣ тоца земли просѣдеа на земли, расточѣшася кѣсти ихъ при адѣ. гдѣ къ тебѣ гдѣ, гдѣ, очи мои, на тѣ оуповахъ, не ѡнми дѣшѣ мою. сохрани ма ѡ сѣти, юже сотѣвѣша ми, и ѡ соблазнѣ дѣлающихъ беззаконіе. падѣтъ во мрежѣ свою грѣшницы: сѣдѣ сѣмь азъ, дондеже прѣидѣ.

Гласомъ моимъ ко гдѣ воззвахъ, гласомъ моимъ ко гдѣ помолѣхѣа. пролію предѣ нимъ моленіе мое, печаль мою предѣ нимъ возвѣщѣю. внигда ищезати ѡ менѣ дѣхѣ моему, и ты позналъ сѣи стѣзи моа. на пѣти сѣмъ, по немѣже хождѣхъ, скрѣша сѣть мнѣ. смотрѣхъ ѡдеснѣю и возгладѣхъ, и не бѣ знаѣи менѣ. погѣбе бѣгѣство ѡ менѣ, и нѣсть въскѣаи дѣшѣ мою. воззвахъ къ тебѣ гдѣ, рѣхъ: ты сѣи оупованіе мое, часть моа сѣи на земли живѣхъ. вонми моленію моему, гдѣ смирѣхѣа сѣлѣ: избѣви ма ѡ гонѣщихъ ма, гдѣ оукрѣпѣшася пѣче менѣ.

На ѣ: Изведѣи изѣ темницы дѣшѣ мою, исповѣдатѣа ѣмени твоему.

Постѣвѣмъ стѣхѣвъ ѣ, и поѣмъ стѣхѣры самогласны.

Гласѣ а: Во свѣтлостѣхъ стѣхъ твоихъ, какъ внидѣ недостѣйный; аще бо дерзнѣ совнѣти въ чертогъ, сѣдежда ма ѡблчѣетѣ, гдѣ нѣсть брачна, и свѣзанъ избѣрженъ бѣдѣ ѡ аггѣловъ: ѡчѣсти гдѣ сквернѣ дѣшѣ моеа, и сѣи ма гдѣ чѣвѣколюбѣцъ.

Стих: Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

У светлости Светих твојих, како да уђем ја недостојан? Јер ако се усудим да заједно са њима уђем у брачне одаје, одећа ме окривљује, јер није брачна, и свезан бићу - избачен од анђела. Очисти Господе, нечистоту душе моје, и спаси ме као Човекољубац.

Стих: Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.

Глас 2. Ја који сам задремао у душевној лењости, не стекох, жениче Христе, светилник горући врлинама, и уподобих се лудим девојкама, скитајући у време делања. Срце милосрђа твога не затвори ми, Владико, но одагнавши сан мој мрачни, подигни ме, и са мудрим девојкама уведи у ложницу твоју, где је чист глас оних који празнују, и кличу непрестано: Господе, слава Теби.

Стих: Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

Ја који сам задремао у душевној лењости, не стекох, жениче Христе, светилник горући врлинама, и уподобих се лудим девојкама, скитајући у време делања. Срце милосрђа твога не затвори ми, Владико, но одагнавши сан мој мрачни, подигни ме, и са мудрим девојкама уведи у ложницу твоју, где је чист глас оних који празнују, и кличу непрестано: Господе, слава Теби.

Стих: Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.

Глас 4. Слушала си, о душо, за осуду онога који је сакрио талант! Не скривај реч Божију, објављуј чудеса његова, да би умноживши дар, ушла у радост Господа твога.

Стих: Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

Слушала си, о душо, за осуду онога који је сакрио талант! Не скривај реч Божију, објављуј чудеса његова, да би умноживши дар, ушла у радост Господа твога.

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израил на Господа.

Глас 6. Ходите верни, делајмо усрдно Владици; јер раздаје слугама богатство, и аналогно сваки да умножимо талант благодати: један дакле мудрост да приноси добрим речима, други пак службу просвећења да обавља, да се причешћује речју верни, у тајне неупућен, и да расипа богатство, убогима други. Јер ћемо тако позајмљено многоусугубити и као верни управитељи Владичине благодати удостојићемо се радости. Ње нас удостој Христе Боже, као Човекољубац.

Стихъ: Менѣ ждѣтъ праведницы, дондеже воздаѣи мнѣ.

Во свѣтлостехъ сѣбѣихъ твоихъ, какъ видѣ недостаточный; аще бо дерзну совнѣти въ чертогъ, оудѣжда мѣ обличаетъ, какъ нѣсть брѣвна, и связанъ изверженъ бѣду ѿ аггловъ: ѡчисти гдѣи скверну души моеѣ, и испи мѣ какъ члвчколюбецъ.

На ѱ. Стихъ: Изъ глубины воззвахъ къ тебѣ гдѣи, гдѣи, оубо слыши гласъ мой.

Гласъ ѳ: Душевною лѣностію воздремаѣа, не стажихъ женише хрѣте, гораща свѣтільника иже ѿ добродѣтелей, и дѣламъ оуподобиха бѣимъ, во время дѣланіа гдѣмлаѣа: оутрѣбы щедротъ твоихъ не затвори мнѣ вѣко, но ѡтрасъ мой ѡмраченый сонъ, возстави млчнѣе, и съ мдрыми введи дѣлами въ чертогъ твоѣ, и дѣже гласъ чистый празнѣющихъ, и вопіющихъ непрестанно: гдѣи слава тебѣ.

Стихъ: Да бѣдѣтъ оуши твоѣ, внемлюще гласъ моленіа моего.

Душевною лѣностію воздремаѣа, не стажихъ женише хрѣте, гораща свѣтільника иже ѿ добродѣтелей, и дѣламъ оуподобиха бѣимъ, во время дѣланіа гдѣмлаѣа: оутрѣбы щедротъ твоихъ не затвори мнѣ вѣко, но ѡтрасъ мой ѡмраченый сонъ, возстави млчнѣе, и съ мдрыми введи дѣлами въ чертогъ твоѣ, и дѣже гласъ чистый празнѣющихъ, и вопіющихъ непрестанно: гдѣи слава тебѣ.

На ѱ. Стихъ: Аще беззаконіа назириши гдѣи, гдѣи, ктò постоитъ; какъ оу тебѣ ѡчищеніе есть.

Гласъ ѳ: Скрывшаго талантъ ѡсужденіе слышавши, ѿ души, не скривѣи словеса бжѣа, возвѣщай чдеѣа ѣгѡ, да оумножающа дарованіе, видѣши въ радость гдѣа твоегѡ.

Стихъ: И мене ради твоегѡ потерпѣхъ тѣ, гдѣи, потерпѣ душа моѣ въ слово твоѣ, оупова душа моѣ на гдѣа.

Скрывшаго талантъ ѡсужденіе слышавши, ѿ души, не скривѣи словеса бжѣа, возвѣщай чдеѣа ѣгѡ, да оумножающа дарованіе, видѣши въ радость гдѣа твоегѡ.

На ѳ. Стихъ: Ѫ стражи оутренніа до ноци, ѿ стражи оутренніа, да оуповаѣтъ иль на гдѣа.

Гласъ ѳ: Приидите вѣрніи, дѣламъ оуверднѣ вѣщѣ: подаѣетъ бо раѡмъ богѣство, и по раѣнствѣ кійждо многодѣлѣемъ блгодѣти талантъ: ѡвз оубо мдрость да приноситъ дѣлы блгнѣи, ѡвз же слѣже свѣтлостѣи да совершаѣетъ: да приѡвѣщѣетъ же словомъ вѣрный, тайны ненаѣнномѣ, и да расточѣетъ богѣство оубѡгнѣмъ дрѣгнѣи. иже бо занмованное многодѣлѣемъ, и какъ строителѣе вѣрніи блгодѣти, вѣннѣа радостѣи сподобимѣа: тоѣ наѣз сподобн хрѣте бже, какъ члвчколюбецъ.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Ходите верни, делајмо усрдно Владици; јер раздаје слугама богатство, и аналогно сваки да умножимо талант благодати: један дакле мудрост да приноси добрим речима, други пак службу просвећења да обавља, да се причешћује речју верни, у тајне неупућен, и да расипа богатство, убогима други. Јер ћемо тако позајмљено многуосугубити и као верни управитељи Владичине благодати удостојићемо се радости. Ње нас удостој Христe Боже, као Човекољубац.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Када дођеш у слави са анђелским силама, и седнеш, Исусе, на престолу расуђивања, немој ме, Пастиру добри, од себе одлучити, јер путеве десне знадеш, а искривљени су леви. Немој ме, дакле, у гресима огрубелог, са козама погубити, но приборјавши ме овцама на десној страни, спаси као Човекољубац.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Жениче, красотом лепши од свих људи, који си нас позвао за трпезу духовну ложнице твоје, свуци мој ружни изглед сагрешења, заједничарењем у страдањима твојим, и украсивши ме хаљином славе твоје красоте, покажи ме светлим званицом Царства твога, као милосрдан.

Слава, и сада, глас 7.

Гле, теби Владика талант поверава, душо моја, страхом прими дар, позајми дародавцу, раздајући убогима, и стекни пријатеља Господа, да би стала Њему с десне стране, када дође у слави, и да чујеш блажени глас: Уђи, слуго, у радост Господа твога. Ње ме удостој, Спасе, заблуделог, ради велике милости твоје.

Вход са Еванђељем.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

Затим: **(Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)**

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христe! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Стихъ: Γῆκω οὐ γὰρ μιλῆται, ἢ μὲν ὄχι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἐκ τῆς οὐρανίας, ἢ τὸν ἡμεῖς ἐκ τῆς οὐρανίας
 лѧ ѿ вѣѣхъ беззаконій ѣгѡ.

Прійдите вѣрнии, дѣланнѣ оубо рече вѣрнѣ: подавлетъ бо рабѡмъ богатство, и по равенству кийждо многоубогнѣмъ бѣгодати талантъ: ѡвѣ оубо мѣдрость да приноситъ дѣлы бѣгнѣи, ѡвѣ же сѣдѣетъ свѣтлости да совершатъ: да прѣвѣщатъ же словѡмъ вѣрнѣи, тайны ненадѣннѡмъ, и да расчюлетъ богатство оубогнѣмъ дрѣвнѣи. снѣце бо занмованнѡе многоубогнѣмъ, и гѣкѡ стрѡителѣе вѣрнѣи бѣгодати, вѣчнѣи радости сподобнѣмъ: тоѧ наѣз сподобнѣ хрѣтѣе бѣже, гѣкѡ члѣвѣколюбѣецъ.

На ѣ. Стихъ: Хвалите гѣа всѣи ѡзѣбѣи, похвалите ѣгѡ всѣи людѣе.

Ѣгда прійдешн во славу со аггѣльскнѣи силѣи, и сѣдешн на прѣтолѣ иисѣе разсѣдѣнѣи, да мѧ пѣстырю бѣгнѣи не разлѣчнѣи, пѣтнѣи бо деснѣи вѣснѣи, развѣрщѣннѣи же сѣтъ шѣи. да не оубо сѣз кѡзлѣннѣи грѣбаго мѧ грѣхѡмъ погнѣннѣи: но деснѣи мѧ сочѣтѣвѣ ѡвѣцѣмъ, снѣсн гѣкѡ члѣвѣколюбѣецъ.

Стихъ: Γῆκω οὐκ ἐπιβεβαιώθη μιλῆται ἡμεῖς, ἢ ἡμεῖς γὰρ ἐκ τῆς οὐρανίας
 ѣгѡ на наѣз, и истина гѣна прѣвѣщѣетъ во вѣкѣхъ.

Женнѣе добротѡю краснѣи пѣче вѣѣхъ человекѣхъ, призѣвѣннѣи наѣз кѣ трапѣзѣ дѣвнѣи чертѡга твоегѡ, нелѣпнѣи мѡнѣ зрѣкѣхъ прѣгрѣшѣннѣи совлѣцѣи, причѣстѣемъ стрѣдѣннѣи твоеѡхъ, и ѡдеждею славы оубо краснѣвѣ твоеѧ красотѣи, со вѣдннѣи свѣтла мѧ покажнѣ твоегѡ црѣтѣи, гѣкѡ милосѣрдъ.

Слава ѡцѣи и снѣи и стѡмъ дѣхъ, и нынѣ и приснѡ и во вѣкнѣ вѣкѡвѣ. ѧминѣ.

Гласъ 3: Сѣе тѣбѣ талантъ вѣка вѣвѣрѣетъ дѣшѣе мѡѧ: стрѣхомъ приимнѣ дѣрѣзъ, занмѣствѣннѣи дѣвшѣмъ тнѣ, раздаваннѣи ннѣшнѣмъ, и стѣжнѣи дрѣва гѣа, да стѣнешн ѡдѣснѣю ѣгѡ, ѣгда прійдетъ во славу, и оубо снѣи бѣжѣннѣи гласъ: внѣднѣи рабѣе вѣз радость гѣа твоегѡ. тоѧ достѡнна мѧ сотворнѣи снѣе заблѣднѣвшѣаго, великѣи раднѣ твоеѧ млѣтнѣ.

Тѣже вхѡдъ со ѣвѣемъ. И сѣеннѣи, бѣвѣла вхѡдъ, гласѡлетъ:

Бѣгѡсловѣннѣи вхѡдъ стѣихъ твоеѡхъ, всѣгда, нынѣ и приснѡ и во вѣкнѣ вѣкѡвѣ.
 Дѣикѡнъ гласѡлетъ: Прѣмѣдрѡсть, прѡсѣтнѣи.

Днѣкъ же: Свѣтѣе тнѣхнѣи стѣиѣи славы, безмѣртнѣагѡ, ѡцѣа нѣнагѡ, стѣагѡ бѣжѣннѣагѡ, иисѣе хрѣтѣе, пришедше на западъ солнѣа, внѣдѣвшѣе свѣтѣе вечернѣи, поѣмъ ѡцѣа, снѣа, и стѣаго дѣа, бѣа. достѡннѣи снѣи во всѣи времена пѣтѣе бѣтнѣи гласѣи прѣподѡбнѣи, снѣе бѣжнѣи, жнѣвѡтѣз даѣннѣи: тѣмѣже мѣрѣзъ тѧ славнѣтѣе.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: **Прокимен, Псалам 131, глас 6:** Васкрсни Господе у покој твој, Ти и Кивот светиње твоје.

Стих: Сети се Господе Давида, и све кротости његове.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге Изласка. (Глава 2, 5-10).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

А кћи Фараонова дође да се купа у ријеци, и дјевојке њезине ходаху крај ријеке; и она угледа ковчежић у трсци, и посла дворкињу своју те га извади. А кад отвори, видје дијете, и гле, дијете плакаше; и сажали јој се, и рече: то је Јеврејско дијете. Тада рече сестра његова кћери Фараоновој: хоћеш ли да идем да ти дозовем дојкињу Јеврејку, да ти доји дијете? А кћи Фараонова рече јој: иди. И отиде дјевојчица, и дозво матер дјетињу. И кћи Фараонова рече јој: узми ово дијете, и одој ми га, а ја ћу ти платити. И узе жена дијете, и одоји га. А кад дијете одрасте, одведе га ка кћери Фараоновој, а она га посини; и надјене му име Мојсије говорећи: јер га из воде извадих.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: **Прокимен, Псалам 132. Глас 4:** Гле шта је добро, или шта је красно, него када браћа живе заједно?

Стих: Као миро на главу, које силази на браду, браду Аронову.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову. (Глава 1, 13-22).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

А један дан кад синови његови и кћери његове јеђаху и пијаху вино у кући брата својега најстаријега, дође гласник Јову и рече: волови ораху и магарице пасијаху покрај њих, а Савеји ударише и отеше их, и побише момке оштријем мачем; и само ја један утекох да ти јавим. Док овај још говораше, дође други и рече: огањ Божији спаде с неба и спали овце и момке, и прождрије их; и само ја један утекох да ти јавим. Докле овај још говораше, дође други и рече: Халдејци у три чете ударише на камиле и отеше их, и побише момке оштријем мачем; и само ја један утекох да ти јавим. Докле овај још говораше, дође други и рече: синови твоји и кћери твоје јеђаху

Діаконы: Рѡнмемъ.

Сѣенникъ: Мнръ вѣмъ.

Діаконы: Премѣдрость. Рѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, Ѳсаломъ рѣа, гласъ 5: Воскрѣни гди въ покои твои, ты и кивотъ сѣбѣи твои.

Стихъ: Помани гди дѣда, и всю кротость егѡ.

Діаконы: Премѣдрость.

Чтѣцъ: Исхода чтѣнїе. [Глава 5, ст. 5-7.]

Діаконы: Рѡнмемъ.

Чтѣцъ:

Сниде дщѣрь фараѡнова и змытиса на рѣкѣ, и рабыни еѡ прождахѣ при рѣцѣ: и видѣвши ковчѣецъ въ лѣицѣ, пославши рабыню, взѡ и ѡверзи же, виднѣ отроца плѣдщесѡ въ ковчѣецѣ, и поцадѣ еѡ дщѣрь фараѡна, и рече: ѡ дѣтей евреѣикихъ сїе. и рече сестра егѡ дщѣри фараѡновѣ: хощеши ли призовѣ ти женѣ кормилицѣ ѡ евреѣи, и воздоитѣ ти отроца; и рече еѡ дщѣрь фараѡнова: иди. шедши же отроковица, призвѡ матерь отроцѣте. рече же къ ней дщѣрь фараѡнова: соблюди ми отроца сїе, и воздои ми еѡ: азъ же дамъ ти мзда. взѡ же отроца жена, и доаше еѡ. возмѣжавшѣ же отроцѣти, введе еѡ ко дщѣри фараѡновѣ, и бысть еѡ въ сына: и нарече ѡна емѣ мѡисей, глаголюци: ѡ воды взѡхъ егѡ.

Діаконы: Рѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, Ѳсаломъ рѣв, гласъ 4: Се что добро, или что красно, но еже жити брати въ дѣпѣ. **Стихъ:** Гакъ мѣро на главѣ, сходѣще на брадѣ, брадѣ аарѡну.

Посѣмъ возглашѣтъ діаконы: Повелѣте.

Свѣщенникъ же, взѣмъ ѡбѣма рѣкама кадильницѣ и свѣщникъ со свѣщѣю, стоитѣ предѣ сѣѡю трапѣзю, зрѡ къ востокумъ, и назнаменѡа крѣстѣ, глаголетѣ: Премѣдрость, прѡсѣти.

Тѡже ѡбратѣса на западъ къ народѣ, глаголетѣ: Свѣтъ хрѣтовъ просвѣщѣетѣ всѣхъ.

Чтѣцъ: Ёва чтѣнїе. [Глава 1, ст. 1-5.]

Діаконы: Рѡнмемъ.

Чтѣцъ:

Бысть гакъ дѣнь сѣи, сынове ѡвлевы и дщѣри егѡ пѡхѣ вїно въ домѣ брата своего старѣйшаго. и се вѣстникъ прїиде ко ѡвѣ, и рече емѣ: сѡрѡдги волѡвъ ѡрѡхѣ, и ѡслицы пасѡхѣса близъ ѡхъ: и прїшедше плѣнители плѣнїша ѡхъ, и отроки и зѣнша мечѣмъ, и спасѡхѣа азъ едїнъ, и прїидѡхъ возвѣстїти тебѣ. ещѣ семѣ глаголющѣ, прїиде ѡнъ вѣстникъ, и рече ко ѡвѣ: ѡгнь спадѣ съ нѣе, и пожже ѡвцы, и пѡстыри поадѣ подобнѣ: спасѡхѣа же азъ едїнъ, и прїидѡхъ возвѣстїти тебѣ. ещѣ семѣ глаголющѣ, прїиде ѡнъ вѣстникъ, и рече ко ѡвѣ: кѡнницы сотвориша начальства трѣи, и ѡкрѣнїша вельблѡды, и плѣнїша ѡхъ, и отроки и зѣнша мечи: спасѡхѣа же азъ едїнъ, и

и пијаху вино у кући брата својега најстаријега; А то вјетар велик дође испреко пустиње и удари у четири угла од куће, те паде на дјецу и погибоше; и само ја један утекох да ти јавим. Тада уста Јов и раздрије плашт свој, и остриже главу, и паде на земљу и поклони се. И рече: го сам изашао из утробе матере своје, го ћу се и вратити онамо. Господ даде, Господ узео; да је благословено име Господње. Уза све то не сагријеши Јов, нити рече безумља за Бога.

Свештеник: Мир ти.
 Чтец: И духу твоме.
 Ђакон: Премудрост.

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Сав народ у храму клечи. После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто: "Нека узиђе...", па опет клекну.

Чтец пева:

Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.

Свештеник кади јужну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих први.

Чтец:

Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади источну страну светог Престола, а чтец, певачи десне певнице и сав народ на десној страни храма клече. Чтец устане и говори стих други.

Чтец:

Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.

Појци и народ десне стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади северну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих трећи.

Чтец:

Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник одлази светом Предложењу, окади Пређеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи. Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева: "Нека узиђе молива моја као кадило преда Те." Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући: "Уздизање руку мојих као принос вечерњи."

прїидоуъ возвѣстїти тебѣ. ѿще семѹ глаголющѹ, ѿнъ вѣстникъ прїиде, глагола ѿвѣ:
сынѡмъ твоимъ, и дщерема твоимъ гадѹщымъ и пїющымъ оу брата своего
старѣйшаго, вnezапѹ вѣтръ великъ наиде ѿ пѹстыни, и коснѣа четырема оуглома
храминны, и падѣ храмина на дѣти твоѡ, и скончашася: спасоуа же азъ єдинъ, и
прїидоуъ возвѣстїти тебѣ. такъ [оуслышавъ] ѿвѣ, воставъ растерзà рѣзы своѡ, и
оустрижѣ власы главы своеѡ, [и посыпа перстїю главѹ свою,] и падъ на зѣмлю, поклонїса
[гдѣи], и рече: самъ нагъ ѿзыдоуъ ѿ чрева матери моеѡ, нагъ и ѡндѹ тамъ: гдѣ даде,
гдѣ ѡдѣтъ: ѿкъ гдѣи ѿзволїса, такъ бысть: бѹди ѿма гдѣне блгословенно [во вѣки]. во
вѣхъ сїхъ приключившихъ ємѹ ннчтоже согрѣшнѣ ѿвѣ предъ гдѣемъ [ниже оустнама
своима], и не даде бездѣла бѹ.

Свѣщенникъ глаголетъ: Мнрз тн.

И чтецъ: И дхови твоемѹ.

Дїаконъ: Премдрость.

Чтецъ поетъ: Да испрѣвїтсѣ мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою, воздѣанїе рѹкѹ
моѣю, жѣртва вечернаѡ.

Подобаетъ вѣдати, єгда чтецъ поетъ: Да испрѣвїтсѣ мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ
тобою: всн людїе сщїи во храмѣ и во олтарѣ, стоѡтъ на колѣнахъ молѡщесѣ. **Єгда же
начнетъ:** Воздѣанїе рѹкѹ моѣю: востаютъ. На прѡчїихъ же стїхѡхъ, да испрѣвїтсѣ, пѣнїа,
єгда которїи лїкъ поетъ, и вса страна стоїтъ: вторїи же лїкъ и страна народа
колѣна приклонѡютъ. Іерей же стоѡ во олтарѣ предъ стѡю трапѣзою, прїавъ кадїльницѹ
сз дѹмїамомъ, и кадїтъ: послѣдї же на да испрѣвїтсѣ, ѡдавъ кадїльницѹ и самъ іерей
приклонѣетъ колѣна молѡсѣ.

И по пѣнїи чтецѹ, лїкъ поетъ тоже.

Таже, чтецъ стїхъ а: Гдѣ, воззвауъ къ тебѣ, оуслыши ма, вонмнѣ гласѹ моленїѡ моего,
внегда воззваѣти мнѣ къ тебѣ.

Лїкъ: Да испрѣвїтсѣ мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою, воздѣанїе рѹкѹ моѣю,
жѣртва вечернаѡ.

Чтецъ, стїхъ б: Положн гдѣ, храненїе оустѡмъ моимъ, и двѣрь ѡграженїѡ ѡ оустнахъ
моихъ.

Лїкъ: Да испрѣвїтсѣ мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою, воздѣанїе рѹкѹ моѣю,
жѣртва вечернаѡ.

Чтецъ, стїхъ г: Не оуклоннѣ сердце моѣ въ словеса лѹкавствїѡ, нещевѣти виннѣ ѡ
грѣсѣхъ.

Лїкъ: Да испрѣвїтсѣ мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою, воздѣанїе рѹкѹ моѣю,
жѣртва вечернаѡ.

И пакн чтецъ поетъ: Да испрѣвїтсѣ мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою.

И лїкъ поетъ: Воздѣанїе рѹкѹ моѣю, жѣртва вечернаѡ.

И по исполненїи творимъ поклѡны трн.

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, тр-пљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Ђакон: Премудрост.

Појац: Алилуја. (велико)

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Појац: И духу твоме.

Ђакон: Читање Светог Јеванђеља по Матеју

Еванђеље од Матеја, зачало 102. (Глава 24,36-26,2)

Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

Ђакон:

Рече Господ својим ученицима: а о дану томе и о часу нико не зна, ни анђели небески, до Отац мој сам. Јер како је било у дане Ноја, тако ће бити и долазак Сина Човјечијега. Јер као што у дане пред потопом јеђаху и пијаху, жењаху се и удаваху до онога дана кад Ноје уђе у ковчег. И не схватише док не дође потоп и однесе све; тако ће бити и долазак Сина Човјечијега. Тад ће бити два на њиви: један ће се узети, а други оставити. Двије ће мљети на жрвњевима; једна ће се узети, а друга оставити. Стражите, дакле јер не знате у који ће час доћи Господ ваш. Али ово знајте: Кад би знао домаћин у које ће вријеме доћи лопов, стражио би и не би дао да му провали кућу. Зато и ви будите спремни; јер у који час не мислите доћи ће Син Човјечији. Ко је, дакле, тај вјерни и мудри слуга кога постави господар његов над својим домаћима да им даје храну на вријеме? Благо томе слуги кога господар његов, дошавши, нађе да чини тако. Заиста вам кажем: поставиће га над свим имањем својим. Ако ли тај рђави слуга рече у срцу своме: Неће мој господар још задуго доћи; и почне тући другове своје, а јести и пити с пијаницама; доћи ће господар тога слуге у дан када се не нада, и у час када не мисли, и расјећи ће га напола, и даће му удио са лицемјерима; ондје ће бити плач и шкргут зуба. Тада ће бити Царство небеско као десет дјевојака које узеше свјетилке своје и изиђоше у сретање женику. А пет њих бијаху мудре и пет луде. Јер луде, узевши свјетилке своје, не узеше са собом уља. А мудре узеше уље у посудама са свјетилкама својим. А будући да женик одоцни, задријемаше све, и поспаше. А у поноћи стаде вика: Ево женик долази, излазите му у сретање. Тада устадоше све дјевојке оне и украсише свјетилке своје. А луде рекоше мудрима: Дајте нам од уља вашег, јер се наше свјетилке гасе. А мудре одговорише говорећи: Да не би недостало и нама и вама, боље идите продавцима и купите себи. А кад оне отидоше да купе, дође женик, и спремне уђоше с њим на свадбу, и затворише се врата. А послије дођоше и оне друге дјевојке говорећи: Господару, Господару! Отвори нам. А он одговарајући рече им: Заиста вам кажем, не познајем

Поёмъ глаголетъ сщеникъ мѣтвѣ прѣнагъ ѣфрема:

Гдѣи ѣвѣко живота моего, дѣхъ праздности, оубиѣнїа, любоначїа и праздностиа не даждь ми. **[Поклонъ великіи.]**

Дѣхъ же цѣломудрїа, смиреномудрїа, терпѣнїа и любвѣ дѣрзи ми рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Вѣи гдѣи црїю, дѣрзи ми зрѣти моѣ прегрѣшнїа, и не ѡсѣждати брата моего: ѣкѡ бл҃гоговѣнъ єси во вѣки вѣкѡвъ. **[Поклонъ великіи.]**

Народъ: Ѧмїнь.

Іерей: Премудрость, прости, оубиѣшнмъ сѣагѡ ѣвїа. Миръ всѣмъ.

Лїкъ: И дѣхѡи твоемѣ.

Дїаконъ: Ѡ матдѣа, сѣагѡ ѣвїа чтенїе.

Лїкъ: Слава тебѣ гдѣи, слава тебѣ.

Сщеникъ: Кѡнмемъ.

Ѣвїае ѡ матдѣа, зачало рѣ.

Рече гдѣи своимъ оубиѣнїамъ: ѡ дни и часѣи пришествїа сїа челоѣческагѡ никтѡже вѣстѣ, ни ѡггѣи нѣнїи, токѡмѡ ѡцѣи моѣи єдинъ. ѣкоже бо бѣстѣ во дни нѡевы: такѡ бѣдетъ и пришествїе сїа челоѣческагѡ. ѣкоже бо вѣхѣ во дни прѣжде потѡпа, ѣдѣще и пїюще, женѡщїа и посагѡюще, до негѡже днѣи внїде нѡе въ ковчегъ: и не оубѣдѣша, дондеже прїиде вода, и взѡтѣ всѡ: такѡ бѣдетъ и пришествїе сїа челоѣческагѡ. тогда двѡ бѣдѣта на селѣ: єдинъ поемлетсѡ, а дрѡгїи ѡстаѡлетсѡ, двѣ мѣлющѣ въ жерновахъ: єдина поемлетсѡ, и єдина ѡстаѡлетсѡ. бдїте оубѡ, ѣкѡ не вѣстѣ, въ кїи часѣи гдѣи вѡшъ прїидетъ. сїе же вѣдїте, ѣкѡ ѡще бы вѣдалъ дѡмѣи владѣика, въ кѡю стѣражѣи тѣтѣ прїидетъ, бѣѡвъ оубѡ бы, и не бы дѡлъ подкопѣти хрѡма своего. сего рѡдѣи и вѣи бѣдїте готѡви, ѣкѡ вѡнѣже часѣи не мнїте, сїнъ челоѣческїи прїидетъ. ктѡ оубѡ єстѣи вѣрнїи рабѣи и мѣдрїи, єгѡже постѡвїтѣи гдѣи єгѡ на дѡмомъ своимъ, єже дѡдѣти ѣмъи пищѣи во вѣрема ѣхъ; бл҃женъ рабѣи тѡи, єгѡже пришедъ гдѣи єгѡ ѡѡрацѣтѣи такѡ творѡца. ѡмїнь глаголю вѡмъ, ѣкѡ на дѣи всѣмъ ѣмѣнїемъ своимъ постѡвїтѣи єгѡ. ѡще ли же речѣтѣи слѡбїи рабѣи тѡи въ сѣрдѣи своемъ, кѡснїтѣи гдѣи моѣи прїити: и начнѣтѣи бїтии клеѡрѣты своѡ, ѣсти же и пїтии сѣи пїѡницами: прїидетъ гдѣи рабѣи тѡгѡ въ дѣнѣи, вѡнѣже не чѣетъ, и въ часѣи, вѡнѣже не вѣстѣ. и прѡтѣшетъ єгѡи полѡи, и частѣи єгѡи сѣи невѣрнымии положїтѣи: тѣи бѣдетъи плачь и скрѣжетъи зѡѡмъ. тогда оубѡѡбнѣа црїтѣи нѣноеи десѡтїмъи дѣѡамъ, ѣже прїѡша свѣтїльнїки своѡ, и ѣзыдѡша въ срѣтѣнїеи женнхѣи. пѡтѣи же бѣи ѡи нїхъи мѣдрїи, и пѡтѣи ѡрѡднѡвы. ѡрѡднѡвыи же прїемшеи свѣтїльнїки своѡ, не взѡша сѣи соѡѡюи єлѣа. мѣдрїа же прїѡша єлѣи въ соѡдѣхъ, со свѣтїльнїкии своѡми. кѡснѡщѣи же женнхѣи, воздрѣмѡшасѡ всѡ, и спѡхѣи. полднѡции же вѡпльи бѣстѣи: сѣи женнхѣи гѡдѣтѣи, ѣсхѡдїте въ срѣтѣнїеи єгѡи. тогда вѡстѡвшеи всѡи дѣѡвыи тѣи, и оубѡрасїша свѣтїльнїкии своѡ. ѡрѡднѡвыи же мѣдрїимъи рѣша: дѡдїтеи нѡмъи ѡи єлѣаи вѡшегѡ, ѣкѡ свѣтїльнїцыи нѡшии оубѡсѡютъ. ѡѡѡщѡша же мѣдрїа, глаголюще: єдѡи кѡкѡ не дѡстѡнетъи нѡмъи и вѡмъ: ѣдїте же пѡчеи кѣи продающымъи, и кѡпїтеи сеѣи. ѣдѡщымъи же ѣмъи кѡпїти, прїидеи женнхѣи, и гѡтѡѡвыи внїдѡша сѣи нїмъи на брѡки: и зѡтворѣнѡи бѣиша двѣрїи. послѣднїи же прїидѡша и прѡчыи дѣѡвыи, глаголюще: гдѣи, гдѣи, ѡѡѡрзи нѡмъи. ѡнъи же ѡѡѡщѡѡвъ, речеи ѣмъи: ѡмїнь

вас. Стражите, дакле, јер не знате дана ни часа у који ће Син Човјечији доћи. Јер као што човјек полазећи на пут дозвола слуге своје и предаде им благо своје; И једноме даде пет таланата, а другоме два, а трећему један, свакоме према његовој моћи: и одмах отиде. А онај што прими пет таланата отиде те ради с њима, и доби још пет таланата. Тако и онај што прими два, доби и он још два. А који прими један, отиде те га закопа у земљу и сакри сребро господара свога. А послѣ дугог времена дође господар ових слуга, и стаде сводити рачун са њима. И приступивши онај што је примио пет таланата, донесе још пет таланата говорећи: Господару, предао си ми пет таланата; ево још пет таланата које сам добио с њима. А господар његов рече му: Добро, слуго добри и вјерни, у маломе си био вјеран, над многим ћу те поставити; уђи у радост господара својега. А приступивши и онај што је примио два таланта рече: господару, предао си ми два таланта; ево још два таланта која сам добио с њима. А господар његов рече му: Добро, слуго добри и вјерни, у маломе си био вјеран, над многим ћу те поставити; уђи у радост господара својега. А приступивши и онај што је примио један талант рече: господару, знао сам да си ти тврд човјек: жањеш гдје ниси сијао, и скупљаш гдје ниси вијао; Па се побојаш и отидох те сакрих талант твој у земљу; и ево ти твоје. А господар његов одговарајући рече му: Зли и лијени слуго, знао си да жањем гдје нисам сијао, и скупљам гдје нисам вијао: Требало је зато моје сребро да даш мјењачима; и дошавши, ја бих узео своје са добитком. Узмите, дакле, од њега талант, и подајте ономе што има десет таланата. Јер свакоме који има даће се; и претећи ће му; а од онога који нема, и што има узете се од њега. А неваљалога слугу баците у таму најкрајњу; ондје ће бити плач и шкргут зуба. А када дође Син Човјечији у слави својој и сви свети анђели са њим, тада ће сјести на пријесто славе своје. И сабраће се пред њим сви народи, и разлучиће их једне од других као пастир што разлучује овце од јаради. И поставиће овце са десне стране себи, а јарад са лијеве. Тада ће рећи Цар онима што му стоје са десне стране: Ходите благословени Оца мојега; примите Царство које вам је припремљено од постања свијета. Јер огладњех, и дадoste ми да једем; ожедњех, и напојисте ме; странац бијаш, и примисте ме; наг бијаш, и одјенусте ме; болестан бијаш, и посјетисте ме; у тамници бијаш, и дођосте ми. Тада ће му одговорити праведници говорећи: Господе, када те видјесмо гладна, и нахранисмо? Или жедна, и напојисмо? Кад ли те видјесмо странца, и примисмо? Или нага, и одјенусмо? Кад ли те видјесмо болесна или у тамници, и дођосмо ти? И одговарајући Цар рећи ће им: Заиста вам кажем: кад учинисте једноме од ове моје најмање браће, мени учинисте. Тада ће рећи и онима што му стоје с лијеве стране: Идите од мене, проклети, у огањ вјечни који је припремљен ђаволу и анђелима његовим. Јер огладњех, и не дадoste ми да једем; ожедњех, и не напојисте ме; странац бијаш, и не примисте ме; наг бијаш, и не одјенусте ме; болестан и у тамници бијаш, и не посјетисте ме. Тад ће му одговорити и они говорећи: Господе, када те видјесмо гладна или жедна, или странца или нага, или болесна или у тамници, и не послужисмо ти? Тада ће им одговорити говорећи: Заиста вам кажем: кад не учинисте једноме од ових најмањих, ни мени не учинисте. И ови ће отићи у муку вјечну, а праведници у живот вјечни. И када сврши Исус све ријечи ове, рече ученицима својима: Знате да ће за два дана бити Пасха, и Син Човјечији биће предан да се разапне.

глаголю вамъ, не вѣмъ васъ. бдите оубо, ѿкѡ не вѣсте днѣ, ни часѣ, бонъже снъ
 человекескїи прїидетъ. ѿкоже бо человекъ нѣкїи шходѣ призвѣ своѣ рабѣ, и предаде ѿмъ
 ѿмѣнїе своѣ. и овомѣ оубо даде пѣть талѣнтъ, овомѣ же двѣ, овомѣ же ѣднѣнъ,
 комѣждо протѣвѣ силы ѣгѡ: и шнде ѡбїе. шедъ же прїемый пѣть талѣнтъ, дѣла въ
 нѣхъ, и сотвори дрѣгїа пѣть талѣнтъ. тѣкоже и ѿже двѣ, прїверѣте и той дрѣгїа двѣ.
 прїемый же ѣднѣнъ, шедъ вкопѣ ѣгѡ въ зѣмлю, и скрѣ сребрѡ гѣнна своегѡ. по мнѡзѣ же
 времени прїиде гѣнъ рѣвѣ тѣхъ, и стѡзѣа съ нѣмн ѡ словесїи. и прїстѣпль пѣть
 талѣнтъ прїемый, прїнесѣ дрѣгїа пѣть талѣнтъ, глагола: гѣн, пѣть талѣнтъ мнѣ ѣсн
 прѣдалъ, сѣ дрѣгїа пѣть талѣнтъ прїверѣтѡхъ ѿмн. рече же ѣмѣ гѣн ѣгѡ: добрый рабе,
 блгїи и вѣрный, ѡ малѣ былъ ѣсн вѣренъ, надъ мнѡгимн тѣ поставлю: вниди въ радость
 гѣа твоегѡ. прїстѣпль же и ѿже двѣ талѣнта прїемый, рече: гѣн, двѣ талѣнта мнѣ ѣсн
 прѣдалъ, сѣ дрѣгїа двѣ талѣнта прїверѣтѡхъ ѿмн. рече же ѣмѣ гѣн ѣгѡ: добрый рабе,
 блгїи и вѣрный, ѡ малѣ мнѣ былъ ѣсн вѣренъ, надъ мнѡгимн тѣ поставлю: вниди въ
 радость гѣа твоегѡ. прїстѣпль же и прїемый ѣднѣнъ талѣнтъ, рече: гѣн, вѣдахъ тѣ,
 ѿкѡ жестокъ ѣсн человекъ: жнѣши, ѿдѣже не сѣалъ ѣсн, и собрѣеши, ѿдѣже не
 расточилъ ѣсн: и оубоѡвѣа шедъ скрѣхъ талѣнтъ твоей въ землїи, и сѣ ѿмашн твое.
 швѣщавъ же гѣн ѣгѡ, рече ѣмѣ: лѣкѣвый рабе и лѣнїиный, вѣдаше, ѿкѡ жнѣ,
 ѿдѣже не сѣахъ, и собрѣю, ѿдѣже не расточилъ: подобаше оубо тѣбѣ вѣдѣти сребрѡ
 моѣ торжннїкѡмъ, и прїшедъ ѡзъ взѣлъ былъ своѣ съ лѣхѡю. возмнѣте оубо ш
 негѡ талѣнтъ, и дадите ѿмѣщемѣ деѣтъ талѣнтъ. ѿмѣщемѣ бо
 вездѣ данѡ вѣдетъ, и прензвѣдетъ: ш немѣщѣагѡ же, и ѣже мнѣтѣа ѿмѣа,
 взѣто вѣдетъ ш негѡ. и неключнмаго раба вѣрзните во тмѣ
 кромѣшнню: тѣ вѣдетъ плачь и скрѣжетъ зѣвѡмъ. сїѣ глагола
 возгласн: ѿмѣа ѡушн слышати, да слышнтъ. ѣгда же прїидетъ снъ
 человекескїи въ славѣ своѣи, и всн стїи ѡггн съ нѣмъ, тогда сѣдетъ на
 прѣтолѣ славы своѣа: и соберѣтѣа прѣдъ нѣмъ всн ѡзыцы,
 и разлѣнтъ ѿхъ дрѣгъ ш дрѣга, ѿкоже пѣстырь разлѣаетъ овцы ш
 кѡзанцѣ. и поставнтъ овцы ѡдеснѡю себѣ, а кѡзанца ѡшѡюю. тогда
 речѣтъ црѣ шщымы шдеснѡю ѣгѡ: прїиднѣте благословѣннїи оца
 моего, наследѡнѣте оубоготованное вамъ црѣтѣе ш
 сложѣнїа мїра. взалкаха бо, и дайте мнѣ ѡстн: возжадаха, и напоите
 мѣ: страненъ вѣхъ, и введѡсте менѣ: нагъ, и ѡдѣасте мѣ: бѡленъ,
 и посѣтнѣте менѣ: въ темннцѣ вѣхъ, и прїидѡсте ко мнѣ. тогда швѣщѡютъ
 ѣмѣ прѣвѣдннцы, глаголюще: гѣн, когда тѣ вѣдѣхомъ ѡлѣща,
 и напоитѣхомъ; ѿлн жѣждѡща, и напоитѣхомъ; когда же тѣ вѣдѣхомъ
 странна, и введѡхомъ; ѿлн нага, и ѡдѣахомъ; когда же тѣ вѣдѣхомъ
 болаца, ѿлн въ темннцѣ, и прїидѡхомъ къ тѣбѣ; и швѣщавъ црѣ
 речѣтъ ѿмъ: ѡмннъ глаголю вамъ, понѣже сотворнѣте ѣднѡмѣ
 снхъ брѣтїи моѣхъ мѣншнхъ, мнѣ сотворнѣте. тогда речѣтъ и
 шщымы ѡшѡюю ѣгѡ: иднѣте ш менѣ проклѣтїи ко оубо
 готованный дѣволъ и ѡггелѡмъ ѣгѡ. взалкаха бо, и не дайте мнѣ
 ѡстн: возжадаха, и не напоите менѣ. страненъ вѣхъ, и не введѡсте
 менѣ: нагъ, и не ѡдѣасте менѣ: бѡленъ, и въ темннцѣ, и не
 посѣтнѣте менѣ. тогда швѣщѡютъ ѣмѣ и тїи, глаголюще: гѣн,
 когда тѣ вѣдѣхомъ ѡлѣща, ѿлн жѣждѡща, ѿлн странна, ѿлн нага,
 ѿлн бѡльна, ѿлн въ темннцѣ, и не послѣжнѣхомъ тѣбѣ; тогда швѣщѡетъ
 ѿмъ, глагола: ѡмннъ глаголю вамъ, понѣже не сотворнѣте ѣднѡмѣ
 снхъ мѣншнхъ, ни мнѣ сотворнѣте. и ѿдѣтъ снъ въ мѡкѣ вѣчнѡю,
 прѣвѣдннцы же въ жнѡтѣ вѣчннн. и вѣсть, ѣгда скончѣ ѿнѣз
 всѣа словеса сїа, рече оубоѡвѣа своѣмъ: вѣсте, ѿкѡ по двоѡ днѡ
 пѣсха вѣдетъ, и снъ человекескїи прѣданъ вѣдетъ на пропѣтїе.

Свештеник: Мир теби благовеститељу.

Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.

И даље ток Пређеосвећене, по обичају.
Тако треба да буде и у Велики Уторак, и у Велику Среду.

А ако нема Пређеосвећене:

Певамо на Господе повиках..., половину стихира, на 6. Стихира, глас 1: Господ који иде... (двапут). Достигавши верни... (двапут). Господе, тајна неизрецивог... (двапут). Слава, И сада: Господе који идеш на страдање... По њима вход са Еванђељем; и Светлости тиха... Такође прокимен, и Паримеји и Еванђеље. Затим, Удостој Господе... И јектенија: Допунимо вечерњу... На Стиховње, од истих стихира, стихира глас 5. Господе, учећи твоје ученике... Стих: К теби подижем очи своје... И опет исту стихиру. Стих: Помилуј нас, Господе,... Глас 8: Побојавши се браћо... Слава, И сада, глас исти: Другу Еву - Египћанку... Затим, Сада отпушташ... И остало уобичајено с поклонима. И по задњем Трисветом, и по Оче наш... Господе, помилуј, 12 пута. И молитва, Свесвета Тројице... и Нека је Име Господње...

И Отпуст.
Ово дакле вршимо у Уторак и у Среду.

Исполниши ѿ ѿлію, глаголетъ сѣенникъ: Миръ ти бѣгобѣствующемъ.

Дѣнь: Слава тебѣ, гдѣ, слава тебѣ.

И прочая прежде сѣенныхъ.

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ**На Повечерју трипеснец господина Андреја Критског.**

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спа-си, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бе-смртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 4)

Када (Те) призивах, услишао си ме, Боже правде моје; у жалости распространио си ме. Смилуј се на ме, и услиши молитву мо-ју. Синови људски, докле ћете бити тешка срца? Зашто волите сујету, и тражите лаж? А знајте да је Господ показао чудо на преподобноме Своме. Господ ће ме услишити када завапим к Њему. Гневите се и не грешите; го-ворите (тихо) у срцима својим, на постељама својим скрушите се. Принесите (Богу) жртву правде, и уздајте се у Господа. Многи говоре: Ко ће нам показати добра? Знаменова се на нама светлост Лица Твога, Господе. Дао си радост у срцу моме; умножише се плодови пшенице, вина и јелеја. У миру ћу уснути и починути, јер си ме Ти, Господе, јединога у нади настанио.

(Псалам 6)

Господе, немој ме јарошћу Твојом изобличити, нити ме гневом Твојим покарати. Помилуј ме, Господе, јер сам немоћан; исцели ме, Господе, јер се сметоше кости моје, и душа се моја смути веома. А Ти, Господе, докле ћеш? Окрени се, Господе, избави душу моју; спаси ме ради милости Твоје. Јер нема ко ће Те у смрти

Повечеріе великое

Сѣенникъ: Благословенъ бѣгъ нашъ, всегда, нынѣ и пріисно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Яминь. Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю небный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ съи, и вса исполнаи, сокровице блгнхъ и жизни подателю, прїиди и вселиса въ ны, и очисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Сѣи бже, сѣи крѣпкїи, сѣи безмертвнїи, помилуй насъ. трижды.

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и пріисно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Престѡа трїце, помилуй насъ: гдн, очисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣи, посети и исцѣли немощи наша, имене твоегѡ радн.

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и пріисно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Оче нашъ, иже съи на небехъ, да сватица и ма твое, да прїидетъ црѣтїе твое, да вдетъ вола твоя, ѡкво на небн и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и остави намъ долги наша, ѡкоже и мы оставляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сѣенникъ:

ѡкво твое съи црѣтво и сила и слава, оца и си и стѡму дхѣ, нынѣ и пріисно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чтецъ: Яминь. Гдн помилуй, **ѿ.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и пріисно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прїидите, поклонимса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонимса и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонимса и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ ѡ.

Внегда призвати мнѣ, оубыша мѣ бѣгъ правды моеа: въ скорен распространила мѣ съи. оубедри мѣ, и оубыши мѣтѣво моѡ. сынове человецестїи, доколѣ тяжкоердїи; всаю любите съетѣ, и ищете лжи; и оубѣдите, ѡкво оуднн гдѣ прѣвнаго своего: гдѣ оубышнть мѣ, внегда воззвати мнѣ къ немѣ. гнѣвайтеса, и не согрѣшайте: иже глаголетъ въ сердцахъ вашихъ, на ложахъ вашихъ оумилнѣтеса. пожрите жертѣво правды, и оуповайте на гдѣ. мнѡзи глаголютъ: ктѡ ивнѣтъ намъ блга; знаменаса на насъ свѣтъ лица твоегѡ, гдн. дѡлз съи всеелїе въ сердце моему, ѿ плода пшеницы, вина и елеа своего оумножишаса. въ мнрѣ вкѡпѣ оуенѣ и почи: ѡкво ты гдн, единаго на оупованїи вселнлз мѣ съи.

Псаломъ ѡ.

Гдн, да не ѡроетїю твоею ѡблчнши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накажешн мене. помилуй мѣ гдн, ѡкво немощенъ съемъ: исцѣли ма гдн, ѡкво сматѡшаса кѡсти моѡ. и душа моѡ сматѣса сѣла: и ты гдн, доколѣ; ѡбратнса гдн, и забави душѣ моѡ, спси

спомињати; и у аду ко ће Те славити? Уморих се у уздисању мојем, сваку ноћ квасим одар свој, сузама својим постељу моју обливам. Помути се од жалости око моје, остарих од свих непријатеља мојих. Одступите од мене сви који чините безакоња, јер услиша Господ глас плача мојега. Услиша Господ мољење моје, Господ молитву моју прими. Да се постиде и смуте сви непријатељи моји; да се поврате и што пре се постиде.

(Псалам 12)

Докле ћеш, Господе, заборављати ме до краја? Докле ћеш одвраћати Лице Своје од мене? Докле ћу се домишљати у души својој, мучити се у срцу својем дању и ноћу? Докле ће се узносити непријатељ мој нада мношћом? Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“ Они који ме угњетавају обрадоваће се ако посрнем. А ја се на милост Твоју уздах; обрадоваће се срце моје спасењу Твоме. Певаћу Господу - Добротвору моме, и псал-мопојаћу Имену Господа Вишњеге. Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) /3 поклона/.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој, на Тебе се поуздах, да се не постидим до века. Да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети. Нека се постиде они који узалуд безаконују. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Опомени се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Својој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне који греше на путу. Упутиће кротке на суд, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима који ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати (Бог) на путу који је изабрао. Душа ће се његова настанити у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је тврђава онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја усамљен и сиромаш. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и опрости све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни приањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

ма радн мѣти твоеа: ѿкѡ нѣсть въ смѣрти помнѣнїи тебѣ, во ѿдѣ же ктѡ
 ѿповѣстѣ тебѣ; оутрѣдѣхѣ въздыханїемъ моимъ, ѿзмыю на всѣхъ нѡщѣ лѡже мое,
 слезѣми моими постѣлю мою ѡмочѣ. сматѣла ѡ ѿрости ѡко мое, ѡветшѣхъ во вѣхъ
 вразѣхъ моихъ. ѡстѣпнѣте ѡ мене всѣ дѣлающїи беззаконїе, ѿкѡ оубѣлыша гдѣ гласъ
 плѣчи моегѡ. оубѣлыша гдѣ моленїе мое, гдѣ мѣтѣхъ моихъ прїятѣ. да постыдѣтѣся, ѿ
 сматѣтѣся всѣ врази мои: да возвратѣтѣся, ѿ оустыдѣтѣся сѣлѡ вѣкорѣ.

Псаломъ бѣ.

Докѡлѣ, гдѣн, забѣдѣши ма до конца; докѡлѣ ѡвращѣеши лице твое ѡ мене; докѡлѣ
 положѣ совѣты въ душѣ моѣй, болѣзнь въ сѣрдцѣ моемъ дѣнь ѿ нѡщѣ; докѡлѣ
 вознесѣтѣся врагъ мой на ма; прїзри, оубѣлыши ма гдѣн бже мой, просвѣтѣнѣ ѡчи мои, да
 не когдѣ оубѣ въ смѣртѣ. да не когдѣ речѣтѣ врагъ мой: оукрѣпѣхѣ на него. стѣжающїи
 ми возрадуютѣся, ѡще подвижутся. ѡзъ же на мѣтѣ твоѡ оуповѣхъ: возрадуютѣся сѣрдце
 мое ѡ спсѣнїи твоѣмъ. воспѡю гдѣви бѣгодѣлавшемъ мнѣ, ѿ пою ѿмени гдѣ вѣшнагѡ.
 Прїзри, оубѣлыши ма гдѣн бже мой, просвѣтѣнѣ ѡчи мои, да не когдѣ оубѣ въ смѣртѣ: да
 не когдѣ речѣтѣ врагъ мой: оукрѣпѣхѣ на него.

Слава ѡцѣ ѿ сѣнѣ ѿ сѣмомъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.
 ѿлладїа, ѿлладїа, ѿлладїа, слава тебѣ бже. **Трїжды.** Гдѣн помнѣнїи, **трїжды.**
 Слава ѡцѣ ѿ сѣнѣ ѿ сѣмомъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Псаломъ бѣ.

Въ тебѣ гдѣн, воздвнгохъ душѣ мою, бже мой на тѣ оуповѣхъ, да не постыжѣся
 во вѣкѣ, ниже да посмѣютѣся ми сѣ врази мои: ѿбо всѣ терпѣющїи тѣ, не постыдѣтѣся.
 да постыдѣтѣся беззаконнѣющїи вѡщѣ. пѡтѣ твоѡ гдѣн, скажѣ ми, ѿ стезѣмъ твоимъ
 наѣчи ма. настѣви ма на ѿстнѣ твоѡ, ѿ наѣчи ма: ѿкѡ ты ѣси бѣгъ спсѣ мой, ѿ тебѣ
 терпѣхъ вѣсь дѣнь. поманѣ щедрѡты твоѡ гдѣн, ѿ мѣти твоѡ, ѿкѡ ѡ вѣка сѣтъ.
 грѣхъ ѡности моеа, ѿ невѣдѣнїа моегѡ не поманѣ, по мѣти твоѣй поманѣ ма ты,
 радн бѣгости твоеа гдѣн. бѣгъ ѿ правѣ гдѣ, сѣгѡ радн законоположнѣтѣ согрѣшающимъ на
 пѡтѣ. настѣвнѣтѣ крѡткїа на сѣдѣ, наѣчнѣтѣ крѡткїа пѡтѣмъ своимъ. всѣ пѡтѣ гдѣн
 мѣтѣ ѿ ѿстнѣ, взыскѡющимъ забѣта сѣгѡ ѿ свнѣнїа сѣгѡ. радн ѿмене твоегѡ гдѣн, ѿ
 ѡчнѣти грѣхъ мой, многъ бо ѣсть. ктѡ ѣсть человекъ боѡнѣа гдѣ; законоположнѣтѣ
 сѣмъ на пѡтѣ, сѣгѡже ѿзвѡнѣ. душѣ сѣгѡ во бѣгнѣхъ водворнѣтѣся, ѿ сѣма сѣгѡ налѣднѣтѣ
 зѣмлю. держѣва гдѣ боѡщнѣа сѣгѡ, ѿ забѣтѣ сѣгѡ ѿвнѣтѣ ѿмъ. ѡчи мои вѣнѣ ко гдѣ,
 ѿкѡ тѡѡ ѿсторгнѣтѣ ѡ сѣтѣ нѡзѣ мой. прїзри на ма, ѿ помнѣнїи ма, ѿкѡ сѣннорѡдъ
 ѿ ннѣзъ сѣмъ ѡзъ. кѡрѣн сѣрдца моегѡ оумножнѣла, ѡ нѡждѣ моихъ ѿзвѣнѣ ма.
 внѣждѣ смнрѣнїе мое ѿ трѣдѣ мой, ѿ настѣви вѣа грѣхнѣ моа. внѣждѣ врагнѣ моа, ѿкѡ
 оумножнѣла, ѿ ненавнѣнїемъ неправѣднымъ возненавнѣдѣша ма. сохрани душѣ мою, ѿ
 ѿзбѣви ма, да не постыжѣся, ѿкѡ оуповѣхъ на тѣ. несѡбнѣнѣ ѿ правнѣ прнлѣплѣхѣ
 мнѣ, ѿкѡ потерпѣхъ тѣ гдѣн. ѿзбѣви бже, ѿлла ѡ вѣхъ скорѣнѣ сѣгѡ.

(Псалам 30)

У Тебе се, Господе, поуздах, да се не постидим довека: праведношћу Твојом избави ме, и изведи ме. Приклони и ухо Твоје мени, похитај да ме избавиш. Буди ми бог Заштитник, и дом прибежишта, да се спасем. Јер тврђава моја и прибежиште моје Ти јеси; и ради Имена Твога упутићеш ме, и во-дићеш ме. Избавићеш ме од замке ове коју ми скрише, јер си Ти Заштитник мој, Господе. У руке Твоје предајем дух свој; избавио си ме, Господе, Боже Истине. Омрзнуо си оне који се држе сујетних идола. А ја се у Господа уздам. Радоваћу се и веселићу се милости Твојој. Јер си погледао на понижење моје, спасао си од невоља душу моју, и ниси ме предао у руке непријатеља, поставио си на ширину ноге моје. Помилуј ме, Господе, јер сам жалостан; помути се од јада око моје, душа моја и утроба моја. Јер ишчиле у муци живот мој, и године моје у уздасима; изнеможе у сиромаштву снага моја, и кости моје сатреше се. Код свих непријатеља мојих бејаш поруга, а нарочито суседима мојим; и страх познаницима мојим; они ко-ји ме видеше напољу, побегоше од мене. Заборављен бих као мртав у људском срцу, бејаш као сасуд разбијени. Јер слушах клевету од многих боравећих који около, када се окупише заједно на мене, договараше се да узму душу моју. А ја се у Тебе, Господе, на-дам; рекох: Ти си Бог мој. У руци Твојој је жреб мој; избави ме из руку непријатеља мојих, и од оних који ме гоне. Засијај Лицем Твојим на слугу Твога, спаси ме милошћу Твојом. Господе, да се не постидим, јер Тебе призивах; да се посраме безбожници, и да упадну у пакао. Нек занеме усне лажљиве, које говоре на праведника безакоње, у охолости и са поругом. Како је велико мноштво доброте Твоје, Господе, коју си припремио онима који Те се боје, коју чиниш онима ко-ји се уздају у Тебе, пред синовима човечи-јим. Сакрићеш их у скровишту Лица Твога од метежа људског; ставићеш их под кров од језика свадљивих. Благословен је Господ, јер чудесно показа милост Своју у граду утврђеном. А ја рекох у малоумности мојој: одбачен сам од очију Твојих. Ради тога си услишио глас мољења мога, када завапих к Теби. Љубите Господа, сви верни Његови, јер Господ истину тражи, и узвраћа онима који премного чине охолост. Будите бодри, и нека ојача срце ваше, свих вас који се надате у Господа.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која проходи у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и расплату грешника видећеш. Јер си Ти, Господе, надање моје; Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима сво-јим заповедити за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ћете узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну

Псаломъ ѿ.

На тѣ гдѣи оуповахъ, да не постыжѣса во вѣкы, правдою твоєю избави мѧ, и
изми мѧ. приклони ко миѣ оухо твоє, оукори избави мѧ. бѣди ми въ бѣга
защитителя, и въ домъ прибежища, еже спсѣти мѧ. ѿкъ держава моѧ, и прибежище
моѣ єси ты: и ѿмене твоегѡ ради настаивши мѧ, и препитавши мѧ. избави мѧ ѿ
сѣти сеѧ, ѿже скрѣпѣ ми: ѿкъ ты єси защититель мой гдѣи. въ рѣчь твою предложѣ
дохъ мой: избавил мѧ єси гдѣи бже истинны. возненавидѣл єси хранящима сѣты
вотще: азъ же на гдѣи оуповахъ. возрадоуся и возвеселюся ѿ мѣти твоеѣи, ѿкъ
призрѣл єси на смиреніе моѣ, спасл єси ѿ надеждъ душъ моихъ. и неси мене затвори
въ рѣкѣхъ вѣжнихъ, поставил єси на пространнѣхъ нозѣхъ моихъ. помилуй мѧ гдѣи, ѿкъ
скорбѣю, сматѣла ѿростію око моѣ, душа моѧ и оутрѣба моѧ. ѿкъ исчезѣ въ болѣзнь
жнѣотъ мой, и лета моѧ въ вѣдѣніихъ: иже неможе ницетѡю крѣпость моѧ, и
кѡсти моѧ сматѡшася. ѿ вѣхъ врагъ моихъ быхъ поношеніе, и соудомъ моихъ
сѣлѡ, и страхъ знаѣмымъ моимъ: вѣдѣши мѧ конь вѣжаща ѿ мене. забвенъ быхъ
ѿкъ мертвъ ѿ сѣрца, быхъ ѿкъ соудъ побѣденъ. ѿкъ слышавъ гажденіе многихъ
жнѣщихъ окрестъ: вѣгда обратил я мѧ въ рѣчь на мѧ, прѣдъти душѣ моѣ совѣщавша.
азъ же на тѣ гдѣи оуповахъ, рѣхъ: ты єси бѣга мой. въ рѣчь твоєю жребіи мои, избави
мѧ изъ рѣки врагъ моихъ, и ѿ гонящихъ мѧ. просвѣти лице твоє на раба твоегѡ, спсѣ
мѧ мѣтїю твоєю. гдѣи, да не постыжѣса, ѿкъ призавъ тѧ, да постыдѣтѣса нечестивѣи,
и снѣдѡтъ во азъ. немы да вѣдѡтъ оустныи льстивыи, глаголющима на праведнаго
беззаконіе, гордыню и оуничиженіемъ. коль многое множетво елгости твоеѧ гдѣи, ѿже
скрѣпѣ єси боащымся тебе, соудавъ єси оуповающимъ на тѧ, предъ сыны
человѣческыи. скрѣпѣши ихъ въ тайнѣхъ лица твоегѡ ѿ матѣжа человѣческа: покрѣпѣши
ихъ въ кровѣхъ ѿ прѣрѣкѣнѣи ѿзыкъ. елгостенъ гдѣи, ѿкъ оудивѣ мѣть свою во градѣхъ
ѡграженѣи. азъ же рѣхъ во изстѣпленіи моємъ, ѿвѣрженъ єсмь ѿ лица очію твоею:
сегѡ ради оуслышал єси гласъ мѣтвы моѧ, вѣгда воззвахъ къ тебѣ. возлюбите гдѣи
всѣи прѣвенѣи єгѡ, ѿкъ истинны взыскаютъ гдѣи и воздаютъ изліше творящимъ гордыню.
мѣжайтѣса, и да крѣпѣтѣса сѣрдце ваше, всѣи оуповающѣи на гдѣи.

Псаломъ ѿ.

Живѣи въ помѡщи вышнаго, въ кровѣхъ бѣга нѣнаго водворитѣса. речѣтъ гдѣи:
застѣпникъ мой єси, и прибежище моѣ, бѣга мой, и оуповаю на него. ѿкъ тѡи
избавитъ тѧ ѿ сѣти лѡвчи, и ѿ словесѣхъ матѣжна. плещма своиа ѡсѣнитъ тѧ, и подъ
книжѣхъ єгѡ надѣшися. ордѣжемъ ѡбѣдетъ тѧ истина єгѡ, не оубошися ѿ страха
нощнаго, ѿ стрѣлы летѣща во дни, ѿ вѣщи во тьмѣхъ преходѣща, ѿ сѣща и вѣса
полденнаго. падѣтъ ѿ страны твоеѧ тысѣща, и тьма ѡдеснѡю тебе, къ тебѣ же не
приближитѣса. ѡбаче очіма твоима смѡтрѣши, и воздаѣнїе грѣшникѡвъ оузриши. ѿкъ
ты гдѣи, оупованіе моѣ, вышнаго положил єси прибежище твоє. не приидѣтъ къ тебѣ
сло, и раба не приближитѣса тѣлесн твоемѣ. ѿкъ аггѡмъ своимъ заповѣсть ѡ тебѣ,
сохранити тѧ во вѣхъхъ пѡтѣхъ твоихъ. на рѣкѣхъ возмѡдѣтъ тѧ, да не когда прѣткнѣши

наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Јер се на Мене поуздао, и избавићу га; покрићу га, јер позна Име Моје. Призваће Ме, и услишаћу га; са њиме ћу бити у невољи, избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин. 3 поклона.

Тада почињемо говорити следеће стихове (течно, без певања, ако је изван Велике Четрдесетнице; а ако је унутар ње, онда их певају оба хора), са слаткопојањем, полако, и високим гласом.

Почиње Први хор овако:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.

Други хор, исто.

Тако по реду сваки хор свој стих. Опет Први хор:

Послушајте до крајева земље. Јер је с нама Бог.

Па Други хор:

Моћници, покорите се. Јер је с нама Бог.

Ако ли опет ојачате, опет побеђени бићете. Јер је с нама Бог.

И замку коју замислите, разориће Господ. Јер је с нама Бог.

И реч коју изговорите, неће остати у вама. Јер је с нама Бог.

А страха вашег нећемо се бојати, нити ћемо се збунити. Јер је с нама Бог.

Господа пак Бога нашега, Њега ћемо светковати, и Он ће нам бити страх. Јер је с нама Бог.

И ако на Њега будем се надао, биће ми на освећење. Јер је с нама Бог.

И уздаћу се у Њега, и спасићу се Њиме, Јер је с нама Бог.

Ево ја и деца коју ми даде Бог. Јер је с нама Бог.

Народ који седи у тами, виде Светлост велику. Јер је с нама Бог.

Који живите у земљи и сенци смрти, Све-тлост ће обасјати вас. Јер је с нама Бог.

Јер нам се Дете роди, Син нам се даде. Јер је с нама Бог.

Њему је власт на рамену Његовом. Јер је с нама Бог.

И мира Његовог нема границе. Јер је с нама Бог.

И назива се име Његово - Великог Савета Ангел. Јер је с нама Бог.

Чудан, Саветник. Јер је с нама Бог.

Бог Моћни, Властодржац, Кнез мира. Јер је с нама Бог.

Отац будућега века. Јер је с нама Бог.

Кад се заврше стихови, пева се опет:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.

Први хор: Слава... С нама је Бог...

Други хор:

И сада... С нама је Бог... Тада оба хора заједно: Јер је с нама Бог.

И одмах следеће тропаре:

ѡ ка́мень но́гѸ твоѡ. на ѡпѣда ѡ васілііка настрѣпши, ѡ попереши львѡ ѡ сміа. ѡкѡ на ма ѡповѡ, ѡ ѡзбѡлю ѡ: покрью ѡ, ѡкѡ познѡ ѡма моѡ: воззовѣтъ ко мнѣ, ѡ ѡслабшѸ ѡгѡ: съ нѡмъ ѡемъ въ скорѣн, ѡзмѸ ѡгѡ: ѡ прослѡблю ѡгѡ: долготѡю днѣи ѡполню ѡгѡ, ѡ гавлю ѡмѸ спсѣніе моѡ.

Слава ѠцѸ ѡ сѡн ѡ стѡмѸ дѸх, ѡ нынѣ ѡ прѡснѡ ѡ во вѣкѡи вѣкѡвъ. ѡмѡнь.
 ѡлнлѡѡта, ѡлнлѡѡта, ѡлнлѡѡта, слава тебѣ вѣже. **Трижды.** Гдѡ помѡлѡѡ, **трижды.**
 Слава ѠцѸ ѡ сѡн ѡ стѡмѸ дѸх, ѡ нынѣ ѡ прѡснѡ ѡ во вѣкѡи вѣкѡвъ. ѡмѡнь.

Тѡже начинѡемъ глаголати стѣхѡи со сладкопѣніемъ, не скорѡ, ѡ великимъ гласомъ.

Первыи ликъ: Съ нѡми бѣзъ, раздѡмѣйте гзыцы, ѡ покарѡйтеѡ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.
Вторый ликъ, тѡже. Тѡже по чѡнѸ кѡждѡ ликъ своѡ стѣхъ.

Первыи ликъ: ѡслабшите до послѣднихъ землѡ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

Вторый ликъ: Мождѡи покарѡйтеѡ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡще во пѡки возмѡжете, ѡ пѡки побѣждѣни бѡдете: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡ ѡже ѡще совѣтъ совѣщавѡете, разорѡтъ гдѡ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡ слово, ѡже ѡще возглаголете, не пребѡдетъ въ васъ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

Стрѡха же вѡшегѡ не ѡбѡиѡса, ниже смѡтѡиѡса: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

Гдѡ же бѡ нѡшего тѡгѡ ѡстѡимъ, ѡ тѡи бѡдетъ нѡмъ въ стрѡхъ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡ ѡще на негѡ надѣѡса бѡдѸ, бѡдетъ мнѣ во ѡсѡпѣніе: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡ ѡповѡѡ бѡдѸ на негѡ, ѡ спавѡса ѡмъ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

Сѡ ѡзъ ѡ дѣтѡи, ѡже мѡ дадѡ бѣзъ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

Лѡдѡе ходѡциѡи во тѡмѣ, вѡдѡша свѣтъ вѡлѡи: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

Живѡциѡи во странѣ ѡ сѣни смѡртѡнѣи, свѣтъ возѡѡетъ на вы: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡкѡ ѡтрѡчѡ родѡса нѡмъ, сѡнъ, ѡ дадѡса нѡмъ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡгѡже начѡльство бѡиѡтъ на рѡмѣ ѡгѡ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡ мѡра ѡгѡ нѣѡтъ предѣла: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡ нарицѡетѡ ѡма ѡгѡ, велика совѣта ѡгѡ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

Чѡденъ совѣтѡникъ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡгѡ крѣпокъ, властѡитель, начѡльѡникъ мѡра: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

Ѡцѡ бѡдѡцагѡ вѣка: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡполнѡвшимъ же ѡ стѣхѡмъ, ѡкѡ предрѣѡса, поѡтѡса:

Съ нѡми бѣзъ, раздѡмѣйте гзыцы, ѡ покарѡйтеѡ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡ пѡки ѡдѡнѡцею ѡ ѡбѡѡ ликъѸ.

Слава ѠцѸ ѡ сѡн ѡ стѡмѸ дѸх.

Первыи ликъ: Съ нѡми бѣзъ.

ѡ нынѣ ѡ прѡснѡ ѡ во вѣкѡи вѣкѡвъ. ѡмѡнь.

Вторый, тѡже: Съ нѡми бѣзъ.

Тѡже двѡ лика вкѡпѣ: ѡкѡ съ нѡми бѣзъ.

ѡ ѡѡе настоѡциѡа трѡпарѡи.

Први хор:

Прошавши дан, благодарим Ти, Господе; вече са ноћију, даруј ми без греха, Спасе, и спаси ме. се обмане избавимо лукавога, анђелску песму кличемо: Свети, Свети, Свети, Трисвети Господе, помилуј и спаси нас. Амин.

Други хор:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Прошавши дан, славословим Те, Владико, вече са ноћију, без саблазни даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Оба хора:

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Прошавши дан, песмословим Те, Свети, вече са ноћију, без зависти даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Бестелесне природе Херувими, неућутним песмама Тебе славослове. Шестокрилна жива бића Серафими, непрестаним гласима Тебе преузносе. Анђеоске све војске, трисветим песмама Тебе похваљују. Јер си Ти пре свију Сушти Отац, и Сабеспочетног имаш Твојега Сина. И Равночасног носиш Духа Живота, Тројице јављајући нераздељивост. Пресвета Дјево, Мати Божја, и ви Очевидци и Служитељи Логоса. Пророка и Мученика сви хорови, који бе-смртни имате живот. За све се молите усрдно, јер сви ми јесмо у бедама. Да се обмане избавимо лукавога, анђел-ску песму кличемо: Свети, Свети, Свети, Трисвети Господе, помилуј и спаси нас. Амин.

И одмах, нижим гласом:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истини-тог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

И одмах ове стихове: Пресвета Владичице...

Први стих се говори 3 пута, сви остали 2 пута, а последњи И помилуј нас (1 пут.)

Пресвета Владичице Богородице, моли за нас грешне.

Све Небеске Силе светих Анђела и Арханђела, молите за нас грешне.

Свети Јоване, Пророче и Претечо и Крститељу Господа нашег Исуса Христа, моли за нас грешне.

Свети славни Апостоли, Пророци и Мученици, и сви Свети, молите за нас грешне.

Первыи лікы:

Дѣнь прешѣдз, бѣгодарю тѣ гдѣ, вечерз, прошѣ, съ нощію безъ грѣхѣ подѣждь мнѣ спсе, и спси ма.

Вторыйи лікы: Слава оцѣ и сиу и стѣомѣ дхѣ.

Дѣнь прешѣдз, словоблю тѣ вѣко, вечерз, прошѣ, съ нощію безсобоузнство подѣждь мнѣ спсе, и спси ма.

Два ліка: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

Дѣнь прешѣдз, пѣсноблю тѣ сѣбѣи, вечерз, прошѣ, съ нощію ненавѣченз подѣждь мнѣ спсе, и спси ма.

Безплѣтное състество херувимское, немѣлчными пѣсьми тѣ словоблѣтъ. шестокрыльнѣ живѣтнѣ серафимѣ, непрестанными гласы тѣ превозноушѣтъ: ѡггловѣ же всѣ вѣнства трисѣбими пѣсьми тѣ восхвалѣютѣ. прѣжде бо всѣхъ съи сыи оцѣ, и собезначѣльна имѣши твоего сѣа: и равночѣтна носѣи дхѣ жнзнь, трѣцы гѣвлѣши нераздѣльное. пресѣла дѣво мѣти бжѣа, и нѣже слова самовѣдцы и слдги: прѣрокъ же и мѣнкъ вси ліцы, гѣкѣ безмѣртнѣ имѣще жнзнь: ѡ всѣхъ молнѣса прилѣжнѣ, гѣкѣ вси съмы въ бѣдѣхъ. да прѣлестн нѣзѣвальшесѣ лѣкавагѣ, ѡггльскѣю вопіемъ пѣсьнѣ: сѣбѣи, сѣбѣи, сѣбѣи, трисѣбей гдѣ, помнѣи и спси насъ, ѡминь.

И ѡбѣе нѣзкнѣмъ гласомъ, исповѣданіе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бѣа оцѣ вседержнѣтелѣ, творцѣ нѣбѣ и земнѣ, вѣднѣмымъ же всѣмъ и невѣднѣмымъ. и во єдинаго гдѣ ина хрѣтѣ, сѣа бжѣа, єдинороднаго, нѣже ѡ оцѣ рождѣннаго прѣжде всѣхъ вѣкѣ: свѣта ѡ свѣта, бѣа истинна ѡ бѣа истинна, рождѣнна, не сотворѣнна, єдиносѣщна оцѣ, имѣже всѣ быша. насъ радн чѣловѣкѣ, и нашегѣ радн спасѣнѣа, шѣдшаго съ нѣсѣ, и воплотнѣвшѣа ѡ дхѣ сѣа и мѣи дѣвы, и вѣчѣлѣвшѣа. распѣтаго же за ны при понтнѣстѣмъ пѣлатѣ, и страдѣвша, и погрѣбѣнна, и воискрѣшаго въ трѣтнѣ дѣнь по писаннѣмъ. и возшѣдшаго на нѣбѣ, и сѣдѣща ѡдѣснѣю оцѣ. и пакн гравѣщаго со славою, суднѣи живѣимъ и мѣртѣвымъ, съгѣже црѣтѣю не вѣдетѣ концѣ. и въ дхѣ сѣаго, гдѣ, живѣотворѣщаго, нѣже ѡ оцѣ нѣходѣщаго, нѣже со оцѣмъ и снѣомъ спокланѣема и славнома, глаголѣвшаго прѣрокнѣ. во єдинѣ сѣбѣю собѣорнѣю и ѡплѣскѣю црѣковѣ. исповѣдѣю єдино крѣщеніе, во ѡставлѣннѣ грѣхѣвъ. чѣю воискрѣнѣа мѣртѣвѣхъ: и жнзнь вѣдѣщагѣ вѣка. ѡминь.

И ѡбѣе, Пресѣла: всѣ глаголѣтѣса по двѣжды, кромѣ Пресѣла вѣчѣе, съже глаголѣтѣса трнѣжды.

Пресѣла вѣчѣе вѣе, молнѣ ѡ насъ грѣшнѣхъ.

Всѣ нѣнѣмыѣ снлы сѣбѣхъ ѡггль и ѡрхѣггль молнѣте ѡ насъ грѣшнѣхъ.

Сѣбѣи іѣаннѣ прѣрѣче, и прѣтѣе, и крѣтнѣтелю гдѣ нашегѣ ина хрѣтѣ, молнѣ ѡ насъ грѣшнѣхъ.

Сѣи славнои ѡплѣ, прѣрѣцы и мѣнцы, и вси сѣи, молнѣте ѡ насъ грѣшнѣхъ.

Преподобни и Богоносни Оци наши, Пастири и Учитељи васељене, молите за нас грешне.

Овде се говори и Свети храма.

Непобедива и неуништива и Божанска сило Часнога и Животворнога Крста, не остави нас грешне.

Боже, очисти нас грешне.

Боже, очисти нас грешне. И помилуј нас.

Чтец: Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Тропар у Уторак на глас 8:

Невидљивих непријатеља мојих неспава-ње знаш, Господе, и јаднога тела мога немоћ познајеш, Творче мој. Зато у руке Твоје предајем дух мој. Покри ме крилом Твоје доброте, да не заспим на смрт; и умне очи моје просветли насладом божанских речи Твојих, и подигни ме у време потребно на Твоје славословље, јер си Ти једини Благ и Човекољубац.

Стих: Погледај на ме и услиши ме, Господе Боже мој.

Како је страшан суд Твој, Господе, кад Ангели буду присутни, људи довођени, књиге отворане, дела испитивана, помисли ис-траживане? Какав ће суд бити мени зачето-ме у гресима? Ко ће ми пламен угасити? Ко ће ми таму просветлити? - ако ме Ти, Госпо-де, не помилујеш, као Човекољубац.

Слава:

Сузе ми дај, Боже, као некада жени грешници; и удостој ме да омијем ноге Твоје, које су ме од пута обмане ослободиле; и миро миомирисно Теби да принесем - живот чист, изграђен мојим покајањем, да и ја чујем љубљени глас Твој: вера Твоја спаси те, иди с миром!

Прѣвнн и бѣгонннн Оѣцѣи нашіи, пастыре и оучителие вселенныа, молите ѡ насъ грѣшныхъ.

Здѣ же глаголетсѧ и сѣѣн храма.

Неповѣдимаа, и непостижимаа, и бжественнаа сіло ѿтнѧго и животворѧцаго крѣта, не ѡстаѣи насъ грѣшныхъ.

Бже, ѡчисти насъ грѣшныхъ.

Бже, ѡчисти насъ грѣшныхъ, и помилди насъ.

Чтецъ: Сѣѣн бже, сѣѣн крѣпкій, сѣѣн безсмертнн, помилди насъ. **Трижды.**

Слава Оѣѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѡвѣ. ѧминь.

Престѧа трѣце, помилди насъ: гдн, ѡчисти грѣхн нашіа: вѣко, прости беззаконїа нашіа: сѣѣн, посети и исцѣли немощи нашіа, ѧмене твоего ради.

Гдн помилди, **трижды.**

Слава Оѣѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѡвѣ. ѧминь.

Оче нашіа, ѧже сн на нѣсѣхъ, да свѣтитсѧ ѧма твоѡ, да прндетсѣ црѣтѣе твоѡ: да бдетсѣ бола твоа, ѧко на нѣсн и на земли. хлѣбъ нашіа насѣщнн дждь намъ днесь, и ѡстаѣи намъ долги нашіа, ѧкоже и мы ѡстаѣлаемъ должнкѡмъ нашімъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣваго.

Сщеникѣ:

ѧко твоѡ сѣтѣ црѣтво и сіла и слава, Оѣѣ и снѣ и сѣѧго дха, нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѡвѣ

Ликъ: ѧминь.

И поѡмъ тропарн сѧ, во гласъ ѧ:

Невидимыхъ вѣгъ моихъ несыпанїе вѣси гдн, и окаанныа плѡти моеа неможѣнїе вѣси создѧвн мѧ. тѣмже въ рѣцѣ твоѡ предаю дхѣ мой, покрѣи мѧ крнлѡма твоѡа бгостн, да не когда оуенѣ въ смѣртѣ, и оумныа моѡ очн просѣтн въ наслаждѣнїе бжественныхъ словѣсъ твоихъ, и воздвнгни мѧ во вѣмѧ бгпоптрѣено къ твоѡму словѡбїю, ѧко сдннъ бгъ и члѣвѣколюбецъ.

Сѣѣн: Прнзри, и оуслыши мѧ, гдн бже мой:

ѧко страшенъ сдъ твоѡ гдн, ѧггломъ предстоѧщымъ, челоѣкѡмъ вводнмымъ, кннгамъ разгнѣѣмымъ, дѣломъ испытѣемымъ, помыслѡмъ нѣтазѣемымъ: кн сдъ бдетсѣ мнѣ зачѡмѣ во грѣсѣхъ; кто ми пламень оугаснтъ; кто ми тѣмѣ просѣтнтъ; ѧще не ты гдн, помилдѣши мѧ, ѧко члѣвѣколюбецъ.

Слава Оѣѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ.

Слезы мнѣ дждь бже, ѧкоже нногда женѣ грѣшницѣ: и сподѡбен мѧ ѡмочннн нѡзѣ твоѡ, ѧже мѧ ѡ пѣтн прѣлестн свободншыа, и мѣро бгдохнїа тебѣ прносннн, жнтїе чисто, покаанїемъ мнѣ создѧннѡе, да оуслышд и ѧзъ желѧемн твоѡ гласъ: вѣра твоа спсѣ тѧ, ндн въ мнрѣ.

И сада:

Богородичан:

Твоју непостидну наду, Богородице, имајући, спасићу се; Твоју заштиту стекавши, Свепречиста, нећу се уплашити; разгонићу непријатеље моје и победићу их, имајући као оклоп једино заштиту Твоју. И Твоју свемоћну помоћ молећи, кличем ти: Владичице, спаси ме молитвама Твојим, и подигни ме из мрачног сна да Ти славословим, силом из Тебе оваплоћенога Сина Божијег.

Господе помилуј. (40 пута.)

Слава, И сада: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Јереј: Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исуса Христа, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитву ову Василија Великог:

Господе, Господе, Који си нас избавио од сваке стреле која лети дању, избави нас и од сваке ствари која проходи у тами. Прими жртву вечерњу - руку наших уздање. Удостој нас да и ноћно поприште беспорочно прођемо, неискушани од зла; и избави нас од сваке смућености и бојазни, који нам ђаво причињава. Даруј душама нашим умиљење, и мислима нашим старање о испитивању на страшном и праведном Суду Твоме. Прикуј тела наша страху Твоме, и умртви удове наше што су на земљу, да се и почивањем у сну просветлимо гледањем судова Твојих. Одагнај пак од нас свако маштање неприкладно, и штетну похоту. И подигни нас у време молитве, утврђене у вери, и напредујући у заповестима Твојим, благовољењем и добротом Јединороднога Сина Твога, са Којим си благословен, са Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Тебијединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када будеш судио. Гле, у безкоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу

И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмѣнь.

Гѣорѡдиченъ:

Непостыднѡ, вѣце, надеждѡ твоѡ ѿмѣа, спасѣа, предстательство твоѡ стажаѡвъ, пречѣтаа, не оубоѡса: поженѡ врагѡ моѡ, и побѣждѡ ѿ, во єдинѡ ѡболикѣса, ѡакѡ въ бронѡ кровѡ твоѡ, и всемогущѡ твоѡ поможѡ, молаѣса вопію ти: влѣще, спси ма мѣтвами твоими, и возстаѡ ма ѡ мрѣчнагѡ сна къ твоємѡ славолюбію, сілою нѣ тебе воплощѡшагѡса сна ежѡа.

Чтѣецъ: Гдѣ помѡлѡи, мѣ.

Слава оцѡ и сѡ и сѡмомѡ дхѡ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмѣнь.

Чтѣнѣншѡю херувѡимъ, и славѣнѣншѡю безъ сравненѡа серафѡимъ, безъ истлѣнѡа бѣа слова рѡждшѡю, сщщѡю вѣщѡ тѡа величаемъ.

Именемъ гдѣнимъ бѣгословѡ, ѡтче.

Іерей: Мѣтвами сѣбѣи оѡтѣцъ нашихъ, гдѣ иже хрѣте еже нашъ, помѡлѡи насъ, насъ.

Чтѣецъ: ѿмѣнь.

И мѣтѡ сѡ великагѡ васіліа:

Гдѣ гдѣ, ѡзбавлѣн насъ ѡ всѡкѡа стрѣлы летѡщѡа во днѣ, ѡзбави насъ и ѡ всѡкѡа вѣщи во тѣмѣ преходѡщѡа. прѣимѡ жѣртѡвѡ вечернюю рѡкъ нашихъ воздѣанѣе. сподѡбен же насъ и ношнѡе поприще безъ порока прѣитѣ, ненекѡшѣны ѡ слыхъ. и ѡзбави насъ ѡ всѡкагѡ смѡщѣнѡа и боѡзни, ѡже ѡ дѡвола намъ прѣбывѡщѡа. дѡрѡн дѡшѡамъ нашымъ оумленѣе, и помыслѡмъ нашымъ попечѣнѣе, єже на страшнѣмъ и прѡведнѣмъ твоємъ сдѣѣ испытанѡа. пригвоздѣн страхѡ твоємѡ плѡти нашѡ, и оумертѡвѣн оудѡ нашѡ сщщѡа на землѣ: да и сѡннымъ безмѡлѡвѣемъ просвѣтѣмъа зрѣнѣемъ сдѣевъ твоихъ. ѡнѡи же ѡ насъ всѡкое мечтанѣе неподѡбное, и похоть вреднѡ. возстаѡи же насъ во времѡ молѣтѡвы, оутѡверждѣны въ вѣрѣ, и прѣспѣвѡщѡа въ заповѣдѡхъ твоихъ, бѣговолѣнѣемъ, и бѣгослѡвѡ єдиннорѡднагѡ сна твоегѡ: съ нимъ же бѣгословѣнъ єси, съ прѣстѡимъ, и бѣгимъ, и живѡтѡворѡщимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

И ѡбѣ: Прѣидѣте, поклонѣмъа црѣви нашемѡ бѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмъа и припадѣмъ хрѣтѡ, црѣви нашемѡ бѣ.

Прѣидѣте, поклонѣмъа и припадѣмъа самомѡ хрѣтѡ, црѣви и бѣ нашемѡ.

Тѡже ѡломъ ѡ.

Помѡлѡи ма еже, по величѣнѡ мѡлѡсти твоѡи и по мнѡжѣствѡ щѣдрѡтѡ твоихъ ѡчѡстѡи беззакѡнѣе моѡ. нанпѡче ѡмѡи ма ѡ беззакѡнѡа моегѡ, и ѡ грѣхѡ моегѡ ѡчѡстѡи ма. ѡакѡ беззакѡнѣе моѡ ѡзъ знаю, и грѣхъ моѡ прѣдо мнѡю єсть вѡнѡ. тебе єдинѡмѡ согрѣшѡихъ, и ѡкѡвое прѣдъ тобою сотѡорѡихъ, ѡакѡ да ѡправдѡшѡса во словѣсѣхъ твоихъ, и побѣдѡши, вѡгда сдѡитѡи ти. єе бо въ беззакѡнѡихъ зачатъ єсмъ, и во грѣсѣхъ рѡдѡ ма матѡи моѡ. єе бо истѡнѡ возлюбѡлъ єси, безвѣстѡнаа и тѡннаа

се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 101)

Господе, услиши молитву моју, и вапај мој Теби да дође. Не одврати Лице Твоје од мене; у дан када сам жалостан, приклони ми ухо Твоје; у дан када Те призовем, брзо ме услиши. Јер ишчезоше као дим дани моји, и кости моје као суве гране сасушише се. Покошен бих као трава, и исакну срце моје, јер заборавих јести хлеб свој. Од гласа уздисања мога, прилепи се кост моја месу моме. Постадох сличан роди у пустињи, бејаш као ноћна врана на зидинама; бдех и бих као птица, усамљена на крову (куће). Сав дан ми се ругаху непријатељи, и који ме хвалише заклињаху се против мене. Јер прашину као хлеб једох, и пиће своје с плачем мешах, пред лицем гнева Твога и срџбе Твоје, јер уздигавши, низвргао си ме. Дани моји као дим прођоше, и ја као трава изсахнух. А Ти, Господе, довека остајеш, и спомен је Твој из нараштаја у нараштај. Кад услишиш поми-ловаћеш Сиона, јер је време смилovati се на њега, јер је дошло време. Јер омиле слугама Твојим камење његово, и за прах његов сажа-лиће се. И уплашиће се народи Имена Твога, Господе, и сви цареви земаљски Славе Твоје. Јер ће Господ сазидати Сион, и јавити се у Слави Својој. Погледа на молитву смирених, и не презре мољење њихово. Да се напише ово потоњем нараштају, а народ који се изграђује хвалиће Господа. Јер погледа са висине свете Своје, Господ са неба на земљу погледа, да чује уздисање сужања, да одре-ши синове усмрћених. Да би објавили Име Господње на Сиону, и хвалу Његову у Јерусалиму, када се саберу народи заједно, и цареви да служе Господу. Одговорио му је на путу моћи његове. Малобројност дана мојих објави ми; не узведи ме у преполовљење дана мојих. Кроз нараштај нараштаја лета су Твоја. У почетку си ти, Господе, земљу основао; и дела руку Твојих су небеса. Она ће проћи, а Ти остајеш; и све ће као одећа оветшати, и као хаљину савићеш их, и измениће се. А Ти си исти, и година Твојих неће нестати. Синови слугу Твојих настаниће се, и семе њихово ће до века добро напредовати.

премудрости твоеѧ гавѣлъ мнѣ ѣси. ѡкропиши мѧ ѹсѡпомъ, и ѡчищуеши мѧ, и паче снѣга ѡбѣлюеши. духъ моєѹ даенъ радость и веселіе, возрадуются кости смиренныя. ѡврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѧ беззаконїа моѧ ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во ѡтробѣ моеѣ. не ѡвержи мене ѡ лица твоегѡ, и доуха твоегѡ стѣгнѡ не ѡмни ѡ мене. возрады мнѣ радость спасенїа твоегѡ, и дохоми влчнми ѡтверди мѧ. научи беззаконныя пѣтѣми твоими, и нечестивїи къ тебѣ ѡвратятца. ижебѣи мѧ ѡ кровей бже, бже спасенїа моєгѡ, возрадуются азѣкъ мой правдѣ твоеѣ. гдѣ, ѡчисти мѧ ѡверзеши, и ѡчисти мѧ возвестятъ хвалѣ твоѡ. ѣкѡ аще бы вохотѣлъ ѣси жертвы, далъ быхъ ѡубо: всеожженїа не блговолїши. жертва бл доухъ сокрѡшенъ: сердце сокрѡшенно и смиренно бл не ѡнчижитъ. ѡблжи гдѣ, блговолїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждутца стѣны іерлїмскїа. тогда блговолїши жертвѣ правды, возношенїе и всеожегѣма: тогда возложатъ на ѡлтарь твой тельцы.

Псаломъ ѣл.

Гдѣ, ѡслыши молитвѣ мой, и вопль мой къ тебѣ да прїидетъ. не ѡврати лица твоегѡ ѡ мене: боныже аще день скорблѡ, приклонїи ко мнѣ ѡухѡ твое: боныже аще день призвѣ тѧ, скорѡ ѡслыши мѧ. ѣкѡ исчезѡша ѣкѡ дымъ днїе мой, и кости моѧ ѣкѡ сѣшно сохѡша. ѡзвѣнъ быхъ ѣкѡ трава, и ижеше сердце моѡ, ѣкѡ забыхъ исти хлѣбъ мой. ѡ глѣса въздыханїа моєгѡ, прильпѣ кость моѧ плѡти моѣѣ. ѡподобиха неасыти пѣстыннѣи, быхъ ѣкѡ ноцный вранъ на нырци. блѣхъ, и быхъ ѣкѡ птица, ѡбѡщамца на зѣ. весь день поношѣхъ мнѣ врази мой, и хвалѣци мѧ мною клѣхѣ. занѡ пѣпелъ ѣкѡ хлѣбъ гадѣхъ, и питїе моѡ сѣ плѣчемъ растворѣхъ. ѡ лица гнѣва твоегѡ и ярости твоеѧ, ѣкѡ вознезъ ннзѣрглѣ мѧ ѣси. днїе мой ѣкѡ сѣнь ѡклонїшасѧ, и азъ ѣкѡ сѣно ижехѡхъ. ты же гдѣ, во вѣкѣ пребывѣши, и пѣмать твоѧ въ родъ и родъ. ты вокрѣз ѡцѣдриши сїѡна: ѣкѡ время ѡцѣдрити ѣгѡ, ѣкѡ прїидѣ время. ѣкѡ блговолїша рабѣ твоѣ каменїе ѣгѡ, и перѣтъ ѣгѡ ѡцѣдрятъ. и ѡбоатца азѣбыцы имене гдѣа, и вѣи царїе зѣмстїи славы твоеѧ. ѣкѡ созиждутъ гдѣ сїѡна, и гвѣтца во славѣ во славѣ своѣѣ. призрѣ на молитвѣ смиреннѣхъ, и не ѡнчижитъ моленїа ихъ. да напишетца сїѡ въ родъ и ннзъ, и людіе знѣдемїи вохвалѣтъ гдѣ. ѣкѡ приице сѣ высоты стѣи твоѧ, гдѣ сѣ нѣсѣ на зѣмлю призрѣ: ѡслышатъ въздыханїе ѡкованныхъ, разрѣшнѣи сыны ѡмерщѣленныхъ: возвеститѣи въ сїѡнѣ има гдѣне, и хвалѣ ѣгѡ во іерлїмѣ. внигда обратнѣа людемъ вкѡпѣ, и царѣмъ ѣже работати гдѣви. ѡвѣща ѣмѣ на пѣти крѣпости ѣгѡ, ѡмаленїе днѣи моихъ возвестнѣи ми. не возведнѣ мене въ преполовенїе днѣи моихъ, въ родѣ родовъ лѣта твоѧ. въ началѣхъ ты гдѣ, зѣмлю ѡновѣлъ ѣси, и дѣла рѣкѣ твоѣю сѣти нѣсѣ. тѧ погнѣнѣтъ, ты же пребывѣши: и всѧ ѣкѡ рнза ѡбетшѣютъ, и ѣкѡ ѡдеждѣ свѣеши ѧ, и ижемѣнатца. ты же тѡйже ѣси, и лѣта твоѧ не ѡкѣдѣютъ. сынове рабѣ твоихъ вѣлатца, и сѣма ихъ во вѣкѣ испрѣвнѣтца.

Молитва Манасије цара Јудиног:

Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, Аврамов и Исаков и Јаковљев, и семена њиховог праведнога. Који си створио небо и земљу са свом лепотом њиховом, Који си свезао море речју заповести Твоје, Који си затворио бездан и запечатио га страшним и славним Именом Твојим; Ти Кога се сви боје и трепте од лица силе Твоје; јер нико не може стајати пред величанством славе Твоје, и неподношљива је жестина претње Твоје грешницима, и неизмерна је и неиспитива милост обећања Твога. Јер си Ти Господ Вишњи, Милосрдан, Дуготрпељив и Многомилостив, и жалиш због злоба људских. Ти си, Господе, по мноштву доброте Твоје, обећао покајање и опроштење онима који Ти сагресише, и мноштвом милосрђа Твога одредио си покајање грешницима за спасење. Ти, дакле, Господе Боже Сила, ниси одредио покајање праведнима, Авраму и Исаку и Јакову, који ти не сагресише, него си одредио покајање мени грешноме, јер сагресих више од песка морскога. Умножише се безакоња моја, Господе, умножише се безакоња моја, и нисам достојан погледати и видети висину небеску због мноштва неправди мојих, будући све-зан многим оковима железним, да не могу уздићи главу своју, и нема ми олакшања. Јер изазвах срџбу Твоју, и зло пред Тобом учиних, не чинивши вољу Твоју, и не сачувавши заповести Твоје. И сада, преклањам колена срца свога, тражећи од Тебе благодати: Сагресих, Господе, сагресих, и знам моја безакоња. Но иштем молећи се: Опрости ми, Господе, опрости ми, и немој ме погубити са безакоњима мојим, нити ћеш довека у гневу задржати зла моја, нити ме осудити у дубине земље. Јер си Ти, Боже, Бог оних који се кају, и на мени ћеш пројавити сву доброту Твоју, јер ћеш ме као недостојнога спасити, по многој милости Твојој, и хвалићу Те свагда у све дане живота мога. Јер Теби певају све Силе Небеске, и Твоја је слава у векове векова. Амин.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Мѣтва манасіи царя іудейска:

Гдѣ вседержителю, бже оцъ нашихъ, авраамовъ, и ісаіковъ, и іаковль, и сѣмене ихъ праведнаго: сотворивый небо и землю со всею лѣпотю ихъ, свазавый море словомъ повелѣніа твоего, заключивый безднѣ, и запечатствовавый ю страшнымъ и славнымъ именемъ твоимъ, сгоже вса боатца, и трепещутъ ѿ лица силы твоеа іакъ непостоанно великолѣпіе славы твоеа, и не стерпимъ гнѣвъ, сже на грѣшники прещеніа твоего. безмѣрна же и неизлѣдованна милость ѿбещаніа твоего: ты бо сн гдѣ вышній, благоутробенъ. долготерпѣливъ и многомилостивъ, и кама ѿ словахъ человеческихъ. ты гдѣ, по множествѣ благоути твоеа, ѿбещалъ сн покаяніе и ѿставленіе согрѣшившимъ тебе, и множествомъ щедротъ твоихъ, ѿпредѣлилъ сн покаяніе грѣшникомъ во спеніе. ты оубо гдѣ бже сила, не положилъ сн покаяніе праведнымъ, авраамѣ и ісаікѣ и іаковѣ, не согрѣшившимъ тебе. но положилъ сн покаяніе на мнѣ грѣшнѣмъ: зане согрѣшихъ паче числа песка морскаго. оумножишася беззаконіа моя, гдѣ, оумножишася беззаконіа моя: и нѣмь достоннъ воззрѣти, и видѣти высотѣ нѣнѣю ѿ множества неправдъ моихъ. слаченъ сѣмь многими оуби жезными, во сже не возвестн главы моеа, и нѣсть мнѣ ѿславленіа: зане прогнѣвахъ гарость твою, и лѣкавое предѣ тобою сотворихъ, не сотворивый боли твоеа, и не сохранивый повелѣній твоихъ. и нынѣ приклоню колѣна сердца, трѣбѣа ѿ тебе благоути: согрѣшихъ гдѣ, согрѣшихъ, и беззаконіа моя азъ вѣмъ: но прошѣ молаца, ѿслаби мнѣ гдѣ, ѿслаби мнѣ, и не погуби мене со беззаконіемъ моимъ. ниже въ вѣкѣ враждовавъ соблюди словъ моихъ, ниже ѿддиши мѣ въ пренеподанныхъ земли. зане ты сн бже, бгъ кающа, и на мнѣ гавиши всю благоути твою, іакъ недостонна сѣща спсѣши мѣ, по множѣи милости твоеи, и возхвалю тѣа вынѣ во днѣхъ живота моего: іакъ тѣа поетъ вса сила нѣна, и твоа сѣсть слава во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкій, сѣбѣи безмѣртный, помилуй насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Престѣла тѣе, помилуй насъ: гдѣ, ѿчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконіа наша: сѣбѣи, посети и исцѣли немощи наша, имене твоего ради.

Гдѣ помилуй, **трѣжды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Оче нашъ, иже сн на небѣхъ, да свати тѣа има твое, да приндетъ цѣтвѣе твое: да бдетъ бола твоа, іакъ на небѣхъ и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѿстави намъ долги наша, іакоже и мы ѿставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лѣкаваго.

Сѣенникъ:

Іакъ твое сѣсть цѣтво и сила и слава, оца и снѣ и сѣаго дха, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Аиъ: аминь.

И тропаре ове, на глас 6:

Помилуј нас, Господе, помилуј нас, јер ми грешници, немајући никаквог оправдања, приносимо Ти као Владици ову молитву: помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Господе, помилуј нас, јер се у Тебе уздамо; не гневи се јако на нас, нити помињи безакоња наша, но и сада као Милостив погледај и избави нас од непријатеља наших; јер си Ти Бог наш, а ми народ Твој, сви смо дела руку Твојих, и Име Твоје призивамо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Милосрђа двери отвори нам, Благословена Богородице, да не пропаднемо ми који се у Тебе надамо, но да се Тобом избавимо од беда, јер си ти Спасење рода хришћанскога.

Чтец: Господе помилуј. (40 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитва Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 69)

Боже, спаси ме; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме који траже душу моју. Нека одступе, и да се постиде који ми хоће зала. Нека одступе и постиде се који ми говоре: „добро, добро!“ Нека се обрадују и развеселе због Тебе сви који Те траже, Боже. И нека говоре свагда: Нека се велича Бог, они који љуби спасење Твоје. А ја сам јадан и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, понизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје.

И тропарѣ сѣѣ, во гласѣ 5:

Помнѣи насѣ гдѣ, помнѣи насѣ: всѣкагѡ во ѡвѣта недѡмѣюще, сїѡ тѣ мѣтѡѡ ѣакѡ
вѣщѣ грѣшнїи приносимѣ: помнѣи насѣ.

Слава Ѡцѣ и снѣ и сѣѡмѣ дхѣ.

Гдѣ, помнѣи насѣ, на тѣ во ѡповѣхомѣ, не прогнѣвайса на ны сѣлѡ, ниже помани
беззаконїи нашіхѣ: но призири и нынѣ ѣакѡ бѣгѡдѣроуеи, и нѣбѣи ны ѡ врагѣ
нашіхѣ. тѣи во сѣи бѣгѣ нашіхѣ, и мы людѣ твои, вси дѣла рѡкѣ твоѣю, и ѣма твоѣ
призываемѣ.

И нынѣ и присиѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѣминь.

Мѣрдѣ двѣри ѡвѣри на мѣ бѣгѡсловеннаѣ бѣѣ, надѣющїна на тѣ да не погнѣнемѣ, но
да нѣбѣимѣа тобою ѡ вѣдѣ: тѣи во сѣи сѣенїе рѡда хрѣтїанскагѡ.

Чтѣецѣ: Гдѣ помнѣи, ѣ.

Слава Ѡцѣ и снѣ и сѣѡмѣ дхѣ, и нынѣ и присиѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѣминь.

Чтѣишю херѡвїмѣ, и славишю безѣ сравенїа серафїмѣ, безѣ истѣнїа бѣа слова
рѡждшю, сѣщю бѣѣ тѣ величѣемѣ.

Именемѣ гдѣимѣ бѣгѡсловнѣ, Ѡтче.

Сѣенникѣ:

Молїтвами сѣихѣ Ѡтѣцѣ нашіхѣ, гдѣ иже хрѣтѣ, бѣже нашіхѣ, помнѣи насѣ.

Чтѣецѣ: ѣминь.

И молїтѣѣ:

Вѣко бѣже Ѡче вседержїтелю, гдѣ, сѣе сѣннороднїи иже хрѣтѣ, и сѣѣи дшѣ, сѣннѡ
бѣжестѡ, сѣннѡ сїла, помнѣи мѣ грѣшнагѡ: и ѣмнѣе вѣси сѣдѣамнѣ, сѣсї мѣ
недостѡйнагѡ раѣ твоѣгѡ, ѣакѡ бѣгѡсловенѣ сѣи во вѣки вѣкѡвѣ, ѣминь.

Приидїте, поклонїмѣа црѣви нашемѣ бѣѣ.

Приидїте, поклонїмѣа и припадѣмѣ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бѣѣ.

Приидїте, поклонїмѣа и припадѣмѣ самѡмѣ хрѣтѣ, црѣви и бѣѣ нашемѣ.

Ѡломѣ ѣѣ.

Бѣже, въ поѡмѡѣ моѡ коннѣ, гдѣ, поѡщїи ми потѣнїа. да постыдѣтѣа и
пограмаѣтѣа ищѡщїи дшѣ моѡ. да возвратѣтѣа вѣпѣтѣ, и постыдѣтѣа хотѣщїи ми
сїла. да возвратѣтѣа ѣбїе стыдѣщѣа, глагѡющїи ми: бѣгоже, бѣгоже. да возрадѣютѣа
и возвеселѣтѣа ѡ тебеѣ вси ищѡщїи тебеѣ бѣже: и да глагѡютѣа вѣнѣ, да возвеличїтѣа
гдѣ, любѣщїи сѣенїе твоѣ. ѣзѣ же нищѣ сѣмѣ и ѡвѡгѣ, бѣже поѡзїи ми: поѡщїникѣ
моѡ, и нѣбѣвнѣтель моѡ сѣи тѣи, гдѣ не законнѣ.

Ѡломѣ рѣѣ.

Гдѣ, ѡсѣлыши мѣтѡѡ моѡ, внѣшнѣ молѣнїе моѡ во ѣстнѣ твоѣи, ѡсѣлыши мѣ въ
прѣвѣѣ твоѣи: и не внїди въ сѣдѣ сѣ рабѡмѣ твоїмѣ, ѣакѡ не ѡправдѣтѣа прѣѣ тобою
всѣкѣ жнѣѣи. ѣакѡ погна врагѣ дшѣ моѡ, смнрїлѣ сѣѣтѣ въ зѣмлю жнѣѡтѣ моѡ:

Помињем дане старе, размишљам о свим дели-ма Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима ко-ји силазе у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријате-ља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на стазу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом истребићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Славословље:

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике сла-ве Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби.

Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

ПЕСНИЧКИ САСТАВ
СВЕТОГА ОЦА НАШЕГ АНДРЕЈА КРИТСКОГ, ЈЕРУСАЛИМСКОГ
ВЕЛИКИ КАНОН ГЛАС 6.
Ирмос по двапут
Правимо и на сваки тропар три метанија

поладилъ мѧ ѣсть въ тѣмныхъ, ѣкѡ мѣртвѡмъ вѣка. и оуби во мнѣ дѡхъ мой, во мнѣ сматѣла сердце мое. помани дѡхъ днѣ дрѣвнѣа, подчѣхѡ во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣніихъ рѡкѡ твоѣю подчѣхѡ. воздѣхъ къ тебѣ рѡце мой: дѡша моѧ ѣкѡ земля безводнаа тебѣ. и корѡ оубиши мѧ гдѣ, ичезѣ дѡхъ мой: не ѡбрати лица твоегѡ ѡ менѣ, и оуподоблюса ннхѡдѡщымъ въ рѡвъ. слышанѡ сотвори мнѣ заѡтра мѡтъ твоѡ, ѣкѡ на тѧ оупѡвѡхъ. икажи мнѣ гдѣ пѡтъ, вѡньже поидѡ, ѣкѡ къ тебѣ взѡхъ дѡшѡ мой. и зми ма ѡ врагъ моихъ, гдѣ къ тебѣ прнѣгѡхъ, наѡчи ма твори ти вѡлю твоѡ, ѣкѡ ты ѣси бгъ мой. дѡхъ твоѡ блгѣи настѡвнѡтъ мѧ на землю правѡ. и мене твоегѡ радн гдѣ, живнѣши мѧ, правдою твоѣю и зведѣши ѡ печѡли дѡшѡ мой: и мѡтѣю твоѣю потребнѣши врагѣ моѧ, и погубнѣши всѧ стѡжающѡмъ дѡшѣ моѣи, ѣкѡ ѡзъ рѡвъ твоѡ ѣсма.

Славогѡвіе вседневное.

Слава въ вышнихъ бгѡ, и на земли мирѡ, въ челоѡцѣхъ блгѡволеніе. хѡланмъ тѧ, блгѡсловнмъ тѧ, клѡнаемъ ти са, славогѡвнмъ тѧ, блгодарнмъ тѧ, великіа радн славы твоѡ. гдѣ црѣ нѣный, бже ѡче вседержнѣтелю, гдѣ снѣ ѣдннородный иисе хрѣте, и сѣбѣи дше: гдѣ бже, агнче бжѣи, снѣ ѡчь, взѣмлай грѣхъ мѣра, помнлай насъ: взѣмлай грѣхѣ мѣра, прѣмнѣ мѡтѡвѡ нашѡ, сѣдѡи ѡдеснѡю ѡца, помнлай насъ. ѣкѡ ты ѣси ѣдннъ сѣтъ, ты ѣси ѣдннъ гдѣ, иисе хрѣтѡсѡ, въ слаѡвѣ бга ѡца, ѡмннѡ.

На всѡкъ нѡчь блгѡсловлю тѧ, и восхѡлаю и ма твоѡ во вѣки, и въ вѣкѡ вѣка. гдѣ, прнѣѡжнѣе блѡз ѣси намъ въ рѡдѡ и рѡдѡ. ѡзъ рѣхъ: гдѣ, помнлай мѧ, и сѣлѣи дѡшѡ мой, ѣкѡ согрѣшнѣхъ тебѣ. гдѣ, къ тебѣ прнѣгѡхъ, наѡчи ма твори ти вѡлю твоѡ, ѣкѡ ты ѣси бгъ мой: ѣкѡ оуби тебѣ и сѡчннѡмъ животѡ, во свѣтѣ твоѡмъ оубрнмъ свѣтъ. пробаѡи мѡтъ твоѡ вѣдѡщымъ тѧ.

Сподѡбн гдѣ въ нѡчь снѡ безъ грѣхѡ сохрани ти са намъ. блгѡсловѣнъ ѣси гдѣ, бже ѡтѣцъ нашнхъ, и хѡлавно, и прославлено и ма твоѡ во вѣки, ѡмннѡ.

Будн гдѣ, мѡтъ твоѡ на насъ, ѣкоже оупѡвѡхомъ на тѧ. блгѡсловѣнъ ѣси гдѣ, наѡчи ма ѡправдѡнѣемъ твоимъ. блгѡсловѣнъ ѣси вѡко, вразѡмнѣ ма ѡправдѡнѣемъ твоимъ. блгѡсловѣнъ ѣси сѣбѣи, проѡѡтнѣ ма ѡправдѡнѣи твоимн. гдѣ, мѡтъ твоѡ во вѣкѡ, дѣлѡ рѡкѡ твоѣю не прѣзри. тебѣ подобѣетъ хѡла, тебѣ подобѣетъ пѣнѣе, тебѣ слава подобѣетъ, ѡца и снѡ и сѡмомѡ дѡхѡ, нынѣ и прнснѡ и во вѣки вѣкѡвѡ, ѡмннѡ.

И поѡмъ трнпѣснѡцѡ, творѣнѣе господнѡ адрѣа критѡскагѡ.

Гласъ б.

Ирмосѡ по двѡжды.

Глас 2. Песма 3

Ирмос: Неплодни мој ум, плоносан Боже покажи ми, делатељу добара, насадитељу блага, милосрђем твојим.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Време је краја, обратимо се најзад, Христос учи: јер ће доћи у тренућу, доћи ће и неће одоцнити, да суди целом свету.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Показујући изненадност свога доласка, Христос говораше о изненадној некада пропасти за време Ноја, која наиђе на земљу.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Отвори се ложница, украси се са њом божански брак, Женик је близу који нас позива, припремимо се најзад.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Тебе Исусе Цару, којега ништа не може сместити, смести Симонов дом, и жена грешница, миром Те помаза.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Жена испуњена тајанственог миомира, избави се ранијег злосрада, многих грехова, Спаситељу, јер Ти истачеш мирис живота.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Небеска храна, гладних живот, Сам јеси. Јео си, Христe, са људима, пројављујући твоје снисхођење.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Неблагодарни ученик одрекавши се Тебе, Христe, окрете се на издају, узевши читаву чету безаконика, покрену их против Тебе.

Слава: Са Оцем Теби Сину, и Духу правом, једној природи, клањамо се и певамо, раздељујући Лица, и суштином сједињујући.

И сада

Богородичан: Овчица која Те је родила, Пастира и Јагње, увек се моли, Исусе Боже, за све земнородне, који верују у Тебе.

Ирмос: Неплодни мој ум, плоносан Боже покажи ми, делатељу добара, насадитељу блага, милосрђем твојим.

Чтец: Господе помилуј (3 пута.)

Сједални, глас 1. Подбан: Лик ангелски...

Где заиста лукаво веће сабра се злобно, да као осуђеника осуди, Онога који горе седи, као Судију свих Господа. Сада се сабирају са Пилатом, Ирод, Ана а уједно и Кајафа да испитају јединог Дуготрпељивог.

Песма 8.

Ирмос: Онога који је некада на Синајској Гори Мојсију прасликовао у купини чудо Дјеве, појте благословите и преуз носите у све векове.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Неплодотвовавшій мой оумъ, плодотворенъ бже покажи ми, дѣлателью добрыхъ, наследителю блгнхъ, блгодѣтробіемъ твоимъ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Кончины время, обратима прочее, хртосъ оучитъ: прїдетъ бо во мгновениеи, прїдетъ и не оумедлитъ, сдѣти миръ всемъ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Внезапное своегò пришествіа хртосъ явлѣа, рече, нѣво древле ненадежное тлѣнїе, навестїа хотѣщее земли.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѫверзена чертогъ, украсїа съ нимъ бжественный бракъ, женихъ близъ призываѣи насъ, оуготовиша прочее.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Сїмновъ домъ, невмѣстїаго вездѣ, вмѣстї тѣ иже црїю, и жена грѣшнаа мѣромъ тѣ помѣза.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Блговонїа таинственнагò исполнена жена, первагò ижеблїа словонїа спсе, многихъ грѣхѣвъ. мѣро бо источаешн жизни.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Нѣнаа пище ялщымъ, животѣ самъ сынъ, ялз съ хртѣ съ человеки, проявлѣа сннхороженїе твоѣ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Неблагодарный оученикъ, Ѫвергѣа тебѣ хртѣ, соборнице всебеззаконныхъ людей сподвизаше на тѣ, на преданїе ѡбратиша.

Слава оцѣ и си и стѣомъ дхъ.

Со оцѣмъ тебѣ си, и дхъ правомъ, едїномъ естествомъ поклоняюса и воспѣваю, лица раздѣлѣа, и сществомъ соединѣа.

И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Пѣснь ѿ: Рѣждаша тѣ агница, пастыра и агница, прїснѣ молитъ иже бже, ѡ вѣхъ людехъ вѣрдоущихъ въ тѣ.

Тѣже ірмосъ: Неплодотвовавшій мой оумъ, плодотворенъ бже покажи ми, дѣлателью добрыхъ, наследителю блгнхъ, блгодѣтробіемъ твоимъ.

Чтецъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Сѣдаленъ, гл҃есъ ѿ. Подобенъ: Ликъ аггльскїи:

Сѣ лѣкавыи советъ констнннѣ собрѣа неистовнѣ, якѣ ѡсѣжденника ѡсѣдѣти, горѣ сѣдѣаго, якѣ сдѣи вѣхъ гдѣ: нынѣ собнрѣтѣа съ пѣлѣтомъ ирѣдъ, янна, вкѣпѣ же и каїафа, испытѣти едїнаго долготерпѣливаго.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Въ кѣпнѣ мѣсею дѣи чѣдо. на сїнаѣстѣи горѣ прообразнѣаго иногдѣ. пойте, блгословиѣте, и превозносиѣте во всѣ вѣки.

Онај који знаде време нашега свршетка, и држи векове, предрече да се не зна онај дан, но границе свима положи за смиреноумље.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Када седнеш Судију, разлучујући, као што си рекао, Пастиру оваца, козе; Спаситељу, стајања онога избави нас, а не лиши нас божанске деснице твоје.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Ти си Пасха наша, жртвован за све као јагње и жртва, и очишћење сагрешења; и твоја божанска страдања, преуносимо Христe, у све векове.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Млину се уподоби, и пољу и колиби сав живот твој, душо моја; стога стекни у Богу готово срце, да не би ништа тљенога телу оставила.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Не к фарисејима, Спасе, нити си само Симона уједно удостојио да уђеш у дом његов на обед; но већ и цариници, и блуднице добијају твоје милосрђе.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Среброљубља жудећи, издајник Јуда, када се миро излеваше, размишљаше напокон о продаји Владике, и дошавши к безаконицима уговараше цену.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

О блажених руку! О косе и усана целомудрене оне блуднице! Којима, Спасе, изливаше миро на ноге твоје, отирући их, и често целујући.

Док си Ти Речи, седео за трпезом, жена приступивши к ногама твојим, ридајући, алавастар мириса, Спасе, изли на главу Тебе бесмртнога мира.

Благосиљамо Оца, и Сина, и Светога Духа, Господа:

Са Оцем Сина, и Светога Духа, Свету Тројицу у једном Божанству славимо, кличући: Свет, Свет, Свет јеси у векове.

И сада,

Богородичан: Молитвама Спасе, пречисте Твоје Матере, и твојих Апостола, низпошљи нам богато милост твоју, и мир твој подај народу твоме.

Онда, Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу...

Ирмос: Онога који је некада на Синајској Гори Мојсију прасликовао у купини чудо Дјеве, појте благословите и преуносите у све векове.

Песма 9.

Ирмос: Ону која је необично телом зачала у утроби, безвремено од Оца заблистало Слово, једину Богородицу величајмо верни.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Време делања, циљ спасења; узевши стару слику таланта, душо моја, купи вечни живот.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Не невѣдый время нашегѡ скончаниа, держай вѣки, день ѿный не вѣдѣти предрече: но предѣлы всѣмъ положи къ смиреномудрїю.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Вгда садешн сѡдїе, различаѡи, ꙗкоже рѣказ єси, пастырь ѿ овецъ кѡзлицъ спсе, стоаниа ѿнагѡ нзбави насъ, не лишї же насъ бжеественна десницы твоѡ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ты єси пасха наша, пожрєный за всѣхъ, ꙗкѡ агнецъ и жертва, и прегрѣшенїи ѡчищенїе, и твоѡ бжеественна ст҃р҃ти превозносимъ хр҃тѣ, во всѡ вѣки.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Древѡ оуподобисѡ, и селѡ, и храмннѣ, вє житїе дшѣ моѡ: чѣмже стажн къ бгѡ готѡво сѣрдце, да не что тлѣнїемъ плѡти ѡставиши.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Не къ фарїсеѡмъ спсе, ни къ сїмѡнѡ тѡкмѡ нзвѡлиа єси во храмъ на снѣдь внїти: но оужє и мытарн вкѡпѣ и блданнцы, твоє почерпаютъ мнлосѣрдїе.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Сребролюбїе рачнтельствѡи предѣтель іѡда, ѡ нстоцинѡшемсѡ мурѣ печѡшесѡ: прочее же ѡ проданнїи вѣки, къ беззакѡннымъ пришѣдъ ѡ цѣнѣ согласѡаше.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѿ блженнхъ рѣкъ! Ѿ власѡвъ и оустєнъ цѣломудренна блданнцы! ѿмнже возлїа спсе, муро на нѡзѣ твоѡ, ѡтирающн ѡ, и чѡстѡ ѡблѡбызѡущн.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Возлежѡщѡ тебѣ слѡве, жена предѣтавшн, и оу нѡгъ рыдѡущн, стклѡннцѡ спсе нстоцин муро на главѣ тебѣ безсмѣртнагѡ муро.

Блгословимъ ѡца и сѡна и ст҃аго дха, гдѡ.

Со ѡцѣмъ сѡна и ст҃аго дха, ст҃ю трїцѡ въ бжествѣ єдинѡмъ слѡвнмъ, вопїюще: ст҃ъ, ст҃ъ, ст҃ъ єси во вѣки.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмннѡ.

Пѣснь ѡ: Млтвами спсе, прѣчитѡа твоѡ мтрѣ, и твоихъ ѡплъ, млти твоѡ намъ нзпослн богѡтнѡ, и мнрз твоѡ подѡждѡ людѣмъ твоимъ.

Хвалнмъ, блгословнмъ, покланѡемсѡ гдѡви, поюще, и превозносѡще во всѡ вѣки.

Тѡже ѡрмѡзъ: Въ кѡпннѣ мѡвїсеѡ дѡбы чѡдо. на сїнаїстѣи горѣ проѡбразнѡшаго нногдѡ. пѡнте, блгословнте, и превозноснте во всѡ вѣки.

Пѣснь ѡ.

Ѣрмѡзъ: Пресѣствєннѡ плѡтїю заченшю во чрѣвѣ, ѿ ѡца безлѣтнѡ предѡзѣѡвшее слѡво, въ пѣснєхъ немѡлчнхъ велчѡемъ вѣрнн.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Дѣланїа времѡ, спсєнїа намѣренїе: талѡнтъ вѣемшн, дрѣвннѡ ѡбразъ, дшѣ моѡ, кѡпн вѣчнѡю жнзнь.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Као свећама упаљеним украсивши душе, када Женик буде долазио на непролазни брак, пре закључавања врата, уђимо са њим.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Хотећи да покажеш свима Исусе, необичност твога смирења, јео си, вечеравши у кући Симоновој, храно гладних.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Ти који си хлеб животворни, Исусе, јео си са Симоном фарисејем, да би блудница задобила твоју некупљиву благодат, изливањем мира.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Руке моје су нечисте, усне блуднице су у мене, нечист је мој живот, ослабљени удови; но отпусти ми и остави, вапије Блудница Христу.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Приступивши жена к ногама твојим Спасе, изливаше миро, мирисима испуњујући одају, и миром испуњавана од дела очишћења.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Ароматима се богатећи, а врлинама сиромашећи, оно што имам, Теби приносим; дај Сам што имаш, и отпусти ми и остави, вапије Блудница Христу.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Миро је моје пропадљиво, миро твоје је живот, јер је миро Теби име, изливано на достојне; но отпусти ми и остави, вапије Блудница Христу.

Слава: Беспочетан си Оче, нестворен си Сине, сапрестолан и Душе, Једно троје природом, и Три лицима, Један Бог истинити.

И сада,

Богородичан: Богородице, вечна надо оних који Те поштују, не престај молити из Тебе Рођенога, да ме избави од опасности и свакаквих искушења.

Ирмос: Ону која је необично телом зачала у утроби, безвремено од Оца заблистало Слово, једину Богородицу величајмо верни.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде во-ља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужници-ма својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Ѣкѡ свѣщы свѣтлыа оукрашивше души, женнхѹ приходящѹ къ негѣннѡмѹ бракъѹ, прѣжде заключѣнїа дверей, внидемъ съ нѣмъ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Показати хотѣише, преестѣтвенное твоегѡ смиренїа вѣемъ, ѣль єси въ домѹ сімѡновѣ вечерѣвъ, ѡчѣщихъ пице.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Хлѣбъ сый животворѡщїи, сѣлъ єси иже съ сімѡномъ фарїсеемъ, да блдница прѣверѡщетъ неспїмѹю блгодѣть твою, истоциѣемъ мѹра.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Рѡце мой икверѣвъ, оустнѣ блдничн во мнѣ, нечїсто моє житїе, растлѣнны оуды: но ѡслаби мѣ, и ѡстави, вопїетъ блдница хрѣтѹ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пристѹпльши женѡ къ ногѡма твоѡма спсе, возлѣвѣше мѹро, блгодѣхїиѡ исполнѡщи, и мѹра исполнѣма дѣлъ ѡчищенїа.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѣромѡты богатѣю, добродѣтельни же нищѣтствѹю, ѣже ѣмамъ, тебѣ приношѹ: даждь сѡмъ, ѣже ѣмаши, и ѡслаби мѣ, и ѡстави, вопїетъ блдница хрѣтѹ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Мѹро оу мене тлѣнное, мѹро оу тебе жїзни, мѹро во тебѣ ѣма и злѡнное на достѡйныа: но ѡслаби мѣ, и ѡстави, вопїетъ блдница хрѣтѹ.

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ.

Безначаленъ єси оче, неоздѡненъ єси снѣ, сопрестоленъ и дше, єдино трѣ естествомъ, и трѣ лицами, єдинъ бгъ истинный.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмїнь.

Бгородиченъ: Бце, оупѡвѡнїе чѣщихъ тѣ прїснѡ, не престѡи молѡщи и зѣ тебе родѣшагоа, и зѣвѣти мѣ вѣдъ, и всѡкнхъ искѹшенїи.

Ірмосъ д. а пѣснн: Преестѣтвеннѡ плѡтїю зачѣншѹю во чреве, ѡ оца безлѣтнѡ предвозѣявшее слово, въ пѣснехъ немѡлчныхъ величѡемъ вѣрнїи.

И поклѡнъ до земли.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкїи, сѣбѣи безмертвнїи, помїлѹи насъ. **Трїжды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Престѡа трѣце, помїлѹи насъ: гдн, ѡчисти грѣхнѣ наша: вѣко, прости беззакѡнїа наша: сѣбѣи, посѣти и исцѣли немѡщнѣ наша, ѣмене твоегѡ радн.

Гдн помїлѹи, **трїжды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Оче нашъ, ѣже єси на небѣхъ, да свѣтитѣ ѣма твоє, да прїидетъ црѣтвїе твоє: да вѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на небнѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насѡщный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долгнѣ наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введн насъ во искушенїе, но и зѣви насъ ѡ лѡкавгѡ.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Тада певамо, громогласно и полако, следећи Тропар са стиховима, на глас 6:

Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

И одговара то исто Други хор: И пева Почетни хор:

Стих 1: Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстини Силе Његове. Господе Сила, са нама буди

Други хор:

Стих 2: Хвалите Га у силама Његовим, хвалите Га по мноштву величине Његове. Господе Сила, са нама буди

Стих 3: Хвалите Га гласом трубним, хвалите Га уз псалтир и гусле. Господе сила, са нама буди

Стих 4: Хвалите Га бубњем и клицањем, хвалите Га уз струне и орган. Господе сила, са нама буди

Стих 5: Хвалите Га уз гитару громогласну, хвалите Га уз гитару са клицањем. Све што дише нека хвали Господа. Господе сила, са нама буди

Тада оба хора заједно:

Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстини Силе Његове. Господе сила, са нама буди, јер осим Тебе другога помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Слава:

Сѣвѣнникъ:

Гѣко твоє ѣсть црѣтво и сила и слава, оца и сна и стѣгво дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтецъ: Аминь.

Тѣже кондакъ дне, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣнъ:

Паче бл҃дницы бл҃же, беззаконнобавъ, слѣзъ тѣчы никакоже тебе принеохъ: но молчаніемъ молѣа припадаю ти, любѣю ѡблѣбизѣа пречѣтен твою нозѣ, гѣко да ѡставленіе мнѣ гѣко вѣка подаи долговъ, зовѣщ ти спсе: ѡ искверныхъ дѣлз моихъ и збави мѣ.

Тѣже кондакъ дне, гласъ в. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Чѣз души концѣ помысливши, и порѣченіа смокѣнницы ѡбѣвшиа, дѣнный тебе талантз тѣдолѣенъ дѣлай ѡкааннаѣ бодрствѣющи и зовѣщи: да не преѣдемъ внѣ чертога хрѣтова.

Тѣже поѣмъ велегласно и косно, на гласъ з:

Гдѣ силз съ нами бди, иногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ силз, помилѣи насъ.

И ѡвѣщѣетъ тожде др҃гій ликъ. И поетъ наченшій ликъ:

Стѣхъ а: Хвалите вѣа во стѣихъ ѣгѡ, хвалите ѣгѡ во ѡтверженіи силы ѣгѡ. Гдѣ силз съ нами бди, иногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ силз, помилѣи насъ.

Вторій ликъ:

Стѣхъ б: Хвалите ѣгѡ на силахъ ѣгѡ, хвалите ѣгѡ по множествѣ величествѣа ѣгѡ. Гдѣ силз съ нами бди, иногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ силз, помилѣи насъ.

Стѣхъ г: Хвалите ѣгѡ во гласѣ тѣбенѣмъ, хвалите ѣгѡ во ѡл҃тѣри и гл҃сехъ. Гдѣ силз съ нами бди, иногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ силз, помилѣи насъ.

Стѣхъ д: Хвалите ѣгѡ въ тѣмпѣнѣ и лицѣ, хвалите ѣгѡ во стѣнахъ и ѡрганѣ. Гдѣ силз съ нами бди, иногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ силз, помилѣи насъ.

Стѣхъ е: Хвалите ѣгѡ въ кѣмвалѣхъ dobroгласныхъ, хвалите ѣгѡ въ кѣмвалѣхъ восклицаніа: всѣкое дыханіе да хвалитъ гдѣ. Гдѣ силз съ нами бди, иногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ силз, помилѣи насъ.

Тѣже ѡба лика въѣпѣ:

Хвалите вѣа во стѣихъ ѣгѡ, хвалите ѣгѡ во ѡтверженіи силы ѣгѡ. Гдѣ силз, съ нами бди, иногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ силз, помилѣи насъ.

Слава оца и сна и стѣгво дхѣ.

Господе, када не бисмо имали Свете Твоје молитвенике, и Доброту Твоју која нас милује, како бисмо смели, Спасе, певати Тебе, Кога славослове непрестано Ангели. Срцезналче, поштеди душе наше.

И сада, **Богородичан:**

Превелика су и многа моја, сагрешења Богородице; Теби прибегах, Чиста, иштући спасења. Посети болну душу моју, и моли Сина Твога и Бога нашега, да ми дадне опроштај учињених зала, једина Благословена.

Свесвета Богородице, у време живота мога не остави мене, људском старању не повери ме, него ме Сама заштити и помилуј ме.

Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заклоном Твојим.

Чтец: Господе помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Кома се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, за-мисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и у познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник возглас:

Боже, смилуј се на нас...

Чтец: Амин.

И чинимо 3 поклона велика, с Молитвом Светог Јефрема, и осталих 12 поклона:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **Поклон велики.**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме.

Поклон велики.

О Господе Царе, даруј ми да сагледам гре-хе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **Поклон велики.**

Гдѣ, ѿще не быхомъ сѣбѣи твоѣи имѣли мѣтвенники, и бѣгостыню твою милующую насъ: какъ смѣли быхомъ спсе, пѣти тѣ, ѣгоже словобѣтъ непрестанно агглы; сердцебѣде, пощади души наша.

И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмни.

Многа множетва моихъ бѣе прегрѣшеній, къ тебѣ прегрѣгохъ чиста, спсѣніа трѣба. пощѣти немощствующую мою душу, и моли сѣа твоего и бѣа нашего, дати ми ѡставленіе, ѣже содѣлахъ лютихъ, ѣдина бѣгословенна.

Всесѣла бѣе, во время живота моего не ѡстави мене, человѣческомъ предстательствѣ не вѣри мѣ: но сама заступни, и помилуй мѣ.

Всѣ ѡпованіе мое на тѣ возлагаю, мѣти бѣи, сохрани мѣ подъ кровомъ твоимъ.

Чтецъ: Гдѣ помилуй, мѣ.

Иже на всякое время и на всякій часъ, на нѣбѣи и на земли покланѣемый и славымый хрѣте бѣе, долготерпѣливе, многомѣтнве, многобѣгострѣбне, иже правдыа любѣи и грѣшныа милуй, иже всѣ зовѣи ко спсѣнію ѡбѣщаніа ради бѣдующихъ бѣгъ. самъ гдѣ, приими и наша въ часъ сѣи мѣтвы, и исправн живѡтъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчисти, помыслѣніа исправн, мыслн ѡчисти, и избави насъ ѡ всякѣи скорѣи, сѡлзѣи и болѣзней: ѡгради насъ сѣбѣи твоими агглы, да ѡполченіемъ ихъ соблюдаемн и наставлѣемн, достигнемъ въ соединѣніе вѣры, и въ радѡмъ непрестанныа твоеѣ славы: ѣкв бѣгословенъ ѣи во вѣки вѣкѡвъ, ѿмни.

Гдѣ помилуй, **трижды.**

Слава ѡцѣи и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмни.

Чтнѣишю херувимъ, и славыѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истлѣніа бѣа слова рождшю, сѣщю бѣи тѣ величѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ бѣгословѣи, ѡтче.

Сщеникъ:

Бѣе, ѡщѣдри ны, и бѣгословѣи ны, просвѣти лице твое на ны, и помилуй ны.

Чтецъ: ѿмни.

И глаголетъ сщеникъ мѣтвѣи рѣбнаго ѣфрема:

Гдѣ и бѣко живѡта моего, дхѣи праздности, ѡубиіа, любначаліа и празднословіа не даждь ми. **[Поклонъ великіи.]**

Дхѣи же цѣломудріа, смиреномудріа, терпѣніа и любвѣ даруй ми рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Бѣи гдѣи црѣи, даруй ми зрѣти моѣ прегрѣшеніа, и не ѡсѣждати брата моего: ѣкв бѣгословенъ ѣи во вѣки вѣкѡвъ. ѿмни. **[Поклонъ великіи.]**

Тѣже малыхъ поклонѡвъ бѣи, глаголюще себѣ вѣи на кѣждо поклонъ: Бѣе, ѡчисти мѣ грѣшнаго.

И пакн, кончѡвъ поклонѡны, глаголемъ мѣтвѣи всѣи вышеписаннѣи: Гдѣ и бѣко живѡта моего: **И поклонъ ѣдинъ великіи.**

Чтецъ: ѿмни.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дуго-ве наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **12 пута.**

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обитељи Богородице Евергетидске, то јест Благодетељнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбаче-ну природу рода нашега са небеским саста-вила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти притичу, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног, који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човекољубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и Својом Материнском смело-шћу, моли Сина Твога и нашега Владику и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја, обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди свагда поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме спасењу; и у време изласка мо-га из овога света, чувај душу моју, и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследником неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Кома доликује свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкій, сѣбѣи безмертвнй, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣбѣи дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчиствѣ грѣхѣи нашѣ: вѣко, прѣстѣи беззакѣнїѣи нашѣ: сѣбѣи, посѣтѣи и исцѣлѣи немощѣи нашѣ, ѣмене твоегѣ радѣ.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣбѣи дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Оче нашѣ, ѣже сѣи на небѣхѣ, да свѣтитѣ ѣма твоеѣ, да прѣидетѣ црѣтѣе твоеѣ: да вѣдетѣ вола твоеѣ, ѣкѣ на небѣи и на землѣи. хлѣбѣи нашѣ насѣщнй дѣждѣ намѣ днѣсѣ, и ѡстѣви намѣ долѣи нашѣ, ѣкоже и мы ѡстѣвѣемѣ должнѣкѣмѣ нашѣмѣ: и не вѣдѣи насъ во искѣшенїе, но и зѣвѣи насъ ѡ лѣкавѣгѣ.

Сѣеннѣкѣ:

ѣкѣ твоеѣ сѣтѣ црѣтѣо и сѣла и сѣла, оцѣ и снѣ и сѣбѣи дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣцѣ: аминь. Гдѣ помнѣи, **ѣи.**

**И мѣтѣа молебнѣа ко престѣи бѣтѣ,
пѣла монаѣа ѡбѣтѣи сѣверѣтѣды, сѣрѣчѣ, бѣгодѣтѣльнѣцѣ:**

Неискѣрнѣа, неблѣзнѣа, нечлѣннѣа, прѣчѣа, чѣа дѣо, бѣгонеѣсто вѣчѣе, ѣже бѣа сѣла чѣловѣкѣмѣ прѣслѣбнѣмѣ твоѣмѣ рѣчѣвѣмѣ соединѣшѣа, и ѡрѣнѣвшѣеа сѣстѣтѣвоѣ рѣда нашѣгѣ нѣнѣмѣ совокѣплѣшѣа: ѣже ненадѣжнѣхѣ сѣдѣна надѣжда, и борѣмѣхѣ помоѣе, гѣтѣоѣе застѣплѣнїе кѣ тѣбѣ прѣчѣающѣхѣ, и вѣсѣхѣ хрѣтѣанѣ прѣвѣжнѣе. не гнѣшѣа менѣ грѣшнѣагѣ, искѣрнѣагѣ, искѣрнѣи помыслѣи, и словѣсѣи, и дѣлѣнѣи вѣсѣо сѣбѣ непѣтѣрѣна сочѣвѣрѣшѣа, и рѣзѣдомѣ лѣнѣостѣи сѣстѣнѣи жнѣтѣа рабѣ бѣвѣшѣа: но ѣкѣ члѣвѣколюбѣагѣ бѣа мѣтѣи, чѣловѣколюбѣе оумносерѣднѣа ѡ мнѣ грѣшнѣмѣ и блѣднѣмѣ, и прѣнѣи моѣ, сѣже ѡ искѣрнѣхѣ оустѣнѣи прѣносѣмоѣ тѣбѣ моленїе: и твоегѣ снѣ, и нашѣгѣ вѣкѣ и гдѣ, мѣтернѣе твоеѣ дерзновѣнїе оупѣтѣрѣбѣающѣи, молѣи, да ѡвѣрѣзѣтѣ и мнѣ члѣвѣколюбнѣа оупѣтѣрѣбѣи своѣа бѣгѣостѣи, и прѣзрѣвѣи моѣ безчѣлѣннѣа прѣгрѣшѣнїѣа, ѡбратѣтѣ мѣ кѣ покаѣнїю, и своѣхѣ заповѣдѣи дѣлатѣла искѣдѣна ѣвѣтѣ мѣ. и прѣдѣтѣнѣи мнѣ прѣсно, ѣкѣ мѣтѣнѣа, и мнѣосерѣдѣа, и бѣглолюбѣа, вѣ настѣоѣцѣмѣ оубѣе жнѣтѣи тѣпѣла прѣдѣтѣательнѣцѣи и помоѣннѣцѣи, сопрѣтѣвнѣхѣи нашѣсѣтѣа ѡгонѣающѣи, и ко сѣпѣнїю настѣаѣлѣающѣи мѣ: и во вѣреа и сѣходѣ моѣгѣ ѡкѣлѣннѣю моѣ дѣшѣ соблѣающѣи, и тѣмнѣа зрѣкѣи лѣкѣвѣхѣ бѣсѣвъ далѣче ѡ неѣ ѡгонѣающѣи: вѣ стрѣшнѣи же дѣнѣ сѣдѣ вѣчнѣа мѣ и зѣаѣлѣающѣи мѣкѣи, и нензрѣченнѣа сѣлѣвѣи твоегѣ снѣ и бѣа нашѣгѣ наслѣднѣкѣ мѣ показѣающѣи. ѣже и да оубѣчѣ вѣчѣе моѣ, прѣстѣа бѣце, твоѣмѣ ходѣатѣнѣствѣомѣ и застѣплѣнїемѣ бѣгодѣтѣю и члѣвѣколюбїемѣ сѣднѣорѣднѣагѣ снѣ твоегѣ, гдѣ и бѣа и сѣа нашѣгѣ иѣа хрѣтѣа: сѣмѣже поѣобѣтѣтѣ вѣѣкѣа сѣла, чѣстѣи и поклѣнѣнїе, со безначѣлѣнѣмѣ сѣгѣ оцѣмѣ, и прѣстѣбѣмѣ, и бѣгнѣмѣ, и жнѣотѣвѣрѣащѣмѣ сѣгѣ дѣхомѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

И дај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лу-кавога које на нас подмукло лете; умири по-буне тела нашег, и свако земаљско и величанствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, ср-це трезвено, сан лак и без икаквог ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и да се не-поколебиво сећамо закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Ду-ха, сада и увек и у векове векова. Амин.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, заштита је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби. Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заштитом Твојим.

Слава, И сада:

Господе, помилуј. (3 пута.) Благослови.

Молитва

Владико Многомилостиви, Господе Исусе Христе, Боже наш, молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом Часног и Животворног Крста, заступништвом часних, славних Небеских Сила Бестелесних, часно-га славнога Пророка, Претече и Крститеља Јована, Светих славних и свехвалних Апостола, Светих славних и добропобедних Мученика (и Новомученика), Преподобних и Богоносних Отаца наших, Светих и пра-ведних Богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих Твојих: благопријатну прими моли-тву нашу, даруј нам опроштај сагрешења наших, закрили нас окриљем крила Твојих, одагнај од нас сваког непријатеља и против-ника, умири живот наш, Господе, и помилуј нас и свет Твој, и спаси душе наше, као Благ и Човекољубив. Амин.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија: Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори:

Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /често/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански.

За све благочестиве и православне хришћане.

За Преосвећеног Архиепископа (или: Митрополита, или: Архиепископа) нашег /име/. За оца нашег игумана /име/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За

Мѣтва инаѣ ко гдѣ нашему иисѣ хрѣту, антїоха монаха пандекта:

И даждь намъ вѣко, на сонъ градѣщимъ покои телъ и души, и сохрани насъ ѿ мрачнаго сна грѣхобнаго, и ѿ всѣкаго темнаго и ношнаго сладострастіа: оукротѣ стремленїа страстїи, оугаси разжженныа стрѣлы лѣкаваго, ѣже на ны льстиву движимыа: плоти нашеа востанїа оутолѣ, и всѣкое земное и веществонное наше мѣдрованїе оупнѣ. и дарѣи намъ бже, бодръ оумъ, цѣломѣдръ помыслъ, сердце трезвѣщее, сонъ легокъ и всѣкаго сатанина мечтанїа измѣненъ. востави же насъ во время мѣтвы оутвержденъ въ заповѣдехъ твоихъ, и пѣмать сдѣбъ твоихъ въ себѣ твердѣ и мѣща: венощное словолюбіе намъ дарѣи, во ѣже пѣти и бгословити и славити пречтнѣе и великолѣпое имя твоѣ, оца и сна и стѣго дха, нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Преславаа прїснодѣо, мѣи хрѣта бга, прїнеси нашѣ мѣтвѣ снѣ твоѣму, и бгѣ нашему, да спсѣтъ тебѣю души наша.

Мѣтва инаѣ стѣго иваннїка:

Оупованїе моѣ оца, прїбѣжище моѣ снѣ, покрѣви мѣи дхѣ стѣи, трѣце стѣа, слава тебѣ. Сщѣнникъ: Слава тебѣ, хрѣте бже, оупованїе наше, слава тебѣ.

Дѣкъ: Слава оца и снѣ и стѣму дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь. Гдѣ помнѣи, **трїжды.** Бгослови.

И ѣбїе сщѣнникъ возглашетъ, намъ на зѣмлю приклоншымъ:

Вѣко многомѣтнѣе, гдѣ иисѣ хрѣте бже нашъ, мѣтвами всепречтѣиа вѣщцы нашеа вѣщцы, и прїснодѣи марїи: сїлою чтнѣго и животворѣщаго крѣта: предстѣтельство чтнѣихъ нѣнѣихъ сїлъ безплотныхъ: чтнѣго славнаго прѣрока, прѣтечи и крѣтѣла иванна: стѣихъ славныхъ и всехвѣльныхъ апѣлъ: стѣихъ славныхъ и доброповѣднихъ мѣчениковъ: прѣпнѣихъ и бгонѣныхъ оцѣвъ нашихъ: стѣихъ и праведныхъ бгосцѣвъ, ивакіма и анны, и всѣхъ твоихъ стѣихъ, бгоспрѣдѣи сотвори мѣтвѣ нашѣ. дарѣи намъ воставленїе прегрѣшенїи нашихъ. покрѣи насъ кровомъ крнѣ твоѣю. ѡженѣ ѡ насъ всѣкаго врага и сопостѣта. оумрѣи нашѣ жизнь. гдѣ, помнѣи насъ, и мѣръ твою, и спсѣи души наша, ѣакъ бгѣ и члѣвѣколюбецъ.

Тѣже сотворѣвъ предстоѣтель поклонъ на зѣмлю, глаголетъ братїи:

Бгословитѣ оцѣи стѣи, прѣчитѣ мѣ грѣшномѣ.

И братїа: Бгѣ прѣчитѣ ти, оцѣ стѣи.

Сщѣнникъ же глаголетъ:

Помѣнмѣ ѡ великомъ господнѣи и оцаѣ нашемъ стѣишемъ патрїархѣ **имѣкъ**, и ѡ господнѣи нашемъ прѣвѣщенѣишемъ **спѣкѣ** [и лѣ архїепѣкѣ, и лѣ мѣтрополѣтѣ] **имѣкъ**.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣи, **частвѣ.**

ѡ богохранѣи странѣи нашеи, властѣхъ и вѣннѣвѣ ѣа. ѡ оцѣи нашемъ, **имѣкъ**, и всѣи во хрѣтѣ братїи нашеи. ѡ ненавѣдѣицнѣхъ и любѣицнѣхъ насъ. ѡ мнѣдѣицнѣхъ и сдѣжѣицнѣхъ намъ. ѡ заповѣдавнѣхъ намъ недосѣинымъ молѣтнѣа ѡ нѣхъ. ѡ

оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мо-ру плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За рањенике, сирочад, избеглице, Прогнанике прогнанике и све страдалнике.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве царева, право-славне Архијереје, и ктиторе свете обитељи ове (и светих Божјих цркава и манастира), родитеље, учитеље и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који ов-де почивају и свуда православне.

Предстојатељ:

Рецимо и за себе саме.

Господе, помилуј. (3 пута.)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин. И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: /опроштај бива док се говори горња Јектенија/:

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном. И остало.

Предстојатељ стоји насред цркве, док се све не заврши.

И добивши опроштај од Предстојатеља, одлазимо у своје келије, где говоримо Молитву ову:

Опрости, Господе Човекољупче, онима који нас мрзе и који нам чине неправду. Доброчинитељима чини добро. Браћи и сродницима нашим даруј оно што ишту за спасење, и живот вечни. Болесне посети, и даруј исцељење. (Рањене исцели, сирочад заштити.) Оне на мору и у ваздуху руководи. Путуј са путницима. Цркву помажи. Даруј опроштај грехова онима који нам служе и који су добри према нама. Помилуј по великој милости Твојој оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. Помени, Господе, раније уснуле оце и браћу нашу, и упокој их где сија светлост лица Твога. Помени, Господе, заробљену и прогнану браћу нашу, и избави их од сваке невоље. Помени, Господе, оне који плодове доносе и чине добро у светим Твојим Црквама, и дај им све што ишту за спасење и живот вечни. Помени, Господе, и нас смирене и грешне и недостојне слуге Твоје, и просвети ум наш светлошћу познања Твога, и упути нас на стазу заповести Твојих, молитвама Пречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, и свих Светих Твојих. Јер си благословен у векове векова. Амин.

нзбавленіи плѣненныѣхъ. Ѡ ѡшѣдшихъ Ѡтцѣхъ и брѣтїахъ нашихъ. Ѡ въ мѡри
 плавающихъ. Ѡ въ нѣмоцехъ лежащихъ. Помѡлимса и ѡ нзѡбнлїи плодѡвъ земныхъ. И
 ѡ всѣкои дѡшнѣ хрїтіанъ правослѣвныхъ. Оублїжимъ правослѣвныа архїерѣи, и ктїторы
 сѣгѡ хрѣма сего [сѣбѣи ѡбнтели сѣ]. Роднтели нашѣ, и всѣ прѣжде ѡшѣдшыа Ѡтцы
 и брѣтїю нашѣ, здѣ лежащыа и повсѡдѣ правослѣвныа.

Предстоатель: Рцѣмъ и ѡ сѣбѣ самѣхъ.

Днѣк: Гдн помнлѣи, **трїжды.**

И сѣенникъ:

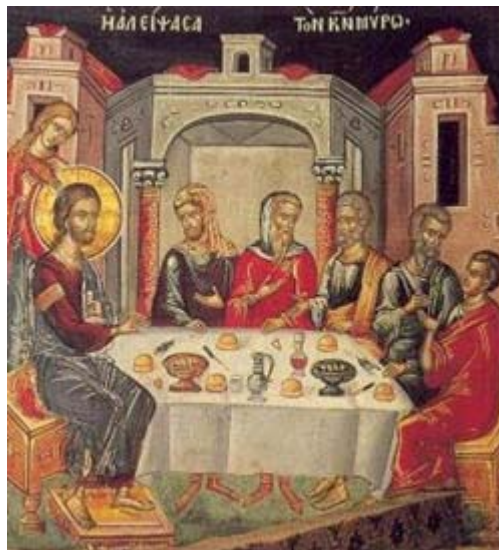
Млѣтвами сѣбѣи Ѡтцѣхъ нашихъ, гдн инсе хрїтѣ бже нашѣ, помнлѣи насъ.

Днѣк: Амннь.

Во Сѣдѣю и Великікѣю Среда На Оутрени Вечера и Преждешціенныхъ

Повечеріе же глаголемъ малое.

На немже поемъ трипѣснецъ господина андреа великаго четвертка.

НА ЈУТРЕЊЕ

СА ЧАСОВИМА И ИЗОБРАЗИТЕЉНОЈ

ВЕЧЕРЊЕ СА ПРЕЂЕОСВЕЂЕНОМ

ПОВЕЧЕРЈЕ МАЛО

Трипеснецъ господина Андреја Критскогъ

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ

ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

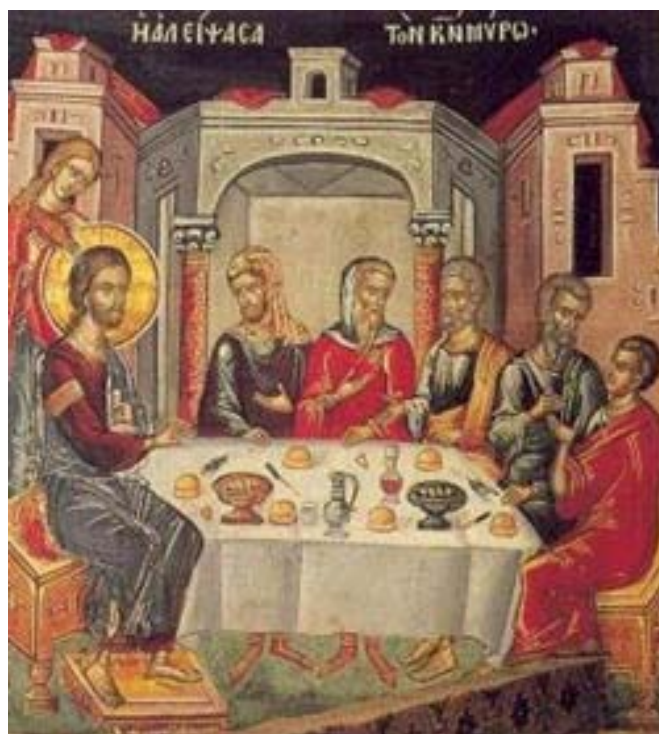
Во Сѣдѣю и Великікѣю Среда

На Оутрени

Вѣчера и Преждешціѣнныхъ

Повечеріе же глаголемъ малое.

На нѣмже поѣмъ трипѣснецъ господина андреа великаго четвертка.

ВЕЛИКИ СРЕДА

НА ЈУТРЕЊЕ СА ЧАСОВИМА, ВЕЧЕНОЈ, НА ПРЕЪОСВЕЂЕНОЈ
И ПОВЕЧЕРЈЕ МАЛО
СА ТРИПЕСНЕЦ ГОСПОДИНА АНДРЕЈА КРИТСКОГ

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ЈУТЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 поклона.)**

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твојем, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твојем, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твојем обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и хтења (молитве) усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века.

На Оутрени

Глаголетъ сѣенникъ: Бѣгословенъ бѣгъ нашъ всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анкъ: ѿмнѣ.

И начиняютъ братїа:

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ съи, и вса исполняи, сокровице бѣгнхъ и жнзи подателю, прѣдн и вселѣа въ ны, и ѡчнсти ны ѿ всакїа скверны, и спси блже, души наш.

Стыи бже, стый крѣпкїи, стый безмертныи, помнѣи насъ. **(Трижды.)**

Слава оца, и си, и стому духу, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмнѣ.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчнсти грѣхн наш: вѣко, прости беззаконїа наш: стый, посети и исцѣли немощн наша, и мене твоего ради.

Гдн помнѣи, **(Трижды.)**

Слава оца, и си, и стому духу, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмнѣ.

Оче нашъ, иже си на небѣхъ, да свѣтитѣа има твоѣ, да прѣдетъ црѣтѣе твоѣ, да вѣдетъ вола твоѣ, ѣкѡ на нѣсн и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаѣмъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Свѣщенникъ возглашаетъ:

ѣкѡ твоѣ сѣсть црѣтво, и сила, и слава, оца, и си, и сѣгѡ духа, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анкъ: ѿмнѣ.

И начиняютъ братїа:

Прѣднѣте, поклонѣмѣа црѣви нашему бгу.

Прѣднѣте, поклонѣмѣа и припадѣмъ хрѣту, црѣви нашему бгу.

Прѣднѣте, поклонѣмѣа и припадѣмъ самому хрѣту, црѣви и бгу нашему. **Поклоны три.**

Псаломъ дї.

Оуслышитъ тѣ гдѣ въ дѣнь печѣли, защититъ тѣ има бга ѣкѡвѣа. Пѡлетъ тѣ помошь ѿ сѣгѡ, и ѿ сїѡна защититъ тѣ. Поманѣтъ всѣкѣ жерте твоѣ, и всесоженїе твоѣ тѣчно вѣдн. Даетъ тѣ гдѣ по сѣрдуцѣ твоему, и всѣ советѣ тѣ твоѣ исполнитъ. Возрадѣмѣа ѡ спсѣнїи твоему, и во има гдѣ бга нашегѡ возвеличимѣа: исполнитъ гдѣ вса прошенїа твоѣ. Нынѣ познахъ, ѣкѡ спсѣ гдѣ хрѣста своего. Оуслышитъ сѣгѡ съ нѣсѣ сѣгѡ своего, въ силахъ спсѣнїе десницы сѣгѡ. Сїи на колесницахъ, и сїи на конехъ: мы же во има гдѣ бга нашегѡ призовѣмъ. Тїи спѣти быша и падѡша, мы же востахомъ и исправнхомѣа. Гдн, спси царѣ, и оуслыши ны, вѡньже ѣще дѣнь призовѣмъ тѣ.

Псаломъ к.

Гдн, силою твоѣю возвелѣчѣа царѣ и ѡ спсѣнїи твоему возрадѣчѣа сѣла. Желнїе сѣрца сѣгѡ далъ сѣи сѣму, и хотѣнїа оустнѣ сѣгѡ нѣси лишнѣ сѣгѡ. ѣкѡ предварѣа сѣи сѣгѡ бѣгословенїемъ бѣгостыннымъ, положнѣа сѣи на главѣ сѣгѡ вѣнѣцѣ ѿ камене чѣстна. Живота проснѣа сѣсть оу тебѣ, и далъ сѣи сѣму долготѣ днїи во вѣкѣ вѣка. Велиа слава сѣгѡ спасенїемъ твоимъ, слава и велелѣпїе возложнши на него. ѣкѡ

Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радостју лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. (трипут).

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Спаси, Господе, Народ: Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај Народ: Твој православни.

Појац: Слава:

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом Народ:у даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

И сада:

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Бакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Бакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).

дѣи ѿмѹ еѣгословѣнїе во вѣкѣхъ вѣка, возвесеиши ѿгò радостїю съ лицѣмъ твоимъ. **Гѣкѡ** царь оуповѣетъ на гдѣ. и мѣтїю вѣшнагѡ не подвижитъ. да ѡбръщется рѣкѣ твоѡ вѣемъ врагѡмъ твоимъ, десница твоѡ да ѡбръщется вса ненавидѣщїа тебе. **Гѣкѡ** положиши нѣхъ гѣкѡ пѣць ѿгненнѹ, во время лица твоегѡ: гдѣ гнѣвомъ своимъ сматѣтъ ѿ, и снѣстъ нѣхъ ѿгнь. Плодъ нѣхъ ѡ землѣ погубиши, и сѣма нѣхъ ѡ сынѡвѣхъ человѣческихъ. **Гѣкѡ** оуклониши на тѣ сла, помыслиши совѣты, нѣже не возмогѹтъ соствѣити. **Гѣкѡ** положиши ѿ хребѣтъ во избѣйтцѣхъ твоихъ, оуготѡвиши лице нѣхъ. Вознесѣа гдѣи силою твоею, воспоемъ и поемъ силы твоѡ.

Сѣтїи бже, сѣтїи крѣпкїи, сѣтїи безмертвїи, помнѣи насъ. **(Трїжды.)**

Слава ѡцѹ, и снѹ, и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвѣхъ, ѡмнѣнь.

Престѡа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчїстїи грѣхѣи нашѣ: вѣко, прѡстѣ беззакѡнїѡ нашѣ: сѣтїи, посѣтѣи и исцѣлѣи немощи наша, ѡмене твоегѡ радѣ.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава ѡцѹ, и снѹ, и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвѣхъ, ѡмнѣнь.

Оче нашъ, нже ѿсїи на нѣсѣхъ, да свѣтитъ ѡма твое, да прїидетъ црѣтвїе твое, да бѣдетъ воля твоѡ, гѣкѡ на нѣсїи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, гѣкоже и мы ѡставлѣемъ должникѡмъ нашимъ: и не введѣи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣкавагѡ.

Свѣщенникъ возглашѣетъ:

Гѣкѡ твое ѿсѣтѣ црѣтво, и сила, и слава, ѡцѡ, и снѡ, и сѡгѡ дхѡ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвѣхъ.

Лїкъ: ѡмнѣнь.

И тропарїи сї:

Сїсїи гдѣи людѣи твоѡ, и еѣгословѣи достоѡнїе твое, побѣды на сопротивнымъ дѣрѡмъ, и твое сохранѣа крѣтомъ твоимъ жїтельство.

Слава:

Вознесѣиши на крѣтъ волю тезоименїтомѹ твоемѹ нѡвомѹ жїтельству щедрѡты твоѡ дѣрѣи хрѣте бже: возвесеи насъ силою твоею, побѣды даѡ намъ на сопостѣты, посѡбїе ѡмѡщнымъ твое ѡрѣжїе мїра, непобѣдїмѹю побѣдѹ.

И нынѣ:

Предстѣтельство стѣрашное и непостѣдное, не прѣзри еѣгѡа молїтѣхъ нашихъ, всепѣтѡа бѣце, оутвердѣ правослѡвныхъ жїтельство: сїсїи вѣрныхъ людѣи твоѡ, и подѣждь ѡмъ съ нѣсїе побѣдѹ, занѣ родилѣ ѿсїи бѣа, ѿдїна еѣгословѣннаа.

Дїаконъ: Помнѣи насъ бже, по величїи мїлостїи твоеї, мѡлимъ ти сѡ, оубѣиши и помнѣи.

Лїкъ: Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Дїаконъ: Бще мѡлимъ ѡ стѣишемъ правнѣтельствующемъ сѣнѡдѣ **[ѡще подѣ мнѣрополїтомъ, прїглагѡлетъ: и ѡ мнѣрополїтѣ нашемъ, ѿгѡже ѡбласть,]** и всїи во хрѣтѣ брѣтїи нашей.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Ђакон: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог...

Народ: Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва Народ:а, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на Народу Томе благослов је Твој.

Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејех као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи мо-ји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мном. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Аи́къ: Гдѣ помнѣди, **трижды.**

Діа́конъ: Вше́ моли́ма ѡ́ всѣмъ ѡ́ хрѣ́столю́биво́мъ во́инствѣ́.

Аи́къ: Гдѣ помнѣди, **трижды.**

Возглаше́нїе:

Гдѣ́ ми́лостивъ и́ члѣ́воколю́бевъ бгѣ́ снѣ́, и́ тебѣ́ сла́вѣ́ возсыла́емъ, о́цѣ́, и́ снѣ́, и́ стóму́ дхѣ́, ны́нѣ́ и́ прѣ́сно, и́ во́ вѣ́ки вѣ́ковъ.

Людѣ́: И́менемъ гдѣ́нимъ бгго́ловнѣ́ о́тче́.

Сщѣ́нникъ: Сла́ва стѣ́и и́ є́диносу́щнѣ́и: и́ прѡ́чѣ́.

Аи́къ: а́минь.

Ѳлóмъ г.

Гдѣ́, что́ са́ оумно́жиша стѣ́жающѣ́и мнѣ́; мно́зи воста́ютъ на мѣ́, мно́зи глаго́лютъ дшнѣ́ моѣ́и: нѣ́сть спнѣ́а є́мѣ́ въ бзѣ́ є́гѡ́. Ты́ю́ же, гдѣ́, застѣ́пникъ мо́й є́си, сла́ва моѣ́, и́ возно́сѣ́и глаго́лю моѣ́. Глаго́лю моѣ́мъ ко гдѣ́ воззва́хъ, и́ оу́слы́ша мѣ́ ѡ́ горы́ сы́а своѣ́а. Изъ оу́снѣ́хъ, и́ спѣ́хъ, воста́хъ, гдѣ́ гдѣ́ застѣ́пникъ мѣ́. Не о́убо́и́са ѡ́ тѣ́мъ лю́дѣ́и, ѡ́крестъ нападáющихъ на мѣ́. Воскрѣ́ни, гдѣ́, спсѣ́ ма́, бже́ мо́й: гдѣ́ ты́ порази́лъ є́си всѣ́ вражда́ющихъ мнѣ́ всѣ́, зѣ́бы грѣ́шникѡ́въ сокрѣ́шилъ є́си. Гдѣ́не́ є́сть спнѣ́е, и́ на лю́дехъ тво́ихъ блгѣ́нїе́ твоѣ́. Изъ оу́снѣ́хъ, и́ спѣ́хъ, воста́хъ, гдѣ́ гдѣ́ застѣ́пникъ мѣ́.

Ѳлóмъ гз.

Гдѣ́, да не́ ѣ́роствѣ́ю твоѣ́ю ѡ́бличи́ши мене́́, ни́же гнѣ́вомъ тво́имъ нака́жешн мене́́. Гдѣ́ стрѣ́лы твоѣ́. оу́нзѡ́ша во мнѣ́́, и́ оутверди́лъ є́си на мнѣ́́ рѣ́къ твоѣ́. Нѣ́сть и́щѣ́ленїа́ въ плѣ́ти моѣ́и ѡ́ лица́ гнѣ́ва твоѣ́го, нѣ́сть мѣ́ра въ костѣ́хъ мо́ихъ, ѡ́ лица́ грѣ́хъ мо́ихъ. Гдѣ́ беззакѡ́нїа́ моѣ́. превзыдо́ша глаго́лю моѣ́, гдѣ́ брѣ́ма тѣ́жкоє ѡ́тлаготѣ́ша на мнѣ́́. Возмердѣ́ша и́ согни́ша рны́ моѣ́. ѡ́ лица́ бездѣ́ла моѣ́го. Пострада́хъ и́ сла́кохса́ до конца́, вѣ́сь дѣ́нь сѣ́тѡа́ хожда́хъ. Гдѣ́ лѣ́ва моѣ́. напо́лнѣ́ша порѣ́ганїи́, и́ нѣ́сть и́щѣ́ленїа́ въ плѣ́ти моѣ́и. ѡ́сла́бленъ бы́хъ, и́ смри́хса́ до сѣ́ла: рыка́хъ ѡ́ възды́ханїа́ сѣ́рдца моѣ́го. Гдѣ́, предѣ́ тобо́ю всѣ́ желанїе́ моѣ́, и́ възды́ханїе́ моѣ́ ѡ́ тебѣ́́ не оутѣ́и́са. Сѣ́рдце моѣ́ сматѣ́са, ѡ́ста́ви мѣ́́ си́ла моѣ́, и́ свѣ́тъ о́чию́ моѣ́ю, и́ то́и нѣ́сть со мно́ю. дрѣ́зи моѣ́ и́ и́скреннїи́ моѣ́, прѣ́мъ мнѣ́́ прнелї́жнѣ́ша и́ ста́ша. И́ блї́жнїи́ моѣ́ ѡ́далече́ мене́́ ста́ша, и́ нѣ́ждахса́ и́щѣ́щїи́ дшнѣ́ моѣ́, и́ и́щѣ́щїи́ сла́ мнѣ́́, глаго́лахъ сѣ́тнаа́, и́ льстї́внымъ вѣ́сь дѣ́нь подча́хса́. Изъ же́ гдѣ́ гдѣ́ не слы́шахъ, и́ гдѣ́ нѣ́мъ не ѡ́верза́и оу́стѣ́ своѣ́хъ. И́ бы́хъ гдѣ́ чело́вѣ́къ не слы́шанъ, и́ не́ и́мыи́ во оу́стѣ́хъ своѣ́хъ ѡ́блї́ченїа́. Гдѣ́ на тѣ́ гдѣ́, оупова́хъ, ты́ оу́слы́шнши́ гдѣ́ бже́ мо́й. Гдѣ́ рѣ́хъ: да не́ когда́ пора́дуютъ мнѣ́́ са́ врази́ моѣ́, и́ вни́гда подви́жатсѣ́ но́гами́ моѣ́ми, на мѣ́́ велерѣ́чевѣ́ша. Гдѣ́ изъ на рны́ гото́въ, и́ болѣ́знь моѣ́́ предо́ мно́ю є́сть вѣ́нѣ́. Гдѣ́ беззакѡ́нїе́ моѣ́́ изъ возвѣ́щѣ́, и́ попе́хса́ ѡ́ грѣ́сѣ́ моѣ́мъ. Врази́ же́ моѣ́́ жнѣ́тъ, и́ оу́крѣ́пнѣ́ша па́че мене́́, и́ оумно́жнѣ́ша ненавї́дащїи́ мѣ́́ безѣ́ правды́. Возда́ющїи́ мнѣ́́ сла́ возѣ́ блага́, ѡ́богáхъ мѣ́́, занѣ́ гонáхъ бггостѣ́нїю. Не ѡ́ста́ви мене́́, гдѣ́ бже́ мо́й, не ѡ́стѣ́пнѣ́ ѡ́ мене́́. Вонмѣ́ въ по́мощь моѣ́́, гдѣ́ спсѣ́нїа́ моѣ́го. Не ѡ́ста́ви мене́́, гдѣ́ бже́ мо́й, не ѡ́стѣ́пнѣ́ ѡ́ мене́́. Вонмѣ́ въ по́мощь моѣ́́, гдѣ́ спсѣ́нїа́ моѣ́го.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер затвори уста оних који говоре неправду.

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута, без поклона.)**

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као уби-јени који леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не изла-жах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Те-би руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвали-ти? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромах сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, усташења Твоја потресосе ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће (моје).

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

Псаломъ ѿв.

Бже бже мой, кз тебе оутреннюю: возжада тебе душа моя, коль множицею тебе плоть моя, вз земли протѣ, и непроходнѣ, и безводнѣ. Такъ во сѣмъ гвѣхъ тебе, видѣти силъ твою и славу твою. Гакъ лучши милость твою паче животъ, оустнѣ мои похвалитѣ тѣ. Такъ егословлю тѣ вз животѣ моёмъ, ѡ имени твоёмъ воздѣжѣ рѣцѣ мои. Гакъ ѡ тѣмъ и мѣстѣ да исполнитѣ душа моя, и оустнама радостѣ возхвалитѣ тѣ оустна мо.. Яце поминѣхъ тѣ на постѣли моеи, на оутреннихъ подѣхѣхъ вз тѣ. Гакъ былъ еси помощникъ мой, и вз кровѣхъ кривѣхъ твоихъ возрадуюся. Прильпе душа моя по тебе, мене же прѣятъ десница твою. Тин же вѣде икаша душѣ мою, видѣтъ вз пренсподнаа земли: предадѣтъ вз рѣки ѡрѣжѣа, чѣсти лиговомъ едѣтъ. Царь же возвелеитѣ ѡ бѣѣ, похвалитѣ всѣхъ кленѣхъ имъ: Гакъ заградѣша оустна глаголющихъ неправданаа.

На оутреннихъ подѣхѣхъ вз тѣ, гакъ былъ еси помощникъ мой, и вз кровѣхъ кривѣхъ твоихъ возрадуюся. Прильпе душа моя по тебе, мене же прѣятъ десница твою.

Слава оцѣ, и сиу, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣмъ, аминь.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебе бже. **Трижды, безъ поклѣнѣнѣ.**

Гдн поминѣи, **трижды:**

Слава оцѣ, и сиу, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣмъ, аминь.

Псаломъ пз.

Гдн бже спсѣнѣа моегѣ, во дни воззвахъ, и вз ноци предъ тобою: Да видѣтъ предъ тѣмъ мѣтѣа моя, приклонѣ оухѣ твоѣ кз молѣнѣю моею, Гакъ исполнитѣ свѣтъ душа моя, и животъ мой ѡдѣ приближитѣ. Превѣненъ быхъ изъ низходѣщихъ вз рѣкѣ, быхъ гакъ человекъ безъ помѣщи, вз мѣртвѣхъ свобѣ: Гакъ гвѣнѣи спѣци во грѣбѣ, ихъ же не поминѣхъ еси ктомъ, и тин ѡ рѣкѣ твоѣ ѡрновѣни быша. Положиша мѣ вз рѣкѣхъ пренсподнѣмъ, вз тѣмныхъ и сѣни смертнѣи. На мнѣ оутвердѣа гвѣрѣ тво , и всѣ волны тво навѣхъ еси на мѣ. Оудѣлѣхъ еси знаемыхъ моихъ ѡ мене, положиша мѣ мѣрзѣсть себѣ, предѣхъ быхъ, и не ихождахъ. Очи мои иже немогутѣ ѡ ницѣтѣ, воззвахъ кз тебе гдн, всѣхъ дѣнь: воздѣхъ кз тебе рѣцѣ мои. Еда мѣртвѣми творѣши чѣдѣа; или врачеве воскресѣтъ и исповѣдѣтъ тебе; Еда повѣстѣ кто во грѣбѣ милость твою, и истинѣ твою вз погѣбѣи; Еда познѣ на едѣтъ во тѣмѣ чѣдѣа тво , и прѣвѣа твою вз земли завѣнѣи; И ѡзъ кз тебе гдн, воззвахъ, и оутрѣ мѣтѣа моя предѣритѣ тѣ. Вскзю гдн, ѡрѣши душа мою; ѡбращѣши лице твоѣ ѡ мене; Ници есмь ѡзъ, и вз тѣмъ ѡ юности моеа, вознесъ же сѣ, смирихъ, и иже немогѣхъ. На мнѣ прендѣши гвѣнѣ твою, оустрашѣнѣа тво возмѣтѣша мѣ. Обидѣша мѣ гакъ вода всѣхъ дѣнь ѡдержѣа мѣ вкѣпѣ. Оудѣлѣхъ еси ѡ мене дрѣга и иже немогѣа, и знаемыхъ моихъ ѡ страстѣи.

Гдн бже спсѣнѣа моегѣ, во дни воззвахъ, и вз ноци предъ тобою. Да видѣтъ предъ тѣмъ мѣтѣа моя, приклонѣ оухѣ твоѣ кз молѣнѣю моею.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који Очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи жи-вот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпе-љив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гре-сима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Ко-лико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наш. Као што ми-лује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава -дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служите-љи Његови творећи вољу Његову. Благо-словите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у Мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим дели-ма Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох ду-шу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегох. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију.

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињена свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (**или:** високопреосвештеног митрополита, **или:** преосвећеног епископа) нашег (**име**), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни Народ:, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господи помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Тебје Господи.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Тѣже ѡчтенїа глаголетѣ ѿ Дїакоуз:

Дїакоуз: Мїромъ гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Ѡ свѣшнѣмъ мїрѣ, и спасенїи дѣшз нашнхъ, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Ѡ мїрѣ всегѡ мїра, бл҃гостоанїи свѣхъ бжїихъ цр҃квей, и соедненїи всѣхъ, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Ѡ стѣмъ храмѣ семъ, и еъ вѣрою, бл҃гоговѣнїемъ и страхомъ бжїимъ входащнхъ вѡнь, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Ѡ стѣншемъ правнтельствѡщемъ сѣнодѣ, [и ѿ мнтрополїтѣ нашемъ, и **лїкз, ѡгѡже ѡбласть,**] честнѣмъ пресвѣтерствѣ, во хрїтѣ дїакоуствѣ, ѡ всемъ прїчтѣ и людемъ. гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Ѡ градѣ семъ, [ѡще въ монастырѣ: Ѡ стѣн ѡбнтели сѣн,] всѣкомъ градѣ, странѣ, и вѣрою жнвѡщнхъ въ нїхъ, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Ѡ бл҃гостворенїи воздѣхвѣ, ѡ нзобнїи плодѡвъ земнїхъ, и временѣхъ мїрнїхъ, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Ѡ плавающнхъ, пѡчешѣствѡщнхъ, недѣвѡщнхъ, страждѡщнхъ, плѣненнїхъ, и ѡ спасенїи нїхъ. гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Ѡ нзбавннїи намъ ѿ всѣкѡ скорби, гнѣва и нѣжды, гдѣ помолнмѣ.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Застѡпнї, спаснї, помнїдѣ, и сохрани нѣсъ бж҃е, твоєю благодѣтїю.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ.

Дїакоуз: Престѡю, прѣчѣдѡю, прѣбл҃гословеннѡю, елѣвнѡю влѣщѡ нашѡ вѣщѡ и пренѡдѣв мрїю со всѣми стѣми поманѣше, самн себѣ, и дрѣздѣрѣга, и вѣсь жнвѡтѣ нашз хрїтѣ бгѣ предадїмъ.

Лїкз: Тебѣ гдѣ.

Возгласенїе:

Гдѣкѡ подобѣетѣ тебѣ всѣкѡ слава, честь и поклоненїе, ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ.

Лїкз: Амннѣ

Свештеник: Глас 8:

Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Глас 8

Чтец: Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су светлост заповести Твоје на земљи.

Народ: Алилуја (трипут)

Чтец: Правди научите се житељи земље.

Народ: Алилуја (трипут)

Чтец: Завист ће обузети Народ: невоспитан.

Народ: Алилуја (трипут)

Чтец: Дометни им зла, Господе, доменти зла славнима земље.

Народ: Алилуја (трипут)

Глас 8.

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Свет, Свет, Свет си Боже наш, молитвама Бестелесних Сила помилуј нас.**

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Молитвама свих светих помилуј нас.**

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Молитвама Богородице помилуј нас.**

КАТИЗМА 14.**(Псалам 101)**

Господе, услиши молитву моју, и вапај мој Теби да дође. Не одврати лице Твоје од мене; у који дан сам жалостан, приклони ми ухо Твоје; у који дан Те призовем, брзо ме услиши. Јер ишчезоше као дим дани моји, и кости моје као сува грана сасушише се. Покошен бих као трава, и исахну срце моје, јер заборавих јести хлеб свој. Од гласа уздисања мога, прилепи се кост моја телу моме. Постадох сличан роди пустињској, бејаш као ноћна врана на зидинама; бдијаш и бих као птица, усамљена на крову куће. Сав дан ми се ругаху непријатељи, и који ме хвалише заклињаху се против мене. Јер прашину као хлеб једох, и пиће своје са плачем мешах, од лица гнева Твога и љутње Твоје, јер уздигавши, низвргао си ме. Дани моји као дим прођоше, и ја као трава изсахнух. А Ти, Господе, до века остајеш, и спомен је Твој из нараштаја у нараштај. Ти уставши помиловаћеш Сион, јер је време смиловати се на њега, јер је дошло време. Јер благоволише слуге Твоје за камење његово, и на прах његов смиловаће се. И уплашиће се народи Имена Господњег, и сви цареви земаљски славе Твоје. Јер ће сазидати Господ Сион, и јавиће се у слави Својој. Погледа на молитву смиренних, и не понизи молење њихово. Да се напише ово

Сѣѣнник: Аллѣдѣа, Аллѣдѣа, Аллѣдѣа.

Сѣтѣхѣ же глаголюте ѿ:

Сѣтѣхѣ а: Ѡ ноци оутренюетѣ дѣхѣ мой кѣ тебѣ бѣже: занѣ свѣтѣ повелѣнѣа твоѣ на землѣ.

Аллѣдѣа, **трѣжды**

Сѣтѣхѣ б: Прѣвѣдѣ надѣчѣте ѡ жнедѣи на землѣ.

Аллѣдѣа, **трѣжды**

Сѣтѣхѣ г: Зѣвѣсть прѣиметѣ людѣ ненакѣзанныѣ..

Аллѣдѣа, **трѣжды**

Сѣтѣхѣ д: Приложѣ ѿмѣ слѣ гдѣ, приложѣ слѣ славымыѣ землѣ.

Аллѣдѣа, **трѣжды**

Гласѣ ѿ:

Сѣ жнедѣхѣ градѣтѣ въ полдѣноци, ѿ блѣженѣ рабѣ, ѣгоже ѡвѣраѣетѣ бѣдѣа: недѣстѣоннѣ же пакѣ, ѣгоже ѡвѣраѣетѣ оуныбѣюща. блѣдѣ оуѣвѣ дѣшѣ моѣ, не ѣномѣ ѡтагочѣа, да не смѣртѣ предѣна бѣдѣши, ѿ цѣртѣа вѣнѣ затѣворѣшиа, но вѣспранѣ зѣвѣци: **сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ ѣсѣ бѣже, бѣею помѣдѣ насѣ.**

Сѣ жнедѣхѣ градѣтѣ въ полдѣноци, ѿ блѣженѣ рабѣ, ѣгоже ѡвѣраѣетѣ бѣдѣа: недѣстѣоннѣ же пакѣ, ѣгоже ѡвѣраѣетѣ оуныбѣюща. блѣдѣ оуѣвѣ дѣшѣ моѣ, не ѣномѣ ѡтагочѣа, да не смѣртѣ предѣна бѣдѣши, ѿ цѣртѣа вѣнѣ затѣворѣшиа, но вѣспранѣ зѣвѣци: **Молѣтѣами свѣхѣ свѣтѣхѣ помѣдѣ насѣ.**

Сѣ жнедѣхѣ градѣтѣ въ полдѣноци, ѿ блѣженѣ рабѣ, ѣгоже ѡвѣраѣетѣ бѣдѣа: недѣстѣоннѣ же пакѣ, ѣгоже ѡвѣраѣетѣ оуныбѣюща. блѣдѣ оуѣвѣ дѣшѣ моѣ, не ѣномѣ ѡтагочѣа, да не смѣртѣ предѣна бѣдѣши, ѿ цѣртѣа вѣнѣ затѣворѣшиа, но вѣспранѣ зѣвѣци: **Молѣтѣами бѣнѣ помѣдѣ насѣ.**

Кадѣа дѣ.

Ѡалѣмѣ рѣ.

Гдѣ, оуслѣши молѣтѣвѣ моѣ, ѿ вѣпѣлѣ мой кѣ тебѣ да прѣидѣтѣ. Не ѡвѣратѣ лицѣа твоѣ ѡ менѣ: вѣнѣже ѣще дѣнѣ скорѣлѣ, приклонѣ ко мнѣ оухо твоѣ: вѣнѣже ѣще дѣнѣ призѣвѣ тѣ, скорѣ оуслѣши мѣ. Ёѣкѣ ѿчѣзѣоша ёѣкѣ дѣымѣ днѣ моѣ, ѿ кѣстѣ моѣ ёѣкѣ сѣшѣло ѣсѣчѣа. Оуѣзѣвленѣ бѣхѣ ёѣкѣ травѣ, ѿ ѿзѣше сѣрдѣце моѣ, ёѣкѣ забѣхѣ сѣстѣ хѣбѣз мой. Ѡ глаѣа воздѣхѣнѣа моѣ прѣльпѣ кѣстѣ моѣ плѣтѣ моѣ. Оуѣподѣбѣа неѣсытѣ пѣтѣнѣнѣнѣнѣ, бѣхѣ ёѣкѣ ноцинѣнѣнѣнѣ на нѣрици. Бѣдѣхѣ ѿ бѣхѣ ёѣкѣ пѣтѣа ѡѣбѣааа на зѣтѣ. Вѣсѣ дѣнѣ поношѣхѣ мнѣ вѣрѣнѣ моѣ, ѿ хѣвѣлѣнѣ мѣ мнѣ клѣнѣхѣа. Занѣ пѣпѣлѣ ёѣкѣ хѣбѣз ёѣдѣхѣ ѿ пѣтѣ моѣ сѣ плѣчѣмѣ растѣворѣхѣ, Ѡ лицѣа гнѣва твоѣ ѿ ѿрѣстѣ твоѣ: ёѣкѣ вознѣсѣ ннѣзѣвѣглѣ мѣ ѣсѣ. Днѣ моѣ ёѣкѣ сѣнѣ оуѣклонѣшѣа, ѿ ѣзѣ ёѣкѣ сѣно ѿзѣчѣхѣ. Ты же, гдѣ, во вѣкѣ прѣвѣвѣлѣши, ѿ пѣмѣтѣ твоѣ въ рѣдѣ ѿ рѣдѣ. Ты вѣскрѣсѣ оуѣцѣдрѣши сѣѣна: ёѣкѣ вѣрѣмѣ оуѣцѣдрѣтѣ ѣго, ёѣкѣ прѣидѣ вѣрѣмѣ. Ёѣкѣ блѣговѣлѣша рабѣ твоѣ *кѣмѣнѣе* ѣгѣ, ѿ пѣрѣтѣ ѣгѣ оуѣцѣдрѣтѣ. ѿ оуѣбѣтѣа ёѣзѣицѣ ѿ мене гдѣ, ѿ всѣ царѣе зѣмѣтѣнѣ славы твоѣ: Ёѣкѣ сѣзѣнѣдетѣ гдѣ сѣѣна ѿ вѣнѣтѣа во слаѣ твоѣ. Призрѣ на молѣтѣвѣ смѣреннѣхѣ ѿ не оуничижи молѣнѣа

потоњем нараштају, и народ који га гради хвалиће Господа. Јер приниче са висине свете Своје, Господ са неба на земљу погледа, да чује уздисање сужања, да одрешу синове усмрћених. Да би објавили на Сиону Име Господње, и хвалу Његову у Јерусалиму, када се саберу народи заједно, и цареви да служе Господу. Одговорио му је на путу моћи његове: Малобројност дана мојих објави ми; не узведи ме у преполовљење дана мојих, кроз нараштај нараштаја лета су Твоја. У почетку си Ти, Господе, земљу основао, и дела руку Твојих су небеса. Она ће проћи а Ти остајеш; и све ће као одећа оветшати, и као хаљину савићеш их, и измениће се. А Ти си исти, и година Твојих неће нестати. Синови слугу Твојих настаниће се, и семе њихово до века добро ће напредовати.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови душо моја Господа, и не заборављај сва уздарја Његова. Који очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и суд свима онеправдованима. Казао је путеве Своје Мојсију, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и многомилостив. Неће се до краја гневити, нити ће до века срдити се. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер по висини неба од земље, утврдио је Господ милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко исток од запада, удалио је од нас безакоња наш. Као што милује отац синове, помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна сздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава, дани његови, као цвет пољски, тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његових да их извршују. Господ је на небу припремио престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)** Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

и хъ. Да напишетца сѣ въ родъ и нъ, и людѣ зидемъи во свѣдѣнїи гдѣ: Иакъ приише въ высотѣ сѣи своѣ, гдѣ въ нѣсѣ на зѣмлю призрѣ, оуслышати воздыханїе ѡкованныхъ, разрешити сыны оумерщвлѣнныхъ: Возвѣстити въ сѣи ѿ нѣ и хвалѣ сѣ въ іерлїмѣ, внигда обратиса людемъ въ зѣмлю и царемъ, еже работати гдѣви. Ѡвѣща сѣ на пѣти крѣпости сѣ: оумаленїе днѣи моихъ возвѣсти ми: Не возведи мене въ преполовенїе днѣи моихъ: въ родѣ родѣи твоѣ. Въ началѣхъ ты, гдѣ, зѣмлю ѡсновалъ сѣ, и дѣла рѣкъ твоѣи сѣтъ небеса. Та погнѣнѣтъ, ты же пребываеши: и всѣ иакъ рїза ѡбетшаютъ, и иакъ ѡдеждѣ свѣеши ѿ, и измѣнѣтца. Ты же тожде сѣ, и лѣта твоѣ не ѡскѣдѣютъ. Сынове рѣкъ твоихъ вселѣтца, и сѣма и хъ во вѣкы исправнѣтца.

Псаломъ рѣ.

Блгословн, дшѣ моѣ, гдѣ, и всѣ видѣннѣи моѣ, ѿ нѣ сѣи сѣи: Блгословн, дшѣ моѣ, гдѣ, и не забываи всѣхъ воздаи сѣи: Ѡчищающаго всѣ беззаконїа твоѣ, ищѣлающаго всѣ недѣги твоѣ, и збавляющаго ѿ ищѣнїа жнѣотъ твоѣи, вѣнчающаго тѣ мѣтїю и щедрѣтми, и исполняющаго во блгнхъ желанїе твоѣ: ѡбновитца иакъ ѡрла иносѣ твоѣ. Творѣи мѣтїи гдѣ и сѣдѣ всѣмъ ѡбидимымъ. Сказѣ пѣти своѣ мѣтїи, сыновѣмъ иицѣвымъ хотѣнїа своѣ. Щѣдрѣ и мѣтнѣ гдѣ, долготерпѣливѣ и многомѣтнѣ. Не до концѣ прогнѣвлетца, ниже во вѣкы враждѣтца: Не по беззаконїемъ нашимъ сотворилъ сѣтъ намъ, ниже по грѣхѣмъ нашимъ воздалъ сѣтъ намъ. Иакъ по высотѣ небеснѣи ѿ зѣмнѣ, оутвердилъ сѣтъ гдѣ мѣтъ своѣ на боащнхѣ сѣи: блнхъ ѡстоѣтъ востѣи ѿ западѣ, оудалъ сѣтъ ѿ насъ беззаконїа наша. Иакже щѣдрѣтѣ отѣцъ сыны, оущѣдрн гдѣ боащнхѣ сѣи. Иакъ тои познѣ созданїе наше, поманѣ, иакъ перѣтъ сѣмѣ. Человѣкъ, иакъ трава днѣ сѣи, иакъ цвѣтъ сѣи, такъ ѡцвѣтѣтца: Иакъ дхъ проидѣ въ немъ, и не вѣдетъ, и не познѣетъ кто мѣтѣ своѣ. Мѣтъ же гдѣи ѿ вѣка и до вѣка на боащнхѣ сѣи, и прѣвда сѣи на сынѣхъ сынѣхъ, хранѣщнхъ завѣтъ сѣи и помнѣщнхъ запѣвѣдн сѣи творѣти ѿ. Гдѣ на нѣсѣ оуготова прѣтолѣ своѣ, и црѣтво сѣи всѣмн ѡбладѣетъ. Блгословнѣте гдѣ, всѣ аггн сѣи, силннн крѣпостїю, творѣщнн слѣво сѣи, оуслышати гласъ словѣсъ сѣи. Блгословнѣте гдѣ, всѣ силы сѣи, слдгн сѣи, творѣщнн волю сѣи. Блгословнѣте гдѣ, всѣ дѣла сѣи на всѣкомъ мѣстѣ влѣстѣи сѣи: блгословн, дшѣ моѣ, гдѣ.

Слава оцѣ и снѣ и сѣи дхѣ.

Лїкы: И нынѣ и приишѣи и во вѣкн вѣкѣмъ. ѿмнѣ.

ѿлнлѣдїа, ѿлнлѣдїа, ѿлнлѣдїа, слава тебѣ бже. **Трїжды.** Гдѣ помнѣдн, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣи дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и приишѣи и во вѣкн вѣкѣмъ. ѿмнѣ.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао си се веома. У славу и величанство си се обукао, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. Оне беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. Оне напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. 12. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи њихови. Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се влагом дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда своја свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време, кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се и колебају; кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и тако обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу своме. Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)** Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 104)

Исповедајте се Господу, и призивајте Име Његово; објавите у народима дела Његова; певајте Му и псалмопојте Му, казујте сва чудеса Његова. Хвалите се Именом светим Његовим; нека се радује срце оних који траже Господа. Тражите Господа и оснажите се, тражите лице Његово свагда. Спомињите чудеса Његова која је учинио, дивоте Његове и судове уста Његових, семе Аврамово слуге Његове, синови Јаковљеви изабрани Његови. Он је Господ Бог наш, по свој земљи судови су Његови. Опомиње се до века завета Свога, речи коју заповеди хиљадама нараштаја, коју завешта Авраму, и заклетве Своје Исаку, и постави је Јакову за заповест, и Израилу за завет вечни, говорећи: Теби ћу дати земљу Хананску, удео наслеђа вашег. Кад они бејаху бројем мали, малобројни и дошљаци у њој, и прођоше из народа у народ, и из царства у народ други, не допусти човеку да им учини неправду, и због њих царева изобличи: Не дотичите се помазаника мојих и пророцима мојим не чините зла. И призва глад на земљу, сваку набавку хлеба укиде; посла испред њих човека, као роб би продан Јосиф. Понизише у окове ноге његове, гвожђе прође душу његову, докле не дође Реч Његова, Реч Господња опроба га. Посла цар, и одреши га, кнез народа и ослободи га. Постави га господарем дома његова, и начелника свег имања његовог, да научи кнезове његове као себе, и старешине његове да умудри. И уђе Израил у Египат, и Јаков се настани у земљи Хамовој. И узрaste Господ народ Свој веома, и ојача га већма од непријатеља његових. Преокрену срце његово да омрзне народ Његов, да учини зло слугама Његовим. Посла Мојсија слугу Свога, Аарона којега изабра Себи. Стави у њих речи знамења Својих, и чудеса Својих у земљи Хамовој. Посла таму и помрачи их, јер преогорчише речи Његове. Претвори воде њихове у крв, и помори рибе њихове. Произведе земља њихова жабе, у ризницама царева њихових. Рече, и дође псећа мува, и комарци у све пределе њихове. Окрену кише њихове у град, огањ спаљујући у земљи њиховој. И удари винограде њихове и смокве њихове, и сатре свако дрво области њихове. Рече, и дође скакавац и гусеница, којима не беше броја, и поједоше сву траву у земљи њиховој, и поједоше плод земље њихове. И погуби свако прворођено у земљи њиховој, првину сваког бола њиховог. И изведе Израил са сребром и златом, и не беше у племенима њиховим болник. Обрадова се Египат одласку њиховом, јер страх њихов нападе на њих. Распростре облак за покров њихов, и огањ да им светли ноћу. Тражаху, и дође им птица јаребица, и хлеба небеског насити их; разби камен и потекоше воде, потекоше у безводним местима реке. Јер се опомену речи свете Своје Авраму слуги Своме, и изведе народ Свој у радости, и изабране Своје у весељу. И даде им земље незнабожаца, и трудове народа наследише, да би чували заповести Његове, и закон Његов да истражују.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Алладіа, ѣд.

Исповѣдайтеся гдѣви и призывайте имя егѡ, возвестите во языцехъ дѣла егѡ: Воспойте емѹ и пойте емѹ, повѣдайте всѣ чдеса егѡ. Хвалитеся ѡ имени стѣмъ егѡ: да возвеселится сердце ищущихъ гда: взыщете гда и оутвердитеся, взыщете лица егѡ въиш. Поманите чдеса егѡ, гже сотвори, чдеса егѡ и судьбы оутъ егѡ, Сѣма авраамле раби егѡ, сынове іаквлн и збранныи егѡ. Той гдѣ бѣ нашіз: по всей земли судьбы егѡ. Поманѹ въ вѣкѣхъ заветѣхъ свой, слово, еже заповѣда въ тысащы родовъ, еже заветѣ авраамѹ, и клатвѣ своей ісаакѹ: и постави ю іаквѣ въ повелѣніе и илю въ заветѣхъ вѣченъ, Гла: тебе дамъ землю ханааню, оуже достоаніа вашигѡ. Внегда быти имъ малымъ числомъ, малѣйшимъ и пришельцѣмъ въ ней, и пренѡша ѡ языка въ языкѣхъ и ѡ царствіахъ въ люди ны: не ѡстави человека ѡбидѣти ихъ и ѡблчи ѡ нихъ царі: не прикасайтесь помѣзаннымъ моимъ, и во прѡцѣхъ моихъ не лѣкайтесь. И призва гдѣ на землю: всѣко оутвержденіе хлѣбное сотри. Посла предъ ними человека: въ раба проданъ бысть іѡсифъ. Смирнша во ѡковахъ нѡзѣ егѡ, желѣзо проиде душа егѡ, дѡндеже пріиде слово егѡ: слово гдѣне разжже егѡ. Посла царь и разрѣши егѡ: князь людей, и ѡстави егѡ. Постави егѡ господина дѡмѹ своему и княза всемѹ стажанію своему, наказати князи егѡ іакв себе и старцы егѡ оумдрити. И видѣ иль во егѹпетѣ, и іакв въ пришельствова въ землю хамовѣ. И возрастѣ люди своѣ сѣлѡ и оукрѣпи ѡ паче враговъ ихъ. Преврати сердце ихъ возненавидѣти люди егѡ, лѣтъ сотворити въ рабѣхъ егѡ. Посла мѡисѣа раба своего, аарѡна, егѡже и збр себе: Положи въ нихъ слова знаменій своихъ и чдесъ своихъ въ землю хамовѣ. Посла тмѹ и помрачи, іакв прѡгорчиша слова егѡ. Преложи воды ихъ въ кровъ и и зморѣ рыбы ихъ. Воскипѣ земля ихъ жѣлами въ сокровищницахъ царей ихъ. Рече, и пріидѡша пѣсія мѡхи и скнпы во всѣ предѣлы ихъ. Положи дожди ихъ грады, ѡгнь попалѡущъ въ землю ихъ: и порази винограды ихъ и смѡквы ихъ, и сотри всѣкое древо предѣлъ ихъ. Рече, и пріидѡша рѣзи и гдѣсницы, имже не бѣ числа, и снѣдѡша всѣкѹ травѹ въ землю ихъ, и поадѡша всѣкѣ плодѣ земли ихъ. И порази всѣкаго первенца въ землю ихъ, начѣтокѣ всѣкагѡ трдѣ ихъ: и и зведе ѡ съ серебромъ и златомъ: и не бѣ въ колѣнѣхъ ихъ болаи. Возвеселися егѹпетѣ во исхожденіи ихъ: іакв нападе страхъ ихъ на нѡ. Распрострѣ ѡблакъ въ покровъ имъ, и ѡгнь, еже просвѣтити имъ нѡщю. Просиша, и пріидѡша крастели, и хлѣба небесагѡ насыти ѡ: Разверзе камень, и потекѡша воды, потекѡша въ безводныхъ рѣки: іакв поманѹ слово стѡе свое, еже ко авраамѹ рабѹ своему. И и зведе люди своѣ въ радости и и збранныа своѣ въ веселіи. И даде имъ страны языкѣхъ, и трдѣ людей наследоваша: іакв да сохраниа ѡправданіа егѡ и закона егѡ взыщѣтѣ.

Слава оцѹ, и снѹ, и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, аминь.
Алладіа, алладіа, алладіа, слава тебе еже. Трѣжды.

По 1-ом стихословљу, сједален, глас 3. Подобан:

Данас је почетак нашег спасења и објава вечне Тајне: Син Божији постаје Син дјеве, а Гаврило јавља радосну благодатну вест. Због тога, заједно с њим, кличемо Богородици: Радуј се, благодатна, Господ је с тобом

Блудница приступи к Теби, миро са сузама изливајући на ноге твоје, Човекољубче, и смрада од зала избавља се заповешћу твојом. А неблагодарни ученик, дишући благодат твоју, ову одбацује, и смрадом се одева, среброљубљем продајући Тебе. Слава Христe милосрђу твојем.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

**КАТИЗМА 15.
(Псалам 105)**

Исповедајте и хвалите Господа, јер је добар, јер је до века милост Његова. Ко ће изрећи силе Господње, учинити да се чују све хвале Његове? Блажени који чувају суд прави и који чине правду у свако време. Помени нас, Господе, у благовољењу народа Твога, посети нас спасењем Твојим, да видимо у доброту изабране Твоје, да се узвеселимо весељем народа Твога, да се хвалимо са наслеђем Твојим, Сагрешисмо са оцима нашим, безаконовасмо, неправдовасмо. Оци наши у Египту не схватише чудеса Твоја и не опоменуше се мноштва милости Твоје, и преогорчише узлазећи у море Црвено. И спасе их ради Имена Свога да познају моћ Његову. И запрети Црвеном мору, и осуши се, и проведе их кроз бездан као кроз пустињу; и спасе их из руке мрзитеља и избави их из руке непријатеља; и покри вода мучитеље њихове, ни један од њих не остаде. И повероваше речима Његовим, и певаше хвали Његовој. Но убрзаше, заборавише дела Његова, не поднесоше савет Његов; и зажелеше жељу у пустињи и кушаху Бога у безводној земљи. И даде им тражњу њихову, и посла задовољење душама њиховим. И разгневише Мојсија у околу, Аарона свештенога Господњег. Отвори се земља и прогута Датана, и покри на збору Авирона; и распали се огањ на сабору њиховом, пламен попали грешнике. И направише телца у Хориву и поклонили се идолу; и променише славу своју за подобије телца који траву једе. И заборавише Бога Који их спасава, Који је учинио велика дела у Египту, чудеса у земљи Хамовој, страшне ствари у мору Црвеном. И рече да их истреби, да није Мојсије изабрани Његов стао у сакрушењу пред Њега, да одврати гнев Његов да их не истреби. И понизише земљу жељену, не вероваше Речи Његовој; и роптаху у шаторима својим, не послушаше гласа Господњег. И подиже руку Своју на њих, да их сатре у пустињи, и да сатре семе њихово међу незнабожцима, и да их расеје по земљама. И служише службу Велфегору, и једоше од жртава мртвих богова. И раздражише Га у поступцима својим, и умножи се у њима пад. И устаде Финес и умилостиви, и престаде сеча и пропаст; и урачуна му се

у правду из нараштаја у нараштај до века. И разгневише Га на води спорења и злострада Мојсије због њих; и преогорчише дух његов, и би малодушан у устима својим. Не истребише народе које им рече Господ, и помешаше се с незнабожцима и научише дела њихова; и служажу идолима њиховим, и би им на саблазан и пропаст. И принеше на жртву синове своје и кћери своје демонима, и пролише крв невину, крв синова и кћери својих, које принеше на жртву идолима Хананским, и крвљу би обојена земља; и оскврни се делима њиховим, и блудничеше у подухватима својим. И разгневи се Господ јарошћу на народ Свој и згади се на наслеђе Своје; и предаде их у руке незнабожаца и овладаше њима мрзители њихови; и кињише их непријатељи њихови, и понижени бише под руке њихове. Много пута их је избавио, а они Га преогорчише у савету својем, и понизише се у безакоњима својим. И виде Господ кад бише мучени, кад Он дочу молење њихово; и опомену се завета Свога, и раскаја се по мноштву милости Своје, и даде их у сажалење свију који их заробише. Спаси нас, Господе Боже наш, и опет нас сабери из незнабожаца, да се исповедамо Имену Твојем светоме, да се хвалимо хвалом Твојом. Благословен Господ Бог Израиљев од века и до века. И нека рече сав народ: Нека тако буде. Амин.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 106)

Исповедајте и хвалите Господа, јер је добар, јер је до века милост Његова. Нека то кажу избављени од Господа, које је избавио из руке непријатеља. Из земаља сабра их, од истока и запада и севера и мора; лутаху у пустињи, у земљи безводној, пут ка граду насељења не нађоше, гладујући и жеђујући, душа њихова у њима ишчиле. И повикаше ка Господу када се мучаху, и из невоља њихових избави их, и одведе их путем правим да отиду у град насељења. Нека исповедају Господу милости Његове и чудеса Његова синовима људским, јер нахрани душу празну и душу гладујућу испуни добрима. Оне који седе у таму и сенци смрти, оковане у сиромаштву и гвожђу. Јер преогорчише речи Божије и савет Вишњег раздражише, и понизи се у мукама срце њихово, онемоћаше, и не би кога да помогне. И повикаше ка Господу када се мучаху, и из невоља њихових спасе их, и изведе их из таме и сенке смрти, и окове њихове раскину. Нека исповедају Господу милости Његове и чудеса Његова синовима људским, јер скрши врата бакарна и полуге гвоздене поломи. Прихвати их са пута безакоња њиховог, јер се због безакоња Свога понизише. Сваког јела узгнуша се душа њихова, и приближише се до врата смрти. И повикаше ка Господу када се мучаху, и од свих невоља њихових спасе их. Посла Реч Своју и исцели их, и избави их из трулежи њихових. Нека исповедају Господу милости Његове и чудеса Његова синовима људским; и нека принесу Њему жртву хвале и нека објављују дела Његова у весељу. Који силазе у море лађама, и који чине послове у водама многим, они видеше дела Господња и чудеса Његова у дубини

разнествова оустнама своима. Не потребиша языки, ꙗже рече гдѣ ѿмъ. И смѣсишася во языцѣхъ и навикоша дѣломъ ихъ: И поработаша истужканнымъ ихъ, и бысть ѿмъ въ соблазнъ.. И пожрѣша сыны своѣ и дщери своѣ бѣсовомъ, И проліаша кровь неповинную, кровь сынѣвъ своихъ и дщери, ꙗже пожрѣша истужканнымъ ханаинскимъ: и оубѣена бысть земля ихъ кровью и ѿскверниша въ дѣлѣхъ ихъ: и соблюдиша въ начинаниихъ своихъ. И разгнѣвася гдѣ на люди своѣ и ѿмерзѣ достоѣніе свое: И предаде ѿ въ рѣки враговъ, и ѿбладаша ѿмъ ненавидящии ихъ. И стужиша ѿмъ врази ихъ: и смиришася подъ рѣками ихъ. Множницею избави ѿ: тѣмъ же прешгорчиша сѣго советомъ своимъ, и смиришася въ беззаконіихъ своихъ. И видѣ гдѣ, внигда скорѣти ѿмъ, внигда оубѣишаше молѣніе ихъ: И помани заветъ свой, и раскаяся по множествѣ мѣти своеѣ: И даде ѿ въ щедрѣты предъ вѣмни плѣнившими ѿ. Спси ны, гдѣ, бже нашъ, и собери ны ѿ языкъ, исповѣдатеся ѿмени твоему сѣтому, хвалитица во хвалѣ твоѣй. Пѣгловѣнъ гдѣ бѣгъ ѿлеву ѿ вѣка и до вѣка. И рекѣтъ вси людіе: бди, бди.

Слава оцѣ и сиу и сѣтому дхѣ.

Анкъ: И нынѣ и приси и во вѣки вѣковъ. ѿмни.

ѿлладѣ, ѿлладѣ, ѿлладѣ, слава тебѣ бже. **Трижды.** Гдѣ помни, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и сѣтому дхѣ.

Чтецъ: И нынѣ и приси и во вѣки вѣковъ. ѿмни.

ѿломъ рѣ.

Исповѣдатеся гдѣви, ꙗкѣ блгъ, ꙗкѣ въ вѣкѣхъ мѣтъ сѣго. Да рекѣтъ избавленнии гдѣмъ, ихъже избави ѿ рѣки врага, И ѿ странъ собрѣ ихъ, ѿ востѣкъ и западъ, и сѣвера и мора: Заблдиша въ пѣтыни безводнѣй, пѣти града ѿбительнаго не ѿбѣтѣша: ѿлчѣще и жаждѣще, дѣша ихъ въ нихъ ичезѣ. И воззваша ко гдѣ, внигда скорѣти ѿмъ, и ѿ ѿждѣхъ ихъ избави ѿ: И настаѣ ѿ на пѣть правъ, вниги во градъ ѿбительный. Да исповѣдатеся гдѣви мѣти сѣго и чдѣсѣ сѣго сыновомъ челоѣчѣскимъ: ꙗкѣ насытитъ сѣтъ дѣшу тѣшу, и дѣшу ѿлчѣшу ѿполи блгъ: Сѣдѣши во тѣмѣ и сѣни смѣртнѣй, ѿкованныа нищетою и желѣзомъ, ꙗкѣ прешгорчиша словеса бжѣа, и советъ въшнаго раздражиша. И смириша въ трѣдѣхъ сѣрдце ихъ, и ѿнемогѣша, и не бѣ помогаѣи. И воззваша ко гдѣ, внигда скорѣти ѿмъ, и ѿ ѿждѣхъ ихъ спсе ѿ: И ѿведе ѿ ѿ тмы и сѣни смѣртныа, и оубѣи ихъ растерзѣ. Да исповѣдатеся гдѣви мѣти сѣго и чдѣсѣ сѣго сыновомъ челоѣчѣскимъ: ꙗкѣ сокрѣши врата мѣднѣа, и верѣи желѣзныа сломѣ. Восприѣтъ ѿ ѿ пѣти беззаконіа ихъ: беззаконій бо ради своихъ смиришася. Всакаго брашна возгнѣшася дѣша ихъ, и приближишася до вратъ смѣртныхъ. И воззваша ко гдѣ, внигда скорѣти ѿмъ, и ѿ ѿждѣхъ ихъ спсе ѿ: Посла слово свое, и ищѣли ѿ, и избави ѿ ѿ растлѣниихъ ихъ.* Да исповѣдатеся* гдѣви мѣти сѣго и чдѣсѣ сѣго сыновомъ челоѣчѣскимъ: И да пожрѣтъ сѣмъ жѣртѣ хвалы и да возвѣстѣтъ дѣла сѣго въ радости. Сходѣши въ море въ кораблѣхъ, творѣщи дѣланиа въ водахъ многихъ, Тѣмъ видѣша дѣла гдѣа и чдѣсѣ сѣго во гдѣннѣ. Рече, и стѣ дѣхъ бжѣнъ, и вознесѣшася волны сѣго: Восходѣтъ до небѣсъ и ннхѣдѣтъ до бѣзднъ: дѣша ихъ въ слѣхъ тѣаше: Смѣтѣшася, подвигошася

мора. Рече, и стаде ветар бурни, и подигоше се таласи његови, уздижу се до небеса и силазе до бездана; душа се њихова растапаше у залима; смутише се, потресосе се као пијаница, и сва мудрост њихова потону. И повикаше ка Господу када се мучаху, и од невоља њихових изведе их, и заповеди бури и стаде као лахор, и ућуташе се таласи њени. И обрадоваше се што се умирише, и одведе их у залив воље Своје. Нека исповедају Господу милости Његове и чудеса Његова синовима људским; нека Га узвишују у цркви народа, и на седишту презвитера нека Га хвале. Постави реке у пустињи и изворе вода за жеђ људску; земљу плодносно окрену у слану бару од злобе њених становника. Постави пустињу у језера водна, и земљу безводну у изворе вода; и настани тамо гладне, и подиже градове становања; и засејаше поља и засадише винограде и произведоше плод жита. И благослови их и умножише се врло, и стоку њихову не умањи. А пре тога умањише се и напатише од жалости зала и болести. И зато изли понижење на кнезове, и заведе их у беспуће, а не на пут. И убогог Израиља поможе од сиромаштва, и постави као овце родове његове. Видеће прави срцем и обрадоваће се, и свако ће безакоње затворити уста своја. Ко је мудар да ово сачува, и схватиће милости Господње.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 107)

Готово је срце моје, Боже, готово је срце моје; певаћу и псалмопојаћу слави мојој. Устани славо моја, устани псалтиру и гитаро, устаћу рано ујутро. Исповедаћу Ти се међу народима, Господе, псалмопеваћу Ти међу незнабошцима, јер је велика изнад неба милост Твоја и до облака истина Твоја. 6. Узнеси се на небеса, Боже, и по свој земљи слава Твоја. Да се избаве љубљени Твоји, спаси десницом Твојом и услиши ме. Бог говораше у Светињи Својој: Узвисићу се и разделићу Сихем, и долину шатора у Сукоту размерићу. Мој је Галад, и мој је Манасија, и Јефрем је заштита главе моје, Јуда је цар мој, Моав сасуд наде моје, на Идумеју ћу ставити обућу моју, мени се иноплемена Филистеји потчинише. Ко ће ме узвести у град ограђени? Или ко ће ме одвести до Идумеје? Нећеш ли Ти, Боже, Који си нас одгурнуо? И зар нећеш изаћи, Боже, са војском нашом? Дај нам помоћ од невоље, и сујетно је спасење човечије. Богом ћемо учинити силу, и Он ће уништити непријатеље наше.

(Псалам 108)

Боже, хвалу моју не прећути; јер уста грешничка и уста лукавога отворише се на ме, говорише против мене језиком лажљивим, и речима мржње опколише ме, и ратоваху на мене узалуд. Уместо да ме воле, оклеветаше ме, а ја се молих Теби; и поставише против мене зла уместо добара, и мржњу уместо љубави моје. Постави на њега грешника, и ђаво клеветник нек стане с десна њега; када му се буде судило, нека изађе осуђен, и молитва његова да буде на грех. Нека дани његови буду

малобројни, и епископство његово да узме други. Нека синови његови буду сирочад, и жена његова удовица; покренути синови његови нек се преселе, и нека просе, нек су изагнани из домова својих. Да му тражи зајмодавац све што је његово, и да разграбе туђинци трудове његове; нека му нема заштитника, нити да има милујућег сирочади његове; нек буду деца његова за погубљење, у једном нараштају нек се уништи име његово. Да се спомене безакоње оца његових пред Господом, и грех матере његове да се не очисти. Нек буду свагда пред Господом, и да уништи са земље спомен њихов; јер се не сетише да учине милост, и прогањаше човека убогог и сиромаша и потиштенога срцем, да их убију. И заволе проклетство, и доћи ће му; и не хтеде благослов, и удаљиће се од њега. И обуче проклетство као одело, и уђе као вода у утробу његову, и као уље у кости његове. Нека му буде као одећа коју ће оденути, и као појас којим ће заувек опасати се. Ово је плата од Господа онима који ме клеветају, и који говоре зло против душе моје. А Ти Господе, Господе, учини са мном милост ради Имена Твога, јер је добра милост Твоја. Избави ме, јер сам сиромаш и убог, и срце се моје потресе у мени; као сенка када се склони, ишчезох, истресох се као скакавци. 24. Колена моја изнемогоше од поста, и тело се моје измени јелеја ради. И ја постадох поруга њима; видевши ме, климаху главама својим. Помози ми, Господе Боже мој, и спаси ме по милости Твојој; и нека познају да је ово рука Твоја и Ти си, Господе, учинио то. Проклињаће они, а Ти ћеш благосиљати; они који устају на ме нек се посраме, а слуга Твој обрадоваће се. Нека се клеветници моји обуку у срамоту, и нека се огрну као огртачем срамотом својом. Исповедаћу се Господу веома устима мојим и усред многих хвалићу Га, јер стаде с десне стране убогога, да спасе од гонитеља душу моју.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

По 2-ом стихословљу, сједален, глас 4. Подобан:

Задиви се Јосиф, Натприроднога гледајући, и посматраше у мислима руно орошено у бесеменом зачећу твојем, Богородице, купину огњем неопалењу и штап Аронов који процвета, и сведочећи, као заручник твој и чувар, свештеницима вапијаше: То Дева рађа, и по рођењу опет Девом остаје!

Јуда преварант, среброљубља жудећи, лукаво планираше, како, Господе, да прода Тебе, ризницу Живота. Стога и опивши се, трчи ка Јеврејима, и говори безаконцима: шта ћете ми дати, и ја ћу вам предати Њега да се разапне.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Народ: Господе помилуј. (3 пута.) Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

своихъ. Да възыщеть занмодавецъ всѣхъ, елика есть егѡ: и да восхитаетъ чуждѣи труды егѡ. Да не бѣдетъ емѹ заступника, ниже да бѣдетъ оущедраваи сиротѣи егѡ: да бѣдѣтъ чѣда егѡ въ погубленіе, въ родѣ еаничѣмъ да потребитца ѿма егѡ. Да воспоманѣтца беззаконіе оубо егѡ предъ гдемъ, и грѣхъ матере егѡ да не очиститца: да бѣдѣтъ предъ гдемъ вѣнѹ, и да потребитца ѿ земли пѣматъ ихъ: занѣже не поманѹ сотворити милость, и погна челоуѣка ница и оубога, и оумилѣна сѣрдцемъ оумертвѣти. И возлюбѣи клѣтвѹ, и прїидетъ емѹ: и не восхотѣ елгословѣніа, и оудалитца ѿ негѡ. И оублечѣа въ клѣтвѹ ѿакѡ въ рѣзѹ, и вниде ѿакѡ вода во оутрѡбѹ егѡ и ѿакѡ елѣи въ кѡсти егѡ: да бѣдетъ емѹ ѿакѡ рѣза, въ нѡже оублачитца, и ѿакѡ поаеъ, ѿмже вѣнѹ оупоаедѣтца. Сѣе дѣло оуболгающихъ ма оу гда и глаголющихъ лѣкаваа на дѡшѹ моѹ. И ты, гдѣ, гдѣ, сотвори со мною ѿмене радѣи твоегѡ, ѿакѡ елга мѣтъ твоѡ: ѿзбавѣи ма, ѿакѡ ницѣи и оубогаъ елѣмъ ѿзъ, и сѣрдце моѹ смѣтѣа вѣдѣтъ мене. ѿакѡ сѣнь, вниде оуклонитца еи, ѡаха: стравѡхѣа ѿакѡ прѣзѣи. Кѡлѣна моѡ ѿзнемогѡста ѿ поста, и плѡтъ моѡ ѿзмѣнитца елѣа радѣи. И ѿзъ вѣхъ поношеніе ѿмъ: вѣдѣша ма, покнѣша главами своими. Помози ми, гдѣ еже моѹ, и спѣи ма по мѣти твоѣи: И да раздѣютъ, ѿакѡ рѣка твоѡ еѡ, и ты, гдѣ, сотвори азъ и ѡ. Прокленѣтъ тѣи, и ты елгословѣши: востающѣи на ма да постыдѣтца, рѣзъ же твоѡи возвеселитца. Да оублекѣтца оуболгающѣи ма въ срамѡтѹ и оудѣждѣтца ѿакѡ оудѣждою стѡдомъ своимъ. Испѡвѣмса гдѣви сѣлѡ оустѣи моими и посреде многихъ восхвалѡ егѡ: ѿакѡ прѣстѡ оудеснѡю оубогагѡ, еже спѣти ѿ гонѡщихъ дѡшѹ моѹ.

Слава оубѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.
ѿллинадѣа, ѿллинадѣа, ѿллинадѣа, слава тебѣ еже. Трѣжды. Гдѣ помнѣи, трѣжды.

По е-мъ стѣхословѣи сѣдаленъ, глаъзъ д. Подобенъ:

Оудивѣса ѡвѡнѡфъ, еже пѣче естѣтѡа зрѣа, и внидѣше мѣслѣю ѿже на рѣнѡ дѡждѹ, въ безсѣменномъ зачатѣи твоѡмъ, еце, кѡпнѹ оугнѣмъ нешпалѣмѹю, жѣзлѡ ѡарѡновъ прозѡбѣшѣи, и свѣдѣтельствѡа оубрѣчѣникъ твоѡи и хранитѣль, сѣенникѡмъ взыкѣше: дѣа раждѣетъ, и по рѣтѣѣ пѣки дѡю пребывѣетъ.

ѿда льстѣцъ, сребролюбѣа рачѣтельствѡаи, предѣти тѡа гдѣ, сокровѣще животѡа, лѣстѣиш поучѣшеа, ѡондѡже и оупнѣса, течѣтъ ко ѡдѣшѡмъ, глаголетъ беззакѡннымъ: что ми хѡщете дѣти, и ѿзъ вѡмъ предѡмъ, во еже распѣти егѡ;

Слава, и нынѣ, **тоѡже.**

ѿнкъ: Гдѣ помнѣи, **трѣжды.** Слава оубѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

КАТИЗМА 16.**(Псалам 109)**

Рече Господ Господу моме: Седи Мени с десне стране, док положим непријатеље Твоје за подножје ногама Твојим. Жезал силе Твоје послаће Ти Господ са Сиона, и владај усред непријатеља Твојих. Са Тобом је власт у дан моћи Твоје, у сјају светих Твојих. Из утробе пре зорњаче родих Те. Закле се Господ и неће се раскајати: Ти си Свештеник до века, по чину Мелхиседекову. Господ је с десне стране Теби, скршио је у дан гнева Свога цареве; судиће у народима, испуниће лешевима земљу, скршиће главе многих на земљи. С потока на путу пиће, зато ће уздигнути главу.

(Псалам 110)

Исповедаћу се Теби, Господе, свим срцем својим, на савету правих и на сабору. Велика су дела Господња, испитана у свим вољама Његовим. И слава и величанство дело су Његово, и правда Његова остаје у век века. Спомен је учинио чудеса Својих. Милостив је и милосрдан Господ; храну даде онима који Га се боје; памтиће до века завет Свој. Моћ дела Својих јавио је народу Своме, да им даде наслеђе незнабожаца. Дела руку Његових су истина и суд; верне су све заповести Његове, утврђене у век века, сачињене у истини и правди. Избављење је послао народу Своме, заповедио је до века завет Свој; свето је и страшно Име Његово. Почетак мудрости је страх Господњи, а разумевање добро свима који га творе. Похвала Његова остаје у век века.

(Псалам 111)

Блажен је човек који се боји Господа; у заповестима Његовим хтеднуће веома. Моћно ће бити на земљи семе његово, поколење правих благословиће се. Слава и богатство је у дому његовом, и правда његова остаје у век века. Засија у тами светлост правима, милостиви и милосрдни и праведни човек. Дobar је човек који милује и позајмљује; устројиће мудро речи своје на суду; јер се до века неће поколебати. У вечни спомен биће праведник. Од слуха злога неће се уплашити; готово је срце његово да се нада у Господа. Утврди се срце његово, неће се уплашити, докле погледа на непријатеље своје. Просу, даде убогим, правда његова остаје у век века; моћ његова уздићи ће се у слави. Грешник ће видети и прогневиће се, зубима ће својим шкргутати, и ишчилеће; жеља грешника пропашће.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)** Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 112)

Хвалите, слуге, Господа; хвалите Име Господње. Нека је Име Господње благословено од сада и до века. Од истока сунца до запада хваљено је Име Господње. Узвишен је над свима народима Господ, на небесима је слава Његова. Ко је као Господ Бог наш? Који на висинама живи и на смирене погледа, на небу и на

земљи. Који подиже са земље сиромаша, и са ђубришта уздиже убогога, да би га посадио са кнезовима, са вођама народа Свога; Који усељује неплодну у дом, матер која се радује деци.

(Псалам 113)

При изласку Израилља из Египта, дома Јаковљевог из народа варварског, постаде Јудеја светиња Његова, Израилљ област Његова. Море виде и побеже, Јордан се поврати унатраг; горе узиграше као овнови, и брда као јагањци овчији. Шта ти би, море, те побеже, и теби, Јордане, те се поврати назад? Горе, те узиграсте као овнови, и брда као јагањци овчији? Од лица Господњег потресе се земља, од лица Бога Јаковљевог, Који окрену стену у језеро водено, и камени хрид у извор вода. Не нама, Господе, не нама, него Имену Твоме дај славу, због милости Твоје и истине Твоје. Да не кажу незнабожци: Где је Бог њихов? А Бог је наш на небу и на земљи, све што захтеде, учини. Идоли незнабожаца, сребро су и злато, дела руку човечијих: уста имају и не говоре, очи имају и не виде, уши имају и не чују, ноздрве имају и не миришу, руке имају и не додирују, ноге имају и не ходају, неће дати гласа из грла Свога. Слични њима да буду они који их праве, и сви који се уздају у њих. А дом Израилљев узда се у Господа: Помоћник њихов и заштитник њихов јесте. Дом Ааронов узда се у Господа: Помоћник њихов и заштитник њихов јесте. Који се боје Господа уздају се у Господа: Помоћник њихов и заштитник њихов јесте. Господ, опоменувши се нас, благословио је нас, благословио је дом Израилљев, благословио је дом Ааронов, благословио је оне који се боје Господа, мале са великима. Да придода Господ благослов на вас, на вас и на синове ваше. Благословени сте ви Господу, Створитељу неба и земље. Небо небеско је Господу, а земљу је дао синовима људским. Неће мртви хвалити Те, Господе, нити сви који силазе у ад, него ми живи благосиљаћемо Господа од сада и до века.

(Псалам 114)

Заволех што ће Господ услишити глас мољења мојега, што је приклонио ухо Своје к мени, и у дане моје призиваћу Га. Обузеше ме болови смртни, опасности адске снађоше ме; жалост и болове нађох. И Име Господње призвах: О Господе, избави душу моју! Милостив је Господ и праведан, и Бог наш милује. Господ чува одојчад; понизих се, и спасе ме. Поврати се, душо моја, у спокој твој, јер ти Господ учини добро. Јер избави душу моју од смрти, очи моје од суза, и ноге моје од склизнућа. Угодићу пред Господом у земљи живих.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 115)

Веровах, зато и говорих: а ја се понизих веома. Ја рекох у иступљењу моме: Сваки је човек лаж. Шта ћу узвратити Господу за све што ми је дао? Чашу спасења примићу и Име Господње призваћу. Завете моје Господу испунићу пред свим народом Његовим. Часна је пред Господом смрт преподобних Његових. О Господе, ја сам слуга Твој, ја сам слуга Твој и син слушкиње Твоје. Раскинуо си окове моје. Теби ћу принети жртву хвале, и Име Господње призваћу. Завете моје Господу испунићу пред свим народом Његовим, у дворима дома Господњег, усред Тебе, Јерусалиме.

(Псалам 116)

Хвалите Господа све нације, и похвалите Њега сви народи. Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

(Псалам 117)

Исповедајте се Господу, јер је добар, јер је до века милост Његова. Да рече дом Израилев, јер је добар, јер је до века милост Његова, Да рече дом Ааронов, јер је добар, јер је до века милост Његова. Да реку сви који се боје Господа, јер је добар, јер је до века милост Његова. Из невоље призвах Господа, и услиша ме нашироко. Господ је мени помоћник, и нећу се бојати, шта ће ми учинити човек. Господ је мени помоћник, и ја ћу погледати смело непријатеље моје. Добро је већма уздати се у Господа, него ли уздати се у човека; добро је надати се у Господа, него ли надати се у кнезове. Сви народи окружише ме, и Именом Господњим брањих се од њих. Опколивши опколише ме, и Именом Господњим брањих се од њих. Опколише ме као пчеле саће, и плануше као огањ у трњу, и Именом Господњим брањих се од њих. Гурнут посрнух да паднем, и Господ ме прихвати. Снага је моја и песма моја Господ, и би мени за спасење. Глас је радости и спасења у насељима праведних: Десница Господња учини силу, десница Господња подиже ме, десница Господња учини силу. Нећу умрети, него ћу жив бити, и казиваћу дела Господња. Кажњавајући казни ме Господ, али ме смрти не предаде. Отворите ми врата правде, ушавши кроз њих исповедаћу се Господу. Ово су врата Господња, праведници ће ући кроз њих. Исповедаћу се Теби, јер си ме услишио, и био си ми на спасење. Камен који одбацише зидари, овај поста глава од угла; од Господа би то, и дивно је у очима нашим. Ово је дан који створи Господ, обрадујмо се и узвеселимо се у њему. О Господе, спаси! О Господе, поведи добро! Благословен Који долази у Име Господње; благословисмо вас из дома Господњег. Бог је Господ и јави се нама; саставите празник с гранчицама врбице до рогова жртвеника. Бог мој јеси Ти, и исповедаћу и хвалити Те; Бог мој јеси Ти, и узвисићу Те. Исповедаћу се Теби, јер си ме услишио, и био си ми на спасење. Исповедајте се Господу, јер је добар, јер је до века милост Његова.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј. (3 пута.)

Псаломъ рѣи.

Вѣровахъ, чѣмъ же возглаголахъ: ѿзъ же смирихъ се елѡ. ѿзъ же рѣхъ во ѿстѣплѣнїи моѣмъ: всѣкъ челоуѣкъ лѡжъ. Чтѡ воздамъ гдѣви ѡ всѣхъ, ѡже воздаде ми; Чашѡ спсѣнїа прїимѡ и ѿма гдѣне призовѡ: Молїтвы моѡ гдѣви воздамъ предъ всѣми людми егѡ. Чтѣна предъ гдѣмъ смѣрть прѣбныхъ егѡ. Ѡ, гдѣ, ѿзъ рабъ твоѡ, ѿзъ рабъ твоѡ и сынъ рабыни твоѡ: растерзалъ еси ѡзъи моѡ. Тебѣ пожрѡ жѣртвѡ хвалы, и во ѿма гдѣне призовѡ. Молїтвы моѡ гдѣви воздамъ предъ всѣми людми егѡ, во двѡрѣхъ домѡ гдѣна, посреде тебѣ, иерлїме.

Псаломъ рѣи.

Хвалїте гдѣ, всѣ ѡзыцы, похвалїте егѡ, всѣ людїе: ѿкъ оутвердїса млѣть егѡ на насъ, и истина гдѣна пребываѣтъ во вѣкъ.

Псаломъ рѣи.

Исповѣдайте гдѣви, ѡкъ елѣхъ, ѡкъ въ вѣкъ млѣть егѡ. Да речѣтъ ѡубо домъ илїевъ: ѡкъ елѣхъ, ѡкъ въ вѣкъ млѣть егѡ. Да речѣтъ ѡубо домъ ѡрѡнъ: ѡкъ елѣхъ, ѡкъ въ вѣкъ млѣть егѡ. Да речѣтъ ѡубо всѣ боѡщїи гдѣ: ѡкъ елѣхъ, ѡкъ въ вѣкъ млѣть егѡ. Ѡ искѡрбѣи призвахъ гдѣ, и ѡуслыша мѡ въ пространство. Гдѣ мнѣ помѡщникъ, и не ѡубоѡса: чтѡ сотворїтъ мнѣ челоуѣкъ; Гдѣ мнѣ помѡщникъ, и ѿзъ воззрю на врагїи моѡ. Блго естъ надѣатиса на гдѣ, нежели надѣатиса на челоуѣка: Блго естъ ѡповѣти на гдѣ, нежели ѡповѣти на кнѡзи. Всѣ ѡзыцы ѡбыдоша мѡ, и ѿменемъ гдѣнимъ противлѡхъ ѿмъ: Ѡбышѣше ѡбыдоша мѡ, и ѿменемъ гдѣнимъ противлѡхъ ѿмъ: Ѡбыдоша мѡ ѡкъ пчѣлы сотъ, и разгорѣшася ѡкъ ѡгнь въ тѣрнїи: и ѿменемъ гдѣнимъ противлѡхъ ѿмъ. Ѡрнѡвѣнъ превратїхъ пѡсти, и гдѣ прїатъ мѡ. Крѣпость моѡ и пѣнїе моѡ гдѣ, и бысть мѣ во спсѣнїе. Глѡсъ радѡсти и спсѣнїа въ селѣнїихъ прѣвнѡхъ: деснїца гдѣна сотвори силѡ. Деснїца гдѣна вознесѣ мѡ, деснїца гдѣна сотвори силѡ. Не ѡумрѡ, но живѡ вѡдѡ и повѣмъ дѣла гдѣна. Наказѡ наказѡ мѡ гдѣ, смѣрти же не предаде мѡ. Ѡвѣрзѣте мнѣ вратѡ правды: вшедъ въ нѡ, исповѣмса гдѣви. Сїѡ вратѡ гдѣна: прѣвнїи внїдѡтъ въ нѡ. Исповѣмса тебѣ, ѡкъ ѡуслышалъ мѡ еси и былъ еси мнѣ во спсѣнїе. Камень, егѡже небрегѡша зїждѡщїи, сїѣ бысть во главѡ ѡгла: Ѡ гдѣ бысть сїѣ, и естъ днѣвъ во ѡчестѣхъ нашнѡхъ. Сїѣ дѣнь, егѡже сотвори гдѣ, возрадѣмса и возвеселїмса въ ѡнь. Ѡ, гдѣ, спсїи же, Ѡ, гдѣ, поспѣши же. Блгословѣнъ градъи во ѿма гдѣне: блгословїхомъ въ и зѡ домѡ гдѣна. Бгъ гдѣ, и ѡвнїса намъ: составїте празднїкъ во ѡчїащїихъ до рѡгъ ѡлтарѣвѡхъ. Бгъ моѡ еси ты, и исповѣмса тебѣ: бгъ моѡ еси ты, и вознесѡ та: исповѣмса тебѣ, ѡкъ ѡуслышалъ мѡ еси и былъ еси мнѣ во спсѣнїе. Исповѣдайте гдѣви, ѡкъ елѣхъ, ѡкъ въ вѣкъ млѣть егѡ.

Слѡва ѡцѡ и снѡ и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвѡ. ѡмїнь. ѿлїнаѡїа, ѡлїнаѡїа, ѡлїнаѡїа, слѡва тебѣ бже. **Трїжды.** Гдѣ помнѡдї, **трїжды.**

Сједални Глас 3

Гроб твој показа се извором исцељења, преподобни оче наш Прохоре. Течење благоуханог мира даје исцељење различитих недуга, оних који ти се с` вером моле и чествују те с` љубављу.

Блудница приступи к Теби, миро са сузама изливајући на ноге твоје. Човекољубче, и смрада од зла избавља се заповешћу твојом. А неблагодарни ученик, дишући благодат твоју, ову одбацује и смрадом се одева, среброљубљем продајући Тебе. Слава Христe милосрђу твоме.

Слава И Сада

Блудница приступи к Теби, миро са сузама изливајући на ноге твоје. Човекољубче, и смрада од зла избавља се заповешћу твојом. А неблагодарни ученик, дишући благодат твоју, ову одбацује и смрадом се одева, среброљубљем продајући Тебе. Слава Христe милосрђу твоме.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја. (12,17/50)

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Напомена: Ова Еванђеља се читају живљим темпом, него што је уобичајено на Литургији.

У време оно свједочаше народ који бјеше с њим када Лазара позва из гроба и подиже га из мртвих. Због тога му и изиђе народ у сретање, јер чу да је он учинио ово знамење. А фарисеји рекоше међу собом: Видите како ништа не помаже. Ето, свијет оде за њим. А бијаху и неки Јелини међу онима који дођоше да се поклоне о Празнику. Они, дакле, приступише Филипу, који бјеше из Витсаиде Галилејске, и мољаху га говорећи: Господине, хоћемо да видимо Исуса. Дође Филип и каза Андреју, а опет Андреј и Филип казаше Исусу. А Исус им одговори говорећи: Дошао је час да се прослави Син Човјечији. Заиста, заиста вам кажем: ако зрно пшенице паднувши на земљу не умре, онда једно остане; ако ли умре, род многи доноси. Који воли живот свој изгубиће га, а ко мрзи живот свој на овоме свијету, сачуваће га за живот вјечни. Ко мени служи, за мном нека иде, и гдје сам ја ондје ће и слуга мој бити; и ко мени служи томе ће дати почаст Отац мој. Сад је душа моја узбуђена, и шта да речем? Оче, спаси ме од часа овога; али зато дођох за час овај. Оче, прослави име своје! Тада глас дође с неба: И прославих, и опет ћу прославити! А народ који

По ѿмъ стѣхолобїи сѣдѣленъ, гласъ ѿ Подобенъ:

Грѣбъ твоѣ, вѣдѣте, дрѣвїи бысть сїлѣмъ вѣрою приходѣшымъ, и сѣлѣнїе точѣ недѣломъ тѣлѣснымъ, и страстѣмъ дѣшѣвнымъ: тѣмъже днѣсь сошѣдшеса, твоѣ стѣхолобїи совершѣемъ пѣмъ, славаще ѣднѣнаго бѣа нашего.

Блѣднїца въ плѣчѣхъ вопїѣше цѣдре, ѡтнѣрающїи тѣплѣ прѣчѣтѣн твоѣхъ нѣзѣ власы главы своеѣ, и нѣзѣ глѣбнны стѣнѣщи: не ѡрїни мѣ, ниже ѡмерзѣнїе бѣже мѣ: но прїимї ма кѣющѣюса, и спїсѣ ѿкъ ѣднѣнъ члѣвѣколюбецъ.

Слава, и нынѣ, тѣмъже.

Блѣднїца въ плѣчѣхъ вопїѣше цѣдре, ѡтнѣрающїи тѣплѣ прѣчѣтѣн твоѣхъ нѣзѣ власы главы своеѣ, и нѣзѣ глѣбнны стѣнѣщи: не ѡрїни мѣ, ниже ѡмерзѣнїе бѣже мѣ: но прїимї ма кѣющѣюса, и спїсѣ ѿкъ ѣднѣнъ члѣвѣколюбецъ.

Чтѣнїа же вѣдѣ ѡ казанїа, ѣже ѡ матѣдѣа стѣгѣ ѣвѣліа днѣ.

И поемъ возглашетъ дїаконъ: И ѡ сподобѣнїа намъ слышанїю стѣгѣ ѣвѣліа гдѣа бѣа мѣмъ.

Анѣкъ: Гдѣ помнѣдѣ, трїждѣ.

Дїаконъ: Премѣдрѣсть, прѣсѣти ѡслышнмъ стѣгѣ ѣвѣліа.

И спїсѣннїкъ: Миръ всѣмъ.

Анѣкъ: И дѣховн твоѣмъ.

И ѣбїе: Ѡ іѡанна стѣгѣ ѣвѣліа чтѣнїе.

Анѣкъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Дїаконъ: Кѣмъмъ.

И ѣбїе поемъ чтѣнїе въ толкованїи ѣвѣліа ѣже ѡ матѣдѣа. И Слово іѡанна златѣстѣагѣ ѡ нѣзѣохшѣй смѣковннцѣ, ѣмѣже начѣло: ѿкъже ѡбѣвѣндѣ: И слово дамаскїново ѡ нѣзѣохшѣй смѣковннцѣ, и ѡ прїчѣнїи вїнограда.

Тѣмъже, И ѡ сподобѣнїа намъ: ѣвѣліе ѡ матѣдѣа, зачѣло пѣдѣ

(Зѣ мѣ) Прѣжде шѣсѣтїи днїи пасѣхи, прїидѣ иїсѣ * въ вѣдѣнїю, и дѣже бѣ лѣзарь ѡмѣрїи, ѣгѣже воскресѣ ѡ мѣртѣвѣхъ. Сотѣорїша же ѣмѣ вѣчерю тѣ, и мѣрдѣа сѣдѣжѣше: лѣзарь же ѣднѣнъ бѣ ѡ возлѣжѣшнхъ сѣ нїмъ. Марїа же прїѣмшн лїтрѣ мѣра нѣрдѣа пїсѣтїкн многоцѣннн, помѣза нѣзѣ иїсовѣ, и ѡтрѣ власы своїмн нѣзѣ ѣгѣ. хрѣмннн же нѣспѣлннн ѡ вѣнн мѣстн блѣговѣнннн. Глѣгѣла же ѣднѣнъ ѡ ѡчѣннннѣ ѣгѣ, іѣдѣа сїмѣновѣа іскарїѣтскїи, иже хотѣше ѣгѣ прѣдѣтн: Чѣсѣ рѣдн мѣро сїѣ не продѣно бѣстѣ на трѣхъ стѣхъ пѣнѣзѣ, и данѣ нїщымъ; Сїѣ же рѣчѣ, не ѿкъ ѡ нїщнхъ пѣчѣшѣса, но ѿкъ тѣтѣ бѣ, и ковѣжецъ нѣмѣшѣ, и вѣмѣтѣсѣмѣа ношѣше. Рѣчѣ же иїсѣ: не дѣйтѣ ѣдѣ, да въ дѣнѣ погрѣбѣнїа мѣгѣ соблѣдѣтѣ ѣ. Нїщымъ ко всѣгдѣ иѣмѣте сѣ собѣо: мѣнѣ же не всѣгдѣ иѣмѣте. Разѣмѣ же нарѣдъ мнѣгъ ѡ іѣдѣнн, ѿкъ тѣ ѣстѣ: и прїндѣша не иї сѣ рѣдн тѣкмѣ, но да и лѣзарѣа вѣдѣтѣ, ѣгѣже воскресѣ ѡ мѣртѣвѣхъ. Совѣщѣшѣа же ѣрѣерѣе, да и лѣзарѣа ѡбѣіѣтѣ: ѿкъ мнѣзн ѣгѣ рѣдн нѣдѣхѣ ѡ іѣдѣнн, и вѣрѣовахѣ ко иїсѣа. Ко ѡутрїи же дѣнѣ нарѣдъ мнѣгъ прншѣдн въ прѣзднннѣ, слышѣвшѣ ѿкъ иїсѣа грѣдѣтѣ ко іѣрѣсѣлнмъ, Прїѣшѣа вѣліа ѡ фїннѣ, и нѣзѣдѣша въ срѣтѣнїе ѣмѣ, и зѣвѣхѣ глагѣлюще:

стајаше, када то чу, говораше да је гром загрмио; а други говораху: Анђео му је говорио. Исус одговори и рече: Овај глас није био мене ради но вас ради. Сад је суд овоме свијету; сад ће кнез овога свијета бити избачен напоље. И када ја будем подигнут са земље, све ћу привући себи. А ово говораше указујући каквом ће смрћу умријети. Народ му одговори: Ми чусмо из Закона да Христос остаје вавијек; и како ти говориш да се Сину Човјечијему ваља подигнути? Ко је тај Син Човјечији? А Исус им рече: Још је мало времена свјетлост са вама; идите док свјетлост имате да вас тама не обузме; а ко иде по тами не зна куд иде. Док свјетлост имате вјерујте у свјетлост, да budete синови свјетлости. Рекавши ово, Исус отиде и са кри се од њих. Јер иако је учинио толика знамења пред њима, не вјеровашу у њега; Да се испуни ријеч Исаије пророка који рече: Господе, ко вјерова проповједи нашој? И рука Господња коме се откри? Зато не могаху вјеровати, јер опет рече Исаија: Заслијепио је очи њихове и окаменио срца њихова, да не виде очима ни срцем разумију, и не обрате се да их исцијелим. Ово рече Исаија када видје славу његову и говораше о њему. Али и од старјешина многи вјероваше у њега; но због фарисеја не признаваху, да не буду искључени из синагоге; јер завољеше више славу људску него славу Божију. А Исус повика и рече: Ко вјерује у мене, не вјерује у мене, него у Онога који ме је послао. И ко види мене, види Онога који ме је послао. Ја у свијет дођох као свјетлост, да свако ко вјерује у мене не остане у тами. И ко чује моје ријечи и не вјерује, ја му не судим; јер не дођох да судим свијету, него да спасем свијет. Ко одбацује мене, и не прима ријечи моје, има себи судију; ријеч коју ја говорих, она ће му судити у посљедњи Дан. Јер ја не говорих сам од себе, него Отац мој који ме посла он ми даде заповијест шта да кажем и шта да говорим. И знам да је заповијест његова живот вјечни. Што год, дакле, ја говорим, онако говорим како ми је рекао Отац.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

ѡсѣнна, благословѣнъ градъи во ѿма гдѣне, црѣ ѿлеву. Ѡбрѣтѣ же ѿнѣ ѡслѣ, всѣде на нѣ, ѿкоже ѣсть писано: Не бойса дщѣ ѿѡна, сѣ црѣ твоѣ градѣтѣ, сѣдѣ на жребѣти ѡслѣ. Сѣхъ же не разумѣша оученицы ѣгѡ прѣжде: но ѣгдѣ прослависѣ ѿнѣ, тогда поманиша, ѿкѡ сѣ бѣша ѡ немъ писана, и сѣ сотвориша ѣмѣ. Свидѣтельствоваше же народъ, иже бѣ прѣжде сѣ нимъ, ѣгдѣ лѣзара возгласѣ ѡ грѣба, и воскресѣ ѣгѡ ѡ мѣртвухъ. Сегѡ радѣи и сѣтѣте ѣгѡ народъ, ѿкѡ слышаша ѣгѡ сѣ сотвориша знаменѣе. Фарисѣе же рѣша кѣ себѣ: видѣте, ѿкѡ никаже польза ѣсть, сѣ мѣрѣ по немъ ѣдетѣ. Пѣхъ же нѣцын ѣлнинѣ ѡ вшѣдшихъ, да поклонѣтѣсѣ вѣ праздникѣ. Сѣи оубо пристѣпиша кѣ фѣлиппѣ, иже бѣ ѡ видѣи галилейскѣа, и молахъ ѣгѡ, глаголюще: гдѣ, хѡчемъ ѿнѣ видѣти. Прѣидѣ фѣлиппѣ и глагола андрѣовнѣ: и пакѣ андрѣѣи и фѣлиппѣ глаголаста ѿсовнѣ. ѿнѣ же ѡвѣща ѿма, глагола: прѣидѣ чѣсѣ, да прославѣтѣсѣ сѣиъ челоѣчѣскѣи. ѿминѣ ѿминѣ глаголю вамъ, ѿще зѣрно пшенично падѣ на землѣ не оумретѣ, тѣ ѣдино пребывѣетѣ: ѿще ли оумретѣ, многѣ плодѣ сотвориѣтѣ. Любѣи дѣшѣ своѣ погубѣтѣ ю: и ненавидѣи дѣшѣ своѣ вѣ мѣрѣ сѣмъ, вѣ животѣ вѣчнѣмъ сохраниѣтѣ ю. ѿще кѣтѣ мнѣ слѣжитѣ, мнѣ да послѣдѣтѣтѣ: и ѣдѣже ѣсѣмъ ѿзѣ, тѣ и слѣга моѣ вѣдетѣ. и ѿще кѣтѣ мнѣ слѣжитѣ, почитѣтѣ ѣгѡ ѡцѣ моѣ. Нынѣ дѣшѣ моѣ возмѣтѣсѣ, и чѣтѣ рекѣ: ѡче, спасѣ ма ѡ чѣсѣ сегѡ: но сегѡ радѣи прѣидѣхъ на чѣсѣ сѣи. ѡче, прославѣи ѿма твоѣе. прѣидѣ же гласѣ сѣ нѣсѣ: и прославѣхъ, и пакѣ прославлю. Народъ же стоѣи слышавѣ, глаголахъ: громъ бѣсть. инынѣ глаголахъ: ѿггѣз глагола ѣмѣ. ѡвѣща ѿнѣ, и речѣ: не менѣ радѣи гласѣ сѣи бѣсть, но народа радѣи. Нынѣ сѣдѣ ѣсть мѣрѣ семѣ: нынѣ кнѣзь мѣра сегѡ ѣзгнѣнъ вѣдетѣ вѣонъ. и ѿще ѿзѣ вознесѣнъ вѣдѣ ѡ землѣ, всѣа привлѣкѣ кѣ себѣ. Сѣе же глаголаше, назнѣменѣа, коѣю смѣртѣю хотѣше оумрѣти. ѡвѣща ѣмѣ народъ: мы слышахомъ ѡ законѣа, ѿкѡ хрѣтѣосѣ пребывѣетѣ вѣ вѣкѣ: какѣ тѣ глаголаши, вознесѣтѣсѣ подобѣтѣ сѣиъ челоѣчѣскомѣ; кѣтѣ ѣсть сѣи сѣиъ челоѣчѣскѣи; Речѣ же ѿмъ ѿнѣ: ѣще мѣло времѣа свѣтѣтѣ вѣ вѣсѣ ѣсть. ходѣте дѣндеже свѣтѣтѣ ѿмѣте, да тѣмѣ вѣсѣ не ѿметѣ: и ходѣи во тѣмѣ, не вѣсѣтѣ, какѣ ѣдетѣ. дѣндеже свѣтѣтѣ ѿмѣте, вѣрѣдѣте во свѣтѣтѣ, да сынове свѣтѣа вѣдетѣ. Сѣа глагола ѿнѣ, и ѡшѣдѣ скрѣсѣ ѡ нѣхъ. Толѣка знаменѣа сотворишѣ ѣмѣ прѣдѣ нимнѣ, не вѣровахъ вѣ негѣ. да вѣдетѣсѣ слово ѿсѣи пророка, ѣже речѣ: гдѣ, кѣтѣ вѣрова слѣхъ нашѣмъ; и мѣшца гдѣна комѣ ѡкрѣсѣа; Сегѡ радѣи не можахъ вѣрѣвати, ѿкѡ пакѣ речѣ ѿсѣи: ѡслѣпѣи ѡчи ѿхъ, и ѡкаменѣа ѣсть сердца ѿхъ, да не видѣтѣ ѡчима, ни разумѣютѣ сѣрдѣемъ, и ѡбратѣтѣсѣ, и ѿцѣлѣю ѿхъ. Сѣа речѣ ѿсѣи, ѣгдѣ видѣ слѣвѣ ѣгѡ, и глагола ѡ немъ. ѡбѣче оубѣ и ѡ кнѣзь многѣи вѣрѣваша вѣ негѣ, но фарисѣѣи радѣи не ѿповѣдовахъ, да не ѿзѣ сонмищѣ ѣзгнѣни вѣдѣтѣ. возлюбѣша бо пѣче слѣвѣ челоѣчѣскѣю, неже слѣвѣ бѣжѣю. ѿнѣ же воззва, и речѣ: вѣрѣдѣи вѣ ма, не вѣрѣдетѣ вѣ ма, но вѣ послѣвшаго ма. и видѣи ма, видѣтѣ послѣвшаго ма. ѿзѣ свѣтѣтѣ вѣ мѣрѣ прѣидѣхъ, да всѣкѣ вѣрѣдѣи вѣ ма, во тѣмѣ не пребѣдетѣ. и ѿще кѣтѣ оубѣшѣтѣ глаголы моѣ и не вѣрѣдетѣ, ѿзѣ не сѣждѣ ѣмѣ: не прѣидѣхъ бо, да сѣждѣ мѣровнѣ, но да спасѣ мѣрѣ. ѡметѣаиша менѣ и не прѣемѣаи глагола моѣхъ, ѿмѣтѣ сѣдѣаго ѣмѣ: слово, ѣже глаголахъ, тѣ сѣдѣтѣ ѣмѣ вѣ послѣднѣи дѣнь. ѿкѣ ѿзѣ ѡ себѣ не глаголахъ: но послѣвѣи ма ѡцѣ, тѣи мнѣ заповѣдѣ дадѣ, чѣтѣ рекѣ, и чѣтѣ возглаголю. и вѣмъ, ѿкѣ заповѣдѣ ѣгѡ живѣтѣ вѣчнѣи ѣсть: ѿже оубѣ ѿзѣ глаголю, ѿкоже речѣ мнѣ ѡцѣ, такѣ глаголю.

ѿнѣ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када Ти суде. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне мудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; опери ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве свеспаљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацивати. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Ђакон:

Спаси Боже, Народ: твој, и благослови наслеђе твоје, посети свет твој милошћу и добротом, укрепи моћ хришћана православних и ниспошљи нам милост своје богате: молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом часног и животворног Крста, заступништвом чаних и Небеских сила бестелесних, часног и славног Пророка Претече и Крститеља Јована, светих славних и свехвалних Апостола, светих Отаца наших и великих васељенских учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоуста, светих Отаца наших Атанасија и Кирила, патријарха александријских, светог Оца нашег Николаја, архиепископа мирликијског Чудотвораца, светих равноапостолних Методија и Кирила учитељасловенских, светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивога, светитеља: Саве, Арсенија, Максима, Василија Острошког и Петра Цетињског; светих славних и добропобедних Мученика, преподобних и богоносних Отаца наших, светих праведних богородитеља Јоакима и Ане (и светога чији је храм и дан), и свих Светих твојих, молимо Те, многомилостиви Господе, услиши нас грешне који ти се молимо и помилуј нас.

Народ: Господи помилуј (12 пута)

Свештеник:

Милошћу и добротом и човекољубљем јединородног Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Псаломъ ѿ:

Помнѣши мѧ бже, по величїи милости твоѣи и по множествѣ щедротѣ твоихъ ѡчиисти беззаконїе моѣ. Нанпаче ѡмыи мѧ ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣха моего ѡчиисти мѧ. Гакъ беззаконїе моѣ азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною єсть вѣнъ. Тебѣ єдиному согрѣшихъ, и лѣвое предъ тобою сотворихъ, гакъ да ѡправдишиа во словесахъ твоихъ, и побѣдиши, внигда сдѣлати ти. Сѣ бо въ беззаконїихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди ма мати моѧ. Сѣ бо истинѣ возлюбилъ єси, безвѣстнаа и чїнна премудрости твоеѧ гвѣлаз ми єси. Ѡкропиши мѧ ѵсѡпомъ, и ѡчиисти: ѡмыеши мѧ, и паче снѣга ѡбѣлїеа. Слѣхъ моему дази радость и веселїе, возрадуютса къости смиренныа. Ѡбрати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и вса беззаконїа мо. ѡчиисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во утробѣ моеи. Не ѡвержи мене ѿ лица твоего, и доха твоего сѧгъ не ѡими ѿ мене. Воздаждь ми радость спасенїа твоего, и дохомъ влчннмъ ѡтверди мѧ. Научи беззаконныа пѣсѣмъ твоимъ, и нечестїви къ тебѣ ѡбратятса. Избави мѧ ѿ кровей бже, бже спасенїа моего, возрадуютса азъ языкъ мой правдѣ твои. Гди, ѡуди гласъ мой ѡверзеши, и ѡуди мо. возвѣстятъ хвалѣ твою. Гакъ аще бы вохотѣлаз єси жертвы, далъ быхъ ѡубо: всеожженїа не блговолїши. Жертва бгѣ доухъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно и смиренно бгѣ не ѡничижитъ. Ѡблжи гди, блговолїемъ твоимъ ина, и да созиждутса стѣны іерлїмскїа. Тогда блговолїши жертвѣ правды, возношенїе и всеожегаема: тогда возложатъ на олтарь твой тельцы.

Глаголетъ дїаконъ:

Спаси, гди, люди твоѧ, и благослови достоѧнїе твое, победы православнымъ хрїтіаномъ на сопротивныа дѣла, и твое сохраниа крѣтомъ твоимъ жителство. Пче дѣо раднїа, блгодѣтнаа мрїе, гдѣ єз тобою: блгословена ты въ женахъ, и блгословенъ плодъ чрева твоего, гакъ єса родила єси дошз нашихъ. Моли бга ѡ мнѣ, стѣи ѡгѡднче бжїи (нмкз), гакъ азъ ѡсерднхъ къ тебѣ прнѣгаю, скоромъ помощникъ и молитвенникъ ѡ доши моеи. Достѡнно єсть гакъ воинннъ, блажити тѧ бцѣ, прннеблженнѣю, и прнепорѡчнѣю, и мтрѣ бга нашегъ. Чтнѣишѣю хервїмъ, и слѣвнѣишѣю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истлѣнїа бга слова рѡждшѣю, сдшѣю бцѣ тѧ величїемъ. Гди иже хрїте снѣ бжїи, млтвз ради прѣчитыа твоеѧ мтрѣ, прпвныхъ и бгѡносныхъ ѡтѣцъ нашихъ, и всѣхъ стѣихъ, єси ма грѣшнаго.

Дїакъ: Гди помнѣши, бѣ.

Сщїенникъ глаголетъ возгласнъ:

Милостїю и щедрѡтами и члвѣколюбїемъ єдннорѡднагъ твоегъ снѧ, єз нїмже блгословенъ єси, со прѣстѣмъ, и блгнмъ, и животворѡщнмъ твоимъ дохомъ, нынѣ и прннѣи и во вѣки вѣкѡвъ.

Дїакъ: Амѣнь.

ТРИПЕСНЕЦ

Састав г-на Косме, чији је акростих:

Ти Девтера, то јест: у други дан који је Понедељак.

Канон (песма прва – глас други)

Ирмос

На камену вере утврдивши ме, раширио си уста моја на непријатеље моје, јер се развесели дух мој да Ти пева: Нема светога, као што је Бог наш, и нема праведнога, осим Тебе Господе.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Узалудно је веће безаконих, и сабира се мишљу злонамерном, да Тебе, Избавитеља покажу осуђеног, Христе, коме певамо: Ти си Бог наш, и нема светога осим Тебе Господе.

Припев: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Веће безаконих страшно мисли, будући богоборне душе, да убије као непотребног праведнога Христа, коме певамо; Ти си Бог наш, и нема светог осим Тебе Господе.

Ирмос

На камену вере утврдивши ме, раширио си уста моја на непријатеље моје, јер се развесели дух мој да Ти пева: Нема светога, као што је Бог наш, и нема праведнога, осим Тебе Господе.

Мала јектенија

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер си ти добар и човекољубив Бог и Теби славу узносимо Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Икос

Раније блудница жена, изненада се показа целомудрена, омрзнувши дела срамнога греха, и сласти телесне, сећајући се срамоте многе и суда мучења, којег ће допасти блудници и развратници, од којих сам први ја, и бојим се; но остајем у злој навици, безуман. А блудна жена и уплашивши се и похитавши брзо, дође вапијући ка Избавитељу: Човекољубче и Милосрдни, од нечистоте дела мојих избави ме.

И поэмъ трипѣснецъ, твореніе господина коимъ, ѡгвоже краестроііе:
Тетрадіи ѡгалѡ. Сіестъ въ средаѣ воспою. Ирмосы по дважды. Тропаріи на бѣ.
Послѣдніи же ирмосы ѡба лика въшпѣ. Гласъ бѣ.

Пѣснь г.

[Т] **Ирмосъ:** На каменни маѣ вѣры оутвердиъ, разшириъ ѡсн оустъ моѣ на врагн
моѣ, возвесели бо са дѡхъ мой внегда пѣти: нѣсть стъ, ѡкоже бѣ
нашъ, и нѣсть праведенъ, паче тебе гдн.

Припѣвъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[Ѣ] Во тѣтнихъ соборнице беззаконныхъ, и мыслію собирѣтса слонравною,
ѡсждѣна и забвитель и зрещи та хртѣ. ѡмже поэмъ: ты ѡсн бѣ нашъ, и
нѣсть стъ паче тебе гдн.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

[Т] Лютыи советъ беззаконныхъ, притворѣтса бѣоборнымъ дѡшнѣ сщій, ѡкѡ
слопотрѣбна праведнаго оубити хртѣ. ѡмже поэмъ: ты ѡсн бѣ нашъ, и
нѣсть стъ паче тебе гдн.

И пакн ирмосъ: На каменни маѣ вѣры оутвердиъ, разшириъ ѡсн оустъ моѣ на врагн
моѣ, возвесели бо са дѡхъ мой внегда пѣти: нѣсть стъ, ѡкоже бѣ
нашъ, и нѣсть праведенъ, паче тебе гдн.

Тѣже ѡктеніа малѡ.

Діаконъ: Пакн и пакн мнромъ гдѣ помолнмса.

Лікъ: Гдн помни дн.

Діаконъ: Застѡпн, спасн, помни дн, и сохрани насъ бже, твоєю благодѣтію.

Лікъ: Гдн помни дн.

Діаконъ: Престѡю, прѣчѣтѡю, прѣблгословѣннѡю, славною влчцѣ нашѣ бѣ и принодѣ
мрїю со всѣми сабыми помандѡше, самн себе, и дрѡгздрѡга, и вѣсь жнвѡтъ
нашъ хртѣ бѣ предаднмъ.

Лікъ: Тебѣ гдн.

Козглашѣтъ сщѣнникъ:

Ты бо ѡсн црѣ мнра, и спсѣ дѡшн нашнхъ, и тебе славу возсылаемъ, оцѣ, и снѣ, и
стѡмѣ дхѣ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікъ: аминь.

Кондакъ великіа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣнса:

Паче бладницы блаже, беззаконнобавъ, слѣзъ тѣчы никакоже тебе принесѡхъ: но
молчнїемъ мола са припадаю ти, любовїю ѡблѡбызѡа прѣчѣти твоѣ нѡзѣ, ѡкѡ да
ѡставленїе мнѣ ѡкѡ влѣка подѡси долгѡвъ, зовѡщ ти спсе: ѡ скверныхъ дѣлз моихъ
и забвн маѣ.

Ікосъ:

ѡже перѣте бладница женѣ, внезапно цѣломѡдренна ѡвнѣса, возненавидѣвши дѣла
стѡднаго грѣха, и сладости тѣлесныхъ, помнѡущн стѡдз многїи и сѡдз мѡченїа, ѡгоже
претерпѣтъ бладницы и сквернїи, ѡ ннхъже первыи ѡсмь ѡзъ, и боіса: но пребывѡю въ
сломъ ѡбычанъ безѡмный. бладна же женѣ оубѡвннса, и потщѡвшнса икѡрѡ прїнде,
вопїѡщн ко забвнтелю: члѣвѣколюбче и цѣдре, ѡ скверныхъ дѣлз моихъ и забвн маѣ.

Синаксар

(Синаксари у овом виду постоје само у Словенском Триоду)

Стихови: Жена која изливаше миро на тело Христово. Унапред задоби Никодимов смиралој.

У свету и Велику Среду заповедише божански Оци да вршимо помен жене блуднице, која помаза Господа миром; јер се ово догоди мало пре спасоносних страдања. Јер када Исус уђе у Јерусалим, и би у кући Симона губавога, приступи к Њему жена, и изли на главу Његову оно скупоцено миро. Ово дакле би учињено овде ради тога, да би се, по Спасовој речи, увек и свуда проповедало њено топло дело. Одакле је кренувши дошла? Јер је гледајући Христову састрадалност, свима приступачну, а поготову сада, када Га виде да уђе у дом губавога, коме као нечистом закон наређиваше да буде издвојен из заједнице. Помисли, дакле жена, као губу онога, тако ће и њену душевну болест исцелити. И док је Он дакле, седео за вечером, на врх главе његове лије миро, које је коштало три стотине динара. Њој ученици брањаху, а највише Јуда Искариотски; но Христос је узе у заштиту, да не омету њену добру намеру. Такође помиње и свој погреб, одвраћајући Јуду од издаје, и жену удостојивши почести, рекавши да ће се ово њено добро дело по целом свету проповедати.

А треба знати, да неки сматрају да је код свих Еванђелиста ова жена била једна иста, а није, но само код тројице, као што говори божански Златоуст, једна и иста је била, јер се она и блудницом називаше, а у Јована, већ не, но се помиње нека дивна, која је имала и частан живот, тј. Марија сестра Лазарева, која не као блудница беше Христом вољена. Ова, дакле, Марија на шест дана пре Пасхе, у своме дому у Витанији, док је Исус седео за вечером, извршила је помазање миром, изливајући га на његове пречисте ноге, отирући их косом главе своје. То миро је скупо платила, и као Богу принела. Јер знајући свакако, да се и у жртвама Богу приноси јелеј; и да свештеници миром помазиваху; и Јаков у старини стуб помаза Богу. А принесе ово дајући јавно учитељу, као Богу, ради поновног оживљавања брата њеног. Зато јој се ниже и обећава награда, када и сам Јуда ропће, као грамзљивац. А друга, јавна блудница, на два дана пре Пасхе, када Христос беше у истој Витанији, на вечери у дому Симона губавога; и тада док је седео за вечером излива му она скупоцено миро на главу као што забележише свештени Матеј и Марко. Због ове блуднице и негодују ученици, свакако превидевши да је оно било брижљиво припремљено за милостињу Христу. А овој жени се и награда даде, да се њено добро дело по целој васељени прослави. Тако, дакле, Апостоли једну, а Златоуст овако говори да су биле две жене. А има неких који говоре да су биле и три: две дакле унапред речене које су се приближиле к вратима страдања Христовог, а трећу - неку другу пре ових, а у ствари прву која је тамо негде у близини проповеди Еванђелске ово учинила, а која је била блудница и грешница, и у дому не губавога, но Симона фарисеја, на ноге Самога Христа, и насамо миро излила, када се само фарисеј и саблазнио, којој Спаситељ и награду, опроштај грехова дарује. О овој само самој божански Лука прича негде у средини свога Еванђеља, као што је речено. И по причи о овој блудници, одмах

Сѣнагаріи.

Стихъ: Женѣ полагающа телеса христовѣ мѣро, Никодимовѣ предприимѣ смѣрналѣи.

Во сѣдѣю и великіѣю среда, помазавшѣа гдѣ мѣромъ женѣ владниці, пѣматѣ творити повелѣша бжѣственнѣишии отцы: занѣ малѣ прежде спсительнаѣ стѣти сѣ быти. Вшедшѣ во иерѣмъ, и въ домѣ прокаженнагѣ сѣмѣна бывшѣ, женѣ къ немѣ пристѣпи, и нзлѣа на главѣ егѣ оное многоцѣнное мѣро. Оучинѣно оѣмъ сегѣ радѣ быти здѣ, да по спсѣмъ словеса вездѣ и во всѣхъ ономъ теплѣишее дѣло проповѣстѣа. **Ѡ**кдѣ же подвигшиѣа прииде; занѣже сострадѣтельное христовѣо зрѣше, и ко всѣмъ ѣщѣительное, и нынѣ пѣче, егда въ домѣ прокаженнагѣ того видѣ введѣна, егѣже нечѣста и ѣречѣнна во ѣщѣиѣе, законъ повелѣваше быти. Помысли оѣмъ женѣ, ѣкоже онагѣ проказѣ, ище и еа дѣшевный недѣгъ ищѣлѣтѣ. И оѣмъ возлежащѣ ема на вечерѣ, на верѣхъ главѣ егѣ лѣтѣ мѣро, ѣкѣ цѣною сѣще днѣриѣ трѣхъ сѣтѣ: еже естѣ шестѣдѣсѣтѣ асаріи, пѣназѣи дѣмѣтѣ, сребренникѣмъ трѣхъ. Енѣже оученици запрѣтиша, и наипѣе иуда икаріѣтѣскіи: но христовѣ сѣо застѣпи, да не прѣсѣкѣтѣ добрагѣ еа намѣренѣа. Таже и погребѣиѣе сѣе воспомнѣетѣ, иуда ѣвращѣа предѣтельство, и женѣ почѣсти сподоблѣа, еже вездѣ по вселѣннѣи сѣа добромѣ дѣлѣ проповѣдатѣа. Вѣдомо же бѣди, ѣкѣ женѣ сѣа, едина оѣмъ мнѣтѣа нѣкѣмъ быти, оѣ еѣлѣстѣмъ всѣхъ. Нѣсть же, но оѣ трѣхъ оѣмъ, ѣкоже глаголетѣ бжѣственный златѣостѣи, едина и тѣмъ же естѣ, ѣже и владница ище именовѣа, оѣ иѣнна же не котѣмъ: но дрѣга нѣкаа чѣдѣа, и житѣи и мѣщаа чѣстѣе, маріа сестра лѣзарѣва, ѣже не ѣкѣ владница сѣщи, христовѣ любѣма бѣ. Сѣхъ же, оѣаа оѣмъ маріа, прежде шѣсти днѣи пасѣхи, въ домѣ сѣомъ, ѣже въ видѣиѣи, на вечерѣ возлежащѣ, мѣра помазаніе сѣдѣа, на красѣнѣи онагѣ нѣзѣ сѣе и зѣнѣющѣи, и главѣиѣи власѣи сѣа ѣтирѣющѣи, и зѣбѣлѣа цѣнѣи наѣнѣ оѣпотреблѣющѣи, и ѣкѣ бѣ мѣро приносѣющѣи. Вѣдѣше бо и зѣстѣнѣмъ, ѣкѣ и въ жѣртѣмъ приносѣа сѣлѣи бѣ: и сѣщеннѣици мѣромъ помазѣвахѣа: и ѣкѣмъ дрѣвѣ стѣолпѣ помаза бѣ. Принесѣ же сѣе дарѣтѣвѣющѣи ѣвѣ оѣчѣитѣлю, ѣкѣ бѣ, пакѣ ѣнѣлѣнѣа радѣ брѣтѣнагѣ. Тѣмъ же ни же мзда еѣ ѣщѣа вѣстѣа, егда и сѣмъ иуда рѣщѣетѣ, ѣкѣ любѣстѣжѣитѣленѣ. Дрѣга же ѣвѣ владница, прежде двѣ днѣи пасѣхи, въ тѣи же видѣиѣи еѣще сѣщѣ христвѣ и въ домѣ бывшѣ сѣмѣна прокаженнагѣ на вечерѣ, и тогда возлежащѣ, многоцѣнное оное мѣро на главѣ и зѣнѣетѣ, ѣкоже сѣеннѣи матѣдѣи и мѣркѣ повѣстѣоваша. **Ѡ** сѣи же владницѣ и оученици негодѣютѣ, къ мѣтѣи христвѣ тѣщѣитѣлѣнѣмъ оѣгочѣованнѣе и зѣстѣнѣмъ провѣдѣвше: сѣи же и мзда дѣдѣа, еже всѣмъ по вселѣннѣи добромѣ еа дѣлѣ прослѣвѣтѣа. **Ѡ** вѣи оѣмъ едина: ѣзыкомъ же златѣи ище двѣ женѣ быти глаголетѣ. Сѣтѣ же нѣщѣи и трѣи сѣа быти глаголетѣ: двѣ оѣмъ предрѣченнѣи, стѣти христовѣи къ двѣремъ приближающѣиѣа, трѣтѣю же и нѣю прежде сѣхъ, пѣче же пѣрѣвѣю тѣмъ блѣзѣ средѣи проповѣди еѣлѣскѣи сѣе сѣтворшѣю, ѣже и владница и грѣшница бѣ, видѣтѣр же домѣ не прокаженнагѣ, но фарісеа сѣмѣна. На нѣзѣ христвѣа самагѣ, и на единѣ мѣро и зѣлѣваша: егда и едина фарісеиѣи соблазнѣа, енѣже и мзда спсѣ, ѣстѣа вѣнѣи грѣхѣмъ дарѣтѣ. **Ѡ** сѣи же тѣомъ самѣи бжѣственный лѣкѣ въ сѣомъ еѣлѣи блѣзѣ средѣи, ѣкоже рѣчѣа повѣстѣетѣ. И по пѣвѣтѣи ѣ сѣи владницѣ, ѣвѣ навѣдѣтѣ ище

наводи ово говорећи: И после овога, Он прохођаше градове и села говорећи и проповедајући Царство Божије, о чему се говори не као да су били у време Страдања. Такође се мисли и по времену, и од оних који су Га примили, и од места, и лица, и дома, чак и од карактера миропомазања, да су биле три жене: две, дакле, блуднице, а трећа је била Марија сестра Лазарева, која је светлила часним животом. И други је био дом Симона фарисеја, а други Симона Губавога у Витанији, а други опет дом Марије и Марте сестара Лазаревих, у истој тој Витанији, како се из реченога може разумети. Тако су и две вечере биле припремљене Христу, и обе у Витанији: једна дакле на шест дана пре Пасхе у дому Лазаревом, када је и Лазар јео с Њим, као што приповеда Син грома (тј. Еванђелист Јован), говорећи овако: шест дана пре Пасхе, дође Исус у Витанију, где беше Лазар који беше умро, којег и подиже из мртвих. Припремише му, дакле, тамо вечеру, и Марта служаше; а Лазар беше један од оних који су седели са Њим. Марија, пак, узевши литру мира нардова, скупоценог, помаза ноге Исусове, и отре косом својом ноге његове. А друга вечера била му је зготовљена на два дана пре Пасхе, док је Христос још био у Витанији у дому Симона Губавога, када је и дошла блудница к Њему, изливајући скупоцено миро, као што приповеда свештени Матеј говорећи као од Христа ученицима: Знате да ће кроз два дана бити Пасха. И мало затим, наводи: А када Исус беше у Витанији, у дому Симона Губавога, приступи к Њему жена, са алавастром мира скупоценога, и изливаше на главу његову док је седео за трпезом. С њим се слаже и Марко, говорећи: А беше Пасха, и празник пресних хлебова за два дана, и док Он беше у Витанији, у дому Симона Губавога за трпезом, дође жена... и даље редом.

А они који се препиру и говоре, да је једна и иста жена била у све четворице Еванђелиста, која је помазала Господа миром; који мисле да је био један и исти Симон фарисеј и Губави, и да је он био отац Лазара и његових сестара Марије и Марте, и да је била једна и иста вечера, у једном и истом дому његовом, који беше у Витанији, да је у њему била застрта и Горница, где је била и Тајна Вечера, - не мисле добро. Јер ови (Еванђелисти) говоре о две вечере које су биле изван Јерусалима у Витанији припремљене Христу, пре шест, и пре два (као што је речено) дана од законске Пасхе, када су и жене различитим начином миро Христу принеле. А Тајна Вечера, и застрта Горница, унутар града Јерусалима беше украшена на један дан пре законске Пасхе и страдања Христових. Ови говоре да је то било у дому непознатог човека, а ови (Еванђелисти) да је била у дому (као што говоре) напрсника и ученика Јована на Светом Сиону, где су и ученици, страха ради Јудејског, били сакривени, и Томино опипавање (рана) по васкрсењу, и силазак Светога Духа на Педесетницу, и други неки неисказани и тајанствени догађаји били. Зато дакле ја мислим, да би истина Златоговорника била још јаснија, да се овде подразумевају две жене: једна дакле, као што је речено у тројице Еванђелиста, која је била блудница и грешница, и која је на главу Христову миро излила, а друга, код Јована, Марија сестра Лазарева, која је на саме божанске ноге Христове ово принела и излила.

Друга је, дакле, и вечера која је била у Витанији, а друга Тајна. И очигледно и од оних по причи о овој блудници, Спаситељ шаље ученике у град, да припреме Пасху: Идите говорећи, у град томе и томе и реците: Учитељ каже код тебе ћу учинити пасху са ученицима мојим. И опет: и срешће вас човек, носећи крчаг воде, и он ће вам

глагола: и бысть по семъ, и той прождаше сквозѣ грады и вѣи, бѣговѣствѣла и
 проповѣдала црѣтѣе бжѣе, ѿ нѣхже явлѣетса, ѣкѣ не во время стрѣти сѣе бысть.
 Минѣтса оубо и ѿ времени, и ѿ прѣемшнхъ егѣ, и ѿ мѣста, и лицъ, и домѣвъ, ещѣ
 же и ѿ нрѣва мѣропомѣзанїа трѣмъ быти женѣмъ сѣмъ: двѣ оубо блдннцы, третїю же
 лѣзаревѣ быти сестрѣ марїю, житїемъ сїающю чѣтнѣмъ. И ннѣи оубо домъ быти
 фарїсеа сѣмѣна, дрѣгїи же прокаженнагѣ сѣмѣна въ видѣнїи, и ннѣи пакн домъ марїи и
 марды сестрѣ лѣзаревѣ въ тѣиже видѣнїи, ѣкоже ѿ снхъ сразѣмѣти естѣ: ѣкѣ и
 двѣ вѣчерѣ бѣствѣ хрѣтѣ, и оѣи въ видѣнїи: еднѣна оубо прѣжде шестн днѣи пасхи въ
 домѣ лѣзаревѣ, егда ядѣше съ нѣмъ и лѣзарь, ѣкоже грѣомѣвъ сынъ повѣствѣетъ,
 глагола снцѣ: прѣжде шестн днѣи пасхи, прїидѣ иисъ въ видѣнїю, и дѣже бѣ лѣзарь оумѣрнѣи,
 егѣже воздѣнѣе ѿ мѣртѣвѣхъ. Сотворнша оубо едѣ вѣчерю, тамъ, и марда сдѣжѣше:
 лѣзарь же еднѣнъ бѣ ѿ совозлежѣщнхъ едѣ. Марїа оубо прѣемшн лїтрѣ мѣра нрѣда
 пїстїкн многоцѣннагѣ, помѣза нѣзѣ иисѣвъ, и ѿтрѣ власѣ свои мн нѣзѣ егѣ. дрѣгѣа
 же вѣчерѣ бысть едѣ прѣжде двоѣ днѣи пасхи, ещѣ сдѣ въ видѣнїи хрѣтѣ въ домѣ
 сѣмѣна прокаженнагѣ, егда и блдннца прїидѣ къ нѣмѣ многоцѣнное мѣро илнѣающн,
 ѣкоже цѣеннѣи мѣдѣи повѣствѣетъ глагола, ѣкѣ ѿ хрѣтѣа ко оученнѣмъ: вѣствѣе,
 ѣкѣ по двоѣ днѣи пасха бѣдетъ. И помѣлѣ пакн нѣнѣстѣ: иисѣ же бѣвшѣ въ видѣнїи,
 въ домѣ сѣмѣна прокаженнагѣ, прнстѣпн къ нѣмѣ женѣ, ялабѣстрѣ мѣра и мѣщн
 тѣжкоцѣннагѣ, и возлнѣше на главѣ егѣ возлежѣщагѣ. Едѣже соглѣдетъ и маркѣ,
 глагола: бѣ же пасха, и опрѣсноцы по двоѣ днѣи, и сдѣ едѣ въ видѣнїи въ домѣ
 сѣмѣна прокаженнагѣ возлежѣщѣ, прїидѣ женѣ: и елнѣа по сѣмъ. Прѣщнѣа же и
 глаголющн, еднѣнъ и тѣюжде быти, оу чѣтырѣхъ елнѣствѣхъ женѣ помѣзавшѣю гѣа
 мѣромъ еднѣнагѣ и тѣождѣ мнѣтѣ быти сѣмѣна, фарїсеа же и прокаженнагѣ: егѣже и
 оѣца лѣзарѣа же и сестрѣ егѣ марїи и марды, быти нѣщн илнѣа, и еднѣнъ вѣчерю и
 тѣюжде, и тѣиже и еднѣнъ домъ егѣ, иже въ видѣнїи, оу нѣгѣже и гѣрннца постлана
 оугѣтѣбѣа, и тѣннствѣннѣю вѣчерю быти, не дѣбрѣ мнѣтѣ. Сн бо двѣ вѣчерн, внѣ
 иерлѣма въ видѣнїи бѣствѣ хрѣтѣ прѣжде шестн, и прѣжде двоѣ (ѣкоже речѣса) днѣи
 законнѣа пасхи, егда и женѣ мѣра разлнѣнѣ хрѣтѣ прннесѣша. Тѣннѣа же вѣчерѣ, и
 постланнѣа гѣрннца, внѣтрѣ града иерлѣма бѣговѣкраснѣа, прѣжде еднѣнагѣ законнѣа
 пасхи и стрѣти хрѣтѣовѣ днѣ. Оѣи оубо въ домѣ невѣдомагѣ чѣловѣка, Оѣи же въ домѣ
 (ѣкоже глаголютѣ) наперсннѣа и оучнѣа иѣанна во стѣомъ сѣиѣ, и дѣже и оученнѣи
 стрѣа радн илнѣа бѣхѣ сокровѣнн, и дѣмнѣо быствѣ ѿсѣзанїѣ по вокрѣнн, и стѣагѣ
 дѣа прншѣствѣѣ на пѣтѣдѣсѣтннцѣ, и ннѣа нѣкѣа нѣнзрѣчѣннѣа и тѣннствѣннѣа
 совершнѣа. Тѣмѣже сѣе оубо мнѣтѣа мнѣ, и ннѣнѣа златоглаголнѣагѣ пѣче илнѣствѣѣ
 быти, ѣкѣ двѣ оубо сѣа женѣ вѣнѣнѣа: еднѣна оубо, ѣкоже речѣса оу трѣхъ
 елнѣствѣхъ, блдннца сдѣщн и грѣшннца, на главѣ хрѣтѣовѣ мѣро возлѣаваа: ннѣа же оу
 иѣанна, марїа сестрѣ лѣзарѣа, самѣмъ же бжѣствѣннѣмъ ногѣмъ хрѣтѣовѣмъ сѣе
 прннесѣа и возлѣаваа. Ннѣа оубо ѣже въ видѣнїи вѣчерн: ннѣю же быти тѣннѣю. И
 ялнѣствѣннѣа и ѿ оныхъ по повѣствѣѣ ѿ блдннцѣ сѣи, оучнѣа сѣеа ко градѣ послѣетъ,
 оугѣтѣбѣа пасхѣ. Иднѣте, глагола, во градъ ко оннѣцѣ, и рѣцѣте: оучнѣа глаголетъ, оу
 тѣбѣ сотворн пасхѣ со оученнѣи моѣи. И пакн: и сѣащѣтѣ вѣ чѣловѣкѣ, илнѣннѣкѣ
 водѣ нѣа, и тѣи покѣжетъ вѣмъ гѣрннцѣ вѣлїю постланнѣю, тамъ оугѣтѣбѣа нѣмъ.
 Онѣ же ѿшѣдѣше, глаголетъ, ѿвѣствѣа, ѣкоже заповѣда нѣмъ, и оугѣтѣбѣа пасхѣ,

показати Горницу велику застрту, тамо уготовите нам. А они отишавши, говори, нађоше како им је било заповеђено, и уготовише Пасху законску која је била пред вратима, коју и дошавши учини са ученицима, као што говори божански Златоуст. Такође у току вечере, то јест Тајне, и божанског умивања (ногу ученицима) изведеном у средини вечере, поново севши, предаје нашу Пасху на самој трпези, као што језиком златни Јован прича, и ово дакле тако. А божански Јован, уз то и Марко, божански Еванђелисти, објаснили су и врсту мира, истински га назвавши скупоценим. А сматрају га чистим, тј. право говорећи нелажним и неразблаженим; и уверени у чистоту, свакако је и назив био такав, овог изузетног и правог мира. А додаје Марко, да у ревности жена разби сасуд, који је имао уски грлић, а који се и алавастар назива. Тај суд је био стаклен, као што говори свештени Епифаније, направљен без неке ручке, који се и викион назива. А било је оно миро састављено од многих врста, а највише од ових: смирна, боје црвене, миомирисна, то јест трске мирисне и јелеја. Но који си се духовним миром помазао Христe Боже, долазећих страдања ослободи, и помилуј нас, као једини свет и Човекољубац. Амин.

Песма осма Ирмос (Глас други)

Реч мучитеља, пошто осили, пећ некада би распаљена седмоструко, и у њој младићи се не опалише, погазивши цареву наређење, но клицаху: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Изливајући жена чесно миро на Владичино и божанско страшно теме, Христe, стопала твојих часних дотаче се, оскврњеним рукама, и клицаше: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Сузама умива ноге Створитеља, крива за грехе, и отираше косом својом. Стога не би лишена избављења грехова учињених у животу, те клицаше: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Благословим Оца и Сина и светога духа, Господа, сада и увек и у све векове векова. Свештено се изграђује избављење благодарној, од Спасовог милосрђа, и извора суза, у којем умивши се исповешћу, не стиђаше се, но клицаше: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Хвалимо, благосиљамо и клањамо се Господу.

Ирмос (Глас други)

Реч мучитеља, пошто осили, пећ некада би распаљена седмоструко, и у њој младићи се не опалише, погазивши цареву наређење, но клицаху: сва дела Господња, Господа појте, и преуносите у све векове.

Напомена: Часнију ... не певамо и сад се кади Црква.

Песма девета Ирмос (Глас други)

Душама чистим, и уснама неупрљаним, ходите да узвеличамо нескверну, и пречисту Матер Емануилову, јер Она из ње Рођеноме приноси молитву: Поштеди душе наше, Христe Боже, и спаси нас.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

ѣвѣ законнѣю при двѣрехъ сѣшѣю, юже и пришѣдъ соверши со оутѣнкѣ, ѣкоже бжѣственнѣи златоѣтъ глаголетъ. Тѣже и вечерѣ бываемоѣ, сѣсть тайноѣ, и бжѣственномѣ оумовѣнїю погрѣѣ содѣанѣ бывшѣ, пакѣ возлѣтъ, и нашѣ предаѣтъ пасѣ на сѣмоѣ трапѣзѣ, ѣкоже ѣзыкомѣ златѣи ѣваннѣ повѣстѣдетъ, и сѣ оубѣ тѣкѣ. Бжѣственнѣи же ѣваннѣ, кѣ семѣ и мѣркѣ, бжѣственнѣи ѣвлѣстѣ, и мѣра видѣ приложѣша, вѣрнѣ сѣ именовѣвшѣ и многоцѣннѣ. Возмнѣша же пѣтѣконѣ, сѣсть вѣрнѣ нареци, нелѣстнѣ же и нерастворѣннѣ и вѣвѣрнѣннѣ вѣ чѣстотѣ, нѣгли же и нарицѣнїѣ бѣ нѣкое сѣ, и зрѣднѣнѣша гѣ и пѣрва гѣ мѣра. Прилагѣтъ же мѣркѣ, ѣкѣ и содѣдъ сокрѣши ѣ тѣцѣнїѣ женѣ, ѣкѣ тѣсно вѣходнѣи, ѣже и ѣлавѣстрѣ именовѣтъ. Бѣтъ же сѣи содѣдъ стѣклѣннѣи, ѣкоже глаголетъ сѣѣннѣи ѣпѣфѣнїѣ, бѣзѣ рѣкоѣтѣи сотворѣннѣи нѣкѣиѣ, ѣже и вѣкѣонѣи сѣце глаголетъ. Бѣтъ же мѣро ѣное сложѣннѣо ѣ видѣвѣ оубѣ и ѣныхъ многѣхъ, пѣче же ѣ сѣхъ, смѣрнѣи, цѣѣтѣи кѣнамѣома бѣгоѣухѣнна, сѣсть, трѣстѣи ѣрѣмѣтѣскѣи, и ѣлѣѣ. Но ѣже оумнѣмѣ мѣромѣ помѣзавѣнѣсѣ хрѣтѣ бжѣ, нахѣодѣщѣхъ стѣрастѣѣи свѣбодѣи, и помнѣдѣи нашѣ, ѣкѣ ѣдинѣи стѣи и чѣлѣвѣколѣбѣцѣ, ѣмнѣи.

Пѣснь ѣ.

[Р] Ирмосъ: Глаголѣ мѣчѣтелевѣ понѣже превозмѣже, седмѣрицею пѣць разжжѣнна бѣстѣ иногдѣ: вѣ нѣнѣже ѣтроцы не ѣпалѣшасѣ, царѣво попрѣвшѣ вѣлѣнїѣ, но вопѣлѣхѣ: вѣлѣ дѣлѣ гѣна гѣа пѣнѣте, и превозносѣте во вѣлѣ вѣкѣи.

Припѣвѣ: Слаба тѣбѣ бжѣ нашѣ, слаба тѣбѣ.

[А] Изнавѣющѣи женѣ мѣро чѣстнѣе, владѣчнѣю и бжѣственномѣ стѣрашномѣ верѣхѣ хрѣтѣ, сѣдѣвѣ тѣвоѣхъ прѣчѣтѣхъ прикоснѣсѣ, ѣсквѣрнѣныма длѣньма, и вопѣлѣше: вѣлѣ дѣлѣ гѣна гѣа пѣнѣте, и превозносѣте во вѣлѣ вѣкѣи.

Припѣвѣ: Слаба тѣбѣ бжѣ нашѣ, слаба тѣбѣ.

[А] Слезѣми ѣмывѣетъ нѣзѣ, повннѣна гѣрѣхѣомѣ, содѣавѣша гѣ, и ѣтѣрѣетъ вѣасы своѣмнѣ. тѣмѣже вѣ житѣи содѣаннѣхъ не погрѣши и збавлѣнїѣ, но вопѣлѣше: вѣлѣ дѣлѣ гѣна гѣа пѣнѣте, и превозносѣте во вѣлѣ вѣкѣи.

Бѣгѣословнѣмѣ ѣцѣ и сѣа и сѣлѣго дѣа, гѣа, и нынѣ и прише и во вѣкѣи вѣкѣомѣ, ѣмнѣи.

[П] Сѣеннѣодѣнѣстѣдетъ и збавлѣнїѣ блѣгонрѣвнѣнѣи, ѣ сѣнѣтѣльнѣхъ оутрѣбѣ же и слѣзѣ и стѣчнѣнѣкѣ, вѣ нѣмѣже и повѣданїѣмѣ и змѣвшѣсѣ, не стѣдѣшѣсѣ, но вопѣлѣше: вѣлѣ дѣлѣ гѣна гѣа пѣнѣте, и превозносѣте во вѣлѣ вѣкѣи.

Хвѣлимѣ, бѣгѣословнѣмѣ, поклѣнѣемѣ гѣви, поубѣ, и превозносѣще во вѣлѣ вѣкѣи.

И пакѣ ирмосъ: Глаголѣ мѣчѣтелевѣ понѣже превозмѣже, седмѣрицею пѣць разжжѣнна бѣстѣ иногдѣ: вѣ нѣнѣже ѣтроцы не ѣпалѣшасѣ, царѣво попрѣвшѣ вѣлѣнїѣ, но вопѣлѣхѣ: вѣлѣ дѣлѣ гѣна гѣа пѣнѣте, и превозносѣте во вѣлѣ вѣкѣи.

Чѣтнѣишѣю, не поѣмѣ.

Пѣснь дѣ.

[В] Ирмосъ: Дѣшѣми чѣстѣми, и несквѣрнѣми оубѣтѣми, приидѣте возвѣлѣчнѣмѣ несквѣрнѣю, и прѣчѣтѣю мѣтрѣ ѣмманѣилѣвѣ, ѣюже и зѣ нѣлѣ кѣ рождѣннѣомѣ приносѣще мѣтѣвѣ: поцадѣи дѣшы нашѣ хрѣтѣ бжѣ, и сѣи нашѣ.

Припѣвѣ: Слаба тѣбѣ бжѣ нашѣ, слаба тѣбѣ.

Показујући се неразуман и лукави љубоморник, дар достојно божански, којим се разреши дуг грехова, речју продаје злопаки Јуда, који поткрада богољубиву благодат. Поштеди душе наше, Христe Боже, и спаси нас.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Идући к незаконим кнезовима, говори Јуда који Христово усвојење одбацује златом: Шта ћете ми дати, и ја ћу вама предати Христа којег тражите? Поштеди душе наше, Христe Боже, и спаси нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

О слепога среброљубља, непомирљиви! од којег си добио заборав, да души никако није раван цео свет, као што си био научен; јер си очајањем сам себе удавио спаливши се, издајниче. Поштеди душе наше, Христe Боже, и спаси нас.

Ирмос

Душама чистим, и уснама неупрљаним, ходите да узвеличамо нескверну, и пречисту Матер Емануилову, јер Она из ње Рођеноме приноси молитву: Поштеди душе наше, Христe Боже, и спаси нас.

Мала јектенија

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ексапостилар, (трипут), као обично:

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просвети хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

(Псалам 148)

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама. Теби приличи песма, Богу. Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи песма, Богу.

Хвалите Га, сунце и месец; хвалите Га, све звезде и светлост. Хвалите Га, небеса над небесима, и вода која је изнад небеса, нека хвале Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, и сви бездани; огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову; горе и сви хумови, дрвеће

[А] Неразѣменъ явльсѧ, и лѣкѣвъ ревновѣразнику, дѣръ достоинствѣнъ словомъ продаѣтъ. ѿмже долъгъ разрѣшисѧ грѣхѣвъ, крадѣый лютеый ѿда любобѣнствению блѣгодѣтъ: пощади дѣшы наша хрѣтѣ бѣже, и спси насъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ бѣже нашъ, слава тебѣ.

[А] Глаголетъ шѣдъ беззакѣннымы кнѣзѣмъ: что ми хочете дѣти, и ѿз хрѣта вѣмъ искомѧго хотѣщымы предѣмъ; присвоѣнїе хрѣтово ѿда ѿрнѣвѣый златомъ: пощади дѣшы наша хрѣтѣ бѣже, и спси насъ.

Слава оцѣ и сиу и стѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, ѧмїнь.

[Ѡ] Ѡ сѣпѣотнагѣ сребролюбїа нечестїиве, ѿонѣдѣже забвенїе полѣчилъ єси, ѧкѣ дѣшнїи никакоже равностѣтеленъ мїръ, ѧкоже надѣчилъ єси: ѿчлѣнїемъ бо самъ себе оудавнѣлъ єси вѣжѣсѧ предѣтелю: пощади дѣшы наша хрѣтѣ бѣже, и спси насъ.

Таже ірмосъ: Дѣшѧми чїстѣми, и нескѣрными оустнѧми, прїидїте возвелїчнѣмъ нескѣрнѣю, и прѣчїтѣю мѣрь ємманѣилевѣ, єюже нѣз неѣ къ рождѣннѣомѣ приносѣще мѣтѣвѣ: пощади дѣшы наша хрѣтѣ бѣже, и спси насъ.

Таже єктенїа малѧ.

Дїаконъ: Пѧки и пѧки мїромъ гѣхѣ помѣлнмѧ.

Дїакъ: Гѣн помнѣнї.

Дїаконъ: Застѣпнї, спснї, помнѣнї, и сохрѧнї насъ бѣже, твоѣю блѣгодѣтїю.

Дїакъ: Гѣн помнѣнї.

Дїаконъ: Престѣю, прѣчїтѣю, прѣблѣгословѣннѣю, славною влѣцѣу нашѣу бѣхѣ и прїснодѣхѣ мѣрїю со вѣѣми самїми помѧнѣвшѣ, самнїи себе, и дрѣгздрѣга, и вѣсь жнѣвѣтъ нашъ хрѣтѣ бѣхѣ предѣдїмъ.

Дїакъ: Тебѣ гѣн.

Возгласѣетъ сѣѣннїкъ:

ѧкѣ тѣ хѣвалѣтъ всѣ сїлы нѣныѧ, и тебѣ славу возсылаемъ, оцѣ и сиу и стѣомѣ дѣхѣ, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.

Дїакъ: ѧмїнь.

Ѣзапоетїларїи:

Чертогъ твоѣи внѣждѣ спсе мѣн, оукрѧшеннїи, и ѡдѣжды не ѧмамъ, да внїдѣ вѣнъ: прѣсѣѣтнї ѡдѣѧнїе дѣшнїи моѣѧ свѣтѣодѣвѣ, и спси мѧ.

И ѧѣ хѣвалїтнї.

Чтѣецъ глаголетъ ѧлмы рѣн, рѣд, и рн.

Хвалїте гѣдѣ сѣ нѣсѣ. Тебѣ подобѣетъ пѣснѣ бѣхѣ. Хвалїте гѣдѣ сѣ нѣсѣ, хвалїте єгѣ во вѣшннѣхъ. Тебѣ подобѣетъ пѣснѣ бѣхѣ. Хвалїте єгѣ всн ѧггнѣ єгѣ, хвалїте єгѣ всѣ сїлы єгѣ. Тебѣ подобѣетъ пѣснѣ бѣхѣ.

Хвалїте єгѣ солнѣце и лѣнѧ, хвалїте єгѣ всѣ свѣзды и свѣтѣ. Хвалїте єгѣ нѣсѣ, и водѧ ѧже прѣвѣше нѣсѣ, да восхѣвалѣтъ ѧмѧ гѣне. ѧкѣ тѣ рѣчѣ, и бѣша: тѣнѣ повелѣ, и создѧшсѧ. погѣвнѣ ѧ вѣкѣхъ, и вѣ вѣкѣхъ вѣка: повелѣнїе положнї, и не мнїмѣ ѧдетъ. хвалїте гѣдѣ ѿ землнї смїевѣ, и всѣ бѣздннѣ: ѡгнѣ, гѣдѣ, снѣгъ, гѣлѣтѣ, дѣхъ вѣренъ, тѣворѣщѧ слѣво єгѣ: гѣры и всн хѣлмннѣ, дрѣвѧ плѣдонѣснѧ, и всн кѣдрннѣ: свѣрїе и всн скѣтннѣ, гѣдннѣ и птннѣцѣ пернѣтннѣ: цѣрїе зѣмѣтннѣ, и всн людїе, кнѣзннѣ, и всн

родно, и сви кедри; звери и сва стока, гмизавци и птице крилате; цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске; момци и девојке, старци са децом, да хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израилевим, народу који се приближују Њему.

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних. Да се узвесели Израил Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме. Да хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир да Му псалмопоју. Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење. Похвали-ће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима. Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне.

(Псалам 150)

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

Хвалите га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог.

Стих 1: Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстости Силе Његове.

Тебе Дјевиног Сина, блудница познаде као Бога, говораше у плачу вапијући, као она која је починила дела достојна суза: Разреш ми дуг, као ја плетенице, заволи ону која је љубила, с правом омрзнута, и слично цариницима проповедаћу Те, Добротворе Човекољубче.

Стих 2: Хвалите Га у силама Његовим, хвалите Га по мноштву величине Његове.

Скупоцено миро, блудница помеша са сузама, и изливаше на пречисте ноге твоје, љубећи их; њу си одмах оправдао, а нама опроштај даруј, који си нас ради пострадао, и спаси нас.

Стих 3: Хвалите Га гласом трубним, хвалите Га уз псалтир и гусле.

Када грешница приношаше миро, тада се ученик договараше с безаконицима; ова се дакле радоваше, изливајући миро скупоцено, а он се труђаше да прода непроцењивог; ова Владикау познаваше, а онај се од Владике раздвајаше; ова се ослобађаше, а Јуда роб постајаше непријатељу. Страшна је лењост! Велико је покајање! које ми и даруј, Спасе, који си нас ради пострадао, и спаси нас.

Стих 4: Хвалите Га бубњем и клицањем, хвалите Га уз струне и орган.

О Јудине несреће! Гледаше блудницу која целиваше стопе, и размишљаше лукаво о издаји целивом. Она плетенице развеза, а он се гњевом свезиваше, носећи уместо мира злосмрадну злоћу; јер завист не зна да претпостави корисно. О Јудине несреће! од које избави Боже душе наше.

И҃дїи зѣмстїи: юнѡши и дѣвѣы, старцы из юнѡтаи да возхвалѡтъ ѿма гдѣне: ѿкѡ
вознесѣа ѿма тогѡ едїнагѡ. исповѣданїе егѡ на землїи и на небїи, и вознесѣтъ рѡгъ
людеи своихъ. пѣснь всѣмъ прїбнымъ егѡ, синовѡмъ иназемъ, людемъ
привлѣжающимъ егѡ.

Воспоите гдѣви пѣснь новѡ, хваленїе егѡ въ цркви прїбныхъ. да возвеселїтъ ѿнъ
ѡ сотворшемъ егѡ, и синове иѡни возрадуютъ ѡ црѣи своемъ: да возхвалѡтъ ѿма
егѡ въ лицѣ, въ тѣмплѣ и ѡлтарїи да поютъ егѡ. ѿкѡ благоволилъ гдѣ въ людехъ
своихъ, и вознесѣтъ крѡткїа во спсѣнїе. возхвалѡтъ прїбни во славѣ, и возрадуютъ
на ложахъ своихъ. возношенїа бжїа въ гортани ихъ, и мечи оубоудѡ острѣи въ рѣкахъ
ихъ: сотвори ти ѡмщенїе во языцехъ, ѡблеченїа въ людехъ: свазати царїи ихъ пѡты, и
славыа ихъ рѣчными оковѣи желѣзными. сотвори ти въ нихъ свѣдѣнїа: слава ѿнъ
вдѣтъ всѣмъ прїбнымъ егѡ.

Хвалите бга во стѣихъ егѡ, хвалите егѡ во ѡтверженїи силы егѡ.

На ѡ: Хвалите егѡ на силахъ егѡ, хвалите егѡ по множествѣ величїевъ егѡ.

И поемъ ѿнъ самогласны, гласъ ѡ:

Тебѣ дѣвѣи бга, влѣдница познавши бга, глаголаше, въ плѣчи молащїи, ѿкѡ слезъ
достѡйнаа содѣлаваша: разрѣши долъ, ѿкоже и азъ власы: возлюбїи любящю,
праведнѡ ненавидимю, и близъ мытарей тебѣ проповѣмъ, блгодѣтелю члвчѡколюбче.

Хвалите егѡ во гласѣ трѣбемъ, хвалите егѡ во ѡлтарїи и глелехъ.

Многоцѣнное мѣро, влѣдница смѣи со слезами, и нзлїа на прѣчїи нѡзѣ твои,
ѡблѡбязящїи: ондѡ бжїе ѡправдалъ еси, намъ же прощенїе дардїи пострадавїи ѡ насъ, и
спсїи насъ.

Хвалите егѡ въ тѣмплѣ и лицѣ, хвалите егѡ во стѣнахъ и ѡрганѣ.

Егда грѣшнаа приношаше мѣро, тогда ѡченики соглашашеа пребеззакѡннымъ. ѡблѡ
ѡубѡ радѡвашеа, истоцящїи мѣро многоцѣнное: сїи же тцїашеа продати безцѣннаго.
ѿнъ влѣкѡ познаваше, а сїи ѡ влѣки разлѣчашеа. ѿнъ свобѡждашеа, а и҃да рѣвѡ биваше
врагѡ. люто есѣтъ лѣнѡсть, велїе поканїе: е҃же мнѣ дардїи спсе, пострадавїи ѡ насъ, и
спсїи насъ.

Хвалите егѡ въ кѡмвалѣхъ благогласныхъ. хвалите егѡ въ кѡмвалѣхъ восклицанїа.
вѣкое дыханїе да хвалитъ гдѣ.

Ѿ и҃дннѡ ѡканїевъ! зрѣше влѣдницѡ цѣлѡющю стѡпы, и ѡмышлѣше лѣстїю
преданїа цѣлованїе. онаа власы разрѣши, а сїи ѿрѡстїю вазашеа, носѡ вѣстѡ мѣра
слоумраднѡ слѡбѡ: зѣвнѣтъ бо не вѣстѡ предпочтати полѣзное. Ѿ и҃дннѡ ѡканїевъ!
ѡ негѡже нзѣвнѣ бжїе, дѡшы наша.

Слава, глас 2.

Грешница отрча к миропродавцу, да купи скупочено миро да помаже Добротвора, и миропродавцу вапијаше: дај ми миро да помажем и ја Онога који је очистио све грехе моје.

И сада, глас 6.

Погружена у греху, пронађе Те пристаниште спасења, и помешавши миро са сузама, Теби вапијаше: Види Ти, који примаш покајање сагрешивших. Но Владико, спаси ме од буре греха, ради велике твоје милости.

Славословље:

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља.

Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Оче, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим.

Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим.

Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри.

Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Потом говори ђакон (или свештеник) јектенију:

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому дхѣ.

Гласъ бѣ: Грѣшнаа тече къ мѣру, къпнѣти многоцѣнное мѣро, ѣже помѣзати бѣгодѣтеля, и мѣропродаѣтелю вопіаше: даждь мнѣ мѣро, да помѣждь и ѣзъ ѡчиствѣшаго всѣа моѣ грѣхѣ.

И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣз. ѡминь.

Гласъ сѣ: Погрѣженнаа грѣхѡмъ, ѡбѣрѣте тѣа прѣстѣнище спсѣніа, вѣждь и мѣра со слезѣми растворѣющѣю, твѣѣ вопіаше: вѣждь согрѣшѣющѣхъ покаѣніа ѡжидѣѣи. но вѣко спсѣ ма ѡ волны грѣхѡвныа, великіа радѣ твоеѣ млѣти.

Славогѡвіе вседнѣвное.

Слава твѣѣ показѣвшемѣ намъ свѣтѣз.

Слава въ вѣшнихъ бгѣ, и на землѣ мѣрѣ, въ человѣцѣхъ бѣговолѣніе. хвалѣмъ тѣа, бѣгѡсловѣмъ тѣа, клѣнѣмъ ти са, славогѡвѣмъ тѣа, бѣгодарѣмъ тѣа, великіа радѣ славы твоеѣ. гдѣ црѣ нѣбныхъ, еже Ѡче вседержѣтелю, гдѣ сѣ еднѡродный, иисе хрѣте, и сѣынъ дше. гдѣ еже, ѣгнѣ ежѣи, сѣе Ѡтъ, взѣмѣи грѣхъ мѣра, помѣждь насъ: взѣмѣи грѣхѣ мѣра, прѣмѣи млѣтѣвѣ нашѣ: сѣдѣи ѡца, помѣждь насъ. ѣкѡ ты еси едѣнъ сѣз, ты еси едѣнъ гдѣ, иисе хрѣтоѣз, во славу бга Ѡца, ѡминь.

На всѣкъ дѣнь бѣгѡсловѣю тѣа, и вохвалѣю и ма твоеѣ во вѣки, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдѣ, прѣвѣжѣище бѣлѣз еси намъ въ рѡдѣ и рѡдѣ. ѣзъ рѣхъ: гдѣ, помѣждь ма, ищѣлѣи дшѣ моѣ, ѣкѡ согрѣшѣхъ твѣѣ. гдѣ, къ твѣѣ прѣвѣгѡхъ, на дѣи ма творѣти волю твоѣ, ѣкѡ ты еси бгѣ моѣ: ѣкѡ ѡ твѣѣ источѣникъ живѡта, во свѣтѣ твоемъ ѡзрѣмъ свѣтѣз. пробѣви млѣть твоѣ вѣдѣщѣмъ тѣа.

Сподѡбѣи гдѣ, въ дѣнь сѣи безъ грѣхѣа сохрѣнѣтиѣ намъ. бѣгѡсловѣнъ еси гдѣ еже Ѡтѣцѣз нашѣхъ, и хвалѣно и просѣвлѣно и ма твоеѣ во вѣки, ѡминь.

Бгѣи гдѣ, млѣть твоѣ на насъ, ѣкоже ѡповѣхомъ на тѣа. бѣгѡсловѣнъ еси гдѣ, на дѣи ма ѡправдѣніѣмъ твоѣмъ. бѣгѡсловѣнъ еси вѣко, вразѣмѣи ма ѡправдѣніѣмъ твоѣмъ. бѣгѡсловѣнъ еси сѣынъ, просѣтѣи ма ѡправдѣнѣи твоѣи.

Гдѣ, млѣть твоѣ во вѣкѣхъ, дѣлѣз рѣкѣ твоѣю не прѣзрѣи: твѣѣ подобѣетъ хвалѣ, твѣѣ подобѣетъ пѣніе, твѣѣ слава подобѣетъ, Ѡцѣ и сѣну и сѣому дхѣ, нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣз, ѡминь.

Тѣже ѣктенѣа:

Дѣакѡнъ: Испѡлнимъ ѡутрѣннюю молѣтѣвѣ нашѣ гдѣи.

Лѣкъ: Гдѣ помѣждь.

Дѣакѡнъ: Застѣпѣи, спасѣи, помѣждь и сохрѣнѣи насъ еже твоеѣю бѣгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ помѣждь.

Дѣакѡнъ: Днѣ всегѡ совершѣнна, свѣта, мѣрна и безгрѣшна, ѡ гдѣа прѡсѣмъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣ.

Дѣакѡнъ: ѡггѣла мѣрна, вѣрна настѣвѣника, хрѣнѣтѣлаа дшѣи и тѣлѣсѣз нашѣхъ, ѡ гдѣа прѡсѣмъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣ.

Дѣакѡнъ: Прѡсѣнѣа и ѡсѣвлѣнѣа грѣхѡвѣз и прѣгрѣшѣнѣи нашѣхъ, ѡ гдѣа прѡсѣмъ.

Лѣкъ: Подѣи гдѣ.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер си Бог милости и доброте и човекољубља, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амии.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На стиховње стихире самогласне, глас 6.

Данас Христос долази у дом фарисејев, и жена грешница приступивши к ногама, превијаше се вапијући: Види погружену у греху, очајну због својих дела, које се не гнуша твоја доброта; и дај ми Господе опроштај зала мојих, и спаси ме.

Стих: Испунисмо се јутрос милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се; у све дане наше узвеселисмо се, за дане у које си нас смирио, године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове.

Пружи блудница косу Теби Владици, пружи Јуда руке безаконцима. Ова да прими опроштај, онај да прими сребрнике. Зато вапијемо Теби проданоме који си нас ослободио, Господе, слава Теби.

Стих: И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку нашихисправи на нас, и дело руку наших исправи.

Приступи жена злосмрадна и нечиста, сузе лијући на ноге твоје, Спасе, страст исповедајући: Како да погледам на Тебе, Владико, јер си сам дошао да спасеш блудницу. Подигни ме из дубине умрлу, који си Лазара четвородневног васкрсао из гроба. Прими ме кукавну, Господе, и спаси ме.

Стих: Исповедићу Ти се, Господе, свим срцем мојим, казиваћу сва чудеса Твоја.

Діаконы: Дóбрыхъ и полéзныхъ дѣшамъ нашимъ, и мѣра мѣрови, оу гдѣ проснмъ.

Анѣ: Подѣи гдѣ.

Діаконы: Прóчее вѣрема живота нашегѣ въ мѣрѣ и покааніи скончатн. оу гдѣ проснмъ.

Анѣ: Подѣи гдѣ.

Діаконы: Хрѣстіанскіа кончіны живота нашегѣ, безболѣзненны, непостыдны, мѣрны и добрагѣ ѿвѣта на страшнѣмъ сдѣици хрѣтѣ проснмъ.

Анѣ: Подѣи гдѣ.

Діаконы: Пресѣдѣю, пресѣдѣю, преблгословеннѣю, славеннѣю влѣцѣ нашѣ бѣдѣ и принодѣ мѣю со всѣми сѣыми поманѣше, самн себѣ, и дрѣзддрѣга, и вѣсь животъ нашъ хрѣтѣ бѣдѣ предадѣмъ.

Анѣ: Тебѣ гдѣ.

Возглашатъ іерей:

Гдѣ бѣдѣ мѣлостн, щедротѣ и члѣвѣколюбїа сѣи, и тебѣ славу возсылаемъ, оуцѣ, и сѣи, и сѣомѣ дѣи, нынѣ и приносн, и во вѣки вѣкѣмъ.

Анѣ: Амѣнь.

Сщѣенникъ: Мѣрѣ всѣмъ.

Анѣ: И дѣовн твоемѣ.

Діаконы: Главѣ нашѣ гдѣи приклонимъ.

Анѣ: Тебѣ, гдѣ.

Іерей:

Твое бо сѣи сѣже мѣловати и сплѣати ны бѣе нашѣ, и тебѣ славу возсылаемъ, оуцѣ, и сѣи, и сѣомѣ дѣи, нынѣ и приносн, и во вѣки вѣкѣмъ.

Анѣ: Амѣнь.

На стѣхѣвѣ стѣхѣры самоглѣны, глѣс: ѿ.

Днѣсь хрѣтѣсѣ прихѣднтъ въ домъ фарїсеѣвѣ, и женѣ грѣшницѣ прнстѣпнѣши къ ногамъ, валашеѣа вопїюци: вѣждѣ погрѣженнѣю грѣхѣмъ, ѿчлѣннѣю дѣаннѣи радн, негнѣшлѣемѣю ѿ твоеѣ блгостн: и дѣждѣ мѣ гдѣи ѿставлѣнїе слѣхъ, и сѣи ма.

Сѣхѣ: Исполннхѣма заѣтра мѣтн твоеѣ гдѣи, и возрадовахѣма, и возвеселѣхѣма: во всѣ днѣ нашѣа возвеселѣхѣма, за днѣ въ нѣже смирилъ ны сѣи, лѣта въ нѣже вѣдѣхѣма слѣа. и призри на рабѣ твоѣ, и на дѣла твоѣ, и настѣви сыны нѣхъ.

Прострѣ блдннѣца власѣ тебѣ влѣцѣ, прострѣ іѣда рѣцѣ беззакѣннѣмъ: ѿва оубѣ прїѣтн ѿставлѣнїе, ѿвѣ же вѣзѣти сребренннѣ. тѣмѣже тебѣ вопїемъ проданомѣ и свободѣшемѣ насъ: гдѣи слава тебѣ.

Сѣхѣ: И бѣдн свѣтлостъ гдѣ бѣа нашегѣ на насъ, и дѣла рѣкѣ нашнхъ испрѣвн на насъ, и дѣло рѣкѣ нашнхъ испрѣвн.

Прнстѣпнѣ женѣ слѣсмерѣднѣа и ѿсквернѣнѣа, слѣзы пролнѣвѣюци, любѣци сѣе, стрѣсть испѣвѣдаюци: кѣкѣ воззрѣ къ тебѣ влѣцѣ; самъ бо прншелъ сѣи сѣстн блдннѣцѣ: нѣз глѣбннѣ оумѣршѣю ма воскресн, нѣже лѣзарѣа воздѣннѣвннѣи нѣз грѣба четѣвероднѣвнѣа: прїнмн ма ѿкааннѣю гдѣи, и сѣи ма.

Сѣхѣ: Испѣвѣма тебѣ гдѣи, всѣмъ сѣрдцемъ моимъ, повѣмъ всѣ чѣдѣи твоѣ.

Очајна због живота и стрпљива карактером, миро носећи приступи Теби вапијући: не одбаци мене блудницу, Ти који си се родио од Дјеве; не презри моје сузе, Радости Анђела. Но прими ме покајницу, коју сагрешившу ниси одбацио, Господе, ради велике твоје милости.

Слава, И сада. **Глас 8. Песма Касијане монахиње.**

Господе, жена која је пала у многе грехе, осетивши Твоје Божанство, узела је чин мирносице, и ридајући Теби миро пре погребца приноси. Авај мени! говорећи: јер ноћ ми је распаљивање блуда незадрживог, а мрачна и без зрака је жеља греха! Прими моје изворе суза, Ти који облацима изводиш воду мора. Пригни се мојим срдачним уздасима, Ти који си приклонио небеса неизрецивим снисхођењем твојим. Да целивам пречисте ноге твоје, и обришем их опет косом главе моје, од којих се Ева у рају, предвече шум ушима чувши, страхом сакрила. Мноштво грехова мојих, и бездане судова твојих ко ће испитати. Душеспашче Спасе мој, не презри мене, слушкињу твоју, Ти који имаш неизмерну милост.

Чтец:

Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твоме, Вишњи; објављивати ујутру милост Твоју, и истину Твоју сваке ноћи.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец: У храму стојећи славе Твоје, мислимо да на небу стојимо, Богородице, Двери Небеска, отвори нам двери милости Твоје.

Тада: Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Учюаннаа жнтіа радн, и оубѣдомаа нрава радн, мѣра носѣщаа прнстѣпн тееѣ вопіюци: да не ѡвѣржешн менѣ блднѣю, роднвынса ѡ дѣвы: да не прѣзршн моѧ слѣзы радосте ѡггашевз. но прїмнї ма кїющїюса, юже не ѡрїнѣлз єсн согрѣшїющїю гдн, великіа радн твоеѧ млтн.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвз. аминь.

Самогласенз, гласз и: Твореніе касїаны инокннн.

Гдн, їаже во мнѡгїа грѣхн впадшаа женѧ, твое ѡцѣтнвшіаа бжество, мѣронѡснцы взѣмшн чїнз, рыдаюци мѣро тееѣ прѣжде погрєбѣнїа прнноснтз: оубы мнѣ глаголюци! їакѡ нѡщь мнѣ єсть разжженїе блдѧ невоздержанна, мрачное же и безлѣнное раченїе грѣхѧ. прїмнї моѧ истѡчннкн слѣзз, їже ѡблакїмн пронзводѧн мѡра бѡдѣ. прнклонїса кз моїмз въздыханїемз сердѣчнымз, прнклоннвын нѣсѧ нензречѣннымз твоїмз истѡцїанїемз: да ѡблѡбыжѣ пречїстѣн твоѧ нѡзѣ, и ѡтрѣ сїѧ пакн главы моеѧ власы, їхже вз рѧн єва, по полднн, шѣмомз оушы ѡгланѣшн, стрѧхомз скрыса. грѣхѡвз моїхз мнѡжєства, и сдѣевз твоїхз бѣзднн ктѡ и злѣднтз; дшеспасче спсе мѡн. да ма твоѧ рабѣ не прѣзршн, їже безмѣрнѣю и мѣлїи млтѣ.

Тїаже чтѣецз:

Блго єсть исповѣдатнса гдєвн, и пѣтн їмени твоемѣ, вшнїнї: възвѣщїтн злѣтра млтѣ твоеѧ, и истннѣ твоеѧ на всѧкѣ нѡщь. **Дважды.**

Сѣтїн бже, сѣтїн крѣпкїн, сѣтїн безмертннн, помнлѣнїи насз. **Трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвз, аминь.

Престїаа трїце, помнлѣнїи насз: гдн, ѡчїстн грѣхн нашѧ: влїко, прѡстн беззакѡнїа нашѧ: сѣтїн, посѣтн и исцѣлн немѡщн нашѧ, їмене твоегѡ радн.

Гдн помнлѣнїи, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвз. аминь.

Оче нашз, їже єсн на нѣбѣхз, да свѧтїтса їма твое, да прїндѣтз црѣтїе твое, да вѣдѣтз вола твое, їакѡ на нѣсн и на землн. хлѣбз нашз насѣщннн дѧждь намз днєсь, и ѡстѧвн намз дѡлгн нашѧ, їакоже и мы ѡстѧвлѣемз должннкѡмз нашымз: и не введн насз во искушенїе, но и зѣлн насз ѡ лѣкѡвагѡ.

Сѣенннкз: Ѓїакѡ твое єсть црѣтво и сїла и слава, оцѧ и снѧ и стѧгѡ дхѧ, нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвз.

Чтѣецз: аминь. Вз храмѣ стоѡще славы твоеѧ, на нѣсн стоѡтн мнїмз, бѣе, двѣрн нѣнаа, ѡвѣрзн намз двѣрн млтн твоеѧ.

Гдн помнлѣнїи, **м.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвз. аминь.

Чтнѣншѡю херувїмз, и славнѣншѡю безъ сравненїа серафїмз, безъ истлѣнїа бѣа слѡва рѡждшѡю, сѣщѡю бѣѣ тѧ величїемз.

Именемз гдннмз блгословн, **отче.**

Сѣенннкз:

Сѣн блгословѣнз хрѣтѡсз бѣз нашз, всегдѧ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвз.

Чтѣецз: аминь.

Небески Царе, благоверни и христољубви православни род наш укрепи, веру утврди, Народе укроти, свет умири, Свету Цркву /или манастир овај/ добро сачувај; раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, и нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Затим, 3 велика поклона,

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. (Поклон)

Чтец: Амин.

Нѣный црѣ, вѣрѣ оутверди, гзѣки оукротѣ, мѣрѣ оумнрѣ, сѣтѣи хрѣмѣ сѣи [сѣдѣно Овѣтель сѣи] дѣбрѣ сохрани: прѣжде ѡшѣдшыа ѡтцы и брѣтѣю нашѣ вѣ селѣніихѣ прѣвѣдныхѣ оучиннѣ, и насѣ вѣ поклѣннѣ и исповѣданнѣ прѣимнѣ, гакѣ блгѣи и челоѣколюбѣцѣ.

Посѣмѣ поклѣны великіа трѣ,

глаголюще вѣ нѣхѣ на коѣмѣдо поклѣнѣ мѣтѣѣ прѣбнагѣ ѣфрѣма:

Гдѣ и блѣко животѣ моѣгѣ, дѣхѣ прѣздности, оумнѣннѣ, любѣначѣлѣ и прѣзднослѣбѣа не дѣждѣ мнѣ. [Поклѣнѣ.]

Дѣхѣ же цѣломѣдрѣа, смиренѣдрѣа, терпѣннѣа и любѣѣ, дѣрѣи мнѣ рѣбѣ твоѣмѣ. [Поклѣнѣ.]

Ѣи гдѣ црѣ, дѣрѣи мнѣ зрѣти моѣ прѣгрѣшѣннѣа, и не ѡсѣждѣти брѣта моѣгѣ: гакѣ блгѣослѣвѣнѣ ѣси во вѣки вѣкѣвѣ. Ѣмнѣнѣ. [Поклѣнѣ.]

Тѣже малѣхѣ ѣи, глаголюще на кѣждѣ поклѣнѣ: Ѣже, ѡчнѣти мѣ грѣшнагѣ.

И пакѣ поклѣдѣ мѣтѣѣ вѣи: Гдѣ и блѣко животѣ моѣгѣ: и поклѣнѣ ѣднѣнѣ великѣи.

Чтѣецѣ: Ѣмнѣнѣ.

ПРВИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мно-штву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви ко-ји љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер иш-чезосмо од гњева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наш пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као паучина. Дани година наших (достижу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамде-сет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Часъ первый.

Приндите, поклонимся црѣви нашему бгѣ.

Приндите, поклонимся и припадѣмъ хрѣту, црѣви нашему бгѣ.

Приндите, поклонимся и припадѣмъ самому хрѣту, црѣви и бгѣ нашему.

Шлѣомъ ѿ.

Глаголы мои видши гдн, раздѣи званіе мое. вонми гласъ моленіа моего, црѣи мой и бже мой, ѣкв кз тебе помолюа гдн. завтра оуслыши гласъ мой, завтра предстанѣ ти, и оузриши ма. ѣкв бгѣ не хотѣи беззаконіа, ты ѿси: не приелитца кз тебе лѣкѣи, ниже пребудѣтъ беззаконницы предъ очима твоима. возненавидѣла ѿси всѣ дѣлающыа беззаконіе, погубиши всѣ глаголющыа лжѣ: мѣжа кровей и льстиа гнѣшаются гдѣ. ѣз же множествомъ мѣти твоѣа, видѣвз домъ твоѣи, поклонюа ко храмѣ стѣомѣ твоѣмѣ вз стѣи твоѣмъ. гдн, настѣви ма правдою твоѣю, вѣргъ мойхъ радн исправи предъ тобою пѣть мой. ѣкв несть во оустѣхъ ихъ истины, сердце ихъ лжетно, грѣбъ ѡверстѣ гортань ихъ, ѡзыки свои мнѣ лжахѣ. едн имъ бже, да ѡпадѣтъ ѡ мыслей своихъ: по множествѣ нечестіа ихъ изриши ѡ, ѣкв прегорчиша тѣа, гдн. и да возвеселѣтъ вси оуповѣющіи на тѣа, во вѣкѣхъ возрадуютца, и веселишца взи ихъ: и похвалятца ѡ тебе любящіи имя твоѣ. ѣкв ты бгословиши праведника гдн, ѣкв орджемъ бгволеніа вѣнчалъ ѿси насъ.

Шлѣомъ ѿд.

Гдн, приебжище былъ ѿси намъ вз родъ и родъ. прежде даже горамъ не быти, и создѣтица земля и вселеннѣи, и ѡ вѣка и до вѣка ты ѿси. не ѡврати человека во смиреніе, и рекалъ ѿси: ѡвратитца сынове человецестѣи. ѣкв тысаца лѣтъ предъ очима твоима гдн, ѣкв день вечерашній, ниже мимѣде, и стѣжа ноциа. оуничженіа ихъ лѣта едѣтъ: оутрѣ ѣкв трава мимѣдетъ. оутрѣ процвѣтетъ и преѣдетъ, на вечерѣ ѡпадѣтъ, ѡжестѣетъ и изсухнетъ. ѣкв исчезѣхомъ гнѣвомъ твоимъ, и ѣротѣю твоѣю смѣтихомъ. положила ѿси беззаконіа наша предъ тобою: вѣкѣхъ нашихъ вз просвѣщеніе лица твоегѣ. ѣкв вси днѣ наши ѡкѣдѣша, и гнѣвомъ твоимъ исчезѣхомъ. лѣта наша ѣкв паучина поучахѣа: днѣ лѣтъ нашихъ, взи ихъже седмьдесятъ лѣтъ, ѣще же взи алахъ, ѡсмыдесятъ лѣтъ, и множае ихъ трудъ и болѣзнь: ѣкв приде кротость на ны, и накажемъ. ктѣ вѣсть державѣ гнѣва твоегѣ, и ѡ стѣха твоегѣ ѣротѣ твоѣи исчезти; десницѣ твоѣи тѣкв скажи ми, и ѡкованныа сердцемъ взи мудрости. ѡвратѣа гдн, доколѣ; и оумолѣнъ едн на рабы твоѣ. исполнихомъ завтра мѣти твоѣа гдн, и возрадовахомъ, и возвеселихомъ. во всѣ днѣ наша возвеселихомъ, за днѣ взи наже смирилъ ны ѿси, лѣта взи наже видѣхомъ слава. и призри на рабы твоѣ, и на дѣла твоѣ, и настѣви сыны ихъ. и едн свѣтлость гдѣ бгѣ нашего на насъ, и дѣла рѣкѣ нашихъ исправи на насъ, и дѣло рѣкѣ нашихъ исправи.

(Псалам 100)

О милости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлоби-вости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чи-нитеље престапа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим зајед-но са мнош; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори не-правду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох све грешнике земље, да истре-бим из града Господњег све који чине безакоње.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Ако се пева Алилуја, говоримо Тропар на глас 6:

Зајутра услиши глас мој, Царе мој и Боже мој. **(Поклон велики)**

Стих 1: Речи моје послушај, Господе, разуми вапај мој. **(Поклон велики)**

Стих 2: Јер се Теби помолих, Господе. **(Поклон велики)**

Свештеник: Слава...

Чтец: И сада:

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Стопе моје управи по речи Твојој, и да не овлада мноме никакво безакоње.

Избави ме од клевете људске, и чуваћу заповести Твоје.

Лицем Твојим обасјај слугу Твога, и научи ме законима Твојим.

Да се испуне уста моја хвале Твоје, Господе, да певам славу Твоју, сав дан великолепност Твоју.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Псаломъ ѿ.

Милѣть ѿ сѣдз воспою тебе, гдн: пою ѿ раздмѣю въ пѣтн непорочнѣ, когда прїидеш ко мнѣ; прехождѣхъ въ незлобїи сѣдца моего, посреде дому моего. не предлагахъ предъ очима моима вещь законопреступнѣю, творѣщима преступленїе возненавидѣхъ. не прильпе мнѣ сѣдце строптнѣво, оуклонѣющагосѧ ѿ мене лѣвагосѧ не познахъ: ѡклеветѣющагосѧ тѣмъ ѿскреннаго своего, сегѣ ѿзгонѣхъ: гордымъ ѡкомъ ѿ небытымъ сѣдцемъ, съ сѣмъ не гдѣхъ. Очи мои на вѣрныя земли, пожадѣти ѡ со мною: ходѣи по пѣтн непорочнѣ, сеи мнѣ сѣдѣше. не живѣше посреде дому моего творѣнїи гордыни: глаголаи неправеднаа, не исправлѣше предъ очима моима. во оутрѣи ѿзбѣхъ всѧ грѣшныя земли, ѣже потребити ѿ града гднѧ всѧ дѣлающыя беззаконїе.

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ, ѡмнѣнь.
 Ѳлладїа, ѡлладїа, ѡлладїа, слава тебе бже. **Трижды.**
 Гдн помнѣи, **трижды.**

Поэмъ сѣенникъ глаголетъ настоѣщїи тропарь, во гласѣ ѿ:

Завтра оуслыши гласъ мой, црїю мою ѿ бже мой. [Поклонъ великїи.]

Стїхъ а: Глаголы мои видѣши гдн, раздмѣи званїе мое. [Поклонъ великїи.]

Стїхъ б: Ѳакъ къ тебе помолюсѧ, гдн. [Поклонъ великїи.]

Сѣенникъ: Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ.

Чтѣцъ: ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ. ѡмнѣнь.

Что тѧ наречемъ, ѡ бжодѣтнаа; нбо, ѡакъ возсѣла снѣ снѣце правды: рѣи, ѡакъ прозвѣла снѣ цвѣтѣ нетлѣнїа: дѣѣ, ѡакъ пребыла снѣ нетлѣнна: чїстѣю мѣрь, ѡакъ ѿмѣла снѣ на стѣхъ твоихъ ѡбѣтѣхъ снѣ, вѣхъ бга. того моли снѣстнѣа дѣшамъ нашимъ.

Тѣже поэмъ:

Стѣпы мои направн по словесѣ твоемѣ: ѿ да не ѡбладѣтѣ мною всѧкое беззаконїе. ѿ повторѣемъ тожде.

ѿзѣвн мѧ ѿ клеветы челоѣческїа, ѿ сохрани зѣповѣди твоѧ. Пѣки тожде.

Лице твое просѣтн на раба твоего, ѿ научн мѧ ѡправданїемъ твоимъ. Пѣки тожде.

Да ѿполнитсѧ оустѧ мои хвалѣнїа твоегѣ гдн, ѡакъ да воспою славу твою, весь день великолѣпїе твое. Сїе же глаголемъ трижды, велегласнѣ ѿ кѣснѣ.

Сѣнѣ бже, сѣнѣ крѣпкїи, сѣнѣ безмертнїи, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ. ѡмнѣнь.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчїстн грѣхн наша: вѣко, прѣстн беззаконїа наша: сѣнѣ, просѣтн ѿ снѣцѣн немощн наша, ѿ мене твоегѣ радн.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ. ѡмнѣнь.

Оче нашъ, ѿже снѣ на нѣсѣхъ, да свѣтитсѧ ѿмѧ твое, да прїидетѣ црѣтѣе твое: да вѣдетѣ вола твоѧ, ѡакъ на нѣсн ѿ на земли. хлѣбъ нашъ насѣщнїи дѣждь намъ днѣсь, ѿ ѡстѣвн намъ долгн наша, ѡкоже ѿ мы ѡстѣвѣемъ должннѣмъ намъ: ѿ не введн насъ во ѿскѣшенїе, но ѿзѣвн насъ ѿ лѣвагосѧ.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилости-ви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас све-тим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава, И сада: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

Напомена: Такође и 12 малих поклона, и опет завршни поклон. Укупно 16 поклона.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Сѣненникъ:

Гѣко твоє ѣсть црѣтво и сила и слава, оца и снъ и стѣго дхъ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣцъ: ѿмнѣнь.

Кондакъ великіа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣнїа:

Паче блданїцы блже, беззаконнобавъ, слезъ тѣчы никакоже тебѣ принесоух: но молчанїемъ молаша припадаю ти, любобїю ѡблобызаа пречтѣн твои нозѣ, гѣко да ѡставленїе мнѣ гѣко вѣка подаи долговъ, зовѣщъ ти спсе: ѡ скверныхъ дѣлз моихъ и забави мѧ.

Гдн помнѣи, м.

Иже на вѣкое время, и на вѣкии часъ, на нбсѣ и на землѣ поклонѣмый и славымый, хрѣте бже, долготерпѣливе, многомлчтнве, многоблгострѣбне, иже правдыа любѣи, и грѣшныа милѣи, иже всѧ зовѣи ко спсѣнїю ѡбѣщанїа радн бдѣщихъ блгз. самъ гдн, прїимѣ и нашѧ въ часъ сѣи млчтвы, и исправн жнвѣтз нашз къ заповѣдемъ твоимъ: дѣшы нашѧ ѡсвѣтѣ, тѣлесѧ ѡчїстн, помышлѣнїа исправн, мѣслн ѡчїстн, и и забави насъ ѡ всѣхъ икорен, зѡлз и болѣзней: ѡградн насъ стѣгми твоими агглы, да ѡполченїемъ ихъ соблюдемн и наставлѣемн, достїгнемъ въ соединѣнїе вѣры, и въ радѣмъ непрїстѣпныа твоєѧ славы: гѣко блгословѣнъ єси во вѣки вѣкѣвъ, ѿмнѣнь.

Гдн помнѣи, **трїжды.**

Слава оца и снъ и стѣго дхъ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ, ѿмнѣнь.

Чтнѣишю херувїмъ, и славыѣишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бга слова рождшю, сщѣю бца тѧ величѣемъ.

Именемъ гднимъ блгословн, ѡтче.

Сѣненникъ возгласъ: Бже, ѡцѣдрн ны, и блгословн ны, просвѣтн лицѣ твоє на ны, и помнѣи ны.

Чтѣцъ: ѿмнѣнь.

И глаголетъ сѣненникъ млчѣвъ рпѣнагѡ ѣфрема:

Гдн и вѣко жнвѣтѧ моегѡ, дхъ радности, ѡнынїа, любнчлїа и радностлѣ не даждь мнѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Дхъ же цѣломдрїа, смиреномдрїа, терпѣнїа и любвѣ дарѣи мнѣ рабѣ твоємѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Ѣи гдн црю, дарѣи мнѣ зрѣтн моѧ прегрѣшѣнїа, и не ѡсѣждѣти брата моегѡ: гѣко блгословѣнъ єси во вѣки вѣкѣвъ. ѿмнѣнь. **[Поклонъ великіи.]**

Тѣже малыхъ поклонѡвъ єи, глаголюще себѣ втѣи на кїиждѡ поклонъ: Бже, ѡчїстн мѧ грѣшнаго.

И пакн, икончѡвъ поклонѡны, глаголемъ млчѣвъ всѡ вышепїсаннѡ: Гдн и вѣко жнвѣтѧ моегѡ: и поклонъ єдинъ великіи.

Чтѣцъ: ѿмнѣнь.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмертныи, помнѣи насъ. **Трїжды.**

Слава оца и снъ и стѣго дхъ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмнѣнь.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчїстн грѣхн нашѧ: вѣко, прѡстн беззакѡнїа нашѧ: стѣи, просѣтн и ищѣлн немѡщн нашѧ, и мене твоегѡ радн.

Гдн помнѣи, **трїжды.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде во-ља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. (12 пута.)

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

Певница:

Теби, изабраној војводињи која се бориш за нас, узносимо песме победне, а избавивши се од зла - песме захвалне, ми слуге Твоје Богородице. Но пошто имаш моћ непобедиву, од сваке нас опасности избави да ти кличемо: радуј се, Невесто, Невесна.

Свештеник:

Слава Теби Христе Боже наш слава Теби.

Народ: Слава, И сада: Господе, помилуј. (3 пута.) Оче Благослови.

И бива Отпуст.

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣмъ. ѡмнѣ.

Ѡче нашъ, ѣже еси на нѣбѣхъ, да свѣтитѣя ѣма твоѣ, да прѣидетѣ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетѣ вола твоѣ, ѣкѣ на нѣсѣ и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡстаѣлемъ должникѣмъ нашимъ: и не введѣи насъ во искушенїе, но ѣзѣви насъ ѡ лѣкаѣмъ.

Сщѣнникъ: Ѣкѣ твоѣ естѣ црѣтво и сила и слава, Ѡца и сѣа и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣмъ.

Чтѣцъ: Ѣмнѣ. Гдѣ помнѣдѣ, **ѣ.**

И сщѣнникъ глаголетѣ настоѣщю мѣтѣ:

Хрѣте свѣте ѣстинный, просѣщѣаѣи и ѡсѣщѣаѣи всѣкаго чѣловѣка градѣцаго въ мѣрѣ, да знаменѣетѣя на насъ свѣтѣ лица твоѣго, да въ нѣмъ ѡзрѣмъ свѣтѣ непристѣпный: и ѣспрѣви стѣпы наша къ дѣланїю заповѣдей твоѣхъ, мѣтвами прѣчѣтыѣ твоѣѣ мѣре, и всѣхъ стѣхъ, ѡмнѣ.

Ѣнкъ:

Взѣрѣнной воевѣдѣ побѣдѣтельнаѣ, ѣкѣ ѣзѣвѣльшѣѣ ѡ слѣхъ, бѣгодѣрѣтѣеннаѣ воиспѣдемъ тѣ рабѣ твоѣ, бѣе: но ѣкѣ ѣмѣщѣаѣ держѣвѣ непобѣдѣмѣю, ѡ всѣкѣхъ насъ бѣдѣзъ свобѣдѣ, да зѣвѣмъ тѣ: радѣнѣѣ, невѣстѣо нѣневѣстѣнаѣ.

Ѣерѣи:

Слава тебѣ, хрѣте бѣже, ѡповѣнїе наше, слава тебѣ.

Ѣнкъ: Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣмъ. ѡмнѣ. Гдѣ помнѣдѣ, **трѣжды.** Бѣгословѣи.

Сщѣнникъ глаголетѣ ѡпѣстѣ:

Градѣи гдѣ на вѣльнѣю стѣрѣтѣ, нашегѣ радѣ спасѣнїѣ, хрѣтѣѣ ѣстинный бѣгъ нашъ, мѣтвами прѣчѣтыѣ своѣѣ мѣре, и всѣхъ стѣхъ, помнѣдетѣ и спасѣтѣ насъ, ѣкѣ бѣгъ и чѣловѣколѣбѣцъ.

Ѣнкъ поѣтѣ многѣтѣе:

Великаго господѣна и Ѡтѣа нашего **ѣмѣкѣ**, стѣѣнѣшаго патрѣарѣха господѣна нашего прѣсѣвѣщѣнѣнѣшаго **ѣмѣкѣ**, мѣтрополѣта [нѣнѣ архѣпѣкѣпа, нѣнѣ ѣпѣкѣпа ѣгѣѣже естѣ ѡвѣластѣ], бѣохранѣмѣю стѣранѣ нашѣ настоѣтѣла, вѣрѣтѣю и прѣхѣжанъ стѣгѣ храма сѣгѣ, и всѣ правослѣвнѣ хрѣтѣяны, гдѣ, сохранѣи ѣхъ на многаѣ лѣтѣ.

ТРЕЋИ ЧАС

Напомена:

При часу 3-ем (= у 9 сати) дана, удара црквењак у клепало, као што је обичај. И сабравши се у цркву, певамо 3-ћи час с катизмом, правећи обичне поклоне. Такође тропар:

Господе, који си у трећи час Апостолима твојим низпослао Пресветога Твојега Духа, Њега, Добри, не одузми од нас, него обнови нас који Ти се молимо. И Богородице, Ти си Чокот истинити...

Поклона 3. И одмах на украшени налоњ, полаже се одозго на њега свето Четвороеванђеље, упале се две свеће, и сви стојимо гологлави (откривене главе). Ђакон: кади цео храм, и братију.

Свештеник:

Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо ду-жницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава, И сада:

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажљивих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораца моји. Ја завапих, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. Непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) обору на земљу.

Часъ третій.

Сщѣнникъ: Бѣгословѣнъ бѣгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѥмѣнь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣбный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ съи, и всѣ исполниаи, сокровище бѣгнхъ и жнзни подателю, прѣдн и вселѣа въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѣа скверны, и спси бже, души наша.

Сѣи бже, сѣи крѣпкѣи, сѣи безмертныи, помилди насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и си и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, Ѥмѣнь.

Престѣа трѣце, помилди насъ: гди, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣи, посети и исцѣли немощн наша, имене твоегѡ радн.

Гди помилди, **трѣжды.**

Слава оцѣ и си и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. Ѥмѣнь.

Оче нашъ, иже съи на небѣхъ, да свѣтитѣа има твоѡ, да прѣдетѣа црѣтѣе твоѡ, да вѣдетѣа вола твоѡ, ѣкѡ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный дждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаѣмъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщѣнникъ: Ѥкѡ твоѡ съи црѣтво и сила и слава, оца и си и сѣа дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѥмѣнь.

Гди помилди, **ѣ.**

Слава оцѣ и си и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, Ѥмѣнь.

Прѣднѣте, поклонѣмѣа црѣви нашемѣ бѣгѣ.

Прѣднѣте, поклонѣмѣа и припадѣмъ хрѣтѣгѣ, црѣви нашемѣ бѣгѣ.

Прѣднѣте, поклонѣмѣа и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣгѣ, црѣви и бѣгѣ нашемѣ.

Псаломъ ѣ.

Оуслыши гди, правдѣ моеѡ, вонми молѣнїю моеѣ, вниши млтвѣ моеѡ не во оустнахъ льстѣвыхъ. ѿ лица твоегѡ съдѣла моѡ изыдетѣа, очи мои да видѣта правотѣи. искѣсилъ съи сѣраце моѡ, посетилъ съи нѡщїю, искѣсилъ мѣ съи, и не ѡбратѣа во мнѣ неправда. ѣкѡ да не возглаголютѣа оустѣ моѡ дѣла челоѣческнхъ, за словеса оустѣнъ твоѣхъ, ѣзъ сохранихъ пѣти жѣстоки. соверши стѡпы моѡ во стезѣхъ твоѣхъ, да не подвижѣа стѡпы моѡ. ѣзъ воззвахъ, ѣкѡ оуслышалъ мѣ съи бже, приклони оухѡ твоѡ мнѣ, и оуслыши глаголы моѡ. оуднѣи млти твоѡ, спѣаи оуповающыа на тѣ ѿ прѣващнхъ десницѣ твоѣи. сохрани ма гди, ѣкѡ зѣнцѣ ѡка: въ кровѣ крнлѣ твоѣю покрыѣши мѣ, ѿ лица нечестѣвыхъ ѡстрашнхъ мѣ. врази мои души моеѡ ѡдержаша, тѣкѣзъ своѣи затвориша: оустѣ ихъ глаголаша гордыню. изгонѣщи мѣ нынѣ ѡбыдоша мѣ, очи мои возложиша оуклонѣти на землю. ѡбѣаши

Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малоброј-них на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

(Псалом 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који безаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова становаће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак и сиромаш. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и отпусти све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни пријањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

(Псалом 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу

м̀а ѿкѡ лѣвз готѡвз на лѡвз, и ѿкѡ икѡменз ѡбѣтѡмъ вь тѡиныхъ. воиѣрнѣ гдѣи, предварѣ ѿ, и запнѣ и мз: и збѡвѣи дѡшѡ моѡ ѡ нечестивагѡ, ѡрѡжїе твоѡ ѡ вѡргз рѡкѣи твоѡ. гдѣи, ѡ малыхъ ѡ землѣи, раздѣлѣи ѿ вь животѣи и хъ, и сокровѣнныхъ твоихъ испѡлнѣа чѡрево и хъ. насытѣшасѡ сынѡвз, и ѡстѡвѣшѡ ѡстѡнкѣи млѡденцѣмз своимз. ѡзз же прѡвдою ѡблѡчѣа лицѡ твоѡ, насыщѣсѡ, вѣгда ѡбѣтѣи мѣи ѡ слѡвѣи твоѡи.

Псаломъ ѳ.

Къ тебе гдѣи, воздвигѡхъ дѡшѡ моѡ. бже мѡи, на тѡ ѡповѡхъ, да не постыждѣа во вѣкз, ниже да посмѣютъ мѣи ѡ вразѣи моѡ: и бо всѣи терпѡщїи тѡ не постыдѡтѣа. да постыдѡтѣа беззакѡннѡщїии вѡтѡце. пѡтѣи твоѡ гдѣи, скажи мѣи, и стезѡмз твоимз наѡчи мѡ. настѡвѣи мѡ на и стѣнѡ твоѡ, и наѡчи мѡ: ѿкѡ ты ѣси бгъ спѣсѡ мѡи, и тебе терпѣхъ вѣсь дѣнь. помѡни щедротѣи твоѡ гдѣи, и млѣти твоѡ, ѿкѡ ѡ вѣкѡ сѡтѣ. грѣхъ ѡночѣи моѡ, и невѣдѣнїѡ моѡ не помѡни: по млѣти твоѡи помѡни мѡ ты, рѡди бгѡсти твоѡ, гдѣи. бгъ и прѡвз гдѣи, сѡгѡ рѡди законѡположитъ согрѣшѡщымз на пѡтѣи. настѡвѣитъ крѡткѣи на сѡдз, наѡчитъ крѡткѣи пѡтѣмз своимз. всѣи пѡтѣи гдѣи млѣть и и стѣна, взыскѡщымз завѣтѡ ѣгѡ и свѡдѣнїѡ ѣгѡ. рѡди и мене твоѡ гдѣи, и ѡчи стѣи грѣхъ мѡи: многъ бо ѣсть. ктѡ ѣсть чѡлѡвѣкѡ боѡнѣа гдѣи; законѡположитъ ѣмѡ на пѡтѣи, ѣгѡже и зѡлѡи. дѡшѡ ѣгѡ во бгѣхъ водворѣтѣа, и сѣмѡ ѣгѡ наслѣдитъ зѣмлю. держѡва гдѣи боѡщнѣа ѣгѡ, и завѣтъ ѣгѡ ѡбѣтѣи и мз. ѡчи моѡ вѡнѡ ко гдѣи, ѿкѡ тѡи и стѡргнетъ ѡ сѣтѣи нѡзѣи моѡ. прїзри на мѡ, и помѡлѣи мѡ, ѿкѡ ѣдинорѡдъ и нѣщѣ ѣсмѡ ѡзз. икѡрѣи сѣрдѡца моѡ ѡмнѡжнѣшасѡ, ѡ нѡждз моихъ и зѡвѣи мѡ. вѣждѣи смѣренїе моѡ и тѡрдз мѡи, и ѡстѡвѣи всѡ грѣхѣи моѡ. вѣждѣи врагѣи моѡ, ѿкѡ ѡмнѡжнѣшасѡ, и ненавѣдѣнїемз не прѡвѣднѣшѡ мѡ. сохрани дѡшѡ моѡ, и и збѡвѣи мѡ, да не постыждѣа, ѿкѡ ѡповѡхъ на тѡ. не слѡбѡвѣи и прѡвѣи прѡслѣплѡхѣа мѣи, ѿкѡ потѣрпѣхъ тѡ гдѣи. и збѡвѣи бже, и ила ѡ вѣсѣхъ икѡрѡбѣи ѣгѡ.

Псаломъ ѿ.

Помѡлѣи мѡ бже, по величїѣи мѡлѡсти твоѡи и по мнѡжѣствѡ щедротѣи твоихъ ѡчи стѣи беззакѡнїе моѡ. наипѡче ѡмѡи мѡ ѡ беззакѡнїѡ моѡ, и ѡ грѣхѡ моѡ ѡчи стѣи мѡ. ѿкѡ беззакѡнїе моѡ ѡзз зѡаю, и грѣхъ мѡи предѡ мнѡю ѣсть вѡнѡ. тебе ѣдинѡмѡ согрѣшнѣхъ, и лѡкѡвое предѡ тѡбѡю сѡтворѣхъ, ѿкѡ да ѡправдѣнѣа во слѡвѣхъ твоихъ, и повѣдѣиши, вѣгда сѡдѣи тѣи. сѡ бо вь беззакѡнїихъ зачѡтъ ѣсмѡ, и во грѣсѣхъ рѡди мѡ млѣти моѡ. сѡ бо и стѣнѡ возлюбѣлз ѣси, безвѣстѣна и тѡнѡла прѡмѡдрѡсти твоѡ ѡбѡлз мѣи ѣси. ѡкропѣиши мѡ ѡсѡпомз, и ѡчи щѣсѡ: ѡмѡиши мѡ, и пѡче сѡтѣга ѡбѣлѡсѡ. слѡхѡ моѡмѡ дѡси рѡдѡстѣи и вѣсѣлїе, возрѡдѡтѣа кѡстѣи смѣреннѣа. ѡврати лицѡ твоѡ ѡ грѣхъ моихъ, и всѡ беззакѡнїѡ моѡ ѡчи стѣи. сѣрдѡце чѣсто сѡзидѣи во мѣи бже, и дѡхъ прѡвз ѡбѡвѣи во ѡтѡрѡбѣи моѡи. не ѡвѣржи мене ѡ лицѡ твоѡ, и дѡхѡ твоѡ сѡтѡгѡ не ѡнѡи ѡ мене. воздѡждѣи мѣи рѡдѡстѣи спѣнїѡ твоѡ, и дѡхѡмз вѡннѣмз ѡтѡвѣрди мѡ. наѡчѡ беззакѡннѣа пѡтѣмз твоимз, и нечестивѣи къ тебе ѡвѡратѣтѣа. и збѡвѣи мѡ ѡ кровѣи бже, бже спѣнїѡ моѡ, возрѡдѣтѣа ѡзыкѡ мѡи прѡвѣи твоѡи. гдѣи, ѡчѣстѣи моѡ ѡвѣрзѣши, и ѡчѣтѡ моѡ возвѣстѡтъ хѡлѡ твоѡ. ѿкѡ ѡще бы вохѡтѣлз ѣси жѣртѡвѣи, дѡлз быхъ ѡбѡ:

дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

Катизма 19 (Псалм 134)

Хвалите Име Господње, хвалите, слуге (Господње), Господа, који стојите у дому (=Храму) Господњем, у дворима дома Бога нашега. Хвалите Господа, јер је добар Господ; псалмопојте Имену Његовом, јер је добро. Јер Јакова изабра Себи Господ, Израиља за достојање Себи. Јер ја познах да је велик Господ, и Господ је наш над свима боговима. Све што је захтео Господ, створио је, на небу и на земљи, у морима и у свим безданима. Који узводи облаке са краја земље, муње за кишу (Он) створи; Који изводи ветрове из скровишта својих. Који погуби првенце Египатске од човека до животиње. Посла знаке и чудеса усред тебе, Египте, на фараона и на све слуге његове. Који порази народе многе и поби цареve силне: Сиона цара Аморејског, и Ога цара Васанског, и сва царства Хананска; и даде земљу њихову у наслеђе, у наслеђе Израиљу народу Своме. Господе, Име је Твоје до века, и спомен Твој је из нараштаја у нараштај. Јер ће Господ судити народу Своме, [1] и за слуге Своје умолиће се. Идоли незнабожаца сребро су и злато, дела руку човечијих; уста имају и неће говорити, очи имају и неће гледати, уши имају и неће чути, нити има даха у устима њиховим. Слични нека им буду они који их праве, и сви који се уздају у њих. Доче Израиљев, благословите Господа; доче Аронов, благословите Господа; доче Левијев, благословите Господа; који се бојите Господа, благословите Господа. Благословен је Господ са Сиона, који живи у Јерусалиму.

(Псалам 135)

Исповедајте и славите Господа, јер је добар, јер је до века милост Његова. Исповедајте и славите Бога над боговима, јер је до века милост Његова. Исповедајте и славите Господара над господарима, јер је до века милост Његова. Онога Који једини чини чудеса велика, јер је до века милост Његова. Који је створио небеса разумом, јер је до века милост Његова. Који је утврдио земљу на водама, јер је до века милост Његова. Који је створио светила велика, јер је до века милост Његова. Сунце за владање даном, јер је до века милост Његова. Месец и звезде за владање ноћу, јер је до века милост Његова. Који је поразио Египта с првенцима његовим, јер је до века милост Његова. И извео Израиља између њих, јер је до века милост Његова. Руком моћном и мишицом високом, јер је до века милост Његова. Који је поделио Црвено море на раздељења, јер је до века милост Његова. И провео

всесоуженіа не блговоліши. жертва бгѣ дхѣ сокрѣшенз: сердце сокрѣшенно и смиренно бгѣ не оуничжѣтз. оублжѣ гдѣ, блговолѣнемз твоимз іѡна, и да созиждѣтсѣ стѣны іерлѣмскіа. тогда блговоліши жертвѣ правды, возношеніе и всесожегѣмаа: тогда возложѣтз на олтарѣ твоѣ тельцы.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **трижды.**

Анѣз: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Чтѣцз: И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

И чтѣтсѣ кадѣма дѣ.

Псаломз рѣ.

Хвалите ѣма гдѣне, хвалите, рабѣ гдѣ, стоащїи во храмѣ гдѣни, во двѡрѣхз домѣ бга нашегѡ. Хвалите гдѣ, ѣкѡ благз гдѣ: пойте ѣмени ѣгѡ, ѣкѡ добрѡ: ѣкѡ іакѡва и зера себѣ гдѣ, іама въ достоаніе себѣ: ѣкѡ ѣзз познахз, ѣкѡ велїи гдѣ, и гдѣ нашз надъ вѣмн боги: всѣ, ѣлика восхотѣ гдѣ, сотвори на нѣсѣ и на землѣ, въ морѣхз и во вѣхз безднахз. Возводѣ облакѣ ѡ послѣднихз землѣ, мѡлнѣи въ дождѣ сотвори, и зводѣи вѣтры ѡ сокровицз своихз. Иже поразѣ первенцы ѣгѣтскіа ѡ человекѣ до скотѣ: послѣ знаменїа и чдеса посреде тебе, ѣгѣпте, на фараѡна и на всѣ рабѣ ѣгѡ. Иже поразѣ іазыки мнѡги и и збѣ царѣ крѣпки: Сиѡна царѣ аморрѣнска и ѡга царѣ вавлнска, и всѣ царствїа хананнска: и даде зѣмлю ѣхз достоаніе, достоаніе іаю людемз своимз. Гдѣ, ѣма твоѡ въ вѣкз, и пѣмѣть твоѡ въ родз и родз: ѣкѡ сдѣти ѣмѣть гдѣ людемз своимз, и ѡ рабѣхз своихз оумолнтсѣ. Ідѡли іазыки сребрѡ и златѡ, дѣла рѣкз человекѣскнхз: оутѣ імѣтз, и не возглаголютз: ѡчи імѣтз, и не оузратз: оуши імѣтз, и не оуслышатз: ниже бо ѣсть дхѣ во оутѣхз ѣхз. Подобни ѣмз да вѣдѣтз творѣщїи ѣ и всѣ надѣющїе на нѣ. Дѡме іаевз, блгословите гдѣ: дѡме іарѡнѣ, блгословите гдѣ: дѡме левїнз, блгословите гдѣ: боащїнсѣ гдѣ, блгословите гдѣ. блгословѣнз гдѣ ѡ іѡна, живѣи во іерлѣмѣ.

Псаломз рѣ.

Исповѣдантсѣ гдѣви, ѣкѡ блгз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Исповѣдантсѣ бгѣ богѡвз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Исповѣдантсѣ гдѣви господѣн: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Сотворшемѣ чдеса всѣа ѣдиноѣ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Сотворшемѣ небеса рѣздомз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Оутвердїшемѣ зѣмлю на водахз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Сотворшемѣ свѣтїла всѣа ѣдиноѣ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: солнце во ѡбласть дне: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: лунѣ и свѣзды во ѡбласть нѡщн: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Поразїшемѣ ѣгѣпта сз первенцы ѣгѡ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: и и звѣдшемѣ іама ѡ средѣ ѣхз: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: рѣкою крѣпкою и мѣшцею высокою: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ. Раздѣльшемѣ черное море въ раздѣленїа: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: и провѣдшемѣ іама посреде ѣгѡ: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ: и истрѣсшемѣ фараѡна и снѣ ѣгѡ въ море черное: ѣкѡ въ вѣкз мѣть ѣгѡ.

Израиља посред њега,јер је до века милост Његова. И истресао фараона и војску његову у море Црвено,јер је до века милост Његова. Који је провео народ Свој у пустињи,јер је до века милост Његова. Који је поразио царе велике,јер је до века милост Његова. И побио царе моћне,јер је до века милост Његова. Сиона, цара Аморејског,јер је до века милост Његова. И Ога, цара Васанског,јер је до века милост Његова. И дао земљу њихову у наслеђе,јер је до века милост Његова. У наслеђе Израиљу служи Своме,јер је до века милост Његова. Јер у понижењу нашем спомену нас Господ,јер је до века милост Његова. И избави нас од непријатеља наших,јер је до века милост Његова. Који даје храну свакоме телу,јер је до века милост Његова. Исповедајте и славите Бога Небескога,јер је до века милост Његова.

(Псалам 136)

На рекама Вавилонским,тамо сеђасмо и плакасмо,када се опоменусмо Сиона. На врбама посред њега обесисмо харфе наше. Јер тамо нас запиташе они који нас заробише за речи певања,и који нас одведоше за песме (наше):Певајте нам од песама Сионских. Како ћемо певати песму Господњу на земљи туђој? Ако заборавим тебе, Јерусалиме, нека ме заборави десница моја. Нек се прилепи језик мој за грло моје, ако те не споменем,ако не истакнем Јерусалим за почетак весеља мога. Помени, Господе, синове Едомске у дан Јерусалимовкоји говораху: порушите, порушите, до темеља његовог! Кћери Вавилонска, злонесрећнице,блажен је ко ти узврати ону освету коју си нам учинила; блажен ко ухвати и разбије децу твоју о камен.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 137)

Исповедаћу и славити Тебе, Господе, свим срцем својим,јер си услишио све речи уста мојих,и пред Анђелима псалмопеваћу Ти. Поклонићу се Храму светоме Твоме,и исповедаћу и славити Име Твојеради милости Твоје и истине Твоје,јер си узвеличао изнад свега Име свето Твоје. У дан у који Те призовем, брзо ме услиши;умножићеш ме (и охрабрити) у души мојој силом Твојом. Нека Те славе, Господе, сви цареви земаљски,јер чуше све речи уста Твојих. И нека певају песме Господње,јер је велика слава Господња. Јер је узвишен Господ, и на смирене погледа,и висине издалека познаје. Ако пођем посред невоље, оживећеш ме,на гнев непријатеља мојих простро си руку Твоју,и спасе ме десница Твоја. Господ ће узвратити за мене.Господе, милост је Твоја до века,дела руку Твојих немој презрети.

Провѣдшемъ людѣи своѣ въ пустыни: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. Поразишемъ царя вѣліа: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. И оубишемъ царя крѣпкіа: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ: Сиѡна царя аморрейска: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ: И ѡга царя вавилонска: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. И давшемъ землю ихъ достоѡніе: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ: Достоѡніе іако рабъ своемъ: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. Иако во смрѣніи нашемъ поманъ ны гдѣ: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. И избавилъ ны сѣтъ ѡ враговъ нашихъ: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ: Дааи пицѣ вѣскои плоти: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ. Исповѣдайтеся бгѣ немомъ: ѿкакъ въ вѣкы мѣть сѣгѡ.

Псаломъ рлѣ.

На рѣкахъ вавилонскихъ, тамъ сѣдохомъ и плакахомъ, внигда поманѣти намъ сѡна: На вѣрѣихъ посреде сѣгѡ ѡбѣснхомъ органы наша. Иако тамъ вопроша ны пленшии насъ ѡ словесѣхъ пѣсней, и вѣдшии насъ ѡ пѣніи: воспойте намъ ѡ пѣсней сѡнскихъ. Какъ воспоемъ пѣснь гдню на земли чуждей; Яще забудѣ тебе, іерліме, забвѣна буди десница моа. Прильпни ѡзыкъ мой гортани моему, яще не поманѣ тебе, яще не предложѣ іерліма, ѿкакъ въ началѣ вѣліа моего. Помани, гдн, сыны едѡмскіа въ день іерлімъ глаголющыа: истощайте, истощайте до ѡснованій сѣгѡ. Аци вавилонъ ѡкааннаа, блженъ, иже воздастъ тебѣ возданіе твоѡ, сѣже воздалъ сѣи намъ: блженъ, иже иметъ и развѣетъ младенцы твоѡ ѡ камень.

Слава оцѣ и снѣ и сѣому дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Аллилуіа, аллилуіа, аллилуіа, слава тебѣ бже. **трижды.**

Лікы: Гдн помниди, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣому дхѣ.

Чтецъ: И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Псаломъ рлѣ.

Исповѣмся тебѣ, гдн, всѣмъ сердцемъ моимъ, и предъ агглы воспой тебѣ, ѿкакъ оубышамъ сѣи всѣ глаголы оустъ моихъ: Поклонюся ко храмѣ сѣому твоemu и исповѣмся имени твоemu ѡ мѣти твоей и истинѣ твоей, ѿкакъ возвеличилъ сѣи надъ всѣмъ има твоѡ сѣоѡ. Кольже яще день призовѣ тѣ, скорѡ оубыши мѣ: оумножиши мѣ въ души моеи силою твоєю. Да исповѣдаются тебѣ, гдн, вси царіе земстѣи, ѿкакъ оубышаша всѣ глаголы оустъ твоихъ: И да воспойтъ въ пѣтѣхъ гднихъ, ѿкакъ веліа слава гднѣ: Иако высокъ гдѣ, и смрѣннымъ призираетъ, и вышкѣа издалѣча вѣсть. Яще поидѣ посреде скорби, живиши мѣ: на гнѣвъ врагъ моихъ простѣрѣ сѣи рѣкъ твою, и спсе мѣ десница твоа. Гдѣ воздастъ за мѣ: гдн, мѣть твоа во вѣкы: дѣлъ рѣкъ твою не презри.

(Псалам 138)

Господе, испробао си ме, и познао си ме; Ти си познао седање моје и устајање моје; Ти си разумео помисли моје издалека; стазу моју и меру моју испитао си, и све путеве моје предвидео си. Јер нема речи преварне на језику моме. Ево, Господе, Ти си познао све, и последње и прво; Ти си ме саздао и ставио си на мене руку Твоју: Чудесно је знање Твоје за мене, надјача ме, не могу према њему. Куда ћу поћи од Духа Твога, и од лица Твога где ћу побећи? Ако узиђем на небо, Ти си тамо; ако сиђем у ад, присутан си; ако узмем крила своја ујутро и настаним се на крајевима мора, и тамо ће ме рука Твоја водити, и прихватиће ме десница Твоја. И рекох: Еда ли ће ме тама погазити, и ноћ (бити) светло у уживању моме? Јер се тама неће помрачити од Тебе, и ноћ ће као дан просветлити се; као што је тама њена, тако је и светлост њена. Јер си Ти створио бубреге моје, Господе, прихватио ме од утробе матере моје. Исповедаћу и славити Те, јер си ме страшно удивио; чудесна су дела Твоја, и душа моја зна (то) веома. Не сакри се кост моја од Тебе, коју си створио у скривености, и састав (=ипостас) мој у дубинама земље; неуобличен (зачетак) мој видеше очи Твоје, и у књигу Твоју сви ће бити уписани; у дане саздаће се, а никог (још) нема у њима. А мени су веома цењени пријатељи Твоји, Боже, веома се укрепише почетци њихови. Избројаћу их, и већма од песка умножиће се; устадох и још сам са Тобом. Ако погубиш грешнике, Боже, људи крвници, уклоните се од мене. Јер сте свадљиви у помислима; узеће узалуд градове Твоје. Зар нисам оне који Те мрзе, Господе, омрзао, и због непријатеља Твојих копнио (и венуо)? Потпуном мржњом омрзох их, постадоше ми непријатељи. Испробај ме, Боже, и познај срце моје, испитај ме и познај стазе моје. И види има ли пут безакоња у мени, и води ме путем вечним.

(Псалам 139)

Избави ме, Господе, од човека злога, од мужа неправедног ослободи ме. Који смислише неправду у срцу, вас дан спремаху ратове. Изоштрише језик свој као у змије, отров аспидин је под уснама њиховим. (Диапсалма). Сачувај ме, Господе, од руке грешника, од људи неправедних избави ме, који смислише да саплету корак моје. Скрише гордељивци замку мени, и ужадима разапеше мрежу ногама мојим, при стази ми поставише саблазни. (Диапсалма). Рекох Господу: Бог мој Ти јеси. Услиши, Господе, глас мољења мога. Господе, Господе, Сило спасења мога, осенио си главу моју у дан рата. Не предај ме, Господе, од жеље моје грешнику; смислише (зло) против мене; не напусти ме, да се не преузнесу. (Диапсалма). Глава (отрова) окружења њиховог, мука уста њихових покриће их. Пашће на њих живо угљевље; огњем ћеш их оборити, у несрећама неће издржати. Човек језичав неће успети на земљи, човека неправедног зла ће уловити у пропаст. Познадох да ће Господ учинити суд сиромасима, и правду убогим. Али ће праведни исповедати и славити Име Твоје, и прави ће се настанити пред лицем Твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Псаломъ рѣн.

Гдѣ, иже сѣла мѧ еси и познала мѧ еси: ты познала еси сѣданіе мое и возгнѣе мое. Ты разумѣла еси помышленіа моѧ и удалѣла: стезю мою и оуже мое ты еси иже сѣдовала и вѣла пѣти моѧ провидѣла еси. Иже нѣсть лѣсти въ азѣцѣ моѣмъ: се, гдѣ, ты познала еси вѣла послѣднихъ и дрѣвнихъ: ты создала еси мѧ и положила еси на мнѣ рѣки твоѧ. Оуднѣла разумъ твоѧ ѿ мене, оутвердѣла, не возмогу къ немѣ. Кѧмъ поидѣ ѿ дѣла твоегѡ; и ѿ лица твоегѡ кѧмъ бѣждѣ; иже взыдѣ на нѣбо, ты тамъ еси: иже снѣдѣ во адъ, тамъ еси. Иже возмѣ крикъ мой рѣнъ и вселѣла въ послѣднихъ морѧ, и тамъ во рѣкѣ твоѧ настѣвнѣ мѧ, и оудержнѣ мѧ десница твоѧ. И рѣхъ: еда тма попереѣтѣ мѧ; и нощь просвѣщеніе въ сладости моеѧ. Иже тма не помрачнѣла ѿ тебе, и нощь иже день просвѣтнѣла: иже тма ела, такъ и свѣтъ ела. Иже ты создала еси оутрѣбы моѧ, воспріала мѧ еси иже чрека матере моеѧ. Исповѣла тебе, иже страшнѡ оуднѣла еси: чѣдна дѣла твоѧ, и душа моѧ знаѣтъ сѣла. Не оутанѣла кѡсть моѧ ѿ тебе, иже сотворила еси въ тайнѣ, и составъ мой въ преніподнѣхъ земли. Несодѣланное мое видѣтъ очѣ твоѧ, и въ книзѣ твоѣѧ всѧ напишѣтъ: во днѣхъ сознѣдѣтъ, и никтѡже въ нѣхъ. Мнѣ же сѣла чѣстни быша дрѣзи твоѧ, бже, сѣла оутвердѣла владычествѣ иже: иже оучѣ иже, и пѣче пѣкѣ оумножатѣ: востахъ, и еше есмь съ тобою. Иже иже грѣшники, бже: мѣже кровѣи, оуклоннѣла ѿ мене. Иже ревнѣи ете въ помышленіихъ, пріимѣтъ въ сѣтъ грады твоѧ. Не ненавѣдѣла ли тѧ, гдѣ, возненавѣдѣхъ, и ѡ вразѣхъ твоѧхъ истахъ; совершеннѡ ненавѣстѣю возненавѣдѣхъ ѧ: во врагѣ быша мнѣ. Иже мѧ, бже, и оубѣждѣ сердце мое: истажи мѧ и разумѣи стезю моѧ: и видѣ, иже пѣтъ беззаконіа во мнѣ, и настѣви мѧ на пѣтъ вѣченъ.

Псаломъ рѣд.

Иже мѧ, гдѣ, ѿ человека лѣкава, ѿ мѣжа неправедна иже бѣ мѧ: иже помыслила неправѣ въ сердце, весь день ѡполчѣхъ бранн: иже стрѣла азѣцъ своѧ иже смѣнѣ: иже иже подѣ оутнѣми иже. Сохранѣ мѧ, гдѣ, иже рѣки грѣшники, ѿ человекъ неправедныхъ иже мѧ, иже помыслила запѣти стѡпы моѧ. Скрѣла гѡрдѣи сѣтъ мнѣ и оужы, прѣла сѣтъ ногѧ моиѧ: при стезю соблазны положила мнѣ. Рѣхъ гдѣви: бѣ мѡѧ еси ты, вѣдѣ, гдѣ, гдѣ, гдѣ моленіа моегѡ. Гдѣ, гдѣ, иже епѣнѣ моегѡ, ѡсѣнѣла еси надѣ главою моѡю въ день бранн. Не предаждѣ мене, гдѣ, ѿ желаніа моегѡ грѣшникѣ: помыслила на мѧ, не ѡстѣви мене, да не когда вознесѣтъ. Глава ѡкрѣженіа иже, трѣдѣ оустѣнъ иже покрѣтъ ѧ. Падѣтъ на нѣхъ оугла ѡгненна, иже ложнѣ ѧ во стѣстѣхъ, и не постоѣтъ. Мѣжъ азѣченъ не иже вѣтъ на земли: мѣжа неправедна ела оловѣтъ во истаѣнѣ. Познахъ, иже сотворнѣтъ гдѣ сѣдѣ иже мѣстѣ оубѣгнѣмъ. Обѣче прѣнѣи исповѣдатѣ иже мнѣ твоемѣ, и вселѣтъ прѣвѣи съ лицѣмъ твоѣмъ.

Слава оцѣ и сѣнѣ и стѡмѣ дѣхѣ, и нѣнѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминѣ.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебе бже. **трижды.**

Аице: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 140)

Господе, Тебе зовем, услиши ме. Чуј глас мољења мога, када вапим Теби. Да се уздигне молитва моја, као кађење пред лице Твоје; уздизање руку мојих жртва вечерња. Постави, Господе, стражу устима мојим, и двер оgrade око усана мојих. Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе, са људима који чине безакоња, и нећу се дружити са изабранима њиховим. Караће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намасти главу моју; јер је још и молитва моја против воље њихове. Расуше се низ камење моћници њихови; чуће речи моје, као угодне. Као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла. Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју. Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замки оних који чине безакоња. Пашће у мрежу своју грешници, а ја остах сам, докле не прођох.

(Псалам 141)

Гласом мојим ка Господу виках, гласом мојим ка Господу помолих се. Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу. Када ишчезава дух мој од мене, и Ти си познао стазе моје. На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку. Гледах са десна и разгледах, и не беше никога који ме познаје. Нестаде уточишта за мене, и нико не мари за душу моју. Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си нада моја, удео си мој на земљи живих. Слушај молитву моју, јер се понизих веома. Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене. Изведи из тамнице душу моју, да се исповедам Имену Твојем. Мене чекају праведници, докле ми не узвратиш.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. (Диапсалма). Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Слава Ѡцѣ и сїну и сѣтому дху.

Чтѣцз: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

Ѳаломз рм.

Гдн, воззвахъ къ тебѣ, оубыши мѧ: вонми гласъ моленїа моего, вегда воззвѣти ми къ тебѣ. Да испрѣвнѣа молитва моя ѣкѡ кадїло предъ тобою: воздѣанїе рѣкѣ моєю, жертва вечерная. Положи, гдн, храненїе оустѡмъ моимъ и дверь ѡгражденїа ѡ оустнахъ моихъ. Не оуклони сердце мое въ словеса лѣкаствїа, нещевѣти вниши ѡ грѣсѣхъ съ человѣки дѣлающими беззаконїе: и не сочтѣа со избранными ихъ. Накѡжетъ мѧ прѣвннкъ милостїю и ѡблчнтъ мѧ, элей же грѣшнаго да не намѣстнтъ главы моеѧ: ѣкѡ ещѣ и молитва моя во блговоленїихъ ихъ. Пожертвы быша при камени сѣдїи ихъ: оубышатѣа глаголи мои, ѣкѡ возмогѡша. Ёкѡ тѡща земли прѡсѣдѣа на земли, расточншася кѡсти ихъ при адѣ. Ёкѡ къ тебѣ, гдн, гдн, Ѡчи мои: на тѧ оуповахъ, не ѡнми дшѡ мою: сохрани ма ѡ сѣти, юже сотавнша ми, и ѡ соблзнь дѣлающихъ беззаконїе. Падѡтъ во мрежѡ свою грѣшницы: еднхъ эель азъ, дондеже прейдѡ.

Ѳаломз рма.

Гласомъ моимъ ко гдѡ воззвахъ, гласомъ моимъ ко гдѡ помолнхѣа. Пролїо предъ нимъ моленїе мое, печаль мою предъ нимъ возвѣщѡ. Вегда исчезѣти ѡ мене дхѡ моємѡ, и ты позналъ еси стѣзѣи моѧ: на пѡти семъ, по немже хождѡхъ, скрѣши сѣть мнѣ. Смотрихъ ѡдеснѡ и возгладѡхъ, и не бѣ знанїи мене: погнѣе бѣгство ѡ мене, и нѣсть въсканїи дшѡ мою. Воззвахъ къ тебѣ, гдн, рѣхъ: ты еси оупованїе мое, часть моя еси на земли живыхъ. Вонми моленїю моемѡ, ѣкѡ смрнхѣа сѣлѡ: нзбави мѧ ѡ гонѡщихъ мѧ, ѣкѡ оукрѣпншася пѡче мене. Нзведи нз темннцы дшѡ мою, исповѣдатѣа ѡмени твоємѡ: мене ждѡтъ прѣвнцы, дондеже воздѣи мнѣ.

Ѳаломз рмв.

Гдн, оубыши молитву мою, вншн моленїе мое во истинѣ твоєй, оубыши мѧ въ правдѣ твоєй: и не вниди въ сѣдъ съ рабѡмъ твоимъ, ѣкѡ не ѡправднѣа предъ тобою всѧкъ живыи. Ёкѡ погна врагъ дшѡ мою: смрнлъ естѣ въ зѣмлю живѡтъ мой: посаднлъ мѧ естѣ въ темныхъ, ѣкѡ мѣртвѡа вѣка. И оубы во мнѣ дхѡ мой, во мнѣ сматѣа сердце мое. Поманѡхъ дни дрѣвнїа, поднхѣа во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творенїихъ рѣкѣ твоєю подчѡхѣа. Воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ мои: дшѡ моя ѣкѡ земля безводная тебѣ. Скорѡ оубыши мѧ, гдн, исчезѣ дхѡ мой: не ѡврати лица твоего ѡ мене, и оуподоблѡса низходѡщимъ въ рѡвъ. Слышанѡ сотвори мнѣ заѡтра млѣть твою, ѣкѡ на тѧ оуповахъ: скажи мнѣ, гдн, пѡть, бѡньже пойдѡ, ѣкѡ къ тебѣ взѡхъ дшѡ мою. Нзми ма ѡ врагъ моихъ, гдн, къ тебѣ прнѣгѡхъ. Надѡи ма творнѣти волю твою, ѣкѡ ты еси бгъ мой: дхѡ твоѡ блгїи настѡвнтъ мѧ на зѣмлю правѡ. Имене твоего радн, гдн, живнши мѧ правдою твоєю: нзведѣши ѡ печали дшѡ мою: и млѣтїю твоєю потребнши врагн моѡ и погнѣши всѧ стѡжающѡа дшн моєй: ѣкѡ азъ рабъ твоѡ эель.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј (3 пута)

Господе, Који си у трећи час Апостолима Твојим ниспослао Пресветога Духа Твога, Њега, Благи, не одузми од нас, но обнови нас који Ти се молимо.

Стих 1: Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој.
(Поклон велики)

Стих 2: Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене.
(Поклон велики)

Уз ове стихове припевамо:

Господе, Који си у трећи час... све до краја, и клањамо се по једанпут.

Тада, Слава, И сада: Богородичан:

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим Апостолима, да помилује душе наше.

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опрштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.
 Ѳлладѣа, ѡлладѣа, ѡлладѣа, слава тебѣ бже. **Трижды.** Гдѣ помнѣи, **трижды.**

По кадісмѣ сщѣнникъ глаголетъ: Настоѡщій тропарь, во гласъ 5:

Гдѣ, ѣже пресѣаго твоего дха, въ третій часъ ѡплѡмъ твоимъ низпослѡвъи: тогѡ блгій, не ѡнмѣ ѡ насъ, но ѡбновѣ насъ молащущъ ти са. **[Поклоны великіи.]**

Стіхъ а: Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дхъ правъ ѡбновѣ во ѡутробѣ моѣй.
[Поклоны великіи.]

Стіхъ б: Не ѡвержи мене ѡ лица твоего, и дха твоего сѣаго не ѡнмѣ ѡ мене.
[Поклоны великіи.]

Сщѣнникъ: Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому дху.

Чтѣцъ: И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.

Бже, ты сѣи лоза истиннаа, возрастѣшаа намъ плодъ животѡ, тебѣ молимса, молиса влчце со сѣими ѡплы, помнѡвати дшы наша.

И бже ѡкрѡшенѣ аналѡгію, положѡтъ на немъ верхѣ сѣое четвероѡліе, и двѣма лампадома возжѣннама. Вѣмъ же стоѡщымъ ѡкровѣннымъ главами. Сщѣнникъ же кадітъ храмъ всѣъ, и братію. И такъ чтѣтъ ѡліе.

По скончаніи же чтѣніа ѡліа чтѣцъ глаголетъ:

Гдѣ бже блгословѣнъ, блгословѣнъ гдѣ день дне, поспѣшнѣ намъ бже спсѣніи нашихъ: бже нашихъ, бже спсѣти.

Сѣи бже, сѣи крѣпкіи, сѣи безмертвннн, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.

Пресѣаа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхи наша: влко, прости беззакѡніа наша: сѣи, посѣти и исцѣли немощи наша, ѣмене твоего радн.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.

Ѡче нашъ, ѣже сѣи на небѣхъ, да свѣтитса ѣма твоѣ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетъ бола твоѡ, ѣкъ на небѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщннн дѡждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставлѣемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѡ лѡкаваго.

Сщѣнникъ: Ѣкъ твоѣ сѣтъ црѣтво и сила и слава, Ѡца и сѣа и сѣаго дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѡмнѣнь.

Кондакъ великіа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣнса:

Паче блдннцы блже, беззакѡнновѡвъ, слѣзъ тѣчы никакоже тебѣ приннесѡхъ: но молчннѣмъ моласа припадаю ти, любѡвію ѡблѡбызаа прѣтѣи твои нѡзѣ, ѣкъ да ѡставленіе мнѣ ѣкъ влка подѣи долговъ, зовѣщъ ти спсе: ѡ скверныхъ дѣлз моихъ избави ма.

Гдѣ помнѣи, **м.**

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Затим, 3 велика поклона, говорећи у себи при сваком поклону

Молитву Преподобног Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

После поклона, говоримо Молитву ову Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Иже на всако время, и на всакїи часы, на небіи и на земли покланяемый и славиимый, хрїте бже, долготерпеливе, многомлчїи, многоблгодїи: иже праведныи любяи и грешныи милуяи, иже вса зовїи ко спасенїю, ѡбещанїа ради вѣдущихъ благъ. самъ гдїи, прїими и наша въ часы сїи млтвы, и исправи животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ. души наша ѡсвяти, телеса очисти, помысленїа исправи, мысли очисти, и избеви насъ ѿ всакїа скорби, злѡа и болѣзней, ѡгради насъ стѣми твоими агглы, да ѡполченїемъ нхъ соблюдаем и наставаем, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радость непрестѣпныа твояа славы: ѡко блгословенъ сїи во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдїи помилуи, **трижды.**

Слава оцѣ и сїну и стѡму дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Чтїишю херувїмъ, и славишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истлѣнїа бга слова рождшю, сщю оцѣ тѡ величавъ.

Именемъ гдїимъ блгослови, о҃тче.

Сщїенникъ возгласъ:

Бже, оущедри ны, и блгослови ны, просвѣти лице твое на ны, и помилуи ны.

Чтецъ: аминь.

И глаголетъ сщїенникъ млтву прїбнаго сфрема:

Гдїи и влко живота моего, дхъ радости, оуныїа, любоначїа и радностїа не даждь ми. **[Поклонъ великїи.]**

Дхъ же цѣломудрїа, смиренумудрїа, терпѣнїа и любве даруи ми рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ великїи.]**

Бн гдїи црю, даруи ми зрѣти моа прегрѣшенїа, и не ѡсуждати брата моего: ѡко блгословенъ сїи во вѣки вѣкѡвъ. аминь. **[Поклонъ великїи.]**

Таже малыхъ поклонѡвъ бї, глаголюще себѣ втай на кїждо поклонъ: Бже, очисти ма грешнаго.

И пакн, кончавъ поклоны, глаголемъ млтву ея вышепїсаннѡ: Гдїи и влко живота моего: **и поклонъ едїнъ великїи.**

Чтецъ: аминь.

Млтва ст҃аго мардарїа:

Влко бже о҃те вседержителю, гдїи сїе едїнородный иисе хрїте, и стѣи душе, едїно бжество едїна сила, помилуи ма грешнаго, и ѡмнже вѣси судьбамн, сїи ма недостѡйнаго раба твоего: ѡко блгословенъ сїи во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

ШЕСТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 53)

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, послушај речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме изба-вио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спаса-ва од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и сваћу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мнош, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мнош наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сићу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојажу Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у јаму пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те,

и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над без-божницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњег си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твојем. Јер ће Анђелима Својим заповедати за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

КАТИЗМА 20

(Псалам 143)

Благословен Господ Бог мој, Који обучава руке моје за борбу, прсте моје за рат. Милост моја и прибежиште моје, заступник мој и избавитељ мој, заштитник мој, и поуздах се у Њега, Који потчињава народ мој мени. Господе, шта је човек да си му се објавио, или син човечији да рачунаш с њиме? Човек се уподоби ништавости, дани његови као сенка пролазе. Господе, приклони небеса и сиђи, дотакни се гора, и задимиће се. Бљесни муњом, и разагнаћеш их; пошаљи стреле Твоје, и сатрћеш их. Пошаљи руку Твоју са висине, извуци ме и избави ме од вода многих, из руку синова туђинаца, чија уста говораху сујету, и десница њихова десница је неправде. Боже, песму нову певаћу Ти, са псалтиром десетоструним псалмопојаћу Теби, Који дајеш спасење царевима, Који избављаш Давида слугу Свога од мача злога. Избави ме и извуци ме из руке синова туђинаца, чија уста говораху сујету и десница је њихова десница неправде. У којих су синови као младице посађене у младости њиховој, кћери њихове улепшане, преукрашене као кип храма, ризнице њихове напуњене, преливају се из једне у другу, овце њихове многоплодне, које се множе у изласцима њиховим, волови њихови угојени, нема падања ограде, нити капије, нити крика на трговима њиховим блаженим називаху народ којему то тако бива. Блажен је народ којем је Господ - Бог његов.

(Псалам 144)

Узносићу Те, Боже мој, Царе мој, и благосиљаћу Име Твоје до века, и у век века. Свакога дана благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје до века, и у век века. Велики је Господ и хваљен веома, и величанству Његовом нема краја. Из нараштаја у нараштај хвалиће дела Твоја, и моћ Твоју објављиваће. Велелепоту славе светости Твоје

нощнаго, ѿ стрѣлы летѣща во дни, ѿ вѣщи во тьмѣ переходѣща, ѿ сраца и вѣса полуденнаго. падѣтъ ѿ страны твоеѧ тысаща, и тьма ѡдеснѣю тебе, кз тебе же не приближитса. Ѡбаче очіма твоима смѡтриши, и воздааніе грѣшникѡв оузриши. ѡакъ ты гди, оупованіе мое, вѣшнаго положи азъ єси приближитса твое. не приидѣтъ кз тебе зло, и рана не приближитса телеси твоему. ѡакъ ѡглаголю свои заповѣсти ѡ тебе, сохрани ти тѣло во вѣхъ подѣхъ твоихъ. на рѣкахъ возмѣтъ тѣло, да не когда преткнѣши ѡ камень ногѣ твою. на ѡспіда и вasilіска настѣпиши, и поперѣши льва и змія. ѡакъ на ма оупова, и избѣваю ѡ: покрѣю ѡ, ѡакъ позна ѡма мое: воззовѣтъ ко мнѣ, и оуслышѣ єго: азъ нѣмъ єсмь азъ корен, и азъ єго: и прослаблю єго: долгою днѣи исполню єго, и гавлю єму спсѣніе мое.

Слава оуи и си и сіому дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **трижды.**

Анѣ: Гди помилуй, **трижды.**

Слава оуи и си и сіому дху.

Чтѣцъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Ѳаломъ рѣг.

Блгословенъ гди бгъ мой, наачаи рѣцѣ мой на ѡполченіе, персты мой на брань. Млть мой и приближитса мое, заступникъ мой и избѣвитель мой, защититель мой, и на него оуповахъ: повнѣди люди мой подъ ма. Гди, что єсть человекъ, ѡакъ познала єси єму; или сынъ человекъ, ѡакъ вѣнѣши єго; человекъ сѣтъ оуподобилса: днѣ єго ѡакъ сѣнь переходѣтъ. Гди, преклоннн нѣла, и снѣди: коснѣла горамъ, и воздымѣла: блеснн молнію, и разженѣши ѡ: послн стрѣлы твоѧ, и смѣтѣши ѡ. Послн рѣкѣ твою азъ высоты, и азъ ма и избѣви ма ѡ водъ многихъ, и азъ рѣкѣи сыновъ чуждыхъ, ѡже оустѣ глаголаша сѣтъ, и десница ѡхъ десница неправды. бже, пѣнь нѡвѣ вопиѡ тебе, во Ѳалтири десятирѣчнѣмъ поѡ тебе: дающемъ спсѣніе царѣмъ, избѣвляющемъ дѣла раба своего ѡ мечѣ люта. Избѣви ма и азъ ма и азъ рѣкѣи сыновъ чуждыхъ, ѡже оустѣ глаголаша сѣтъ, и десница ѡхъ десница неправды: ѡже сынове ѡхъ ѡакъ новожаденіа водрженѣла азъ юности своей, дщѣри ѡхъ оубѣрѣны, предкращѣны ѡакъ подобіе храма: Хранилица ѡхъ исполнѣна, ѡрыгающа ѡ сегѡ азъ єе: Ѡвцы ѡхъ многоплѡдны, множащыма во нсѡдншихъ своихъ: волѡве ѡхъ толсти: нѣсть паденіа ѡплѡтъ, ниже прохода, ниже вопла азъ стѡгнахъ ѡхъ. Оубѣжнша люди, ѡже єѡ сѣтъ: блженн людіе, ѡже гди бгъ ѡхъ.

Ѳаломъ рѣд.

Вознесѣ тѣло, бже мой, црѣ мой, и блгословлю ѡма твое азъ вѣкъ и азъ вѣкъ вѣка. На вѣкѣхъ дѣнь блгословлю тѣло, и возхвалю ѡма твое азъ вѣкѣхъ и азъ вѣкѣхъ вѣка. Велии гди и хваленъ сѣлъ, и величїю єго нѣсть конца. Рѡдъ и рѡдъ возхвалѣтъ дѣла твоѧ и силѣ твою возвѣстѣтъ: великолѣпіе славы сѣтинн твоеѧ возглаголютъ и чдѣла твоѧ повѣдатъ: И силѣ страшныхъ твоихъ рекѣтъ и величїе твое повѣдатъ: Памѣть

говориће, и чудесна дела Твоја казиваће. И силу страшних чуда Твојих говориће, и величанство Твоје казиваће. Спомен мноштва доброте Твоје изговараће, и правди Твојој обрадоваће се. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и многомилостив. Дobar је Господ свима и свему, и милосрђе је Његово на свим делима Његовим. Нека Те исповедају и славе, Господе, сва дела Твоја, и нека Те благосиљају преподобни Твоји. Славу Царства Твога рећи ће, и силу Твоју говориће. Да обзнане синовима људским моћ Твоју, и славу велелепоте Царства Твога. Царство је Твоје царство свих векова, и владичанство Твоје у сваком нараштају и нараштају. Веран је Господ у свим речима Својим, и преподобан у свим делима Својим. Придржава Господ све који падају, и усправља све сатрвене. Очи свију у Тебе се уздају, и Ти им дајеш храну благовремено. Ти отвараш руку Своју, и испуњаваш све живо благовољењем. Праведан је Господ на свима путевима Својим, и преподобан у свима делима Својим. Близу је Господ свима који Га призивају, свима који Га призивају у истини. Вољу оних који Га се боје испуниће, и молбу њихову услишиће, и спашће их. Чува Господ све који Га љубе, и све безбожнике истребиће. Хвалу Господњу говориће уста моја, и свако тело нека благосиља Име свето Његово, до века, и у век века.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 145)

Хвали душо моја Господа. Хвалићу Господа у животу мојем, псалмопеваћу Богу моме докле постојим. Не уздајте се у кнезове, у синове људске, у њима нема спасења. Кад изађе дух његов и врати се у земљу своју, тога дана пропадну све помисли његове. Блажен је коме је Бог Јаковљев помоћник његов, уздање је његово у Господа Бога својега; Који је створио небо и земљу, море, и све што је у њима, Који чува истину вавек, Који чини суд онеправдованима, Који даје храну гладнима. Господ ослобађа сужње, Господ умудрује слепе, Господ подиже оборене, Господ љуби праведнике. Господ чува дошљаке, сироту и удову прима, и пут грешних погубљује. Зацариће се Господ до века, Бог твој Сионе, из нараштаја у нараштај.

(Псалам 146)

Хвали Господа, јер је добар псалам; Богу нашем мила ће бити хвала. Господ је Који гради Јерусалим, расејања Израилјева сабраће опет. Који исцељује скрушене срцем и свезује раселине њихове. Који броји мноштва звезда, и свима њима имена назива. Велик је Господ наш, и велика је моћ Његова, и познања Његовог нема броја. Господ прихвата и уздиже кротке, а понижује грешнике до земље. Започните Господу у исповедању хвале, псалмопојте Богу нашем на гитари; Њему Који одева небо облацима, Који спрема земљи кишу; Који произниче на горама траву, и зелен на службу људима; Који даје животињама храну њихову, и птићима гавранова који Га

множество елгоути твоѣа ѡрыгнѣтъ и правдою твоѣю возрадѣются. Цѣдръ и млчнвз гдѣ, долготерпѣливъ и многомлчнвз. Блгъ гдѣ вслчскнмъ, и цедрѣты ѣгѡ на всѣхъ дѣлѣхъ ѣгѡ. Да исповѣдаѣа тебе, гдѣ, всл дѣла твоа, и прѣенн твоа да елгоговатъ тл: Слава црѣва твоѣа рекѣтъ и силъ твоа возглаголютъ, Сказати сыновѡмъ челоѣчскнмъ силъ твоа и слава великолѣпа црѣва твоѣа. Црѣво твоѣ црѣво всѣхъ вѣкѡвъ, и влчство твоѣ во вслкомъ родѣ и родѣ. Вѣренъ гдѣ во всѣхъ словесѣхъ свохъ и прѣбенъ во всѣхъ дѣлѣхъ свохъ. Оутверждаетъ гдѣ всл низпадающа и возставааетъ всл низверженна. Очи всѣхъ на тл оуповаютъ, и ты далеш нмъ пицѣ во елговремени: Ѳверзлеш ты рѣкѣ твоа и исполнеш вслкое жнѡтно елговоленн. Прѣнъ гдѣ во всѣхъ пѣтѣхъ свохъ и прѣбенъ во всѣхъ дѣлѣхъ свохъ. Близу гдѣ всѣмъ призывающымъ ѣгѡ, всѣмъ призывающымъ ѣгѡ во истинѣ: Волю боащнхъ ѣгѡ сотворитъ, и молитвѣ ихъ оуслышитъ, и спсѣтъ л. Хранитъ гдѣ всл любаша ѣгѡ, и всл грѣшннхъ потребитъ. Хвалъ гдѣню возглаголютъ оустл моа: и да елгоговитъ вслка плѡть нма стѡе ѣгѡ въ вѣкъ и въ вѣкъ вѣка.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прншѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Аллилуа, аллилуа, аллилуа, слава тебе бже. **трижды.**

Анкс: Гдѣ помнлш, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ.

Чтѣц: И нынѣ и прншѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Псаломъ рмс.

Хвалн, дшѣ моа, гдѣ: Восхвалн гдѣ въ жнѡтѣ моѣмъ, поѡ бгѣ моѣмъ, дѡндеже ѣсмь. Не надѣйтѣа на кнлзи, на сыны челоѣчскнл, въ ннхъже нѣсть спсѣннл. Изыдетъ дхъ ѣгѡ, и возвратитѣа въ зѣмлю своа: въ тѡй дѣнь погнѣнѣтъ всл помышлѣннл ѣгѡ. Ближенъ, ѣмъже бгъ илкъвлъ помѡщннкъ ѣгѡ, оупованнѣ ѣгѡ на гдѣ бга своѣгѡ, сотворшаго небо и зѣмлю, море, и всл, глже въ ннхъ: хранлщаго истннѣ въ вѣкъ, Творлщаго сдз ѡбннмымъ, далѡщаго пицѣ алчѡшымъ. Гдѣ рѣшнтъ ѡковлнннл: Гдѣ оумдрлетъ слѣпцы: гдѣ возводнтъ низверженнл: гдѣ любнтъ прѣнннн. Гдѣ храннтъ прншѣлцы, снра и вдовѣ прннметъ, и пѣтъ грѣшннхъ погвнтъ. Воцрнтѣа гдѣ во вѣкъ, бгъ твоа, снѡне, въ родъ и родъ.

Псаломъ рмс.

Хвалнтѣ гдѣ, глкъ блгъ Псаломъ: бгѡвн нашѣмъ да оусладнтѣа хвалѣннѣ. Знждлн иерлнма гдѣ: разѣлнл илѣва соберѣтъ: Ицѣлалн сокрдшѣнннл сѣрдцемъ и ѡблзлн сокрдшѣннл ихъ: Искнтлн множество звѣздъ, и всѣмъ нмъ нменл нарцлнн. Келн гдѣ нашъ, и велл крѣпостъ ѣгѡ, и рлзлма ѣгѡ нѣсть чнслл. Прнѣмлн крѡтклл гдѣ, смнрлн же грѣшннн до землн. Начнтѣ гдѣвн во исповѣданнн, пѡнтѣ бгѡвн нашѣмъ въ гдѣлехъ: Ѳдѣвллющѣмъ небо ѡблакн, оупѡтовллющѣмъ землн дѡждъ: прозвбллющѣмъ на горлхъ травѣ и сллкъ на слджеѣ челоѣкѡмъ: далѡщѣмъ скотѡмъ пицѣ ихъ, и птенцѣмъ врлншвлымъ призывллющымъ ѣгѡ. Не въ силѣ констѣнъ вохѡщѣтъ, ннжѣ въ

призивају. Није воља Његова у снази коњице, нити благоизволе у ногама човека ратника. Господ благоизволе у онима који Га се боје, и у онима који се надају на милост Његову.

(Псалам 147)

Похвали, Јерусалиме, Господа; хвали Бога Твога, Сионе. Јер оснажи вратнице врата твојих, благослови синове твоје у теби. Који положи мир на границе твоје, и једром пшенице насићује те. Који шаље Реч Своју земљи, брзином трчи реч Његова. Који даје снег Свој као вуну, маглу као пепео посипа; Који ставља слану Своју као мрве, наспрам лица мраза Његовог ко ће опстати? Шаље реч Своју и топи их, задува ветар Његов и потеку воде. Који објављује Реч Своју Јакову, законе и судове Своје Израиљу. Не учини тако сваком народу, и судове Своје не објави њима.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Народ: Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 148)

Хвалите Господа са небеса, хвалите Га на висинама. Хвалите Га, сви Анђели Његови; хвалите Га, све Силе Његове. Хвалите Га, сунце и месец; хвалите Га, све звезде и светлост. Хвалите Га, небеса над небесима; и вода која је изнад небеса. Нека хвале Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у век века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, и сви бездани; огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову; горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедри; звери и сва стока, гмизавци и птице крилате; цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске; момци и девојке, старци са децом, нека хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Својега, песму свима преподобним Његовим, синовима Израиљевим, народу који се приближује Њему.

(Псалам 149)

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у цркви преподобних. Нека се узвесели Израиљ Створитељу своме, и синови Сионови обрадоваће се Цару своме. Нека хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир нека Му псалмопоју. Јер Господ благоволе у народу Своме, и узнеће кротке у спасење. Похвалиће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божија су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету у незнабошцима, изобличење у народима. Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове у ручне окове жељезне. Да учини на њима суд написан, слава ће ова бити свима преподобним Његовим.

лѣсѣхъ мужескихъ бѣговолѣтъ: бѣговолѣтъ гдѣ въ боуцнхъ егѡ и во оуповающнхъ на млѣть егѡ.

Ѳалом, рѣз.

Похвалѣ, іерлѣме, гдѣ, хвалѣ бѣа твоегѡ, іѡне: іѡкѡ оукрѣпѣи верѣи вратѣ твоихъ, бѣгѣи сыны твоѡ въ тебѣ. Полагай предѣлы твоѡ мѣръ, и тѣка пшенична насыщай тѣ: посылай слово свое земли, до скорости течетъ слово егѡ, дающагои снѣгъ свой іѡкѡ волнѣ, мгла іѡкѡ пепелъ посыпаящаго, метаящаго голоть свой іѡкѡ хлѣбы: протнѣи лица мѣра егѡ ктѡ постѡитъ; полетѣ слово свое, и истаетъ ѿ: дхнѣтъ дхъ егѡ, и потекѣтъ воды. Возвѣщай слово свое іѡкѡвѣ, ѡправданіѡ и судьбы своѡ ии леви: не сотвори такѡ всѡкомѣ языкѣ, и судьбы своѡ не гвѣи ѿмъ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Ѳлѣмѣ, ѡлѣмѣ, ѡлѣмѣ, слава тебѣ бже. **трѣжды.**

Лѣз: Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Ѳаломъ рѣи.

Хвалѣте гдѣ съ нѣсъ, хвалѣте егѡ въ вышнихъ. Хвалѣте егѡ вси аггѣи егѡ: хвалѣте егѡ, всѡ силы егѡ. Хвалѣте егѡ, солнце и лѣна: хвалѣте егѡ всѡ звѣзды и свѣтъ. Хвалѣте егѡ, нѣса нѣсъ и вода, іѡже превыше небесъ. Да восхвалѣтъ ѿма гдѣне: іѡкѡ той рече, и быша: той повелѣ, и создашасѡ. Постаѣи ѿ въ вѣкѣ и въ вѣкѣ вѣка: повелѣніе положѣ, и не мнѡм ѡдетъ. Хвалѣте гдѣ ѡ землю, сміевѣ и всѡ бѣзды: Огнь, градъ, снѣгъ, голоть, дхъ бѣренъ, творѣща слово егѡ: горы и вси холми, дреѡа плодонѡсна и вси кѣдрн: звѣрѣе и вси ікѡти, гдѣи и птѣицы пернѣты: Царѣе зѣмстѣи и вси людѣе, кнѣзи и вси судѣи зѣмстѣи: Юноши и дѣвы, старцы съ юнѡтамн. Да восхвалѣтъ ѿма гдѣне: іѡкѡ вознесѣ ѿма того ѡднѡго, исповѣданіе егѡ на земли и на нѣси. И вознесѣтъ рѡгъ людѣи своихъ: пѣснь всѣмъ прѣбнымъ егѡ, сыновѡмъ іиѣвымъ, людѣмъ прѣбнѣяющымъ емѣ.

Ѳаломъ рѣд.

Воспѡйте гдѣви пѣснь новѣ: хвалѣніе егѡ въ цркви прѣбныхъ. Да возвеселѣтъ ии ль ѡ сотворшемъ егѡ, и сынове іѡни возрадѣютѡ ѡ црѣи своемъ. Да восхвалѣтъ ѿма егѡ въ лицѣ, въ тѣмпѣи и Ѳалтѣри да поѡтъ емѣ. Іѡкѡ бѣговолѣтъ гдѣ въ людѣхъ своихъ, и вознесѣтъ крѡтѣи во іпсѣніе. Восхвалѣтъ прѣбнѣи во слѡвѣ и возрадѣютѡ на ложахъ своихъ. Возношѣніѡ бжѣи въ гортѣи ѿхъ, и мечѣи ѡбоудѣи ѡстры въ рѣкахъ ѿхъ: сотвори ти ѡмѣніе во языкѣхъ, ѡблѣчѣніѡ въ людѣхъ: свѣзѣти царѣи ѿхъ пѣты, и слѣвныѡ ѿхъ рѣчнѡмн ѡкѡвы желѣзнымн: сотвори ти въ нѣхъ судъ напѣсанъ. Слава іѡ бѣдетъ всѣмъ прѣбнымъ егѡ.

Псалам 150.

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи силе Његове. Хвалите Га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог. Хвалите Га уз глас трубни, хвалите Га уз псалтир и гусле. Хвалите Га уз бубањ и у хору, хвалите Га уз жице и органе. Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа. Алилуја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе помилуј (3 пута)

Ти Који си у шести дан и час, на Крсту приковао дрски Адамов грех у Рају; и меницу грехова наших раздери, Христе Боже, и спаси нас.

Стих 1: Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољење моје. (Поклон велики)

Стих 2: Ја Богу завапих, и Господ ме услиша. (Поклон велики)

Слава и Сада: **Богородичан:**

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјеве, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдао за нас изволео. (3 поклона).

Тропар пророштва, глас 8.

Данас се сабра лукаво веће, и против Тебе узалудно мудроваше; данас од договора Јуда обручава себе на вешање, а Кајафа и нехотећи исповеда: да Ти један за све примаш смрт драговољно. Избавитељу наш, Христе Боже слава Теби.

Слава и сада:

Прокимен, Псалам 133, глас 4.

Благословиће те Господ са Сиона, који је створио небо и земљу.

Стих: Сада благословите Господа све слуге Господње.

Читање из пророштава Језекиљевих. (Глава 2,3-10 и гл. 3,1-3).

И рече ми: сине човјечји, ја те шаљем к синовима Израилевијем, к народима одметничким, који се одметнуше мене; они и оци њихови бише ми невјерни до овога дана. К синовима тврда образа и упорна срца шаљем те ја, па им реци: тако вели Господ; И послушали или не послушали, јер су дом одметнички, нека знају да је пророк био међу њима. И ти, сине човјечји, не бој их се нити се бој њиховијех ријечи, што су ти упорни и као трње и живиш међу скорпијама; не бој се њиховијех ријечи и не плаши се од њих, што су дом одметнички. Него им кажи ријечи моје, послушали или не послушали, јер су одметници. Али ти, сине човјечји, слушај што ћу ти казати, не буди непокоран као тај дом непокорни; отвори уста, и поједи што ћу ти дати. И

погледах, а то рука пружена к мени, и гле, у њој савијена књига. И разви је преда мнош, и бјеше исписана изнутра и споља, и бјеше у њој написан плач и нарицање и јаох. И рече ми: сине човјечји, поједи што је пред тобом, поједи ову књигу, па иди, говори дому Израилеву. И отворих уста, и заложи ме оном књигом. И рече ми: сине човјечји, нахрани трбух свој, и цријева своја напуни овом књигом коју ти дајем. И поједох је, и бјеше ми у устима слатка као мед.

Прокимен, Псалом 134, глас 6.

Ви који се бојите Господа, благословите Господа.

Стих: Хвалите име Господње, хвалите Га слуге Господње.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо!

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство...

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опрштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Господе, помилуј. (40 пута.)

глаголющаго къ тебѣ, не бѣди ѡгорчеваній, ꙗкоже домы прѣгорчеваній: ѡверзи оустѣ твоѣ, и снѣждь, ꙗже ѡзъ даю тебѣ. и видѣхъ, и се рѣка простѣрта ко мнѣ, и въ ней свѣтлокъ книжный. и развѣ егѡ предо мною, и въ томъ писана быша прѣднѣа и зѣднѣа: и вписано бѣше въ немъ рыданіе, и жалость, и горе. и рече ко мнѣ: сыне чловѣчь, снѣждь свѣтлокъ сей, и нди, и рцы сынѡмъ инаѣвымъ. и ѡверзѡхъ оустѣ моѣ, и напита ма свѣткомъ симъ. и рече ко мнѣ: сыне чловѣчь, оустѣ твоѣ снѣдѣатъ, и чрево твоѡ насытитса свѣтка сегѡ даннаго тебѣ: и снѣдѡхъ егѡ, и бысть во оустѣхъ моихъ ꙗкѡ мѣдъ сладокъ.

Сщѣнникъ: Вѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, Ѳсаломъ рѣд, гласъ ѿ: Боѡщинеа гдѣ, блгоговните гдѣ. Стіхъ: Хвалите има гдѣне, хвалите раби гдѣ.

**Сщѣнникъ кадитъ еѡліе.
И чтѣтса еѡліе по предписанномъ чинѣ.
По чтеніи же чтѣцъ глаголетъ:**

Скорѡ да предварѣтъ ны щедрѡты твоѣ гдѣ, ꙗкѡ ѡбнищѣхомъ сѣлаѡ: помози намъ бже спсе нашъ, славы радн имене твоегѡ гдѣ, и збави насъ, и ѡчисти грѣхн наша, имене радн твоегѡ.

Сѣый бже, сѣый крѣпкій, сѣый безмертвый, помилди насъ. **Трижды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Престѣа трѣце, помилди насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззакѡнїа наша: сѣый, посети и исцѣли немощн наша, имене твоегѡ радн.

Гдѣ помилди, **трижды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Оче нашъ, иже еси на небѣхъ, да свѣтитса има твоѡ, да прїидетъ црѣтвїе твоѡ: да бѣдетъ вола твоѡ, ꙗкѡ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долгн наша, ꙗкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но и збави насъ ѡ лѣкаваго.

Сщѣнникъ:

ꙗкѡ твоѡ естъ црѣтво и сила и слава, ѡцѣ и снѣ и стѣаго дха, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Чтѣцъ: ѡминь.

Вондѣкъ великіа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣнса:

Паче владнїцы блже, беззакѡнновѣвъ, слѣзъ тѣчы никакоже тебѣ принесѡхъ: но молчанїемъ молаѣа припадаю ти, любовїю ѡблѡбызѣа прѣчѣтѣн твоѡ нозѣ, ꙗкѡ да ѡставленїе мнѣ ꙗкѡ вѣка подаи долговъ, зовущѣ ти спсе: ѡ скверныхъ дѣлз моихъ и збави ма.

Гдѣ помилди, **м.**

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас, и благослови нас, обасјај нас лицем Твојим, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

**...чинимо три велика поклона,
говорећи молитву (Светог Јефрема):**

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. (Поклон велики.)

Чтец: Амин.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наш у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Иже на всякое время, и на всякий час, на небеси и на земли, покланяемый и славымый христе еже, долготерпеливе, многомилостиве, многоблаготворене, иже праведным любяи, и грешным милуаи, иже вся зовыйи ко спасению обещаи ради будущих благ: самъ гди, приими и наша въ часе сей молитвы, и исправи животъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ, души наша освати, тѣлесѣ очисти, помысленіа исправи, мысли очисти, и избеви насъ ѿ всякаго икорен, злоз и болѣзней. ѡградъ насъ сватыми твоими агглы, да ѡполченіемъ ихъ соблюдемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ радомъ непреступнымъ твоѣмъ славы: ѡкоу бгословенъ снѣ во вѣки вѣковъ, аминь.

Гди помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣому дху, и нынѣ и прише и во вѣки вѣковъ. аминь.

Чтеніишю херувимъ, и славыишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истлѣніа бга слова рождшю, сщю оцѣ тѣ величавомъ.

Именемъ гднимъ бгословн, ѡтче.

Сщеникъ возгласъ:

Бже, ошедри ны, и бгословн ны, просвѣти лице твоѣ на ны, и помилуй ны.

Чтецъ: аминь.

И глаголетъ сщеникъ мѣтвѣ рѣвнаго сфрема:

Гди и вѣко животѣ моегѣ, дхъ радности, оуныиѣ, любоначліѣ и радностіѣ не даждь ми. **[Поклонъ великій.]**

Дхъ же цѣломудрїѣ, смиреномудрїѣ, терпѣніѣ и любвѣ даруй ми рабѣ твоемѣ.

[Поклонъ великій.]

Вн гди црю, даруй ми зрѣти моѣ прегрѣшенїѣ, и не ѡсуждати брата моегѣ: ѡкоу бгословенъ снѣ во вѣки вѣковъ. аминь. **[Поклонъ великій.]**

Таже малыхъ поклоновъ бѣ, глаголюще себѣ втай на кийждо поклонъ: Бже, очисти мѣ грѣшнаго.

И пакн, икончавъ поклоны, глаголемъ мѣтвѣ вѣнъ вышеписанишю: Гди и вѣко животѣ моегѣ: и поклонъ сдннъ великій.

Чтецъ: аминь.

Таже мѣтвѣ сѣагѣ великагѣ васіліѣ:

Бже и гди силъ, и всеѣ тварн создателю, иже за мѣрдїѣ безприкладнымъ мѣти твоѣмъ, сдннороднаго сна твоегѣ, гда нашего ииса хрига, низпославыи на спсѣніѣ рода нашего, и чтнѣмъ сгѣмъ крѣтомъ рѣкописанїѣ грѣхъ нашихъ растерзавыи, и побѣднвыи тѣмъ начіѣла и власти тьмы: самъ вѣко члѣвколюбче, приими и насъ грѣшныхъ бгодарствѣнныѣ сїѣ и молѣбныѣ мѣтвы, и избеви насъ ѿ всякагѣ всегубительнагѣ и мрачнагѣ прегрѣшенїѣ, и вѣхъ ѡслобннн насъ ищущихъ, вѣднмыхъ и невѣднмыхъ врагъ. пригвозди страхѣ твоемѣ плѣти наша, и не оуклони сердецъ нашихъ въ словеса или помысленїѣ лѣкавствїѣ: но любѣію твоѣю оузвн души наша, да къ тебѣ всегда взирѣюще, и еже ѿ тебе свѣтомъ наставаемъ, тебе непреступнаго и приносущаго зраще свѣта, непрестанное тебѣ исповѣданїѣ и бгодаренїѣ возсылаемъ, безначальномѣ оцѣ со сдннороднымъ твоимъ сномъ, и всестѣмъ, и бгнмъ, и животворѣщимъ твоимъ дхомъ, нынѣ и прише, и во вѣки вѣковъ, аминь.

ДЕВЕТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благослове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши молитву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у дворима Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња Народ:у Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из нараштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и Народ: ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и онима који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина сретеше се, правда и мир целиваше се. Истина из земље засија, и правда са небеса причине. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наш дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Добар и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви Народ:и које си створио, доћи ће и

Часъ Десятый.

Приндите, поклонимся црѣви нашей бгѣ.

Приндите, поклонимся и припадѣмъ хртѣ, црѣви нашей бгѣ.

Приндите, поклонимся и припадѣмъ самому хртѣ, црѣви и бгѣ нашей.

Псаломъ пг.

Коль возлюблена селѣніа твоа, гдн силз; Желаетъ и скончаваетъ душа моя во дворѣ гднн. сердце мое и плоть моя возрадоваста ѡ бгѣ живѣ. Ибо птица ѡбрѣте себѣ храмни, и горлица гнездо себѣ, и дѣже положитъ птенцы своа: Олтарь твоа гдн силз, црѣно мой и бже мой. Блженн живущи въ домѣ твоѣмъ, въ вѣки вѣковъ вохвалятъ тѣ. Блженн мужъ, ѣмже есть заступленіе ѣгѡ оу тебе, вождѣніа въ сердце твоѣмъ положи. во идола плачевнѡ, въ мѣсто же положи: Ибо блгословеніе дасть законполагая. поидутъ ѡ силы въ силъ, и вѣнча бгѣ боговъ въ сѡнѣ. гдн бже силз, оуслыши мѣтѣ мои, вѣнчаша бже іаквѣль. заштитице нашъ вѣждѣ бже, и призри на лице хртѣа твоѣгѡ. Іакъ лучше день единъ во дворѣхъ твоихъ паче тыисащъ. и зволнхъ приметѣтѣ въ домѣ бга моѣгѡ паче, неже жити мнѣ въ селѣннхъ грѣшннчнхъ. Іакъ мѣтѣ и истина любитъ гдѣ, бгѣ блгодѣть и слава дасть. гдѣ не лишитъ блгнхъ, ходѣщнхъ неслобѣемъ. гдн бже силз, блженн человекъ оуповаа на тѣ.

Псаломъ пд.

Блговолѣлъ еси гдн землю твою, возвратилъ еси плѣнъ іаквѣль. ѡставилъ еси беззаконна людѣ твоихъ, покрѣилъ еси всѣ грѣхн ихъ. оукротилъ еси всѣ гнѣвъ твоѣ, возвратилъ еси ѡ гнѣва іарости твоѣа. возврати насъ бже спсѣніи нашихъ, и ѡврати іарость твою ѡ насъ. Еда во вѣки прогнаешиа на ны; и ли протрѣши гнѣвъ твоѣ ѡ рода въ родъ; бже, ты ѡбращаеши ѡ живнши ны, и люде твоѣ возвеселѣтѣ ѡ тебе. и вѣнчаша гдн мѣтѣ твою, и спсѣніе твоѣ даждѣ намъ. оуслышѣ, что речѣтъ ѡ мнѣ гдѣ бгѣ: Іакъ речѣтъ мнѣ на людн своа, и на прѣпеныа своа, и на ѡбращающыа сердца къ немѣ. ѡбаче близъ боудуща ѣгѡ спсѣніе ѣгѡ, вселити слава въ землю нашѣ. мѣтѣ и истина рѣчѣтѣтѣ, правда и мнѣ ѡбѣзѣстѣа. истина ѡ землю возидѣ, и правда съ нѣсѣ приниче. Ибо гдѣ дасть блгостѣ, и земля наша дасть плодъ своѣ. правда предѣ нѣмъ предѣдетъ, и положитъ въ пѣть стѡпы своа.

Псаломъ пѣ.

Приклонн гдн оухо твоѣ, и оуслыши ма, іакъ ницѣ и оубогъ ѣсмь азъ. сохрани душа мою, іакъ прѣпенъ ѣсмь: спсѣ раба твоѣгѡ бже мой, оуповающаго на тѣ. помни ма гдн, іакъ къ тебе воззѡвѣ всѣ день. возвесели душа раба твоѣгѡ, іакъ къ тебе взѡхъ душа мою. іакъ ты гдн, блгъ и кротокъ, и многомѣтнѣ вѣемъ призывающыма тѣ. вѣнчаша гдн мѣтѣ мои, и воннѣ глаѣ молѣніа моѣгѡ. въ день искорен моѣа воззѡхъ къ тебе, іакъ оуслышалъ ма еси. несть подобенъ тебе въ возѣхъ гдн, и несть по дѣломъ твоимъ. всѣ ізыцы, елннн сотворилъ еси, принидутъ и поклонѣтѣ предѣ тобою гдн, и прославѣтѣ ѣма твоѣ: іакъ велин еси ты, и творѣнн

поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се об-радује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљег. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут).

Господе, помилуј. (3 пута.)

А ако је Алилуја, онда овај, на глас 8:

Ти Који си у девети час ради нас телом смрт окусио, умртва тела нашег мудровање, Христe Боже, и спаси нас.

Стих 1: Да допре молитва моја преда Те, Господе, по речи Твојој уразуми ме.
(Поклон велики)

Стих 2: Да изађе мољење моје преда Те, Господе, по речи Твојој избави ме.
(Поклон велики)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: Сада и увек и у векове векова. Амин.

Ради нас рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благи, уништио си смрћу смрт, и васкрсење објавио као Бог; не презри ство-рење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Богородицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Народ: И дух твоме.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована (Јн. гл. 7-13 до 32. стиха)

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо!

Ђакон:

(Зач. 26).

А већ у половини Празника дође Исус у храм и учаше. И чуђаху се Јудејци говорећи: Како овај зна књиге а није се учио? Тада им одговори Исус и рече: Моја наука није моја, него Онога који ме је послао. Ако хоће ко вољу његову да твори, познаће да ли је ова наука од Бога, или ја сам од себе говорим. Који говори сам од себе, своју славу тражи: а ко тражи славу Онога који га је послао, тај је истинит и

нема у њему неправде. Није ли Мојсеј дао вама Закон? И нико од вас не извршава Закон. Зашто тражите да ме убијете? Одговори народ и рече: Демон је у теби; ко тражи да те убије? Одговори Исус и рече им: Једно дјело учиних, и сви се дивите томе. Мојсеј вам је дао обрезање, не што је оно од Мојсеја, него од отаца, и у суботу обрезајете човјека. Ако у суботу човјек прима обрезање, па се тиме не нарушава Закон Мојсејев, зашто се на мене гњевите што цијелога човјека излијечих у суботу? Не судите по изгледу, него праведан суд судите. Тада говораху неки од Јерусалимљана: Није ли то онај кога траже да убију? И гле, говори слободно и ништа му не веле. Да стварно не дознаше наши главари да је он заиста Христос? Али овога знамо откуда је; а Христос када дође, нико неће знати откуда је. Тада Исус повика у храму учећи и говорећи: И познајете ме и знате откуда сам; и сам од себе нисам дошао, него је истинит Онај који ме посла, којег ви не знате. Ја га знам, јер од њега јесам, и Он ме посла. Тада тражаху да га ухвате, и нико не метну на њега руку, јер још не бјеше дошао час његов. А од народа многи повјероваше у њега, и говораху: Када дође Христос, зар ће више знамења чинити него овај што учини? Чуше фарисеји да народ о њему тако говори, и послаше фарисеји и првосвештеници слуге да га ухвате.

Народ: Слава теби Господе, слава теби.

Чтец:

Не напусти нас до краја, ради Имена Твога Светога, и не раскини завет Твој, и не удаљи милост Твоју од нас, ради Аврама љубљенога Твога, и ради Исака слуге Твога, и Израиља светога Твога.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Моисей ли даде вамъ законъ и никтоже отвасъ творитъ закона. Что мене ищите ѹбѣтити Отвѣща народъ и рече: еси ли имашь кто тебе ищетъ ѹбѣтити Отвѣща Иисусъ и рече имъ: едино дло сотворихъ, и вси дивитеса: сего ради Моисей даде вамъ обрзаніе, не тако от- Моисеа естъ, но отъ отца: и въ сѣботѣ обрзаете челоука: аще обрзаніе приемлетъ челоукъ въ сѣботѣ, да не разоритса законъ Моисеовъ: на мѣа ли гнѣветса, тако всего челоука зарава сотворихъ въ сѣботѣ Рече ѹбо Иисусъ: еше мало времѣа съ вами есмь, и идѣ къ пославшемъ мѣа: взыщете мене, и не обрщете: и идже есмь азъ, вы не можете принти. Рша же Иудее къ себ: камо сей хошетъ ити, тако мы не обрщемъ его еда въ разсѣаніе еллинское хошетъ ити и ѹчити еллинѣ что естъ сие слово, еше рече: взыщете мене, и не обрщете и идже есмь азъ, вы не можете принти не сдѣнте на лица, но праведный сдѣз сдѣнте. Глаголахъ ѹбо ицын от- Нерѣсалиманъ: не сей ли естъ, егоже ищѣтъ ѹбѣтити и се, не обнѣдѣста глаголетъ, и ницегоже емъ не глаголетъ: еда како ѹбѣтити разѹмша книзи, тако сей естъ Христоуъ но сего вмы, откѣдѣ естъ: Христоуъ же егда приндетъ, никтоже вѣтъ, откѣдѣ бѣдетъ. Воззва ѹбо въ церквѣ ѹча Иисусъ и глагола: и мене вѣте, и вѣте, от-кѣдѣ есмь: и о себ не приндохъ, но естъ истиненъ пославый мѣа, егоже вы не вѣте: азъ вѣмъ его, тако отнего есмь, и той мѣа посла. Никахъ ѹбо, да имѣтъ его: и никтоже возложн на нь рѣкн, тако не ѹ б пришелъ часъ его. Мнози же от- народа вробаша въ него, и глаголахъ, тако Христоуъ, егда приндетъ, еда болша знаменѣа сотворитъ, таже сей творитъ слышаша фарисее народъ ропщѣщъ о немъ сѣа: и послаша фарисее и архіерее сѣдѣн, да имѣтъ его.

Лѣкъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

По скончанїи же чтенїа чтецъ глаголетъ:

Не предаждь насъ до конца, ѣмене твоегѡ ради, и не разорн завѣта твоегѡ, и не ѡстави мѣти твоеѡ ѡ насъ, авраѣма ради возлюбленнагѡ ѡ тебе, и за ісаѣа раба твоегѡ, и іѣаа сѣаго твоегѡ.

Сѣый бже, сѣый крѣпкій, сѣый безмертвый, помнѣи насъ. Трїжды.

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣ.

Пресѣла трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззакѡнїа наша: сѣый, посѣти и исцѣли немощн наша, ѣмене твоегѡ ради.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣ.

Оче нашъ, ѣже сѣи на нѣсѣхъ, да свѣтитса ѣма твоѡ, да приндетъ црѣтвѣе твоѡ: да бѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на нѣсн и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во исѹшенїе, но избави насъ ѡ лѣкавагѡ.

Сѣенникъ:

Ѣкѡ твоѡ сѣтъ црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и сѣагѡ дхѣ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

Чтецъ: ѡмнѣ.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешне милујеш, Који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

16 поклона с молитвом Св. Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми (Поклон велики)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Чтец: Амин.

И Отпуст.

Кондакъ великіа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесѣніа:

Паче владницы блаже, беззаконнобавъ, слезъ тѣхъ никакоже тебе принесохъ: но молчаніемъ молаша припадаю ти, любовію ѡблобызаа пречѣтен твою нозѣ, ѣкѡ да ѡставленіе мнѣ ѣкѡ вѣка подаи долговъ, зовещи ти спсе: ѡ скверныхъ дѣлъ моихъ нзбави ма.

Гдн помилди, м.

Иже на всакое время, и на всакій часъ, на нбсн и на землн поклонаемый и славымый хрѣте бже, долготерпеливе, многомилтнве, многоблгодѣробне, иже праведныа любави, и грѣшныа милудави, иже вса зовыи ко спсенію ѡбѣщаніа ради бдущихъ благъ: самъ гдн, прїимн и наша въ часъ сей млтвы, и исправи жнеотъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡбвати, тѣлесѣ ѡчисти, помыслѣніа исправи, мыслн ѡчисти, и нзбави насъ ѡ всакіа скорбн, зѡлѣ и болѣзней: ѡградн насъ стѣми твоими аглы: да ѡполченіемъ нхъ соблюдаемн и наставаемн, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ радѡмъ непрестѡпныа твоѣѣ славы, ѣкѡ блгословенъ єси во вѣкн вѣкѡвъ, амінъ.

Гдн помилди, трижды.

Слава оцѣ и сиу и стѡму дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ. амінъ.

Чтнѣйшю херувїмъ, и славѣйшю безъ сравненіа серафїмъ, безъ истаѣніа бга слова рѡждшю, сщщю бцѣ тѣ величавъ.

Именемъ гднимъ блгословн, ѡтче.

Сщєнникъ возгласъ:

Бже, оцѣдри ны, и блгословн ны, просвѣтн лице твоѣ на ны, и помилди ны.

Чтѣцъ: Амінъ.

И глаголетъ сщєнникъ млтвѣ прѣнагѡ ѡфрема:

Гдн и вѣко животѣ моегѡ, дхъ радности, оубыніа, любочалїа и празднословїа не даждь ми. [Поклонъ великіи.]

Дхъ же цѣломудрїа, смиреномудрїа, терпѣніа и любвѣ дарди ми рабѣ твоемѣ.

[Поклонъ великіи.]

Бн гдн црѣ, дарди ми зрѣти моѣ прегрѣшенїа, и не ѡсудѣти брата моегѡ: ѣкѡ блгословенъ єси во вѣкн вѣкѡвъ. [Поклонъ великіи.]

Чтѣцъ: Амінъ.

И глаголетъ млтвѣ сн великагѡ васїла:

Вѣко гдн, иже хрѣте бже нашъ, долготерпѣвыи ѡ нашихъ согрѣшенїихъ, и даже до нынѣшнагѡ часа приведи насъ, вонъже на животворащемъ дрѣвѣ вѣса, блгоразмному разбѡнникѣ, иже въ рѣн пѡтесотворилъ єси вхѡдъ, и смѣртїю смѣртъ разрѡшилъ єси, ѡчисти насъ грѣшныхъ и недостѡпныхъ рѣвъ твоихъ. согрѣшихомъ бо и беззаконнобавомъ, и нѣсмы достѡпни возвратн очесѣ наша и воззрѣти на высотѣ нбндо: занѣ ѡставнхомъ пѡть правды твоѣѣ, и ходихомъ въ болахъ сердѣцъ нашихъ. но молимъ твою безмѣрнѡ блгостъ, пощадн насъ гдн, по множествѣ млти твоѣѣ, и спси насъ имене твоегѡ ради стѣгѡ, ѣкѡ ичезѡша въ сѣтѣ днїе наши, и зми насъ и зъ рѣкн сопрѡтивнагѡ, и ѡставн намъ грѣхн наша, и оумертвн плотскѡе наше мѣдрѡванїе, да вѣтхаго ѡложнвшн человека, въ нѡваго ѡблечемса: и тебе поживемъ нашему вѣцѣ, и блгодѣтелю, и тѣкѡ твоимъ послѣдующе повелѣніемъ, въ вѣчныи покой достигнемъ, и дѣже єсть всѣхъ вселѡщнхѣсѣ жилище, тѣ бо єси воистиннѣ истинное веселїе и радостъ любавиныхъ тѣ хрѣте бже нашъ, и тебе слава возсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ, и пресѣтымъ, и блгїмъ, и животворащимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ, амінъ.

ИЗОБРАЗИТЕЉНА

Треба знати, да у Велику Четрдесетницу не говоримо Изобразитељне Псалме. Него, по молитви: Владико, Господе, Исусе Христе (Деветога часа), почињемо одмах Блаженства, и то прво чредни хор: Помени нас, Господе... са умилним певањем, на глас 8. И одмах: Блажени сиромашни духом... На крају пак стихова, сјединивши се два хора, говоре овако: Помени нас, Господе... гласно.

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.
Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени чистим срцем, јер ће Бога видети.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојаке рђаве речи, мене ради.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Радуйте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Стих: Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме. (Велики поклон)

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме. (Велики поклон)

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме. (Велики поклон)

Чтец: Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети.

Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

ИЗЪБРАЗИТЕЛЬНАА.

По мѣтвѣ поэтѣ оучиненный ликъ со сладкопѣніемъ, во гласѣ ѿ:

Во црѣтвѣ твоѣмъ помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Блженн нѣщѣи дѣхомъ, ѡакъ тѣхъ ѡстѣ црѣтѣ нѣное.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Блженн плѣщѣи, ѡакъ тѣи оутѣшатѣа.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Блженн крѣтѣи, ѡакъ тѣи наследѣатѣ зѣмлю.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Блженн ѡчѣщѣи и жѣждѣщѣи правды, ѡакъ тѣи насытѣатѣа.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Блженн мѣтѣи, ѡакъ тѣи помилѣовани бѣдѣтѣа.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Блженн чѣстѣи сѣрдѣемъ, ѡакъ тѣи бѣа оузраѣтѣа.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Блженн мироѣѣрѣи, ѡакъ тѣи сынове бѣѣи нареѣдѣтѣа.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Блженн и згнѣни правды радѣи, ѡакъ тѣхъ ѡстѣ црѣтѣ нѣное.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Блженн ѡстѣ, ѡгда понѣѣатѣ вѣмъ, и и зженѣтѣ, и рекѣтѣ всѣмъ соломъ глагѣмъ, на вы лѣдѣе менѣ радѣи.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Рѣдѣѣтѣа и веселѣтѣа, ѡакъ мзда вѣша многа на нѣсѣхъ.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

Слава ѡцѣ и сѣи и сѣомѣ дѣхѣ.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

И нынѣ и прѣсѣи и во вѣки вѣкѣмъ, ѡмѣнь.

Стѣхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ.

И ѡба лика поѣтѣ со сладкопѣніемъ:

Помани насъ гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ. [Поклонѣ великѣи.]

Помани насъ вѣко, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ. [Поклонѣ великѣи.]

Помани насъ сѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣ твоѣмъ. [Поклонѣ великѣи.]

Чтѣѣ: Лѣкъ нѣный поѣтѣ тѣа, и глагѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ саваѣдѣ, испѣль нѣо и зѣмля славы твоѣа.

Стѣхъ: Прѣстѣпѣтѣ кѣ немѣ и прѣсѣтѣтѣа, и лиѣца вѣша не постѣдѣатѣа.

Лѣкъ нѣный поѣтѣ тѣа, и глагѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ саваѣдѣ, испѣль нѣо и зѣмля славы твоѣа.

Слава ѡцѣ и сѣи и сѣомѣ дѣхѣ.

Лѣкъ сѣхъ ѡглѣ и ѡрѣаглѣ, со всѣми нѣными сѣлами поѣтѣ тѣа, и глагѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ саваѣдѣ: испѣль нѣо и зѣмля славы твоѣа.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Исповедање вере

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносуштног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, отпусти, опрости, Боже, сагрешења наша, вољна и невољна, она у речи и делу, она у знању и незнању, она у дану и ноћи, она у уму и помисли, све нам опрости, као Благ и Човекољубив.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Слава: Са Светима упокој, Христе, душе слугу Твојих, где нема бола, ни жалости, ни уздисања, но где је живот бесконачни.

И сада: Непостидна Заштитнице хришћана, незаменљива пред Творцем Посреднице, не презри гласе мољења нас грешних, него као Блага притекни у помоћ нама који Ти са вером вапијемо: Пожури на молитву и похитај на умољавање, Богородице, свагдашња Заштитнице оних који Те поштују.

Господе помилуј (40 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмїнь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бѣга оца вседержїтеля, творца небъ и земли, видимымъ же вѣсѣмъ и невидимымъ. и во єдинаго гда їиса хрїта, сїна бжїа, єдннороднаго, ѣже ѡ оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкхъ: свѣта ѡ свѣта, бѣга истинна ѡ бѣга истинна, рожденна, не сотворенна, єднносѣщна оцу, ѣмже вса быша. насъ ради человекъ, и нашегѡ ради спасенїа, шедшаго съ небъ, и воплотївшагося ѡ дха сїа и мрїи дѣвы, и во человекъ шавша. распятаго же за ны при понтїйскѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третїй день по писанїемъ. и возшедшаго на небъ, и сѣдѣщаго ѡдеснѡ оца. и пакн грядущаго со славою, судїти живымъ и мертвымъ, єгѡже црїтїю не бдетъ конца. и въ дха сїаго, гда, животворящаго, ѣже ѡ оца исходящаго, ѣже со оцемъ и снѡмъ спокланяема и славаема, глаголашаго пррѡкн. во єдинѡ сѣдѣно соборнѡ и апльскѡ црковь. исповѣдѡ єдино крїщенїе, во ѡставленїе грѣхѡвъ. чаю воскресїа мертвыхъ: и жїзни будущагѡ вѣка. ѿмїнь.

Ослабн, ѡстабн, протн бже прегрѣшєнїа наша, вольнаа и невольнаа, ѣже въ словѣ и въ дѣлѣ, ѣже въ вѣдѣнїи и не въ вѣдѣнїи, ѣже во дни и въ ночи, ѣже во оумѣ и въ помышленїи: вса намъ протн, ѣкѡ блгъ и члвкѡлюбєцъ.

Оче нашъ, ѣже єси на небъхъ, да сватїтсѡ ѣма твоє, да прїдетъ црїтїе твоє: да бдетъ вола твоа, ѣкѡ на небъ и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесь, и ѡстабн намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡстабляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введн насъ во искушенїе, но избавн насъ ѡ лкавагѡ.

Сщєнникъ:

Ѧкѡ твоє єсть црїтво и сїла и слава, оца и сїа и сїагѡ дха, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтєцъ: ѿмїнь.

Кондакъ великїа среды, гласъ д. Подобенъ: Вознесїица:

Паче владнїцы блаже, беззаконнобавъ, слєзъ тѣчы никакоже тебе принесѡхъ: но молчанїемъ молаца припадаю тн, любѡвїю ѡблѡбызала пречїтѣн твои нозѣ, ѣкѡ да ѡставленїе мнѣ ѣкѡ блка подаи долговъ, зовущѡ тн спсе: / ѡ скверныхъ дѣлз моїхъ избавн мѡ.

Глаголемъ же и кондакъ храма сїагѡ, или сїыа.

Слава оцу и снѡ и сїомѡ дхѡ.

Гласъ и: Со сїымн оупокѡн хрїтѣ, души рѣзъ твоихъ, идѣже нѣсть болѣзнь, ни печаль, ни воздыханїе, но жїзнь безконечнаа.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмїнь.

Кондакъ храма, вѣы. Ѧще же нн, глаголемъ, гласъ є:

Предстательство хрїтіанъ непостыдное, ходатайство ко творцу непреложное, не презри грѣшныхъ моленїй гласы: но предвари ѣкѡ блгаа на поможь насъ, вѣрнѡ зовущихъ тн: оускорн на млтвѡ, и потщїса на оумоленїе, предстательствующи прїснѡ бже, чтѡщихъ тѡ.

Гдн помїлдн, м.

Слава оцу и снѡ и сїомѡ дхѡ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмїнь.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

И уобичајених 16 поклона, са молитвом Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

И када устанемо (од поклона), почиње предстојатељ Вечерњу: Ходите, поклонимо се... (3 пута. И Предначинатељни /=Почетни/ Псалам (103).

Господе, помилуј. (12 пута.)

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наш; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. (12 пута.)

И Молитва:

Свесвета Тројице, Једносуштна Сило, нераздељиво Царство, Узроче свих добара, покажи благовољење и на мени грешном; утврди, уразуми срце моје, и сву моју одузми нечистоту; просвети моју мисао, да увек славим, певам и поклањам се, и говорим: Један је Свет, Један Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

Слава, И сада, и бива Отпуст.

Чтнѣишю херувѣмз, и славиѣишю безъ сравненїа серафѣмз, безъ истлѣнїа бѣга слова рождашю, сщю ецѣмъ тѣмъ величѣемз.

Именемз гднимъ бѣгословѣн, Отче.

Сщеникз:

Бже, оучедри ны, и бѣгословѣн ны, просвѣти лице твоє на ны, и помилуй ны.

Чтѣцз: **Имѣнь.**

И глаголетз сщеникз мѣтвѣмъ рѣбѣнаго ѡфрема:

Гдн и вѣко живота моего, дхъ праздности, оубиїа, любоначїа и празднословїа не даждь ми. **[Поклонз великїй.]**

Дхъ же цѣломудрїа, смиреномудрїа, терпѣнїа и любвѣ даруй ми рабѣ твоемѣ.

[Поклонз великїй.]

Бн гдн црѣ, даруй ми зрѣти моѣ прегрѣшѣнїа, и не ѡсуждати брѣта моего: ѣкво бѣгословѣнз сн во вѣки вѣкѡвз. **Имѣнь. [Поклонз великїй.]**

Тѣже малыхъ поклонѡвз бѣ, глаголюще себѣ втѣмъ на кїждо поклонз: Бже, ѡчїсти мѣ грѣшнаго.

И пакн, скончѡвз поклоны, глаголемз мѣтвѣмъ всѣмъ вышепїсаннѣю: Гдн и вѣко живота моего: **И поклонз єдинз великїй.**

Чтѣцз: **Имѣнь.**

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмертнїи, помилуй насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвз. **Имѣнь.**

Престѣа трѣце, помилуй насъ: гдн, ѡчїсти грѣхнѣ нашѣ: вѣко, прости беззакѡнїа нашѣ: стѣи, прости и исцѣли немощннѣ нашѣ, ѣмене твоегѡ ради.

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвз. **Имѣнь.**

Отче нашъ, ѣже сн на небѣхъ, да свѣтитѣа ѣма твоє, да прїдетѣа црѣтѣе твоє: да бѣдетѣа вола твоѣ, ѣкво на небѣхъ и на землїи. хлѣбъ нашъ насущнїи даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долгнѣ нашѣ, ѣкоже и мы ѡставаемъ должнїкѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣкаваго.

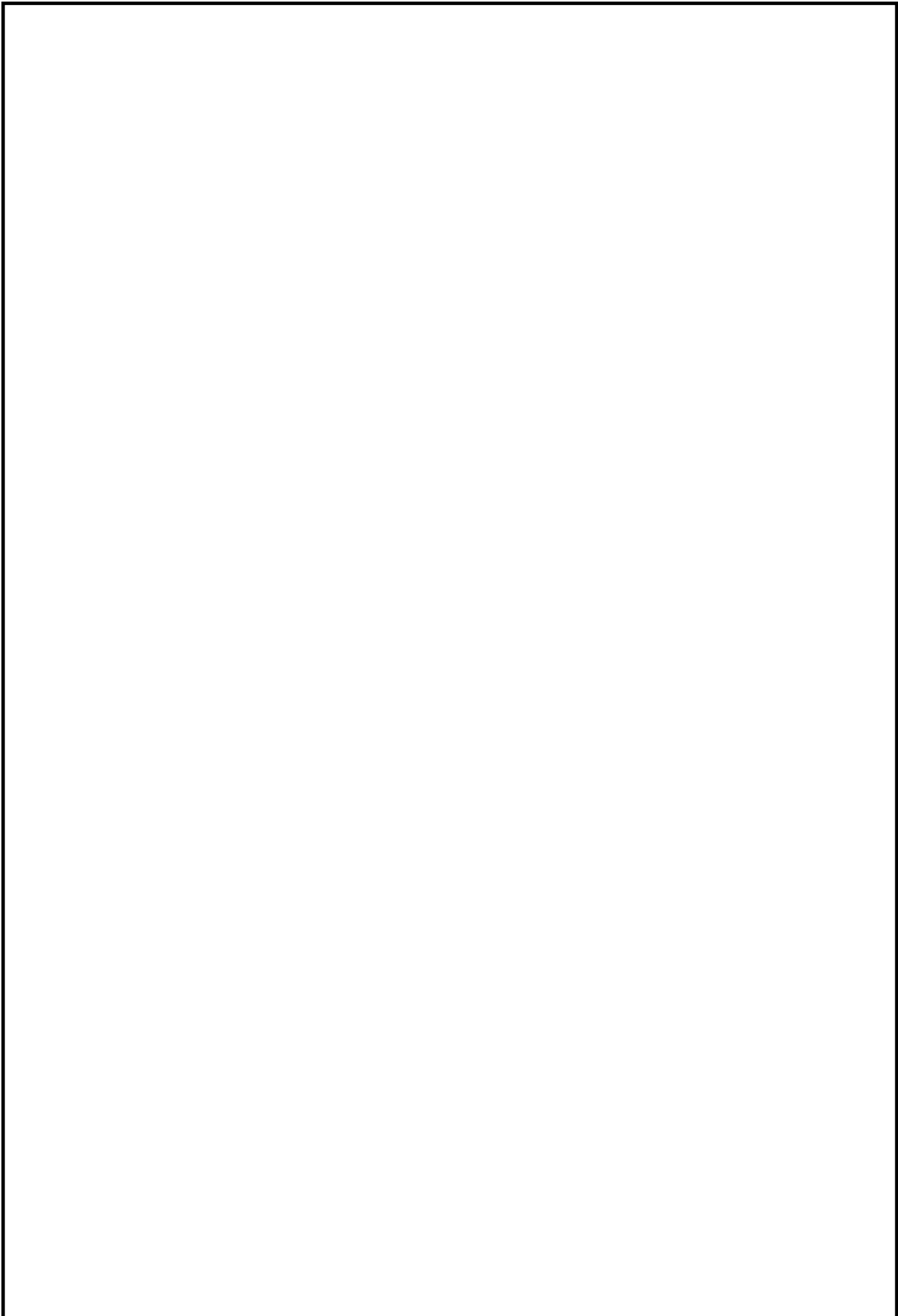
Сщеникз:

ѣкво твоє сщѣе црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и стѣаго дхѣ, нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвз.

Чтѣцз: **Имѣнь. Гдн помилуй, бѣ.**

И мѣтвѣмъ:

Всестѣа трѣце, єдиногѡщнаа державо, нераздѣльное црѣтво, всѣхъ бѣгнхъ внна, бѣговоли же и ѡ мнѣ грѣшнѣмъ, оутверди, вразуми сердце моє, и всѣмъ моѣмъ ѡмнїи сквернѣмъ. просвѣти моє мѣсль, да вѣндъ славою, поѡ и поклонѣюся, и глаголю: **єдинз стѣз, єдинз гдѣ, иисъ хрѣтѡсз, во славу бѣга оцѣа, имѣнь.**

Сщѣнникъ: Премѣдрость.

Анкъ: Достойно ѣсть, ѿкъ воистиннѣ, вѣжнѣти тѣ бѣѣ, пригноблѣннѣю и пренепорочнѣю, и мѣръ бѣа нашегѣ.

Сщѣнникъ: Престѣла бѣе, спасѣ насѣ.

Анкъ: Чтнѣншѣю херувѣмъ, и славноѣншѣю безъ сравненѣа серафѣмъ, безъ истлѣнѣа бѣа слова рѣждшѣю, свѣдѣю бѣѣ тѣ величѣемъ.

Сщѣнникъ:

Слава тебѣ хрѣтѣ бже, оупованѣе наше, слава тебѣ.

Анкъ: Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. аминь. Гдѣ помнѣнѣ, **трѣжды.** Блгословѣ.

И вѣстѣ ѿпѣста глаголетѣ настоѣтель мѣтѣ: Вѣко многомѣтнѣе: вѣдѣ до концѣ.

Сѣн же глаголемѣн мѣ ннѣцѣ падше на зѣмлю, молнмѣ:

Вѣко многомѣтнѣе, гдѣ иже хрѣтѣ бже насѣ, мѣтѣами всепрѣчѣтѣа вѣчѣы нашеа бѣѣы, и пригнобѣы марѣн: снѣю чтнѣагѣ и живѣотворѣагѣа крѣтѣ: предстѣтельствѣы чтнѣхъ нѣнѣхъ снѣз безплѣтнѣхъ: чтнѣагѣ славноагѣа прѣрока, прѣтечнѣ и крѣтѣтелѣа іѣанна: стѣхъ славнохъ и всехвѣльнѣхъ апѣлѣ: стѣхъ славнохъ и добропѣвѣднѣхъ мѣченнѣкѣвъ: прѣвѣнѣхъ и вѣгонѣнѣхъ оцѣцѣа наснѣхъ: стѣхъ и правѣднѣхъ бѣоотѣцѣа, іѣакѣма и анны, и вѣтѣхъ тѣонѣхъ стѣхъ, блгопрѣѣтнѣ сотворѣнѣ мѣтѣа насѣ. дѣрѣнѣ намѣ ѿставленѣе прѣгрѣшенѣнѣ наснѣхъ. покрѣнѣ насѣ крѣвомѣа крнѣтѣ тѣоѣю. ѿженѣ ѿ насѣ всѣакого врага и сопѣстѣа. оумнѣнѣ насѣ жнѣзнь. гдѣ, помнѣнѣ насѣ, и мѣрѣа тѣоѣнѣ, и сѣнѣ дѣшы насѣа, ѿкъ блгѣа и члѣвѣколюбѣецѣа.

И по исполненѣнѣ тѣа, намѣа вѣстѣавшѣмъ, прѣклонѣетѣа и тѣоѣа сѣмъ кѣ брѣтѣнѣ, и прѣсѣнтѣа процѣнѣа, глагола:

Блгословѣнѣте оцѣы сѣнѣ, и прѣстѣнѣте мнѣ грѣшномѣ, ѿже согрѣшнѣхъ во всѣнѣ жнѣзнѣ моѣнѣ, и во всѣнѣ стѣнѣа чѣтыредѣсѣтнѣцѣа, слѣвомѣа, дѣломѣа, помышленѣнѣемъ, и вѣтѣми моѣми чѣвѣствѣы.

Брѣтѣамъ же ѿвѣщѣавшѣмъ: Бѣзѣ да прѣстѣнѣтѣа тѣа чѣстнѣнѣнѣ оцѣе.

Тѣаже прнхѣдѣтѣа и брѣтѣа двѣ двѣ, прѣсѣнтѣа подѣбнѣа и тѣнѣа процѣнѣа, глаголюще:

Прѣстѣнѣ ма оцѣе сѣнѣнѣ: и прѣчѣе, ѿкоже вѣше пнѣсѣа.

И прѣѣмше процѣнѣе, ѣдемъа вѣа кѣлѣнѣ насѣа, и молчѣмъа до чѣлѣа вѣчѣрнагѣа. Вѣа собѣрнѣхъ же храмѣвѣхъ и прнхѣдѣнѣхъа рѣсхѣдѣа не бѣвѣетѣа: но по процѣнѣнѣа трѣзѣонѣа вѣа двѣнѣ.

ВЕЧЕРЊЕ

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје), кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је до века слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Начало вечерни

Діаконъ: Благословѣнъ, вѣко.

Сщєнникъ: Благословѣно црѣтво, оца и сѣна и сѣгашо духа, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ.

Аиъ: Аминь.

Прїидите, поклонимъ црѣви нашему бгу.

Прїидите, поклонимъ и припадѣмъ хрѣсту, црѣви нашему бгу.

Прїидите, поклонимъ и припадѣмъ самому хрѣсту, црѣви и бгу нашему.

Щаломъ рг.

Благословѣнъ душе моа гда: гди бже мой, возвеличился еси свѣло, во исповѣданіе и во велелѣпоту величился еси. оубавиши свѣтомъ яко ризю, простирани нбо яко кожъ. покрывани водами превиспереннаа твоа, полагаи облаки на возхожденіе свое, ходи на крилу вѣтрѣню. творани аглы твоа духи и слуги твоа пламень огненный. обновани зѣмлю на тверди еа, не преклонитца во вѣки вѣка. бездна, яко риза оубавиши еа, на горахъ станишъ воды. ѿ запреченїа твоего побѣгнушъ, ѿ гласа грома твоего оубоатца. возходатъ горы, и низходатъ пола во мѣсто, еже обновавъ еси имъ. предѣла положиавъ еси, егуже не прѣидутъ, ниже обрататца покрѣти зѣмлю. посылаи источники во дѣрѣвахъ, посреде горъ проидутъ воды. напаяютъ вса свѣри сельныа, ждотъ онагри во жаждѣ твои. на тыхъ птицы нбныа привитаютъ, ѿ среды каменїа дадутъ гласъ. напаяи горы ѿ превисперенныхъ твоихъ, ѿ плода дѣла твоихъ насытитца зѣмля. прозаваяи травѣ скотѣмъ, и злакъ на службѣ чловекомъ, и звестн хлѣбъ ѿ земли. и вно вселишъ сердце чловека, оумастити лице елемъ, и хлѣбъ сердце чловека оукрѣпятъ. насытитца древа польскїа, кедрн лїбанстїн, иже еси насадилъ. тамъ птицы вогнездадѣтца: ердаево жилище предводительствоветъ имн. горы вышкїа еленемъ, камень прѣжнще злцемъ. сотворилъ еси лнѣ во времена, солнце позна западъ свой. положиавъ еси тьму, и бысть нощь, во неже проидутъ вса свѣрие дѣрѣвни: кумни рыкающїи вохитити, и зыскати ѿ ега пищу себе. вози солнце, и обраташа, и во лѣжахъ твоихъ лягутъ. и зыдетъ чловекъ на дѣло свое, и на дѣланіе свое до вечера. яко возвеличился дѣла твоа гди, вса премудростїю сотворилъ еси: исполни зѣмля твари твоеа. и море великое и пространное, тамъ гди, иже несть числа, живѣтнаа малаа съ великими. тамъ кораблї преплаваютъ, смїи сїи, егуже создавъ еси ргитца емѣ. вса къ тебе чаютъ, дати пищу имъ во блго время. давшъ тебе имъ, соберутъ: ѿвершшъ тебе ркѣ, всацескаа исполнатца блгости. ѿвращшъ же тебе лице возматѣтца: ѿнмешн духъ ихъ, и исчезнутъ, и во персть свою возврататца. пошешн дха твоего, и созиждѣтца, и обновиши лице земли. бди слава гдина во вѣки, возвеселитца гдѣ ѿ дѣлѣхъ твоихъ: призрани на зѣмлю, и творани ѿ трастїна: прикасаиши горами, и дыматца. воспои гдѣи во животѣ моемъ: пою бгу моему, дондеже есмь. да оуладитца емѣ всегда моа, азъ же возвеселюся ѿ гдѣ. да исчезнутъ грѣшницы ѿ земли, и беззакѣнницы, якоже не быти имъ: блгословѣнъ душе моа гда.

Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ.
Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Појац: Господ помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Појац: Господи помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Појац: Господ помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или: високопреосвештеног митрополита, или: преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Појац: Теби Господе.

Солнце позна западъ свой: положи азъ сѣи тьмѣ и бысть нощь. ѿкъ возвеличаша дѣла твоѧ гдѣ, всѧ премудростїю сотвори азъ сѣи.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковѣ. аминь.
 Аллѣлуїа, аллѣлуїа, аллѣлуїа, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Таже ѡктенїа великаа.

Дїаконъ: Мнромъ гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасенїи дшшз нашнхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ мнрѣ всегѡ міра, блгоустоанїи сѣхъ бжїихъ црквѣй, и соединенїи вѣхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ стѣмъ храмѣ сѣмъ, и сз вѣрою, блгоговѣнїемъ и стрѣхомъ бжїимъ входащнхъ бонь, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ стѣншемъ правнтельствѣющемъ снѡдѣ, [и ѡ мнтрополїтѣ нашемъ, **лїкъ,** ѡгѡже ѡбласть,] четнѣмъ пресвѣтерствѣ, во хртѣ дїаконствѣ, ѡ всемъ причтѣ и людехъ. гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ градѣ сѣмъ, [**лїкъ въ монастырѣ:** Ѡ стѣнѣ ѡбнтелн сѣй,] всѧкомъ градѣ, странѣ, и вѣрою жнвѣщнхъ въ нїхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ блгостворенїи воздхѡвъ, ѡ нзобнлїи плодѡвъ земныхъ, и временѣхъ мнрныхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ плавающнхъ, пшешествѣющнхъ, недвгѡщнхъ, стрѣждѡщнхъ, плѣненнхъ, и ѡ спасенїи нхъ. гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Ѡ нзбавнчнса намъ ѡ всѧкїа скорбн, гнѣва и нжды, гдѣ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Застѡпн, спасн, помнлди, и сохрнн насъ бже, твоєю благодѣтїю.

Лїкъ: Гдѣ помнлди.

Дїаконъ: Престѡю, прѣчѣдѡю, преблгословеннѡю, славною влчцѣ нашѣ бцѣ и прснодѣѣ мрїю со всѣмн стымн поманѡвше, самн себе, и дрѡгздрѡга, и весь жнвѡтз нашз хртѣ бгѣ предадїмъ.

Лїкъ: Тебѣ гдѣ.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појац: Амин.

На: Господе Тебе зовем, **узимамо стихове на 10. И певамо стихире самогласне дана 4 по двапут, а две по једном, глас 1.**

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих -жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двер ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завах ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Стих: Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје. Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

Глас 4.

Тебе Дјевиног Сина, блудница познаде као Бога, говораше у плачу вапијући, као она која је починила дела достојна суза: Разреш ми дуг, као ја плетенице, заволи ону која је љубила, с правом омрзнуту, и слично цариницима проповедаћу Те, Добротворе Човекољубче.

Стих: Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој. Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

Возглашеніе:

Гѣко подобаетъ тебѣ всѣкаа слава, честь и поклоненіе, оцѣ, и сѣ, и соумъ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Ліка: лмннь.

Таже поэмъ Гди воззвахъ, въ гласъ ѿ:

Гди, воззвахъ къ тебѣ, оубыши ма. оубыши ма гди.

Гди, воззвахъ къ тебѣ, оубыши ма: конми гласѣ моленіа моего, / внигда воззвати ми къ тебѣ. оубыши ма гди.

Да исправитса мѣтва моа, гакъ кадило предъ тобою, воздѣаніе рѣкѣ моею, жертва вечернаа. оубыши ма гди.

И по чинѣ стѣхѣ:

Положи, гди, храненіе оустѣмъ моимъ, и дверь ѡграженіа ѡ оустнѣхъ моихъ. не оуклони сердце мое въ словеса лѣкавствіа, нещевати внигы ѡ грѣсѣхъ. съ человѣки дѣлающими беззаконіе, и не сочтѣса со избранными ихъ. накажетъ ма праведникъ мѣтѣю, и ѡблчѣтъ ма: елей же грѣшнаго да не намаститъ главы моеа. гакъ ещѣ и мѣтва моа во блговоленіихъ ихъ, пожертвы быша при камени сѣдѣ ихъ. оубышатса глаголи мои, гакъ возмогѣша: гакъ тѣла земли прѣдѣса на землю, расточѣшася кѣсти ихъ при аѣ. гакъ къ тебѣ гди, гди, очѣ мои, на тѣ оуповахъ, не ѡнми дѣшѣ мои. сохрани ма ѡ сѣти, юже сотавѣши ми, и ѡ соблюзи дѣлающихъ беззаконіе. падѣтъ во мрежѣ свою грѣшницы: едѣнъ есмь азъ, дондеже прѣидѣ.

Гласомъ моимъ ко гдѣ воззвахъ, гласомъ моимъ ко гдѣ помолѣса. пролиѣ предъ нимъ моленіе мое, печаль мою предъ нимъ возвѣщѣ. внигда исчезати ѡ мене дхѣ моему, и ты позналъ еси стѣзи моа. на пѣти есмъ, по немѣже хождѣхъ, скрѣши сѣть мнѣ. смотрѣхъ ѡдеснѣю и возгладѣхъ, и не бѣ знааніе мене. погнѣе бѣгство ѡ мене, и нѣсть възысканіе дѣшѣ мое. воззвахъ къ тебѣ гди, рѣхъ: ты еси оупованіе мое, часть моа еси на земли живѣихъ. конми моленію моему, гакъ смирихса сѣлѣ: избави ма ѡ гонѣщихъ ма, гакъ оукрѣпѣшася паче мене.

На ѿ: Изведи изъ темницы дѣшѣ мое, исповѣдатса имени твоему.

Поставимъ стѣхѣвъ ї и поэмъ самогласны, гласъ ѿ:

Тебѣ дѣва сѣа, влѣдница познавши еѣа, глаголаше, въ плѣчи молѣщиса, гакъ слѣзъ достѣйнаа содѣлавшаа: разрѣши долгъ, гакже и азъ власы: возлюбѣ любащѣю, праведноу ненавидимѣю, и блѣзъ мытарей тебѣ проповѣмъ, блгодѣтелю члѣвколюбче.

Стѣхъ: Мене ждѣтъ праведницы, дондеже воздѣши мнѣ.

Многощѣнное мѣро влѣдница смѣси со слезами, и изліа на прѣчѣти нѣзѣ твои, ѡблѣбывающѣ: ѡнѣю ѣте ѡправдалъ еси, нами же прощѣніе дарѣши, пострадавѣи ѡ насъ, и сѣи насъ.

На ѿ. Стѣхъ: Изъ глубины воззвахъ къ тебѣ гди, гди, оубыши гласъ мой.

Глас 5. Скупоцено миро, блудница помеша са сузама, и изливаше на пречисте ноге твоје, љубећи их; њу си одмах оправдао, а нама опроштај даруј, који си нас ради пострадао, и спаси нас.

Стих: Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

О Јудине несреће! Гледаше блудницу која целиваше стопе, и размишљаше лукаво о издаји целивом. Она плетенице развеза, а он се гњевом свезиваше, носећи уместо мира злосмрадну злоћу; јер завист не зна да претпостави корисно. О Јудине несреће! од које избави Боже душе наше.

Стих: Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.

Глас 2. Грешница отрча к миропродавцу, да купи миро скупоцено да помаже Добротвора, и миропродавцу вапијаше: дај ми миро да помажем и ја Онога који је очистио све грехе моје.

Стих: Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

Глас 6. Погружена у греху, пронађе Те пристаниште спасења, и помешавши миро са сузама, Теби вапијаше: Види Ти који примаш покајање сагрешивших. Но Владико, спаси ме од буре греха, ради велике твоје милости.

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израиљ на Господа. Данас Христос долази у дом фарисејев, и жена грешница приступивши к ногама, превијаше се вапијући: Види погружену у греху, очајну због својих дела, које се не гнуша твоја доброта; и дај ми Господе опроштај зала мојих, и спаси ме.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Пружи блудница косу Теби Владици, пружи Јуда руке безаконцима. Ова да прими опроштај, онај да прими сребрнике. Зато вапијемо Теби проданоме који си нас ослободио, Господе, слава Теби.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Приступи жена злосмрадна и нечиста, сузе лијући на ноге твоје, Спасе, страст исповедајући: Како да погледам на Тебе, Владико, јер си сам дошао да спасеш блудницу. Подигни ме из дубине умрлу, који си Лазара четвородневног васкрсао из гроба. Прими ме кукавну, Господе, и спаси ме.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века. Очајна због живота и стрпљива карактером, миро носећи приступи Теби вапијући: не одбаци мене блудницу, Ти који си се родио од Дјеве; не презри моје сузе, Радости Анђела. Но прими ме покајницу, коју сагрешившу ниси одбацио, Господе, ради велике твоје милости.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Глас 8. Касијанина.

Господе, жена која је пала у многе грехе, осетивши Твоје Божанство, узела је чин мирносице, и ридајући Теби миро пре погребца приноси. Авај мени! говорећи: јер ноћ ми је распаљивање блуда незадрживог, а мрачна и без зрака је жеља греха! Прими моје изворе суза, Ти који облацима изводиш воду мора. Пригни се мојим срдачним уздасима, Ти који си приклонио небеса неизрецивим снисхођењем твојим. Да целивам пречисте ноге твоје, и обришем их опет косом главе моје, од којих се Ева у рају, предвече шум ушима чувши, страхом сакрила. Мноштво грехова мојих, и бездане судова твојих ко ће испитати, Душеспашче Спасе мој, не презри мене, слушкињу твоју, Ти који имаш неизмерну милост.

Вход са Еванђељем.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

Затим: (Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: Прокимен, Псалам 135. Глас 4.

Исповедајте се Богу небесноме, јер је добар, јер је до века милост његова.

Стих: Исповедајте се Богу Богова, јер је до века милост његова.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге Изласка. (Глава 2,11-22.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

И кад Мојсије беше велик, изађе к браћи својој, и гледаше невољу њихову. И виде где некакав Мисирац бије човека Јеврејина између браће његове. И обазрев се и тамо и амо, кад виде да нема никога, уби Мисирца, и закопа га у песак. И сутрадан

Стихъ: ꙗко оутвердѣша мѣтъ ѿгвѣ на насъ, и истина гдѣша пребывають во вѣкъ.

Ѹчѣннаа житїа радн, и оубѣдомаа нрѣва радн, мѣра нолѣщаа прѣстѸпнѣ тебѣ вопїющи: да не ѡвержешн мене блѸднѸю, роднвыиша ѡ дѣвы, да не прѣзрѣши моѣ слѣзы, радосте ѡггѣлшвз, но прїимн ма кающѸюса, юже не ѡрнѣдлз ѿсн согрѣшѸющѸю гдѣн, великіа радн твоѣа мѣтн.

Слѣва оцѸ и снѸ и стѸомѸ дѸхѸ, и нынѣ и прїснѸ и во вѣкн вѣкѸвз. ѡмннѣ.

Гласъ и. Творенїе касїїаны ѣнокннн:

Гдѣн, ѣже во мнѸгїа грѣхн впадшаа женѣ, твоѣ ѡцѸтнѣшаа бжествѸ, мѣронѸснцы взѣмши чннз, рыдѸющи мѣро тебѣ прѣжде погрѣбѣнїа прнноснть: оубѣ мнѣ, глаголющи, ѣакѸ нѸщѣ мнѣ ѣсть разжжѣнїе блѸдѣ невождержѣнна, мрачнѸе же и безлѸдноѸе рѣченїе грѣхѸ. прїимн моѣ истѸчннкн слѣзз, ѣже Ѹблакамы пронзводѣн мѸра вѸдѸ. прнклонїса кз моѣмз воздыхѣнїемз сердѣчнмз, прнклоннвыи нѣса, нензрѣчѣннмз твоѣмз истѸцѣнїемз, да ѡблѸбнжѸ прѣчѣтѣн твоѣн нѸзѣ, и ѡтрѸ сїа пакн главы моѣа влѣбы: ѣже вз рѣн ѣва, по полѸднн, шѸмомз оубѣ ѡгласнѣши, стѸрахомз скрѣса. грѣхѸвз моѣхз мнѸжѣствѣ, и сѸдѣвз твоѣхз бѣзднн ктѸ нзслѣднть; дѸшепѣсче спсе моѣ, да ма твоѸ рабѸ не прѣзрѣши, ѣже безмѣрнѸю ѣмѣнн мѣтѣ.

Тѣже вхѸдз со ѣвлїемз. И сѸѣнннкз, блѣвѣлаа вхѸдз, глаголетз:

БлѸгословѣнз вхѸдз стѸхз твоѣхз, всѣгда, нынѣ и прїснѸ и во вѣкн вѣкѸвз.

Дїаконз глаголетз: ПремѸдрѸстѣ, прѸстн.

Анѣк же:

Свѣтѣ тнхїн стѸїа слѣвы, беземѣтнагѸ, оцѸа нѣнагѸ, стѸагѸ блжѣннагѸ, ѣнсе хрїтѣ, прншѣдше на зѸпадз солнца, внѣвше свѣтѸ вечернїн, поѣмз оцѸа, снѣ, и стѸаго дѸха, бѣа. достѸпннз ѿсн во всѣа врѣменѣ пѣтѸ бытн гласы прѣподѸбнмн, спсе бжїї, жнвѸтз дѸаї: тѣмже мїрз тѣа слѣвнть.

Дїаконз: ВѸнмемз.

СѸѣнннкз: Мнѣрз всѣмз.

Дїаконз: ПремѸдрѸстѣ. ВѸнмемз.

Чтѣцз: Прокїменз, ѸгалѸмз рѣс, гласъ д: ИспѸвѣдѣнїтѣса бѣх нѣномѸ, ѣакѸ блгз, ѣакѸ вз вѣкз мѣтѣ ѿгвѣ. **Стихъ:** ИспѸвѣдѣнїтѣса бѣх богѸвз, ѣакѸ вз вѣкз мѣтѣ ѿгвѣ.

Дїаконз: ПремѸдрѸстѣ.

Чтѣцз: ИсхѸда чтѣнїе. [Глѣва ѣ, ст. ѡлѣв.]

Дїаконз: ВѸнмемз.

Чтѣцз:

Бнстѣ во днн мнѸгїа Ѹны, великз бнвз мѸѸсїей, нзбѣде кз брѣтїамз своѣмз сынѸмз ѣнлѣвнмз: разлѣвз же болѣзнь ѣхз, внѣтѣ челѸвѣка ѿгѸптѣнннн бїюща нѣкогоѸ ѿврѣанннн ѡ брѣтїн ѿгвѣ сынѸвз ѣнлѣвнхз. ѡбозрѣвса же сѣмѸ и ѸвалмѸ, ннкоѸже внѣтѣ: и поразнѣвз ѿгѸптѣннннн, скрѣ ѿгѸ вз пѣсцѣ. нзшѣдз же во вторѸн дѣнѣ, внѣтѣ двѣ мѸжа ѿврѣаннннн бїющнмса, и глагола ѡбнѣдѸщемѸ: чѣсѸ радн ты бїѣши ѣскрѣннаѸо; Ѹнз же рѣчѣ: ктѸ тѣа постѣвн кнѣзѣа и сѸдїѸ надѣ намн; ѣдѣа оубѣтн ма ты хѸщѣши, ѣмже ѡбразомз оубѣнлз ѿсн вчѣрѣа ѿгѸптѣннннн; оубѸбѣса же мѸѸсїей, и рѣчѣ: ѡще

изађе опет, а то се два Јеврејина свађаху, и рече оном који чињаше криво: Зашто бијеш ближњег свог? А он рече: Ко је тебе поставио кнезом и судијом над нама? Хоћеш ли да ме убијеш као што си убио Мисирца? Тада се Мојсије уплаши и рече: Заиста се дознало. И Фараон чувши за то тражаше да погуби Мојсија. Али Мојсије побеже од Фараона и дође у земљу мадијанску, и седе код једног студенца. А свештеник мадијански имаше седам кћери, и оне дођоше и стадоше захватати воду и наливати у појила да напоје стадо оца свог. А дођоше пастири, и отераше их; а Мојсије уста и одбрани их, и напоји им стадо. И оне се вратише к оцу свом Рагуилу; а он рече: Што се данас тако брзо вратисте? А оне рекоше: Један Мисирац одбрани нас од пастира, и нали нам и напоји стадо. А он рече кћерима својим: Па где је? Зашто остависте тог човека? Зовите га да једе. И Мојсије се склони да живи код оног човека, и он даде Мојсију кћер своју Сефору. И она роди сина, и он му надеде име Гирсам, јер сам, рече, дошљак у земљи туђој.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Заповедите!

Чтец и сав народ у храму клекну. Свештеник обема рукама узима свећњак са запаљеном свећом и кадионицом, окрене се светом Престолу и чинећи свећњаком крст, говори гласно: "Премудрост, смерно стојмо!" Затим се окрене на запад народу и говори гласно: "Светлост Христова просвећује све." И оставља свећњак са кадионицом опет на царске двери, а чтец и сав народ устају.

Чтец: Прокимен, Псалам 137. Глас 4. Господе, милост је Твоја до века, дјела руку твојих не презри.

Стих: Исповедам се Теби Господе свим срцем мојим, и пред анђелима славићу те.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову . (Глава 2,1-10).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Опет један дан дођоше синови Божији да стану пред Господом, а дође и Сотона међу њих да стане пред Господом. И Господ рече Сотони: откуда идеш? А Сотона одговори Господу и рече: проходих земљу и обилазих. И рече Господ Сотони: јеси ли видио слугу мојега Јова? нема онакога човјека на земљи, добра и праведна, који се боји Бога и уклања се ода зла, и још се држи добротe своје, премда си ме нагово-рио, те га упропастих ни за што. А Сотона одговори Господу и рече: кожу за кожу, и све што човјек има даће за душу своју. Него пружи руку своју и дотакни се и костију његовијех и меса његова, псоваће те у очи. А Господ рече Сотони: ево ти га у руке; али му душу чувај. И Сотона отиде од Господа, и удари Јова злијем пришем од пете до тјемена. Те

сїце гавленъ вѣсть глаголю сїи; оубо слыша же фараонъ глаголю сїи, и некаше оубоити мωнїеа. ѿнде же мωнїей ѿ лица фараонова, и вшелъ въ землю мадіамскѣи: пришедъ же въ землю мадіамскѣю, сѣде при клѣвѣ. священникъ же мадіамскомъ бѣша седмь дщереи пастыиныхъ овцы отца своего іудора: пришедше же черпахъ, дондеже напоиша кωрѣта, напоити овцы отца своего іудора. пришедше же пастыриіе и згнаша ѿ: воста въ же мωнїей и збави ихъ, и наля имъ, и напои овцы ихъ. приидоша же къ рабѣ отца своего, онъ же рече имъ: что ѡакъ оубо користе прїити днесь; ониа же рекоша: человекъ егїптанинъ и збави насъ ѿ пастырей, и начерпа намъ, и напои овцы наша. онъ же рече дщереи своимъ: и гдѣ естъ; и вскѣю сїце воста висте человекъ; призовѣте оубо егѣ, да ѡстѣ хлебъ. вшелъ же мωнїей оубо человекъ: и даде сефωрдъ дщери свою мωнїею въ женѣ. во червѣ же зачѣши женѣ, роди сына, и нарече мωнїей ѡма емѣ, гирсамъ, глагола: ѡакъ пришлецъ есмь въ землю чуждѣи. ещѣ же зачѣши роди сына втораго, и нарече ѡма емѣ елїезеръ, глагола: бѣ въ отца моего помощникъ мой, и и збави мѣ и зъ рѣкѣ фараонова.

Дїаконъ: Рѣнмемъ.

Чтѣецъ: Прокїменъ, ѡгаломъ рѣзъ, гласъ ѧ: Гдѣи, мѣтъ твоѣ во вѣкѣ, дѣлъ рѣкѣ твоѣю не прѣзри.

Стихъ: Исповѣса тебѣ гдѣи всѣмъ сердцемъ моимъ, и предъ ѡглы воспои тебѣ.

Посѣмъ возглашѣтъ дїаконъ: Повелѣте.

Священникъ же, взѣмъ ѡбѣма рѣкама кадильницѣ и свѣщникъ со свѣщїю, стоитъ предъ стѣю трапѣзю, зра къ востокомъ, и назнамена крѣтъ, глаголетъ: Премудрость, прѣити.

Тѣже ѡбратѣа на западъ къ народѣ, глаголетъ: Свѣтъ хрїтовъ просвѣщѣтъ всѣхъ.

Чтѣецъ: Іѡва чтѣнїе. [Глава Ѣ, ст. ѡт.]

Дїаконъ: Рѣнмемъ.

Чтѣецъ:

Бѣсть ѡакъ дѣнь сїи, и приидоша ѡглы вѣи предстѣти предъ гдемъ: и дїаволъ прїиде посредѣ ихъ предстѣти предъ гдемъ. и рече гдѣ дїаволъ: ѡкѣдѣ ты гдѣиши; тогда рече дїаволъ предъ гдемъ: прошѣдъ поднебеснѣю, и ѡвшедъ всю землю, придохъ. и рече гдѣ къ дїаволъ: вналь ли еси оубо [мыслию твою] рабъ моему іѡвѣ; ѡакъ несть такова ѿ дщереи на землї: человекъ неслѣбнъ, истиннъ, непорочнъ, бѣочестнъ, оудалѣнъ ѿ всѣакаго зла, ещѣ же придержѣа неслѣбїа: ты же реклъ еси имѣнїа егѣ погубити вотще. ѡвѣщавъ же дїаволъ гдѣи, рече: кождъ за кождъ, и всѣ елика имать человекъ, дастъ за дшѣ своѣ. ѡбаче послѣ рѣкѣ твоѣ, и коснѣа костѣмъ егѣ, и плѣти егѣ, ѡще не въ лицѣ тѣа бѣгословѣтъ. рече же гдѣ дїаволъ: се предаю ти егѣ, токъмъ дшѣ егѣ соблюди. и зыде же дїаволъ ѿ лица гдѣа, и порази іѡва гнѣомъ лютымъ ѿ ногъ да же до главы. и взѣ [іѡвѣ] черпъ, да ѡстрогѣтъ гнѣи своѣ, и тои сѣдѣше на гнѣици внѣ града. временн же многѣ мнѣвшѣ, рече къ немѣ женѣ егѣ глаголюци: доколѣ терпѣши, се пождѣ время ещѣ мало, чающн надеждн спѣнїа моего. се бо потребѣа ѿ землї пѣмать твоѣ, сынове твоѣ и дщери, моегѣ черѣа болѣзни и трѣды, ѡмнже вотще трѣдѣнѣа съ болѣзньми: ты же самъ въ гнѣи червѣи сѣдѣши, ѡбнощѣаа внѣ безъ покрѣва, и ѡзъ скнѣющнса и слѣжѣци, мѣсто ѿ мѣста прѣходѣци, и домъ ѿ

он узме цријеп па се стругаше, и сјеђаше у пепелу. И рече му жена: хоћеш ли се још држати доброте своје? благослови Бога, па умри. А он јој рече: говориш као луда жена; добро смо примали од Бога, а зла зар нећемо примати? Уза све то не сагријеши Јов уснама својим.

Свештеник: Мир ти.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост.

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Сав народ у храму клечи. После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто: "Нека узиђе...", па опет клекну.

Чтец пева:

Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.

Свештеник кади јужну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих први.

Чтец:

Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади источну страну светог Престола, а чтец, певачи десне певнице и сав народ на десној страни храма клече. Чтец устане и говори стих други.

Чтец:

Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.

Појци и народ десне стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади северну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих трећи.

Чтец:

Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник одлази светом Предложењу, окади Пређеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи. Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева: "Нека узиђе молива моја као кадило преда Те." Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући: "Уздизање руку мојих као принос вечерњи."

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, тр-пљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

дѡмѡ, ѡжидаютъ солнца, когда зѡдетъ, да почито ѡ трудѡвѡхъ моихъ, и ѡ болѣзней, ѡже мѡ нынѣ ѡдержатъ. но рци глаголз нѣкїи ко гдѡ, и ѡмрѡ. Онъ же воззрѣвъ рече къ нѣмъ: вскѡ ѡакѡ едина ѡ бездѡмныхъ женъ возглаголаа еси; ѡце благоа прѡихомъ ѡ рдкѡ гдѡни, слыхъ ли не стерпимъ; во вѣхъ сѡхъ приключившиха едѡ, ничимъже согрѣшѡ ѡвѡ ѡстѡма предъ бѡмъ, [и не даде бездѡма бѡ].

Свѡщенникъ глаголетъ: Миръ ти.

И чтецъ: И дѡхѡ твоедѡ.

Дїаконъ: Премудрѡсть.

Чтецъ поетъ: Да исправитсѡ мѡтѡ моѡ, ѡакѡ кадѡло предъ тобѡю, воздѡанїе рдкѡ моѡю, жертѡа вечернаа.

Подобаетъ вѣдати, егда чтецъ поетъ: Да исправитсѡ мѡтѡ моѡ, ѡакѡ кадѡло предъ тобѡю: всѡ людїе стѡиѡ во храмѣ и во олтарѣ, стоѡтъ на колѣнахъ молѡщесѡ. Егда же начнетъ: воздѡанїе рдкѡ моѡю: востаѡтъ. На прочїихъ же стїхахъ, да исправитсѡ, пѣнїа, егда которїи ликъ поетъ, и всѡ страна стоѡтъ: вторїи же ликъ и страна народа колѣна приклонѡютъ. Іерей же стоѡ во олтарѣ предъ стѡю трапѣзю, прѡвѡ кадѡльницѡ съ дѡмїамомъ, и кадѡтъ: послѣдїи же на да исправитсѡ, ѡдавъ кадѡльницѡ и самъ іерей приклонѡетъ колѣна молѡсѡ.

И по пѣнїи чтецѡ, ликъ поетъ тѡже.

Тѡже, чтецъ стїхъ а:

Гдѡ, воззвахъ къ тебѣ, ѡслыши мѡ, вѡмнѡ гласъ молѡнїа моегѡ, вѡегда воззвѡти мѡ къ тебѣ.

Лїкъ: Да исправитсѡ мѡтѡ моѡ, ѡакѡ кадѡло предъ тобѡю, воздѡанїе рдкѡ моѡю, жертѡа вечернаа.

Чтецъ, стїхъ б:

Положи гдѡ, хранѡнїе ѡстѡмъ моимъ, и двѣрь ѡгражденїа ѡ ѡстѡнахъ моихъ.

Лїкъ: Да исправитсѡ мѡтѡ моѡ, ѡакѡ кадѡло предъ тобѡю, воздѡанїе рдкѡ моѡю, жертѡа вечернаа.

Чтецъ, стїхъ г:

Не ѡклонї сѡрдце моѡ въ словеса лѡкавствѡа, нещевѡти вѡннѡ ѡ грѣсѣхъ.

Лїкъ: Да исправитсѡ мѡтѡ моѡ, ѡакѡ кадѡло предъ тобѡю, воздѡанїе рдкѡ моѡю, жертѡа вечернаа.

И пакѡ чтецъ поетъ: Да исправитсѡ мѡтѡ моѡ, ѡакѡ кадѡло предъ тобѡю.

И ликъ поетъ: воздѡанїе рдкѡ моѡю, жертѡа вечернаа.

И по исполнѡнїи творимъ поклѡны трѡ.

Посѡмъ глаголетъ сѡщенникъ мѡтѡвѡ прѡбнагѡ ефрема:

Гдѡ и вѡко живѡтѡ моегѡ, дѡхъ прѡздности, ѡнѡнїа, ѡбѡначїлїа и прѡзднѡлѡбїа не даждь мѡ. [Поклѡнъ великїи.]

Дѡхъ же цѡломѡдрїа, смренѡмѡдрїа, терпѣнїа и ѡбѡе дѡрдѡ мѡ рабѡ твоедѡ.

[Поклѡнъ великїи.]

Енѡ гдѡ црѡ, дѡрдѡ мѡ зрѣти моѡ прегрѣшѡнїа, и не ѡсѡждѡти брѡта моегѡ: ѡакѡ бѡгѡсловѡнъ еси во вѣкѡ вѣкѡвѡ. ѡминъ. [Поклѡнъ великїи.]

Ђакон: Премудрост.
 Појац: Алилуја. (велико)
 Ђакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.
 Свештеник: Мир свима.
 Појац: И духу твоме.
 Ђакон: Читање Светог Јеванђеља по Матеју
 Еванђеље од Матеја, **зачало 108. (Глава 26,6-16).**
 Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.
 Свештеник: Пазимо.

Ђакон:

А кад Исус бјеше у Витанији у кући Симона губавога. Приступи к њему жена са скленицом мира многоцјенога, и изли на главу његову кад сјеђаше за трпезом. А кад видјеше то ученици његови, расрдише се говорећи: За што се чини така штета? Јер се могаше ово продати скупо и новци дати се сиромасима. А кад разумје Исус, рече им: шта сметате жену? Она учини добро дјело на мени. Јер сиромаше имате свагда са собом, а мене немате свагда. А она изливши миро ово на тијело моје за упок ме приготови. Заиста вам кажем: гдје се год успроповиједа ово јеванђелије по свему свијету, казаће се и то за спомен њезин што учини она. Тада један од дванаесторице, по имену Јуда Искариотски, отиде ка главарима свештеничкијем, И рече: шта ћете ми дати да вам га издам? А они му обрекоше тридесет сребрника. И од тада тражаше згоду да га изда.

Свештеник: Мир теби благовеститељу.
 Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.

И даље ток Пређеосвећене, по обичају.

Тако треба да буде у Велику Среду.

А ако нема Пређеосвећене:

Певамо на Господе повиках..., **половину стихира, на 6. Стихира, глас 1: Господ који иде... (двапут). Достигавши верни... (двапут). Господе, тајна неизрецивог... (двапут). Слава, И сада: Господе који идеш на страдање... По њима вход са Еванђељем; и Светлости тиха... Такође прокимен, и Паримеји и Еванђеље. Затим, Удостој Господе... И јектенија: Допунимо вечерњу... На Стиховње, од истих стихира, стихира глас 5. Господе, учећи твоје ученике... Стих: К теби подижем очи своје... И опет исту стихиру. Стих: Помилуј нас, Господе,... Глас 8: Побојавши се браћо... Слава, И сада, глас исти: Другу Еву - Египћанку... Затим, Сада отпушташ... И остало уобичајено с поклонима. И по задњем Трисветом, и по Оче наш... Господе, помилуј, 12 пута. И молитва, Свесвета Тројице... и Нека је Име Господње... И Отпуст. Ово дакле вршимо у Уторак и у Среду.**

А на трпези, једемо сухоједење, и тиме се задовољавамо. И као што у прву недељу овога светог поста, тако и у ове дане, на Велики Понедељак, Уторак и Среду треба постити. Јер треба знати, да и шести Велики Сабор заповеди да верни проводе дане спасоносних страдања у посту и молитви и у умилењу срца. А у поноћ Велике Суботе, прекидати пост, према божанским Еванђелистима Матеју и Луци, јер први говори: касно у суботу, а други: врло рано, означујући тако средину ноћи.

Іерей: Премудрость, прости, оубо ѡбидѣши мѧ сѣдѣнїи. Миръ всѣмъ.

Анѣк: И дѡвои твои.

Дїаконъ: Ѡ матїея, сѣдѣнїи чтенїе.

Анѣк: Слава тебѣ гдїи, слава тебѣ.

Сщєнникъ: Кѡнмемъ.

Свѣдѣнїе Ѡ матїея, начало рн.

Во время оно, иисъ бывшъ въ вѣданїи, въ домъ сїмѡна прокаженнаго, приступи къ немъ жена, сткланнцъ мѣра и мѡщи многоцѣннаго, и возлѣгаше на главѣ егѡ, возлѣгашъ. вѣдѣвше же оученицы егѡ, негодоваша, глаголюще. чешѡ ради гнѣбель сїа бысть; можаше бо сїе мѣро продано быти на многѣ, и дати еѡ нищымъ. раздѣвъ же иисъ рече имъ: что трудяете женѣ; дѣло бо добро содѣла ѡ мнѣ. всегда бо нищымъ имате съ собою; мене же не всегда имате. возлѣвшъ бо сїа мѣро сїе на тѣло мое, на погребенїе мѡ сотвори. аминь глаголю вамъ: и дѣже аще проповѣдано будетъ свѣдѣнїе сїе во всемъ мїрѣ, речется, и еже сотвори сїа, въ пѡматъ еѡ. тогда шедъ едїнъ ѡ обоюдаете, глаголемый їуда искарїѡтскїи, ко архїерѣымъ, рече: что ми хощете дати, и азъ вамъ дамъ егѡ; онѣ же постѣвшѡ емъ тридцать сребренникъ. и ѡтолѣ икаше подобна времени, да егѡ предѣтъ.

Исполннвшѡ свѣдѣнїю, глаголетъ сщєнникъ: Миръ ти бѡговѣстѣвующемъ.

Анѣк: Слава тебѣ, гдїи, слава тебѣ.

И прочее послѣдованїе прежде сщєнникъ.

И по пренесенїи чтнїхъ дарѡвъ поклѡны г.

И аѣте оупраждняются совершєннѡ въ цѣркѡи бывѡсмыѡ поклѡны.

Въ кѣлїяхъ же даже и до великаго пѡткѡ совершѡются.

МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

Повечерје мало, и на њему певамо Трипеснец,
г-на Андреја, Великог Четвртка.

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добра и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стал-но преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознанице и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да чујем радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у ме-ни, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-

Начало из Богомз малое повечеріа

На немже поемз трипѣснецз господина андреа великаго четвертка.

Глаголетъ сѣенникъ: Блгословенъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Аминь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю небный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ съи, и вса исполнаа, сокровнице блгнхъ и жнзи подателю, прѣдн и вселѣа въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Сѣи бже, сѣи крѣпкѣи, сѣи безмертвнѣи, помилуи насъ. Трижды.

Слава оцѣ и си и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Престѣла трѣце, помилуи насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣи, прости и исцѣли немощи наша, и мене твоего ради.

Гдн помилуи, **трижды.**

Слава оцѣ и си и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Оче нашъ, иже съи на небухъ, да сватица и ма твоє, да прѣдетъ црѣвѣ твоє, да бдетъ бола твоа, ѣкѡ на неби и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сѣенникъ:

ѣкѡ твоє съи црѣво и сила и слава, оца и си и сѣаго дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Аминь. Гдн помилуи, **ѣ.**

Слава оцѣ и си и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прѣднте, поклонѣса црѣви нашему бгу.

Прѣднте, поклонѣса и припадѣмъ хрѣту, црѣви нашему бгу.

Прѣднте, поклонѣса и припадѣмъ самому хрѣту, црѣви и бгу нашему.

И ѡломъ ѣ.

Помилуи ма бже, по велицей милости твоєи и по множествѣ щедротъ твоихъ ѡчисти беззаконїе моє. наипаче ѡмыи ма ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣха моего ѡчисти ма. ѣкѡ беззаконїе моє азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною съи быи. тебѣ единому согрѣшихъ, и лукавое предъ тобою сотворихъ, ѣкѡ да ѡправдишиа во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши, вегда судити ти. се бо въ беззаконїихъ зачатъ съи, и во грѣсѣхъ роди ма мати ма. се бо истиннъ возлюбилъ съи, безвѣстнаа и тайнаа премудрости твоєа явилъ ми съи. ѡкропиши ма ѡпомомъ, и ѡчищѣса: ѡмыеши ма, и паче снѣга ѡбѣлюса. лухъ моему даи радость и веселїе, возрадоуетса кѡсти смиренныа. ѡврати лице твоє ѿ грѣхъ моихъ, и вса беззаконїа ма ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡновн во оутробѣ моєи. не ѡбѣржи мене ѿ лица твоего, и дха твоего сѣаго не ѡмни ѿ мене. возрадуй ми радость спсѣнїа твоего, и дохомъ влчннмъ оутверди ма. научу беззаконныа пѣсмъ твоимъ, и

ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву праведности, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 69)

Боже, на помоћ моју пази; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме којикоји траже душу моју; нека се врате унатраг, и нека се постиде који ми хоће зала; да се поврате одмах постиђени, који ми говоре: „добро, добро!“ Да се обрадују и узвеселе због Тебе сви који Те траже, Боже, и да говоре свагда они који љубе спасење Твоје: Нека се узвелича Господ! А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. (Диапсалма). Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Славословље

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света. Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

нечестивѣи къ тебѣ ѡбратѣтца. и збави мѧ ѿ кровей бѣже, бѣже спсѣніа моего, возрадѣтца ѡзыкъ мой правдѣ твоѣй. гдѣ, оустнѣ мои ѡверзеши, и оуста мои возвѣстѣютъ хвалѣ твою. ѣкѡ аще бы восхотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ оубо: всеожженіа не бѣговолѣши. жертва бѣгъ дѡухъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно и смиренно бѣгъ не оуничжѣтъ. оубѣжи гдѣ, бѣговолѣніемъ твоимъ іѡна, и да созиждѣтца стѣны іерлѣмскіа. тогда бѣговолѣши жертвѣ правды, возношеніе и всеожегѣмаа: тогда возложѣтъ на олтарѣ твоѣмъ тельцы.

Псаломъ 34.

Бѣже, въ помощь мою конми, гдѣ, помощи ми потщѣса: да постыдѣтца и пограбѣтца ищущи дѡшъ мою. да возвратѣтца испѣтъ, и постыдѣтца хотѣщи ми слава. да возвратѣтца ѡбѣе стыдѣтца, глаголющи ми: благоже, благоже. да возрадѣтца и возвеселѣтца ѡ тебѣ всѣ ищущи тебе бѣже: и да глаголютъ въишъ, да возвеличѣтца гдѣ, любѣщи спсѣніе твоѣ. ѡзъ же нищъ єсмь и оубогъ, бѣже помози ми: помощникъ мой, и избавитель мой єси ты, гдѣ не законни.

Псаломъ 35.

Гдѣ, оубѣши мѣтвѣ мою, видѣши моленіе мое во истинѣ твоѣй, оубѣши мѧ въ правдѣ твоѣй: и не видѣи въ сѣдѣ из рабѣмъ твоимъ, ѣкѡ не ѡправдѣтца предъ тобою всѣмъ жнѣмъ. ѣкѡ погна врагъ дѡшъ мою, смирилъ єсть въ зѣмлю жнѣтъ мой: погналъ мѧ єсть въ темныхъ, ѣкѡ мѣртвѣа вѣка. и оуби во мнѣ дѡхъ мой, во мнѣ смѣтѣа сердце мое. помани дѣни дрѣвнѣа, подѣхѣа во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ твореніихъ рѣкѣ твоѣю подѣхѣа. воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ мои, дѡша моѧ ѣкѡ зѣмля безводнаа тебѣ. и корѡ оубѣши мѧ гдѣ, ичезѣ дѡхъ мой: не ѡбрати лица твоегѡ ѡ менѣ, и оубодѣлюа низходѣщимъ въ рѣкѣ. слышавъ сотвори мнѣ заштра мѣтъ твою, ѣкѡ на тѧ оубѣхъ. икажи мнѣ гдѣ, пѣтъ, конѣже поидѣ, ѣкѡ къ тебѣ взѣхъ дѡшъ мою. и зми мѧ ѡ врагъ моихъ, гдѣ, къ тебѣ пренебѣгѣхъ, нащѣи мѧ творѣти волю твою, ѣкѡ ты єси бѣгъ мой. дѣхъ твоѣ бѣгѣи настѣвѣтъ мѧ на зѣмлю правѣ. и мене твоегѡ радѣи гдѣ, живѣши мѧ, правдою твоѣю и зведѣши ѡ печѣли дѡшъ мою: и мѣтѣю твоѣю потребѣши врагѣ моѧ, и погубѣши всѣ стѣжѣющѣа дѡшѣ моѣй, ѣкѡ ѡзъ рабѣ твоѣ єсмь.

Славогѣе вседнѣвноѣ.

Слава въ вышнихъ бѣгъ, и на зѣмлѣ мирѣ, въ чѣловѣцѣхъ бѣговолѣніе. хвалѣмъ тѧ, бѣгословѣмъ тѧ, клѣнаемъ ти са, славогѣвимъ тѧ, бѣгодарѣмъ тѧ великіа радѣи славы твоѣа. гдѣ црѣ нѣный, бѣже ѡтѣ вседержѣтелю, гдѣ снѣ єдинородный, иисѣ хрѣтѣ, и стѣи дѣше: гдѣ бѣже, ѡгнѣ бѣжѣи, снѣ ѡтѣ, взѣмлаи грѣхъ міра, помни дѣи насъ: взѣмлаи грѣхѣи міра, прѣимѣи молѣтвѣ нашѣ: сѣдѣи ѡдѣнѣю ѡцѣ, помни дѣи насъ. ѣкѡ ты єси єдинъ стѣ, ты єси єдинъ гдѣ, иисѣ хрѣтѣсѣ, въ славѣ бѣа ѡцѣ, ѡминѣ.

На всѣхъ нѣщѣ бѣгословѣю тѧ, и восхвалѣю и ма твоѣ во вѣки, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдѣ, пренебѣжѣе быль єси намъ въ родѣ и родѣ. ѡзъ рѣхъ: гдѣ, помни дѣи мѧ, ищѣли дѡшъ мою, ѣкѡ согрѣшихъ тебѣ. гдѣ, къ тебѣ пренебѣгѣхъ, нащѣи мѧ творѣти волю твою, ѣкѡ ты єси бѣгъ мой: ѣкѡ оубо тебѣ истѣчѣникъ животѣа, во свѣтѣ твоѣмъ оубрѣмъ свѣтъ. пробѣви мѣтъ твою вѣдѣющимъ тѧ.

Удостој, Господе, да се у ову ноћ без гре-ха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, про-свети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, да руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим говоримо:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржите-ља, Творца неба и земље и свега видљи-вог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја.

И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

ВЕЛИКИ КАНОН ПЕСНИЧКИ САСТАВ СВЕТОГА ОЦА НАШЕГ АНДРЕЈА КРИТСКОГ, ЈЕРУСАЛИМСКОГ ПЕСМА 4. Глас 6.

Ирмос: Чу пророк за долазак твој, Господе, и уплаши се, да хоћеш од Дјеве да се родиш, и људима да се јавиш, и гово раше: Чух глас твој и уплаших се, слава моћи твојој Господе.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Горница застрта, прими Тебе Саздатеља и сапосвећене, и тамо си Пасху окончао, и тамо си тајне извршио, јер тамо два послата ученика твоја, Пасху Ти припремише.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Идите к томе и томе, онај који све зна унапред је рекао Апостолима, и блажен је, који може верно да прими Господа. Горницу, дакле, срце припремивши, и вечеру побожност.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Приврженост среброљубљу, и начин твог безумља пројавио си, неразумни Јудо; јер једино си био уверен само у ковчежић, и никако се ниси приклонио к милосрђу, него си закључао утробу тврдога срца твога, издавши јединог Милосрдног.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Мисао богоубица, с делом среброљубца се усагласи. Они се за убиство оружаху, а овај стремљаше за сребреницима; јер тада раскајањем предрасудивши вешање, зло се живота лиши.

Тѣже: Сподобенъ гдѣи въ нощь еѣо безъ грѣхѣ сохрани́тисѣ на́мъ. бѣгословѣнъ єи́и гдѣи, бѣже ѡтѣцъ на́шихъ, и хва́льно, и просла́влено ѣма твоѣ во вѣки, а́минь.

Бѣди гдѣи, мѣть твоѣ на на́съ, ꙗкоже оупова́хомъ на тѣ. бѣгословѣнъ єи́и гдѣи, на́чи ма ѡправда́нїемъ твоѣмъ. бѣгословѣнъ єи́и вѣко, вразумѣ ма ѡправда́нїемъ твоѣмъ. бѣгословѣнъ єи́и сѣи́и, просвѣтѣ ма ѡправда́нїи твоѣмъ.

Гдѣи, мѣлость твоѣ во вѣкѣ, дѣлъ рѣкѣ твоѣю не прѣзри. тебѣ подобѣтъ хвала, тебѣ подобѣтъ пѣнїе, тебѣ слава подобѣтъ, ѡцѣ и сѣи́и и сѣомѣ дхѣ, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, а́минь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бѣа ѡцѣ вседержителя, творца небѣ и земли, видимымъ же вѣтѣмъ и невидимымъ. и во єдинаго гдѣа іиса хрѣта, сѣа бѣжїа, єдинороднаго, ѣже ѡ ѡцѣ рожденнаго прѣжде вѣкѣ: свѣта ѡ свѣта, бѣа истинна ѡ бѣа истинна, рожденна, не сотворенна, єдиносѣца ѡцѣ, ѣмже всѣ бѣша. на́съ радѣи человекѣ, и на́шегѣ радѣи спасенїа, шѣдшаго из небѣ, и вопло́тѣшаго ѡ дхѣ сѣа и мрїи дѣбѣ, и во человекѣшаго. распѣтаго же за ны при понтїйствѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третїи дѣнь по писанїемъ. и возшѣдшаго на небѣ, и сѣдѣща ѡдеждѣ ѡцѣ. и пакѣи градѣщаго со славою, сѣдѣти живѣимъ и мѣртвѣимъ, єгѣже црѣтѣю не бѣдетъ концѣ. и въ дхѣ сѣаго, гдѣа, животворѣщаго, ѣже ѡ ѡцѣ нѣсходѣщаго, ѣже со ѡцѣмъ и сѣомъ спокланѣема и сла́вима, глаголаваго пррѣки. во єдинѣ сѣдѣю соборѣю и апѣльскѣю црѣковѣ. исповѣдѣю єдино крѣщенїе, во ѡставленїе грѣхѣвъ. чаю воскреснїа мѣртвѣыхъ: и жїзни бѣдѣщагѣ вѣка. а́минь.

И поѣмъ трїпѣснецъ господїна андрѣа великагѣ четверткѣ. Ірмосъ по двѣжды.

Тропарѣи колїкѣ ѣхъ єсть. И послѣднїи ірмосъ ѡба лика вкѣпѣ.

Гласъ 5. Пѣснь д.

Ірмосъ: Оубѣша пррѣки прїшествїе твоѣ гдѣи, и оубо́а, ꙗкѣ хощешѣ ѡ дѣбѣи родитисѣ, и человекѣмъ ꙗвїтисѣ, и глаголаше: оубѣшахъ слѣхъ твоѣи, и оубо́ахѣ, слава сѣлѣ твоѣи гдѣи.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бѣже на́шъ, слава тебѣ.

Горница по́стлана, прїѣтъ тѣа создѣтелѣ и сѣтаннїки, и тѣмъ пѣхѣ икончѣлѣ єи́и, и тѣмъ содѣлаѣ єи́и тѣнствѣ: тѣмъ во двѣмѣа посланома нынѣ оученикѣма твоѣма, пѣха оуготоваѣа тебѣ.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бѣже на́шъ, слава тебѣ.

Идїте ко ѡнѣцѣ, всѣ вѣдыи предглаголетъ апѣлѣмъ, и бѣженъ єсть, ѣже мѣжетъ вѣрнѣ прїѣти гдѣа: горницѣ оубѣ сѣрдце предготоваѣ, и вѣчерю бѣгочѣствїе.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бѣже на́шъ, слава тебѣ.

Прѣвъ сребролю́бїа, и ѡвразѣ твоѣи безумїа испѣльнѣ несмысленнїи ідо: вѣренъ во бѣвѣ єдинъ токѣмъ ковѣжцѣ, всѣкѣ не преклонїа єи́и кѣ мнлосѣрдїю: но заключїлѣ єи́и жестѣокагѣ твоегѣ сѣрдца оутрѣбѣ, предѣвѣ єдинаго бѣгѣтробнаго.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бѣже на́шъ, слава тебѣ.

Прѣвъ бѣгѣвїцѣ продѣнїю сребролю́бца смѣнѣвїнѣ: ѡвѣ оубѣ ко оубѣенїю ко вѣрѣнѣ, ѡвѣ же кѣ сребренїкѣмъ оустремѣлаше: оубѣленїемъ во тогда предразѣдѣвѣ покланїе слѣ, єже жїти лишиѣ.

Целив пун преваре, твоје „здрaво» са мачем, лажљиви Јудо; језиком, дакле, говориш оно што је за сједињење, а мишљу намигујеш ка раздвајању; јер си лукаво намерио да безаконицима продаш Добротвора.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Целиваш и продајеш Јудо, љубиш и не стидиш се, преваром пришавши. Ко мрзећи љуби трокукавни? Ко целивајући продаје за цену? целив твога бестидног зломислија изобличава намеру.

Слава: Нераздељиво суштином, несливено лицима, богословствујем Те Тројично Једно Божанство, као једно цар ствјујуће и сапрестолно; кличем Ти песму велику, међу вишњим силама трикратно певану.

И сада, **Богородичан:**

Зачеће надразумно, и рођење Твоје надприродно Богородитељнице; јер прво од Духа без семена, а друго од закона природе утајено, као нетрулежно и изнад природе свакога рођења; јер је Бог оно што се родило.

Ирмос: Чу пророк за долазак твој, Господе, и уплаши се, да хоћеш од Дјеве да се родиш, и људима да се јавиш, и гово раше: Чух глас твој и уплаших се, слава моћи твојој Господе.

Чтец: Господе помилуј (трипут).

Сједален, глас 4. Подобен: Јавио си се данас...

Једући Владико, са ученицима твојим, тајанствено си показао твоју свету кончину, којом смо се трулежи избавили, поштујући часна твоја страдања.

Песма 8.

Ирмос: Кога војске небеске славе, и пред ким дрхте Херувими и Серафими, све што дише и твар сва, појте, благо сиљајте и преузносите у све векове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Извршивши законску наредбу, Онај који је написао Таблице Закона на Синају, појео је, дакле Пасху стару и сенковиту, и постао Пасха тајна и живожртвена.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Од века сакривену премудрост, Христe, тајноводећи, показао си уједно, свим Апостолима, Спасе на вечери, коју су Црквама предали Богоносци.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Један од вас, преваром издаће ме, Јеврејима продавши, ове ноћи. Ово Христос повикавши, смути пријатеље. Тада један за другим у недоумици се колебаху.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Смиривши се Богати нас ради, уставши од вечере, узе пешкир и припаса се њиме, и преклонивши врат, умио је ноге ученика, и издајника.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ко да се не задиви, Исусе, твојој висини надумној и разумом неизрецивој! јер си пред блатом стао, Творче свега, умивајући, дакле, ноге и отирући их пешкиром.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Лобызание исполнено лести, еже радуйся, со оржежемъ, лестиный ідо: ѡзыкомъ оубо провѣщаваша иже къ соединенїю, нравомъ же понаваша къ разстоанїю: предати бо беззаконникомъ бѣгодѣтелъ лести поучилъ еси.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Лобызаша и продаша ідо, цѣлеша и не стыдишася, лестию притекии. ктѣо неслѣда лобызаетъ трескаанне; ктѣо любѣа продаетъ на цѣнѣ; лобызание твоегѣо безсѣднугъ словѣтїа ѡбличаетъ произволение.

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ.

Нераздѣльное сществомъ, неслѣтно лице, бѣгословлю тѣа, трѣческое едїно бжество, іакѣо едїноцарственное и сопредѣльное, вопїю тебѣ пѣень великую, въ вѣшнихъ трегдѣхъ пѣенословндо.

И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмннь.

Бѣгороднченъ:

Зачѣтїе пѣче слова, ржѣтѣо твое пѣче естество бѣгороднчельнице: ѡво оубо ѡ дхѣ безсѣмене, ѡво же законѣвъ естество тѣащеся, іакѣо неслѣнно, и пѣче естество всѣкагѣо рождениа: бѣъ бо раждаемое.

Тѣже іромѣз: Оублыша прѣрокъ прїшествїе твое гдн, и оубоася, іакѣо хощеша ѡ дѣы родитиася, и человекѣмъ гвнѣтиася, и глаголаше: оублышахъ слдхъ твоѣи, и оубоахъ, слава силѣ твоеї гдн.

Чтѣецъ: Гдн помнлди, трїжды.

Сѣдаленъ, гласъ д. Подобенъ: Івнїа еси днесь:

Івдїи вѣко со оученики твоими, тѣнственнѣа гвнлз еси всесѣо твое заколенїе, иже тлн и забвнхомся, честнлѣа твоѣа почитѣющїи страданїа.

Пѣень и.

Іромѣз: Бгѣже вѣнства нѣнаа славатъ, и трепещутъ херубїи и серафїи, всѣко дыханїе и тѣарь, пойте, бѣгословнѣте и превозноснѣте во всѣ вѣки.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Законное кончѣвъ повелѣнїе, скрижалъ законныхъ написѣный въ сїнан, снѣдѣ оубо пѣсхъ дрѣвнїю и сѣнобндо: бѣсѣтъ же пѣсхѣа тѣанна и жнвожертвеннаа.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѥ вѣка сокровенндо хрѣтѣ премѣдростѣ тѣанноводѣа, показѣлз еси кдпнѣо всѣмъ аплѣмъ сїсе на вѣчерн, юже црѣкѣмъ предѣша бѣгоснїи.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Едннз ѡ всѣхъ лестию предѣтъ ма, еврѣемъ продавъ въ нѣщѣ сїю, сїе хрѣтѣсѣ возопнѣвъ смѣцѣаше дрѣгн: тогда едннз ко едннѣмѣ, недѣмѣвѣася колебѣшеся.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Смирнѣсѣа насъ радн богѣтнн, ѡ вѣчерн востѣвъ, лентїи прїемъ, снмъ препѣсѣлсѣа еси, и преклонѣ въю, ѡмѣлз еси нѣгн оубнѣкѣвъ и предѣтелѣа.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пѣче оумѣа, и неслѣченна радѣма высотѣ твоеї иїе, ктѣо не оуднѣтсѣа! іакѣо брѣнїю предѣталз еси, сѣдѣтелю всѣческнхъ, ѡмѣвѣа оубо нѣгн, ѡтнрѣа же и лентїемъ.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ученик, којег љубљаше Господ, на прса се наслонивши, рече к Њему: Ко је тај који ће Те издати? А Исус к њему: Онај који је сад умочио руку у чинију.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ученик који је хлеб примио, по хлебу се одваја, о продаји размишљајући, трчи к Јеврејима, и говори безаконцима: Шта ћете ми дати, и ја ћу вам Га предати.

Благосиљамо Оца и Сина, и Светога Духа, Господа:

Једног Бога по суштини поштујем, три Ипостаси певам разликујући, друге, но не друкчије; пошто је Божанство Једно, у три Лица, јер је Отац, и Син, и Дух.

И сада, **Богородичан:**

Избави нас, Исусе Спасе наш, од преваре и искушења лукавога; прими Богородицу која се непрестано моли; јер је Мати, и може Те умолити.

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Ирмос: Кога војске небеске славе, и пред ким дрхте Херувими и Серафими, све што дише и твар сва, појте, благо сиљајте и преунесите у све векове.

Песма 9.

Ирмос: Бесеменог зачећа рођење неизрециво, безмужне Матере нетрулежни пород; јер Божије рођење обнавља природе. Зато Те сви нараштаји, као богоневестну Матер, православно величамо.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Велику тајну твога очовечења, на вечери онима који сеђаху с Тобом Човекољубче, откривши рекао си: Једите хлеб животни, вером пијте крв изливену, од богоробреног заклања.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Скинија небеска показа се Горница, где Христос Пасху заврши, вечера бескрвна и разумна служба, а трпеза тамо извршених тајни, мислени жртвеник.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Христос је Пасха велика и свечасна, као хлеб би поједен, а као овца заклан; јер Он за нас принесе се жртва. Његовог тела побожно, и његове крви сви се тајно причешћујемо.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ти који си хлеб небески, благословивши хлеб и заблагодаривши Оцу родитељу, узевши и чашу Ученицима си давао говорећи: примите, једите, ово је тело моје, и крв нетрулежног.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Амин говорећи, рече лозама чокот, Апостолима, Христос истина: од сада нећу пити лознога пића, док га не будем пио новог, у слави Оца мога, са вама наследницима мојим.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Оуѣнкъ, ѣгоже люблѣше гдѣ, на перси возлѣгъ, рече къ немѣ: кто ѣсть предаѣи тѣ; хртосъ же ко ономѣ: сеи вложивий въ солно нынѣ рѣкъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Оученикъ хлѣвъ прїемый, по хлѣбѣ ѡдѣчаетса, продѣнїю побѣдѣетса, течетъ ко їдѣемъ, глаголетъ беззаконнымъ: что мнѣ хочете дѣти: и азъ ѣго вѣмъ предаѣмъ.

Блгословимъ оца и сѣа и сѣаго дха, гдѣ.

Ѣдинаго бга по еѣществѣ чтѣ, трїи ѡпостѣи поѡ ѡпредѣлительнѣ, ѣныа, но не ѣнаквыа: понеже бжествѡ едино, въ трїехъ лицехъ, ѣбо оца, и сѣа, и бжественный дхъ.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣковъ, аминь.

Бѣгородиченъ:

Иже ави насъ ѣсе сѣе насъ ѡ лѣсти лѣкаваго, и напѣсти: прїимнѣ бѣѣ молѣщюса неперестѣннѡ: мѣи бо ѣсть, и можетъ тѣа оумолити.

Хвалимъ, блгословимъ, поклонѣемса гдѣи, поѡще, и превозносѣще во всѣ вѣки.

И пакнїи ѣромосъ: Ѣгоже вѡннства нѣнаа слѣвѣтъ, и трепещѣтъ херѣвїи и серафїи, всѣко дыханїе и тѣарь, поѣте, блгословїте и превозносїте во всѣ вѣки. **И поклонъ.**

Пѣснь д.

ѣромосъ: Безсѣмннаго зачѣтїа рѣчѣвѡ неказанное, мѣре безмѣжныа неглѣненъ плодъ: бже бо рождѣнїе ѡновлѣетъ еѣствѣа. тѣмже тѣа всн рѡдн, ѣакъ бѣгонеѣстнѣю мѣрь, правослѣвнѡ велѣемъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Великое тѣннство твоегѡ вѡчлѣченїа, на вѣчернїи совозлежѣщѣ тебѣ оуѣнкѡмъ твоимъ члѣвѣколѣече, ѡкрывъ реклѣ еси: їдїте хлѣвъ жнѡтннй вѣрою, пїйте и кровъ їзлѣаннѣю ѡ бѣорѣврннѣаго заколенїа.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Сѣнь нѣнаа їавнѣа гѡрннца, їдѣже пѣхѣ хртосъ совершнѣ: вѣчерѣ безкровнаа, и словѣснаа слѣжеа, трапѣза же тѣмѡ совершѣнннхъ тѣннъ, мысленннй жѣртвенннкъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пѣсха хртосъ ѣсть великаа и всечестнѣа, снѣденъ бѣвъ ѣакъ хлѣвъ, заклѣнъ же ѣакъ ѡвѣа: тоѣ бо вознесѣа ѡ насъ жѣртѣа. тогѡ тѣла блгочѣстнѡ, и тогѡ крове всн тѣннѡ причѣемса.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Хлѣвъ блгословнѣвъ, хлѣвъ сын нѣннй, блгодарнѣвъ оца роднтелю, прїемннй, и чѣшѣ оуѣнкѡмъ давѣлъ еси: прїимнѣте, їдїте, вопїа, се ѣсть тѣло моѣ, и кровъ неглѣнннѣа жнзнн.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Аминь глагола, рече рѡждѣамъ лозѣ, апломъ хртосъ їстннн: ѡсѣлѣ не їмамъ пнѣти ѡ лозѣ пнѣтїе, дѡндеже пїѡ еѣ нѡвое, во слѣвѣ оца моегѡ, еѣ вѣамн наслѣднннн моїмн.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Продајеш за тридесет сребрника непроцењивог, и не помишљаш Јудо, безакони, тајну вечере, или часни умиваоник? О како си оклизнувши се падом, ка крају светлости дошао, заволевши вешање!

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Руке си пружио, којима си примио хлеб нетрулежности, да узмеш сребрнике; уста ради целива приносећи преварно, којима си Тело Христово и Крв прихватио. Но тешко теби! Као што рече Христос.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Христос је установио свет, небески и божански Хлеб. Приђите, дакле, Христољубци, земљаним устима, а чистим срцима, примимо верно жртвовану Пасху, у нама свештенослужбенику.

Слава: Оца прославимо, Сина преузнесимо, Божанскоме Духу верно се поклонимо, Тројици неразделивој, Јединици по суштини; као светлости и светлостима, и животу и животима, који оживљава и просвећује крајеве васељене.

И сада, **Богородичан:**

Дворана небеска, и Невеста Приснодјева, једина си се показала Бога носивши, и родивши непроменљиво из Тебе Оваплоћена. Стога Те сви нараштаји, као Богоневестну Матер, православно величамо.

Ирмос: Бесеменог зачећа рођење неизрециво, безмужне Матере нетрулежни пород; јер Божије рођење обнавља природе. Зато Те сви нараштаји, као богоневестну Матер, православно величамо.

Чтец:

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Кондак, глас 2.

Примивши издајник хлеб у руке, скривено их је раширио и примио цену за Онога који је Својим рукама створио човека: И непокајан остаде Јуда, слуга и лажљивац. Господе помилуј. (40 пута.)

Продаѣши на тридесатихъ серебряницѣхъ гдѣ, и не помышлѣши ѣдо беззаконный вечерн тѣнство, или честное оумовенїе. ѿ какъ попольза паденїемъ въ конецъ свѣта пришеѣзъ єси, оудавленїе ѡблобызѣвъ!

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Рѣцѣ простѣрѣвъ єси, ѣмже хлѣбъ прїалъ єси нетлѣнїа, прїати серебрянни, оустѣ къ цѣлованїю приноѣ льстївнѣ, ѣмже тѣло хрїтово и кровъ прїалъ єси: но горе тебѣ, ѣкоже рече хрїтово.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Хрїтово оучредѣ мїръ, нѣный и бжественный хлѣбъ: прїидїте оубо хрїтолюбцы, брѣнными оустнѣми, чїстыми же сердцы, прїимемъ вѣрнѣ жрѣмдо пасхѣ, въ насъ свѣщеннодѣйствемдо.

Слава оцѣ и снѣ и стѣому дхѣ.

Оцѣ прославнѣмъ, снѣ превознесѣмъ, бжественному дхѣ вѣрнѣ поклонїмѣ, трїцѣ нераздѣльнѣ, єдинїцѣ по еществу: ѣкѣ свѣтъ и свѣтѣмъ, животъ и животѣмъ, животворѣемъ и просвѣщѣемъ концы.

И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, ѣмнѣ.

Бѣгородненъ:

Чертово нѣный, и невѣста принодѣ, єдина ѣвїлає єси, бѣ носївшн, рѣдшн же непрелѣжнѣ, нзъ тебѣ воплощеннѣ. тѣмже тѣ всн рѣдн ѣкѣ бѣневѣстндо мѣрѣ, правослѣвнѣ велчѣемъ.

И пакн ѣрмосъ: Безсѣменнѣ зачѣтѣ рѣтѣво неказѣнное, мѣре безмѣжнѣ нетлѣненъ плодъ: бже въ рождѣнїе ѡбновлѣетъ естество. тѣмже тѣ всн рѣдн, ѣкѣ бѣневѣстндо мѣрѣ, правослѣвнѣ велчѣемъ.

Чтѣецъ:

Сѣвїи бже, сѣвїи крѣпкїи, сѣвїи безмертнїи, помнѣи насъ. **Трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣому дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѣмнѣ.

Престѣла трїце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчїстн грѣхн нашѣ: вѣко, прїстн беззакѣнїа нашѣ: сѣвїи, посѣтн и нщѣлн нѣмѣшн нашѣ, ѣмене твоего рѣдн.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣому дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѣмнѣ.

Оче нашъ, ѣже єси на нѣсѣхъ, да свѣтїтѣ ѣма твоѣ, да прїидетъ црѣтѣе твоѣ: да бѣдетъ вола твоѣ, ѣкѣ на нѣсн и на землн. хлѣбъ нашъ насѣщннѣ дѣждъ намъ днѣсь, и ѡстаѣн намъ долгн нашѣ, ѣкоже и мы ѡстаѣлѣемъ должннѣмъ нашымъ: и не введн насъ во нкѣшенїе, но нзѣвн насъ ѡ лѣкаѣмъ.

Сѣенннѣ: ѣкѣ твоѣ естѣ црѣтѣво и снѣ и слава, оцѣ и снѣ и стѣому дхѣ, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣецъ: ѣмнѣ.

Тѣже кондѣкѣ великаго четвертѣа, глѣсѣ ѣ. Подѣбенъ: Вѣшннѣхъ нщѣ:

Хлѣбъ прїемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровѣннѣ тѣмъ прїстнрѣетъ, и прїемлетъ цѣнѣ создѣвшѣго своїма рѣкѣма человекѣ, и неспрѣвѣленъ пребѣсть ѣда рѣбѣ и льстѣцѣ.

Гдѣ помнѣи, **ѣ.**

Молитва:

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести: огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и упознање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обитељи Евергетидске, то јест Благодетельнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбачену природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти прибегавају, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човеко-љубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и употребљавајући Своју Материнску слободу, моли Сина Твога и нашега Владику и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди увек поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме ка спасењу; и у време изласка мога из овога света, чувајући душу моју и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследни-ком неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Ко ме приличи свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Таже мѣтвѣ:

Иже на всѣкое время и на всѣкой часъ, на неби и на земли поклоняемый и славымый хрѣте бже, долготерпеливе, многомолитве, многоблгоутробне, иже праведныа любяи и грѣшныа милуаи, иже всѣ зовыи ко спсению ѡбещаниа ради бдущихъ блгз. самъ гдн, приими и наша въ часъ сей молитвы, и исправи животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвати, телеса ѡчисти, помышленіа исправи, мысли ѡчисти, и избеви насъ ѿ всѣихъ икорен, зѡлъ и болѣзней: ѡгради насъ стѣми твоими агглы, да ѡполченіемъ нхъ соблюдаемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ раздмъ непреступныа твоеа славы: ѡкв блгословенъ си въ вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдн помилди, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и стѡму дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Чтнѣишю херувимъ, и славиѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истлѣніа бга слова рождашю, сщю бцѣ тѣ величавемъ.

Именемъ гднимъ блгослови, Отче.

Сщеникхъ возгласъ: Молтвами стѣихъ отѣцъ нашихъ, гдн иже хрѣте бже нашъ, помилди насъ, насъ.

Чтѣцъ: аминь.

**И молтва молебная ко престѣи бцѣ,
павла монаха ѡбители енергиды, сирѣчь, блгодѣтельница:**

Нескверная, неблазна, нетлѣнная, прѣчала, чтала дѣо, бгоневѣсто влчце, иже бга слова человекомъ преславнымъ твоимъ ржтвомъ соединившаа, и ѡриндвшееса сестество рода нашегѡ немнымъ совокдпльшаа: иже ненадежныхъ едина надежда, и боримыхъ помоце, готовое застѡплѣніе къ тебѣ притекающихъ, и всѣхъ хрѣтианъ прнебжнще. не гнѡшайса мене грѣшнагѡ, сквернагѡ, скверными помысли, и словеса, и дѣланьи всегѡ себе непотребна сотворша, и раздмомъ лѣности сластей житіа раба бывша: но ѡкв члвкѡлюбивагѡ бга мти, члвкѡлюбивѣ ѡмносерднса ѡ мнѣ грѣшнѣмъ и блданѣмъ, и приими мое, сже ѿ скверныхъ ѡстѣнъ приноимое тебѣ молѣніе: и твоегѡ сна, и нашегѡ влкъ и гда, матернее твое дерзновеніе ѡпотреблающн, молн, да ѡверзетъ и мнѣ члвкѡлюбныа ѡтробы своеа блгостн, и презрѣвъ моѡ безчлсннаа прегрѣшеніа, ѡбратиѣтъ мѡ къ покланію, и своихъ заповѣдей дѣлателя икдѣна гвнѣтъ мѡ. и предстани мнѣ присно, ѡкв молтвила, и милосердаа, и блголюбиваа, въ настоѡщемъ ѡѣе житіи теплаа предстательнице и помѡщнице, сопротивныхъ нашествіа ѡгонѡющн, и ко спсению наставающн мѡ: и во время нсхода моего ѡкланндо мою душу соблюдающн, и темныа зраки лѡкавыхъ бѣсѡвъ далече ѿ неа ѡгонѡющн: въ страшный же день сдѡ вѣчныа мѡ избевающн мѡки, и незрѣенныа славы твоегѡ сна и бга нашегѡ наследника мѡ показющн. иже и да ѡлѡчѣ влчце моѡ, престѡа бцѣ, твоимъ ходатайствомъ и застѡплѣніемъ блгодѡтію и члвкѡлюбіемъ едннороднагѡ сна твоегѡ, гда и бга и спа нашегѡ иже хрѣта: емже подобѣтъ всѣа слава, честь и поклоненіе, со безначальнымъ сгѡ оцѣмъ, и престѣимъ, и блгнмъ, и животворѡцимъ сгѡ дхѡмъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

Идај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога који на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земно и вештаствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и слободан од сваког ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и имајуће у себи непоколебљиво памћење закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо хвалили и благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, покров је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби.

Свештеник:

Слава теби Христе Боже надо наша, слава теби.

Народ: Слава, И сада:

Господе, помилуј. (3 пута.) Благослови.

Отпуст:

Христос, истинити Бог наш, молитвама пресвете своје матере, преподобних и богоносних отаца наших.....

Народ: Амин.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија: Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори:

Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /често/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански.

За све благочестиве и православне хришћане.

За Преосвећеног Архиепископа (или: Митрополита, или: Архиепископа) нашег /име/. За оца нашег игумана /име/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мору плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За рањенике, сирочад, избеглице, Прогнанике прогнанике и све страдалнике.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве царе, православне Архиепископе, и ктиторе свете обитељи ове (и светих Божјих цркава и манастира), родитеље, учитеље

Мѣтва и́наѧ ко гдѣ нашему́ и́иꙋ хрѣтѣ, антїоха монаха пандекта:

И даждь намъ вѣко, на сонъ градѣщимъ покои́ тѣла и́ души, и́ сохрани́ насъ ѿ мрачнаго сна грѣхобнаго, и́ ѿ вса́каго тѣмнаго и́ ношнаго сладострастїа: оукротїи стремлѣнїа страстїи, оугасїи разжжѣнными стрѣлы лѣкаваго, ѣже на ны́ льстївнѣи двїжнмыа: плѣти нашеа востанїа оутолїи, и́ вса́кое земно́е и́ веществонное наше мѣдрованїе оуспїи. и́ дарѣи́ намъ бже, бодръ оумъ, цѣломѣдръ помыслъ, сердце трезвѣщее, сонъ легокъ и́ вса́каго сатаннѣи мечтанїа и́змѣненъ. возстави́ же насъ во время́ мѣтвы оутверждѣны въ заповѣдехъ твоихъ, и́ пѧмать оубѣвъ твоихъ въ себѣ твѣрадъ и́мѣща: венощное славослѣвїе намъ дарѣи, во ѣже пѣти и́ бгословїти и́ славити пречїтно́е и́ великолѣпое и́ма твоѣ, оца́ и́ сна и́ стѧго дха, нынѣ и́ прїснѣ и́ во вѣки вѣкѣвъ, а́минь.

Пресла́внаѧ прїнодѣо, мѣти хрѣта бга, прїнесїи нашѣ мѣтвѣ снѣ твоемѣ, и́ бгѣ нашему́, да спїсѣтъзъ тобою́ души́ наша.

Мѣтва и́наѧ стѧго и́оаннїкїа:

Оупованїе моѣ оца́, прїебѣжнице моѣ снѣ, покрѣвъ мой дхъ стѣи, трѣце стѧа, слава тебѣ. Сщїенникъ:

Слава тебѣ, хрѣте бже, оупованїе наше, слава тебѣ.

Аи́къ: Слава оца́ и́ снѣ и́ стѧму́ дхѣ, и́ нынѣ и́ прїснѣ и́ во вѣки вѣкѣвъ. а́минь.

Гдѣи помнѣи, **трїжды.** Бгословїи.

И́ бывѣтъзъ ѿпѣтъзъ ѿ сщїенника:

Хрѣто́съ и́стинный бгъ нашъ, мѣтвами пречїтыа своѣа мѣре, прѣбныхъ и́ бгоносныхъ оубѣвъ нашихъ, и́ всѣхъ стѣихъ, помнѣтъзъ и́ спасѣтъзъ насъ, ѣкѣ блѧгъ и́ члѣвколюбѣцъ.

Аи́къ: а́минь.

Та́же сотвори́въ предсто́атель поклѣнъ на зѣмлю, глаголетъзъ братїи:

Бгословїте о́тцы стѣи, прѣстїте мнѣ грѣшномѣ.

И́ братїа: бгъ прѣстїтъзъ тнѣ, о́тче стѣи.

Сщїенникъ же глаголетъзъ:

Помѣнмѣа ѿ великомъ господнѣи и́ оца́ нашему́ стѣишемъ патрїархѣ **и́и́къ,** и́ ѿ господнѣи нашему́ прѣсщїеннѣишемъ **ѣпїкѣ [и́ли архїепїкѣ, и́ли мнѣрополїтѣ] и́и́къ.**

Аи́къ: Гдѣи помнѣи, **ча́стѣ.**

Ѿ богохранїмѣи странѣи нашеи, властѣхъ и́ вѣнствѣ ѣа. Ѿ о́тцы нашему́, **и́и́къ,** и́ всѣи во хрѣтѣ братїи нашеи. Ѿ ненавїдѣщихъ и́ любѣщихъ насъ. Ѿ мнѣдѣщихъ и́ слѣжащихъ намъ. Ѿ заповѣдавшихъ намъ недостѣинымъ молїтнѣа ѿ нїхъ. Ѿ и́збавлѣнїи плѣненнѣихъ. Ѿ ѿшѣдшихъ о́тцыхъ и́ братїахъ нашихъ. Ѿ въ мѣри плавающихъ. Ѿ въ немощѣхъ лежащихъ. Помѣнмѣа и́ ѿ и́зобѣлїи плодѣвъ земныхъ. И́ ѿ вса́кой души́ хрѣтїанъ правослѣвнѣихъ. Оубѣжнмъ правослѣвнѣа архїерѣи, и́ ктнѣторы стѧго хра́ма сего́ [стѣиѣ оубнѣтелн сѣа]. Роднѣтелн наша, и́ всѣ прѣжде ѿшѣдшыа о́тцы и́ братїю́ нашу́, за́дѣ лежащыа и́ повсю́д правослѣвнѣа.

и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који овде почивају и свуда православне.

Предстојатељ: Рецимо и за себе саме.

Господе, помилуј. (3 пута.)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: **/опроштај бива док се говори горња Јектенија/:**

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном. **И остало.**

Предстојатељ стоји насред цркве, док се све не заврши.

И добивши опроштај од Предстојатеља, одлазимо у своје келије, где говоримо

Молитву ову:

Опрости, Господе Човекољупче, онима који нас мрзе и који нам чине неправду. Доброчинитељима чини добро. Браћи и сродницима нашим даруј оно што ишту за спасење, и живот вечни. Болесне посети, и даруј исцељење. (Рањене исцели, сирочад заштити.) Оне на мору и у ваздуху руководи. Путуј са путницима. Цркву помажи. Даруј опроштај грехова онима који нам служе и који су добри према нама. Помилуј по великој милости Твојој оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. Помени, Господе, раније уснуле оце и браћу нашу, и упокој их где сија светлост лица Твога. Помени, Господе, заробљену и прогнану браћу нашу, и избави их од сваке невоље. Помени, Господе, оне који плодове доносе и чине добро у светим Твојим Црквама, и дај им све што ишту за спасење и живот вечни. Помени, Господе, и нас смирене и грешне и недостојне слуге Твоје, и просвети ум наш светлошћу познања Твога, и упути нас на стазу заповести Твојих, молитвама Пречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, и свих Светих Твојих. Јер си благословен у векове векова. Амин.

Предговоритель: Рцѣмъ и ѡ себѣ самѣхъ.

Діакъ: Гдѣ помнѣди, **трижды.**

И сѣенникъ:

Мѣтвами сѣбѣхъ оцѣцъ нашихъ, гдѣ иже хрѣте бже нашихъ, помнѣди насъ.

Діакъ: Аминь.

Вѣдомо же бди, ѣкѡ ѡ сего сѣгѡ дне, полднѣница не поѣтъ въ цркви, до седмицы двинны.

БИБЛИОГРАФИЈА

ПОСНИ ТРИОД—Света велика седмица—Страсна
превео са грчког Епископ др Артемије
Грачаница 2008.

ИЗДАВАЧ:

ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
И КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКА
МАНАСТИР ГРАЧАНИЦА
38205 КОСОВСКА ГРАЧАНИЦА
www.eparhija-prizren.com
info@eparhija-prizren.com

СЛУЖЕБНИК

Издање Архијерејског Синода
Српске Православне Цркве
Београд, 2015 год.

СТ҃АД Н ВЕЛНКАД СЕДИЦА.

<http://azbyka.ru/bogoslužhenie/index.shtml>

Ч А С О С Л О В

СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ ЈЕРУСАЛИМСКИХ МАНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ
Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богослужбные тексты Библиотека святоотеческой литературы Часослов
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Стари Завет – Нови Завет: <http://www.rastko.rs>

Псалми Давидови, превод Ђура Даничић: <http://www.rastko.rs>

А4 Формат
Microsoft Publisher 2013
HP Officejet Pro 8600

Во Сѣѣи ѿ Великіи Четвертоки

Послѣдованіе оутрени

На часѣ, На велицѣи вечерни и На повечеріи
На нѣмже поѣмъ трипѣснецъ господіна андрѣа великаго

ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК

ЈУТРЕЊЕ

ЧАСОВИ, ВЕЧЕРЊА И ПОВЕЧЕРЈЕ МАЛО
СА ТРИПЕСНЕЦ САСТАВ Г-НА АНДРЕЈА КРИТСКОГ

ЧИН УМИВАЊА НОГУ

Припремио и превео чтец Др. Ненад Весић

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ЈУТЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твоме, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твоме, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

На Оутрени

Глаголетъ сщеникъ: Благословенъ бѣзъ насъ всегда, нынѣ и причесно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Дѣнь: ѿмѣнь.

И начиняютъ братїа:

Слава тебе бже насъ, слава тебе.

Црѣно нѣный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ сѣи, и вс. исполнѣи, сокровище блгнхъ и жнзни подателю, прїиди и вселѣи въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѣхъ северны, и спси блже, души насъ.

Святїи бже, Святїи крѣпкїи, Святїи безмертнїи, помилуй насъ. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и причесно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

Пресла трѣце, помилуй насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѣи насъ: вѣко, прости беззакѡнїа н.ш: сѣи, прости и исцѣли немощи насъ, и мене твоегѡ радн.

Гдѣ помилуй, **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и причесно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

Оче насъ, иже сѣи на нѣсѣхъ, да свѣтитѣи ѿма твое, да прїидетъ црѣтвїе твое, да вѣдетъ вола твоѡ, ѿкъ на нѣсѣи и на земли. хлѣбъ насъ насѣщный дѣждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги насъ, ѿкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Свѣщенникъ возглашаетъ:

ѿкъ твое сѣть црѣтво, и сила, и слава, оцѣ, и снѣ, и сѣгѡ дхѣ, нынѣ и причесно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Дѣнь: ѿмѣнь.

И начиняютъ братїа:

Прїидите, поклонимѣ црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонимѣ и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прїидите, поклонимѣ и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ дї.

Оубышитъ тѡ гдѣ въ день печѣли, защититъ тѡ ѿма бга ѿкъвѣла. Пошетъ тѣи поможь ѿ сѣгѡ, и ѿ сїѡна защититъ тѡ. Поманетъ всѣхъ жертвѣ твоѡ, и всесоженїе твое тѣино вѣдн. дѣстъ тѣи гдѣ по сѣрдцѣ твоемѣ, и весь советъ твоѣи исполнитъ. Возрадемѣ ѡ спсѣнїи твоемъ, и во ѿма гдѣ бга нашегѡ возвеличимѣ: исполнитъ гдѣ вс. прошенїа тво.. Нынѣ познахъ, ѿкъ спсѣ гдѣ хрѣста своего. Оубышитъ сѣгѡ съ нѣсѣ сѣгѡ своего, въ силахъ спсѣнїе десницы сѣгѡ. Сїи на колесницахъ, и сїи на конехъ: мы же во ѿма гдѣ бга нашегѡ призовѣмъ. Тїи спѣти быша и падѡша, мы же востахомъ и исправнхомѣ. Гдѣ, спси царѣ, и оубыши ны, коньже ѿще день призовѣмъ тѡ.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твоме обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и хтења (молитве) усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радостју лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Тропар:

Спаси, Господе, Народ: Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај Народ: Твој православни.

Слава:

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом Народ:у даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

Псаломъ ѿ.

Гдѣ, силою твоєю возвеселѣтся царь ѿ ѿ спсѣніи твоѣмъ возрадѣтся сѣлѡ. Желаніе сердца егѡ да въз еси е мѡ, ѿ хотѣніа оутриѡ егѡ нѣси лишнѣ егѡ. Гдѣкѡ предварѣлъ еси егѡ бѣгословѣніемъ бѣгостыннымъ, положилъ еси на главѣ егѡ вѣнѣцъ ѡ камени чѣстна. Живота просилъ еси отъ тебѣ, ѿ да въз еси е мѡ долготѣ днѣи во вѣкѣ вѣка. Велиа слава егѡ спасеніемъ твоимъ, слава ѿ велелѣпіе возложиши на него. Гдѣкѡ даи е мѡ бѣгословѣніе во вѣкѣ вѣка, возвеселиши егѡ радостію из лицемъ твоимъ. Гдѣкѡ царь оуповаетъ на гдѣ. ѿ мѣтїю вышнадгѡ не подвижитъ. Да ѡбращетъ рѣкѡ твоѡ вѣемъ врагомъ твоимъ, десница твоѡ да ѡбращетъ в. ненавидѣща тебѣ. Гдѣкѡ положиши ѿхъ гдѣкѡ пѣць огненнѡю, во время лица твоегѡ: гдѣ гнѣвомъ своимъ сматѣтъ ѡ, ѿ снѣтъ ѿхъ огнь. Плодъ ѿхъ ѡ земля погубиши, ѿ сѣмѡ ѿхъ ѡ сынѡвѣи челоѣческихъ. Гдѣкѡ оуклониша на тѡ сла, помыслиша совѣты, ѿхъже не возмогутъ соствѣити. Гдѣкѡ положиши ѡ хребѣтъ во ѿзбѣтцѣхъ твоихъ, оуготѡвиши лице ѿхъ. Вознесѣа гдѣ силою твоєю, воспоѣмъ ѿ поѣмъ силы твоѡ.

Сѣи бже, Сѣи крѣпкѣи, Сѣи безмертныи, помилѡи насъ. **(Трижды.)**

Слава оцѡ, ѿ сѣ, ѿ стѡмѡ дхѡ, ѿ нынѣ ѿ прѣсно, ѿ во вѣки вѣкѡвѣ, ѡминь.

Престѡа трѣце, помилѡи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѡи наша: вѣко, прѡсти беззакѡнѣа наша: сѣи, посѣти ѿ исцѣли немощи наша, ѿ мене твоегѡ радн.

Гдѣ помилѡи, **трижды.**

Слава оцѡ, ѿ сѣ, ѿ стѡмѡ дхѡ, ѿ нынѣ ѿ прѣсно, ѿ во вѣки вѣкѡвѣ, ѡминь.

Оче нашъ, ѿже еси на нѣсѣхъ, да свѣтитъ ѿма твоѡ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѡ, да бѣдетъ вола твоѡ, гдѣкѡ на нѣси ѿ на земля. хлѣбъ нашъ насѡщный даждь намъ днѣсь, ѿ ѡстаѣи намъ долги наша, гдѣкоже ѿ мы ѡстаѣлемъ должникѡмъ нашимъ: ѿ не введѡи насъ во ѿкѡшеніе, но ѿзбѣви насъ ѡ лѡкаѡвѡ.

Сѡщеники возглашатъ:

Гдѣкѡ твоѡ еси црѣтво, ѿ сила, ѿ слава, оцѡ, ѿ сѣа, ѿ сѡгѡ дхѡ, нынѣ ѿ прѣсно, ѿ во вѣки вѣкѡвѣ.

Лѣкс: ѡминь.

И тропарѣ сѣ:

Сѣи гдѣ люди твоѡ, ѿ бѣгословѣи достоѡнїе твоѡ, побѣды на сопрѡтивнымъ дѡрѡа, ѿ твоѡ сохрѡнѡа крѣтомъ твоимъ житѣлство.

Слава:

Вознесѣи на крѣтъ волю тезонменитѡмъ твоѡмъ нѡвомъ житѣлствѡмъ щедрѡты твоѡ дѡрѡи хрѣте бже: возвесели насъ силою твоєю, побѣды даѡ намъ на сопрѡстѡты, посѡбїе ѿмѡщнымъ твоѡ ордѣте мѣра, непобѣдимѡю побѣдѡ.

И сада:

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Бакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Појац: Господе, помилуј. (3 пута.)

Бакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).

Појац: Господе, помилуј. (3 пута.)

Бакон: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Појац: Господе, помилуј. (3 пута.)

Возглас:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Појац: Амин.

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва Народ:а, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на Народу Томе благослов је Твој. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу

И нынѣ:

Предстательство страшно и непотычно, не презри блга молитв наших, всебѣтла бже, оутверди православыих жителство: спси вѣрныа люди тво., и подажь имъ съ нбсѣ побѣдъ, зане родна еси бга, едина блгословеннаа.

Діаконъ: Помилуй насъ бже, по величїи милости твоей, молимъ ти са, оуслыши и помилуй.

Лікъ: Гди помилуй, **трижды.**

Діаконъ: Бже молимса ѡ стѣишемъ правительствующемъ сѹнодѣ [**ѡце подъ митрополитомъ, приглаголетъ: и ѡ митрополитѣ нашемъ, егѡже Ѡбласть,**]

и всеи во хрѣтѣ братїи нашей.

Лікъ: Гди помилуй, **трижды.**

Діаконъ: Бже молимса ѡ всемъ ихъ хрѣтолюбивомъ вѣнствѣ.

Лікъ: Гди помилуй, **трижды.**

Возглашенїе:

Ѣкѡ милостивъ и члвѣколюбецъ бгъ еси, и тебе слава возсылаемъ, оцъ, и сиу, и стѡмъ дхъ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Людїе: Именемъ гднимъ блгословнѣ Ѡтче.

Сщєнникъ:

Слава стѣи, и единоушнѣи, и животворящей, и нераздѣльнѣи трѣцѣ всегда, нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікъ: аминь.

Слава въ вышнихъ бгъ, и на земли миръ, въ челоуцѣхъ блгволенїе. **Трижды.**

Гди, оустнѣ мои ѡверзеш, и оуста мои возвестятъ хвалъ твою. **Дважды.**

Ѳаломъ ѿ.

Гди, что са оумножиша стѣжающїи мнѣ; мнози востаютъ на мѧ, мнози глаголютъ дшнїи мои: нѣсть спїна емъ въ бзѣ егѡ. Тыѡ же, гди, застѣпникъ мой еси, слава моя, и возносаи глѣвъ мой. Глаголю моиъ ко гдѣ воззвахъ, и оуслыша мѧ ѡ горы сыа своеа. Ѣзъ оуишхъ, и спѧхъ, востахъ, ѣкѡ гдѣ застѣпнѣтъ мѧ. Не ѡубоиса ѡ тѣмъ людїи, ѡкрестъ нападающихъ на мѧ. Воскрѣни, гди, спси ма, бже мой: ѣкѡ ты поразиа еси въ враждующыа мнѣ въде, зѣбы грѣшникѡвъ сокршїа еси. Гдне есть спїнїе, и на людехъ твоихъ блгвенїе твоѣ. Ѣзъ оуишхъ и спѧхъ, востахъ, ѣкѡ гдѣ застѣпнѣтъ мѧ.

Ѳаломъ ѧз.

Гди, да не ѣроствїю твоєю ѡблчїши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накажеш мене. Ѣкѡ стрѣлы тво. оунзѡша во мнѣ, и оутвердиа еси на мнѣ рѣкъ твою. Нѣсть

моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејаш као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мном. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиља- ти у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер затвори уста оних који говоре неправду. У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)
Господе помилуј. (3 пута.)

ищеленіа въ плоти моеи ѿ лица гнѣва твоего, нѣсть мѣра въ костѣхъ моихъ, ѿ лица грѣхъ моихъ. Иакъ беззаконіа мо. превзыдоша главѣ мою, іакъ бремя тяжкое ѿтаготѣша на мнѣ. Возмердѣша и согниша рны мо. ѿ лица бездѣла моего. Пострадахъ и слабѣхъ до конца, весь день свѣтла хождахъ. Иакъ лѣта мо. наполишася поруганіи, и нѣсть ищеленіа въ плоти моеи. Ѿслобленъ быхъ, и смирихъ до сѣла: рыкахъ ѿ въздыханія сердца моего. Гдѣ, предъ тобою все желаніе мое, и въздыханіе мое ѿ тебе не оутанѣ. Сердце мое сматѣхъ, ѿстави мѣ сила моа, и свѣтъ очю моею, и тои нѣсть со мною. Дрѣзи мои и искренни мои, прѣмъ мнѣ пренежлишася и стѣша. И ближнии мои ѿдалече мене стѣша, и нѣждахъ ищущи души мою, и ищущи слава мнѣ, глаголахъ иже истина, и льстивнымъ весь день подчѣхъ. Язъ же іакъ глѣхъ не слышашъ, и іакъ нѣмъ не ѿверзѣхъ оутѣ своихъ. И быхъ іакъ человекъ не слышай, и не имый во оутѣхъ своихъ ѿблженіа. Иакъ на тѣ гдѣ, оуповахъ, ты оуслышиши гдѣ бже мой. Иакъ рѣхъ: да не когда порадуютъ мѣ слава врази мои, и вегда подвижатси ногамъ моимъ, на мѣ велерѣчеваша. Иакъ язъ на рны готѣхъ, и болѣзнь моа предъ мною есть вѣнѣ. Иакъ беззаконіе мое язъ возвѣщѣ, и попехъ ѿ грѣсѣ моимъ. Врази же мои жнедутъ, и оукрѣпишася паче мене, и оумножишася ненавидѣши мѣ безъ правды. Воздающи мѣ слава возъ блага, ѿбогѣхъ мѣ, зане гонахъ блгостыню. Не ѿстави мене, гдѣ бже мой, не ѿстѣпи ѿ мене. Конми въ помощь мою, гдѣ спсѣніа моего. Не ѿстави мене, гдѣ бже мой, не ѿстѣпи ѿ мене. Конми въ помощь мою, гдѣ спсѣніа моего.

Ѳаломъ ѡв.

Бже бже мой, къ тебе оутреннюю: возжада тебе душа моа, коль множицею тебе плоть моа, въ земли прѣстѣ, и непроходнѣ, и безводнѣ. Тѣмъ во сѣмъ гнѣхъ тебе, видѣти сила твою и слава твою. Иакъ лучши милость твоа паче жнеютъ, оутнѣ мои похвалитѣ тѣ. Тѣмъ блгословлю тѣ въ животѣ моимъ, ѿ имени твоимъ воздѣжѣ рѣце мои. Иакъ ѿ тѣка и мѣсти да исполнитси душа моа, и оутнѣма радостнѣ возхвалятъ тѣ оутѣ мо. Яце поминахъ тѣ на постѣли моеи, на оутреннихъ подчѣхъ въ тѣ. Иакъ былъ єси помощникъ мой, и въ кровѣ крилѣ твоєю возрадѣхъ. Прильпе душа моа по тебе, мене же прѣятъ десница твоа. Тѣ же вѣде икаша душа мою, видѣтѣ въ пренспѣданѣ земли: предадѣтси въ рѣки ѡрѣжѣа, члсти лисовомъ бѣдутъ. Царь же возвеселитси ѿ бѣѣ, похвалитси всѣмъ кленійсѣ имъ: Иакъ заградѣшася оутѣ глаголющихъ неправеднаѣ. На оутреннихъ подчѣхъ въ тѣ, іакъ былъ єси помощникъ мой, и въ кровѣ крилѣ твоєю возрадѣхъ. Прильпе душа моа по тебе, мене же прѣятъ десница твоа.

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.
 Аллѣлуїа, аллѣлуїа, аллѣлуїа, слава тебе бже. **Трижды, безъ поклѣнѣвъ.**

Гдѣ помилѣ, **трижды:**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као убијени који леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не изла-жах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Те-би руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвалити? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромах сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, устрашења Твоја потресоше ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњег, и познанике моје од несреће (моје). Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који Очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи жи-вот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израиљевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпе-љив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гре-сима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Ко-лико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што ми-лује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава -дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и

Слава Ѡцѣ, и сѣ, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Псаломъ пз.

Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во днѣ воззвѣхъ, и въ нощѣ предѣ тобоу: Да внидетъ предѣ тѣ мѣтва моа, приклонѣ оухо твоѣ къ молѣнію моемѣ, ѿкакъ исполниша сѡлзѣ дшѣ моа, и живѡтъ моѣ ѡдѣ приелижнѣ. Приемѣненъ быхъ съ низходѣщимъ въ рѡвъ, быхъ ѿкакъ человекъ безѣ помѡщи, въ мѣртвѣхъ свобѡдѣ: ѿкакъ ѡзвенѣнѣи спѣщѣи во грѡбѣ, ѡхже не помандѣз ѣсѣи кѡмѣ, и тѣи ѡ рѡкѣ твоѣ ѡрновѣни быша. Положиша мѣ въ рѡвѣ прѣиспѡднѣмъ, въ тѣмнѣхъ и сѣни смѣртнѣи. На мнѣ оутвердиша ѡрѡсть твоѣ, и въ болны твоѣ навѣлз ѣсѣи на мѣ. Оудѣлиа ѣсѣи знѣемѣхъ моѣхъ ѡ менѣ, положиша мѣ мѣрзѡсть сѣбѣ, прѣданъ быхъ, и не ѡхождѣхъ. Очи моѣ ѡзнемѡгѡтъ ѡ ницѣты, воззвѣхъ къ тебѣ гдѣ, весь дѣнь: воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ моѣ. Едѣ мѣртвѣми творѣши чѡдѣа; ѡли вѣрачѣе воскресѣтъ и ѡповѣдаѣа тебѣ; Едѣ повѣсть кѡдѣ во грѡбѣ мнѡгѡсть твоѣ, и ѡстнѣ твоѣ въ погнѣбѣи; Едѣ познѣ на бѣдѣтъ во тѣмнѣ чѡдѣа твоѣ, и прѣвѣда твоѣ въ землѣ забвѣннѣи; И ѡзъ къ тебѣ гдѣ, воззвѣхъ, и оутрѡ мѣтва моа прѣдварѣтъ тѣ. Вскѡю гдѣ, ѡрѣеши дшѣ моѣ; ѡбращѣеши лицѣ твоѣ ѡ менѣ; Ницѣз ѣсѣи ѡзъ, и въ трѣдѣхъ ѡ ѡнѡсти моѣа, вознѣз же сѣ, смнрѣхѣа, и ѡзнемѡгѡхъ. На мнѣ прѣндѡша гнѣбѣи твоѣ, оутрашѣніа твоѣ возмѣтѣша мѣ. Обѣдѡша мѣ ѿкакъ водѣ весь дѣнь ѡдержѣа мѣ въдѣпѣ. Оудѣлиа ѣсѣи ѡ менѣ дрѡга и ѡскрѣннаго, и знѣемѣхъ моѣхъ ѡ страстѣи. Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во днѣ воззвѣхъ, и въ нощѣ предѣ тобоу. Да внидетъ предѣ тѣ мѣтва моа, приклонѣ оухо твоѣ къ молѣнію моемѣ.

Псаломъ рѣ.

Блгѡсловѣ дшѣ моѣ гдѣ и въ вѣтрѣннаа мо. ѡма сѡѣ ѣгѡ. Блгѡсловѣ дшѣ моѣ гдѣ, и не забывѣи вѣхъ воздѣнѣи ѣгѡ: Очнѣяющѣаго въ беззакѡнѣа твоѣ, ѡщѣлающѣаго въ недѣги твоѣ: ѡзбѣлающѣаго ѡ ѡстѣнѣа живѡтъ твоѣи, вѣнчѣяющѣаго тѣ мѣтѣи и щѣдрѡтамѣи: ѡполнѣяющѣаго во блгнѣхъ желѣнѣе твоѣ: ѡновѣтѣа ѿкакъ ѡрѡ ѡнѡсть твоѣа. Творѣи мѣтѣи гдѣ, и сѣдѣбѣ вѣѣмъ ѡбѣднѣмъ. Сказѣ пѣтѣи сво. мѡѡсѣѡви, сыновѡмъ ѡлѣбѣмъ хотѣнѣа сво. Щѣдрѣ и мѣтѣи гдѣ, долготѣрпѣлѣвъ и мнѡгомѣтѣи. Не до концѣ прѡгнѣваѣтѣа, нижѣ въ вѣкѣ враждѣетѣа. Не по беззакѡнѣсѣмъ нѡшѣмъ сотворѣа ѣсть нѡмъ, нижѣ по грѣхѡмъ нѡшѣмъ воздѣа ѣсть нѡмъ. ѿкакъ по высотѣ нѣнѣи ѡ землѣ, оутвердиа ѣсть гдѣ мѣтѣ своѣ на боѡщнѣа ѣгѡ. Елико ѡстоѡтъ востѡцы ѡ з.падъ, оудѣлиа ѣсть ѡ нѣсъ беззакѡнѣа н.ша. ѿкоже щѣдрѣтъ ѡтѣцъ сыны, оущѣдрѣ гдѣ боѡщнѣа ѣгѡ. ѿкакъ тѡѣ познѣа сотдѣнѣе нѡше, помандѣ, ѿкакъ пѣрѣтъ ѣсѣи. Челѡвѣкъ, ѿкакъ травѣ днѣ ѣгѡ, ѿкакъ цѣѣтъ сѣльный, тѣкѡ ѡцѣѣтѣтъ: ѿкакъ дѣхъ прѡѣде въ нѣмъ, и не бѣдетъ, и не познѣетъ кѡмѣ мѣста свогѡ. Мѣтѣ же гдѣа ѡ вѣка и до вѣка на боѡщнѣа ѣгѡ, и прѣвѣда ѣгѡ на сынѣхъ сынѡвъ, хрѣнѣщнѣхъ завѣтъ ѣгѡ, и помнѣщнѣхъ зѡповѣдѣи ѣгѡ, творѣтѣи ѡ. Гдѣ на

Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у Мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим дели-ма Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Услише ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију.

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињена свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвећеног епископа) нашег (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни Народ:, Господу се помолимо.

- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.
- Народ:** Господе помилуј.
Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
- Народ:** Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Глас 8: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Глас 8

- Стих:** Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су светлост заповести Твоје на земљи.
- Народ:** Алилуја (**трипут**)
- Стих:** Правди научите се житељи земље.
- Народ:** Алилуја (**трипут**)
- Стих:** Завист ће обузети Народ: невоспитан.
- Народ:** Алилуја (**трипут**)
- Стих:** Дометни им зла, Господе, доменти зла славнима земље.
- Народ:** Алилуја (**трипут**)

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Ѡ градѣ сѣмз, [**ѡце вз монастырѣ:** Ѡ стѣи ѡбнтели сѣи,] всакомз градѣ, странѣ, и вѣрою жнедцихз вз ннхз, гдѣ помолнмса.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Ѡ блгорастворѣнии воздѣхувз, ѡ нзѡбнлии плодѡвз земныхз, и врементѣхз мнрныхз, гдѣ помолнмса.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Ѡ плаваюцихз, пѣтешѣствѣющихз, недѣгдующихз, страждущихз, плѣненныхз, и ѡ спасѣнии нхз. гдѣ помолнмса.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Ѡ нзбавитиелѣ намз ѡ всакиа скорби, гнѣва и нѣжды, гдѣ помолнмса.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Застѣпи, спаси, помнлди, и сохрани насз бже, твоєю благодѣтїю.

Лікз: Гдн помнлди.

Діакоз: Престѣю, прѣчѣдѣю, прѣблгословѣннѣю, слѣбнѣю влчцѣ нашѣ бѣѣ и принодѣѣ мрїю со всѣми с.бими помандѣше, самн себѣ, и дрѣгздрѣга, и вѣсь жнедцѣ нашз хрѣтѣ бгѣ предаднмз.

Лікз: Тебѣ гдн.

Возгласѣніе:

Гѣкѡ подобѣтѣ тебѣ всакаа слѣва, чѣстѣ и поклонѣніе, ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, нынѣ и прнѣнѡ, и во вѣки вѣкѡвз.

Лікз: Аллнлді

Тѣже глаголемз трѡпарѣ прилчнвшегѡа прѣздника, илн с.гѡ, илн вокрѣный прилчнвшегѡа глаѣ двѣжды, и бѣорѡдиченз вз тѡнже глаѣз. Пѣвѣемѣ же бгѣ гдѣ: ѡходнтѣ канѡнархз, и стоитѣ посредѣ храма ѡкровѣннѡю главою и глаголетѣ тнхѡ вышпнсаннѡм стїхн: стоитѣ же тѣмѡ, дѡндеже начнѣтѣ пѣвѣцѣ бѣорѡдиченз. Тѣже поклонѣтѣ на нѣмже стоитѣ мѣстѣ, и ѡбращѣса поклонѣтѣ кз лнкѡмз, и ѡходнтѣ: тѣкѡ творнтѣ, и ѣгдѣ ѣстѣ аллнлдіа. ѡце же ѣстѣ аллнлдіа илн великаа мѣца, влѣстѡ бгѣ гдѣ, поѣмз Аллнлдіа, трнжды, во глаѣз ѡмогласника.

Сщѣнник: Аллнлдіа, Аллнлдіа, Аллдіа.

Стїхн же глаголютѣа сї:

Стїхз ѡ: Ѡ нѡци оутренкетѣ дѣхз мѡн кз тебѣ бже: занѣ свѣтѣ повелѣнїа тво. на землн.

Аллнлдіа, **трнжды**

Стїхз б: Прѣвдѣ налчнтѣса жнедцин на землн.*

Аллнлдіа, **трнжды**

Стїхз г: Зѣвнстѣ прїнметѣ людн ненак.занныа..

Аллнлдіа, **трнжды**

Стїхз д: Приложн нмз слѣ гдн, приложн слѣ с.внымз землн..

Аллнлдіа, **трнжды**

И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

Слава:

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И сада :

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Еванђеље од Луке, зачало 108, без прекида.(Глава 22,1-39).

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

Ђакон:

У време оно, приближаваше се празник бесквасних хљебова звани Пасха. И тражаху првосвештеници и књижевници како би га убили; али се бојашу народа. А сатана уђе у Јуду, званог Искаротски, који бјеше из броја Дванаесторице. И он отишавши договори се са првосвештеницима и књижевницима и војводама како ће им га издати. А они се обрадоваше, и уговорише да му даду новаца. И он обећа, и тражаше zgodну прилику да им га преда без присуства народа. А дође дан бесквасних хљебова у који требаше клати пасхално јагње. И посла Петра и Јована рекавши: Идите и уготовите нам Пасху да једемо. А они му рекоше: Гдје хоћеш да уготовимо? А он им рече: Ето, кад уђете у град, срешће вас човјек који носи крчаг воде; идите за њим у кућу у коју он уђе. И реците домаћину куће: Учитељ ти вели: гдје је одаја гдје ћу јести Пасху са ученицима својим? И он ће вам показати велику застрту горњу собу; ондје уготовите. И они отидоше и нађоше као што им је казао; и уготовише Пасху. И

Тропарь, гласъ ѿ[наи на Сѣ женихъ]:

Вгда славнии оучицы на оумовении вечери проевѣщахъсѧ, тогда іѡда словестивый сребролюбѣемъ недоговавъ ѡмрачашесѧ, и беззаконнымъ сдѣламъ тебе праведнаго сдѣю предаѣтъ. вѣждь имѣнии рачителю, сѣхъ радн оудавленіе оупотребѣвша! бѣжн насытыа дшн, оучителю такъваа дерзнувша: ѿже ѡ всѣхъ блгій, гдн слава тебѣ.

Слава:

Вгда славнии оучицы на оумовении вечери проевѣщахъсѧ, тогда іѡда словестивый сребролюбѣемъ недоговавъ ѡмрачашесѧ, и беззаконнымъ сдѣламъ тебе праведнаго сдѣю предаѣтъ. вѣждь имѣнии рачителю, сѣхъ радн оудавленіе оупотребѣвша! бѣжн насытыа дшн, оучителю такъваа дерзнувша: ѿже ѡ всѣхъ блгій, гдн слава тебѣ.

И нынѣ:

Вгда славнии оучицы на оумовении вечери проевѣщахъсѧ, тогда іѡда словестивый сребролюбѣемъ недоговавъ ѡмрачашесѧ, и беззаконнымъ сдѣламъ тебе праведнаго сдѣю предаѣтъ. вѣждь имѣнии рачителю, сѣхъ радн оудавленіе оупотребѣвша! бѣжн насытыа дшн, оучителю такъваа дерзнувша: ѿже ѡ всѣхъ блгій, гдн слава тебѣ.

И по сѣмъ возглашаетъ діаконъ:

И ѡ сподобитисѧ намъ слышанію сѣгѡ ѡвѣліа, гдѧ бѣа молимъ.

Аиъ: Гдн, помилѡи, **трижды.**

Діаконъ: Премѡрость, прѡстн, оуслышнмъ сѣгѡ ѡвѣліа.

Предстѡитель: Миръ всѣмъ.

Аиъ: И дшховн твоемѡ.

Діаконъ: Ѡ лѡкн сѣгѡ ѡвѣліа чтеніе.

Аиъ: Слава тебѣ гдн, слава тебѣ.

Діаконъ: Кѡнмемъ.

И глаголетъ ѡвѣліе ѡ лѡкн зѡ рн, безъ престѡпкн: Во время оно, приближашесѧ праздникъ ѡпрѣснѡкъ: Конецъ въ зачатѣ рѡ-мъ: По немже нѡша оучицы ѡгѡ. [Глава кѡ, а...а.]

Во время оно, приближашесѧ праздникъ ѡпрѣснѡкъ, глаголемый пасха. И искахъ архіерѣс и книжницы, какъ быша оубиан ѡгѡ: боахъсѧ бо людеи. вниде же сатанѡ во іѡдѡ нарицаемаго іскаріѡтъ, сѡща ѡ числѡ ѡбоюадемаге. И шѣдъ глагола архіерѣемъ и воеводамъ, какъ ѡгѡ предаѣтъ имъ. И возрадовашасѧ: и совѣщаша ѡмѡ сребренникн дѣти. И исповѣда: и искаше подобна времени, да предаѣтъ ѡгѡ имъ безъ народа. Пріиде же дѣнь ѡпрѣснѡкъ, вѡньже подобно бѣ [время] жрѣти пасхѡ. И посла петрѡ и іѡанна, рекъ: шѣдша оуготѡвайта намъ пасхѡ, да ѡмы. Она же рекѡста ѡмѡ: гдѣ хоцешн, оуготѡваемъ; Онъ же рече имъ: сѣ восходѡщаема вама во градъ, срацетъ въ человекъ, въ скѡдѣльницѣ вѡдѡ ногѡ: по немъ нѡѣта въ дѡмъ, вѡньже вхѡдитъ. И рцѣта дѡмѡ владыцѣ: глаголетъ тебѣ оучитель, гдѣ ѡстѡ ѡбѣтель, нѡѣже пасхѡ со оученикн моимн снѣмъ; И тѡи вама покажетъ горницѡ велію поетланѡ: тѡ оуготѡвайта. Шѣдша же

када дође час, сједи за трпезу, и дванаест апостола с њим. И рече им: Веома зажељех да ову Пасху једем с вама прије него пострадам; јер вам кажем да је нећу више јести док се не испуни у Царству Божијем. И узевши чашу заблагодари, и рече: Узмите и раздијелите је међу собом; јер вам кажем да нећу пити од рода виноградскога док не дође Царство Божије. И узевши хљеб заблагодари, преломи га и даде им говорећи: Ово је тијело моје које се даје за вас; ово чините за мој спомен. А тако и чашу по вечери, говорећи: Ова је чаша Нови завјет у крви мојој, која се за вас излива. Али ево руке издајника мојега са мном на трпези. И Син Човјечији, дакле, иде како је одређено; али тешко човјеку ономе који га издаје! И они се стадоше питати међу собом који би, дакле, од њих био тај који ће то учинити. А настаде и препирка међу њима који се од њих сматра да је већи. А он им рече: Цареви народа господаре над њима и властодршци њихови називају се добротвори. Али ви немојте тако; него ко је међу вама већи, нека буде као млађи, и старјешина као слуга. Јер ко је већи, који сједи за трпезом или који служи? Није ли онај који сједи за трпезом? А ја сам међу вама као слуга. А ви сте они који сте се одржали са мном у искушењима мојим. Ја вама завјештавам Царство као што Отац мој мени завјешта. Да једете и пијете за мојом трпезом у Царству моме, и да сједите на пријестолима и судите над дванаест племена Израиљевих. И рече Господ: Симоне, Симоне, ево вас заиска сатана да вас вије ко пшеницу. А ја се молих за тебе да вјера твоја не престане; и ти, када се обратиш, утврди браћу своју. А он му рече: Господе, с тобом сам спреман и у тамницу и у смрт ићи. А он рече: Кажем ти, Петре, неће данас запјевати пијетао док се трипут не одречеш да ме познајеш. И рече им: Кад вас послах без кесе и торбе и обуће, да ли вам што недостаде? А они рекоше: Ништа. А он им рече: Али сад који има кесу нека је узме, тако и торбу; а који нема нека прода хаљину своју и купи нож. Јер вам кажем да још и ово треба на мени да се изврши што је написано: И уврстише га међу безаконике. Јер што је за мене (писано) то се завршава. А они рекоше: Господе, ево овдје два ножа. А он им рече: Доста је. И изишавши, отиде по обичају на гору Маслинску; а за њим отидоше и ученици његови.

Народ: Слава Тебје, Господи, слава Тебје.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када Ти суде. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и

ѡбръѣтоста ѡкоже рече ѡма: и оуготоваста пасхѣ. И ѡгда бѣсть часъ, возлежѣ, и ѡбанадеасте апла съ нѣмъ. И рече къ нѣмъ: желаніемъ возжелѣхъ сѣю пасхѣ ѡсти съ вѣмн, прѣжде даже не прѣимѣ мѣкъ. Глаголю бо вѣмъ, ѡкѡ ѡсѣлѣ не ѡмамъ ѡсти ѡ негѡ, дондеже скончѣются во црѣтѣи бѣжѣи. И прѣимъ чашѣ, хвалѣ воздавъ рече: прѣимѣте сѣю, и раздѣлѣте себѣ. Глаголю бо вѣмъ, ѡкѡ не ѡмамъ пѣти ѡ плодѣ лѡзнагѡ, дондеже црѣтѣе бѣжѣе прѣидетъ. И прѣимъ хлѣбъ, хвалѣ воздавъ преломѣ: и дадѣ ѡмъ глагола: сѣе ѡстѣ тѣло моѣ, ѡже за вѣ даѣмо: сѣе творѣте въ моѣ воспомнѣніе. Такожде же и чашѣ по вѣчерѣ, глагола: сѣа чаша, нѡвыи завѣтъ моѣю кровѣю, ѡже за вѣ проливѣется. ѡбѣче сѣ рѣка предающагѡ ма со мною ѡстѣ на трапѣзѣ. И сѣнъ оубѡ челоѣческѣи ѡдетъ по речѣнномѣ, ѡбѣче гѡре челоѣчкѣ томѣ, ѡмже предаѣется. И тѣи начаша ѡкѣти въ себѣ, котѡрыи оубѡ ѡ нѣхъ хотѣи сѣе сотворѣти; бѣсть же и прѣа въ нѣхъ, кѣи мнѣтѣ ѡхъ бѣти бѡлѣи; ѡнъ же рече ѡмъ: цѣрѣе ѡзыкъ господствѣютъ ѡмн, и ѡбладѣющѣи ѡмн, благодѣтелѣ нарицѣются. бѣи же не тѣкѡ: но бѡлѣи въ вѣсъ, да бѣдетъ ѡкѡ мнѣи, и стѣрѣи, ѡкѡ слѣжѣи. Ктѡ бо бѡлѣи; возлежѣи ли ѡли слѣжѣи; не возлежѣи ли; ѡзъ же посреде вѣсъ ѡсѣмъ ѡкѡ слѣжѣи. бѣи же ѡстѣ пребѣвшѣ со мною въ напѣстѣхъ моѣхъ. И ѡзъ завѣщавѣю вѣмъ, ѡкоже завѣщѣа мнѣ оцѣ моѣ, црѣтѣо: да ѡстѣ и пѣтѣ на трапѣзѣ моѣи во црѣтѣи моѣмъ: и сѣдетѣ на престѡлѣхъ сѣдѣще ѡбѣманѣдеасте колѣнома ѡлевыма. Рече же гѣдѣ: сѣмѡне, сѣмѡне, сѣ сѣтанѣ прѡсѣтѣ вѣсъ, да вѣи сѣмѣмъ ѡкѡ пшѣнѣцѣ. ѡзъ же молѣхѣ ѡ тебѣ, да не ѡскѣдѣетъ вѣра твоѣ: и тѣи нѣкогда ѡбръѣщѣса, оутвердѣи брѣтѣю твоѣю. ѡнъ же рече ѡмѣ: гѣдѣ, съ тоѡбою гѡтѡвъ ѡсѣмъ и въ темнѣцѣ и въ смѣрѣтъ итѣи. ѡнъ же рече: глаголю тѣи пѣтѣре, не возгласѣтъ пѣтелѣ днѣсъ, дондеже трѣкратѣ ѡвѣржешѣса менѣ не вѣдѣти. И рече ѡмъ: ѡгда послѣхъ вѣи безѣ влагалѣнца, и безѣ мѣха, и безѣ сапѡгъ, ѡда чтѡ лишенѣи бѣстѣ; ѡнѣи же рѣша: ницѣсѡже. Рече же ѡмъ: но нынѣ ѡже ѡмѣтъ влагалѣнце, да вѡзѣметъ, тѣкожде и мѣхъ: ѡ ѡже не ѡмѣтъ, да продѣстъ рѣзѣ своѣ, и кѡпѣтъ нѡжъ. Глаголю бо вѣмъ: ѡкѡ ѡще писѣное сѣ, подобѣетъ да скончѣется ѡ мнѣ: ѡже и со беззакѡнными вѣмѣнѣса. ѡбо ѡже ѡ мнѣ, кончѣи ѡмѣтъ. ѡнѣи же рѣша: гѣдѣ сѣ ножѣ здѣ двѣ. ѡнъ же рече ѡмъ: доѡольно ѡстѣ. И ѡзшѣдъ, ѡде по ѡбѣчѣю въ гѡрѣ ѡлеѡнскѣю: по нѣмже ѡдѡша оучѣнцы ѡгѡ.

Дѣкъ: Слава тебѣ гѣдѣ, слава тебѣ.

И ѡбѣе ѡломъ ѡ:

Помнѣи ма бѣе, по величѣи мѣлѡсти твоѣи и по мнѡжѣствѣ сѣдрѡтъ твоѣхъ ѡчѣстѣи беззакѡнѣе моѣ. Нѣнпѣче ѡмѣи ма ѡ беззакѡнѣа моѣгѡ, и ѡ грѣха моѣгѡ ѡчѣстѣи ма. ѡкѡ беззакѡнѣе моѣ ѡзъ знѣю, и грѣхъ моѣи прѣдо мною ѡстѣ вѣиѣ. Тебѣ ѡдѣномѣ согрѣшѣхъ, и лѣкаѡе прѣдѣ тоѡбою сотворѣхъ, ѡкѡ да ѡправдѣшѣса во словѣхъ твоѣхъ, и побѣдѣши, вѣнегда сѣдѣти тѣи. Сѣ бо въ беззакѡнѣихъ зачѣтъ ѡсѣмъ,

јављаш ми непознатости и тајне мудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; опери ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве свеспаљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Молитву: Спаси Боже... не говоримо.

И почињемо канон, песма г-на Козме, глас 6. Ирмоси по двапут, а тропари на 6. Канон, коме је акростих: Ти Макра пемпти макрон имнон ексадо. **То јест:** У Велики Четвртак дугу песму певам.

Песма 1. Ирмос:

Сечењем се сече море Црвено, а таласоносећа дубина се изсушује. Она уједно ненаоружанима би проходна, а свенаоружанима гроб. И певаше се богокрасна песма: Славно се прослави, Христос Бог наш.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Свеузрочна и Животодавна, неизмерна Премудрост Божија, сазда себи дом, од пречисте и неискусомужне Матере; јер онај који се обукао у телесни храм, славно се прослави, Христос Бог наш.

Тајноводећи пријатеље своје, истинска Премудрост Божија, припрема душехранећу трпезу, а вернима точи чашу бесмртности. Приступимо побожно и кликнимо: Славно се прослави, Христос Бог наш.

Послушајмо сви верни, несаздану и природну Премудрост Божију, која сазива високом проповећу; јер виче: Окусите и разумевши да сам ја добар, кликните: Славно се прослави, Христос Бог наш.

и во грѣсѣхъ роди ма мати моѡ. Се бо истинѡ возлюбилъ єси, безвѣстнаѡ и тѣнаѡ премѡдрости твоеѡ гавилъ мнѣ єси. Укропиши ма ѡсѡпомъ, и ѡчищуєѡ: ѡмьєши ма, и паче снѣга ѡбѣлюєѡ. Слѡхѡ моемѡ даєи радость и веселіє, возрадуютѡ кѡсти смрѣнныѡ. Обрати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и вс. беззакѡнїѡ мо. ѡчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дѡхъ правъ ѡбнови во оутробѣ моеї. Не ѡвержи мене ѡ лица твоегѡ, и дѡхъ твоегѡ сѡгѡ не ѡнми ѡ мене. Воздаждь ми радость спсєнїѡ твоегѡ, и дѡхѡмъ блѣннѡмъ оутверди ма. Научѡ беззакѡнныѡ пѡтѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебѣ ѡбратѡтѡ. Избави ма ѡ кровей бже, бже спсєнїѡ моегѡ, возрадуютѡ ѡзыки мои правдѣ твоеї. Гдѣ, оустнѣ мои ѡверзеши, и оуста мо. возвестѡтѡ хвалѡ твоѡ. Гѡкѡ ѡще бы вохотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ ѡбѡ: всесожежєнїѡ не блговолїши. Жертва бгѡ дѡхъ сокрѡшенъ: сердце сокрѡшенно и смрѣнно бгѡ не ѡничижитѡ. Облжи гдѣ, блговолєнїємъ твоимъ сїѡна, и да созиждутѡ стѣны ієрѡлїмскїѡ. Тогда блговолїши жертвѣ правды, возношенїє и всесожегѡмаѡ: тогда возложѡтѡ на олтарѣ твоѡ тельцы.

Мѡтвы же, Спсєн бже люди твоѡ: не глаголемъ.

И начинѡемъ канѡнъ, творєнїє господїна космы, глѡсъ ѡ: ірмосы по двѡжды, тропарї же на ѡ. Канѡнъ, єгѡже краєстроїє: Тѣ макрѡ пѣмпти макрѡн ѡмнон єѡѡѡ. Бже єсть, вѡ великіи четвертоки догѡдѡ пѣєнъ поѡ.

Пѣєнъ ѡ. ірмосъ:

Сѣченое сѣчетѡ море чермное, волнопитаємаѡ же нзєшѡетѡ глѣбннѡ: тѡѡжде кѡпнѡ безѡрѡжныѡмъ бѡбши проходїма, и всєорѡжныѡмъ грѡбъ. пѣєнъ же бгѡкраснаѡ воспѣѡшєѡ: сѡбнѡ просѡбнєѡ хрѡтѡсъ бгѡ нѡшъ.

Припѣвъ: Сѡба тебѣ, бже нѡшъ, сѡба тебѣ.

Всєвнѡбнаѡ и подѡтєльнаѡ жїзни, безмѣрнаѡ мѡдрость бжїѡ, создѡ хрѡмъ себѣ ѡ ѡтѡѡ неискѡмѡжныѡ мѡтре: вѡ хрѡмъ бо тѣлєєнѡ ѡболкїєѡ, сѡбнѡ просѡбнєѡ хрѡтѡсъ бгѡ нѡшъ.

Тѡновѡдѡщи дрѡги своѡ, дѡшепнѡтѡтєльнѡ оѡготовлѡетѡ трапѣзѡ, безмѣртїѡ же вѡистиннѡ мѡдрость бжїѡ растворѡетѡ чѡшѡ вѣрнымъ. прїстѡпнѡмъ блгѡчєстнѡ, и возопїємъ: сѡбнѡ просѡбнєѡ хрѡтѡсъ бгѡ нѡшъ.

Ѳзслѡбнѡмъ всѣ вѣрнїи, созыѡѡщѡю вѡсѡкнѡмъ проповѣднїємъ, нессѡдѡннѡю и єстєєтѡвєннѡю премѡдрость бжїѡ, вѡпїєтѡ бо: вкѡнѡтє и раздѡтѣвше, гѡкѡ хрѡтѡсъ ѡзъ, возопїєтє: сѡбнѡ просѡбнєѡ хрѡтѡсъ бгѡ нѡшъ.

Катавасија:

Сечењем се сече море Црвено, а таласоносећа дубина се изсушује. Она уједно ненаоружанима би проходна, а свенаоружанима гроб. И певаше се богокрасна песма: Славно се прослави, Христос Бог наш.

Песма 3.Ирмос:

Будући Господ свега, и Створитељ Бог, Бестрасни осиромашивши твар са собом сједини, и сам будући Пасха за оне за које намераваше да умре, себе преджртвова; једите, говорећи, тело моје, и вером се утврдите.

Твојом, Добри, чашом, искупитељном за сав род људски, ученике твоје напојио си напунивши је весељем; јер сам Себе свештенодејствујеш, говорећи: пијте крв моју, и вером се утврдите.

Безуман човек који је међу вама издајник, предсказао си, Незлобиви, ученицима твојим, неће разумети ово, и тај безуман будући, неће схватити. Ипак у мени останите и вером се утврдите.

Ирмос:

Будући Господ свега, и Створитељ Бог, Бестрасни осиромашивши твар са собом сједини, и сам будући Пасха за оне за које намераваше да умре, себе преджртвова; једите, говорећи, тело моје, и вером се утврдите.

Мала јектенија:

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јако ти јеси Бог наш, и Теби славу узносимо Оцу и Сину и Светоме Духау сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сједални, глас 1. Подобен: Гроб твој...

Ти који си створио језера и изворе и мора, учећи нас најбољем смирењу, пешкиром се препасавши, ученицима ноге опра, смиравајући се преобиљем милосрђа, и уздижући нас из понора злобе, једини Човекољубче.

Катавіа:

Сѣченое сѣчетса море чермноє, волнопитаемаа же нзсѣшлетса глѣбннѧ: тѧжде кѣпнш
везорѣжншмз бѣвшн проходѧма, ѿ всеорѣжншмз грѣбз. пѣснь же бѣокраснаа
воспѣвашеа: славноу прославиша хрѣтоуз бѣз насшз.

Пѣснь г. ѿрмоуз:

Гдн сын всѣхз, ѿ зиждѧтель бѣз, создѧнное безстрастншй ѡбнищѧвз себѣ соединнѧ, ѿ
пасха за гѧже хотѧше ѡмрѣти, самз сын себѣ предпожрѣ: гдѧте, вопѧ, тѣло моє, ѿ
вѣроу ѡтвердѧтеа.

Нзбѧвнтельноу всегѡ рода челоуѣча, твоєю блже твоѡ ѡчѧнкѧ напоилз єнн вееліа
чѧшею, напоиннвз ю, самз бо себѣ сѣеннодѣйствешн, пѧте, вопѧ, крѡвь мою, ѿ вѣроу
ѡтвердѧтеа.

Безѡмншй мѡжз ѿже вз вѧсз предѧтель, ѡчѧнкѡмз твоимз предрѣклз єнн незлѡбнве, не
ѡуразѡмѣетз сѧхз, ѿ тоѧ несмысленз сын не ѧмать разѡмѣти. ѡбѧче во мнѣ пребѡдите,
ѿ вѣроу ѡтвердѧтеа.

ѿ пакн ѿрмоуз:

Гдн сын всѣхз, ѿ зиждѧтель бѣз, создѧнное безстрастншй ѡбнищѧвз себѣ соединнѧ, ѿ
пасха за гѧже хотѧше ѡмрѣти, самз сын себѣ предпожрѣ: гдѧте, вопѧ, тѣло моє, ѿ
вѣроу ѡтвердѧтеа.

Гѧже глаголетз дѧконз малю єктенію:

Дѧконз: Пѧкн ѿ пакн мѧромз гдѡ помѡлнмса.

Анкс: Гдн, помѧлѧн.

Дѧконз: Застѡпнѧ, спасѧннѧ, помѧлѧнѧ ѿ сохранѧннѧ насз, блже, твоєю блгодѧтїю.

Анкс: Гдн, помѧлѧн.

Дѧконз: Пресѣтѡ, пресѣтѡ, преблгословѧннѡ, славенѡ влчцѡ насшѡ бѡцѡ ѿ приснодѣѡ
мрїю, со всѣмн сѣымн помѧнѡвше, самн себѣ, ѿ дрѡгз дрѡга, ѿ вѣсѡ жнвѡтз
насшз хрѣтѡ бѣѡ предадѧмз.

Анкс: Тебѣ, гдн.

Возгласз:

Гѧкѡ ты єнн бѣз насшз, ѿ тебѣ славу возвылаемз, ѡцѡ, ѿ снѡ, ѿ сѣомѡ дхѡ, нынѣ ѿ
прѧснш, ѿ во вѣкн вѣкѡвз.

Анкс: Амѧннѧ.

Сѣдѧленз, гласз ѧ. Подѡбенз: Грѡбз твоѧ:

Ѣзера ѿ истѡчннкн ѿ морѧ сотворѧвшн, смрѧнїю насз наказѡв ѿзрѧдномѡ, лѧнтїемз
ѡпоѧсавса, ѡчѧннкѡвз ногн ѡумы, смрѧвса премнѡжествомз блгодѡтрѡбѧ, ѿ
возвышѧл насз ѡ пропастей слѡбы, єдѧнз члѡвѣколѡбевз.

Слава, **глас 3. Подобан:** Божанствене вере...

Смиравајући се из човекољубља, опрао си ноге ученицима твојим и упутио си их на пут божански. А Петар не повинујући да се опере, одмах се повиновао божанском наређењу; умиван, Теби се усрдно молио, да нам дарујеш велику милост.

И сада, **глас 4. Подобан:** Јавио си се данас...

Једући, Владико, са ученицима твојим, тајанствено си објавио, свесвето твоје заклање, којим смо се избавили од трулежи, ми који поштујемо чесна страдања твоја.

Песма 4. Ирмос:

Провидевши пророк неизрецивост тајне твоје, Христе, преднајави: Поставио си моћну љубав снаге, Оче милосрдни, јер си Јединородног Сина, Добри, као очишћење у свет послао.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Идући на страдање, које је свима који су из Адама источило бестрашће, рекао си Христе, пријатељима твојим: Желео сам да са вама једем ову Пасху; јер ме је Јединороднога, као очишћење, Отац у свет послао.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Причешћујући се чашом, ученицима си говорио, Бесмртни: Нећу више пити од рода лознога, боравећи са вама; јер ме је Јединородног, као очишћење, Отац у свет послао.

Слава, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Пиће ново надразумно, ја ћу пити у царству моме, Христос говори пријатељима, јер ћу бити с вама као Бог с боговима, рекао си; јер ме је Јединородног, као очишћење, Отац у свет послао.

Ирмос:

Провидевши пророк неизрецивост тајне твоје, Христе, преднајави: Поставио си моћну љубав снаге, Оче милосрдни, јер си Јединородног Сина, Добри, као очишћење у свет послао.

Песма 5. Ирмос:

Везом љубави повезани Апостоли, предавши себе Христу који господари над свима, красне ноге очишћују, проповедајући мир свима.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Премудрост Божија, која држи неодрживу, и горњу у ваздуху воду, и бездане обуздава, и мора укроћава, воду улива у умиваоник, и ноге слугама пере Господар.

Сла́ва, гла́сѣ ꙗ́. Подо́бенъ: Бѣ́же́ственныѣ вѣ́ры:

Сми́ра́ла за бѣ́гостро́біе, но́ги о́умы́ла ꙗ́ко о́ученикѣмъ твои́мъ, ѿ кѣ́ те́ченію бѣ́же́ственномъ ѿ́дъ напра́вила ꙗ́ко: не по́вни́ла же пѣ́трѣ о́умы́ти, ѡ́бѣ бѣ́же́ственномъ по́вни́детъ по́веле́нію, ѡ́мыва́емъ, ѿ тебѣ́ приле́жнѣмъ мо́ла, дарова́ти на́мъ ве́лію мѣ́ть.

И ны́нѣ, гла́сѣ ꙗ́. Подо́бенъ: Гѣ́вила ꙗ́ко днѣ́сь:

Гѣ́вилъ вѣ́ко со о́ченикѣи твои́ми, та́инственнѣмъ гѣ́вилъ ꙗ́ко всесѣ́бѣ твоѣ́ заколе́ніе, ѿмже та́и ѿзбѣ́вихомъ, че́стнаѣ твоѣ́ почита́ющіи страда́ніѣ.

Пѣ́снь ꙗ́. ѿрмо́съ:

Прови́дѣвъ прѣ́рокъ та́инъ твоѣ́ неизрече́ннѣю хрѣ́тѣ, провозгласи́: положи́ла ꙗ́ко твѣ́рдѣю лю́бовь крѣ́пости Ѹ́те ще́дрый: ѿднноро́днаго бо сѣ́на бѣ́гій, ѡ́чищеніе въ ми́ръ посла́ла ꙗ́ко.

Припѣ́въ: Сла́ва тебѣ́ бѣ́же на́шъ, сла́ва тебѣ́.

На стѣ́тъ всѣ́мъ ѡ́цымъ ѿ́дъ а́дѣи ѿсто́ичишю́ безстра́стїе, хрѣ́тѣ гѣ́вилъ, дрѣ́вомъ твои́мъ ре́кла ꙗ́ко: съ ва́ми па́си сеѣ́ причасті́ти въ возжелáхъ:

Припѣ́въ: Сла́ва тебѣ́ бѣ́же на́шъ, сла́ва тебѣ́.

Прича́ла ча́ши, о́учникѣмъ вопі́ла ꙗ́ко безме́ртне: пло́дъ ло́знагъ кѣ́томъ не пи́ю прѣ́че, съ ва́ми живѣ́: ѿднноро́днаго бо ма́ ѡ́чищеніе Ѹ́тъ въ ми́ръ посла́ла ꙗ́ко.

Сла́ва Ѹ́тъ ѿ́дъ сѣ́на ѿсто́мъ дрѣ́во, ѿ ны́нѣ ѿ при́снѣ ѿ во вѣ́ки вѣ́комъ, а́минь.

Питѣ́ но́вое па́че сло́ва, ѡ́зъ глаго́лю, во црѣ́твѣи моѣ́мъ, хрѣ́тѣ дрѣ́вомъ, пи́ю, ѡ́коже бо бѣ́тъ съ ва́ми бо́ги вѣ́дѣ, ре́кла ꙗ́ко: ѿднноро́днаго бо ма́ ѡ́чищеніе Ѹ́тъ въ ми́ръ посла́ла ꙗ́ко.

И па́ки ѿрмо́съ:

Прови́дѣвъ прѣ́рокъ та́инъ твоѣ́ неизрече́ннѣю хрѣ́тѣ, провозгласи́: положи́ла ꙗ́ко твѣ́рдѣю лю́бовь крѣ́пости Ѹ́те ще́дрый: ѿднноро́днаго бо сѣ́на бѣ́гій, ѡ́чищеніе въ ми́ръ посла́ла ꙗ́ко.

Пѣ́снь ꙗ́. ѿрмо́съ:

Со́юзомъ лю́бве сва́земн а́плн, вѣ́чествѣ́емъ всѣ́мъ себѣ́ хрѣ́тѣ возло́жше, кра́сны но́ги ѡ́чища́хъ, бѣ́говѣ́ствѣ́юще всѣ́мъ ми́ръ.

Припѣ́въ: Сла́ва тебѣ́ бѣ́же на́шъ, сла́ва тебѣ́.

Нео́держи́мѣю держа́ща, ѿ прѣ́испреннѣю на воздо́стѣ́ бо́дѣ, бѣ́здны ѡ́бдо́вающа, ѿ мо́рѣ воста́вша бѣ́жа прѣ́мдростѣ́, бо́дѣ во о́умыва́льницѣ́ влива́етъ, но́ги же ѡ́мыва́етъ рае́вомъ вѣ́ка.

Слава, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Ирмос:

Везом љубави повезани Апостоли, предавши себе Христу који господари над свима, красне ноге очишћују, проповедајући мир свима.

Песма 6. Ирмос:

Најдубљи бездан грехова опколи ме, и не подносећи више буру, Теби Владици вапијем, као Јона; изведи ме из пропасти.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Називате ме, о Ученици, Господом и Учитељем, јер то јесам, говорио си Спасе. Стога подражавајте пример, који сте у мени видели.

Слава, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Ко не имајући нечистоте, нема потребе да му се оперу ноге; а ви сте чисти, о Ученици, али не сви; јер рђавим стремљењем један од вас манита.

Најдубљи бездан грехова опколи ме, и не подносећи више буру, Теби Владици вапијем, као Јона; изведи ме из пропасти.

Мала јектенија:

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер си ти цар мира и спас душа наших, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣтому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

И ѡрмосъ:

Созомъ любѣе сваздемъ ѡплъ, влчествѡщемъ всѣмъ себѣ хрѣту возложше, красны ногъ
ѡчищаху, блговѣствѡюще всѣмъ мѣрз.

Пѣнь 5. ѡрмосъ:

Бездна послѣднѡ грѣхѡвъ ѡбыде мѡ, и волнѣнѡ не ктомѡ терпѡ, ѡкѡ ѡна влцѣ
копѣю ти: ѡ тлѣ ма возведѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Гдѡ глашѡете мѡ, ѡ оученицы, и оучители: ѡсмь бо, спсе копѡлз ѡсѣ. тѣмже
подражѡйте ѡбразъ, ѡгоже во мнѣ видѣете.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣтому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣ.

Скверны ктѡ не имѣѡ, ѡмыти не трѣбѡтъ ногъ: чѣсти же, ѡ оученицы вы, но не всѣ:
мгновѣнемъ бо безчѣннѡ ѡднѣ ѡ вѡс неистовствѡетъ.

И пакн ѡрмосъ:

Бездна послѣднѡ грѣхѡвъ ѡбыде мѡ, и волнѣнѡ не ктомѡ терпѡ, ѡкѡ ѡна влцѣ
копѣю ти: ѡ тлѣ ма возведѣ.

Тѡже глаголетъ дѡконъ малю ѡктенѣю:

Дѡконъ: Пакн и пакн мѣромъ гдѡ помѡлмѡ.

Лѣкъ: Гдѣ, помѡлѣ.

Дѡконъ: Застѡпѣ, спсѣ, помѡлѣ и сохрани насъ, бже, твоѣю блгодѡтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ, помѡлѣ.

Дѡконъ: Престѡю, прѣчѡю, прѣблгословѣннѡю, слѡбнѡю влцѣ нашѣ бцѣ и прѣснодѣѣ
мрѣю, со всѣмъ сѣымъ помѡнѡвше, самъ себѣ, и дрѡгъ дрѡга, и всѣ жнвѡтъ
нашъ хрѣту бгѣ предадѣмъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возгласъ:

Ты бо ѡсѣ црѣ мѣра, и спсѣ дѡшъ нашнхъ, и тебѣ славу возвылѡемъ, Ѡцѣ, и сѣну, и
сѣтому дху, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лѣкъ: ѡмнѣ.

Кондѡкъ, гласъ 6. Подѡбенъ: Вѣшннхъ ѡцѡ:

Хлѣбъ прѣемъ въ рѡцѣ предѡтель, сокровѣннѡ тѣѡ простнрѡетъ, и прѣемлетъ цѣнѣ
создѡвшѡгѡ своѣма рѡкѡма чѡлѡвѣка, и неспрѡвленъ прѣбѡстѣ ѡдѡ рѡбъ и льстѣцъ.

Икос:

Тајној трпези приступивши сви са страхом, чистим душама хлеб примимо, остајући са Владиком, да видимо како умива ноге ученицима и брише убрусом, и чинимо као што смо видели, покуравајући се једни другима, и један другоме ноге умивајући, јер сам Христос тако заповеди својим ученицима, као што је предрекао, но не послуша Јуда роб и варалица.

СИНАКСАР**Стихови за свештено умивање:**

Бог умива на вечери ученицима ноге;
 Чија нога је некада у Едему ступала поподне.

За Тајну Вечеру стихови: Дупла вечера; јер носи Пасху закона. И Пасху нову, Крв, Тело Владике.

За натприродну молитву стихови:

Молитва и ужас; капи крви, Христе, на лицу, молећи се пред смрт, врага си њима преварио.

За издајство стихови:

Шта требају ножеви? Шта штапови народоваралице; На онога који је спреман да умре за избављење света?

У свети и Велики Четвртак, како су све дивно устројили божански Оци, примајући један од другогач почев од божанских Апостола, из свештених и божанских Еванђеља, предадоше нама четири ствари да празнујемо: Свештено прање (ногу); Тајну Вечеру - предавање страшних тајни; натприродну молитву; и само то издајство; пошто Јеврејска Пасха требаше по Петку да се жртвује. А беше, дакле, прикладно, установљењу следовати и истини, у томе да би се и наша Пасха жртвовала Христос, Господ наш Исус Христос, унапред као што говоре божански Оци, свршава исту са ученицима у Четвртак увече. Јер то вече и цео Петак, рачуна се код Јевреја за један дан; јер тако они броје ноћ и дан говорећи. Он је и тада завршио Пасху са ученицима по закону (као што неки рекоше), од којих је један и божански Златоуст. Најпре право стојећи, и опасани, са обућом на ногама, штаповима у рукама, и друго све што закон заповеда, да се не би нашао као законпреступник. Јер ово је (Пасху) Зеведеј припремио; јер он је носио воду у крчагу, као што говори Велики Атанасије, иако су други друкчије о томе рекли. Затим, пак, показујући ученицима оно што је савршено, предаје нама тајну Пасхе у Горници, кад је већ ноћ наступила. Јер када би вече, говоре, седе (за вечеру) са дванаесторицом. Погледај де, да ово не беше законска Пасха, јер вечера и седење, и хлеб, и вода; а тамо (у законској пасхи) све је печено огњем, и опресноци (бесквасни хлебови). А пре но што ће почети да вечерају (јер ово говори божански Златоуст), устаје од вечере, скида горњу хаљину, и воду улива у умиваоник, све сам радећи, уједно, дакле, и Јуду посрамљиваше, а уједно и друге ученике подсећајући, да не траже старешинство; као што и по умивању (ногу) учи, говорећи: Који хоће да буде први, нека буде последњи од свих, самога себе поставивши за углед. А изгледа, да је Христос пре свих Јуду умио, који је бестидно сео на прво место, а на крају Петру приступа. А овај беше ватренији од свих, не допушта

Ікоѣ:

Тайной трапѣзѣ, въ страстѣ приближившесѧ всѧ, чистыми душѧми хлѣбъ прїимемъ, спребывающе влѣцѣ: да видимъ, какъ оумываетъ ногѧ оучениковъ, ѿ сотворимъ, ѿкоже видимъ, дрѣвѣ дрѣвѣ покарѧюще, ѿ дрѣвѣ дрѣвѣ нозѣ оумывающе, хрѣтосъ бо такъ повелѣ своимъ оученикомъ, предрѣкъ такъ творити: но не оуслыша ѿда рабъ ѿ лѣстѣцъ.

Сѣназарь.

Стїхѧ во сѣенное оумовѣніе: Оумываетъ оучениковъ въ вечерѣ бѣгъ ногѧ: ѿгъже ногѧ попираѧ бѣ бо ѣдемѣ преценїе дрѣвле.

На тѧнственнѣю вечерю стїхѧ: Сѣгълаа вечерѧ, пѧсхъ бо законѧ нѣсѧтъ: ѿ пѧсхъ нѣвѣю, кровь, тѣло влѣнее.

На преестественнѣю мѣтвѣ стїхѧ: Мѣтвѧ ѿ страшнѧнце, трѣды кровей: хрѣтѣ лицѣ ѧвѣ молаа. Смерть, врагѧ прельцаа въ сѧхъ.

На предѧтельство стїхѧ: Чтѣ трѣбѣ ноженѧ; чтѣ дрѣвѣсѧ людолецѧцы, на хотѧцаго оумрѣти бо ѿзбавленїе мѧра;

Во сѣтѧи ѿ великѧи четвѣртѣи, ѿже всѧ добрѣ счїнївшїи бжѣственнѧи отцы, дрѣвѣдрѣвопрїимѧтельнѣи бжѣственнѣхъ же апѣлз, ѿ сѣеннѣхъ ѿ бжѣственнѣхъ ѣвлїи, предѧша намъ четѣре нѣкла прѧздновати: сѣенное оумовѣніе: тѧннѣю вечерю: предѧнїе ѧвѣ ѣже по намъ стрѧшнѣхъ тѧннѣ: преестественнѣю мѣтвѣ, ѿ сѧмое чтѣ предѧтельство: понѣже бо ѣврѣискаа фѧска по пѧтцѣ жрѣтнѣа ѿмѧше. Бѧше же оубѣ прикѧдно, ѿбразовѧнїю послѣдствѣвати ѿ истинѣ, въ томъ ѧвѣ ѿ ѣже по намъ пѧсцѣ жрѣтнѣа хрѣтѣ, предѧрївѣ гдѣ нашъ ѿнѣс хрѣтосъ, ѿкоже бжѣственнѧи отцы глаголютъ, дѣйствѣетъ тѣю со оучнѧи въ вечерѣ четвѣртѣа. тоѧ бо вечерѣ ѿ пѧтоѣкъ всѣ, ѣднѣз дѣнь оубѣ ѣврѣи вѣнѧетѣа: сѧце бо ѿнѣ чїелѣтъ ноцѣдѣнство глаголюще. дѣйствѣова оубѣ сѧ ѿ тогдѧ [ѿкоже рѣша нѣцын] со оучнѧи по законѣ, ѿже ѣднѣз ѣсть ѿ бжѣственнѣи златѣстѣ. Пѣрвое прѣстѣ стоѧще, ѿ ѿпоѧсѧннѣ, въ сапогѧ ѿбѣвѣннѣ, жезлы подпнѧюще, ѿ ѿна ѣлнѧка законъ повелѣвѧетъ, да не законопрѣстѣпенъ вознѣщѣетѣа. Сѧ бо зевѣдѣн оубѣготова: сѧ бо сѣдѣль ногѧи воды, ѿкоже великѧи глаголетъ ѧданѧсїи, ѧще ѿнѧ ѿнакѣ ѿ сѧмъ рѣша. Потѣмъ же оучнѣкомъ совершѣннѣишаа показѣа, ѿ ѣже по намъ пѧсхѧ тѧннѣство предѧетъ на гѣрннѣцѣ, оубѣ нашѣдшѧи нѣщнѣ. Вѣчернѣ бо, глаголетъ, бѣвшѧи, возлѣжѣ со двѣманѧдѣсѧтъ. Зрѧ же, ѿкѣ не сѧ бѧше законнѧа пѧсхѧ, вечерѧ бо ѿ возлѣжѧнїе, ѿ хлѣбъ, ѿ вода: тѧмъ же всѧ печѣна ѿгнѣмъ, ѿ безкѣсна. Прѣжде же начѧтѧ ѣже вечерѧтнѣ, [сѧце бо глаголетъ бжѣственнѣи златѣстѣ] ѿ вечернѣ вѣстаѣтъ, ѿ полагаѣтъ ннѣз рнѣзы, ѿ вода бо оумывѧльннѣцѣ влнѣетъ сѧмъ самодѣйствѣаи всѧ, вѣдѣтѣ оубѣ ѿда оубѣрамѧа, вѣдѣтѣ же ѿ дрѣвѧмъ оучнѣкомъ вѣспѣннѧа, ѣже старѣишннѣства не ѿкаѣтнѣ. ѿкоже ѿ по оумовѣннѣи наказѣетъ,

Учитељу, и опет брзо уступа. Умивши, дакле, ноге њихове, и преславну висину показавши смирењем, узев опет ризу и севши, учи их да љубе један другога, и да не траже старешинство. А док су они јели, и о издаји почиње да говори. А док се ученици смућиваху због речи, Исус говори само Јовану тајно: коме ја умочивши хлеб дам, то је тај који ће ме издати. Јер да је Петар чуо ову реч, како беше ватренији од других, Јуду би убио. И опет: који умочи руку са мношвом у солило, што се обоје и десило. Такође, поћутивши мало, узев хлеб, говори: примите, једите; а исто тако и чашу: пијте од ње сви, рекавши, јер је ово крв моја Новог Завета, ово чините у мој спомен, ипак и сам ово творећи, јеђаше и пијаше с њима. А погледај, да хлеб назива телом својим, а не опресноке. Нека се постиде, дакле, они који на жртву опресноке приносе (= Римокатолици). А по хлебу уђе у Јуду Сатана, који га је и раније кушао, а сада се потпуно у њега уселио. И изишавши, говори, предложи договор архијерејима, да им Га преда за тридесет сребрника. А ученици по вечери изађоше на гору Маслинску, у неко поље, које се зваше Гетсиманија. Пошто им много говораше, рече им Исус: сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ. А Петар рече: ако и сви, ја се нећу Тебе одрећи, а беше касно, тојест дубока ноћ! А Исус рече: пре него што петом двапут запева, три пута ћеш ме се одрећи, као што је и било. А када Петра беше ухватио безграничан страх, показујући Богу немоћ природе, и уједно пошто њему уручи васељену, да од своје природе немоћ схвативши, милостив буде према онима који греше; јер трикратно Петрово одречење, представљаше Богу грех свих људи. Најпре, заповест коју погази Адам; друго, гажење писаног закона; и треће, само оваплоћење Речи; које на крају Спас трикратним покајањем исцели; јер га трипут упита: Петре, љубиш ли ме? А после свега овога говори ученицима (показујући по човечански, како је за све страшна смрт): Жалосна је душа моја до смрти. И удаљивши се колико се може каменом бацити, помоли се трикратно рекавши: Оче мој, ако ме не може чаша ова мимоићи, да је не пијем, нека буде воља твоја. И опет: Оче, ако је могуће да ме мимоиђе чаша ова, уједно дакле, говорећи ово као човек, и ђавола је мудро упецао, да помисливши како је и то обичан човек, када се веома боји, па да ради смрти крсне не пресече тајну искупљења. Вративши се и нашавши ученике да су поспали, обраћа се Петру, овако говорећи. Зар не могосте ни један час пробдети са мношвом? То јест, ти који си рекао да ћеш се и до смрти трудити, овако спаваш са осталима. И прешавши с ону страну потока Кедронског, где беше врт, уђе у њега са ученицима својим. А имађаше обичај да често тамо одлази. Зато и Јуда знађаше оно место, који и узевши неке од војника, и у пратњи народа, дође на Исуса, давши им и знак целива. А ово рече, јер је много пута бивши хватан, непознат пролазио посред њих; као што и овде сам Христос излази пред њих говорећи: Кога тражите? А они још га не познавајући, не што би ноћ сметала, јер су биле буктиње, говори се, и свеће упаљене, од страха узмакоше, и опет пришавши им сам питаше их. А Јуди који је склопио договор, Христос говори: пријатељу, због чега си овде, то јест, зашто си дошао Јудо, време је. И опет говори: Као на разбојника сте изашли са оружјем и батинама да ме ухватите. А дошли су ноћу, да се не би створила нека гужва од народа. Тада ватрени Петар извукавши нож, јер од увече беху за ово припремљени, ударивши првосвештеничког слугу Малха, одсече му десно уво. А Исус знађаше, да ће првосвештеници рећи: није добро слушао и учио Закону;

глагола: хотѣи быти первыи, да едетъ вѣхъ послѣдній, самогò себе положи въ оуказаніе. И влаетъ же, ѿкъ прежде вѣхъ іѡаннѣ хрѣтоу, безстѣднѣ предѣдша: послѣднѣ же кз петрѣ приходитъ: сѣи же тепльшій иныхъ сынъ, оутелю возбранѣтъ, и ѡставляетъ пакн сѣльнѣ. Оумывъ оубо ѿхъ ногн, и возвышеніе прелѣвное смреніемъ показавъ, вземъ ризы пакн, и возлѣгъ, наказуетъ ѿхъ любити дрѣгъ дрѣга, и старѣишинства не искати. Идѣшымъ же ѿмъ, и ѡ предѣлѣствѣ вѡднѣтъ начало. Млѣшымъ же ѡ словесн оученикомъ, глаголетъ иисъ іѡаннѣ еднѡмѣ тайнъ: емѣже ѡзъ ѡмочивъ хлѣбъ подѣмъ, той естъ предѣлн мл. Ище бо бы вѣдалъ петръ слово, ѿкн сынъ иныхъ тепльшій, іѡаннѣ оубиъ бы бѣше. И пакн: ѡмочивыи со мною въ солнло рѣкѣ: ѿкоже ѡбо бѣша. Тѣже малъ что ѡставъ, вземъ хлѣбъ, глаголетъ: прїиміте, іадіте, и чашѣ подобнѣ: пїйте ѡ неѣ всн, рѣкъ, сѣѣ естъ кровъ моѣ нокагъ завѣта, сѣ творіте въ моѣ воспоминаніе. ѡбѣче и самъ сѣ творѣ, іадѣше и пїѣше съ нимн. Зрн же, ѿкъ хлѣбъ глаголетъ тѣло свое, а не ѡпрѣснокъ: да постыдѣтъ оубо иже жертвѣ ѡпрѣснокъ приносѣшн. По хлѣбѣ же вниде во іѡаннѣ сатанѣ: икѣшѣи бо егò прежде, нынѣ всеконечнъ въ негò вселнѣ. И ишѣдъ, глаголетъ: сложеніе положн архіерѣемъ, да предѣтъ егò ѿмъ на тридесѣти сребреннѣхъ. Оученицы же по вечерн ишѣдоша на гòрѣ елевнѣкѣ, въ нѣкое село, глаголемое гедѣманн. По мнозѣ же глаголетъ ѿмъ иисъ: вы всн соблазнѣеѣ ѡ мнѣ въ ноцн сѣи. Петръ же рече: ище и всн, ѡзъ не ѡверѣеѣ тебе: бѣше же пòздѣ, снрѣчь глѣбоконѡщїе. Онъ же глагола: прежде дѣже не возгласнѣтъ пѣтель двѣшн, ѡверѣешнѣ менѣ трижды, еѣже и бытъ. Поѡзнїю безмѣрною петрѣ іѡаннѣ бывѣшѣ: бѣгѣ немощноѣ показѣшѣ естества, и кѣпнъ понѣже вселеннѣ емѣ врднн, да ѡ своегѣ естества оудобоводнѣтельное разѣмѣвъ, млѣтнвенъ едетъ кз согрѣшѣшѣымъ: ѡбѣче трнкрѣтнѡ петрѣво ѡверѣеніе, вѣхъ челоѣкѣвъ грѣхъ кз бѣгѣ ишѣобразовѣше. Первое, заповѣдъ ѿже престѣпнѣ адѣмъ. Второе, пнсаннагъ закона престѣпленіе. третїе же, самѡе воплоценіе слова: еѣже пакн послѣднѣ сѣсъ трегѣвымъ показнѣемъ ищѣлн: за еѣже, петре, любншн лн мл, трижды ишѣрѣшн. По снхъ же глаголетъ оутнкомъ, [челоѣческое показѣла, ѿкъ страшна вѣемъ смѣртн] прнскòрѣна естъ дѣшѣ моѣ дѣже до смѣртн. И прѣшѣдъ ѿкъ камѣне верженіе, помолнѣ трнкрѣтнѣ, рѣкъ: ѡче мѡн, ище не возмòжетъ чѣша сѣѣ преннѣ ѡ менѣ, ище ю не пїю: да едетъ вола твоѣ. И пакн: ѡче, ище мѡщно, да мнѣмъ идетъ ѡ менѣ чѣша сѣѣ; Кѣпнъ оубо ѿкъ члѣкѣ сѣ глагола, кѣпнъ же и дѣвола прѣходѣ хнтростнъ: ѿкъ да нещѣла и ѡнаго челоѣка быти, за еѣже неглн боѣтнѣ, смѣртн радн крѣстнѣ не прѣсѣчѣтъ тайнства. Возвращѣеѣ же и ѡверѣтъ оутнкн снѡмъ погрѣженѣ, кз петрѣ ѡбращѣетѣ, снѣ глагола: нн еднѣнагъ лн чѣсѣ возмòгѣте побѣтн со мною; снрѣчь, ты глаголаи дѣже и до смѣртн подвижѣтнѣ, снѣ сѡнствѣшн съ прѡчнмн. Прншѣдъ же ѡбѣ онъ пѡлз потѡка кѣдрѣкагъ, идѣже бѣ вертоградъ водворнѣ тамъ со оученикн свонмн. Чѣстѣ же тамъ прнходннѣ ѡбычѣи ѿмѣлаше. тѣмъ и іѡаннѣ вѣдалше мѣсто: иже нѣкнхъ ѡ вѡннъ вземъ, и народѣ послѣдѣшѣ, прїнде на иисѣ, давъ ѿмъ лѡвзѣннѣ знѣменіе. Сѣе же рече,

забрани, дакле, Христос Петру, јер није добро да послушник духовнога мужа, употребљава нож, и Малхово ухо исцељује. А они, дакле, ухвативши Исуса, свезана доведоше у двор првосвештеника Ане, који беше таст Кајафи, јер тамо беху сабрани сви фарисеји и књижевници који сведочаху против Христа. Овде и због обраћања слушкиње Петру, бива његово одречење, и кад прође поноћ, петао запева трећи пут; а он, сетивши се, заплака горко. А када наста, јутро, од Ане ка првосвештенику Кајафи, одводе Христа, где је примио и пљување, и где су лажни сведоци били позвани. И кад освоји дан, Кајафа га шаље Пилату. А кад га доведоше, говори Јеванђелист, не уђоше у претор, да се не би оскврнили, него да би могли јести Пасху. Сабирају се, дакле, свакако као безаконно збориште, првосвештеници и фарисеји јер учинивши то, одложише Пасху, као што говори божански Златоуст; јер у ону ноћ требали су да је једу, но ради Христовог убиства, одложили су. А како су тада требали да је једу, показао је Христос, једући је увече, пре ноћи, такође тајно научивши савршено; или како је по закону требало, као што је било речено, и истина да буде. Јер Јован говори пре празника Пасхе. Због свега овога што се збило у Четвртак, и ноћ његову тадашњу и ми празнујемо, чинећи са страхом сећање на она страшна и неизрецива дела и догађаје. Неизрецивим твојим милосрђем Христe Боже наш, помилуј нас, амин.

Песма 7. Ирмос:

Младићи у Вавилону не уплашише се пећног пламена, но бачени усред пламена, орошавани певаху: Благословен си Господе, Боже отаца наших.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Климајући главом Јуда, планирајући зла отиде, тражећи погодно време да преда Судију на осуду, Њега који је Господ свих, и Бог отаца наших.

занѣже многѣжды оудержанъ бывъ, неавленъ ѿ среды ихъ прохощаше: ꙗкоже и задѣ самъ хрѣтосъ прежде исходитъ къ нимъ глагола: когò ищете; онѣ же сѣгò и сѣщє не познавахъ, не бо нощь претыканіа баше, свѣтїла бо бѣша, глаголетъ, и свѣщы горѣша, и стращомъ пѣдше ѿлѣчїшася, и пакѣ пршѣдшымъ самъ ѿвѣщаваше. Идѣ же сотворшѣ сложенїе, хрѣтосъ глаголетъ: дрѣже, на немже сѣи, сѣрѣчь, на неже пршѣлъ сѣи іѣдо, блговременно сѣсть. И пакѣ глаголетъ: ꙗкѡ на разбѣнника ли изыдѣте со ордѣжемъ и дресыи ѣти ма; въ нощѣ же прїндѣша, да не нѣкаа молва ѿ народа бѣдетъ. Тогда теплѣишїи пѣтръ и звлѣкъ ножъ, ѿ вечерѣ бо бѣхъ къ сицевымъ оуготѣвленн, архїереева раба малѣа именовъ поразнѣвъ, десноє оухо ѿсѣче. Вѣдѣше же иисъ, ꙗкѡ архїерее рекѣтъ: не добрѣ законъ слышаше и оучаше: возбранѣетъ оубо петрѣ хрѣтосъ, ꙗкѡ не добрò сѣсть послѣдникѣ сѣщѣ дхѣбнагѡ мѣжа, меча оупотреблѣти: малѣово же оухо ищѣлѣтъ. Бмше же оубо ииса, свѣзана прнвѣдѣтъ на двѣрѣ архїереевны, иже бѣ тѣсть каїафа: тамъ бо бѣхъ всѣ собрани на хрѣта глаголющїи, фарїсеи и книжницы. Задѣ ꙗже на петра ѿ отроковнцы, ѿверженїе сѣгò бывѣетъ, и нощи посредѣ ижднѣшнїа, пѣтель возглѣн третїе: онъ же поманѣвъ восплакаса горькѡ. И времени оужє ко оутрѣ пршѣдшѣ, ѿ анны ко архїерею каїафѣ хрѣта прнвѣдѣтъ, и дѣже и ѡплеванїе прїдѣтъ, и лжебндѣтели воззванн быша: и ѡзарѣющѣ днѣ къ пїлатѣ сѣгò посылаетъ каїафа. Прнвѣдшїи же сѣгò, глаголетъ, не вндѣша въ претѡрѣ, да не ѡсквернѣтсѣ, но да іадѣтъ пѣсхѣ. Собнрѣютсѣ оубо, ꙗкѡ беззаконнѡ негли архїерен и фарїсен тогда сѣдѣшаж преложнѣше пѣсхѣ, ꙗкоже глаголетъ бжѣственный златѡдѣтъ: въ нощь бо онѣ подобаше имъ тѣю ѣсти, но хрѣтова радн оубїнѣтѣ преложнѣша. ꙗ ꙗкѡ тогда должно баше имъ ѣсти ю, іавн хрѣтосъ, прежде вечерю нощїю іаднїи, тѣже тайнонѣчнѣ совершѣннѣмъ: илн ꙗкѡ въ законномъ ѡбразѣ подобаше, ꙗкоже речєно бысть, и истинѣ быти: іѡаннъ бо прежде прѣзника глаголетъ пѣсхн. Снхъ радн всѣхъ бывшнхъ въ четвѣртѡкѣ, и нощь сѣгò тогдашнѣю и мы прѣзднѣемъ, помнннїе стращнѣхъ и нензречѣннѣхъ дѣлъ онѣхъ и дѣанїи со стращомъ творѣще. Нензречѣннѣмъ твоимъ блгодѣтрѣемъ хрѣтѣ бжѣ нашѣ, помнлѣнїи насъ, амннѣ.

Пѣснь 3. ірмосъ:

Отроцы въ вавлѡнѣ пѣщнагѡ пламене не оубоашася, но посредѣ пламене вѣрженн, ѡрошѣемн поахъ: блгословѣнъ сѣи гдѣ бжѣ отѣцъ нашихъ.

Прпѣвъ: Слава тебѣ бжѣ нашѣ, слава тебѣ.

Помавїа главою іѣда слїа предзрѣвъ подвиже, блговременїе искїи предѣти сѣдїѡ на ѡсѣжденїе, иже всѣхъ сѣсть гдѣ и бгъ отѣцъ нашихъ.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Вама пријатељима Христос говораше: један ће ме издати, а они весеље заборавивши, тугом и страхом бише испуњени, говорећи: Ко је тај? Кажи нам, Боже отаца наших.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Онај који са мношћом са дрскошћу стави руку своју у солило, њему би било боље да никада није прошао врата живота. Њега, пак, који беше издајник, показиваше Бог отаца наших.

Ирмос:

Младићи у Вавилону не уплашише се пећног пламена, но бачени усред пламена, орошавани певаху: Благословен си Господе, Боже отаца наших.

Песма 8. Ирмос:

За законе отачке блажени Младићи у Вавилону раније беху у опасностима, попљуваше цареву безумну наредбу, и захваћени огњем који их не прогута, Сведржитељу певаху достојну песму: Господа појте дела, и преунесите у све векове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Сагозбеници Логосу блажени Апостоли, у Сиону истрајавши, иђаху за Пастиром као јагањци, и сједињени са Христом од Кога се не одвојише, храњени божанском речју, благодарно говораху: Господа појте дела, и преунесите у све векове.

Припев: Благословим Оца и Сина и Светога Духа Господа.

Закон пријатељства злоимени Искарот, намерно заборавив, ноге које му опра, припреми на издају. И твој једући хлеб, божанско тело, подиже пету на Те, Христе, и не научи клицати: Господа појте дела, и преунесите у све векове.

Припев: Сада и увек и у векове векова. Амин

Примаше Тело које разрешава грех Несавесни, и божанску Крв изливану за свет, но не стидећи се пијаше ону коју продаваше за цену, а зло не одбаци, и клицати не научи: Господа благословите дела, и преунесите у све векове.

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, Појући и преуносећи у све векове.

Ирмос:

За законе отачке блажени Младићи у Вавилону раније беху у опасностима, попљуваше цареву безумну наредбу, и захваћени огњем који их не прогута, Сведржитељу певаху достојну песму: Господа појте дела, и преунесите у све векове.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Вамъ хрѣтоу дрѣвомъ вопіаше: единому предасть ма, веселіа забывше, скорбю и страхомъ держимъ вѣхъ: кто сей, скажи, глаголюще, бже отецъ нашихъ;

Слава оцу и сиу и стому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Иже со мною рѣку свою во солло вложитъ дерзостю, томъ обаче добро бы врага житіа проити никогдаже: сего, иже бже предатель, явлѣше бже отецъ нашихъ.

И irmosъ:

Отроцы во вавлонѣ печагъ пламене не оубоаша, но посредѣ пламене ввержени, орошѣми поахъ: блгословенъ еси гди бже отецъ нашихъ.

Пѣнь и. irmosъ:

За законы отеческіа блженни во вавлонѣ юнши предѣдствующе, царююцаго оплеаша повелѣніе безумное, и совокзпленн иже не сварішася огнемъ, державствующемъ достойнню воспѣвахъ пѣнь: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Сообѣдницы блженни, во сионѣ словомъ претерпѣвши аплн послѣдовахъ пастырю, іакъ агны, и совокзпленн, егже не разлучішася хрѣта, бжественнымъ словомъ питѣми, блгодѣственно вопіахъ: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Припевъ: Блгословимъ оца, и сиа, и стѣго духа, гда.

Законныа дрѣжбы слоненитыи икаріотъ волю забывъ, іаже нозѣ оумы, оуготови на преданіе: и твои іадыи хлѣбъ, тѣло бжественное, воздвнже ковъ на тѣ хрѣте, и вопити не разумѣ: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Припевъ: И нынѣ, и присно, и во вѣки вѣковъ. аминь.

Примѣше рѣшительное грѣхѣ тѣло безсовѣстный, и кровъ изнавѣмю за миръ бжеественню, но не стыдѣшася пѣла, юже продаше на цѣнѣ, о слово же не негодова, и вопити не разумѣ: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Хвалимъ, блгвѣимъ, покланѣмса гдѣи, поуще и перевозносаще во всѣ вѣки.

Таже irmosъ:

За законы отеческіа блженни во вавлонѣ юнши предѣдствующе, царююцаго оплеаша повелѣніе безумное, и совокзпленн иже не сварішася огнемъ, державствующемъ достойнню воспѣвахъ пѣнь: гда пойте дѣла, и перевозносите во всѣ вѣки.

Песма 9. Ирмос:

Гостопримства Владичиног, и бесмртне трпезе, на горњем месту, ходите верни, узвишеним мислима, да се насладимо, научивши се преузвишеном знању од Логоса, којег величамо.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Идите, рече Логос ученицима, припремите Пасху на горњем месту, где се ум утврђује, овима које тајноводствујем бесквасном речју истине, а постојаност благодати величајте.

Припев: Слава теби Боже наш, слава Теби.

Отац пре векова рађа мене Творачку Премудрост, - почетак путева ствара ме на дела која се сада мистички свршавају. Јер Логос, будући нестворен природом, присвајам гласове онога, којег сада узех.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Као што сам човек суштином а не маштањем, тако је Бог, начином узајамне размене, природа која је сједињена са Мног. Зато Ме познајте Једнога Христа, који очувава оне природе из којих сам, у којима сам, и које јесу ја сам.

Ирмос:

Гостопримства Владичиног, и бесмртне трпезе, на горњем месту, ходите верни, узвишеним мислима, да се насладимо, научивши се преузвишеном знању од Логоса, којег величамо.

Мала јектенија:

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светота Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ексапостилар, трипут:

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просветли хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

Пѣснь .ѿ. ѿрмосъ:

Странствѣа вѣчна, ѿ безмертныа трапѣзы на горнѣмъ мѣстѣ, высокими оумь, вѣрнѣи
прѣидѣте насладѣмса, возшедша слова, ѿ слова научившеса, ѿгѣже величѣемъ.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Идѣте, оутѣкомъ слово рече, пахъ на горничномъ мѣстѣ, ѿюже оумъ оутверждѣется, ѿ
сѣю тайноводительнѣ оупрѣбнѣте, безквѣнымъ истиннымъ словомъ, твердое же
блгодѣти величѣйте.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Содѣтельницѣ оцъ прѣжде вѣкѣ премоудрость раждѣетъ ма, начатокъ пѣтѣи, въ дѣла
созда нынѣ тайнѣ совершѣма: слово во несозданное сѣи ѿстествомъ, гласы
присвоѣюса, ѿгѣже нынѣ прѣлахъ.

Слава оцѣ ѿ сѣи ѿ стѣомъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ, аминь
Иакъ человекъ сѣи сѣществомъ, не мечтанѣемъ, сѣце бгѣ нравомъ воздаанѣа, ѿстество
соединившеса мнѣ. хрѣта единаго тѣмъ ма знайте, ѿ нѣже, въ нѣже, гѣже сѣмъ,
сѣсаюца.

И ѿрмосъ:

Странствѣа вѣчна, ѿ безмертныа трапѣзы на горнѣмъ мѣстѣ, высокими оумь, вѣрнѣи
прѣидѣте насладѣмса, возшедша слова, ѿ слова научившеса, ѿгѣже величѣемъ.

Тѣже глаголетъ дѣаконъ малю ѿктенію:

Дѣаконъ: Паки ѿ паки миромъ гдѣ помолнмса.

Лѣкъ: Гдѣ, помилѣи.

Дѣаконъ: Застѣпѣи, спасѣи, помилѣи ѿ сохрани насъ, бже, твоѣю блгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ, помилѣи.

Дѣаконъ: Престѣю, прѣчѣю, прѣблгословѣннѣю, славеннѣю вѣцѣмъ нашѣмъ бцѣ ѿ прѣнодѣѣ
мрѣю, со вѣмѣи стѣими поманѣвше, сѣми себѣ, ѿ дрѣгъ дрѣга, ѿ вѣсь живѣтъ
нашъ хрѣтѣ бгѣ предадѣмъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возгласъ:

Иакъ тѣа хвалѣтъ всѣ сѣлы нѣныа, ѿ тебѣ славу возсылаемъ, оцѣ ѿ сѣи ѿ стѣомъ дхѣ,
нынѣ ѿ прѣснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмъ.

Лѣкъ: Аминь.

Взапостѣларіи [на сѣ женихъ]:

Чертогъ твоѣи вѣждѣ сѣсе мой, оукрашеннѣи, ѿ одежды не имамъ да внидѣ вѣнъ:
прѣвѣтѣи ѿдѣанѣе дѣшѣ моеѣ свѣтодѣвче, ѿ сѣи ма.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просветли хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

И увек и у векове векова. Амин.

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просветли хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

Све што дише нека хвали Господа.

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама.

Теби приличи песма Богу.

Хвалите Господа с небеса.

Теби приличи песма, Богу.

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама.

Теби приличи песма, Богу.

(Псалам 148)

Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи песма, Богу. Хвалите Га, сунце и месец; хвалите Га, све звезде и светлост. Хвалите Га, небеса над небесима, и вода која је изнад небеса, нека хвале Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, змајеви, и сви бездани; огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову; горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедри; звери и сва стока, гмизавци и птице крилате; цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске; момци и девојке, старци са децом, да хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израилевим, народу који се приближују Њему.

(Псалам 149)

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних. Да се узвесели Израил Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме. Да хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир да Му псалмопоју. Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење. Похвали-ће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима. Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне.

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

На хвалитне постављамо стиха 4. И певамо стихире самогласне, глас 2.

Сабира се дакле, веће Јудејско, да би Саздатеља и Творца свега, предало Пилату. О безаконика, о неверника! Јер Оног који долази да суди живима и мртвима, на суд спремају; Онога који исцељује страсти, за страдање припремају. Господе дуготрпељиви, велика је милост твоја, слава Теби.

Слава:

Чертогъ твоѣи вѣждѣ спсе мой, оукрашенный, и одежды не имамъ да внидѣ вонь: просвѣтити ѡдѣаніе души моеѣ свѣтодѣвче, и спси ма.

И нынѣ:

Чертогъ твоѣи вѣждѣ спсе мой, оукрашенный, и одежды не имамъ да внидѣ вонь: просвѣтити ѡдѣаніе души моеѣ свѣтодѣвче, и спси ма.

Великое дыханіе да хвалитъ гда.

Хвалите гда съ нѣсъ, хвалите єго въ вышнихъ.

Тебѣ подобаетъ пѣнь бгѣ.

Хвалите гда съ нѣсъ.

Тебѣ подобаетъ пѣнь бгѣ.

Псалмы рма.

Хвалите єго солнце и луна, хвалите єго всѣ звезды и свѣтъ. Хвалите єго нѣбѣ нѣсъ, и вода ѣже превыше нѣсъ, да восхвалятъ ѣма гдне. Ёкѡ тоѣ рече, и быша: тоѣ повелѣ, и создашася. Постави ѣ въ вѣкъ, и въ вѣкъ вѣка: повелѣніе положи, и не мнѡ ѣдетъ. Хвалите гда ѡ земли сміеве, и всѣ бѣзаны: Огнь, градъ, инѣгъ, голоть, дѣхъ вѣренъ, творѣща слово єго: Горы и вси холми, дрова плодонѡсна, и вси кедрн: свѣрѣе и вси скотн, гди и птицы пернаты: царѣе зѣмстн, и вси людѣе, князи, и вси сдѣи зѣмстн: Юноши и дѣвы, старцы съ юнотами да восхвалятъ ѣма гдне: ёкѡ вознесѣа ѣма тогѡ єдинагѡ. Исповѣданіе єго на земли и на нѣбѣ, и вознесѣтъ рогъ людѣи своихъ. Пѣнь вѣмъ прѣбымъ єго, синовѡмъ ѣлѣвымъ, людѣмъ прѣближающимъ ємѣ.

Псаломъ ж.

Воспойте гдѣи пѣнь новѣ, хваленіе єго въ цркви прѣбыхъ. Да возвеселитѣа ѣи ль ѡ сотворшемъ єго, и синове ѣѡни возрадѣютѣа ѡ црѣи своѣмъ: да восхвалятъ ѣма єго въ лицѣ, въ тѣмплѣ и псалтири да поютъ ємѣ. Ёкѡ блговолитъ гдѣ въ людѣхъ своихъ, и вознесѣтъ кровѣи во спсѣніе. Восхвалятѣа прѣвни во славѣ, и возрадѣютѣа на ложахъ своихъ. Возношеніа бжѣа въ гортани ѣхъ, и мечи ѡбоудѣ ѡстры въ рѣкахъ ѣхъ: сотворити ѡмщеніе во ѣзыцѣхъ, ѡбличеніа въ людѣхъ: свазати царѣи ѣхъ пѣты, и славыа ѣхъ рѣчными ѡкѡвы желѣзными. Сотворити въ нѣхъ сдѣз написанъ: слава єѣа ѡдетъ вѣмъ прѣбымъ єго.

Псаломъ ѡ.

Хвалите бга во стѣхъ єго, хвалите єго во оутверженіи силы єго.

Ѡ дѣ начинаемъ стѣхѣры на ѡ:

Стекаетѣа прочее соборнѣе ѣдѣнское, да содѣтелѣ и зндѣтелѣ вѣлѣскихъ пѣлѣтъ предѣтъ: ѡ беззаконныхъ, ѡ невѣрныхъ! ёкѡ градѣцаго сдѣити жнвымъ и мѣртвымъ, на сдѣз готѡватъ: ѣщѣлающаго стѣти, ко стѣтѣмъ оуготѡвляютъ. гди долготерпѣливе, велиа твоѣа млѣть, слава тебѣ.

Хвалите Га уз глас трубни

Јуда безакони, Господе, који на вечери умочи руку у солило с Тобом, пружи безаконно руке, да прими сребренике; и онај који је миру срачунао цену, не устраши се да прода Тебе непроцењивог. Онај који пружа ноге да се умију, Владуку целива лукаво, да би Га предао безаконцима. А отпавши од Апостолског чина, и бацивши тридесет сребрника, не виде твоје тридневно Васкрсење, којим помилуј нас.

Хвалите Га уз псалтир и гусле.

Јуда издајник лукав будући, лукавим целивом предаде Спаса Господа, и Владуку свих, као роба продаде безаконцима. Као овца на заклање, тако иђаше Јагње Божије, Син Очев, једини Многомилостиви.

Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа.

Јуда роб и лукавац, ученик и подмуклица, пријатељ и ђаво, из дела се показао. Јер следоваше Учитељу, и сам смисли издају, говорећи у себи: Издаћу овога, и добићу сакупљене новце. А тражаше и миро да се прода, и Исуса на превару да ухвате. Даде целив, издаде Христа. И као овца на заклање, тако иђаше једини Милосрдни и Човекољубац.

Слава, И сада, Глас исти.

Јагње, којег проповеда Исаија, иде вољно на заклање, и плећа даје на ране, образе на шамаре, а лице не окрену од срамоте пљувања; и на срамну смрт се осуђује. Безгрешни све ово вољно прихвата, да би свима даровао из мртвих васкрсење.

(Велико Славословље)

Слава Теби Показавшему нам светлост.

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти ради велике славе Твоје.

Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе.

Господе Боже, Јагње Божје, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света.

Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас.

Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века.

Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо.

Благословен јеси, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе.

Благословен јеси, Господе, научи ме законима Твојим. **(3 пута.)**

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, поми-луј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, Теби прибегох, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших; и хваљено је и просла-вљано Име Твоје у векове. Амин.

Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просветли ме законом Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Потом говори ђакон (или свештеник) јектенију:

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Сподобѣи гдѣи, въ дѣнь сѣй безъ грѣхѣ сохрани́тисѧ нѧмъ. бѣгословѣнъ єсѣи гдѣи бже о́тцѣмъ
на́шнѣмъ, и хвалѣно и прославлено ѡ́нма твоѣ во вѣки. Ѳ́минь.

Бѣди гдѣи, млѣть твоѧ на нѧсѣ, ꙗкоже оупова́хомъ на тѧ. бѣгословѣнъ єсѣи гдѣи, научѣи ма
о́правдѧніемъ твоимъ. бѣгословѣнъ єсѣи вѣко, вразумѣи ма о́правдѧніемъ твоимъ.
бѣгословѣнъ єсѣи сѣи, просвѣтѣи ма о́правдѧніи твоимъ.

Гдѣи, млѣть твоѧ во вѣкѣ, дѣла рѣкѣ твоѣю не прѣзри: тебѣ подобѣетъ хвалѣ, тебѣ
подобѣетъ пѣніе, тебѣ слава подобѣетъ, о́цѣ, и сѣи, и сѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣишо, и во
вѣки вѣкѣмъ. Ѳ́минь.

Вѣктеніа просительная:

Діаконы: Исполнимъ оутреннюю молѣтвѣ на́шѣ гдѣи.

А́нѣ: Гдѣи, помѣли.

Діаконы: Застѣпи, спасѣи, помѣли и сохрани́ нѧсѣ бже, твоѣю бѣгодѣтѣю.

А́нѣ: Гдѣи, помѣли.

Діаконы: Днѣ всегѡ совершена, свѣта, мѣрна и безгрѣшна, оуп гдѣа прѣимъ.

А́нѣ: Подаи, Господи

Діаконы: Ѳ́ггѣа мѣрна, вѣрна наставника, хранѣтѣла душѣ и тѣлесѣ на́шнѣмъ, оуп гдѣа
прѣимъ.

А́нѣ: Подаи, Господи

Діаконы: Проценѣи и оствѣленѣи грѣхѣмъ и прегрѣшенѣи на́шнѣмъ, оуп гдѣа прѣимъ.

А́нѣ: Подаи, Господи

Діаконы: Дѡбрыхъ и полѣзныхъ дѣшѣмъ на́шымъ, и мѣра мѣрови, оуп гдѣа прѣимъ.

А́нѣ: Подаи, Господи

Діаконы: Прѡчее время животѣ на́шегѡ въ мѣрѣ и покаѣнии скончѣти, оуп гдѣа
прѣимъ.

А́нѣ: Подаи, Господи

Діаконы: Хрѣтѣанскѣа кончѣны животѣ на́шегѡ, безболѣзненъ, непостѣдны, мѣрны и
дѡбрагѡ ѡвѣта на страшнѣмъ сдѣици хрѣтовѣ прѣимъ.

А́нѣ: Подаи, Господи

Діаконы: Престѣю, прѣчѣю, прѣбѣгословѣннѣю, славною вѣщѣ на́шѣ вѣщѣ и прѣнодѣѣ
мѣио со всеми сѣимъ помѣнѣше, самъ себѣ, и дрѣгздрѣга, и вѣсь живѡтѣ
на́шѣ хрѣтѣ бѣгѣ предадѣмъ.

А́нѣ: Тебѣ, гдѣи.

Свештеник:

Јер си Бог милости и доброте и човекољубља, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амии.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твојем.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духови твојему.

Свештеник: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На стиховње стихире самогласне, глас 8.

Данас се против Христа сабра лукаво веће, и против Њега сујетно се саветоваху, да предаду Пилату на смрт Невино га. Данас због новца Јуда сам себи вешала ставља, и лишава се оба живота, привременог и божанског. Данас Кајафа нехотећи пророкује: Боље је, говорећи, да један умре за народ! Јер је дошао да пострада за грехе наше, да нас ослободи, од ропства непријатељу, као Дobar и Човекољубац.

Стих: Онај који једе хлебовете моје, подиже на мене пету.

Данас Јуда скрива лице сиромасољубља, и открива лик лакомства; не брине више за сиромасе; не продаје више миро оне грешнице, него Миро небеско, и од њега присваја сребренике. Трчи ка Јудејцима, говори безаконцима: Шта ћете ми дати, и ја ћу вам Га предати? О среброљубља издајникова! - уносну прави трговину; за вољу оних који купују, око продаваног трговину прави; не цењка се строго о цени, већ као роба одбеглог продаје; јер је обичај крадљиваца да подцењују скупо. Сада је ученик бацио светиње псима, јер беснило среброљубља, разбесни га на свога Господара. Од његовог искуства бежимо, кличући: дуготрпељиви Господе, слава Теби.

Стих: Излажаше напоље, и говораше у себи.

Твој карактер препун је преваре, безакони Јудо, јер болујући среброљубљем, стекао си човекомржњу. Јер ако си волео богатство, зашто си пришао Ономе који учи о сиромаштву? А ако си Га и волео, зашто си продавао Непроцењивог, издавши га на прљаво убиство? Ужасни се сунце, застењи земљу, и затресавши се завапи: Незлобиви Господе, слава Теби.

Возгласъ:

Ѣкѡ бѣзъ мѣлости, щедрѡтъ и члѣвѣколюбїа єси, и тебе славу возсылаемъ, оцѣ, и сїи, и стѡмѣ дхѣ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Іерей: Мнрѣ вѣмъ

Анксъ: И дхѡви твоемѣ.

Дїаконъ: Главѣ нашѡ гдѣи приклонимъ.

Анксъ: Тебѣ, гдѣи.

Возгласъ:

Твое бо єсть єже мѣловати и спасѣти ны єже нашѡ, и тебе славу возсылаемъ, оцѣ, и сїи, и стѡмѣ дхѣ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анксъ: Амѣнь.

На стїхѡвнѣ стїхїры самогласны, гласъ ѿ:

Днесь єже на хрїта лѣкавое собравѣ соборнице, и на него тцѣтнаѡ совѣтоваше, предѣти пїлатѣ на смѣрти неповѣннаго. днесь имѣнїемъ оудавленїе їда себѣ ѡблагѣтъ, и лишѣется ѡбоудѣ жїзни прївременнаѡ и єжѣстѣвеннаѡ. днесь кїїфа неболеу прорѡчѣствѣтъ: оўне, глагола, єдиноу оўмрѣти за людѣ. прїиде бо за грѣхѣ нашѡ пострадаѣти, да насъ свободѣтъ ѡ рабѡты вражїа, Ѣкѡ бѣзъ и члѣвѣколюбѣцъ.

Стїхъ: Іудѣи хлѣбы моѡ, возвеличи на мѡ заппнѣнїе.

Днесь їда ницѣлюбїа сокрывѣтъ лице, и лихѡмства ѡкрывѣтъ зрѣкѣ: не ктомѣ ѡ ницѣхъ печѣтъ, не ктомѣ мѣро продаѣтъ грѣшныѡ, но нѣное мѣро, и ѡ него оўсвоѣтъ сребренникѣ. печѣтъ ко їдѣемъ, глаголетъ беззакѡннымъ: что ми хѡщете дѣти, и ѣзъ вѣмъ предѣмъ єгѡ; ѡ сребролюбїа предѣтелѡ! оудобопродѣтельнѡ творѣтъ кѡплю, кѡ болѣ кѡпѣющѣхъ, непродѣмагѡ кѡплю творѣтъ, не скѡпѣ глѣветѣ кѡ цѣнѣ, но Ѣкѡ раба бѣжѣцаго продаѣтъ: ѡбычай бо крадѣщымъ метѣти четнѣа. нынѣ же повѣрже стѣа псѡмъ оўченнїкѣ, бѣсовѣнїе бо сребролюбїа, на своегѡ влѣкѣ неїстѡвнѣнїа сотѡрѣ єгѡ. єгѡже нскѣшенїа бѣжѣмъ, зѡвѣще: долготѣрпѣлїе гдѣи, слава тебѣ.

Стїхъ: Исхождаше вѡнъ, и глаголаше въспѣ.

Прѣвъ твоѣи лѣсти исполнѣется, беззакѡнный їдо: недѡгда бо сребролюбїемъ, прїѡбрѣлъ єси чѡловѣконѣвнѣнїе. ѣще бо богѣтѣство любѣлъ єси, почтѡ ко оўчѣемѣ ѡ ницѣтѣ прїшѣлъ єси; ѣще же и любѣлъ єси, всѣю прѡдалъ єси безцѣннаго, предѣвъ на оўбїенїе; оўжаснѣа солнце, возрѣтенѣ землѣ, и двѣжащѣа возопїи: неслѡбенѣ гдѣи слава тебѣ.

Стих: Реч безакону изнесоше против Мене.

Да нико, о верници, непосвећен у вечеру Владичину, да нико уопште као Јуда преварно не приступи трпези. Јер он примивши комад хлеба, од Хлеба се одвоји; по изгледу будући ученик, а у ствари постаде убица, са Јудејцима се, дакле, весељаше, а са апостолима борављаше; мрзећи целиваше, а целивајући продаваше Онога који нас је искупио од клетве, Бога и Спаса душа наших.

Слава, глас исти:

Твој карактер препун је преваре, безакони Јудо, јер болујући среброљубљем, стекао си човекомржњу. Јер ако си волео богатство, зашто си пришао Ономе који учи о сиромаштву? А ако си Га и волео, зашто си продавао Непроцењивог, издавши га на прљаво убиство? Ужасни се сунце, застењи земљо, и затресавши се завапи: Незлобиви Господе, слава Теби.

И сада, глас 5.

Тајноводећи, Господе, твоје ученике, учио си говорећи: О пријатељи, гледајте, да никакав страх вас не одвоји од Мене, јер ако и страдам, но за свет. Не саблажњујте се, дакле, о Мене, јер не дођох да ми служе, него да служим и душу своју положим у откуп за свет. Зато, ако сте ви пријатељи моји, на мене се угледајте: Који хоће да је први, последњи нека буде; господар као слуга. Останите у мени, да грозд донесете; јер ја сам чокот живота.

Чтец:

Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твоме, Вишњи; објављивати ујутру милост Твоју, и истину Твоју сваке ноћи.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмрт-ни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш засушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужници-ма својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Стихъ: Слово законопрестѣнное возложѣша на мѧ.

Да никтоже, ѿ вѣрнѣи, влѣчѣа вечерѣ тайноненадѣенъ, никтоже ѿнюдѧ ѣакъ ѣда льстѣннѡ да прѣстѣпитъ къ трапѣзѣ: ѡнъ бо оукрѣхъ прѣемъ, на хлѣба оуклонѣа. ѡбразомъ оубо сѣи оученикъ, вѣщѣю же сѣи оубѣица. со ѣдѣн оубо веселѣа, со аплы же водворѣа: ненавѣда лобызѣше, лобызѣа же продаваше ѡскѣпѣвшаго насъ клѣтвы, бѣа и сѣа дѣшз нашнхъ.

Слава, гласъ тѡйже:

Нравъ твоѣи льстѣи ѡполнѣетѣа, беззаконный ѣдо: недѣгѣа бо сребролюбѣемъ, прѣверѣлз ѣси челоуѣконенавнѣнѣе. ѣще бо богатѣтво любѣлз ѣси, почтѡ ко оучащемѡ ѡ ницетѣѣ прѣшѣлз ѣси; ѣще же и любѣлз ѣси, вскѣю продалз ѣси безцѣннаго, предѣлз на оубѣенѣе; оужаснѣа солнце, возрѣтенѣ землѣ, и двѣжащнса возопѣи: неслобенѣ гдѣи слава тебѣ.

И нынѣ, гласъ ѣ:

Тайнободѣствѣа твоѡ гдѣи оученикѣи, оучѣлз ѣси глагола: ѡ дрѣзи, зрѣте, да никѣйже стрѣхъ васъ разлѣчѣтѣ ѡ менѣ: ѣще бо и страждѡ, но за мѣрз. не блазнѣтѣа оубо ѡ мнѣ: не прѣндохъ бо, да поладжатъ мѣи, но поладжитѣи, и положитѣи дѣшѡ моѡ ѡзбавленѣе за мѣрз. ѣще оубо вы дрѣзи моѣи ѣстѣ, менѣ подражайте: хотѣи пѣрвыи бѣитѣи, да бѣдетъ поладѣнѣи, владыка ѣакъ слѣжитѣль. прѣвѣдѣте бо мнѣ, да грѡзѣз прѣнесетѣ: ѣзъ бо ѣсмь лозѣ живѡтнаа.

Тѣже чтецъ:

Бѣго ѣсть ѡповѣдатнса гдѣви, и пѣтѣи ѡмени твоемѡ, вышнѣи: возвѣщѣатѣи задрѣа млѣть твоѡ, и ѡстннѡ твоѡ на всѣкѡ нѡщѣ.

Сѣи бѣе, Сѣи крѣпкѣи, Сѣи безмертнѣи, помнѣи насъ. **(Трѣжды.)**

Слава оцѡ, и сѣи, и стѡмѡ дѣи, и нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвз, ѡмнѣи.

Прѣстѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣи, ѡчнстѣи грѣхѣи нашѣ: влѣко, прѡстѣи беззакѡнѣа н.шѣ: стѣи, пощѣтѣи и ѡщѣлѣи ѡемѡщн нашѣ, ѡмене твоегѡ радѣи.

Гдѣи помнѣи, **(Трѣжды.)**

Слава оцѡ, и сѣи, и стѡмѡ дѣи, и нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвз, ѡмнѣи.

Оче нашѣ, ѡже ѣси на нѣсѣхъ, да свѣтитѣа ѡма твоѡ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѡ, да бѣдетъ вола твоѡ, ѣакъ на нѣсѣи и на землѣи. хлѣбъ нашѣ насѣщнѣи дѣждѣ намъ днѣсѣ, и ѡстѣви намъ долгѣи нашѣ, ѣакоже и мы ѡстѣвѣемъ должннѡмъ нашымъ: и не введѣи насъ во ѡскѣшенѣе, но ѡзбѣви насъ ѡ лѣкѣвагѡ.

Свѣщѣнникъ возглашѣетъ:

ѣакъ твоѡ ѣсть црѣтѡ, и сѣла, и слава, оцѡ, и сѣа, и сѣгѡ дѣа, нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвз.

Дѣи: ѡмнѣи.

И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

Јектенија:

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се услиши и помилуј.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за преосвештеног епископа нашег (име) и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе и за све у Христу братство наше.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење, опроштај и отпуштење грехова слугу Божјих, браће овога светога храма.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светога храма, и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за све православне свуда.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овоме, за оне који се труде, који поју, и за присутни народ који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе помилуј. (трипут)

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Пазимо.

Народ: Благослови.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И тропарь великаго четвертка, гласъ ѿ:

Вгда славиѣи оучицы на оумовѣиѣи вечерѣи просвѣщахъса, тогда ѿда словесѣиѣи сребролюбѣемъ недоговавъ ѡмрачашеса, и беззаконнымъ сдѣламъ тебѣ праведнаго сдѣю предайтъ. вѣждь имѣиѣи рачителю, сѣхъ радѣи оудавленіе оупотребиша! бѣжи несытыа дшнѣ, оучителю такъваа дерзнувша: иже ѡ всѣхъ блгѣи, гдѣ слава тебѣ.

Вктеніа сгбл:

Діаконъ: Помнѣи насъ бже, по величѣи мѣти твоѣи, мѡлнмъ ти са, оуслыши и помнѣи.

Аікс: Гдѣ помнѣи, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлнмса ѡ [высокопреосвѣщенѣишемъ митрополитѣ илѣ архіепѣкпѣ, илѣ преосвѣщенѣишемъ епѣкпѣ] (имѣхъ), и всѣи во хрѣтѣ братѣи нашей.

Аікс: Гдѣ помнѣи, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлнмса ѡ богохранимѣи странѣ нашей, властѣхъ и вѡнствѣ сѣ, да тѣхоѣ и безмѡлвное житіе поживѣмъ во всѣкомъ блгочестіи и чѣстѣ.

Аікс: Гдѣ помнѣи, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлнмса ѡ блженныхъ и принопамѣиныхъ, стѣишнхъ патріарсѣхъ праволабныхъ, и создателехъ стѣгѡ храма сего [ѣще во ѡбѣтели: стѣиа ѡбѣтели сѣ] и ѡ всѣхъ преждепочившнхъ ѡтцѣхъ и братѣихъ, зѣ лежѣишнхъ и повсѡдѣ, праволабныхъ.

Аікс: Гдѣ помнѣи, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлнмса ѡ мѡлостѣи, жнзни, мѣрѣ, здравіи, спасѣиѣи, поствѣиѣи, прощѣиѣи и ѡставленіи грѣхѡвъ рабѡвъ бжѣишнхъ, братѣи стѣгѡ храма сего [ѣще во ѡбѣтели: стѣиа ѡбѣтели сѣ].

Аікс: Гдѣ помнѣи, (Трижды.)

Діаконъ: Вще мѡлнмса ѡ плодоносѣишнхъ, и добродѣишнхъ во стѣмъ и всечестнѣмъ храмѣ сѣмъ, трѣждѣишнхъ, поѡишнхъ и предстоѣишнхъ людехъ, ѡжидѣишнхъ ѡ тебѣ великіа и богѣиа мѣти.

Аікс: Гдѣ помнѣи, (Трижды.)

Возгласъ:

Гѣко мѣтнѣи и чѣколюбѣецъ бѣ сѣи, и тебѣ славу возымаѣмъ, ѡцѣ, и сѣи, и стѡмѣ дхѣ, нынѣ и присѣи, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аікс: Амѣнѣ.

Діаконъ: Премдростѣ.

Аікс: Блгословѣи.

Іерей:

Сѣи блгвѣишнхъ хрѣтѡсѣ бѣи нашіи, всегда, нынѣ и присѣи, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аікс: Амѣнѣ.

ПРВИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мно-штву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; довека ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви ко-ји љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер иш-чезосмо од гњева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наша пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као паучина. Дани година наших (достигу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамде-сет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Часъ пѣрвыи.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз саомѸ хрѣтѸ, црѣви ѿ бгѸ нашемѸ.

Ѵалѡмз ѿ.

Глаголы мо. вѣдшїи гдїи, разѸмѣи званїе моє. Конми глагѸ моленїа моегѡ, црѣи моїи ѿ бже моїи, їакѡ кз тебѣ помолюса гдїи. Задтра оѸслыши глагѸ моїи, задтра предстани ти, ѿ оѸзриши мѧ. Ѓїакѡ бгѸ не хотїи беззаконїа, ты єси: не приелїтса кз тебѣ лѡкавнѡдїи, ниже преждѸтз беззакѡннїцы предѸ очїма твоїма. Возненавїдѣлаз єси вс. дѣлающїа беззаконїе, погубїши вс глаголющїа лжѸ: мѡжа кровїи ѿ лстїва гнѸшаѣтса гдѣ. Ѥз же множетвомз млти твоєа, вїдѸ вх дѡмз твоїи, поклонїса ко храмѸ стѡмѸ твоємѸ вх стрїстѣ твоємз. Гдїи, настїви мѧ правдою твоєю, вргз моїхз радїи исправи предѸ тобою пѡть моїи. Ѓїакѡ нѣсть ко оѸстѣхз ѿхз истїны, сѣрдце ѿхз сѣтно, грѡбз ѡверѣтз гортани ѿхз, ѡзыки своїми льцахѸ. Судїи ѿмз бже, да ѡпадѸтз ѡ мыслей своїхз: по множетвѸ нечестїа ѿхз ѿзрїни ѧ, їакѡ прегорчїша тѧ, гдїи. Ѣ да возвеселатса всї оѸповѡщїи на тѧ, ко вѣкз возрадѸютса, ѿ вселїшиса вх нїхз: ѿ похвалїтса ѡ тебѣ любящїи ѿма твоє. Ѓїакѡ ты блгословїши праведнїка гдїи, їакѡ ѡрѡжїемз блгволенїа вѣнчалз єси насз.

Ѵалѡмз ѿ.

Гдїи, прїебѣжнїце бїлз єси насз вх рѡдз ѿ рѡдз. Прїжде дїже горамз не бїти, ѿ создїтїса землїи ѿ вселїннѣи, ѿ ѡ вѣка ѿ до вѣка ты єси. Не ѡврати челѡвѣка во смїренїе, ѿ рѣкз єси: ѡвратїтса сынове челѡвѣчестїи. Ѓїакѡ тысаща лѣтз предѸ очїма твоїма гдїи, їакѡ дѣнь вчерашнїи, ѿже мнмоїде, ѿ стрїжа ноцнїа. ОѸннїжїенїа ѿхз лѣта вѸдѸтз: оѸтрав їакѡ травѧ мнмоїдетз. ОѸтрав процвѣтѣтз ѿ прїдетз, на вѣчерз ѡпадѣтз, ѡжестѣетз ѿ ѿзсхнѣтз. Ѓїакѡ ѿчезѡхомз гнѣвомз твоїмз, ѿ їарѡстїю твоєю смѸтїхомса. Положїлз єси беззакѡнїа нша предѸ тобою: вѣкз насз вх просѣщїенїе лицѧ твоегѡ. Ѓїакѡ всї днїе нашї ѡскѡдѣша, ѿ гнѣвомз твоїмз ѿчезѡхомз. Лѣта нша їакѡ пѡчїна пѡдчїхѣса: днїе лѣтз нашнхз, вх нїхже сѣдмьдесѡтз лѣтз, ѡце же вх сїлахз, ѡсдмьдесѡтз лѣтз, ѿ множає ѿхз трѡдз ѿ болѣзнь: їакѡ прїидѣ крѡтѡстѣ на ны, ѿ накїжемса. Ктѡ вѣсть державѸ гнѣва твоегѡ, ѿ ѡ стрїха твоегѡ їарѡстѣ твою ѿсчїтї; деснїцѸ твою тїакѡ скажї мн, ѿ ѡковннїа сѣрдцемз вх мѡдрѡстїи. ѡвратїса гдїи, доколѣ; ѿ оѸмоленз вѸдїи на рабї тво. Ѣспѡлнїхомса задтра млти твоєа гдїи, ѿ возрадѡвахомса, ѿ возвеселїхомса. Во вс. днїи нашѧ возвеселїхомса, за днїи вх нїже смїрїлз ны єси, лѣта вх нїже вїдѣхомз сла. Ѣ прїзри на рабї тво., ѿ на дѣла тво., ѿ настїви сыны ѿхз. Ѣ вѸдїи свѣтлѡстѣ гдїа бгѧ нашегѡ на насз, ѿ дѣла рѡкз нашнхз исправи на насз, ѿ дѣло рѡкз нашнхз исправи.

(Псалам 100)

О милости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлоби-вости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чинитеље престапа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим заједно са мном; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори неправду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох све грешнике земље, да истре-бим из града Господњег све који чине безакоње.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И сада:

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Тропар пророштва, глас 3.

Господе, Ти си шамаран за род људски, и ниси се прогњевио, ослободи од трулежи живот наш, и спаси нас.

Слава и сада

Господе, Ти си шамаран за род људски, и ниси се прогњевио, ослободи од трулежи живот наш, и спаси нас.

Свештеник: Пазимо!

Прокимен, глас 1

Нека познају незнабошци, да је Теби име Господ.

Стих: Боже, ко ће теби бити сличан?

Свештеник: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштава Јеремије.

Свештеник: Пазимо!

Псаломъ ѱ.

Милѣ и ѡдъ воспой тебе, гдѣ: Пою и раздумѣю въ пѣти непорочнѣ, когда прійдешь ко мнѣ; прехождѣхъ въ незлобїи сердца моего, посреде́ дома́ моего. Не предлагахъ предъ очима моима вещь законопретѣпнѣю, творѣщима претѣплѣнїе возненавидѣхъ. Не прильпѣ мнѣ сердце строптнѣво, оуклонѣющаго ꙗко менѣ лѣкаваго не познахъ: ѡклеветѣющаго ꙗко ꙗко и крѣпнѣго своего, сегѣ и згнѣхъ: гордымъ ѡкомъ и несбытымъ сердцемъ, съ имъ не гдѣхъ. Очѣ моѣ на вѣрныа земли, полагаѣти ꙗко со мною: ходѣи по пѣти непорочнѣ, сѣи мнѣ лѣжѣше. Не живѣше посреде́ дома́ моего творѣи гордыню: глаголаи неправѣднаа, не исправѣше предъ очима моима. Во оутрѣи и збѣхъ всѣ грѣшныа земли, ꙗкоже потребнѣти ꙗко града гдѣа всѣ дѣлающыа беззаконїе.

Слава ѡцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. **трижды.**

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава, тропарь:

Вгда славыи оучнцы на оумовѣнїи вечерн просвѣщѣхъ, тогда ѡдъ словеснѣвыи серебробѣемъ недѣговѣвъ ѡмрачѣшеса, и беззаконнымъ сдѣламъ тебе праведнаго сдѣю предаѣтъ. вѣждѣ имѣнїи рачнѣлю, снхъ радн оудавленїе оупотребѣши! бже и несбыта дшнѣ, оучнѣлю такѣваа дерзѣвшїа: иже ѡ всѣхъ блгнѣ, гдѣ слава тебе.

И нынѣ:

Что та наречѣмъ, ѡ блгодѣтнаа; нѣо, ꙗко возсѣла снѣ слнцѣ правды: раи, ꙗко прозвѣла снѣ цвѣтъ нечлѣнїа: дѣѣ, ꙗко пребыла снѣ нечлѣнна: чнстѣю мѣрь, ꙗко имѣла снѣ на стѣхъ твоихъ ѡбѣтѣхъ снѣ, всѣхъ блгѣ. того молн стѣнѣа дшамъ нашымъ.

Тропарь прѣрочества, глѣсъ г:

Здшѣнный за родъ чловѣческїи, и не прогнѣвавыиа свободнѣ ꙗко нечлѣнїа живѣтъ нашь гдѣ, и спснѣ насъ.

Слава, и нынѣ:

Здшѣнный за родъ чловѣческїи, и не прогнѣвавыиа свободнѣ ꙗко нечлѣнїа живѣтъ нашь гдѣ, и спснѣ насъ.

Іерей: Кѣнмемъ.

Прокїменъ, глѣсъ а:

Да раздумѣютъ ѡзыцы, ꙗко имѣа тебе гдѣ.

Стихъ: Бже, ктѣ оуподѣнѣа тебе;

Іерей: Премѣдрость.

Чтѣецъ: Прѣрочества іеремїнна чтѣнїе.

Іерей: Кѣнмемъ.

Читање из пророштава Јеремије. (Глава 11,18-23. и гл. 12,1-5; 9-11 и 14-15.)

Господ ми објави, те знам; ти ми показа дјела њихова. А ја бијох као јагње и теле које се води на клање, јер не знадијох да се договарају на ме: оборимо дрво с родом његовијем, и истријебимо га из земље живијех, да му се име не спомиње више. Али, Господе над војскама, судијо праведни, који испитујеш бубреге и срце, дај да видим освету твоју на њима, јер теби казах парбу своју. Зато овако вели Господ за Анатоћане, који траже душу твоју говорећи: не пророкуј у име Господње, да не погинеш од наших руку; зато овако вели Господ над војскама; ево, ја ћу их походити; младићи ће њихови изгинути од мача, синови њихови и кћери њихове изгинуће од глади. И неће бити од њих остатка; јер ћу пустити зло на Анатоћане кад их походим. Праведан си, Господе, ако бих се правдао с тобом; али ћу проговорити о судовима твојим. Зашто је пут безбожнички срећан? Зашто живе у миру сви који чине невјеру? Ти их посади, и они се укоријенише, расту и род рађају; ти си им близу уста али далеко од бубрега. Али, Господе, ти ме познајеш, разгледаш ме и окушао си срце моје како је према теби; одвуци их као овце на клање, и приправи их за дан кад ће се убити. Докле ће тужити земља, и трава свега поља сахнути са злоће онијех који живе у њој? неста све стоке и птица, јер говоре: не види краја нашега. Кад си трчао с пјешцима па те уморише, како ћеш се утркивати с коњима? и кад ти је тако у земљи мирној, у коју се уздаш, шта ћеш чинити кад устане Јордан? Нашљедство моје поста ми птица грабљива; птице, слетите се на њу, скупите се сви звјерови пољски, ходите да једете. Пастири многи поквариће мој виноград, потлачиће дио мој, мили дио мој обратиће у голу пустош. Обратиће га у пустош, опустошен плакаће преда мном; сва ће та земља опустјети, јер нико не узима на ум. Овако говори Господ за све зле сусједице моје, који дирају нашљедство што дадох народу својему Израилу; ево, ја ћу их почупати из земље њихове, и дом Јудин ишчупаћу исред њих. А кад их ишчупам, опет ћу се смиловати на њих, и довешћу опет свакога њих на нашљедство његово и свакога у земљу његову.

Свештеник: Пазимо!

Прокимен, глас 8:

Помолите се и узвратите Господу Богу нашем.

Стих: Познат је у Јудеји Бог, велико је у Израилу име Његово.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Пророцтва Іереміна чтеніе. [Глава ѿ, ст. ѿ-ѿ: глава ѿ, ст. ѿ-ѿ.]

Гдѣ, скажи ми, и оуразумѣю: тогда видѣхъ начинаніа ихъ. ѿз же ѿкъ ѿгна
 неслобное ведомое на заколеніе не разумѣхъ, ѿкъ на мѧ помыслиша помысли
 лѣкавыи, глаголюще: приндите и вложимъ древо въ хлѣбъ ѿгѡ, и истребимъ ѿгѡ ѡ
 землѣ живущихъ, и имѧ ѿгѡ да не поманѣтъ ктождѡ. Гдѣ слава дѣ, сдѣай праведно,
 испытаи сердца и оутрѣбы, да виждѡ мщеніе твоѡ на нихъ, ѿкъ къ тебѣ ѡкрыхъ
 ѡправданіе моѡ. Сегѡ радн сѧ глаголетъ гдѣ на мѡжы анадѡдѣи ищущыа дѡшн
 моеѧ, глаголющыа: да не пророцествѣши ѡ имени гдѣн: ѡце ли же нѣ, оумрешн въ
 рѣкахъ нашихъ. Сегѡ радн сѧ глаголетъ гдѣ силъ: се ѿз посѣщѡ на нихъ: ѡнѡши ихъ
 мечемъ оумрѣтъ, и сынове ихъ и дщери ихъ скончѡются гладомъ: и ѡстанка не бѣдетъ
 ѡ нихъ, навѣдѡ бо слава на живущыа во анадѡдѣ, въ лѣто посѣщеніа ихъ. Прѡведенъ
 єсн гдѣ, ѿкъ ѡвѣщѡ къ тебѣ, ѡбѡче сдѣбѡ возглаголю къ тебѣ: что ѿкъ пѡтъ
 нечестивыхъ спѣтъ; оубо зѣнша всн творѡціи беззакѡннѧ; Нагадѡл єсн ихъ, и
 оукоренѣша: чѡда сотвориша, и сотвориша плодъ: блнз єсн ты оустъ ихъ, далѣче же
 ѡ оутрѣбѡ ихъ. И ты, гдѣ, разумѣши мѧ, видѣл мѧ єсн, и искѡсил єсн сердце моѡ
 предѡ тобою, собери ихъ ѿкъ ѡвцы на заколеніе, и ѡчисти ихъ въ дѣнь заколеніа ихъ.
 Докѡлѣ плакати имѡтъ землѧ, и трава всѧ сѣльна ѡзрѣетъ ѡ слѡбы живущихъ на
 ней; погнѡша икотн и птѣицы, ѿкъ рекѡша: не оузрѣтъ бѣтъ пѡтѣй нашихъ. Нѡзи твоѡ
 текѡтъ, и разслабѡтъ тѧ. Идите, соберите всѧ свѣри сѣльныа, и да принѡтъ сиѣсти
 є. Пѡстырѣ мнози расчѡлиша вѡноградъ моѡ, ѡсквернѣша часть моѡ, дѡша часть
 желѡемѡ моѡ въ пѡстыню непроходѡю. Положиша въ потребленіе пѡгѡбы. ѿкъ сѧ
 глаголетъ гдѣ ѡ всѣхъ сотѣдѣхъ лѣкавыхъ, прикасающихѡ наследію моѡмѡ, єже
 раздѣлихъ людемъ моимъ илю: се ѿз истрѡгнѡ ихъ ѡ землѣ ихъ, и дѡмъ и дѡннъ
 и зѡвѣргнѡ ѡ средѡ ихъ. И бѣдетъ єгда истрѡгнѡ ихъ, ѡбращѡи и помнѡю ихъ, и вселѡ
 ихъ, кождѡ въ достоѡніе своѡ, и кождѡ въ зѡмлю своѡ.

Іерѣй: Вѡнмемъ.

Прокіменъ, глѡзъ ѡ:

Помолѣте и воздадите гдѣн бѣгъ нашемѡ.

Стѣхъ: Вѣдомъ во и дѣн бѣгъ, во илн вѣлѣ имѧ ѿгѡ.

Да испѡлнатѡ оустѧ моѧ хвалѣннѧ твоегѡ гдѣ, ѿкъ да вопѡѡ слава твоеѡ, всѣ дѣнь
 великолѣпіе твоѡ.

Стѣи еже, Стѣи крѣпкѣи, Стѣи безсмертнѣи, помнѡи насъ. **(Трѣжды.)**

Слава ѡцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дѡхѡ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣкн вѣкѡвѡ, ѡминѣ.

Престѡлѡ трѣце, помнѡи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхн наша: вѡко, прѡстн беззакѡннѧ н.шѧ:
 стѣи, посѣтн и ищѣлн нѣмѡщн наша, имене твоегѡ радн.

Гдѣ помнѡи, **(Трѣжды.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господи помилуј (40 пута).

Христе Боже, Кома се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилости-ви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас све-тим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнумо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: возглас:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

Слава Ѡцѣ, и сѣнѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣнь.

Оче нашъ, ѣже сѣи на нѣбѣхъ, да свѣтитѣ ѡна твоѣ, да прѣидетѣ црѣтѣе твоѣ, да вѣдетѣ вола твоѣ, ѣкѡ на нѣбѣ и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡстаѣлемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Свѣщенникъ возглашетъ:

Ѣкѡ твоѣ сѣть црѣтво, и слава, и слава, Ѡцѣ, и сѣнѣ, и сѣмѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лѣкъ: ѡмнѣнь.

Кондѣкъ великаго четвертка, часъ ѣ. Подобенъ: Вышнихъ ищѣ:

Хлѣбъ прѣемъ въ рѣчь предѣтель, сокровенно тыѣ простирѣетѣ, и прѣемлетѣ цѣнѣ создѣшаго своѣма рѣкама человека, и несправленъ пребысть изда рабъ и льстецъ.

Гдѣ помнѣи, ѡ.

Ѣже на всѣкое время, и на всѣкѣи часъ, на нѣбѣ и на землѣ поклонѣемый и славенный хрѣте вѣе, долготерпѣливѣ, многомѣтливѣ, многоблгоутрѣбнѣ, ѣже праведныи любѣи, и грѣшныи милѣи, ѣже всѣ зовѣи ко спѣсѣнію ѡбѣщѣнѣи радѣ вѣдѣщихъ блѣгъ: сѣмъ гдѣ, прѣмнѣ и наша въ часъ сѣи мѣтѣвы, и исправнѣ живѣтъ нашъ къ заповѣдемъ твоѣмъ: дѣшы наша ѡсѣвѣти, тѣлесѣ ѡчѣсти, помышлѣнѣи исправнѣ, мѣсли ѡчѣсти, и избави насъ ѿ всѣкѣи скорѣн, зѣлъ и болѣзней: ѡградѣ насъ стѣбѣи твоѣи ѡглы: да ѡполченіемъ ѣхъ соблюдемѣи и настаѣлемѣи, достѣгнемъ въ соединѣнѣе вѣры, и въ разѣмъ непростѣпныи твоѣѣ славы, ѣкѡ блгословѣнъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣнь.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава Ѡцѣ, и сѣнѣ, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣнь.

Чтѣишю херѣбѣмъ, и славенѣишю безъ сравнѣнѣи серафѣмъ, безъ истѣнѣи бѣѣ слова рѣждшю, сѣщю бѣщ тѣѣ величѣемъ.

Ѣменемъ гдѣнимъ блгословѣи, Ѡтче.

Свѣщенникъ возгласѣ:

Ѣже, ѡщѣдрѣ ны, и блгословѣ ны, просѣвѣти лицѣ твоѣ на ны, и помнѣи ны.

Чтѣецъ: ѡмнѣнь.

Свѣщенникъ настоѣщю мѣтѣвѣ:

Хрѣте свѣте истинный, просѣвѣщѣи и ѡсѣвѣщѣи всѣкаго человека градѣцаго въ мѣрѣ, да знаменѣетѣ на насъ свѣтъ лицѣ твоѣго, да въ нѣмъ ѡзрѣмъ свѣтъ непростѣпный: и исправнѣ стѣпыи наша къ дѣланію заповѣдей твоѣхъ, мѣтѣамѣи прѣчѣтыи твоѣѣ мѣре, и вѣхъ твоѣхъ стѣихъ. ѡмнѣнь.

Кондак:

Теби, изабраној војводињи која се бориш за нас, уносимо песме победне, а избавивши се од зла - песме захвалне, ми слуге Твоје Богородице. Но пошто имаш моћ непобедиву, од сваке нас опасности избави да ти кличемо: радуј се, Невесто, Неневесна.

Свештеник:

Слава Теби Христе Боже наш слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Оче Благослови.

И бива Отпуст.

Треба знати, да литије за усопше у притвору не бива до недеље Томине.

Остали часови читају се трипсалмно, просто.

Кондааѡз, глааѡз :

Взберѡннѡй воеводѣ побѣдѡнтельнааѡ, ѡаѡко ѡзбавльшааѡ ѡ слабѡхъ, блѡгодѡрствѡннааѡ
воиспѡдемз тѡн рабѡн твоѡн бѡѡе: но ѡаѡко ѡмѡщнааѡ державѡ непобѣдѡмѡю, ѡ вслабѡхъ нааѡз
бѣдз свободѡн, да зовѡемз тѡн: Радѡнѡаѡ невѣстѡ ненебѣстнааѡ.

Іерѡей: Слаба твѣѣ хрѡтѣ бѡже, оѡповѡнѡе нааѡше, слаба твѣѣ.

Аѡнз: Слаба оѡцѡу, ѡ сѡнѡу, ѡ стѡмѡу дѡхѡу, ѡ нынѣ ѡ прѡсѡнѡу, ѡ во вѣкѡн вѣкѡвѡвъ,
амѡнѡнъ.

Гдѡн помѡнѡдѡнѡ, **тѡнѡжды.**

Блѡгословѡнѡ.

Ѧпѡстѡз:

ѡже за превосходѡщѡю блѡгостѡ пѡтъ добѡрѣнѡшѡн смирѡнѡаѡ показавѡнѡй, внѡгда оѡмыѡтѡн
нѡгѡн оѡченнѡкѡвѡвъ, даѡже ѡ до крѡтѡн ѡ погребѡнѡаѡ снзшѡдѡнѡ нааѡмз, хрѡтѡсѡз ѡстиннѡнѡй бѡгъ
нааѡшз, мѡтвѡмѡн прѡчѡтѡмъ своѡмъ мѡтѡре, ѡ всѣхъ стѡбѡхъ, помѡнѡдетѡз ѡ спѡсѡетѡз нааѡз, ѡаѡко
блѡгъ ѡ челѡвѣколѡбѡецз.

Аѡнз поѡетѡз многѡлѣтѡе:

Великаѡго господѡна ѡ оѡтцѡн нааѡшего ѡмѡнз, стѡѣнѡшаѡго патѡрѡіѡрха ѡ господѡна нааѡшего
превѡсвѡщенѣнѣнѡшаѡго ѡмѡнз, мѡнѡрополѡта [ѡнѡ архѡіѡѡкпа, ѡнѡ ѡѡѡкпа ѡгѡже ѡстѡ
ѡвластѡ], бѡгѡхранѡмѡю стѡранѡу нааѡшѡу, настѡлѡтѡла, бѡратѡю ѡ прѡхѡжанз стѡлѡгѡ храма сѡгѡ,
ѡ всѡ правослабѡнѡнѡ хрѡтѡіѡнѡнѡ, гдѡн, сохранѡн ѡхъ на многѡмъ лѣтѡа.

Подѡбѡетѡз вѣдатѡн, ѡаѡко лѡтѡн за оѡпокоѡнъ вѡ прѡтѡворѣѡ не бѡвѡлетѡз до недѣлѡн дѡмннѡнѡ.

Прѡчѡаѡ же часѡ поѡѡтѡаѡ тѡнѡѡлѡмнѡнѡ, прѡѡетѡу.

Конѡецъ пѣрѡваѡгѡ часѡ.

ЧАС ТРЕЋИ**Напомена:**

При часу 3-ем (= у 9 сати) дана, удара црквењак у клепало, као што је обичај. И сабравши се у цркву, певамо 3-ћи час с катизмом, правећи обичне поклоне. Такође тропар:

Господе, који си у трећи час Апостолима твојим низпослао Пресветога Твојега Духа, Њега, Добри, не одузми од нас, него обнови нас који Ти се молимо.

И Богородице, Ти си Чокот истинити...

Поклона 3. И одмах на украшени налоњ, полаже се одозго на њега свето Четвороеванђеље, упале се две свеће, и сви стојимо гологлави (откривене главе). Ђакон: кади цео храм, и братију.

Свештеник:

Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бе-смртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо ду-жницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство сила и слава Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава, И сада:

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажљивих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих

Часъ третій.

Сщ҃енникъ: Бѣгословенъ бѣъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѳмѣнь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Цр҃ю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ съи, и вс. исполнаи, сокровице бг҃ихъ и жнзи подателю, прїиди и вселиса въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Стыи бже, Стыи крѣпкїи, Стыи безсмертнїи, помилди насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дх҃у, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, Ѳмѣнь.

Преслаа тр҃це, помилди насъ: гди, ѡчисти грѣхн наша: влко, прости беззаконїа нша: съи, прости и исцели немощи наша, и мене твоегѡ ради.

Гди помилди, **трижды.**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дх҃у, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, Ѳмѣнь.

Оче нашъ, иже єси на нбсѣхъ, да сватица ѡма твоє, да прїидетъ цр҃твїе твоє, да вѣдетъ вола твоє, ѡкѡ на нбсн и на землн хлѣбъ нашъ насущнїи даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщ҃енникъ:

Ѳкѡ твоє єсть цр҃тво и сила и слава, оца и си и стѡгѡ дх҃а, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѳмѣнь.

Гди помилди, **ѳи.**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дх҃у, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, Ѳмѣнь.

Прїидите, поклонїмса цр҃евн нашемѣ бг҃у.

Прїидите, поклонїмса и припадѣмъ хр҃тѣ, цр҃евн нашемѣ бг҃у.

Прїидите, поклонїмса и припадѣмъ самомѣ хр҃тѣ, цр҃евн и бг҃у нашемѣ.

Ѳалѡмъ ѳи.

Оубыши гди, правдѣ мое, вонми моленїю моему, внши млтвѣ мое не во оустнахъ льстивыхъ. ѿ лица твоегѡ съдѣла моє изыдетъ, очи мои да видѣта правоты. Искусилъ єси єрдце моє, прѣчтилъ єси ношїю, искусилъ ма єси, и не ѡбратѣла во мнѣ неправда. Ѳкѡ да не возглаголютъ оустѣ мо. дѣла человекнхъ, за

ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораци моји. Ја завах, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. Непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) оборе на земљу. Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малоброј-них на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који безаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради добротe Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова становаће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак и сиромах. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и отпусти све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни пријањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безаконје моје. Опери ме добро од безаконја мога, и од греха мога очисти ме. Јер безаконје моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и

Словеса оустенъ твоихъ, азъ сохранихъ пѣти жезтокн. Соверши стовпы мо. во стезахъ твоихъ, да не подвижѣтся стовпы мо.. азъ воззвахъ, ѿкъ оубышамъ мѧ ѣси бже, приклони оухо твоѡ мнѣ, и оубыши глаголы мо.. Оудивн мѣти тво., спсѧи оуповающыа на тѧ ѡ противѧщнхѧ десницѣ твоѡи. Сохрани ма гдн, ѿкъ зѣннцѣ ѡка: въ кровѣ крилѣ твоѡю покрѡиши ма, ѡ лица нечестивыхъ ѡстрѧстнхъ ма. врази мои дшѣ мои ѡдержѧша, тѣкъ свои затвориша: оустѧ нхъ глаголаша гордыню. Изгонѧщн ма нынѣ ѡбыдоша ма, ѡчи свои возложиша оуклонити на зѣмлю. ѡбѧша ма ѿкъ лѣвъ готѡвъ на лѡвъ, и ѿкъ икѡменъ ѡбнтѧи въ тайныхъ. Воскрѣни гдн, предвари ѧ, и запни нмъ: нзбѧви дшѣ мои ѡ нечестивагъ, ѡрѣжѡе твоѡ ѡ вргъ рѣкн твоѡа. Гдн, ѡ малыхъ ѡ земли, раздѣли ѧ въ животѣ нхъ, и сокровѣнныхъ твоихъ исполниа чрево нхъ. Насытишасѧ сыновъ, и ѡстѧвиша ѡстѧнки младенцѣмъ своимъ. азъ же правдою ѡблѡса лицѣ твоѡмѣ, насыщѣса, внигда ѡбнѣти ми са славѣ твоѡи.

Ѳаломъ ѧ.

Въ тебѣ гдн, воздвнгохъ дшѣ мои. бже мой, на тѧ оуповахъ, да не постыжѣса во вѣкъ, ниже да посмѣютъ ми са врази мои: Ибо всн терпѧщн тѧ не постыдѧтъ. да постыдѧтъ беззаконнѡщн вотцѣ. Пѣти тво. гдн, скажи ми, и стезамъ твоимъ научи ма. Настѧви ма на истинѣ твои, и научи ма: ѿкъ ты ѣси бгъ спсѧ мой, и тебѣ терпѣхъ весь дѣнь. Помани щедрѡты тво. гдн, и мѣти тво., ѿкъ ѡ вѣка сѣть. Грѣхъ юности моеа, и невѣдѣннѧ моего не помани: по мѣти твоѡи помани ма ты, радн блгости твоѡа, гдн. блгъ и правъ гдъ, сегѡ радн законоположитъ согрѣшающимъ на пѣти. Настѧвитъ крѡткѡа на сѣдъ, научитъ крѡткѡа пѣтѣмъ своимъ. всн пѣтѣ гднн мѣть и истина, взыскающимъ завѣта ѣгѡ и свидѣннѧ ѣгѡ. Радн нмене твоегѡ гдн, и ѡчнсти грѣхъ мой: многъ бо ѣсть. Ктѡ ѣсть человекъ боѧиа гдѧ; законоположитъ ѣмѣ на пѣти, ѣгоже нзволн. дшѧ ѣгѡ во блгнхъ водворишасѧ, и сѣма ѣгѡ наслѣдитъ зѣмлю. держѧва гдъ боѧщнхѧ ѣгѡ, и завѣтъ ѣгѡ ѡбнѣтъ нмъ. ѡчи мои вынѣ ко гдѣ, ѿкъ тѡи неторгнетъ ѡ сѣти нозѣ мои. Призри на ма, и помнѧи ма, ѿкъ ѣдннородъ и ниць ѣсмы азъ. Скѡрби сѣрдца моего оумножишасѧ, ѡ нждаз моихъ нзведн ма. Внжда смнрѣннѧ мое и трѣдъ мой, и ѡстѧви вс. грѣхн мо.. Внжда врагн мо., ѿкъ оумножишасѧ, и ненавнѣннѧ неправѣдымъ возненавнѣша ма. Сохрани дшѣ мои, и нзбѧви ма, да не постыжѣса, ѿкъ оуповахъ на тѧ. Неслѡбнвн и правн прилѣплахѣса мнѣ, ѿкъ потерпѣхъ тѧ гдн. Нзбѧви бже, ила ѡ вѣхъ скорбѣи ѣгѡ.

Ѳаломъ ѡ.

Помнѧи ма бже, по величѣи милости твоѡи и по множествѣ щедрѡты твоихъ ѡчнсти беззаконнѧ мое. Нанпаче ѡмыи ма ѡ беззаконнѧ моего, и ѡ грѣхѧ моего ѡчнсти ма. ѿкъ беззаконнѧ мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною ѣсть вынѣ. Тебѣ

зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим апостолима, да помилује душе наше.

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Единомъ согрѣшихъ, и лѣвое предъ тобою сотворихъ, ѿкъ да ѡправдишиа во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши, внегда сдѣти ти. Се бо въ беззаконіихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди ма мати моя. Се бо истинъ возлюбилъ єси, безвѣстнаа и чїнаа премудрости твоеа явилъ мнѣ єси. Укропиши ма ѹсѡпомъ, и ѡчищуа: ѡмыеши ма, и паче снѣга ѡбѣлаеа. Слѡхъ моему даи радость и веселіе, возрадуются кости смиренныа. Ѣврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и вс. беззаконїа мо. ѡчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во утробѣ моеи. Не ѡвержи мене ѡ лица твоего, и доха твоего сѣгъ не ѡмни ѡ мене. Возрадуй мнѣ радость спсїна твоего, и дохъмъ влчннмъ ѡтверди ма. Научъ беззаконныа пѣсѣмъ твоимъ, и нечестїи къ тебѣ ѡбратятся. Избави ма ѡ кровей бже, бже спсїна моего, возрадуются азъ языкъ мой правдѣ твоеи. Гдн, ѡчисти мнѣ ѡчищуа мо. возвестятъ хвалу твою. пкъ аще бы восхотѣлъ єси жертвы, даа быхъ ѡбъ: всесоженїа не блговолїши. Жертва бгъ доухъ сокрушенъ: сердце сокрушенно и смиренно бгъ не ѡничижитъ. Ѹблжи гдн, блговолїемъ твоимъ сїона, и да созиждутся стѣны іерлїмскїа. Тогда блговолїши жертву правды, возношенїе и всесожегѣмаа: тогда возложатъ на олтарь твой тельцы.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму духѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡму духѣ.

Тропарь великаго четвертка, гласъ ѿ:

Егда славиши ѡчищуа на ѡмовенїи вечерн провѣщахъ, тогда іуда словесный серебролюбїемъ недоговаа ѡмрачїашеа, и беззаконнымъ сдѣамъ тебѣ праведнаго сдѣю предметъ. вїждь имѣнїи рачителю, сїхъ ради ѡдавленїе ѡпотребиша! бже несытыа души, ѡчителю такъваа дерзнувша: ѿже ѡ всѣхъ блгїи, гдн слава тебѣ.

И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Кѣе, ты єси лоза истиннаа, возрастїваа намъ плодъ живота, тебѣ молимся, молиа влчце со стѣми аплы, помилуаи души наша.

Гдъ бгъ блгословенъ, блгословенъ гдъ день дне, поспѣшитъ намъ бгъ спсїи нашнхъ: бгъ нашъ, бгъ спсїти.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмертвыи, помилуй насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡму духѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Престѣа трїце, помилуй насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: влко, прости беззаконїа наша: стѣи, посѣти и исцѣли немощн наша, ѿмене твоего ради.

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡму духѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство сила и слава Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господе помилуј (40 пута).

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христe, помилуј нас.

Амин: Амин.

Молитва Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Госпо-це, Сине Јединородни, Исусе Христe, и Све-ги Душе, једно Божанство, једна Сила, по-милуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Оче нашъ, ѿже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣ ѿма твоє, да прійдетъ црѣтвѣе твоє: да бѣдетъ вола твоа, ѿкѣ на небѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днесь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѿкоже и мы ѡстаѣлемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщєнникъ:

ѿкѣ твоє сѣтъ црѣтѣво и сила и слава, оца и сѣи и сѣаго дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтєцъ: ѿмнѣ.

Кондакъ великаго четвертка, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Хлѣбъ пріемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровенноу тѣла прѣстѣрѣетъ, и пріемлетъ цѣнѣ создѣваго своима рѣкама челоѣка, и несправленъ пребѣтъ ѡда рѣбъ и льстѣцъ.

Гдѣ помнѣи, мѣ.

ѿже на всѣкое время, и на всѣкѣи часъ, на небѣи и на землѣ поклонѣемый и славымый, хрѣтѣ бже, долготерпѣливъ, многомлѣтнъ, многоблгоутрѣбнъ: ѿже прѣвѣдныа любѣи и грѣшныа млѣдѣи, ѿже всѣ зовѣи ко спсєнію, ѡбѣщѣніа радѣ бѣдѣщихъ блѣгъ. сѣмъ гдѣ, пріимѣи и наша въ часъ сѣи млѣтѣвы, и исправѣи жнеѣтъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ. дѣшы наша ѡсѣтѣи, тѣлесѣи ѡчѣсти, помышлѣніа исправѣи, мыслѣи ѡчѣсти, и избави насъ ѿ всѣкѣи скорѣи, сѣмъ и болѣзней, ѡградѣи насъ сѣтѣми твоими агглы, да ѡполчєніемъ ѿхъ соблюдемѣи и настаѣлемѣи, достѣгнемъ въ соединєніе вѣры, и въ рѣзѣмъ непростѣпныа твоєа славы: ѿкѣ блгоговєнъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ, ѿмнѣ.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оца и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмнѣ.

Чтѣишю херѣвѣмъ, и славыишю безъ сравнєніа серафѣмъ, безъ истѣнѣиа бга слѣва рѣждшю, сѣщю бѣтѣ вѣлчѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгоговєнѣ, ѡтче.

Сщєнникъ возгласъ:

Млѣтвами сѣихъ ѡтѣцъ нашихъ, гдѣ иже хрѣтѣ бже нашъ, помнѣи насъ, насъ.

Чтєцъ: ѿмнѣ.

Млѣтва сѣаго мардаріа:

Вѣко бже ѡче вседержѣтелю, гдѣ сѣи єдинородный иже хрѣтѣ, и сѣи дѣше, єдино бжествѣ єдина сила, помнѣи ма грѣшнаго, и ѿмнѣи вѣси сѣдѣамѣи, сѣи ма недостѣннаго раѣа твоєго: ѿкѣ блгоговєнъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ, ѿмнѣ.

ЧАС ШЕСТИ

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 53)

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, послушај речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме избавио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спасава од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и свађу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мнош, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мнош наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сиђу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у јаму пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

Часъ шестый.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз самоѸ хрѣтѸ, црѣви ѿ бгѸ нашемѸ.

Псаломъ ѿг.

Бже, во ѿма твоє спїи ма, ѿ въз силѣ твоєи сдѣи ми: бже, оуслыши млтвѸ мою, вѣдши глаголы оустъ моихъ. ѿкв чждѣи восташа на ма, ѿ крѣпцын взыскаша дшѸ мою, ѿ не предложїша бга предѣ собою. се бо бгѸ помогаетъ ми, ѿ гдѣ заступникъ дши моєи. ѿвратитъ зла врагомъ моимъ, истинноу твоєю потребѣ ихъ. волею пожрѸ тебе, исповѣмса ѿмени твоєѸ гдѣ, ѿкв блго. ѿкв ѿ всѣхъ печали ѿзбавилъ ма єси, ѿ на врагѣ моѣ воззрѣ око моє.

Псаломъ ѿд.

Вѣдши бже млтвѸ мою, ѿ не презри моленїа моеѸ. вонми ми, ѿ оуслыши ма: возскорѣхъ печалию моєю, ѿ смѣтохса ѿ глѣа вражїа ѿ ѿ стѣженїа грѣшника. ѿкв оуклониша на ма беззаконїе, ѿ во гнѣвѣ враждовахѸ ми. сердце моє смѣтѣа во мнѣ, ѿ боазнь смерти нападе на ма. страхъ ѿ трѣпетъ прїиде на ма, ѿ покрѣ ма тьма. ѿ рѣхъ: ктѣ дастъ ми крнѣ ѿкв голубїнѣ, ѿ полещѸ ѿ почи; се оудалихса бѣгла, ѿ водворихса въ пѣстыни. чахъ бга, спїающаѸ ма ѿ малодшїа ѿ ѿ вѣри. потопп гдѣ, ѿ раздѣли ѿзбыки ихъ, ѿкв вѣдѣхъ беззаконїе, ѿ прерѣканїе во градѣ. днѣмъ ѿ нощїю ѿбѣдетъ ѿ по стѣнамъ єгѸ: беззаконїе ѿ трѣдъ посреде єгѸ, ѿ неправда: ѿ не ѿскѣдѣ ѿ стѣогнъ єгѸ лихва ѿ лѣсть. ѿкв ѿще бы врагъ поносилъ ми, претерпѣлъ быхъ оубо: ѿ ѿще бы ненавидѣа ма на ма велерѣчевалъ, оукрѣилъ быхъ са ѿ негѸ. ты же человекѣ равнодшїе, владыко мой, ѿ знаемый мой: ѿже кѣпнѸ наслаждалса єси со мною вращенъ, въз домѸ вѣїи ходїхомъ єдиномышлѣнемъ. да прїидетъ же смертъ на тѣ, ѿ да снѣдѣтъ во ѿдъ жївн: ѿкв лѣкѣство въз жилищахъ ихъ, посреде ихъ: ѿзъ къ бгѸ воззвахъ, ѿ гдѣ оуслыша ма. вечеръ ѿ заутра ѿ полдне повѣмъ, ѿ возвѣщѸ, ѿ оуслышнтъ гласъ мой. ѿзбавнтъ миромъ дшѸ мою ѿ приближающихса мнѣ: ѿкв во мнозѣ бѣхѸ со мною. оуслышнтъ бгѸ, ѿ смиритъ ѿ, сѣи прѣжде вѣкъ: нѣсть бо ѿмъ ѿзмѣненїа, ѿкв не оубоашаа бга. прострѣ рѣкѸ своѸ на воздаанїе, ѿсквернїша заветъ єгѸ. раздѣлихса ѿ гнѣва лица єгѸ, ѿ приближнхса сердца ихъ: оумѣкнѣша словеса ихъ пѣче єлѣа, ѿ тѣ сѣтъ стрѣлы. возвѣрзи на гдѣ печаль твою, ѿ тѣи тѣ препитѣетъ, не дастъ въз вѣкъ молвы праведникѸ. ты же бже, ѿзведѣши ѿ въз стѣденецъ истлѣнїа. мѣжїе кровѣи ѿ лытнѣ не преполовѣтъ днѣи своихъ: ѿзъ же гдѣ оуповаю на тѣ.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над безбожницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедати за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

И тропар, глас 8

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјеве, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео.

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Псаломъ ѿ.

Живый въ помощи вышнихъ, въ кровѣхъ бѣгахъ водворитца. речесть гдѣви: заступникъ мой еси, и пренежище мое, бѣгъ мой, и оуповаю на него. ѿкъ тои иже авитца тѣхъ ѿ сѣти лѣчи, и ѿ словесъ матѣжна. плещма своиа ѿвѣнитца тѣхъ, и подъ крилъ егво надѣшиса. орджемъ ѿбыдетца тѣхъ истина егво, не оубошиса ѿ страха ноциагво, ѿ стрѣлы летѣща во дни, ѿ вѣщи во тьмѣхъ преходѣща, ѿ сраца и бѣса полденнагво. падетца ѿ страны твоеѧ тылаца, и тьма ѿдешию тебе, къ тебѣ же не прелижитца. обаче очима твоима смотриши, и воздание грѣшникв оузиши. ѿкъ ты гди, оупованіе мое, вышнаго положиа еси пренежище твое. не придетца къ тебѣ зло, и рана не прелижитца тѣлесю твою. ѿкъ аггломъ своимъ заповѣсть ѿ тебѣ, сохрани ти тѣхъ во всѣхъ пѣтѣхъ твоихъ. на рѣкахъ возмдетца тѣхъ, да не когда преткнешю ѿ камень ногъ твою. на испѣда и васіліска настѣпиши, и попереши льва и зміа. ѿкъ на ма оупова, и иже авлю и: покрѣю и, ѿкъ позна има мое: воззоветца ко мнѣ, и оуслышѣ егво: ехъ нимъ есмь въ скорби, иже егво: и прославлѣю егво: долгоцю днѣи исполню егво, и явлѣю егво спсѣніе мое.

Слава оцѣ и сиу и сѣому дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣхъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **трижды.**

Гди помниаи, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и сѣому дху.

Тропарь великаго четвертка, члѣз и:

Егда славиши оучицы на оумовѣнии вечери просвѣщахъсѧ, тогда иже да словесный серебролюбемъ недоговахъ ѿмрачашесѧ, и беззаконнымъ едѣямъ тебе праведнаго едѣю предаетца. виждь и мѣни рачителю, сиухъ ради оудавленіе оупотребивша! бже не насытыа души, оучителю такваа дерзнувша: иже ѿ всѣхъ блгій, гди слава тебѣ.

И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣхъ. аминь.

ѿкъ не имамы дерзновеніа за премногѣа грѣхѣи наша, ты иже ѿ тебе рождашасѧ молѣ, бже дѣо: много во можетца молѣніе мѣрнее ко блгосердию блкн. не презри грѣшныхъ мольбыи всечтѣа, ѿкъ млчнвхъ есть, и спастнѣи моги, иже и страда ти ѿ насъ иже болнвѣи.

Скорѣ да предварѣтца ныи щедрѣты твоѧ гди, ѿкъ ѿбнищѣхомъ сѣла: помози намъ бже спсе нашъ, славы ради имене твоегво гди, иже авн насъ, и ѿчисти грѣхѣи наша, имене ради твоегво.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство сила и слава Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан:

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христe, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Сѣбѣ бже, сѣбѣ крѣпкій, сѣбѣ безмертвый, помилуй насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и сѣ и сѣому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гди, ѡчиисти грѣхѣ наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣбѣ, посети и исцѣли немощи наша, и мене твоегѡ ради.

Гди помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣ и сѣому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Оче нашъ, иже еси на небѣхъ, да свѣтитѣя има твоє, да приидетѣя црѣтвїе твоє: да едетѣя вола твоа, яко на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, якоже и мы ѡставляемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщєнникъ:

Яко твоє естѣ црѣтво и сила и слава, оца и сѣа и сѣаго духа, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтецъ: аминь.

Кондакъ великаго четвертка, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Хлѣбъ прїемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровенно тыа простирѣетѣя, и прїемлетѣя цѣнѣ создѣшаго своима рѣкама человека, и неисправленъ пребысть ѿда рабъ и льстецъ.

Гди помилуй, **м.**

Иже на всякое время, и на всякій часъ, на небѣ и на земли, поклонѣемый и славымый хрѣте бже, долготерпѣливъ, многомилостивъ, многоблгодѣроуе, иже правдыа любѣи, и грѣшныа милуѣи, иже всѣ зовѣи ко спасенїю ѡбѣщанїа ради едущихъ блгъ: самъ гди, прїими и наша въ часъ сѣи молїтвы, и исправи живѣтъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ, души наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчиисти, помышлѣнїа исправи, мысли ѡчиисти, и избави насъ ѿ всякаго скорби, зѡлы и болѣзней. ѡгради насъ свѣтымъ твоимъ агглы, да ѡполченїемъ ихъ соблюдемъ и наставлѣемъ, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радѣмъ непрестѣпныа твоєѣ славы: яко блгословенъ еси во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Гди помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣ и сѣому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Чтѣишю херувїмъ, и славишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бга слова рождшю, ещю ецѣ та величѣемъ.

Именемъ гдинимъ блгословѣи, Отче.

Сщєнникъ возгласъ:

Млтвами сѣихъ отѣцъ нашихъ, гди иже хрѣте бже нашъ, помилуй насъ, насъ.

Чтецъ: аминь.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наша у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Тѣже мѣтва сѣагѡ велікагѡ васіліа:

Бже и гди силз, и всеа тварн создателю, иже за мѣрдїе безприкладных мѣти твоеа, еднороднаго сїа твоего, гда нашего ина хрїта, низпославый на сїенїе рода нашего, и чїтнымз егѡ крїтомз рѣкописанїе грѣхз наших растерзавый, и побѣднвыи тѣмз начала и власти тьмы: самз вѣко члвчколюбче, прїмнн и насз грѣшныхз бѣгодарственныа еїа и молѣбныа мѣтвы, и избави насз ѿ всакагѡ всегубительнагѡ и мрачнагѡ прегрѣшенїа, и всехз ѡслободити насз ѿцѣщныхз, видимыхз и невидимыхз врдгз. пригвозди страхѡ твоемѡ плѡти наша, и не оуклонн сердецз нашихз въ слова илн помышленїа лѣкавствїа: но любовїю твоею оуразвн души наша, да къ тебе всегда взиряюще, и еже ѿ тебе свѣтомз наставаемн, тебе неприступнаго и прїносѣщнаго зраще свѣта, непрестанное тебе исповѣданїе и бѣгодаренїе возсылаемз, безначальномѡ оцѡ со еднороднымз твоимз сїомз, и всецѣлымз, и бѣгимз, и животворящимз твоимз дхѡмз, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвз, аминь.

ЧАС ДЕВЕТИ

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благо-слове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши моли-тву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у дворима Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња народу Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из на-раштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и народ ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и онима који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина сретеше се, правда и мир целиваше се Истина из земље засија, и правда са небеса причине. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Дobar и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан

Часъ девятый.

Прїидїте, поклонїмся црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся и припадѣмъ хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся и припадѣмъ самоѸ хрѣтѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ.

Псаломъ пг.

Коль возлюблена сеелїа твоа, гдї силз; Желаетъ и скончаваетъ душа моя во дворы гдїни. сердце мое и плоть моя возрадовашася ѡ бзѣ живѣ. ибо птица ѡбрѣте себѣ храмїнѸ, и горлица гнездо себѣ, и дѣже положитъ птенцы своа: Олтарь твоа гдї силз, црѣю мой и бже мой. блженн живущїи въ домѸ твоемъ, въ вѣки вѣкѡвъ вохвалятъ тѧ. блженн мужъ, ѣмже есть застѸпленїе ѣгѡ оу тебе, вохождаенїа въ сердце своемъ положи. во юдоль плачевнѡю, въ мѣсто же положи: ибо блгословенїе дастъ законополагѧи. поидѸтъ ѡ силы въ силѸ, гвнѣтъ бгѸ богѡвъ въ сїонѣ. гдї бже силз, оуслыши млтвѸ мою, внѸши бже іаквель. защїтнче нашъ вждь бже, и прїзри на лице хрїста твоегѡ. іакъ лѹше день єдинъ во дворѣхъ твоихъ паче тысащъ. и звѡнхъ приметѧтсѧ въ домѸ бга моего паче, неже жити мнѣ въ сеелїихъ грѣшннчнхъ. іакъ млтѣ и истинѸ любнѣтъ гдѣ, бгѸ блгодѧть и славѸ дастъ. гдѣ не лишнѣтъ блгнхъ, ходѧщнхъ неслѡбѣмъ. гдї бже силз, блженн человекъ оупѡвѧи на тѧ.

Псаломъ пд.

Блговолїаъ єси гдї землѡ твою, возвратнлз єси плѣнъ іаквель. ѡставнлз єси беззакѡнїа людїи твоихъ, покрылз єси всѧ грѣхн ихъ. оукротнлз єси всѣ грѣвѣ твои, возвратнлсѧ єси ѡ грѣва іаростн твоеа. возвратн наъз бже спсїенїи нашихъ, и ѡвратн іаростъ твою ѡ наъз. єда во вѣки прогнѣваешнсѧ на ны; илн прострѣши грѣвѣ твои ѡ рѡда въ рѡдъ; бже, ты ѡбращьсѧ ѡжнвнши ны, и людїе твои возвеселѧтсѧ ѡ тебе. гвн намъ гдї млтѣ твою, и спсїенїе твоє даждь намъ. оуслышѸ, что речѣтъ ѡ мнѣ гдѣ бгѸ: іакъ речѣтъ мнрѸ на людн своа, и на прѣбннѧ своа, и на ѡбращѧющнѧ сердца къ немѸ. ѡбѧче блнзъ боащнхѧ єгѡ спсїенїе єгѡ, вселнѣнїи славѸ въ землѡ нашѸ. млтѣ и истннн срѣтѡстѣсѧ, правда и мнрѸ ѡблѡбызѧтсѧ. истннн ѡ землн возсїа, и правда съ нѣсѣ прнннче. ибо гдѣ дастъ блгостъ, и землѡ наша дастъ плодъ свои. правда прѣд ннмъ прѣдїдетъ, и положнѣтъ въ пѸть стѡпы своа.

Псаломъ пѣ.

Приклонн гдї оѸхо твоє, и оуслыши мѧ, іакъ ннцъ и оубѡгъ єсмь ѧзъ. сохрани душа моя, іакъ прѣбннъ єсмь: спсїи раба твоегѡ бже мой, оупѡвѧющаго на тѧ. помнлѸи мѧ гдї, іакъ къ тебе воззовѸ всѣ день. возвеселн душа раба твоегѡ, іакъ къ тебе въахъ душа моя. іакъ ты гдї, блгъ и крѡтокъ, и многомлѣтнвъ вѣѣмъ

жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви народи које си створио, доћи ће и поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се обрадује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла нај-дубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

И опет: Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

И тропар, глас 8,

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију, предаје неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

И увек и у векове векова. Амин.

Ради нас рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благ, уништио си смрћу смрт, и васкрсење пројавио као Бог; не презри створење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Богородицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде во-ља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан:

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Владико Господе, Исусе Христе, Боже наш, Који си дуго трпео наша сагрешења, и Који си нас довео до садашњег часа, у који, viseћи на животворном дрвету / Крста/, благоразумноме разбојнику отворио си пут уласка у Рај, и смрћу си смрт разорио; очисти нас грешне и недостојне слуге Твоје. Јер сагрешисмо и безакоња чинисмо, и нисмо достојни да подигнемо очи своје и погледамо на висину небеску;

Оче нашъ, ѿже еси на небѣхъ, да свѣтитъ ѿма твоё, да прійдетъ црѣтвѣе твоё: да едетъ вола твоа, ѿкъ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѿкоже и мы ѡставаемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщѣнникъ:

ѿкъ твоё естъ црѣтво и сила и слава, оца и снъ и стѣгъ дха, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: ѿмнѣ.

Кондакъ великаго четвертка, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Хлѣбъ пріемъ въ рѣцѣ предатель, сокровенноу тѣмъ простираетъ, и пріемлетъ цѣнь создавшаго своимъ рѣкамъ человека, и несправленъ пребысть изда рѣвъ и льстецъ.

Гдн помнѣи, **м.**

ѿже на всякое время, и на всякій часъ, на небѣ и на земли покланяемый и славымый хрѣте бже, долготерпѣливе, многомлѣтнве, многоблгоутрѡбне, ѿже праведныи любѣи, и грѣшныи милѡи, ѿже всѣ зовѣи ко спсѣнію ѡбѣщаніа ради едущихъ блгъ: самъ гдн, пріими и наша въ часъ сей млѣтвы, и исправн живѡтъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѡ ѡчисти, помышленіа исправн, мысли ѡчисти, и избави насъ ѿ всякаго искушен, злѡвъ и болѣзней: ѡградн насъ стѣими твоими агглы: да ѡполченіемъ нхъ соблюдаемн и наставаемн, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ радѡмъ неперсѣдпныа твоёа славы, ѿкъ блгословенъ еси во вѣки вѣкѡвъ, ѿмнѣ.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава оца и снъ и стѡму дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмнѣ.

Чтнѣишю херувѣмъ, и славыѣишю безъ сравненіа серафѣмъ, безъ истлѣніа бга слова рѡждшю, ещю ещъ тѣ величаемъ. Именемъ гднимъ блгословн, Отче.

Сщѣнникъ возгласъ: **Бже, ѡцедри ны, и блгословн ны, просвѣти лице твоё на ны, и помнѣи ны.**

Чтецъ: ѿмнѣ.

И глаголетъ млѣвъ снѡ великаго васіла:

Влко гдн, иже хрѣте бже нашъ, долготерпѣвыи ѡ нашихъ согрѣшеніихъ, и даже до нынѣшнаго часа приведѣи насъ, вонъже на животворащемъ дрѣвѣ вѣса, блгоразмноу разбѡйникѡ, ѿже въ рай пѡтесотвориа еси вхѡдъ, и смѣртію смѣртъ разрѡшилъ еси, ѡчисти насъ грѣшныхъ и недостѡйныхъ рѣвъ твоихъ. согрѣшникомъ бо и беззаконновахомъ, и нѣемы достѡйни возвестн очесѡ наша и воззрѣти на высотѡ

јер остависмо пут правде Твоје, и ходисмо по вољама срдаца наших. Но молимо Твоју несхватљиву Благост: Поштеди нас, Господе, по мноштву милости Твоје, и спаси нас ради Имена Твога Светога, јер ишчилише у ништавилу дани наши. Избави нас из руку противника, и опрости нам грехе (наше), и умртини наше телесно мудровање; да свукавши старога човека, у новога се обучемо, и Теби поживимо нашем Владици и Добротвору; и тако следујући Твојим заповестима, у вечни покој достигнемо, тамо где је обитавалиште свих који се радују. Јер си Ти ваистину истинско весеље и радост оних који Те љубе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

НѢНЮ: занѣ ѡстѣвнхомъ пѣть правды твоеѧ, и ходихомъ въ волахъ сердецъ нашихъ. но
 мѡлимъ твоѡ безмѣрнѡ бѣгостъ, пощадѣ насъ гдѣ, по множетвѣ мѣти твоеѧ, и спсѣ
 насъ имене твоегѡ ради сѣгѡ, ѣкѡ исчезѡша въ сѣтѣ дниѣ наши, и зми насъ и зѣ рѣки
 сопротивнагѡ, и ѡстѣви намъ грѣхѣ нашиѧ, и ѡмртвѣи плотскѡе наше мѡдровѣнїе, да
 вѣтхаго ѡложивше челоуѣка, въ нѡваго ѡблецемъ: и тебѣ поживемъ нашемѡ вѣцѣ, и
 бѣгодѣтелю, и тѣкѡ твоимъ послѣдующе повелѣнїемъ, въ вѣчный покой доутѣнемъ,
 и дѣже сѣтъ вѣхъ веледѣишиѧ жнлице, ты бо сѣи воистиннѡ истинное веледѣе и
 радость любящихъ тѣ хрѣтѣ бже нашиѧ, и тебѣ славу возсылаемъ, со безначальнымъ
 твоимъ оцѣмъ, и пресѣтымъ, и бѣгимъ, и животворящимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и
 прїенѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѧминѣ.

ПОРЕДАК ИЗОБРАЗИТЕЉНЕ

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Блажени чистим срцем, јер ће Бога виде-ти.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојакe рђаве речи, мене ради.

Радуйте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.

Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети.

Хор небески пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Исповедање вере

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с не-беса, и

Изъобразительнаа.

Во црѣтвѣи твоэмз помани насъ, гди, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмз.

Блженн нщїи дхомз, ѡакъ тѣхъ єсть црѣтво нѣное.

Блженн плчдщїи, ѡакъ тїи оутѣшатса.

Блженн кротцыи, ѡакъ тїи наслѣдатъ землю.

Блженн алчдщїи и жажддщїи правды, ѡакъ тїи насытатса.

Блженн млчнвѣи, ѡакъ тїи помїловани бддтъ.

Блженн чїстїи срдцемз, ѡакъ тїи бга оўзратъ.

Блженн миротворцы, ѡакъ тїи сынове вжїи нареждтса.

Блженн нзгнани правды радн, ѡакъ тѣхъ єсть црѣтво нѣное.

Блженн єстє, егда поносатъ вамъ, и нзжендтъ, и рекдтъ всакъ солъ глаголъ, на вы лждще менє радн.

Раддїтса и веселїтса, ѡакъ мзда ваша многа на нѣсѣхъ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

Помани насъ гди, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмз.

Помани насъ влко, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмз.

Помани насъ стѣи, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмз.

Лїкъ нѣный поэтъ тѣ, и глаголетъ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ савадъ, исполнь нѣо и земля славы твоєѣ.

Стїхъ: Пристѣпїте къ немѣ и просвѣтїтса, и лица вѣша не постыдѣтса.

Лїкъ нѣный поэтъ тѣ, и глаголетъ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ савадъ, исполнь нѣо и земля славы твоєѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Лїкъ стѣхъ аггѣлъ и архггѣлъ, со вѣми нѣными силми поэтъ тѣ, и глаголетъ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ савадъ: исполнь нѣо и земля славы твоєѣ.

И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бга оцѣ вседержїтсѣ, творцѣ нѣѣ и земли, вїднмымъ же вѣмъ и невїднмымъ. и во єдинаго гда їиса хрїта, сѣа вжїѣ, єдннороднаго, ѣже ѡ оцѣ рожденнаго прѣжде вѣхъ вѣкѣ: свѣта ѡ свѣта, бга ѣстинна ѡ бга ѣстинна, рожденна, не сотворенна, єднносѣшна оцѣ, ѣмже всѣ вѣша. насъ радн челоувѣкъ, и нашегѣ радн спасенїѣ, шедшаго изъ нѣѣ, и воплоћвшагѣ ѡ дха сѣа и мрїи дѣбы, и вочеловѣчшагѣ.

оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, отпусти, опрости, Боже, сагрешења наша, вољна и невољна, она у речи и делу, она у знању и незнању, она у дану и ноћи, она у уму и помисли, све нам опрости, као Благ и Човекољубив.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан:

Хлеб примивши у руке издајник, потајно их пружа и прима цену Онога који је рукама својим саздао човека; и непоправив остаје, Јуда роб и варалица.

Господе, помилуј. (40 пута.)

И Молитва:

Свесвета Тројице, Једносуштна Сило, нераздељиво Царство, Узроче свих добара, покажи благовољење и на мени грешном; утврди, уразуми срце моје, и сву моју одуми нечистоту; просвети моју мисао, да увек славим, певам и поклањам се, и говорим: Један је Свет, Један Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

Свештеник: Премудрост.

Народ: Достојно је, ваистину, блаженом звати Тебе Богородицу, Свагдаблажену и Свобеспрекорну, и Матер Бога нашега

Свештеник: Пресвета богородице спаси нас.

Народ: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

распѣтаго же за ны при понтіѣстѣмъ пѣлѣтъ, и страдаѣша, и погребѣнна, и воскресѣшаго въ третій день по писаніемъ. и возшедшаго на нѣбѣ, и сѣдѣщаго ѡцѣ. и пакн грядущаго со славою, судити живымъ и мертвымъ, егѡже црѣтвію не бѣдетъ конца. и въ дѣхѣ стѣаго, гдѣ, животворѣщаго, иже ѡ цѣа и сѡдѣщаго, иже со ѡцѣмъ и сѣномъ спокланѣема и славнома, глаголашаго пррѡки. во еднѣ стѣю соборнѣю и апльскѣю црѣковѣ. исповѣдѣю еднѣно крѣщеніе, во ѡставлѣніе грѣхѡвъ. чѣю воскресѣніа мертвыхъ: и жизни бѣдѣщаго вѣка. аминь.

Ѡслави, ѡстави, прости еже прегрѣшѣніа наша, вольнаа и невольнаа, иже въ словѣ и въ дѣлѣ, иже въ вѣдѣніи и не въ вѣдѣніи, иже во дни и въ ночи, иже во оумѣ и въ помышлѣніи: вѣа намъ прости, иакъ елѣгъ и члѣвѣколюбецъ.

Ѡче нашъ, иже еси на нѣбѣхъ, да свѣтитѣа има твоѣ, да прїидетъ црѣтвіе твоѣ: да бѣдетъ вола твоѣ, иакъ на нѣбѣ и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, иакоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но иже слави насъ ѡмѣлаваго.

Сѣенникъ:

Иакъ твоѣ естѣ црѣтво и сила и слава, ѡцѣа и сѣа и стѣаго дѣа, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: аминь.

Кондѣкъ великаго четвертка, глаголъ е. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Хлѣбъ прїемъ въ рѣцѣ предѣтель, сокровѣннѡ тѣа простираетъ, и прїемлетъ цѣнѣ создѣвашаго своима рѣкама челоѣка, и неисправленъ пребываетъ иже рабъ и льстецъ.

Гдѣ помнѣи, м.

И мѣтѣ:

Всестѣа трѣце, еднѣнощнаа державѡ, неразѣльное црѣтво, вѣхъ елѣгъхъ вина, елѣголинѣ же и ѡ мнѣ грѣшнѣмъ, оутверди, вразѡмнѣ еердце моѣ, и всю мою ѡнмнѣ сквернѣ. просѣтнѣ мою мѣель, да вынѣ славою, пою и поклонѣюа, и глаголю: еднѣ стѣ, еднѣ гдѣ, иже хрѣтѡсъ, во славу еѣа ѡцѣа, аминь.

Сѣенникъ: Премѣдрость.

Анкъ: Достѡйно естѣ, иакъ воинннѣ, елѣжити тѣа еѣѣ, прїсноблѣженнѣю и пренепорѡчнѣю, и мѣрѣ еѣа нашего.

Сѣенникъ: Престѣа еѣе, спаснѣ насъ.

Анкъ: Чтнѣннѣшѣю херѣвѣмъ, и славнонѣннѣшѣю безъ сравненіа серафѣмъ, безъ истаѣннѣа еѣа слова рѡждашѣю, сѣцѣю еѣѣ тѣа величѣемъ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Оче Благослови.

И Отпуст.

Сѣенникъ: Слава тебе христе бже, оупованіе наше, слава тебе.

Аиъ: Слава оцѣ и си и стѣому духу, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ.
аминь. Гди помилуй, **трижды.** Блгоговн.

Сѣенникъ глаголетъ ѿвѣстъ:

Христосъ истинный бгъ нашъ, мѣтвами пречѣтыа своеа мѣре, стѣихъ славныхъ и
всехвалныхъ апоствазъ, и вѣхъ стѣихъ, помилуетъ и спасетъ насъ, ѣкво блгъ и
человѣколюбецъ.

Аиъ поетъ многолѣтїе:

Великаго господина и оца нашего **имѣ**, стѣйшаго патрїарха и господина нашего
преосвященѣйшаго **имѣ**, митрополита [или архїеѣпа, или еѣпа **егоже есть
власть**], бгохранѣю странѣ нашѣ русїйскѣю, настоателъ, братїю и прихѣжанъ стѣгъ
храма сего, и всѣ православыа христіаны, гди, сохрани ихъ на многаа лѣта.

ВЕЧЕРЊЕ

По дану, клепа се у 8. час (14 часова), и када Архијереј или свештеник, благослови, почињемо вечерњу: Ходите поклонимо се... и почетни псалом. Бива и јектенија од свештеника. Одмах: Господе завиках... на глас 2. Постављамо стихова 10. А свештеник, променивши свештеничку одежду, излази, и кади, и кад се врати, врши проскомидију.

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје),

кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ.

Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

СОЗДАМЪ СЕИ РЪГАТИСА СМЪ. ВСА КЪ ТЕБѢ ЧАЮТЪ, ДАТИ ПИЩЪ НМЪ ВО БЛГО ВРЕМА. ДАВШЪ ТЕБѢ НМЪ, СОБЕРЪТЪ: ѠВЕРЪШЪ ТЕБѢ РЪКЪ, ВСАЧЕСКАА НПОЛНАТИА БЛГОСТИ. ѠВРАЩШЪ ЖЕ ТЕБѢ ЛИЦЕ ВОЗМАТЪТИА: ѠНМЕШИ ДЪХЪ НЪХЪ, Н НСЧЕЗНУТЪ, Н ВЪ ПЕРЕТЪ СВОЮ ВОЗВРАТАТИА. ПОСЛЕШИ ДЪХА ТВОЕГО, Н СОЗНЖАДЪТИА, Н ѠНОВИШИ ЛИЦЕ ЗЕМАН. БЪДИ СЛАВА ГДНА ВО ВЪКН, ВОЗВЕСЕЛИТИА ГДЪ Ѡ ДѢЛѢХЪ СВОИХЪ: ПРИЗНАИ НА ЗЕМЛЮ, Н ТВОРАИ Ю ТРАСТИСА: ПРИКАСАИСА ГОРАМЪ, Н ДЫМАТИА. ВОСПОИ ГДЕВИ ВЪ ЖИВОТѢ МОЕМЪ: ПОИ БГЪ МОЕМЪ, ДОНДЕЖЕ СЪМЪ. ДА ОУСЛАДИТИА СМЪ ВЕСЕДА МОА, АЗЪ ЖЕ ВОЗВЕСЕЛЮСА Ѡ ГДѢ. ДА НСЧЕЗНУТЪ ГРѢШНИЦЫ Ѡ ЗЕМАН, Н БЕЗЗАКОННИЦЫ, ЯКОЖЕ НЕ БЫТИ НМЪ: БЛГОСЛОВИ ДЪШЕ МОА ГДА.

СОЛНЦЕ ПОЗНА ЗАПАДЪ СВОИ: ПОЛОЖИЛЪ СЕИ ТЪМЪ Н БЫТИ НОЩЬ. ЯКЪ ВОЗВЕЛИЧИШАСА ДѢЛА ТВОА ГДН, ВСА ПРЕМЪДРОСТЮ СОТВОРИЛЪ СЕИ.

СЛАВА ОЦЪ Н СНЪ Н СТОМУ ДХЪ, Н НЫНѢ Н ПРИСНЪ Н ВО ВЪКН ВЪКѠВЪ. АМИНЪ.
АЛЛАДІА, АЛЛАДІА, АЛЛАДІА, СЛАВА ТЕБѢ БЖЕ. **Трижды.**

ТАЖЕ СЪКТЕИЯ ВЕЛИКАА.

Діаконъ: МІРОМЪ ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аиъ: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діаконъ: Ѡ СВЫШНѢМЪ МІРѢ, Н СПАСЕНИИ ДЪШЪ НАШНХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аиъ: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діаконъ: Ѡ МІРѢ ВСЕГѠ МИРА, БЛГОСТОАНИИ СЪБЫХЪ БЖИИХЪ ЦРКВЕИ, Н СОЕДИНЕНИИ ВСѢХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аиъ: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діаконъ: Ѡ СЪБѢМЪ ХРАМѢ СЕМЪ, Н СЪ ВЪРОЮ, БЛГОГОВѢНИЕМЪ Н СТРАХОМЪ БЖИИМЪ ВХОДАЩИХЪ ВОНЬ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аиъ: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діаконъ: Ѡ ВЕЛИКОМЪ ГОСПОДИНѢ Н ОЦѢ НАШЕМЪ, СВАТѢИШЕМЪ ПАТРИАРХѢ **ИМЪ**, Н Ѡ ГОСПОДИНѢ НАШЕМЪ ПРЕСВАЩЕИИШЕМЪ СЪПЪКѢ [ИЛИ АРХІЕПЪКѢ, ИЛИ МИТРОПОЛИТѢ] **ИМЪ**, ЧЕСТИѢМЪ ПРЕВЪТЕРСТВѢ, ВО ХРІТѢ ДІАКОНСТВѢ, Ѡ ВСЕМЪ ПРИЧТѢ Н ЛЮДЕХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аиъ: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діаконъ: Ѡ БОГОХРАНИМѢИ СТРАНИѢ НАШЕЙ, ВЛАСТѢХЪ Н ВОНСТВѢ СЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аиъ: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діаконъ: Ѡ ГРАДѢ СЕМЪ [ИЛИ Ѡ ВЕСИ СЕИ, ИЛИ Ѡ СЪБѢИ ОБИТЕЛИ СЕИ], ВСАКОМЪ ГРАДѢ, СТРАНИѢ, Н ВЪРОЮ ЖИВУЩИХЪ ВЪ НИХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Аиъ: ГДН, ПОМИЛДИ.

Діаконъ: Ѡ БЛГОРАСТВОРЕНИИ ВОЗДУХѠВЪ, Ѡ НЪОБИЛИИ ПЛОДѠВЪ ЗЕМНИХЪ, Н ВРЕМЕНѢХЪ МИРНЫХЪ, ГДЪ ПОМОЛИМСА.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господи помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Појац: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Одмах: Господе завиках... на глас 2. Постављамо стихова 10. А свештеник, променивши свештеничку одежду, излази, и кади, и кад се врати, врши проскомидију. А ми певамо стихире самогласне дана, глас 2, понављајући их.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби.

Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих -жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да из-мишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си по-знао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми по-ставише замку.

Дѣица: Гдѣи, помнѣди.

Дѣиаконъ: Ѡ плавающихъ, пѹтешествующихъ, недѣлующихъ, страждущихъ, плѣненныхъ, ѿ ѡ спасеніи ихъ, гдѣи помолнмса.

Дѣица: Гдѣи, помнѣди.

Дѣиаконъ: Ѡ ѿзбавитсѣ намъ ѡ всѣхъ скорби, гнѣва ѿ нѣжды, гдѣи помолнмса.

Дѣица: Гдѣи, помнѣди.

Дѣиаконъ: Застѹпи, спси, помнѣди ѿ сохрани насъ, бже, твоѣю бгдодѣтїю.

Дѣица: Гдѣи, помнѣди.

Дѣиаконъ: Престѹю, престѹю, преблгословеннѹю, славною влчцѹ нашѹ бцѹ ѿ принодѣл мрїю, со всѣми стѣми помандѣше, самн себѣ, ѿ дрѣгъ дрѣга, ѿ всѣхъ животѣхъ нашихъ хртѹ бгѹ предадимъ.

Дѣица: Тебѣ, гдѣи.

Возглашенїе:

Гдѣи подобаетъ тебѣ всѣхъ слава, чѣсть, ѿ поклоненїе, ѡцѹ ѿ снѹ ѿ стѣомѹ дхѹ, нынѣ ѿ присно ѿ во вѣки вѣкѹвъ.

Дѣица: Аминь.

Таже поѣмъ Гдѣи воззвахъ, на гласъ б.

Гдѣи, воззвахъ къ тебѣ, оубыши ма. оубыши ма гдѣи.

Гдѣи, воззвахъ къ тебѣ, оубыши ма: вонми гласѹ моленїа моего, внигда воззвати ми къ тебѣ. оубыши ма гдѣи.

Да ѿправитсѣ мѣтва моѹ, гдѣи кадѣло предъ тобою, воздѣанїе рѣкѹ моею, жѣртѣа вечернаѣ. оубыши ма гдѣи.

И по чинѹ стїхї:

Положи, гдѣи, храненїе оустѹмъ моимъ, ѿ двѣрь ѡграженїа ѡ оустнахъ моихъ. не оуклонн сѣрдце моѣ во словеса лѣкавствїа, нещевати виннѹ ѡ грѣсѣхъ. съ человекн дѣлающнми беззаконїе, ѿ не сочтѣсѣ со ѿзбранными ихъ. накажетъ ма праведникъ мѣтїю, ѿ ѡблчїтъ ма: сѣлїе же грѣшнаго да не намѣстнтъ главы моеѣ. гдѣи сѣще ѿ мѣтва моѹ во бгдодѣнїихъ ихъ, пожѣртѣ быша при камени сѣдїи ихъ. оубышатсѣ глаголи мои, гдѣи возмогѣша: гдѣи тѣлца земли просѣдѣсѣ на земли, расточїшасѣ кѹветн ихъ при адѣ. гдѣи къ тебѣ гдѣи, гдѣи, ѡчи мои, на тѣ оуповахъ, не ѡнми дѣшѹ мою. сохрани ма ѡ стѣти, бже составнша ми, ѿ ѡблчїхъ дѣлающихъ беззаконїе. падѣтъ во мрѣжѹ свою грѣшницѣ: сѣдїи сѣсѣмъ ѣзѣ, дондеже прендѣ.

Гласомъ моимъ ко гдѣи воззвахъ, гласомъ моимъ ко гдѣи помолнхсѣ. пролїю предъ нїмъ моленїе моѣ, печаль мою предъ нїмъ возвѣщѹ. внигда ѿчезати ѡ менѣ дѣхѹ моемѹ, ѿ ты позналѣ сѣн стѣзи моѣ. на пѣти сѣмъ, по немѣже хождѣхъ, скрїша сѣть мнѣ. смотрѣхъ ѡдеждѹ ѿ возгладѣхъ, ѿ не бѣ знанїи менѣ. погнѣе бѣгство ѡ менѣ, ѿ нѣсѣть взыклѣи дѣшѹ мою. воззвахъ къ тебѣ гдѣи, рѣхъ: ты сѣн оупованїе моѣ, чѣсть

Гледах надесно и разгледах, и не беше ни-кога ко ме познаје.
 Не стаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.
 Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.
 Послушај молитву моју, јер се понизих веома.
 Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.
 Сабира се дакле, веће Јудејско, да би Саздатеља и Творца свега, предало Пилату. О
 безаконика, о неверника! Јер Оног који долази да суди живима и мртвима, на суд
 спремају; Онога који исцељује страсти, за страдање припремају. Господе
 дуготрпељиви, велика је милост твоја, слава Теби.

Стих: Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

Сабира се дакле, веће Јудејско, да би Саздатеља и Творца свега, предало Пилату. О
 безаконика, о неверника! Јер Оног који долази да суди живима и мртвима, на суд
 спремају; Онога који исцељује страсти, за страдање припремају. Господе
 дуготрпељиви, велика је милост твоја, слава Теби.

Стих: Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.

Јуда безакони, Господе, који на вечери умочи руку у солило с Тобом, пружи безакон
 руке, да прими сребренике; и онај који је миру срачунао цену, не устраши се да
 прода Тебе непроцењивог. Онај који пружа ноге да се умију, Владику целива лукаво,
 да би Га предао безаконцима. А отпавши од Апостолског чина, и бацивши тридесет
 сребреника, не виде твоје тридневно Васкрсење, којим помилуј нас.

Стих: Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

Јуда безакони, Господе, који на вечери умочи руку у солило с Тобом, пружи безакон
 руке, да прими сребренике; и онај који је миру срачунао цену, не устраши се да
 прода Тебе непроцењивог. Онај који пружа ноге да се умију, Владику целива лукаво,
 да би Га предао безаконцима. А отпавши од Апостолског чина, и бацивши тридесет
 сребреника, не виде твоје тридневно Васкрсење, којим помилуј нас.

Стих: Ако на безаконја будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе
 очишћење.

Јуда издајник лукав будући, лукавим целивом предаде Спаса Господа, и Владику
 свих, као роба продаде безаконцима. Као овца на заклање, тако иђаше Јагње
 Божије, Син Очев, једини Многомилостиви.

мо̀а ѿ̀си на земли жнвы́хъ. во мнѣ моленію моему́, ꙗ́кѡ смри́хѡа съѡ̀: ѡ̀збави мѧ̀ ѿ̀ гоня́щихъ мѧ̀, ꙗ́кѡ оу̀крѣпи́шаа па́че мене́.

На ѿ: Изведи́ изъ темни́цы душѣ моеѡ, ѡ̀повѣда́тиа ѡ̀мени твоѡму́.

Стека́етѡа прѡ́чее собѡ́рнице і̀удейскоѡ, да содѣ́телѡа ѡ̀ зижди́телѡа вѣ́ческихъ пѣлѣтѣ́хъ преда́тъ. ѿ̀ беззако́нныхъ, ѿ̀ невѣ́рныхъ! ꙗ́кѡ градо́цаго сѡ́дѣти жнвы́мъ ѡ̀ мѣ́ртвѡмъ, на сѡ́дъ гото́ватъ: ѡ̀сцѣла́ющаго стра́сти, ко стѣ́тѡмъ оу̀гото́вляю́тъ: гдѣ̀ долготерпѣ́ливе, вѣ́ліа твоѡ́ мѣ́тъ, сла́ва тебѣ́.

Стихъ: Мене́ ждѣ́тъ пра́ведницы, до́ндеже возда́си ми́ѣ.

Стека́етѡа прѡ́чее собѡ́рнице і̀удейскоѡ, да содѣ́телѡа ѡ̀ зижди́телѡа вѣ́ческихъ пѣлѣтѣ́хъ преда́тъ. ѿ̀ беззако́нныхъ, ѿ̀ невѣ́рныхъ! ꙗ́кѡ градо́цаго сѡ́дѣти жнвы́мъ ѡ̀ мѣ́ртвѡмъ, на сѡ́дъ гото́ватъ: ѡ̀сцѣла́ющаго стра́сти, ко стѣ́тѡмъ оу̀гото́вляю́тъ: гдѣ̀ долготерпѣ́ливе, вѣ́ліа твоѡ́ мѣ́тъ, сла́ва тебѣ́.

На ѡ. Стихъ: Изъ глѡбны́хъ воззва́хъ къ тебѣ́ гдѣ̀, гдѣ̀, оу̀слы́ши гла́съ мой.

И́зда беззако́нный, ѡ́мочивы́й на вѣ́черн рѡ́къ въ солнѣ́цѡ съ тобо́ю, простре́ къ беззако́ннымъ рѡ́цѣ́хъ прѣ́дѣти сребренни́кѡ: ѡ̀ мѡ́ра оу̀мы́сленны́хъ цѣ́нѣхъ, тебѣ́ безцѣ́ннаго не оу̀бо́аа прода́ти: но́зѣ́хъ простре́й, во ѣ́же оу̀мы́ти: вѣ́къ ѡ́блѡбыза́ лѡстѣ́нѡ, во ѣ́же прѣ́дѣти беззако́ннымъ: ли́ка же а́пльскагѡ ѡ́верга, ѡ̀ три́дѡать по́вергъ сребренни́кѡ, твоѡгѡ́ три́дѡнагѡ во́скрѣ́ніа не вѣ́дѣ́, ѡ̀мже помнѣ́ди́ насъ.

Стихъ: Да бѡ́дѣтъ оу́ши твоѡ́, внемлю́щѣ гла́съ моленіа́ моегѡ́.

И́зда беззако́нный, ѡ́мочивы́й на вѣ́черн рѡ́къ въ солнѣ́цѡ съ тобо́ю, простре́ къ беззако́ннымъ рѡ́цѣ́хъ прѣ́дѣти сребренни́кѡ: ѡ̀ мѡ́ра оу̀мы́сленны́хъ цѣ́нѣхъ, тебѣ́ безцѣ́ннаго не оу̀бо́аа прода́ти: но́зѣ́хъ простре́й, во ѣ́же оу̀мы́ти: вѣ́къ ѡ́блѡбыза́ лѡстѣ́нѡ, во ѣ́же прѣ́дѣти беззако́ннымъ: ли́ка же а́пльскагѡ ѡ́верга, ѡ̀ три́дѡать по́вергъ сребренни́кѡ, твоѡгѡ́ три́дѡнагѡ во́скрѣ́ніа не вѣ́дѣ́, ѡ̀мже помнѣ́ди́ насъ.

На ѡ. Стихъ: Я́ще беззако́ннѡ́ насъ рѡ́ши гдѣ̀, гдѣ̀, ктѡ́ посто́итъ; ꙗ́кѡ оу́ тебѣ́ ѡ́чи́щеніѡ ѣ́сть.

И́зда прѣ́дѣтель лѡстѣ́въ сы́нѡ, лѡстѣ́внымъ лѡбза́нѡмъ преда́де́ спѣ́а гдѣ́, ѡ̀ вѣ́къ всѣ́хъ, ꙗ́кѡ раба́ преда́де і̀удѡ́мъ: ꙗ́кѡ ѡ́вча́ на зако́леніѡ, та́кѡ по́слѣдовашѡ, а́гнеца́ бѣ́житѡ, сы́нъ ѡ́чѡ́нѡ, ѡ́дѡнъ мно́гомѣ́тнѡнѡ.

Стих: Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

Јуда издајник лукав будући, лукавим целивом предаде Спаса Господа, и Владика свих, као роба продаде безаконцима. Као овца на заклање, тако иђаше Јагње Божије, Син Очев, једини Многомилостиви.

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израил на Господа. Јуда роб и лукавац, ученик и подмуклица, пријатељ и ђаво, из дела се показао. Јер следоваше Учитељу, и сам смисли издају, говорећи у себи: Издаћу овога, и добићу сакупљене новце. А тражаше и миро да се прода, и Исуса на превару да ухвате. Даде целив, издаде Христа. И као овца на заклање, тако иђаше једини Милосрдни и Човекољубац.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Јуда роб и лукавац, ученик и подмуклица, пријатељ и ђаво, из дела се показао. Јер следоваше Учитељу, и сам смисли издају, говорећи у себи: Издаћу овога, и добићу сакупљене новце. А тражаше и миро да се прода, и Исуса на превару да ухвате. Даде целив, издаде Христа. И као овца на заклање, тако иђаше једини Милосрдни и Човекољубац.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Јагње, којег проповеда Исаија, иде вољно на заклање, и плећа даје на ране, образе на шамаре, а лице не окрену од срамоте пљувања; и на срамну смрт се осуђује. Безгрешни све ово вољно прихвата, да би свима даровао из мртвих васкрсење.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Јагње, којег проповеда Исаија, иде вољно на заклање, и плећа даје на ране, образе на шамаре, а лице не окрену од срамоте пљувања; и на срамну смрт се осуђује. Безгрешни све ово вољно прихвата, да би свима даровао из мртвих васкрсење.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин. **(Гл. 6)**

Стихъ: Имене радн твоєгѡ потерпѣхъ тѡ, гдѣ, потерпѣ дѡша моѡ въ слово твоє, оупова дѡша моѡ на гдѡ.

Иѡда предаѣтель льстѣвъ сын, льстѣвнымъ лобзаніемъ предаде еѣса гдѡ, ѿ вѣкъ всѣхъ, ѡакъ раба продаде иѡдеѡмъ: ѡакъ овчѡ на заколеніе, таѡкъ послѣдоваше, ѡгнецъ бжїи, снъ оѣи, єдинъ многомѣтливый.

На д. Стихъ: Ѡ стражи оутреннѡа до ноци, ѡ стражи оутреннѡа, да оуповаѣтъ иѡль на гдѡ.

Иѡда рабъ ѿ льстѣвъ, оученикъ ѿ навѣтннѡа, дрѡгъ ѿ дѡвола, ѡ дѣлъ ѡвнѡа: послѣдоваше бо оучителю, ѿ на него подчѡшесѡ предѡнію, глаголаше въ себѣ: предѡмъ того, ѿ прѡвѣраѡцѡ сѡбраннѡа ѿмѣнѡа: ѿсѡа же ѿ мѡрдъ продѡнѡ быти, ѿ иѡса лѣстїю ѡти, ѡдаде цѣловѡніе, предаде хрѣта. ѿ ѡакъ овчѡ на заколеніе, снѡе послѣдоваше ѡгнецъ бжїи, єдинъ блѡгодѡробный ѿ чѡвѣколѡбевъ.

Стихъ: ѡакъ оуп гдѡ мѣтъ, ѿ многое оуп него ѿзбавленіе, ѿ тоѡ ѿзбавнѡтъ иѡла ѡ всѣхъ беззаконїи єгѡ.

Иѡда рабъ ѿ льстѣвъ, оученикъ ѿ навѣтннѡа, дрѡгъ ѿ дѡвола, ѡ дѣлъ ѡвнѡа: послѣдоваше бо оучителю, ѿ на него подчѡшесѡ предѡнію, глаголаше въ себѣ: предѡмъ того, ѿ прѡвѣраѡцѡ сѡбраннѡа ѿмѣнѡа: ѿсѡа же ѿ мѡрдъ продѡнѡ быти, ѿ иѡса лѣстїю ѡти, ѡдаде цѣловѡніе, предаде хрѣта. ѿ ѡакъ овчѡ на заколеніе, снѡе послѣдоваше ѡгнецъ бжїи, єдинъ блѡгодѡробный ѿ чѡвѣколѡбевъ.

На є. Стихъ: Хвалите гдѡ всѡ ѡзыцы, похвалите єгѡ всѡ людіе.

Ѣгѡже проповѣда ѡгнца ѿсѡа, градеѡтъ на заколеніе вѡльное, ѿ плѡци даѡтъ на рѡны, лѡнѡты на задѡшѡніѡа, лѡца же не ѡвратнѡ ѡ срамѡты заплевѡнїи, смѣртїю же безѡвѣрѡною ѡсѡждаѡтсѡ: всѡ безгрѣшный вѡлею прѡемлетѡ, да всѣмъ дарѡетѡ ѿ мѣртвѡхъ вокрѡнїе.

Стихъ: ѡакъ оуптвердѡса мѣтъ єгѡ на насъ, ѿ истина гдѡна пребывѡетѡ во вѣкъ.

Ѣгѡже проповѣда ѡгнца ѿсѡа, градеѡтъ на заколеніе вѡльное, ѿ плѡци даѡтъ на рѡны, лѡнѡты на задѡшѡніѡа, лѡца же не ѡвратнѡ ѡ срамѡты заплевѡнїи, смѣртїю же безѡвѣрѡною ѡсѡждаѡтсѡ: всѡ безгрѣшный вѡлею прѡемлетѡ, да всѣмъ дарѡетѡ ѿ мѣртвѡхъ вокрѡнїе.

Слѡва оѡцѡ ѿ снѡ ѿ сѡмомѡ дѡхѡ, ѿ нынѣ ѿ прѡснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ. ѡминѡ.

Глас 6.

Пород аспидин заиста је Јуда, од оних који једоше ману у пустињи, и роптаху на Хранитеља; јер још док беше храна у устима њиховим, клеветаху Бога неблагодарници. И овај злочестиви, небески хлеб у устима носећи, издајство Спаситеља изврши. О душе ненасите, и дрскости нечовечне! Хранитеља продаје, и Владику којег целива, предаваше на смрт. Заиста је безаконик син оних, и с њима погибао наследи. Но избави, Господе, душе наше од такве нечовечности, Једини у дуготрпљењу несравњиви.

Вход са Еванђељем.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

Затим: (Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: Прокимен, глас 1:

Отми ме Господе од човека лукавог, од мужа неправедног избави ме.

Стих: Који смишљаху неправду у срцу сав дан.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге Изласка. (Глава 19,10-19.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Рече Господ Мојсију: иди к народу, и освештај их данас и сјутра, и нека оперу хаљине своје; и нека буду готови за трећи дан, јер ће у трећи дан сићи Господ на гору Синајску пред свијем народом. А поставићеш народу међу унаоколо, и рећи ћеш: чувајте се да не ступите на гору и да се не дотакнете краја њезина; што се год дотакне горе, погинуће; тога да се нико не дотакне руком, него камењем да се заспе или да се устријели, било живинче или човјек, да не остане у животу. Кад рог затруби отежући онда нека пођу на гору. И Мојсије сиђе с горе к народу; и освешта народ, и опраше хаљине своје. И рече народу: будите готови за трећи дан, и не лијезите са женама. А трећи дан кад би ујутру, громови загрмјеше и муње засијеваше, и поста густ облак на гори, и затруби труба веома јако, да задрхта сав народ који бијаше у околу. Тада Мојсије изведе народ из окола пред Бога, и стадоше испод горе. А гора се Синајска сва димљаше, јер сиђе на њу Господ у огњу; и дим се из ње подизаше као

Гласъ 5:

Рождѣніе ѡчиновъ воистиннѣ іѡда, іадшнхъ мѣннѣ въ пѣтѣини, ѿ рѡпцищнхъ на пнчѣтелѣ: ѡцѣ бо брашнѣ ѡцѣ во оѡстрѣхъ ѡхъ, клеветѣхъ на бѣга небѣгодѣрнн: ѿ сѣи слочестнѣбнн нѣннн хлѣбъ во оѡстрѣхъ носѣн, на сѣи предѣтельство содѣла. ѡ нрѣва несѣтнагъ, ѿ дерзостн безчеловѣчннн! пнчѣющѣго продѣтѣ, ѿ ѡгоже любѣлѣше вѣкѣ, предѣлѣше на смѣртѣ: воистиннѣ ѡнѣхъ ѡннъ беззаконннн, ѿ сѣ нннн пѣгѣлѣ наслѣдова. но пощадѣ гѣн, дѣшы нѣшѣ ѡ такобѣгъ безчеловѣчестѣ, ѡднѣ въ долготерпѣннн нензрѣчѣннн.

Тѣже вхѡдъ со ѡвнѣемъ.

ѿ ѡцѣннннхъ, блѣвлѣа вхѡдъ, глаголетѣ:

Бѣгословѣннъ вхѡдъ сѣбѣхъ тѣоннхъ, всегдѣ, нѣнѣ ѿ прнснѣ ѿ во вѣкн вѣкѡвъ. Дѣаконъ глаголетѣ: Премѣдростѣ, прѡстн.

Дннхъ же:

Свѣтѣ тнхѣи сѣбѣа слѣвы, безсмѣртнагъ, ѡцѣ нѣнагъ, сѣгъ блѣннагъ, іннѣ хрѣтѣ, прншѣдше на зѣпадъ солнца, вѣдѣвшѣ свѣтѣ вечерннн, поѣмъ ѡцѣ, сѣа, ѿ сѣгѡ дѣа, бѣга. достѡннъ ѡсн во всѣа времена пѣтѣ бытн гласы преподѡбнннн, снѣ вѣжѣн, жнвѡтѣ дѣлн: тѣмже мнрѣ тѣа слѣвнѣтѣ.

Дѣаконъ: Кѡнмемъ.

Ѹцѣнннхъ: Мнрѣ вѣмъ.

Дѣаконъ: Премѣдростѣ. Кѡнмемъ.

Чтѣецъ: Прокнменъ, гласъ ѡ: Нзмі ма гѣн, ѡ челѡвѣка лѣкава, ѡ мѣжа непрѣведна нзбѣн ма.

Сѣгѣхъ: ѿже помѣслнша непрѣвдѣ въ сѣрдцѣ вѣсь дѣнь.

Дѣаконъ: Премѣдростѣ.

Чтѣецъ: Нсхѡда чтѣніе. [Гласѣ дѣ, ст. і-дѣ.]

Дѣаконъ: Кѡнмемъ.

Чтѣецъ:

Речѣ гѣдѣ мѡвѣсѣю: сошѣдѣ забндѣтельствѣнн лѡдемъ, ѿ ѡчнстн ѡ днѣсь ѿ оѡтрѣ: ѿ да нсперѣтѣ рнзѣ. ѿ да бѣдѣтѣ гѡтѡвы въ дѣнь трѣтнн: въ трѣтнн бо дѣнь снндетѣ гѣдѣ на гѡрѣ сннѣнскѡю, прѣдѣ всѣмн лѡдѣмн. ѿ оѡстрѡншн лѡдн ѡкрестѣ, глагола: внемлнѣте себѣ не восходнѣтн на гѡрѣ, ѿ ннчнмже коисѣтннѣа ѡ: всѣкѣ прнкоснѣвннѣа гѡрѣ, смѣртнѡ оѡмретѣ. не коенетѣа ѡн рѣка, каменнѣемъ бо побнѣтѣа, нлн стрѣлою оѡстрѣлнѣтѣа, ѡце скѡтѣ, ѡце челѡвѣкѣ, не бѣдетѣ жнвѣ: ѡгдѣ же гласн ѿ трѣбѣ ѿ ѡблакѣ ѡндетѣ ѡ гѡрѣ, сннѣ взыдѣтѣ на гѡрѣ. сннѣ же мѡвѣсѣн сѣ гѡрѣ кѣ лѡдемъ, ѿ ѡсѣтн ѡ: ѿ нспрѣша рнзѣ своѣ. ѿ речѣ лѡдемъ: бѣднѣте гѡтѡвн, трн днн не вхѡднѣте кѣ женѣмъ. бѣстѣ же въ трѣтнн дѣнь бѣвшѣ ко оѡтрѣ, ѿ бѣша гласн ѿ молннѣа, ѿ ѡблакѣ мрѣченъ на гѡрѣ сннѣнстѣнн, гласъ трѣбннн гласѣше сѣлаѡ: ѿ оѡбоѡшѣааа всн лѡдѣе ѿже въ полцѣ. нзвѣдѣ же мѡвѣсѣн лѡдн во срѣтѣннѣ бѣлѣ нзѣ полка, ѿ стѣша подѣ гѡрѡю. гѡрѣ же сннѣнскѣа

дим из пећи, и сва се гора тресијаше веома. И труба све јаче трубљаше, и Мојсије говораше а Бог му одговараше гласом.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Прокимен, глас 7:

Отми ме од непријатеља мојих Боже, и избави ме од оних који устају против мене.

Стих: Избави ме од оних који чине безакоње.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову. (Глава 38,1-21 и 42,1-5.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Тада одговори Господ Јову из вихора и рече: Ко је то што замрачује савјет ријечима неразумно? Опаши се сада као човјек; ја ћу те питати, а ти ми казуј. Гдје си ти био кад ја оснивах земљу? кажи, ако си разуман. Ко јој је одредио мјере? знаш ли? или ко је растегао уже преко ње? На чем су подножја њезина углављена? или ко јој је метнуо камен угаони? Кад пјеваху заједно звијезде јутарње и сви синови Божији кликоваху. Или ко је затворио море вратима кад као из утробе изиде? Кад га одјех облаком и пових тамом? Кад поставих за њ уредбу своју и метнух му пријеворнице и врата; И рекох: довде ћеш долазити, а даље нећеш, и ту ће се устављати поносити валови твоји. Јеси ли свога вијека заповједио јутру, показао зори мјесто њезино, да се ухвати земљи за крајеве, и да се растјерају с ње безбожници, да се она промијени као благо печатно, а они да стоје као хаљина, да се одузме безбожницима свјетлост њихова и рука подигнута да се сломи? Јеси ли долазио до дубина морских? и по дну пропасти јеси ли ходио? Јесу ли ти се отворила врата смртна, и врата сјена смртнога јеси ли видио? Јеси ли сагледао ширину земаљску? кажи, ако знаш све то. Које је пут к стану свјетлости и гдје је мјесто таме, да би је узео и одвео до међе њезине, и знао стазе к дому њезину? Знаш ти; јер си се онда родио, и број је дана твојих велик. Тада Јов одговори Господу и рече: Знам да све можеш, и да се не може смести што наумиш. Ко је то што замрачује савјет неразумно? Зато кажем да нијесам разумијевао: чудесно је то за ме, те не могу знати. Слушај кад узговорим, и кад запитам, кажи ми. Ушима слушах о теби, а сада те око моје види.

дымашеа вса, схожденіа радн бжїа на ню во огни: ѿ восхождаше дымъ, ѿкв дымъ пѣщный: ѿ оужасашаа всн людїе сѣла. быша же гласи трѣбнїи пронеходѣще крѣпцы сѣла. мѡѵсеѣ глаголаше, бгъ же ѡбѣщаваше ѣмѹ гласомъ.

Дїаконъ: Кѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокїменъ, гласъ 3: Нзмн ма ѡ врлгъ моухъ бже, ѿ ѡ востаюцихъ на ма ѿзбавн ма.

Стихъ: Нзбавн ма ѡ дѣлающихъ беззаконїе.

Дїаконъ: ПремѢдрость.

Чтѣцъ: Іѡва чтѣнїе. [Глава ѿн, ст. ѿ-кг: гл. мѡв, ст. ѿ-ѣ]

Дїаконъ: Кѡнмемъ.

Чтѣцъ:

Рече гдѣ іѡвѹ сквозѣ брѹю ѿ облакн: ктѡ сѣи скривѣаи ѡ менѣ совѣтъ, содержай же глаголы въ сѣрдцѣ, менѣ же ли мнїтѣа оутайти; преподши ѿкв мѡжъ чреела твоѡ: вопрошѣ же тѡ, ты же мнѣ ѡбѣщай. гдѣ быахъ сн сѣла ѡсновѡхъ землю; возвѣстїи ми, ѿще вѣси рѡзѡмъ; ктѡ положн мѣры сѡ, ѿще вѣси; ѿли ктѡ наведѣи вѣрвь на ню; на чѣмже столпн сѡ оутвержденн сѣтъ; ктѡ же сѣтъ положнвыи камень краедгольный на нѣи; сѣла [сотворѣны] быша свѣзды, восхвалиша ма гласомъ велїимъ всн агглан моѡ. заграднхъ же мѡре враты, сѣла ѿзавѣшеша ѿз чрева мѣре своеѡ ѿсходѣще. положнхъ же ѣмѹ ѡблакъ во ѡдѣанїе, мглою же повнхъ сѣ: ѿ положнхъ ѣмѹ предѣлы, ѡбложнвъ затворы ѿ врат. рѣхъ же ѣмѹ: до сего дѡйдешн ѿ не прѣйдешн, но въ тебѣ сокровѣшнѣа болны твоѡ. ѿли при тебѣ составнхъ свѣтъ оутреннїи; деннїца же вѣстѣ чїнъ своѡ, ѿтнѣа крїаъ землн, ѡтрастн нечестнвыа ѡ неѡ. ѿли ты брѣнїе взѣмъ ѡ землн, создѡахъ сн живѡтно, ѿ глаголанѣаго сего поладнѡхъ сн на землн; ѡахъ же ли сн ѡ нечестнвыхъ свѣтъ; мѡшцѣ же гордыхъ сокровнѡхъ ли сн; прншелъ же ли сн на ѿсточнннн мѡра; въ сѣдѡхъ же бѣзаны ходнѡхъ ли сн; ѡверзѡютѣа же ли тебѣ стрѡхомъ вратѣ смѣртнѡа; вратннцы же ѡшвы вндѣвшѣ тѡ оубѡашаа ли; навѣкѡхъ же ли сн шнроты поднебѣсныа, повѣждѣ оубѡ мнѣ, колнка сѣтъ, въ кѡей же землн вселѣтѣа свѣтъ; тѡмѣ же кѡе сѣтъ мѣсто; ѿще оубѡ введѣшн ма въ предѣлы нхъ, ѿще же ли ѿ вѣси стѣзн нхъ; вѣмъ оубѡ ѿкв тогда рожденъ сн, чнсло же лѣтъ твоѡхъ много. прншелъ же ли сн въ сокровннца снѣжнаа, ѿ сокровннца грднѡа вндѣахъ ли сн; подлежатъ же ли тебѣ въ чѡсъ врагѡвъ въ дѣнь браней ѿ рѡтн; ѡбѣщавъ же іѡвѡ, рече ко гдѹ: вѣмъ ѿкв всѡ мѡжешн, невозмѡжно же тебѣ ннчѡтоже. ктѡ сѣтъ тѡаи ѡ тебѣ совѣтъ; щадѡи же словеса, ѿ ѡ тебѣ мнїтѣа оутайти; ктѡ же возвѣстїитъ мнѣ, нхъже не вѣдѣхъ, вслїа ѿ днѣнаа, нхъже не знѡхъ; послѣшай же менѣ гдѣ, да ѿ ѡзъ возглаголю: вопрошѣ же тѡ, ты же ма наѡчн. сѡдохомъ оубѡ оубѡа слѡшѡхъ тѡ пѣрѣче, нннѣ же ѡко моѣ вндѣ тѡ.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштава Исаије. (Глава 50,4-11.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Господ даде ми језик учен да умијем проговорити згодну ријеч уморном; буди свако јутро, буди ми уши, да слушам као ученици. Господ Господ отвори ми уши, и ја се не противих, не отступих натраг. Леђа своја подметох онима који ме бијаху и образе своје онима који ме чупаху; не заклоних лица својега од руга ни од запљувања. Јер ми Господ Господ помаже, зато се не осрамотих, зато ставих чело своје као кремен, и знам, да се нећу постидјети. Близу је онај који ме правда; ко ће се прети са мном? станимо заједно; ко је супарник мој? нека приступи к мени. Гле, Господ Господ помагаће ми: ко ће ме осудити? Гле, сви ће они као хаљина оветшати, мољац ће их изјести. Ко се међу вама боји Господа и слуша глас слуге његова? Ко ходи по мраку и нема видјела, нека се узда у име Господње и нека се ослања на Бога својега. Гле, сви који ложите огањ и опасујете се искрама, идите у свјетлости огња својега и у искрама које распалисте. То вам је из моје руке, у мукама ћете лежати.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светота Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Діакоуз: Премѣдрость.

Чтѣцз: Прѣрочетва и҃сѣинна чтѣніе. [Глава ѿ, ст. дѣла.]

Діакоуз: Кѡнмемз.

Чтѣцз:

Гдѣ длетз мнѣ азѣиѣи наѣчѣніа, ѣже разѣмѣти, ѣгда подоблетз речѣи слово: положѣ ма оѣтрѡ оѣтрѡ, приложѣ ми оѣхо, ѣже слышати. и҃ наказаніе гдѣне ѡбверзлетз оѣшы мои, азѣ же не протѣблюса, ни протнвоглаголю. плещѣи мои вѣдѣх на рѣны, и҃ ланитѣ мои на заѣшѣніа, лица же моего не ѡбратѣх ѡ стѣна заплеваніи. и҃ гдѣ гдѣ помѡщникз ми бысть: сего ради не оѣсрамѣхса, но положѣх лице свое ѡкн твердыи камень, и҃ разѣмѣхз, ѣкѡ не постыждѣхса. занѣ прилежитса ѡправдѣви мѣ: ктѡ прѣйса со мною; да сопротнвостанетз мнѣ кѡпнѡ: и҃ ктѡ сѣдѣхса со мною: да прилежитса ко мнѣ. се гдѣ гдѣ помѡжетз ми: ктѡ ѡслобитз мѣ; се вси вы, ѣкѡ рѣза ѡбветшѣете, и҃ ѣкѡ молѣе и҃зѣстз вы. ктѡ вѣ вѣсѣ боѣхса гдѣ; да послѣшетз глагола оѣтрока сего: ходѣщи во тѣмѣ, и҃ нѣсть и҃мз свѣта, надѣхитса на и҃ма гдѣне, и҃ оѣтвердѣхитса ѡ бѣѣ. се вси вы о҃гнь раждѣзѣете, и҃ оѣкрѣплѣете пламень: ходѣте свѣтомз о҃гна вѣшегѡ, и҃ пламенемз, сегоже разжегѡсте: мене ради быша еѣа вѣмз, вѣ печѣли оѣспнетѣ.

Тѣже ѣктеніа малѣа.

Діакоуз: Паки и҃ паки мѣромз гдѣ помѡлимса.

Аи҃кз: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Засѣпѣи, спасѣи, помѣлѣи и҃ сохранѣи насѣ, бѣже, твоєю бѣгодѣтїю.

Аи҃кз: Гдѣ, помѣлѣи.

Діакоуз: Пресѣтѣю, пресѣтѣю, пресѣлѣгословѣннѣю, славною вѣщѣю нашѣ бѣѣ и҃ принодѣѣ мѣію, со вѣѣми сѣѣими помѣлѣхше, еѣми себе, и҃ дрѣгз дрѣга, и҃ вѣсь жнѣотз нашз хрѣтѣ бѣѣ предадѣмз.

Аи҃кз: Тебѣ, гдѣ.

Діакоуз: Бѣгословѣи, вѣко, вѣрема трисѣтѣагѡ.

Іерѣи же, знаменѣа сего, глаголетз:

ѣкѡ свѣтз сѣи, бѣже нашз, и҃ тебѣ слава возсылаемз, оѣѣ и҃ сѣѣ и҃ сѣѣомѣ дѣѣ, нынѣ и҃ прѣнѣ.

Діакоуз показѣи ѡраремз, перѣѣе оѣѣво ко и҃кѡнѣ хрѣтѡвѣ глаголетз: Гдѣ, спасѣи бѣгочестѣивыа.

Аи҃кз: Гдѣ, спасѣи бѣгочестѣивыа.

Діакоуз: И҃ оѣслѣши ны.

Аи҃кз: И҃ оѣслѣши ны.

И҃ навѡда ѡраремз, глаголетз ко вѣѣи сѣѣѡщымз велегѣишѡ: И҃ во вѣѣи вѣѣкѡвз.

Аи҃кз: Амѣнѣ.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас.
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Свети Бесмртни, помилуј нас.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас.
 Ђакон: Пазимо.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Прокимен, глас 7:

Кнезови народни сабраше се скупа против Господа и Христа његова.

Стих: Зашто се горопаде незнабошци, и народи смишљају ништавности?

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Апостол Коринћанима I, зачало 149. (Глава 11,23-32.)

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Браћо, ја примих од Господа што вам и предадох, да Господ Исус оне ноћи кад бјеше предан, узео хљеб. И захваливши преломи и рече: Узмите, једите, ово је тијело моје, које се за вас ломи; ово чините у мој спомен. Исто тако и чашу, по вечери, говорећи: Ова је чаша Нови Завјет у мојој крви; ово чините, кад год пијете, у мој спомен. Јер кад год је дете овај хљеб и чашу ову пијете, смрт Господњу објављујете, докле не дође. Тако који једе овај хљеб или пије чашу Господњу недостојно, биће крив тијелу и крви Господњој. Али човјек нека испитује себе, и тако од хљеба нека једе и од чаше нека пије. Јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије, не разликујући тијела Господњега. Зато су међу вама многи слаби и болесни, и доста их умире. Јер да смо сами себе испитивали, не бисмо били осуђени. А кад нам суди Господ, кара нас, да не будемо осуђени са свијетом.

Свештеник: Мир теби читачу.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост.

Алилуја, глас 6. Блажен је онај који разуме сиромаша и убогога, у страшни дан избавиће га Господ.

Стих: Непријатељи моји рекоше зло за мене: кад ће умрети и нестати имена његовог.

Стих: Који једе хлеб мој, умножи замке за мене.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање Светог Јеванђеља по Матеју

(Еванђеље од Матеја, зачало 107. Глава: 26,1-20; Јн. 133-17; Мт. 26,21-39; Лк. 22,43-45; Мт. 26,40-27,2.)

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

Ђакон:

Рече Господ својим ученицима: Знате да ће за два дана бити Пасха, и Син Човјечији биће предан да се разапне. Тада се скупише првосвештеници и књижевници и старјешине народа у двор првосвештеника по имену Кајафа; И савјетоваше се како би Исуса на пријевару ухватили и убили. И говораху: Али не о празнику, да се не би народ побунио. А кад Исус бјеше у Витанији у кући Симона губавога, приступи му жена са алавастровом посудом мириса скупоцјенога, и изли на главу његову када сјеђаше за трпезом. А кад ово видјеше ученици његови, негодоваше говорећи: Чему ова штета? Јер се могаше овај мирис продати скупо и дати сиромасима. А разумјевши Исус рече им: Што ометате жену? Она учини добро дјело на мени. Јер сиромаше имате свагда са собом, а мене немате свагда. А она изливши мирис овај на тијело моје, учини то за мој погреб. Заиста вам кажем: Гдје се год успроповиједа ово Еванђеље по свему свијету, казаће се за спомен њен и ово што она учини. Тада један од Дванаесторице, по имену Јуда Искариотски, отиде првосвештеницима. И рече: Шта ћете ми дати и ја ћу вам га издасти? А они му положише тридесет сребрника. И од тада тражаше згодно вријеме да га изда. А у први дан бесквасних хљебова, приступише ученици Исусу говорећи му: Гдје хоћеш да ти уготовимо да једеш Пасху? А он рече: Идите у град томе и томе, и кажите му: Учитељ каже: Вријеме је моје близу, код тебе ћу да учиним Пасху са ученицима својим. И ученици учинише како им заповједи Исус, и уготовише Пасху. А кад би увече, сједо за трпезу са Дванаесторицом ученика. Знајући Исус да му је Отац све дао у руке, и да од Бога изиђе, и Богу иде, устаде од вечере и скиде горње хаљине, па узе убрус и опаса се њиме; Потом усу воду у умиваоник, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим бјеше опасан. Онда дође Симону Петру, а овај му рече: Господе, зар ти моје ноге да опереш? Одговори Исус и рече му: Што ја чиним, ти сад не знаш, али ћеш последије разумјети. Рече му Петар: Никада ти нећеш опрати моје ноге. Исус му одговори: Ако те не оперем, немаш удјела са мном. Рече му Симон Петар: Господе, не само ноге моје, него и руке и главу. Рече му Исус: Окупани нема потребе шта да пере осим ногу, јер је сав чист; и ви сте чисти, али не сви. Јер знађаше издајника својега, зато рече: Нисте сви чисти. А кад им опра ноге, узе хаљине своје па опет сједо за трпезу и рече им: Знате ли шта сам вам учинио? Ви ме зовете Учитељем и Господом; и право велите, јер јесам. Кад вам, дакле, опрах ноге, ја Господ и Учитељ,

Сщ҃енникъ, зна́менѡ е҃го, глаголетъ:

Б҃гъ, мѣтвами сѣ́агѡ, сла́внагѡ, всехвѣ́льнагѡ а́пѡла ѿ е҃вѣ́а҃ста матѣ́а, да да́стъ тебѣ́ глаго́лъ е́аговѣствѣ́ющемѹ слою́ мно́гою, во и́сполне́ніе е҃вѣ́а҃а возлю́бленнагѡ сѣ́а своегѡ, гдѣ́ на́шегѡ і́иса хр҃та.

Діа́конъ же ре́къ: А́минь.

Іере́й: Премѹ́дрость, прости́, оу́слышимъ сѣ́агѡ е҃вѣ́а҃а. Мнѣ́ръ вѣ́емъ.

А́нѡкъ: И́ дх҃ови твоѣмѹ.

Діа́конъ: Ѡ́ матѣ́а сѣ́агѡ е҃вѣ́а҃а чтѣ́ніе.

А́нѡкъ: Сла́ва тебѣ́ гдѣ́, сла́ва тебѣ́.

Сщ҃енникъ: Во́нмемъ.

Діа́конъ: е҃вѣ́а҃е Ѡ́ матѣ́а, за́чало рѣ́з.

Рече́ гдѣ́ свои́мъ оу́ченикѡ́мъ: вѣ́сте, ѣ́акѡ по двоѹ́ днѹ́ па́сха бѣ́детъ, ѿ сѣ́а че́ловѣ́ческѣ́и пре́данъ бѣ́детъ на пропа́тїе. тогда́ собра́ша а́рхїере́е, ѿ кни́жницы ѿ ста́рцы лю́дскїи, во дво́рѣ а́рхїере́евъ, глаго́лемагѡ каі́афы: ѿ совѣ́ща́ша, да і́иса ле́стїю ѿмѣ́тъ, ѿ оу́бїю́тъ. глаго́лахѹ же: но не въ прѣ́занны́хъ, да не молѡ́ бѣ́детъ въ лю́дехъ. і́исѹ же бѣ́вшѹ въ вѣ́данїи, въ домѹ́ сі́мѡна прокаже́ннагѡ, прїстѹ́пїи къ немѹ́ жена́, сткла́нницѹ́ мѹ́ра ѿмѣ́щи мно́гоцѣ́ннагѡ, ѿ возлѡ́вѣше на глаѡ́ е҃гѡ, возлежа́щѹ. вѣ́дѣ́вшѣ́ же оу́ченицы́ е҃гѡ, него́дова́ша, глаго́люще. че́мѡ ра́ди гнѣ́ель сѣ́а бѣ́сть; можа́ше бо сѣ́а мѹ́ро прода́нѡ бѣ́ти на мно́зѣ́, ѿ да́тиа нѣ́щымъ. разѡ́мѣ́въ же і́исѹ рече́ ѿмъ: что́ трѣ́ждаете́ женѹ́; дѣ́ло бо до́брѡ содѣ́ла ѡ́ мнѣ́. всегда́ бо нѣ́щыа ѿмате́ съ собо́ю: мене́ же не всегда́ ѿмате́. возлѡ́вшїи бо сѣ́а мѹ́ро сѣ́а на тѣ́ло моѡ́, на погребѣ́ніе ма́ со́твори. а́минь глаго́лю ва́мъ: ѿдѣ́же ѡ́ще проповѣ́дано бѣ́детъ е҃вѣ́а҃е сѣ́а во все́мъ мі́рѣ́, рече́тсѡ, ѿ ѣ́же со́твори сѣ́а, въ па́мать е҃а. тогда́ шѣ́дъ е́динъ Ѡ́ о́боюна́десѡте́, глаго́лемыи і́уда і́скарїѡ́тскїи, ко а́рхїере́емъ, рече́: что́ ми хо́щете да́ти, ѿ ѡ́зъ ва́мъ пре́дамъ е҃го́; о́нїи же поста́вїша е́мѹ́ трѣ́десѡть сребре́нникъ. ѿ ѡ́толѣ́ і́ска́ше подо́бна вре́мене, да е҃го́ пре́да́тъ. въ пе́рвыи же де́нь ѡ́прѣсно́чныи прїстѹ́пїша оу́ченицы́ і́исови, глаго́люще е́мѹ́: гдѣ́ хо́щешї, оу́гото́ваемъ тѣ́ ѣ́стїи па́схѹ́; о́нъ же рече́: ѿидѣ́те ко гра́дъ ко о́нїицѣ́, ѿ рѣ́цїте е́мѹ́: оу́чїтель глаго́летъ, вре́ма моѡ́ блї́зъ е́сть, оу́ тебѣ́ со́твори па́схѹ́ со оу́ченикѣ́ мої́ми. ѿ со́твориша оу́ченицы́, ѣ́акѡже повелѣ́ ѿмъ і́исѹ: ѿ оу́гото́ва́ша па́схѹ́. вѣ́черѹ́ же бѣ́вшѹ возлежа́ше со о́бѣ́манáдесѡте́ оу́ченикѡ́ма. вѣ́дый і́исѹ, ѣ́акѡ всѣ́ даде́ е́мѹ́ о́цъ въ рѣ́цѣ́, ѿ ѣ́акѡ Ѡ́ бѣ́а ѿзы́де, ѿ къ бѣ́у гра́детъ: воста́въ съ вѣ́черї, ѿ положи́ рѣ́зы, ѿ прїѣ́мъ лѣ́нтїонъ, препѡ́сѡсѡ. по́томъ же влѣ́а во́дѹ́ во оу́мыѡ́альницѹ́, ѿ нача́тъ оу́мыѡ́ати но́ги оу́ченикѡ́мъ, ѿ ѡ́тирати́ лѣ́нтїемъ, ѿмже́ бѣ́ препѡ́санъ. прї́иде же къ сі́мѡнѹ́ петрѹ́, ѿ глаго́ла е́мѹ́ то́н: гдѣ́, ты́ ли моѹ́ оу́мыѡ́ешї но́зѣ́; ѡ́вѣ́ща і́исѹ, ѿ рече́ е́мѹ́: ѣ́же ѡ́зъ творю́, ты́ не вѣ́си ны́нѣ́, разѡ́мѣ́ешї же по сї́хъ. глаго́ла е́мѹ́ пѣ́тръ: не оу́мыѡ́ешї ны́гдѣ́ моѡ́ю во вѣ́кн. ѡ́вѣ́ща е́мѹ́ і́исѹ: ѡ́ще не оу́мыѡ́ю тебѣ́, не ѿмашї ча́стїи со мно́ю. глаго́ла е́мѹ́ сі́мѡнъ пѣ́тръ: гдѣ́, не но́зѣ́ моѹ́ то́кмѡ, но ѿ рѣ́цѣ́ ѿ глаѡ́. глаго́ла е́мѹ́ і́исѹ: ѿзмовѣ́нный не трѣ́буетъ, то́кмѡ но́зѣ́ оу́мыѡ́ти, е́сть бо

и ви сте дужни једни другима прати ноге. Јер сам вам дао примјер да, као што ја учиних вама, и ви чините. Заиста, заиста вам кажем: Није слуга већи од господара својега, нити је посланик већи од онога који га је послао. Кад ово знате, блажени сте ако то творите. И док јеђаху рече им: Заиста вам кажем: један од вас издаће ме. И ожалостивши се веома, поче му сваки од њих говорити: Да нисам ја, Господе? А он одговарајући рече: Који умочи са мношћу руку у здјелу тај ће ме издати. Син Човјечији, дакле, иде као што је писано за њега; али тешко ономе човјеку који изда Сина Човјечијег; боље би му било да се није родио тај човјек. А Јуда, издајник његов, одговарајући рече: Да нисам ја, Учитељу? Рече му: Ти каза! И кад јеђаху, узео Исус хљеб и благословивши преломи га, и даваше ученицима, и рече: Узмите, једите; ово је тијело моје. И узео чашу и благодаривши даде им говорећи: Пијте из ње сви; јер ово је крв моја Новог завјета која се пролијева за многе ради отпуштења гријехова. Кажем вам пак да од сада нећу пити овога рода виноградскога до оног дана када ћу пити с вама новог у Царству Оца мојега. И отпојавши хвалу, изиђоше на гору Маслинску. Тада им рече Исус: Сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер у Писму стоји: Ударићу пастира, и овце стада разбјећи ће се. А по васкрсењу своје отићи ћу пред вама у Галилеју. А Петар одговоривши рече му: Ако се и сви саблазне о тебе, ја се нећу никад саблазнити. Рече му Исус: Заиста ти кажем: Ноћас, прије него пијетао запјева, три пута ћеш ме се одрећи. Рече му Петар: Нећу те се одрећи макар морао и умријети с тобом! Тако рекоше и сви ученици. Тада Исус дође са њима у мјесто које се зове Гетсиманија, и рече ученицима: Сједите ту док ја одем тамо да се помолим Богу. И узевши Петра и оба сина Зеведејева поче се жалостити и туговати. Тада им рече Исус: Жалосна је душа моја до смрти; останите овдје и бдите са мном. И отишавши мало, паде на лице своје молећи се и говорећи: Оче мој, ако је могуће, нека ме мимоиђе чаша ова; али опет не како ја хоћу, него како ти! А јави му се анђеоло с неба кријепећи га. И будући у самртној борби, мољаше се усрдније; а зној његов бијаше као капље крви које капљу на земљу. И уставши од молитве дође ученицима, и нађе их да спавају од жалости. И дошавши ученицима нађе их гдје спавају, и рече Петру: Зар не могосте један час пробдјети са мном? Бдите и молите се да не паднете у напаст; јер је дух срчан, али је тијело слабо. Опет и други пут отиде и помоли се говорећи: Оче мој, ако не може да ме мимоиђе ова чаша да је не пијем, нека буде воља твоја. И дошавши нађе их опет гдје спавају; јер им бијашу очи отежале. И оставивши их отиде опет те се трећи пут помоли говорећи оне исте речи. Тада дође ученицима својим и рече им: Још спавате и почивате! Ево се приближио час, и Син Човјечији предаје се у руке грјешника. Устаните, хајдемо! Ево, приближио се издајник мој. И док он још тако говораше, гле, Јуда, један о Дванаестици, дође, и са њим људи много с ножевима и с кољем од првосвештеника и старјешина народних. А издајник његов даде им знак говорећи: Кога ја цјеливам, онај је; држите њега. И одмах приступивши Исусу рече: Здравом, Учитељу! И цјелива га. А Исус му рече: Пријатељу, на то ли си дошао? Тада приступивши ставише руке на Исуса и ухватише га. И гле, један од оних што бијашу са Исусом машивши се руком извади нож свој те удари слугу првосвештеникова, и одреза му ухо. Тада му рече Исус: Врати нож свој на мјесто његово; јер сви који се маше за нож, од ножа ће погинути. Или мислиш да не могу умолити сад Оца свога да ми пошаље више од дванаест легиона анђела? Како

вѣсь чїстѣ: ѿ вѣ чїстїи ѣстѣ, но не всѣ. вѣдѣше бо предающаго ѣго сего ради рече: ѿакъ не всѣ чїстїи ѣстѣ. ѣгда же оумь ногн ѿхъ, прїятѣ рнзы своѣ, возлѣгъ пакн, рече ѿмъ: вѣстѣ ли что сотворнхъ вѣмъ; вѣ глашѣете мѣ оучнтеля ѿ гдѣ: ѿ добрѣ глаголете, ѣсмь бо. ѿще оубо ѿзъ оумьхъ вѣшн нозѣ, гдѣ ѿ оучнтель: ѿ вѣ должнн ѣстѣ дрѣгъ дрѣгъ оумьвѣтн нозѣ. Ѧбразъ бо дѣхъ вѣмъ, да ѿкоже ѿзъ сотворнхъ вѣмъ, ѿ вѣ творнте. ѿмнн ѿмнн глаголю вѣмъ: нѣстѣ рѣвъ болн гдѣ своегѣ, нн послѣнннкъ болн послѣвшѣгѣ ѣго. ѿще сѣ вѣстѣ, блаженн ѣстѣ, ѿще творнте ѿ. ѿ ѿдѣщымъ ѿмъ рече: ѿмнн глаголю вѣмъ, ѿакъ ѣдннъ ѿ вѣсъ предѣстѣ мѣ. ѿ скорѣѣе сѣлѣ, начѣша глаголатн ѣмѣ ѣдннъ кнждо ѿхъ: ѣдѣ ѿзъ ѣсмь, гдѣ; Ѧнъ же ѿвѣщѣвъ рече: ѿмочнвын со мною вѣ солнло рѣкѣ, тоѿ мѣ предѣстѣ. снъ же челѣвѣческн ѿдетѣ, ѿкоже ѣстѣ пнсанѣ ѿ немъ. горе же челѣвѣкѣ томѣ, ѿмже снъ члѣвѣческн предѣстѣ: добрѣ бы бѣло ѣмѣ, ѿще не бы роднлѣ челѣвѣкъ тоѿ. ѿвѣщѣвъ же ѿдѣа предѣлн ѣго, рече: ѣдѣ ѿзъ ѣсмь, равнн; глагола ѣмѣ: ты рече. ѿдѣщымъ же ѿмъ, прїемъ ѿнъ хлѣбъ, ѿ благословнвъ преломн, ѿ дѣѣше оучннкѣмъ, ѿ рече: прнмнте, ѿднте, сѣ ѣстѣ тѣло моѣ. ѿ прїемъ чѣшѣ, хвалѣ воздѣвъ, дѣдѣ ѿмъ, глагола: пнте ѿ неѣ всѣ. сѣа бо ѣстѣ крѣвь моѣа нѣвагѣ завѣта, ѿже за мнѣгѣа ѿзнѣѣема, бо ѿстѣвлѣннѣ грѣхѣвъ. глаголю же вѣмъ: ѿакъ не ѿмамъ пнтн ѿ нѣнѣ ѿ сего плодѣ лѣзнагѣ, до днѣ тогѣ, ѣгда ѿ пнѣ сѣ вѣмн нѣбо во црѣтѣн Ѧцѣа моегѣ. ѿ воспѣвше, ѿзыдѣша вѣ горѣ ѣлеѣнскѣ. тогдѣ глагола ѿмъ ѿнъ: всѣ вѣ соблазннтелѣа ѿ мнѣ вѣ нѣцѣ снѣ. пнсанѣ бо ѣстѣ: поражѣ пѣстырѣа, ѿ разнѣдѣтѣа Ѧвцы сѣада. по воскресѣннѣ же моѣмъ, варѣю вѣ вѣ галнлен. ѿвѣщѣвъ же пѣтръ рече ѣмѣ: ѿще ѿ всѣ соблазнѣтѣа ѿ тебѣ, ѿзъ ннкогдаже соблазннѣа. рече ѣмѣ ѿнъ сѣ: ѿмнн глаголю тебѣ, ѿакъ вѣ снѣ нѣцѣ, прѣжде дѣже ѿлѣктѣвръ не возгласнѣтѣ, трнкрѣтѣ ѿвѣржешнлѣ менѣ. глагола ѣмѣ пѣтръ: ѿще мнѣ ѣстѣ ѿ оумрѣтн сѣ тобѣо, не ѿвѣрѣдѣа тебѣ. тѣкожде ѿ всѣ оучннкѣы рѣша. тогдѣ прнѣде сѣ ннмн ѿнъ вѣ вѣсь нарнцѣемѣю геденмѣннѣа, ѿ глагола оучннкѣмъ: сѣднте тѣ, дѣндеже шѣдъ помолнѣа тѣмъ. ѿ поѣмъ пѣтрѣ ѿ Ѧва сына зеведѣова, начѣтѣ скорѣтн ѿ тѣжнѣтн. тогдѣ глагола ѿмъ ѿнъ: прнскѣрѣна ѣстѣ дѣшѣа моѣа до смѣртн: пожднте зѣѣ, ѿ бднте со мною. ѿ прѣшѣдъ мѣлѣ, падѣ на лнцѣ своѣмъ, молѣа, ѿ глагола: Ѧче мѣнѣ, ѿще возмѣжно ѣстѣ, да мнмонѣтѣа ѿ менѣ чѣша сѣа: Ѧбѣче не ѿкоже ѿзъ хошѣ, но ѿкоже ты. ѿвнѣа же ѣмѣ ѿглѣ сѣ небесѣ оукрѣплѣа ѣго. ѿ бѣвѣ вѣ подѣвнзѣ, прнлѣжнѣе молѣшѣа: бѣстѣ же пѣтѣ ѣгѣ, ѿакъ кѣплѣа крѣве кѣплѣющн на зѣмлю. ѿ вѣстѣвъ ѿ молнѣтѣы, ѿ прншѣдъ ко оучннкѣмъ, ѿ ѿбрѣтѣ ѿхъ спѣѣа, ѿ глагола пѣтрѣвн: тѣакъ лн не возмѣгѣстѣ ѣдннѣагѣ чѣлѣа поѣдѣтн со мною; бднте ѿ молнѣтѣа, да не вннѣете вѣ напѣстѣ: дѣхъ бо бѣдръ, плѣтѣ же немѣщнѣа. пакн вѣторнѣею шѣдъ помолнѣа, глагола: Ѧче мѣнѣ, ѿще не мѣжетѣа сѣа чѣша мнмонѣтн ѿ менѣ, ѿще не пнѣ ѣа, бѣдн бѣла тѣвоѣ. ѿ прншѣдъ ѿбрѣтѣ ѿхъ пакн спѣѣа, вѣстѣа бо ѿмъ Ѧчн ѿтѣаготѣнѣ. ѿ ѿстѣвлѣ ѿхъ, шѣдъ пакн помолнѣа трѣтнѣею, тожде слѣво рѣкѣ. тогдѣ прнѣде ко оучннкѣмъ своѣмъ, ѿ глагола ѿмъ: спнте прѣче, ѿ почнѣнѣте: сѣ прнѣлнжнѣа чѣсѣ, ѿ снъ челѣвѣческн предѣтѣа вѣ рѣкн

би се, дакле, испунила Писма да овако треба да буде? У тај час рече Исус људима: Као на разбојника изишли сте с ножевима и с кољем да ме ухватите, а сваки дан сам код вас сједио учећи у храму, и не ухватисте ме. А ово је све било да се испуне Писма пророчка. Тада га сви ученици оставише и побјегоше. А они што ухватише Исуса одведоше га првосвештенику Кајафи, гдје се књижевници и старјешине сабраше. А Петар иђаше за њим издалека до дворишта првосвештеникова и ушавши унутра сједи са слугама да види свршетак. А првосвештеници и старјешине и сав Синедрион тражаху лажна свједочанства против Исуса да би га убили, и не нађоше; и премда многи лажни свједоци долазише, не нађоше. Најпослије дођоше два лажна свједока. И рекоше: Он је казао: Ја могу развалити храм Божији и за три дана саградити га. И уставши првосвештеник рече му: Зар ништа не одговараш што ови против тебе свједоче? А Исус ћуташе. И првосвештеник одговарајући рече му: Заклињем те живим Богом да нам кажеш јеси ли ти Христос, Син Божији? Рече му Исус: Ти каза. Али ја вам кажем: од сада ћете видјети Сина Човјечијега гдје сједи с десне стране Силе и долази на облацима небеским. Тада првосвештеник раздрије хаљине своје говорећи: Хули на Бога! Шта нам више требају свједоци? Ево сада чусте хулу његову. Шта мислите? А они одговарајући рекоше: Заслужио је смрт. Тада му попљуваше лице и удараху га, а други га бијаху по образима говорећи: Прореци нам, Христе, ко те удари? А Петар сјеђаш напољу у дворишту, и приступи му једна слушкиња говорећи: И ти си био са Исусом Галилејцем. А он се одрече пред свима говорећи: Не знам шта говориш. И кад изиђе к вратима угледа га друга, и рече онима што бијаху ондје: И овај бјеше са Исусом Назарећанином. И опет се одрече са заклетвом: Не знам тога човјека. А мало потом приступише они што стајаху и рекоше Петру: Ваистину и ти си од њих; јер те и говор твој издаје. Тада се поче преклињати и клети да не зна тога човјека. И одмах запјева пијетао. И опомену се Петар ријечи Исусове што му је рекао: Док пијетао не запјева, три пута ћеш ме се одрећи. И изишавши напоље плакаше горко. А кад би јутро, учинише вијеће сви првосвештеници и старјешине народа против Исуса да га погубе. И свезавши га одведоше, и предаше га Понтију Пилату, намјеснику.

грѣшникѡвъ. востаните, ѡдемы: се прелѣжеса предаи мѧ. и ѡце ѡмѣ глаголющѣ, се иѡда єдинъ ѿ обоюнадесяте прииде, и съ нимъ народъ многъ, со ордѣжемъ и дрекѡльми, ѿ архіерей и старѣцъ людскѣхъ. предаи же єго, даде ѡмъ знаменіе, глагола: єгоже ѡце лобѣ, тоѡ єсть, ѡмните єго. и ѡбїе прѣстѡплъ ко іисови, рече: радѡна рабѣ, и ѡблѡбызѧ єго. іисъ же рече ѡмѣ: дрѣже, творѣ на неже єси прѣшєлъ. тогда прѣстѡплѣше возложѣша рѣцѣ на іиса, и іаша єго. и се єдинъ ѿ єщѣхъ со іисомъ, прѡстѣръ рѣкѣ, ѡзвѣче нѡжъ євоѡ: и оудари рабѧ архіерєова, и оурѣза ѡмѣ оухо. тогда глагола ѡмѣ іисъ: возвратѣ нѡжъ твоѡ въ мѣсто єгѡ: всѡ бо пріємшѡи нѡжъ ножємъ погнєндѣтъ: ѡлѡ мнѣтѣ тѣ, іакѡ не могѣ нынѣ оумолчѣти оца моего, и прѣдстѡвѣтъ мѣ вѡцѣше ѡлѡ дванадесяте легѡна ѡглаз; кѡкѡ же оубѡ свѣдѣтѣлѣ пѣлѣнѣ, іакѡ тѡкѡ подобѣтѣ бѣтѣ; въ тоѡ чѡсѣ рече іисъ народѡмъ: іакѡ на разѡбнѣнкѣ ли ѡзыдѡсте со ордѣжемъ и дрекѡльми, іаѣи мѧ; по всѡ днѣ прѣ вѡсѣ свѣдѣхъ оучѡ въ црѣкви, и не іастѣ менє. се же всѣ бѣтѣ, да свѣдѣтѣлѣ пѣлѣнѣ прѡрѡчєскаѧ. тогда оученицѣ всѣ ѡстѡвѣлѣше єго, бѣжѡша. вѡнѡи же ємѣше іиса вѣдѡша кѣ каіѡфѣ архіерєови, ѡдѣже кнѣжѣнѣцѣ и старѣцѣ сѡбрѡшѣсѧ. пѣтръ же ѡдѡше по нємъ ѡздалѣча, до двѡрѧ архіерєова: и вѣшєдъ вѣдѣтѣрь, свѣдѡше со єдѣгѡми, вѣдѣтѣи кончѣнѣ. архіерєѣ же и старѣцѣ, и сѡнѣмъ вѣєѣ, ѡскѡхѣ лжеєвѣдѣтѣлѣства на іиса, іакѡ да оубѡіютѣ єго, и не ѡверѣтѡхѣ: и мнѡгѡмъ лжеєвѣдѣтѣлѣмъ прѣстѡплѣшѡмъ, не ѡверѣтѡша. поєлѣжде же прѣстѡпѣша двѧ лжеєвѣдѣтѣлѣ, рѣста: сѣи рече, могѣ разѡрѣтѣи црѣковѣ бѣжѡи, и трѣмѣ дѣньми сѡздѡтѣи ю. и вѡстѡвѣ архіерей, рече ѡмѣ: нѣчєсѡже ли ѡвѣщѡвѡєши, чѣдѡ єи на тѣ свѣдѣтѣлѣствѡютѣ. іисъ же молчѡше. и ѡвѣщѡвѣ архіерей, рече ѡмѣ: заклинѡю тѣ бѣомъ жѣвѡимъ, да речеши нѡмъ, ѡце ты єси хрѣтѡсъ єиъ бѣжѡи; глагола ѡмѣ іисъ: ты рече. ѡвѡче глаголю вѡмъ: ѡсєлѣ оузрѣтѣ сѣѧ чѡловѣчєскаго свѣдѡща ѡдєєнѡю єнѣлы, и градѣща на ѡблѡцѣхъ нѣнѣхъ. тогда архіерей растѣрзѧ рѣзы євоѡ, глагола: іакѡ хѣлѣ глагола, чѣдѡ єцѣ трѣєдємъ свѣдѣтѣлѣєи; се нынѣ слѡшѡстѣ хѣлѣ єгѡ: чѣдѡ єѧ вѡмъ мнѣтѣ; ѡнѣ же ѡвѣщѡвѣше, рѣша: повѣненъ єсть ємѣртѣи. тогда заплѣвѡша лѣцѣ єгѡ, и пѡкѡстѣи ѡмѣ дѣѡхѣ, ѡвѡи же за лѡнѣтѣ оудариша, глаголюще: прѡрѣцѣ нѡмъ хрѣтѣ, кѣтѡ єсть оударей тѣ; пѣтръ же вѣтѣ свѣдѡше во двѡрѣ, и прѣстѡпѣи кѣ нѣмѣ єдѣнѧ рабѣнѣ, глаголющѣ: и ты бѣ со іисомъ гѡлѣєнѣскѡмъ. ѡнъ же ѡвѣржеєѧ прѣдъ вѣѣми, глагола: не вѣѣмъ, чѣдѡ глаголєши. ѡзшѣдѣ же ѡмѣ ко вѣратѡмъ, оузрѣ єго дрѣгѡлѣ, и глагола ѡмъ тѣ: и сѣи бѣ со іисомъ нѡзѡрѣомъ. и пѡкѣи ѡвѣржеєѧ єѣ клѡтѡвою: іакѡ не знѡю чѡловѣка. по мѡлѣ же прѣстѡпѣвѣше стѡѡщѣи, рѣша пѣтрѡвѣ: вѡнѣстѣнѣнѣ ѡ ты ѿ нѣхъ єси: ѡбо вѣсѣдѡ твоѡ іѡвѣ тѣ творѣтѣ. тогда начѣтѣ рѡчѣтѣсѧ и клѡтѣсѧ, іакѡ не знѡю чѡловѣка. и ѡбїє пѣтѣлѣзъ вѡзгласѣ. и помѡнѣ пѣтръ глаголѣ іисѡвѣ, рѣчєннѣѡ ѡмѣ: іакѡ прѣжде дѡже пѣтѣлѣзъ не вѡзгласѣтѣ, трѣкѣрѣтѣ ѡвѣржеєшиєѧ менє, и ѡзшѣдѣ вѡнъ пѡлѣкаєѧ гѡрькѡ. оутѣрѣ же бѣвѣшѣ, сѡвѣтѣ сѡтворѣша всѣ архіерєѣ и старѣцѣ людѣтѣи на іиса, іакѡ оубѣтѣи єго. и свѡзѡвѣше єго вѣдѡша, и прѣдѡша єго пѡнтѣєскѡмъ пѣлѡтѣ ѡгѣмѡнѣ.

Свештеник: Мир теби благовеститељу.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Даље по реду Божанска Литургија Василија Великога.

А уместо херувимске песме, и причастна, и: Да се испуне... **певамо тропар овај, глас 6, трипут:**

Прими ме данас, Сине Божији, за причасника Тајне Вечере твоје, јер нећу казати тајну непријатељима твојим, нити ћу Ти дати целив као Јуда, већ као разбојник исповедам Те: Помени ме, Господе, у царству твоме.

То исто се пева и за Причастен, и уместо: Да се испуне уста наша... **Певамо то много пута, док се братија причешћује Божанским Тајнама.**

После заамвоне молитве у саборним храмовима обавља се Чин прања ногу. Архијереј излази на Царске двери, да га нико не придржава, без жезла, и стаје на место за облачење; пред њим један ђакон носи Јеванђеље, а друга двојица бокал и лавор. Свештеници, седећи на горњем месту, споро читају 50. псалом. Протођакон, уз певање 5. песме канона Великог четвртка, доводи на средину храма у паровима дванаесторицу свештеника, који сви седеју и тако остају све време, чак и приликом читања Јеванђеља. Протођакон произноси Велику јектенију са нарочитим прозбама: "О љеже благословитиѣа и освѣтитиѣа љмовениѣ семѣ...", док архијереј чита молитву. Затим протођакон чита Јеванђеље по Јовану о прању ногу, а за то време архијереј чини све оно што се у тамо говори о Исусу Христу и пере ноге свој дванаесторици свештеника који представљају апостоле. Најстарији међу свештеницима представља апостола Петра и са њим архијереј води дијалог јеванђелским речима. Архијереј сам довршава читање Јеванђеља у коме Господ објашњава значење прања ногу које је обавио. На крају он чита молитву да Господ опере сваку прљавштину и нечистоту душа наших.

И исполниши ѿ еѣлію, глаголетъ сѣенникъ: Миръ ти бѣговѣстѣющею.

Ліка: Слава тебѣ, гдѣ, слава тебѣ.

И по чинѣ бжѣственнаи литургіи великаго васіліа.

Вмѣстѣ же херувимскіа пѣсни поемъ тропарь сѣи, на гласѣ ѿ, трижды.

Вечери твоѣи тайныи днесь, сѣе бжѣи, причастника ма прїимн: не бо врагомъ твоимъ тайнѣ повѣмъ, ни лобзанїа ти дамъ ѣкѣ ѿда, но ѣкѣ разбойникъ исповѣдаю тѣ: помани ма гдѣ во црѣви твоѣи.

Вмѣстѣ Достойна, поемъ іромѣи, гласѣ ѿ:

Странствїа вѣчна, и безмертныи трапѣзы на горнѣмъ мѣстѣ, высокими оуми, вѣрнїи прїидїте насладїмса, возшедша слова, ѿ слова надчїишеса, егѣже величаемъ.

Тѣже Вечери твоѣи тайныи днесь: и причастенъ, и вмѣстѣ, да исполнимъ оустѣи наша: тѣже поемъ множицею, дондеже причастїемъ братїа бжѣственныхъ тїи. По замѣннѣи же мѣстѣ бываеи оумовѣнїе, и егѣ послѣдованїе, ѣкоже гвѣлетъ оустѣи. Тѣже дѣтса антїдѣрѣ, и ѿпѣтѣ. На трапѣзѣ же причащаемса вїна и елѣ.

Ѿпѣтѣ:

Иже за превосходящю благаи пѣть добрѣишїи смиренїа показавїи, внигда оумѣти ногн оучениковъ, даже и до крѣта и погребенїа снзшѣдїи намъ, хрѣтѣи истинный бгѣ нашъ, молитвами пречїстїа своѣи мѣре, стѣихъ славныхъ и всехвалныхъ апѣстѣи, иже во стѣихъ оца нашего васіліа великаго, архїепѣкопа кесарїи каппадокїиискїа, и встѣихъ стѣихъ, помнѣетъ и спасѣтъ насъ, ѣкѣ бгѣ и человеколѣбецъ.

МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

**Повечерје мало, и на њему певамо Трипеснец,
г-на Андреја, Великог Четвртка.**

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

Псалм 50

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознанице и тајне премудрости Твоје. Покропи ме испом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да чујем радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Од-врати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти.

Повечеріе малое

На немже поэмз трипѣснецз господина андреа великаго четвертка.

Глаголетъ сѣенникъ: Бѣголовѣнъ бѣъ нашъ, всегда, нынѣ ѿ прѣсно ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѿмнѣнь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, ѿже бездѣ сын, ѿ вса исполнаа, сокровице бѣгнхъ ѿ жнзни подателю, прѣндѣ ѿ вселѣа въ ны, ѿ ѡчнстн ны ѿ всакиа скверны, ѿ спсѣн бже, дшы наша.

Сѣын бже, сѣын крѣпкій, сѣын безмертвый, помнѣнъ насъ. Трижды.

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣсно ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѿмнѣнь.

Превѣаа трѣце, помнѣнъ насъ: гдѣ, ѡчнстн грѣхѣ наша: вѣко, прѣстѣ беззаконїа наша: сѣын, прѣстѣнѣ ѿ ѿсѣлѣн немощн наша, ѿмене твоегѡ радѣ.

Гдѣ помнѣнъ, **трижды.**

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣсно ѿ во вѣки вѣкѡвъ. ѿмнѣнь.

Оче нашъ, ѿже сѣн на нѣсѣхъ, да свѣтитѣа ѿма твое, да прѣдетъ црѣтѣе твое, да вѣдетъ вола твоа, ѿакъ на нѣсѣн ѿ на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, ѿ ѡстѣви намъ долги наша, ѿкоже ѿ мы ѡставлѣемъ должникѡмъ нашимъ: ѿ не введѣнъ насъ во ѿскушенїе, но ѿзбѣви насъ ѿ лѣкаваго.

Сѣенникъ:

ѿакъ твое сѣсть црѣтво ѿ сила ѿ слава, оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣагѡ дхѣ, нынѣ ѿ прѣсно ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѿмнѣнь.

Гдѣ помнѣнъ, **ѣ.**

Слава оцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣсно ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѿмнѣнь.

Прѣндѣте, поклонѣмѣа црѣви нашемѣ бѣ.

Прѣндѣте, поклонѣмѣа ѿ припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бѣ.

Прѣндѣте, поклонѣмѣа ѿ припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви ѿ бѣ нашемѣ.

ѿ ѡломъ ѿ.

Помнѣнъ ма бже, по велицѣи мѣлѣстн твоей ѿ по мнѡжетѣвѣ щедрѡтѣ твоейхъ ѡчнстн беззаконїе мое. наипѣче ѡмынъ ма ѿ беззаконїа моего, ѿ ѿ грѣхѣ моего ѡчнстн ма. ѿакъ беззаконїе мое ѿзъ знаю, ѿ грѣхѣ мой прѣдо мнѡю сѣсть вѣнѣ. тебѣ сѣдиноу согрѣшнхъ, ѿ лѣкавое прѣдъ тобою сотворнхъ, ѿакъ да ѡправдншѣа во словесѣхъ твоихъ, ѿ побѣдншн, вѣгда сѣднѣтн тн. сѣ бо въ беззаконїихъ зачатъ сѣсь, ѿ во грѣсѣхъ роди ма матн моя. сѣ бо истинѣ возлюбнлъ сѣн, безвѣстнаа ѿ тѣннаа прѣмѣдрѡстн твоеа ѿвнлъ мнѣ сѣн. ѡкропншн ма ѿсѣпомъ, ѿ ѡчнщѣа: ѡмыѣшн ма,

Срце чисто саздај у ме-ни, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и не-ка се подигну зидови јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву праведности, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 69)

Боже, на помоћ моју пази; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме којикоји траже душу моју; нека се врате унатраг, и нека се постиде који ми хоће зала; да се по-врате одмах постиђени, који ми говоре: „добро, добро!" Да се обрадују и узвеселе због Тебе сви који Те траже, Боже, и да говоре свагда они који љубе спасење Твоје: Нека се узвелича Господ! А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. (Диапсалма). Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

и́ паче снѣга оубѣлюса. едѣхъ моемѣ даи радость и́ веселіе, возрадѣются кѡсти смиренныа. Ѿврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и вса беззаконіа моя ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во оутробѣ моеи. не ѡвержи мене ѿ лица твоего, и доха твоего стѣго не ѡими ѿ мене. возрады мнѣ радость спсѣніа твоего, и дохомъ влчннмъ оутверди ма. научѣ беззаконныа пѣтѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебѣ ѡбратятся. иже мѣ ѿ кровей бже, бже спсѣніа моего, возрадуются азѣкъ мой правде твоеи. гди, оустнѣ мои ѡверзеши, и оуста мои возвестятъ хвалѣ твою. ѡакъ аще бы вохотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ оубо: всесоженіа не блговолѣши. жертва блгъ доухъ сокрѣщенъ: сердце сокрѣщенно и́ смиренно блгъ не оумнчижитъ. оублжи гди, блговолѣнемъ твоимъ іюна, и да созиждутся стѣны іерлѣмскіа. тогда блговолѣши жертвѣ правды, возношеніе и́ всесожегаема: тогда возложатъ на олтарь твой тельцы.

Псаломъ ѡд.

Бже, въ помощь мою возми, гди, помощи ми потщи: да постыдятся и́ посяматся ищущи души мою. да возвратятся вспать, и постыдятся хотящи ми зла. да возвратятся блже стѣдѣща, глаголющи ми: благоже, благоже. да возрадуются и́ возвеселятся ѡ тебѣ вси ищущи тебе бже: и да глаголютъ выи, да возвеличатся гдѣ, любящи спсѣніе твое. азъ же нищъ єсмь и́ оубогъ, бже помози ми: помощникъ мой, и ижебитель мой єси ты, гди не законни.

Псаломъ рѣв.

Гди, оуслыши мѣтвѣ мою, видиши моленіе мое во истинѣ твоеи, оуслыши мѣ въ правде твоеи: и не види въ сѣдъ из рабѣмъ твоимъ, ѡакъ не ѡправдятся предъ тобою всѣкъ живыи. ѡакъ погна врагъ души мою, смири азъ єсть въ землю живѡтъ мой: погна азъ мѣ єсть въ темныхъ, ѡакъ мѣртвыа вѣка. и оуби во мнѣ доухъ мой, во мнѣ смѣтѣа сердце мое. поманихъ дни дрѣвнѣа, побѣихъ во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ твореніихъ рѣкъ твоєю побѣихъ. воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ мои, душа моя ѡакъ земля безводнаа тебѣ. икорѡ оуслыши мѣ гди, ичезѣ доухъ мой: не ѡврати лица твоего ѿ мене, и оуподоблюса ннзходящымъ въ рѣкы. слышавъ сотвори мнѣ заутра мѣтвѣ твою, ѡакъ на тѣ оуповахъ. икажи мнѣ гди, пѣть, воньже поидѣ, ѡакъ къ тебѣ взѣхъ души мою. иже ми ма ѿ врагъ моихъ, гди, къ тебѣ прибегохъ, научи ма творити волю твою, ѡакъ ты єси блгъ мой. дохъ твой блгѣи настаиватъ мѣ на землю правѣ. имене твоего ради гди, живиши мѣ, правдою твоєю ижеведѣши ѿ печали души мою: и мѣтѣю твоєю потребиши враги мои, и погубиши вса стѣжающыа души моеи, ѡакъ азъ рабъ твой єсмь.

Славословље

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света. Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у ову ноћ без гре-ха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Нека буде, Господе, милост Твоја на на-ма, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, про-свети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, да руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим говоримо:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја.

И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Славогловіе вседневное.

Слава въ вышнихъ бгѣ, и на земли мѣрз, въ человецѣхъ бгволеніе. хвалымъ тѣ, бггословимъ тѣ, кланяемъ ти са, славогловимъ тѣ, бггодаримъ тѣ великіа радн славы твоѣа. гдн црѣ нбнныи, вѣже оче вседержителю, гдн снѣ ѣдннородный, иисе хрѣте, и стѣи дше: гдн бже, агнче бжїи, снѣ оче, вземлай грѣхъ міра, помилуй насъ: вземлай грѣхн міра, прїмнн молїтвѣ нашь: сѣдай ѡдеснѣю оца, помилуй насъ. ѣкѡ ты ѣсн ѣдннъ стѣ, ты ѣсн ѣдннъ гдѣ, иисе хрѣте, въ славу бга оца, амїнь.

На всякъ нощь бггословаю тѣ, и восхваляю ѣма твоѣ во вѣки, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдн, прнѣбжнще былъ ѣсн намъ въ родъ и родъ. ѣзъ рѣхъ: гдн, помилуй ма, ищѣлн дшѣ мою, ѣкѡ согрѣшнхъ тебѣ. гдн, кѣ тебѣ прнѣбгохъ, нащн ма творїти волю твою, ѣкѡ ты ѣсн бгъ мон: ѣкѡ оу тебѣ источннкѣ жнвотѣ, во свѣтѣ твоѣмъ оузрнмъ свѣтъ. пробавн млть твою вѣдѣцымъ тѣ.

Тѣже: сподобен гдн въ нощь ею безъ грѣха сохранилнса намъ. бггословенъ ѣсн гдн, вѣже отрѣцъ нашнхъ, и хвално, и прославлено ѣма твоѣ во вѣки, амїнь.

Бгдн гдн, млть твоѣ на насъ, ѣкоже оуповахомъ на тѣ. бггословенъ ѣсн гдн, нащн ма ѡправданїемъ твоимъ. бггословенъ ѣсн вѣко, вразумн ма ѡправданїемъ твоимъ. бггословенъ ѣсн стѣи, просвѣтн ма ѡправданїн твоимн.

Гдн, мїлостъ твоѣ во вѣкѣ, дѣла рѣкѣ твоѣю не презрн. тебѣ подобѣтъ хвала, тебѣ подобѣтъ пѣнїе, тебѣ слава подобѣтъ, оца и сн и стѣомъ дхѣ, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ, амїнь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во ѣдннаго бга оца вседержитела, творца нбѣ и земли, вїднмымъ же вѣемъ и невїднмымъ. и во ѣдннаго гда ииса хрѣта, снѣ бжїа, ѣдннороднаго, иже ѡ оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкѣ: свѣта ѡ свѣта, бга истинна ѡ бга истинна, рожденна, не сотворенна, ѣднносѣщна оца, иже всѣ быша. насъ радн человекѣ, и нашегѡ радн спасенїа, шѣдшаго съ нбсѣ, и воплощншагосѡ ѡ дха стѣа и мрїи дѣбы, и во человекѣшасѡ. распѣтаго же за ны прн понтїнстѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третїи день по писанїемъ. и возшѣдшаго на нбсѣ, и сѣдѣща ѡдеснѣю оца. и пакн грядѣщаго со славою, сѣдїти живымъ и мѣртвымъ, ѣгѡже црѣтвїю не бдетъ концѣ. и въ дха стѣаго, гда, жнвотворѣщаго, иже ѡ оца иходѣщаго, иже со оцемъ и сномъ спокланѣема и славнма, глаголѣшаго пррѡкн. во ѣдннѣ стѣю соборнѣю и аплскѣю црковѣ. исповѣдѣю ѣднно крїценїе, во ѡставленїе грѣхѡвѣ. чаю воскреснїа мертвыхъ: и жнзнн бдѣщагѡ вѣка. амїнь.

**ВЕЛИКИ КАНОН ПЕСНИЧКИ САСТАВ
СВЕТОГА ОЦА НАШЕГ АНДРЕЈА КРИТСКОГ, ЈЕРУСАЛИМСКОГ
ПЕСМА 5. Глас 8.**

Ирмос: Мрак душе моје разагнај светлодавче Христе Боже, изагнавши изворну таму понора, и даруј ми светлост заповести твојих, Речи, да ранећи славим Тебе.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Припреми се вечера, и уготови се Теби Пасха, Христе, као што си рекао. Но Јуда смишљаше издају Тебе, и бивши с Тобом непроцењивим, слагаше се са среброљубљем.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Устаје од вечере, и опасује се драговољно убрусом по бедрима, и сагиње се Петру, који говори: Никада ноге моје нећеш опрати, Творче мој, но ипак их опери.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Узевши хлеб у руке, на издају спреман Јуда, лажљиви ученик, пружаше ноге, које си Сам опрао, и убрусом отро, којима и изврши издају Тебе.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Целивом лажљивим Јуда тада уста Теби приношаше, којима тело твоје, Речи, недостојно квашаше, говорећи Теби: здраво Учитељу, целоватељ и издајник, роб и лажљивац.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Док Петар посматраше шта се тада догађа, бивши обузет ужасом, од слушкиње би изобличен рђавим питањем, јер се одрече Тебе Господа, не само као што си рекао, но и као што си знао, Ти који све знаш.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Саздатељ прима шамаре, и твар је поражена понижењем Његовим, трском бива бијен драговољно, коме се вишње силе клањају; Судија бива поплуван, а темељи земље се колебају.

Слава:

Трњем се крунише Бог, који је сву земљу цвећем украсио, и ране прима, и увреду подноси дуготрпељиво, и носи багреницу срамоте, и све трпи иако Бог, и страда телом својим.

И сада:

Нека кличе Јован, казујући божанским учењем оваплоћење твоје: Реч непроменљиво постаде тело из Дјеве, и остаде природом Бог као што је и био, не отступивши од његовог отачког наручја.

И поэмъ тропѣенецъ господина андреа критикаго.

Ирмосъ по дважды. Тропарь колікѡ ѿхъ ѣсть. И послѣднѣ ирмосъ ѿба лика вѣдѣ.

Гласъ ѿ. Пѣснь ѣ.

Ирмосъ: Мраікѡ дѡшнѣ моеѡ разженнѣ свѣтодѡвче хрѣтѣ бже, началороднѡ тьмѡ ѿзгнавѡ бѣзаны, и дѡрѡнѣ мнѣ свѣтѡ повелѣннѣ твоѡхъ слѡве, да оутренюѡ слаблю тѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Оураенѡ вѣчерѡ, и оуготѡвѡса тебѣ пѡсха, ѡкоже рѣклѡ ѣснѣ хрѣтѣ: но ѡда на предѡннѣ твоѡ подѡшѡса, и сынѣ сѡ тобоѡ внѣ твоѡѡ цѣннѣ, соглѡшѡсѡ сребролюбѣмѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Востаѣтѡ сѡ вѣчернѣ, и лѣнтѣемѡ преподѡбѣтѡ по чрѣслѡмѡ хрѣтѡсѡ волю, и преклонѡѣтѡ вѡнѡ, петрѡ вѡпѡющѡ: ннкогдаже моѡ нѡзѣ оумбѡешн тѡворче моѡ, но ѡбѡче ѡмѡнѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Прѡйтѡ хлѣбѡ вѡ рѡцѣ, на предѡннѣ ѡда, льстѣвнѣ оученнѣкѡ, ѡмже и предѡннѣ содѣлѡ тебѣ, простирѡше нѡзѣ, ѡхже самѡ ѣснѣ ѡмѡлѡ и лѣнтѣемѡ ѡтѣрѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Лѡбзѡннѣемѡ льстѣвнѣмѡ ѡда тогдѡ оуѣтѡ распрѡше тебѣ, ѡмнже тѣло твоѡ слѡве недѡстѡннѡ ѡмакѡше, вѡпѡлѡ тебѣ: радѡшѡ оуѣтѡлю, лѡбзѡтель и предѡтель, рѡбѡ и льстѣецѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Петрѡ ѡкоже зрѡше содѣлѡсѡмаѡ тогдѡ, оужѡсомѡ ѡдержнѣмѡ бѡвѡ рабѡннѣ ѡблнчѡ хѡдѡмѡ вѡпрошѣннѣемѡ: ѡбо ѡвѣржеѡ тебѣ гдѡ, не токмѡ ѡкоже рѣклѡ ѣснѣ, но и ѡкѡ вѣдалѡ ѣснѣ, всѡ вѣдѡнѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашѡ, слава тебѣ.

Зѡдѡшѡѣтѡ знѡжднѣтель, и оударѡѣтѡ тѡварѣ поношѣннѣемѡ ѣгѡ: трѡстѡю бѣѣтѡ хотѡ, и вѡшнѡлѡ преклонѡютѡ: ѡплеѡѣтѡ сѡдѡлѡ, и ѡснѡвѡннѡ всѡ земнѡлѡ подвнзѡютѡ.

Слава ѡцѡ и снѡ и стѡмѡ дхѡ.

Тѣрннѣемѡ вѣнчѡвѡѣтѡ бѣзѡ, зѣмлю всѡ оукрѡшѣнѣ цѡвѣтѡ, и рѡны прѣѡмлетѡ, и терпнѣтѡ поношѣннѣ долготерпѣлнѣвнѡ, и блгрѡннѣцѡ порѡганнѡ нѡснѣтѡ, и терпнѣтѡ всѡ бѣзѡ сынѣ, и стѡрѡждѣтѡ своѡю плѡтѡю.

И нынѣ и прнснѡ и во вѣкнѣ вѣкѡвѡ, ѡмннѣ.

Да вѡпѣѣтѡ іѡѡннѡ, икѡзѡлѡ оучѣннѣ бжеѣтѡвннѣмнѣ вѡплоѣннѣ твоѡ: слѡво плѡть бѡвѡ ѡзѡ дѣвѣ непрѡложнѡ, и пребѡѣтѡ ѣстѣтѡвѡмѡ бѣзѡ ѡкоже бѣ, не ѡстѡпнѣвѡ ѡтѣѣскнѡхъ ѣгѡ нѣдрѡ.

Ирмос: Мрак душе моје разагнај светлодавче Христe Боже, изагнавши изворну таму понора, и даруј ми светлост заповести твојих, Речи, да ранећи славим Тебе.

Песма 8.

Ирмос: Који покриваш водама врхове своје, који си песак поставио за границу мору, и све обдржаваш: Тебе пева сунце, Тебе слави Месец, Теби песму приноси сва твар, као Творцу свега у векове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Исусе, који си небо обукао облацима, и царујеш на престољу славе са нетљеним Оцем, Ти узевши убрус, њиме си се запрегао да би умиио ноге земљанима, сав си огањ, Логосе, ако си се и оваплотио.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Пошто је све умиио, севши Исус, говори к својим ученицима: сви знате, шта сам сада учинио. Јер вам свима дадох пример смирења, да онај који хоће да буде први, драговољно буде последњи од свих.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ви сте, дакле, чисти, али не сви, Христос рече пријатељима који сеђаху за вечером, јер један другом, рече, не повераваше реч. Зато после овога јавно каза име издајника.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Као што ово говорећи, дошав на Гору Јелеонску, Судија са ученицима, тада, дакле, рече: Хајдете да идемо одавде, јер већ стиже издајник, да се нико не одрекне Мене, јер добровољно страдам.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

О, лажнога целива! Здравео Учителију, Јуда Христу говораше, и уједно са речју предаје Га на заклање; јер ово даде као знак безаконицима: кога ја целивам, тај је, којега сам обећао да вам Га издам.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ухваћен бивши, Боже наш, од безаконих људи, и никако се не противећи, нити вичући, Јагње Божије, претрпео си све - да будеш испитиван, и суђен и бијен, свезан и вођен са оружјем и батинама ка Кајафи.

Тѣже ірмосъ: Мрѣкѣ дѣшнѣ моеѣ разженѣ свѣтодѣвче хрѣтѣ бже, началороднѣю тьмѣ
нзгнѣвѣ бѣзаны, ѿ дѣрѣнѣ мнѣ свѣтѣ повелѣннѣ твоѣхъ слове, да
оутренюѣ славу тѣ.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Покрываетъ водѣми превѣспреннаѣ своѣ, полагаетъ морю предѣлѣ песокѣ, ѿ
содержитъ всѣ: тѣ поетъ солнце, тѣ славитъ лѣна, тебѣ прнноснтъ пѣснь
всѣ тѣвѣрь, ѿкѣ создѣтелю всѣхъ во вѣки.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

Вдѣваетъ облакѣ нѣо іисе, на прѣтолѣ славы црѣтвѣѣ съ негнѣннымъ оцѣмъ, ты пріемъ
лѣнтнѣ, снмъ преподѣлаѣ ѣснѣ ѡмытнѣ ногнѣ брѣннѣнѣ, всѣ огнѣ снѣ слове, ѿце ѿ
воплотнѣла ѣснѣ.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

ѿкоже всѣ ѡмывѣ, возлѣгѣ іисѣ, кѣ своѣмъ оученикѣмъ глаголетъ: вѣстѣ всѣ, что
сотвориѣхъ нынѣ: ѡбразѣ во дѣхъ вѣмъ смнрѣннѣ всѣмъ: да ѿже хощетъ пѣрвыѣ бытнѣ, да
вѣдетъ всѣхъ послѣднѣ прнзволѣннѣмъ.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

Чнстнѣ оубѣ ѣстѣ, но не всѣ вѣ, /хрѣтѣ оубѣ дрѣгѣмъ возлѣжѣщымъ на вѣчернѣ речѣ: ѣднѣ
оубѣ кѣ дрѣгомѣ не довѣдѣще, речѣ, слова: тѣмже по снхъ глаголетъ ѿвѣ ѿма
предѣтѣла.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

ѿкоже снѣ глаголаѣ, на горѣ ѣлѣвнстѣнѣ прншѣдѣ, сдѣлаѣ всѣхъ со оученикѣнѣ, тогда оубѣ
глаголаше: прнднѣте ѿ пондѣмъ ѡснѣдѣ, прнспѣѣ во оубѣ предѣтѣль: ннктѣоже ѡвѣржнѣ
менѣ, волею во стѣраждѣ.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

Ѣ лѣстнагѣ лѣвѣннѣ! раднѣсѣ оубѣтѣю, хрѣтѣ ѿда глаголетъ, вкѣпѣ съ слѣвомъ предѣтѣ
на заколѣннѣ: сѣ во дадѣ знѣменнѣ беззакѣннымъ: ѣгѣже ѿзъ лѣвѣдѣ, тѣнѣ ѣстѣ, ѣгѣже
предѣтѣнѣ вѣмъ ѡвѣщѣхѣсѣ.

Прпѣвз: Слава тебѣ, бже нашѣ, слава тебѣ.

ѿтѣ бѣвѣ бже нашѣ ѡ беззакѣннѣхъ лѣдѣнѣ, ѿ не прѣрекѣ ѡннѣдѣ, ннѣ вопѣлѣ ѿгнѣ
вѣжнѣнѣ, прѣтерпѣлѣ ѣснѣ всѣ, нспытѣтнѣсѣ, ѿ сдѣнтнѣсѣ, ѿ вѣѣнѣ бытнѣ, свѣзанѣ ѿ вѣдомъ
бытнѣ со ѡрѣжнѣнѣ ѿ дреколѣмнѣ кѣ клѣѣфѣ.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Да се разапне Исус Христос, викаше јеврејски народ са свештеницима и књижевницима. О народе неверни! Јер шта вам учиних јавивши се, подигавши Лазара из гроба, и пут отворивши људима за спасење?

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Пред Пилатовом судницом безакони народ, дерући се викаху: Распни овога, а пусти нам везаног Варава бившег убицу; а Христа најпре избивши, узми, узми распни са злочинцима.

Благосиљамо Оца, Сина и Светога Духа, Господа:

О, неизрецивог понижења! О, неисказане замисли! Будући као огањ, Спасе, умио си ноге издајнику, а умивши, ниси их сагорео; и дајући хлеб на вечери, учио си служби Тајне.

И сада,

Богородичан:

О новог гласа! Бог син жене, и бесеменог рођења, безмужна Мати, и рођено Бог. О ужасног гласа! О зачећа страшног! О чистог порођаја Дјеве! Ваистину све је изнад ума, и изнад сазнања.

Ирмос: Који покриваш водама врхове своје, који си песак поставио за границу мору, и све обдржаваш: Тебе пева сунце, Тебе слави Месец, Теби песму приноси сва твар, као Творцу свега у векове.

Песма 9.

Ирмос: Благословен Господ Бог Израилев, који нам подиже достојање спасења у дому Давида слуге свога; у који нас посети Исток са висине, и управи нас на пут мира.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Опет ви спавате, Христос рече ученицима. Бдите, већ се приближи час, устаните, хајдемо пријатељи моји. Ево ученик издајник, имајући целу чету, долази да ме преда човекоубицама.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Целив твој лажљиви, и поздрав горки, коме упућујеш подлаче? Говорећи: здраво Учитељу! Христос ка Јуди говораше: пријатељу, јеси ли за то дошао? Рече: јер ако си дошао да поздраваш, што постављаш нож медом премазан?

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Да распнетса, вопіахъ ѡбрѣнстїи людіе со щенники и книжники, иже хрѣтосъ. ѿ людіе невѣрнїи! что бо сотвори гавнвыица, воздвигнубый лазаря ѿ гроба, и пѣть сотворнвыи человекомъ на спсєніе;

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Пилатовъ еднцѣ беззаконнїи людіе, кричаще вопіахъ: распни сего, ѿвѣстї же намъ евазана едца варабвѣ, оубїицѣ: хрѣта же первѣе бнвъ, возми возми, распни со слодѣн.

Блгословимъ оца и сѣна и сѣаго дха, гда.

ѿ неказаннагъ истоцанїа! ѿ незглаголаннагъ совѣта! гакъ ѿгнь свїи, ѿмылз ѡсн нѣзѣ предателю спсе: ѿмылз же не ѿпаллз ѡсн, и подвѣа хлѣбъ на вѣчерн, и тѣннѣи сдѣжеѣ налчлз ѡсн.

И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, амїнь.

Пѣснь ѡднччн:

ѿ нѣвагъ слышанїа! бгъ снъ женї, и безсѣменна ржѣтвѣ, безмѣжна мѣти, и рождєнное бгъ: ѿ оубїицагъ слышанїа! ѿ зачѣтїа страшнагъ! ѿ дѣвы неплѣннагъ ржѣтвѣ! констнннѣ пѣче оумѣ всѣ, и вѣше вѣдѣнїа.

Тѣже ірмосъ: Покрываети водами превѣспрєннаа своѣ, полагаи мѣрю предѣлъ песѣкъ, и содержай всѣ: тѣ поѣтѣ солнце, тѣ слѣвнтѣ лѣна, тебе прїноснтѣ пѣнь всѣ тварь, гакъ содѣтелю всѣхъ во вѣки.

Пѣснь д.

Ірмосъ: Блгословєнъ гдѣ бгъ илєвъ, воздвигнубый рѣгъ спсєнїа намъ, въ домѣ дѣдовѣ ѿтрока своєгѣ: въ нїхъже посѣтїи насъ востѣкъ съ высоты, и направлз ны ѡсн на пѣть мїра.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Пѣки вы спнтѣ, хрѣтосъ оубѣннѣмъ речѣ: бдѣте, прїблїжнса часъ прѣчєе, востѣннтѣ, идемъ дрѣзи мон, сѣ предателъ оубѣннѣмъ всѣо спїрѣ нмѣа, гадѣтѣ предѣтн мѣ члѣвѣкоубїицамъ.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Лѣзѣнїе твоѣ лѣстївное, и цѣловѣнїе горькое, комѣ зовѣши лѣстчє; глагола бо, радѣнса рабѣ, хрѣтосъ ко іудѣ вѣщѣаше: дрѣже, на нѣже прїшєлз ѡсн, речѣ: ѣще бо цѣловѣтн прїшєлз ѡсн, что предлагѣши нѣжъ мѣдомъ помѣзанннѣ;

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Дошао си драговољно, Христе, да станеш на Пилатов суд, Судијо невини, и да избавиш нас од дугова наших. Зато си претрпео Добри, да по телу будеш изранављен, да би сви добили ослобођење.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Пучино милосрђа, како стоји огањ пред Пилатом, којег, иако је трска и земља, не опали огањ Божанства Христос; но чекаше трпељиво, који је по природи слободан, као Човекољубац.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Јудеји викаху некада Пилату: Узми, узми, распни названог Христа; а овај руке умиваше, и трском им, против њега кривицу писаше, која свима дарује бесмртност.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Вичући још више безаконици Пилату: Узми, узми, распни Христа, мољаху да га убије као осуђена. Није ли овај васкрсавао мртве, чистио губаве, исцелио крвоточиву, укрепио ослабљене?

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Какво је зло учинио, да вичете силно: узми, узми, распни га? Пилат некада говораше народу неразумном; јер кривице не налазим на њему. А они бесно викаху; узми, узми распни Спаса свих.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

О безакони Јудеји! О неразумни народе! зар се не сетисте неких од чудеса Христових, мноштва исцелења? И из свега зар не разуместе његову божанску силу, као раније оци ваши, и ви сада не разуместе?

Слава:

Бивши бијен, Саздатељу мој, предао си се мене ради да се разапнеш; да би извршивши спасење моје посред земље, источио живот свету, и обесмртио часном крвљу твојом оне који Ти се клањају.

И сада,

Богородичан:

Овчица твоја Владико, стојећи под Крстом и оплакујући Тебе, Творца свега, посматраше твоје дуготрпљење; јер си се драговољно родио телом, и сва страдања у њему си претрпео, да спасеш свет.

Пілатовѣ сѣдѣице непобѣдимый сѣдѣа, волю пришѣлъ єси предстаѣти хрѣте, ѿ ѿзбавити насъ ѿ долговъ нашихъ. темже претерпѣлъ єси бл҃гїи плѣтїю оубрание быти, да вси приимемъ освобождение.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Милосердіа пачина, какъ предстоитъ огнь пілатъ, сѣнъ ѿ трѣсти ѿ земли сѣней, єгѡже не ѡпалъ огнь бжествѣ хрѣтоу, но пожидаше терпѣливъ, ѿже єстествомъ свободъ ѿкакъ члвчколюбецъ.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Возми возми, распни глаголемаго хрѣта, іудеѣ зывахъ пілатъ иногда: сѣи же рѣцѣ ѡмываше, ѿ трѣстїю ѿ насъ писаше на него внидъ, всѣмъ дѣрзующю безсмертіе.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Копїюще беззаконїи пілатъ ѿзлѣше: возми возми, распни хрѣта, проахъ оубити ѿкакъ ѡсѣждена: не сѣи ли воскресъ мѣртвѣмъ, проказѣнныа ѡчисти, кровоточивѣю исцѣли, разлѣбленныа стѣгнувъ;

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Что бо сло сотвори, ѿкакъ зываєте велими: возми возми, распни єго; пілатъ иногда копѣаше людемъ неразумнымъ: вни не ѡверѣтаю въ немъ. Онѣи же горькѡ копѣхъ: возми возми, распни спаса всѣхъ.

Припевъ: Слава тебе, бже нашъ, слава тебе.

Ѿ іудеѣ беззаконїи! ѿ неразумїи людіе! не помандѣте ли что ѿ чѣдез хрѣтоу, множество исцѣленїи; но ѿ всеа єгѡ не разумѣете ли бжественныа силы, ѿкоже первѣи отцы вѣши, нынѣ же ѿ вы не разумѣете;

Слава оцу ѿ сѣнъ ѿ стѡму духу.

Бїенъ бывъ зиждителю мой, ѿ предѣла єси мене ради распѣтисѣ, да спсєніе мое посредѣ земли содѣлаеши, источїши мїрови жизнь: ѿ ѡбезсмертїиши честнѡ твоєю крѡвїю поклоняющыасѣ тебе.

ѿ нынѣ ѿ прише ѿ во вѣки вѣковъ, ѿмїнь.

Горѡдиченъ:

ѿгница твоѣа влѣко, предстоѣщи оубо крѣта, ѿ рыдающи тебе творца всѣческихъ, зрѣше твоѣ долготерпѣніе: волю бо родиасѣ єси плѣтїю, ѿ стрѣти всѣа въ ней претерпѣлъ єси, да спсєши мїръ.

Ирмос: Благословен Господ Бог Израилев, који нам подиже достојање спасења у дому Давида слуге свога; у који нас посети Исток са висине, и управи нас на пут мира.

Чтец:

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде во- ља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа, и сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога Који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј. (40 пута.)

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести: огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнумо у јединство вере, и упознање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Ірмосъ дѣла пѣснн:

Бл҃гословенъ гдѣ бѣъ и҃нлекъ, воздвѣгнѣвый рогъ сп҃сеніа нѣмъ, въ домѣ дѣдовѣ Ѹтрока своего: въ нѣхже посѣти насъ востокъ съ высоты, и направилъ ны ѣсть на путь мѣра.

Чтѣцъ:

Сѣтъи бже, сѣтъи крѣпкій, сѣтъи безмѣртный, помилѣи насъ. **Трижды.**

Слава Ѹцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Престѣла трѣце, помилѣи насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣи нѣша: вѣко, прости беззакѣнїа нѣша: сѣтъи, посѣти и исцѣли немощи нѣша, имене твоегѣ радн.

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Слава Ѹцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Ѹче нѣшъ, иже ѣси на небѣхъ, да свѣтитѣа и҃ма твое, да прїидетѣа цр҃твїе твое: да вѣдетѣа вола твое, ѣкѣ на небѣи и на землїи. хлѣбъ нѣшъ насѣщный дѣждь нѣмъ днѣсь, и ѡстаѣи нѣмъ долги нѣша, ѣкоже и мы ѡстаѣлемъ должникѣмъ нѣшымъ: и не введѣи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣкаѣгѣ.

Сщ҃енникъ:

Ѣкѣ твое ѣсть цр҃тво и сила и слава, Ѹцѣи и сѣи и сѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣцъ: ѿмни.

Тѣже кондакъ, великагѣ паткѣ, гласъ и:

Нѣсъ радн распѣтаго, прїидѣте вѣи воспѣмъ, того бо видѣ мѣа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѣще и распѣтїе терпѣши, ты ѣси сѣи и бѣи мѣи.

Гдѣи помилѣи, **мѣ.**

Тѣже мѣтвѣ:

Иже на всѣкое время и на всѣкѣи часѣ, на небѣи и на землїи поклонѣемый и слаѣнмый хр҃тѣ бже, долготерпѣливѣ, многомѣтвѣ, многобл҃гоѸтробнѣ, иже правѣдныа любѣи и грѣшныа милѣи, иже всѣ зовѣи ко сп҃сенїю ѡбѣщанїа радн вѣдѣщихъ блѣгъ. сѣмъ гдѣи, прїими и нѣша въ часѣ сѣи мѣтвѣ, и исправн жнѣотъ нѣшъ къ заповѣдемъ твоимъ: дѣшы нѣша ѡсѣтнѣ, тѣлесѣи ѡчисти, помышлѣнїа исправн, мѣсли ѡчисти, и избави насъ ѿ всѣкѣи корѣи, сѣмъ и болѣзней: ѡградн насъ сѣимн твоимн ѣгглы, да ѡполченїемъ и҃хъ соблюдемн и настаѣлемн, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радѣмъ неперисѣдпныа твоеѣ славы: ѣкѣ бл҃гословенъ ѣси во вѣки вѣкѣвъ, ѿмни.

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Слава Ѹцѣи и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Чтнѣишѣю херѣвѣмъ, и слаѣнѣишѣю безъ сравненїа серафѣмъ, безъ истѣнїа бѣа слова рѣждшѣю, сѣщѣю вѣцѣи тѣа велчѣемъ.

Именемъ гдѣимъ бл҃гословнѣ, Ѹтче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Народ: Амин.

**И Молитва молебна Пресветој Богородици.
(Павла, монаха обитељи Евергетидске, то јест Благодетељнице):**

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбачену природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти прибегавају, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човеко-љубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и употребљавајући Своју Материнску слободу, моли Сина Твога и нашега Владика и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди увек поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме ка спасењу; и у време изласка мога из овога света, чувајући душу моју и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследни-ком неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Коме приличи свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

Идај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога који на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земно и вештаствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и слободан од сваког ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и имајуће у себи непоколебљиво памћење закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо хвалили и благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Сщ҃енникъ возгласъ:

Мл҃твами сщ҃ыхъ о҃тца нашихъ, гд҃и и҃же хр҃сте бже нашъ, помилуй насъ, насъ.

Чтецъ: Аминь.

**И млтва молебная ко престѣнѣ бѣе,
павла монаха ѡбители ѡвергетиды, сирѣчь, блгодѣтельныцы:**

Нескверная, неблазная, негубная, пречтаа, чтаа дѣо, бгоневѣсто влчце, ѡже бга слова человекымъ прелавнымъ твоимъ ржтвомъ соединившаа, и ѡрнѣшеся ѡстество рѣда нашего нѣнымъ соводпльшаа: ѡже ненадежныхъ ѡдна надежда, и боримыхъ помѡще, готовое застѣплѣнїе къ тебѣ притекающихъ, и всѣхъ хр҃тіанъ пренежнїе. не гнѣшайся мене грѣшнаго, сквернаго, скверными помысли, и словеса, и дѣланми всего себе непотребна сотворша, и раздумомъ лѣности елстѣи житїа раба бывша: но ѡакъ члѣвколюбиваго бга мѣи, человеколубнѣ ѡмносерднса ѡ мнѣ грѣшнѣмъ и блданѣмъ, и прїимн моѡ, ѡже ѡ скверныхъ ѡстѣнъ приносїмое тебѣ молѣнїе: и твоегѡ снѡ, и нашего влчч и гдѡ, матернее твоѡ дерзновение ѡпотребляющн, молн, да ѡверзетъ и мнѣ члѣвколюбнѡ ѡтрѡбы своеѡ блгости, и презрѣвъ моѡ безчїеленнаа прегрѣшѣнїа, ѡбратнтъ мѡ къ покаанїю, и своихъ заповѣдей дѣлателя икѣна ѡвнтъ мѡ. и предстанн мнѣ прїснѡ, ѡакъ млтнѡа, и мнлсердаа, и блголюбиваа, въ настоѡщемъ ѡбѡ житїи теплаа предстѡительннѣе и помѡщннѣе, сопротивныхъ нашѡстѡїа ѡгонѡющн, и ко спсѣнїю настаблѡющн мѡ: и во время нсчѡда моего ѡкааннѡю моѡ дѡшѡ соблѡдѡющн, и темнѡа зрѡкн лѡкавыхъ бѣсѡвъ далече ѡ неѡ ѡгонѡющн: въ страшный же дѣнь сдѡа вѣчнѡа мѡ нзбавлѡющн мѡкн, и незрѣннѡа слѡбы твоегѡ снѡ и бга нашего наследннѡ мѡ показѡющн. ѡже и да ѡлѡчѡ влчце моѡ, престѡа бѣе, твоимъ ходѡтайствомъ и застѣплѣнїемъ блгодѡтїю и члѣвколюбїемъ ѡдннорѡднаго снѡ твоегѡ, гдѡ и бга и снѡ нашего и҃же хр҃та: ѡмѡже подобѣтъ всѡкаа слѡба, чѣсть и поклонѣнїе, со безначальнымъ ѡгѡ оцѣмъ, и престѡымъ, и блгїмъ, и жнвотворѡщнмъ ѡгѡ дхѡмъ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ, аминь.

Млтва инаѡ ко гдѡ нашему и҃же хр҃ту, антїѡха монаха пандѣкта:

И даждь намъ влчко, на сонъ градѡщымъ покои чѣла и дѡшн, и сохранн насъ ѡ мрачнаго снѡ грѣхѡвнаго, и ѡ всѡкаго темнаго и ноцнѡаго елдоотрастїа: ѡкрѡтн стремлѣнїа страстѣи, ѡгасн разжжѣннѡа стрѣлы лѡкаваго, ѡже на ны льстївнѡ двнжнмыа: плѡти нашеѡ востѡнїа ѡтолн, и всѡкое земное и вѣщѣственное наше мѡдрѡванїе ѡспн. и дѡрѡн намъ бже, бѡдръ ѡмъ, цѣломѡдръ помыслъ, сѣрдце трезвѡшеся, сонъ легѡкъ и всѡкаго сатаннѡ мечтѡнїа нзмѣненъ. возстѡвн же насъ во время млтвы ѡтверждѣны въ заповѣдехъ твоихъ, и памѡть сдѣбъ твоихъ въ себѣ тѣрдѡ нмѡща: всенѡщное елвослѡвїе намъ дѡрѡн, во ѡже пѣтн и блгословїтн и елвнчнн прѣчтнѡе и велнколѣпѡе нма твоѡ, оцѡ и снѡ и сѡаго дхѡ, нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ, аминь.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, покров је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби.

Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заштитом Твојим.

Народ: Слава, И сада:

Господе, помилуј. (3 пута.)

Благослови.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија:

Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори:

Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /често/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански.

За све благочестиве и православне хришћане.

За Преосвећеног Архиепископа (или: Митрополита, или: Архијереја) нашег /име/. За оца нашег игумана /име/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мору плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За рањенике, сирочад, избеглице, Прогнанике прогнанике и све страдалнике.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве цареве, право-славне Архијереје, и ктиторе свете обитељи ове (и светих Божјих цркава и манастира), родитеље, учитеље и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који овде почивају и свуда православне.

Предстојатељ:

Рецимо и за себе саме.

Господе, помилуј. (3 пута.)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: /**опроштај бива док се говори горња Јектенија/:**

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном. **И остало.**

Преслабнаѧ преносѣо, мѣти хрѣта бѣа, пренесѣи нашоу мѣтвѣи сѣи твоемоу, ѿ бѣи нашемѣ, да спсѣетъ тебѣоу души наша.

Мѣтва ѿнаѧ стѣгво ѿианнікіа:

Оуповѣніе мое оцѣ, пренебѣжнице мое сѣи, покровѣи мой дѣи стѣи, тѣи стѣа, слава тебѣ. Сѣиенникъ: Слава тебѣ, хрѣте бже, оуповѣніе наше, слава тебѣ.

Лѣкъ: Слава оцѣи ѿ сѣи ѿ стѣомѣ дѣи, ѿ нынѣ ѿ прѣснѣ ѿ во вѣки вѣкѣмѣ. ѿмѣни.

Гдѣи помѣди, **трѣжды.** Блгословѣи.

И бывѣетъ ѿпѣетъ ѿ сѣиенника:

Хрѣтоу истинный бѣи нашоу, мѣтвѣи прѣтѣи своѣи мѣре, прѣбныхъ ѿ бѣионныхъ оцѣи нашоу, ѿ вѣи стѣи, помѣдетъ ѿ спсѣетъ насѣ, ѿкѣи блѣи ѿ члѣколѣбѣи.

Лѣкъ: ѿмѣни.

Тѣе сотворѣи предстоѣтель поклѣи на зѣмлю, глаголетъ братѣи:

Блгословѣи оцѣи стѣи, прѣтѣи мѣ грѣиномѣ.

И братѣи: Бѣи прѣтѣи тѣи, оцѣи стѣи.

Сѣиенникъ же глаголетъ:

Помѣни ѿ великомѣ господѣи ѿ оцѣи нашемѣ стѣишемѣ патриѣрхѣи ѿмѣи, ѿ господѣи нашемѣ прѣиенѣишемѣ епѣи [ѿ архѣиепѣи, ѿ мѣрополиѣи] ѿмѣи.

Лѣкъ: Гдѣи помѣди, **чѣстѣи.**

ѿ богохранѣи стѣи нашоу, властѣи ѿ вѣи стѣи. ѿ оцѣи нашемѣ, ѿмѣи, ѿ вѣи во хрѣте братѣи нашоу. ѿ ненавидѣи ѿ любѣи насѣ. ѿ милѣи ѿ сѣиѣи нашоу. ѿ запѣи нашоу недѣи молѣи ѿ нѣи. ѿ ѿбѣи плѣи. ѿ ѿшѣи оцѣи ѿ братѣи нашоу. ѿ во мѣи плѣи. ѿ во нѣи лежѣи. Помѣни ѿ ѿ ѿбѣи плодѣи земныхъ. ѿ ѿ вѣи души хрѣи православиѣи. Оупѣи православиѣи архѣи, ѿ кѣи стѣи хрѣи [стѣи оѣи]. Рѣи нашоу, ѿ вѣи прѣи ѿшѣи оцѣи ѿ братѣи нашоу, зѣи лежѣи ѿ повѣи православиѣи.

Предстоѣтель: Рѣи ѿ ѿ сѣи самѣи.

Лѣкъ: Гдѣи помѣди, **трѣжды.**

И сѣиенникъ:

Мѣтвѣи стѣи оцѣи нашоу, гдѣи ѿ хрѣте бже нашоу, помѣди насѣ.

Лѣкъ: ѿмѣни.

**Предстојатељ стоји насред цркве, док се све не заврши.
И добивши опроштај од Предстојатеља,
одлазимо у своје келије, где говоримо Молитву ову:**

Опрости, Господе Човекољупче, онима који нас мрзе и који нам чине неправду. Добročинитељима чини добро. Браћи и сродницима нашим даруј оно што ишту за спасење, и живот вечни. Болесне посети, и даруј исцељење. (Рањене исцели, сирочад заштити.) Оне на мору и у ваздуху руководи. Путуј са путницима. Цркву помажи. Даруј опроштај грехова онима који нам служе и који су добри према нама. Помилуј по великој милости Твојој оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. Помени, Господе, раније уснуле оце и браћу нашу, и упокој их где сија светлост лица Твога. Помени, Господе, заробљену и прогнану браћу нашу, и избави их од сваке невоље. Помени, Господе, оне који плодове доносе и чине добро у светим Твојим Црквама, и дај им све што ишту за спасење и живот вечни. Помени, Господе, и нас смирене и грешне и недостојне слуге Твоје, и просвети ум наш светлошћу познања Твога, и упути нас на стазу заповести Твојих, молитвама Пречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, и свих Светих Твојих. Јер си благословен у векове векова. Амин.

Крај МАЛОГ ПОВЕЧЕРЈА.

БИБЛИОГРАФИЈА

ПОСНИ ТРИОД—Света велика седмица—Страсна
превео са грчког Епископ др Артемије
Грачаница 2008.

ИЗДАВАЧ:

ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
И КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКА
МАНАСТИР ГРАЧАНИЦА
38205 КОСОВСКА ГРАЧАНИЦА
www.eparhija-prizren.com
info@eparhija-prizren.com

СЛУЖЕБНИК

Издање Архијерејског Синода
Српске Православне Цркве
Београд, 2015 год.

СѢДЪ И ВЕЛИКАЯ СЕДМИЦА.

<http://azbyka.ru/bogosluzhenie/index.shtml>

Ч А С О С Л О В

СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ ЈЕРУСАЛИМСКИХ МАНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ
Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богослужбные тексты Библиотека святоотеческой литературы Часослов
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Стари Завет – Нови Завет: <http://www.rastko.rs>

Псалми Давидови, превод Ђура Даничић: <http://www.rastko.rs>

А4 Формат

Microsoft Publisher 2013

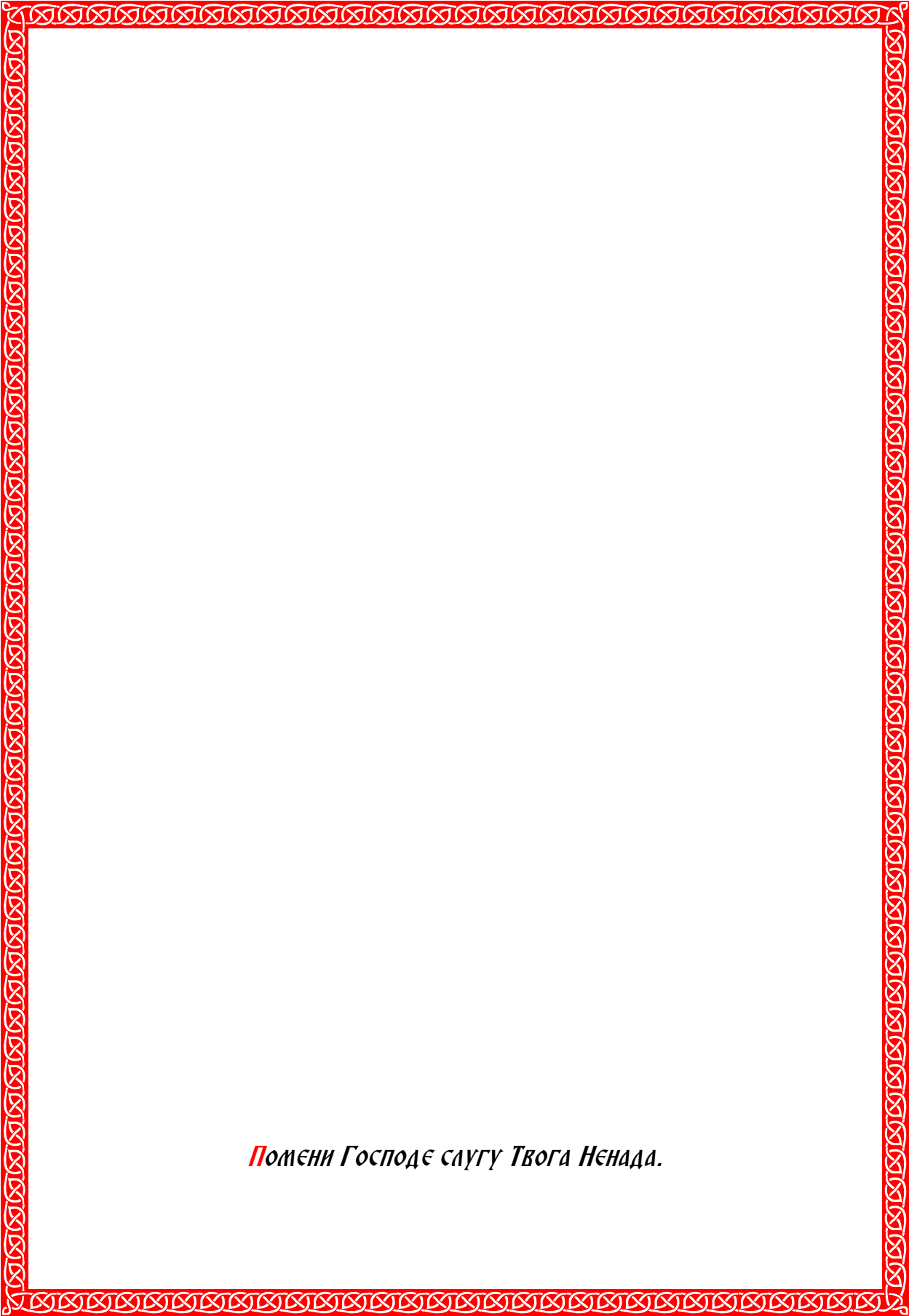
HP Officejet Pro 8600

ЧИН УМИВАЊА НОГУ НА ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК СТРАСНЕ СЕДМИЦЕ

Приредио и превео чтец др Ненад Весић

АТИНА 2016

Помени Господє слугу Твога Ненада.

ЧИН УМИВАЊА НОГУ НА ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК СТРАСНЕ СЕДМИЦЕ¹

– приређен за архијерејску употребу –

На Велики четвртак, вршимо Божанствену литургију Светога Василија Великог, како је опште уобичајено – ујутру, и то почевши је вечерњом, а сагласно према пропису Триода. Уместо херувимске песме, причастна и уместо: “Нека се испуне уста наша...” пева се овај тропар, глас 6:

Прими ме данас, Сине Божији, за причасника Тајне Вечере твоје, јер нећу казати тајну непријатељима твојим, нити ћу Ти дати целив као Јуда, већ као разбојник исповедам Те: Помени ме, Господе, у Царству твојем. Аллилуја, Аллилуја, Аллилуја.

¹ За приређивање овога чина користили смо, са неопходним допунама и изменама, две верзије које се користе у Руској Цркви, и то тзв. “манастирску редакцију” која се налази у Великом Требнику, издање Свето-Троице-Сергејеве Лавре, Санкт-Петербург 1995, стр. 184-187 (у суштини ради се о потпуно прештампаној верзији овог чина из времена царске Русије), као и “саборну-архијерејску редакцију” из Архијерејског Чиновника, званичног издања Московске Патријаршије, том 2, Москва 1983., стр. 82-92. Извори за приређивање овог чина на грчком језику су прилично оскудни. У принципу ради се о чину који представља неодвојиви део Јерусалимске праксе и који се, током времена, није одомаћио у осталим седиштима источних Цркава (поготову у Цариграду), које су са своје стране неговале сопствене традиције. У Грчкој се овај чин редовно обавља у манастиру Светог Јована на Патмосу, и то у облику чина “манастирске редакције”. Чин у облику у којем се користи на Патмосу налазимо у Великом Требнику Спиридона Зервоса, објављеном у Венецији 1862., а фототипски поново објављеном у: *ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ*, Εκδ. οίκ. «Αστήρ», Αθήνα 1992, σ. 361-367, као и у издању *ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ*, Константинопољ 1803, стр. 250-255, штампаним са званичним одобрењем Светог Синода и то за време првог патријарховања Патријарха Калиника петог. Такође треба поменути и “Богослужење Божанственог и Свештеног Прања Ногу” у капиталном делу *ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ Sive Rituale Graecorum*, Jacobus Goar, Ed. Sec., Venetiis 1730, pp. 591-596, репринт, Грац, 1960, док варијанте овде употребљених молитви наводи Алексеј Дмитријевски у *Описанне Литургијских Рукописен Хранјашчихсја в Библиотеках Православнаго Востока*, Том 2 - *ΕΥΧΟΛΟΓΙΑ*, Киев 1901, стр. 1036.

Сва наведена издања овог чина прате у основи патријарашки «Чин Умивања Ногу» кога налазимо у Типику Јерусалимске Цркве из 1122 (Cod. XLIII S. Crucis) кога је објавио Атанасиос Пападопулос-Керамеос у *ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΙΕΡΟΣΙΛΥΜΙΤΙΚΗΣ ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΙΑΣ, Τόμος Β'*, 1894, impression anastatique, Culture et Civilisation, Bruxelles, 1963, pp. 108-116., додуше везујући га за литургију а не за вечерњу без литургије како кодекс из 12. века налаже. Додатна разлика је и то што овај Јерусалимски чин подразумева читање четири молитве пре самог омивања ногу док се у свим другим издањима помињу две друге молитве. Сва издања налажу да се ноге перу дванаесторици презвитера, док Јерусалимски прецизира да су у питању дванаест клирика, и то: три ипођакона, три ђакона, три презвитера, два епископа и један митрополит. Напомене да патријарх/настојатељ пере ноге почевши од најмлађег па завршавајући са најстаријим клириком (који и проузноси Петрове речи) као и да целива ноге свима по прању су заједничке за све изворе.

Ово се пева уместо причасна много пута, док год се сви верни не причесте. Такође, по обављеном причешћу, ово се наставља певати све док год се не припреми све неопходно за вршење овог чина².

На солеји се ослобађа довољно места да не буде тесно и да се може лако пролазити. Са западне стране, насупрот олтарских двери, ипођакони постављају, на уобичајеном месту, орла и просту столицу обавезно без наслона (не катедру!) за Архијереја. Испред уготовљеног архијерејског места, одмакнуто пар метара, поставља се ниско постоље (хоклица), покривено тканином. Поред њега се поставља и јастук на којем ће Архијереј клечати приликом умивања ногу. Овај јастук ће ипођакони или ђакони приносити пред ноге сваког од презвитера када буде било потребно. Са северне и јужне стране солеје постављају се две клупе, довољно широке и велике да на њима могу комотно седети по шесторица презвитера³.

У олтару, одређена дванаесторица презвитера заузимају места на сапрестољима и седају. Само ће најмањи од њих, у своје време изаћи да прочита заамвону молитву и одмах ће се вратити на своје место. Остали презвитери не напуштају своја места све док их ђакони не изведу на солеју. Најприкладније је да сада разлабаве одућу, или да обују папуче, онако како благоизволи Архијереј, а да би се касније лако могли изути. Припрема се и велики чисти суд⁴, лахан, и пун топле воде рукоумиваоник. Припремају се такође и два комада белог платна, Запон и Лентион. Запоном ће се Архијереј опасати, и он би требао бити довољно широк да покрива од појаса па најмање до испод половине потколенице Архијереја, и довољно дугачак да се пар пута може њиме опасати, али лабаво, тако да му не смета, те да би могао клекнути на десно колено. Лентион је отприлике исте ширине као и Запон но њега треба набрати и предацити преко левог рамена Архијереја, и увезати на десном боку. од десног бока он би требало да има дужину до земље, да би се њиме могле отрти ноге презвитера након прања.

Архијереју сада, у олтару, чтеци раскопчавају сакос. По древном

² Овај чин је допуњен рубрикама тако да се максимално олакшава његово вршење тако да, овако прилагођен и припремљен чин представља плод приређивања аутора.

³ Ако нема клупа могу се користити и столице, но обавезно без наслона.

⁴ Овом водом ће се касније, по отпусту, покропити и сви присутни верни. У пракси се иначе у ову сврху користи вода која је остала у рукоумиваонику, а не она већ усута у лахан.

предању, а сходно томе да ће током прања ногу скидати сакос, Архијереј овом приликом везује појас на древно-предањски начин, преко стихара, а не као што неки клирици раде, кроз разрез. Такође, овом приликом би требало користити надбедреник који се може везати за појас, да би се лако могао скинути.

Архијереј завршавајући молитву после причешћа свих, узглашава:
Јер си Ти освећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Архијереј: У миру изиђимо.

Народ: У име Господње.

Први од ђакона и најмлађи презвитер излазе до иза приправљеног седишта за Архијереја и читају заамвону молитву, окренути ка народу.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

ЗААМВОНА (ОТПУСНА) МОЛИТВА СВЕТОГ И ВЕЛИКОГ ЧЕТВРТКА⁵

Теби доликује химна, Боже, у Сиону, и Теби се упућује молитва у Јерусалиму, и то не само као од Тебе прописано обожавање; јер је пуно небо и земља хвале Твоје, јер Ти си Сион првенцем своје цркве учинио, и првину бескрвне Твоје жртве животне у њеној горњици си савршио; и тако си законску пасху са својим ученицима поставио пре свога страдања. Духовну пасху, седе самог, предао си нестрадално, Ти који си поставио небо, ушао си под туђи кров као неко ко нема где главу склонити. Шта да ти дамо заузврат, Господе, за све што си нам дао? Јер си нас телом твојим као хлебом нахранио и крвљу твојом као вином напојио, хлебом живота истинским и извором, седе самог си као храну и пиће смртнима разделио, и ниси им само то понудио, али си и удрус опасао, Ти који све опасујеш и који си за време Ноја поплавио земљу, воду си ставио у умиваоник. Заиста је страшно Твоје снисхођење, Владико, јер си путем свега, пак, до служења својим послужитељима и оправши им ноге као роб, самоме седи си их привео, ка високој руци Оца свога. Ти, Владико,

⁵ Молитва из кодекса *Grottaferrata* gr. Г.β. 10 (10. век). Преведено из: Θεμιστοκλῆς Χριστοδοῦλου, *ΟΠΙΣΘΑΜΒΩΝΕΣ ΕΥΧΑΙ*, Εκδ. Ομολογία, Αθήνα 2012, σ. 63-64, под бројем 55. Посебне заамвоне молитве представљају одлику како Јерусалимске богослужбене праксе тако и оне Константинопољске. Ову традицију би требало одржавати кад год то буде било могуће.

заједничарима тела Твога и крви Твоје удостоји нас да будемо до краја, очистивши Јудино лукавство, нити нас уведи у очајање, и удаљи његово средрољудље. Опери нам духовне и телесне ноге од сваког пута зле сметње, благодаћу Твојом, и путем заповести Твојих да се крећемо усаврши нас. Тајноводитељима твојим подај Твоје дожанствено тајноводство. Цара нашега подржи у врлини Твојој, да би му путем тајанствене хране и пића [Твога] подарио снагу и показао га узвишенијим од непријатеља. Сву нашу гордост одагнај да би се уздигли, Тебе подражавајући у смерности, кроз Тебе вођени ка Богу Оцу, са којим си узвишен заједно са савечним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ само: Амин.

Ако Архијереј тако благоизволи уместо ове, поседне, заамвоне молитве овог дана, може се прочитати и ОПШТА ЗААМВОНА МОЛИТВА ЛИТУРГИЈЕ ВАСИЛИЈА ВЕЛИКОГ:

Ти који примаш жртву хвале и благопријатно обожавање; ову словесну и бескрвну службу од оних који Те призивају свим срцем својим, Христе Боже наш, јагње и Сине Божији, који узимаш грех света, [жртвено] теле беспрекорно; који не прихваташ јарам греха и који се жртвујеш за нас драговољно; који се ломиш а не раздељујеш, који се једеш и никада не нестајеш, но освећујеш оне који Те једу. Ти који си нас, у име спомена на драговољно Твоје страдање и на животворно тродневно Твоје Васкрсење, показао учесницима у неизрецивим и наднебесним и страшним Твојим тајнама, у светом Твом Телу и у драгоценој Крви Твојој; сачувај нас, слуге своје, служитеље и верне наше владаре и христољудиву војску и присутни народ у Твојем освећењу. (+)

И дај нам да се у свако време и у сваком тренутку поучавамо Твојој правди, да би смо, вођени ка Твојој вољи и чинећи оно што је угодно Теби, постали достојни и стајања десно од Тебе, када доћеш да судиш живима и мртвима. Браћу нашу, која су у заробљеништву, избави; оне који су у болести посети, оне у опасностима на мору води; и све раније упокојене душе у нади на живот вечни упокој, тамо где сија светлост Лица Твога; и све који Ти се моле услиши својом милошћу.

Јер си Ти давалац добара и Теби славу узносимо, са беспочетним твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Презвитер и ђакон се враћају у олтар. Презвитер седа на своје место.

Не говори се одмах: Нека је благословено име Господње..., већ ће ово бити речено после чина умивања ногу.

У олтару, са сапрестоља први од презвитера, заједно са браћом, гласно и полако говори 50. псалм: Помилуј ме Боже, до краја. Док се ово говори са олтарских двери креће литија. Прво иду два свећеносца, носећи по могућству чираке. За њима иде први по чину ђакон, носећи Јеванђеље, као на малом Входу. Други по чину ђакон носи кадионицу и кади га. За њима ступају ђакони који носе лахан и пун рукоумиваоник као и Запон и Лентион. Ако има довољно ђакона могу носити и дикирије и трикирије. Иза њих ступа Архијереј носећи жезал. Клирици пролазећи средином солеје обилазе Архијерејско седиште. Архијереј одмах улази на своје место, предаје жезал једном чтецу, који се одмиче и стаје подаље, десно од Архијереја. Архијереј целива јеванђеље које му приноси ђакон и одмах седа.

Свећеносци који носе чираке одмах настављају да се крећу солејом назад ка олтарским дверима претходећи другом по чину ђакону који кади првог који носи Јеванђеље. Испред двери се намешта аналогнион постављен тако да ђакон који ће са њега читати буде окренут према Архијереју, седиштима за презвитере и народу, то јест – ка западу. Аналогнион се поставља мало одмакнуто, тако да се може пролазити кроз двери. Свећеносци постављају чираке лево и десно од аналогниона, узимају кадионицу од другог ђакона и повлаче се. Први ђакон полаже Свето Јеванђеље на аналогнион и заједно са другим се враћа и обојица стају на своја места иза Архијереја.

Чим прва двојица ђакона наставе назад ка олтару, остали ђакони постављају на сточицу испред Архијереја лахан и рукоумиваоник, а на њих Запон и Лентион⁶. Повлаче се и они на своја места лево и десно иза Архијереја.

До овог момента би презвитери са сапрестоља требали да заврше

⁶ Ако има само два ђакона, онда лахан и рукоумиваоник са Запоном и Лентионом носе ипођакони.

(дванаести). До њега редом седе презвитери од једанаестог до седмог. Са десне стране Епископа (јужно) се постављају почевши од шестог презвитера најдаље од Архијереја, до првог, који ће у дијалогу говорити речи Симона Петра, а који седи први са десне стране Архијереја и насупрот најмаљем.

Када се дванаесторица поставе на места сви презвитери и Архијереј чекају да се заврши певање стихира. По стихирама, Архијереј благосиља једном од ђакона да, стојећи са његове десне стране, говори јектенију⁸. Док се јектенија чита Архијереј и презвитери који учествују у чину седе.

У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За мир свега света, за непоколебивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За⁹ преосвећеног епископа (*или* високопреосвећеног митрополита), (*или:* најсветијега патријарха), нашега *име*; за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ако је храм у коме се обавља овај чин у манастиру онда се додаје:

За *име* јеромонаха (*или:* *име* монахињу) и за сво у Христу братство његово (*или:* сестринство њено), Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За град овај, сваки град (*ако је манастир:* свету обитељ ову, за

⁸ На прозбе ове јектеније, као и на све дијалоге током вршења овог чина, одговара сав присутан народ. Руски чин "саборне рецензије" Архијерејског Чиновника одређује незнано зашто, да на прозбе одговарају само клирици. На овакву се напомену не налази нигде у другим, консулованим словенским и грчким, издањима, па би је требало занемарити.

⁹ У консулованим руским рецензијама се на овом месту говори: **За** великога господина (*или* само: господина) и оца нашега..., по обичају руске помесне Цркве.

сваку обитељ, град), крај и оне који са вером бораве у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Да се благослови и освети умивање ово силом и дејством и наиласком Светога Духа, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Да би нам оно било на умивење прљавштине прегрешења наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Поменувши пресвету, пречисту, предлагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами седе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Архијереј говори возглас:

Јер си Ти очишћење душа наших, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Архијереј одмах устаје и са свог места гласно чита молитву¹⁰:

Господе¹¹ и Боже предлаги, неприступни Божанством, који си у облику слуге на седе преузео улогу послужитеља, и у знак представљања спаситељног смирења својим си ученицима ноге пречистим рукама својим умно и удрусом¹² обрисао; погледај и сада на нас, своје недостојне слуге, који такво Твоје преславно

¹⁰ Један од чтечева или ипођакона му придржава текст.

¹¹ Руске рецензије овог чина изостављају реч -- Господе.

¹² У оригиналу стоји - лентином.

снисхођење подражавамо, и удостоји да се оперемо од телесних оскврнућа, и духовних нечистота, ми који се ове воде дотичемо. Подари нам свога Пресветога Духа невидљиво надахнуће, утврди наше душе и тела од лукаве змије која вреба нашу пету, да поставши чисти, благопријатно догослужимо Теби, преко змија и шкорпија, и преко све силе непријатеља прелазећи.

Возглас:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Архијереј благосиља прво ка истоку, презвитере на седиштима, па се затим окреће и благосиља народ:

Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Главe своје Господу приклонимо.

Народ: Теби, Господе.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Архијереј¹³:

Господе Боже наш, који си нам показао меру смирења у свом превисоком снисхођењу, и који си изволео да последњег првим назовеш, подари нам служење једних другима, узвиси нас дожанственим смирењем, сачувај нас неупрљане, опране свагда сузама и очишћене просветљењем Твоје очишћујуће благодати; да би смо истинито Теби свагда припадали, и да би нашли милост и милосрђе на страшном Твоме Суду.

Возглас:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

После овога Архијереј седа на своје место. Први од ђакона прилази

¹³ У издању Евхологиона из 1803 стоји да се на овом месту само моли ово, без прописивања тачно на који начин. Остала грчка издања, као и руска у рубрици наводе напомену - тајно.

Архијереју, и наклоњен тражи благослов за читање Јеванђеља¹⁴.

Благослови, владико, благовеститеља светог Апостола и Јеванђелиста Јована.

Архијереј: Бог, молитвама светога славнога Апостола и Јеванђелиста Јована, да теби, благовеститељу, да реч с великом силом на испуњење Јеванђеља љубљенога Сина Његова, Господа нашег Исуса Христа.

Ђакон рекавши: Амин, клања се побожно Архијереју, и одлази средином солеје до аналогнона на коме је постављено Свето Јеванђеље. Одмах говори, окренут ка целом сабрању, према западу, насупрот Архијереја: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе, помилуј. (три пута)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Архијереј говори:

Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби!

Ђакон: Пазимо!

Архијереј и сви презвитери седе. Ђакон почиње читање првог Јеванђеља Светог Умивања Ногу (зачало 44.; Јован, 13, 3–11):

У време оно, знајући Исус да му је Отац све дао у руке, и да од Бога изиђе, и Богу иде,

Устаде од вечере, (ово говори три пута полако)

Док ђакон говори ово, Архијереј устаје и остаје стојећи.

Ђакон наставља: И скиде горње хаљине,

Архијереј сам, без да му ико помаже, скида митру и предаје је једном од ђакона (другом по чину) да је придржи. Потом скида енколпион и крст и ставља их на седиште. Затим скида мали омофор и сакос и њих такође ставља на исто место. Потом развезује и одлаже надбедреник. Све ово ради потпуно сам и нико му не помаже. Узима митру од другог ђакона и, ако ће пратити одредбе руског архијерејског

¹⁴ Без да му приноси само Свето Јеванђеље. Јеванђеље је већ, од почетка чина, положено на аналогнону на солеји испред олтарског двери. Исти ће ђакон (први по чину) читати оба Јеванђеља, и то без да додатно прилази Архијереју по благослов.

чиновника, сада је поново ставља. Јерусалимска пракса налаже да не ставља митру, већ да умивање ногу врши гологлав. Ако је Архијереј благоизволео да овом приликом прати Јерусалимску традицију, митру, узевши је од другог ђакона, само ставља на остале одежде које су положене на седишту.

Први од ђакона чита полако и понавља речи: **И скиде горње хаљине**, колико год пута буде било потребно, док се Архијереј не разоде. Ђакони пак стоје (осим првог по чину, који чита Јеванђеље) на својим местима, мало иза и са обе стране Архијереја. Епископ остаје обучен у стихар, епитрахиљ, појас и са наруквицама.

Ђакон наставља: **па узе ѓбрус и опаса се њиме:**

Архијереј приступа умиваонику, узима са њега прво запон и опасује се. Један крај запона треба да задене за појас, и ако не може сам, сада му ђакони помажу да тканину одавије око струка. Он пак сам утврђује крај тканине око појаса. Затим узима лентион, предаца га преко левог рамена и везује ода краја ладаво тако да остатак пада са његовог десног бока до земље. Лентион стоји косо преко груди и леђа од левог рамена до десног бока. Један крај лентиона предаца преко леве руке. Док све ово не заврши први ђакон, понавља фразу: **па узе ѓбрус и опаса се њиме:**, потребни број пута.

Када се Архијереј опасао ђакон чита једанпут: **Потом усү воду у умиваоник,**

Архијереј узима рукоумиваоник и крстообразно улива топлу воду из њега у лахан, говорећи:

У име Оца, и Сина и Светога Духа. Амин.

Ђакон понавља и други пут: **Потом усү воду у умиваоник,** Архијереј поново крстообразно улива мало воде у лахан, говорећи поново:

У име Оца, и Сина и Светога Духа. Амин.

Ђакон понавља трећи пут: **Потом усү воду у умиваоник,** Архијереј понавља уливање говорећи:

У име Оца, и Сина и Светога Духа. Амин.

Ђакон чита: И поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше опасан.

Архијереј одлази са места, и прилази првом са северне стране, најмањем од презвитера, никим не придржаван. Лахан испред њега носе два ђакона. Такође један чтец или ипођакон узима и, када ђакони спусте лахан пред презвитерове ноге, ставља јастук тако да Архијереј може са лакоћом клекнути на десно колено. Други чтец или ипођакон узима и носи рукоумиваоник. Када Архијереј приђе презвитеру који седи, ђакони стављају лахан пред презвитерове ноге на земљу. Чтец или ипођакон испред њега ставља јастуче. Презвитер спушта своје ноге у лахан. Архијереј клекне на десно колено и својим рукама полије (по три пута) ноге презвитера, а затим их одмах обрише крајем лентиона. У наставку целива ноге презвитеру и устаје. Презвитер заузврат целива Архијереја, ако Архијереј носи митру (по одредби руског чиновника) у митру, а затим у десницу. Архијереј заузврат целива десницу презвитера и одлази ка следећем. Овако се понавља код сваког презвитера. За све време док се ово обавља, први од ђакона понавља: **И поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше опасан.**

Овако умивање се врши на четири стасије. Када Архијереј умие ноге тројици презвитера, ђакон чита поново: **Потом усу воду у умиваоник, Архијереј опет улива мало воде у рукоумиваоник, говорећи:**

У име Оца, и Сина и Светога Духа. Амин. како је већ напоменуто. Ово се понава три пута. Затим умива ноге другој тројици. Прелази са јужне стране и ово се понавља на исти начин трећи и четврти пут.

Када умие ноге једанаесторици долази до задњег презвитера. Ђакон чита: **Онда дође Симону Петру, а овај му рече:**

Презвитер устаје и говори Архијереју: **Господе, зар ти моје ноге да опереш?**

Ђакон чита: **Одговори Исус и рече му:**

Архијереј говори: **Што ја чиним, ти сад не знаш, али ћеш после разумети.**

Ђакон: **Рече му Петар:**

Презвитер говори Архијереју: **Никада ти нећеш опрати моје**

ноге!

Ђакон: Исус му одговори:

Архијереј говори: **Ако те не оперем, немаш удела са мном.**

Ђакон наставља: Рече му Симон Петар:

Презвитер говори: Господе, не само ноге моје, показује своје руке, него и руке, опет показује својим рукама на главу, и главу и одмах седа.

Ђакон: Рече му Исус:

Архијереј одговара презвитеру: **Окупани нема потребе шта да пере осим ногу, јер је сав чист: и ви сте чисти, али не сви.**

И умива ноге презвитеру. Док не заврши умивање, ђакон не чита стихове Јеванђеља. Чим Архијереј заврши умивање одлази пред своје место. Ђакони остављају лахан на постоље на којем је и био и у њега стављају поново рукоумиваоник. Архијереј одмах скида лентион и запон и улази на своје место где стоји пред седиштем на коме су положене одежде гледајући ка истоку, а први ђакон завршава Свето Јеванђеље овако: **Јер знађаше издајника својега, зато рече: Нисте сви чисти.**

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби!

Ђакон поново почиње : Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Архијереј:

Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби!

Ђакон: Пазимо!

Ћакон почиње читање другог Јеванђеља Светог Умивања Ногу (зачало 45.; Јован, 13, 12-17):

У време оно, када Исус опра ноге ученицима, узме хаљине своје,

Архијереј се сада окреће ка седишту, ако је носио митру, сада је скида и предаје ћакону. Ако је није носио, узима је са осталих одежди и такође предаје. Сада узима надбедреник, благосиља га целива и везује на док, не говоривши никакве молитве. Исто тако поступа и са сакосом (који остаје откопчан са страна, ставља мали омофор, инсигније, узима од ћакона митру, те и њу ставља на главу, док се потпуно не обуче. При овоме му нико не помаже. Док се Архијереј облачи ћакон понавља полако речи: узме хаљине своје, колико год пута буде било потребно. Тада ћакон каже: па опет седе за трпезу, Архијереј седа.

Ћакон наставља: и рече им:

Архијереј седећи завршава Јеванђеље:

ЗНАТЕ ЛИ ШТО САМ ВАМ УЧИНИО? ВИ МЕ ЗОВЕТЕ УЧИТЕЉЕМ И ГОСПОДОМ: И ПРАВО ВЕЛИТЕ, ЈЕР ЈЕСАМ. КАД ВАМ, ДАКЛЕ, ОПРАХ НОГЕ, ЈА ГОСПОД И УЧИТЕЉ, И ВИ СТЕ ДУЖНИ ЈЕДНИ ДРУГИМА ПРАТИ НОГЕ. ЈЕР САМ ВАМ ДАО ПРИМЕР ДА, КАО ШТО ЈА УЧИНИХ ВАМА, И ВИ ЧИНИТЕ. ЗАИСТА, ЗАИСТА ВАМ КАЖЕМ: НИЈЕ СЛУГА ВЕЋИ ОД ГОСПОДАРА СВОЈЕГА, НИТИ ЈЕ ПОСЛАНИК ВЕЋИ ОД ОНОГА КОЈИ ГА ЈЕ ПОСЛАО. КАД ОВО ЗНАТЕ, БЛАЖЕНИ СТЕ АКО ТО ТВОРИТЕ.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби!

Први од ћакона целива Јеванђеље, затвара га и доноси Архијереју да га целива¹⁵. Затим, држећи Јеванђеље одмиче се од Архијереја и стаје десно на своје место. Други од ћакона одмах каже: Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Архијереј чита молитву:

Господе Боже наш, који си по великој својој милости понизио седе, и обличје си слуге примио; који си у време спаситељних

¹⁵ Аналогно се одмах склања, а чтеци са чирацима предходе ћакону и стају подаље са стране, лево и десно од архијереја.

и животворних и добровољних твојих Страдања благоизволео да вечераш са светим твојим Ученицима и Апостолима, и након тога си удрусем опасао себе, и умно си ноге светих твојих Ученика, који си им дао пример понизности и љубави једног ка другима, и који си рекао: Како сам вам учинио, тако сте и ви дужни чинити једни другима; Ти и сада, Владико, посред недостојних твојих слугу, који твојем примеру следују, дошавши омиј сваку прљавштину и нечистоту¹⁶ душа наших, да би смо, оправши са нас прах сагрешења који се прилепио, и удрусом љубави једни друге удрисавши могли благоугодити Теби, у све дане живота нашега, и да бисмо могли наћи благодат пред Тобом.

Возглас:

Јер Ти Благосиљаш и освећујеш све и сва, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са беспочетним твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сада Архијереј узима жезал и сви се враћају у олтар. На почетку иду чтеци са чирацима. За њима први од ђакона који носи Свето Јеванђеље. За њиме остали ђакони а за њима Архијереј. Иза Архијереја ступају у паровима дванаесторица презвитера и у том поретку сви улазе у олтар.

Док се врши ова литија и док сви не уђу у олтар, певају се тропари пете песме Великог Петка¹⁷, глас 6.:

Оправши ноге, и предочистивши се сада причешћем дожанске твоје тајне Христе, твоји служитељи са Сиона на велику гору маслинску с Тобом узиђоше, певајући Тебе, Човекољупче.

Гледајте пријатељи, рекао си, не дојте се, јер сада се приближи час да ме ухвате, и да будем удијен рукама безаконика. А ви ћете се сви разбежати, мене оставивши, које ћу поново сабрати да проповедају мене Човекољупца.

И одмах се додаје и: Нека је име Господње благословено од сада и

¹⁶ У грчком оригиналу: љагу.

¹⁷ Овако налажу сва консултована издања осим руске "саборне рецензије". Мишљења смо да се ови тропари неизоставно требају узети, првенствено да би се имало довољно времена да се сви клирици могу, у прикладном реду, вратити у олтар.

до века (трипут).

Архијереј говори молитву окренут Предложењу: Испуни се и изврши..., и благосиља да ђакони употребе свете Дарове.

Архијереј:

Благослов Господњи нека дође на вас, Његовом благодаћу и човекољубљем свагда, сада и увек и у ђекове векова.

Народ: Амин.

Архијереј:

Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин. Господе, помилуј. Господе, помилуј. Господе, помилуј. Преосвећени (или: Високопреосвећени, или: Свјатјејши) Владико, благослови.

Архијереј даје отпуст овако:

Христос истинити Бог наш, који нам је из превелике добротe своје показао смирење као најбољи пут, умивши ноге Ученицима својим и спутивши се до крста и погребeња, молитвама пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, светога оца нашега Василија Великога, архиепископа Кесарије кападокијске, светога (чији је храм) и светога (чији је дан), светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

Архијереј:

Молитвама светих Отаца наших, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј нас.

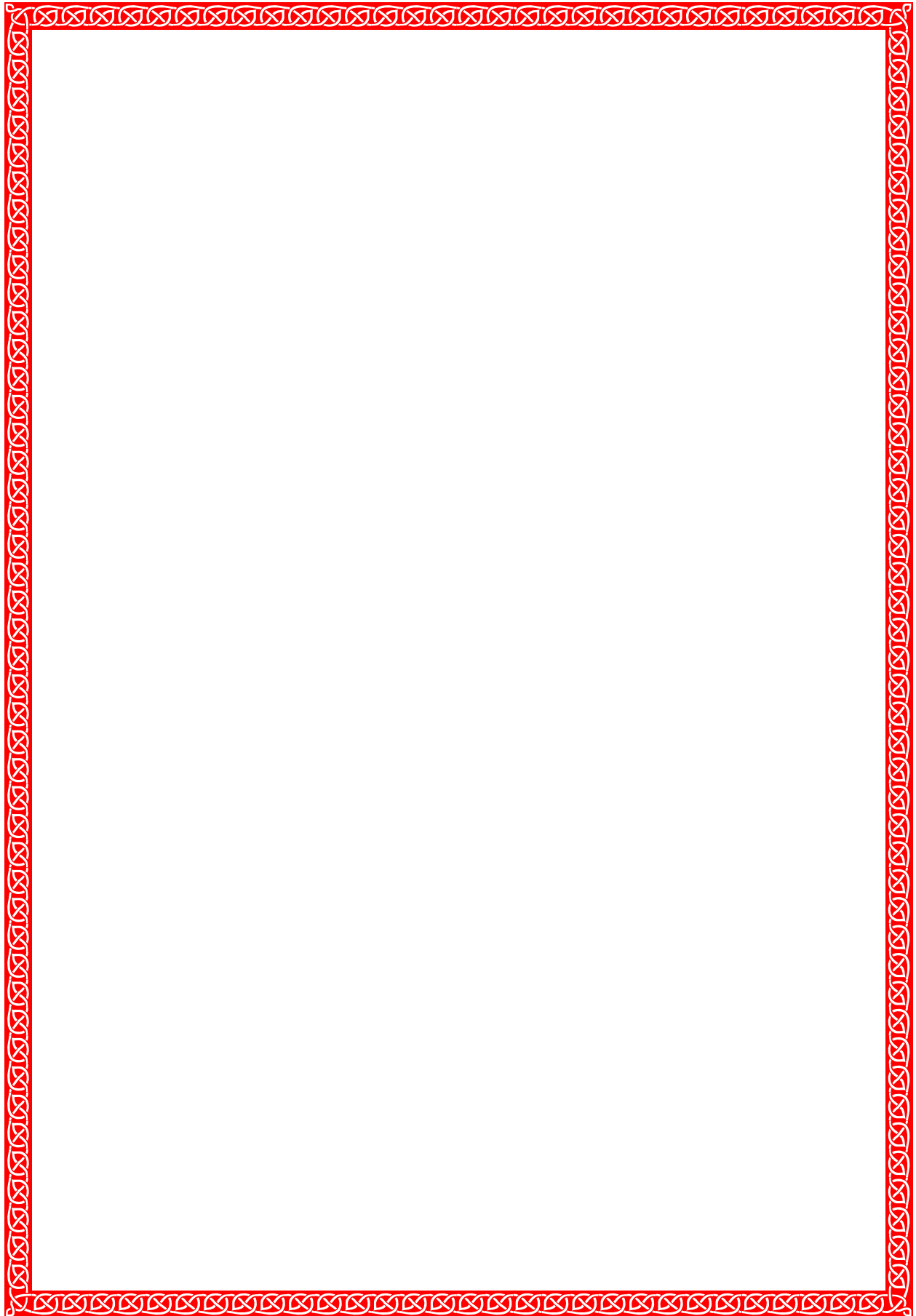
Народ: Амин.

Први од презвитера додаје: Молитвама светог Владике нашега, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј нас.

Народ: Амин. и одмах се додаје многољетство: Спаси Христе Боже и помилуј... по обичају.

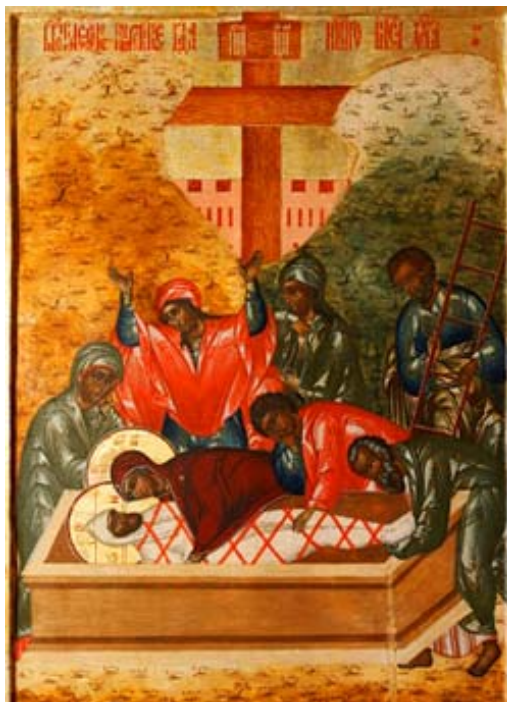
Архијереј сада кропи верне водом кориштеном за Свештено Умивање, док за то одређени презвитер дели антидор.

На трпези је разрешење на вино.

ВЕЛИКІЙ ПАТОКЪ

Послѣдованіе Свѣтыхъ и Спасающихъ Стрѣтенъ Гда Нашего Іиса Христа
Сказаніе Часовъ Твореніе кѣрила, архієпископа александрійскаго
Вѣчера и Повечеріе

ВЕЛИКИ ПЕТАК

ЧИН СВЕТИХ И СПАСОНОСНИХ СТРАДАЊА
ГОСПОДА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА

Јутрење Великог Петка

ЦАРСКИ ЧАСОВИ

Састав Кирила, Архиепископа Александријског

ВЕЧЕРЊЕ и МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

Целивање Плаштанице

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ВЕЧЕ ВЕЛИКОГ ЧЕТВРТКА— Јутрење Великог Петка
Чин Светих Страдања Господа нашега Исуса Христа.
Читање 12 одломака из Еванђеља.

Свештеник: Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Свештеник: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небесни, Утешитељу, Душе Истине, који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Благи, душе наше.

Чтец: Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(Дванаест пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твоме, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твоме, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

Полѣдованіе стѣихъ и спсительныхъ стѣи гдѣ нашего іиса хрѣта.

Во стѣи и великіи патокъ.

На оутрени.

Во б-и часъ ноци знаменуетъ. И собравшыица намъ во храмъ, бгословившѣ щенникъ,
поэмъ начало по обычаю.

Щенникъ: Бгословенъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Чтецъ: Аминь.

Стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безмертвни, помилуй насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и си и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Престѣа трѣце, помилуй насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѣ наша: вѣко, прости беззаконїа наша:
стѣи, посети и исцѣли немощи наша, ѡ мене твоегѣ радн.

Гдѣ помилуй, трѣжды.

Слава оцѣ и си и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Оче нашъ, ѡже еси на небѣхъ, да свѣтитѣ ѡма твое, да прїидетъ црѣтѣе твое, да
бдетъ вола твое, ѡкѣ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ,
и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не
веде насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Щенникъ:

ѡкѣ твое еси црѣтво и сила и слава, оцѣ и си и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и присно и во
вѣки вѣковъ.

Чтецъ: Аминь.

Гдѣ помилуй, бѣ.

Слава оцѣ и си и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Прїидите, поклонимѣ црѣви нашемъ бгѣ.

Прїидите, поклонимѣ и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемъ бгѣ.

Прїидите, поклонимѣ и припадѣмъ самомъ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемъ.

Псаломъ дѣ.

Оуслышитъ тѣ гдѣ въ день печали, защититъ тѣ ѡма бга ѡкѣва. полетъ тѣ
помощь ѿ стѣгѣ, и ѿ сиѣна защититъ тѣ. поманетъ всѣхъ жертѣ твоѣ, и
всесоуженїе твое тѣчно бден. дастъ тѣ гдѣ по сѣрдцѣ твоемѣ, и весь советъ твоѣ
исполнитъ. возрадѣемѣ ѡ спсѣнїи твоемъ, и во ѡма гдѣ бга нашего возвеличимѣ:
исполнитъ гдѣ всѣ прошенїа твоѣ. нынѣ познахъ, ѡкѣ спсѣ гдѣ хрѣта своего.
оуслышитъ егѣ ехъ небѣ стѣгѣ своего, въ силахъ спсѣнїе десницы егѣ. сїи на колесницахъ,
и сїи на конехъ: мы же во ѡма гдѣ бга нашего призовѣмъ. тѣи спѣти быша и падѣша,
мы же восстахомъ и исправнхомѣ. гдѣ, спсѣ царѣ, и оуслыши ны, вѣньже ѡце день
призовѣмъ тѣ.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твоме обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и молитве усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радосћу лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Чтец: Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

И ове тропаре:

Спаси, Господе, народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај народ Твој православни.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом народу даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

Сада и увек и у векове векова. Амин.

Псаломъ ѿ.

Гдѣ, силою твоєю возвеселѣтся царь и ѿ спасеніи твоѣмъ возрадуется сѣлѡ. желаніе сердца егѡ даде еси емѹ, и хотѣніа оустнѹ егѡ неси лишілз егѡ. ѿкв предварилз еси егѡ блгословеніемъ блгостыннымъ, положилз еси на главѣ егѡ вѣнѣцъ ѡ камени чѣстна. животѡ просилз еси оѹ тебе, и даде еси емѹ долготѹ днѣи во вѣкъ вѣка. велѣа слава егѡ спасеніемъ твоимъ, слава и велелѣпѣе возложиши на него. ѿкв даде еси емѹ блгословеніе во вѣкъ вѣка, возвеселиши егѡ радостію из лицемъ твоимъ. ѿкв царь оуповаетъ на гдѣ. и млтѣю вышнагѡ не подвижитѣа. да ѡбращаетѣа рѡка твоѡ вѣемъ врагомъ твоимъ, десница твоѡ да ѡбращаетъ всѡ ненавидѡщыа тебе. ѿкв положиши нѣхъ ѿкв пѣць огненнѹю, во время лица твоегѡ: гдѣ гнѣвомъ своимъ сматѣтъ ѡ, и снѣтъ нѣхъ огнь. плодъ нѣхъ ѡ земля погубиши, и сѣмѡ нѣхъ ѡ сынѡвъ чловѣческнхъ. ѿкв оуклониша на тѡ слава, помыслиша совѣты, нѣже не возмогутъ состѡвннн. ѿкв положиши ѡ хребѣтъ во избѣитцѣхъ твоихъ, оуготоуиши лице нѣхъ. вознесѣа гдѣ силою твоєю, воспоѣмъ и поѣмъ силы твоѡ.

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безмертннн, помилѹи насъ. **Трижды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Престѡа трѣце, помилѹи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѣи нашѡ: вѣко, прости беззаконіа нашѡ: стѣи, посѣти и исцѣли немощи нашѡ, имене твоегѡ ради.

Гдѣ помилѹи, **трижды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Оче нашъ, иже еси на небѣхъ, да свѡтитѣа има твоѡ, да прїидетъ црѣтѣе твоѡ: да вѣдетъ вола твоѡ, ѿкв на небѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѡщннн даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги нашѡ, ѿкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѡ лѡкавагѡ.

Сщеникѡ:

ѿкв твоѡ еси црѣтво и сила и слава, оцѡ и снѡ и стѡгѡ дхѡ, нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: аминь.

И тропарѣи еѡ:

Спси гдѣ люди твоѡ, и блгословѣ достоаніе твоѡ, побѣды на сопротивныа дѡрѡа, и твоѡ сохраниаа крѣтомъ твоимъ житѣство.

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ.

Вознесѣи на крѣтъ волею тезоименитѡмѹ твоѡмѹ новѡмѹ житѣствѹ цедрѡты твоѡ дѡрѡи хрѣте бже: возвесели насъ силою твоєю, побѣды дадѡ намъ на сопостѡты, посѡбіе имѡщымъ твоѡ орѡжѣе мѣра, непобѣдимѡю побѣдѹ.

И нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Свештеник: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Свештеник: Још се молимо за Преосвештеног Епископа нашега (име).

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Свештеник: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Свештеник: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин. Именом Господњим благослови, оче (свети владико).

Свештеник:

Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

**И почињемо Шестопсалмије, слушајући са сваким ћутањем и умиљењем.
Чредни пак брат, или Предстојатељ, са побожношћу и страхом Божјим твори:**

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. (Трипут)

Господе, усне моје отвори, и уста ће моја објавити славу Твоју. (Двапут)

(Псалам 3)

Господе, што се умножише они који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, заштитник мој, слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва народа, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ми узалуд непријатељују, зубе грешника скршио си. Господње је спасење, и на народу Твоме благослов је Твој.

(И опет) Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити.

Предстательство страшно и непотыдно, не презри блга молитев наших, всептаа бже, оутверди православных жителство: спси вѣрных людн твоа, и подаждь нмъ съ нбсе побѣдъ, зане роднаа еси бга, едина блгословеннаа.

Таже глаголетъ іерей:

Іерей: Помнѣи насъ бже, по величїи млти твоей, молнмъ ти еа, оуслыши, и помнѣи.

Діакъ: Гдн помнѣи, **трижды.**

Іерей: Бже молнмъ ѡ великомъ господнѣ и ѡцѣ нашемъ, сватѣишемъ патріархѣ **нмкъ**, и ѡ господнѣ нашемъ пресвѣщенѣишемъ епкпѣ [или архіепкпѣ, или митрополитѣ] **нмкъ**.

Діакъ: Гдн помнѣи, **трижды.**

Іерей: Бже молнмъ ѡ богохранимѣи странѣ нашей, властѣхъ и вѣнствѣ еа, да тнхое и безмѣльное житїе пожнѣмъ во всѣкомъ блгочестїи и чистотѣ.

Діакъ: Гдн помнѣи, **трижды.**

Іерей: Бже молнмъ за всю братїю и за всѣ хрїстіаны.

Діакъ: Гдн помнѣи, **трижды.**

Возглашаетъ іерей: Гакъ млостивъ и члвѣколюбецъ бгъ еси, и тебе слава возсылаемъ, ѡцъ и снъ и стѣомъ дхъ, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: Амїнь. Именемъ гдннмъ блгословн Отче.

Предстоатель возглашаетъ еце:

Слава стѣи, и еднносущнѣи, и животворящей, и нераздѣльнѣи трїцѣ всегда, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: Амїнь.

И начинаемъ шестоуамїе,

со всѣкнмъ молчїнемъ и оумленїемъ слышающе:

оучиненный же братъ со блгоговѣнїемъ и страхомъ бжїнмъ глаголетъ:

Слава въ вышнихъ бгъ, и на земли мїръ, въ чловецѣхъ блгволенїе. **Трижды.**

Гдн, оустнѣ моѣ ѡвѣрзешн, и оустѣ моѣ возвѣстатъ хвалъ твою. **Дважды.**

Псаломъ ѿ.

Гдн, что еа оумножиша стѣжающїи мнѣ; мнози востають на мѣ, мнози глаголютъ дшн моѣи: нѣсть спїна емъ въ бжѣ егѡ. ты же, гдн, застѣпникъ моѣ еси, слава моа, и возносѣи глѣбъ мою. глѣбомъ моимъ ко гдѣ воззвахъ, и оуслыша мѣ ѡ горы стѣиа своѣа. азъ оуспѣхъ, и спѣхъ, востахъ, гакъ гдѣ застѣпнтъ мѣ. не оубоѣса ѡ тѣмъ людѣи, ѡкрестъ нападѡущихъ на мѣ. воскрїни, гдн, спси мѣ, бже моѣ: гакъ ты поразила еси всѣ враждующыа мнѣ вде, збѣы грѣшникѡвъ сокрѣшила еси. гднѣ есть спїте, и на людехъ твоихъ блгвѣнїе твоѣ.

Азъ оуспѣхъ и спѣхъ, востахъ, гакъ гдѣ застѣпнтъ мѣ.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гњевом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гњева Твога, нема мира у костима мојим од лица грехова мојих. Јер безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, од лица безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме; злостављан бих и унижен веома, риках од уздисања срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не скри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говорише погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; и бејех као човек који не чује, и који у устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и у спотицању ногу мојих бише нада мном велеречиви. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и бринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за добротом. Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога. (И опет) Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби јутрењујем. ожедне Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота (многих); уста моја похваљиваће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као од сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости хвалиће (Те) уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; сићи ће у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер се затворише уста оних који говоре неправду.

(И опет)

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се.

Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Псаломъ ѿз.

Гдѣ, да не ѿроутію твоёю ѡблчѣши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ наклѣбѣши мене. ѿкъ стрѣлы твоѣ ѡуноша во мнѣ, ѿ оутвердѣхъ єси на мнѣ рѣкѣ твоѣ. нѣсть ѿщелѣніа въ плоти моєй ѡ лица гнѣва твоегѡ, нѣсть мира въ костѣхъ моихъ, ѡ лица грѣхъ моихъ. ѿкъ беззаконїа моѣ превзыдоша главоу мою, ѿкъ бремя тяжкое ѡтаготѣша на мнѣ. возмердѣша ѿ согниша раны моѣ ѡ лица бездѣлїа моего. пострадахъ ѿ слабости до конца, весь день свѣтѣхъ хождахъ. ѿкъ лѣдѣа моѣ наполниша порогѣи, ѿ нѣсть ѿщелѣніа въ плоти моєй. ѡслобленъ быхъ, ѿ смрихѣа до сѣла: рыкахъ ѡ въздыханїа сердца моего. гдѣ, предъ тобою все желанїе моє, ѿ въздыханїе моє ѡ тебе не оутѣиша. сердце моє сматѣа, ѡстави мѣ сила моѣ, ѿ свѣтъ оубо моєю, ѿ тоу нѣсть со мною. дрѣзи мои ѿскрени мои, прѣамъ мнѣ прелѣжншаа ѿ стѣа. ѿ блжнїи мои ѡдалече мене стѣа, ѿ нждахѣа ѿщѣпїи дѣшѣа мою, ѿ щѣпїи слаа мнѣ, глаголахъ ѿсѣтнаа, ѿ льстївнымъ весь день подчѣхѣа. ѿз же ѿкъ глѣхъ не слышѣхъ, ѿ ѿкъ нѣмъ не ѡверзѣа ѿ оутѣа своихъ. ѿ быхъ ѿкъ человекъ не слышѣа, ѿ не ѿмѣи во оутѣхъ своихъ ѡблчѣніа. ѿкъ на тѣа гдѣ, оуповахъ, ты оуслышиши гдѣ бже мой. ѿкъ рѣхъ: да не когда порадѣютъ мѣ а врази мои, ѿ вегда подвижатсѣа ногамъ моимъ, на мѣа велерѣчеваша. ѿкъ ѿз на раны готѡвъ, ѿ болѣзнь моѣа предъ мною єсть вынѣ. ѿкъ беззаконїе моє ѿз возвѣщѣ, ѿ попеѣа ѡ грѣсѣа моѣмъ. врази же мои жнѣтѣ, ѿ оукрѣпншаа пѣче мене, ѿ оумножншаа ненавїдѣпїи мѣа безъ прѣады. воздѣпїи мѣа слаа возъ блгаа, ѡболгѣхъ мѣа, занѣ гонахъ блгостїю. не ѡстави мене, гдѣ бже мой, не ѡстѣпїи ѡ мене. вонми въ помоць мою, гдѣ спсѣніа моего. не ѡстави мене, гдѣ бже мой, не ѡстѣпїи ѡ мене. вонми въ помоць мою, гдѣ спсѣніа моего.

Псаломъ ѿв.

Бже бже мой, къ тебе оутрению: возжада тебе дѣшѣа моѣа, коль множенцею тебе плоть моѣа, въ земли пѣтѣ, ѿ непроходнѣ, ѿ безводнѣ. тѣкъ во стѣмъ ѡблчѣа тебе, вїдѣти силѣа твоѣа ѿ славоу твоѣа. ѿкъ лѣши мїлостъ твоѣа пѣче живѡтѣ, оустнѣа мои похвалитѣа тѣа. тѣкъ блгословлю тѣа въ животѣа моѣмъ, ѡ ѿмени твоѣмъ воздѣжѣ рѣцѣа мои. ѿкъ ѡ тѣа ѿ мѣсти да ѿсполнитсѣа дѣшѣа моѣа, ѿ оустнѣама радѡсти вохвалѣтѣа тѣа оустѣа моѣа. ѿще помнѣхъ тѣа на постѣи моєй, на оутренихъ подчѣхѣа въ тѣа. ѿкъ былъ єси помощникъ мой, ѿ въ кровѣа крнѣа твоѣю возрадѣа. прильпѣ дѣшѣа моѣа по тебе, мене же прїѣтѣа деснїца твоѣа. тїи же все ѿскаша дѣшѣа мою, внїдѣтѣа въ пренїдѣнаа земли: предадѣтсѣа въ рѣкнѣа ордѣїа, чѣсти лїсовымъ бѣдѣтѣа. царѣ же возвеселїтсѣа ѡ бѣтѣ, похвалитсѣа всѣкъ кленїиша ѿмъ: ѿкъ заградншаа оустѣа глаголющихъ неправѣнаа.

На оутренихъ подчѣхѣа въ тѣа, ѿкъ былъ єси помощникъ мой, ѿ въ кровѣа крнѣа твоѣю возрадѣа.

Прильпѣ дѣшѣа моѣа по тебе, мене же прїѣтѣа деснїца твоѣа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
 Алилуја, алилуја, алилуја. Слава Теби, Боже. (Трипут, прекрстимо се, без поклона)
 Господе, помилуј. (Трипут)
 Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 87.

Господе, Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као смртно рањени што леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; предан бих, и не излажах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва; виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? или ће (их) лекари васкрснути, па ће се исповедати Теби? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? И ја к Теби, Господе, завах, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш лице Твоје од мене? Сиромах сам ја и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, устрашења Твоја потресоше ме, опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће (моје).

(И опет)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом.
 Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

Псалам 102.

Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови душо моја Господа, и не заборављај сва уздарја Његова. Који очишћује сва безакоња твоја, и исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и суд свима онеправдованима. Казао је путеве Своје Мојсију, синовима Израиљевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и много милостив. Неће се до краја гњевити, нити ће до века срдити се. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер по висини неба од земље, утврдио је Господ милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко исток од запада, удаљио је од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава, дани његови, као

Слава Ѡцѣ и сѣи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.
 Ѧллнаѣіа, Ѧллнаѣіа, Ѧллнаѣіа, слава тебѣ бже. **Трѣжды, безъ поклѡнѡвъ.**
 Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**
 Слава Ѡцѣ и сѣи и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.

Ѳаломъ ѡз.

Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во дни воззвахъ, и въ ноци предъ тобою: да внидетъ предъ тѣ мѣтва моа, приклонѣи оухо твоѣ къ молѣнію моему, ѡакъ испѡлненъ сѡлзъ душа моа, и живѡтъ мои ѡдѣ приближиса. привѣненъ быхъ съ низходѡщими въ рѡвъ, быхъ ѡакъ челоѡкъ безъ поѡмощи, въ мѣртѡвѡхъ свобѡдѣ: ѡакъ ѡзвенѣи спѡщѣи во грѡбѣ, ѡхже не помнѣлъ сѣи ктому, и тѣи ѡ рѡкѣ твоѣ ѡрнѡвѣни быша. положѣша мѣ въ рѡвѣ прѣиспѡднѣмъ, въ тѣмныхъ и сѣни смѣртнѣи. на мнѣ оутвердѣса ѡрѡсть твоа, и всѣ болны твоа навѣлз сѣи на мѣ. оудѡлнлз сѣи знѡемыхъ моихъ ѡ менѣ, положѣша мѣ мѣрзѡсть себѣ, прѣданъ быхъ, и не ѡхѡждѡхъ. Очи мои ѡзнемѡгѡтъ ѡ нищѣты, воззвахъ къ тебѣ гдѣ, всѣхъ дѣнь: воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ мои. сѣдѡ мѣртѡвыми творѣши чѡдѣса; ѡли брѡчевѣ воскресѡтъ и ѡспѡѡдѡтъ тебѣ; сѣдѡ повѣстѣ кто во грѡбѣ мнѡлѡсть твою, и ѡстнѣ твою въ погнѣбѣи; сѣдѡ познѡна вѡдѡтъ въ тѣмѣ чѡдѣса твоа, и прѡвѣда твоа въ землѣ забѣннѣи; и ѡзъ къ тебѣ гдѣ, воззвахъ, и оутрѡ мѣтва моа прѣдварѣтъ тѣ. вскѡю гдѣ, ѡрѣши душа мою; ѡвращѡеши лицѣ твоѣ ѡ менѣ; Нищъ сѣмъ ѡзъ, и въ трдѣхъ ѡ ѡнѡсти моеа, вознѣсъ же са, смнрѣхса, и ѡзнемѡгѡхъ. на мнѣ прѣдѡша гнѣви твою, оутрѡшсѣнѡ твоа возмѡтнѣша мѣ. ѡбыдѡша мѣ ѡакъ водѡ всѣхъ дѣнь. ѡдержѡша мѣ вкѡпѣ. оудѡлнлз сѣи ѡ менѣ дрѡга и ѡскрѣннаго, и знѡемыхъ моихъ ѡ страстѣи.

Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во дни воззвахъ, и въ ноци предъ тобою.

Да внидетъ предъ тѣ мѣтва моа, приклонѣи оухо твоѣ къ молѣнію моему.

Ѳаломъ ѡв.

Блгѡсловѣи душа моа гдѣ и всѣ вѣтрѣннаа моа ѡма стѡѡ сѣгѡ. блгѡсловѣи душа моа гдѣ, и не забывѡи всѣхъ воздѡнѣи сѣгѡ: ѡчищѡющаго всѣ беззакѡнѣа твоа, ѡцѣлѡющаго всѣ недѡги твоа; ѡзбавлѡющаго ѡ ѡстѣнѣа живѡтъ твоѣ, вѣнчѡющаго тѣ мѣтѣи и щѣдрѡтамн: ѡполнѡющаго во блгнѣхъ желѡнѣе твоѡ: ѡвѡвѣтѣса ѡакъ ѡрѡ ѡнѡсть твоа. творѡи мѣтѣи гдѣ, и сѡдѡбѣ всѣмъ ѡвѣднѡмымъ. сѡзѡдѡ пѡтнѣ своа мѡѡсѣѡвн, сыновѡмъ ѡнѣсѡвымъ хѡтѣнѣа своа. щѣдръ и мѣтѣвъ гдѣ, долготѣрпѣлнѡвъ и мнѡгомѣтѣвъ. не до концѡ прѡгнѣѡлетѣса, ниже въ вѣкѣ враждѡетѣ. не по беззакѡнѣемъ нѡшымъ сѡтворѣлз сѣтъ нѡмъ, ниже по грѣхѡмъ нѡшымъ воздѡлз сѣтъ нѡмъ. ѡакъ по высѡтѣ нѣнѣи ѡ землѣ, оутвердѣлз сѣтъ гдѣ мѣтъ свою на боѡщнхса сѣгѡ. сѣлнѡ ѡстѡѡтъ вѡстѡцы ѡ зѡпадъ, оудѡлнлз сѣтъ ѡ нѡсъ беззакѡнѣа нѡша. ѡкоже щѣдрнѣтъ ѡтѣцъ сыны, оущѣдрн гдѣ боѡщнхса сѣгѡ. ѡакъ тѡи познѡ сѡздѡнѣе нѡше, помнѣи, ѡакъ

цвет пољски, тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његових да их извршују. Господ је на небу припремио престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.

На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Каж ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, алилуја, алилуја. Слава Теби, Боже. (Трипут)

Велика јектенија

Бакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

переть ѣсмы. челоуѣкъ, ѣкѡ трава днѣ ѣгѡ, ѣкѡ цвѣтъ еельный, таѣкѡ ѡцвѣтѣтъ: ѣкѡ дѡхъ проуде въ нѣмъ, и не бѡдетъ, и не познѣтъ ктомѡ мѣста своегѡ. мѣтъ же гдѣна ѡ вѣка и до вѣка на боушнхѣа ѣгѡ, и правда ѣгѡ на сынѣхъ сынѡвъ, хранѣшнхъ завѣтъ ѣгѡ, и помнѣшнхъ заповѣдн ѣгѡ, творити ѡ. гдѣ на нѣсн оугодѡба прѣтолъ еѡн, и црѣтво ѣгѡ вѣмн ѡбладѣтъ. бѣгословнѣте гдѣа всн ѡггн ѣгѡ, снльнн крѣпостю, творѣшн слово ѣгѡ, оуслышати гласъ словесъ ѣгѡ. бѣгословнѣте гдѣа всн снлы ѣгѡ, слгн ѣгѡ, творѣшн волю ѣгѡ. бѣгословнѣте гдѣа всн дѣла ѣгѡ. на всѣкомъ мѣстѣ вѣчествѣа ѣгѡ, бѣгословнѣ дѡшѣ моѡ гдѣа.

На всѣкомъ мѣстѣ вѣчествѣа ѣгѡ, бѣгословнѣ дѡшѣ моѡ гдѣа.

Шаломъ рѣв.

Гдѣн, оуслышн мѣтвѡ моѡ, видшн молѣнѣ моѣ во истинѣ твоѣй, оуслышн мѡа въ правдѣ твоѣй: и не видн въ сѡдъ съ рабѡмъ твоимъ, ѣкѡ не ѡправднѣа прѣдъ тобѡу всѣкъ жнвнй. ѣкѡ погна врагъ дѡшѡ моѡ, смнрнлъ ѣсть въ зѣмлю жнвѡтъ моѡ: посаднлъ мѡа ѣсть въ тѣмныхъ, ѣкѡ мѣртвѣа вѣка. и оуны во мнѣ дѡхъ моѡ, во мнѣ сматѣа еердце моѣ. помнѡдхъ днн дрѣвнѣа, поучнѣа во всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣннхъ рѡкѡ твоѣю поучѣаа. воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ моѡ, дѡшѡ моѡ ѣкѡ зѣмля безбѡднаа тебѣ. скорѡ оуслышн мѡа гдѣн, ичезѣ дѡхъ моѡ: не ѡвратн лнцѡа твоегѡ ѡ менѣ, и оуподѡблѡаа ннзходѣшымъ въ рѡвъ. слышанѡ сотворн мнѣ заѡтра мѣтъ твоѡ, ѣкѡ на тѡа оупѡвѣхъ. екажн мнѣ гдѣн, пѡтъ, вѡньже пойдѡ, ѣкѡ къ тебѣ взѡхъ дѡшѡ моѡ. и змнѣ ма ѡ врагъ моихъ, гдѣн, къ тебѣ прнѣгѡхъ, наѡчн ма творити волю твоѡ, ѣкѡ ты ѣсн бѣгъ моѡ. дѡхъ твоѡ бѣгн настѡвнтъ мѡа на зѣмлю правѡ. и мене твоегѡ радн гдѣн, жнвншн мѡа, правдою твоѣю и зведѣшн ѡ печѡлн дѡшѡ моѡ: и мѣтн твоѣю поѡтребншн врагн моѡ, и погубншн всн стѡжѡющѣа дѡшн моѣй, ѣкѡ ѡзъ рабъ твоѡ ѣсмы.

Оуслышн мѡа гдѣн, въ правдѣ твоѣй, и не видн въ сѡдъ съ рабѡмъ твоимъ.

Оуслышн мѡа гдѣн, въ правдѣ твоѣй, и не видн въ сѡдъ съ рабѡмъ твоимъ.

Дѡхъ твоѡ бѣгн настѡвнтъ мѡа на зѣмлю правѡ.

Слава оуцѡу и снѡу и стѡмѡу дѡхѡу, и нынѣ и прнснѡу и во вѣкн вѣкѡвъ. ѡмннѡ.

Ѧллнаѡнѣа, ѡллнаѡнѣа, ѡллнаѡнѣа, слава тебѣ бѣже. **Трнжды.**

Таже ѣктенѣа великаа.

Дѣаконъ: Мнромъ гдѡ помѡлнмѣа.

Дѣкъ: Гдѣн, помнѡнѣа.

Дѣаконъ: ѡ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасѣнн дѡшъ нашнхъ, гдѡ помѡлнмѣа.

Дѣкъ: Гдѣн, помнѡнѣа.

- Ђакон:** За мир свега света, за непоколебивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.
- Појци:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За свјатјејшег патријарха **(име)** и преосвештеног епископа нашега **(име)**, за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За овај град **(или: за ово село; или: за свету обитељ ову)**, за сваки град, крај и оне који са вером бораве у њима, Господу се помолимо.
- Појци:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и тескобе, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.
- Појци:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
- Народ:** Теби, Господе.
- Свештеник:**
- Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.
- Народ:** Амин.

Свештеник **(поје трипут):** Алилуја. **8. глас**

Діаконы: Ѡ мѣрѣ вєгѡ мѣра, елгогтоаннѣи стѣхъ ежѣихъ црквѣи, и соедннѣи вѣхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Діаконы: Ѡ стѣмъ храмѣ сѣмъ, и еъ вѣрою, елгоговѣнѣемъ и страхомъ ежѣимъ вхѡдѣицнхъ вѡнъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Діаконы: Ѡ великомъ господнѣи и оцѣи нашемъ, свѣтѣишемъ патрїархѣ **нѣмѣ**, и ѡ господнѣи нашемъ превѣвѣннѣишемъ епѣкѣ [нѣ архїеѣкѣ, нѣ мнѣрополѣтѣ] **нѣмѣ**, чѣстнѣмъ превѣвѣтерствѣ, во хрѣтѣ дїакоствѣ, ѡ вѣемъ прнчѣтѣи и лѡдѣхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Діаконы: Ѡ богохраннѣи странѣи нашей, властвѣхъ и вѡнствѣи еѡ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Діаконы: Ѡ градѣ сѣмъ [нѣ ѡ вѣи сѣи, нѣ ѡ стѣи обнѣтѣи сѣи], вѣакомъ градѣ, странѣи, и вѣрою жнѣвѣицнхъ вѣ нѣхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Діаконы: Ѡ елгорствѡреннѣи вѡздѣхѡвъ, ѡ нѣобнѣи плодѡвъ земнѣхъ, и вѣременѣхъ мѣрнѣхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Діаконы: Ѡ плѣвѡицнхъ, пѣтѣшѣствѡицнхъ, недѣвѡицнхъ, стѣраждѡицнхъ, плѣнѣннѣхъ, и ѡ спасѣннѣи нѣхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Діаконы: Ѡ нѣбѣвнѣи нѣмъ ѡ вѣакиѡ скорѣи, гнѣвѣи и нѣжды, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Діаконы: Застѣпнѣ, спаснѣ, помнлѣи и сохраннѣи нѣсъ, ежѣ, твоѣю елгодѣтїю.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Діаконы: Прѣстѣю, прѣчѣтѣю, прѣелголѡвѣннѣю, слѣвнѣю влѣцѣи нашѣи вѣѣи и прнснодѣл мѣрїю, со вѣѣмн стѣимн помнѣвѣше, сѣмн сѣбѣ, и дрѣгъ дрѣга, и вѣсѣ жнѣвѡтѣи нашѣи хрѣтѣи бѣѣи прѣдѣднѣмъ.

Анѣ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашенїе:

Гдѣ подобѣтѣи тебѣ вѣакаѡ слѣва, чѣстѣи, и поклонѣнїе, оцѣи и снѣи и стѡмѣи дѣѣи, нынѣи и прнснѡи и во вѣки вѣкѡвъ.

Анѣ: Амнѣи.

И ѡбѣи поѣмъ Амнѣи, на глѣсѣи нѣ, вѣелглѣснѡ, и со сладкѡпѣнѣемъ:

Амнѣи, амнѣи, амнѣи.

- Стих 1:** Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су заповести Твоје светлост на земљи.
- Стих 2:** Правди се научите, житељи земље.
- Стих 3:** Завист ће обузети народ невоспитан.
- Стих 4:** Дометни им зла, Господе, дометни зла славнима земље.

Тропар: 8. глас

Када се славни Ученици за време вечере умивањем просвећиваху, тада се безбожни Јуда, болујући од среброљубља, помрачиваше, и Тебе, праведнога Судију предаде неправедним судијама. Љубитељу новца, погледај онога који се због тога обесио; бежи, од ненасите душе, која се дрзнула да тако поступи са Учитељем. Према свима добри Господе, слава Теби.

Мала јектенија

- Ђакон:** Опет и опет у миру Господу се помолимо.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.
- Народ:** Господе, помилуј.
- Ђакон:** Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
- Народ:** Теби, Господе.
- Свештеник:**
- Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.
- Народ:** Амин.

Еванђеље

- Ђакон:** И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.
- Појци:** Господе, помилуј. (Трипут)
- Ђакон:** Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.
- Свештеник:** Мир свима.
- Народ:** И духу твоме.
- Свештеник:** Читање светог Еванђеља од Јована.
- Народ:** Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.
- Ђакон:** Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље:
ПРВО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 13:31 - 18:1)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

- Стѣхъ а:** ѿ нощи оутренюетъ дѣхъ мой къ тебѣ бже: зане свѣтъ повелѣнїа твоа на земли.
- Стѣхъ б:** Проведѣ нащителъ жнедѣи на земли.
- Стѣхъ г:** Завестъ прїиметъ люди ненаказанныа.
- Стѣхъ д:** Приложн имъ сла гдн, приложн сла славному земли.

И тропарь, гласъ и, трїжды, коню и со сладкопѣнїемъ:

Вгда славному оутнцы на оумовенїи вечерн проевѣщахъсѧ, тогда іѡда словестивый серебрюбїемъ недоговавъ ѡмрачашесѧ, и беззаконнымъ сдѣанъ тебѣ праведнаго сдѣю предаѣтъ. вїждь имѣнїи рачителю, сїхъ ради оудавленїе оупотребївша! бѣжн насытыа дѣши, оучителю такъваа дерзнувша: иже ѡ всѣхъ блгїи, гдн слава тебѣ.

Таже ѡктенїа малѧ.

- Дїаконъ:** Паки и паки миромъ гдѣ помолнмѧ.
- Лїкъ:** Гдн, помнѣи.
- Дїаконъ:** Застѣпн, спасн, помнѣи и сохрани насъ, бже, твоєю блгодѣтїю.
- Лїкъ:** Гдн, помнѣи.
- Дїаконъ:** Престѣю, престѣю, преблгословеннѣю, славеннѣю влцѣ нашѣ бѣѣ и принодѣѣ мрїю, со всѣми стѣими поманѣвше, самн себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и весь животъ нашъ хртѣ бѣѣ предадїмъ.
- Лїкъ:** Тебѣ, гдн.

Возглашѣетъ сщєнникъ:

Глѣ твоа держава, и твоѣ ѡстѣ црѣтво, и сила, и слава, ѡца, и сна, и стѣгѣ дха, нынѣ и прїсн, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лїкъ: Амѣнъ.

И даѣтѣ свѣщы братїи ѡ ѡкклицїарха.

И поемъ возглашѣетъ дїаконъ: И ѡ сподобитисѧ намъ слышанїю стѣгѣ ѡвїа гда бга молнмъ.

- Лїкъ:** Гдн помнѣи, **трїжды.**
- Дїаконъ:** Премдрость, прѣстн оуслышнмъ стѣгѣ ѡвїа.
- И сщєнникъ:** Миръ всѣмъ.
- Лїкъ:** И дхѣ твоємѣ.
- Сщєнникъ:** ѿ іѡанна стѣгѣ ѡвїа чтенїе. [Зачало мѣ.]
- Лїкъ:** Слава стѣгѣмъ твоимъ, гдн.
- Дїаконъ:** Конмемъ.

И чтѣтъ первое ѡвїе, завѣта стѣхъ стѣгѣн.

Лїкъ: Слава долготерпѣнїю твоємѣ гдн.

1. Антифон, 8. глас

Кнезови народни сабраше се на Господа, и на Христа његова.

Реч законпреступну поставише на ме, Господе. Господе, не остави мене.

Осећања наша чиста изнесимо пред Христа, и као пријатељи његови душе наше положимо њега ради, и животним бригаама не гушимо себе као Јуда, но у одајама нашим завапимо: Оче наш, који си на небесима, од нечастивога избави нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Родила си као Дјева не познавши мужа, и Дјева си остала као Мати безбрачна, Богородице Марија; Христа Бога нашега моли, да се спасемо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

2. Антифон, 6. глас

Отрча Јуда говорећи безаконим књижевницима. Шта ћете ми дати, и ја ћу вам Њега предати? А међу онима који се договараху, сам Си стајао невидљиво саглашавајући се. Срцезналче, поштеди душе наше.

Милошћу Богу послужимо, као Марија на вечери, и среброљубља не стичимо, као Јуда, да увек са Христом Богом будемо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Онога кога си неизрециво родила Дјево, непрестано као Човекољупца не престај моли, да од опасности спасе, оне који Теби прибегавају.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

3. Антифон, 2. глас

Због Лазаревог васкрсења, Господе, деца Јеврејска клицаху Ти Осана, Човекољупче, а Јуда безакони не хтеде да разуме.

На вечери твојој, Господе, Ти си предсказао Твојим ученицима: 'један од вас издаће ме', а Јуда безакони не хтеде да разуме.

Јовану који упита: Господе, ко је тај који ће Те издати? Тога си хлебом показао, а Јуда безакони не хтеде да разуме.

За тридесет сребрника Господе, и због целива лажног, тражаху Јудејци да Те убију, а безакони Јуда не хтеде да разуме.

На умивању твоме, Христе Боже, ученицима твојим саветовао си: овако чините, као што видите, а безакони Јуда не хтеде да разуме.

И ѿбѣе поэмъ антѣфѡны, повторающе всѣ тропарѣ.

Антѣфѡнъ ѿ. Гласъ ѿ:

Кнѣзи людемъ собращася на гдѣ, и на хрѣтѣ ѡгѡ.

Слово законопрестѣпное возложѣша на мѧ, гдѣ гдѣ, не ѡстѣвѣ мене.

Чувствѣи нѧша чѣста хрѣтѡви представимъ, и ѿакѡ дрѣзи ѡгѡ, дѡшы нѧша пожремъ ѡгѡ радѣ, и не попечѣнемъ житѣйскимъ согнетѣемъ ѿакѡ ѡда, но въ клѣтѣхъ нѧшихъ возопѣемъ: Оѣе нѧшъ, иже на нѣсѣхъ, ѡ лѣкабавѡ ижебѣвѣ нѧсѣ.

Слава, **ѡторѡдиченъ:**

Дѣа родилѧ ѡсѣ неискѡсобрѣнна, и дѣа пребывѧ ѡсѣ мѣти безневѣстна, бѣе мѡіе: хрѣтѣ бѣа нѧшего молѣ спѣсѣнѣ нѧмъ.

И нынѣ, **тѡіеже.**

Антѣфѡнъ ѡ.

Гласъ ѡ: Течѣ глагола ѡда беззакѡннымъ книжникомъ: что мнѣ хѡщете дѣти, и ѡзъ вѧмъ предѧмъ ѡгѡ; средѣ же совѣщавѡущихъ сѧмъ стоѡмъ ѡсѣ невѣдѣмъ совѣщавѣемъ: сердцебѣдѣ, пощадѣ дѡшы нѧша.

Мѣтѣю бѡви послѣжимъ, ѿкоже мѡіа на вѣчерѣ, и не стѡжимъ сребролюбѣа, ѿакѡ ѡда: да вѣгда со хрѣтѡмъ бѡмъ бѡдемъ.

Слава, **ѡторѡдиченъ:**

Ѣгѡже родилѧ ѡсѣ дѣо незречѣннѡ, вѣнѡ ѿакѡ члѣвѣколѡбѣца не престѡи молѡци, да ѡ бѣдѣ спѣсѣтъ всѣ къ тебѣ прѣбѣгѡущыа.

И нынѣ, **тѡіеже.**

Антѣфѡнъ ѡ.

Гласъ ѡ: Лѡзарѣва радѣ востѡнѣа гдѣ, ѡіанна тебѣ звѡхѡ дѣти ѡврѣйскѣа члѣвѣколѡбѣце. беззакѡнный же ѡда не вѡхотѣ разѡмѣти.

На вѣчерѣ твоѣй хрѣтѣ бѣе, ѡѣтникомъ твоимъ предглаголамъ ѡсѣ: ѡдѣнъ ѡ вѡсѣ предѡстъ мѧ. беззакѡнный же ѡда не вѡхотѣ разѡмѣти.

Іѡаннѡ вопросѣвшѡ: гдѣ, предѡи тѡ ктѡ ѡсѣтъ; того хлѣбомъ показѡмъ ѡсѣ. беззакѡнный же ѡда не вѡхотѣ разѡмѣти.

На трѣдесѡтихъ сребреницѣхъ гдѣ, и на лѡезѡнѣи льстѣивомъ, искѡхѡ ѡдѣе ѡвѣти тѡ. беззакѡнный же ѡда не вѡхотѣ разѡмѣти.

На ѡумовѣнѣи твоѡмъ хрѣтѣ бѣе, ѡѣтникомъ твоимъ повелѣлъ ѡсѣ: сѣце творѣте, ѿкоже вѣдѣте. беззакѡнный же ѡда не вѡхотѣ разѡмѣти.

Бдите и молите се, да не паднете у искушење, ученицима твојим говорио си, Боже наш, а безакони Јуда не хтеде да разуме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Спаси од опасности слуге твоје, Богородице, јер сви после Бога Теби прибегавамо као неразрушивој тврђави и заступници.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сједален, 7. глас

На вечери ученике хранећи, и разлог издаје знајући, Јуду си на њој изобличио, неисправљивост дакле његову познајући; хтевши да сви разумеју, да си се драговољно предао, да свет отмеш од туђинца. Дуготрпељиви, слава Теби.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ДРУГО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 18:1-28)**

Бдите и молитесь, да не внидете во напасть, оучникомъ твоимъ хрѣте бже нашъ глаголамъ сн. беззаконный же иуда не восхотѣ разумѣти.

Слава, еѣорѣдиченъ:

Спсн ѿ бѣдъ рабы твоѧ бже, ѧкѡ всн по бже къ тебѣ прибѣгаемъ, ѧкѡ нерѣшимѣи стѣнѣ и предстательствѣ.

И нынѣ, тоѣже.

Таже эктениа мала.

Діаконъ: Пакн и пакн миромъ гдѣ помолнмса.

Анкъ: Гдн, помнлди.

Діаконъ: Заступн, спсн, помнлди и сохрани насъ, бже, твоєю блгодатю.

Анкъ: Гдн, помнлди.

Діаконъ: Престѣю, пречтѣю, преблгословеннѣю, славенѣю влчцѣ нашѣ бже и принодѣю мрїю, со всѣми стѣими помандѣше, самн себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и весь живѣтъ нашъ хрѣтѣ бже предадимъ.

Анкъ: Тебѣ, гдн.

Возглашаетъ еѣенникъ:

ѧкѡ твоѧ держава, и твоѣ естѣ црѣтво, и сила, и слава, оца, и сна, и стѣгѡ дха, нынѣ и приснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Анкъ: Амннь.

Сѣдаленъ, гласъ 3:

На вечерн оучникн питѧ, и притвореніе преданіѧ вѣдн, на ней иудѣ ѡблчнлз сн, несправленна оубѡ сегѡ вѣдн: познати же всѣмъ хотѧ, ѧкѡ волею предалса сн, да мнръ нехнчнши ѿ чждагѡ: долготерпѣливѣ слава тебѣ.

И даются свѣщы братѣи ѿ еѣклиарха.

И посѣмъ возглашаетъ діаконъ: И ѡ сподобитиса намъ слышанію стѣгѡ еѣлїѧ гдѧ еѣа молнмъ.

Анкъ: Гдн помнлди, трнжды.

Діаконъ: Премдростъ, прѣстн оуслышнмъ стѣгѡ еѣлїѧ.

И еѣенникъ: Миръ всѣмъ.

Анкъ: И дховн твоємѣ.

Еѣенникъ: Ѿ іѡанна стѣгѡ еѣлїѧ чтеніе. [Зачало мѣ.]

Анкъ: Слава стѣгѣмъ твоимъ, гдн.

Діаконъ: Рѡнмемъ.

И чтѣтъ еѣлїе, заѣта стѣхъ стѣгѣн.

Народ: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

4. Антифон, 5. глас

Данас Јуда оставља Учитеља и прихвата ђавола, ослепљује се страшћу среброљубља, и отпада од светлости, помрачени. Јер како могаше гледати, продавши светилник за тридесет сребреника? Но нама засија Пострадали за свет. К Њему завапимо: Ти који си пострадао и састрадаваш са људима, Господе слава Теби.

Данас се Јуда прављаше побожан, и постаје стран благодати; бивши ученик, постаје издајник; у обичном целиву лукавство скрива, и владичиној љубави претпоставља неразумно тридесет сребреника, поставши вођа безаконим већу. А ми имајући спасење Христа, Њега прославимо.

1. глас

Братољубље стекнимо, као браћа у Христу, а не нељубазност према ближњим нашим, да не будемо осуђени као роб немилостиви, због новаца, и као Јуда раскајавши се, ништа не искористимо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Преславно о Теби, говораху свуда, да си зачала телом Творца свих, Богородице Марија, свеопевана и неискусомужна.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

5. Антифон, 6. глас

Ученик за Учитеља уговараше цену, и за тридесет сребрника продаде Господа, целивом лукавим предајући Њега, безаконцима на смрт.

Данас говораше Творац неба и земље својим ученицима: приближи се час, и стиже Јуда који ме издаје, да се нико не одрекне мене, видећи ме на крсту између два разбојника. Јер страдам као човек и спасавам као Човекољубац, оне који у мене верују.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Неизрециво зачевши у последње дане, и родивши Саздатеља свога, Дјево, спаси оне који Те величају.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

6. Антифон, 7. глас

Данас бденише Јуда, да би предао Господа, превечнога Спаситеља света, који је са пет хлебова нахранио мноштво. Данас се безаконик одриче Учитеља, ученик бивши Владику издаде; за сребро продаде онога који је маном наситио човека.

Лікз: Слава долготерпѣнію твоємѸ гдѣ.

По ѡвѣи же поэмз антѣфѡнз ѧ. Гласз Ѣ:

Днесь іѸда ѡставлѣетз оѹчѣтла, и прѣмлетз діавола, ѡслѣплѣетса страстію сребролюбїа, ѡпадаетз свѣта ѡмрачѣнный: кѣкѡ бо можѣше зрѣти, свѣтїло продавыи на тридесѣтихз сребреницѣхз; но нѣмз возейѡ страдавыи за мїрз. кз немѸже возопїимз: пострадавыи и сострадавыи человекѡмз, гдѣ слава тебѣ.

Днесь іѸда прѣтворѣетз бѣгѣстїе, и ѡчѸждѣетса дарованїа, сыи оѹченикз бывѣетз предѣтель: во ѡбычномз лобзанїи лѣстѣ покрывѣетз, и предпочтѣетз влѣнїа любвѣ, немысленнѡ работати сребролюбїю, настѣвникз бѣвз соборница беззаконнагѡ: мы же нмѸще спїенїе хрїта, того прославимз.

Гласз ѧ:

Братолубїе стѣжимз ѣкѡ во хрїтѣ братїа, а не немлѣтнвое ѡже кз ближнимз нѣшымз: да не ѣкѡ рѣвз ѡсѸднмса немїлостивый, пѣнѡзей радн, и ѣкѡ іѸда раскѣвшесѡ, ничтѡже пользѣмса.

Слава, бѣгѡродиченз:

Преславнаѡ ѡ тебѣ глаголашса вездѣ, ѣкѡ роднаѡ ѡсн плѡтїю всѣхз творца, бѣе мрїе, всепѣтлаѡ и нескѸсобрѣчнаѡ.

И нынѣ, тѡнже.

Антѣфѡнз Ѣ. Гласз Ѥ:

Оѹченикз оѹчѣтла соглашѣше цѣнѸ, и на тридесѣтихз сребреницѣхз продадѣ гдѣ, лобзанїемз льстївнымз предадѡ ѡгѡ беззаконникѡмз на смѣрть.

Днесь глаголаше зндѣтель нѣсѣ и землїи своимз оѹченикѡмз: прѣближнса члвчз, и прїспѣ іѸда предадѣ менѣ, да никтѡже ѡвѣржетса менѣ, вѣда мѣ на крїтѣ посредѣ двоѡ разѡнникѸ: страждѸ бо ѣкѡ члвчкз, и спїѸ ѣкѡ члвчѡколѡбеецз, вз мѣ вѣрѸющыѡ.

Слава, бѣгѡродиченз:

Незречѣннѡ вз послѣднѡмз зачѣншѡм, и рѡждшѡм создѣтелѡ твоегѡ, того молн спїстїсѡ дѸшѡмз нѣшымз.

И нынѣ, тѡнже.

Антѣфѡнз Ѥ. Гласз Ѧ:

Днесь бдѣтз іѸда предѣти гдѣ, превѣчнаго спїса мїра, ѣже ѡ патн хлѣбз насытившаго мнѡжѣстѡ. днесь беззаконный ѡметѣетса оѹчѣтла, оѹченикз бѣвз, влїкѸ предадѣ: сребрѡмз продадѣ, мѣнною насытившаго человекѡ.

Данас на крст Јудеји приковаше Господа, који је штапом расекао море, и провео их кроз пустињу. Данас копљем прободоше ребра његова, који је ранио Египат казнама њих ради, и жучем напојише, Онога који им је ману за храну пустио.

Господе, дошавши на страдање вољно, говорио си ученицима твојим: ако не могосте један час пробдети са мном, како обећасте да умрете за мене? Барем Јуду погледајте, како не спава, но труди се да ме преда безаконицима. Устаните, молите се, да се ко не одрекне мене, гледајући ме на крсту. Дуготрпељиви, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Радуј се Богородице, која си несместивог у небеса сместила у утробу твоју; радуј се Дјево, проповеди пророка, кроз коју нам засија Емануил; радуј се Мати Христа Бога. И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сједален, 7. глас

Који те разлог Јудо, учини издајником Спаса? Да ли те Он од друштва апостолског одлучи? Да ли те лиши дара исцељивања? Да ли са њима вечераше, а тебе од трпезе одгурну? Да ли осталих ноге умивши, твоје презре? О колика добра си заборавио! И твоје дакле неблагодарно показа се расположење, а његово неизмерно проповеда се дуготрпљење, и велика милост.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Днесь крѣтѣ пригвоздиша іудеѣ гдѣ, пресѣкшаго море жезломъ, и проведшаго ѿхъ въ пустыню. днесь копѣемъ рѣбра ѣгѣ проводѣша, ѿзвами раннвшаго ѿхъ ради ѣгѣпта: и желчю напоиша, мѣнѣ пицѣ ѿмъ ѡдождившаго.

Гдѣ, на стѣтѣ больнѣю пришедъ, вопѣамъ ѣи оутѣнкомъ твоимъ: ѡце и ѣдинагѣ члѣ не возмогѣте бѣтѣи со мною, какъ ѡбѣщѣстеса оумрѣти мене ради; поне іудѣ зрѣте, какъ не спѣтѣ, но тѣпѣтеса предѣти мѣ беззаконнымъ. востѣните, молѣтеса, да не ктѣ мене ѡвержетеса, зрѣ мене на крѣтѣ, долготерпѣливѣ слава тебѣ.

Слава, **ѣгорѣдиченъ:**

Радѣнѣсѣ бѣе, невѣстѣтѣмаго въ нѣвѣхъ вѣстѣтѣвшамъ во оутрѣбѣ твоѣи. радѣнѣсѣ дѣо, прѣрокъвъ проповѣданіе, ѣюже намъ возсѣа ѣмманѣилъ: радѣнѣсѣ мѣти хрѣта бѣа.

И нынѣ, **тѣоѣже.**

Тѣже ѣктеніа мѣлаа.

Дѣаконъ: Пѣки и пѣки мѣромъ гдѣ помѣнмеса.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣнѣи.

Дѣаконъ: Застѣпѣи, спасѣи, помѣнѣи и сохрани нѣсѣ, бѣже, твоѣю бѣгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣнѣи.

Дѣаконъ: Пресѣтѣю, пресѣтѣю, пресѣлѣгословѣннѣю, славною вѣтѣцѣ нашѣ бѣтѣ и принодѣтѣ мѣрѣю, со вѣтѣми стѣимѣи помѣнѣвшѣ, самѣи себѣ, и дрѣгѣ дрѣга, и вѣсѣ жнвѣтѣ нашѣ хрѣтѣ бѣтѣ предадѣмъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашѣтѣ ѣтѣнникъ:

Ѣакъ твоѣа держѣва, и твоѣ ѣстѣ црѣтво, и сѣла, и слава, ѡцѣа, и сѣа, и стѣагѣ дѣа, нынѣ и присѣнѣ, и во вѣки вѣкѣвъ.

Лѣкъ: Ѣмѣнѣ.

Ѣдѣленъ, глѣсѣ ѣ:

Кѣи тѣа ѡбразъ іудѣо, предѣтелѣ стѣсѣ содѣла, ѣдѣа ѡ лѣка тѣа ѡпѣлѣска разлѣчѣи, ѣдѣа дарѣванѣа иѣтѣленѣи лѣшѣи, ѣдѣа со ѡнѣми вѣчерѣвъ, тебѣ ѡ трапѣзы ѡрѣнѣ; ѣдѣа иныхъ нѣги оумѣвъ, твоѣ же презрѣтѣ; ѡ колѣкнхъ блѣгѣ непѣмѣтлѣвъ былѣ ѣи! и твоѣи оубѣо неблагѣдѣрнѣи ѡблѣчѣтѣа нрѣвъ, тогѣ же безмѣрноѣ проповѣдѣтѣса долготерпѣнѣе, и вѣлѣа мѣтѣ.

Слава, и нынѣ, **тѣоѣже.**

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље:

ТРЕЋЕ ЕВАНЂЕЉЕ (Матеј 26:57-75)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

7. Антифон, 8. глас

Безаконцима који су Те ухватили, трпећи, овако си говорио, Господе: Ако сте и ударили пастира, и расули дванаест оваца, ученике моје, могао сам призвати више од дванаест легеона анђела; но дуготрпим да се испуни што сам вам објавио преко пророка мојих, непознато и скривено; Господе, слава Теби.

Петар који се трипут одрекао, одмах је разумео што му је речено, него принесе Теби сузе покајања: Боже, очисти ме и спаси ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Као врата спасоносна, и рај угодан, и облак вечне светлости, постојећу свету Дјеву, певајмо сви, говорећи јој: Радуј се!

И сада и увек и у векове векова. Амин.

8. Антифон, 2. глас

Реците, безаконици, шта сте слушали од Спаса нашега? Нисам ли вам закон изложио и учења пророка? Како, дакле, помислите да Пилату предате, од Бога дошавшег Бога Логоса и избавитеља душа наших?

Да се разапне! викаху они који непрекидно уживаху твоје дарове, и мољаху да добију злочинца уместо добротвора, убице праведника. А Ти си, Христе, ћутао трпећи њихову суровост, хтевши да пострадаш и да спасеш нас, као Човекољубац.

И даётся свѣщѣи братѣи ѿ ексхеміарха.

И поемъ возглашаетъ діаконъ: И ѿ сподобитица намъ слышанію стѣгъ еѵліа гда бга мѡлнмъ.

Діаконъ: Гдн помнѣи, **трижды.**

Діаконъ: Премѣдрость, прѡсти оубышнмъ стѣгъ еѵліа.

И сщєнникъ: Миръ всѣмъ.

Діаконъ: И дхѡви твоемѹ.

Сщєнникъ: Ѡ іѡанна стѣгъ еѵліа чтєніє. [Зачало мѡ.]

Діаконъ: Слава стѣгемъ твоимъ, гдн.

Діаконъ: Рѡнмемъ.

И чтєтъ еѵліє г-е, завѣта стѣхъ стѣтєи.

Діаконъ: Слава долготерпѣнію твоемѹ гдн.

Антифѡнъ з. Гласъ и:

Ѣмшымъ тѡ беззакѡннымъ, претерпѣвѡмъ, сице вопіалъ еси гдн: ѡце и поразите пастыря, и расточите дванадєсѡть овецъ оубишнѡ моѡ, можѡхъ вѡщше, нежели дванадєсѡте легѡнѡвъ предѡбнѡи аггѡвъ. но долготерпи, да исполнитѡ, ѡже ѡвнѡхъ вѡмъ прѡрѡки моѡи, безвѣстнѡ и тѡинѡ: гдн слава тебѣ.

Трици ѡвергѡ пѣтръ, ѡбѣ речєнное емѹ разумѣ, но принесе къ тебѣ слєзы покаѡннѡ: бже, ѡчисти мѡ, и спи мѡ.

Слава, еѡродиченъ:

Ѣкѡ вратѡ спитѣльнаѡ, и рѡи красныи, и свѣта приносѡщнагѡ ѡблакъ, ѡщю стѡю дѡѹ, воспоимъ всѡ глагѡюще еи, еже радѡица.

И нынѣ, тѡиже.

Антифѡнъ и. Гласъ б:

Рците беззакѡнни, что слышасте ѿ спѡ нашегѡ; не законъ ли положи, и прѡрѡчѡсѡ оубишнѡ; кѡкѡ оубѡ помыслисте пѡлатѹ предѡти, ѡже ѿ бга бга слѡва, и нзбѡвнѡтелѡ дѡшъ нашнхъ;

Да распнетѡ, вопіахѹ твоихъ дарѡвѡннѡ приенѡ насладѡющнѡ, и слѡдѣѡ вѡвѣстѡ еѡгодѣтелѡ прошѡхѹ прѡити, прѡвннѡвѡ оубишнѡ: молчалъ же еси хрѣтѣ, терпѡ и хъ ѡрокѡствѡ, пострадаѡти хотѡ и спѡти насъ, ѡкѡ чѡвѣколѡбєцъ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Зато што немамо смелости због мноштва грехова наших, Ти, Богородице Дјево, моли од Тебе рођенога; јер је много моћна молитва Матере пред добротом Владике. Не превиди, пречиста, молбе грешника, јер је милостив, и моћан да спасе Онај који је изволео да пострада нас ради.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

9. Антифон, 3. глас

Поставише тридесет сребреника, цену процењенога, којег проценише неки од синова Израилевих. Бдите и молите се, да не уђете у искушење, јер је дух бодар, а тело слабо. Тога ради бдите.

Дадосе ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојише ме оцтом. А Ти, Господе, подигни ме, и ја ћу им узвратити.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Ми који смо од незнабожаца, певамо тебе, Богородице чиста, јер си родила Христа Бога нашега, Који је тобом ослободио људе од проклетства.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Сједален, 8. глас

Како Јуда, некада Твој ученик, планираше издају против Тебе! Вечеравши заједно лукаво, издајник и неправедник, отишавши рече свештеницима: Шта ћете ми дати, и ја ћу вам издати Онога, који је закон разорио и оскврњио суботу? Дуготрпељиви Господе, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Слава, **бѣгородиченъ:**

Ѣкѡ не ѣмамы дерзновѣнїа за премнѡгїа грѣхї наша, ты ѣже ѿ тебе рѡждашася, молїе бѣе дѣо: многѡ во мѡжетъ молѣнїе мѣрнее ко бл҃госердїю влѣкн. не прѣзри грѣшныхъ мольбы всѣѣтаѡ, ѣкѡ млѣтнхъ ѣсть, и спсѣти мѡгїи, ѣже и страдаѣти ѡ насъ и звѡлнхыи.

И нынѣ, **тѡѣже.**

Ѣнѣфѡнъ д. Гласъ г:

Востаѣнша тридесать сребреннхъ, цѣнѡ цѣненнагѡ, ѣгоже ѡцѣнїша ѿ сынѡвъ ии левыхъ. бдѣте и молїтеся, да не внїдете во искѡшенїе, дѡхъ оубѡ бѡдръ, плѡть же немощна: сегѡ радї бдѣте.

Даша въ снѣдъ моѡ желчь, и въ жаждѡ моѡ напоїша мѡ оцѣта: ты же гдѣ возстаѣн мѡ, и воздѡмъ ѣмъ.

Слава, **бѣгородиченъ:**

Ѣже ѿ ѡзыкъ, поѣмъ тѡ бѣе ѣтаѡ, ѣкѡ хрїста бѣа нашего роднїа ѣнї, ѿ клѡтвы челѡвѣкн тобѡю свобѡждашаго.

И нынѣ, **тѡѣже.**

Тѡже ѣктенїа малѡ.

Дїаконъ: Пѡки и пѡки мїромъ гдѡ помѡлнмѡ.

Дїакъ: Гдѣ, помнѡдї.

Дїаконъ: Застѡпнї, спснї, помнѡдї и сохрани насъ, бѣже, твоѡю бл҃годѡтїю.

Дїакъ: Гдѣ, помнѡдї.

Дїаконъ: Престѡю, прѣѣтѡю, прѣбл҃гословѣннѡю, слѡвнѡю влѣцѡ нашѡ бѣѡ и принодѡ мрїю, со всѣмн стѣимн помнѡвше, сѡмн себѡ, и дрѡгъ дрѡга, и вѣсь жнѡтѡ нашъ хрїстѡ бѣѡ предадїмъ.

Дїакъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашѡетъ сѣѣнникъ:

Ѣкѡ твоѡ держѡва, и твоѡ ѣсть црѣтво, и снѡ, и слѡва, оцѡ, и снѡ, и стѡгѡ дѡа, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ.

Дїакъ: Ѣмннѡ.

Сѣдѡленъ, гласъ и:

Кѡкѡ іѡда иногдѡ твоѡ оученикъ, предѡчительствѡ побѡишеся на тѡ, свѡчерѡ льстївнѡ, навѣтннкъ и неправѣднкъ, шѡдъ рѡчсѣѣннкѡмъ: что мн подаѣте, и предамъ вѡмъ оного, законъ разорнѡшаго, и ѡсквернѡшаго сѡбѡтѡ; долготерпѣлнѡе гдѣ, слѡва тебѣ.

Слава, и нынѣ, **тѡѣже.**

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ЧЕТВРТО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 18:28 - 19:16)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

10. Антифон, 6. глас

Онај који се оденуо светлошћу као хаљином, наг на суду стајаше, и по образу шамар примаше, од руку које је саздао. А безакони народ, на Крст прикова Господа славе. Тада се црквена завеса раздра, сунце помрче, не могавши да гледају Бога осрамоћена, од кога дрхти све и сва. Њему се поклонимо.

Ученик се одрече, а разбојник завапи: Помени ме, Господе, у Царству твоме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Умири свет Господе, Који си изволео да из Дјеве тело понесеш ради слугу, да сагласно славимо Тебе Човекољупче.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

11. Антифон, 6. глас

Уместо добара, која си учинио Христе, роду Јеврејскоме, на распеће Те осудише, појивши Те оцтом и жучи. Но, Господе, дај им, по делима њиховим, јер не разумеше твоје снисхођење.

Издаја не би довољна, Христе, синовима Јеврејским, него махаху главама својим, хулу и ругање Ти приносећи.

Но, дај им, Господе, по делима њиховим, јер узалудне ствари смишљаху против Тебе. Нити земља како се потресе, нити камење како се распаде, не уразумише Јевреје, нити црквена завеса, нити устајање мртвих. Но, дај им, Господе, по делима њиховим, јер узалудне ствари смишљаху против Тебе.

И даѡтца свѣщыи братїи ѿ ѡккансіарха.

И посеѡмъ возглаголетъ діаконъ: И ѡ сподобитца намъ слышанїю стѣгѡ ѡвїа гдѣ бѣа мѡлнмъ.

Діаконъ: Гдѣ помнѣнїи, **трижды.**

Діаконъ: Премудрость, прѡсти оубышнмъ стѣгѡ ѡвїа.

И сщєнникъ: Миръ всѣмъ.

Діаконъ: И дхѡви твоємъ.

Сщєнникъ: Ѡ іѡанна стѣгѡ ѡвїа чтєніе. [Зачало мѡ.]

Діаконъ: Слава стѣгѡмъ твоимъ, гдѣ.

Діаконъ: Рѡнмемъ.

И чтєтъ ѡвїе, завѣта стѣхъ стѣтєнїи.

Діаконъ: Слава долготерпѣнїю твоємъ гдѣ.

Антифѡнъ ѿ Гласъ ѡ:

Ѡдѣанса свѣтомъ ѡкѡ рїзѡю, нагъ на сдѣѣ стоаше, и въ лннѣѡ оударєніе прїаѣтъ ѡ рѡкъ, и хже создѣ: беззакѡннїи же людїе на крѣтѣ пригвоздїша гдѣ славы: тогда завѣса црѣковнаа раздрѣса, солнце помѣрче, не терпѣ зрѣѣти бѣа досаждаема, ѡгѡже трепѣцѡтъ вѣаѣскаа. томъ поклонїмса.

Оученїкъ ѡвѣржеса, разбѡнникъ возопї: поманї ма гдѣ, во црѣвїи твоємъ.

Слава, **бѣорѡднченъ:**

Оумнрѣ мїръ, ѡ дѣбы и звѡлнвыи гдѣ, плѡть носїти за рабы, да согласнѡ тебе славолюбнмъ члѣвѡколюбче.

И нынѣ, **тѡйже.**

Антифѡнъ ѿ Гласъ ѡ:

За влгѣа, ѡже сотворїлз ѡсн хрѣтє, рѡдѡ ѡврѣнїкомъ, распѣти тѣа ѡвдѣнїша, ѡцѣа и желчи напоївше тѣа, но даждь и мъ гдѣ, по дѣлѡмъ и хъ, ѡкѡ не разѡмѣша твоегѡ сннзхождєнїа.

Ѡ предѣлѣствѣ не добѡлнн бѣша хрѣтє, рѡдн ѡврѣнїстїн, но покнѣахѡ главами своїми, хѡдѡ и рѡганїе приносѣще: но даждь и мъ гдѣ, по дѣлѡмъ и хъ, ѡкѡ не разѡмѣша твоегѡ смѡтрєнїа.

Ннжє землѣа ѡкѡ потрѣсєса, ннжє кѣменїе ѡкѡ разсѣдєса, ѡврѣвѡз оубѣщѣа, ннжє црѣковнаа завѣса, ннжє мѣртвѡхъ воскресїе. но даждь и мъ гдѣ, по дѣлѡмъ и хъ, ѡкѡ тѣсѣтнмъ на тѣа побѣнїсася.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Бога од Тебе рођенога познасмо, Богородице Дјево, једина чиста, једина благословена; стога непрестано Тебе певајући величамо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

12. Антифон, 8. глас

Ово говори Господ Јудејцима: Народе мој, шта ти учиних, или чиме ти досадих? Слепце твоје просветлих, губавце твоје очистих, човека који лежао је на одру подигох. Народе мој, шта ти учиних, и чиме ми узврати? Уместо мане - жуч, уместо воде - оцат, уместо да ме волите - на крст ме приковасте. Нећу више подносити, но позваћу моје народе, и они ће ме прославити са Оцем и Духом, и ја ћу им даровати живот вечни.

Данас се црквена завеса раздире на изобличење безаконика, и сунце своје зраке скрива, гледајући Владику распињаног.

Законодавци Израилјеви, Јудеји и фарисеји, скуп апостола виче к вама: Ево Храма, којег ви разористе; ево Јагњета које ви распесте, и гробу предадoste; но влашћу својом васкрсе. Не варајте се Јудеји, јер то је Онај који је у мору спасао и у пустињи хранио. Он је живот и светлост, и мир света.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Радуј се врата, Цара Славе, кроз која Вишњи једини прође, и опет запечатана остави, на спасење душа наших.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Слава, **бѣгѣорѣдиченъ:**

Бѣга ѿ тебе воплощеннаго познахомъ бѣ дѣо, едина чѣта, едина блгословеннаа: тѣмъ
непрестанно тѣ воспѣвающе величаемъ.

И нынѣ, **тѣиже.**

Антифѣонъ бѣ. Гласъ и:

Сѣа глаголетъ гдѣ иудеимъ: людѣ мои, что сотвори хъ вамъ; или чимъ вамъ стужихъ;
слѣпцыи ваши провѣтихъ, прокаженныа ѡчистихъ, мужа еща на одрѣ возставихъ.
людѣ мои, что сотвори хъ вамъ: и что ми воздасте; за мѣнѣ желчь: за бѣдѣ оцетъ:
за еже любити мѣ, ко крѣтѣ ма пригвоздите. ктомѣ не терплю прочее, призовѣ моѣ
гдѣи, и тѣи мѣ прославятъ со оцѣмъ и дхѣомъ: и азъ имъ дарю животъ вѣчный.

Днесъ црковнаа завѣса на ѡбличеніе беззаконныхъ раздирѣется, и солнце лучыи своѣи
скрываетъ, влѣкѣ зрѣла распинаема.

Законоположницы инавы, иудеи и фарисеи, лики апльскіи вопіетъ къ вамъ: се храмъ,
егоже вы разорите, се агнецъ, егоже вы распяте, и грѣбѣ предасте: но властїю своєю
воскресе, не льстїтеа иудеи: тѣи бо естъ, иже въ мѣри стѣи, и въ пѣтии пѣтавыи.
тѣи естъ животъ, и свѣтъ, и миръ мірови.

Слава, **бѣгѣорѣдиченъ:**

Радѣица братѣ црѣ славы, гдѣже вышній единъ проиде, и пакн запечатлѣнна ѡстави, во
спсѣніе дшш нашихъ.

И нынѣ, **тѣиже.**

Тѣже ектенїа малла.

Дїаконъ: Пакн и пакн миромъ гдѣ помолнма.

Ликъ: Гдѣ, помнѣи.

Дїаконъ: Застѣпнѣ, спснѣ, помнѣи и сохрани насъ, бже, твоєю блгодатїю.

Ликъ: Гдѣ, помнѣи.

Дїаконъ: Престѣю, пречѣтѣю, преблгословеннѣю, славеннѣю влѣцѣ нашѣ бѣдѣ и принодѣ
мрїю, со всѣми стѣими помандѣше, еамн себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и весь животъ
нашъ хрѣтѣ бѣдѣ предадимъ.

Ликъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашаетъ сѣенникъ:

Гдѣ твоѣ держава, и твоѣ естъ црѣтво, и сила, и слава, оцѣ, и сѣа, и стѣгѣ дѣа,
нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Ликъ: Амнѣ.

Сједален, 8. глас

Када си стао пред Кајафу Боже, и био предат Пилату Судију, небеске силе од страха се усколебаше. И тада си био уздигнут на дрво, између два разбојника, и био убројан међу безаконике, Безгрешни, да би спасао човека. Незлобиви Господе, слава Теби. Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ПЕТО ЕВАНЂЕЉЕ (Матеј 27:3-32)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

13. Антифон, 6. глас

Мноштво Јудеја, Господе, измолише од Пилата да Те разапну, јер не нашавши кривицу у Теби, ослободише виновног Вараву, а Тебе праведнога осудише, наследивши грех нечистог убиства. Но, дај им, Господе, плату њихову, јер узалудне ствари смишљаху против Тебе.

Онога од кога све страхује и дрхти, и кога сваки језик пева, Христа Божију Силу и Божију Премудрост, свештеници ошамарише и жуч му дадоше. А Он изволи све да претрпи, хтевши да нас спасе од безакоња наших, својом крвљу, као Човекољубац.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Богородице, која си речју надразумно родила Саздатеља свога, Њега моли да спасе душе наше.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

14. Антифон, 8. глас

Господе, који си примио разбојника за сапутника, који је руке крвљу упрљао, и нас с њим приборј, као добар и човекољубив.

Мали глас изусту разбојник на крсту, велику веру нађе, у тренутку се спасе, и први отворивши врата рајска уђе. Господе, који си примио покајање његово, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Сѣдальнѣ, гласъ ѿ:

Егда предстахъ єси каіафѣ вѣже, и предахъ єси пїлатѣ судїе, нѣныи силю ѿ стрѣха поколебашася. Егда же вознеса єси на древо, поредѣ двою разбойникѣ, вѣнїиася єси єз беззаконными безгрѣшне, за єже спсїти челоуѣка: неслобнве гдн, слава тебеѣ. Слава, и нынѣ, **тоѿже.**

И даѿтся свѣщы братїи ѿ єкклїеіарха.

И поемъ возглашаетъ дїаконъ: И ѿ сподобитися намъ слышанїю ст҃агѡ євѣліа гда вѣа мѡлнмъ.

Анѣкъ: Гдн помнїдн, **трїжды.**

Дїаконъ: Премѣдрость, прѡсїти оуслышнмъ ст҃агѡ євѣліа.

И сщ҃енникъ: Миръ всѣмъ.

Анѣкъ: И дхѡвн твоємѣ.

Сщ҃енникъ: Ѡ іѡанна ст҃агѡ євѣліа чтенїе. [Зачало мѣ.]

Анѣкъ: Слава ст҃р҃темъ твоимъ, гдн.

Дїаконъ: Кѡнмемъ.

Євѣліе є-е, завѣта ст҃ыхъ ст҃р҃тєн.

Анѣкъ: Слава долготерпѣнїю твоємѣ гдн.

Антїфѡнъ гї. Гласъ є:

Собранїе іудейское оу пїлата испрошша распѣти тѣа гдн: внны бо єз тебе не ѡверѣтше, повнннаго вараввѣ свободнша, и тебе, прѣнаго, ѡсуднша, сквернагѡ оубїиства грѣхъ налѣдовавше. но даждь нмъ, гдн, воздаанїе нхъ, ѿкѡ тѣцѣтнмъ на тѣа подчншася.

Егѡже всѣа оужасаютсѣ и трепещутъ, и всѣкѣ азыкѣ поетъ, хрїтѣа вѣїю силѣ и вѣїю премѣдрость, сщ҃енницы за ланнѣа оударнша, и даша ємѣ желчь: и всѣа пострадаѣти нзбѡлн, спсїти ны хотѣа ѿ беззаконнїи нашнхъ своєю крѡвїю, ѿкѡ члѣвѣколюбецъ.

Слава, **єѡроднченъ:**

Бцѣ, рѡждшася слѡвомъ паче слѡва, создателѣа своего, того̀ молн спсїти дшвы нашѣа.

И нынѣ, **тоѿже.**

Антїфѡнъ дї. Гласъ ѿ:

Гдн, нже разбойника спдтника прїемнн, єз крѡвн рѣцѣ ѡскверннвшаго, и насъ єз нмъ причтн, ѿкѡ блгъ и члѣвѣколюбецъ.

Малъ гласъ испсїти разбойникѣ на крѣтѣ, вѣлію вѣрѣ ѡверѣте, во єдннѡмъ мгновенїи спсїсѣа, и пѣрвыи рѣнскѣа вратѣа ѡвѣрзъ внїде: нже того̀ покаанїе воспрїемнн, гдн, слава тебеѣ.

Богородичан:

Радуј се ти која си преко анђела примила радост света; Радуј се која си родила Творца твога и Господа. Радуј се која си се удостојила да будеш Мати Божија. И сада и увек и у векове векова. Амин.

На овом месту свештеник из светог олтара износи Крст са распећем, говорећи наглас први тропар 15. антифона, а затим га појци певају.

15. Антифон, 6. глас

Свештеник: Данас виси на дрвету, Онај који је на води земљу утврдио. (Трипут)

Венцем од трња се крунише, Онај који Цар Анђела. Лажном порфиром огрће се, Онај који је огрнуо небо облацима. Шамаре прима, Онај који је у Јордану ослободио Адама. Клинцима би прикован, Женик Цркве. Копљем би прободен Син Дјеве.

Поклањамо се страдањима твојим, Христе! (Трипут)

Покажи нам и славно твоје Васкрсење. (Појац понавља ову химну.)

Не празнујмо као Јудеји, јер Пасха наша - Христос за нас је жртвована. Но очистимо себе од сваке нечистоте, и искрено се помолимо Њему: Васкрсни Господе, спаси нас као Човекољубац.

Крст твој Господе, народу је твоме живот и заштита, и ми надајући се на њега, Тебе распетога Бога нашег певамо, помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Богородичан:

Гледајући Те где висиш Христе, она која Те роди, завапи: Каква је то необична тајна коју видим, Сине мој? Како на дрвету умиреш телом причвршћен, Даваоче живота? И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Слава, **бѣгородиченъ:**

Радѣиша, аггломъ радость міра пріемшаа. радѣиша, рождаша творца твоего и гдѣ.
радѣиша, сподоблѣшаа быти мѣи бжѣа.

И нынѣ, **тѣиже.**

Антифѡнъ ѿ. Гласъ 5:

Днесь внистъ на дрѣвѣ, иже на водахъ зѣмлю повѣснвыи: вѣнцемъ ѿ тернѣа ѡблагаетца,
иже аггловъ црѣ: въ ложнѣу баграннѣу ѡблагаетца, ѡдѣваѣи нѣо ѡблаки: зашѣнѣе
прѣдѣтъ, иже во іорданѣ свободнвыи адѣма: гвоздѣми пригвоздиша женихъ црѣковнвыи:
копѣемъ прободѣа снхъ дѣвы. поклонѣемъ стрѣтемъ твоимъ хрѣтѣ: поклонѣемъ стрѣтемъ
твоимъ хрѣтѣ: поклонѣемъ стрѣтемъ твоимъ хрѣтѣ, покажи намъ и славное твоѣе воскрѣнѣе.

Не ѣкѡ іудѣе празнѣемъ, нѣо пѣха наша за ны пожрѣа хрѣтѡсъ: но ѡчнстимъ сѣми
себѣ ѿ всѣкѣа скверны, и чнстѣ помѡлимъ ѣмѣ: воскрѣни гдѣ, спси насъ, ѣкѡ
члѣвѣколюбѣцъ.

Крѣтъ твоѣи гдѣ жизнь и застѣплѣнѣе людемъ твоимъ ѣсть, и нанѣ надѣющѣа, тебѣ
распѣтаго бѣа нашего поемъ, помнѣи насъ.

Слава, **бѣгородиченъ:**

Видѣши тѣа внѣма хрѣтѣ, тебѣ рождаша, вопѣаше: что странное ѣже вѣждѣ тѣинство,
снѣ мѡи; какѡ на дрѣвѣ оумираѣши плѡтѣю водрѣженъ, жнзни подѣтелю;

И нынѣ, **тѣиже.**

Тѣже ѣктенѣа малѣа.

Дѣаконъ: Пѣки и пѣки мѣромъ гдѣ помѡлимъ.

Лѣкъ: Гдѣ, помнѣи.

Дѣаконъ: Застѣпи, спси, помнѣи и сохрани насъ, бжѣ, твоѣю бѣгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ, помнѣи.

Дѣаконъ: Престѣю, прѣчѣю, прѣбѣгословѣннѣю, славною влѣцѣу нашѣу вѣу и принодѣу
мрѣю, со всѣми стѣими поманившѣе, сѣми себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и всѣхъ жнвѡтъ
нашѣхъ хрѣтѣу бѣу предѣимъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашаетъ сѣенникъ:

ѣкѡ твоѣа держѣва, и твоѣе ѣсть црѣтво, и снла, и слава, ѡцѣа, и снѣа, и стѣгѡ дѣа,
нынѣ и прнѣшѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лѣкъ: Амѣнѣ.

Сједален, 4. глас

Искупио си нас пречасном Крвљу својом од клетве законске; на крсту прикован и копљем прободен, излио си бесмртност људима, Спаситељу наш, слава Ти.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ШЕСТО ЕВАНЂЕЉЕ (Марко 15:16-32)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Блажена, стихире на 8, 4. глас

У Царству твоме, сети нас се Господе, када дођеш у Царство твоје.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Дрветом Адам из Раја би исељен, а дрветом крсним разбојник се у Рај усели. Јер први окусивши заповест одбаци Створитеља; а овај сараспевши се, исповеди Те као Бога прикривеног. Сети се и нас, Спасе, у Царству твоме.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Творца закона од ученика купише безаконици, и Њега као законпреступника поставише пред судницу Пилата, вичући: Распни овога који је онима у пустињи ману давао. А ми, угледајући се на праведног разбојника, вером вапијемо; Сети се и нас Спасе, у Царству твоме.

Блажени чисти срцем, јер ће Бога видети.

Мноштво богоубица, Јудејски народ безакони, махнито вичући Пилату, говораху; Распни Христа невинога; а Вараву нам радије ослободи. А ми говоримо к Њему гласом благоразумног разбојника: сети се и нас Спасе, у Царству твоме.

Сѣдальны, гласъ ѿ:

Искѣпѣхъ ны еси ѿ клятвы законныа, честию твою крѣвѣю, на крѣтѣ пригвоздиша,
и копѣмъ пробѣша, безмѣртїе источиша еси человекѣмъ, спсе наша слава тебе.

Слава, и нынѣ, **тоѣже.**

И даѣтся свѣщѣи братїи ѿ еклисиѣрха.

И посѣмъ возглаголетъ діаконъ: И ѿ сподобитиша намъ слышанїю стѣгѣ еѿла гда бга
молнмъ.

Лікз: Гдн помнѣи, **трїжды.**

Діаконъ: Премѣдрость, прѣсти оубышнмъ стѣгѣ еѿла.

И сѣенникъ: Миръ всѣмъ.

Лікз: И дхѣи твоимъ.

Сѣенникъ: Ѹ іѡанна стѣгѣ еѿла чтенїе. [Зачало мѣ.]

Лікз: Слава стѣгѣмъ твоимъ, гдн.

Діаконъ: Кѡнмемъ.

Еѿлаіе 5-е, завѣта стѣхъ стѣгѣи.

Лікз: Слава долготерпѣнїю твоимъ гдн.

Таже блжѣнны постѣвнмъ стѣхѣмъ ѿ, гласъ ѿ:

Во црѣвїи твоимъ помани насъ гдн, егда прїидеши во црѣвїи твоимъ.

Блжѣни нїщїи дхѣи, ѣкѣ тѣхъ естѣ црѣво нѣное.

Блжѣни плѣщїи, ѣкѣ тїи оутѣшатѣ.

Блжѣни крѣтцыи, ѣкѣ тїи наследѣтѣ зѣмлю.

Блжѣни алчѣщїи и жаждѣщїи правды, ѣкѣ тїи насытѣтѣ.

Древои адѣмъ рѣ бѣсть и зѣленъ, древои же крѣтнмъ разбѣнникъ въ рѣи вселїа.

Ѹвъ оубѣ вкѣшъ, заповѣдь ѿвѣрже сотворшагѣ, Ѹвъ же распнѣемъ, бга тѣ исповѣда
таѣцагоа: помани и насъ во црѣвїи твоимъ.

Блжѣни млчнвїи, ѣкѣ тїи помнѣовани бѣдѣтѣ.

Законъ творца ѿ оученика кѣпѣша беззаконнїи, и ѣкѣ законопрѣстѣпника, того
пѣлатѣмъ еднїцѣмъ предѣвнша, зѣвѣще: распнї, въ пѣтїи иѣмъ мѣннодѣвшаго. мѣ же
прѣнагѣ разбѣнника подражѣше, вѣрою зѣвѣмъ: помани и насъ спсе, во црѣвїи твоимъ.

Блжѣни чїстїи сѣрдцемъ, ѣкѣ тїи бга оѣзрѣтѣ.

Бгѣвѣицѣ собѣрѣ, іѣдѣнскїи ѣзыкѣ беззаконнїи, кѣ пѣлатѣмъ неїстовнѣ зѣвѣи, и
глаголаше: распнї хрѣта неповннѣаго, вѣрѣвѣ же пѣче намъ ѿпѣтї. мѣ же вѣщѣамъ кѣ
немъ разбѣнника блгѣразѣмнагѣмъ гласъ: помани и насъ спсе, во црѣвїи твоимъ.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Живоносна твоја ребра, Христe, као извор који истиче из Едема, Цркву твоју, као разумни Рај напаја, раздељујући се отуда, као на почетке, у четири Еванђеља, свет напајајући, твар радујући, и народе верно учећи, да се клањају Царству твоме.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Распео си се мене ради, да мени источиш опроштај; у ребра си прободен, да излијеш мени капи живота; клинцима си прикован да бих ја дубином страдања твојих, поверовавши у висину моћи твоје, вапио Теби: Животодавче Христe, слава крсту Спасе, и страдању твоме.

Блажени сте, када вас срамоте и прогоне и рекну сваку рђаву реч против вас, лажући мене ради.

Распетог Тебе Христe, сва твар видевши дрхташе, темељи земље се колебаху од страха моћи твоје; светила се небеска скриваху; а црквена завеса се раздираше, горе уздрхташе, и камење се распадале, и разбојник верни с нама викаше Теби, Спасе, оно „сети се“.

Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Рукопис наш, на крсту подерао си, Господе, и убројан у мртве, тамошњег тиранина си свезао, избављајући све од окова смрти васкрсењем твојим, којим се просветисмо, Човекољупче Господе, и вапијемо Ти: сети се и нас, Спасе, у Царству твоме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Оца, и Сина, и Духа Светога, сви верни јединодушно славословити, достојно се молимо, јединицу Божанства бивствујућу у Три Ипостаси, која несливено пребива, просту, нераздељиву и неприступну, којом се избављамо од огњеног мучења.

И сада, и увек у векове векова. Амин.

Богородичан

Матер Твоју Христe, ону која Те је телом бесемено родила, и уистину Дјеву, која је и по рођењу остала нетљена, њу приводимо Теби на молитву, Владико многомилостиви, да опроштај сагрешења дарујеш онима који Ти увек вапију: Сети се и нас, Спасе, у Царству твоме.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Плжени миротворцы, ѿкв тин сынове бжїи нарекутца.

Живонѡснаа твоѡ ребра, ѿкв нз' едема источникъ источающаа, црковь твоѡ хртѣ, ѿкв словесный нападетъ рїи, шїоду раздѣлааца ѿкв вз начаа, вз четыри евлїа, мїръ напалаа, тварь веселаа, и ѡзыки вѣрнѡ начїа поклонїтца црквию твоемоу.

Плжени изгнани правды ради, ѿкв тѣхъ есть цртво нѣное.

Распалаа еси мене ради, да мнѣ источиши ѡставленїе: проводенъ былъ еси вз ребра, да кїпан жїзни источиши мнѣ: гвоздемь пригвоздилаа еси, да ѡзъ глбеною стрѣтїю твоюхъ къ высотѣ державы твоєѡ оубѣраемь, зовѣ ти: живодавче хртѣ, слава крѣтѣ спсе, и стрѣти твоєї.

Плжени естѣ, егда поносатъ вѡмъ, и изженутъ, и рекутъ всѡкъ солъ глаголъ на вы лжѣце мене ради.

Распинаемъ тебѣ хртѣ, всѡ тварь вѣдѡщи трепеташе, ѡновѡнїа землѣ колебѡхѡца, страхомъ державы твоєѡ, свѣтїла скривѡхѡца, и црковнаа разрааца завѣса, горы вострепеташа, и каменїе разсѣдѡца, и разбѡйникъ вѣрный зовѣтъ съ нами спсе: еже помани во црквию твоемоу.

Радуйтца и веселїтца, ѿкв мзда вѡша многа на нѣсѣхъ.

Рѡкописанїе наше на крѣтѣ растерзалъ еси гдн, и вѣнївѡса вз мѣртвѡхъ, тамошнаго мѡчїтелеа свазалъ еси, и збавль вѣхъ ѡ оузъ смѣртныхъ вокрѣнемъ твоимъ, ѿмже просвѣтїхомъ члвѣколюбче гдн, и вопїемъ тебѣ: помани и насъ спсе, во црквию твоемоу.

Слава оцѣ и сїну и стѡму дхѣ.

Оца и сїна и дха стѡго, всї еднѡмѡдреннѡ вѣрнїи словолѡвннїи достѡннѡ помѡлнмъ, едїннцѣ бжествѡ, вз трїехъ свщѣю ѡпостѡсѣхъ, неслїаннѣ пребывѡщѣ, прѡстѣ, нераздѣльнѣ и непрїстѣпнѣ, еѡже и збавляемъ ѡгненнаго мѡчїнїа.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнїнь.

Бгѡродиченъ:

Мѣрь твоѡ хртѣ, плѡтїю безсѣменнѡ рѡждшѣю тѡ, и дѣѣ воїстннѣ, и по ржѣтвѣ пребѡвшѣ нетлѣннѣ, сїю тебѣ прїбѡднмъ вз млтвѣ вѡко многѡмѣтнѣ, прегрѣшенїи процѣнїю дарѡвѡтнѣса всегда зовѣщымъ: помани насъ спсе, во црквию твоемоу.

Тѡже ектенїа малѡ.

Дїаконъ: Пѡки и пѡки мїромъ гдѣ помѡлнмъ.

Днѣкъ: Гдн, помнїлн.

Дїаконъ: Застѣпнѣ, спснѣ, помнїлн и сохрннѣ насъ, бжѣ, твоєю бгѡдатїю.

Народ: Господе, помилуј.
Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.
Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Пазимо. Премудрост.

Прокимен, глас четврти: Разделише одећу моју међу собом, и за хаљину моју бацише коцку.

Појци: Разделише одећу моју међу собом, и за хаљину моју бацише коцку.

Ђакон: Боже, Боже мој, погледај на мене; Зашто си ме оставио?

Појци: Разделише одећу моју међу собом, и за хаљину моју бацише коцку.

Ђакон: Разделише одећу моју међу собом.

Појци: И за хаљину моју бацише коцку.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље: СЕДМО ЕВАНЂЕЉЕ (Матеј 27:33-54)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

(Псалм 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој и по обилном милосрђу Свом очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње своје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних, а Ти си праведан у речима Својим и чист у суду Своме. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне свемудрости Своје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се прену кости потрвене. Одврати лице Своје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сагради у мени, Боже, и Дух прав обнови у мени. Не одгурни ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и духом владалачким учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога;

Аіѣз: Гдн, помнлди.

Діакоз: Пресѣдю, пресѣтдю, преблгословенндо, слабндю влчцд нашд бцд и приснодбд мрїю, со вѣмн стѣими помандеше, самн себѣ, и дрдгз дрдга, и вѣсь жнвотз нашз хртд бгд предаднмз.

Аіѣз: Тебѣ, гдн.

Возглашлетз цѣенникз:

Ѣкв твоа держава, и твоѣ ѣсть црѣтво, и сила, и слава, оца, и сна, и стѣгв дха, нбнѣ и прнсно, и во вѣки вѣкѡвз.

Аіѣз: Амннь.

Діакоз: Вонмемз. Премдрость.

Прокіменз, глаз д: Раздѣлнша рнзы моа себѣ, и ѡ одѣжди моѣ меташа жребїи.

Стїхз: Бже бже мой, вонми ми, вкдю ѡставилз ма ѣси;

И даѡтца свѣщы братїи ѡ ѣкклнїарха.

И поемз возглашлетз діакоз: И ѡ сподобнтнса намз слышанїю стѣгв ѣвліа гда бга мѡлнмз.

Аіѣз: Гдн помнлди, **трїжды.**

Діакоз: Премдрость, прѡстн оуслышнмз стѣгв ѣвліа.

И цѣенникз: Мнрз вѣмз.

Аіѣз: И дховн твоемд.

Цѣенникз: Ѡ іѡанна стѣгв ѣвліа чтенїе. [Зачало мс.]

Аіѣз: Слава стрѣтемз твоимз, гдн.

Діакоз: Вонмемз.

Ѣвліе 3-е, завѣта стїхз стрѣтїи.

Аіѣз: Слава долготерпѣнїю твоемд гдн.

И полагаѣтца чтенїе. Таже ѡгаломз ѡ.

Помнлди ма бже, по велицѣи мнлостн твоѣи и по мнѡжествѣ цедротз твоїхз ѡчнстн беззаконїе моѣ. нанпаче ѡмыи ма ѡ беззаконїа моегѡ, и ѡ грѣха моегѡ ѡчнстн ма. Ѣкв беззаконїе моѣ азз знаю, и грѣхз мой предо мною ѣсть вїнл. тебѣ ѣднномд согрѣшнхз, и лѡкавое предъ тобою сотворнхз, Ѣкв да ѡправдншнса во словесѣхз твоїхз, и побѣдншн, внегда сднстн тн. се бо вз беззаконїнхз зачатз ѣсмь, и во грѣсѣхз роди ма матн моа. се бо истнл возлюбнлз ѣси, безвѣстнаа и тлїнаа премдростн твоѣа гвнлз ми ѣси. ѡкропншн ма ѡсѡпомз, и ѡчнщсн: ѡмыешн ма, и паче снѣга ѡбѣлосн. слдхл моемд даси радость и веселїе, возраддютца кѡстн смнрѣнныа. ѡвратн лицѣ твоѣ ѡ грѣхз моїхз, и вса беззаконїа моа ѡчнстн. сѣрдце чнсто сознждн во мнѣ бже, и дхз правз ѡновн во оутробѣ моѣи. не ѡбѣржн менѣ ѡ лица твоегѡ, и дха твоегѡ стѣгв не ѡнмн ѡ менѣ. воздаждь ми радость спсѣнїа

обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори уста моја, и она ће казивати славу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и смерно Бог неће одбацити. По доброти Својој, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Онда ће Ти бити миле жртве правде, приноси и жртве паљенице; тада ће метати на жртвеник Твој теоце.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље:

ОСМО ЕВАНЂЕЉЕ (Лука 23:32-49)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Трипеснец

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Пета песма, 6. глас

Ирмос: К Теби јутрењујем, који си из милосрђа себе према паломе понизио неизменљиво, и до страдања бестрадално се приклонио, Речи Божија, мир даруј ми Човекољупче.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Оправши ноге, и предочистивши се сада причешћем божанске твоје тајне Христe, твоји служитељи са Сиона на велику гору маслинску с Тобом узиђоше, певајући Тебе, Човекољупче.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Гледајте пријатељи, рекао си, не бојте се, јер сада се приближи час да ме ухвате, и да будем убијен рукама безаконика. А ви ћете се сви разбежати, мене оставивши, које ћу поново сабрати да проповедају мене Човекољупца.

твоегѡ, и дѡмъ влчннмъ оутверди ма. наѡчѡ беззакѡнныа пѡтѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебѣ ѡбратѡтсѡ. и збави ма ѡ кровей бже, бже спсѣнїа моегѡ, возрадѣтсѡ ѡзыкъ мой правѣ твоей. гдѣи, оустнѣ мои ѡвѣрзеши, и оустѡ мои возвѣстѡтъ хвалѡ твою. ѡкѡ ѡще бы вохотѣлъ єси жертвы, даъ быхъ оубо: всеожженїа не блговолїши. жертва бгѡ дѡхъ сокрдшенъ: сердце сокрдшенно и смрѣнно бгѡ не оунчижитъ. оублжи гдѣи, блговолѣнїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждѡтсѡ стѣны иерлїмскїа. тогда блговолїши жертвѡ правды, возношенїе и всеожегѡмаа: тогда возложѡтъ на олтарь твой тельцы.

Дїаконъ: И ѡ подобенїи наъ слышанїю стѡгѡ євїїа гдѡ бга мѡлимъ.

Анѡкъ: Гдѣи помнѡди, **трїжды.**

Дїаконъ: Премѡдрость, прѡсти оублшнмъ стѡгѡ євїїа.

И сщѣнникъ: Миръ всѣмъ.

Анѡкъ: И дѡви твоемѡ.

Сщѣнникъ: Ѡ лѡкѣ стѡгѡ євїїа чтенїе. [Зачѡло рлї.]

Анѡкъ: Слава стѡтѣмъ твоимъ, гдѣи.

Дїаконъ: Рѡнмемъ.

И поемъ євїїе и-е, завѣта стѡихъ стѡтѣи.

Анѡкъ: Слава долготерпѣнїю твоемѡ гдѣи.

И ѡбїе поемъ трпѣснецъ, творенїе господїна коемъ: ирмосъ по двѡжды, тропарѣ на бї. Послѣдѣ же ирмосъ ѡба лїка вкѡпѣ. Акростїхисъ, илѣи краегранесїе трпѣснца єсть: **Прославлатѡн те: єже єсть: Предсббѡтїе же.**

Гласъ 5. Пѣнь 5.

[П] **Ирмосъ:** Къ тебѣ оутреню, милосѣрдїа радѣи себѣ истоцнѣшемѡ непрелѡжнѡ, и до стѡтѣи безстѡстнѡ приклѡншемѡ слѡве бжїи, миръ подаждь мѣ падшемѡ, члвѣколѡбче.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

[Р] Оублвше нѡги, и предѡчїстнѣшесѡ тѡнства причаценїемъ бжѣственнагѡ нынѣ хрїтѣ твоегѡ, слджнтелїе ѡ сїѡна на єлеѡникѡю гѡрѡ великѡю съ тобѡю взыдѡша, поѡще тѡ члвѣколѡбче.

Слава оцѡ и снѡ и стѡмѡ дѡхѡ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкѣи вѣкѡвъ, ѡмнїнъ.

[О] Зрїте, рекѡ съси, дрѡзи, не бѡйтесѡ: нынѣ бо приближнѡ чѡсъ, ѡтѡ мѣ быти, и оубїенѡ рѡкѡма беззакѡнныхъ: всї же расточнѣсѡ, менѣ ѡстѡвнѣше, и хже соберѡ проповѣдатѣи ма члвѣколѡбца.

Ирмос:

К Теби јутрењујем, који си из милосрђа себе према паломе понизио неизменљиво, и до страдања бестрадално се приклонио, Речи Божија, мир даруј ми Човекољупче.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, 8. глас

Ходите сви да певамо Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Икос

Своје јагње овца гледајући на заклање вучено, следоваше Марија, распуштене косе са другим женама овако наричући: Куда идеш, чедо? Ради чега тако брзо пут свој довршаваш? Није ли опет друга свадба у Кани Галилејској, и тамо сада хиташ, да од воде и њима вино учиниш? Хоћу ли и ја с Тобом чедо, или ћу Те овде чекати? Дај ми реч, Речи, немој проћи поред мене ћутећи, који си ме чисту сачувао. Јер си Ти Син и Бог мој.

Осма песма, 6. глас**Ирмос:**

Стуб злобе богопротивне, божанствени младићи поругаше, а против Христа подижући се безакони синедрион, планира празне ствари, смишљаше како да убије Онога који у шаци живот држи; Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Отресите сан од трепавица, рекао си Христе, ученицима, и у молитви бдите, да не дођете у искушење, а особито Симону, јер на јачега долази веће искушење. Петре, разуми мене, Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Слава Теби, Господе, слава Теби.

И пакн іромоз:

Къ тебе оутренюю, милосердіа ради себе истощившемъ непреложно, и до стѣи безстрѣстиво приклонившемъ слово бжїи, мнрз подѣждь ми падшемъ, члвѣколюбче.

Тѣже ѡктенїа мѣла.

Дїаконъ: Пакн и пакн мнромъ гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Дїаконъ: Застѣпнѣ, спснѣ, помнлѣи и сохрннѣ насъ, бжѣ, твоєю блгодѣтїю.

Анѣ: Гдѣ, помнлѣи.

Дїаконъ: Престѣю, пречѣтѣю, преблгословеннѣю, славенѣю влчцѣ нашѣ бѣѣ и принодѣѣ мрїю, со вѣѣми стѣими помандѣше, самн себе, и дрѣгъ дрѣга, и вѣсь жнвѣтъ нашъ хрѣѣ бѣѣ предадѣмъ.

Анѣ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашаетъ цѣнникъ:

Гдѣ твоѣ держава, и твоѣ ѡцѣ црѣтво, и сна, и слава, ѡцѣ, и сна, и стѣгъ дѣа, нынѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ.

Анѣ: Амннѣ.

Кондакъ, гласъ ѣ:

Насъ ради распѣтаго, прїиднѣте всѣ воспоимъ, того бо видѣ мрїа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распѣтѣ терпншн, ты ѡснѣи и бѣѣ мѣи.

Ікосъ:

Своегѣ агнца агнца зрѣшн къ заколенїю влекѣма, послѣдоваше мрїа простѣртымн власы со ннѣми женамн, сѣа вопїющн: камъ идешн чѣдо; чѣсѣ ради скорое течѣнїе совершѣешн, ѡдѣ дрѣгнѣ брѣкъ пакн ѡснѣи въ канѣ галїлейскѣи, и тѣмъ нынѣ тѣнншнса, да ѡ воды нмъ вїно сотворншн; ндѣ ли съ тобою чѣдо, нли пѣче пождѣ тебе; дѣждь ми слово слово, не молѣа мнмондѣ менѣ, чнстѣ себлуднѣ мѣ: ты бо ѡснѣи и бѣѣ мѣи.

Сѣназарь.

Пѣснь ѣ.

[Г] Іромоз: Стѣлпъ слѣбы бѣопрѣтнвнѣа, бжѣствнннѣи ѡтроцы ѡблчнша: на хрѣѣ же шлѣтѣющѣса беззаконнѣхъ собѣрнцѣ, совѣтѣтѣ тѣѣтнѣа, ѡбнѣтн подѣѣтѣса, жнвѣтъ держащаго длннїю: ѡгѣже всѣ тѣвѣрь блгословнѣтѣ, славащн во вѣки.

Прпѣвъ: Слава тебе бжѣ насъ, слава тебе.

[А] Ѧ вѣждеи ѡчннкѣмъ нынѣ сонъ, реклъ ѡснѣи хрѣѣ, ѡтѣрѣнѣте, въ млѣтѣѣ же бднѣте, да не въ напѣсть вннѣдѣте, и наипѣче сѣмѣне: крѣпчѣншѣмъ бо бѣлнѣи нскѣсѣ. раздѣѣнѣ мѣ пѣтѣре: ѡгѣже всѣ тѣвѣрь блгословнѣтѣ, славащн во вѣки.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Нечисту реч усана, никада нећу изрећи против тебе Владико, с Тобом сам готов и умрети као разуман, ако се и сви одрекну, повика Петар. Ни тело, ни крв, но Отац Твој откри ми Тебе, Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Дубину божанске премудрости, и разума, ниси сву испитао, а дубину мојих судова ниси схватио човече, рече Господ. Будући дакле, тело, не хвали се, јер ћеш се трипут одрећи мене, Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Благословим оца и сина и светога духа, Господа и сада и увек и у векове векова. Одричеш се, Симоне Петре, да ћеш учинити брзо, што је речено; и к Теби слушкиња једна пришавши, уплашиће те, рече Господ. Но горко заплакавши, ипак ћеш наћи милостива мене, Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Ирмос:

Стуб злобе богопротивне, божанствени младићи поругаше, а против Христа подижући се безакони синедрион, планира празне ствари, смишљаше како да убије Онога који у шаци живот држи; Кога сва твар благосиља, славећи у векове.

Девета песма, 6. глас

Ирмос: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, тебе што Бога Реч непорочно роди, сушту Богородицу величамо.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Погубна чета богомрских, скупина лукавих богоубица, опколи Тебе Христе, и као неправедна вукоше Створитеља свега, Кога ми величамо.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Не разумевајући закон безбожници, гласовима пророчким, учећи се узалуд, као овцу на неправедно заклање вукоше Тебе Господара свих, Кога ми величамо.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Незнабошцима издани живот, свештеници заједно са књижевницима, рањени самоубиственом злобом, предадоше да се убије, природом Животодавац; Кога ми величамо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Опколише као пси многи, и ударивши Царе, образ твој шамарем, питаху Те, и на Тебе лажно сведочаху, а Ти све претрпевши, све си спасао.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[В] Скверна слова оустенъ, никогдаже нзрекѹ тебе вѣко, съ тобою оумрѹ ѣкѡ блгоразѹменъ, ѣще и вси ѡверѹтсѧ, возопи петръ. ни плоть, ниже кровь, но оцъ твои ѡкры ми тѧ: ѡгоже всѧ тварь блгословитъ, славащи во вѣки.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[В] Глубенѹ премѹдрости бжественныѧ и разѹма, не всю испыталъ єси, безданѹ же моихъ сдѣбъ не постыгъ єси человекѣ, гдѣ рече. плоть оубо съи не хвалисѧ, трижды бо ѡвержешсѧ мене: ѡгоже всѧ тварь блгословитъ, славащи во вѣки.

Блгословимъ оца и сѧ и стѧго дха, гдѧ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѧминь.

[А] Ѣрицѧешсѧ сѧмѡне петре, ѡже сотвориши сѡрѡ, ѣкоже речеѧ, и къ тебе отроковица єдина пришѣдши оустрашитъ тѧ, гдѣ рече. горцѣ пролезивъ, ѡбращеши мѧ ѡбѧче млчнѧ: ѡгоже всѧ тварь блгословитъ, славащи во вѣки.

Хвалимъ, блгословимъ, поклонѧемсѧ гдѧви, поѹще, и превозносѧще во всѧ вѣки.

Тѧже ѣрмосъ: Стѡлпъ слѡбы бгпротѧвныѧ, бжественнии отроцы ѡбличѧша: на хртѧ же шатаѹщесѧ беззаконныхъ соборѧще, советѹетъ тцѣтнаѧ, оубѧти подѧаетсѧ, жнвѡтъ держѧщаго длѧнѧю: ѡгоже всѧ тварь блгословитъ, славащи во вѣки.

Пѣснь ѧ.

[Т] **ѣрмосъ:** Чтѧнѧшю херѹвѧмъ, и славѧнѧшю безъ сравненѧ сѧрафѧмъ, безъ истрѧнѧ бѧ слѡва рѡждшю, сѹщю бѹтѧ тѧ величѧемъ.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[О] Пѧгѹбное соборѧще бгомѣрзкихъ, лѹкѧвнѹщихъ бгѡбѧицъ сонмище, предстѧ хртѧ тебе, и ѣкѡ неправедника влѧчѧше зиждѧтелѧ всѣхъ, ѡгоже величѧемъ.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[Н] Закона не разѹмѧюще нечестѧвѧи, гласѡмъ пррѡчѣскимъ подѧѹщесѧ вѡтщѧ, ѣкѡ ѡвѧ влѧчѧхъ тѧ всѣхъ вѣкѹ, неправедно заклати, ѡгоже величѧемъ.

Припевъ: Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

[Т] Ѣзыкомъ издѧннѹ жнзнь, съ книжники оубѧти сѧенницы предѧхъ, оѹзвѧени самозѧнѧтною слѡбою, єстѧствѡмъ живѡтодѧвца, ѡгоже величѧемъ.

Слава оцѹ и сѧ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѧминь.

[Б] ѡбыдѡша ѣкѡ пси мнози, и оѹдѧрѧша, црѧю, ланитѹ твою злѹшенѧемъ, вопрошѧхъ тѧ, тебе же лѡжна свѧдѣтельствовахъ: и всѧ претерпѣвъ, всѣхъ сѧгъ єси.

Ирмос:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, тебе што Бога Реч непорочно роди, сушту Богородицу величамо.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Светилан, 3. глас (Трипут)

Разбојника благоразумног, истога дана удостојио си Раја, Господе; и мене дрветом крсним просветли, и спаси ме.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ДЕВЕТО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 19:25-37)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Хвалитне, стихире на 4, 3. глас

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама.

Теби приличи хвала, Боже.

Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи хвала, Боже.

И ірмосъ:

Чтнѣишю херувїмъ, и славиѣишю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бѣа слова
рождашю, сщцю ецѣ тѣ величїемъ.

Тѣже ѡктенїа мѣла.

Дїаконъ: Пѣки и пѣки мїромъ гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнѣи.

Дїаконъ: Застѣпнѣ, спаснѣ, помнѣи и сохраннѣ насъ, бже, твоєю блгодѣтїю.

Анѣ: Гдѣ, помнѣи.

Дїаконъ: Престѣю, пречѣтѣю, преблгословеннѣю, славишю влчцѣ нашѣ ецѣ и принодѣѣ
мрїю, со всѣми стѣими помандѣше, самн себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и вѣсь жнвотъ
нашъ хрѣтѣ бѣѣ предадѣмъ.

Анѣ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашѣетъ сщѣнникъ:

Гдѣ твоѣ держѣва, и твоѣ ѡстѣ црѣтво, и сна, и слава, ѡцѣ, и сна, и стѣгъ дѣа,
нбнѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ.

Анѣ: Амѣнѣ.

Тѣже, ѡзапостїларїи, трїжды:

Разбѣишнѣ блгоразѣмнаго, во ѡднѣомъ часѣ рѣвнѣ сподѣбнѣ ѡсн гдѣ, и менѣ дрѣвомъ
крѣтнѣмъ просвѣтнѣ, и спснѣ мѣ.

И даѣтсѣ свѣщѣи братїи ѡ ѡккансїарха.

И посѣмъ возглашѣетъ дїаконъ: И ѡ сподѣбнѣ насъ слышанїю стѣгъ ѡвїа гдѣ бѣа
молнмъ.

Анѣ: Гдѣ помнѣи, трїжды.

Дїаконъ: Премѣдрѣсть, прѣстнѣ оублѣшнѣмъ стѣгъ ѡвїа.

И сщѣнникъ: Мнѣ всѣмъ.

Анѣ: И дѣовнѣ твоємѣ.

Сщѣнникъ: Ѡ іѡанна стѣгъ ѡвїа чтѣнїе. [Зачѣло мѣс.]

Анѣ: Слава стѣрѣемъ твоимъ, гдѣ.

Дїаконъ: Вѣнмемъ.

Тѣже, ѡвїе дѣ, завѣта стѣхъ стѣрѣнѣ.

Анѣ: Слава долготерпѣнїю твоємѣ гдѣ.

И ѡвїе хвалнѣтнѣ.

Чтѣцъ глаголѣтъ ѡ алмѣ рѣн, рѣд, и рѣн.

Хвалнѣте гдѣ сѣ нѣсѣ. Тебѣ подѣбѣтъ пѣснѣ бѣѣ. Хвалнѣте гдѣ сѣ нѣсѣ, хвалнѣте ѡгѣ вѣ
вѣшнѣхъ. Тебѣ подѣбѣтъ пѣснѣ бѣѣ. Хвалнѣте ѡгѣ вснѣ ѡглнѣ ѡгѣ, хвалнѣте ѡгѣ вснѣ
снѣлы ѡгѣ. Тебѣ подѣбѣтъ пѣснѣ бѣѣ.

Хвалите Га, сунце и месече; хвалите Га, све звезде и светлости. Хвалите Га, небеса над небесима, и вода која је изнад небеса, нека хвали Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, и сви бездани. Огањ, град, снег, слана, ветар бурни, који творите реч Његову. Горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедрни. Звери и сва стока, гмизавци и птице крилате. Цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске. Момци и девојке, старци са децом, да хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израиљевим, народу који се приближују Њему.

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних.

Да се узвесели Израиљ Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме. Да хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир да Му псалмопоју. Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење. Похвалиће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима. Да вежу цареве њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне. Да изврше на њима суд написан, слава ће ова бити свима вернима Његовим. Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

Хвалите га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог.

Два зла учини, прворођени син мој Израиљ: остави мене извор воде живе, и ископа себи бунар испроваљиван. Мене на дрвету распе, а Вараву измоли и отпусти. Ужасну се небо због тога, и сунце зраке сакри. А ти, Израиљу, ниси се постидео, него си ме смрти предао. Опрости им, Оче свети, јер не знадоше шта учинише.

Хвалите Га уз глас трубни, хвалите Га уз псалтир и гусле.

Два зла учини, прворођени син мој Израиљ: остави мене извор воде живе, и ископа себи бунар испроваљиван. Мене на дрвету распе, а Вараву измоли и отпусти. Ужасну се небо због тога, и сунце зраке сакри. А ти, Израиљу, ниси се постидео, него си ме смрти предао. Опрости им, Оче свети, јер не знадоше шта учинише.

Хвалите єго солнце и лѣна, хвалите єго всѣ звезды и свѣтъ. Хвалите єго нѣба нѣба, и вода ѿже превыше нѣба, да возхвалятъ ѿма гдѣне. ѿкъ тои рече, и быша: тои повелѣ, и создаша. постави ѿ възвѣкъ, и възвѣкъ вѣка: повелѣнїе положи, и не мнѣм ѿдетъ. хвалите гдѣ ѿ земли смѣеѣ, и всѣ бѣзданы: ѿгнь, градъ, инѣгъ, голоть, дѣхъ вѣренъ, творѣща слово єго: горы и вси холми, древа плодоносна, и вси кедри: свѣрїе и вси скоти, гдѣ и птицы пернаты: царїе зѣмстїи, и вси людїе, князи, и вси сдѣи зѣмстїи: ѿнѣши и дѣвы, старцы и юнотамн да возхвалятъ ѿма гдѣне: ѿкъ вознесѣа ѿма тогѣ єдинагѣ. исповѣданїе єго на земли и на нѣби, и вознесѣтъ рогъ людѣи своихъ. пѣснь вѣмъ прѣбнымъ єго, синовѣмъ ѿнѣбнымъ, людѣмъ прѣближающимъ єму.

Коспѣйте гдѣи пѣснь новѣ, хваленїе єго въз цркви прѣбныхъ. да возвесеелїтѣа ѿнѣ ѿ сотворшемъ єго, и синове ѿнѣи возрадѣютѣа ѿ црѣ своихъ: да возхвалятъ ѿма єго въз лицѣ, въз тѣмпанѣ и ѿпалтїри да поютъ єму. ѿкъ блговолїтѣ гдѣ въз людехъ своихъ, и вознесѣтъ крѣткїа во спѣнїе. возхвалятѣа прѣбнїи во славѣ, и возрадѣютѣа на ложахъ своихъ. возношенїа бжїа въз гортани ѿхъ, и мечи ѿбоудѣ ѿстры въз рѣкахъ ѿхъ: сотворїти ѿмценїе во ѿзыцѣхъ, ѿблнченїа въз людехъ: свазати царїи ѿхъ пѣты, и славы ѿхъ рѣчными ѿкѣвы желѣзными. сотворїти въз нїхъ сдѣа написанъ: слава ѿнѣ вѣдетъ вѣмъ прѣбнымъ єго. Хвалите бга во стѣихъ єго, хвалите єго во ѿтверженїи силы єго.

На ѡ: Хвалите єго на силахъ єго, хвалите єго по множествѣ величествїа єго.

На гласѣ г, поставнмъ стїхн ѡ.

И поэмъ стїхнры самогласны трн, повторяюще пѣрвыи:

Дѣа и лѣкѣвнаа сотворн, перворожденный сынъ мой ѿнѣ: мене ѿставн истѣчника воды животныа, и ископа себѣ кладенѣцъ сокрѣшенный: мене на дрѣвѣ распѣтъ, варабѣ же испросн, и ѿпѣстн. ѿжасѣа нѣо ѿ сѣмъ, и солнце лѣчы скры: ты же ѿнѣю не ѿсрамнїа єси, но смѣртн мѣ прѣдалъ єси. ѿставн ѿмъ ѿче стѣи, не вѣдатъ бо, что сотворнша.

Хвалите єго во гласѣ трѣбнѣмъ, хвалите єго во ѿпалтїри и гдѣлехъ.

Дѣа и лѣкѣвнаа сотворн, перворожденный сынъ мой ѿнѣ: мене ѿставн истѣчника воды животныа, и ископа себѣ кладенѣцъ сокрѣшенный: мене на дрѣвѣ распѣтъ, варабѣ же испросн, и ѿпѣстн. ѿжасѣа нѣо ѿ сѣмъ, и солнце лѣчы скры: ты же ѿнѣю не ѿсрамнїа єси, но смѣртн мѣ прѣдалъ єси. ѿставн ѿмъ ѿче стѣи, не вѣдатъ бо, что сотворнша.

Хвалите Га уз бубањ и у хору, хвалите Га уз струне и органе.

Сваки део светог твога тела, срамоту нас ради претрпе: глава трње, лице пљување, вилице шамаре, уста укус жучи с оцтом помешан, уши хуле безбожне, леђа бијење и рука трску, цело тело растезање на крсту, удови клинове и ребра копље. Ти који си за нас пострадао, и од страдања нас ослободио; и који си сишао к нама човекољубљем и подигао нас, свесилни Спасе, помилуј нас.

Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа.

Када си био разапет Христе, сва твар видећи дрхташе, темељи земље се поколебаше страхом силе твоје; јер због Тебе који си данас подигнут, род Јеврејски погибе; црквена завеса се раздера на двоје, гробови се отворише и мртви из гробова васкрснуше. Сотник видевши чудо, ужасну се; а Мати твоја стојећи присутна викаше ридајући матерински: Како да не плачем и груди своје не бијем, гледајући Те нага, као осуђеника на крсту обешена? Ти који си распет и погребен, и васкрсао из мртвих, Господе, слава Теби.

6. глас

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Свукоше с мене одећу моју, и обукоше ме у хаљину црвену, ставише на главу моју венац од трња, и у десну моју руку дадоше трску, да их разбијем, као сасуде грнчарске.

Сада и увек и у векове векова. Амин.

Леђа моја дадох на ране, а лице моје не окренух од пљувања, на суду Пилатову стадох, и Крст претрпех, за спасење света.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

**И свештеник чита Свето Еванђеље:
ДЕСЕТО ЕВАНЂЕЉЕ (Марко 15:43-47)**

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

На ѿ: Хвалите ѿго въ тѣмъпѣи и лицѣ, хвалите ѿго во стѣрнахъ и ѡрганѣ.

Кѣждо оудъ стѣиа твоеа плѣти, безчестїе насъ ради претерпѣ: тернїе, глава: лице, ѡплебанїа: челоути, зашчєнїа: оустѣ во ѡцѣ растворєннѣю желчь въѡсомъ: оушеса, хлєнїа слоучєтнїа: плещи, бїєнїа, и рѣка, трѣстѣ. всегѡ тѣлесє прѣтѣжєнїа на крѣтѣ: членове, гвѡздїа: и ребра, копїе. пострадавѣи за ны, и ѡ стѣстєи свободнѣи насъ, снншєдѣи къ намъ члѣвѣколѣбїемъ, и вознесѣи насъ всечлєне спїсе, помнѣи насъ.

Хвалите ѿго въ кѣмѣлѣхъ доброгласныхъ. хвалите ѿго въ кѣмѣлѣхъ восклицанїа. вѣское дыханїе да хвалнтъ гдѣ.

Распєншѣса тѣ хрѣтѣ, всѣ тѣвѣрѣ вѣдѣши трепетѣше, ѡснованїа землїи позывѣшасѣ стѣрахомъ державѣи твоеа: тѣбѣ во вознесѣшѣсѣ днєсѣ, рѣдъ єврейскѣи погнєе, црѣковнѣа завѣса раздрѣса на двѣе, и мѣртвѣи ѡ грѣвѣхъ воскресѣша: сѣтнїкѣ вѣдѣхъ члѣдо, оужасѣса. прѣдстоѣши же мѣти твоеа вопїѣше, рыдѣиши мѣтрєкн: кѣкѡ не возрыдѣю, и оутрѣбѣи моеа не бїю, зрѣши тѣ нага ѣкѡ ѡдѣждєна, на дрѣвѣ вѣсаща; распнѣиши и погребѣиши, и воскресѣиши нзѣ мѣртвѣихъ, гдѣ слава тѣбѣ.

Слава ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Гласъ ѿ: Совлекѣша сѣ менє рнзы моѣ, и ѡблекѣша мѣ въ рнзѣ червлєнѣ, возложнѣша на главѣ моѣ вѣнєцъ ѡ тернїи, и въ деснѣю моѣ рѣкѣ вѣдѣша трѣстѣ, да сокрѣшѣи хъ, ѣкѡ соудѣи кѣдѣльннчн.

И нынѣ и прнснѡ и во вѣкн вѣкѣвѣ. ѡмннѣ.

Гласъ тѣиже: Плещи моѣ дѣхъ на рлнѣ, лицѣ же моегѡ не ѡвратнѣхъ ѡ заплебанїи, сдѣншѣ пїлатѣвѣ прѣдстѣхъ, и крѣтѣ претерпѣхъ за спїсєнїе мїра.

И даѣтѣсѣ свѣщѣи братїи ѡ єкклнїарха.

И погѣмъ возглашѣетѣ дїаконъ: И ѡ спѣдѣннчнѣи намъ слышанїю стѣгѡ євѣлїа гдѣ бѣа мѣлнмъ.

Анѣс: Гдѣ помнѣи, **трнжды.**

Дїаконъ: Премѣдрѣстѣ, прѣстн оуслѣшнмъ стѣгѡ євѣлїа.

И сѣенннчн: Мнрѣ всѣмъ.

Анѣс: И дхѣвн твоемѣ.

Сѣенннчн: Ѣ іѡаннѣ стѣгѡ євѣлїа чтєнїе. [Зачѣло мѣс.]

Анѣс: Слава стѣрѣтѣмъ твоемъ, гдѣ.

Дїаконъ: Рѣнмемъ.

Тѣже євѣлїе глє, завѣтѣ стѣихъ стѣрѣтѣи.

Анѣс: Слава долготѣрпѣнїю твоемѣ гдѣ.

Мало Славословље

Свештеник: Слава Теби Показавшему нам светлост.

Чтец: Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божје, Сине Оче, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века.

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, Теби прибегох, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших; и хваљено је и прослављано Име Твоје у векове. Амин.

Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе.

Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим.

Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим.

Благословен си, Свети, просветли ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Јектенија:

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Славогловіе вседнѣное.

Сщѣнникъ: Слава тебе показавшемъ намъ свѣтъ.

Чтецъ: Слава въ вышнихъ бгѣхъ, и на земли мирѣхъ, въ челоѣцѣхъ бгѣоболѣніе. хвалымъ тѣ, бгѣословимъ тѣ, кланяемъ ти еѣ, славогловимъ тѣ, бгѣодаримъ тѣ, великіѣ радн славы твоеѣ. гдн црѣю нбннн, бже оѣе вседержителю, гдн снѣ ѣдннородннн, иисе хрѣте, и стѣи дше. гдн бже, агнче бжїи, снѣ оѣе, вземлай грѣхъ міра, помнлн насъ: вземлай грѣхн міра, прїмн млѣеѣ нашѣ: сѣдѣи ѡѣа, помнлн насъ. ѡѣа ты ѣсн ѣдннн стѣхъ, ты ѣсн ѣдннн гдн, иисе хрѣтосе, во слаѣ бгѣ оѣа, амннн.

На всѣхъ дѣнь бгѣословаю тѣ, и восхваляю нма твоѣ во вѣкн, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдн, прнѣжнще былъ ѣсн намъ въ родѣхъ и родѣхъ. ѡѣе рѣхъ: гдн, помнлн ма, иѣѣлн дшѣ моѣ, ѡѣа согрѣшнхъ тебе. гдн, кѣ тебе прнѣгѣохъ, наѣн ма творїти волю твоѣ, ѡѣа ты ѣсн бгѣ моѣ: ѡѣа оѣе нѣтоѣнннн животѣ, во свѣтѣ твоѣмъ оѣзрнмъ свѣтъ. проѣвн млѣеѣ твоѣ вѣдѣщымъ тѣ.

Тѣже: Сподѣбн гдн, въ дѣнь сѣе безъ грѣхѣ сохраниѣтн нма. бгѣословѣнъ ѣсн гдн бже оѣѣѣ наснхъ, и хвалнно и прослаѣлено нма твоѣ во вѣкн, амннн.

Бѣдн гдн, млѣеѣ твоѣ на насъ, ѡѣаже оѣповѣхомъ на тѣ. бгѣословѣнъ ѣсн гдн, наѣн ма ѡправдѣнїемъ твоїмъ. бгѣословѣнъ ѣсн вѣко, враѣмн ма ѡправдѣнїемъ твоїмъ. бгѣословѣнъ ѣсн стѣи, проѣѣтн ма ѡправдѣнїн твоїн.

Гдн, млѣеѣ твоѣ во вѣкѣхъ, дѣлѣ рѣѣ твоѣю не прѣзрн: тебе подобѣтѣ хвала, тебе подобѣтѣ пѣнїе, тебе слава подобѣтѣ, оѣѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прїснѣ и во вѣкн вѣкѣхъ, амннн.

Тѣже ѣктенїѣ:

Дїаконъ: Испѣлнмъ оутрению молїтеѣ нашѣ гдн.

Лїкъ: Гдн помнлн.

Дїаконъ: Застѣпн, спасн, помнлн и сохрани насъ бже твоѣю бгѣодѣтїю.

Лїкъ: Гдн помнлн.

Дїаконъ: Днѣ всегѣ совершенна, свѣта, мїрна и безгрѣшна, оѣ гдѣ проѣнмъ.

Лїкъ: Подѣи гдн.

Дїаконъ: ѡѣггѣ мїрна, вѣрна настѣвннн, храниѣтѣ дшѣхъ и тѣлѣсѣхъ нашнхъ, оѣ гдѣ проѣнмъ.

Лїкъ: Подѣи гдн.

Дїаконъ: Проѣнїѣ и ѡстѣвлѣнїѣ грѣхѣхъ и прѣгрѣшенїн нашнхъ, оѣ гдѣ проѣнмъ.

Лїкъ: Подѣи гдн.

Дїаконъ: Дѣбрыхъ и полѣзныхъ дшѣамъ нашымъ, и мїра мїровн, оѣ гдѣ проѣнмъ.

Лїкъ: Подѣи гдн.

Дїаконъ: Прѣѣе врема животѣ нашегѣ въ мїрѣ и поканїн сконѣтн. оѣ гдѣ проѣнмъ.

Лїкъ: Подѣи гдн.

Народ: Подај, Господе.
Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.
Народ: Подај, Господе.
Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.
Народ: Теби, Господе.
 Свештеник:
 Јер си Ти Бог милости, и милосрђа, и човекољубља, и Теби славу узносимо, са Оцем и Сином и Светим Духом, сада и увек и у векове векова.
Народ: Амин.
 Свештеник: Мир свима.
Народ: И духу твоме.
Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.
Народ: Теби, Господе.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.
Појци: Господе, помилуј. (Трипут)
Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.
 Свештеник: Мир свима.
Народ: И духу твоме.
 Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.
Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.
Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље: ЈЕДАНАЕСТО ЕВАНЂЕЉЕ (Јован 19:38-42)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Стиховње стихире,

1. глас

Сва твар измени се страхом, гледајући Те на крсту обешена Христe. Сунце се помрачи, и основи земље се задрмаше. Све састрадаваше Саздатељу свега. Драговољно претрпевши нас ради, Господе, слава теби.

2. глас

Стих: Разделише хаљине моје између себе, и за хаљину моју бацише коцку.
 Народ безбожни и безакони, зашто смишља узалудне ствари? Зашто живот свих на смрт осуди? Велико чудо! Јер се Саздатељ света предаје у руке безаконика, и на дрво се подиже Човекољубац, да би ослободио сужње у аду који вичу: Дуготрпеливи Господе, слава Теби.

Діакоуз: Хрїстїанскїа кончіны жнвотѣ нашегѣ, безболѣзнены, непостыдны, мїрны и добрагѣ ѿвѣта на страшнѣмъ сѣдїци хрїтѣ прѣснмъ.

Дїкз: Подїи гдї.

Діакоуз: Престѣю, прѣчѣю, прѣблгословеннѣю, славною влїцѣ нашь вѣцѣ и пренодѣмъ мрїю со всѣми стѣими помандѣше, самн себѣ, и дрѣгдрѣга, и вѣсь жнвотѣ нашь хрїтѣ бгѣ прѣддїмъ.

Дїкз: Тебѣ гдї.

Возглашїетъ іерей:

Гїкѣ бгѣ мїлостн, щедрѣтѣ и члѣвколѣбїа ѣсн, и тебѣ славу возсылаемъ, оцѣ, и снѣ, и стѣомъ дхѣ, нынѣ и прїенѣ, и во вѣкн вѣкѣмъ.

Дїкз: Амїнь.

Сщїенникъ: Мїрѣ всѣмъ.

Дїкз: И дхѣн твоемъ.

Діакоуз: Главы нашь гдѣн прїклонимъ.

Дїкз: Тебѣ, гдї.

Діакоуз: И ѿ сподобнїемъ намъ слышанїю стѣгѣ ѣвїїа гдї бгѣ молнмъ.

Дїкз: Гдї помнїдї, **трїжды.**

Діакоуз: Премдрѣстѣ, прѣстн оуслышнмъ стѣгѣ ѣвїїа.

И сщїенникъ: Мїрѣ всѣмъ.

Дїкз: И дхѣн твоемъ.

Сщїенникъ: Ѹ іѣанна стѣгѣ ѣвїїа чтенїе. [Зачїало ѣв.]

Дїкз: Слава стѣрѣемъ твоимъ, гдї.

Діакоуз: Рѣнмемъ.

Ибїе, ѣвїїе ѣ, завѣта стѣхѣ стѣрѣн.

И поемъ стѣхнры самогласны, ѡба лїка вкѣпѣ.

Гласъ ѣ:

Всѣ тѣарь и змѣнїшесѣ страхомъ, зрїци тѣ на крѣтѣ вїснма хрїтѣ: солнце ѿмрачїшесѣ, и землн ѿновїнїа соотрадїхѣсѣ, всѣ соотрадїхѣ создївшемъ всѣ. волею наєз радн прѣтерпѣвнн, гдї слава тебѣ.

Гласъ б.

Стѣхъ: Раздѣлїша рнзы моѣ себѣ, и ѿ ѡдеждн моєй метїша жрѣбїи.

Людїе слѣстївнн и беззакѣннн, вскѣю подчїютсѣ тѣсннмъ; вскѣю жнвотѣ всѣхѣ на смѣртѣ ѿсднша; вѣлїе чѣдо, гїкѣ создїтель мїра вѣ рѣкн беззакѣнннхѣ прѣдлѣтсѣ, и на дрѣво возвышїетсѣ члѣвколѣбецѣ, да гїже во ѣдѣ нѣзннкн свободнѣтѣ зѣвѣщнмъ: долготерпѣлїкѣ гдї слава тебѣ.

Стих: Дадосе ми за храну жуч, у жеђи мојој напојише ме оцтом.

Данас те гледаше, непорочна Дјева, Речи, на Крсту подигнута, ридајући материнском утробом, кидаше срце горко, и уздишући болно из дубине душе, лице са косом кидаше. Зато и груди бијући, викаше жалосно: Авај мени, чедо божанско, авај мени, светлости света! Зашто си зашао од очију мојих, Јагње Божије? Стога војске бестелесних беху обузете страхом, говорећи: Непостижни Господе, слава Теби.

Стих: А Бог цар наш пре векова, изврши спасење на сред Земље.

Видећи Те на дрвету да висиш, Тебе Саздатеља свих и Бога, Христе, она која Те је бесемено родила, вапијаше горко: Сине мој, где зађе лепота лица твога? Не могу поднети гледајући Те, неправедно распета. Похитај, дакле, васкрсни, да видим и ја Твоје из мртвих тридневно васкрсење.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

8. глас: Господе, када си Ти узлазио на Крст, страх и трепет обузе твар; и земљи си, дакле, забранио да прогута оне који Те распињаху, а аду си заповедио да отпусти сужње на препород људи. Судијо живих и мртвих, дошао си да дарујеш живот а не смрт. Човекољупче, слава Теби.

Сада и увек и у векове векова. Амин.

6. глас: Већ судије неправедне, умачу трску за одлуку, и Исус бива суђен и осуђује се на крст; и твар страда, гледајући на Крсту Господа. Но Ти који природом тела страдаш мене ради, Господе благи, слава Теби.

Еванђеље

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Еванђеља, Господа Бога молимо.

Појци: Господе, помилуј. (Трипут)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Еванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Свештеник: Читање светог Еванђеља од Јована.

Народ: Слава Твојим Светим Страдањима, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

И свештеник чита Свето Еванђеље: ДВАНАЕСТО ЕВАНЂЕЉЕ (Матеј 27:62-66)

Појци: Слава Твоме дуготрпљењу, Господе, слава Теби.

Стѣхъ: Даша въз инѣдь мою жельчъ, и въз жаждѣ мою напоиша мѧ ѡцта.

Днесь зрѣши тѧ непорочнаѧ дѣла на крѣтѣхъ словѣхъ возвышѧема, рыдающе мѣтрнею оутробою, оуазвлѧшеса сѣрдцемъ горьцѣхъ, и стенѧщи болѣзненнѡ и зъ глѣбннѣ дѣшнѣ, лице со власѣхъ терзѧюще. тѣмже и перси бѣюще, възываше жалостнѡ: оубѣ мнѣ, бжѣственное чѧдо, оубѣ мнѣ, свѣте мѣра: что зашелъ еси ѿ ѡчию моѣю ѧгнче бжѣи; тѣмже вѡннства безплѣтнѣхъ, трѣпетомъ содержимнѣ блѣхъ, глаголюще: непостижимѣ гдѣ слава твѣѣ.

Стѣхъ: Бгъ же црѣь нашъ прѣжде вѣка, содѣла спсѣніе посреде земли.

На дрѣвѣхъ видѧщи видима хрѣтѣ, тебѣ вѣхъхъ зиждѧтелеѧ и бга, безвременнѡ рѣждшаѧ тѧ, вопѣаше горькѡ: снѣ мой, гдѣ добрѣта зѧнде зрѣка твоегѡ; не терпѣю зрѣти тѧ неправеднѡ распнѧема: потщѣса оубо, востѧни, ѧкѡ да видѣю и ѧзъ твоѣ и зъ мѣртвѣхъхъ триднѣвное воскресѣніе.

Слава ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дѣхъ.

Глѣсъ и: Гдѣ, восходѧщѣхъ тѣ на крѣтѣхъ, стрѧхъ и трѣпетъхъ нападе на тѣварь, и земля оубо възбранѧла еси поглотити распнѧющехъ тѧ, ѧдѣ же повелѣвалъ еси испустити ѡзникнѣ, на ѡбновленіе челоѣкѡвѣхъ, сдѣте живѣхъхъ и мѣртвѣхъхъ, жизнь прѣшелъ еси подѧти, ѧ не смѣрть: члѣвѣколюбче слава твѣѣ.

И нынѣ и прѣсиѡ и во вѣки вѣкѡвѣхъ. ѧминь.

Глѣсъ 5: Оубже ѡмакѧется трѣстѣ и зреченіѧ, ѿ сдѣей неправеднѣхъ, ииѣз сдѧнмѣхъ бѣвалѣтѣхъ, и ѡсѣждѧется на крѣтѣхъ, и стрѧждетѣхъ тѣварь, на крѣтѣхъ видѧщи гдѧ. но естествомъ тѣлесѣ, мене раднѣ стрѧждѧи блгнѣ, гдѣ, слава твѣѣ.

И даѡтѣса свѣщѣхъ братѣи ѿ еклиѣіѧрха.

И посѣмъ възглашѧетѣхъ дѣаконъ: И ѡ сподобѣтѣса намъ слышанію стѣгѡ еѣлѣа гдѧ бга мѡлнмъ.

Анѣкъ: Гдѣ помнѧдѣи, **трижды.**

Дѣаконъ: Премѣдрѡстѣ, прѣстѣи оублышнмъ стѣгѡ еѣлѣа.

И сщѣнникъ: Мнрѣхъ вѣмъ.

Анѣкъ: И дѣховнѣ твоемѣхъ.

Сщѣнникъ: ѿ іѡанна стѣгѡ еѣлѣа чтѣніе. [Зачѧло мѣс.]

Анѣкъ: Слава стрѣтѣмъ твоимъ, гдѣ.

Дѣаконъ: Вѡнмемъ.

Тѧже, еѣлѣе бѣ, завѣта стѣхъхъ стрѣтѣи.

Анѣкъ: Слава долготерпѣнію твоемѣхъ гдѣ.

Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твоме, Вишњи; објављивати ујутру милосг Твоју, и истину Твоју сваке ноћи.

Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

Тропар, 4. глас

Искупио си нас пречасном Крвљу својом од клетве законске; на Крсту прикован и копљем прободен, излио си бесмртност људима, Спаситељу наш, слава Ти.

Јектенија:

Бакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Бакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Бакон: Још се молимо за преосвештеног епископа нашег (ИМЕ), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Бакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за све у Христу братство наше. **(у манастиру:** Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи **(име)**, и за све у Христу братство његово.)

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Бакон: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење, опростај и отпуштење грехова слугу Божјих, браће овога светога храма **(у манастиру:** ове свете обитељи).

Народ: Господе, помилуј. **(Трипут)**

Тѣже чтецъ:

Блго ѣсть исповѣдатиса гдѣви, и пѣти ѥмени твоемѹ, вѣшній: возвѣщати заутра
мѣть твою, и истинѹ твою на всѣхъ нощь.

Стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безмертвнии, помилѹи насъ. **Трижды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѹомѹ дхѹ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѹвъ, аминь.

Престѣла трѣце, помилѹи насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѹи наша: вѣко, прости беззакѹнїа наша:
стѣи, посети и исцѣли немощи наша, ѥмене твоегѹ радѣи.

Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѹомѹ дхѹ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѹвъ. аминь.

Оче нашъ, ѥже єси на небѣхъ, да свѣтитсѣ ѥма твоє, да прїидетъ црѣтвїе твоє, да
вѣдетъ вола твоє, ѥкѹ на небѣи и на землѣи. хлѣбъ нашъ насѹщный даждь намъ днесь,
и ѡстави намъ долги наша, ѥкоже и мы ѡставаемъ должникѹмъ нашимъ: и не
ведеи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщєнникъ:

ѥкѹ твоє єсть црѣтво и сила и слава, оца и снѣи и стѣгѹ дха, нынѣ и присно и во
вѣки вѣкѹвъ.

Чтецъ: аминь.

Тропарь, гласъ ѡ:

Искушилъ ны єси ѿ клѣтвы законныа честнѹю твоєю кровїю, на крѣтѣ пригвоздѣнъ, и
копїемъ пробѣдъ, безмертвїе источилъ єси человекѹмъ, спсе нашъ, слава тебѣ.

Тѣже глаголетъ іерей ѡктенїю:

Дїаконъ: Помилѹи насъ бже, по величїи мїлости твоєи, мѹлимъ ти сѣ, оуслыши, и
помилѹи.

Лїкъ: Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Дїаконъ: Вще мѹлимсѣ ѡ великомъ господнѣи и оцѣи нашемъ стѣишемъ патриархѣ
ѥмкѣ, и ѡ господнѣи нашемъ прѣсвѣщеннѣишемъ митрополїтѣи (**или**
архїепїскопѣи, **или** епїскопѣи) (**ѥмкѣ**), и всєи во хрѣтѣи братїи нашей.

Лїкъ: Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Дїаконъ: Вще мѹлимсѣ ѡ богохранимѣи странѣи нашей, властѣхъ и вѹнствѣи єа, да
тїхоє и безмѹлвное житїе поживемъ во всѣкомъ блгочестїи и чѣстѣи.

Лїкъ: Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Дїаконъ: Вще мѹлимсѣ ѡ блженнѹхъ и прїснопѣматнѹхъ создателѣхъ стѣгѹ храма
сего (**ѥще во ѡбїтелїи:** стѣиѹ обїтелїи сѣи) и ѡ всѣхъ прѣдепочївшнѹхъ
оцѣхъ и братїахъ, зѣи лежѣшнѹхъ и повсѹдѹ правослѣвнѹхъ.

Лїкъ: Гдѣи помилѹи, **трижды.**

Дїаконъ: Вще мѹлимсѣ ѡ мїлости, жїзни, мїрѣи, здравїи, спсєнїи, посѣщенїи,
прощенїи и ѡставленїи грѣхѹвъ рабѹвъ бжїихъ, братїи стѣгѹ храма сего
(**ѥще во ѡбїтелїи:** стѣиѹ обїтелїи сѣи).

Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светога Храма (**у манастиру:** свете обитељи ове), и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за православне свуда.

Народ: Господе, помилуј. (**Трипут**)

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овоме (**манастиру**), за оне који се труде, који поју, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј. (**Трипут**)

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Отпуст

Ђакон: Премудрост!

Народ: Оче (**свети владико**), благослови.

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Народ:

Амин. Утврди, Боже, свету православну веру православних хришћана у векове векова.

Свештеник: Пресвета Богородице, спаси нас.

Народ:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, тебе што Бога Реч непорочно роди, сушту Богородицу величамо.

Свештеник: Слава Теби Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (**Трипут**)

Оче (**свети владико**), благослови.

Свештеник:

Христос истинити Бог наш, који је ради спасења света претрпео пљувања, бијења, ударања, крст и смрт, молитвама Пречисте своје Матере и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, спаси и помилуј нас.

Народ: Амин.

Лікз: Гдн помнѣди, **трѣжды.**

Діаконз: Бже мѡлнмса ѡ плодоносѣщихъ, и добродѣющихъ во стѣмъ и всечестнѣмъ храмѣ сѣмъ, трѣждающихъ, поющихъ и предстоѣющихъ людемъ, ѡжндающихъ ѡ тебе великіа и богатыа мѣти.

Лікз: Гдн помнѣди, **трѣжды.**

Возглашаетъ іерей:

Гдн мнѡстивъ и члвѣколюбѣцъ бгъ сн, и тебе славу возсылаемъ, ѡцъ, и сн, и стѡмъ дхъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікз: Амѣнь.

Діаконз: Премудрость.

Лікз: Блгословѣ.

Сщѣнникъ:

Сый блгвѣнъ хртѡсъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікз:

Амѣнь. Оутверди бже, и стѣю православною вѣрѣ, православныхъ хртїанъ во вѣкѣхъ вѣка.

Сщѣнникъ: Престѡа бже, спаси насъ.

Лікз:

Чтнѣишю херувѣмъ, и славноѣишю безъ сравненїа серафѣмъ, безъ истаѣнїа бга слова рѡждшю, свщю бцѣ тѣ величѣемъ.

Сщѣнникъ: Слава тебе хртѣ бже, оупованїе наше, слава тебе.

Лікз:

Слава ѡцъ и сн и стѡмъ дхъ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь. Гдн помнѣди, **трѣжды.** Блгословѣ.

Сказанїе часѡвъ стѡгѡ и великагѡ патка, творенїе кѡрїлла, архїепископа александрїискагѡ.

ПРВИ ЧАС

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец:

Амин. Слава теби Боже наш, слава теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Животодавче, дођи и усли се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе помилуј **(12 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је

Часъ первый.

Во второмъ часѣ дне знаменуетъ въ кампанѣ. И собравшымъ во храмъ, облачнѣе іерей въ фелѣонъ, діаконъ же въ стѣхарь. И поставлетъ параклисиархъ аналогіи оукрашенъ прѣмъ царскихъ вратъ, и вжнгатъ свѣщѣ на свѣщницѣ. Іерей же нсходитъ во ѣвліемъ во храмъ, или въ трапѣзѣ, царскимъ враты, предходѣщъ ѣмъ діаконѣ съ кадильномъ. И полагаютъ іерей стѣбе ѣвліе на аналогіи, и ставъ предъ аналогомъ, творитъ начало по ѣбычю. И по возглатѣ кадитъ свѣщенникъ стѣбе ѣвліе на аналогіи Ѡкрестъ: и прочыя ікѣоны, и храмъ бѣеъ, и нарѣдѣтелъ, и братію.

Діаконъ: Благословѣ, вѣко.

Свѣщенникъ: Благословенъ бѣгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣецъ:

Аминь. Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ съи, и всѣ исполнѣи, сокровнице блгнхъ и жнзни подателю, прѣдн и вселѣе въ ны, и ѡчисти ны ѡ всѣхъ скверны, и спси блже, души наша.

Стѣхъ бже, стѣхъ крѣпкій, стѣхъ безмертвнй, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прѣсти беззакѣннѣа наша: стѣхъ, прѣсти и нсцѣли немощи наша, имене твоегѡ радн.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Ѡче нашъ, иже ѣси на нѣсѣхъ, да свѣтитъ нма твоѣ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѣ, да вѣдетъ вола твоѣ, ѣкѡ на нѣси и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщнй дѣждь намъ днѣсь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡстаѣлемъ должникѣмъ нашимъ: и не введн насъ во нсѣщеніе, но нзбѣви насъ ѡ лѣкаѣгѡ.

Свѣщенникъ:

ѣкѡ твоѣ ѣсть црѣтво и сила и слава, Ѡцѣ и снѣ и стѣгѡ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣецъ: Аминь.

Гдн помнѣи, **ѣ.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Прѣидите, поклонимъ црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидите, поклонимъ и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидите, поклонимъ и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ ѣ.

Глаголы моѣ видшн гдн, разѣмѣи звѣніе моѣ. воннѣ гласъ молѣннѣа моего, црю мѡи и бже мѡи, ѣкѡ къ тебѣ помолѣса гдн. заѣтра оубѣши гласъ мѡи, заѣтра предстѣнѣ ти, и оубрши мѣ. ѣкѡ бгѣ не хотѣи беззакѣннѣа, ты ѣси: не прѣелнѣе къ

гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви који љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 2)

Зашто се буне народи и племена помишљају сујетне ствари? Устају цареви земаљски, и кнезови се скупљају на Господа и на помазаника његова. „Раскинемо свезе њихове и збацимо са себе јарам њихов.“ Онај, што живи на небесима, смије се, Господ им се подсмиева. Па им говори у гњеви својем и јарошћу својом збуњује их: „Ја сам помазао цара својега на Сиону, на светој гори својој.“ Казаћу наредбу Господњу; он рече мени: „ти си син мој, ја те сад родих. Ишти у мене, и даћу ти народе у нашљедство, и крајеве земаљске теби у државу. Ударићеш их гвозденом палицом; разбићеш их као лончарски суд. Сад, цареви, оразумите се; научите се судије земаљске! Служите Господу са страхом, и радујте се с трепетом. Поштујте сина, да се не разгневи, и ви не изгинете на путу своме; јер ће се гњев његов брзо разгорјети. Благо свјема који се у њ уздају!

(Псалам 21)

Боже, Боже мој! за што си ме оставио удаљивши се од спасења мојега, од ријечи вике моје? Боже мој! вичем дању, а ти ме не слушаш, и ноћу, али немам мира. Свети, који живиш у похвалама Израилевим! У тебе се уздаше оци наши, уздаше се, и ти си их избављао. Тебе призиваше, и спасаваше се; у тебе се уздаше, и не остајаше у срамоти. А ја сам црв, а не човјек; подсмиех људима и руг народу. Који ме виде, сви ми се ругају, разваљују уста, машу главом, и говоре: ослонио се на Господа, нека му поможе, нека га избави, ако га милује. Та, ти си ме извадио из утробе; ти си ме умирио на сиси матере моје. За тобом пристајем од рођења, од утробе матере моје ти си Бог мој. Не удаљуј се од мене; јер је невоља близу, а нема помоћника. Оптече ме мноштво телаца; јаки волови Васански опколише ме; Развалише на ме уста своја. Лав је гладан лова и риче. Као вода разлих се; расуше се све кости моје; срце моје поста као восак, растопило се у мени. Сасуши се као цријеп крјепост моја, и језик мој приону за грло, и у прах смртни мећеш ме. Опколише ме пси многи; чета зликоваца иде око мене, прободоше руке моје и ноге моје. Могао бих избројити све кости моје.

тебѣ лѣкавнѣи, ниже пребѣдѣтъ беззакѣнницы предъ очима твоима. возненавѣдѣла єси всѣ дѣлающыя беззаконіе, погубиши всѣ глаголющыя лжѣ: мѣжа кровей и льстива гнѣшаются гдѣ. ѡз же множетвомъ млчн твоєа, внидѣ въ домъ твоѣи, поклонюса ко храмѣ стѣомѣ твоємѣ въ стѣи твоємъ. гдѣ, на стѣи мѣ правдою твоєю, вѣрѣ моихъ радн исправи предъ тобою пѣть мой. ѡкв несть во оустѣхъ ихъ истины, сердце ихъ свѣтно, грѣбъ ѡверѣтъ гортани ихъ, ѡзыки свои мѣ льстивѣ. сдѣи имъ бѣже, да ѡпадѣтъ ѡ мѣслей своихъ: по множетвѣ нечестіа ихъ и зрѣни ѡ, ѡкв прѣгорчиша тѣ, гдѣ. и да возвѣлаются всѣ оуповающіи на тѣ, во вѣкѣхъ возрадѣются, и вселѣшнса въ нѣхъ: и похвалятса ѡ тебѣ любящіи имя твоє. ѡкв ты бѣгословѣши праведника гдѣ, ѡкв ѡрѣжемъ бѣговолѣнѣ вѣнчалъ єси насъ.

Ѳаломъ вѣ.

Вскѣю шаташася ѡзыцы, и людіе побѣишася тщѣтнымъ; предѣташа царѣ земстѣи, и князи собрашася вѣпѣ на гдѣ и на хрѣта єгѣ: растѣргнемъ оубѣ ихъ, и ѡвержемъ ѡ насъ иго ихъ. жнвѣи на нестѣхъ поимѣетса имъ, и гдѣ порѣгѣетса имъ. тогда возглаголетъ къ нимъ гнѣвомъ своимъ, и ѡротѣю своєю сматѣтъ ѡ. ѡз же постѣвленъ єсмь црѣ ѡ негѣ надъ єиѣномъ горѣю стѣою єгѣ, возвѣщѣи повелѣнѣ гдѣ. гдѣ речѣ ко мнѣ: єиѣ мой єси ты, ѡз днѣсь родихъ тѣ. проєи ѡ менѣ, и дамъ тѣ ѡзыки достоѣнѣ твоє, и ѡдержѣнѣ твоє концы земли. оупасѣши ѡ жезломъ желѣзнымъ, ѡкв соуды скѣдельничн сокрѣшиши ѡ. и нынѣ царѣ разѣмѣйте, накажѣтса всѣ сдѣащіи земли. рабѣтайте гдѣи со стѣрахомъ, и радѣйте ємѣ съ трѣпетомъ. прѣимѣте наказѣнѣ, да не когда прогнѣветса гдѣ, и погубнетса ѡ пѣтѣи праведнагѣ, єгда возгорѣтса вскѣрѣ ѡротѣ єгѣ. бѣженѣ всѣ надѣющіи на нѣ.

Ѳаломъ вѣа.

Бѣже бѣже мой, вѣмѣи мнѣ, вскѣю ѡстѣвнѣ мѣ єси; далѣче ѡ спѣсѣнѣа моєгѣ словеса грѣхопадѣнѣи моихъ. бѣже мой, воззовѣ во днѣ, и не оупѣишиши, и въ ноци, и не въ безѣмѣи мнѣ. ты же во стѣмъ жнвѣиши, хвалѣ иѣлева. на тѣ оуповаша ѡтцы наши, оуповаша, и избѣвнѣ єси ѡ. къ тебѣ воззваша, и спѣошася: на тѣ оуповаша, и не постѣдѣшася. ѡз же єсмь червь, ѡ не чловѣкѣ, поношенѣ чловѣкѣмъ, и оупниженѣ людеи. всѣ вѣдѣщіи мѣ порѣгѣша мнѣ са, глаголаша оустнѣамнѣ, покнѣша главою. оупѣа на гдѣ, да избѣвнѣтъ єгѣ, да спѣетъ єгѣ, ѡкв хѣщѣтъ єгѣ. ѡкв ты єси истѣргѣи мѣ и зѣ чрѣва: оупѣнѣ моє ѡ сощѣ матѣре моєа. къ тебѣ прнѣрженъ єсмь ѡ ложѣнѣ, ѡ чрѣва матѣре моєа, бѣ мой єси ты. да не ѡстѣпиши ѡ менѣ: ѡкв скѣрѣбъ вѣзъ, ѡкв несть помогѣи мнѣ. ѡбѣдоша мѣ тѣлцы мнози, юнцы тѣчнѣи ѡдержѣша мѣ. ѡверѣоша на мѣ оустѣа своѣ, ѡкв лѣвъ восхнѣаи и рыкаѣи. ѡкв вода и злѣахъ, и разѣпашася всѣ къстѣи моѣ: бѣсть сердце моє, ѡкв вѣкѣ тѣаи посредѣ чрѣва моєгѣ. и зѣше ѡкв скѣдель крѣпѣсть моа, и ѡзыки мой прнѣпѣ гортани моємѣ, и въ пѣрѣтъ

Они гледају, и од мене начинише ствар за гледање. Дијеле хаљине моје међу собом, и за доламу моју бацају ждријеб. Али ти, Господе, не удаљуј се. Сило моја, похитај ми у помоћ. Избави од мача душу моју, од пса јединицу моју. Сачувај ме од уста лавовијех, и од рогова биволових, чувши, избави ме. Казујем име твоје браћи; усред скупштине хвалићу те. Који се бојите Господа, хвалите га. Све сјеме Јаковљево! поштуј га. Бој га се, све сјеме Израилјево! Јер се не оглуши молитве ништега нити је одби; не одврати од њега лица својега, него га услиши кад га зазва. Тебе ћу хвалити на скупштини великој; завјете своје свршићу пред онима који се њега боје. Нека једу убоги и насите се, и нека хвале Господа који га траже; живо да буде срце ваше до вијека. Опоменуће се и обратиће се ка Господу сви крајеви земаљски, и поклониће се пред њим сва племена незнабожачка. Јер је Господње Царство; он влада народима. Јешће и поклониће се сви претили на земљи; пред њим ће пасти сви који слазе у прах, који не могу сачувати душе своје у животу. Сјеме ће њихово служити њему. Казиваће се за Господа роду потоњему. Доћи ће, и казиваће правду његову људима његовијем, који ће се родити; јер је он учинио ово.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, **тропар, глас 1 (чита се).**

Када си Ти разапет Христе, укинута би мучење, и згажена би сила непријатељска; јер нити анђео, нити човек, но сам Ти Господе, спасао си нас, слава Теби.

И сада, **Богородичан:**

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небо? јер си изгрејала сунце правде. Рај? јер си изникла цвет нетрулежности. Дјева? јер си остала непорочна. Чиста Мати? јер си имала у светим твојим наручјима Сина, Бога свих. Њега моли да се спасу душе наше.

И одмах певамо следеће стихире самогласне, глас 8.

Данас се црквена завеса, раздера на прекор безаконика, и сунце зраке своје сакри гледајући Владикау распињанога.

И опет друга певница, исто то.

Онда прва певница говори стих:

Зашто се буне незнабошци, и народи измишљају узалудне ствари?

смѣрти свѣлз мѧ ѿ сѧ. ѿкв ѡбидѡша мѧ пѧ мнѡзи, соумз лѡкѡвѣхз ѡдержѡша мѧ: ископѡша рѡцѣ монѧ и нѡзѣ монѧ. исчетѡша всѧ кѡсѣти моѧ, тѧ же смотрѣша, и презрѣша мѧ. раздѣлиша рѣзы моѧ себѣ, и ѡ ѡдежди моѣи метѡша жребѣи. тѣ же гдѧ, не ѡудали поможь твою ѡ мене, на застѡплѣнїе моѡ конни. и збѡви ѡ ѡрѡжѣи дѡшѡ моѡ, и и з рѡки пѣси ѡдннорѡднѡю моѡ. спси ма ѡ ѡсѣтз львѡвѣхз, и ѡ рѡгз ѡдннорѡжь смирѣнїе моѡ. повѣмз и ма твоѡ брѡтѧи моѣи, посредѣ црѣкве воспоѡ тѧ. бо ѡциисѧ гдѧ восхвалѣте ѡго, всѡ сѣма ѡквеле прослѡвите ѡго. да ѡбѡиѣтѧ же ѡ негѡ всѡ сѣма илево: ѿкв не ѡуничижи, ни же негодѡвѡ млтѡвы ницагѡ, ни же ѡврати лице своѡ ѡ мене: и ѡгда воззѡвѡхз къ немѡ, ѡслѡбиша мѧ. ѡ тебе похвала моѧ, въ црѣкѡвѣи велицѣи исповѣмѧ тебе: млтѡвы моѧ воздѡмз предѣ бо ѡциимѣи ѡгѡ. ѡдѡтз ѡбѡзѡи, и насытѡтѣтѧ, и восхвалѡтз гдѧ възыскѡици ѡго, живѡ бѡдѡтз сердца и хз въ вѣкз вѣка. помѡнѡтѣтѧ и ѡвратѡтѣтѧ ко гдѡ всѧ концы земли, и поклонѡтѣтѧ предѣ нимз всѧ ѡтѣчѣствѡи ѡзыки. ѿкв гдѧне ѡсѣтз црѣтѡе, и тѡи ѡвладѡетз ѡзыки. ѡдѡша и поклонѡшѡсѧ всѧ тѡчѧи земли: предѣ нимз припадѡтз всѧ ни зходѡции въ зѡмлю: и дѡшѡ моѧ томѡ живѡетз. и сѣма моѡ порѡбѡтѡетз ѡмѡ: возвѣстѣтз гдѡви рѡдз гдѡциѡи. и возвѣстѡтз прѡвѡдѡ ѡгѡ людемз рѡждшымѣи, ѡже сотѡри гдѡ.

Слѡва ѡцѡ и сѧ и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и при си ѡ во вѣкѣи вѣкѡвѡз, ѡминь.
 Ѧллнаѡи, ѡллнаѡи, ѡллнаѡи, слѡва тебе бже. **Трижды.**

Гдѧ помѡли, **трижды.**

Слѡва ѡцѡ и сѧ и стѡмѡ дхѡ.

Тропарь, гласъ ѡ:

Распѣншѡсѧ тебе хрѣте, погѡбе млчѧтельностьѡ, попрѡна бѡсѣтѣ сила вѡрѡжѡи: ни же бо ѡггѡз, ни же челѡвѣкз, но самз гдѧ спсѡз ѡ сѧ насз, слѡва тебе.
 И нынѣ и при си ѡ во вѣкѣи вѣкѡвѡз. ѡминь.

Горѡдиченз:

Чтѡ тѧ нарѣчѡмз, ѡ бѡгодѡтнаѡ; нѡо, ѿкв возсѡла ѡ сѧ сѡнце прѡвды: рѡи, ѿкв прозѡвѡла ѡ сѧ цѡвтѡз нечлѣнѡи: дѡшѡ, ѿкв пребыла ѡ сѧ нечлѣнна: чи стѡю мѡрь, ѿкв и мѣла ѡ сѧ на стѡихз твоѡихз ѡбѡтѡихз сѧ, всѣхз бѡ. тогѡ молѧ спсѣтѣсѧ дѡшѡмз нѡшымз.

Тѡже поѡмз трѡпарѧ три ѡ дѡднѡдѡсѡти, повѡрѡиѡще ѡ. глаголѡмз же первый безѡ стѣхѡ, тѡкв бо тѡримз и въ прочѡихз часѣхз въ первый трѡпарь. во вторѡи же, глаголѡетз начѡншии лики стѣхз, и поѡтз и. тѡже пѡки дрѡгѡи лики стѣхз, и поѡтз и тѡи и. третѡи же глаголѡмз на слѡва, и на и нынѣ.

Стѣхѡра самогласна перѡагѡ часа, гласъ и:

Днѡсѡ црѣковѡнаѡ завѣсѡ, на ѡблнѣнїе беззакѡннѡихз раздѡрѡетсѧ, и солицѡ лѡчы своѡ скрѡвѡетз, вѡкѡ зрѡ распнѡѡема.

И пѡки тѡже дрѡгѡи лики.

Тѡже глаголѡетз стѣхз первый лики: Вскѡю шѡтѡшѡсѧ ѡзыци и людѡе поѡчишѡсѧ тѡсѣтнѡмз;

Као овца на заклање био си вођен, Христе Царе, и као јагње незлобиво прикован на крст од људи безаконих, грехова наших ради, Човекољубче.

Стих: Дођоше цареви земаљски, и кнезови се сабраше заједно на Господа и на Христа његовог.

И опет иста стихира.

Затим, прва певница: Слава, глас исти.

Подносећи све, Господе овако си говорио, безаконцима који су Те ухватили: Ако сте и ударили Пастира, и разјурили дванаест оваца ученике моје, могао сам више од дванаест легеона довести анђела. Но дуго трпим, да се испуни све непознато и тајно што сам вам објавио преко пророка мојих. Господе, слава Теби.

И сада, Исто.

Прокимен пророштва, глас 4.

Срце његово сабра безакоње у себе.

Стих: Блажен је који разуме убогога и сиромаша.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштва Захарије(Глава 1,1-12).

Ђакон:Пазимо.

Чтец:

И узех свој штап, благост, и сломих га да укинем завјет свој који учиних са свијем народима. И укиде се онога дана, и невољни од стада, који гледаху на ме, познаше доиста да бјеше ријеч Господња. И рекох им: ако вам је драго, дајте ми моју плату; ако ли није, немојте; и измјерише ми плату, тридесет сребрника. И рече ми Господ: баци лончару ту часну цијену којом ме прецијенише. И узев тридесет сребрника бацих их у дом Господњи лончару.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Посланице светог апостола Павла Галатима.

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Браћо, Боже сачувај, да се ја чим другим хвалим осим крстом Господа нашега Исуса Христа, којим се мени разапе свијет и ја свијету. Јер у Христу Исусу нити обрезање што помаже нити необрезање, него нова твар. И који год буду живјели по овоме правилу, мир на њих и милост, и на Израилъ Божији. Убудуће да ми нико не ствара тешкоће, јер ја ране Господа Исуса на тијелу својему носим. Благодат Господа нашега Исуса Христа са духом вашим, браћо. Амин.

И поэмъ настоѣщїи тропарь: Іѣкѡ Ѡвчѧ на заколенїе ведѣнъ бѣлъ єси хрѣте црѣю, и іѣкѡ ѧгнецъ неслѣбнвыи пригвоздїлѡ єси крѣтѣ, ѡ беззаконныхъ мѡжеи, грѣхъ радн нѧшнхъ члѣтѣколюбче.

Стїхъ: Предстѧша царїе зѣмстїи, и кнѧзи собрѧшѡлѡ вкѡпѣ на гдѧ и на хрѣта єгѡ.

И поэтъ пакн и дрѡгїи лїкъ тѡнже стїхъ. Тѧже пѣрвыи лїкъ.

Слѧва Ѡцѣ и сїхъ и стѡмѣ дхѣ.

Ѣмшымъ тѧ беззакѡннымъ, претерпѣвѧмъ, еице вопїѧлъ єси гдѣ: ѧще и поразїте пѧстырѡ, и расточїте дванѧдесѧтъ Ѡвецъ оуѣнкѣ моѡ, можѧхъ вѧщшн, нежелн дванѧдесѧте легѣѡнѡвъ предстѧвннн ѧггѡвѡвъ. но долготерплю, да испѡлнѡтѡлѡ, / іѧже іѧвнхъ вѧмъ прѣрѡкн моїмн, безвѣстнѡлѡ и тѧннѡлѡ: гдѣ слѧва тебѣ.

И нынѣ, пакн тѡнже.

Дїаконъ: Премѡдростъ. Вѡнмемъ.

И чтѣецъ: Прокїменъ прѣрѡчестѡлѡ, глѧсъ дѣ: Сѣрдце єгѡ собрѧ беззаконїе себѣ. **Стїхъ:** Пѧженъ раздѣлѡвѧн на нїца и оубѡга.

Дїаконъ: Премѡдростъ.

Чтѣецъ: Прѣрѡчестѡлѡ захѧрїнна чтѣнїе. [Глѡвѧ ѧи, ст. і.гї.]

Дїаконъ: Вѡнмемъ.

Чтѣецъ:

Тѧкѡ глаголетъ гдѣ: прїмнї жѣзлъ мої добрый, и ѡверѡгѣ єгѡ, єже разорїтн завѣтъ мої, єгѡже завѣщѧхъ ко вѣтѣмъ людѣмъ: и разорїтѡлѡ вѡ дѣнь Ѡный, и оураздѣютъ хананѣн Ѡвцы хранимыѧ мнѣ, занѣ слѡво гдѣне єсть. и рекѣ къ нїмъ: ѧще добрѡ предъ вѧмн єсть, дадїте мздѣ моѡ, илн ѡрецытѡлѡ: и постѧвншѧ мздѣ моѡ трїдесѧтъ сребрѣнннхъ. и рече гдѣ ко мнѣ: вложн ѧ вѡ горнїло, и смотрн ѧще нскѡшѣно єсть, илже ѡбразомъ нскѡшенъ бѣхъ ѡ нїхъ. и прїѧхъ трїдесѧтъ сребрѣнннхъ, и вложнхъ ихъ вѡ храмъ гдѣн вѡ горнїло.

Дїаконъ: Премѡдростъ.

Чтѣецъ: Вѡ галѧтѡмъ послѧнїѧ стѧгѡ ѧпѡлѡ пѧвлѡ чтѣнїе.

И пакн дїаконъ: Вѡнмемъ.

Тѧже апѡстѡлъ, зачѧло єѣ, ѡ полѣ.

Чтѣецъ:

Брѧтїе, мнѣ да не бѡдетъ хѡлїтнѡ, тѡкмѡ ѡ крѣтѣ гдѧ нѧшегѡ иїѡлѡ хрѣта, илже мнѣ мїръ распѧсѡ, и ѧзъ мїрѣ. ѡ хрѣтѣ бо иїѡсѣ, нн ѡбрѣзанїе чтѡ мѡжетъ, нн неѡбрѣзанїе, но новѧ тѡварь. и єлнцы прѧвнломъ сїмъ жнтельствоютъ, мїръ на нїхъ и мѧтѣ, и на иїлн бѣжїн. прѡчѣе, трѡдѣ да ннктоже мнѣ даѣтъ: ѧзъ бо іѧзѡвѡ гдѧ иїѡлѡ на тѣлѣ моѡмъ ношѣ. бѧгодѧтъ гдѧ нѧшегѡ иїѡлѡ хрѣта, со дхѡмъ вѧшнмъ брѧтїе. ѧмннѡ.

Свештеник: Мир теби читачу.
Чтец: И духу твоме.
 Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!
 Свештеник: Мир свима!
Народ: И духови твојему.
 Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја.
Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.
 Ђакон: Пазимо

Затим Еванђеље од Матеја, зачало 110-113 (глава 27,1-56).

Кад се заврши Еванђеље, певамо: Слава дуготрпљењу твоме Господе.

Тропар

Стопе моје управи по речи твојој, и да не овлада мноме било какво безакоње. Избави ме од клевета људских и сачуваћу заповести твоје. Лицем твојим просвети слугу твога, и научи ме наредбама твојим.

Нека се испуне уста моја хвале твоје, Господе, да би певао славу твоју, сав дан величанственост твоју.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету, и говораше: ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Сщѣнникъ: Мнрѣ тѣ.

И чтецъ: И дхъовн твоємѣ.

Діаконъ: Премѣдростѣ, протѣи, оубльшнмъ стѣгѣ ѡвѣліа.

Сщѣнникъ: Мнрѣ вѣѣмъ.

Лікъ: И дхъовн твоємѣ.

Сщѣнникъ: Ѡ матѣдѣа стѣгѣ ѡвѣліа чтеіе.

Лікъ: Слава тебѣ гдѣи, слава тебѣ.

Діаконъ: Ронмемъ.

Тѣже ѡвѣліе Ѡ матѣдѣа, зачало рѣ.

Лікъ: Слава долготерпѣнію твоємѣ гдѣи.

Тѣже чтецъ:

Стѣпѣи моѣ направи по словесѣи твоємѣ: и да не ѡбладаетъ мною великое беззаконіе. и забави мѣ Ѡ клеветѣи человекѣскѣи, и сохрани заповѣди твоѣ. лице твоѣ просвѣтити на раба твоего, и научи мѣ ѡправданіемъ твоимъ.

Да исполнитъ оубѣта моѣ хваленіа твоего гдѣи, ѣкѣ да воспой славу твою, весь день великолѣпіе твоѣ.

Стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безмертвѣи, помилуй насъ. **Трижды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвѣ. ѡмнѣи.

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гдѣи, ѡчиисти грѣхѣи наша: велико, протѣи беззаконіа наша: стѣи, просвѣти и исцѣли немощи наша, и мене твоего ради.

Гдѣи помилуй, **трижды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвѣ. ѡмнѣи.

Ѡче нашъ, иже єси на небѣхъ, да свѣтитъ ѣма твоѣ, да прѣидетъ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетъ вола твоѣ, ѣкѣ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ Ѡ лѣкаваго.

Сщѣнникъ:

ѣкѣ твоѣ єсть црѣтво и сила и слава, ѡцѣ и снѣ и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвѣ.

Чтецъ: ѡмнѣи.

Кондакъ, гласъ ѿ:

Насъ ради распѣтаго прѣидите всѣи воспоймъ, того бо видѣ мрѣа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распѣтѣи терпѣши, ты єси снѣ и бгъ мой.

Гдѣи помилуй, **мѣ.**

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпељиви, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут**,

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва:

Христе, светлости истинита, који просвећујеш и освећујеш сваког човека, који долази у свет, нека се покаже на нама сјај лица твога, да у њему видимо светлост неприступну. И управи стопе наше на вршење заповести твојих, молитвама пречисте Твоје Матере, и свих Твојих Светих. Амин.

Иже на всѣкое время, и на всѣкій часъ, на небѣхъ и на земли покланѣемый и славиимый, хрѣте бже, долготерпѣливъ, многомлчнвѣ, многоблгоутрѣбнѣ, иже праведныя любѣи, и грѣшныя милуѣи, иже всѣхъ зовѣи ко испенію ѡбѣщаніа радн едущихъ блгъ. самъ гдн, прїимн и наша въ часъ сей млчвѣ, и исправн жнвѣотъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣтн, тѣлесѣ ѡчнстн, помышлѣніа исправн, мысли ѡчнстн, и избавн насъ ѿ всѣхъ іа скорбн, сѡлзъ и болѣзней: ѡградн насъ стѣхми твоими агглы, да ѡполченїемъ нхъ соблюдемн и наставлѣемн, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ радѡмъ непрстѣпныа твоєѣ славы: іакѡ блгословенъ єси во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.

Чтнѣншю херувїмъ, и славиѣншю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истаѣнїа бга слова рѡждшю, едщю бцѣ тѣ величѣемъ.

Именемъ гднимъ блгословн, Ѡтче.

Сщїенникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣдри ны, и блгослови ны, просвѣтн лице твоє на ны, и помнѣи ны.

Чтѣцъ: Амїнь.

И сщїенникъ глаголетъ настоѣщю млчвѣ:

Хрѣте свѣте истинный, просвѣщѣи и ѡсвѣщѣи всѣаго человека градѡцаго въ мїрѣ, да знаменаетсѣ на насъ свѣтъ лица твоегѡ, да въ немъ ѡзрїмъ свѣтъ непрстѣпный: и исправн стѡпы наша къ дѣланїю заповѣдей твоихъ, млчвѣми прѣчтыа твоєѣ мѣре, и вѣхъ твоихъ стѣхъ, амїнь.

ТРЕЋИ ЧАС

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 34)

Господе: буди супарник супарницима мојим; удри оне који ударају на ме. Узми оружје и штит, и дигни се мени у помоћ. Потегни копље, и пресијечи пут онима који ме гоне, реци души мојој: ја сам спасење твоје. Нека се постиде и посраме који траже душу моју; нека се одбију натраг и постиде који ми зло хоће. Нека буду као прах пред вјетром, и анђео Господњи нека их прогони. Нека буде пут њихов таман и клизав, и анђео Господњи нека их тјера. Јер ни за што застријеше мрежом јаму за мене, ни за што ископаше јаму души мојој. Нека дође на њега погибао ненадна, и мрежа коју је намјестио нека улови њега, нека он у њу падне на погибао. А душа ће се моја радовати о Господу, и веселиће се за помоћ његову. Све ће кости моје рећи: Господе! ко је као ти, који избављаш страдалца од онога који му досађује, и ништега и убогога од онога који га упропашћује? Усташе на ме лажни свједоци; што не знам, за оно ме питају. Плаћају ми зло за добро, и сиротовање души мојој. Ја се у болести њиховој облачих у врећу, мучих постом душу своју, и молитва се моја враћаше у прсима мојима. Као пријатељ, као брат поступах; бијих сјетан и с обореном главом као онај који за матером жали: А они се радују кад се ја спотакнем, и купе се, купе се на ме, задају ране, не знам за што, чупају и не престају. С неваљалијем и подругљивијем беспосличарима шкргућу на ме зубима својима. Господе! хоћеш ли дуго гледати? Отми душу моју од нападања њихова, од овијех лавова јединицу моју. Признаваћу те у сабору великом, усред многога народа хвалићу те: Да ми се не би светили који ми злобе неправедно, и намигивали очима који мрзе на ме ни за што. Јер они не говоре о миру, него на мирне на земљи измишљају лажне ствари. Разваљују на ме уста своја, и говоре: добро! добро! види око наше. Видиш, Господе! немој мучати; Господе немој одступити од мене. Пробуди се, устани на суд мој, Боже мој и Господе, и на парницу моју. Суди ми по правди својој, Господе, Боже мој, да ми се не свете. Не дај да говоре у срцу својем: добро! то смо хтјели! Не дај да говоре: прождријесмо га. Нек се постиде и посраме сви који се радују злу мојему, нек се обуку у стид и у срам који се размећу нада мном. Нека се радују и веселе који ми желе правду, и говоре једнако: велик Господ, који жели мира служи својему! И мој ће језик казивати правду твоју, и хвалу теби сваки дан.

Трѣтїи часъ.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз самоѸ хрѣтѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ.

И ѡслово ѡдъ.

СѸди гдн, ѡбѣщащыѧ мѧ, побори борющыѧ мѧ. прїими ѡрѡжїе и щїтъ, и
востани въ помощь мою. и зсѣди мечъ, и заключи сопротївъ гонящихъ мѧ: рцы дшн
моей: спсѣнїе твоѡ есмь азъ. да постыдѧтъсѧ и посрамѧтъсѧ ищущїи дшн
мою: да
возвратѧтъсѧ вспѧть, и постыдѧтъсѧ мыслѧщїи мнѧ злѧ. да бѣдѣтъ ѡкѡ прахъ предъ
лицемъ вѣтра, и ѡггѧз гдн ѡкорелѧ ѡнѧ. да бѣдетъ пѣть ѡнѧ тьма и ползокъ, и
ѡггѧз гдн погонѧ ѡнѧ. ѡкѡ тѣне скрыша мнѧ пѧгубѣ сѣти своеѧ, всѣ поносїша дшн
моей. да прїидетъ сѧ сѣть, ѡже не вѣстѣ, и ловїтъѧ, ѡже скры, да ѡбѣметъ и: и въ
сѣть да впадѣтъ въ нѡ: дшнѧ же моѧ возрадѣтъсѧ ѡ гдѣ, возвеселїтъсѧ ѡ спсѣнїи сгѡ.
всѧ кѡсти моѧ рекѣтъ: гдн, гдн, ктѡ подобенъ тебѣ; и збавлѧ ѡнѧ и зъ рѣкн
крѣпльшнхъ сгѡ, и нїца и ѡубѡга ѡ рѧхнїающнхъ сгѡ. востѧвше на мѧ свндѣтелѣ
непрѧведнїи, ѡже не вѣдѣхъ, вопрошѧхъ мѧ. воздѧша мнѧ лѣкѧваѧ возъ бѧгѧѧ, и безчѧдїе
дшн моей. азъ же, ввездѧ ѡнѧ стѣжѧхъ мнѧ, ѡблѧчѧ во врѣтнще, и смнрѧхъ постѡмъ
дшн мою, и мѧтъѧ моѧ въ нѣдро моѡ возвратїтъсѧ. ѡкѡ бѧнжнемѸ, ѡкѡ брѧтъ
нашемѸ, тѧкѡ ѡгождѧхъ: ѡкѡ плача и сѣтъѧ, тѧкѡ смнрѧхѧ. и на мѧ
возвеселїшасѧ, и собрѧшасѧ, собрѧшасѧ на мѧ рѧны, и не познахъ: раздѧншасѧ, и не
ѡмнїншасѧ. и сѣдїша мѧ, подражнїша мѧ подражнѣнїемъ, поскрежетѧша на мѧ зѣбы
своїми. гдн, когдѧ ѡзрїши; ѡстрѡн дшн мою ѡ слѡдѣнїства ѡнѧ, ѡ лѣвъ ѡдннороднѡ
мою. и спѡвѣмса тебѣ въ црѣви мнѡзѣ, въ людѣхъ тѧжцѣхъ восхвалю тѧ. да не
возрадѣютсѧ ѡ мнѣ враждующїи мнѧ непрѧведнѡ. ненавїдѧщїи мѧ тѣне, и помнзѧющїи
ѡчїма. ѡкѡ мнѣ ѡѣѡ мнрнѧ глаголахъ, и на гнѣвъ лѣсти помышлѧхъ. разшнрїша на
мѧ ѡста своѧ, рѣша: бѧгоже бѧгоже, вндѣша ѡчи нашн. вндѣлз сн гдн, да не
премолчншн: гдн не ѡстѣпн ѡ менѧ. востани гдн, и вонн сѸдъ моеѸ, бѣже мѡн, и гдн
мѡн, на прѡ мою. сѸдн мн гдн, по прѧвдѣ твоей, гдн бѣже мѡн, и да не возрадѣютсѧ ѡ
мнѣ. да не рекѣтъ въ сердцахъ своїхъ: бѧгоже бѧгоже дшн нашей: ннжѧ да рекѣтъ:
пожрѡхомъ сгѡ. да постыдѧтъсѧ и посрамѧтъсѧ вкѡпѣ радѡщїи сѧѡмъ моїмъ: да
ѡблѣкѣтъсѧ въ стѣдъ и сѧмъ велерѣчущїи на мѧ. да возрадѣютсѧ и возвеселѧтъсѧ
хѡтѧщїи прѧвды моѧ: и да рекѣтъ въ нѡ, да возвелнчїтъсѧ гдѧ, хѡтѧщїи мнрѧ рѧѣ
сгѡ. и ѡзыкъ мѡн поднчїтъсѧ прѧвдѣ твоей, всѣ дѣнь хвалѣ твоей.

(Псалам 108).

Воже, славо моја, немој мучати, јер се уста безбожничка и уста лукава на ме отворише; говоре са мном језиком лажљивијем. Ријечима злбнијем са свијех страна гоне ме, и оружају се на ме ни за што. За љубав моју устају на мене, а ја се молим. Враћају ми зло за добро, и мржњу за љубав моју. Постави над њим старјешину безбожника, и противник нека му стане с десне стране. Кад се стане судити, нека изађе крив, и молитва његова нека буде гријех. Нека буду дани његови кратки, и власт његову нека добије други. Дјеца његова нек буду сироте, и жена његова удовица. Дјеца његова нек се потуцају и просе, и нека траже хљеба изван својих пустолина. Нека му узме дужник све што има, и нека разграбе туђини муку његову. Нек се не нађе нико ко би га љубио, ни ко би се смиловао на сироте његове. Натражје његово нек се затре, у другом кољену нека погине име њихово. Безакоње старијех његовијех нек се спомене у Господа, и гријех матере његове нек се не избрише. Нека буду свагда пред Господом, и он нека истријеби спомен њихов на земљи; За то што се није сјећао чинити милост, него је гонио човјека ништега и убогога, и тужноме у срцу тражио смрт. Љубио је клетву, нека га и стигне; није марио за благослов, нека и отиде од њега. Нек се обуче у клетву као у хаљину, и она нек уђе у њега као вода, и као уље у кости њихове. Нек му она буде као хаљина, у коју се облачи, и као појас, којим се свагда паше. Така плата нек буде од Господа онима који ме нанавиде, и који говоре зло на душу моју. А мени, Господе, Господе, учини што приличи имену твојему. Ти си добар, милошћу својом избави ме. Јер сам невољан и ништ, и срце је моје рањено у мени. Нестаје ме као сјена, кад се одмиче; тјерају ме као скакавце. Кољена моја изнемогоше од поста, и тијело моје омрша. Постадох подсмјех њима; видећи ме машу главом својом. Помози ми Господе, Боже мој, спаси ме по милости својој. Нека познаду да је ово твоја рука, и ти, Господе, да си ово учинио. Они куну, а ти благослови; устају, али нек се постиде, и слуга се твој обрадује. Нек се противници моји обуку у срамоту, и као хаљином нек се покрију стидом својим. Хвалићу Господа веома устима својима, и усред многих славићу га, јер стоји с десне стране убогоме, да би га спасао од онијех који осуђују душу његову.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују

Псаломъ рн.

Бже, хвалы моеа не премолчи. ѿкъ оустъ грѣшника, и оустъ льстиваго на мѧ ѿверзѡша, глаголаша на мѧ ѡзыкомъ льстивымъ: и словеса ненавистными ѡбыдѡша мѧ, и брашася со мною тѣе. вмѣстѣ же любити мѧ, ѡболгѧхъ мѧ, ѡзъ же молахъ. и положиша на мѧ слѧа за блга, и ненависть за возлюбленіе мое. постави на него грѣшника, и дѡволъ да стѧнетъ ѡдеснѡу егѡ. внигда ѡдѣнѣся емѡ, да ѡзыдетъ ѡдѣженъ, и мѡтѡ егѡ да бѣдетъ въ грѣхъ. да бѣдѡтъ днѣ егѡ мѧли, и епископство егѡ да прѣиметъ ѡнъ. да бѣдѡтъ сынове егѡ сѣри, и жена егѡ вдова. движѡщеся да преселѡтсѧ сынове егѡ, и воспрѡсѡтсѧ, да ѡзгнѧни бѣдѡтъ ѡзъ домѡвъ своѣхъ. да възыщѡтъ занмѡдѡвецъ всѧ, елика сѡтъ егѡ, и да восхѣтѡтъ чѡждѧи тѣдѡи егѡ. да не бѣдетъ емѡ застѡпника, ниже да бѣдетъ ѡцедражѧи сиротѣ егѡ. да бѣдѡтъ чѡда егѡ въ погѡбленіе, въ рѡдѣ едѧномъ да потребѣтсѧ ѡма егѡ. да воспомѧнетсѧ беззаконіе ѡтѣца егѡ предъ гдемъ, и грѣхъ матере егѡ да не ѡчиствѣтсѧ. да бѣдѡтъ предъ гдемъ вѣнѡ, и да потребѣтсѧ ѡ землѧ пѧмѡтъ ѡхъ. занѣже не помѧнѡ сотворѣти мѡтѣ, и погна челоѡвѣка ница и ѡубѡга, и ѡмнѣна ердцемъ ѡмертѡвѣти. и возлюбѧ клѡтѡ, и прѣидетъ емѡ: и не восхѡтѣ блгословѣнѧ, и ѡдѡлѣтсѧ ѡ него. и ѡблечѣся въ клѡтѡ ѡкъ въ рѣзъ, и вниде ѡкъ вода во ѡтѣробѡ егѡ, и ѡкъ елѣй въ кѡсти егѡ. да бѣдетъ емѡ ѡкъ рѣза, въ нѡже ѡблѡчѣтсѧ, и ѡкъ пѡвѣзъ, ѡмже вѣнѡ ѡпомѡжетсѧ. сѣ дѣло ѡболгѡющѣхъ мѧ ѡ гѡа, и глаголющѣхъ ѡкѡла на дѡшъ мою. и ты гѡи гѡи, сотвори со мною ѡмене рѡди твоегѡ, ѡкъ блга мѡтѣ твоѡ. ѡзѡбни мѧ, ѡкъ ницѣ и ѡубѡгѣ емѡ ѡзъ, и ердце мое смѡтѣся внѡтрь мене. ѡкъ сѣнь внигда ѡклонѣтсѧ емѡ, ѡахъ, стѣрѡсѡхъ ѡкъ прѡзи. кѡлѣна моѡ ѡзнемѡгѡста ѡ постѡ, и плѡтъ моѡ ѡзмѣнѣсѧ елѣа рѡди. и ѡзъ бѡхъ поношеніе ѡмъ: вѣдѣша мѧ, покнѡаша глаѡами своѡми. помѡзи ми гѡи бже мѡи, и спѣи мѧ по мѡтѣ твоѣй. и да разѡмѣютъ, ѡкъ рѡка твоѡ сѣа, и ты гѡи, сотвори азъ сѣи ѡ. прокленѡтъ тѣи, и ты блгословѣши: востѡющѣи на мѧ да постѡдѡтсѧ, рѡвъ же твоѡ возвеселѣтсѧ. да ѡблекѡтсѧ ѡболгѡющѣи мѧ въ сѣрамотѡ, и ѡдѣждѡтсѧ ѡкъ ѡдѣждею стѡдѡмъ своѡмъ. ѡповѣмъ гѡи сѣлѡ оустѣи моѡми, и посредѣ многѣхъ восхѡлѡ егѡ. ѡкъ предѣтѡ ѡдеснѡу ѡубѡгѡгѡ, емѡ спѣти ѡ гѡнѡщѣхъ дѡшъ мою.

Псаломъ н.

Помнѡи мѧ бже, по величѣй мѡлѡсти твоѣй и по множествѡу щедрѡтѣ твоѣхъ ѡчиствѣ беззаконіе мое. наипѡче ѡмѡи мѧ ѡ беззаконѧ моегѡ, и ѡ грѣхѡ моегѡ ѡчиствѣ мѧ. ѡкъ беззаконіе мое ѡзъ зѡиу, и грѣхъ мѡи предѡ мною емѡ вѣнѡ. тѡбѣ едѧномѡ согрѣшѣхъ, и ѡкѡвое предъ тоѡю сотворѣхъ, ѡкъ да ѡправѡнѣсѧ во словесѣхъ твоѣхъ, и побѣдѣши, внигда ѡдѣти тѣи. сѣ бо въ беззаконѣхъ зачатъ емѡ, и во грѣсѣхъ роди мѧ матѣи моѡ. сѣ бо ѡчѣнѡ возлюбѣлъ еси, безвѣстѡла и тѡнна

кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. (3 пута.)
Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, **тропар, глас 6.**

Господе, Животе свих, осудише Те Јудеји на смрт; који помоћу штапа пређоше пешке Црвено море, на Крст Те приковаше; и који из камена мед сисаху, жуч Теби принеше. Но драговољно си све претрпео, да нас ослободиш од робовања непријатељу; Христе Боже, слава Теби.

И сада, **Богородичан.**

Богородице, Ти си виноград истинити, која си произвела плод живота. Теби се молимо, моли се, Владичице, са Апостолима и свима Светима, да буду помиловане душе наше.

После овога певамо следеће стихире, самогласно, глас 8.

Страха ради Јудејског, пријатељ твој и ближњи Петар, одрече се Тебе, Господе, и ридајући овако вапијаше: Сузе моје не прећути, јер рекох, Милосрдни, да ћу веру сачувати, и не сачувах. И наше покајање, тако прими, и помилуј нас. **Двапут.**

Стих: Речи моје чуј Господе, и разуми вику моју.

Пре часнога Крста твога, док се војници ругаху Теби, Господе, умне силе се ужасаваху. Јер си понео венац поруге, Ти који си земљу живописао цвећем; и хаљину срама си обукао, Ти који облацима заодеваш небо; јер таквим старањем, познаде се твоје милосрђе, Христе. Велика је твоја милост, слава Теби.

премудрости твоеѧ ѡбнѣхъ мнѣ ѣси. ѡкропиши мѧ ѹсѡпомъ, и ѡчищуеши мѧ, и паке снѣга ѡубѣлюеши. слухъ моему даеши радость и веселіе, возрадуются кости смиренныя. ѡврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѧ беззаконїа моя ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во ѹтробѣ моеи. не ѡвержи мене ѡ лице твое, и доха твоего стѣго не ѡмни ѡ мене. воздаждь ми радость спасенїа твоего, и дохъмъ влччимъ ѹтверди мѧ. научи беззаконныя путемъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡбратятся. избави мѧ ѡ кровей бже, бже спасенїа моего, возрадуются ѡзыки мои правдѣ твоеи. гди, ѹстниче мой ѡверзеши, и ѹста мои возвестятъ хвалу твою. ѡакъ аще бы вохотѣхъ ѣси жертвы, дахъ быхъ ѹбъ: всесожженїа не блговолїши. жертва блгъ доухъ сокрушенъ: сердце сокрушенно и смиренно блгъ не ѹничижитъ. ѹблжи гди, блговолїемъ твоимъ сїона, и да созиждутся стѣны іерлїмскїа. тогда блговолїши жертвѣ правды, возношенїе и всесожегашама: тогда возложатъ на олтарь твой тельцы.

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѡму духѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.
 Аллѣлѣа, аллѣлѣа, аллѣлѣа, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Гди помилуй, **трижды.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѡму духѣ.

Тропарь, гласъ 5:

Гди, ѡсудїша тѧ іудеи на смерть, жизнь вѣхъ, иже черное море желомъ прошедши, на крѣтѣ тѧ пригвоздиша: и иже ѡ камене медъ славши, желчь тебѣ принесѡша. но волю претерпѣхъ ѣси, да насъ свободиши ѡ работы вражїа, хрѣте бже, слава тебѣ.

И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Бѣгуненъ:

Бже, ты ѣси лоза истиннаа, возрастїашиа намъ плодъ животѧ, тебѣ молимся, молимся влчце со стѣми аплы, помилувати души наша.

И поемъ три тропари ѡ двнадеcati, повторяюще ѧ.

Гласъ и:

Стрѧха ради іудейскаго, дрвгъ твои и ближнїи петръ ѡвержеша тебе гди, и рыдала сїце вопїаше: слезъ моихъ не премолчи, рѣхъ бо сохранити вѣрѣ цѣдре, и не сохранихъ: и наше покаенїе такожде прїими, и помилуй насъ.

Паки **тоѡже.**

Таже стѣхъ: Глаголы мои видши гди, разумѣи званїе мое.

Прежде чїтнаго твоего крѣта, конномъ рдгающимъ тебѣ гди, ѡмнаа вѡннства двлѧхъ: ѡбложїа бо ѣси вѣнцемъ пордганїа, зѣмлю живописавый цветы, багрянїцею пордганїа ѡдѣлаша ѣси, ѡблаки ѡдѣлаи твердь. таковымъ бо смотренїемъ разумѣеши твое блгодтробїе хрѣте, велїа твоѧ млчь, слава тебѣ.

Стих: Почуј глас молитве моје, царе мој и Боже мој.

И опет: Исто.

Пре часнога Крста твога, док се војници ругаху Теби, Господе, умне силе се ужасаваху. Јер си понео венац поруге, Ти који си земљу живописао цвећем; и хаљину срама си обукао, Ти који облацима заодеваш небо; јер таквим старањем, познаде се твоје милосрђе, Христе. Велика је твоја милост, слава Теби.

Слава, **глас 5.**

Вучен на Крст, овако си говорио Господе: За које дело хоћете да ме разапнете, Јудеји? јер што ослабљене ваше учврстих? што мртве као од сна подигох? Крвоточиву исцелих, а Хананејку помиловах? За које дело хоћете да ме убијете, Јудеји? Но угледаћете, безаконици, Христа, кога сада пробадате.

И сада, **опет исто.**

Ђакон: Премудрост. Пазимо.

Чтец: Прокимен глас 4: Јер сам ја на ране готов, и страдање је моје стално пред мном.

Стих: Господе, немој ме јарошћу твојом изобличити, нити ме гневом твојим казнити.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштава Исаије.

Ђакон: Пазимо.

Читање из Пророштава Исаије (глава 50,4-11).

Господ Господ даде ми језик учен да умијем проговорити згодну ријеч уморном; буди свако јутро, буди ми уши, да слушам као ученици. Господ Господ отвори ми уши, и ја се не противих, не отступих натраг. Леђа своја подметох онима који ме бијаху и образе своје онима који ме чупаху; не заклоних лица својега од руга ни од запљувања. Јер ми Господ Господ помаже, зато се не осрамотих, зато ставих чело своје као кремен, и знам да се нећу постидјети. Близу је онај који ме правда; ко ће се прети са мном? станимо заједно; ко је супарник мој? нека приступи к мени. Гле, Господ Господ помагаће ми: ко ће ме осудити? Гле, сви ће они као хаљина оветшати, мољац ће их изјести. Ко се међу вама боји Господа и слуша глас слуге његова? Ко ходи по мраку и нема видјела, нека се узда у име Господње и нека се ослања на Бога својега. Гле, сви који ложите огањ, и опасујете се искрама, идите у свјетлости огња својега и у искрама које распалисте. То вам је из моје руке, у мукама ћете лежати.

Стѣхъ: Вонмѣ гласѣ молѣнїа моего, црѣю мой и бже мой.

И пакн тоѣже.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

Гласъ ѿ:

Влеко́мь на крѣтѣ сице вопі́алъ єси гдѣ: за ко́е дѣло хо́щете мѧ распѣти іудеѣ; ѣкѡ разслабѣнныа ва́ша стагну́хъ, зане́ мертвецѣи ѣки ѿ сна возста́внхъ, кровоточи́вдѣю ищѣ́лнхъ, ханані́ю помні́ловахъ. за ко́е дѣло хо́щете мѧ оубѣти іудеѣ; но оўзрѣте, въ него́же нынѣ пробода́ете хрѣта, беззакѣннїи.

И нынѣ, пакн тоѣже:

И кади́тѣ дїако́нъ євѣліе и ікѡны, и насто́ателѧ, и ли́ки то́кмѡ.

Дїако́нъ: Премѣдрость. Вонмемъ.

Чте́цъ: Прокі́менъ, гласъ д: ѣкѡ ѣзъ на рѣны готѣвъ, и болѣзнь моя́ предо мно́ю єсть вѣи́д.

Стѣхъ: Гдѣ, да не ѣроствѣю твоѣю ѡблнчїши мене́, ниже́ гнѣвомъ твоїмъ нака́жешн мене́.

Дїако́нъ: Премѣдрость.

Чте́цъ: Пррѣчества иєлїина чте́нїе. [Глава́ и, ст. д.а.]

Дїако́нъ: Вонмемъ.

Чте́цъ:

Гдѣ да́етѣ мнѣ ѡзбы́къ на́дчѣнїа, єже разѡмѣти, єгда́ подоба́етѣ ре́ци сло́во: положи́ ма оўтѣро оўтѣро, приложи́ ми оўхо єже слы́шатн. и на́казанїе гдѣне ѡ́верза́етѣ оўши мои́, ѣзъ же не прѣтѣблюа, ни прѣтѣвогла́бю. плещї мои́ вдахъ на рѣны и лннїтѣ мои́ на зашѣнїа, лнцѧ же моего́ не ѡ́вратнхъ ѡ стѣда́ заплава́нїи. и гдѣ гдѣ по́мощннкъ мнѣ бы́сть: сегѡ́ радн не оўсрамнхса, но положи́хъ лнцѣ своѣ ѣкн тѣвѣрды́и ка́мень, и разѡмѣхъ, ѣкѡ не постыжа́дса. зане́ прѣблнжа́етса ѡ́правда́выи ма́: ктѣ прѣнїса со мно́ю; да сопрѣтѣвѣтнетѣ мнѣ кѡпнѡ: и ктѣ сѡдѣнїса со мно́ю; да прѣблнжнѣтса ко мнѣ. се́ гдѣ гдѣ по́можетѣ мнѣ: ктѣ ѡ́слобнтѣ ма́; се́ всн вѣи ѣкѡ рѣза ѡ́ветшѧете, и ѣкѡ мо́ліе и́зѧетѣ вѣи. ктѣ въ ва́сѣ бо́нїса гдѣ; да послѣшлетѣ гласа́ о́трока єгѡ́: ходѧщїи во тѣмѣ, и нѣсть и́мъ свѣта: на́дѣнѣтса на и́ма гдѣне, и оўтѣвѣрднѣтса ѡ́ бѣѣ. се́ всн вѣи о́гнь ра́жднзѧете, и оўкрѣпла́ете пла́мень: ходнѣте свѣтомъ о́гна ва́шегѡ, и пла́менемъ, єгѣже ра́зжегѣте: мене́ радн бы́ша сїа́ ва́мъ, въ печа́лн оўспнѣте.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Посланице светог апостола Павла Римљанима.

Ђакон: Пазимо.

Браћо, Христос, још док бјесмо немоћни, умрије у одређено вријеме за безбожнике. Јер једва ће ко умријети за праведника; а за доброга можда би се ко и усудио да умре. Али Бог показује своју љубав према нама, јер још док бијасмо грјешници, Христос умрије за нас. Много ћемо, дакле, прије бити кроз њега спасени од гњева сада када смо оправдани крвљу његовом. Јер када смо се као непријатељи помирили са Богом кроз смрт Сина његова, много ћемо се прије, већ помирени, спасти животом његовим.

Свештеник: Мир теби читачу.

Чтец: И духови твојему.

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Појац: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Марка.

Појац: Слава Тебје, Господи, слава Тебје.

Ђакон: Пазимо

Кад се заврши Еванђеље, певамо: Слава дуготрпљењу твоме Господе.

Господ Бог благословен, благословен, Господ сваког дана, похитаће нама Бог спасења наших, Бог који спасава.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Діаконы: Премудрость.

Чтецъ: Въ римляномъ посланіи стѣго апла павла чтеніе.

И пакн діаконы: Вѣнемъ.

Таже апостола, зачало пн ѿ полѸ.

Чтецъ:

Братіе, хрѣтоу сщмымъ намъ немоуимъ, по времени за нечестивыхъ оумре. Едва бо за праведника ктò оумретъ, за блгаго бо негли ктò и дерзнетъ оумрети. составлетъ же своò любовь въ насъ бгъ, ѡакъ ещє грѣшникомъ сщмымъ намъ, хрѣтоу за ны оумре: многу же оубо паче оправдани бывше нынѣ кровію егò, спасемъ имъ ѿ гнѣва. ѡще бо врази бывше, примирхомъ егò смертію снѣ егò, множае паче примирившемъ, спасемъ въ животѣ егò.

Сщєнникъ: Миръ ти.

И чтецъ: И дхови твоемѸ.

Діаконы: Премудрость, прости, оуслышнмъ стѣго евліа.

Сщєнникъ: Миръ вѣмъ.

Лікъ: И дхови твоемѸ.

Сщєнникъ: Ѡ марка стѣго евліа чтеніе.

Лікъ: Слава тебѣ гдн, слава тебѣ.

Діаконы: Вѣнемъ.

И посемъ чтемъ по сказаніи, ѡже ѿ матдѣа, слово крѣное. Таже чтецъ:

Гдъ бгъ блгословенъ, блгословенъ гдъ день дне, поспѣшитъ намъ бгъ спсєніи нашнхъ: бгъ нашъ, бгъ спсѣти.

Стѣхъ бже, стѣхъ крѣпкїи, стѣхъ безмертнїи, помнѡи насъ. **Трижды.**

Слава оцѸ и снѸ и стѡмѸ дхѸ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Престѡлъ трѣце, помнѡи насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: стѣхъ, посети и исцѣли немощи наша, ѡмене твоегò радн.

Гдн помнѡи, **трижды.**

Слава оцѸ и снѸ и стѡмѸ дхѸ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Ѡче нашъ, ѡже еси на небѣхъ, да свѣтитъ ѡма твоє, да прїидетъ црѣтвїе твоє: да едетъ вола твоа, ѡакъ на небсн и на земли. хлѣбъ нашъ насущнїи даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщєнникъ:

ѡакъ твоє есть црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и стѣго дхѣ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Чтецъ: ѡминь.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпељиви, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва:

Владико Боже, Оче Сведржитељу, Господе Сине Јединородни, Исусе Христе и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и како год знаш, спаси ме недостојног слугу твога; јер си благословен у векове векова. Амин

Вондѣкъ, гласъ ѿ:

Насъ ради распѣтаго прїидїте всѣхъ воспои́мъ, того бо видѣ мѣ́ла на дрѣвѣхъ, и глаго́лаше: ѿце и распѣтїе терпїши, ты ѣси́ си́хъ и бѣхъ мой.

Гдѣ помнѣи́, **мѣ.**

Иже на всѣкое время, и на всѣкїи часъ, на небѣхъ и на землѣхъ покланѣемый и сла́внмый, хрїстѣ́ бже, долготерпѣливъ, многомлчнвъ, многоблгоу́тробнъ, иже правѣдныа любѣи, и грѣшныа милѣи, иже всѣхъ зовѣи ко спсѣнїю ѡбѣщаниа ради вѣдѣщихъ блгъ. самъ гдѣ, прїимѣи и наша въ часъ сей млчнвы, и испрѣви живѣотъ нашихъ къ заповѣдемъ твои́мъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчїсти, помышлѣнїа испрѣви, мѣсли ѡчїсти, и нзбѣви насъ ѿ всѣкїа скѣбн, зѡлъ и болѣзней: ѡградѣ насъ стѣими твоими́ агглы, да ѡполчѣнемъ ихъ соблюде́ми и наста́вляе́ми, достїгнемъ въ соединѣнїе вѣры, и въ радѣмъ непрїстѣпныа твоѣа сла́вы: ѿкъ блгословѣнъ ѣси́ во вѣкн вѣкѡвъ, а́минь.

Гдѣ помнѣи́, **трїжды.**

Сла́ва о́цѣ и си́хъ и стѣомѣ́ дхѣ, и нынѣ́ и прїснѡ́ и во вѣкн вѣкѡвъ, а́минь.

Чтнѣишю херувїмъ, и сла́внѣишю́ безъ сравнѣнїа серафїмъ, безъ нстѣнїа бга слова рождшю, вѣщю́ вѣщѣ́хъ тѣхъ величѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгословѣи́, Ѧтче.

Сщѣнникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣдри ны, и блгословѣи ны, просвѣти лице́ твоѣ́ на ны, и помнѣи ны.

Чтѣецъ: а́минь.

Млчтва стѣгѡ мардарїа:

Вѣко бже Ѧче вседержїтелю, гдѣ си́хъ ѣдинородный́ и́исе хрїстѣ́, и стѣи́хъ дше́, ѣдино бжество́ ѣдина́ си́ла, помнѣи́ ма́ грѣшнаго, и ѿмнже́ вѣсн вѣдѣбѣи, спсї́ ма́ недостѣйнаго раба́ твоего́: ѿкъ блгословѣнъ ѣси́ во вѣкн вѣкѡвъ, а́минь.

ШЕСТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(Поклона 3)**

(Псалам 53).

Боже! именов својим помози ми, и крјепошћу својом одбрани ме на суду. Боже! услиши молитву моју, чуј ријечи уста мојих. Јер туђини усташе на ме, и силни траже душу моју; немају Бога пред собом. Гле, Бог је помоћник мој, Господ даје снагу души мојој. Обратиће зло на непријатеље моје, истином својом истријебиће их. Радо ћу принијети жртву, прославићу име твоје, Господе, јер је добро. Јер ме избављаш из сваке невоље, и на непријатеље моје без страха гледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спаса-ва од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и сваћу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мном, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мном наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сићу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у ја-му пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

Часъ шестїи

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса и припадѣмз самоѸ хрѣтѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ. **Поклоны три.**

Псаломъ ѿг.

Бже,* во ѿма твоє спси ма, и въ силѣ твоєи сди ми: бже, оуслыши млтвѸ мою, вндши глаголы оустъ моихъ. Гакъ чжди восташи на ма, и крѣпцынъ взыкаша дшѸ мою, и не предложша бга предъ собою. Се бо бгъ помогаетъ ми, и гдъ заступникъ дшн моєи. Обратитъ сла врагомъ моимъ, истинноу твоєю потребн ихъ. Волею пожрѸ тебе, исповѣмса имени твоеѸ гдн, гакъ блго. Гакъ ѿ всакїа печали избавилъ ма єси, и на врагн мо. воззрѣ око моє.

Псаломъ ѿд.

Вндши. бже млтвѸ мою, и не презри моленїа моего. Конми ми, и оуслыши ма: возикорѣхъ печалїю мою, и сматоча ѿ гласа вражїа и ѿ стдженїа грѣшника. Гакъ оуклонїша на ма беззаконїе, и во гнѣвѣ враждовахъ ми. Сердце моє сматѣа во мнѣ, и боазнь смѣрти нападе на ма. Страхъ и трѣпетъ прїиде на ма, и покры ма тьма. И рѣхъ: кто дастъ ми крнлѣ гакъ голубїнѣ, и полещѸ и почи; Се оудалихса бгѣа, и водворїхса въ пдстїинн. Чахъ бга, спїающагъ ма ѿ малодшїа и ѿ вдрн. Почопн гдн, и раздѣли языки ихъ, гакъ вндѣхъ беззаконїе, и прерѣканїе во градѣ. Днѣмъ и нощїю ѿбѣдетъ и по стѣнамъ єгѸ: беззаконїе и трдъ посреде єгѸ, и неправда: и не ѿскдѣ ѿ стогнъ єгѸ лихва и лѣтъ. Гакъ аще бы врагъ поносилъ ми, претерпѣлъ быхъ оубо: и аще бы ненавидѣи ма на ма велерѣчевалъ, оукрїилъ быхъ са ѿ него. Ты же человекѣ равнодшн, владыко мой, и знаемый мой: Иже кдпнш наслаждалса єси со мною бршнш, въ домѸ вжїи ходїхомъ єдннomyшлєнїемъ. Да прїидетъ же смѣртъ на тѣ, и да сндѣтъ во адъ жївн: гакъ лѣквство въ жнлицехъ ихъ, посреде ихъ: Изъ къ бгѸ воззвахъ, и гдъ оуслыша ма. Вечеръ и здрн и полдне повѣмз, и возвѣщѸ, и оуслышнтъ гласъ мой. Избавнтъ мїромъ дшѸ мою ѿ приближающнхса мнѣ: гакъ во мнозѣ бѣхъ со мною. Оуслышнтъ бгъ, и смрїтъ ѿ, сїи прежде вѣкз: нѣсть бо ѿмъ измѣненїа, гакъ не оубоашса бга. Прострѣ рѣкѸ свою на воздѣнїе, ѿсквернїша завѣтъ єгѸ. Раздѣлишася ѿ гнѣва лица єгѸ, и приближншася сердца ихъ: оумѣкнѣша словеса ихъ паче єлѣа, и т. сѣтъ стрѣлы. Возвѣрзи на гдѣ печаль твою, и тои тѣ препнтѣетъ, не дастъ въ вѣкз молвы прѣведникѸ. Ты же бже, низведеши ѿ въ стдденецъ истлѣнїа. Мжїе кровєи и льстн не преполоваѣтъ днєи своихъ: ѿзъ же гдн оуповаю на тѣ.

(Псалам 90).

Који живи у заклону вишњега, у сјену свемогућега почива. Говори Господу: ти си уточиште моје и бранич мој, Бог мој, у којег се уздам. Он ће те избавити из замке птичарева, и од љутога помора; Перјем својим осјениће те, и под крилима његовијем заклонићеш се; истина је његова штит и ограда. Нећеш се бојати страхоте ноћне, стријеле, која лети дању, помора, који иде по мраку, болести, која у подне мори. Пашће поред тебе тисућа и десет тисућа с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи. Само ћеш гледати очима својима, и видјећеш плату безбожницима. Јер си ти, Господе, поуздање моје. Вишњега си изабрао себи за уточиште. Неће те зло задесити, и ударац неће досегнути до колибе твоје. Јер анђелима својим заповиједа за тебе да те чувају по свијем путовима твојим. На руке ће те узети да гдје не запнеш ногом својом. На лава и на аспиду наступаћеш и газићеш лавића и змаја. „Кад ме љуби, избавићу га; заклонићу га, кад је познао име моје. Зазваће ме, и услишићу га; с њим ћу бити у невољи, избавићу га и прославићу га, дуга живота наситићу га, и показаћу му спасење своје.“

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава, **тропар, глас 2.**

Извршио си спасење, посред земље, Христе Боже, раширио си на Крсту твоје пречисте руке, сабирајући све народе, који вичу: Господе, слава Теби.

И сада, **Богородичан:**

Зато што немамо смелост због мноштва грехова наших, Ти, Богородице Дјево, моли од Тебе Рођенога, јер много може молитва Матере према милосрђу Владике. Не превиди, Свечиста, молбе нас грешних, јер је милостив, и моћан да спасе, Онај који је изволео да пострада за нас.

После овога певамо следеће стихире, самогласно, глас 8.

Ово говори Господ Јудејцима: Народе мој, шта ти учиних, или чиме ти досадих? Слепце твоје просветлих, губавце твоје очистих, човека који лежах на одру подигох. Народе мој, шта ти учиних, и чиме ми узврати? Уместо мане - жуч, уместо воде - оцат, уместо да ме волите - на крст ме приковасте. Нећу више подносити, но позваћу моје народе и они ће ме прославити са Оцем и Духом, и ја ћу им даровати живот вечни.

Двапут.

Стих: Дадосе ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојише ме оцом.

Псаломъ ѿ.

Живѣи* въ по́моци вѣшнаго, въ крѣвѣ бѣга нѣнаго водворѣнъ. Рече́тъ гдѣви: застѣпникъ мой еси, и прене́жице мое, бѣгъ мой, и оуповаю на него. Гдѣи то́и нѣзбавитъ тѣя ѿ сѣчи лѣвчи, и ѿ словесе́ матѣжна. Плещма́ своѣма ѡбѣнѣтъ тѣя, и подъ крилѣ́ егѡ надѣшнѣа. Ордѣе́мъ ѡбѣдетъ тѣя истина егѡ, не оубо́ишнѣа ѿ стра́ха но́щнаго, ѿ стрѣлы́ летѣща́а во дни, ѿ вѣщи во тѣмѣ́ прехо́дща́а, ѿ сра́ца и бѣа́а полдѣннаго. Падѣтъ ѿ страны́ твоѣа́ ты́саща, и тѣма́ ѡдѣи́ю тебе́, кз тебѣ́ же не прене́житѣа. О́баче о́чи́ма твоѣ́ма смѡ́триши, и возда́нїе грѣшникѡвъ о́зриши. Гдѣи ты́ гдѣи, оупова́нїе мое́, вѣшнаго положи́а еси́ прене́жице твоѣ. Не прѣидѣтъ кз тебѣ́ сло́, и ра́на не прене́житѣа тѣлесѣ́ твоѣму́. Гдѣи а́ггломъ своѣ́мъ заповѣ́сть ѡ тебѣ́, сохрани́ти тѣя во всѣ́хъ пѣтѣ́хъ твоѣ́хъ. На рѣка́хъ во́змѡтъ тѣя, да не когдѣ прѣткнѣши ѡ ка́мень но́гѡ твоѡ. На а́спѣа и васѣ́иска настѣпѣши, и попере́ши льва́ и зміа́. Гдѣи на ма́ оупова́, и нѣзбавлю́ ѣ: покрѣ́ю ѣ, гдѣи позна́ ѣма́ мое́: Воззовѣ́тъ ко мнѣ́, и оуслѣ́шѣ егѡ: ез нѣмъ е́смь въ ико́рѣн, нѣзмѣ́ егѡ: и просла́влю егѡ: Долго́тою днѣ́и испѡ́ню егѡ, и я́влю е́мѣ спѣ́нїе мое́.

Сла́ва о́цѣ и сѣ́нѣ и стѡ́му дхѣ́, и ны́нѣ и прѣ́сно и во вѣ́ки вѣ́кѡвъ, а́минь.

А́ллендѣ́а, а́ллендѣ́а, а́ллендѣ́а, сла́ва тебе́́ бже́. **трѣ́жды.**

А́нкс: Гдѣ́и поми́ади́, **трѣ́жды.**

Сла́ва, тропа́рь, гла́сѣ ѿ:

Спѣ́нїе содѣла́а еси́ посредѣ́ земли́ хрѣ́те́ бже́, на крѣ́тѣ́ прѣчи́стѣ́и рѣцѣ́ твоѡ́и просѣ́раа еси́, соби́раа всѣ́ я́зыки зовѣ́щыа: гдѣ́и, сла́ва тебе́́.

И ны́нѣ, бѣ́городнѣ́н:

Гдѣ́и не ѣма́мы дерзнове́нїа за премнѡ́гїа грѣ́хѣ́ на́ша, ты́ ѣже ѿ тебе́́ ро́ждшаго́а моли́ бже́ дѣ́о: мно́го бо мо́жетъ моле́нїе мѣ́рнее ко бѣ́госѣ́рдїю вѣ́ки. не прѣ́зри грѣ́шны́х мо́льбы́ всечѣ́таа, гдѣ́и млѣ́тнѣ́а е́сть, и спѣ́ти мо́гїи, ѣже и страда́ти ѡ́ насъ нѣзбо́лнѣ́и.

**И поѣ́мъ ѿ тропарѣ́ ѿ двѣ́надцати,
гла́сѣ ѣ́, повто́рающе́ а́.**

Сїа́ глаго́летъ гдѣ́и і́удѣ́мъ: лю́дїе мои́, что́ сотвори́ахъ ва́мъ; ѣли́ чї́мъ ва́мъ стѣ́жїахъ; слѣ́пцы́ ва́ша просѣ́тїахъ, прокаже́нныа ѡчи́стїахъ: мѣ́жа е́ща на о́дрѣ́ испрѣ́вїахъ. лю́дїе мои́, что́ сотвори́ахъ ва́мъ; ѣли́ что́ мнѣ́ возда́ете; за ма́ннѣ́ же́лчь, за бо́дѣ́ о́цетъ: за е́же лю́бїти ма́, ко крѣ́тѣ́ ма́ пригво́здїете. кто́му́ не терпѣ́ю прѡ́чее, призовѣ́ моа́ я́зыки, и тї́и ма́ просла́ватъ со о́цѣ́мъ и дхѡ́мъ, и а́зз ѣ́мъ да́рѡю живѡ́тъ вѣ́чныи.

Сѣ́чїа: Да́ша въ снѣ́дѣ́ мою́ же́лчь, и въ жа́ждѣ́ мою́ напо́иша ма́ о́цта.

Законодавци Израилеви Јудеји и фарисеји, скуп Апостола виче к вама; Ево Храма којег ви разористе; ево Јагњета које ви распесте и гробу, предадосте; но влашћу својом васкрсе. Не варајте се, Јудеји, јер то је Онај који је у мору спасао, и у пустињи хранио. Он је живот, и светлост, и мир света.

Стих: Спаси ме Боже, јер дођоше воде до душе моје.

Опет, Иста стихира.

Слава, **глас 5.**

Ходите, христоносни народи, видимо шта је уговорио Јуда издајник, са свештеницима незаконим против Спаса нашега. Данас су учинили заслужним смрти бесмртног Логоса, и Пилату предавши, на месту Лобање разапели. И ово страдајући, Спас наш, викаше говорећи: Отпусти им, Оче, грех овај, да би разумели народи, моје из мртвих Васкрсење.

И сада. **Исто.**

Прокимен, глас 4.

Господе, Господе наш, како је дивно име твоје по свој земљи.

Стих: Јер се узнесе красота твоја изнад небеса.

Бакон: Премудрост.

Чтец: Читање из пророштава Исаије.

Бакон: Пазимо.

Читање из пророштава Исаије (глава 52,13-54,1).

Гле, слуга ће мој бити срећан, подигнуће се и узвисиће се и прославиће се. Како се многи зачудише теби, што бијаше нагрђен у лицу мимо свакога човјека, и у стасу мимо синове човјечије, тако ће опет удивити многе народе, цареви ће пред њим затиснути уста своја, јер ће видјети што им није казивано и разумјеће што нијесу слушали. Ко вјерова проповиједању нашему, и мишица Господња коме се откри? Јер изниче пред њим као шибљика, и као коријен из сухе земље; не би обличја ни љепоте у њега; и видјесмо га, и не бјеше ништа на очима, чега ради бисмо га пожељели. Презрен бјеше и одбачен између људи, болник и вичан болестима, и као један од кога свак заклања лице, презрен да га ни за што не узимасмо. А он болести наше носи и немоћи наше узе на се, а ми мишљасмо да је рањен, да га Бог бије и мучи. Али он би рањен за наше пријеступе, избијен за наша безакоња; кар бјеше на њему нашега мира ради, и раном његовом ми се исцијелисмо. Сви ми као овце зађосмо, сваки нас се окрену својим путем, и Господ пусти на њ безакоње свијех нас. Мучен би и злостављен, али не отвори уста својих; као јагње на заклање вођен би и као овца нијема пред онијем који је стриже не отвори уста својих. Од тјескобе и од суда узе се, а род његов ко ће исказати? јер се истрже из земље живијех и за пријеступе народа мојега би рањен. Одредише му гроб са злочинцима, али на смрти би с богатијем, јер не учини неправде, нити се нађе пријевара у устима његовијем. Али Господу би воља да га бије, и даде га на муке; кад положи душу своју у принос за гријех, видјеће натражје, продуљиће дане, и што је Господу угодно напредоваће

Законоположницы инавы, иудеи и фарисеи, лики апльскїи вопїетъ къ вамъ: се храмъ, егоче вы разорите: се агнецъ, егоче вы распяте, гробъ предаде: но властїю своєю воскресе. не льтителъ иудеи: тои бо естъ, иже въ мори есиыи, и въ пдстїни пптавыи, тои естъ животъ, и свѣтъ, и миръ мірови.

Стїхъ: Еси ма еже, ѡкъ внидоша воды до души моеѡ.

Паки тѡюжде стїхирѡ.

Слава, гласъ ѣ:

Прїидите хрѣтоносни люде, видимъ, что совѣща иуда предатель, со сценники беззаконными, на еси нашего: днесь повинна смерти, безсмертнаго слова сотвориша, и пилатъ предавше, на мѣстѣ лобнѣмъ распяша. и сѡ стражда вопїаше еси нашъ, глагола: остави мѡ ече грѣхъ сей, да раздѣлѣютъ языцы иже мертвыхъ мое воскресїе.

И нынѣ, тоиже:

Прокїменъ, гласъ ѡ:

Гди гди нашъ, ѡкъ чдоно има твоѡ по всеи земли.

Стїхъ: ѡкъ взятелъ великолѣпїе твоѡ превыше небъ.

Прѡрочества исаїина чтенїе.

[Гл. ѡв, ст. 71. ѣ: гл. ѡг, ст. 1-6: гл. ѡд, ст. 1.]

Такъ глаголетъ гди: се оураздѣетъ отрокъ мой, и вознесетъ и прославитъ сѡ. ѡкоже оужаснетъ ѡ тебе мнози, такъ ѡбезславитъ ѡ человекъ видъ твои, и слава твоѡ ѡ сынѡвъ человекнхъ. такъ оудиватъ языцы мнози ѡ немъ, и заградятъ царїе оустѡ своѡ. ѡкъ иже не возвестїа ѡ немъ, оузрадѣтъ, и иже не слышаша, оураздѣютъ. гди, ктѡ вѣрова слухъ нашемъ; и мышца гдина комъ ѡкрыса; возвестїхомъ, ѡкъ отроча предъ нимъ, ѡкъ корень въ земли жаждущей, нѣсть видѡ емъ, ниже славы: и видѣхомъ егѡ, и не имаше видѡ, ни доброты: но видѡ егѡ безчестенъ, оумаленъ паче вѣхъ сынѡвъ человекнхъ: человекъ въ ѡзвѣ сын, и вѣдый терпѣти болѣзнь, ѡкъ ѡвратїа лице егѡ, безчестно бысть и не вѣнїа. сей грѣхъ наша носитъ, и ѡ насъ болѣзнетъ, и мы вѣнїхомъ егѡ быти въ трдѣ, и въ ѡзвѣ ѡ бѡ, и во ѡслобленїи. тои же ѡзвенъ бысть за грѣхъ наша, и мѡченъ бысть за беззаконїѡ наша, наказанїе мѡра нашего на немъ, ѡзвою егѡ мы ищелѣхомъ. всѡ ѡкъ овцы заблуднхомъ: человекъ ѡ пдти своегѡ заблуди, и гди предаде егѡ грѣхъ ради нашихъ. и тои, занѡ ѡслобленъ бысть, не ѡверзаетъ оустъ своихъ: ѡкъ овча на заколенїе ведѡ, и ѡкъ агнецъ предъ стрѣлцїимъ егѡ безгласенъ, такъ не ѡверзаетъ оустъ своихъ. во смрѣнїи егѡ иудѡ егѡ взятѡ, родъ же егѡ ктѡ исповѣсть; ѡкъ вземлетъ ѡ земли животъ егѡ, ради беззаконїи людеи моихъ ведѡ на смертъ. и дамъ лѡкѡвыѡ вѣстѡ погребенїѡ егѡ. и богатыѡ вѣстѡ смерти егѡ: ѡкъ

његовом руком. Видјеће труд душе своје и наситиће се; праведни слуга мој оправдаће многе својим познањем, и сам ће носити безакоња њихова. Зато ћу му дати дио за многе, и са силнима ће дијелити плијен, јер је дао душу своју на смрт, и би метнут међу злочинце, и сам носи гријехе многих, и за злочинце се моли. Весели се, нероткињо која не рађаш, запјевај и покликни ти, која не трпиш мука од порођаја, јер пуста има више дјеце него ли она која има мужа, вели Господ.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Посланице светог апостола Павла Галатима.

Ђакон: Пазимо.

Браћо, и Онај који освећује и они који се освећују сви су од једнога; зато се не стиди да их назива браћом, говорећи: Објавићу Име твоје браћи својој, усред сабора пјесмом ћу те величати. И опет: Ја ћу се уздати у Њега. И опет: Ево ја и дјеца коју ми даде Бог. А пошто та дјеца имају заједницу у крви и месу, и Он узне најприснијег удјела у томе, да смрћу сатре онога који има моћ смрти, то јест ђавола. И да избави оне који из страха од смрти цијелога живота бијаху кривци за своје робовање. Јер, заиста се не присаједини анђелима, него се присаједини сјемени Аврамову. Стога је требало да у свему буде подобан браћи, да би био милостив и вјеран првосвештеник у служби Богу, како би очистио гријехе народа. Јер пошто је и сам страдао будући кушан, зато може помоћи онима који бивају кушани.

Свештеник: Мир теби читачу.

Чтец: И духови твојему.

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Појац: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Луке.

Појац: Слава Тебје, Господи, слава Тебје.

Ђакон: Пазимо

Кад се заврши Еванђеље, певамо: Слава дуготрпљењу твоме Господе.

И одмах чтец:

Нека нас брзо претекну милости твоје Господе, јер веома осиромашисмо. Помози нам, Боже, Спаситељу наш, славе ради имена твога. Господе, избави нас и очисти грехе наше имена твога ради.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Беззаконіа не сотвори, ниже ѡбрътѣса лѣтъ во оустѣхъ єгѡ. и гдѣ хощетъ ѡчистити єгѡ ѡ ѡзвы: ѡце дастъ ѡ грѣсѣ, душа вѣша оўзрѣтъ сѣма долгожнѡтнѡе. и хощетъ гдѣ рѡкою своєю ѡати болѣзнь ѡ души єгѡ, ѡвѣсти ємѡ свѣтъ, и создати рѣшомъ, ѡправдати прѣнаго бл҃гослѡжѣца мнѡгнъ, и грѣхѣ ѡхъ тоѡ понесѣтъ. єгѡ радѣ тоѡ наслѣдитъ мнѡгнъ, и крѣпкнъ раздѣлитъ корысти: занѣ предана бѣсть на смѣртъ душа єгѡ, и со беззаконными вмѣнилъ, и тоѡ грѣхѣ мнѡгнъ вознесѣ, и за беззаконіа ѡхъ преданъ бѣсть. возвелъ неплѡды нераждающа, возгласѣ и возопѣ нечревоболѣвша, ѡкѡ мнѡга чѣда пѡстыа пѣче, нежелѣ ѡмѡщѣа мѡжа.

Ѳпѡстолъ ко єврѣемъ, зачѣло члѣ.

Братѣе, стѣи и ѡсѡлемѣи, ѡ єдинагѡ вѣ: єѡже радѣ вни не стыдитъсѣ братѣю нарицати ѡхъ, глагола: возвѣщѡ ѡма твоѡ братѣи моѡи, посредѣ цркви воспоѡ члѣ. и пѣки: ѡзъ бѡдѡ надѣсѣа нѣнь. и пѣки: єѡ ѡзъ и дѣти, ѡже мѣ далъ єсть бгѡ. понѣже оўевѡ дѣти прѡвѣщѣша плѡти и кровѣ, и тоѡ прѣискрениѣ прѡвѣщѣсѣа тѣхъже, да смѣртѣю оўпразднитъ ѡмѡцаго державѡ смѣрти, сѣрѣчь, дѣвола: и ѡзбѣвѣтъ сѣхъ, єлѣцы стѣхѡмъ смѣрти чрезъ вѣе жнѣтѣе повѣнни бѣша рабѡтѣе. не ѡ ѡггѣз оўевѡ когда прѣемлетъ, но ѡ сѣмене ѡвраѣмова прѣемлетъ: ѡнѡдѡже дѡлженъ бѣ по вѣемѡ подѡбнѣтѣсѣа братѣи, да мѣлѡстнѣвъ бѡдетъ и вѣренъ первосѣѣнникъ вѣ тѣхъ, ѡже кѣ бгѡ, во єѡже ѡчистити грѣхѣ людскѣа. вѣ неѡже во постѣрадѣ сѣмъ ѡскѡшенъ бѣвѣ, мѡжетъ и ѡскѡшѣемъ помѡщѣ.

И посѣмъ чтѣнѣе.

Тѣже, Скѡрѡ да предварѣтъ нѣ щедрѡты твоѡ гдѣ, ѡкѡ ѡбнѣщѣхѡмъ сѣлѡ: помѡзѣ нѣмъ бѣе спѣе нѣшъ, сѣавы радѣ ѡмене твоегѡ гдѣ, ѡзбѣвѣ нѣсѣ, и ѡчистити грѣхѣ нѣша, ѡмене радѣ твоегѡ.

Тѣже, Стѣи бѣе, стѣи крѣпкѣи, стѣи безсмѣртнѣи, помѣлѡи нѣсѣ. **Трѣжды.**

Сѣава ѡцѡ и сѣнѣ и стѡмѡ дхѡ, и нѣнѣ и прѣсѣнѡ и во вѣкѣ вѣкѡвѣ. ѡмѣнь.

Прѣстѣаа тѣце, помѣлѡи нѣсѣ: гдѣ, ѡчистити грѣхѣ нѣша: вѣко, прѡстѣи беззаконіа нѣша: стѣи, посѣтѣи и ѡсѣлѣи неѡмѡщѣи нѣша, ѡмене твоегѡ радѣ.

Гдѣ помѣлѡи, **трѣжды.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

Молитва

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпељиви, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Народ: Амин.

Затим, Молитва светог Василија Великог.

Боже и Господе сила, и Творче сваке твари, који си због милосрђа неупоредиве милости твоје, Твог Јединородног Сина, Господа нашега Исуса Христа, низпослао на спасење рода нашега, и Часним Крстом његовим подерао списак грехова наших, и њиме победио начала и власти таме. Ти сам, Владико Човекољубче, прими и од нас грешних благодарстве не ове и прозбене молитве, и избави нас од сваког пагубног и мрачног греха и свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам науде. Прикуј за страх твој тела наша и не дај да се срца наша приклоне речима или

Слава, и нынѣ:

Оче нашъ, ѿже еси на небесахъ, да свѣтитса имя твоё, да прїидетъ црѣтвїе твоё: да вѣдетъ воля твоа, ѿкъ на небсѣхъ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и остави намъ долги наша, ѿкоже и мы оставляемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщеникъ: Гакъ твоё есть црѣтво:

И мы: Аминь.

Кондакъ, гласъ ѱ:

Насъ ради распятаго прїидите всѣхъ воспоимъ, того бо видѣ мрїа на дрѣвѣ, и глаголаше: аще и распатїе терпѣши, ты еси снъ и бгъ мой.

Таже, Гдн помилуй, м.

Иже на всякое время, и на всякѣхъ часахъ, на небсѣхъ и на земли покланяемый и славымый, хрѣте бже, долготерпѣливъ, многомлчнъ, многоблгодѣтеленъ, иже правдыи любави, и грѣшныи милуави, иже всѣхъ зовѣи ко спасенїю ѿбѣщаниа ради вѣдущихъ благо. самъ гдн, прїимѣ и наша въ часахъ сей млчтвы, и исправи животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѿбѣти, тѣлесѣ ѿчисти, помышленїа исправи, мысли ѿчисти, и избави насъ ѿ всякаго скорби, злы и болѣзней: ѿгради насъ стѣхми твоими агглы, да ѿполченїемъ ѿхъ соблюдемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединенїе вѣры, и въ разумъ непрстѣпныа твоѣа славы: гакъ блгословенъ еси во вѣки вѣковъ, аминь.

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава, и нынѣ:

Чтнѣйшю херувїмъ, и славыѣйшю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истлѣнїа бга слова рождашю, сщю вцѣхъ тѣхъ величавемъ.

Именемъ гднимъ блгословн, Отче.

Сщеникъ возгласъ: Бже, оуцѣдри ны:

И мы глаголемъ: Аминь.

Таже, млтва стѣгъ великаго васїла:

Бже и гдн силъ, и всеа тварн создателю, иже за многосердїе безприкладныа милости твоѣа, единороднаго снѣ твоего, гда нашего ина хрѣта низполавыи на спасенїе рода нашегъ: и чтнѣимъ егѡ крѣтомъ, рѣкописанїе грѣхъ нашихъ растерзавый, и побѣдивый тѣмъ начала и власти тьмы: самъ влѣко члвѣколюбче, прїимѣ и насъ грѣшныхъ блгдарственыа еѣ и молѣбныа молнчвы, и избави насъ ѿ всякаго всебдѣтельнаго и мрачнаго прегрѣшенїа, и вѣхъ ѿслобннѣ насъ ѿцѣхъ, видныхъ и невидныхъ вргъ. пригвозди стѣхъ твоѣхъ плѣти наша, и не ѿклоннѣ сердецъ нашихъ въ слова,

помислима рђавим, него љубављу твојом рани душе наше, да би увек гледајући к Теби, и вођени светлошћу која је од Тебе, посматрајући Тебе неприступну и вечну светлост, непрестано исповедање и благодарење узносили Теби, беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и свесветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

и не помышленіа лѣкавствіа, но любовію твоєю оуздѣ души наша: да къ тебѣ всегда
взирающе, и еже ѿ тебе свѣтомъ наставляемъ, тебе непрестѣпнаго и приносѣннаго
зрѣща свѣта, непрестѣнное тебѣ исповѣданіе, и бѣгодареніе возсылаемъ безначальному
оцѣ, со еднороднымъ твоимъ еномъ и всестѣлымъ и бѣгимъ и животворящимъ
твоимъ дѣхомъ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

ДЕВЕТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 68).

Спаси ме, Боже, јер дође вода до душе. Пропадам у дубоком глибу; гдје нема дна; тонем води у дубине, и вали ме затрпавају. Изнемогах вичући, промуче ми грло, побијељеше ми очи погледајући Бога. Онијех који мрзе на ме ни за што има више него косе на глави мојој; осилише који хоће да ме погубе, лажљиви непријатељи моји. Што нијесам отимао, ваља да вратим. Боже! ти знаш је ли у мени безумље, и кривице моје нијесу сакривене од тебе. Немој да се постиде у мени који се уздају у тебе, Господе, Господе над војскама! Немој да се посраме у мени који траже тебе, Боже Израилев! Јер тебе ради подносим руг, и срамота попаде лице моје. Туђин постадох браћи својој, и незнан синовима матере своје. Јер ревност за кућу твоју једе ме, и ружења онијех који тебе руже падају на ме. Плачем, постим се душом својом, и то ми се прима за зло; мјесто хаљине облачим врећу, и бивам им прича. О мени се разговарају сједећи на вратима, пијући вино пјевају ме. А ја се молим теби, Господе; вријеме је да се смилујеш, Боже; по великој милости својој услиши ме, јер је истинито спасење твоје. Извади ме из глиба, да не пропаднем; да се избавим од ненавидника и из дубоке воде; да ме не узме вода на матицу, да ме не прождре пучина, и да не склопи јама нада мношћу ждријела својега. Услиши ме, Господе, јер је благост твоја милосрдна, по великој доброты својој погледај ме. Немој одвратити лица својега од слуге својега; јер ме је туга; похитај, услиши ме. Приближи се души мојој, избави је; на супрот непријатељима мојим избави ме. Ти знаш под каквим сам ругом, стидом и срамотом; пред тобом су сви непријатељи моји. Срамота сатр срце моје, изнемогах; чекам хоће ли се коме сажалити, али нема никога; хоће ли ме ко потјешити, али не налазим. Дају ми жуч да једем, и у жеђи мојој поје ме оцтом. Трпеза њихова нека им буде мрежа и замка, то нека им буде плата. Нека им потамне очи њихове, да не виде, и њихове бедре раслаби за свагда. Излиј на њих јарост своју, и пламен гњева твојега нека их обузме! Стан њихов нека опусти, и у њиховијем шаторима нека не буде никога да живи. Јер кога си ти поразио, они гоне, и умножавају јаде онима које си ти ранио. Мећи на њих кривицу за кривицом, да не дођу до правде твоје. Нека се избришу из књиге живијех, и с праведницима нек не буду записани. А ја сам ништ и болан; помоћ твоја, Боже, нек ме заклони. Славићу име Божије у пјесми, величаћу га у хвали. То је Богу милије од вола, од телета с роговима и с папцима. Видјеће ништи и радоваће се. Који тражите Бога, оживјеће срце ваше. Јер Бог чује убоге, и сужања својих не оглуша се. Нека га хвале небеса и земља, мора и све што се у њима миче! Јер ће Бог спасти Сион, сазидаће градове Јудине; и људи ће се ондје населити и наслиједиће га. И натражје ће се слуга његовијех утврдити у њему, и који љубе име његово наставаће на њему.

Девѣтый часъ.

Прїидїте, поклонїмся црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся и припадѣмъ хртѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмся и припадѣмъ самомѸ хртѸ, црѣви и бгѸ нашемѸ.

Ѹаломъ ѿн.

Спсї ма, бже, ѿкв внидоша воды до дшнї моеѧ. оуглабѣохъ въ тмѣнїи глбении, и нѣсть постѡнїѧ: прїидохъ во глбении морекїѧ, и бѣра потопї ма. оутрѣдїхѧ зовїи, и змолчѣ гортань моѧ: и исчезѡтъ ѡчи моѧ, ѡ ѣже оуповѣти ми на бгѧ моегѡ. оумножїшасѧ пѣче влїсѧ главы моеѧ ненавїдѣщїи ма тѣне: оукрѣпїшасѧ врази моѧ, и згонѣщїи ма неправеднѡ: ѿже не вохнїцѣхъ, тогда воздахъ. бже, ты оувѣдѣлѧ ѣсї безѡмїе моѡ, и прегрѣшѣнїѧ моѧ ѡ тебѣ не оутанїшасѧ. да не постыдѣтсѧ ѡ мнѣ терпѣщїи тебѣ, гдн, гдн сїлѧ: нїже да порамѣтсѧ ѡ мнѣ ищщїи тебѣ, бже иїлевѧ. ѿкв тебѣ радн претерпѣхъ поношенїе, покрѣи срамотѧ лицѣ моѡ. чѣждь быхъ брѣтїи моѡи и страненъ сыновѡмъ мѣтере моеѧ: ѿкв ревностъ домѸ твоегѡ снѣдѣ ма, и поношенїѧ поносѣщїихъ тнї нападѡша на ма. и покрѣхъ постѡмъ дшнѸ моѡ, и вѣсть въ поношенїе мнѣ: и положїхъ ѡдѣанїе моѡ вретнїце, и быхъ имъ въ прїтчѸ. ѡ мнѣ глблѣхѸ сѣдѣщїи во вратѣхъ, и ѡ мнѣ похѸ пїющїи вїно. ѿзъ же молїтвѡю моѡю къ тебѣ, бже: время бгволенїѧ, бже: во множествѣ мѣти твоеѧ оуслышн ма, во истинѣ спсѣнїѧ твоегѡ. спсї ма ѡ брѣнїѧ, да не оуглабѣнѸ: да и збѣвлюсѧ ѡ ненавїдѣщїихъ ма и ѡ глбѣокнїхъ водъ. да не потопїтѧ менѣ бѣра воднѧѧ, нїже да пожрѣтѧ менѣ глбениѧ, нїже сведѣтѧ ѡ мнѣ ровѣннїкѧ оутѧ своїхъ. оуслышн ма, гдн, ѿкв бгѧ мѣть твоѧ: по множествѸ щедрѡтѧ твоїхъ прїзри на ма. не ѡвратнї лицѧ твоегѡ ѡ ѡтрока твоегѡ, ѿкв икорблѡ: и корѡ оуслышн ма. воннї дшнї моѡи и и збѣвн ю: вѣгъ моїхъ радн и збѣвн ма. ты во вѣсї поношенїе моѡ, и стѣдъ моѧ, и срамотѸ моѡ: предъ тобѡю всн ѡикорблѣющїи ма. поношенїе чѣашѣ дшнѧ моѧ и стѣдъ: и ждѣхъ и скорбѣшагѡ, и не бѣ, и оутѣшѣющїихъ, и не ѡвѣстѡхъ. и дѣша въ снѣдъ моѡ желчь, и въ жѣждѸ моѡ напоїша ма ѡцѧ. да бѣдетѧ трапѣза и хъ предъ нїми въ сѣтъ и въ воздѣанїе и въ соблѣзнѧ. да помрачїтсѧ ѡчи и хъ, ѣже не вїдѣти, и хребѣтѧ и хъ вѣнѸ слѡцы. пролѣн на нѧ гнѣвѧ твоѧ, и ѿрѡстѧ гнѣва твоегѡ да постїгнетѧ и хъ. да бѣдетѧ двѡрѧ и хъ пѣтѧ, и въ жнлїцахъ и хъ да не бѣдетѧ жнвїи. занѣ ѣгѡже ты поразїлѧ ѣсн, тїн погнаша, и къ болѣзнн и зѣвѧ моїхъ приложїша. приложнї беззакѡнїе къ беззакѡнїю и хъ, и да не внїдѣтѧ въ правдѸ твоѡ. да потребѣтсѧ ѡ кнїгн жнвїихъ, и сѧ прѣвнїми да не напїшѣтсѧ. нїцѧ и болѣнї ѣсмь ѿзъ: спсѣнїе твоѡ, бже, да прїимѣтѧ ма. вохвалю и ма бгѧ моегѡ сѧ пѣснїю, возвелѣчѸ ѣгѡ во хвалѣнїи: и оугѡдно бѣдетѧ бгѸ пѣче тельца юна, рѡгн и зноѣѣща и пѣзнѡктн. да оўзрѣтѧ нїцїи и возвеселѣтсѧ: взыщнѣте бгѧ, и жнвѧ бѣдетѧ дшнѧ вѣша. ѿкв оуслышѧ оувѡгїѧ гдѣ, и ѡковѣннїѧ своѧ не оуннїжн. да вохвалѣтѧ ѣгѡ нѣсѧ и землѧ, море и всѧ жнвѣщѣѧ въ нѣмъ. ѿкв бгѧ спсѣтѧ сїѡна, и сознѣждѣтсѧ градн и дѣнстїи, и вселѣтсѧ тамѡ и наслѣдѣтѧ и: и сѣма рабѡвѧ твоїхъ оудержнѣтѧ и, и любѣщїи и ма твоѡ вселѣтсѧ въ нѣмъ.

(Псалам 69).

Боже, похитај да ме избавиш, Господе, да ми помогнеш! Нек се постиде и посраме који траже душу моју! Нек уступе натраг, и осрамоте се који ми зло желе! Са стидом нек се врате натраг који ми говоре: ха! ха! Нек се тјеше и веселе тобом који траже тебе, и који љубе спасење твоје, нека једнако говоре: велик је Бог! А ја сам ништ и убог, Боже, похитај к мени! ти си помоћ моја и избавитељ мој, Господе, не часи!

(Псалам 85).

Пригни, Господе, ухо своје и услиши ме, јер сам невољан и ништ. Сачувај душу моју, јер сам твој поклоник. Спаси слугу својега, Боже мој, који се у те узда. Смилуј се на ме, Господе, јер к теби вичем вас дан. Обесели душу слуге својега, јер к теби, Господе, подижем душу своју. Јер си ти, Господе, добар и милосрдан и веома милостив свима који те призивљу. Чуј, Господе, молитву моју, и слушај глас мољења мојега. У дан туге своје призивљем те, јер ћеш ме услишити. Нема међу боговима такога какав си ти, Господе, и нема дјела такијех каква су твоја. Сви народи, које си створио, доћи ће и поклонити се пред тобом, Господе, и славити име твоје. Јер си ти велик и твориш чудеса; ти си један Бог. Покажи ми, Господе, пут свој, и ићи ћу у истини твојој; учини нека се мили срцу мојему бојати се имена твојега. Славићу те, Господе Боже мој, свијем срцем својим, и поштоваћу име твоје до вијека. Јер је милост твоја велика нада мношвом, и извадио си душу моју из пакла најдубљега. Боже, охолице усташе на мене, и гомила насилника тражи душу моју, и немају тебе пред собом. Али ти, Господе, Боже милостиви и благи, стрпљиви и богати добротом и истином, погледај на ме и смилуј ми се, дај силу своју слуги својој, и помози сину слушкиње своје; учини са мношвом чудо доброте. Нека виде који ме ненавиде, и постиде се, што си ми, Господе, помогао и утјешо ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава, тропар, глас 8.

Видећи разбојник Господара живота на крсту висећа, говораше: Кад Он не би био Бог оваплоћени, који је са нама разапет, не би сунце зраке своје сакрило, нити би земља дршћући се тресла. Но Ти, Господе, који све трпиш, сети ме се, у Царству твојем.

Псаломъ ѿд.

Бже, въ помощь мою вонми: гди, помощи ми потщица. да постыдѣтца и пограбѣтца ищущи души мою, да возвратѣтца вспѣть и постыдѣтца хотѣщи ми слава: да возвратѣтца бже стыдѣтца глаголющи ми: благоже, благоже. да возрадуютца и возвеселѣтца о тебе вси ищущи тебе, бже: и да глаголютъ выи, да возвеличѣтца гдѣ, любящи спсѣнїе твое. азъ же нищъ есмь и оубогу, бже, помози ми: помощникъ мой и избавитель мой еси ты, гди, не законни.

Псаломъ пс.

Приклони гди оухо твое, и оуслыши ма, ѿкъ нищъ и оубогу есмь азъ. сохрани души мою, ѿкъ рпбенъ есмь: спси раба твоего бже мой, оуповающаго на тѣ. помилуй ма гди, ѿкъ къ тебе воззову весь день. возвесели души раба твоего, ѿкъ къ тебе взѣхъ души мою. ѿкъ ты гди, блгу и кротокъ, и многомлчѣнъ всѣмъ призывающимъ тѣ. вниши гди млтвѣ мою, и вонми гдѣ моленїа моего. въ день скорби моеѣ воззвахъ къ тебе, ѿкъ оуслышалъ ма еси. нѣсть подобенъ тебе въ возѣхъ гди, и нѣсть по дѣломъ твоимъ. вси языцы, елики сотвориши еси, приидутъ и поклонѣтца предъ тобою гди, и прославятъ имя твое: ѿкъ велии еси ты, и творѣи чюдеса, ты еси блгу единъ. настави ма гди, на путь твои, и поиди во истинѣ твоей: да возвеселѣтца сердце мое, боѣтца имене твоего. исповѣтца тебе гди бже мой, всѣмъ сердцемъ моимъ, и прослаблю имя твое въ всѣхъ. ѿкъ млтѣ твоѣ велиа на мнѣ, и избавилъ еси души мою ѿ да пренеподнѣншаго. бже законопрестѣпницы восташа на ма, и сонмъ державныхъ взыкаша души мою, и не предложѣша тебе предъ собою. и ты гди бже мой щедрый и млчѣный долготерпѣливый и многомлчѣный, и истинный: призри на ма, и помилуй ма: даждь державу твою отрокѣ твоему, и спси сына рабы твоеѣ. сотвори со мною знаменїе во блго: и да видѣтца ненавидѣщи ма, и постыдѣтца, ѿкъ ты гди помози ми, и оутѣшилъ ма еси.

И пакн: сотвори со мною знаменїе во блго: и да видѣтца ненавидѣщи ма, и постыдѣтца, ѿкъ ты гди помози ми, и оутѣшилъ ма еси.

Слава оцу и сиу и стому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бже. Трѣжды.

Гди помилуй, **трѣжды.**

Тропарь, гласъ ѿ:

Видѣ разбойникъ начальника жизни на крѣтѣ вѣнца, глаголаше: аще не бы блгу былъ воплощѣнъ, иже съ нами распнѣнъ, не бы солнце лучы [своѣ] потнло, ниже бы земля трепещущи тремлѣнъ. но всѣ терпѣи, помани ма гди во црѣтвѣ твоѣмъ.

И сада, Богородичан.

Ти који си нас ради рођен од Дјеве, и распеће претрпео, Благи, који си смрћу смрт разрушио, и васкрсење показао као Бог; не презри оне које си саздао руком својом; покажи човекољубље твоје, Милостиви; прими Богородицу која Те је родила и која се моли за све, и спаси Спасе наш народ очајни.

**После овога певамо следеће стихире. Самогласне,
глас 7.**

Ужас беше гледати, Творца неба и земље на крсту обешена, сунце помрчало, а дан опет у ноћ претворен, и земљу која из гробова враћа тела мртвих; са којима се клањамо Теби, спаси нас. **Двапут.**

Стих: Разделише хаљине моје између себе, и за хаљину моју бацише коцку.

Глас 2.

Када Те безаконици приковаше на крст, Господа Славе, викао си к њима: Чиме сам вас увредио? или чиме прогневио? Пре мене ко вас је ослободио од туге? И сада шта ми узвраћате? Зло за добро; за стуб огњени, на крст ме приковасте; за облак, гроб ми ископасте; за ману, жуч ми принесосте; за воду, оцтом ме напојисте. Дакле, призваћу незнабошце, и они ће ме прославити, са Оцем и Светим Духом.

Стих: Дадосе ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојисте ме оцтом.

И опет исто.

Слава, глас 6.

Данас виси на дрвету, Онај који је на води земљу утврдио (**трипут**). Венцем од трња се крунише, Онај који је цар Анђела. Лажном порфиром огрће се, Онај који је огрнуо небо облацима. Шамаре прима, Онај који је у Јордану ослободио Адама. Клинцима би прикован, Женик Цркве. Копљем би прободен Син Дјеве. Поклањамо се страдањима твојим, Христе. Поклањамо се страдањима твојим, Христе. Полањамо се страдањима твојим, Христе. Покажи нам и славно твоје Васкрсење.

И опет исто.

Ђакон: Премудрост. Пазимо.

Чтец: Прокимен, глас 6: Рече безуман у срцу своме: нема Бога.

Стих: Нема га који чини добро, нема ни једнога.

Ђакон: **Премудрост.**

Чтец: Читање из пророштава Јеремина.

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Господ ми објави, те знам; ти ми показа дјела њихова. А ја бијех као јагње и теле које се води на клање, јер не знадијех да се договарају на ме: оборимо дрво с родом његовијем, и истријемимо га из земље живијех, да му се име не спомиње

Гѣорѣдиченъ:

Иже насъ ради рождѣнса ѿ дѣвы, и распѣтїе претерпѣвша бл҃гїи, испровѣргїи смѣртїю смѣртъ, и воскресїе г҃авлѣн г҃акъ г҃ъ, не презри, г҃аже создѣавъ єси рѣкою твоєю: г҃авн чл҃вѣколюбе твое мѣтнве, прїимн рождшю тѣмъ бѣмъ молащюся за ны, и сп҃си сп҃се нашъ, людн ѿчл҃анннѣмъ.

И поэмъ тропарн трн ѿ двѣнадцати.

Гласъ 3:

Оужалсѣ бѣ видѣти, нѣсе и землн творца на кр҃стѣ вѣсаща, солнце померкшее, день же пакн въ нощь преложшїица, и землю нзъ гробѣвша возылающю тѣлесѣ мѣртвѣхъ: сѣ нимже поклонѣемса тебѣ, сп҃си насъ.

Пакн тоѣже.

Стїхъ: Раздѣлиша ризы моѣ себѣ, и ѿ одѣждн моѣй метѣша жребїи.

Гласъ 6:

Вгда на кр҃стѣ пригвоздиша беззаконнїи гдѣ славы, вопїаше къ нимъ: чїмъ вѣсѣ ѿскорѣнхъ; или ѿ чѣмъ прогнѣвахъ; прежде мене кто вѣсѣ иже вѣнѣ ѿ скорѣн; и нынѣ что мнѣ воздаете, слава за бл҃гѣмъ; за столпѣмъ огненннмъ, на кр҃стѣ ма пригвоздите: за облакѣмъ, гробѣмъ мнѣ ископайте: за мѣннѣмъ, желчь мнѣ принесете: за водѣмъ, ѿцтомъ ма напоите. прочее призовѣ г҃азыки, и тїи ма прославайтѣ со ѿцѣмъ и со ст҃ымъ дх҃омъ.

Стїхъ: Дѣша въ снѣдь мою желчь, и въ жаждѣ мою напоиша ма ѿцта.

И пакн тоѣже.

Гласъ 5:

Днесь вѣснтѣ на дрѣвѣ, иже на водѣхъ землю повѣсивнн: вѣнцѣмъ ѿ тернїа ѿблагѣтсѣ, иже аггѣловъ цр҃ь: въ ложнѣмъ багрянцѣмъ ѿблагѣтсѣ, ѿдѣвѣавн нѣо ѿбл҃кн: зашѣнїе прїѣтѣ, иже во іорданѣ свободннн адѣма: гвоздьмн пригвоздица женихъ цр҃ковннн: копїемъ прободеца сп҃ш дѣвѣмъ. поклонѣемса стр҃пѣмъ твоимъ хр҃тѣ: поклонѣемса стр҃пѣмъ твоимъ хр҃тѣ: поклонѣемса стр҃пѣмъ твоимъ хр҃тѣ: покажи намъ и славное твое воскресїе.

И кадитѣ дїаконъ ҃вїлїе и ікѣны, и настоѣтелѣ, и лики токма.

Дїаконъ: Премдрость. Рѣннемъ.

Чтѣецъ: Прокїменъ, гласъ 5: Рече бездѣменъ въ сѣрдцѣ своемъ: нѣсть г҃ъ. **Стїхъ:** Нѣсть творѣнн бл҃гостыню:

Стїхъ: Нѣсть творѣнн бл҃гостыню:

Дїаконъ: Премдрость.

Чтѣецъ: Пррочества іеремїнна чтѣнїе. [Глава ѣи, ст. нї-к҃г: глава вї, ст. ѣ-҃ї.]

Дїаконъ: Рѣннемъ.

Чтѣецъ:

Гдн, скажи ми, и оуразумѣю: тогда видѣхъ начинѣнн ихъ. ѣзъ же г҃акъ аггѣмъ неслобѣнное ведѣмое на заколенїе не разумѣхъ, г҃акъ на ма помыслиша помыслъ

више. Али, Господе над војскама, судијо праведни, који испитујеш бубреге и срце, дај да видим освету твоју на њима, јер теби казах парбу своју. Зато овако вели Господ за Анатођане, који траже душу твоју говорећи: не пророкуј у име Господње, да не погинеш од наших руку; зато овако вели Господ над војскама; ево, ја ћу их походити: младићи ће њихови изгинути од мача, синови њихови и кћери њихове изгинуће од глади. И неће бити од њих остатка; јер ћу пустити зло на Анатођане кад их походим. Праведан си, Господе, ако бих се правдао с тобом; али ћу проговорити о судовима твојим. Зашто је пут безбожнички срећан? зашто живе у миру сви који чине невјеру? Ти их посади, и они се укоријенише, расту и род рађају; ти си им близу уста али далеко од бубрега. Али, Господе, ти ме познајеш, разгледаш ме и окушао си срце моје како је према теби; одвучи их као овце на клање, и приправи их за дан кад ће се убити. Докле ће тужити земља, и трава свега поља сахнути са злоће онијех који живе у њој? неста све стоке и птица, јер говоре: не види краја нашега. Кад си трчао с пјешацима па те уморише, како ћеш се утркивати с коњима? и кад ти је тако у земљи мирној, у коју се уздаш, шта ћеш чинити кад устане Јордан? Нашљедство моје поста ми птица грабљива; птице, слетите се на њу, скупите се сви звјерови пољски, ходите да једете. Пастири многи поквариће мој виноград, потлачиће дио мој, мили дио мој обратиће у голу пустош. Обратиће га у пустош, опустошен плакаће преда мнош; сва ће та земља опустјети, јер нико не узима на ум. Овако говори Господ за све зле сусједице моје, који дирају нашљедство што дадох народу својему Израилу: ево, ја ћу их почупати из земље њихове, и дом Јудин ишчупаћу испред њих. А кад их ишчупам, опет ћу се смилovati на њих, и довјешћу опет свакога њих на нашљедство његово и свакога у земљу његову.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Посланице светог апостола Павла Јеврејима.

Ђакон: Пазимо.

Браћо, имајући слободу за улазак у Светињу крвљу Исусовом путем новим и живим, који нам је Он отворио завјесом, то јест тијелом својим, и Свештеника великога над домом Божијим, приступајмо истинитим срцем, у пуној вјери, са срцима очишћеним од зле савјести и тијелом опраним водом чистом, држимо се чврсто у исповиједању наде без колебања, јер је поуздан Онај који је обећао; и старајмо се један о другоме у подстицању на љубав и добра дјела. Немојмо изостајати са скупова наших, као што неки имају обичај, него се узајамно бодримо, и утолико више колико видите да се приближује Дан онај. Јер ако ми гријешимо хотимице и послје примљеног познања истине, ту више нема жртве за гријехе, него само страшно очекивање суда и јарост огња који ће прогутати противнике. Кад неко преступи Закон Мојсејев, по исказу два или три свједока, има да умре без милости; замислите колико ће сада тежу казну заслужити онај који гази Сина Божијега, и крв

лѣкавыи, глаголюще: прїидїте и вложимъ древо въ хлѣбъ ѿгъ, и истребимъ ѿгъ ѿ земли живущихъ, и имѧ ѿгъ да не поманѣтсѧ ктомѸ. гдѣ савѡдъ, сдѡдїи прѡведнѡ, испытѡдїи сердца и оутрѡбы, да вѣждѸ мщенїе твоѡ на нѣхъ, ѡакѡ къ тебѣ ѡкрѣхъ ѡправданїе моѡ. сего рѡдн сїѡ глаголетъ гдѣ на мѡжы анадѡдкн ицѡщыѡ дѡшн моѡд, глаголющыѡ: да не пророчествѡдешн ѡ имени гднн: ѡце ли же нн, оумрешн въ рѣкѡхъ нашихъ. сего рѡдн сїѡ глаголетъ гдѣ снлз: сѡ ѡзъ посѣщѸ на нѣхъ: ѡнѡшн и хъ мечѡмъ оумрѡтъ, и сынове и хъ и дщѣрн и хъ скончѡютсѧ глѡдомъ: и ѡстанка не вѡдетъ ѡ нѣхъ, навѡдѸ бо слѡд на живущыѡ во анадѡдѣ, въ лѣто посѣщенїѡ и хъ. прѡведенъ ѿсн гдн, ѡакѡ ѡвѣщѡю къ тебѣ, ѡвѡче сдѡббы возглаголю къ тебѣ: чтѡ ѡкѡ пѡтѣ нечестнвыхъ спѣетсѧ; оубоэзншасѧ всн творѡщн беззакѡнїѡ; наладнлз ѿсн и хъ, и оукоренншасѧ: чѡда сотворнша, и сотворнша плодъ: блнзъ ѿсн ты оустъ и хъ, далѡче же ѡ оутрѡбъ и хъ. и ты, гдн, разѡмѣешн мѡ, вѣдѣлз мѡ ѿсн, и искѡснлз ѿсн сердце моѡ предѣ тобою, соверн и хъ ѡакѡ ѡвцы на заколенїе, и ѡчнстн и хъ въ дѡнь заколенїѡ и хъ. доколѣ плакатн и мѡтѣ землѡ, и травѡ всѡ сѡльнаѡ и зехнетъ ѡ слѡбы живущихъ на нѣй; погнѡшн скѡтн и птнцы, ѡакѡ рекѡша: не оузрнтъ бгъ пѡтѣй нашихъ. нѡзн твоѡ текѡтъ, и разлѡблѡютъ тѡ. иднте, совернте всѡ свѣрн сѡльныѡ, и да прїидѡтъ снѣстн ѿ. пѡстырїе мнѡзн растлнша вїноградъ моѡ, ѡскверннша чѡстѣ моѡ, дѡша чѡстѣ желѡемѸ моѡ въ пѡстынню непрохѡднѸ. положнша въ потрѡбленїе пѡгѡбы. ѡакѡ сїѡ глаголетъ гдѣ ѡ всѣхъ сосѡдѣхъ лѣкавыхъ, приклѡющнхсѧ наслѣдїю моѡмѸ, ѡже раздѣлнхъ людемъ моимъ и нлѡ: сѡ ѡзъ истѡргнѸ и хъ ѡ землю и хъ, и дѡмъ и дннъ и зѡвѣргнѸ ѡ среднѣ и хъ. и вѡдетъ ѿгдѡ истѡргнѸ и хъ, ѡбращѡсѧ и помнѡдѸ и хъ, и вселѡ и хъ, когѡждѡ въ достоѡнїе своѡ, и когѡждѡ въ зѡмлю своѡ.

Дїѡконъ: Премѡдрѡстѣ.

Чтѣецъ: Во ѡвремъ посланїѡ стѡгѡ апѡла пѡла чтѣнїе.

И пѡкн дїѡконъ: Вѡнмемъ.

ѡплз, зачѡло ткѡд.

Братїе, имѡще дерзновѣнїе вхѡднчн во стѡлѡ крѡвїю и нсѡ хрїтѡвою, пѡтѣмъ нѡвымъ и живымъ, ѿгѡже ѡновнлз ѿстѣ намъ завѣсою, снрѣчь, плѡчїю своѡю: и иерѡеѡ великѡ надѣ дѡмомъ бжїимъ, да прнстѡпѡемъ со истннннмъ сердцемъ, во и зѡвѣщенїн вѣры, ѡкроплѣнн сердца ѡ совѣстн лѣкавыѡ, и и змѡвѣнн тѣлесѡ водѡю чнстѡю, да держнмъ испѡвѣданїе оупѡвѡнїѡ недклѡннѡе: вѣренъ бо ѿстѣ ѡвѣщѡвын. и да разѡмѣвѡемъ дрѡгздрѡга въ пощрѣнн любѡвѣ, и дѡбрыхъ дѣлъ, не ѡстѡвлѡюще собрѡнїѡ своѡгѡ, ѡкоже ѿстѣ нѣкнмъ ѡбѡчѡй, но дрѡгздрѡга подвнзѡюще: и толнѡкѡ пѡче, ѿлнѡкѡ вѣднте прнблнжѡущсѧ дѡнь сдѡннй. вѡлею бо согрѣшѡущымъ намъ по прїѡтнн рѡзѡмѡ истннн, ктомѸ ѡ грѣсѣхъ не ѡбрѣтѡетсѧ жѣртѡ: стѡрѡшно же нѣкѡе чѡннїе сдѡдѡ, и ѡгнѡ рѡвнѡстѣ, пѡѡстн хотѡщѡгѡ сопрѡтнвннѡ. ѡвѣрглѡ ктѡ законѡ мѡвѡсѡѡвѡ, безмнлѡсердѡ прн двѡѡ илн трїѣхъ свндѣтелѡхъ оумнрѡетъ: колнѡкѡ, мннтѣ, гѡршнѡ

Завјета којом је освећен за несвету држи, и Духа благодати вријеђа? Јер знамо Онога који рече: Моја је освета, ја ћу узвратити, говори Господ. И опет: Господ ће судити народу својему. Страшно је пасти у руке Бога живота.

Свештеник Мир теби читачу.

Чтец: И духови твојему.

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Јована.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо

Кад се заврши Еванђеље, певамо: Слава дуготрпљењу твојем Господе.

И одмах чтец:

Не предај нас до краја, Имена твога светог ради, и не разори завет твој, и не удаљи милост твоју од нас, ради Авраама којег си заволео, и ради Исаака слуге твога, и Израиља светитеља твога.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светог Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

сподобитца мѣки, ѣже сѣа бѣѣа поправый, и крѡвь завѣтнѡю сквернѡ возмнѣвъ, въ нѣйже ѡсвѣтѣа, и дѡхъ бѣгодѣти оуборнѣый; вѣмы бо рѣкшаго: мнѣ ѡмщѣнїе, ѡзъ воздѣмъ, глаголетъ гд҃ь. и пакн: ѣакъ сдѣнѣтъ гд҃ь людемъ своимъ. страшно ѣсть ѣже впасти въ рѡцѣ бѣа живѣгѡ.

Сщ҃енникъ: Миръ ти.

И чтецъ: И дѡхъ твоемѡ.

Діаконъ: Премѡдрость, прѡстѣ, оубышнмъ стѣгѡ ѣвѣліа.

Сщ҃енникъ: Миръ вѣмъ.

Анѣкъ: И дѡхъ твоемѡ.

Сщ҃енникъ: Ѡ іѡанна стѣгѡ ѣвѣліа чтѣнїе.

Анѣкъ: Слава тебѣ гд҃и, слава тебѣ.

Діаконъ: Рѡнмемъ.

Анѣкъ: Слава долготерпѣнїю твоемѡ гд҃и.

Тѣже предлагѣтца чтѣнїе: Слово крѣтное.

Тѣже чтецъ:

Не предѣждь насъ до конца, ѣмене твоегѡ радн, и не разорн завѣта твоегѡ, и не ѡстѣви мѣти твоеѡ ѡ насъ, авраѣма радн возлюбленнагѡ ѡ тебѣ, и за ісаѣака раба твоегѡ, и інаѡ стѣго твоегѡ.

Ст҃ый бѣже, ст҃ый крѣпкій, ст҃ый безмертный, помнѡдн насъ. **Трѣжды.**

Слава оцѡ и снѡ и стѡмѡ дѡхѡ, и нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнѣнь.

Престѣа трѣце, помнѡдн насъ: гд҃и, ѡчнѣти грѣхн нашѡ: вѣко, прѡстѣ беззакѡнїѡ нашѡ: ст҃ый, посѣти и исцѣлн немощн нашѡ, ѣмене твоегѡ радн.

Гд҃и помнѡдн, **трѣжды.**

Слава оцѡ и снѡ и стѡмѡ дѡхѡ, и нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

Ѡче нашъ, ѣже ѣси на небѣхъ, да свѣтитца ѣма твоѡ, да прїидѣтъ црѣтвѣе твоѡ: да бѣдетъ вола твоѡ, ѣакъ на небн и на землн. хлѣбъ нашъ насѡщный дѣждь намъ днѣсь, и ѡстѣви намъ долги нашѡ, ѣкоже и мы ѡстѣвѣемъ должникѡмъ нашимъ: и не введн насъ во искушенїе, но избавн насъ ѡ лѡкавагѡ.

Сщ҃енникъ:

ѣакъ твоѡ ѣсть црѣтво и сїла и слава, оцѡ и снѡ и стѣгѡ дѡхѡ, нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

Чтецъ: ѡмнѣнь.

Кондѣкъ, гласъ ѣ:

Насъ радн распѣтаго прїиднѣте всн воспоимъ, того бо видѣ мрїа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распѣтѣе терпншн, ты ѣси снѡ и бѣгъ мой.

Гд҃и помнѡдн, **мѣ.**

Молитва

Ти коме се у свако време и сваког часа на небу и на земљи клањају и славослове, Христе Боже, дуготрпељиви, многомилостиви, многомилосрдни, који праведнике љубиш и грешнике милујеш, који све зовеш на спасење обећањем будућих добара. Ти Сам Господе, прими у овај час и наше молитве, и управи живот наш ка заповестима твојим. Душе наше освети, тела очисти, помисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке жалости, зла и болова. Огради нас светим твојим анђелима, да пуковима њиховим чувани и вођени, достигнемо у јединство вере и у познање неприступне славе твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј, **трипут**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе која си Бога Реч непорочно родила, уистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови оче.

Свештеник:

Боже смилуј се на нас и благослови нас, обасјај нас светлошћу лица твога и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва:

Владико Господе, Исусе Христе Боже наш, који дуго трпиш грехе наше, и довео си нас чак до овога часа, у којем висећи на животворном дрвету, пропутио си улаз у Рај благоразумном разбојнику, и смрћу си смрт разрушио, очисти нас грешне, и недостојне слуге твоје. Јер, сагрешисмо и безаконовасмо, и нисмо достојни да подигнемо очи наше, и погледамо на висину небесну, зато што смо оставили пут правде твоје, и ходисмо по вољи срдаца наших. Но молимо твоју неизмерену доброту: поштеди нас, Господе, по мноштву милости твоје и спаси нас Имена твога светога ради, јер исчилеше у сујети дани наши. Отми нас из руку непријатеља, и опрости нам грехе наше, и умртви телесно наше умовање, да одбацивши старог човека, обучемо се у новог, и поживимо Теби, нашем Владици и добротвору, и да тако, ходећи по твојим заповестима, достигнемо у вечни покој; где је обиталиште свих који се веселе. Јер си Ти истинито весеље и радост оних који љубе Тебе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо са беспочетним Твојим Оцем, и свесветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Иже на всякое время, и на всякій часъ, на нѣси и на земли покланѣемый и славиимый, хрѣте бже, долготерпѣливъ, многомлчивъ, многоблгодѣтеленъ, иже праведныя любяи, и грѣшныя милуяи, иже всѣ зовыи ко спсѣнію ѡбѣщаниа ради вѣдущихъ благу. самъ гдн, прїимн и наша въ часъ сей млтвы, и исправи животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчисти, помыслѣніа исправи, мысли ѡчисти, и избави насъ ѿ всякаго скорби, злы и болѣзней: ѡградн насъ стѣими твоими агглы, да ѡполчѣнемъ ихъ соблюдаемн и наставаемн, достигнемъ въ соединѣніе вѣры, и въ разумъ непреступныа твоеѣ славы: ѡкъ блгословенъ єси во вѣки вѣковъ, аминь.

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и стѣому дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Чтнѣишю херувимъ, и славиѣишю безъ сравненїа серафимъ, безъ истлѣнїа бга слова рождашю, сущю ецѣ тѣ величѣемъ.

Именемъ гднимъ блгословн, Отче.

Сщєнникъ возгласъ:

Бже, оцѣдрн ны, и блгословн ны, просвѣти лице твое на ны, и помилуй ны.

Чтєцъ: Аминь.

И млтва:

Вѣко гдн иже хрѣте бже нашъ, долготерпѣвый ѡ нашихъ согрѣшенїихъ, и даже до нынѣшнаго часа приведый насъ, вонъже на животворѣемъ дрѣвѣ вѣса, блгоразумномъ разбойникѣ, иже въ рай пѣтесотворилъ єси вхѣдъ, и смѣртїю смѣртъ разрѣшилъ єси, ѡчисти насъ грѣшныхъ, и недостѣйныхъ рабъ твоихъ: согрѣшихомъ бо и беззаконновахомъ, и нѣсмы достѣйни возвестн очесѣ наша, и воззрѣти на высотѣ нѣндо, занѣ ѡставахомъ пѣть правды твоеѣ, и ходихомъ въ волахъ сердецъ нашихъ. но мѣлимъ твою безмѣрндо блгость, пощадн насъ гдн, по множествѣ млти твоеѣ, и спси насъ имене твоего ради стѣаго, ѡкъ исчезѣша въ сѣтѣ днїе наши. и зми насъ и зъ рѣки сопротивнаго, и ѡстави намъ грѣхн наша, и ѡмертви плотское наше мѣдрованїе, да вѣтхаго ѡложнвшѣ человека, въ нѣбаго ѡблецемъ, и тебѣ пожнѣмъ нашимъ влцѣ и блгодѣтелю: и такъ твоимъ послѣдующе повелѣнїемъ, въ вѣчный покой достигнемъ, и да бже єсть всѣхъ веселѣщихъ жнлицѣ. ты бо єси воистиннѣ истинное веселїе, и радость любящихъ тѣ хрѣте бже нашъ, и тебѣ славу возсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ и пресѣтымъ и блгимъ и животворѣющимъ твоимъ дхѣмъ, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

ИЗОБРАЗИТЕЉНА

Блажена побрже: после сваког стиха понавља се.

У Царству твоме, сети се нас Господе, када дођеш у Царству твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Блажени милостиви, јер ће помиловани бити.

Блажени чисти срцем, јер ће Бога видети.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати.

Блажени изгнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Блажени сте када вас узасрамоте, и успрогоне и рекну сваку рђаву реч против вас, лажући мене ради.

Радуйте се и веселите се, јер је велика ваша награда на небесима.

Слава, и сада:

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.

Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Збор небесни пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ сила, пуно је небо и земља, славе твоје.

Стих: Приступите к Њему и просветићете се и лица ваша неће се постидети.
Збор небесни пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ сила, пуно је небо и земља, славе Твоје.

Слава:

Збор светих ангела и архангела, са свим небеским силама пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ сила, пуно је небо и земља славе твоје.

И сада:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијег, Јединородног рођеног од Оца пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало; Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човек. Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен; И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму; И Који се узнео на небеса и седи с десне стране Оца; И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом Царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа Животворнога, који од Оца исходи, Који се заједно са Оцем и Сином обожава и слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву.

ИЗЪБРАЗИТЕЛЬНАА.

ТѢЖЕ БЛЖЕННЫ СКОРЪ:

Во црѣтвѣи твоэмъ помани насъ, гди, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн ншции дхомъ, ѡакъ тѣхъ естъ црѣтво нѣное.

Блженн плачущи, ѡакъ тин оутѣшатца.

Блженн кротци, ѡакъ тин наследуютъ землю.

Блженн алчущи и жаждащии правды, ѡакъ тин насытатца.

Блженн млчнвѣи, ѡакъ тин помилуванн бддтца.

Блженн чистии сердцемъ, ѡакъ тин бга озраатца.

Блженн миротворцы, ѡакъ тин сынове бжїи нарекутца.

Блженн изгнани правды ради, ѡакъ тѣхъ естъ црѣтво нѣное.

Блженн естє, егда поносатца вамъ, и изженутца, и рекутца всѣмъ солъ глаголъ, на вы лжщє менє ради.

Радуйтца и веселитца, ѡакъ мзда ваша многа на нѣсѣхъ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣмъ. аминь.

Помани насъ гди, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Помани насъ влко, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Помани насъ стѣи, егда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

ЛѢКЪ НѢНЫИ ПОЕТЪ ТѢ, И ГЛАГОЛЕТЪ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ саваѡдъ, исполнь нѣо и земля славы твоєѡ.

Стѣхъ: Присѣднїте къ немѣ и просвѣтитца, и лица ваша не постыдѡтца.

ЛѢКЪ НѢНЫИ ПОЕТЪ ТѢ, И ГЛАГОЛЕТЪ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ саваѡдъ, исполнь нѣо и земля славы твоєѡ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ.

ЛѢКЪ СТѢХЪ АГГѢЛЪ И АРХАГГѢЛЪ, СО ВСѢМИ НѢНЫМИ СИЛАМИ ПОЕТЪ ТѢ, И ГЛАГОЛЕТЪ: стѣ, стѣ, стѣ гдѣ саваѡдъ: исполнь нѣо и земля славы твоєѡ.

И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣмъ. аминь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бга оцѡ вседержителя, творца нѣбъ и земли, виднымъ же всѣмъ и невиднымъ. и во єдинаго гда їиса хрїта, снѡ бжїѡ, єдинороднаго, ѡже ѡ оцѡ рожденнаго прежде всѣхъ вѣкъ: свѣта ѡ свѣта, бга истинна ѡ бга истинна, рожденна, не сотворенна, єдиносущна оцѣ, ѡмже всѡ быша. насъ ради человекъ, и нашегѡ ради спасенїѡ, шедшаго съ нѣсъ, и воплотнвшасѡ ѡ дха стѡ и мрїи дѣвы, и во человекъшасѡ. распѡтаго же за ны при понтїйстѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третїи день по писанїемъ. и возшедшаго на нѣбѡ, и сѣдѡща ѡдеснѣю оцѡ. и пакн грядущаго со славою, сдѡти живымъ и мѣртвымъ, єгѡже црѣтвїю не бдетца концѡ. и въ дха стѡго, гда, животворящаго, ѡже ѡ оцѡ и снѡмъ ѡхождѡщаго, ѡже со оцѣмъ и снѡмъ спокланѡема и славима, глаголавшаго пррѡкн. во єдинѣ стѣю соборнѣю и апльскѣю

Исповедам једно крштење за отпуштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, остави, опрости Боже, сагрешења наша вољна и невољна, било у речи и у делу, било у знању и у незнању, било у дану и у ноћи, било у уму и у помислима; све нам опрости, као добар и Човекољубац.

Оче наш, који си на небесима, да се свети Име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде Воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од нечастивога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 8.

Ходите сви да певамо, Онога Који се нас ради распео, јер Њега виде Марија на дрвету и говораше: Ако и Крст трпиш, Ти си Син и Бог мој.

Господе помилуј, **40 пута.**

И молитва:

Свесвета Тројице, једносушна моћи, нераздељиво царство, узроче свих добара, помилуј и мене грешнога, утврди, уразуми срце моје, и сву нечистоту моју уклони, просвети моју мисао, да увек славим, певам и клањам се, и говорим: један је Свет, један је Господ, Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин.

Нека је благословено Име Господње, од сада и до века.

Слава, и сада: **Псалам 33.**

Благосиљам Господа у свако доба, хвала је његова свагда у устима мојима. Господом се хвали душа моја; нека чују који страдају, па нека се радују. Величајте Господа са мношвом, узвишујмо име његово заједно. Тражих Господа, и чу ме, и свијех невоља мојих опрости ме. Који у њега гледају просвјетљују се, и лица се њихова неће постидјети. Овај страдалац завика, и Господ га чу, и опрости га свијех невоља његовијех. Анђели Господњи станом стоје око онијех који се њега боје, и избављају их. Испитајте и видите како је добар Господ; благо човјеку који се узда у њ. Бојте се Господа, свети његови; јер који се њега боје, њима нема оскудице. Богати осиромашеше и огладнеше, а који траже Господа, не премиче им се ни једнога добра. Ходите, дјецо, послушајте ме; научићу вас страху Господњему. Који човјек

црковь. исповѣдоу єдино крщеніе, во ѡставленіе грѣхѡвъ. чю воскреснїа мѣртвыхъ: и жизни вѣдущагѡ вѣка. аминь.

ѡслави, ѡстави, прости еже прегрѣшєніа наша, вольнаа и невольнаа, ѡже въ словѣ и въ дѣлѣ, ѡже въ вѣдѣніи и не въ вѣдѣніи, ѡже во дни и въ ноци, ѡже во оумѣ и въ помышленіи: вса намъ прости, ѡкъ блгъ и члвчколюбецъ.

Оче нашъ, ѡже єси на небѣхъ, да свати́тсѧ ѡма твоє, да прїидетъ црѣтвіе твоє: да вѣдетъ вола твоа, ѡкъ на небіи и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лѡкавагѡ.

Сщєнникъ:

ѡкъ твоє єсть црѣтво и сила и слава, ѡца и сїа и стѡгѡ дха, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чтєцъ: аминь.

Кондакъ, гл҃еъ ѱ:

Насъ радн распятаго прїидите вси воспоимъ, того бо видѣ мрїа на дрѣвѣ, и глаголаше: ѡце и распатїе терпїши, ты єси сїа и блгъ мой.

Г

дн помнѡи, м̃.

И мѡтва:

Всєстѡа трїце, єдиносущнаа державо, нераздѣльное црѣтво, всѣхъ блгнхъ вина, блговоли же и ѡ мнѣ грѣшнѣмъ, ѡтверди, вразуми єрдце моє, и всю мою ѡнми сквернѡ. просвѣти мою мысль, да вѣнѡ славою, пою и поклоняюся, и глаголю: єдинъ стѣ, єдинъ гдѣ, ѡнъ хртѡсъ, во славу бга ѡца, аминь.

Буди ѡма гдѣне блгословєно ѡ нынѣ и до вѣка. **Трїжды.**

Слава ѡцу и сїу и стѡму дху, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Псаломъ ѡг.

Блгословлю гдѡ на всакоє время, вѣнѡ хвала єгѡ во ѡстѣхъ моихъ. ѡ гдѣ похвалянтсѧ душа моа, да ѡслышатъ крѡтцын, и возвєслѡтсѧ. возвєличите гдѡ со мною, и вознесемъ ѡма єгѡ въшпѣ. взыскахъ гдѡ, и ѡслыша ма, и ѡ всѣхъ скорбєй моихъ избави ма. пристѡпите къ немѡ, и просвѣтитсѧ, и лица вѡша не постыдѡтсѧ. сїи нищїи воззва, и гдѣ ѡслыша ѡ, и ѡ всѣхъ скорбєй єгѡ спсє ѡ. ѡполнитсѧ ѡглаз гдѣнѡ ѡкрестъ боащнхѡ єгѡ, и избавитъ ѡхъ. вкѡчїте и видите, ѡкъ блгъ гдѣ: блженъ мѡжъ, ѡже ѡповѣетъ насъ. боитсѧ гдѡ вси стїи єгѡ, ѡкъ нѣсть лишєніа боащымсѧ єгѡ. бога́тїи ѡбнищѡша и взалкаша, взыскающїи же гдѡ не лишѡтсѧ всакагѡ блга.

жели живота, љуби дане да би видио добро? Устављај језик свој ода зла, и уста своја од пријеварне ријечи. Клони се ода зла, и чини добро, тражи мира и иди за њим. Очи су Господње обраћене на праведнике, и уши његове на јаук њихов. Али је страшно лице Господње за оне који чине зло, да би истријебио на земљи спомен њихов. Вичу праведни, и Господ их чује, и избавља их од свијех невоља њиховијех. Господ је близу онијех који су скрушена срца, и помаже онима који су смјерна духа. Много невоље има праведник, али га од свијех избавља Господ. Чува Господ све кости његове, ни једна се од њих неће сломити. Безбожника убиће зло, и који ненавиде праведника превариће се. Господ искупљује душу слуга својих, и који се год у њега уздају, неће се преварити.

И ОТПУСТ

А треба и ово знати, да смо примили у Палестини, да се у овај свети дан Великог Петка, не врши Литургија Пређеосвећених дарова, нити опет пуна Литургија, нити се поставља трпеза, нити једемо у овај дан Распећа. А ако неко буде много слаб, или престарео, и не може да издржи да не једе, даје му се хлеб и вода, по заласку сунца. Јер смо овако примили од светих заповести светих Апостола, да се не једе у Велики Петак. Јер је Господња реч, коју рече ка фарисејима Господ: Када се од њих узме Женик, тада ће постити у онај дан. Овако су божански Апостоли примили, и ово ћеш наћи у заповестима апостолским, пажљиво их читајући. А правилна је и посланица најсветијег архиепископа Александријског Дионисија, који ово јавно објављује.

прїидите чѣда, послѣшайте мене, страху гдню наду васъ. кто есть человекъ, хотѣи животъ, любѣи дни видѣти блги; оудержи азъ языкъ твои ѿ зла, и оустни твои ѿже не глаголати лъсти. оуклониса ѿ зла, и сотвори блго: взыщи мира и поженіи. Очи гдни на праведныа, и оуши егво въ млтву ихъ: Лице же гдне на творѣщыа злаа, ѿже потребити ѿ земли пѣмать ихъ. воззваша праведни, и гдъ оубыша ихъ, и ѿ всѣхъ скорбей ихъ избави ихъ. близъ гдъ сокровенныхъ сердцемъ, и смиренныа духомъ спсѣтъ. многи скворн праведнымъ, и ѿ всѣхъ ихъ избавитъ ѿ гдѣ. хранитъ гдъ всѣ кѣсти ихъ, ни едина ѿ нихъ сокровенитса. смерть грѣшниковъ люта, и ненавѣдѣи праведнаго прегрѣшатъ. избавитъ гдъ души рабъ своихъ, и не прегрѣшатъ вси оуповающіи на него.

Діаконъ: Премудрость.

Анѣ: Достойно есть, ѣкво констанны, блжити тѣ бѣ, присноблженнѣю и пренепорочнѣю, и мѣрь бга нашегво.

Сщеникъ: Престѣа бѣе, спаси насъ.

Анѣ: Чтнѣишѣю херубимъ, и славноѣишѣю безъ сравненіа серафимъ, безъ истлѣніа бга слова рождашѣю, свщѣю бѣ тѣ величѣемъ.

Сщеникъ: Слава тебе хрѣте бже, оупованіе наше, слава тебе.

Анѣ: Слава, и нынѣ: Гдн помилуй, трижды. Пѣгословн.

И ѿпѣтъ:

Иже насъ ради человекъ и нашегво ради спасеніа страшныа стрѣти и животворѣи крѣтъ, и больное погребеніе плѣти изволквыи, хрѣтосъ истинный бгъ нашъ, молитвами пречистыа своеа мѣре, и всѣхъ стѣихъ, помилуетъ и спсѣтъ насъ, ѣкво блгъ и человеколюбецъ.

[Зрн] Подобенъ же и сѣе вѣдѣти, ѣкво прїахомъ въ палестинѣ, въ сѣи стѣи дѣнь великагво патка, не творити преждевщенинѣю, ниже пакн совершеннѣю литургию, но ниже трапѣзу поставлѣемъ, ниже ѣдимъ въ сѣи дѣнь распѣтѣа. Ище же кто бдетъ многомоуцнъ, или престарѣлсѣ, и не могн пребити постенъ, даѣтсѣ емѣ хлебъ и вода, по захожденіи солнца. Снце во прїахомъ ѿ стѣихъ заповѣдей стѣихъ аплз, не ѣсти въ великіи патокъ. гдне во слово, ѿже рече къ фарисѣемъ гдѣ: ѣкво егда ѿиметсѣ ѿ нихъ женхъ, тогда постѣтсѣ въ тѣи дни. Здѣ блженнѣишн аплн воспрѣа, и сѣе ѿбращешн во апльскхъ преданіихъ. внимѣтельнѣю сѣа проходѣ. Но и правнльное посланіе стѣишагво архіепкпа александрийскагво діоніа, ѣвѣ сѣе предпоставлѣетъ.

ВЕЧЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец Амин.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за

Во сѣбѣ и великіи патокъ вечера.

Ѡ деаѣтомъ часѣ дне клепаецъ. И блгословнѣшъ сѣенникъ, начинаемъ вечерню:

Глаголетъ сѣенникъ: Блгословенъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ съи, и всѣ исполнѣи, сокровнице блгнхъ и жнзни подателю, прѣдн и вселнса въ ны, и ѡчнсти ны ѡ всѣхъ скверны, и спси блже, души наша.

Сѣи бже, сѣи крѣпкѣи, сѣи безмертныи, помнѣи насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Пресѣла трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчнсти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣи, прости и исцѣли немощн наша, и мене твоегѡ радн.

Гдн помнѣи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Ѡче нашъ, иже сн на нѣсѣхъ, да сватнтся нма твоѡ, да прѣдетъ црѣтѣе твоѡ, да вѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на нѣсн и на землн. хлѣбъ нашъ насѣщныи дѣждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введн насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣваго.

Сѣенникъ:

ѣкѡ твоѡ сѣтъ црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и сѣогѡ дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь.

Гдн помнѣи, **бѣ.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прѣднте, поклоннса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣднте, поклоннса и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣднте, поклоннса и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ рѣ.

Блгословнѣ душе моѡ гда: гдн бже мой, возвелнса сн сѣлѡ, во исповѣданїе и въ велелѣпотѣ ѡблѣкнса сн. ѡдѣанса свѣтомъ ѣкѡ рнзою, простнрѣи нѡ ѣкѡ кождѣ. покрывѣи водами превѣспреннѣа своѡ, полагаи ѡблаки на возхожденїе своѡ, ходѣи на крнѣ вѣтрѣню. творѣи агглы своѡ дхн и лдгн своѡ пламень ѡгненный. ѡновѣи землю на твердн сѣ, не преклоннтся въ вѣкѣ вѣка. бѣзна, ѣкѡ рнза ѡдѣанїе сѣ, на горѣхъ стѣнѣтъ воды. ѡ запрещенїа твоегѡ повѣгнѣтъ, ѡ глаго гroma твоегѡ оубоѡтнса. возходѣтъ горы, и низходѣтъ полѣ въ мѣсто, сѣже ѡновѣлз сн нмъ. предѣлз положнлз сн, сгѡже не прѣйдѣтъ, ниже ѡбратѣтнса покрѣти землю. посылѣи

жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје), кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је до века слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

источники въ дѣрѣхъ, посредѣ горъ проиждутъ воды. напаяютъ всѣ свѣри сѣльными, ждѣтъ онагри въ жаждѣ своѣ. на тѣхъ птицы нѣныя прилетаютъ, ѿ среды каменіа дадутъ гласъ. напаянъ горы ѿ превыспреннихъ своихъ, ѿ плода дѣлз твоихъ насытитца земля. прозвѣанъ травѣ скотѣмъ, и злакъ на сѣжебѣ челоуѣкомъ, и звестнъ хлѣбъ ѿ земли. и вѣно веселитъ сердце челоуѣка, оумастити лице сѣемъ, и хлѣбъ сердце челоуѣка оукрепитъ. насытитца дѣла польскіа, кедрн лѣванстн, и хже сн насадилъ. тамъ птицы вогнездатца: срдіево жнлице предводительствоуетъ имн. горы вышкѣ сѣленемъ, камень приежнице зѣлцемъ. сотворилъ сѣть лѣнѣ во времена, солнце познѣ западъ своѣ. положилъ сн тьмѣ, и бысть нощь, въ нѣже проиждѣтъ всн свѣри дѣрѣвнн: икѣмн рыкающн вохитити, и взыскати ѿ бѣа пнщѣ себѣ. возей солнце, и обраташа, и въ лѣжѣ своихъ лѣгѣтъ. и зыдетъ челоуѣкъ на дѣло своѣ, и на дѣланіе своѣ до вечера. ѣкѣ возвеличаша дѣла твоѣ гдн, всѣ премѣдростію сотворилъ сн: исполниа земля тѣри твоѣа. иѣ море великое и пространное, тамъ гдн, и хже нѣсть числа, жнвѣтнаа мѣлаа съ великнми. тамъ кораблн преплаваютъ, смн сн, сгѣже создалъ сн рѣгатца сѣмѣ. всѣ къ тебѣ чаютъ, дати пнщѣ имъ во бѣго время. давшѣ тебѣ имъ, обратѣтъ: ѿверзшѣ тебѣ рѣкѣ, всѣчскаа исполнатца бѣгостн. ѿвращшѣ же тебѣ лице возмѣтѣтъ: ѿнмешн дѣхъ ихъ, и исчезнѣтъ, и въ переть своѣ возвратѣтъ. послешн дѣа твоегѣ, и сознждѣтъ, и ѿновншн лице земли. бѣдн слава гднѣа во вѣкн, возвеселитца гдѣ ѿ дѣлѣхъ своихъ: призираи на землю, и творѣи ю траститца: прикасайа горамъ, и дымѣтъ. вопю гдѣвн въ живѣтѣ моѣмъ: поѣ бѣмѣ моѣмѣ, дѣндеже сѣмъ. да оуладитца сѣмѣ бѣѣда моѣа, ѣзъ же возвеселюа ѿ гдѣ. да исчезнѣтъ грѣшницы ѿ земли, и беззакѣнницы, ѣкоже не быти имъ: бѣгословн дѣшѣ моѣа гдѣа. Солнце познѣ западъ своѣ: положилъ сн тьмѣ и бысть нощь. ѣкѣ возвеличаша дѣла твоѣа гдн, всѣ премѣдростію сотворилъ сн.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и приснѣ и во вѣкн вѣкѣмъ. аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ вѣже. **Трижды.**

Тѣже сѣктенїа великаа.

Дїаконъ: Мнромъ гдѣ помолнмѣа.

Анѣ: Гдн, помнѣи.

Дїаконъ: Ѿ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасенн дѣшн нашихъ, гдѣ помолнмѣа.

Анѣ: Гдн, помнѣи.

Дїаконъ: Ѿ мнрѣ всегѣ мнра, бѣгостѣнн стѣхъ бѣжнхъ црѣкѣн, и соединеннн всѣхъ, гдѣ помолнмѣа.

Анѣ: Гдн, помнѣи.

Дїаконъ: Ѿ стѣмъ храмѣ сѣмъ, и съ вѣрою, бѣгоговѣннѣмъ и стѣхомъ бѣжнмъ вхѣдѣнхъ вѣнъ, гдѣ помолнмѣа.

Анѣ: Гдн, помнѣи.

Бакон: За најсветијег Патријарха (**или:** високопреосвештеног митрополита, **или:** преосвештеног епископа) нашега (**име**), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На: Господе Тебе зовем, узимамо стихове на 10.

И певамо стихире самогласне дана 4 по двапут, а две по једном, глас 1.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби.

Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих -жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Діаконы: Ѡ великомъ господи́нѣ и о́цѣ́ нашемъ, свѣтѣ́ишемъ патріа́рхѣ́ **и́мѣ**, и Ѡ господи́нѣ́ нашемъ прѣсѣвѣ́еннѣишемъ **ѣ́пкѣ́** [и́ли архіе́пкѣ́, и́ли митрополі́тѣ́] **и́мѣ**, чѣстнѣ́мъ прѣсвѣ́терствѣ́, во х́рѣ́тѣ́ діаконствѣ́, Ѡ всѣ́мъ прі́чтѣ́ и лю́дѣхъ, гдѣ́ помолнѣ́.

Лі́къ: Гдѣ́, помнѣ́.

Діаконы: Ѡ богохрани́мѣй странѣ́ нашей, властѣ́хъ и вѣ́нствѣ́ **ѣ́**, гдѣ́ помолнѣ́.

Лі́къ: Гдѣ́, помнѣ́.

Діаконы: Ѡ гра́дѣ́ **ѣ́** [и́ли Ѡ вѣ́и **ѣ́**, и́ли Ѡ стѣ́и о́бѣ́тѣи **ѣ́**], всѣ́комъ гра́дѣ́, странѣ́, и вѣ́рою жнѣ́дущихъ вѣ́ нѣ́хъ, гдѣ́ помолнѣ́.

Лі́къ: Гдѣ́, помнѣ́.

Діаконы: Ѡ бл҃гословѣ́ннѣи воздѣ́хуемъ, Ѡ нзѣ́блѣ́ннѣи плодѣ́хъ земны́хъ, и вре́менѣ́хъ мѣ́рныхъ, гдѣ́ помолнѣ́.

Лі́къ: Гдѣ́, помнѣ́.

Діаконы: Ѡ пла́вающимъ, пѣ́тешествующимъ, недрѣ́дующимъ, стра́ждущимъ, плѣ́ннѣимъ, и Ѡ спасѣ́ннѣи **и́**хъ, гдѣ́ помолнѣ́.

Лі́къ: Гдѣ́, помнѣ́.

Діаконы: Ѡ нзѣ́блѣ́ннѣи **на́**мъ Ѡ всѣ́кѣ́и скорѣ́и, гнѣ́ва и нѣ́жды, гдѣ́ помолнѣ́.

Лі́къ: Гдѣ́, помнѣ́.

Діаконы: Застѣ́пнѣ́, спасѣ́, помнѣ́ и сохрани́ **на́**съ, бже́, твоѣ́ю бл҃годѣ́тїю.

Лі́къ: Гдѣ́, помнѣ́.

Діаконы: Прѣстѣ́дѣ́, прѣчѣ́дѣ́, прѣбл҃гословѣ́ннѣю, сла́внѣю влѣ́щѣ́ **на́**шѣ́ вѣ́ и прѣнодѣ́ мѣ́ию, со всѣ́ми стѣ́ими поманѣ́ше, сѣ́ми себѣ́, и дрѣ́гъ дрѣ́га, и вѣ́сь жнѣ́отѣ́ **на́**шѣ́ х́рѣ́тѣ́ бгѣ́ предадѣ́мъ.

Лі́къ: Тебѣ́, гдѣ́.

Возглаше́нїе:

Гдѣ́ подо́бѣ́тъ тебѣ́ всѣ́каа сла́ва, чѣ́сть, и поклонѣ́нїе, о́цѣ́ и снѣ́ и стѣ́омѣ́ дхѣ́, ны́нѣ́ и прі́сно и во вѣ́ки вѣ́кѣ́мъ.

Лі́къ: Амѣ́нъ.

Та́же поѣ́мъ Гдѣ́ **воззвѣ́хъ**, на гла́сѣ́ **ѣ́**:

Гдѣ́, **воззвѣ́хъ** къ тебѣ́, оу́слы́ши мѣ́. оу́слы́ши мѣ́ гдѣ́.

Гдѣ́, **воззвѣ́хъ** къ тебѣ́, оу́слы́ши мѣ́: вонмѣ́ гла́сѣ́ моѣ́го, вѣ́гда **воззвѣ́ти** мѣ́ къ тебѣ́. оу́слы́ши мѣ́ гдѣ́.

Да **нспра́внѣ́** мѣ́тва моѣ́, гдѣ́ кадѣ́ло прѣ́д тобо́ю, **воздѣ́лнѣ́** рѣ́къ моѣ́ю, **же́ртѣ́** вѣ́чернаа. оу́слы́ши мѣ́ гдѣ́.

И по чнѣ́ стѣ́хнѣ́: Положи́, гдѣ́, **хранѣ́нїе** оустѣ́мъ моѣ́мъ, и двѣ́рь ѡ́граждѣ́нїа ѡ́ оустѣ́на́хъ моѣ́хъ. не оу́клони́ **сѣ́рдце** моѣ́ вѣ́ словеса́ лѣ́кавствѣ́а, не **пщѣ́вѣ́ти** вни́и ѡ́ грѣ́сѣ́хъ. съ **человѣ́ки** дѣ́лающимъ **беззакѣ́нїе**, и не **сочтѣ́** со нзѣ́ранными **и́**хъ. **нака́жетъ** мѣ́ **пра́ведникъ** мѣ́тїю, и ѡ́блнчѣ́тъ мѣ́: **ѣ́** же грѣ́шнагѣ́ да не **нама́ститъ** гла́вы моѣ́.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.
Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не
намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.
Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се
кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.
Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.

Глас 1.

Сва твар измени се од страха, гледајући Тебе Христe, обешена на Крсту: сунце се помрачи, и темељи земље се задрмаше, све састрадаваше Створитељу свега. Ти Који си драговољно све претрпео нас ради, Господе, слава Теби.

Стих: Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

Сва твар измени се од страха, гледајући Тебе Христe, обешена на Крсту: сунце се помрачи, и темељи земље се задрмаше, све састрадаваше Створитељу свега. Ти Који си драговољно све претрпео нас ради, Господе, слава Теби.

Глас 2.

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже ју-тарње да се узда Израил на Господа.

Народ непобожан и безакони, зашто смишља празне ствари? Зашто живот свих на смрт осуди? Велико је чудо, јер се Творац света предаје у руке безаконика, и на дрво се узноси Човекољубац, да ослободи сужње у Аду који вичу: Дуготрпељиви Господе, слава Теби.

ѣкѡ ѣще и мѣтва моѡ во бѣговолѣнїихъ ѣхъ, пожертвы бѣша при камени едѣи ѣхъ. оубѣшатца глаголи мои, ѣкѡ возмогѡша: ѣкѡ толца земли прорѣдеса на земли, расточїшася кѡсти ѣхъ при ѡдѣ. ѣкѡ кз тебѣ гдѣ, гдѣ, Ѧчи мои, на тѡ оуповѣхъ, не ѡнми дѡшѡ мои. сохрани ма ѡ стѣти, ѡже соствѣнши ми, и ѡ совлѡзны дѣлающихъ беззаконїе. падѡтъ во мрежѡ свою грѣшницы: едїнъ ѣсмь ѡзъ, дѡндеже прейдѡ.

Гласомъ моїмъ ко гдѡ воззвахъ, гласомъ моїмъ ко гдѡ помолїхса. пролїю предъ нїмъ моленїе моѡ, печаль мою предъ нїмъ возвѣщѡ. внигда ичезѡти ѡ менѣ дѡхѡ моемѡ, и ты позналъ еси стѣзи моѡ. на пѡти еѡмъ, по немѡже хождѣхъ, скрѣши стѣть мнѣ. смотрѣхъ ѡдеснѡю и возгладѣхъ, и не бѣ знѡи менѣ. погїбе бѣгство ѡ менѣ, и нѣсть взыкѡи дѡшѡ мои. воззвахъ кз тебѣ гдѣ, рѣхъ: ты еси оупованїе моѡ, чѡсть моѡ еси на земли живѣхъ. конми моленїю моемѡ, ѣкѡ смнрїхса еѡмѡ: и збѣви ма ѡ гонѡщихъ ма, ѣкѡ оукрѣпїшася пѡче менѣ.

На ѣ: И зведи и зѡ темнїцы дѡшѡ мои, и повѣдатца имени твоемѡ. Менѣ ждѡтъ правѣдницы, дѡндеже воздѡи мнѣ.

На и: И зѡ глѡбннѡ воззвахъ кз тебѣ гдѣ, гдѣ, оубѣши гласъ мой. Да бѡдѡтъ оѡши твоѡ, внемлющѣ гласѡ моленїѡ моегѡ.

На ѡ стїхъ: ѡще беззаконїѡ нѡзрїши гдѣ, гдѣ, ктѡ постоитъ; ѣкѡ оѡ тебѣ ѡчищенїе еѡсть.

Поставнмъ стїхѡвъ ѡ: и поѡмъ стїхїры самогласны, гласъ ѡ:

Всѡ тѡварь и змѣнѡшеса стрѡхомъ, зрѡщи тѡ на крѣтѣ внїсма хрѣтѣ: солнце ѡмрачѡшеса, и земли ѡновѡнїѡ сотравѡхѡса, всѡ сострадахѡ создѡвшемѡ всѡ. бѡлею нѡсз радн претерпѣвнѡ, гдѣ слава тебѣ.

Стїхъ: И мене радн твоегѡ потерпѣхъ тѡ, гдѣ, потерпѣ дѡшѡ моѡ вз слѡво твоѡ, оупѡвѡ дѡшѡ моѡ на гдѡ.

Всѡ тѡварь и змѣнѡшеса стрѡхомъ, зрѡщи тѡ на крѣтѣ внїсма хрѣтѣ: солнце ѡмрачѡшеса, и земли ѡновѡнїѡ сотравѡхѡса, всѡ сострадахѡ создѡвшемѡ всѡ. бѡлею нѡсз радн претерпѣвнѡ, гдѣ слава тебѣ.

На ѡ стїхъ: Ѧ стрѡжи оѡтреннїѡ до нѡщи, ѡ стрѡжи оѡтреннїѡ, да оупѡвѣтъ и нѡ на гдѡ.

Гласъ б: Людїе слѡчетнївнѡ и беззаконннѡ, всѡдѡ подчѡютца тѡщѣтннмъ; всѡдѡ животѡ всѣхъ на смѣрть ѡсдѡнїша; вѣлїе чѡдо, ѣкѡ создѡтель мїра вз рѡкн беззаконннхъ предаѣтца, и на дрѡво возвышѡетца члѡвѣколюбецъ, да ѣже во ѡдѣ ѡзникн свободїтъ, зѡвѡщнѡ: долготерпѣлїе гдѣ, слава тебѣ.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Ње-га избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Данас Те гледаше, непорочна Дјева, Речи, на Крсту подигнута, ридајући материнском утробом, кидаше срце горко, и уздишући болно из дубине душе, лице са косом чупајући кидаше. Зато и груди бијући, викаше жалосно: Авај мени, Чедо Божанско, авај мени, светлости света! Зашто си зашао од очију мојих, Јагње Божије? Стога војске бестелесних беху обузете страхом, говорећи: Непостижни Господе, слава Теби.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Видећи Те на дрвету да висиш, Тебе Саздатеља свих и Бога, Христе, Она која Те је безсемено родила, вапијаше горко: Сине мој, где зађе лепота лица твога? Не могу поднети гледајући Те, неправедно распета. Похитај, дакле, васкрсни, да видим и ја твоје из мртвих тридневно васкрсење.

Глас 6.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Данас Господар све твари стоји пред Пилатом, и Крсту се предаје Створитељ свих, као јагње се приводи по сопственој вољи. Клинцима Га прикивају, и у ребра пробадају, и сунђером поје Онога који је пуштао ману као кишу, по образима шамарају Избавитеља света, и слуге се ругају Саздатељу свих. О Владикиног човекољубља! За оне који га распињаху мољаше свога Оца, говорећи: Оче, опрости им грех овај, јер не знају безаконици, шта неправедно чине.

Слава, Глас 6.

Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

О како безаконно збориште, Цара твари на смрт осуди, не постидевши се добротинстава која напомињући унапред осигураваше, говорећи к њима: Народе мој, шта сам вам учинио? Не напуних ли Јудеју чудима? Не васкрсох ли мртваце једном речју? Не исцелих ли сваку немоћ и болест? Шта ми дакле узвраћате? Зашто ме се не сећате? За исцелење ране ми нанесте, за живот ме умртвљујете, вешајући на дрво Добротвора као злочинца, Законодавца као безаконика, и Цара свих као осуђеника. Дуготрпељиви Господе, слава Теби.

И сада:

Данас се посматра извршавање страшне и преславне тајне: неопипљиви бива ухваћен, везује се Онај који је разрешио Адама од проклетства, неправедно се испитује Онај Који испитује срца и бубреге, у тамницу се затвара Онај који је затворио бездан. Стаје пред Пилатом, Онај пред ким стоје небеске силе, Творац бива шамаран руком створења, на дрво се осуђује Онај који суди живима и мртвима, у гроб се закључава Разоритељ Ада. Ти који све подносиш састрадално, и све спасаваш од проклетства, незлобиви Господе, слава Теби.

Стѣхъ: ꙗко оу гда млть, и многое оу негѡ иЗбавленіе, и тои иЗбавитъ ила ѡ вѣхъ беззаконіи егѡ.

Днесь зраши тѣ непорочна дѣла, на крѣтѣ словѣ возвышаема, рыдающи мѣрною оутробою, оуазвѣлашея сердцемъ горцѣ, и стѣнаши болѣзненнѡ иЗ глѣбнныи души, лицѣ со власи терзающи. тѣмже и перси бѣиши взываше жалостно: оуби мнѣ, бжественное чѣдо! оуби мнѣ, свѣте міра, что зашелъ еси ѡ оцю мѡсѣю, ѡгнче бжїи; тѣмже вѡннства безплѡтнхъ, трѣпетомъ содержими бѡхъ, глаголюще: не постыжиме гди, слава тебѣ.

На ѣ стѣхъ: Хвалите гда вси ѡзыцы, похвалите егѡ вси людіе.

На дрѣвѣ видѣши вѣсна хрѣте, тебѣ вѣхъ зиждителя и бга, безсѣменнѡ рѡждаша тѣ вопѣаше горькѡ: снѣ мой, гдѣ добрѡта зайде зрака твоегѡ; не терплю зрѣти тѣ неправеднѡ распинаема. потщисѡ оубо востѣни, ꙗко да вѣжъ и ѡзъ твоѣ иЗ мѣртвхъ тридневное воскресїе.

Стѣхъ: ꙗко оутвердисѡ млть егѡ на насъ, и истина гдѣна пребываетъ во вѣкѣ.

Гласъ ѡ: Днесь вѣка тѣари предстоитъ пѣлѣтъ, и крѣтъ предаѣтсѡ зиждитель вѣхъ, ꙗко ѡгнецъ прѣводити своєю волю: гвоздѣмѣ пригвождаѣтсѡ, и вѣ рѣбра прободѣтсѡ, и глѣбою напоѣтсѡ мѣннѣ ѡдождивый, по ланичѣ зашлѣтсѡ иЗбавитель міра, и ѡ своихъ рѣвѣ порѣгѣтсѡ создатель вѣхъ. ѡ влѣчнагѡ члѣвѣколюбѣа! ѡ распинающихъ молѣше своего оца, глагола: оче, ѡстави нѣмъ грѣхъ сїи: не вѣдаѣтъ во беззаконіи, что неправедное содѣвають.

Слава оцу и сиу и стѡму дху.

ѡ какѡ беззаконное соннице, црѣа тѣари ѡсѣдѣ на смѣртъ, не оустыдѣвѣа бгѡдѣанїа, ꙗже воспомнѣа предѣтверждаше, глагола къ нѣмъ: людіе мои, что сотвори хъ вамъ; не чѣдѣе ли исполннхъ иудѣю; не мертвецѣ ли воскреснхъ еднѣмъ словомъ; не всѣкѣю ли болѣзнь ищѣлнхъ и недѣгъ; что оубѡ мѣ воздаѣте; вскѣю не помните мѣ; за ищѣлѣнїа рѣны мнѣ наложнше, за жнѡтъ оумерцѣлающе, вѣшающе на дрѣвѣ, ꙗко слодѣа, бгѡдѣтѣла: ꙗко беззаконна, законодавца: ꙗко ѡсѣдѣнна, вѣхъ црѣа. долготерпѣливе гди, слава тебѣ.

И нынѣ и прѣси и во вѣки вѣкѡвѣ, ѡминь.

Страшно и прѣславное тѣннство днесь дѣйствѣемо зрѣтсѡ: неслѣзѣмый оудерживѣтсѡ: вѣжетсѡ, разрѣшаѣи ѡдѣа ѡ клѣтѣ: испѣтъши сердца и оутрѡбы, неправеднѡ испѣтѣтсѡ: вѣ темннцѣ затѡрѣтсѡ, иже бѣзднѣ затѡрнѣый: пѣлѣтъ предстоитъ, едѣже трѣпетомъ предстоѣтъ нѣнѣа снлы: зашлѣтсѡ рѣкою создѣнїа создатель: на дрѣво ѡсѣдѣтсѡ, сѣдѣи жнѣмъ и мѣртвѣмъ: во грѡбѣ заклѡчѣтсѡ разорнѣтель ѡдѣа. иже всѣа терпѣи многѣрднѡ, и вѣхъ сїи ѡ клѣтѣ, неслѡбнѣ гди, слава тебѣ.

Вход са Еванђељем.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: Прокимен, Прокимен, Глас 4.

Разделише хаљине моје између себе, и за хаљину моју бацише коцку.

Стих: Блажени су сви који се боје Господа, који ходе путевима Његовим.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Боже, Боже мој, чуј ме, зашто си ме оставио?

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

И Господ говораше с Мојсијем лицем к лицу као што говори човјек с пријатељем својим. Потом се враћаше Мојсије у око, а слуга његов Исус син Навин, момак, не излажаше из шатора. И рече Мојсије Господу: гледај, ти ми кажеш: води тај народ. А нијеси ми казао кога ћеш послати са мном, а рекао си: знам те по имену и нашао си милост преда мном. Ако сам дакле нашао милост пред тобом, покажи ми пут свој, да те познам и нађем милост пред тобом; и види да је овај народ твој народ. И рече Господ: моје ће лице ићи напријед, и даћу ти одмор. А Мојсије му рече: ако неће ићи напријед лице твоје, немој нас кретати одавде. Јер по чему ће се познати да смо нашли милост пред тобом, ја и народ твој? зар не по томе што ти идеш с нама? тако ћемо се разликовати ја и народ твој од свакога народа на земљи. А Господ рече Мојсију: учинићу и то што си казао, јер си нашао милост преда мном и знам те по имену. Опет рече Мојсије: молим те, покажи ми славу своју. А Господ му рече: учинићу да прође све добро моје испред тебе, и повикаћу по имену: Господ пред тобом. Смиволаћу се коме се смилујем, и пожалићу кога пожалим. И рече: али нећеш моћи видјети лица мојега, јер не може човјек мене видјети и остати жив. И рече Господ: ево мјесто код мене, па стани на стијену. И кад стане пролазити слава моја, метнућу те у расјелину камену, и заклонићу те руком својом док не прођем. Потом ћу дигнути руку своју, и видјећеш ме с леђа, а лице се моје не може видјети.

Входъ со ѿліемъ. И сщеникъ, бл҃гвѣла входъ, глаголетъ:

Бл҃гословенъ входъ стѣихъ твоихъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ.

Діаконъ глаголетъ: Премудрость, прѣсти.

Свѣте тѣхѣи стѣи славы, безсмертнаго, оца нѣнаго, ст҃аго бл҃женнаго, иже хр҃тѣ, пршѣдше на западъ солнца, видѣвше свѣтъ вечерній, поемъ оца, сѣа, и ст҃аго дха, бга. достѣннъ сѣи во всѣ времена пѣтъ быти глаголы преподѣбными, сѣе вжѣи, жнвѣтъ даи: тѣмже мѣръ тѣ славитъ.

Діаконъ: Кѣнемъ.

Сщеникъ: Мѣръ вѣмъ.

Діаконъ: Премудрость. Кѣнемъ.

Прокіменъ, глаголъ д: Раздѣлиша рѣзы моѣ себѣ, и ѡ ѡдежди моѣи мечаша жребѣи.

Стѣхъ: Бже бже моѣ, кони ми, вскѣю ѡставилъ мѣ сѣи;

Діаконъ: Премудрость.

Чтецъ: Исхода чтеніе. [Глава лг, ст. алкг].

Діаконъ: Кѣнемъ.

Чтецъ:

Глагола гдѣ къ мѡвсѣю лицемъ къ лицѣ, ѣкоже ѣще бы ктѣ возглагола къ своему дрѣгѣ, и ѡпшашеа въ полкъ: слдга же исдезъ сынъ наынъ, ѡноша не исхождаше нзъ скнѣи. и рече мѡвсѣю ко гдѣ: сѣ ты мнѣ глаголешн, изведи люди сѣа, ты же не гавилъ мнѣ сѣи, когѣ послешн со мною. ты же мнѣ реклъ сѣи: вѣмъ тѣ паче всѣхъ, и блгодать имашн оу мене. ѣще оубѣ ѡверѣтохъ блгодать предъ тобою, гавнѣ ми тебе самаго, да раздѣмъ видѣ тѣ: ѣкѣ да ѡверѣтъ едѣ блгодать предъ тобою, и да познѣю, ѣкѣ люди твои гдѣкъ великъ сѣи. и глагола [сѣмѣ гдѣ] ѣзъ самъ предѣдѣ предъ тобою, и оупкою тѣ. и рече къ немѣ мѡвсѣю: ѣще самъ ты не идешн съ нами, да не изведѣши мѣ ѡсѣдѣ. и кѣкѣ вѣдомо едетъ воинннѣ, ѣкѣ ѡверѣтохъ блгодать оу тебе, ѣзъ же и люди твои, точѣю идѣтъ тѣ съ нами; и прославленъ едѣ, ѣзъ же и люди твои, паче всѣхъ гдѣкъ, сѣнцы сѣтъ на земли; рече же гдѣ къ мѡвсѣю: и сѣе тебе слово, сѣе реклъ сѣи, сотвори: ѡверѣлъ бо сѣи блгодать предѣ мною, и вѣмъ тѣ паче всѣхъ. и глагола мѡвсѣю: покажи ми славу твою. и рече [гдѣ къ мѡвсѣю]: ѣзъ предѣдѣ предъ тобою славою моѣю, и воззовѣ ѡ именн моѣмъ, гдѣ предъ тобою: и помилѣю, сѣгоже ѣще милѣю: и оуцѣдрю, сѣгоже ѣще цѣдрю. и рече: не возможешн видѣти лица моего, не бѣ оузрѣтъ человекъ лице моѣ, и живѣ едетъ. и рече гдѣ: сѣ мѣсто оу мене, и стѣнешн на камени. сѣдѣ же прѣидетъ слава моѣ, и положѣ тѣ въ раздѣлннѣ камени, и покрѣю рѣкою моѣю надъ тобою, дѣндеже мнмондѣ. и ѡнимѣ рѣкъ моѣ, и тогдѣ оузрѣши зѣднѣа моѣ: лице же моѣ не гавѣтъ тебе.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Прокимен, Глас 4. Суди, Господе, онима који ми чине неправду, и ратуј са онима који устају на ме.

Стих: Узми оружје и штит, и устани ми на помоћ.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову.

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

И Господ благослови пошљедак Јовов више него почетак, те имаше четрнаест тисућа оваца и шест тисућа камила и тисућу јармова волова и тисућу магарица. И имаше седам синова и три кћери. И првој надје име Јемима, а другој Кесија а трећој Керенапуха. И не нахођаше се у свој земљи тако лијепијех дјевојака као кћери Јовове, и отац им даде нашљедство међу браћом њиховом. И послије поживје Јов сто и четрдесет година, и видје синове и унуке до четвртога кољена. И умрије Јов стар и сит живота.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање пророштава Исаије.

Ђакон: Пазимо.

Гле, слуга ће мој бити срећан, подигнуће се и узвисиће се и прославиће се. Како се многи зачудише теби, што бијаше нагрђен у лицу мимо свакога човјека, и у стасу мимо синове човјечије, тако ће опет удивити многе народе, цареви ће пред њим затиснути уста своја, јер ће видјети што им није казивано и разумјеће што нијесу слушали. Ко вјерова проповиједању нашем, и мишица Господња коме се откри?

Діакоуз: Кѡнмемз.

Прокіменз, гласъ ѿ: СѸдн гдн ѡбѣдащыа мѧ, поборн борющыа мѧ.

Стихъ: Прїимн ѡрѡжїе ѿ шїтцз, ѿ востѧни вз по́мощь мою.

Діакоуз: Премѡдрость.

Чтѣцъ: ѿвѧ чтѣнїе. [Глава мѧ, ст. вл.к.]

Діакоуз: Кѡнмемз.

Чтѣцъ:

Гдѧ бл҃гословн послѣднѧ ѿвѧ, неже прѣжнѧ: бѧхѸ же скѡтн ѡгѡ, ѡвѣцз четыренѧдесѧтъ тѣсащз, вельблѡдѡвз шѣтъ тѣсащз, сѡпрѡгз волѡвз тѣсаща, ѡслицз стѧднѡхз тѣсаща. роднша же са ѡмѸ сынове седмь, ѿ дщѣри трн. ѿ наречѣ первѡю ѡѧв, дѣнь: вторѡю же кассїю: третїю же, амалдѣевз рѡгз. ѿ не ѡвѣрѣтѡшасѧ подобнн вз лѣпотѣ дщѣремз ѿвѧсвѡмз вз поднѣнѣн: даде же ѿмз ѡтѣцз наслѣдїе вз братїи ѿхз. пожнвѣ же ѿвз по ѡзвѣ лѣтцз стѡ седмьдесѧтъ: вѣхз же лѣтцз пожнвѣ двѣсти четыредесѧтъ ѡсмь. ѿ вндѣ ѿвз сыны своѧ, ѿ сыны сынѡвз своѡхз, да́же до четвѣртагѡ рѡда: ѿ скончѧса ѿвз стѧрз, ѿ испѡлн днѣн. пїсано же ѡстѣ пакн, востѧтн ѡмѸ, сз нїмнже гдѧ востѧвнтцз ѿ: тѧкѡ толкѡветсѧ ѡ сѣрскїѧ кнїгн. вз землн ѡѧв жнвѡн ѡсѣтїдїнѣтѣн, на предѣлѣхз идѡмѣн ѿ аравін: прѣжде же бѧше ѿмѧ ѡмѸ ѿвѧвз. взѣмз же женѸ аравлѡныню, родн сына, ѡмѸже ѿмѧ ѡннѡнз. бѣ же тѡн ѡтца ѡѧв зарѣда, ѿсѧновѡхз сынѡвз сынз, мѧтере же вѡсѡрры, ѡкоже бѣтн ѡмѸ патѡмѸ ѡ аравлѡннѧ.

Діакоуз: Премѡдрость.

Чтѣцъ: Прѡрѡчетѡвѧ ѿсѧнна чтѣнїе. [Глава ѿв, ст. гл.ѡ, глава ѿг, ст. ѡвѧ, глава ѿд, ст. ѡ.]

Діакоуз: Кѡнмемз.

Чтѣцъ:

Тѧкѡ глаголетцз гдѧ: сѣ ѡѡразѡмѣетцз ѡтрокз мѡн, ѿ вознесѣтсѧ ѿ прослѧвнтсѧ сѣлѡ. ѡкоже ѡѡжѧснѡтсѧ ѡ тѣбѣ мнѡзи, тѧкѡ ѡвезлѧвнтсѧ ѡ челѡвѣкз вндз тѡѡн, ѿ слѡва тѡѡн ѡ сынѡвз челѡвѣческнхз. тѧкѡ ѡднѡвѧтсѧ ѡзѡцы мнѡзи ѡ нѣмз, ѿ заградѧтцз цѧрїе ѡстѧ своѧ. ѡкѡ ѿмже не возвѣстнѣсѧ ѡ нѣмз, ѡзрѡтцз, ѿ ѿже не слѡшѡша, ѡѡразѡмѣютцз. гдн, ктѡ вѣрова слѡхѸ нѧшемѸ; ѿ мѡшца гднѧ комѸ ѡкрѡсѧ; возвѣстнѣхомз, ѡкѡ ѡтрѡчѧ предѧ нїмз, ѡкѡ кѡрень вз землн жѧждѡщїей, нѣстѣ внда ѡмѸ, ннжѣ слѡвы: ѿ вндѣхомз ѡгѡ, ѿ не ѿмѡше внда, нн добрѡты: но вндз ѡгѡ безчѣстѣнз, ѡѡмѡленз пѧче вѣхз сынѡвз челѡвѣческнхз: челѡвѣкз вз ѡзвѣ сын, ѿ вѣдѡн терпѣтн болѣзнь, ѡкѡ ѡвратнѣсѧ лнцѣ ѡгѡ, безчѣстнѡ бѣстѣ ѿ не вѡмѣннѣсѧ. сѣн грѣхн нѧша нѡснтцз, ѿ ѡ нѧсз болѣзнѡетцз, ѿ мѡ вѡмѣннѣхомз ѡгѡ бѣтн вз трѡдѣ, ѿ вз ѡзвѣ ѡ бѧ, ѿ во ѡсловлѣнн. тѡн же ѡзвенз бѣстѣ за грѣхн нѧша, ѿ мѡченз бѣстѣ за беззакѡннѧ нѧша, наказѧнїе мнѡ нѧшегѡ на нѣмз, ѡзѡвою ѡгѡ мѡ ѿсѣлѣхомз. внѧ ѡкѡ ѡвцы заблѡднѡхомз: челѡвѣкз ѡ пѡтн своегѡ заблѡдн, ѿ гдѧ предаде ѡгѡ грѣхз

Ђакон: Пазимо

Чтец: Прокимен Апостола, Глас 6. Положише ме у гроб дубок, у таму и сенку смрти.

Стих: Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из прве посланице Коринћанима светог Апостола Павла.

Ђакон: Пазимо.

Браћо, ријеч о крсту лудост је онима који гину, а сила Божија нама који се спасавамо. Јер је написано: Погубићу мудрост мудрих, и разум разумних одбацићу. Гдје је мудрац? Гдје књижевник? Гдје препирач овога вијека? Зар не претвори Бог мудрост овога свијета у лудост? Пошто, дакле, у премудрости Божијој свијет мудрошћу не позна Бога, изволи се Богу да лудошћу проповиједи спасе оне који вјерују. Јер и Јудејци ишту знаке, и Јелини траже мудрост. А ми проповиједамо Христа распетога, Јудејцима саблазан, а Јелинима лудост; онима пак позванима, и Јудејцима и Јелинима, Христа, Божију силу и Божију премудрост. Јер је лудост Божија мудрија од људи, и слабост је Божија јача од људи. Јер гледајте, браћо, на вас позване: нема ту ни много мудрих по тијелу, ни много моћних, ни много племенита рода; него што је лудо пред свијетом оно изабра Бог да посрами мудре; и што је слабо пред свијетом оно изабра Бог да посрами јаке; и што је неплеменито пред свијетом и понижено изабра Бог, и оно што је ништавно, да уништи оно што јесте, да се не похвали ни једно тијело пред Богом. Из Њега сте и ви у Христу Исусу, који нам постаде премудрост од Бога и праведност и освећење и избављење. Да буде као што је написано: Ко се хвали нека се Господом хвали. И ја дошавши к вама, браћо, не дођох с високом ријечи или мудрошћу да вам јавим свједочанство Божије. Јер расудих да не знам међу вама ишта сем Исуса Христа, и то распетога.

радн на́шнхъ. и то́й, зане́ ѡслобленъ бысть, не ѡверзаетъ о́цтв сво́ихъ: ꙗ́кѡ ѡвчѣ на заколеніе ведѣа, и ꙗ́кѡ агнецъ предъ стригущимъ є̀го̀ безгласенъ, та́кѡ не ѡверзаетъ о́цтв сво́ихъ. во смнреніи є̀гѡ̀ сѣдъ є̀гѡ̀ възатца, родъ же є̀гѡ̀ ктѡ исповѣсть; ꙗ́кѡ вземлетца ѡ̀ землѣ живѡтъ є̀гѡ̀, радн беззаконіи люде́и мо́ихъ ведѣа на смѣртъ. и да́мъ лѣкѣвѣа вмѣстѡ погребеніа є̀гѡ̀. и богатыа вмѣстѡ смѣрти є̀гѡ̀: ꙗ́кѡ беззаконіа не сотвори, ниже ѡверѣтел лѣтъ во о́цтвѣхъ є̀гѡ̀. и гдѣ хо́щетъ ѡчи́стити є̀го̀ ѡ̀ ꙗ́звы: ꙗ́ще да́стца ѡ̀ грѣсѣ, дѡша́ ва́ша о́цтвѣхъ сѣмѡ̀ долгоживѡтное. и хо́щетъ гдѣ рѣко́ю своєю́ ѡ́ати болѣзнь ѡ̀ дѡшѣ є̀гѡ̀, ꙗ́вѣти є̀мѡ̀ свѣтъ, и создати рѣзѡмомъ, ѡ̀правдати прѣвнаго блгоуджаща мно́гимъ, и грѣхѣи ѣхъ то́й понесѣтъ. сегѡ̀ радн то́й наследитъ мно́гихъ, и крѣпкихъ раздѣлитъ коры́сти: зане́ предана́ бысть на смѣртъ дѡша́ є̀гѡ̀, и со беззаконными вмѣни́а, и то́й грѣхѣи мно́гихъ вознесѣ, и за беззаконіа ѣхъ преданъ бысть. возвесели́а неплоды нераждающаа, возгласѣ и возопіи́ нечревоболѣвшаа, ꙗ́кѡ мно́га чѡда пѡстыа́а па́че, нежели ѣмѡщѣа мѡжа.

Діако́нъ: Кѡнмемъ.

Чтѣ́цъ: Прокі́менъ ѡ́пла, гласъ ѿ: Положи́ша мѣ въ рѡвѣ пренспѡднѣмъ, / въ тѣмныхъ и сѣни смѣртнѣи. Стѣ́хъ: Гдѣи бже́ спсѣніа моєгѡ̀, во дни воззва́хъ и въ но́щи предъ тобо́ю.

Діако́нъ: Премѡдрость.

Чтѣ́цъ: Въ корінѡданомъ посланіа стѣ́гѡ ѡ́пла па́вла чтѣніе.

И па́ки діако́нъ: Кѡнмемъ.

ѡ́пла, зачало рѣсѣ.

Братіе, сло́во крѣстное, погна́ющимъ о́убѡ ю́родство є́сть, а спаса́емымъ на́мъ сіла бжѣ́а є́сть. писано бо є́сть: погублю́ премѡдрость премѡдрыхъ, и рѣзѡмъ рѣзѡмныхъ ѡ̀вергѡ. гдѣ́ премѡдръ; гдѣ́ кнѣжннкъ; гдѣ́ совѡпрѡсннкъ вѣ́ка сегѡ̀; не ѡвдѣ́ ли бгѣ́ премѡдрость міра сегѡ̀; поне́же бо въ премѡдрости бжѣ́и не рѣзѡмѣ́ мірѡ премѡдростію бгѣ́а, блгонзѡблнз бгѣ́а вѣ́ствомъ проповѣди спастѣи вѣ́рѡущнхъ. поне́же и іѡдѣ́с знаменіа про́сѡтъ и є́ллини премѡдрости ѣщѡтъ: мы́ же проповѣ́демъ хрѣ́ста рѣспѡта, іѡдѣ́с мъ о́убѡ собла́знь, є́ллинѡмъ же безѡміе: самѣ́мъ же звѣ́аннымъ, іѡдѣ́с мъ и є́ллинѡмъ, хрѣ́ста, бжѣ́ію сіла́ и бжѣ́ію премѡдрость. зане́ вѡе́е бжѣ́е, премѡдрѣ́е чѡлѡвѣ́кѡ є́сть: и немо́щное бжѣ́е, крѣ́пчѣе чѡлѡвѣ́кѡ є́сть. вѣ́дите бо звѣ́ніе ва́ше братіе, ꙗ́кѡ не мно́зи ли премѡдрѣ́и по плѡ́ти; не мно́зи ли сі́льни; не мно́зи ли блгорѡднѣ́и; но вѡла́а міра ѣзѡра́ бгѣ́а, да премѡдрѡа посрамѣ́тъ: и немо́щнаа міра ѣзѡра́ бгѣ́а, да посрамѣ́тъ крѣ́пкаа: и хѡдорѡ́днаа міра, и о́уничиже́ннаа ѣзѡра́ бгѣ́а, и не сѡщѡа, да сѡщѡа о́упразднѣ́тъ: ꙗ́кѡ да не похва́лнтелца всѣ́ка плѡ́тъ предъ бгѡмъ. и́зъ негѡ́же вы́ є́стѣ ѡ̀ хрѣ́стѣ́ іѡсѣ́, ѣже бы́сть на́мъ премѡдрость ѡ̀ бгѣ́а, пра́вда же и ѡ̀сѡщѡ́еніе, и ѣзѡвлѣ́еніе: да, ꙗ́коже пишѣ́тца, хвалѣ́нѣа, ѡ̀ гдѣ́ да хвалнтелца. и ѡ́зъ прнше́дъ къ ва́мъ братіе, прѣ́ндѡхъ не по прево́схѡдомѡ́ словесѣ́и, ѣли́ премѡдрости, возвѣ́щѣ́аа ва́мъ свѣ́дѣ́тельство бжѣ́е. не сѡдѣ́хъ бо вѣ́дѣ́ти чтѡ́ въ ва́сѡ, то́чїю іѡсѣ́а хрѣ́ста, и сегѡ̀ рѣспѡта.

Алилуја, **Глас 1.** Спаси ме, Боже, јер дођоше воде до душе моје.

Стих: Срамоти и страдању се надаше душа моја.

Стих: Нека потамне очи њихове, да не би видели

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Алилуја. (велико)

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Читање Светог Јеванђеља по Матеју

Еванђеље од: Матеја, зачало 110. (Глава 27,1-38);

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Јектенија:

Ђакон: Рецимо сви из све душе, и од свега ума свога, рецимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

Ђакон: Још се молимо за благоверни христољубиви род наш и за све православне хришћане.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

Ђакон: Још се молимо за најсветијег патријарха (или високопреосвештенога митрополита, **или:** преосвештеног епископа) нашег (**име**), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за сво у Христу братство наше.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне патријархе православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светога храма (**ако је манастир:** свете обитељи ове), и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за православне свуда.

Народ: Господе помилуј (**трипут**).

ѿпѣл же исполньшѣа, глаголетъ сѣенникъ: Мнръ тн.

И чтѣцъ: И дѣовн твоемѣ.

Діаконъ: Премѣдростъ.

И чтѣцъ: ѿлладѣа, гласъ ѿ: Спсн ма бже, ѿкв внидоша воды до дшн моеа. Стѣхъ: Поношеніе чаше дшн моа и стръсть.

Стѣхъ: Да помрачатса очн нхъ, еже не видѣти.

Діаконъ: Премѣдростъ, протн, оуслышимъ стѣгъ ѿла.

Сѣенникъ: Мнръ всѣмъ.

Лікъ: И дѣовн твоемѣ.

Діаконъ: Ѿ матрѣа стѣгъ ѿла чтеніе.

Лікъ: Слава тебѣ гдн, слава тебѣ.

Сѣенникъ: Вонмемъ.

Лікъ: Слава тебѣ, гдн, слава тебѣ.

Вктеніа свѣла.

Діаконъ: Рцѣмъ всн ѿ всеа дшн, и ѿ всегъ помышленіа нашегъ рцѣмъ.

Лікъ: Гдн, помнлн.

Діаконъ: Гдн вседержителю, бже оцъ нашихъ, молнмъ ти са, оуслыши и помнлн.

Лікъ: Гдн, помнлн.

Діаконъ: Помнлн насъ, бже, по величїи млоути твоей, молнмъ ти са, оуслыши и помнлн.

Лікъ: Гдн помнлн, **трїжды.**

Діаконъ: Ёще молнмъ ѿ великомъ господнѣ и оцѣ нашемъ, свѣтѣншемъ патрїархѣ **имѣкъ**, и ѿ господнѣ нашемъ пресвѣщенѣншемъ **спкпѣ [нлн архїепкпѣ, нлн митрополтѣ] имѣкъ**, и всей во хртѣ братн нашей.

Лікъ: Гдн помнлн, **трїжды.**

Діаконъ: Ёще молнмъ ѿ богохраннѣн странѣ нашей, властѣхъ и вонствѣ ѿа, да тнхое и безмолвное житїе пожвѣмъ во всѣкомъ блгочестїи и чистотѣ.

Лікъ: Гдн помнлн, **трїжды.**

Діаконъ: Ёще молнмъ ѿ братѣахъ нашихъ, сѣенницѣхъ, сѣенномонастѣхъ и всемъ во хртѣ братствѣ нашемъ.

Лікъ: Гдн помнлн, **трїжды.**

Діаконъ: Ёще молнмъ ѿ млоути, жнзни, мнрѣ, здравїи, спленїи, погѣщенїи, проценїи и ѿставленїи грѣхѣвъ рабѣвъ бжїихъ, братн стѣгъ храма сегъ **[ѿце во ѡбнтелн: стѣа ѡбнтелн сеа]**.

Лікъ: Гдн помнлн, **трїжды.**

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овом, за оне који се труде, који певају, и за присутни народ који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господи помилуј (трипут).

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец

Удостој нас, Господе, да се ово вече сачувамо без греха. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи нас заповестима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми нас заповестима Твојим. Благословен си, Свети, просвети нас заповестима Твојим. Господе, милост је Твоја довека, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Јектенија:

Ђакон: Допунимо вечерњу молитву своју Господу.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Сво вече савршено, свето, мирно и безгрешно, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир у свету, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Преостало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај Господе.

Ђакон: Крај живота нашег да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај Господе.

Дїакоиз: Вѣщє молима ѡ плодородїицихъ ѿ добродѣицихъ во сѣѣмъ ѿ всечєстнѣмъ храмѣ сѣмъ, трѣждїицима, поїицихъ ѿ предѣтоїицихъ людемъ, ѡжидїицихъ ѡ тебѣ великіа ѿ богатїа млѣти.

Лїкз: Гдѣ помнїдѣ, **трїжды.**

Возглашїетъ сѣѣнникъ:

Гдѣ мнїостивъ ѿ чєловѣколїбєцъ бгѣ сѣи, ѿ тебѣ слава возвылїемъ, ѡцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Лїкз: Амїнь.

И чтецъ:

Сподобѣн гдѣ во вѣчєръ сѣи безъ грѣхѡ сохраниѣнїа нїмъ. бгословѣнъ сѣи гдѣ бже ѡтѣцъ нїшнѣхъ, ѿ хвалѣно ѿ прославлено нма твоѣ во вѣки, амїнь. бдѣ гдѣ, млѣть твоѡ на насъ, ѿкоже ѡповїахомъ на тѡ. бгословѣнъ сѣи гдѣ, нлѣнї ма ѡправдїиѣмъ твоїмъ. бгословѣнъ сѣи влѣко, вразумї ма ѡправдїиѣмъ твоїмъ. бгословѣнъ сѣи сѣи, просвѣтї ма ѡправдїиѣн твоїмъ. гдѣ, млѣть твоѡ во вѣкѣхъ, дѣлз рдѣ твоѣю не прѣзрї: тебѣ подобїетъ хвала, тебѣ подобїетъ пѣнїе, тебѣ слава подобїетъ, ѡцѣ ѿ снѣ ѿ сѣомѣ дхѣ, нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ, амїнь.

Вкѣнїа просїтѣльна.

Дїакоиз: Исполнїмъ вѣчєрнїю молїтвѣ нїшѣ гдѣ.

Лїкз: Гдѣ, помнїдѣ.

Дїакоиз: Засѣпнї, спаснї, помнїдѣ ѿ сохрани насъ, бже, твоѣю бгослѡвїю.

Лїкз: Гдѣ, помнїдѣ.

Дїакоиз: Вѣчєра всегѡ совершѣнна, свѡта, мїрна ѿ безгрѣшна, ѡ гдѣ прѡснмъ.

Лїкз: Подїи гдѣ.

Дїакоиз: Анггѡ мїрна, вѣрна настївнїка, хранїтѣла дшнѣ ѿ чѣлѣсъ нїшнѣхъ, ѡ гдѣ прѡснмъ.

Лїкз: Подїи гдѣ.

Дїакоиз: Процѣнїа ѿ ѡсѣвлѣнїа грѣхѡвъ ѿ прегрѣшѣнїи нїшнѣхъ, ѡ гдѣ прѡснмъ.

Лїкз: Подїи гдѣ.

Дїакоиз: Добрыхъ ѿ полѣзныхъ дшамъ нїшнѣхъ, ѿ мїра мїровн, ѡ гдѣ прѡснмъ.

Лїкз: Подїи гдѣ.

Дїакоиз: Прѡчєе вѣрѣма живѡтѡ нїшегѡ во мїрѣ ѿ покаїнїи скончїтн, ѡ гдѣ прѡснмъ.

Лїкз: Подїи гдѣ.

Дїакоиз: Хрїтїанскїа кончїны живѡтѡ нїшегѡ, безболѣзненны, непѡстыдны, мїрны ѿ добрагѡ ѡвѣѣта на стїрашнѣмъ сдїици хрїтѡвѣ прѡснмъ.

Лїкз: Подїи гдѣ.

Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Тебје Господи.

Свештеник:

Јер си благ и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духови твојему.

Бакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Нека је благословена и препрослављена моћ царства твога, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Стиховње стихире, подобне. Глас 2.

Када те Ариматејац скиде са дрвета мртва, Животе свих, обави те, Христе, смирном и плаштаницом, и с љубављу се труђаше, срцем и устима да целива твоје нетљено тело. Ипак, обузет страхом, радујући се, клицаше Ти: Слава снисхођењу твоме Човекољубче.

Стих: Господ се зацари, у лепоту се одену.

Када си у нови гроб положен био за све, Избавитељу свих, Ад свеподругљиви, видећи Те, ужасну се; доворотници се поломише, врата се разбише, гробови се отворише, мртви устадоше. Тада Адам благодарно, радујући се, клицаше Ти: Слава снисхођењу твоме, Човекољубче.

Стих: Јер утврди Васељену, да се не помери.

Када си хотећи у гроб телом био закључан, Ти Који природом Божанства пребиваш неописив и неопредељив, закључао си ризнице смрти, и сва царства Ада испразнио. Тада си и Суботу ову, божанског благослова и славе, и блистања твога удостојио.

Діаконъ: Престѣю, пречѣю, преблагословеннѣю, славною влѣцѣ нашѣ бѣю и принодѣю мрїю, со всѣми стѣими помандѣше самн себе, и дрѣгъ дрѣга, и вѣсь жнвотъ нашъ хрѣтѣ бѣю предадѣмъ.

Діакъ: Тебѣ, гдн.

И щѣенникъ возглашлетъ:

Гдн бѣгъ и члѣвоколюбѣцъ бѣгъ ѣси, и тебѣ слава возсылаемъ, оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.

Діакъ: Амѣнь.

Сщѣенникъ: Миръ всѣмъ.

Діакъ: И дхѣви твоемѣ.

Діаконъ: Главы наша гдн приклонимъ.

Діакъ: Тебѣ, гдн.

Таже возглашлетъ щѣенникъ:

Бгдн державѣ црѣтвѣа твоегѣо благословѣна и препрославлѣна, оцѣ и снѣ и стѣагѣо дхѣ, нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.

Діакъ: Амѣнь.

И по возгласѣ поемъ ѿ стѣхѣвнхъ стѣхѣрѣ подобны ѣ.

Гласъ бѣ: Бгдн ѿ дрѣва тѣа мѣртѣа, арѣмадѣи снѣтѣа всѣхъ жнвотѣа, смѣрною и плащанѣцею тѣа хрѣтѣ ѿбѣнѣвъ, и любѣвѣю подвижѣшеѣа, ердѣемъ и оустнѣамн тѣло неплѣнное твоѣ ѿблѣбѣзѣти. Обѣче ѿдержѣмъ стѣрахѣомъ, радѣѣѣа вопѣѣше тѣи: слава сннзхождѣнѣю твоемѣ, члѣвоколюбѣче.

Стѣхъ: Гдн воцрѣѣа, въ лѣпотѣ ѿблѣчѣѣа.

Бгдн во грѣбѣ нѣвѣ за всѣхъ положѣлѣа ѣси, и зѣбѣвѣтѣлю всѣхъ, адъ всесмѣхлѣвнѣи вѣдѣвѣ тѣа оустѣѣѣа, верѣнѣ сокрѣшнѣшѣа, сломнѣшѣа вратѣа, грѣбнѣ ѿверзѣшѣа, мѣртѣвѣнѣа востѣѣшѣа. тогда адѣамъ блгодѣрѣтѣвннѣо радѣѣѣа вопѣѣше тебѣ: слава сннзхождѣнѣю твоемѣ, члѣвоколюбѣче.

Стѣхъ: Ибо оустѣврднѣа вселѣннѣю, таже не подвижнѣѣа.

Бгдн во грѣбѣ плѣтѣскн хотѣа заклучѣлѣа ѣси, иже ѣстѣствѣомъ бѣѣствѣа прѣбывѣлѣннѣи неупнѣсаннѣи, и неупрѣдѣлѣннѣи, смѣртнѣа заклучѣлѣа ѣси сокрѣвнѣца, и адѣва всѣа нестоцнѣлѣа ѣси хрѣтѣа цѣрѣтѣвѣа: тогда и ѿбѣвѣтѣлѣа снѣо бѣѣствѣннѣагѣо блгословѣнѣа и славы, и твоѣа свѣтлѣстнѣа сподѣбнѣлѣа ѣси.

Стих: Дому твоме приличи светиња Господе, на много дана.

Када Те силе небеске гледаху, Христе, оклеветаног од безаконика као преваранта, дрхтаху због неизрецивог дуготрпљења твога, и камена гробног запећаченог рукама, које прободоше нетљена ребра твоја. Ипак, радујући се нашем спасењу, клицаху Ти: Слава снисхођењу твоме, Човекољубче.

Слава, И сада.

Глас 5.

Тебе Који се одеваш светлошћу као хаћином, скинувши с дрвета Јосиф с Никодимом, и видевши мртва, нага, непогребена, и предузев усрдни плач, ридајући говораше: Авај мени, преслатки Исусе! кога малопре сунце гледајући на Крсту обешена, тамом се заодену; и земља са страхом се потресаше, и завеса храма се раздираше. А ево сада видим Те, мене ради драговољно сишавшег у смрт. Како да Те погребем, Боже мој, и како плаштаницом да Те увијем? Којим ли рукама да се дотакнем нетљенога Тела Твога? Или које песме да отпевам исходу твоме, Милосрдни? Величам страдања твоја, песмословим и погребене твоје, са Васкрсењем, говорећи: Господе, слава Теби.

Молитва Светог Симеона Богопримца:

Сада отпушташ слугу Твога, Господе, по речи Твојој у миру; јер видеше очи моје Спасење Твоје, који си припремио пред лицем свих народа, Светлост да обасја незнабошце, и Славу народа Твога Израиља.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Тропар, Глас 2.

Благообразни Јосиф скинувши с дрвета пречисто Тело твоје, и обавивши га чистом плаштаницом и мирисима, у гроб нов сахранивши положи.

Стихъ: Домъ твою подобаетъ стѣи гдѣ, въ долготѣ днѣи.

Вгда силы зрачѣ тѣ хрѣтѣ, ѣкѣ прелестника ѿ беззаконныхъ ѿклеветѣема, оужасѣхъ не зглаголанномъ долготерпѣнїю твою, и камень гроба рѣками запечатанный, ѣмже твоѣ нечлѣнна рѣбра прободѣша. Обаче нашѣмъ спсѣнїю радующеся вопїахъ тѣ: слава снзхожденїю твою, члѣвколюбче.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Гласъ 6:

Тебѣ ѿдѣющаго свѣтомъ ѣкѣ ризою снѣмъ іѡсифъ съ дрѣва съ нїкодимомъ, и видѣвъ мѣртѣва нага непогребѣна, блгосердннй плачь воспрїимъ, рыдѣа глаголаше: оубѣи мнѣ сладчайшїи їисе, ѣгоже вмаѣ солнце на крѣтѣ вїснма оузрѣвшее мракомъ ѿблагѣшесѣ, и земля страхомъ колебѣшесѣ, и раздрѣшесѣ црѣковна завѣла: но се нынѣ вїждѣ тѣ, менѣ ради бѣлю подѣмша смѣртѣ. кѣкѣ погребѣ тѣ бѣже мѣи, илї какою плащаницею ѿбѣи; конма ли рѣкама прикоснѣ нечлѣнномъ твою тѣло; илї кїа пѣснн воспоѣ твою неходѣ цѣдре, величїю стрѣтн твоѣ, пѣснословїю и погребѣнїе твоѣ со воскрѣнїемъ, зовѣи: гдѣ слава тебѣ.

Тѣже чтецъ:

Нынѣ ѿпщѣешн рабѣ твоегѣ, вѣко, по глаголѣ твою, съ мїромъ: ѣкѣ видѣста очн моѣ спсѣнїе твоѣ, ѣже ѣсн оуготѣвалъ предѣ лицѣмъ всѣхъ людѣи, свѣтѣ во ѿкровѣнїе ѣзыкѣвъ, и славу людѣи твоихъ їнла.

Стѣи бѣже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмѣртннй, помнѣи насъ. **Трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѿчїстн грѣхн нашѣ: вѣко, прїстн беззаконїа нашѣ: стѣи, посѣтн и исцѣлн немощн нашѣ, ѣмене твоегѣ ради.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Оче нашѣ, ѣже ѣсн на небѣхъ, да свѣтїтѣ ѣма твоѣ, да прїидетѣ црѣтѣе твоѣ: да бѣдетѣ бѣла твоѣ, ѣкѣ на небн и на землн. хлѣбъ нашѣ насущнн дѣждѣ намъ днѣсѣ, и ѿстаѣн намъ долгн нашѣ, ѣкоже и мы ѿстаѣлаемъ должннкѣмъ нашымъ: и не введн насъ во искушенїе, но исзѣвн насъ ѿ лѣкаѣгѣ.

Сщѣнннкѣ: ѣкѣ твоѣ ѣсть црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и стѣагѣ дхѣ, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.

Анѣ: аминь.

Тропѣрь, гласъ 6:

Блгошебразннй іѡсифъ съ дрѣва снѣмъ прѣчѣтѣе тѣло твоѣ, плащаницею чїстою ѿбѣнѣвъ, и вонѣмн во грѣбѣ нѣвѣ покрѣѣвъ положн.

Други тропар.

Мироносицама женама крај Гроба пришав анђео клицаше: мириси мртвима приличе, а Христос се показа трулежи стран.

Свештеник: Премудрост

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и у векове векова.

Народ: Амин.

(Треба знати да код православних Јелина ову молитву говори Предстојатељ):

Небески Царе, благоверни и христољубиви православни род наш укрепи, веру утврди, народе укроти, свет умири, свету Цркву (или: обитељ ову, или: град овај) добро сачувај, раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, а нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Арѣгій тропарь:

Мѣроубицамъ женамъ при гробѣхъ представахъ аггълъ вопіаше: мѣра мѣртымъ сѣтъ прилична, хрѣтосъ же истиннѣиша гвѣса чждь.

Сщѣнникъ: Премудрость.

Лікъ: Блгословѣ.

Сщѣнникъ:

Сѣи блгвѣнъ хрѣтосъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Лікъ: Яминь. Оутверди бже, сѣю православною вѣрѣ, православныхъ хрѣтіанъ, во вѣки вѣка.

Сщѣнникъ: Престѣла бже, спасѣ насъ.

Лікъ: Чтнѣйшю херувимъ, и славноѣйшю безъ сравненіа серафимъ, безъ истиннѣиша бга слова рождшю, сщю бже тѣ величѣемъ.

Сщѣнникъ: Слава тебѣ хрѣте бже, оупованіе наше, слава тебѣ.

Лікъ: Слава оцѣ и сѣи и сѣомъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. яминь. Гдѣ помилѣи, **трижды.**

Блгословѣ.

Сщѣнникъ творитъ ѿпѣтъ:

Иже насъ ради человекѣвъ и нашегѣ ради спасеніа страшнымъ стѣтѣи и животворѣціи крѣтъ, и больное погребеніе плѣтѣи и звѣловый, хрѣтосъ истинный бгъ нашъ, молитвами пречистымъ своеѣ мѣре, и всѣхъ сѣихъ, помилѣетъ и спасѣтъ насъ, якъ блгъ и человекѣлюбѣцъ.

Тѣже лікъ многолѣтїе:

Великаго господина и Отца нашего **ймкъ**, сѣѣйшаго патрїарха и господина нашего прѣсвѣщенѣйшаго **ймкъ**, митрополита [**или** архіепѣкпа, **или** епѣкпа егѣже сѣтъ ѿблѣсть], бгохранимѣю странѣ нашѣ руссїйскѣю, настоѣтѣла, братїю и прихѣжанъ сѣагѣ храма сѣгѣ, и всѣ православыа хрѣтіаны, гдѣ, сохрани ихъ на многа лѣта.

МАЛО ПОВЕЧЕРЈЕ

Почевши са: Благословен Бог наш, говоримо:

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознанице и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да чујем радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Од-врати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у ме-ни, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од

Повечеріе.

Глаголетъ сщеникъ: Блгословенъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и пріснѣ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѿмни.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю небный, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ си, и вса исполнаи, сокровице блгнхъ и жнзни подателю, прндн и вселнса въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безмертныи, помнлн насъ. Трнжды.

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и пріснѣ и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмни.

Престла трце, помнлн насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: влко, прости беззаконна наша: стѣи, посети и исцлн немощн наша, имене твоегѡ радн.

Гдн помнлн, **трнжды.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и пріснѣ и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмни.

Оче нашъ, иже си на небехъ, да сватица нма твоє, да прндетъ цртвїе твоє, да вдетъ вола твоа, ѡкв на небн и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введн насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщеникъ:

Ѣкв твоє ссѣ цртво и сила и слава, оца и си и стѡму дхѣ, нынѣ и пріснѣ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѿмни.

Гдн помнлн, **ѿ.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и пріснѣ и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмни.

Прндите, поклоннса цреви нашемъ бгѣ.

Прндите, поклоннса и припадѣмъ хртѣ, цреви нашемъ бгѣ.

Прндите, поклоннса и припадѣмъ самомъ хртѣ, цреви и бгѣ нашемъ.

И ѡломъ ѿ.

Помнлн мѣ бже, по велицеи мнлсти твоєи и по множествѣ щедрѡтѣ твоихъ ѡчисти беззаконїе мое. напаче ѡмыи мѣ ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣха моего ѡчисти мѣ. ѡкв беззаконїе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною ссѣ вынѣ. тебѣ сдному согрѣшихъ, и лукавое предъ тобою сотворихъ, ѡкв да ѡправдишиа во словесехъ твоихъ, и побѣдиши, вегда сднсти ти. се бо въ беззаконїихъ зачатъ ссмь, и во грѣсехъ роди ма мати моа. се бо истинѣ возлюбилъ сси, безвѣстнаа и тайнаа премудрѡсти твоєа явилъ мн сси. ѡкропиши мѣ ѿщпомъ, и ѡчищса: ѡмыеши мѣ, и паче снѣга ѡбѣлаеа. слухъ моему да сн радость и веселїе, возрадуютса кости

лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и не-ка се подигну зидови јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву праведности, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 69)

Боже, на помоћ моју пази; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме којикоји траже душу моју; нека се врате унатраг, и нека се постиде који ми хоће зала; да се поврате одмах постиђени, који ми говоре: „добро, добро!" Да се обрадују и узвеселе због Тебе сви који Те траже, Боже, и да говоре свагда они који љубе спасење Твоје: Нека се узвелича Господ! А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони дупгу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна ме-ста, као мртве од века; и утрну умени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане ста-ре, размишљам о свим делима Твојим, у тво-ревинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који доса-ђују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

смирѣнными. Ѿврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и всѣ беззаконїа моя ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во оутробѣ моеи. не ѡвержи мене ѿ лица твоего, и доуха твоего стѣго не ѡими ѿ мене. воздѣждь ми радость спасенїа твоего, и дохомъ влчннмъ оутверди ма. научу беззаконныя путѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡбратѣтца. избави ма ѿ кровей бже, бже спасенїа моего, возрадуютца азъ языкъ мой правдѣ твоеи. гди, оустнѣ мои ѡверзеша, и оуста моя возвестѣютъ хвалу твою. ѣкѡ аще бы вохотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ оубо: всесоженїа не блговолиши. жертва бгѣ доухъ сокрушенъ: сердце сокрушенно и смиренно бгѣ не оунчижитъ. оублжи гди, блговоленїемъ твоимъ євѡна, и да созиждутца стѣны іерлїмскїа. тогда блговолиши жертву правды, возношенїе и всесожегашма: тогда возложѣтъ на олтарь твой тельцы.

Псаломъ 84.

Бже, въ помощь мою вонми, гди, помощи ми потщїа: да постыдѣтца и пограбѣтца ѡчи мои доущи мои. да возвратѣтца испѣть, и постыдѣтца хотѣщи ми слава. да возвратѣтца ѡбѣ стыдѣтца, глаголющи ми: блгоже, блгоже. да возрадуютца и возвеселѣтца ѡ тебѣ всѣ ѡчи мои тебѣ бже: и да глаголютъ въишъ, да возвеличатца гдѣ, любѣщи спасенїе твое. азъ же нищъ єсмь и оубогъ, бже помози ми: помощникъ мой, и избавитель мой єси ты, гди не закони.

Псаломъ 85.

Гди, оуслыши мѣтѣ мои, вниши моленїе мое во истинѣ твоеи, оуслыши ма въ правдѣ твоеи: и не вниди въ судъ съ рабѣмъ твоимъ, ѣкѡ не ѡправдѣтца предъ тобою всѣкъ жнвїи. ѣкѡ погна врагъ доущи мои, смири азъ єсть въ землю жнвѣтъ мой: посадилъ ма єсть въ темныхъ, ѣкѡ мертвыа вѣка. и оуны во мнѣ доухъ мой, во мнѣ смѣтѣ сердце мое. помани доухъ днї дрѣвнїа, подчїхѣ во всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творенїихъ рѣкъ твоихъ подчїхѣ. водѣхъ къ тебѣ рѣцѣ мои, доущи мои ѣкѡ земля безводна тебѣ. скорѡ оуслыши ма гди, ичезе доухъ мой: не ѡврати лица твоего ѿ мене, и оуподобѣтца низходящымъ въ ровъ. слышавъ сотвори мнѣ завтра мѣтъ твою, ѣкѡ на тѣ оуповахъ. икажи мнѣ гди, путь, коньже поидѣ, ѣкѡ къ тебѣ взѣхъ доущи мои. и зми ма ѿ врагъ моихъ, гди, къ тебѣ прибегохъ, научи ма творити волю твою, ѣкѡ ты єси бгѣ мой. доухъ твой блгїи настѣвитъ ма на землю правдѣ. и мене твоего ради гди, жнвиши ма, правдою твоею и зведѣши ѿ печали доущи мои: и мѣтѣ твою потребнїи врагѣ мои, и погубиши всѣ стѣжающїа доущи мои, ѣкѡ азъ рабъ твой єсмь.

Славословље

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света. Прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века.

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегох, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин.

Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, да руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим говоримо:

Исповедање вере:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљиви-вог и невидљивиог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божијега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Свето-а и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Славогловіе вседневное.

Слава въ вышнихъ бгѣ, и на земли миръ, въ человецѣхъ бгволеніе. хвалымъ тѣ, бгословимъ тѣ, кланяемъ ти са, славогловимъ тѣ, бгодаримъ тѣ великіа радн славы твоеѧ. гдн црѣ нѣный, бже оче вседержителю, гдн снѣ ѡднородный, иже хртѣ, и стѣи дше: гдн бже, агнче бжїи, снѣ очь, вземлай грѣхъ міра, помилуй насъ: вземлай грѣхн міра, прїимн молитвѣ нашѣ: сѣдай ѡдеснѣ оца, помилуй насъ. ѡко ты єси єдинъ стѣ, ты єси єдинъ гдѣ, иже хртѣ, въ славу бга оца, аминь.

На всякъ нощь бгословлю тѣ, и восхваляю ѡма твоѣ во вѣки, и въ вѣкѣ вѣка.

Гдн, прнбѣжище былъ єси намъ въ родъ и родъ. ѡз рѣхъ: гдн, помилуй ма, ищелн дшѣ моѣ, ѡко согрѣшихъ тебѣ. гдн, къ тебѣ прнбѣгохъ, научн ма творити волю твою, ѡко ты єси бгъ мой: ѡко ѡ тебѣ источникъ живота, во свѣтѣ твоѣмъ ѡзримъ свѣтъ. пробави млть твою вѣдѣщимъ тѣ.

Сподобен гдн въ нощь єю безъ грѣха сохранилнма намъ. бгословенъ єси гдн, бже оцѣцъ нашихъ, и хвално, и прославлено ѡма твоѣ во вѣки, аминь.

Бгдн гдн, млть твоѧ на насъ, ѡкоже ѡповѣхомъ на тѣ. бгословенъ єси гдн, научн ма ѡправданїемъ твоимъ. бгословенъ єси вѣко, вразумн ма ѡправданїемъ твоимъ. бгословенъ єси стѣи, просвѣтн ма ѡправданїи твоимъ.

Гдн, мѣлостъ твоѧ во вѣкѣ, дѣла рѣкѣ твоѣю не презри. тебѣ подобѣтъ хвала, тебѣ подобѣтъ пѣнїе, тебѣ слава подобѣтъ, оца и снѣ и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Исповѣданїе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бга оца вседержителя, творца нѣѣ и земли, виднымъ же всѣмъ и невиднымъ. и во єдинаго гда иже хртѣ, снѣ бжїа, єднороднаго, иже ѡ оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкѣ: свѣта ѡ свѣта, бга истинна ѡ бга истинна, рожденна, не сотворенна, єдносѣчна оца, ѡже всѧ быша. насъ радн человекѣ, и нашегѡ радн спасенїа, шедшаго съ нѣсъ, и воплотившагѡ ѡ дха сѣа и мрїи дѣвы, и воцелѣвшагѡ распѣтаго же за ны при понтїйстѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третїи дѣнь по писанїемъ. и возшедшаго на нѣба, и сѣдаща ѡдеснѣ оца. и пакн грядущаго со славою, судити живымъ и мѣртвымъ, єгѡже црѣвію не вдетъ концѣ. и въ дха сѣаго, гда, животворящаго, иже ѡ оца исходѣщаго, иже со оцѣмъ и снѣмъ спокланѣема и славенна, глаголавшаго пррѣки. во єдинѣ стѣю соборнѣю и апльскѣю црковѣ. исповѣдѣю єдино крщенїе, во ѡставленїе грѣхѣвъ. чаю воскреснїа мѣртвыхъ: и жнзни вѣдѣщагѡ вѣка. аминь.

**И поѣмъ канѣнъ, ѡ распѣтїи гднн, и на плѣчь престѣа вѣы:
їрмосъ по двѣжды, тропарн на д.
Последн же їрмосъ ѡба лѣка вѣдѣтѣ. Творенїе сѣмѣвна логодѣта.**

Песма 1.

Ирмос: Као по суву путовавши пешке Израил по мору, видећи гонитеља Фараона где се утапа, клицаше: Певајмо Богу победничку песму.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Видевши на Крсту распетог Сина и Господа, Пречиста Дјева кидајући се ридаше горко, са другим женама наричући, вапијаше.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Видим Те сада, љубљено и мило чедо моје, на Крсту распета, и срце моје горко се раздире, рече Пречиста. Но реци, Добри, реч слушкињи Твојој.

Слава:

Драговољно Сине мој и Творче, на дрвету смрт љуту трпиш, говораше Дјева, стојећи под Крстом са љубљеним Учеником.

И сада:

Лишена сам сада наде моје, радости и весеља, Сина мога и Господа; авај мени, кида ми се срце, Пречиста плачући говораше.

Ирмос: Као по суву путовавши пешке Израил по мору, видећи гонитеља Фараона где се утапа, клицаше: Певајмо Богу победничку песму.

Песма 3.

Ирмос: Нема Светога као што си Ти, Господе Боже мој, Који си узвисио верне твоје Добри, и утврдио их на камену исповедања твога.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Страха ради Јудејског Петар се сакри, и сви верни побегоше, остављајући Христа, Дјева ридајући, говораше.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Због страшног и чудесног рођења твога, Сине мој, више од свих матера бих ја узвеличана; но, авај мени, видећи Те сада на дрвету, утроба ми се кида.

Слава:

Хтедох на руку моју да примим са дрвета Онога кога као Младенца држах; но авај мени, нико ми Га не даде, Пречиста јаукаше.

И сада:

Ево светлост моја слатка, нада и живот мој, Добри, Бог мој угаси се на Крсту, утроба ми се кида, Дјева уздишући говораше.

Ирмос: Нема Светога као што си Ти, Господе Боже мој, Који си узвисио верне твоје Добри, и утврдио их на камену исповедања твога.

Гласъ ѿ: Пѣснь ѧ.

Ірмосъ: Іакѡ по сѣхѣ пѣшешѣствовавъ іһль, по бѣзднѣ стопамн, гонителя фараѡна видѡ потоплаѡма, бѣѣ повѣданю пѣснь поимъ, вопіаше.

Запѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Ѡбѣшена іакѡ видѣ на крѣтѣ, сѧ и гда, дѡла ѡтаа, терзajúщисѡ вопіаше гóрцѣ, со дрѣгнми женамн стенáщи глаголаше.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Внѣжѣ тѡ нынѣ возлюбленное моѡ чáдо и любимое, на крѣтѣ вѣща, и оуазвляюсѡ гóрцѣ сѣрдцемъ, рече ѡтаа: но даждь слово блгій рабѣ твоѡи.

Слава оцѣ и снѣ и стóму дхѣ.

Вóлею сѧе мои́ и творче терпѣши на дрѣвѣ лючю смѣрть, дѡа глаголаше предстоáщи оу крѣтѡ со возлюбленнымъ оуѣникомъ.

И нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Нынѣ моегѡ чáднѡ, радостн и веселѡ, сѧа моегѡ и гда лишѡна быхъ: оубы́ мнѣ, колѣзню сѣрдцемъ, ѡтаа плачущи глаголаше.

Таже ірмосъ: Іакѡ по сѣхѣ пѣшешѣствовавъ іһль, по бѣзднѣ стопамн, гонителя фараѡна видѡ потоплаѡма, бѣѣ повѣданю пѣснь поимъ, вопіаше.

Пѣснь г.

Ірмосъ: Нѣсть стѣ іакоже ты гди бже мои́, вознесѡи́ рогъ вѣрныхъ твоихъ блже, и оутвердѡвѡи́ насъ на камени исповѣданѡа твоегѡ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Стрѡха радн іудейска пѣтръ скрысѡ, и всн ѡбѣгѡша вѣрнѡи, ѡставьше хрѣтѡ, дѡа рыдajúщи глаголаше.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѡ стрѡшномъ твоѡмъ ржѣтѣ и стрѡнномъ, сѧе мои́, паче всѣхъ мѡтерей возвелѡчена быхъ ѡзъ: но оубы́ мнѣ, нынѣ тѡ видѡщи на дрѣвѣ, распалюсѡ оутрѡбою.

Слава оцѣ и снѣ и стóму дхѣ.

Хоцѣ оутрѡбѣ мою на рѣкѣ, имаже іакѡ младенца держахъ, съ дрѣва прѡлчн, вѣщаше ѡтаа: но никтѡже, оубы́ мнѣ, сегѡ даде.

И нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Сѣ свѣтъ мои́ сладкѡи, надежда и жнвѡтъ мои́ блгій, бѣ мои́ оугасѣ на крѣтѣ, распалюсѡ оутрѡбою, дѡа стенáщи глаголаше.

И ірмосъ: Нѣсть стѣ іакоже ты гди бже мои́, вознесѡи́ рогъ вѣрныхъ твоихъ блже, и оутвердѡвѡи́ насъ на камени исповѣданѡа твоегѡ.

Песма 4.

Ирмос: Христос је моја сила, Бог и Господ, часна Црква богодолично пева говорећи: од чистог ума у Господу празнујући.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Сунце незаласно, Боже превечни, и Творче целе твари, Господе, како подносиш страдање на Крсту? Чиста плачући говораше.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Плачући говораше Неневестна ка Благообразноме: Похитај, Јосифе, приступи Пилату, и измоли да скинеш са дрвета Учитеља твога.

Слава:

Видевши Пречисту да горко рида, Јосиф се смути, и плачући приступи Пилату, говорећи с плачем: дај ми тело Бога мојега.

И сада:

Видећи Те рањена и без славе, нага на дрвету, Чедо моје, срце ми се кида, ридајући као Мати, Дјева нарицаше.

Ирмос: Христос је моја сила, Бог и Господ, часна Црква богодолично пева говорећи: од чистог ума у Господу празнујући.

Песма 5.

Ирмос: Добри, молим Ти се, Божијом светлошћу твојом, обасјај душе оних који Ти с љубављу јутрењују, да би познали Тебе, Речи Божија, истинитог Бога, Који дозиваш из мрака греховнога.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Кидајући се и ридајући, и дивећи се Јосиф с Никодимом скиде, и целивавши Пречисто Тело, ридаше и нарицаше, и појаше Њега као Бога.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Примивши Њега с плачем, Мати безмужна, положи на крила, молећи Га са сузама, и целивајући, и горко ридајући и нарицајући.

Слава:

Једину наду и живот, Владико Сине мој и Боже, имадох светлост очију, Ја, слушкиња Твоја; А сада сам лишена Тебе, слатко и мило Чедо моје.

И сада:

Болови и жалости, и уздисања спопадоше ме, авај мени, Чиста горко ридајући говораше, видећи Те, Чедо моје љубљено, нага и осамљена и мирисима помазана мртваца.

Ирмос: Добри, молим Ти се, Божијом светлошћу твојом, обасјај душе оних који Ти с љубављу јутрењују, да би познали Тебе, Речи Божија, истинитог Бога, Који дозиваш из мрака греховнога.

Пѣснь Ѧ.

Ірмосъ: Хрѣтосъ моѡ сила, бгъ и гдѣ, честнаѡ црковѣ бголѣпнѡ поетъ
взывѡщи, ѡ смысла чиста, ѡ гдѣ празднѡщи.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Солнце не заходѡи бже превѣчный, и творче всѣхъ тварей гди, какъ терпѣши стѣть на
крѣтѣ, чистаѡ плачѡщи глаголаше.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Плачѡщи глаголаше браконенекъинаѡ, ко блговерѡномъ: потцнѣѡ іѡнфѣ кз пѡлтѣ
престѡпнѣти, и испросѣ снѡти со дрѣва оучнѣла твоегѡ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ.

Видѣвъ прѣчѣдѡ горцѣ слезѡщи, іѡнфъ смѣтнѣѡ, и плачаѡ престѡпнѣ кз пѡлтѣ, даждѣ
мнѣ, вопѡ съ плачемъ, тѣло бга моегѡ.

И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

Оуазвена тѡ видѡщи, и безъ славы, нага на дрѣвѣ, чѡдо моѡ, оутрѡбою распалѡѡѡ,
рыдаѡщи ѡкѡ мѣти, дѣѡ провѣщавѡше.

Тѡже ірмосъ: Хрѣтосъ моѡ сила, бгъ и гдѣ, честнаѡ црковѣ бголѣпнѡ поетъ
взывѡщи, ѡ смысла чиста, ѡ гдѣ празднѡщи.

Пѣснь Ѣ.

Ірмосъ: Бжѣимъ свѣтомъ твоимъ бже, оутренюющихъ тѣ души любѡвѣю
ѡзарѣ, молюѡ, тѡ вѣдѣти слѡве бжѣи, истиннаго бга, ѡ мрѡка
грѣхѡвнагѡ взывѡща.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Растерзѡѡѡ и рыдаѡ, и днѡѡѡ вкѡпѣ съ нѣкодѣмомъ снѡтѣ іѡнфѣ, и оуцѣловѡвъ
пречѣстѡе тѣло, рыдаѡше, и стѣнѡше, и поѡ ѣгѡ ѡкѡ бга.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Прѣимши ѣгѡ съ плачемъ мѣти ненѣскѡсомъжнаѡ, положи на колѣнѣ, молаѡщи ѣгѡ со
слезѡми, и ѡблѡвызѡщи, горцѣ же рыдаѡщи и воклицѡщи.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ.

Ѣднѣѡ надеждѣ и живѡтѣ, вѣко снѣ моѡ и бже, во оцѣю свѣтѣ раба твоеѡ имѣхъ, нынѣ
же лишѣна бѣхъ тебѣ, сладкое моѡ чѡдо и любѣмое.

И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

Полѣзни и скѡрѣи, и въздыханѣѡ ѡбрѣтѡша мѡ, оувѣ мнѣ чѣла горцѣ рыдаѡщи
глаголаше, видѡщи тѡ чѡдо моѡ возлюбленное, нага и оуединѣна, и вѡнѡми помѡзана
мертвецѡ.

Тѡже ірмосъ: Бжѣимъ свѣтомъ твоимъ бже, оутренюющихъ тѣ души любѡвѣю
ѡзарѣ, молюѡ, тѡ вѣдѣти слѡве бжѣи, истиннаго бга, ѡ мрѡка
грѣхѡвнагѡ взывѡща.

Песма 6.

Ирмос: Гледајући море живота, узбуркано буром искушења, ја сам притекао твоме тихом пристаништу и вапијем Ти: изведи из пропасти живот мој, Многомилостиви.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Гледајући Те мртва, Човекољубче, Који си мртве оживео и све одржаваш, кидам се љуто срцем. Хтела бих с Тобом умрети, говораше Пречиста, јер не могу да Те гледам мртва и бездахна.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Чудим се гледајући Те, преблаг и Боже, и премилосрдни Господе, безславна и бездахна, и без лепоте; и плачем држећи Те, као без наде, авај мени, да ћу Те видети Сине мој и Боже.

Слава:

Нећеш ли рећи слушкињи Твојој реч, Речи Божија? Нећеш ли обрадовати, Владико, ону која Те је родила? говораше Чиста, ридајући и плачући, целивајући тело Господа свога.

И сада:

Помишљам Владико, да ја, слушкиња Твоја, више нећу чути твога сладкога гласа, ни видети лепоту лица твога, као раније; јер си зашао, Сине мој, од очију мојих.

Ирмос: Гледајући море живота, узбуркано буром искушења, ја сам притекао твоме тихом пристаништу и вапијем Ти: изведи из пропасти живот мој, Многомилостиви.

Кондак, Глас 6.

Ходите сви певајмо, Распетог нас ради, јер Њега виде Марија на дрвету, и говораше: ако и распеће трпиш, Ти си Син, и Бог мој.

Икос:

Гледајући Овчица своје Јагње вучено на заклање, иђаше за њим Марија расплетене косе са другим женама, ово говорећи: Куда идеш, Чедо? Ради чега живот свој брзо завршаваш! Да није опет друга свадба у Кани, и тамо сада журиш, да им од воде вино начиниш? Да ли да идем с Тобом, Чедо, или радије да Те чекам? Дај ми реч, Речи, не пролази ћутке мимо мене, Који си ме чисту сачувао. Јер си Ти Син, и Бог мој.

Песма 7.

Ирмос: Анђео дакле учини пећ росодатном преподобним Младићима, а Халдејце опаљујући заповест Божија, убеди Мучитеља да кличе: Благословен си, Боже, Отаца наших.

Пѣнь 5.

Ірмосъ: Житѣйское море воздвизаемое зрѣ напѣстемъ еврею, кз тѣхомъ притѣнницѣ твоемъ притѣкз вопію ти: возведи ѿ тлѣ живѣотъ моѣхъ, многомѣтнве.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашз, слава тебѣ.

Мертва тѣ зрю члвѣколюбче, ѡживѣвшаго мѣртвѣмъ, и содержѣща всѣхъ, ѡуавлѣюса люте ѡтробѣю. хотѣла быхъ изъ тобою ѡумрѣти, пречѣтаа глаголаше: не терплю бо безъ дыханіа мертва тѣ видѣти.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашз, слава тебѣ.

Днвлюса зрѣши тѣхъ преблгѣхъ бже, и прецѣдрый гдѣхъ, безъ славы, и безъ дыханіа, и безъобразна, и плѣчса держѣщи тѣхъ, ѣкѡ не надѣхса ѡубѣ мнѣхъ, видѣти тѣхъ снѣ моѣхъ и бже.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ.

Не изглаголеш ли рабѣ твоеѣхъ слова, слово бжѣхъ; не ѡцѣдриши ли вѣко, тебѣ рѣждшю, глаголаше чѣтаа, рыдѣюща и плѣчса, ѡблѣбзѣюща тѣло гдѣхъ своегѣхъ;

И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣхъ.

Помышлѣю вѣко, ѣкѡ ктомъ слѣдкагѡ твоегѣхъ не ѡуслѣшѣ глагола, ни доброты лица твоегѣхъ ѡузрѣ, ѣкоже прѣжде раба твоеа: нбо зашѣлз снѣ моѣхъ ѿ оцѣ моѣхъ.

И пакн ірмосъ: Житѣйское море воздвизаемое зрѣ напѣстемъ еврею, кз тѣхомъ притѣнницѣ твоемъ притѣкз вопію ти: возведи ѿ тлѣ живѣотъ моѣхъ, многомѣтнве.

Кондакъ, гласъ ѣ:

Нѣсз радн распѣтаго прѣидѣте всѣхъ воспоѣмз, того бо видѣ мѣхъ на дрѣвѣхъ, и глаголаше: ѡце и распѣтѣе терпѣши, ты снѣ снѣхъ, и бгѣхъ моѣхъ.

Ікосъ:

Своегѣхъ ѡгнца ѡгница зрѣши, кз заколенію влекѣма, послѣдоваше мѣхъ прѣстѣртымъ властѣмъ со инѣмъ женѣмъ, сѣхъ вопіюща: камѡ идеш ли чѣдо, чѣсѡ радн скорѣе течѣніе совершѣеш; сдѣа дрѣгѣхъ брѣкз пакн сѣхъ вѣхъ канѣхъ, и тамѡ нынѣ тѣшиши, да ѿ воды нѣмъ вѣно сотвориши; идѣ ли изъ тобою чѣдо, нлѣ пѣче пождѣ тебѣ; даждѣ мнѣ слово слово, не молѣа мнѣхъ менѣ чѣстѣхъ соблюдѣхъ мѣхъ: ты бо снѣ снѣхъ, и бгѣхъ моѣхъ.

Пѣнь 3.

Ірмосъ: Росодѣтельнѣ ѡубѣ пѣщѣ содѣлаа ѡггѣхъ прѣбнымъ ѡтрокѣмъ, халдѣхъ же ѡпалѣющѣе велѣніе бжѣхъ мѣхъчѣлаа ѡубѣщаа вопіти: блгѣсловѣнз снѣ бже ѡтѣцз нашнхъ.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Где је, Сине мој и Боже, некадашња блавест, коју ми Гаврил говораше? Називаше Те Царем, и Сином Бога Вишњег. А сада Те видим, светлости моја сладка, нага и рањава мртваца.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Избављајући ме од бола, прими ме сада са собом, Сине мој и Боже, да и ја, Владико, сиђем у Ад с Тобом. Не остави мене саму, јер не могу више живети, не видећи Тебе, сладку светлост моју!

Слава:

Са другим женама мирносицама, ридајући Непорочна горко, и видећи ношенога Христа, говораше: Авај мени, шта видим! Куда идеш сада, Сине мој, а мене саму остављаш?

И сада:

Изнемогавајући и ридајући Непорочна, Мирносицама говораше: ридајте са мном и плачите горко, јер гле светлост моја сладка, и учитељ ваш гробу се предаје.

Ирмос: Анђео дакле учини пећ росодатном преподобним Младићима, а Халдејце опаљујући заповест Божија, убеди Мучитеља да кличе: Благословен си, Боже, Отаца наших.

Песма 8.

Ирмос: Из пламена Преподобним росу си источио, и праведникову жртву водом спалио; јер све чиниш, Христе, што хоћеш. Тебе преуносимо у све векове.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Јосиф видевши Дјеву да рида, сав се потресе, и вапијаше горко: Како да Те ја слуга твој, сада погребем, о Боже мој? Каквим ли плаштаницама да обавијем тело Твоје?

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Сваки ум превазиђе твој чудни изглед, Тебе Господа, који носиш сву твар. Зато Те Јосиф као мртва прими на руке своје, и с Никодимом носи и сахрањује.

Слава:

Видим чудну и преславну тајну, вапијаше Дјева Сину и Господу: Како се полагеш у гроб убоги, Ти Који мртве заповешћу подижеш из гробова?

И сада:

Нити ћу са гроба твога устати, Чедо моје, нити ћу престати сузе да лијем, ја слушкиња твоја, док и ја не сиђем у Ад. Јер не могу трпети растанак твој, Сине мој.

Ирмос: Из пламена Преподобним росу си источио, и праведникову жртву водом спалио; јер све чиниш, Христе, што хоћеш. Тебе преуносимо у све векове.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Гдѣ снѣ мой и бже блговѣщеніе древнее, ѣже мнѣ гавріилъ глаголаше; црѣ тѣ, снѣ и бга вѣшнаго нарицаше: нынѣ же виждѣ тѣ, свѣте мой сладкѣй, нага и оуазвена мертвецѣ.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Иже влѣдѣи болѣзни, нынѣ прѣмѣ ма съ тобою снѣ мой и бже, да снѣдѣ вѣко во ѣдъ съ тобою и ѣдъ, не ѡстаѣи мене ѣдѣнѣ: оужѣ бо жити не терплю, не видѣши тебе сладкаго моего свѣта.

Слава оцѣ и снѣ и стѣмѣ дхѣ.

Съ дрѣгѣми женами мѣронѣицами, рыдающе непорочноа горце, и носѣма видѣши хрѣта, глаголаше: оубѣ мнѣ, что виждѣ! камѣ ѣдѣши нынѣ снѣ мой, а мене ѣдѣнѣ ѡставляѣши;

И нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, ѣминѣ.

Иже немогающе и рыдающе непорочноа, мѣронѣицамѣ глаголаше: рыдайте мнѣ, и сплѣчѣтеа горце: еѣ бо свѣтъ мой сладкѣй, и оучѣтель вѣшъ грѣбѣ предаѣтеа.

Тѣже ѣрмосѣ: Росодѣтельнѣ оубѣ пѣшь содѣла ѣггѣл прѣбнымѣ ѡтрокѣмѣ, халдѣн же ѡпалѣющее велѣніе бжѣ мѣчѣтелеа оубѣца вопѣти: блгословѣнъ еси бже ѡтѣцъ нашихъ.

Пѣснь ѣ.

ѣрмосѣ: Иже пламене преподѣбнымѣ росѣ источѣлъ еси, и правѣднаго жѣртѣвѣ водою попалѣлъ еси: вѣдѣ бо творѣши хрѣте токѣмѣ ѣже хотѣти, тѣ превозносимѣ во вѣдѣ вѣки.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Дѣлѣ рыдающе и ѡсѣфѣ видѣвъ, растерзѣша вѣсь, и вопѣашѣ горькѣ: какѣ тѣ, ѣ бже мой, нынѣ погребѣ рѣвъ твоѣ; какѣми плащѣицами ѡбѣю тѣло твоѣ;

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пѣче оумѣ превзѣде странное твоѣ видѣніе носѣщаго тѣварѣ вѣдѣ гдѣ: сегѣ радѣ и ѡсѣфѣ ѣкѣ мѣртѣва тѣ на рѣкѣ своѣю, и съ никѣдѣмомѣ носѣтъ и погребѣетѣ.

Блгословѣмѣ оцѣ и снѣ и стѣго дхѣ, гдѣ.

Страннѣю виждѣ и прѣлѣбнѣю тѣиждѣ, дѣла вопѣашѣ снѣ и гдѣ: какѣ въ хѣдомѣ грѣбѣ полагаѣшиа, мѣртѣвыа повелѣніемѣ возстаѣлѣи во грѣбѣхѣ;

И нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, ѣминѣ.

Ни ѣ грѣба твоего востѣнѣ чѣдо мое, ни слѣзы точѣши прѣстѣнѣ раба твоѣ, дѣндеже и ѣдъ снѣдѣ во ѣдъ: не могѣ бо терпѣти разлѣченѣа твоего, снѣ мой.

Хѣлимѣ, блгословѣмѣ, поклонѣеа гдѣви, поѣще, и превозносѣще во вѣдѣ вѣки.

И пакѣ ѣрмосѣ: Иже пламене преподѣбнымѣ росѣ источѣлъ еси, и правѣднаго жѣртѣвѣ водою попалѣлъ еси: вѣдѣ бо творѣши хрѣте токѣмѣ ѣже хотѣти, тѣ превозносимѣ во вѣдѣ вѣки.

Песма 9.

Ирмос: Људима је немогуће Бога видети, на Њега не смеју ни чиновни анђелски гледати, јер кроз Тебе Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени. Њега величајући ми Те са небеским војскама славимо као Блажену.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Од сада радост ме се никако неће дотаћи, Непорочна ридајући, говораше: светлост моја и радост моја у гроб зађе. Но нећу Њега оставити самог, овде ћу умрети, и с Њим се сахранити.

Припев: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Душевну рану моју сада исцели, Чедо моје, Пречиста вапијаше плачући. Васкрсни, и утоли мој бол и тугу, јер можеш, Владико, да чиниш све што хоћеш, ако и јеси погребен по својој вољи.

Слава:

О како се утајио од Тебе бездан милосрђа? Господ тајно рече Матери својој. Јер хотећи да спасем створење моје, изволах да умрем, али и да васкрснем, и Тебе узвеличам, као Бог неба и земље.

И сада:

Певам милосрђе твоје, Човекољубче, и клањам се богатству милости твоје, Владико. Јер хотећи да спасеш створење твоје, смрт си примио, рече Пречиста. Но Васкрсењем Твојим, Спасе, помилуј све нас.

Ирмос: Људима је немогуће Бога видети, на Њега не смеју ни чиновни анђелски гледати, јер кроз Тебе Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени. Њега величајући ми Те са небеским војскама славимо као Блажену.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Пѣснь д.

Ірмосъ: Бѣа челоуѣкѡмъ невозможнѡ видѣти на негоже не смѣютъ чини агглыстѣи взнрати: тобою же всечѣтаа, гвнса челоуѣкѡмъ слово воплощеннѡ: ѣгоже величающе, съ нѣными вѡн тѣ оубѣжѣемъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Рѣдѡсть мнѣ никѡлиже ѡсѣлѣ прикоснетса, рыдающе глаголаше непорочнаа: свѣтъ мой и рѣдѡсть моя во грѣбѣ зѣнде: но не ѡставаю ѣго единаго, зѣ же оумрѣ, и спогрѣбѣса ѣмѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Дшсѣвндою мою гзвѣ нынѣ ищѣлѣ чадо мое, преѣтаа вопіаше слезѡци: вокрѣни, и оутѡли мою волѣзнь и печаль, можеша бо вѣко, ѣлико хощеша, и творѣши, ѣще и погрѣбѣса ѣси волюю.

Слава оцѣ и сиу и стѡму дхѣ.

Ѧ какѡ оутѡлаа тебѣ ѣсть бѣздна щедрѡтъ, мѣри въ тѣинѣ и зрѣчѣ гдѣ; тварѣ бо мою хотѣ спастѣи, и зволнхъ оумрѣти. но и вокрѣсѣ, и тебѣ возвелѣчѣ, гакѡ бѣ нѣсѣ и землѣ.

И нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

Воспои многѡсѣрдѣе твоѣ члѣвѣколюбче, и поклонѣюса богѡтѣствѣ мѣти твоѣа вѣко: создѣнѣе бо твоѣ хотѣ спастѣи, смѣрть подѣлѣ ѣси, рѣчѣ преѣтаа: но вокрѣнѣемъ твоимъ спсе, помнѣи вѣѣхъ насъ.

Тѣже за достѡнно, ірмосъ:

Бѣа челоуѣкѡмъ невозможнѡ видѣти на негоже не смѣютъ чини агглыстѣи взнрати: тобою же всечѣтаа, гвнса челоуѣкѡмъ слово воплощеннѡ: ѣгоже величающе, съ нѣными вѡн тѣ оубѣжѣемъ.

Стѣи бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи безсмѣртный, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и сиу и стѡму дхѣ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Пресѣла тѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчиствѣ грѣхѣи наша: вѣко, прѡстѣи беззакѡнѣа наша: стѣи, посѣтѣи и ищѣлѣи немѡщи наша, и мене твоегѡ радѣи.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и стѡму дхѣ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Ѧче нашъ, иже ѣси на нѣсѣхъ, да свѣтѣтса и ма твоѣ, да приидѣтъ цѣтѣе твоѣ: да вѣдѣтъ вола твоа, гакѡ на нѣсѣи и на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщный дѣждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, гакѡже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введѣи насъ во иксѣшенѣе, но и зѣавѣи насъ ѡ лѣкаваго.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, Глас 6.

Ходите сви певајмо, Распетога нас ради, јер Њега виде Марија на дрвету, и говораше: ако и распеће трпиш, Ти си Син, и Бог мој.

Господе помилуј. (40 пута.)

Молитва:

Христе Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, за-мисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести: огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и упознање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неу-оредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Бо-городицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обитељи Евергетидске, то јест Благодетељнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбачену природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти прибегавају, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човекољубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и употребљавајући Своју Материнску слободу, моли Сина Твога и нашега

Сщ҃енникъ:

Ѣкѡ твоє ѣсть цр҃тво и сила и слава, оца и сн҃а и ст҃аго дха, нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Ѣминь.

Кондакъ, гласъ ѱ:

Насъ ради распятаго приндите вси воспоимъ, того бо видѣ мр҃іа на др҃евѣ, и глаголаше: ѡце и распатїе терпши, ты еси сн҃ъ и бг҃ъ мой.

Гд҃и помилуй, **м.**

Таже мѣтвъ:

Иже на всякое время и на всякѣи часъ, на нб҃сѣхъ и на земли поклонѣемый и славымый хр҃тѣ бже, долготерпѣливѣ, многомлчнѣ, многоблгодѣроубнѣ, иже праведныа любѣи и грѣшныа милуѣи, иже всѣ зовѣи ко сп҃сенію ѡбѣщаніа ради вѣдущихъ блг҃гъ. еимъ гд҃и, принми и наша въ часъ сей мѣтвы, и исправи живѡтъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѡ ѡчисти, помышленіа исправи, мыслѡ ѡчисти, и избави насъ ѿ всякѣа скорби, зѡлы и болѣзней: ѡгради насъ ст҃ыми твоими аг҃лы, да ѡполченіемъ ихъ соблюдемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ разумъ непрстѣпныа твоєѡ славы: Ѣкѡ блгословенъ еси во вѣки вѣкѡвъ, Ѣминь.

Гд҃и помилуй, **трижды.**

Слава оца и сн҃а и ст҃ома дха, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. Ѣминь.

Чтнѣишю херувимъ, и славыѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истлѣніа бга слова рѡждшю, сщ҃ю еца тѡ величѣемъ.

Именемъ гд҃нимъ блгословѣ, Отче.

Сщ҃енникъ возгласъ: Млтвами ст҃ыхъ отцевъ нашихъ, гд҃и иже хр҃тѣ бже нашихъ, помилуй насъ, насъ.

Чтецъ: Ѣминь.

И мѣтва молебнаа ко престѣи еца, павла монаха обн҃тѣи евергетиды, сирѣчь, блгодѣтельныцы:

Несквернаа, неблазнаа, негнѣннаа, пречтѣа, чтѣа дбо, бгоневѣсто влчце, иже бга слова человекѡмъ преславымъ твоимъ ржтѡмъ соединившаа, и ѡриндѣшееса естество рода нашего нб҃нымъ совокупльшаа: иже ненадежныхъ едина надежда, и боримыхъ поможце, готѡвое заступленіе къ тебѣ притекающихъ, и всѣхъ хр҃тіанъ прнѣжнѣце. не гнѣшайса мене грѣшнаго, сквернаго, скверными помыслы, и словесы, и дѣланьми всего себе непотрѣбна сотворша, и разумомъ лѣнѡсти сластей житїа раба бывша: но Ѣкѡ члѣвколюбиваа бга мѣти, человекѡлюбнѣ оумножерднѣа ѡ мнѣ грѣшнѣмъ и блданѣмъ, и принми моє, еже ѿ скверныхъ оустѣнъ приносимое тебѣ

Владику и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди увек поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме ка спасењу; и у време изласка мога из овога света, чувајући душу моју и одгони далеко од ње мрачна ли-ца злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследни-ком неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Кома приличи свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

Идај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога који на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земно и вештаствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и слободан од сваког ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и имајуће у себи непоколебљиво памћење закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо хвалили и благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин. Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, покров је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби.

Свештеник: Слава теби Христе Боже, надао наша, слава Теби.

Слава, И сада:

Господе, помилуј. (3 пута.)

Благослови.

моленіе: и твоего сна, и нашего вѣка и гда, матернее твоё дерзновеніе оупотребляюща, моли, да ѿверзетъ и мнѣ члвчколюбныа оутрѣбы своеа блгости, и презрѣвъ моа безчлсннаа прегрѣшенїа, ѡбратитъ мѧ къ поканію, и своіхъ заповѣдей дѣлателя и скѣсна гвнѣтъ мѧ. и предстанн мнѣ прїснѡ, ѣкѡ млчнѡа, и милогѣрдаа, и блголюбнѡа, въ настоащемъ оубѡ житїи теплаа предстательнице и помѡщнице, сопротивныхъ нашествїа ѡгоняюща, и ко спсєнію настаѡляюща мѧ: и во время и схода моего ѡкааннѡю мою дѡшѡ собоюдающа, и темныа зраки лѡкабыхъ бѣсѡвъ далече ѡ неа ѡгоняюща: въ страшный же день сдѡа вѣчныа мѧ и зѡбѡляюща мѡкн, и нензречєнныа славы твоегѡ сна и бга нашегѡ наследника мѧ показѡюща. юже и да оубѡчѡ влчце моа, пресѣаа еѣе, твоимъ ходатайствомъ и застѡпленїемъ блгодатїю и члвчколюбїемъ єдинороднагѡ сна твоегѡ, гда и бга и спса нашегѡ ина хрїта: ємѡже подобѣтъ всѡкаа слаѡа, чєстѣ и поклонєніе, со безначальнымъ єгѡ ѡцѣмъ, и пресѣымъ, и блгїмъ, и животѡтворящнмъ єгѡ дхѡмъ, нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.

Млтва инаа ко гдѡ нашемѡ ина хрїтѡ, антїоха монаха пандєкта:

И даждь намъ вѣко, на сонъ градѡщымъ покои тѣла и дѡшн, и сохрани насъ ѡ мрачнагѡ сна грѣхѡвнагѡ, и ѡ всѡкагѡ темнагѡ и ноцнагѡ сладострастїа: оукротн стремлєнїа страстєй, оугасн разжжєнныа стрѣлы лѡкаѡагѡ, ѣже на ны льстївнѡ двїжнмыа: плѡти нашеа востанїа оуполн, и всѡкое земное и вєщєствєнное наше мѡдрѡвнїе оупнн. и дѡрдн намъ бже, бѡдръ оумъ, цѣломѡдръ помыслъ, сєрдцє трєзѡвѡщєєєа, сонъ легѡкъ и всѡкагѡ сатанна мечтанїа и змѣненъ. востанн же насъ во время млтѡвы оуптѡвждєны въ заповѣдєхъ твоіхъ, и пѡмѡть сдѣєєъ твоіхъ въ себѣ тѡвєрдѡ и мѡщнѡ: вєнощное славѡсѡбїє намъ дѡрдн, во єже пѣтн и блгѡсѡлѡвїтн и слѡвнтн прєчїтнѡє и велнколѣпѡє и ма твоє, ѡцѡ и сна и стѡгѡ дха, нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ, амїнь.

Прєслѡвнаа прїснодѡє, мїтн хрїта бга, прїнесн нашѡ млтѡвѡ снѡ твоемѡ, и бгѡ нашемѡ, да спсєтъ тоѡѡ дѡшн нашѡ.

Млтва инаа стѡгѡ иѡаннїкїа:

Оупѡвнїє моє ѡцѡ, прнѣжнцє моє снѡ, покрѡѡвъ моѡ дхѡ стѣхъ, тѣцє стѡа, слаѡа тѡѡѡ. Сѡщєнннкъ: Слаѡа тѡѡѡ, хрїтѡ бже, оупѡвнїє наше, слаѡа тѡѡѡ.

Анкъ: Слаѡа ѡцѡ и снѡ и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ. амїнь.

Гдн помнѡдн, **трїжды.**

Блгѡсѡлѡвн.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија:

Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори:

Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /**често**/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански.

За све благочестиве и православне хришћане.

За Преосвећеног Архиепископа (**или:** Митрополита, **или:** Архијереја) нашег /**име**/. За оца нашег игумана /**име**/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мору плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За рањенике, сирочад, избеглице, Прогнанике прогнанике и све страдалнике.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве царе, православне Архијереје, и ктиторе свете обитељи ове (и светих Божјих цркава и манастира), родитеље, учитеље и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који овде почивају и свуда православне.

Предстојатељ: Рецимо и за себе саме.

Господе, помилуј. (**3 пута.**)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: /опроштај бива док се говори горња Јектенија/:

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном. И остало.

И бывлетъ шпдетъ ѡ сѣенника:

Хрѣтосъ истинный бгъ нашъ, млтвами пречѣтыа своеа мѣре, прѣбныхъ и бгоносныхъ оѣецъ нашихъ, и всѣхъ сѣихъ, помнлетъ и спасетъ насъ, ѣкѡ блгъ и члвѣколюбецъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

Тѣже сотвориъ предстоатель поклонъ на зѣмлю, глаголетъ братїи:

Блгословите оѣцы сѣи, простите мѣ грѣшномѣ.

И братїа: Бгъ проститъ тѣ, оѣче сѣи.

Сѣенникъ же глаголетъ:

Помолимса ѡ великомѣ господнѣ и оѣѣ нашемѣ сѣѣшемѣ патриархѣ московскомѣ и всеа рдеи ѣмѣ, и ѡ господнѣ нашемѣ пресѣеннѣшемѣ еѣкѣ [иѣ архїеѣкѣ, иѣ митрополитѣ] ѣмѣ.

Лѣкъ: Гдѣ помнлѣ, члстѡ.

Ѡ богохранѣѣи странѣ нашей, властѣхъ и вонствѣ еѣ. Ѡ оѣѣ нашемѣ, ѣмѣ, и всеи во хрѣтѣ братїи нашей. Ѡ ненавѣдѣщихъ и любѣщихъ насъ. Ѡ млдѣющихъ и слдѣющихъ намѣ. Ѡ заповѣдавшихъ намѣ недостѣйнымѣ молѣтнѣ ѡ нѣхъ. Ѡ избавленїи плѣненнѣхъ. Ѡ ѡшѣдшихъ оѣѣхъ и братїахъ нашихъ. Ѡ въ мѡри плавающихъ. Ѡ въ нѣмоцѣхъ лежащихъ. Помолимса и ѡ изѡбѣлїи плодѡвъ земныхъ. И ѡ всѣкои дѣшѣ хрѣтїанъ правослѣвнѣхъ. Оублѣжимъ правослѣвнѣа архїерѣн, и ктѣторы сѣгѡ храма сѣѡ [сѣѣа оѣѣтѣлн сѣ]. Родѣтѣлн нашѣ, и всѣ прѣжде ѡшѣдшѣа оѣѣи и братїю нашѣ, здѣ лежащѣа и повсюдѣ правослѣвнѣа.

Предстоатель: Рцѣмъ и ѡ себѣ самѣхъ.

Лѣкъ: Гдѣ помнлѣ, трѣжды.

И сѣенникъ: Млтвами сѣихъ оѣѣцъ нашихъ, гдѣ иѣсе хрѣтѣ бже нашъ, помнлѣ насъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

**Предстојатељ стоји напред цркве, док се све не заврши.
И добивши опроштај од Предстојатеља, одлазимо у своје келије, где говоримо
Молитву ову:**

Опрости, Господе Човекољупче, онима који нас мрзе и који нам чине неправду. Добročинитељима чини добро. Браћи и сродницима нашим даруј оно што ишту за спасење, и живот вечни. Болесне посети, и даруј исцељење. (Рањене исцели, сирочад заштити.) Оне на мору и у ваздуху руководи. Путуј са путницима. Цркву помажи. Даруј опроштај грехова онима који нам служе и који су добри према нама. Помилуј по великој милости Твојој оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. Помени, Господе, раније уснуле оце и браћу нашу, и упокој их где сија светлост лица Твога. Помени, Господе, заробљену и прогнану браћу нашу, и избави их од сваке невоље. Помени, Господе, оне који плодове доносе и чине добро у светим Твојим Црквама, и дај им све што ишту за спасење и живот вечни. Помени, Господе, и нас смирене и грешне и недостојне слуге Твоје, и просвети ум наш светлошћу познања Твога, и упути нас на стазу заповести Твојих, молитвама Пречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, и свих Светих Твојих. Јер си благословен у векове векова. Амин.

**Крај МАЛОГ ПОВЕЧЕРЈА.
А Полуноћницу читамо у келијама.**

Во сѣдњу њ великѣю свѣдѣтѣ

На Оутрени - Статіе

Вечера

И по чинѣ бжественна лѣтѣргіа великаго васіліа.

ВЕЛИКА СУБОТА

ЛУТРЕЊЕ СА СТАТИЈАМА

ВЕЧЕРЊЕ

Божанствена Литургија Василија Великога.

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ВЕЧЕ ВЕЛИКОГ ПЕТКА

Јутрење Велике Суботе са Статијама

Свештеник: Благословен Бог наш свагда, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Свештеник: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небесни, Утешитељу, Душе Истине, који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Благи, душе наше.

Чтец: Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Народ: Амин.

Господе, помилуј. **(Дванаест пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

И три поклона.

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твоме, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твоме, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом

На Оутрени

Глаголетъ цѣнникъ: Бл҃гословенъ бѣзъ насъ всегда, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ан҃кс: аминь.

И начиняютъ братїа:

Слава тебе бже насъ, слава тебе.

Цр҃ю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ съи, и вс. исполнаи, сокровище бл҃гнхъ и жнзи подателю, прїиди и вселнса въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакїа скверны, и спси елже, души наша.

Стый бже, стый крепкїи, стый безсмертнїи, помнди насъ. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и си, и стому духу, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Престла трїце, помнди насъ: гди, ѡчисти грехи наша: влко, прости беззаконїа наша: стый, прости и исцели немощи наша, и мене твоего ради.

Гди помнди, **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и си, и стому духу, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Оче насъ, иже съи на небехъ, да свати҃тса нма твоє, да прїидетъ цр҃твїе твоє, да бдетъ вола твоа, ѡкѡ на небсїи и на земли. хлѣбъ насъ насущный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сваценникъ возглашаетъ:

ѡкѡ твоє сѣтъ цр҃тво, и сила, и слава, оцѣ, и си, и стаго духа, нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ан҃кс: аминь.

И начиняютъ братїа:

Прїидите, поклоннса цр҃евн нашему бгу.

Прїидите, поклоннса и припадѣмъ хр҃ту, цр҃евн нашему бгу.

Прїидите, поклоннса и припадѣмъ самому хр҃ту, цр҃евн и бгу нашему. **Поклоны три.**

Щаломъ ѿ:

Оуслышитъ тѣ гдѣ въ день печали, защититъ тѣ нма бга ѡкѡвѣмъ. Помлетъ тѣ поможь ѿ стаго, и ѿ сиѡна защититъ тѣ. Поманетъ всакѣ жертвѣ твоє, и всеожженїе твоє тѣчно бди. длетъ тѣ гдѣ по сердцу твоєму, и весь советъ твоїи исполнитъ. Возрадемса ѡ спсєнїи твоємъ, и во нма гда бга нашего возвеличимса: исполнитъ гдѣ вс. прошенїа тво.. Нынѣ познахъ, ѡкѡ спсє гдѣ хр҃ста своего. Оуслышитъ сго съ небсє стаго своего, въ силахъ спсєнїе десницы сго. Сїи на

Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

(Псалом 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твојме обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и молитве усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твојме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радостју лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњег неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Свети Боже, свети Крепки, свети Бесмртни, помилуј нас. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје царство, и сила, и слава Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек у векове векова.

Народ: Амин.

И ове тропаре:

Спаси, Господе, народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај народ Твој православни.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

колесни́цахъ, и си́н на ко́нехъ: мы́ же во ѿма́ гдѣ́ бѣ́а́ нашегѡ призѡвѣ́мъ. Тѣ́и спѡ́ти бѣ́ша и падо́ша, мы́ же воста́хомъ и испрѡ́внхомъ. Гдѣ́, спсѣ́ царѡ́, и оу́слыши ны́, бо́ньже ѡ́ще де́нь призѡвѣ́мъ тѣ́.

Ѵ́ало́мъ дѣ́дъ, ѿ.

Гдѣ́, си́лою твоѣ́ю возвесели́тсѧ царь и ѡ́ спсѣ́ни́и твоѣ́мъ возра́дѡ́етсѧ сѡ́лѡ. Желѡ́нїе се́рдца ѿгѡ́ дѡ́лз ѿ́си ѿ́мъ, и хотѣ́нїѧ оу́стнъ ѿгѡ́ нѣ́си лиши́лз ѿ́го. Ї́акѡ́ предвари́лз ѿ́си ѿ́го бѣ́гословѣ́нїемъ бѣ́гостѣ́и́ннѡмъ, положи́лз ѿ́си на гла́вѣ́ ѿгѡ́ вѣ́нѣцъ ѡ́ ка́мене че́стна. Животѡ́ про́шлз ѿ́сть оу́ тебе́, и дѡ́лз ѿ́си ѿ́мъ долготѣ́ днѣ́и во вѣ́къ вѣ́ка. Вѣ́лїѧ сла́ва ѿгѡ́ спасѣ́нїемъ твоѡ́мъ, сла́вд и велелѣ́пїе возложи́ши на него́. Ї́акѡ́ дѡ́лз ѿ́мъ бѣ́гословѣ́нїе во вѣ́къ вѣ́ка, возвесели́ши ѿ́го ра́достїю́ сѧ ли́це́мъ твоѡ́мъ. Ї́акѡ́ царь оу́пова́етъ на гдѣ́. и мѡ́лїю́ вѣ́шнагѡ не подви́житсѧ. Да ѡ́бращѣ́тсѧ рѡ́кѡ́ твоѡ́ вѣ́мъ врагѡ́мъ твоѡ́мъ, десни́ца твоѡ́ да ѡ́бращѣ́тъ вѧ. ненавѣ́дѡ́щїѧ тебе́. Ї́акѡ́ положи́ши ѿ́хъ ѿ́акѡ́ пѣ́ць ѡ́гненнѡ́ю, во вре́мѧ ли́ца́ твоегѡ́: гдѣ́ гнѣ́вомъ своѡ́мъ смѡ́тѣ́тъ ѡ́, и снѣ́тъ ѿ́хъ ѡ́гнь. Пло́дъ ѿ́хъ ѡ́ землѣ́ погубѣ́ши, и сѣ́мѧ ѿ́хъ ѡ́ сыно́въз чело́вѣ́ческѡ́хъ. Ї́акѡ́ оу́клони́ша на тѣ́ сѧ.а, помы́слиша совѣ́ты, ѿ́хъ же не возмо́гѡтъ соста́вннѧ. Ї́акѡ́ положи́ши ѡ́ хребѣ́тъ во ѡ́збы́тцѣ́хъ твоѡ́хъ, оу́гото́виши ли́це ѿ́хъ. Вознесѣ́сѧ гдѣ́ си́лою твоѣ́ю, воспоѣ́мъ и поѣ́мъ си́лы твоѡ́.

Стѣ́и бѣ́же, Стѣ́и крѣ́пкїи́, Стѣ́и безме́ртнїи́, помнѡ́ди́ насъ. **(Трѣ́жды.)**

Сла́ва ѡ́цѣ́, и сѣ́, и стѡ́мъ дхѡ́, и ны́нѣ́ и прѣ́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѡ́въ, ѡ́мнѣ́.

Пре́ста́ѧ трѣ́це, помнѡ́ди́ насъ: гдѣ́, ѡ́чи́стннѧ грѣ́хнѣ́ нашѡ́: вѣ́ко, прѡ́стнѣ́ беззакѡ́нїѧ́ наша: стѣ́и, прѡ́стнѣ́ и ѡ́сѣ́лнѣ́ не́мѡщнѣ́ нашѡ́, ѡ́мене́ твоегѡ́ ра́дн.

Гдѣ́ помнѡ́ди́, **трѣ́жды.**

Сла́ва ѡ́цѣ́, и сѣ́, и стѡ́мъ дхѡ́, и ны́нѣ́ и прѣ́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѡ́въ, ѡ́мнѣ́.

Ѳ́че́ нашъ, ѿ́же ѿ́си на не́бѣ́хъ, да свѡ́титсѧ ѿ́ма́ твоѡ́, да прѣ́идетъ црѣ́твїе́ твоѡ́, да вѣ́детъ во́лѧ твоѡ́, ѿ́акѡ́ на не́бѣ́ и на землѣ́. хлѣ́бъ нашъ насѡ́щннѧ́ дѡ́ждь нашъ днѣ́сь, и ѡ́ста́ви́ намъ до́лгнѣ́ нашѡ́, ѿ́коже́ и мы́ ѡ́ста́вля́емъ до́лжннѡ́мъ нашымъ: и не́ введѣ́ насъ во ѡ́скѡ́шенїе́, но ѡ́збѡ́ви́ насъ ѡ́ лѡ́ка́вѡ́гѡ.

Свѡ́щенннѡ́къ возгла́шатъ:

Ї́акѡ́ твоѡ́ ѿ́сть црѣ́тво, и си́ла, и сла́ва, ѡ́цѣ́, и сѣ́, и стѡ́гѡ́ дхѡ́, ны́нѣ́ и прѣ́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѡ́въ.

Ѳ́и́къ: ѡ́мнѣ́.

И трѡ́парнѣ́ сї:

Спсѣ́ гдѣ́ лю́ди твоѡ́, и бѣ́гословнѣ́ до́стоѡ́нїе́ твоѡ́, побѣ́ды на сопро́тнѣ́ннѡ́мъ дѡ́рѡ́мъ, и твоѡ́ сохрѡ́нѡ́мъ крѣ́тѡ́мъ твоѡ́мъ жи́тельство.

Сла́ва:

Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом народу даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

Сада и увек и у векове векова. Амин.

Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Свештеник: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Свештеник: Још се молимо за Преосвештеног Епископа нашега (име).

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Свештеник: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појци: Амин. Именом Господњим благослови, оче (свети владико).

Свештеник:

Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

(Псалам 3)

Господе, што се умножише они који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, заштитник мој, слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва народа, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ми узалуд непријатељују, зубе грешника скршио си. Господње је спасење, и на народу Твоме благослов је Твој.

(И опет) Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гњевом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гњева Твога, нема мира у костима мојим од лица грехова мојих. Јер безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, од лица безумља мога. Пострадах и скруших се до краја,

Вознеси́иша на крѣтѣхъ волю твою меніи́томъ твою́ новомъ жителствѣ щедроты твои́ дари́и хрѣте́ бже: возвесели́ насъ силою твою́ю, побѣды да́и намъ на сопостаты, пособи́и и́мъшымъ твою́ ордѣи́е мѣра, непобѣдимю побѣду́.

И ны́нѣ:

Предстательство стра́шное и непосты́дное, не презри́ блага́ моли́твъ на́шихъ, всепѣтаа́ вѣце́, оутверди́ правосла́вныхъ жителство: спси́ вѣрныа́ люди твои́, и подѣждь́ и́мъ съ нѣсе́ побѣду́, зане́ родила́ еси́ бга́, е́дина бгословѣ́ннаа́.

Діако́нъ: Помни́ди насъ бже́, по вели́цѣи́ милости́ твою́й, мо́лимъ ти́ еа́, оу́слыши́ и́ помни́ди.

А́нъ: Гди́ помни́ди, **три́жды.**

Діако́нъ: Вще́ мо́лимъ ѡ́ еѣ́ишемъ правнѣ́тельствующемъ сѣно́дѣ [аще́ подъ митрополі́томъ, приглаго́летъ: и́ ѡ́ митрополі́тѣ на́шемъ, е́гѡ́же ѡ́блаетъ,] и́ все́и во хрѣ́тѣ брѣ́тїи на́шей.

А́нъ: Гди́ помни́ди, **три́жды.**

Діако́нъ: Вще́ мо́лимъ ѡ́ все́мъ и́хъ хрѣ́толюбі́вомъ вѣ́нствѣ́.

А́нъ: Гди́ помни́ди, **три́жды.**

Возглаше́ніе:

И́акѡ́ милости́въ и́ члѣ́вколю́бевъ бгъ́ еси́, и́ тебѣ́ сла́вѣ́ возсыла́емъ, ѡ́цъ, и́ си́, и́ стѡ́мъ дхъ́, ны́нѣ́ и́ при́сно, и́ во вѣ́ки вѣ́ковъ.

А́нъ: А́минь. И́менемъ́ гди́нимъ́ бгословѣ́и́ ѡ́тче́.

Сѣ́енникъ: Сла́ва стѣ́и и́ е́диносу́щнѣ́и: и́ прѡ́чиа́.

А́нъ: А́минь.

Псаломъ ѿ.

Гди́, что́ еа́ оумно́жиша стѣ́жающїи́ мѣ́; мнози́ воста́ютъ на мѣ́, мнози́ глаго́лютъ дѡ́шнѣ́ мою́: нѣсть́ спнї́а е́мъ́ въ бѣ́дѣ́ е́гѡ́. Ты́и́ же, гди́, застѣ́пникъ́ мо́й еси́, сла́ва моа́, и́ возно́си гла́вѣ́ мою́. Глаго́мъ мо́имъ ко́ гдѣ́ воззва́хъ, и́ оу́слы́ша мѣ́ ѡ́ горы́ е́бїа́ своеа́. А́зъ оу́снѡ́хъ, и́ спѡ́хъ, воста́хъ, і́акѡ́ гдѣ́ застѣ́пнѣ́тъ мѣ́. Не ѡ́убо́иша ѡ́ те́мъ люде́и, ѡ́крестъ́ напа́дающїхъ́ на мѣ́. Воскрѣ́ни, гди́, спси́́ ма́, бже́ мо́й: і́акѡ́ ты́ порази́лъ еси́́ все́ вражда́ющыа́ мѣ́́ вѣ́дѣ, зѡ́бы грѣ́шникѡ́въ сокрѡ́шилъ еси́́. Гди́не́ е́сть спнї́е, и́ на люде́хъ твою́хъ́ блгѣ́ніе́ твою́.

Псаломъ ѿз.

А́зъ оу́снѡ́хъ и́ спѡ́хъ, воста́хъ, і́акѡ́ гдѣ́ застѣ́пнѣ́тъ мѣ́. Гди́, да не і́аростїю́ твою́ю ѡ́блчи́ши мене́, ниже́ гнѣ́вомъ твою́мъ нака́жешн мене́. И́акѡ́ стрѣ́лы твои́ оу́нзѡ́ша во мнѣ́, и́ оутверди́лъ еси́́ на мнѣ́́ рѡ́къ твою́. Нѣсть́ и́сцѣ́ленїа́ въ плѡ́ти мою́й ѡ́ лица́ гнѣ́ва твоегѡ́, нѣсть́́ мѣ́ра въ ко́стѣ́хъ мо́ихъ, ѡ́ лица́ грѣ́хъ мо́ихъ. И́акѡ́ беззакѡ́нїа́ мои́ превзы́доша гла́вѣ́ мою́, і́акѡ́ вре́ма тѣ́жкое ѡ́тѡгѡ́тѣ́ша на мнѣ́́. Возсме́рда́ша и́

сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме; злостављан бих и унижен веома, риках од уздисања срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не скри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говорише погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; и бејах као човек који не чује, и који у устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и у спотицању ногу мојих бише нада мном велеречиви. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и бринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за добротом. Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога. Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби јутрењујем. ожедне Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота (многих); уста моја похваљиваће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као од сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости хвалиће (Те) уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; сићи ће у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклинје; јер се затворише уста оних који говоре неправду.

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, алилуја, алилуја. Слава Теби, Боже. (Трипут, прекрстимо се, без поклона)

Господе, помилуј. (Трипут)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

сѣтѣша р.ны мо. ѿ лица беззміа моего. Пострадахъ и слабохъ до конца, весь день сѣтѣша хождяхъ. ꙗко л.двѣа мо. наполишася поруганїи, и нѣсть ищеленїа въ плоти моеѣ. Ѿслобленъ быхъ, и смирихъ до сѣла: рыкахъ ѿ въздыханїа сердца моего. Гдѣ, предъ тобою все желанїе мое, и въздыханїе мое ѿ тебе не оутанѣа. Сердце мое сматѣа, ѿстави мѧ сила моа, и свѣтъ оцїю моею, и тои нѣсть со мною. Арзи мои и искренни мои, прѧмъ мнѣ приближшася и стѧша. И ближни мои ѿдалече мене стѧша, и неждахъ ищущїи дшѣ мою, и ищущїи сла мнѣ, глаголахъ еретнаа, и льстїивымъ весь день подчѧхъ. ꙗз же ꙗко гдѣхъ не слысахъ, и ꙗко нѣмъ не ѿверзѧи оутѣ своихъ. И быхъ ꙗко человекъ не слышай, и не имый во оутѣхъ своихъ ѿблченїа. ꙗко на тѧ гдѣ, оуповахъ, ты оуслышиши гдѣ еже мой. ꙗко рѣхъ: да не когда порадытѣ мѧ еа врази мои, и вегда подвижатѣа ногамъ моимъ, на мѧ велерѣчеваша. ꙗко азъ на р.ны готовъ, и болѣзнь моа предо мною есть вѣнѣ. ꙗко беззаконїе мое азъ возвѣщѣ, и попехъ ѿ грѣшѣ моѣмъ. Врази же мои живѣтѣ, и оукрѣпшася пѧче мене, и оумножшася ненавѣдѣщи мѧ безъ правды. Воздѣющїи мѧ слаа возъ блгаа, ѿбогѧхъ мѧ, зане гоняхъ блгостїю. Не ѿстави мене, гдѣ еже мой, не ѿстѣпи ѿ мене. Вонми въ помощь мою, гдѣ спсѣнїа моего. Не ѿстави мене, гдѣ еже мой, не ѿстѣпи ѿ мене. Вонми въ помощь мою, гдѣ спсѣнїа моего.

Ѳаломъ 36.

Еже еже мой, къ тебе оутреннюю: возжада тебе дшѣ моа, коль множицею тебе плоть моа, въ землїи пшѣ, и непроходѣ, и безводѣ. Тако во сѣмъ гвѣхъ тебе, вѣдѣти силъ твоѣхъ и славу твоѣхъ. ꙗко л.дшн милость твоа пѧче живѣтѣ, оустнѣ мои похвалитѣ тѧ. Тако блгословяю тѧ въ животѣ моѣмъ, ѿ имени твоѣмъ воздѣжѣ рѣцѣ мои. ꙗко ѿ тѣка и мѣсти да исполнитѣа дшѣ моа, и оустнама радостнѣи возхвалѣтѣ тѧ оутѣ мо.. ꙗще поминахъ тѧ на постѣли моеѣ, на оутреннихъ подчѧхъ въ тѧ. ꙗко былъ еси помощникъ мой, и въ кровѣ крилѣ твоѣхъ возрадыа. Прильпе дшѣ моа по тебе, мене же прїятѣ десница твоа. Тїи же вѣде некаша дшѣ мою, внидѣтѣ въ пренспѣднѣа землїи: предадѣтѣа въ рѣки ордѣа, ч.сти лѣсовымъ едѣтѣ. Царь же возвелѣтѣа ѿ бѣѣ, похвалѣтѣа всѧкъ кленїица ѣмъ: ꙗко заградшася оутѣ глаголющихъ неправдѣа.

На оутреннихъ подчѧхъ въ тѧ, ꙗко былъ еси помощникъ мой, и въ кровѣ крилѣ твоѣхъ возрадыа. Прильпе дшѣ моа по тебе, мене же прїятѣ десница твоа.

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѧминь.

ѧлладїа, ѧлладїа, ѧлладїа, слава тебе еже. **Трижды, безъ поклонѣвъ.**

Гдѣ помилѣи, **трижды:**

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѧминь.

(Псалам 87)

Господе, Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као смртно рањени што леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; предан бих, и не излажах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва; виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? или ће (их) лекари васкрснути, па ће се исповедати Теби? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? И ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш лице Твоје од мене? Сиромах сам ја и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, устрашења Твоја потресоше ме, опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће (моје).

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови душо моја Господа, и не заборављај сва уздарја Његова. Који очишћује сва безакоња твоја, и исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и суд свима онеправдованима. Казао је путеве Своје Мојсију, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и много милостив. Неће се до краја гњевити, нити ће до века срдити се. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер по висини неба од земље, утврдио је Господ милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко исток од запада, удаљио је од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава, дани његови, као цвет пољски, тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његових да их извршују. Господ је на небу припремио престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове,

Псалма пз.

Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во дни воззвахъ, и въ ноцѣ предъ тобою: да видѣтъ предъ тѣмъ мѣтѣ моа, приклонѣнѣ оубо твоѣ къ молѣнію моему, ѿкъ исполнѣна словъ душа моа, и живѡтъ мой ѡдъ прилежнѣ. Приемленѣнъ быхъ изъ низходѣщихъ въ ровъ, быхъ ѿкъ человекъ безъ помочи, въ мѣртвѣхъ свобѡдѣ: ѿкъ ѡзвенѣннѣ спѣшнѣ во грѡбѣ, иже не поманѡдъ сѣи ктомѡ, и тѣи ѡ рѡкѣ твоѣ ѡрновѣннѣ быша. Положѣша мѣ въ ровѣ приисподнѣмъ, въ темныхъ и сѣннѣ смѣртнѣхъ. На мнѣ оутвердѣна ѡрость твоѣ, и въ волны твоѣ навѣлъ сѣи на мѣ. Оудѣлѣлъ сѣи знаемыхъ моихъ ѡ менѣ, положѣша мѣ мѣрзость сѣбѣ, преданъ быхъ, и не исхождѣхъ. Очи мои иже немогутѣ ѡ ницѣты, воззвахъ къ тебѣ гдѣ, весь день: воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ мои. Еда мѣртвѣми творѣши чюдеса; или врачеве воскресѣтъ и исповѣдаѣтѣ тебѣ; еда повѣстѣ кто во грѡбѣ милость твою, и истинѡ твою въ погнѣбѣ; еда познѣ на едѡтъ во тьмѣ чуда твоѣ, и правда твоѣ въ землѣ забвѣннѣхъ; и азъ къ тебѣ гдѣ, воззвахъ, и оутрѡ мѣтѣ моа предварѣтъ тѣмъ. Векѡ гдѣ, ѡрѣши душѡ мою; ѡбращѣши лицѣ твоѣ ѡ менѣ; Ницѣ сѣмъ азъ, и въ трѣдѣхъ ѡ юности моеѣ, вознесъ же сѣ, смирихѣ, и иже немогѡхъ. На мнѣ придоша гнѣбнѣ твоѣ, оутрашѣніа твоѣ возмѣтѣша мѣ. Обидѡша мѣ ѿкъ вода весь день ѡдержѣша мѣ въ рѡцѣ. Оудѣлѣлъ сѣи ѡ менѣ дрѡга и истиннаго, и знаемыхъ моихъ ѡ страстѣхъ.

Гдѣ бже спсѣніа моегѡ, во дни воззвахъ, и въ ноцѣ предъ тобою. да видѣтъ предъ тѣмъ мѣтѣ моа, приклонѣнѣ оубо твоѣ къ молѣнію моему.

Псаломъ рв.

Блгословѣ душѣ моѣ гдѣ и всѣхъ внѣтряннѣ моѣ. има сѡе сѣгѡ. Блгословѣ душѣ моѣ гдѣ, и не забывѣй всѣхъ воздѣннѣхъ сѣгѡ: Учищающаго всѣхъ беззакѡннѣ твоѣ, ищѣлающаго всѣхъ. Недѡги твоѣ: Иже вѣлающаго ѡ истинѣ живѡтъ твоѣхъ, вѣнчающаго тѣмъ мѣтѣ и щедрѡтами: Исполнающаго во блгнѣхъ желаніе твоѣ: ѡновѣтѣ ѿкъ Орла юность твоѣ. Творѣннѣ мѣтѣ гдѣ, и едѣбѡ всѣмъ ѡбѣднѣмъ. Сказѣ пѣтнѣ своѣ. мѡисѣевнѣ, сыновѡмъ израѣльскимъ хотѣніа своѣ. Щѣдрѣ и мѣтѣ гдѣ, долготерпѣливъ и многомѣтѣхъ. Не до концѣ прогнѣваѣтѣ, ниже въ вѣкѣхъ враждѣтъ. Не по беззакѡннѣмъ нашимъ сотворѣлъ сѣтъ намъ, ниже по грѣхѡмъ нашимъ воздѣлъ сѣтъ намъ. ѿкъ по высотѣ нѣнѣхъ ѡ землѣ, оутвердѣлъ сѣтъ гдѣ мѣтѣ своѣ на боѣхнѣхъ сѣгѡ. Еликъ ѡстоѣтъ востѡцы ѡ западѣ, оудѣлѣлъ сѣтъ ѡ насъ беззакѡннѣ наша. ѿкоже щѣдрѣтъ ѡтѣцъ сыны, оущѣдрѣ гдѣ боѣхнѣхъ сѣгѡ. ѿкъ тои познѣ созданіе наше, поманѡ, ѿкъ перѣтъ сѣмѣ. Человекъ, ѿкъ трава дни сѣгѡ, ѿкъ цвѣтъ сѣльный, такъ ѡцвѣтѣтъ: ѿкъ дрѡхъ проѣде въ нѣмъ, и не едѣтъ, и не познѣтъ ктомѡ мѣста своегѡ. Мѣтѣ же гдѣ ѡ вѣка и до вѣка на боѣхнѣхъ сѣгѡ, и правда сѣгѡ на сынѣхъ сынѡвъ, хранѣщихъ заѣтъ сѣгѡ, и помнѣщихъ заповѣднѣ сѣгѡ, творѣтнѣ ѡ. Гдѣ на нѣсѣ оуготова прѣтолѣ своѣ, и црѣтво сѣгѡ всѣмнѣ ѡбладѣтъ. Блгословѣте гдѣ всѣхъ аггѣлѣ сѣгѡ, силнѣхъ крѣпостнѣ, творѣщихъ слово сѣгѡ, оуслышатнѣ гласъ словѣсъ сѣгѡ.

служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.
На сваком месту владавине Његове, благослови душо моја Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздихох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје,

и погубићеш све који досађују души мојој,
јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, алилуја, алилуја. Слава Теби, Боже. (Трипут)

Велика јектенија

Бакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За мир свега света, за непоколебивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бл҃гословнѣте гд҃а вс. силы ѿгвѣ, слави ѿгвѣ, творѣщию волю ѿгвѣ. Бл҃гословнѣте гд҃а вс. дѣла ѿгвѣ. На всѣкомъ мѣстѣ вл҃чествіа ѿгвѣ, бл҃гословнѣ души моѣ гд҃а.
На всѣкомъ мѣстѣ вл҃чествіа ѿгвѣ, бл҃гословнѣ души моѣ гд҃а.

Ѹслово рѣв.

Гд҃и, оубѣиши мѣтвѣ моѣ, видиши моленіе моѣ во истинѣ твоѣи, оубѣиши мѣ во правдѣ твоѣи: и не видиши во сѣдѣхъ съ рабомъ твоимъ, ѣкѣ не оправдѣтѣ предѣ тобою всѣкъ живѣи. Ѣкѣ погна врагъ души моѣ, смириши ѿсѣтъ во зѣмлю живѣи моѣ: посадиши мѣ ѿсѣтъ во тѣмныхъ, ѣкѣ мѣртвѣи вѣка. и оубѣиши во мнѣ духъ моѣ, во мнѣ сластеи сердце моѣ. Помолиши дни дрѣвнѣи, подѣиши во всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, во творѣниихъ рѣкѣ твоѣи подѣиши. воздѣиши къ тебѣ рѣцѣ моѣ, душа моѣ ѣкѣ зѣмля безводнаа тебѣ. Скоро оубѣиши мѣ гд҃и, ичезѣ духъ моѣ: не ѡврати лица твоегѣ ѡ менѣ, и оуподобѣиши низходящѣмъ во ровѣ. слышиши сотвориши мнѣ задрѣ мѣтъ твоѣи, ѣкѣ на тѣ оуповѣиши. Скажи мнѣ гд҃и, путь, вѣнѣ поидѣ, ѣкѣ къ тебѣ взѣиши души моѣ. и змиши ма ѡ врагъ моихъ, гд҃и, къ тебѣ приѣгѣиши, научиши ма творѣти волю твоѣи, ѣкѣ ты ѿсѣи бѣи моѣ. Дѣиши твоѣи бл҃гѣи настаивѣиши мѣ на зѣмлю правѣ. и мене твоегѣ ради гд҃и, живѣиши мѣ, правдою твоѣю и зведѣиши ѡ печали души моѣ: и мѣтѣи твоѣи потребиши врагѣ моѣ и погубѣиши во стѣжающѣи души моѣи, ѣкѣ ѣзъ рабѣ твоѣи ѿсѣи. Оубѣиши мѣ гд҃и, во правдѣ твоѣи, и не видиши во сѣдѣхъ съ рабомъ твоимъ. Оубѣиши мѣ гд҃и, во правдѣ твоѣи, и не видиши во сѣдѣхъ съ рабомъ твоимъ. Дѣиши твоѣи бл҃гѣи настаивѣиши мѣ на зѣмлю правѣ.

Слава оубѣи, и сѣи, и стѣи дѣи, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣковѣ, ѡмнѣи.
Ѣллиѣи, Ѣллиѣи, Ѣллиѣи, слава тебѣ бѣе. **Трижды.**

Тѣже ѿктеніа глаголетѣ ѡ діаконѣ:

Діаконѣ: Миромъ гд҃ѣ помѣиши.

Ѣи: Гд҃и помѣиши.

Діаконѣ: ѡ свѣишиѣмъ мирѣ, и спасѣнии душъ нашихъ, гд҃ѣ помѣиши.

Ѣи: Гд҃и помѣиши.

Діаконѣ: ѡ мирѣ всегѣ мира, бл҃гостоѣнии сѣихъ бѣиихъ црквиѣи, и соединѣнии всѣхъ, гд҃ѣ помѣиши.

Ѣи: Гд҃и помѣиши.

Діаконѣ: ѡ стѣи хрѣиѣ сѣи, и съ вѣрою, бл҃гоговѣиѣиши и стѣиомъ бѣиимъ вхоѣищѣхъ вѣнѣ, гд҃ѣ помѣиши.

Ѣи: Гд҃и помѣиши.

Бакон: За свјатјејшег патријарха (**име**) и преосвештеног епископа нашега (**име**), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град, крај и оне који са вером бораве у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и тескобе, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

2. глас

Бакон: Бог је Господ, и јави се нама; благословен Који долази у Име Господње.

Стих 1: Исповедајте се Господу, јер је Благ, јер је до века милост Његова.

Стих 2: Обишавши, опколише ме, и Именом Господњим противих им се.

Стих 3: Нећу умрети, него ћу жив бити, и казивати дела Господња.

Стих 4: Камен који одбацише зидари, он поста глава од угла. То би од Господа, и дивно је у очима нашим.

Тропари, 2. глас

Благолики Јосиф скинувши с дрвета пречисто Тело Твоје, плаштаницом чистом и мирисима обави, у гробу новом сахранивши положи.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Дїакоуз: Ѡ стѣхъшемъ правнтельствующемъ сѣнодѣ, [и ѡ мнтрополїтѣ нашемъ, **имѣхъ**, егѡже ѡбласть,] честнѣмъ пребвтерствѣ, во хрѣтѣ дїакоствѣ, ѡ всемъ причтѣ и людемъ. гдѣ помолнмса.

Лїкз: Гдѣ помнлѣнї.

Дїакоуз: Ѡ градѣ семъ, [**лице въ монастырѣ:** Ѡ сѣхъ ѡбнтели сѣн,] всакомъ градѣ, странѣ, и вѣрою жнвущнхъ въ нїхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкз: Гдѣ помнлѣнї.

Дїакоуз: Ѡ елгорастворенїи воздѣхвемъ, ѡ нзѡбнлїи плодѡвъ земнїхъ, и врементѣхъ мнрнїхъ, гдѣ помолнмса.

Лїкз: Гдѣ помнлѣнї.

Дїакоуз: Ѡ плавающнхъ, пѣтешествующнхъ, недѣгующнхъ, страждущнхъ, плѣненнїхъ, и ѡ спасенїи нїхъ. гдѣ помолнмса.

Лїкз: Гдѣ помнлѣнї.

Дїакоуз: Ѡ нзбавнтели намъ ѡ всакиа скорби, гнѣва и нзжды, гдѣ помолнмса.

Лїкз: Гдѣ помнлѣнї.

Дїакоуз: Застѣпнї, спаснї, помнлѣнї, и сохраннї насъ ежѣ, твоєю благодатїю.

Лїкз: Гдѣ помнлѣнї.

Дїакоуз: Престѣю, пречтѣю, преблгословеннѣю, славеннѣю влїцѣ нашѣ ецѣ и пренодѣѣ мрїю со всѣми сѣми помандѣше, сѣми себѣ, и дрѣгздрѣга, и весь жнвотѣ нашъ хрѣтѣ егѣ предаднмъ.

Лїкз: Тебѣ гдѣ.

Возглашенїе:

Гдѣкѡ подобаетѣ тебѣ всакаа слава, честь и поклоненїе, ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дѣхѣ, нынѣ и прнсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лїкз: Амннѣ

Дїакоуз: Бгѣ гдѣ, и гавнса намъ, блгословенъ граднїи во нма гдѣне.

Стїхъ а: Исповѣданнїемъ гдѣенн. Гдѣкѡ блгъ, гдѣкѡ въ вѣкѣхъ млѣть егѡ.

Стїхъ б: Ѡбышѣдше ѡбыдѡша мѣ, и нменемъ гдннмъ протнвлѣхса нмъ.

Стїхъ г: Не оумрѣ, но жнвъ едѣ, и повѣмъ дѣла гдѣна.

Стїхъ д: Камень, егѡже небрегѡша знждѣщн, сѣн бысть во главѣ оугла: ѡ гдѣ бысть сѣн, и есѣть днвенъ во ѡчестѣхъ нашнхъ.

Тропарь, глѣзъ б:

Блгошебразннїи іѡснфъ, съ дрѣва снѣмъ пречтѡе тѣло твоѡ, плацаннїцею чнстою ѡбнвнъ, и вонѣми во грѡбѣ нѡвѣ покрывъ положн.

Слава:

Када си сишао к смрти, Животе бесмртни, тада си Ад умртвио блистањем Божанства; а када си умрле из преисподње васкрсао, све Силе Небеске клицаху: Животодавче Христe Боже наш, слава Теби.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Мироносицама женама крај гроба пришав анђеоло говораше: мириси мртвима приличе, а Христос се показа трулежи стран.

Плач Мајке Божије
Статија Прва
5. глас

Благословен си, Господе, научи ме наредбама Твојим.

1. Благо онима којима је пут чист, који ходе у закону Господњем.
Животе Христe, у гроб си положен био, и анђелске војске се ужасаваху, славећи Твоје снисхођење.
2. Благо онима који чувају откривења Његова, свим срцем траже Га.
Животе како умиреш? Како и у гробу боравиш, а рушиш царство смрти, и мртве из Ада васкрсаваш?
3. Који не чине безакоње, ходе путевима Његовим.
Величамо Те Исусе Царе, и поштујемо погреб и страдања твоја, којима си спасао нас од пропасти.
4. Ти си дао заповести своје, да се чувају добро.
Исусе Свецаре, Који си поставио мере земљи, у малом гробу данас боравиш, подижући мртве из гроба.
5. Кад би путеви моји били управљени да чувам наредбе Твоје!
Исусе Христe мој, Царе свега, шта си тражио дошавши онима који су у Аду? или да избавиш род човечији?
6. Онда се не бих постидео, пазећи на заповести Твоје.
Господар свега, види се мртав, и у нови гроб полаже се, Онај који је испразнио гробове мртвих.
7. Хвалио бих Те с правим срцем, учећи се праведним законима Твојим.
Животе Христe, у гроб си положен био, и смрћу својом смрт си уништио, и источио си живот свету.
8. Чуваћу наредбе Твоје, немој ме оставити сасвим.
Са злочинцима као злочинац, био си сматран, Христe, оправдавајући све нас, од злочина старог кушача.
9. Како ће младић очистити пут свој? Владајући се по Твојим речима.
Диван лепотом изнад свих људи, као безобличан јавља се мртав, Онај Који је украсио природу свега.

Ѣгда снзшѣлз єсн кз смѣрти, животѣ безсмѣртный, тогда ѡдз оумертвѣлз єсн блистѣніемз бжества. Ѣгда же и оумѣршыл ѡ пренсподннхъ воскреслз єсн, всѣ снлы нѣныа взывахѣ: живнодѣче хрѣтѣ бже нашз, слава тебѣ.

И нынѣ:

Мѣроносцамз женамз, при гробѣхъ представъ агглы вопїаше: мѣра мѣртвымз єсть прилична, хрѣтосз же истаѣнїа гвнса чждь.

И начинѣемз пѣти непорочны со сладкопѣніемз, такожде по стїхѣ, и похвалы возгласѣмъ пѣвѣцз, во гласѣ є:

Блгословѣнз єсн гдн, научи ма ѡправдѣнїемз твоимз.

[а] Блжени непорочни въ пѣть, ходѣщи въ законѣхъ гдн.

Жизнь во гробѣхъ положила єсн хрѣтѣ, и агглыскаа вѣннства оужасѣхъ, снзхождѣнїе славаще твоѣ.

[б] Блжени испытающїи свдѣнїа єгѡ, всѣмз сѣрдцемз взыцѣхъ єгѡ.

Животѣ, какъ оумираешн; какъ и во гробѣхъ ѡбнчѣешн; смѣрти же царство разрѣшаешн, и ѡ ѡдз мѣртвыа возставаешн;

[в] Не дѣлающїи во беззаконїа, въ пѣтѣхъ єгѡ ходиша.

Величѣемз тѣ иже црїю, и чтѣмз погребѣнїе и страдѣнїа твоѣ, иже спаслз єсн насъ ѡ истаѣнїа.

[г] Ты заповѣдалз єсн заповѣди твоѣ сохранити сѣлѡ.

Мѣры земли положи выи, въ маломз ѡбнчѣешн иже всецрїю гробѣхъ днесь, ѡ гробѡвз мѣртвыа возставааи.

[д] Давы исправннса пѣтїе мои, сохранити ѡправдѣнїа твоѣ.

Иже хрѣтѣ мой, црїю всѣхъ, что ища кз сѣщымз во ѡдѣхъ пришѣлз єсн; иже родз ѡрѣшннн челоувѣческїи;

[е] Тогда не постыжѣса, внегда призрѣти мнѣ на всѣ заповѣди твоѣ.

Вѣка всѣхъ зрнѣса мѣртвз, и во гробѣхъ нѡвѣмз полагаѣтса, истоцинвыи гробы мѣртвыхъ.

[ж] Исповѣса тебѣ въ правости сѣрца, внегда научннн ми са сѣдѣамз правды твоѣа.

Животѣ, во гробѣхъ положила єсн хрѣтѣ, и смѣртїю твоєю смѣрть погвѣлз єсн, и источнлз єсн мїровн жизнь.

[з] Ѡправдѣнїа твоѣ сохрани, не ѡстави мене до сѣлѡ.

Со сладѣнїа какъ сладѣнїа хрѣтѣ вмѣнннла єсн, ѡправдаа насъ всѣхъ, ѡ сладѣннства дрѣвнагѡ заппнѣтѣла.

[и] Въ часѡмз исправнннн пѣть свою; внегда сохраниннн словеса твоѣа.

Красннн добротѡю пѣче всѣхъ челоувѣкз, какъ беззрѣченз мѣртвз гвѣлѣтса, єстество оукраиннвыи всѣхъ.

10. Свим срцем својим тражим Тебе, не дај ми да зађем од заповести Твојих. Ад како ће поднети, долазак Твој, Спасе, а да сместа помрачен не буде разорен, ослепљен блистањем зоре светлости Твоје.
11. У срце своје затворио сам реч Твоју, да Ти не грешим. Исусе слатки мој, и спасоносна светлости, како си се сакрио у гробу мрачном? О неисказаног и неизрецивог трпљења!
12. Благословен си, Господе, научи ме наредбама својим. У недоумици је и природа умна, и множина бестелесна, Христе, због тајне неисказаног и неизрецивог Твога погребља.
13. Устима својим јављам све судове уста Твојих. О чуда необичних! О ствари нових! Давалац даха мог, носи се бездахан, сахрањиван рукама Јосифовим.
14. На путу откривења Твојих радујем се као за велико богатство. И у гроб си зашао, и од недара, Христе, Оца Твог, никада се ниси Ти одвојио; то је чудно и преславно уједно.
15. О заповестима Твојим размишљам, и пазим на путеве Твоје. Истинити Цар неба и земље, ако си и у маленом гробу затворен, сва твар Те је познала, Исусе.
16. Наредбама Твојим тешим се, не заборављам речи Твоје. Када си положен у Гроб, Саздатељу Христе, темељи се Ада поколебаше, и гробови се људи отворише.
17. Учини милост слуги своје, да бих живео и чувао реч Твоју. Онај који држи земљу десницом, умртвљен телом држи се под земљом, избављајући мртве од адскога ропства.
18. Отвори очи моје, да бих видео чудеса закона Твога. Из трулежи уста, живот мој, Спаситељу, кад си умро и мртвима дошао, и поломио доворотнике Ада.
19. Гост сам на земљи, немој сакрити од мене заповести твојих. К'о светлости свећњак, Тело Божије сада, скрива се под земљу као под спудом, и одгони таму која је у Аду.
20. Изнеможе душа моја желећи без престанка познати судове твоје. Сабира се мноштво умне војске, са Јосифом и Никодимом, да Тебе несместиво погребу у гробу малом.
21. Ти си страшан проклетим охолицама, које застрањују од заповести твојих. Умртвљен си вољно, и стављен под земљу, животочни Исусе мој, да би мене оживео умртвљена преступом горким.

[Г] Вскрѣмъ сѣрдцемъ моимъ въискѣхъ тебѣ, не ѡрѣни менѣ ѡ заповѣдей твоихъ.
 Азъ какъ стерпнѣтъ спсе пришествіе твоѣ, а не паче болѣзньдетъ ѡмрачѣемъ, блистѣніа свѣта твоегѡ зарѣю ѡслѣплѣнъ.

[А] Въ сѣрдцѣ моёмъ скрѣхъ словеса твоѣ, ѣкѡ да не согрѣшѣ тебѣ.
 Іисе сладкіи мой, и спсительный свѣте, во гробѣ какъ темномъ скрѣлся єси; ѿ неказаннагѡ и незреченнагѡ терпѣніа!

[В] Блгословенъ єси гди, нащн ма ѡправданіемъ твоимъ.
 Недомѣвлетъ и єстество ѡмное, и множество безплотное хрѣте, тѣнства неказаннагѡ, и незреченнагѡ твоегѡ погребеніа.

[Г] Оутнама моима возвѣстѣхъ всѣмъ едвѣи оутъ твоихъ.
 Ѿ чдѣез страннихъ! ѿ вецей ноныхъ! дѣханіа моего подателъ бездѣханенъ нѣнствѣ, погребѣемъ рѣкама іѡнфовама.

[Д] На пѣти свидѣніи твоихъ наслахѣся, ѣкѡ ѡ всѣкомъ богѣствѣ.
 И во гробѣ зашелъ єси, и нѣдръ хрѣте ѡтѣчекныхъ никакоже ѡдѣнѣлся єси сѣ странное и прелѣвное кѡпнѡ.

[Е] Въ заповѣдехъ твоихъ поглѣмлюся, и оураздѣю пѣти твоѣ.
 Истинный нѣсе и земли црѣю, аще и во гробѣ малѣйшемъ заключѣлся єси, познался єси всей тварн іисе.

[Є] Во ѡправданіихъ твоихъ подѣхѣся, не забѣдѣ словѣез твоихъ.
 Тебѣ положенъ во гробѣ создателю хрѣте, адекамъ подвнзѣшасѡ ѡснованіа, и грѣбн ѡверзѡшасѡ челоѣкѡвѣз.

[З] Воздѣждь рабѣ твоемѣ, живн ма, и сохрани словеса твоѣ.
 Зѣмлю содержаніа дланію, оумерщвлѣнъ плѣтню подъ землєю нынѣ содержнѣтѣся, мѣртвѣма и забавлѣа адова содержаніа.

[И] Ѿкрыи очн мои, и оураздѣю чдѣла ѡ закона твоегѡ.
 Изъ нѣтлѣніа возшелъ єси животѣ спсе мой, тебѣ оумершѣ, и къ мѣртвѣмъ пришедшѣ, и сломнѣшѣ адовы верѣнѣ.

[І] Пришлецъ азъ єсмь на земли, не скрѣи ѡ менѣ заповѣди твоѣ.
 Іакоже свѣта свѣтнѣльннѣз, нынѣ плѣть бжїа, подъ зѣмлю ѣкѡ подъ спѣдъ крѣетѣся, и ѡгонѣетъ ещѣю во адѣ тьмѣ.

[К] Возлюбн душа моя возжелѣти едвѣи твоѣ на всѣкое время.
 Оумныхъ стекѣетѣся вѣнствѣз множество со іѡнфомъ и нѣкоднмомъ, погребѣтн тѣ невѣстнѣмаго во гробѣ малѣ.

[Кл] Запрѣтилъ єси гѡрдѣмъ, прѣклатн оуклонѣющнмъ ѡ заповѣдей твоихъ.
 Оумерщвлѣнъ волю, и положенъ подъ землєю, жнзлотѣне іисе мой, ѡжнѣилъ єси оумерщвлѣна ма прѣстѣплѣннѣмъ горькимъ.

22. Одврати од мене руг и срамоту, јер чувам откривења твоја.
Сва твар измени се страдањем Твојим, Исусе, јер све састрадаваше Теби, знајући Те, Речи, као Сведржитеља свега.
24. Седе кнезови и договарају се на мене; а слуга твој размишља о наредбама твојим.
Ад свепрождрљиви у утробу своју, примивши Те Исусе, камен живота као мртва, поврати мртве које прогута од века.
25. Откривења су твоја утеха моја, саветници моји.
У гроб нови, положен си био, Христе, и природу си људску обновио, васкрснувши богодолично из мртвих.
26. Душа моја лежи у праху; оживи ме по речи твојој.
Сишао си на земљу, да спасеш Адама, но не нашавши га на земљи, Владико, чак до Ада сишао си тражећи га.
27. Казујем путеве своје, и чујеш ме; научи ме наредбама својим.
Затресе се страхом, сва земља, Речи, и Даница зраке своје сакри, када се у земљу сакри твоја највећа светлост.
28. Уразуми ме о путу заповести својих, и размишљаћу о чудесима твојим.
Као човек, дакле, умиреш својом вољом, Спасе, а као Бог мртве си подигао из гроба, и дубине греховне.
29. Сузе пролива душа моја од туге, окрепи ме по речи својој.
Кропећи Те, о Исусе, сузоточним ридањем, Пречиста матерински вапијаше: како ћу Те, Сине сахранити?
30. Пут лажни уклони од мене и закон свој даруј ми.
Као зрно пшенично, зашавши у недра земље, узвратио си пребогат клас, васкрсавши људе који су од Адама.
31. Пут истини изабрах, законе твоје тражим.
Под земљу се сакри, као сунце сада, и ноћу смртном покрио се јеси; но изграни најсветлији Спасе.
32. Прионух за откривења твоја, Господе; немој ме осрамотити.
К'о што месец, Спасе, сунчани круг скрива, и Тебе, гроб је сада сакрио, који си смрћу скончао телесно.
33. Путем заповести твојих трчим, јер си раширио срце моје.
Живот Христос окусивши смрт, ослободи људе од смрти, и сад свима дарује живот.
34. Покажи ми, Господе, пут наредаба својих, да га се држим до краја.
Умртвљеног некада Адама завишћу, сада узводиш к животу умртвљењем својим, показујући се, Спасе, нови Адам у телу.
35. Уразуми ме, и држаћу се закона твога, и чувати га свим срцем.
Гледајући Те, Спасе, опружена мртва нас ради, Умни чиновни се ужасаваху, покривајући се крилима.

[КВ] Ѡмнѣ ѿ мене понѣхъ и оумнчженіе, ѣкѡ свидѣній твоихъ разыскахъ.

Измениша всѧ твоѧ стѣхъ твоѣю, всѧ бо тебѣ, словѣ сострадахъ, содержителя тѧ вѣдуща всѣхъ.

[КГ] Нбо сѣдоша князи, и на мѧ клеветяхъ: рабъ же твоѧ глумляша бо ѡправданіихъ твоихъ.

Живота камень бо чрево пріемъ адъ всеадеца, и злева, ѿ вѣка ѣже поглотити мѣртвыа.

[КД] Нбо свидѣній твоѧ подіеніе моѣ сѣхъ, и совети моѧ ѡправданіа твоѧ.

Во грѣбѣ нѣхъ положиша сѣхъ хрѣте, и сѣстество челоѡческое ѡбновиа сѣхъ, воскресъ еголѣпнѡ и зъ мѣртвыхъ.

[КЕ] Прильпе земля душа моѧ, живи ма по словесѣ твоимъ.

На землю шель сѣхъ, да спасешъ адѧма, и на землю не ѡвертѣхъ сего вѣко, да же до ада снзшелъ сѣхъ ицаи.

[КЗ] Путь моѧ возвѣстихъ, и оумлиша мѧ сѣхъ, нахъ мѧ ѡправданіемъ твоимъ.

Сотрадеа стѣхомъ, словѣ, всѧ земля, и денница лчы скры, величайшемъ въ землю сокровенномъ твоимъ свѣтѣ.

[КЗ] Путь ѡправданій твоихъ вразуми ми, и погумляеа въ чюдехъ твоихъ.

ѣкѡ челоѡкѣхъ оубо оумираешъ болю спсе, ѣкѡ бѣхъ же смѣртныа возставаа сѣхъ ѿ грѣвѣхъ, и глбены грѣхѣвныа.

[КН] Возрема душа моѧ ѡ оуминіа, оутверди ма въ словесѣхъ твоихъ.

Слезоточнаа рыданіа, на тебѣ чистаа мѣрски, ѿ исе накрапляюща вопіаше: какѡ погрѣхъ тѧ спсе;

[КД] Путь неправды ѡстави ѿ мене, и закономъ твоимъ помилуй мѧ.

ѣкоже пшеничное зѣрно, зашелъ въ нѣдра земліа, многоперстный воздалъ сѣхъ клѣа, возставаа челоѡки, ѣже ѿ адѧма.

[Л] Путь истины и зволнхъ, и судьби твоѧ не забыхъ.

Подъ землею скрыаа сѣхъ ѣкѡ слнце нынѣ, и ноцию смѣртною покровѣнъ былъ сѣхъ: но возсия свѣтлѣише спсе.

[ЛА] Прилепиха свидѣніемъ твоимъ, гдѣ, не посрами мене.

ѣкоже солнечный крѣгъ лна спсе сокровѣетъ, и тебѣ нынѣ грѣбъ скры, скончавшагоа смѣртію плѣтски.

[ЛВ] Путь заповѣдей твоихъ текѡхъ, сѣгдѧ разширилъ сѣхъ сердце моѣ.

Животъ смѣрти вкдѣвнѣ хрѣтѣхъ, ѿ смѣрти смѣртныа свободи, и всѣмъ нынѣ дарѣетъ живѣтѣ.

[ЛГ] Законоположи миѣ гдѣ путь ѡправданій твоихъ, и взыщи и вѣнъ.

Оумерцвлѣна дрѣвле адѧма забнѣтнѡ, возводнши къ животѣ оумерцвлѣніемъ твоимъ, нѣвнѣ, спсе, во плѣти явлѣна адѧмъ.

[ЛД] Вразуми ма, и испытаю законъ твоѧ, и сохрани и всѣмъ сердцемъ моимъ.

Оумни тѧ чини, простѣрта мѣртва зраце наеа радн, оужаахъ, покрываемн крнлы спсе.

36. Постави ме на стазу заповести својих, јер ми је она омиљела.
Скинувши Те, Речи, с дрвета мртва, у гроб Те сада Јосиф положи, но васкрсни спасавајући све као Бог.
37. Превиј срце моје к откровењима својим, а не к лакомству.
Био си, Спасе, радост Анђела, сада си им постао и узрок жалости, гледајући Те телом без даха мртва.
38. Одврати очи моје да не гледају ништавила, путем својим оживи ме.
Узнесен бивши на дрво, и живе људе саузносиш, а будући под земљом, васкрсаваш оне који под њом леже.
39. Испуни слуги својему реч своју да те се боји.
Као лав, Спасе, уснувши телом, као неки лавић мртав устајеш, одбацивши старост телесну.
40. Уклони руг мој, којег се плашим; јер су судови твоји благи.
Био си прободен у ребра, Ти који си узео ребро Адамово, и од њега саздао Еву, и источио си изворе очиститељне.
41. Миле су ми заповести твоје, правдом својом оживи ме.
У тајности некад жртвоваху јагње, а Ти јавно жртвован бивши Незлобиви, сву твар си очистио, Спасе.
42. Нека дође на мене милост твоја, Господе, помоћ твоја по речи твојој.
Ко ће исказати страшни начин, ваистину нови! јер Онај који влада тварју, данас страдање прима и умире за нас.
43. И ја ћу одговорити ономе који ме ружи; јер се уздам у реч твоју.
Ризничар живота, како се гледа мртав? говораху ужаснути Анђели; и како се у гроб закључава Бог?
44. Немој узети нигда од уста мојих речи истине, јер чекам судове твоје.
Из ребра Твога, Спасе, копљем прободеног, точиш живот животом из живота, који ме је спасао и оживљаваш ме њим.
45. И чуваћу закон твој свагда, до века и без престанка.
Распрострт на дрвету, сабрао си људе, а прободен у ребра животносна, свима си источио опроштај, Исусе.
46. Ходићу слободно, јер тражим заповести твоје.
Благолики Јосиф, Спасе, са страхом те опрема, и сахрањује долично као мртва, и ужасава се изгледа твога страшног.
47. Говорићу о откровењима твојим пред царевима, и нећу се стидети.
Под земљу сишавши вољно као смртан, узводиш од земље ка небу, отуда отпале, Исусе.

[лѣ] Настави мѧ на стезю заповѣдей твоихъ, ѿкъ тѣю восхотѣхъ.

Снемъ тѧ слово ѿ древа мѣртва, во гробѣ іовѣхъ нынѣ положи: но востани спсѧи всѧ ѿкъ бгъ.

[лѣс] Приклони сердце мое во свидѣніѧ твоѧ, ѧ не въ лихонство.

Аггльскаѧ спсе радость бывъ, нынѣ и печали сѧмъ былъ ѣси внобевъ, видимъ плотию бездыханенъ мѣртвъ.

[лѣз] Ѿврати очи мои, ѣже не видѣти светъ, въ пѣти твоѣмъ живи ма.

Вознесла ѣси на дрѣвѣ, и живущыѧ человекѧ совозноши: подъ землєю же бывъ, лежащыѧ подъ нею воскрешалеш.

[лѣн] Повѣсти рабѣ твоѣмѣ слово твоѣ въ страхъ твоѧ.

Икоже лѣвъ спсе оубѣвъ плотию, ѿкъ нѣкѣи скүменъ мѣртвъ востаеш, ѿложивъ стѣротъ плотию.

[лѣд] Ѿмни поношеніе мое, ѣже нещевѧхъ, ѿкъ едѣбы твоѧ бл҃ги.

Въ ребра проведѣнъ былъ ѣси, ребро вземый адамле, ѿ негѣже ѣвѣ создѧлъ ѣси, и источилъ ѣси токѧ чистѣтельныѧ.

[лѣм] Сѣ возжелѧхъ заповѣди твоѧ, въ правдѣ твоѣи живи ма.

Тѧишо оубѣ древле жрѣтца агнецъ: ты же ѿвѣ жренъ бывъ неслобнве, всю тѣаръ ѡчистилъ ѣси спсе.

[лѣма] И да прїидетъ на мѧ мѣтъ твоѧ гдѧ, спсѣніе твоѣ по словесѧ твоѣмѣ.

Кто изречѣтъ ѿвразъ страшный воистиннѣ нобви; владычествѣи бо тѣарю, днѣсь стѣтъ прїемлетъ, и оумираетъ насъ радѧ.

[лѣв] И ѿвѣщѧю поношѧющымъ мѧ слово, ѿкъ оуповѧхъ на словеса твоѧ.

Живота сокровнице, какъ зрѣтца мѣртвыи; оужасѧющеса аггльнъ зывѧхъ: какъ же во гробѣ заклѧютца бгъ;

[лѣг] И не ѿмни ѿ оубѣтѣ мои хъ словеса истинна до сѣла, ѿкъ на едѣбы твоѧ оуповѧхъ.

Копіемъ проведѧннѧгѣ спсе и зъ ребра твоегѣ, живѣтъ живѣтомъ и зъ живѣта спсѧшѧгѣ ма икапаеш, и живиши ма съ нимъ.

[лѣд] И сохрани законъ твоѧ вынѣ въ вѣкѣ, и въ вѣкѣ вѣка.

Распростѣртъ на дрѣвѣ, собралъ ѣси человекѧ: въ ребра же проведѣнъ, живѣточное вѣѣмъ ѡстѣвлѣніе источѧеш исе.

[лѣе] И хожда хъ въ шротѣ, ѿкъ заповѣди твоѧ зыкѧхъ.

Блговерѧзныи спсе ѡвразѣтъ стѣраши, и погребѣтъ тѧ ѿкъ мѣртва блговерѧзны, и оужасѣтца твоегѣ ѡвразѣ стѣрашиѧгѣ.

[лѣс] И глаголахъ ѡ свидѣнїихъ твоихъ предъ царѧ, и не стыдѧхѣ.

Подъ землєю хотѣнїемъ ннзшѣдъ ѿкъ мѣртвъ, возвѣдши ѿ землѧ къ нѣнымъ, ѡтѣдъ пѧдшыѧ исе.

48. Тешићу се заповестима твојим, које љубим.
Иако мртав по спољашњем изгледу, али жив као Бог, о Исусе, Ти узводиш отпале из земље ка небу.
49. Руке своје пружам к заповестима твојим, које љубим.
Иако си био виђен мртав, но живећи као Бог, умртвљене људе оживео си, умртвивши мога умртвитеља.
50. Руке своје пружам к заповестима твојим, које љубим, и размишљам о наредбама твојим.
О радости оне! О сладости многе! којима си, Исусе, испунио оне у Аду, засијавши светлост у дубинама мрачним.
51. Сети се речи своје к слуги својему, на коју си ми заповедио да се ослањам.
Клањам се страдању, певам твој погреб, величам моћ твоју, Човекољупче, којима се ослободих од страсти убитачних.
52. У невољи мојој теши ме што ме реч твоја оживљава.
Мач на Тебе обнажи се, Христе, и мач моћнога се отупљује, а мач Едемски бива побеђен.
53. Охоли ми се ругају веома; али ја не одступам од закона твојега.
Овца Јагње гледајући мртво, пробадана оштрицом ридаше, покренувши и стадо да вапије.
54. Памтим судове твоје од искона, Господе, и тешим се.
Иако се у гроб сахрањујеш, иако у Ад силазиш, ипак си, Спасе, гробове испразнио, и Ад си обнажио, Христе.
55. Гнев ме обузима на безбожнике, који остављају закон твој.
Својом вољом, Спасе, сишавши под земљу, оживио си умрле људе, и узвео их у славу Очеву.
56. Наредбе су твоје песма моја у путничком стану мојем.
Један од Тројице, нас ради у телу претрпе срамну смрт, сунце се ужасава а дрхти земља.
57. Ноћу помињем име твоје, Господе, и чувам закон твој.
Као из горког извора, потомци Јудина племена, у ров положише, хранитеља манодавца Исуса.
58. То је моје, да чувам заповести твоје.
Судија на суду стаде, пред неправедним судијом, и осуђен би на смрт неправедну, на дрвету крсном.
59. Део мој ти си, Господе; наумио сам чувати речи твоје.
Горди Израилу, убиствени народе, шта ти би да Вараву ослободиш, а Спаса крсту да предаш?

[мз] И побѣдиша въ заповѣдехъ твоихъ, ѿже возлюбихъ съелѡ.

Ище и мѣртвѣхъ видѣхъ быхъ єси, но живыи ѿкъ бгъ, возбоднши ѿ земли къ нѣнымъ, ѡтѣхъ падшымъ ише.

[мн] И воздвигохъ рѣцѣ мои къ заповѣдемъ твоимъ, ѿже возлюбихъ.

Ище и мѣртвѣхъ видѣхъ быхъ єси, но живъ ѿкъ бгъ, оумерцвлѣныа челоуѣки ѡживѣхъ єси, моего оумертвѣхъ оумертвѣтелѡ.

[мн] И глѡмлахъ во ѡправданїихъ твоихъ.

Ѣ радости ѡныа! Ѣ многѣа радости! иже во ѡдѣ напѡлнихъ єси, во днахъ мръныхъ свѣтъхъ возсияхъ.

[мд] Помани словеса твоѡ рабѡ твоемѡ, иже оупованїе дахъ ми єси.

Покланяюса стрѣти, воспѣваю погребѣнїе, величаю твою держава члѣволюбче, и мнже свободихъ страстѣи тлетворныхъ.

[н] То ма оутѣши во смиренїи моемъ, ѿкъ слово твоѡ живї ма.

На тѡ мѣчь ѡбнажиша хрѣте, и мѣчь крѣпкагѡ оубѡ притѣплаетса, и мѣчь же ѡбращаетса єдемскїи.

[на] Горди законопретѣповѡхъ до съела, ѿ закона же твоегѡ не оуклонихъ.

Игница игница зраци въ заколенїи, ѡстрѣмъ провѡдѣма рыдѡше, сподвигши и стадо вопїти.

[нв] Поманихъ судьбы твоѡ ѿ вѣка гди, и оутѣшихъ.

Ище и во грѡбѣ погребѣешиса, ище и во ѡдѣ идеши: но и грѡбы истоцихъ єси, и ѡдѣ ѡбнажихъ єси хрѣте.

[нг] Печаль прїятъ ма ѿ грѣшникъ, ѡставляющихъ законъ твоѡ.

Волею сннзшелъ єси спсе, подъ землю, оумерцвлѣныа челоуѣки ѡживѣхъ єси, и возвелъ єси во славу ѡчей.

[нд] Пѣта бѡхъ мнѣ ѡправданїѡ твоѡ на мѣстѣ прїшельствїѡ моего.

Трѣцы єдинъ во плѡти, насъ ради поносѡю претерпѣ смѣртъ, оужасаетса же солнце, и трепѣщеть земля.

[нѣ] Поманихъ въ ноци и ма твоѡ гди, и сохранихъ законъ твоѡ.

ѿкъ ѿ источника горькагѡ, идова колѣна истадѡ въ рѡвѣ положиша, питателѡ маннодѡвца иша.

[нѣ] Сѣи бысть мнѣ, ѿкъ ѡправданїи твоихъ взыкахъ.

Судѡ ѿкъ судимъ предъ пїлатомъ судїею, и предѣта, и смѣртїю неправедною ѡсѡужденъ бысть, древомъ крѣстнымъ.

[нз] Часть моѡ єси, гди: рѣхъ сохранити законъ твоѡ.

Гордыи илю, оубїиственнии людїе, что пострадавше, варѡвѣхъ свободнсте, и спса предѡстѣ крѣтѣ;

60. Молим ти се из свега срца, смилуј се на мене по речи твојој.
Ти који си руком твојом саздао Адама од земље, и њега ради постао човек природом, и разапет био по вољи својој.
61. Разматрам путеве своје, и обраћам ноге своје к откривењима твојим.
Послушавши, Речи, Оца Твога, сишао си чак до Ада страшнога, и васкрсао си род људски.
62. Хитам, и не устежем се чувати заповести твоје.
Авај мени, Светлости света! Авај мени, Светлости моја! Исусе мој свежељени, вапијаше Дјева ридајући горко.
63. Мреже безбожничке опколише ме, али закона твојега не заборављам.
Завидљиви, злочиначки и убиствени народе, барем да се застидисте плаштанице и самога убруса, Васкрслога Христа.
64. У поноћи устајем да те славим за праведне судове твоје.
Ходи убицо, нечисти учениче, и покажи ми начин твоје злоће, којим си постао издајник Христа.
65. У заједници сам са свима који се тебе боје и који чувају заповести твоје.
Као неки човекољубац, претвараш се безумни и слепи, свепагубни и немилосрдни, продавши Миро за новац.
66. Доброте је твоје, Господе, пуна сва земља; наредбама својим научи ме.
Какву си цену имао, за небеско Миро? За Многоценога шта си као достојно примио? Безумље си нашао, најпроклетиви Сатано.
67. Учинио си добро слуги својему, Господе, по речи својој.
Ако си сиромасољубац, и жалиш за миром изливеним за очишћење душе, како за злато продајеш Светлозарнога?
68. Доброј мисли и знању научи ме, јер заповестима твојим верујем.
О Божија Речи! О радости моја! Како да поднесем твој тридневни погреб? Сада ми се кида утроба материнска.
69. Пре страдања свога лутах, а сад чувам реч твоју.
Ко ће ми дати воду, и изворе суза? Богоневестна Дјева вапијаше, да оплачем слаткога ми Исуса.
70. Ти си добар, и добро чиниш; научи ме наредбама својим.
Авај мени, горе и увале, и множино људи, плачите и сви ридајте са мном, Матером Бога нашега.
71. Охоли плету на мене лаж, али се ја свим срцем држим заповести твојих.
Када ћу видети, Спасе, Тебе безвремену светлост, радост и сладост срца мојега? Дјева горко вапијаше.

[нн] Помолѣхса лицѣ твоемѣ всѣмъ сердцемъ моимъ: помилуй мѧ по словесѣмъ твоимъ. Радкою твоею создавый адамѧ и земли, тогда ради естествомъ быль еси человекъ, и распали еси волю твою.

[нд] Помыслихъ пути твоѧ и возвратихъ нозѣ мои во свидѣнїѧ твоѧ. Послѣшавъ слово, оца твоего, даже до ада лютаго сошелъ еси, и воскресилъ еси родъ человеческїй.

[нз] Оуготовахса и не смѣтихса сохранити заповѣди твоѧ. Оубы мнѣ свѣте мїра! оубы мнѣ свѣте мой, иже мой возжеланный! вопїаше дѣла, рыдающе горьку зываше.

[за] Оужа грѣшникъ обзашася мнѣ, и закона твоего не забыхъ. Завистливїи, оубїиственнїи и горди людїе, поне плащаницы и едара самаго да стыдѧтся, воскреси хрѣстѣ.

[зв] Полночи востахъ исповѣдаться тебѣ о едбахъ правды твоѧ. Прииди оубо скверный оубїице оучениче, и нравъ слобы твоѧ покажи ми, иже былъ еси предаватель хрѣстовъ.

[зг] Причастникъ азъ есмь всѣмъ боащымся тебѣ и хранящимъ заповѣди твоѧ. Иако человеколоубивъ никто притворашася бже, и слѣпе всегубительнѣйшїи, невѣрный, мѣро продавый на цѣнѣ.

[зд] Млти твоѧ, гдн, исполь земли: оправданїемъ твоимъ научи ма. Неаго мѣра кю и мѣлъ еси цѣнѣ многоцѣннаго; кое прїѧлъ еси противодостойное; неистовство оберѣлъ еси проклѣтѣншїи сатанѣ.

[зе] Блгость сотворилъ еси изъ рабомъ твоимъ гдн, по словесѣмъ твоимъ. Ище ницелюбецъ еси, и о мѣрѣ печалѣши истоцѧемомъ во ищнїе души, какъ на златѣ продаши свѣтозарна;

[зс] Блгости и наказанїю и радѣмъ научи ма, иако заповѣдемъ твоимъ вѣровахъ. О бжїи слово! о радости моѧ! какъ претерплю тридневное твоѣ погребѣнїе; нынѣ терзѧюса оутробою мѣрики.

[зз] Прѣжде даже не смрїти ми са, азъ прегрѣшихъ, егѡ ради слово твоѣ сохранихъ. Кто дастъ ми водѣ и слезъ источники, бгоневѣстнаѧ дѣла зываше, да восплачу сладкаго ми иже;

[зн] Блгъ еси ты гдн, и блгостїю твоею научи ма оправданїемъ твоимъ. О горы и холми, и человекѡвъ множества! восплачтеса, и всѧ рыдайте со мною бга вѣшего мѣрию!

[зд] Оумножиса на мѧ неправда гордыхъ, азъ же всѣмъ сердцемъ моимъ испытаю заповѣди твоѧ. Когда вѣждѣ чѧ спсе, безлѣтнаго свѣта, радость и сладость сердца моего; дѣла горьку вопїаше.

72. Задригло је срце њихово као сало, а ја се тешим законом твојим.
Иако си Ти, Спаситељу, као камен одрезан, примио сечење, ипак си реку живу источио, као извор живота.

73. Добро ми је што страдам, да се научим наредбама твојим.
Ми који се напајамо двоструком реком, излиеном из ребра твога, као из једног извора, бесмртни налазимо живот.

74. Милији ми је закон уста твојих него тисуће злата и сребра.
Вољом показао си се, Речи, у гробу мртав, но живиш, и људе као што си предрекао, подижеш Спасе мој, васкрсењем својим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Певамо Те, Речи, Тебе Бога свих, са Оцем и Светим Твојим Духом, и славимо твој божански погреб.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Блаженом Те називамо, Богородице чиста, и поштујемо верно тридневну погребене, Сина Твога и Бога нашег.

Понављамо први тропар:

Животе Христe, у гроб си положен био, и анђелске војске се ужасаваху, славећи Твоје снисхођење.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ:: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ:: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер се благослови Име твоје, и прослави се Царство Твоје, Оца, и Сина, и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ:: Амин.

[О] Оубыриша ѿкъ млекѣ сердце ѿхъ, азъ же законѣ твоемѣ подчиха.

ѿще и ѿкъ камень спсе, краесѣкомый, ты прїалъ єси сѣченїе, но источилъ єси живѣю стрдю, ѿкъ источникъ сѣи жнзны.

[Оа] Блго мнѣ, ѿкъ смрихъ мѣ єси, ѿкъ да надѣла ѡправданїемъ твоимъ.

ѿкъ ѡ источника єдинагъ сдѣвою рѣкою рѣбромъ твоимъ изнвѣяющимъ наплающимъ, безмертвю прѡверѣтаемъ жнзнь.

[Об] Блгъ мнѣ законъ оустъ твоихъ, паче тысащъ злата и сребра.

Волео гвнла єси слово во гробѣ мертвъ, но жнвѣши, и человеки, ѿкоже предрѣклъ єси, во крнїемъ твоимъ спсе мѡи, возвнзѣши.

Слѣва:

Воспѣваемъ слово, тебе всѣхъ бга, со оцѣмъ и сѣимъ твоимъ дхѡмъ, и славамъ вѣжественное твоѣ погребенїе.

И нынѣ, бгородиченъ:

Блжнмъ тѣ бцѣ чтаа, и почитаемъ трндѣвное погребенїе сѣа твоегѡ и бга нашегѡ вѣрнѡ.

И пакн первый припѣвъ ѡба лѣка вкѡпѣ.

Жнзнь во гробѣ положила єси хртѣ, и аггльскаа вѡннства ѡжасѡхѣа, сннзхожденїе славаце твоѣ.

Тѣже, єктенїа малѡ.

Дїаконъ: Пакн и пакн мнромъ гдѣ помолнмѡ.

Лѣкъ: Гдн помнлѣнї.

Дїаконъ: Застѡпн, спасн, помнлѣнї, и сохрани насъ бже, твоѣю благодѣтїю.

Лѣкъ: Гдн помнлѣнї.

Дїаконъ: Престѡю, пречтѡю, преблгословеннѡю, славенѡю влчцѣ нашѣ бцѣ и принодѣ мрїю со всѣми сѣими помандвше, сѣми себѣ, и дрѡгздрѡга, и весь живѡтъ нашъ хртѣ бгѣ предаднмъ.

Лѣкъ: Тебѣ гдн.

Возглашенїе:

ѿкъ блгословнла твоѣ нма, и прославнла твоѣ црѣтво, оцѣ, и сѣа, и сѣагѡ дха, нынѣ и приенѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лѣкъ: ѿмннѣ

Статија Друга

5. глас

Тропар:

Достојно је величати Тебе Животодавца, Који си на Крсту руке раширио, и сатро моћ непријатеља.

1. Руке твоје створиле су ме и начиниле ме; уразуми ме, и научићу се заповестима твојим.

Достојно је величати Тебе Саздатеља свега, јер твојим страдањем имамо бестрашће, избавивши се од трулежности.

3. Који се тебе боје, видеће ме, и радоваће се што се уздам у твоју реч.

Ужасну се земља, и сунце се сакри, Спасе, када си Ти незалазна светлост, Христе, зашао у гроб телесно.

Знам да су судови твоји, Господе, праведни, и по правди ме караш.

4. Уснуо си, Христе, природно-животним сном у гробу, и из тешког сна греховног, подигао си род људски, као Бог.

Нека буде доброта твоја утеха моја, као што си рекао слуги својему.

5. Једина од жена, без болова родих Те, Чедо, а сада као Родитељка неподношљиве болове трпим због страдања твога, говораше Чиста.

Нека дође к мени милосрђе твоје, и оживим; јер је закон твој утеха моја.

6. Ужасаваху се, Спасе, Серафими, гледајући те горе неразлучна са Оцем, а доле мртва опружена по земљи.

Нек се постиде охоли; јер ме без кривице оборише. Ја размишљам о заповестима твојим.

7. Раздире се храмовна завеса због твога распећа, сакривају светлост небеска светила, Речи, када се Ти, Сунце, сакри под земљу.

Нек се обрате к мени који се тебе боје, и који знаду откривења твоја.

8. Ти који си у почетку једним мигом утврдио куглу земље, бездахан као човек зашао си под земљу, ужасни се небо од овог призора.

Срце моје нека буде савршено у наредбама твојим да се не постидим.

9. Зашао си под земљу, Ти који си руком својом саздао човека, да поворке људи од пада подигнеш, свесилном својом десницом.

10. Чезне душа моја за спасењем твојим, реч твоју чекам.

Ходите да свештени плач отпевамо Христу умрлом, као некад жене Мироносице, да са њима и ми чујемо: Радуй се.

11. Чезну очи моје за речју твојом; говорим: кад ћеш ме утешити?

Заиста си Ти, Речи, Миро непотрошиво, зато Ти и миро приношаху, као мртвацу живом, жене Мироносице.

И покадиѣзъ, начиняетъ вторую статію.

Статія вторая

Начиняетъ лѣвѣи лики блгочиннѣ тропарь:

Достоѣно ѣсть величати тѣа жнзнодѣвца, на крѣтѣ рѣцѣ простѣршаго, и сокрѣшшаго державѣ вражїю.

[Ѡв] Рѣцѣ твоѣи сотвори стѣ мѣа, и созда стѣ мѣа: вразуми мѣа, и на дѣла заповѣдемъ твоимъ.

Достоѣно ѣсть величати тѣа всѣхъ зндѣтелѣа: твоимѣи бо страдаѣннѣи мамѣи безстрастїе, и збѣавльшесѣа тлѣнїа.

[Ѡд] Боѣщїисѣа тебѣ оузрачѣ мѣа и возвеселѣтсѣа, ѣакѣ на словеса твоѣа оуповѣхъ.

Оужасесѣа землѣа, и солнце спсе скрїсѣа, тебѣ не вечернемѣ свѣтѣ хрѣтѣ, зашедшѣ во грѣбѣ плѣтскѣи.

[Ѡе] Разумѣхъ гдѣи, ѣакѣ правда сдѣбѣи твоѣи, и воистиннѣи смирихъ мѣа ѣси.

Оусподилѣа ѣси хрѣтѣ, ѣстествожнвѣотнымъ инѣмъ во грѣбѣ, и ѣ тѣажкагѣи снѣ грѣхѣобнагѣи воздѣнглѣа ѣси рѣдѣа челоѣческїи.

[Ѡс] Бѣди же мѣтѣ твоѣи, да оутѣшичѣ мѣа, по словесѣи твоѣи рѣбѣ твоѣи.

Бѣдина жѣнѣа, кромѣ болѣзней рѣдѣхъ тѣа чѣдо, болѣзней же нынѣ терплѣи стѣрѣтїю твоѣю нестерпїимѣа, глаголаше ѣтаѣа.

[Ѡз] Да прїидѣтѣ мнѣ щедрѣтѣ твоѣи, и жнѣзъ бѣдѣ, ѣакѣ законѣ твоѣи подѣнїе моѣ ѣсть.

Горѣ тѣа спсе, нераздѣчнѣи со оцѣмъ сѣща, долѣ же мѣртѣа простѣрѣта на землѣи, оужасѣютсѣа зрѣще сѣрафїимѣи.

[Ѡи] Да постыдѣтсѣа гѣрдѣи, ѣакѣ неправѣднѣи беззакѣннѣовашѣа на мѣа, ѣзѣ же погламлисѣа въ заповѣдѣхъ твоихъ.

Раздѣрѣетсѣа црѣкѣбнаѣа завѣсѣа твоимъ распѣтїемъ, покрывѣютѣа свѣтїла слѣбе свѣтѣа, тебѣ скрївшѣа снѣцѣа подѣ землѣю.

[Ѡд] Да ѣбратѣтѣ мѣа боѣщїисѣа тебѣ, и вѣдѣщїи вндѣнїа твоѣи.

Землѣи и значѣла ѣднѣмъ мѣнїемъ водрѣзѣнѣи крѣгѣа, бездыханѣнѣи ѣакѣ челоѣчкѣа зѣнде подѣ землѣю: оужаснїсѣа вндѣнїемъ нѣбо.

[п] Бѣди сѣрдѣце моѣ непорѣчно во ѣправдѣнїихъ твоихъ, ѣакѣ да не постыжѣсѣа.

Зашѣлѣа ѣси подѣ землѣю, рѣкѣю твоѣю создѣвѣи челоѣчка, да воздѣнѣгнѣши ѣ падѣнїа собѣрѣи челоѣческїа всѣнїльнѣю держѣавѣю.

[па] Исчѣзѣетѣа во спсѣнїе твоѣе дѣшѣа моѣа, на словеса твоѣи оуповѣхъ.

Плѣчѣ свѣщїеннѣи прїидѣтѣ воспоимъ хрѣтѣ оумѣршемѣ, ѣакѣ дрѣвле жѣнѣи мѣронѣицы, да и радѣсѣа оуслѣшнѣмъ сѣа нїимѣи.

[пв] Исчѣзѣоша ѣчи моѣи въ слѣво твоѣе, глаголюще: когдѣа оутѣшиши мѣа;

Мѣро воистиннѣи ѣси ты слѣбе неистѣотнїмоѣе: тѣѣмъ же тѣи и мѣра прїношѣхъ, ѣакѣ мѣртѣа жнвѣомѣ, жѣнѣи мѣронѣицы.

12. Постадох као мијех у диму, али твојих наредаба не заборавих.
Погребен разараш царства адова, Христe, а смрт смрћу усмрћујеш, и од трулежи ослобађаш земнорођене.
13. Колико ће бити дана слуге твојега? Кад ћеш судити онима који ме гоне?
Премудрост Божија која излива струје живота, залазећи у гроб оживљава, оне који су у незалазним местима Ада.
14. Охоли ископаше ми јаму насупрот закону твојему.
Да обновим разрушену људску природу хтедох, рањен сам смрћу телесно, Мати моја не кидај се ридањем.
15. Све су заповести твоје истина; без кривице ме гоне, помози ми.
Зашао си под земљу Светлоношче правде, и мртве си као из сна подигао, одагнавши сваку таму која је у Аду.
16. Умало ме не убише на земљи, али ја не остављам заповести твојих.
Семе двоструко природо-животно, данас се са сузама сеје у недра земље, но изникавши, свет ће обрадовати.
17. По милости својој оживи ме, и чуваћу откривења уста твојих.
Уплаши се Адам када Бог хођаше по Рају, а радује се када је у Ад сишао, он који је некад пао, а сада подигнут.
18. До века је, Господе, реч твоја утврђена на небесима.
Жртве сузне приноси Ти Мати Твоја, Христe, телом положеном у гробу, но васкрсни као што си предсказао, вапијући.
19. Од колена до колена истина твоја; ти си поставио земљу, и стоји.
У гробу новом сакривајући Те Јосиф побожно, песме погребне богодоличне пева Ти, помешане са ридањем, Спасе.
20. По твојој наредби све стоји сад; јер све служи теби.
На Крсту Тебе клинцима прикована, гледајући Мати Твоја, Речи, клинцима горке жалости и стрелама, пробада душу.
21. Да није закон твој био утеха моја, погинуо бих у невољи својој.
Тебе сладост свега гледајући Мати, где Те поје горким пићем, сузама лице умива горко.
22. Заповести твојих нећу заборавити до века, јер ме њима оживљаваш.
Рањавам се љуто и утроба ми се кида, Речи, гледајући твоје неправедно заклање, говораше Пречиста с плачем.
23. Ја сам твој, помози ми, јер тражим заповести твоје.
Како да затворим око слатко и уста твоја, Речи? Како да Те мртводолично погребем?
Ужасавајући се вапијаше Јосиф.

[пг] Зане быхъ ѿкъ мѣхъ на слани, ѡправданіи твоихъ не забыхъ.

Идѡва оубо погребенъ царствіа хрѣте сокрѡшаша, смѣртію же смѣртъ оумерщвлѡши, и тлѣніа евождаши земнорѡдныа.

[па] Колікѡ есть днѣй раба твоего; когда сотвориши мнѣ ѡ гонѡщихъ мѡ едѡ;

Токи жизни проливающа бжѣа премѡдрость, во гробѡхъ заходащи, животворитъ ещѡиа въ незаходимыхъ ѡдовыхъ мѣстѣхъ.

[пѡ] Повѣдаша мнѣ законопрестѡпницы глѡмленіа, но не ѿкъ законъ твоѣхъ гдѣ.

Да человѣческое ѡбновлю сокрѡшенное естество, оубо звлѡенъ есмь смѣртію хотѡ плѡтїю: мѣти моѡ, не терзѡиа рыданьми.

[пѡ] Всѡ заповѣди твоѡ истина, неправедно погнаша мѡ, помози ми.

Зашѡлъ еси подъ землю свѣтлоносѡцъ правды, и мѣртвыа ѿкоже ѡ сна воздвѣглъ еси, ѡгнавъ всѡкъю тьмѡ ещѡю во ѡдѣ.

[пз] Вмѡлѣ не скончаша мене на земли: ѡзъ же не ѡстаивихъ заповѣдей твоихъ.

Зѣрно двоерѡсленное естествоножизненное, въ бокѡ земли естетъ со слезѡми днѣсѡ: но прозѡбше, мѡрз радостноотворитъ.

[пн] По мѣти твоѣй живѣ ма, и сохрани свѣдѣніа оубо твоихъ.

Оубо ѡла ѡдѡмъ, бѣхъ ходѡщи въ рани: радѡетъ же, ко ѡдѡ сошѣдшѡ, падѡи прѣжде, и нынѣ воздвѣзѡемь.

[па] Во вѣкѡхъ гдѣ, слово твоѡ пребываетъ на нѣси.

Жрѣтѡ тебе жѣртвы слѣзныа рѡждаша тѡ хрѣте, плѡтїю положѡнъ во гробѣ, вопїющи: востани чѡдо, ѿкоже предрѡклъ еси.

[п] Въ рѡдѡ и рѡдѡ истина твоѡ, ѡбновѡлъ еси землю, и пребываетъ.

Во гробѣ іѡсифѡ бѡгоговѣнну тѡ нѡвѣмъ сокрѡвилѡ пѣсни нехѡдныа бѡлѣпныа поѣтѡ тебе, смѣшѣныа рыданьми епсе.

[па] Оучинѣнїемъ твоимъ пребываетъ дѣнь, ѿкъ всѡчѣскаа раѡтна тебе.

Гвоздьми тѡ крѣтѡ пригвождѣна, мѣти твоѡ слово зрѡщи, гвоздьми печѡли горькіа пронзѡетъ, и стрѣлами дѡшѡ.

[пв] ѿкъ ѡще бы не законъ твоѣхъ поучѣнїе моѡ былъ, тогда оубо погнѡлъ быхъ во смнрѣнїи моѡмъ.

Тѡ всѣхъ наслаждѣнїе мѣти зрѡщи, пнтїемъ напаѡема горькимъ, слезѡми лицѡ ѡмакаетъ горѡцѣ.

[пг] Во вѣкѡхъ не забѡдѡ ѡправданїи твоихъ, ѿкъ въ нѣхъ ѡжнѡилъ мѡ еси.

Оубо звлѡюа люте, и растерзѡюа оутрѡбою слово, зрѡщи неправедное твоѡ заколенїе, глѡбѡше прѣчѡтаа ехъ плѡчѡмъ.

[па] Твоѣ есмь ѡзъ, епсе ма, ѿкъ ѡправданїи твоихъ взыскѡхъ.

Око слѡдкое, и оубо тнѣ твоѣ какъ заключѡ слово; какъ же тѡ мертвѡлѣпну погребѡ; оубо жасѡюа, вопїѡше іѡсифѡ.

24. Безбожници гледају да ме убију; а ја размишљам о твојим откривењима. Јосиф и Никодим, надгробне песме сада певају умрлом Христу, а са њима певају и Серафими.
25. Свему савршеноме видех крај; али је заповест твоја веома широка. Залазиш под земљу, Спасе, сунце правде, зато се Луна која те је родила жалошћу помрачава, лишавана гледања Тебе.
26. Како љубим закон твој! Вас дан мислим о њему. Ужасну се Ад, Спасе, гледајући Тебе животодавца, који плениш богатство његово, и подижеш мртве од века.
27. Заповест твоја чини ме мудријим од непријатеља мојих; јер је са мном у век. Сунце јасно сија после ноћи, Речи, а и Ти засијао си јасно по смрти, васкрснувши као из ложнице.
28. Разумнији постах од свих учитеља својих; јер размишљам о твојим откривењима. Земља примивши у недра Тебе Створитељу, страхом обузета тресе се, Спасе, пробудивши мртве потресом.
29. Мудрији сам од старца; јер заповести твоје чувам. Никодим и благолики Јосиф, Христе, помазујући Те мирисима сада новим начином, ужасни се, вапијаху, сва земљо.
30. Од свакога злога пута заустављам ноге своје, да бих чувао реч твоју. Зашао си Светлотворче, и с Тобом зађе светлост сунца; а твар је страхом обузета, проповедајући Тебе Творца свих.
31. Од наредаба твојих не одступам; јер си ме ти научио. Камен углачани, крајеугаони покрива Камен; а човек смртан као смртног Бога покрива сада у гроб; ужасни се земљо!
32. Како су слатке језику моме речи твоје, слађе од меда устима мојим. Види Ученика кога си љубио, и Матер Твоју, Чедо, и дај глас најслађи, викаше плачући Пречиста.
33. Од заповести твојих постадох разуман; тога ради мрзим на сваки пут лажни. Ти Речи, као давалац живота, на Крсту прострт Јудејце ниси умртвио, него си васкрсао и њихове мртве.
34. Реч је твоја жижак нози мојој, и видело стази мојој. Најпре, Речи, када си страдао, ниси имао лепоте нити изгледа, али васкрсавши засијао си, украсивши људе божанским зрацима.
35. Заклех се да ћу чувати наредбе правде твоје, и извршићу. Зашао си телом у земљу незалазни Светлоношче, и сунце не могавши гледати помрча, још док беше подне.

[ѿ] Менѣ ждѣша грѣшницы погубити мѧ, свидѣніѧ твоѧ раздѣхъ.

Пѣсни іовѣи и никодимъ надгробныѧ поютъ хрѣтѣ оумѣршемъ нынѣ, поютъ же съ нѣми и серафимъ.

[ѿс] Великіѧ кончины видѣхъ конецъ, широко заповѣдь твоѧ съелъ.

Заходниши подъ землю спсе, слнце правды: тѣмже рождала тѧ лѣна печальми оскдѣваетъ, видѧ твоегѡ лишаема.

[ѿз] Коль возлюбихъ законъ твоѣи гдѣи, весь день получѣніе моѣ ѣсть.

Оужасѣа ѧдъ спсе, зрѧ тѧ живодѣвца, богѧтство онагѡ оупражняющѧ, и ѧже ѡ вѣка мѣртвыѧ возстающѧ.

[ѿи] Паче вѣхъ моихъ оумдрѣлъ мѧ ѣи заповѣдию твоѣю, ѧкѡ въ вѣкѡхъ моѧ ѣсть.

Солнце свѣтъ воздѣваетъ по нощи слово: и ты же воскресъ, просѣвѣши по смѣрти ѧснѡ, ѧкѡ ѡ чертога.

[ѿд] Паче вѣхъ оученихъ мѧ раздѣхъ, ѧкѡ свидѣніѧ твоѧ получѣніе моѣ ѣсть.

Земля тѧ создателю, въ нѣдра прѣемши, трѣпетомъ содржѣма спсе траѣтѣа, оупнѣвши мѣртвыѧ траѣнѣемъ.

[ѿе] Паче старецъ раздѣхъ, ѧкѡ заповѣди твоѧ взыскѧхъ.

Мѣры тѧ хрѣте, никодимъ и блговѣрный, нынѣ новолѣпнѡ помазующе, оужаснѣа, вопѣхъ, всѧ землѧ.

[ѿа] Ѣ всѧкагѡ пѣти лѣкава возбранѣхъ ногѧмъ моимъ, ѧкѡ да сохранию словеса твоѧ.

Зашѣлъ ѣи свѣтотворче, и съ тобою зѧде свѣтъ солнца: трѣпетомъ же тѡаръ содржѣтѣа, вѣхъ тѧ проповѣдающѧ творца.

[ѿб] Ѣ оубѣдѣ твоихъ не оублонѣа, ѧкѡ ты законоположилъ ми ѣи.

Кѧмень оублаженнѣи, краедгольнѣи покрывѣетъ кѧмень: человекъ же смѣртнѣи ѧкѡ смѣртнѧ, вѣа покрывѣетъ нынѣ во грѣбѣ: оужаснѣа землѣ.

[ѿг] Коль сладка гортѧни моему словеса твоѧ, паче мѣда оустѡмъ моимъ.

Внѣждѡ оучѣнкѧ, ѣгоже любѣлъ ѣи, и твоѡ мѣръ чѧдо, и вѣщѧнѣе дѧждѡ сладчѧйшее, взывѧше плачущѧ чѣа.

[ѿд] Ѣ заповѣдей твоихъ раздѣхъ, сегѡ ради возненавидѣхъ всѧкѡ пѣть неправды.

Ты слово, ѧкѡ сынъ живота дѧтель, идѣевъ, на крѣтѣ прострѣнѣа, не оумертвѣлъ ѣи, но воскресѣлъ ѣи и сѧхъ мѣртвыѧ.

[ѿе] Свѣтѣльнѣи ногѧма моимѧ законъ твоѣи, и свѣтъ стезѧмъ моимъ.

Добрѡты слово прѣжде не имѣлъ ѣи, ниже видѧ, ѣгда страдалъ ѣи, но воскресъ провозвѣдалъ ѣи, оубрѣвъ человекѧ бжѣственнѣи зарѧми.

[ѿс] Кляхѣа, и поставихъ сохранити оубѣды правды твоѡ.

Зашѣлъ ѣи плѡтѣю въ землю невѣчѣрнѣи свѣтонѡсецъ, и не терпѧ зрѣти солнце помѣрче, полдни ѣще оубѣ.

36. Поништен сам веома, Господе, оживи ме по речи својој.
Сунце, уједно и месец помрчавши, Спасе, показаше се као благоразумне слуге, које се облаче у црну одећу.
37. Нека ти буде угодна, Господе, добровољна жртва уста мојих, и судовима својим научи ме.
Сотник Те познаде као Бога, иако си био умртвљен; Како да Те се коснем рукама, Боже мој? Ужасавам се, вапијаше Јосиф.
38. Душа је моја у руци мојој непрестано у невољи; али закона твога не забрављам.
Заспа Адам, али смрт ребром изводи; а Ти сада уснуо си, Речи Божија, и из ребара твојих истачеш свету живот.
39. Безбожници су ми метнули замку; али од заповести твојих не застраних.
Уснуо си мало, и оживио си помрле, а васкрсавши, Добри, васкрсао си уснуле од века.
40. Присвојих откривења твоја за на век; јер су радост срцу моме.
Узет си са земље, но источио си вино спасења, животочна Лозо. Прослављам страдање твоје и Крст.
41. Приволео сам срце своје да твори наредбе твоје на век, до краја.
Како Старешине Умних сила поднесе, дрскост распињача, гледајући Те, Спасе, нага, окрвављена, осуђена.
42. Који преступају закон, ја на њих мрзим, а закон твој љубим.
Обручени и најнеправеднији роде Јеврејски, знао си за поновно подизање храма; зашто си осудио Христа?
43. Ти си заклон мој и штит мој; реч твоју чекам.
У одећу поруге облачиш Украситеља свега, Који небо утврди, и земљу украси дивно.
44. Идите од мене безаконици! И чуваћу заповести Бога свога.
Као пеликан птица рањен у ребра твоја, Речи, оживео си твоју умрлу децу, искапавши им животне изворе.
45. Укрепи ме по речи својој и бићу жив, и немој ме осрамотити у надању мом.
Сунце некада заустави Исус секући туђинце, а Ти си себе сакрио, рушећи началника таме.
46. Утврди ме, и спашћу се, и размишљаћу о наредбама твојим без престанка.
Од Отачких недара остао си неодвојив, Милосрдни, и изволео си да постанеш човек, и у Ад сишао си, Христе.
47. Обараш све који одступају од наредаба твојих; јер су помисли њихове лаж.
Узет је и распет Онај који је на водама земљу утврдио, и као бездахан сада се у њу полаже, а она не подносећи то потреса се страшно.

[рз] Смирнѣхса до стѣл гдѣ, живѣ ма по словесѣ твоемѣ.

Солнце вкѣпѣ и лѣна помѣркше спсе, рабѣмъ бл҃гоглаголющимъ ѡбразовашася, иже въ черныа одежды ѡблчашася.

[рн] Вѣльна оустъ моихъ бл҃говоли же гдѣ, и судбамъ твоимъ наци ма.

Видѣ тѣ бл҃га сотникъ, аще и оумертвѣхса ѣси: какъ тѣ оубо бже мой, ѡсѣжѣ рѣкамъ; оужасяюса, вопіаше іѡсифъ.

[рд] Аша моѣ въ рѣкѣ твоѣю вѣнѣ, и закона твоегѣ не забыхъ.

Оуцнѣ адѣмъ, но смѣртъ и зѣ ребръ и звѣднѣтъ: ты же нынѣ оуцнѣхъ ѣси слово бжїи, источашеши ѡ ребръ твоихъ мирови жнзнь.

[рї] Положиша грѣшницы стѣтъ мнѣ, и ѡ заповѣдей твоихъ не заблдохъ.

Оуцнѣхъ ѣси малъ, и ѡживѣхъ ѣси оумершымъ, и воскресъ, воскресѣхъ ѣси спѣцыа ѡ вѣка блже.

[рїї] Налѣдовахъ свидѣнїа твоѣа во вѣкѣ, ѣкѣ радѣванїе сѣрца моего стѣтъ.

Взѣтѣ ѣси ѡ землѣ, но источѣхъ ѣси спсѣнїа вѣно, животочнаа лозѣ: прославлѣю стѣтъ и крѣтъ.

[рїі] Приклонихъ сѣрдце моѣ, сотвори ти ѡправдѣнїа твоѣа во вѣкѣ за воздѣлїе.

Какъ оумнаа чиноначѣлїа тѣа спсе поютъ, нага, ѡкровавлѣна, ѡсѣждѣна, терпѣще дѣрзѣсть распнѣтелей;

[рїіі] Законопрестѣпныа возненавидѣхъ, законъ же твоѣи возлюбихъ.

Верѣченныи, стрѣпотнѣишии родѣ ѣврейскїи, вѣдалъ ѣси воздѣнїе храма, почтѣ ѡсѣдѣхъ ѣси хрѣтѣ;

[рїіі] Помощникъ мой, и застѣпникъ мой ѣси ты, на словеса твоѣа оуповахъ.

Во одеждѣ порѣганїа оукраситѣла вѣхъ ѡблекѣши, иже нѣо оутверди, и землю оукраси чѣднѣ.

[рїііі] Оуклонитѣса ѡ менѣ лѣкѣвнѣющїи, и испытаю заповѣди бл҃га моего.

ѣкоже неасытъ оуазвѣнъ въ ребра твоѣа слово, оутокн твоѣа оумершымъ ѡживѣхъ ѣси, и скѣпѣвъ живѣотныа и мѣ токи.

[рїіііі] Застѣпнѣ ма по словесѣ твоемѣ: и живѣ бѣдѣ, и не осрамѣ менѣ ѡ чѣднїа моего.

Солнце прѣжде оустѣвнѣ инѣдѣ, иноплеменникн стѣкїи: ты же скрѣхса ѣси низлагѣа тьмы начѣльника.

[рїііііі] Помози ми, и спсѣса, и побѣдѣса во ѡправдѣнїихъ твоихъ вѣнѣ.

Нѣдръ оѣческихъ нескѣденъ пребывѣ цѣдре, и человекъ быти бл҃говолихъ ѣси, и во адѣ снзшѣхъ ѣси хрѣтѣ.

[рїіііііі] Оуничжихъ ѣси всѣ ѡстѣпѣющїа ѡ ѡправдѣнїи твоихъ, ѣкѣ несправѣдно помышлѣнїе ихъ.

Взѣтѣса распнѣиша, иже на водахъ землю повѣшей, и ѣкѣ бездыхѣненъ въ нѣи нынѣ възлегѣтѣ: ѣже не терпѣщи тѣрѣшесѣ лютѣ.

48. Као гар бацаш све безбожнике на земљи; тога ради омиљеше ми откривења твоја.

Авај мени, Сине, ридаше Неискусомужна говорећи: јер оног Кога се надах да видим као Цара, сада гледам осуђена на Крсту!

49. Дрхће од страха твога тело моје, и судова твојих бојим се.

Ово ми Гаврил објави, када слети: Царство вечно ће бити, рече, Сина мога Исуса.

Чиним суд и правду, не дај ме онима који ме гоне.

50. Јао, изврши се пророштво Симеоново, јер мач твој прободе, срце моје, Емануиле.

51. Одбрани слугу свога на добро његово, да ми не чине силе охоли.

Да сте се, о Јудејци, постидели бар оних мртвих, које васкрсе Животодавац, Којега ви из зависти убисте.

52. Очи моје чезну за спасењем твојим и за речју правде твоје.

Видевши Тебе Христе мој, невидљиву светлост, како се бездахан у гроб сакриваш, ужасну се сунце и помрачи светлост.

53. Учини слуги своје по милости својој, и наредбама својим научи ме.

Плакаше горко свенепорочна Мати Твоја, Речи, када у гробу виде Тебе, неизрецивог и беспочетног Бога.

54. Ја сам слуга твој; уразуми ме, и познаћу откривења твоја.

Нетљена Мати Твоја, Христе, гледајући мртвога Тебе, горко Ти говораше: не буди дуго, Животе, међу мртвима.

55. Ја сам слуга твој; уразуми ме, и познаћу откривења твоја.

Ад страшни уздрхта, када виде Тебе бесмртно Сунце славе, и хитро отпушташе сужње.

56. Тога ради љубим заповести твоје већма него злато и драго камење.

Велики и страшни призор сада се посматра! јер Узрочник живота смрт прима, хтевши да оживи све.

57. Тога ради заповести твоје држим да су верне, на сваки пут лажни мрзим.

Пробадан си у ребра, и прикиван рукама, Владико, Ти исцељујући рану из ребара, и неуздржање руку Прародитеља.

58. Дивна су откривења твоја; за то их чува душа моја.

Раније Рахиљина Сина оплакиваху сви укућани, а сада за Сином Дјевиним рида, збор Ученика заједно с Мајком.

59. Речи твоје кад се јаве, просветљују и уразумљују просте.

Шамаре рукама даваху по образу Христу, Који је руком саздао човека, и размрскоа чељусти звери.

[р.д.] Престѹпáющыѧ непщевáхъ вѣа грѣшныѧ землн: сегѡ радн возлюбѣхъ свндѣнїѧ твоѧ.

Оубы мнѣ, ѿ снѣ, нескѹсомѹжнаѧ рыдáше глаголющн: ѿгѡже бо ѣкѡ црѧ надѣхсѧ, ѡсѹждѣна зрю нынѣ на крѣтѣ.

[р.к] Пригвоздн стрáхѹ твоємѹ плѡти моѧ, ѡ сдѣбъ бо твоѣхъ оубоáхсѧ.

Сїѧ гвртїилъ мнѣ возвѣстн, ѿгдѧ слетѣ, ѣже црѣтво вѣчное рече, снѧ моегѡ їисѧ.

[р.кѧ] Сотворѣхъ сдъз н прáвдъ, не предáждь менѣ ѡбѣдщымъ мѧ.

Оубы, сѹмѣоново совершнѧ пррѡчество: твоѣ бо мѣчь прѡнде сѣрдце моѣ, ѿмманѹиле.

[р.кѡ] Воспрїимн рабѧ твоегѡ во бѣго, да не ѡклеветáютъ менѣ гѡрдїн.

Понѣ сщнхъ ѡ мѣртвыхъ постыдїтѣсѧ, ѿ їдѣѣ! ѣже животодавѣцъ возстáвн, ѿгѡже вы оубѣстѣ заветнш.

[р.кѢ] Очи мои исчезѡстѣ во спѣсѣнїе твоѣ, н въ слѡво прáвды твоеѧ.

Оубжасѣсѧ вндѣвшѣе, невнднмый свѣтѣ, тебѣ хрѣтѣ моѣ во грѡбѣ сокрывáема, бездыхáнна же, н помрачн солнце свѣтъ.

[р.кѤ] Сотвори съ рабѡмъ твоѣмъ по млѣти твоѣй, н ѡправдáнїемъ твоѣмъ надчн мѧ.

Плáкаше гѡрькѡ пренепорѡчнаѧ мѣтн твоѧ слѡве, ѿгдѧ во грѡбѣ вндѣ тебѣ незрѣченнѧго н безначáльнаго бѣѧ.

[р.кѤ] Рáбъ твоѣ ѿсѣмь ѣзъ, вразѹмн мѧ, н оубѣмъ свндѣнїѧ твоѧ.

Мѣртвостъ твоѹ неплѣннаѧ хрѣтѣ, мѣтн твоѧ зрáщн, гѡрькѡ къ тебѣ вѣщáше: не коснн животѣ въ мѣртвыхъ.

[р.кѤ] Врѣмѧ сотвори ти гáвн, разорѣша закѡнъ твоѣ.

Ѧдъ лючый потрепетѧ, ѿгдѧ тѧ вндѣ сннце слáвы безсмѣртне, н нздавáше ѡзникн тцáтѣльнш.

[р.кѤ] Сегѡ радн возлюбѣхъ зáповѣдн твоѧ пáче злáтѧ н топáзїѧ.

Кѣлїе н оубжасное вндѣнїе нынѣ зрѣтсѧ: животѧ сынъ внобный, смѣртъ подáтъ, ѡживѣтн хотѧ всѣхъ.

[р.кѦ] Сегѡ радн ко всѣмъ зáповѣдемъ твоѣмъ направлáхсѧ, всáкъ пѹть неправды возненавндѣхъ.

Прободáешнѧ въ рѣбра, н пригвождáешнѧ вѣко рѣкáмн, ѣзвѣ ѡ рѣбрѧ тыѣ исцѣлáѧ, н невоздержáнїе рѣкъ прáотѣцъ.

[р.кѤ] Днѣвна свндѣнїѧ твоѧ, сегѡ радн испытѧ ѧ дѹшѧ моѧ.

Прѣжде рахїлннѧ сынѧ плáкаше всáкъ ѣже въ домѹ, н снѧ дѣвыѧ рыдáхъ оубчѣннѣкъ лнѣкъ съ мѣтрїю.

[р.л] Їѧвлѣнїе слѡвѣсъ твоѣхъ просвѣщáетъ, н вразѹмлáетъ млáденцы.

Оударѣнїе рѣкъ дáша хрѣтѡвой ланнѣтѣ, рѣкѡю чѣловѣкѧ создáвшѧгѡ, н чѣлюстн свѣтрѧ сокрѹшнѣшѧгѡ.

60. Отварам уста своја да одахнем, јер сам жедан заповести твојих.
Сви верни сада песмама празнујемо, Христе, твоје распеће и погребјење, избавивши се од смрти погребом твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Беспочетни Боже, Савечни Сине и Душе, као Добар укрепи скиптар народа нашега, против непријатеља.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Родивши живот, свенепорочна Пречиста Дјево, заустави црквене саблазни, и подари мир као Добра.

Понављамо први тропар:

Достојно је величати Тебе Животодавца, Који си на Крсту руке раширио, и сатро моћ непријатеља.

Мала јектенија

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ:: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ:: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер се благослови Име твоје, и прослави се Царство Твоје, Оца, и Сина, и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ:: Амин.

[рѣла] Оутрѣта моѧ ѿверзѡхъ, и прнвлекѡхъ дѡхъ, ѣкѡ заповѣдей твоихъ желѡхъ.
Пѣсньми твоѣ хрѣтѣ, нынѣ распѣтїе и погребенїе, всѣ вѣрніи прѣзднѣемъ, и збѣавльшесѧ
смѣртїи погребенїемъ твоимъ.

Слава, трѣченъ:

Безначальне бже, сопрнносѡщне словѣ, и дшѣ сѣбѣ, лѡди правослѣвнымъ въ вѣрѣ оукрѣпѣнѣ
на рѣтныѧ ѣкѡ блгъ.

И нынѣ, бѣорѡднченъ:

Жизнь рѡждшѧ, пренепорѡчнѧ ѣтаѧ дѣо, оутолѣ церкѡвнымъ соблѣзны, и подѣждѣ
мѣръ ѣкѡ блгѧ.

Достѡйно ѣсть велнчѣти тѧ жнзнодѣвца, на крѣтѣ рѡцѣ прѡстѣршаго, и сокрѡшшаго
держѣвѣ вѣржїю.

Тѣже, ѣктенїѧ мѧлаѧ.

Дїаконъ: Пѧки и пѧки мѣромъ гдѣ помѡлнмѧ.

Лїкъ: Гдѣ помнѣдѣ.

Дїаконъ: Застѡпнѣ, спснѣ, помнѣдѣ, и сохрѧннѣ нѧсѣ бже, твоѣю благодѣтїю.

Лїкъ: Гдѣ помнѣдѣ.

Дїаконъ: Престѡю, прѣѣтѡю, прѣблѡсловѣннѡю, слѧвнѡю влѣцѣ нѧшѣ бѣѣ и прнснодѣѣ
мрїю со всѣми слѣими помѧнѣвшѣ, слѣми себѣ, и дрѡгздрѡга, и вѣсѣ жнвѡтѣ
нѧшѣ хрѣтѣ бѣѣ прѣдѧдѣмъ.

Лїкъ: Тебѣ гдѣ.

Возглѧшенїе:

ѣкѡ блѡсловнѣѧ твоѣ ѣмѧ, и прѡслѧвнѣѧ твоѣ црѣтво, ѡцѧ, и снѧ, и сѣѧгѡ дѣѧ, нынѣ
и прнснѡ, и во вѣкн вѣкѡвѣ.

Лїкъ: Ѧмнѣ

Статија Трећа

3. глас

Сви нараштаји, песму приносе погребу твојме, Христе мој!

1. Погледај ме и смилуј се на ме, као што радиш с онима који љубе име твоје. Скинувши Те с дрвета Ариматејац, и плаштаницом обвивши, у гроб Те сахрањује.
2. Тврди стопе моје у речи својој, и не дај никаквоме безакоњу да овлада мноме. Мироносице дођоше, миро Теби, Христе мој, носећи премудро.
3. Избави ме од насиља људскога, и чуваћу заповести твоје. Ходи сва твари, песме исходне, принесимо Творцу.
4. Светлошћу лица свога обасјај слугу свога, и научи ме наредбама својим. Као мртвог Живога, сви са Мироносицама, помажимо миром премудро.
5. Очи моје лију потоке, зато што не чувају закона твога. Јосифе треблажени, погребни тело, Христа живодавца.
6. Праведан си, Господе, и прави су судови твоји. Оне које исхрани Маном, подигоше пету, на Добротвора.
7. Јавио си правду у откривењима својим, и истину целу. Оне које исхрани Маном, приносе Спасу жуч, и уједно оцат.
8. Ревност моја једе ме, зато што моји непријатељи заборавише речи твоје. О неразумности, и Христоубиства, пророкоубица!
9. Реч је твоја веома чиста, и слуга је твој веома љуби. Као безумни слуга, предаде ученик, бездан премудрости.
10. Ја сам мален и поништен, али заповести твојих не забрављам. Продавши Избавитеља, остаде заробљеник, лукави Јуда.
11. Правда је твоја правда вечна, и закон твој истина. По Соломону, ров дубок су уста, безаконих Јевреја.
12. Туга и невоља нађе ме, заповести су твоје утеха моја. На кривим путевима, Јевреја безаконих, трње је и замке.
13. Вечна је правда у откривењима твојим; уразуми ме, и бићу жив. Јосиф с Никодимом мртводолично сахрањује Створитеља.
14. Вичем из свег срца: услиши ме, Господе; сачуваћу наредбе твоје. Животодавче Спасе, слава моћи твојој, која је Ад разорила.
15. Призивам те, помози ми; држаћу се откривења твојих. Видећи Те Пречиста, како лежиш, Речи, матерински плакаше.
16. Претичем свануће, и вичем; реч твоју чекам. О слатко моје Пролеће, Чедо моје најслађе! Где зађе твоја лепота?

И начинáемъ третiю статiю, кадѡщѸ сѣенникѸ.

Статiя третiя.

Начинáетъ пакн со сладкопѣнiемъ деснѣй, сѣрѣчь пѣрвыи лѣкъ на гласъ Г.И.

Родн всѣ пѣснь погребѣнiю твоемѸ приносѡтъ, хрѣтѣ мой.

[рлв] Призри на мѧ, и помилуй мѧ, по сдѡдѸ любѡщихъ ѣма твоѡ.

Снѣмъ съ дрѣва ѣже ѡ арѣмадѣа, плащаницею ѡбѣнѣвъ во гробѣ тѧ погребѣетъ.

[рлг] Стѡпы моѧ направн по словесѣ твоемѸ, и да не ѡбладѣетъ мною вѣакое беззаконiе.

Мѣронѡснцы приносѡша, мѣра тебе хрѣтѣ мой носѡщыя премѡдрѡ.

[рлд] Избѡви мѧ ѡ клеветы челоѣческiа, и сохрани зѡпѡвѣдн твоѧ.

Градн всѧ тѣарь, пѣснн исхѡдныа приносѣмъ зиждѣтелю.

[рлѣ] Лице твоѡ просѣтити на раба твоегѡ и на члѣ ма ѡправдѡнiемъ твоимъ.

Ѣако мѣртѡва живѡго съ мѣронѡснцами, всѣ мѣропомѡжемъ мѡдреннѡ.

[рлз] Исхѡдница воднѡа изведѡстѣ очн мои, понеже не сохранихъ закона твоегѡ.

И ѡснфе треблѣенне, погребѣн тѣло хрѣта жизнѡдѡвца.

[рлз] Прѡведенъ еси гдѣи, и правн сдѡдн твоѡ.

Иже воспитѧ мѡнною, воздвигѡша пѡтѸ на блгодѣтелѡ.

[рлн] Заповѣдалъ еси правдѸ, свидѣнiа твоѧ, и истинѸ сѣлѡ.

Иже воспитѧ мѡнною, приносѡтъ спѣд желчь кѡпнѡ и ѡцетъ.

[рлд] Истѡла мѧ есть ревность твоѡ, ѣако забыша словеса твоѧ вразн мои.

Ѣд пребезѡмiа, и хрѣтоѡбiйства прѡрокоѡбiйцъ!

[рлм] Разжжено слово твоѡ сѣлѡ, и рѡвъ твоѡи возлюбѣи е.

Ѣакоже безѡмныи сдѡжнтель, предаде оученикѡ безднѸ премѡдрѡсти.

[рлм] Юнѣишии ѡзъ есмь и оуничженъ, ѡправдѡнiи твоѡихъ не забыхъ.

Избѡвнтеля ѡстѡвнѣвъ, плѣнникѡ ѡстѡвнѣа льстѣвыи иѡда.

[рлв] Правда твоѡа правда во вѣкѡ, и законъ твоѡи истина.

По солѡмѡнѸ, рѡвъ глѡбѡкiи, оустѧ еѡрѣи беззаконныхъ.

[рлг] Скѡрбн и нѡжди ѡбѣтѡша мѧ, зѡпѡвѣдн твоѧ побѣненне моѡ.

Въ стрѡпѡтныхъ шѣствѡихъ еѡрѡвѡ беззаконныхъ, волцыи и сѣтн.

[рлд] Правда свидѣнiа твоѡа въ вѣкѡ: вразѡмн ма, и живъ вѡдѸ.

И ѡснфъ погребѣетъ съ никѡдѡмомъ мѣртѡлѣпнѡ зиждѣтелѡ.

[рлѣ] Воззѡхъ всѣмъ сѣрдцемъ моимъ, оуслыши мѧ гдѣи, ѡправдѡнiа твоѡа взыщѸ.

Жизнѡдѡвче спѣе, слаѡа держѡвѣ твоѡей, ѡдъ разѡршей.

[рлз] Воззѡхъ ти, спѣи ма, и сохрани свидѣнiа твоѧ.

Лежѡща тѧ прѣчитѡа вѣдѡщи, слово, матерѡлѣпнѡ плакаше.

[рлз] Предварихъ въ безгѡдн, и воззѡхъ, на словеса твоѧ оупѡвѡхъ.

Ѣд сладчѡишаа моѡа всенѡ, сладчѡишее моѡе чѡдо! гдѣ твоѡа зѡнде добѡта;

17. Претичу очи моје јутрењу стражу, да бих размишљао о речи твојој.
Плач подиже, Пречиста Твоја Мати, кад си Ти умро, Речи.
18. Чуј глас мој по милости својој, Господе; по суду свом оживи ме.
Жене с мирисима, дођоше да помажу Христа, божанско Миро.
19. Прикључују се који љубе безакоње; удаљили су се од закона твога.
Смрт смрћу умртвљујеш, Ти Боже мој, божанском силом твојом.
21. Ти си близу, Господе, и све су заповести твоје истина.
Превари се варалица, Преварени се избавља, премудрошћу твојом, Боже мој.
22. Одавно знам за откривења твоја, да си их поставио за на век.
На дно Адово, низведен би издајник, у бунар трулежи.
23. Погледај невољу моју, и избави ме; јер не заборавам закона твога.
Трње и замке, путеви су свебедног, безумнога Јуде.
24. Прими се ствари моје, и одбрани ме, по речи својој оживи ме.
Погинуће заједно, сви распињачи твоји, Речи, Сине Божији Свецаре.
25. Далеко је од безбожника спасење, јер се не држе наредаба твојих.
У бунару трулежи, погинуће заједно, сви људи крвници.
26. Милосрђе је твоје, Господе, велико; по правоме суду свом оживи ме.
Сине Божији Свецаре, Боже мој, Саздатељу мој, како си страдање примио?
27. Много је противника мојих и непријатеља мојих; али ја не одступам од
откривења твојих.
Родитељка Сина, на дрво обешеног, гледајући вапијаше.
28. Видим одметнике, и мрско ми је; јер не чувају речи твоје.
Тело Живоносно Јосиф сахрањује скупа с Никодимом.
29. Гледај, како љубим заповести твоје, Господе, по милости својој оживи ме.
Вапијаше Дјева, топло сузе ронећи, прободена срца.
30. Основа је речи твоје истина, и вечан је сваки суд правде твоје.
Светлости мојих очију, најслађе Чедо моје, како Те сада гроб покрива?
31. Кнезови ме гоне ни за шта, али се срце моје боји речи твоје.
Не ридај Мати, јер ово страдам, да бих ослободио Адама и Еву.
32. Радујем се речи твојој као онај који задобије велики плен.
Прослављам Сине мој, крајње твоје милосрђе, ради кога ово страдаш.
33. Мрзим на лаж и гадим се на њу; љубим закон твој.
Био си напојен Милосрдни, оцтом и жучом, старо разрешујући једење.
34. Седам пута на дан хвалим те за судове правде твоје.
Прикован си на Крст, Ти који си некада народ твој, покривао стубом облачним.
35. Велик мир имају они који љубе закон твој, и у њих нема спотицања.
Мироносице, Спасе, дошавши ка гробу, миро Теби принеше.
36. Чекам спасење твоје, Господе, и заповести твоје извршујем.
Устани, Милосрдни, подижући и нас, из дубина Адских.

- [рїи] Предваристѣ очн моѣ ко оутрѣ, подчїтнѣа словесѣмъ твоимъ.
Плѣчь сподвизаше всѣтѣа твоѣ мѣти, тебѣ слово оумершѣ.
- [рїд] Глазъ моѣ оуслыши гдѣи, по мѣти твоѣи, по судьбѣ твоѣи жнвѣ ма.
Жены съ мѣры прїидоша помазати хрѣта бжѣственнаго мѣра.
- [рїн] Приближишася гонѣщїи ма беззаконїемъ, ѿ закона же твоегѣ оудалишася.
Смерть смертїю ты оумерщвлѣши бжѣ моѣ, бжѣственною силою твоєю.
- [рїа] Близу єси ты гдѣи, и всѣ пдѣте твоѣ истинна.
Прельстїеа прелестникъ, прельстївыиєа нзбавлѣтѣа, премѣдростїю твоєю бжѣ моѣ.
- [рїв] Испѣрва познахъ ѿ свидѣнїи твоихъ, ѣкѣ во вѣкѣхъ ѡсновалъ ѣ єси.
Во днѣ ѡдво нзведѣнъ бысть предѣтель, въ кладенецъ истлѣнїа.
- [рїг] Внѣждь смрѣнїе моѣ, и нзмѣ ма, ѣкѣ закона твоегѣ не забыхъ.
Колыцѣи и сѣти пдѣте троскаїннагѣ безѣмнагѣ іѣды.
- [рїд] Суднѣ судъ моѣ, и нзбави ма, словесѣ радн твоегѣ жнвѣ ма.
Всѣ спогнебѣютъ распнѣтелїе твоѣ слово, сїе бжїи всецрѣю.
- [рїє] Далече ѿ грѣшникъ спсѣнїе, ѣкѣ ѡправданїи твоихъ не взыскаша.
Въ кладенецъ истлѣнїа всѣ спогнебѣютъ мѣжїе кровей.
- [рїз] Щедроты твоѣ многѣ гдѣи, по судьбѣ твоѣи жнвѣ ма.
Сїе бжїи всецрѣю бжѣ моѣ, создѣателю моѣ, кѣкѣ стѣтъ подѣлає єси;
- [рїз] Мнози нзгонѣщїи ма и стѣжающїи мѣ, ѿ свидѣнїи твоихъ не оуклонїеа.
Юница тельца на дрѣвѣ повѣшена взывѣше зрѣщїи.
- [рїи] Видѣхъ неразѣмѣвѣющыа и истѣлахъ, ѣкѣ словесъ твоихъ не сохраниша.
Тѣло жнвонѣное іѣснѣз погребѣтъ съ нїкодїмомъ.
- [рїд] Внѣждь, ѣкѣ запѣвѣдн твоѣ возлюбихъ гдѣи, по мѣти твоѣи жнвѣ ма.
Взывѣше ѡтроковїца тѣплѣ слѣзы точѣщїи, оутрѣбою прободѣма.
- [рїє] Начѣло словесъ твоихъ истинна, и во вѣкѣхъ всѣа судьбѣ правды твоѣа.
Свѣте ѡцю моѣ, сладчїишее моѣ чѣдо, кѣкѣ во грѣбѣ нынѣ покрывѣшиєа;
- [рїа] Внѣзи погнаша ма тѣне, и ѿ словесъ твоихъ оубоѣєа сѣрдце моѣ.
Адама и євѣ свободїти, мѣти не рыдѣи, сїѣ стѣраждѣ.
- [рїв] Возрадѣюєа ѣз ѡ словесѣхъ твоихъ, ѣкѣ ѡбрѣтѣаїи корысть многѣ.
Прославѣю твоѣ, сїе моѣ, крѣйнее бѣгѣотрѣбїе, єгѣже радн сїѣ стѣраждѣши.
- [рїг] Неправдѣ возненавидѣхъ и ѡмерзѣхъ законъ же твоѣ возлюбихъ.
Оцтомъ напоенъ былъ єси и желчїю щѣдре, дрѣвнее разрѣшѣа вкѣшенїе.
- [рїд] Седмерїцею днѣмъ хвалїхъ тѣ, ѿ судѣлахъ правды твоѣа.
На крѣтѣ пригвоздїєа єси, дрѣвле людн твоѣ стѣлпѣмъ ѡблѣчнымъ покрывѣаїи.
- [рїє] Мнѣръ многъ любѣщымъ законъ твоѣ, и нѣсть нѣмъ собѣлѣзна.
Мѣронѣснцы сїе ко грѣбѣ прїшѣдшыа, мѣра прїнесѣша тебѣ.
- [рїз] Чѣлахъ спсѣнїа твоегѣ гдѣи, и запѣвѣдн твоѣ возлюбихъ.
Костѣнн щѣдре, ѿ прѣпастей ѣскнхъ возстѣвалѣаїи нѣєз.

37. Душа моја чува откривења твоја, и ја их љубим веома.
Васкрсни Животодавче, ронећи сузе говори Мати која Те је родила.
38. Чувам заповести твоје и откривења; јер су сви путеви моји пред тобом.
Похитај да васкрснеш, разрешујући жалост Оне, Која Те је, Речи, чисто родила.
39. Нека изађе молитва моја преда те, Господе! По речи својој уразуми ме.
Небеске силе, ужаснуше се од страха, гледајући Те мртва.
40. Нека дође мољење моје преда те! По речи својој избави ме.
Онима који љубављу и страхом, поштују страдања твоја, даруј разрешење грехова.
41. Уста ће моја певати хвалу, кад ме научиш наредбама својим.
О ужасног и страног виђења, Речи Божија, како Те земља покрива?
42. Језик ће мој казивати реч твоју, јер су све заповести твоје праведне.
Носећи Те некада, Спасе, Јосиф бежаше, и сада Те Други сахрањује.
43. Нека ми буде рука твоја у помоћи; јер ми омиљеше заповести твоје.
Оплакује и рида, Тебе умрлога, Спасе мој, Пречиста Мати Твоја.
44. Жедан сам спасења твојега, Господе, и закон је твој утеха моја.
Ужасавају се умови, страног и ужасног погребача, Тебе Саздатеља свега.
45. Нека живи душа моја и тебе хвали, и судови твоји нека ми помогну.
Покропише гроб, Мироносице миром, дошавши врло рано.
46. Зађох као овца изгубљена: тражи слугу својега; јер заповести твојих не
заборавих.
- Мир Цркви, спасење народу твоме, даруј твојим васкрсењем.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

О Тројице Боже мој, Оче, Сине, и Душе, помилуј свет.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичин.

Удостој, Дјево, слуге твоје, да виде Васкрсење Сина Твога.

Ангелски сабор, **5. глас**

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Ангелски сабор задиви се, видећи међу мртвима, Тебе Спасе, што силу смрти уништи,
и са собом Адама подиже, и из пакла ослободи све.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Зашто, о Ученице, мешате миро са сузама жалости? говораше Анђео Мироносицама
блистајући у гробу; видите гроб и разумите, јер је Спас васкрсао из гроба.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Врло рано Мироносице хитаху ка гробу твоме наричући; али пред њих стаде Анђео и
рече: преста време нарицању, не плачите, него Апостолима васкрсење објавите.

[рѣз] Сохранѣ дѣша моѣ видѣнїа твоѣ, ѿ возлюбѣнѣ сѣлѣ.
 Воскреснѣи жизнѣодѣвче, рѣждаша тѣ мѣти слѣзы точащи глаголетѣ.
 [рѣи] Сохранѣхъ заповѣди твоѣ ѿ видѣнїа твоѣ, ѿ акѣ вси пѣтїе моѣ предѣ тобѣю гдѣ.
 Потщнѣа воскреснѣти, печаль разрѣшаа словѣ, чїстѣ рѣждашїа тѣ.
 [рѣд] Да приближитѣа молѣнїе моѣ предѣ тѣ гдѣ, по словесѣи твоѣмѣ вразумїа.
 Нѣныа силѣ оужасѣшаа стѣрахѣмъ, мѣртѣа тѣ зрѣще.
 [рѣо] Да внидетѣа прошенїе моѣ предѣ тѣ гдѣ, по словесѣи твоѣмѣ ѿзбѣви мѣ.
 Любѣвїю же ѿ стѣрахѣмъ стѣрѣти твоѣ почитающымъ, даждѣ прегрѣшенїи разрѣшенїе.
 [рѣа] Оубрѣдѣтѣа оустнѣ моѣ пѣнїе, ѣгда налчнїи мѣ ѿправданїемъ твоимъ.
 О оужаснагѣ ѿ страннагѣ видѣнїа, бѣжїи словѣ! какѣ земля тѣ спокрѣвѣетѣ;
 [рѣв] Провѣщаѣтѣа азѣкъ моѣ словеса твоѣ, ѿ акѣ всѣ заповѣди твоѣ правѣа.
 Носѣи тѣ дрѣвле спсе, ѿвѣснѣ бѣгаѣтѣ, ѿ нынѣ тѣ нынѣ погребѣетѣ.
 [рѣг] Да бѣдетѣа рѣка твоѣ ѣже спсѣти мѣ, ѿ акѣ заповѣди твоѣ ѿзбѣлнѣхъ.
 Плачѣтѣа ѿ рыдѣетѣа тѣ прѣчїтаа мѣти твоѣ, спсе моѣ оумерщѣлѣнаго.
 [рѣд] Возжелѣхъ спсѣнїе твоѣ гдѣ, ѿ законѣ твоѣ подчѣнїе моѣ ѣсть.
 Оужасѣютѣа оумѣ страннагѣ, ѿ оужаснагѣ тебѣ всѣхъ создѣтелѣ, погребѣнїа.
 [рѣе] Живѣа бѣдетѣа дѣша моѣ, ѿ восхвалнѣтѣа тѣ, ѿ сѣдѣбѣ твоѣ помѣгѣтѣа мнѣ.
 Излѣаша на грѣбѣ мѣронѣснѣцы мѣра, сѣлѣ рѣнѣ прншѣдшїа.
 [рѣс] Заблѣднѣхъ ѿ акѣ овѣа погнѣшѣе, взыщнѣ раба твоѣго, ѿ акѣ заповѣдей твоѣхъ не
 забѣхъ.
 Мирѣа црѣкви, людемъ твоимъ спсѣнїе дарѣи востанїемъ твоимъ.

Слѣва:

О трѣце бѣже моѣ, Очѣ, спсе ѿ дшѣ, помнѣлѣи мїрѣа.

И нынѣ:

Внѣдѣти твоѣгѣо спса воскреснїе, дѣво, спѣдѣнѣ твоѣа рабѣи.

Клѣгословѣнѣхъ ѣснѣ гдѣ, налчнѣ мѣ ѿправданїемъ твоимъ.

Аггѣльскѣи собѣрѣ оуднѣсѣа, зрѣа тебѣа вѣ мѣртѣвнѣхъ вѣмѣннѣвшѣа, смѣртнѣю же спсе
 крѣпѣстѣа разорнѣвшѣа, ѿ сѣа собѣюа лѣамаа воздѣннѣша, ѿ ѣа лѣа всѣаа свѣбѣждаша.

Клѣгословѣнѣхъ ѣснѣ гдѣ, налчнѣ мѣ ѿправданїемъ твоимъ.

Пѣчѣо мѣраа сѣа мнѣлѣстнѣвнѣмнѣ слѣзѣамнѣ, О оучѣсннѣцыа рѣствѣрѣетѣа; блнстѣа нѣсѣа во грѣбѣа
 аггѣлѣ мѣронѣснѣцамъ вѣщѣашѣа: внѣднѣтеа вѣа грѣбѣа, ѿ оубрѣдѣмѣннѣтеа, спсѣаа во воскреснїеа ѣа грѣбаа.

Клѣгословѣнѣхъ ѣснѣ гдѣ, налчнѣ мѣ ѿправданїемъ твоимъ.

Сѣлѣо рѣнѣ мѣронѣснѣцыа тѣчѣахѣа ко грѣбѣа твоѣмѣ, рыдѣающѣа, но прѣдѣтѣаа кѣа ннѣмъа аггѣлѣа
 ѿ рѣчѣа: рыдѣннѣаа врѣмѣаа прѣстѣаа, неа плѣчнѣтеа: воскреснїеа жеа апѣломъаа рѣцѣтеа.

Благословен си Господе, научи ме наредбама својим.

Жене Мироносице, дошавши с мирисима на гроб твој, Спасе, ридаху; а Анђео им рече, говорећи: Што Живога замишљате с мртвима? јер је као Бог васкрсао из гроба.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

(Тројици) Поклонимо се Оцу, и Сину Његовом, и Светоме Духу; Светој Тројици у једној суштини, кличући са Серафимима: Свет, Свет, Свет јеси Господе.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Родивши Животодавца, Дјево, Адама си од греха избавила, а Еви си радост уместо жалости дала; а из Тебе рођени Бог и човек, упуту к животу отпале од живота.

Алилуја, алилуја, алилуја, слава Теби Боже. (Трипут)

Мала јектенија

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Бакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ:: Господе, помилуј.

Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ:: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер си Ти Цар мира, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са беспочетним Твојим Оцем, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек, и у векове векова.

Појци: Амин.

Сједален, 1. глас

Гроб Твој спасе ...

Јосиф, измоливши од Пилата пречасно Тело, обвија га плаштаницом чистом, и божанским ароматима миропомазује, и полаже у нови гроб. Отуда, уранивши Мироносице жене, завапише: Покажи нам, као што си предсказао, Христе, Васкрсење.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ужаснуше се хорови Анђелски, гледајући Онога који седи у наручју Оца, како се у гроб полаже, као мртав Бесмртни! Њега војске Анђела окружују и славе с мртвима у Аду, као Творца и Господа.

Бл҃гоговѣнъ єси гд҃и, нащнѣ ма ѡправданїемъ твоимъ.

Мѣронѡснцы жєны, съ мѣры пришедшыа ко гробѣ твоемѣ спсе, рыдѡхѣ: аг҃лаз же къ нѣмъ рече, глагола: что съ мѣртвыми живѡго помышлѡете; ѡакъ бѣ въ воскресѣ ѡ гробѣ.

Слава, трѣченъ:

Поклонимѡ оцѣ, и єгѡ снѡви, и сѣомѣ дхѣ, сѣтѣи трѣце во єдинѡмъ сществѣ, съ серафимы зовѣще: сѣъ, сѣъ, сѣъ єси гд҃и.

И нынѣ, бѣгородненъ:

Жизнодавца рѡждши, грѣхѡ дѣо ѡдѡма нзбавила єси, радость же євѣ въ печѡли мѣсто подѡла єси: падшыа же ѡ жизни къ єєи направнѣ, нзъ тебе воплотившисѡ бѣ и члѣкѡ.

Аллилуїа, трѣжды.

Тѡже, єктенїа малѡ.

Дїаконъ: Пѡки и пѡки мѣромъ гд҃ѣ помѡнимѡ.

Лїкъ: Гд҃и помнѡди.

Дїаконъ: Застѡпнѣ, спснѣ, помнѡди, и сохрнѣ насъ бѣже, твоею благодѡтїю.

Лїкъ: Гд҃и помнѡди.

Дїаконъ: Престѡю, пречѣтѡю, пребл҃гоговѣннѡю, славною влчцѣ нашѣ бцѣ и пренѡдѣ мрїю со всѣми сѡими помнѡвше, самн себѣ, и дрѡгздрѡга, и всѣ живѡтъ нашъ хрѣтѣ бѣ предадѣмъ.

Лїкъ: Тебѣ гд҃и.

Возгласенїе:

ѡакъ бл҃гоговѣсѡ твое ѡма, и прослависѡ твое црѣтво, оцѡ, и снѡ, и сѣгѡ дхѡ, нынѣ и прїенѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лїкъ: Амѣнь

И поемъ сѣдѡленъ днѣ, гласъ ѡ. Подѡбенъ:

Гробѣ твоей спсе, вѡннн стрегѡщн, мѣртви ѡ ѡблнстѡнїѡ ѡвльшагѡсѡ аг҃ла бѣша, проповѣдающѡ жєнѡмъ воскресѣнїе. тебе славномъ тлѣи потрѣбнѣтелѡ: тебе припадаемъ воскресемѣ нзъ гробѡ, и єдинѡмѣ бѣ нашемѣ.

Плащаницею чнстѡю, и ѡрѡмѡты бѣжѣственными тѣло чѣтноѡ, испроснѣвъ ѡ пѡлата мѣропомазѡетъ, и полагаѣтъ ѡснѣвъ въ нѡвомъ гробѣ. тѣмже ѡрѡнше мѣронѡснцы жєны, возопнѣша покажнѣ намъ, ѡкоже предрѣкѡвъ єси хрѣтѣ, воскресѣнїе.

Слава И нынѣ, дрѡгнѣ подѡбенъ:

ѡужасѡшасѡ лнцы аг҃льстѣи, зрѡще сѣдѡщаго въ нѣдрѣхъ ѡчнхъ: кѡкъ во гробѣ полагаѣтѡсѡ ѡкъ мѣртѡвъ безмѣртный! єгѡже чннн аг҃льстѣи ѡкрѡжаютъ и слаѡатъ съ мѣртвыми во ѡдѣ, ѡкъ знжднѣтелѡ и гд҃а.

(Псалм 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој и по обилном милосрђу Свом очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње своје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних, а Ти си праведан у речима Својим и чист у суду Своме. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне свемудрости Своје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се прену кости потрвене. Одврати лице Своје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сагради у мени, Боже, и Дух прав обнови у мени. Не одгурни ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и духом владалачким учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога; обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори уста моја, и она ће казивати славу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и смерно Бог неће одбацити. По доброти Својој, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Онда ће Ти бити миле жртве правде, приноси и жртве паљенице; тада ће метати на жртвеник Твој теоце.

Канон**Прва песма, 6. глас****Ирмос:**

Онога који је некада таласима морским покрио гонитеља мучитеља, под земљу (данас) сакрише потомци онда спасених. Но ми, као девојке, певајмо Господу: Јер се славно прослави.

Господе Боже мој, исходну и надгробну песму певам Теби, Који си ми погребом твојим отворио улазе живота, и смрћу смрт и Ад умртвио.

Тебе горе на престолу, и доле у гробу, Спасе мој, схватајући сва надсветска и подземна бића, потресаху се због твог умртвљења, јер си надумно виђен мртав, Живоначалниче.

Да испуниш све славом својом, сишао си у дубину земље; јер од Тебе се не утаји састав мој који је у Адаму; и погребен, мене иструлела новотвориш Човекољупче.

И ѿбїе ѿаломъ ѿ:

Помнѣи мѧ бже, по велицѣи мѣлостн твоѣи и по мнѡжетвѣ цедротѣ твоѣхъ ѡчїстн беззаконїе моѣ. Нанпаче ѡмыи мѧ ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣха моего ѡчїстн мѧ. Иѧкѡ беззаконїе моѣ ѡзвѣ знаю, и грѣхъ мой предо мною єсть вѣи. Тебѣ єдиномѣ согрѣшїхъ, и лѣкавое предѣ тобою сотворїхъ, иѧкѡ да ѡправдїшиа во словесѣхъ твоїхъ, и побѣдїши, внегда єдїнїи тн. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди ма мати моѧ. Се бо истинѣ возлюбїа єси, безвѣстнаа и тїнаа премудростн твоѣѧ ѡбїахъ мнѣ єси. Ѳкропїши мѧ ѡсѡпомъ, и ѡчїщѣа: ѡмыєши мѧ, и паче снѣга ѡбѣлѣа. Слѣхъ моемѣ даєи рѣдѡстѣ и веселїе, возрѣдѡтѣа кѡстн смиренныа. Ѳбрати лице твоѣ ѿ грѣхъ моихъ, и всѣ беззаконїа моѣ ѡчїстн. Сердце чїсто созижди во мнѣ бже, и дѣхъ правѣ ѡбновї во ѡутробѣ моѣи. Не ѡбѣржи мене ѿ лица твоегѡ, и дѣа твоегѡ є агѡ не ѡнмнѣ ѿ мене. Воздѣждь мнѣ рѣдѡстѣ спсєнїа твоегѡ, и дѣомъ влчннмъ ѡтвѣрдї ма. Набѣхъ беззаконныа пѣтѣмъ твоїмъ, и нечестївїи кѣ тебѣ ѡбратѣтѣа. Избѣви мѧ ѿ кровїи бже, бже спсєнїа моего, возрѣдѣтѣа ѡзыкѣ мой правѣ твоѣи. Гдн, ѡстїтѣ мой ѡбѣрзеши, и ѡстїа моѣа возвѣстѣтѣа хвалѣ твоѣи. Иѧкѡ ѡще бы вохотѣа єси жѣртвы, даа быхъ ѡбѣ: всесоженїа не єлговолїши. Жѣртѡа єтѣ дѣхъ сокрѡшенъ: сердце сокрѡшенно и смиренно єтѣ не ѡннчїжїтѣ. Ѳбѣлжн гдн, єлговолїемъ твоїмъ єїѡна, и да созиждѣтѣа стѣны іерлїмскїа. Тогда єлговолїши жѣртѣ правды, возношенїе и всесожегѣама: тогда возложѣтѣа на ѡлтарь твоїа тельцы.

Гл҃съ 5. Пѣснь 1.

Ирмосъ:

Волюю морекою скрѣвшаго дрѣвле гонїтеле мѣчїтеле подѣ землею скрѣвша спсєнныхъ ѡтроцы: но мы иѧкѡ ѡтроковїцы, гдѣви поїмъ, славно во прославленїа.

[К] Гдн бже мой, нсходное пѣнїе, и надгробнѣю тебѣ пѣснь воспѡ, погребенїемъ твоїмъ жїзнн моеѧ вхѡды ѡбѣрзшемѣ, и смѣртїю смѣртѣ и адъ ѡмертвѣншемѣ.

[А] Горѣ та на прѣтолѣ и долѣ во грѣбѣ, премїрнаа и подзѣмнаа, помышлѣющаа спсє мой, зыблѣхѣа ѡмерщвленїемъ твоїмъ: паче ѡма бо вндѣнъ былъ єси мѣртѣвъ, жнвѡначальннче.

[П] Да твоѣѧ славы всѧ испѡлнїши, шѣлъ єси въ нїжнаа землн: ѿ тебѣ бо не скрѣсаа соптѣвъ мой иже во адѣмѣ, и погребѣнъ, нстѣлѣвша мѧ ѡбновлѣши члѣвѣколѣече.

Трећа песма, 6. глас

Ирмос: Тебе који си на водама обесио сву земљу незадржно, твар видевши на Голготи обешена, ужасом многим би обузета, вапијући: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Симболе погребења твога показао си, умноживши виђења; а сада тајне твоје богочовечно си разјаснио, и онима у Аду, Владико, који вапију: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Раширио си руке, и сјединио си раније растављене. А савијањем, Спасе, у плаштаници и гробу разрешио си оковане који вапију: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Гробом и печатима, обухваћен си добровољно, Несместиви, јер си богоделатно у делима показао силу твоју, онима који поју, Човекољупче: Нема светога, осим Тебе, Господе.

Сједален, 1. глас

Војници, Спасе, који чуваху гроб твој, постадоше као мртви од блистања јавившег се Анђела, који проповедаше женама васкрсење. Тебе славимо трулежи уништитеља, Теби припадамо васкрсломе из гроба, и јединоме Богу нашем.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Војници, Спасе, који чуваху гроб твој, постадоше као мртви од блистања јавившег се Анђела, који проповедаше женама васкрсење. Тебе славимо трулежи уништитеља, Теби припадамо васкрсломе из гроба, и јединоме Богу нашем.

Четврта песма, 6. глас

Ирмос: Авакум провидевши твоје на Крсту смирење, у екстази клицаше: Ти си пресекао државу моћнога, Добри, заједничарећи са онима у Аду, као свемоћан.

Седми дан осветио си данас, којег си раније благословио престанком од дела; јер ствараш све и сва, и новотвориш суботствујући, Спасе мој, и оживљавајући.

Снагом бољега, којим си Ти победио, душа твоја од тела се разлучи, раскидајући двојне везе, смрти и Ада, силом твојом, Логосе.

Ад сретнувши Те, Речи, угорча се, гледајући човека обожена, ранама покривена, и Свемоћноделатна, па од страшног виђења, погибе.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ:

Тебѣ на водахъ повѣсившаго всю зѣмлю не удержаю, твѣрь
видѣвши на лобѣмъ вѣнча, оужасомъ многымъ содрагашеа,
нѣсть сѣхъ рѣзвѣ тебѣ гдѣи, взывающн.

[С] Образы погребеніа твоегѡ показалъ єси, видѣнїа оумноживъ: нынѣ же
сокровѣннаа твоѡ бгомъжнѡ оужинилъ єси, и ѡщымъ во ѡдѣ вѣко, нѣсть сѣхъ, рѣзвѣ
тебѣ гдѣи, взывающымъ.

[Н] Простѣрлъ єси длѣни, и соединилъ єси дрѣвле разстоѡщааа: ѡдѣанїемъ же спсе, ѣже
въ плащаницѣ и во гробѣ, ѡкованныа разрѣшилъ єси, нѣсть сѣхъ, рѣзвѣ тебѣ гдѣи,
взывающымъ.

[М] Гробомъ и печатемъ, не вмѣстїме, содержимъ былъ єси хотѣнїемъ: ꙗко силѡ твоѡ
дѣнствы показалъ єси, бгомъдѣнственнѡ поущымъ: нѣсть сѣхъ, рѣзвѣ тебѣ гдѣи,
члвѣколюбче.

Сѣдаленъ, гласъ ѡ:

Гробъ твоѡи спсе, вѡнни стрегущїи, мѣртви ѡ ѡблестанїа ѡвльшагѡа ѡггѡа бѣша,
проповѣдающа женамъ воскресїе. тебѣ славимъ тлѣи потребїтелеа: тебѣ припадаемъ
воскрѣшемъ ѡзъ гроба, и єдинѡмъ бгѡу нашемъ.

Слава, и нынѣ, **тѡѡже.**

Гробъ твоѡи спсе, вѡнни стрегущїи, мѣртви ѡ ѡблестанїа ѡвльшагѡа ѡггѡа бѣша,
проповѣдающа женамъ воскресїе. тебѣ славимъ тлѣи потребїтелеа: тебѣ припадаемъ
воскрѣшемъ ѡзъ гроба, и єдинѡмъ бгѡу нашемъ.

Ірмосъ:

На крѣтѣ твоѣ бжѣственное истоцїанїе провѣдѡ ѡвльшмъ, оужасеа
вопїаше: ты сильныхъ престѣклъ єси держаѡмъ блже, прїшестїааа
ѡщымъ во ѡдѣ, ѡкѡ всенїенъ.

[С] Седьмыи денъ днѣсь ѡсѣтилъ єси, єгѡже дрѣвле блгословилъ єси оупокоенїемъ дѣлъ:
превѡднши во всѡчїсїаа и ѡбновлѣши, ѡбѡтѣствѡа спсе мѡи, и наздѡа.

[Р] Силою ѡчїшагѡ, повѣднѣшагѡ тебѣ, ѡ плѡти дѡшѡ твоѡа раздѣлїаа: растерзѡущн
во ѡбѡѡ оужы, смѣртн и ѡда, слѡве, держаѡю твоѡю.

[О] ꙗдѡ слѡве срѣтѡ тѡ ѡгорчїаа, члвѣка зрѡ ѡбожѣна, оужвѣлена рѡнами, и
всенїнодѣтелеа, страшнымъ же зрѡкомъ погїе.

Пета песма, 6. глас

Ирмос: Видевши Исаија незалазну светлост твога Богојављења, Христе, које се милостиво према нама догодило, јутрењујући од ноћи, клицаше: Васкрснуће мртви, и устаће они који су у гробовима, и сви на земљи обрадоваће се.

Ново твориш земнородне, Творче, поставши земљан, и плаштаница и гроб објављују, Речи, тајну која Ти је саприсутна; јер Благоразумни саветник, представља савет Онога који Те је родио, и у Теби ме величанствено новотвори.

Смрћу смртно, и погребом трулежно претвараш, јер нетљено твориш богодолично, обесмрћујући што си примио; јер тело твоје не виде трулежи, Владико, нити душа твоја чудесним начином у Аду не би остављена.

Из безбрачне произишав, и прободен у ребра, Створитељу мој, из њих си учинио обновљење Еве, поставши Адам; уснувши натприродно сном природноживим, и живот подигавши из сна и трулежи, као Свемоћан.

Шеста песма, 6. глас

Ирмос: Би прогутан, али не задржан у утроби китовој Јона. Јер носећи праобраз Тебе Који си страдао и погребу предан био, као из одаје, из звери изиђе, и говораше стражи: Ви који чувате сујетно и лажно, милост сте себи изгубили.

Убијен си био, али се ниси одвојио, Речи, од тела које си примио, јер ако се и разори храм твој у време страдања, али и тако једна беше Ипостас Божанства и тела твога. Јер у обома Један си Син, Речи Божија, Бог и човек.

Човекоубиствен, но не богоубиствен би пад Адамов; јер ако и пострада тела твога земљана суштина, али Божанство остаде нестрадално; а трулежно твоје на нетрулежно си променио, и васкрсењем показао си извор живота нетрулежног.

Царује Ад, али не влада вечно над родом човечијим, јер Ти, положивши се у гроб, Моћни, живоначалном десницом браве смрти си развалио, и проповедао си тамо уснулима од века, нелажно избављење, поставши, Спасе, прворођени из мртвих.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ:

Бг҃оавлѣнїа твоегѡ хр҃тѣ, кз нѡмз мѡлостивнѡ бѣвшагѡ, нсѡа свѣтъ вѣдѣвз невечѣрнїй, нз нощи оутренивавз взывѡше: вокр҃нѣтъ мѣртвѣи, и востѡнѣтъ свѣи во гробѣхз, и всѣ земнорѡднїи возрѡдѡутьсѡ.

[Н] Новотворїши земнѡа создателю, перстѣнз бѣвз, и плащаница и грѡбз ѡблѡютз ѿже вз тебѣ слѡве, тѡнство: блгѡвѣрѡзныи во свѣтннкз, тебѣ рѡждашагѡ свѣтъ ѡбразѡетз, вз тебѣ велелѣпнѡ новотворѡцагѡ мѡ.

[Д] Смертїю смѣртное, погребѣнїемз тлѣнное прелѡгѡеши, нетлѣнно творїши бо, блгѡлѣпнѡ безсмѣртно творѡ прїѡтїе: плѡтъ бо твоѡ нетлѣнѡ не вѣдѣ влїко, ннже дшѡ твоѡ во ѡдѣ страннѡлѣпнѡ ѡстѡвлена бѣсть.

[Ѣ] Нз небрѡчнѡа прошѣдз, и провѡдѣнз вз рѣбра создѣтелю мѡй, нз нелѡ создѣлаз ѿнѡ ѡновлѣнїе ѿннѡ, ѡдѡмз бѣвз, ѡнѣвз пѡче ѡстѣствѡ снѡмз ѡстѣствѣннѡмз, и жнзнь вѡзвнѣнѣвз ѡ снѡ и тлѣнѡа, ѡкѡ всеснѡленз.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ:

Іѡтз бѣсть, но недѣержѡнз вз персѣхз кнѣтовѡхз іѡна: твоѡ бо ѡбразз носѡ, страдѡвшагѡ и погребѣнїю дѡвшагѡсѡ, ѡкѡ ѡ чертѡга ѡ свѣрѡ нзыде: прнглѡшѡше же кѡстѡднѡ: хранѡцїи свѣтнаѡ и лѡжнаѡ, мѡлость сїѡ ѡстѡвннѡ ѡстѣ.

[А] Бїенз бѣлз ѡнѡ, но не раздѣлѡлѡ ѡнѡ слѡве, ѡѡже прнчастнѡлѡ ѡнѡ плѡтн: ѡце бо и разорнѡлѡ твоѡ храмз во времѡ стрѣтн, но и тѡкѡ ѡдннз бѣ сѡстѡвз бжѣствѡ и плѡтн твоѡѡ. во ѡвоѡхз бо ѡдннз ѡнѡ снѡ, слѡво бжѣе, бг҃з и члѡвѣкз.

[В] Челѡвѣкоѡбїнствѣнно, но не бг҃ѡбїнствѣнно бѣсть прегрѣшѣнїе ѡдѡмовѡ: ѡце бо и пострадѡ твоѡѡ плѡтн перстнѡе свѣствѡ, но бжѣствѡ безстрѡстнѡ прѣбѣсть: тлѣнное же твоѡ на нетлѣнїе прѣлѡжнлз ѡнѡ, и нетлѣннѡа жнзнь покѡзѡлз ѡнѡ нстѡчннкз вокр҃нѣемз.

[В] Цѡрствѡетз ѡдз, но не вѣчнѡетз над рѡдомз челѡвѣчѣскнмз: ты бо полѡжсѡ во грѡбѣ держѡвнѣ, жнвѡначѡлнѡу длѡнїю, смѣртн кнѡчнѡ развѣрглз ѡнѡ, и проповѣдѡлз ѡнѡ ѡ вѣка тѡмѡ спѡцѡымз, нзѡвлѣнїе нѡлѡжноѡ бѣвз сїѡ, мѣртвѡымз первѣнѣцз.

Сједален, 6. глас

Онај који је бездан закључао гледа се мртав, и смирном и плаштаницом обавијен у гроб се полаже, као смртан Бесмртник. Жене пак дођоше да Га помажу миром, плачући горко и вапијући: Ова је преблагословена Субота, у којој Христос уснувши, васкрснуће тридневан.

Икос, 6. глас

Онај који све садржи, узнесе се на Крст, и сва твар рида; видећи Њега нага да виси на дрвету: Сунце зраке сакри, и звезде светлост одбацише, а земља са страхом многим потресаше се, и море побеже, и камење се распаде, а гробови многи се отворише, и усташе тела светих људи. Ад доле стење, и Јудеји се договарају да оклеветају Христово васкрсење. А жене кличу: Ова је преблагословена Субота, у којој Христос уснувши, васкрснуће тридневан.

Синаксарско чтење на Велику суботу

У свету и Велику суботу, боготелесно погребенење Господа и Спаса нашега Исуса Христа, и Његов силазак у ад празнујемо. Њима од искварења наш род позван бивши, ка вечном животу пређе. Од свих других дана света Четрдесетница је превасходнија, а од ње је опет ова света и Велика седмица највећа; а од Велике седмице опет највећа је ова Велика и света субота. А назива се Велика седмица не зато што има веће дане или часове, него зато што се велика и натприродна чуда и изврсна дела Спаситеља нашега у њој десише, и то првенствено данас. Како приликом првог стварања света Бог свако дело сачинивши и напослетку у шести дан најгосподственије саздавши човека, у седми дан почину од свих дела Својих, и освети га, суботом га назвавши, што се тумачи као одмор. Тако и у сачињењу умног света све изврсно сачинивши, и у шести (дан) опет саздавши исквареног човека, и обновивши живоносним Крстом и смрћу, у садашњи овај седми дан одмори се, савршеним одмором од дел?, животоприродним и спаситељским уснувши сном. Силази дакле Божије Слово плоћу у гроб, а спушта се и у ад неискваривом и божанственом Својом Душом, која се у смрти раздели од Тела, и коју предаде у руке Оцу, Кома и Своју крв принесе, за коју Он није молио, а која би наше избављење. Јер није у аду Господња Душа била, као душе других светих, задржана. Па како би и била, кад уопште није потпадала под прародитељску клетву као они. Но ако је нас и држао, ни Крв, којом бејасмо купљени, не узе наш непријатељ ђаво. Па како би то, осим ако не од Бога? Но и Бога Његов разбојник ђаво имаше да ухвати. Међутим и телесно и са Божанством које се са плоћу крајње сјединило усели се у гроб Господ наш Исус Христос. И беше и са разбојником у рају, и у аду беше, како рекосмо, са обоженом Својом Душом. А натприродно и са Оцем беше, и уз Духа седећи, а као Бог неописани посвуда беше, док у гробу Божанство ништа није страдало, као ни на

Кондакъ, гласъ 5:

Бѣзднѣ заключивый, мѣртвѣ зрѣтсѣ, и смърною и плащаницею ѡбви́всѣ, во гробѣ полагаетсѣ ѣкѣ смѣртный безсмѣртный: жѣны же прѣидоша помазати єго мѣромъ, плачущыя горькѣ и вопіющыя: сѣдѣ бже́ота єсть прѣбл҃гословѣннаѣ, въ нѣйже хр҃то́сѣ о҃снѣвъ, воскресетъ триднѣвѣнъ.

Ўкосъ:

Содержай всѣ на кр҃стѣ вознесѣа, и рыдаѣтъ всѣ твѣрь, того бѣдѣши нага бѣса на дрѣвѣ, со́лнце лѣчы сокры, и ѕвѣзды ѡложѣша свѣтъ: земля же со многымъ стрѣхомъ поколебѣа, и море побѣжѣ, и ка́меніе распадѣа, гробѣ же мнози ѡверзо́шасѣ, и тѣлесѣ воста́ша сѣбѣхъ мѣжѣй. ѡдъ ннѣ стѣнетъ, и ѡдѣе совѣтѣютъ ѡклеветати хр҃то́во воскресѣнїе. жѣны же взыва́ютъ: сѣдѣ бже́ота єсть прѣбл҃гословѣннаѣ, въ нѣйже хр҃то́сѣ о҃снѣвъ, воскресетъ триднѣвѣнъ.

Сѣназарь.

Стіхн: Всѣе хранѣши гробѣ кѣснѣдіе:
Не бѣо содержитъ рака саможнѣотѣа.

Во сѣбѣ и великѣю бже́отѣ, бѣотѣлесное погребѣнїе гдѣ бѣа и сѣса на́шегѣ и́нѣ хр҃та, и єже во ѡдъ соше́ствїе прѣзднѣемъ: ѣмнѣе ѡ тлѣ на́шѣ родъ воззѣанъ бѣвъ, кѣ вѣчной жнѣзни прѣйде. Всѣхъ бѣо днѣй сѣаа чѣтыреде́сѣтнѣца прѣвосходнтъ: сѣа же пѣкн, сѣдѣ сѣаа и великаѣ седмѣца бѣольшн: и великѣа седмѣцы пѣкн бѣольшн сѣдѣ великаѣ и сѣаа бже́ота. Глаголетсѣ же великаѣ седмѣца, не ѣкѣ бѣольшн сѣтъ днѣе сѣн, нлѣ часы, но ѣкѣ великаѣ и прѣестѣствѣннаѣ чѣдѣсѣ, и нзрѣднѣа сѣса на́шегѣ дѣла въ нѣй содѣлашасѣ, и наипѣче днѣсѣ. ѣкоже бѣо въ пѣрвомъ мѣротворѣнїн, всѣкое дѣло содѣлавъ бѣтъ, и послѣднѣ гдѣствѣннѣйшее въ шѣсты́й дѣнь содѣавъ чѣловѣка, въ седмѣй почн ѡ всѣхъ дѣлз своѣхъ, и ѡсѣтн єго, бже́отѣ именовѣвъ, ѣже о҃бѣ о҃упокоѣнїе толкѣетсѣ: снѣце и во о҃мнагѣ мѣра дѣланїн нзрѣднѣ всѣ содѣлавый, и въ шѣсты́й наздѣвъ пѣкн нѣстлѣваго чѣловѣка, и ѡбновѣвъ жнѣвонѣнымъ кр҃томъ и смѣртїю, въ настѣо́щїй пѣкн седмѣй дѣнь о҃упокѣн, совершѣннымъ дѣлз о҃упокоѣнїемъ, жнѣвотѣестѣствѣннымъ и сѣснѣтельнымъ о҃снѣвъ снѣомъ. Сннзходнтъ о҃бѣ бжѣе слѣво сѣ плѣтїю во гробѣ, сходнтъ же и во ѡдъ сѣ нестлѣнною и бжѣствѣнною своѣю дѣшѣю, раздѣльшѣею смѣртїю ѡ тѣлесѣ, юже и въ рѣцѣ прѣдаде о҃цѣ, ємѣже и своѣ крѣвь прннесѣ, не просѣвѣшѣ, нзѣавлѣнїе на́ше бѣвшѣю. Не бѣо во ѡдѣ гдѣна дѣшѣ, ѣкоже дрѣгнѣхъ сѣбѣхъ дѣшы, о҃дѣржа́на. кѣкѣ бѣо; ннчѣтоже прѣроднѣтельнѣй наносѣмѣ клѣтѣвѣ, ѣкоже о҃ны. Но нн крѣвн же взѣтъ крѣгъ на́шѣ дѣаволъ, ѣце и на́сѣ держѣше, єюже кѣплѣнн бѣхѣомъ. кѣкѣ бѣо ѣце не тѣчїю ѡ бѣа, но и бѣа єго разѣбѣннѣкъ дѣаволъ ѣтн нмѣашѣ; ѡбѣче тѣлеснѣ и сѣ бжѣствѣомъ всѣлѣсѣ во гробѣ гдѣ на́шѣ и́нѣ хр҃то́сѣ, крѣйнѣ плѣтн соедннѣвшнмѣ. бѣашѣ же сѣ разѣбѣннѣкомъ и въ рѣн, и во ѡдѣ бѣашѣ, ѣкоже рѣчѣсѣ, со ѡбѣжѣнною своѣю

Крсту. Тело Господње дакле, претпе и погибао (тл?н?е), то јест разрешење Душе од Тела, а нипошто трулење (растл?н?е), распадање плоти и удова, односно савршено (потпуно) упропашћење.

А Јосиф, дакле, скинувши свето Тело Годподње, погребава Га у новом гробу, у врту, близу Јудеја, и постави над улазом веома велики камен. А Јудеји после петка, приступивши Пилату кажу: Господару, сетисмо се да варалица онај рече док беше жив: После три дана устаћу. Чини нам се, дакле, да је добро да твоја власт нареди војсци да утврди гроб. Одговори Пилат: Ако је, дакле, варалица, зашто се бринете за његове речи док беше жив; јер онда он бесумње умре.

А када рече: Устаћу? Изгледа да то извукоше из поуке о Јони. А свакако, ако се утврди гроб, кажу безумници, неће се украсти. О, како онда безумници не разумеваху да оно што ради себе чињаху, против себе чињаху! Када Пилат нареди, сами са војничком четом и брижљивим печатом утврдише гроб, да не би без страже и печата Васкрсење Господње било слагано. Но одсад се ад, осећајући тврђу силу, суновраћује и избезумљује неправедним залогам који ће ускоро избљувати – Христа Господа, најтврђи и крајеугаони камен, као и оно што од века поједе и стави у утробу.

Неизреченим снисхођењем Твојим, Христe Боже наш, помилуј нас. Амин

Седма песма, 6. глас

Ирмос:

Неизрециво чудо! Онај који је у пећи избавио преподобне Младиће из пламена, полаже се у гроб мртав, бездахан, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Рањен би Ад, примивши у срце, Рањенога копљем у ребра; и стење огњем божанским уништаван, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Сјајан гроб! јер примивши у себе Створитеља као спавајућег, показа се божанска ризница живота, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

Законом умирућих, полагање у гроб прима Живот свих, и њега показује извором васкрсења, на спасење нас који певамо: Избавитељу Боже, благословен јеси.

дшїю. преестѣственнѡ же и со оцѣмъ бѣ, и дхъ соотѣдѣи, ѣкѡ бѣ неупнѣсанный, вездѣ же бѣ, ничтѡже бжествѣ во гробѣ страждущѣ, ѣкоже нижѣ на крѣтѣ. И тлѣнїе оубо гдѣское тѣло претерпѣ, ѣже ѣсть разрѣшенїе дшїи ѡ тѣла: растлѣнїа же, снрѣчь разрѣшенїа плѡти и оудѣеъ, совершеннагѡ погубленїа никакоже. Но іѡанфъ оубо стѡе тѣло гдѣне снѣмъ, во гробѣ нѡвѣ погребѣетъ, и блнзъ іудѣи въ вертоградѣ камѣнь велїи сѣлѡ надъ вхѡдомъ гроба положї. іудѣеъ же оубо по патцѣ, прїстѣпнѣше глагѡлютъ пїлѡтѣ: гѡсподн, поманѣхомъ, ѣкѡ льстѣецъ ѡный рече, ѣгда жнвѣ бѣ, ѣкѡ по трїехъ днѣхъ востѣнѣ: мнїтѣа оубо намъ добрѡ бѣти, да твоѡ влѣсть повелїтъ вѡннствѣ затвердїти гробѣ. Ѣвѣща пїлѡтъ: ѣще оубо льстѣецъ, чтѡ ѡ глагѡлѣхъ ѣгѡ печѣтѣа; ѣгда бѣ жнвѣ, ѣкѡ исповѣдаемый оумре. Когда же рече, востѣнѣ; Нѣгли ѡ іѡнннѡ оуказѣнїа собнрѣхѣ тѡ. Веѣкѡ же ѣще оутвердїтѣа гробѣ, не оукрадетѣа. Ѣле кѣкѡ безѡмнїн, ѣлика ѡ себѣ творѣхѣ, на сѡ дѣюще не разѡмѣвѣахѣ! Пїлѡтѣ же повелѣвшѣ, сѡмнїи сѡ вѡннскнмъ чнномъ, и ѡпѣснмъ запечатлѣнїемъ затвердїша гробѣ, да не чѡждей сѡщей стрѣжн и печѣтн, вокрѣнїе гдѣне ѡбѡлгано бѣло бы. Но ѣдъ ѡсѣлѣ соврацѣетѣа и нзѡмѣвѣетѣа, твердѣншѡю снлѣ ѡщѣцѣа: нзблѡетъ оубо помѣлѣ несправѣднмъ поглощенїемъ, хрїтѣа твердѣншлагѡ и краедгѡльнагѡ камѣне: и ѣже ѡ вѣка положї во чрѣвѣ, снѣдѣ сотворнвѣ. Нензречѣннмъ сннзхожденїемъ твоимъ, хрїтѣе бжѣ нашъ, помнѣнїи насѣ. Ѣмннѣ.

Пѣснь 3.

ірмосъ:

Нензречѣнное чѡдо, въ печьн нзбѣвнвнй прїбнвнѡ ѡтроки нз пламене, во гробѣ мѣртвѣ бездыханнѣ полагѣетѣа, во спсѣнїе насѣ пощнхъ: нзбѣвнтелю бжѣ блгословѣнъ ѣси.

[Т] Оубзвнѣа ѣдъ, въ сѣрдцѣ прїемъ оуазвѣнаго копїемъ въ ребра, и въздыхѣетъ ѡгнѣмъ бжѣстѣвннмъ нжднѣлѣемъ, во спсѣнїе насѣ пощнхъ: нзбѣвнтелю бжѣ блгословѣнъ ѣси.

[О] Богѣтъ гробѣ, въ себѣ во прїнмъ ѣкѡ спѣща содѣтѣла, жнзнн бжѣстѣвннѡе сокровнще показѣа, во спсѣнїе насѣ пощнхъ: нзбѣвнтелю бжѣ, блгословѣнъ ѣси.

[Н] Закономъ оумѣршнхъ ѣже во гробѣ положѣнїе, всѣхъ прїемлетъ жнзнь, и сегѡ нстѡчннка показѣетъ востѣнїа, во спсѣнїе насѣ пощнхъ: нзбѣвнтелю бжѣ, блгословѣнъ ѣси.

Осма песма, 6. глас

Ирмос: Нек иступи из себе дрхтећи небо, и нек се затресу темељи земље, јер гле у мртве се рачуна Онај који живи на висинама; и у гроб мали прима се као странац; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Припев: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Разруши се пречисти храм, а васпоставља палу скинију: јер Адаму првومه, Други, Који на висинама живи, сиђе до Адових ризница; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Припев: Благосиљамо Оца и Сина и Светога Духа, Господа .

Престаде смелост Ученика, а Ариматејац Јосиф првенствује; јер гледајући мртва и нага, Бога над свима, измољава и сахрањује, кличући: Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Припев: И сада и увек и у векове векова. Амин.

О чудеса нових! О доброте! О неизразивог стрпљења! Јер вољно се под земљом запечаћује, Онај који живи на висинама, и као варалица Бог бива клеветан; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове. Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Ирмос: Нек иступи из себе дрхтећи небо, и нек се затресу темељи земље, јер гле у мртве се рачуна Онај који живи на висинама; и у гроб мали прима се као странац; Њега Младићи благословите, свештеници појте, народи преузносите, у све векове.

Девета песма, 6. глас

Ирмос: Не ридај мене, Мати, гледајући у гробу Сина, кога си у утроби бесемено зачала; јер ћу васкрснути и прославићу се, и узнећу у слави, непрестано као Бог, оне који Те вером и љубављу величају.

У страном твоме порођају, избегавши болове натприродно, бејаш блажена, Беспочетни Сине; а сада Тебе, Боже мој, гледајући бездахна мртва, мачем жалости прободена сам страшно; но васкрсни, да се узвеличам.

Земља ме покрива по мојој вољи, но страше се Адови вратари, Мати, видећи Ме одевена у окрвављену хаљину освете; јер, поразивши непријатеље Крстом као Бог, васкрснућу одмах, и узвеличаћу Те.

Пѣснь ѿ.

ѿрмосъ: Оужаснѣша боанѣша нѣбо, и да подвижатца ѡснованїа земли: се бо въ мертвецѣхъ вмѣнѣетца въ вышнихъ живыи, и во гробѣхъ малъ страннопрїемлетца. Ѣгоже Отроцы бѣгословїте, цѣенницы воспойте, людїе превозносїте во всѣхъ вѣки.

Прпѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

[А] Разршнѣша прѣчтый храмъ, падшю же совозетавлѣетъ екїнїю: адамъ бо первомъ вторый, иже въ вышнихъ живыи, снѣде даже до лдовыхъ сокровищъ. Ѣгоже Отроцы бѣгословїте, цѣенницы воспойте, людїе превозносїте во всѣхъ вѣки.

Прпѣвъ: Бѣгословимъ оца, и сна, и ст҃аго дха, гда.

[П] Престѣ дерзость оучникъвъ, арїмадѣи же и зрадстевдетъ іосифъ: мѣртва бо и нага зрѣа, надъ всѣми бѣа, пробитъ и погребѣетъ, зовыи: Отроцы бѣгословїте, цѣенницы воспойте, людїе превозносїте во всѣхъ вѣки.

Прпѣвъ: И нынѣ, и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ. Амїнь.

[Ѡ] Ѡ чдѣез нѡвыхъ! Ѡ бѣгости! Ѡ незречѣннагѡ терпѣнїа! болю бо подъ землїю печатлѣетца, иже въ вышнихъ живыи, и ѣкѡ льстѣцъ, бгъ ѡклеветѣетца.

Хвалимъ, бѣгословимъ, поклонѣемъ гдѣви, поюще, и превозносѣще во всѣхъ вѣки.

ѿрмосъ: Оужаснѣша боанѣша нѣбо, и да подвижатца ѡснованїа земли: се бо въ мертвецѣхъ вмѣнѣетца въ вышнихъ живыи, и во гробѣхъ малъ страннопрїемлетца. Ѣгоже Отроцы бѣгословїте, цѣенницы воспойте, людїе превозносїте во всѣхъ вѣки.

Пѣснь ѡ.

ѿрмосъ: Не рыдай мене мти, зраци во гробѣ, Ѣгоже во чревѣ безъ сѣмене зачала снѣ: востанъ бо и прославлюся, и вознесъ со славою непрестанно ѣкѡ бгъ, вѣрою и любовїю тѣа величїющыа.

[Ѣ] Въ страннѣмъ твоѣмъ ржтвѣ, болѣзней и збѣжѣвше пѣче сѣстествѣа, оублжнѣша безначальне снѣ: нынѣ же тѣа бже мой, бездыханна зраци мѣртва, оржѣемъ печалии растерзѣюся люте: но вокрнѣи, ѣкѡ да возвелнчѣша.

[Г] Земла покрывѣетъ мѣ хотѣща, но оустрашѣются лдовы вратницы, ѡдѣана видѣще ѡдеждею ѡкровявленою, мти, ѡмщѣнїа: врагї бо крѣтомъ поразнѣвъ ѣкѡ бгъ, вокрнѣи пакн, и возвелнчѣ тѣа.

Нек се радује твар, нек се веселе сви земнородни, јер непријатељ Ад би оплењен; жене с миром нека сусрећу, јер избављам сверодног Адама са Евом, и у трећи дан ћу васкрснути.

Не ридај мене, Мати, гледајући у гробу Сина, кога си у утроби бесемено зачала; јер ћу васкрснути и прославићу се, и узнећу у слави, непрестано као Бог, оне који Те вером и љубављу величају.

ЕКСАПОСТИЛАР, Глас 2.

Свет је Господ Бог наш. (трипут)

На хвалитне постављамо стихова 4.

И певамо стихире самогласне, Глас 2.

Данас гроб држи Онога, Који држи у руци твар; камен покрива Онога који врлином покрива небеса; Живот спава, и Ад дрхти, и Адам од окова бива разрешен. Слава твоје домостроју, којим извршивши сво вечно упокојење, даровао си нам, (Боже) свесвето из мртвих твоје васкрсење.

Какав је то гледани приказ? Какав је то садашњи одмор? Цар векова, извршивши страдањем домострој, у гробу суботствује, дарујући нам ново суботствовање. Њему ускликнимо: Васкрсни Боже, суди земљи, јер Ти царујеш до века, имајући неизмерну велику милост.

Ходите да видимо Живот наш који у гробу лежи, да би оне који у гробовима леже оживио. Ходите данас сви који гледате уснулог потомка Јудиног, пророчки Њему ускликнимо: Легавши уснуо си као лав, ко ће Те подићи, Царе? Но васкрсни самовластно, Који си дао Себе драговољно за нас. Господе, слава Теби.

Глас 6.

Проси Јосиф тело Исусово, и положи га у нови свој гроб; јер требаше Он из гроба, као из ложнице да изађе. Ти који си разорио моћ смрти, и људима отворио врата рајска, Господе, слава Теби.

Слава, Глас 6.

Данашњи дан тајно прасликоваше велики Мојсије говорећи: И благослови Бог дан седми. Јер то је благословена Субота; она је дан одмора, у којем почину од свих дела својих Јединородни Син Божији, домостројем кроз смрт телом суботствовавши. И у оно што би враћајући се опет васкрсењем, дарова нам живот вечни, као једини благ и Човекољубац.

И сада, Богородичан. Глас 2.

Преблагословена Си Богородице Дјево. Јер Рођеним од Тебе Ад би оплењен, Адам би поново призван, проклетство умртвљено, Ева ослобођена, смрт усмрћена, и ми оживесмо. Тога ради певајући кличемо: Благословен Христос, Бог наш, који си тако благоизволео, слава Теби.

[А] Да ра́дѹетсѧ твѧрь, да веселѧтсѧ вси земнороднїи, вѣра́хъ бо плѣнїсѧ ѡдѣ: съ мѹры жєны да срѣтѧютсѧ, ѡдѧма со ѣвоу нѣбавлѧю всеродна, и въ третїи дѣнь воскресѣ.

Не рыда́и мене мѣти, зра́щи во гробѣ, ѣгоже во чре́вѣ безъ сѣмене зачала ѣси сѧ: воста́нѹ бо и просла́влюсѧ, и вознесѹ со славою непрестѧннѡ ѡакѡ бѣхъ, вѣроу и люво́бїю тѧ велича́ющыѧ.

Ѣзапоустїларїи, глаго́хъ ѣ:

Сѣхъ гдѣ бѣхъ на́шхъ: **Трижды.**

На хвалїтехъ поставимъ стѣхъ ѡ, и поемъ стѣхѣры самогласны глаго́хъ ѣ:

Дне́сь содержитсѧ гробѣ содержащаго длѧнїю твѧрь, покрывѧетсѧ ка́мень покрывшаго довродѣтелїю нѣсѧ: спїтсѧ живѣтсѧ, и ѡдѣ трепѣщетсѧ, и ѡдѧмъ ѡ оѹзъ разрѣша́етсѧ. слава твоѣмѹ смотре́нїю, ѡмже соверши́вхъ все оупокоѣнїе вѣчноѡ, дарова́хъ ѣси на́мъ бѣже, всеѣтоѡ нѣзъ мѣртвѣхъ твоѡ воскресѣнїе.

Что́ зрїмое видѣнїе; коѡе настоѡщее оупокоѣнїе; црѣ вѣкѡвхъ, ѡмже стрѣтїю соверши́вхъ смотре́нїе, во гробѣ сѣбѡтсѣтвѣетсѧ, но́вое на́мъ подаѡ сѣбѡтсѣтво. томѹ возопїимъ: воскресѣнїи бѣже, ѡдѧнїи земли, ѡакѡ ты црѣтвѣдешн во вѣки, неизмѣрѣнѹю ѡмѣлѧн велїю млѣть.

Прїидїте видимъ живѣтсѧ на́шхъ во гробѣ лежѧщхъ, да во гробѣхъ лежѧщыѧ ѡживїтсѧ. прїидїте дне́сь ѡмже нѣзъ ѡды спѧща зра́ще, прѣрѣчески ѣмѹ возопїимъ: возле́гхъ оҹенѣхъ ѣси ѡакѡ ле́вхъ, ктѡ воздвїгнетсѧ тѧ црѣю; но воста́нн самовла́стнѡ, да́выи себѣ ѡ на́схъ во́лею, гдѣ слава тебѣ.

Глаго́хъ ѣ:

Прогнѣ ѡҹенѣхъ тѣло ѡисово, и положи ѣ въ но́вѣмъ своѣмъ гробѣ: подова́ше бо ѣмѹ нѣзъ гроба, ѡакѡ нѣзъ черто́га протнѣ. сокрѣдшнвыи держѧвѣ смѣртн, и ѡвѣрзвыи вратѧ рїискала челоѣкѡмъ, гдѣ слава тебѣ.

Слава, глаго́хъ ѣ:

Дне́шнїи дѣнь тѧннѡ великѣхъ мѡѹсїѣ прообра́зоваше, глаго́ла: и бл҃гословѣ бѣхъ дѣнь седьмыи, ѡа́ бо ѣсть бл҃гословѣннаѧ сѣбѡтѧ. сїѣ ѣсть оупокоѣнїѧ дѣнь, во́ньже почнѣ ѡ вѣхъ дѣлхъ своїхъ ѣдннороднн снѣ бѣжїи, смотре́нїемъ ѣже на смѣртѣ, плѣтїю сѣбѡтсѣтвѡвавхъ: и во ѣже бѣ, па́ки возвращѣсѧ воскресѣнемъ, дарова́ на́мъ живѣтсѧ вѣчныи, ѡакѡ ѣдннхъ бл҃гъ и члѣвѣколю́бецѧ.

И нынѣ, бѣгороднченхъ, глаго́хъ ѣ:

Пребл҃гословѣнна ѣси бѣе дѣво, вопло́щнмъ бо сѧ нѣзъ тебѣ ѡдѣ плѣнїсѧ, ѡдѧмъ воззва́сѧ, клѧтва потре́бїсѧ, ѣҧа свобѡдїсѧ, смѣртѣ оҹмертѣнїсѧ, и мы ѡжнѣхомъ, тѣмъ воспѣѧюще вопїемъ: * бл҃гословѣнъ хрїтѡсѣ бѣхъ бл҃гово́лнвыи тѧкѡ, слава тебѣ.

Велико Славословље

Свештеник: Слава Теби Показавшему нам светлост.

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божје, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин. На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, Теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших; и хваљено је и прослављано Име Твоје у векове. Амин. Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе.

Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. **(трипут)**

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, Теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Тебе извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(Трипут)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин. Свети Бесмртни, помилуј нас.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас.

Свештеник се облачи у пуно свештеничко одјејање, и излази са светим Еванђељем, и са Плаштаницом врши се трократни опход око цркве, уз појање: Свети Боже....

Свештеник: Пазимо! Мир свима. Премудрост!

Тропар, 2. глас

Благолики Јосиф, с дрвета скинувши пречисто тело твоје, плаштаницом чистом и мирисима га обави, у гробу новом сахранивши положи.

Чтец: Тропар Пророштва, глас други.

Христе, Који држиш све крајеве, изволио си да будеш гробом држан, да би из Адових жвала избавио човечанство, и васкрснувши оживео нас, као Бог бесмртан.

Преблагословена Си Богородице Дјево. Јер Рођеним од Тебе Ад би оплењен, Адам би поново призван, проклетство умртвљено, Ева ослобођена, смрт усмрћена, и ми оживесмо. Тога ради певајући кличемо: Благословен Христос, Бог наш, који си тако благоизволео, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Читање из Пророштва

Ђакон: Пазимо!

Чтец: Прокимен, глас четврти: Васкрсни, Боже, помози нам, и избави нас, ради славе Имена Твога.

Појци: Васкрсни, Боже, помози нам, и избави нас, ради славе Имена Твога.

Чтец: Боже, ушима нашим слушамо, и оци нам наши проповедаше.

Појци: Васкрсни, Боже, помози нам, и избави нас, ради славе Имена Твога.

Чтец: Васкрсни, Боже, помози нам.

Појци: И избави нас, ради славе Имена Твога.

Ђакон: Премудрост!

Чтец: Читање из Пророштава Језекиљевих.

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Рука Господња дође нада ме, и Господ ме изведе у духу, постави ме усред поља, које бијаше пуно кости. И проведе ме покрај њих унаоколо, и гле, бијаше их врло много у пољу, и гле, бијаху врло сухе. И рече ми: сине човјечји, хоће ли оживјети ове кости? А ја рекох: Господе Господе, ти знаш. Тада ми рече: пророкуј за те кости, и кажи им: сухе кости, чујте ријеч Господњу. Овако говори Господ Господ овијем костима: гле, ја ћу метнути у вас дух, и оживјећете. И метнућу на вас жиле, и обложићу вас месом, и навући ћу на вас кожу, и метнућу у вас дух и оживјећете, и познаћете да сам ја Господ. Тада стадох пророковати, како ми се заповједи; а кад пророковах наста глас, и гле потрес, и кости се прибираху свака ка својој кости. И погледах, и гле, по њима изидоше жиле и месо, и озго се кожа навуче; али духа не бјеше у њима. Тада ми рече: пророкуј духу, пророкуј, сине човјечји, и реци духу: овако вели Господ Господ: од четири вјетра дођи, душе, и дуну на ове побијене да оживе. И пророковах, како ми се заповједи и уђе у њих дух, и оживјеше, и стадоше на ноге, бјеше војска врло велика. Тада ми рече: сине човјечји, ове су кости сав дом Израиљев; гле, говоре: посахнуше кости наше и прође надање наше, пропадосмо. Зато пророкуј, и кажи им: овако вели Господ Господ: ево, ја ћу отворити гробове ваше, и извешћу вас из гробова ваших, народе мој, и довешћу вас у земљу Израиљеву. И познаћете да сам ја Господ, кад отворим гробове ваше, и изведем вас из гробова ваших, народе мој. И метнућу дух свој у вас да оживите, и населићу вас у вашој земљи, и познаћете да ја говорим и чиним, говори Господ.

Слава, **конѣцъ.** И нынѣ, **вѣсь.**

Таже прокіменъ, гласъ ѿ:

Воскрѣни гдѣ, помози намъ, и избави насъ имене ради твоего.

Стихъ: Бже, оушима нашими оуслышахомъ и отцы наши возвестіша намъ.

Діаконъ: Премудрость.

Чтецъ: Прѣрочества іезекіилева чтеніе. [Глава ѿз, ст. ѿ-ди]

Діаконъ: Вонмемъ.

Прѣрочества іезекіилева чтеніе. [Глава ѿз, ст. ѿ-ди]

Бысть на мнѣ рѣка гдѣна, и изведе мѧ въ дѣтѣ гдѣни, и постави мѧ средѣ поля, се же баше полно кортѣи челоѣческихъ. И ѡведе мѧ ѡкрестъ и хъ ѡколѡ, и се мнѡги сѣла ѡ на лицы поля, и се сѣхн сѣла ѡ. И рече ко мнѣ: сыне челоѣчъ, ѡжнедѣти ли кѡрсти сѣла; и рекѡхъ: гдѣ бже, ты вѣси сѣла. И рече ко мнѣ: сыне челоѣчъ, прорцы на кѡрсти сѣла, и речешн имъ: кѡрсти сѣхнѡ, слышнте слово гдѣне. Се глаголетъ ѡдвнаі гдѣ кортемъ симъ: се ѡзъ введѣ въ васъ дѣхъ жнеотенъ. И дамъ на васъ жнлы, и возведѣ на васъ плѡть, и прострѣ по вамъ кождѣ, и дамъ дѣхъ мой въ васъ, и ѡжнедѣте, и оубѣдѣте, ѡкѡ ѡзъ сѣмь гдѣ. И прорекѡхъ, ѡкоже заповѣда мнѣ гдѣ: и бысть гласъ внегда ми прѣрочествовати, и се трѣизъ, и совокѣплѡхѣла кѡрсти, кѡрсть къ кѡрсти, кѡждѡ къ соствѣдѣ своемѣ. И видѣхъ, и се быша имъ жнлы, и плѡть растѡше, и восхождѡше, [и прѡтажѣса] имъ кожа верхѣ, дѣхъ же не баше въ нѣхъ. И рече ко мнѣ: прорцы ѡ дѣтѣ, прорцы сыне челоѣчъ, и рцы дѣховн: сѣла глаголетъ ѡдвнаі гдѣ, ѡ четырехъ вѣтрѡвъ прѣндѣ дѣше, и вѣднн на мѣртвѡмъ сѣла, и да ѡжнедѣти. И прорекѡхъ, ѡкоже повелѣ ми: и внѣде въ нѡ дѣхъ жнзни, и ѡжнѣша, и стѡша на ногѡхъ своихъ, собѡръ мнѡгъ сѣла ѡ. И рече гдѣ ко мнѣ, глагола: сыне челоѣчъ, сѣла кѡрсти вѣсь дѡмъ илѣвъ сѣти, тѣи бо глаголетъ: сѣхн быша кѡрсти наша, погнѣе надежда наша, оубѣенн быхомъ. Тѡгѡ ради прорцы [сыне челоѣчъ], и рцы къ нѣмъ, сѣла глаголетъ ѡдвнаі гдѣ: се ѡзъ ѡверзѣ грѡбы вашѡ, и изведѣ васъ ѡ грѡвъ вашихъ, людѣе мои, и введѣ вы въ зѣмлю илѣвѣ. И оубѣдѣте, ѡкѡ ѡзъ сѣмь гдѣ, внегда ѡверѣти мнѣ грѡбы вашѡ, сѣже возвесті ми васъ ѡ грѡбѡвъ вашихъ, людѣе мои: и дамъ дѣхъ мой въ васъ, и жнви бѣдѣте. И поставлю вы на зѣмлѣи вашей, и оубѣдѣте, ѡкѡ ѡзъ гдѣ: глаголахъ, и сотворю, глаголетъ ѡдвнаі гдѣ.

Читање из Апостола

Ђакон: Пазимо!

Свештеник: Мир свима.

Појци: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост!

Чтец: Прокимен, глас седми: Васкрсни, Господе Боже мој, нека се узвиси рука твоја, не заборави сасвим убогих твојих.

Појци: Васкрсни, Господе Боже мој, нека се узвиси рука твоја, не заборави сасвим убогих твојих.

Чтец: Хвалићу Те, Господе, свим срцем мојим, јављаћу сва чудеса твоја.

Појци: Васкрсни, Господе Боже мој, нека се узвиси рука твоја, не заборави сасвим убогих твојих.

Чтец: Васкрсни, Господе Боже мој, нека се узвиси рука твоја.

Појци: Не заборави сасвим убогих твојих.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из Прве посланице Коринћанима светога апостола Павла [1. Коринћанима 5:6-8, Галатима 3:13-14].

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Браћо, не знате ли да мало квасца све тијесто укисели? Одбаците, дакле, стари квасац, да буде ново тијесто, као што сте бесквасни. Јер и Пасха наша, Христос, жртова се за нас. Зато да празнујемо не у квасцу старом, ни у квасцу злоће и неваљалства, него у бесквасним хљебовима искрености и истине. Христос нас је искупио од проклетства закона поставши за нас проклетство, јер је написано: Проклет сваки који виси на дрвету; да на многобошцима буде благослов Авраамов у Христу Исусу, да примимо обећање Духа кроз вјеру.

Свештеник: Мир теби.

Чтец: И духу твоме.

Свештеник: Премудрост.

Чтец: Алилуја, алилуја, алилуја!

Појци (5. глас): Алилуја, алилуја, алилуја!

Чтец: Да васкрсне Бог и да се расеју непријатељи Његови.

Појци: Алилуја, алилуја, алилуја!

Чтец: Као што ишчезава дим да ишчезну, као што се топи восак на домаку огња.

Појци: Алилуја, алилуја, алилуја!

Чтец: Тако да погину грешници од Лица Божијег.

Појци: Алилуја, алилуја, алилуја!

Діаконы: Кѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, гласъ ѿ: Воскрѣни гдѣ бже мой, да вознесѣтца рѣка твоа, не забуди оубогихъ твоихъ до конца.

Стихъ: Исповѣмца тебѣ гдѣ, вѣмъ сердцемъ моимъ, повѣмъ всѣмъ чюдеса твоа.

Діаконы: Премудрость.

Чтѣцъ: Въ коринѣаномъ посланіи сѣгѡ апла павла чтѣніе.

И пакн діаконы: Кѡнмемъ.

Апостолъ, къ коринѣаномъ, **зачало рѣг.**

Братіе, малъ квасъ всѣ смѣшеніе кваситъ. Учистите оубо вѣтхій квасъ, да бдите но бо смѣшеніе, ꙗкоже естѣ безквасни: ꙗко пѣха наша за ны пожренъ бысть, хрѣтоу. Темже да празндемъ, не въ квасѣ вѣтсѣ, ни въ квасѣ слобы и лѣквства, но въ безквасихъ чистотѣ и истини. Хрѣтоу ны исклпилъ естѣ ѿ клѣтвы законныа, бывъ по насъ клѣтвѣ. писано бо естѣ: проклатъ всѣкъ вѣсѣи на дрѣвѣ: да въ языцѣхъ блгословеніе аврааме бдетъ ѡ хрѣтѣ иисѣ, да ѡбѣтованіе дха прїимемъ вѣрою.

Сщѣнникъ: Миръ ти.

Чтѣцъ: И дховн твоемѣ.

Діаконы: Премудрость.

Аллаѣа, гласъ ѿ:

да воскресетъ бгъ, и расточатца вразнѣ егѡ, и да бѣжатъ ѿ лица егѡ ненавѣдѡщїи егѡ.

Стихъ: ꙗко исчезаетъ дымъ, да исчезнетъ, ꙗко тлетъ бокъ ѿ лица огнѣ.

Стихъ: Такъ да погнѣтъ грѣшницы ѿ лица бжїа, а прѣшницы да возвеселѡтца.

Еванђеље

Ђакон (Свештеник): Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Еванђеље.
 Свештеник: Мир свима.
Појци: И духу твоме.
 Свештеник: Читање светог Еванђеља од Матеја [Матеј 27:62-66].
Појци: Слава Теби, Господе, слава Теби.
 Свештеник: Пазимо.

Свештеник:

Сутрадан пак по петку сабраше се првосвештеници и фарисеји код Пилата говорећи: Господару, сјетисмо се да онај варалица каза још за живота: Послије три дана устаћу. Зато заповједи да се утврди гроб до трећег дана да не дођу како ученици његови ноћу, да га не украду и не кажу народу: Устаде из мртвих; и биће посљедња превара гора од прве. Рече им Пилат: Имате стражу, идите те утврдите како знате. А они отишавши утврдише гроб са стражом и запечатише камен.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Јектенија

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.
Народ: Господе, помилуј. (Трипут)
 Ђакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане.
Народ: Господе, помилуј. (Трипут)
 Ђакон: Још се молимо за преосвештеног епископа нашег (име), и за сву у Христу браћу нашу.
Народ: Господе, помилуј. (Трипут)
 Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за све у Христу братство наше. (у манастиру: Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи (име), и за све у Христу братство његово.)
Народ: Господе, помилуј. (Трипут)
 Ђакон: Још се молимо за милост, живот, мир, здравље, спасење, похођење, опроштај и отпуштење грехова слугу Божјих, браће овога светог храма (у манастиру: ове свете обитељи).
Народ: Господе, помилуј. (Трипут)
 Ђакон: Још се молимо за блажене и незаборавне свете патријархе православне, за благочестиве царе и благоверне царице, за осниваче овога светог Храма (у манастиру: свете обитељи ове), и за све до сада преминуле православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за православне свуда.
Народ: Господе, помилуј. (Трипут)

Діаконы: Премѣдрость, прости, оуслышнмъ сѣагъ ѡвѣліа.

Сщ҃енникъ: Миръ всѣмъ.

Аіаконы: И дѣови твоемѹ.

Сщ҃енникъ: Ѡ мат҃рѣа сѣагъ ѡвѣліа чтенїе.

Аіаконы: Слава тебѣ гд҃и, слава тебѣ.

Діаконы: Вѣнчмемъ.

Ѡвѣліе Ѡ мат҃рѣа, **Зачало рд҃и:**

(3ѧ рд҃и) Во оутрїи дѣнь, ѣже ѣсть по патцѣ, собрѣшася архїерее и фарїсеи къ пїлатѹ: Глаголюще: господи, поманихомъ, ѣако льстецъ ѡнъ рече ѡце сѣи жївз: по трїехъ днѣхъ востанѹ. Повелїи оубо оутвердїти грѣбъ до трѣтїагъ днѣ: да не какъ прїшедше оученицы ѡгъ нѣщїю, оукрадѹтъ ѡгѹ, и рекѹтъ людемъ: воста Ѡ мертвыхъ, и бѣдетъ поелѣдана лѣтъ гѹрша пѣрвыа. Рече же ѣмъ пїлатъ: ѣмате кѣтвдїю, ѣдїте, оутвердїте, ѣакоже вѣсте. Ѡнї же шѣдше оутвердїша грѣбъ, знаменоваше камень съ кѣтвдїею.

Аіаконы: Слава тебѣ гд҃и, слава тебѣ.

Обычнаа ѡктенїа:

Діаконы: Рцѣмъ всї Ѡ всеа дѹшї, и Ѡ всегѹ помышленїа нашегѹ рцѣмъ.

Аіаконы: Гд҃и помнїдї.

Діаконы: Гд҃и вседержителю, бѣже ѡцъ нашихъ, мѹлимъ ти еа, оуслыши, и помнїдї.

Аіаконы: Гд҃и помнїдї.

Діаконы: Помнїдї насъ бѣже, по велицѣи мїлѹсти твоѣи, мѹлимъ ти еа, оуслыши, и помнїдї.

Аіаконы: Гд҃и помнїдї, **трїжды.**

Діаконы: Ѡце мѹлимъ ѡ великомъ господнѣ и ѡтцѣ нашемъ сѣчѣншемъ патрїархѣ **ѣмѣкъ**, и ѡ господнѣ нашемъ прѣсвѣщеннѣншемъ митрополитѣ (**ѣнѣ** архїепископѣ, **ѣнѣ** епископѣ) (**ѣмѣкъ**), и всеї во хрїстѣ брѣтїи нашей.

Аіаконы: Гд҃и помнїдї, **трїжды.**

Діаконы: Ѡце мѹлимъ ѡ богохраннѣнїи странѣ нашей, властѣхъ и вѹнствѣ ѡвѣ, да тїхѹе и безмѹвное житїе поживѣмъ во всеакомъ бѣгѹчїи и чѣстѣ.

Аіаконы: Гд҃и помнїдї, **трїжды.**

Діаконы: Ѡце мѹлимъ ѡ бѣженныхъ и прїснопамѣтныхъ создѣтелехъ сѣагъ храма егѹ (**ѣще во ѡвѣнїи:** сѣагъ ѡвѣнїи еа) и ѡ всѣхъ прѣдепочнѣвшихъ ѡцѣхъ и брѣтїахъ, зѣлѣ лежѣщихъ и повѣдѹ правослѣвныхъ.

Аіаконы: Гд҃и помнїдї, **трїжды.**

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овоме (**манастиру**), за оне који се труде, који поју, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј. (**Трипут**)

Свештеник:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон : Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Діаконы: Ёще молима ѿ милости, жизни, мира, здравіи, спасеніи, пощениіи, прощеніи и ѡставленіи грѣхѡвъ рабѡвъ бжїихъ, братїи сѣгѡ храма сего (ѿще во ѡбѣтѣхъ: сѣбѣ ѡбѣтѣхъ сего).

Лікы: Гдн помнѣи, **трижды.**

Діаконы: Ёще молима ѿ плодоносащихъ и добродѣющихъ во сѣбѣхъ и всечестнѣхъ храмѣ сѣхъ, трѣждѣющихъ, поющихъ и предстоѣющихъ людехъ, ѡжидѣющихъ ѡ тебѣ великіа и богатѣа мѣти.

Лікы: Гдн помнѣи, **трижды.**

Возглашаетъ сщеники:

Гдн милостивъ и человеколюбецъ бгъ сн, и тебѣ слава возсылаема, ѡцѣ, и сн, и сѣмѣ дхѣ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікы: Амѣнь.

Діаконы: Исполнимъ оутреннюю молитву нашѣ гдн.

Лікы: Гдн помнѣи.

Діаконы: Заступи, спаси, помнѣи и сохрани насъ бже твоєю блгодѣтїю.

Лікы: Гдн помнѣи.

Діаконы: Днѣ всегѡ совершена, свѣта, мирна и безгрѣшна, ѡ гдѣ просимъ.

Лікы: Подѣи гдн.

Діаконы: Аггѣла мирна, вѣрна настаивника, хранителя дшъ и члѣсѣхъ нашихъ, ѡ гдѣ просимъ.

Лікы: Подѣи гдн.

Діаконы: Прощенїа и ѡставленїа грѣхѡвъ и прегрѣшенїи нашихъ, ѡ гдѣ просимъ.

Лікы: Подѣи гдн.

Діаконы: Добрыхъ и полезныхъ дшѣамъ нашимъ, и мира мірови, ѡ гдѣ просимъ.

Лікы: Подѣи гдн.

Діаконы: Прочее время живота нашего въ мирѣ и покаенїи скончатїи. ѡ гдѣ просимъ.

Лікы: Подѣи гдн.

Діаконы: Хрїстіанскїа кончины живота нашего, безболѣзненны, непостыдны, мирны и добрагѡ ѡвѣта на страшенѣхъ сдѣи хрїтовѣ просимъ.

Лікы: Подѣи гдн.

Діаконы: Пресѣю, пресѣю, преблгословеннѣю, славеннѣю влцѣ нашѣ бцѣ и прїснодѣ мрїю со всеми сѣбѣми помандѣше, самн себѣ, и дрѣгздрѣга, и весь животъ нашъ хрїтѣ бгѣ предадимъ.

Лікы: Тебѣ гдн.

Свештеник:

Јер си Ти Бог милости, и милосрђа, и човекољубља, и Теби славу узносимо, са Оцем и Сином и Светим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон : Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби, Господе.

Отпуст

Свештеник: Премудрост!

Народ: Оче (свети владико), благослови.

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин. Утврди, Боже, свету православну веру православних хришћана у векове векова.

Свештеник: Пресвета Богородице, спаси нас.

Народ: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, тебе што Бога Реч непорочно роди, сушту Богородицу величамо.

Свештеник: Слава Теби Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (Трипут)

Оче (свети владико), благослови.

Свештеник:

Христос истинити Бог наш, који је ради спасења света претрпео пљувања, бијења, ударања, крст и смрт, молитвама Пречисте своје Матере и свих Светих, да нас помилује и спасе као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, спаси и помилуј нас.

Народ: Амин.

Након отпуста, верни прилазе да целивају Плаштаницу.

Возглашаетъ іерей:

Іакъ бѣзъ милости, щедротъ и члвѣколюбїа сѣи, и тебѣ слава возымаемъ, оцѣ, и сѣи, и сѣомъ дхѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ.

Діакъ: Аминь.

Сщєнникъ: Миръ всѣмъ.

Діодіе: И дхѣи твоимъ.

Діаконъ: Главы наша гдѣи приклонимъ.

Діакъ: Тебѣ, гдѣи.

Ище же архіерейская служба, или настоятель архіерей:

Діакъ: Слава, и нынѣ: Гдѣи помнѣи, трижды. Высокопреосщєннѣишїи [или Преосщєннѣишїи] владыко, блгоеловѣи.

Сщєнникъ творитъ шпдетъ:

Иже насъ ради чловѣковъ и нашего ради спасенїа стрѣшнымъ стрѣти и животворщїи крѣтѣ, и больное погребенїе плѣтїю и зволнвыи, хрѣтосъ истинный бѣзъ насъ, молитвами пречїтыа своеа мѣре, и всѣхъ сѣбѣхъ, помнѣетъ и спасетъ насъ, іакъ блгъ и члвѣколюбецъ.

Многолѣтїе:

Діакъ: Великаго господина и оца нашего кѣ-рил-ла, сѣбѣишаго патрїарха и всеа, и господина нашего высокопреосщєннѣишаго [или преосщєннѣишаго] **имѣхъ**, митрополїта [или архіепїпа, или епїпа егѣже сѣтъ швласть], бгохранимѣю странѣ нашѣ, настоятелеа, братїю и прихѣжанъ сѣагѣ храма сего, и всеа православыа хрѣтїаны, гдѣи, сохрани ихъ на многоа лѣта.

Таже, ище архіерейская служба, или настоятель архіерей:

Иε πολλὰ ἔτη, δεσποτα. [Εἰς πολλὰ ἔτη, δεσποτα.]

И вывѣетъ цѣлованїе плащаницы, а и дѣже нѣсть плащаницы, цѣлѣютъ шбразъ: пѣвцы же поютъ: Стїхїра, глѣзъ сѣ:

Прїидите оубѣжимъ іѣснфа принопѣматнаго, въ ноцѣи къ пїлатѣи пришедшаго, и живота всѣхъ испросївшаго: даждь мнѣ сего страннаго, иже не имѣетъ гдѣ главы подклонїти: даждь мнѣ сего страннаго, егѣже оученикъ лѣкавыи на смѣрть предаде: даждь мнѣ сего страннаго, егѣже мѣти зраци на крѣтѣ вїсаща, рыдѣющїи вопїаше, и мѣреки восклицаше: оубѣи мнѣ, чѣдо мое! оубѣи мнѣ, свѣте мой, и оутрѣба моя возлюбленна! сѣмѣиномъ бо предреченное въ цркви днѣсѣ событїа: мое сѣрдце ордѣжїе прѣиде, но въ радость воскресїа твоегѣи плачь преложїи. поклонѣмѣа страстѣмъ твоимъ хрѣтѣ, поклонѣмѣа страстѣмъ твоимъ хрѣтѣ, поклонѣмѣа страстѣмъ твоимъ хрѣтѣ, и сѣомъ воскресїю.

ВЕЧЕРЊЕ

Око деветог часа дана (тј. око три сата после подне или кад је уобичајено), клепа се за вечерњу. Свештеник се облачи у пуне одежде, и када благослови, почињемо почетни Псалам. Затим Јектенија велика. Онда, Господе, завиках..., Глас 1. (У манастирима сви свештеници и ђакони, када се стигне до стиха: Пашће у мрежу своју... чине поклон, одлазе и облаче се и они у одјејање, и врше проскомидију).

Постављамо стихове на 8. А певамо стихире васкрсне Осмогласника 3, и од стиховњих једну.

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им

дајеш храну на време (своје), кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа. Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже **(трипут)**

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

- Ђакон:** У миру Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј
- Ђакон:** За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За најсветијег Патријарха (**или:** високопреосвештеног митрополита, **или:** преосвештеног епископа) нашега (**име**), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.
- Народ:** Господе помилуј.
- Ђакон:** За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

челѣ, жневѣтнаѣ мѣлаѣ из великѣхъ. тѣмъ кораблѣ преплѣваютъ, смѣи сѣи, ѣгоже
 создаѣ сѣи рѣгѣтѣ сѣмъ. всѣ къ тебѣ чѣютъ, дѣти пѣцѣ нѣмъ во бѣго времѣ. дѣвшѣ
 тебѣ нѣмъ, соверѣтъ: ѡверѣшѣ тебѣ рѣкѣ, всѣчѣскаѣ исполнѣтѣ бѣготи. ѡверѣшѣ же
 тебѣ лицѣ возмѣтѣтѣ: ѡнѣмѣши дѣхъ нѣхъ, и нѣчѣзѣтѣ, и въ пѣрѣтъ своѣ
 возвратѣтѣ. послѣши дѣла твоегѣ, и созѣждѣтѣ, и ѡбновѣши лицѣ землѣ. бѣди слава
 гѣна во вѣки, возвеселѣтѣ гѣмъ ѡ дѣлѣхъ твоихъ: призираѣи на землѣ, и творѣи ю
 твѣстѣ: прикасаѣи гораѣмъ, и дымѣтѣ. воспоѣ гѣеви въ животѣ моѣмъ: поѣ бѣ
 моѣмъ, дѣндеже сѣмъ. да оѣладѣтѣ сѣмъ всѣгда моѣ, ѣзъ же возвеселѣѣ ѡ гѣмъ. да
 нѣчѣзѣтѣ грѣшницѣ ѡ землѣ, и беззакѣнницѣ, ѣкоже не бѣти нѣмъ: бѣгословѣ дѣше
 моѣ гѣа. Солнце познѣ западъ своѣ: положѣ сѣи тѣмъ и бѣтъ нѣцѣ. ѣкѣ
 возвелѣчѣша дѣла твоѣ гѣи, всѣ премѣдрѣстѣ сотворѣ сѣи.

Слава оѣхъ и сѣхъ и стѣмъ дѣхъ, и нынѣ и при сѣхъ и во вѣки вѣкѣмъ. ѣминѣ.
 ѣлладѣа, ѣлладѣа, ѣлладѣа, слава тебѣ бѣе. **Трѣжды.**

Тѣже ѣктенѣа великаѣ.

Дѣаконъ: Мѣромъ гѣмъ помѣлимѣ.

Дѣкъ: Гѣи, помѣлѣи.

Дѣаконъ: ѡ свѣшѣмъ мѣрѣ, и спасѣнѣи дѣшъ нѣшнѣхъ, гѣмъ помѣлимѣ.

Дѣкъ: Гѣи, помѣлѣи.

Дѣаконъ: ѡ мѣрѣ всѣмъ мѣра, бѣгословѣнѣи стѣхъ бѣжѣнѣхъ цѣквѣи, и соеднѣнѣи вѣхъ,
 гѣмъ помѣлимѣ.

Дѣкъ: Гѣи, помѣлѣи.

Дѣаконъ: ѡ стѣмъ храмѣ сѣмъ, и из вѣрою, бѣгоговѣнѣемъ и стѣхомъ бѣжѣнѣмъ
 вхѣдѣнѣхъ вѣнѣ, гѣмъ помѣлимѣ.

Дѣкъ: Гѣи, помѣлѣи.

Дѣаконъ: ѡ великомъ господѣнѣи и оѣхъ нѣшемъ, свѣтѣнѣшемъ патрѣархѣ нѣмъ, и ѡ
 господѣнѣи нѣшемъ прѣсвѣщѣнѣнѣшемъ сѣпѣкѣ [нѣ архѣпѣкѣ, нѣ
 мѣтрополѣтѣ] нѣмъ, чѣстѣмъ прѣсвѣтерѣтѣ, во хѣтѣ дѣаконѣтѣ, ѡ всѣмъ
 причѣтѣи и лѣдѣхъ, гѣмъ помѣлимѣ.

Дѣкъ: Гѣи, помѣлѣи.

Дѣаконъ: ѡ богохранѣнѣи стѣнѣ нѣшей, властѣхъ и вѣнѣтѣ сѣа, гѣмъ помѣлимѣ.

Дѣкъ: Гѣи, помѣлѣи.

Дѣаконъ: ѡ градѣ сѣмъ [нѣ ѡ всѣи сѣи, нѣ ѡ стѣнѣи оѣнѣтѣи сѣи], всѣкомъ градѣ,
 стѣнѣи, и вѣрою живѣнѣхъ въ нѣхъ, гѣмъ помѣлимѣ.

Дѣкъ: Гѣи, помѣлѣи.

Дѣаконъ: ѡ бѣгословѣнѣи воздѣхѣмъ, ѡ нѣзѣнѣи плодѣмъ земнѣхъ, и времѣнѣхъ
 мѣрнѣхъ, гѣмъ помѣлимѣ.

Народ: Господе помилуј.
Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.
Народ: Господе помилуј.
Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.
Народ: Господе помилуј.
Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.
Народ: Господе помилуј.
Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.
Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појац: Амин.

На: Господе Тебе зовем, **узимамо стихове на 10.**

И певамо стихире самогласне дана 4 по двапут, а две по једном, глас 1.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби.

Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих -жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше ни-кога ко ме познаје.

Дѣнокъ: Гдѣн, помнѣи.

Дѣнокъ: Ѡ плаваюцихъ, пѣтешествѣющихъ, недѣющихъ, страждующихъ, плѣнѣнныхъ, и ѡ спасѣнїи ихъ, гдѣ помолнмса.

Дѣнокъ: Гдѣн, помнѣи.

Дѣнокъ: Ѡ избѣвннмса намъ ѡ всѣхъ скорби, гнѣва и нѣжды, гдѣ помолнмса.

Дѣнокъ: Гдѣн, помнѣи.

Дѣнокъ: Застѣпнѣ, спасѣнѣ, помнѣи и сохрани намъ, бже, твоѣю бгдѣтїю.

Дѣнокъ: Гдѣн, помнѣи.

Дѣнокъ: Престѣи, прѣчѣи, прѣбгдѣсловѣннѣи, слѣвнѣи блѣщѣи нашѣи бѣи и принодѣи мрїю, со всѣми стѣими помнѣише, самн себѣ, и дрѣгѣ дрѣга, и всѣхъ жнвѣтѣхъ нашихъ хрѣтѣ бгѣи предадѣи.

Дѣнокъ: Тебѣ, гдѣн.

Возгласѣнїе:

Гдѣнъ подобѣетѣ тебѣ всѣхъ слава, чѣстѣ, и поклонѣнїе, Ѡцѣи и снѣи и стѣомѣи дхѣи, нынѣи и при нѣи и во всѣхъ вѣкѣхъ.

Дѣнокъ: Амѣнѣ.

Тѣже поѣмъ Гдѣнъ воззвѣхъ, въ гласѣи ѣ:

Гдѣнъ, воззвѣхъ къ тебѣ, оубѣишн мѣ. оубѣишн мѣ гдѣнъ.

Гдѣнъ, воззвѣхъ къ тебѣ, оубѣишн мѣ: коннѣи гласѣи молѣнїѣи моѣи, внѣгдѣи воззвѣти мнѣи къ тебѣ. оубѣишн мѣ гдѣнъ.

Да избѣвннмса мѣтѣи моѣи, гдѣнъ кадѣло прѣдѣи тобѣи, воздѣлѣнїеи рѣкѣи моѣи, жѣртѣи вѣчѣрнѣи. оубѣишн мѣ гдѣнъ.

И по чнѣи стѣи:

Положнѣи, гдѣнъ, хранѣнїеи оубѣишн мѣи, и двѣрѣи ѡгражѣнїѣи ѡ оубѣишн мѣи. не оубѣишн мѣи сердце моѣи въ словесаи лѣкѣиствѣи, непѣвѣти вннѣи ѡ грѣшнѣи. съи чѣлѣвѣкн дѣлающнми беззакѣнїеи, и не сочѣтѣи со избѣвннми ихъ. накарѣетѣ мѣи прѣвѣдннкѣи мѣи, и ѡблнчѣи мѣи: ѣлѣи же грѣшнѣи да не намѣстѣи гласѣи моѣи. гдѣнъ ѣщеи и мѣи моѣи во бгдѣнїи ихъ, пожѣртыи бѣиши при камѣнии сѣи ихъ. оубѣишн мѣи гласѣи моѣи, гдѣнъ возмогѣи: гдѣнъ чѣлѣвѣкн прѣдѣи на землѣи, растѣишнмса кѣиши ихъ при ѣдѣи. гдѣнъ къ тебѣ гдѣнъ, гдѣнъ, Ѡчи моѣи, на чѣи оубѣишн мѣи, не ѡннѣи дѣишн моѣи. сохрани мѣи ѡбѣи, ѣжеи сочѣишн мнѣи, и ѡ соблѣишн дѣлающнхъ беззакѣнїеи. падѣи въ мрѣжѣи своѣи грѣшннцы: ѣдннѣи ѣи мѣи, дѣижеи прѣидѣи.

Гласѣи моѣи ко гдѣи воззвѣхъ, гласѣи моѣи ко гдѣи помолнхсѣи. прѣи прѣдѣи ннмѣи молѣнїеи моѣи, печѣи моѣи прѣдѣи ннмѣи возвѣщѣи. внѣгдѣи нѣчѣзѣти ѡ менѣи дѣишн моѣи, и тыи познѣи ѣи стѣи моѣи. на пѣи сѣи, по немѣижеи хождѣи, скрѣиши сѣи мнѣи. смѣишн ѡдѣишн и возгласѣи, и не бѣи знѣи менѣи. погнѣи бѣиство ѡ менѣи, и нѣсѣи взыскѣи дѣишн моѣи. воззвѣхъ къ тебѣ гдѣнъ, рѣи: тыи ѣи оубѣишн мѣи

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.
 Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.
 Послушај молитву моју, јер се понизих веома.
 Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Васкрсне, Глас 1.

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.

Вечерње наше молитве, прими Свети Господе, и даруј нам опроштај грехова, јер си једини који си показао у свету Васкрсење.

Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

Опколите народи Сион, и обухватите га, и дајте славу у њему Васкрсом из мртвих, јер је Он Бог наш, Који нас избавља од безакоња наших.

Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.

Ходите народи запевајмо, и поклонимо се Христу, славећи његово из мртвих Васкрсење, јер је Он Бог наш, Који је од преваре непријатељске свет избавио.

Друге стихире самогласне, Велике Суботе три, понављајући прву. Глас 8.

Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

Данас Ад стењући вапије: Боље би ми било да Рођеног од Марије нисам примио, јер дошавши на ме, државу моју разруши, врата бакарна разби; душе, које сам раније држао, Бог будући, васкрсе, слава, Господе, Крсту твоме, и Васкрсењу твоме.

Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.

Данас Ад стењући вапије: Разруши се моја власт, примих Мртвога као једног од умрлих, Њега више држати не могу, но губим са Њим и оне над којима царовах; ја имадох мртваце од века, но Овај гле све васкрсава. Слава, Господе, Крсту твоме, и Васкрсењу твоме.

Данас Ад стењући вапије: Жртвована би моја држава; Пастир се разапел и Адама васкрсе; лиших се оних над којима царовах; и које победивши прогутах, све их избљувах; испразни гробове Распети, слаби држава смрти. Слава, Господе, Крсту твоме и Васкрсењу твоме.

Слава, Глас 6.

Данашњи дан тајно прасликоваше велики Мојсије говорећи: И благослови Бог дан седми. Јер то је благословена Субота; она је дан одмора, у којем почину од свих дела својих Јединородни Син Божији, домостројем кроз смрт телом суботствовавши. И у оно што би враћајући се опет васкрсењем, дарова нам живот вечни, као једини благ и Човекољубац.

И сада, **Богородичан, Глас 1.**

Свесветску славу, која је од људи изникла, и Владикy родила, небеску двор, појмо Марију Дјеву, песму Бестелесних, и украс верних. Јер Она се показа небо, и храм Божанства; Она разрушивши преграду непријатељства, мир уведе, и Царство отвори. Ову, дакле, имајући утврђење вере, имамо браниоца рођеног из Ње Господа. Не бој се, дакле, не бој се народе Божији, јер Он победи непријатеље, као Свесилан.

Вход са Еванђељем.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

Затим: (Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Читање из књиге СТВАРАЊА. (Глава 1,1-13).

У почетку створи Бог небо и земљу. А земља бјеше без обличја и пуста, и бјеше тама над безданом; и дух Божији дизаше се над водом. И рече Бог: нека буде свјетлост. И би свјетлост. И видје Бог свјетлост да је добра; и растави Бог свјетлост од таме. И свјетлост назва Бог дан, а таму назва ноћ. И би вече и би јутро, дан први. Потом рече Бог: нека буде свод посред воде, да раставља воду од воде. И створи Бог свод, и растави воду под сводом од воде над сводом; и би тако. А свод назва Бог небо. И би вече и би јутро, дан други. Потом рече Бог: нека се сабере вода што је под небом на једно мјесто, и нека се покаже сухо. И би тако. И сухо назва Бог земља, а зборишта водена назва мора; и видје Бог да је добро. Опет рече Бог: нека пусти земља из себе траву, биље, што носи сјеме, и дрво родно, које рађа род по својим врстама, у којем ће бити сјеме његово на земљи. И би тако. И пусти земља из себе траву, биље, што носи сјеме по својим врстама, и дрво, које рађа род, у којем је сјеме његово по његовијем врстама. И видје Бог да је добро. И би вече и би јутро, дан трећи.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Читање из пророштава ИСАИЈЕ. (Глава 60,1-16).

У стани, свијетли се, јер дође свјетлост твоја, и слава Господња обасја те. Јер, гле, мрак ће покривати земљу и тама народе; а тебе ће обасјати Господ и слава његова показаће се над тобом. И народи ће доћи к видјелу твојему и ка свјетлости која ће те обасјати. Подигни очи своје унаоколо и види: сви се скупљају и иду к теби, синови ће

Всемірнѣю славою ѿ человекъ прозвѣшнѣю, и влѣкѣю рождшнѣю, нѣнѣю двѣрь воспоимъ мрїю дѣвѣ, безплѣтныхъ пѣснь, и вѣрныхъ оудобрѣнїе: сїа бо гавнѣа нѣо, и храмъ бжества: сїа преграждѣнїе вражды разрѣшнѣши, мнрз введѣ, и црѣтвїе ѿверзе. сїю оубо имѣще вѣры оутверждѣнїе, поборника имамы нз неа рождшагоа гда.

Входъ съ ѡвїемъ.

Творѣнїе ѡфронїа, патрїарха іерлїмскаго.

Свѣтѣе тнхїи стѣа славы, безсмѣртнаго оца нѣнаго, стаго блженнаго, исе хрѣте: прїшедше на западъ солнца, видѣвше свѣтъ вечернїи, поѣмъ оца, сїа и сего дха, бга. достѣннъ ѡсн во вс. времена пѣтъ быти гласы прѣбыми, снѣ бжїи, живѣтъ длаи: тѣмже мнрз тла славитъ.

Прокїменъ не глаголемъ, но ѡбїе:

Премудрость. И начиняетъ чтѣцъ чтѣнїа.

Бытїа чтѣнїе. [Глава ѡ, ст. ѡ-гї]

Въ началѣ сотворн бгъ нѣо и зѣмлю. Земля же бѣ невннма, и неустрѣена, и тьма верхѣ бездны: и дхъ бжїи ношашеа верхѣ воды. И рече бгъ: да бдетъ свѣтъ: и бысть свѣтъ. И видѣ бгъ свѣтъ, гакъ добрѣ: и разлчн бгъ междѣ свѣтомъ, и междѣ тьмою. И нарече бгъ свѣтъ дѣнь, а тьмѣ нарече нѣщъ. И бысть вечеръ, и бысть оутро, дѣнь ѡдннъ. И рече бгъ: да бдетъ твѣрдъ посреде воды, и да бдетъ разлчнющн посреде воды и воды: и бысть такъ. И сотворн бгъ твѣрдъ: и разлчн бгъ междѣ водѣю, гже бѣ подъ твѣрдїю, и междѣ водѣю, гже бѣ надъ твѣрдїю. И нарече бгъ твѣрдъ, нѣо: и видѣ бгъ, гакъ добрѣ. и бысть вечеръ, и бысть оутро, дѣнь вторнїи. И рече бгъ: да соберѣтс вода, гже подъ нѣсѣмъ, въ собранїе ѡднѣо, и да гавнѣтс дша. и бысть такъ: и собрѣа вода, гже подъ нѣсѣмъ, въ собранїа своа, и гавнѣа дша. И нарече бгъ дшѣ, зѣмлю: и собранїа водъ нарече морѣ: и видѣ бгъ, гакъ добрѣ. И рече бгъ: да прорастнѣтъ земля бїлїе травнѣе, стѣющѣе стѣма по родѣ и по подобїю, и древо плодовнѣе творѣщѣе плодъ, ѡмѣже стѣма ѡгѣ въ нѣмъ по родѣ на землн: и бысть такъ. И нзнесѣ земля бїлїе травнѣе, стѣющѣе стѣма по родѣ и по подобїю, и древо плодовнѣе творѣщѣе плодъ, ѡмѣже стѣма ѡгѣ въ нѣмъ по родѣ на землн: и видѣ бгъ, гакъ добрѣ. И бысть вечеръ, и бысть оутро, дѣнь третїи.

Пррочества нсїнна чтѣнїе. [Глава ѡ, ст. ѡ-ѡ.]

Свѣтнѣа свѣтнѣа іерлїме, прїиде бо твои свѣтъ, и слава гднѣа на тебѣ возсїа. Сѣ тьма покрѣетъ зѣмлю, и мрѣкѣ на гзыки, на тебѣ же гавнѣтс гдѣ, и слава ѡгѣ на тебѣ оузрѣтс. И пондѣтъ царѣ свѣтомъ твоимъ, и гзыцы свѣтлостїю твоѣю. Возведн ѡкрѣтъ ѡчи твои, и внждѣ собраннѣа чда твоа: сѣ прїндѣа всн сынове твои

твоји из далека доћи и кћери твоје носиће се у наручју. Тада ћеш видјети, и обрадоваћеш се, и срце ће ти се удивити и раширити, јер ће се к теби окренути мноштво морско и сила народа доћи ће к теби. Мноштво камила прекрилиће те, дромедари из Мадијама и Ефе; сви из Саве доћи ће, злато и кад донијеће, и славу Господњу јављаће. Сва стада Кидарска скупиће се к теби, овнови Навајотски биће ти на потребу; принесени на олтару мом биће угодни, и дом славе своје прославићу. Ко су оно што лете као облаци и као голубови на прозоре своје? Острва ће ме чекати и прве лађе Тарсиске, да доведу синове твоје из далека, и с њима сребро њихово и злато њихово, имену Господа Бога твојега и свеца Израиљева, јер те прослави. И туђини ће сазидати твоје, и цареви њихови служиће ти; јер у гњеву свом ударих те, а по милости својој помиловаћу те. И твоја ће врата бити свагда отворена, неће се затворити ни дању ни ноћу, да ти се доведе сила народа, и цареви њихови да се доведу. Јер народ и царство, које ти не би служило, погинуће, тако ће се народи сасвијем затрти. Слава Ливанска теби ће доћи, јела, бријест и шимшир, да украсе мјесто светиње моје да би прославио мјесто ногу својих. И синови онијех који су те мучили доћи ће к теби клањајући се, и сви који те презираше падаће к стопалима ногу твојих, и зваће те градом Господњим, Сионом свеца Израиљева. Што си био остављен и мрзак тако да нико није пролазио кроза те, мјесто тога ћу ти учинити вјечну славу, и весеље од кољена до кољена. Јер ћеш млијеко народа сати, и сисе царске дојићеш, и познаћеш да сам ја Господ спаситељ твој и избавитељ твој, силни Јаковљев.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Читање из књиге ИЗЛАСКА. (Глава 12,1-11).

И рече Господ Мојсију и Арону у земљи Мисирској говорећи: Овај мјесец да вам је почетак мјесецима, да вам је први мјесец у години. Кажите свему збору Израиљеву и реците: десетого дана овога мјесеца сваки нека узме јагње или јаре, по породицама, по једно на дом; Ако ли је дом мали за јагње или јаре, нека узме к себи сусједа, који му је најближи, с онолико душа колико треба да могу појести јагње или јаре. А јагње или јаре да вам буде здраво, мушко, од године; између оваца или између коза узмите. И чувајте га до четрнаестого дана овога мјесеца, а тада сав колики збор Израиљев нека га закоље увече. И нека узму крви од њега и покропе оба довратка и горњи праг на кућама у којима ће га јести. И нека једу месо исте ноћи, на ватри печено, с хљебом пријеснијем и са зељем горким нека једу. Немојте јести сирово ни у води кухано, него на ватри печено, с главом и с ногама и с дробом. И ништа немојте оставити до јутра; ако ли би што остало до јутра, спалите на ватри. А овако једите: опасани, обућа да вам је на ногу и штап у руци, и једите хитно, јер је пролазак Господњи.

и́здаде́ча, и́ дщѣри твоѣи на ра́мѣхъ во́змѣтца. Тогда́ о́зриши, и́ возра́дѣешица, и́ оубо́ишица, и́ оубо́ишишица се́рдцемъ, ꙗ́кѡ приложи́тца къ тебѣ́ бога́тство мореко́е, и́ ꙗзы́кѡвъ и́ люде́и. И́ прии́дутъ къ тебѣ́ стада́ вельблѣ́дъ, и́ покрѣ́ютъ тѣ́ вельблѣ́ди ма́дѣмстѣи и́ гефа́рстѣи: вси́ ѿ савы́ прии́дутъ, носѣ́ще злѣ́то, и́ ли́ванъ принесѣ́тъ, и́ ка́мень че́стенъ, и́ спсе́нїе гд́не блго́возвѣстѣ́тъ. И́ всѣ́ о́вцы кѹ́дрскѣ́и соберѣ́тца тебѣ́, и́ о́вни наведе́стѣи прии́дутъ къ тебѣ́, и́ вознесѣ́тца прѣ́дънаа на же́ртвенникъ мо́и, и́ до́мъ млѣ́твы мое́и просла́вѣтца. Кѣ́и сѣ́тъ, ꙗ́же ꙗ́кѡ о́блацы, летѣ́тъ, и́ ꙗ́кѡ го́лден со́птенцы́ ко мнѣ́; Мене́ о́строва жда́ша, и́ корабли́ дари́и стѣи въ пе́рвыхъ, приве́стѣи ча́да твоѣ́ и́здаде́ча, и́ сере́ро и́ злѣ́то ꙗ́хъ съ́ нѣми, ꙗ́мене ра́ди гд́на стѣ́аго, и́ за ѣ́же стѣ́омъ и́и́левъ сла́венъ бы́ти. И́ сози́ждѣ́тъ сы́новеи́нороднѣи стѣ́ны твоѣ́, и́ ца́рїе ꙗ́хъ предсто́ати бѣ́дѣтъ тебѣ́: за гнѣ́въ бо мо́и порази́хъ тѣ́, и́ за млѣ́ть мою́ возлюбѣ́хъ тѣ́. И́ ѡ́бверѣ́тъца врата́ твоѣ́а при́сно, де́нь и́ но́чь не затво́ра́тца, введе́тѣи къ тебѣ́ си́лѣ ꙗзы́кѡвъ, и́ ца́рѣи ꙗ́хъ ве́до́мыа. ꙗ́зыцы бо и́ ца́рїе, ꙗ́же не порабо́таютъ тѣ́, поги́бѣдѣтъ, и́ ꙗзы́цы запѣ́стѣ́нїемъ запѣ́стѣ́ютъ. И́ сла́ва ли́ванова къ тебѣ́ при́детъ, кѹ́парисомъ, и́ пѣ́нгомъ, и́ ке́дромъ, вкѣ́пѣ просла́вѣтѣи мѣ́сто стѣ́ое мое́, и́ мѣ́сто но́гъ мо́ихъ просла́блю. И́ по́ндѣ́тъ къ тебѣ́ боа́щеца сы́нове смири́вшѣхъ тѣ́, и́ раздражи́вшѣхъ тѣ́, и́ покло́на́тца слѣ́дѣ́мъ но́гъ твои́хъ вси́ прогнѣ́вашии тѣ́: и́ наре́чишица гра́дъ гд́нь, сѣ́омъ стѣ́аго и́и́лева. За се́, ꙗ́кѡ бы́лъ е́си ѡ́ста́вленъ и́ возненави́дѣ́нъ, и́ не бѣ́ помога́ющагѡ тѣ́: положи́ тѣ́ въ ра́дость вѣ́чнѣю, весе́ліе родо́мъ родо́въ. И́ и́сцѣ́ши млекѡ́ ꙗзы́кѡвъ, и́ бога́тство ца́рей си́вни, и́ оубра́зумѣ́ши, ꙗ́кѡ ꙗ́зъ гд́ь спсе́аи тѣ́, и́ и́збавла́аи тѣ́ бѣ́и и́и́левъ.

Исхода́ чтѣ́нїе. [Глава́ ѳѣ, ст. ѧ́аѣ.]

Рече́ гд́ь къ мо́исею́ и́ ааро́нѣ́ въ зе́млю е́гѣ́петстѣ́нѣ, глаго́ла: Мѣ́сѡцъ се́и ва́мъ нача́ло мѣ́сѡцевъ, пе́рвыи́ бѣ́детъ ва́мъ въ мѣ́сѡцѣ́хъ лѣ́та. Рцы́ ко все́мъ со́нмъ сы́новъ и́и́левыхъ, глаго́ла: въ де́сятѣи́ мѣ́сѡца сегѡ́ да во́зметъ кѣ́иждо о́вчѣ́ по до́мѡмъ о́тѣ́чествъ, кѣ́иждо о́вчѣ́ по до́мѣ́. ꙗ́ще же ма́лѡ ꙗ́хъ е́сть въ до́мѣ́, ꙗ́кѡ недово́льнымъ бы́ти на о́вчѣ́, да во́зметъ съ́ собо́ю сосе́да бли́жняго свое́го по числѣ́ дѣ́шъ, кѣ́иждо дово́льное себѣ́ сочтѣ́тъ на о́вчѣ́. О́вчѣ́ со́вершенно, мѣ́жеи́къ по́лъ, непоро́чно и́ е́днѡлѣ́тно бѣ́детъ ва́мъ, ѡ́ агне́цъ и́ ѡ́ ко́злицы́ при́имете. И́ бѣ́детъ ва́мъ со́блюде́но да́же до четве́ртагѡна́десѡ́тъ днѣ́ мѣ́сѡца сегѡ́: и́ зако́лютъ тѣ́ все́ мно́жество со́бора сы́новъ и́и́левыхъ къ ве́черѣ́. И́ прии́мѣтъ ѡ́ кро́ве, и́ пома́жѣ́тъ на о́бою́ подво́ю, и́ на пра́гахъ въ до́мѣ́хъ, въ нѣ́же вше́дѣ́тъ тѣ́. И́ вше́дѣ́тъ ма́сѡ въ но́щи тѣ́и печѣ́на о́гнемъ́ и́ о́прѣ́сноки́ съ го́рькимъ се́лїемъ́ вше́дѣ́тъ. Не вше́дете ѡ́ нѣ́хъ ѣ́дрѡ, ни́же варе́но въ водо́ѣ, но печѣ́ное о́гнемъ́ гла́вѣ́ съ но́гамѣ́и и́ со о́утрѡ́бою. Не ѡ́ста́вѣ́те ѡ́ негѡ́ до о́утрѣ́а, и́ ко́сти не сокрѣ́шите ѡ́ негѡ́: ѡ́ста́нѣ́ же ѡ́ негѡ́ до о́утра, о́гнемъ́ сожже́те. Сѣ́це же вше́дете е́: чре́ла ва́ша препѡ́асна, и́ сапо́зи ва́ши на но́гахъ ва́шихъ, и́ же́злы ва́ши въ рѣ́кахъ ва́шихъ: и́ вше́дете е́ со тѣ́цѡнїемъ: па́сха е́сть гд́на.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Читање из пророштава ЈОНИНИХ. (Глава 1-4,11).

Дође ријеч Господња Јони сину Аматијеву говорећи: Устани, иди у Ниневију град велики, и проповиједај против њега, јер изађе злоћа њихова преда ме. А Јона уста да бјежи у Тарсис од Господа, и сишав у Јопу нађе лађу која иђаше у Тарсис, и платив возарину уђе у њу да отиде с њима у Тарсис од Господа. Али Господ подиже велик вјетар на мору, и поста велика бура на мору да мишљаху да ће се разбити лађа. И лађари уплашивши се призиваху сваки својега бога, и бацаху што бјеше у лађи у море да би била лакша; а Јона бјеше сишао на дно лађи, и легао спаваше тврдо. А управитељ од лађе приступи к њему и рече му: шта ти спаваш! устани, призивај Бога својега, не би ли нас се опоменуо Бог да не погинемо. Потом рекоше један другоме: ходите, да бацимо ждријеб да видимо са кога дође на нас ово зло. И бацише ждријеб, и паде ждријеб на Јону. Тада му рекоше: кажи нам за што дође ово зло на нас; које си радње? и одакле идеш? из које си земље? и од кога си народа? А он им рече: Јеврејин сам, и бојим се Господа Бога небескога, који је створио море и суху земљу. Тада се врло уплашише људи, и рекоше му: што си учинио? Јер дознаше људи да бјежи од Господа, јер им он каза. И рекоше му: што ћемо чинити с тобом, да би нам море утолило? Јер бура на мору биваше све већа. А он им рече: узмите ме и баците ме у море, и море ће вам утолити, јер видим да је с мене дошла на вас ова велика бура. А људи стадоше веслати да би дошли ка крају; али не могаху, јер им бура на мору биваше све већа. Тада призваше Господа и рекоше: молимо ти се, Господе, да не погинемо ради душе овога човјека, ти немој метнути на нас крви праве, јер ти, Господе, чиниш како хоћеш. По том узеше Јону и бацише га у море, и преста бура на мору. Тада се побојаше они људи Господа врло, и принесоше жртву Господу и учинише завјете. А Господ заповједи, те велика риба прогута Јону; и Јона би у трбуху рибљем три дана и три ноћи. И замоли се Јона Господу Богу својему из трбуха рибљега, и рече: завапих у невољи својој ка Господу, и услиши ме; из утробе гробне повиках, и ти чу глас мој. Јер си ме бацио у дубине, у срце мору, и вода ме оптече; све поплаве твоје и вали твоји прелазише преко мене. И рекох: одбачен сам испред очију твојих; али ћу још гледати свету цркву твоју. Оптекоше ме воде до душе, бездана ме опколи, сита омота ми се око главе. Сидох до крајева горских, пријеворнице земаљске нада мном су до вијека; али ти извади живот мој из јаме, Господе Боже мој. Кад нестајаше душе моје у мени, поменух Господа, и молитва моја дође к теби, у свету цркву твоју. Који држе лажне таштине, остављају своју милост. А ја ћу ти гласом захвалнијем пријети жртву, испунити што сам завјетовао; спасење је у Господа. И Господ заповједи риби, те избљува Јону на земљу. И дође ријеч Господња Јони други пут говорећи: Устани, и иди у Ниневију град велики, и проповиједај му оно што ти ја кажем. И устав Јона отиде у Ниневију по ријечи Господњој; а Ниневија бјеше град врло велик, три дана хода. И Јона поче ићи по граду један дан хода, и проповиједа и рече: јоште четрдесет дана, па ће Ниневија

Прѣрочества іѡнна чтеніе. [Гл. ѧ, ст. ѧ.Ѫ. Гл. Ѫ, ст. ѧ.Г.]

Бысть слово гдѣне ко іѡнѣ сынѣ амадинѣ, глагола: востани и иди въ ниневію градъ великѣй: и проповѣждай въ немъ, ѣкѡ възиде вопль слобы егѡ ко мнѣ: и воста іѡна, ѣже еѣжа ти въ дарсіѡхъ ѡ лица гдѣна: и сииде во іѡппію, и ѡверѣте корабель идѡщѡхъ въ дарсіѡхъ: и даде наемъ своѣн, и вниде вѡнь плыти съ нимн въ дарсіѡхъ ѡ лица гдѣна. И гдѣ възвѣже вѣтръ велій на морн, и бысть бурѡ великаѡ въ морн, и корабель еѣдествоваше ѣже сокрѡшнѣтисѡ. И оубоашасѡ корабельницы, и возопиша кійждо къ бгѣ своему, и изметаніе сотвориша соудѡвѡхъ, иже въ кораблн, въ море, ѣже ѡблегчнѣтисѡ ѡ нихъ: іѡна же сииде во дно корабля, и спаше тѣ, и храпаше. И прїиде къ немѣ кормчїи, и рече еѣмѣ: что ты храплешн; востани, и молн бга твоегѡ, ѣкѡ да спееѣтъ ны бгѡ, да не погнѣнемъ. И рече кійждо ко искреннемѣ своему: прїиднѣте вѣржемъ жрѣбїѡ, и оураздѣемъ, когѡ радн еѣтъ слѡ еѣе на насъ: и метнѡша жрѣбїѡ, и паде жрѣбїи на іѡнѣ. И рѣша къ немѣ: возвѣстн намъ, когѡ радн еѣе слѡ на насъ, и что твоѡ дѣланіе еѣтъ, и ѡкѡдѡ градешн, и камѡ идешн, и ѡ коѡемъ страны, и ѡ кнхъ людѣн еѣсн ты; И рече къ нимъ: рабъ гдѣнъ еѣсмь азъ, и гдѡ бга нѣнагѡ азъ чтѣ, иже сотворн море и сѡшѣ. И оубоашасѡ мѡжїе страхомъ великимъ, и рѣша къ немѣ: что еѣе сотворилъ еѣсн; занѣ раздѣмѣша мѡжїе, ѣкѡ ѡ лица гдѣна еѣжаше, ѣкѡ возвѣстн намъ. И рѣша къ немѣ: что тебе сотворимъ, и оутолнѣтсѡ море ѡ насъ; занѣ море вохѡждаше и възвнзаше паче волненїе. И рече къ нимъ іѡна: возмнѣте мѡ, и вверзнѣте въ море, и оутолнѣтсѡ море ѡ насъ: понѣже познахъ азъ, ѣкѡ менѣ радн волненїе еѣе великоѡ на вы еѣтъ. И нѡждѡхѡсѡ мѡжїе возвратнѣтисѡ къ землн, и не можахѣ, ѣкѡ море вохѡждаше, и възвнзашесѡ паче на нихъ. И возопиша къ гдѣн, и рѣша: никакоже гдѣн, да не погнѣнемъ дѡшн радн человека сего, и не даждъ на насъ крѡве праведныхъ: занѣ ты гдѣн, ѣкоже вохѡтѣлъ, сотворилъ еѣсн. И взаша іѡнѣ, и ввергѡша егѡ въ море, и преста море ѡ волненїѡ своегѡ. И оубоашасѡ мѡжїе страхомъ великимъ гдѡ, и пожрѡша жѣртвѣ гдѣн, и помолншасѡ мѣтѡамн. И повелѣ гдѣн кнѣтѣ великомѣ пожрѣти іѡнѣ: и еѣе іѡна во чрѣвѣ кнѣтѡвѣ трн дни и трн нѡщн. И помолнѣсѡ іѡна ко гдѣу бгѣ своему ѡ чрѣва кнѣтѡва, И рече: возопнхъ въ скорѣн моѣн ко гдѣу бгѣ моему, и оуслышѡ мѡ: и азъ чрѣва адова вопль моѣн, оуслышалъ еѣсн гласъ моѣн. ѡвергѡ мѡ еѣсн въ глѣбннн сѣрдца морскѡгѡ, и рѣкн ѡбыдѡша мѡ: всѡ вышѡтѣ твоѡ, и волны твоѡ на мнѣ пренѡшѡ. И азъ рѣхъ: ѡрнѡдхѣ ѡ очїю твоѣю: еѣдѡ приложѣ призрѣти мн къ храмѣ стѡмѣ твоѣму; возлїѡсѡ на мѡ вода до дѡшн моѡ, бѣзѡна ѡбыде мѡ послѣдѡмѡ, понрѣ глѡвѡ моѡ въ разѣлннн гѡрѡ. Сннѡдхъ въ землю, еѣже верѣн еѣлъ заклѣпн вѣчннн: и да възидѣтъ и азъ нестѣлннѡ жнвѡтъ моѣн къ тебе, гдѣн бже моѣн. Внѣгдѡ скончавѣтисѡ ѡ менѣ дѡшн моѣн,

пропасти. И Ниневљани повјероваше Богу, и огласише пост, и обукоше се у костријет од највећег до најмањег. Јер кад дође та ријеч до цара Ниневијскога, он уста са својега пријестола, и скиде са себе своје одијело, и обуче се у костријет и сједе у пепео. И прогласи се и каза се по Ниневији по заповијести царевој и кнезова његовијех говорећи: људи и стока, говеда и овце да не окусе ништа, ни да пасу ни да пију воде. Него и људи и стока да се покривају костријећу, и да призивају Бога јако, и да се врати сваки са свога злога пута и од неправде која му је у руку. Ко зна, еда се поврати и раскаје Бог и поврати се од љутога гњева својега, те не изгинемо. И Бог видје дјела њихова, гдје се вратише са злога пута својега; и раскаја се Бог ода зла које рече да им учини, и не учини. А Јони би врло недраго, и расрди се. И помоли се Господу и рече: Господе! не рекох ли то кад још бијех у својој земљи? за то шћих прије побјећи у Тарсис; јер знах да си ти Бог милостиви и жалостив, спор на гњев и обилан милосрђем, и кајеш се ода зла. Сада Господе, узми душу моју од мене, јер ми је боље умријети него живјети. А Господ рече: је ли добро што се срдеш? И Јона изиде из града, и сједе с истока граду, и начини ондје колибу, и сјеђаше под њом у хладу да види што ће бити од града. А Господ Бог заповједи, те узрасте тиква над Јоном да му буде сјен над главом да му поможе у муци његовој; и Јона се обрадова тикви веома. По том заповједи Бог, те дође црв у зору сјутрадан, и подгризе тикву, те усахну. И кад ограну сунце, посла Бог сух источни вјетар; и сунце стаде жећи Јону по глави тако да обамираше и пожеље да умре говорећи: боље ми је умријети него живјети. А Бог рече Јони: је ли добро што се срдеш тикве ради? А он рече: добро је што се срдеш до смрти. А Господ му рече: теби је жао тикве, око које се нијеси трудио, и које нијеси одгајио, него једну ноћ узрасте а другу ноћ пропаде. А мени да не буде жао Ниневије, великога града, у ком има више од сто и двадесет тисућа људи који још не знају шта је десно шта ли лијево, и много стоке?

гдѣ поманѣхъ, ѿ да прїидетъ къ тебѣ мѣтва моѧ къ храмѣ сѣомѣ твоемѣ. Хранѣщи
 сѣтнаѧ ѿ лѣжнаѧ, мѣть твоѧ ѡстаѣнша. Иъ же со глаголюхъ хвалѣнїѧ ѿ исповѣданїѧ
 пожрѣ тебѣ, сѣлика ѡбѣщахъ, воздамъ тебѣ во спсѣнїе моѣ гдѣи. И повелѣ гдѣ кнѣговн,
 ѿ ѿзверже іѡнѣ на сѣшѣ. И бысть слово гдѣе ко іѡнѣ вторїцѣю, глагола: Востанн, ѿ
 ндѣ въз нїневїю градъ великіи, ѿ проповѣждь въз нѣмъ по проповѣди прѣждней, ѿже ѡзъ
 глаголахъ тебѣ. И востѧ іѡна, ѿ нде въз нїневїю, ѿкоже глагола гдѣ: нїневїѧ же бѣше
 градъ великѣ бѣдѣ, ѿкоже шестѣѧ пѣтн трѣхъ днѣи. И начѧтъ іѡна вхѣдїти во градъ, ѿкоже
 шестѣѣ пѣтн днѣ сѣднѧгѡ, ѿ проповѣда ѿ рече: сѣще трн днѣ, ѿ нїневїѧ превратїтѣсѧ. И
 вѣрѡвашѧ мѣжѣ нїневїѣстїи бѣговн, ѿ заповѣдаша поустѣ, ѿ ѡблекѡшасѧ во вѣрѣтнцѧ ѡ
 великѧ ѿхъ дѣже до мѧла ѿхъ. И доидѣ слово къ царѣ нїневїѣскомѣ, ѿ востѧ сѣ престѡла
 своегѡ, ѿ сверже рнзѣ своѧ сѣ себѣ, ѿ ѡблечѣсѧ во вѣрѣтнцѣ, ѿ сѣде на пѣпелѣ. И
 проповѣдасѧ, ѿ рече но бысть въз нїневїи ѡ царѣ ѿ вельмѡжъ сѣгѡ, глаголющнхъ:
 челоѣцы ѿ скѡтн, ѿ волѡве, ѿ ѡвцы да не вкѣдѧтъ ннчѣсѡже, нн да паѣдѣсѧ, ннжѣ
 воды да пїѡтъ. И ѡблекѡшасѧ во вѣрѣтнцѧ челоѣцы, ѿ скѡтн, ѿ возопнша прилѣжнѡ
 къ бѣдѣ: ѿ возвратнѣсѧ кнѣждѡ ѡ пѣтн своегѡ лѣкаѡгѡ, ѿ ѡ неправды сѣщїѧ въз рѣкахъ
 ѿхъ, глаголюще: Ктѡ вѣстѣ, ѿще раскѣтѣсѧ ѿ ѡмѡленъ бѣдетъ бѣдѣ, ѿ ѡбратнѣтѣсѧ ѡ
 гнѣѡвѧ ѿрѡстн своеѧ, ѿ не погнбѣнемъ, И вндѣ бѣдѣ дѣлѧ ѿхъ, ѿкоже ѡбратнѣшасѧ ѡ пѣтн
 своехъ лѣкаѡвнхъ: ѿ раскѣдѣсѧ бѣдѣ ѡ слѣ, сѣже глаголаше сотѡрнѣтн нѣмъ, ѿ не сотѡрнѣ. И
 ѡпечѧлнѣсѧ іѡна печѧлїю великою, ѿ смѣтнѣсѧ. И помолнѣсѧ ко гдѣ, ѿ рече: ѡ гдѣ, не сїѧ
 лн ѡѣѡ словесѧ моѧ, ѿже глаголахъ, сѣще сѣщѣ мнѣ на землн моѣи; сѣгѡ рѧдн прѣдварнхъ
 бѣжѧтн въз дарїсѣ, занѣ разѡмѣхъ, ѿкоже мнѡстнѡвъ тѣи сѣи ѿ цѣдрѣ, долготѣрпѣлнѡвъ ѿ
 мнѡгомнѡстнѡвъ, ѿ клѧнѣсѧ ѡ слѡбѧхъ [челоѣчѣскнхъ] И нннѣ влѣко гдѣ, прїемнѣ дѣшѣ
 моѧ ѡ менѣ, ѿкоже ѡѣне мнѣ ѡмрѣтн, нѣжелн жнѣтн. И рече гдѣ ко іѡнѣ: ѿще сѣѡлѡ
 ѡпечѧлнѣсѧ сѣи тѣи; И ѿзыде іѡна ѿ града, ѿ сѣде прѧмѡ града: ѿ сотѡрнѣ себѣ кѣщѣ,
 ѿ сѣдѧше подѣ нѣю въз сѣнн, дѡндеже ѡвнѣднѣтъ, чтѡ бѣдетъ градѣ. И повелѣ гдѣ бѣдѣ
 тѣкѡѣ, ѿ возрѡстѣ надѣ глаѡю іѡнннѡю, да бѣдетъ сѣнѣ надѣ глаѡю сѣгѡ, сѣже ѡсѣннѣтн
 сѣгѡ ѡ слѡхъ сѣгѡ: ѿ возрѡдовѣсѧ іѡна ѡ тѣкѡѣ рѧдѡстїю великою. И повелѣ гдѣ бѣдѣ
 чѣрѡїю рѧннѣмѣ во ѡтѣрїе, ѿ подѧдѣ тѣкѡѣ, ѿ ѿзѣше: И бысть вкѣпѣ внѣгдѧ возсѣѧтн
 сѡлнцѣ: ѿ повелѣ бѣдѣ вѣтрѣ знѡннѣ жегѣщѣ, ѿ поразнѣ сѡлнцѣ на глаѡѣ іѡнннѣ: ѿ
 малѡдѣшѣтѡвашѣ, ѿ ѡрнѣцѧшеѧ дѣшн своѧ, ѿ рече: ѡѣне мнѣ ѡмрѣтн, нѣжелн жнѣтн. ѿ
 рече гдѣ бѣдѣ ко іѡнѣ: сѣѡлѡ лн ѡпечѧлнѣсѧ сѣи тѣи ѡ тѣкѡѣ; ѿ рече [іѡна]: сѣѡлѡ
 ѡпечѧлнѣсѧ ѡзъ дѣже до смѣртн. И рече гдѣ: тѣи ѡскѡрѣнѣсѧ сѣи ѡ тѣкѡѣ, ѡ нѣнѣже не
 трѣднѣсѧ сѣи, нн вокѡрмнѧз сѣи сѣ, ѿже роднѣсѧ ѡбнѡщѣ, ѿ ѡбнѡщѣ погнбѣе. Иъ же
 не пощѧждѣ лн нїневїи града великагѡ, въз нѣмѣже жнѣдѣтъ мнѡжѧншїи, нѣже двѧнѧдѣсѧтъ
 тѣмъ челоѣкѣ, нѣже не познѧша десннѣцы своѧ, ннжѣ шѣннѣцы своѧ, ѿ скѡтн ѿхъ
 мнѡзн;

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Читање из књиге ИСУСА НАВИНА. (Глава 5,10-15).

И синови Израилјеви стојећи у околу у Галгалу, славише пасху четрнаестог дана онога мјесеца увече у пољу Јерихонском. И сјутрадан послије пасхе једоше од жита оне земље хљебове пријесне и зрна пржена, исти дан. И преста мана сјутрадан по што једоше жита оне земље, и већ више не имаше мане синови Израилјеви, него једоше од рода земље Хананске оне године. И кад Исус бијаше код Херихона, подиже очи своје и погледа, а то човјек стоји према њему с голијем мачем у руци. И приступи к њему Исус и рече му: јеси ли наш или наших непријатеља? А он рече: нијесам; него сам војвода војске Господње, сада дођох. А Исус паде ничице на земљу, и поклони се, и рече му: шта заповиједа господар мој служи својему? А војвода војске Господње рече Исусу: изуј обућу с ногу својих, јер је мјесто гдје стојиш свето. И учини Исус тако.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Читање из књиге ИЗЛАСКА. (Глава 13,20-14,31).

Тако отишавши из Сохота стадоше у око у Етаму, крај пустиње. А Господ иђаше пред њима дању у ступу од облака водећи их путем а ноћу у ступу од огња свијетлећи им, да би путовали дању и ноћу. И не уклањаше испред народа ступа од облака дању ни ступа од огња ноћу. И рече Господ Мојсију говорећи: Кажи синовима Израилјевим нека савију и стану у око пред Пи-Аирот између Мигдола и мора према Вел-Сефону; према њему нека стану у око покрај мора. Јер ће Фараон рећи за синове Израилјеве: зашли су у земљу, затворила их је пустиња. И учинићу да отврдне срце Фараону, те ће поћи у потјеру за вама, и ја ћу се прославити на њему и на свој војсци његовој, и Мисирци ће познати да сам ја Господ. И учинише тако. А кад би јављено цару Мисирском да је побјегао народ, промијени се срце Фараоново и слуга његовијех према народу, те рекоше: шта учинисмо, те пустисмо Израилја да нам не служи? И упреже у кола своја, и узе народ свој са собом. И узе шест стотина кола изабраних и што још бјеше кола Мисирских, и над свјема војводе. И Господ учини, те отврдну срце Фараону цару Мисирском, и пође у потјеру за синовима Израилјевијем, кад синови Израилјеви отидоше под руком високом. И тјеравши их Мисирци стигоше их, сва кола Фараонова, коњици његови и војска његова, кад бјеху у околу на мору код Пи-Аирота према Вел-Сефону. И кад се приближи Фараон, подигоше синови Израилјеви очи своје, а то Мисирци иду за њима, и уплашише се врло, и повикаше синови Израилјеви ка Господу. И рекоше Мојсију: зар не бјеше гробова у Мисиру, него нас доведе да изгинемо у пустињи? Шта учини, те нас изведе из Мисира? Нијесмо ли ти говорили у Мисиру и рекли: прођи нас се, нека служимо Мисирцима?

Иисуса нахѣна чтѣнїе. [Глава ѿ, ст. 1. ѿ1]

Ѿполчѣшасѧ сынове иїлѣвы въ галгалѣхъ, и сотвориша пѧсхъ въ четвертыйнадесятъ дѣнь мѣсѧца ѿ вечера на западѣ на полнѣ иерїхѣнскомѣ. и їадѣша ѿ пшеницы земли ѿноѧ ѿпрѣсноки и нѣваѧ. въ тоѣ дѣнь прѣстѧ мѧнна, повнегда їадѣша ѿ пшеницы земли, и ктомѣ не бысть сынѣмъ иїлѣвымъ мѧнны, но їадѣша ѿ плодѣвъ земли фїнічѣскїѧ въ лѣто ѿное. и бысть ѣгда бѧше иисусъ оу иерїхѣна, и воззрѣвъ очїма своїма, видѣ челоуѣка стоѧща предѣ нимъ, и мѣчь ѣгѣ ѿбѧжѣнъ въ рѣцѣ ѣгѣ. и пристѣпѣвъ иисусъ, рече ѣмѣ: нѧшъ ли єси, илѣ ѿ спорѣтѣ нѧшихъ; ѿнъ же рече ѣмѣ: ѧзъ архїстратїгъ єны гѧни, нынѣ прїидѣхъ [сѣмѣ.] и иисусъ падѣ лицѣмъ своїмъ на зѣмлю, и поклонїсѧ ѣмѣ, и рече: гѧи, что повелѣѧеши рабѣ твоѣмѣ; и рече архїстратїгъ гѧнъ ко иисусѣ: иззѣи сапогъ съ ногѣ твоѣю, мѣсто бо на нѣмъже ты стоїши єто єсть. и сотвори иисусъ тѧкѣ.

Исходѣ чтѣнїе. [Гл. 11, ст. 1. 1. Гл. 11, ст. 1. 1. Гл. 11, ст. 1. 1.]

Воздѣвїшасѧ сынове иїлѣвы ѿ сокѣдѧ, Ѿполчѣшасѧ во ѣдомѣ при пѣсѣнїи. бѣ же вождѧше иїхъ, въ дѣнь оубѣ столпѣмъ ѡблѧчнымъ, показѧти имъ пѣть, нѣщїю же столпѣмъ ѡгненнымъ свѣтїти имъ. и не ѿскѣдѣ столпъ ѡблѧчный во днѣ, и столпъ ѡгненный нѣщїю, предѣ всѣми людѣми. и рече гѧъ къ мѣсїю, глагола: рцы сынѣмъ иїлѣвымъ, и ѿбратївшасѧ да Ѿполчѧтсѧ прѧмѣмъ прїдѣорїю, междѣ магдѣломъ и междѣ мѣремъ, прѧмѣмъ вѣельсѣпѣѣнѣ: предѣ нимѣ Ѿполчѣшасѧ при мѣрѣ. и речѣтъ фараѣнъ людѣмъ своїмъ ѿ сынѣхъ иїлѣвыхъ: заблѣдѧютъ сїи по земли, затвори бо иїхъ пѣсѣнѣ. ѧзъ же ѿжесть оу єрдѣ фараѣново, и поженѣтъ создѧнѣ иїхъ: и прогнѧюсѧ въ фараѣнѣ, и во всѣмъ вѣнствѣ ѣгѣ, и оуразѣмѣютъ всѣ ѣгѣпѣтѧне, ѧкѣ ѧзъ єсмь гѧъ: и сотвориша тѧкѣ. и возвѣщѣно бысть царю єгѣпетѣскомѣ, ѧкѣ бѣжѧша людѣе. и превратїсѧ єрдѣ фараѣново, и рабѣмъ ѣгѣ на людѣи, и рекѣша: что сїѣ сотворїхомъ, ѿпѣсѣвшѣ сыны иїлѣвы, да не рабѣтѧютъ нѧмъ; впрѧжѣ оубѣ фараѣнъ колѣенїцы своѧ, и всѧ людѣи своѧ собра съ собою. и поѧтъ шѣеть сѣтъ колѣенїцъ изѣрѧннѣхъ, и всѧ конѣи єгѣпетскїѧ, и трїстѧты надѣ всѣми. и ѿжесть оу гѧъ єрдѣ фараѣна царѧ єгѣпетѣскѧ, и рабѣмъ ѣгѣ, и погна создѧнѣ сынѣмъ иїлѣвымъ: сынове же иїлѣвы ихождѧхѣ рѣкою высокою. и погнаша єгѣпѣтѧне въ слѣдъ иїхъ, и ѿбѣтѣша иїхъ Ѿполчѣвшихѧ при мѣрѣ: и всѧ конѣи и колѣенїцы фараѣновы, и конѣицы, и вѣнство ѣгѣ прѧмѣмъ прїдѣорїю, прѣтѣвѣ вѣельсѣпѣѣна. и фараѣнъ прѣблїжѧшасѧ: воззрѣвшѣ же сынове иїлѣвы очїма, видѣша: и сїѣ єгѣпѣтѧне Ѿполчѣшасѧ въ слѣдъ иїхъ, и оубѣшасѧ

јер би нам боље било служити Мисирцима него изгинути у пустињи. А Мојсије рече народу: не бојте се, станите па гледајте како ће вас Господ избавити данас; јер Мисирце које сте видјели данас, нећете их нигда више видјети до вијека. Господ ће се бити за вас, а ви ћете мучати. А Господ рече Мојсију: што вичеш к мени? кажи синовима Израљевијем нека иду. А ти дигни штап свој и пружи руку своју на море, и расцијепи га, па нека иду синови Израљеви посред мора сухим. И гле, ја ћу учинити да отврдне срце Мисирцима, те ће поћи за њима; и прославићу се на Фараону и на свој војсци његовој, на колима његовијем и на коњицима његовијем. И Мисирци ће познати да сам ја Господ, кад се прославим на Фараону, на колима његовијем и на коњицима његовијем. И подиже се анђео Господњи, који иђаше пред војском Израљском, и отиде им за леђа; и подиже се ступ од облака испред њих, и стаде им за леђа. И дошав међу војску Мисирску и војску Израљску бјеше онијем облак мрачан а овијем свијетљаше по ноћи, те не приступише једни другима цијелу ноћ. И пружи Мојсије руку своју на море, а Господ узби море вјетром источнијем, који јако дуваше цијелу ноћ, и осуши море, и вода се раступи. И пођоше синови Израљеви посред мора сухим, и вода им стајаше као зид с десне стране и с лијеве стране. И Мисирци тјерајући их пођоше за њима посред мора, сви коњи Фараонови, кола и коњици његови. А у стражу јутрењу погледа Господ на војску Мисирску из ступа од огња и облака, и смете војску Мисирску. И позбаца точкове колима њиховијем, те их једва вуцијаху. Тада рекоше Мисирци: бјежимо од Израља, јер се Господ бије за њих с Мисирцима. А Господ рече Мојсију: пружи руку своју на море, нека се врати вода на Мисирце, на кола њихова и на коњике њихове. И Мојсије пружи руку своју на море, и дође опет море на силу своју пред зору, а Мисирци нагоше бјежати према мору; и Господ баци Мисирце усред мора. А вративши се вода потопи кола и коњике са свом војском Фараоновом, што их год бјеше пошло за њима у море, и не оста од њих ни један. И синови Израљеви иђаху посред мора сухим; и стајаше им вода као зид с десне стране и с лијеве стране. И избави Господ Израља у онај дан из руку Мисирских; и видје Израљ мртве Мисирце на бријегу морском. И видје Израљ силу велику, коју показа Господ на Мисирцима, и народ се побоја Господа, и вјерова Господу и Мојсију слуги његову.

сѣлѣ. и возопѣша сынове израѣвы ко гдѣ, и рекѣша къ мѡѡсѣю: за ѣже не быти грѣшныи во егѣпцѣхъ, и зѣлаи еси насъ оумертвѣити въ пустыни: что еи сотвориши еси намъ, и зѣлаи насъ и зѣ егѣпта; не еи ли бѣше глаголаи, егѣже рекѣхомъ къ тебѣ во егѣпцѣхъ, глаголюще: остави насъ, да рабѣваемъ егѣптяномъ; лѣше бо бѣше намъ рабѣтити егѣптяномъ, нежели оумрѣити въ пустыни еи. рече же мѡѡсѣй къ людемъ: дерзайте, стойте, и зрите спсѣнїе ѣже ѡ гдѣ, ѣже сотворитъ намъ днѣсь. имже бо ѡбразомъ видѣте егѣптянъ днѣсь, не приложитѣ ктому видѣти ихъ въ вѣчное время. гдѣ побѣдетъ по васъ, вы же оумолкните. и рече гдѣ къ мѡѡсѣю: что вопїеши ко мнѣ: рцыи сыномъ израѣвымъ, и да прѣтѣшѣтѣся. ты же возми жѣлаи твои, и простри рѣкѣ твою на море, и расторгни е: и да видѣтъ сынове израѣвы посредѣ моря по сѣхъ. и еи азъ ѡжесть оубо сердце фараѡново, и вѣхъ егѣптянъ, и видѣтъ въ слѣдъ ихъ, и прославиши въ фараѡнѣ, и во всемъ конствѣ егѣ, и въ колесницѣхъ, и въ конехъ егѣ. и оубѣдитъ вси егѣптяне, ѣкѡ азъ есмь гдѣ, егда прославиши въ фараѡнѣ, и въ колесницѣхъ, и въ конехъ егѣ. взѣте же аггѣлѣ бжїи ходѣи предъ полкомъ сыновъ израѣ, и поиде создѣ ихъ: взѣте же и столпѣ облачный ѡ лица ихъ, и стѣ создѣ ихъ. и видѣ посредѣ полка егѣпетска, и посредѣ полка сыновъ израѣ, и стѣ: и бысть тьма и мракъ, и прїиде нѣчь, и не смѣиша дръзѣти дрѣгомъ во всю нѣчь. простре же мѡѡсѣй рѣкѣ на море: и возгна гдѣ море вѣтромъ южнымъ сильнымъ всю нѣчь, и сотвори море сѣхъ, и разстѣпша вода. и видѣша сынове израѣвы посредѣ моря по сѣхъ: и вода имъ стѣна бысть ѡдеснѣю, и стѣна ѡшѣю. погнаша же егѣптяне, и видѣша въ слѣдъ ихъ, и всѣхъ конь фараѡновъ, и колесницы, и вѣдники посредѣ моря. бысть же въ стражѣ оутреннюю, и воззрѣ гдѣ на полкѣ егѣпетскѣхъ въ столпѣ огненномъ и облачномъ, и смѣте полкѣ егѣпетскѣхъ. и связѣ оубо колесницъ ихъ, и ведѣше ихъ съ надею. и рекѣша егѣптяне: бѣжимъ ѡ лица израѣ, гдѣ бо побѣдетъ по нихъ на егѣптяны. и рече гдѣ къ мѡѡсѣю: простри рѣкѣ твою на море, и да совокрѣпитъ вода, и да покрѣитъ егѣптяны, колесницы же и вѣдники. простре же мѡѡсѣй рѣкѣ на море, и оустрѣпша вода ко дну на мѣсто: егѣптяне же бѣжаша подъ водою: и истрѣсе гдѣ егѣптяны посредѣ моря. и обративши вода, покрѣ колесницы и вѣдники, и всю силу фараѡновъ, вшедши въ слѣдъ ихъ въ море, и не оставѣ ѡ нихъ ни едины. сынове же израѣвы проидѣша по сѣхъ посредѣ моря: вода же имъ стѣна [бысть] ѡдеснѣю и стѣна ѡшѣю. и зѣлаи гдѣ израѣ въ днѣ оубо рѣкѣ егѣпетскѣхъ: и видѣша сынове израѣвы егѣптянъ и зѣмѣвшихъ, при краи моря. видѣ же израѣ рѣкѣ великою, ѣже сотвори гдѣ егѣптяномъ: и оубоашиа люде гдѣ, и вѣрѣвашиа бгѣ, и мѡѡсѣю оубо днику егѣ. тогда вопѣ мѡѡсѣй, и сынове израѣвы пѣснь сѣ гдѣ, и рекѣша глаголюще:

Чтец: Појмо Господу:

А појци поју на глас 5: Јер се славно прослави.

И Чтец редом сваком хору говори стихове 15-е главе, додајући сваком стиху: Појмо Господу, **а хорови (певнице) допевавају:** Јер се славно прослави.

Чтец: Коња и коњика врже у море.

Народ: Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Помоћник и заштитник би ми на спасење. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Он је Бог мој, и славићу Га, Бог оца мојега и узвишаваћу Га. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Господ је велик ратник; име му је Господ. Кола Фараонова и војску његову врже у море. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Избране војводе његове утопише се у црвеном мору. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Бездани их покрише; падоше у дубину као камен. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Десница твоја, Господе, прослави се у сили; десница твоја, Господе, сатре непријатеља. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Пустио си гњев свој, и прождрије их као сламу, и духом гњева твога раздвоји се вода. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Стаде у гомилу вода; стинуше се вали усред мора. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Непријатељ рече: тераћу, стигнућу, дијелићу плијен; наситиће их се душа моја, извућићу мач свој, истребиће их рука моја. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Ти дуну вјетром својим, и море их покри, и утонуше као олово у дубокој води. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Ко је као ти међу силнима, Господе? ко је као ти славан у светлости, страшан у хвали, и да чини чудеса? Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Ти пружи десницу своју, и прождрије их земља. Водиш милошћу својом народ, који си искупио. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Чтѣцъ глаголетъ: Поимъ гдѣи:

И поютъ на гласъ ѿ: Славнѣ бо прославнѣ.

И чтѣцъ коемѣждо лику стѣхъ предглаголетъ:

Конѣ и владника вверже въ море. Поимъ гдѣи:

И людѣи на ѿба лика поютъ: Славнѣ бо прославнѣ.

Помощникъ и покровитель бысть мнѣ во спсѣніе. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Сей мой бгъ, и прославлю его, бгъ оца моего, и вознесу его. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Гдѣ сокрѣшай брѣни, гдѣ има емѣ, колесницы фараоновы, и силѣ его вверже въ море.

Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Избранныя владники трѣстатгы потопи въ чермнѣмъ морѣ. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Пучиною покры ихъ, погрозѣша во гдѣннѣ ѣкъ камень. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Десница твоѣ гдѣи, прославнѣ въ крѣпости. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Деснаѣ твоѣ рѣка гдѣи, сокрѣши враги, и множетвомъ славы твоѣ стѣрлѣ съи
сопротѣвнѣхъ. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Послалъ съи гнѣвъ твоѣи, поидѣ ѣ ѣкъ стѣблѣе, и дхѣмъ ѣроути твоѣѣ разстѣпнѣа вода.

Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Ѡгдѣстѣша ѣкъ стѣна воды, Ѡгдѣстѣша и волны посредѣ морѣ. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Речѣ врагъ: гнавъ постигнѣ, раздѣлю корысть, исполню душѣ моеѣ, оубѣю мечѣмъ моимъ,
господѣствовати едетъ рѣка моѣ. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Послалъ съи дхѣ твоѣго, покры ѣ море: погрозѣша ѣкъ ѿлово въ водѣ стѣльнѣи.

Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Кто подобенъ тебѣ въ воздѣхъ гдѣи; кто подобенъ тебѣ; прославленъ во стѣхъ, дѣвенъ
въ славѣ творѣи чдѣи. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Простѣрлѣ съи десницѣ твоѣѣ, пожрѣ ѣ земля. настѣвнѣа съи правдою твоѣю люди твоѣѣ
сѣи, ѣже избѣвнѣа съи. Поимъ гдѣи:

Славнѣ бо прославнѣ.

Водиш крјепошћу својом у стан светости своје. Чуће народи и задрхтаће; мука ће спасти оне који живе у земљи Филистејској. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Тада ће се препати старјешине Едомске, јунаке Моавске спопашће дрхат, уплашиће се сви који живе у Хананској. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Спопашће их страх и трепет; од величине руке твоје замукнуће као камен. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Докле не прође народ твој, Господе, докле не прође народ, који си задобио. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Одвешћеш их и насадићеш их на гори наслѣдства својега, на мјесту које си себи за стан спремио, Господе, у светињи, Господе, коју су твоје руке утврдиле. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Господ ће царовати до вијека. Јер уђоше коњи Фараонови с колима његовијем и с коњицима његовијем у море, и Господ поврати на њих воду морску. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

А синови Израилјеви прођоше сухим посред мора. Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

Слава, Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

И сада, Појмо Господу.

Јер се славно прослави.

И на крају чтец пева исто: Јер се славно прослави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо.

Читање из пророштава Софонија. (Глава 3,8-15).

За то чекајте ме, говори Господ, до дана кад ћу се подигнути на плијен; јер је суд мој да саберем народе и покупим царства, да излијем на њих гњев свој, сву жестину јарости своје, јер ће огањ ревности моје прождријети сву земљу. Јер ћу тада промијенити народима усне, те ће бити чисте, да би сви призивали име Господње и служили му сложнијем раменима. Испреко ријека Хуских који се мени моле, расијани моји, донијеће ми даре. Тада се нећеш више стидјети ни једнога својих дјела, којима си ми згријешо; јер ћу онда узети из тебе оне који се хвале славом твојом, и нећеш се више величати на светој гори мојој. И оставићу у теби народ невољан и сиромашан, и он ће се уздати у име Господње. Остатак Израилев неће чинити безакоња нити ће говорити лажи, нити ће се наћи у устима њиховијем језик пријеваран; него ће пасти и лежати и неће бити никога да их плаши. Пјевај, кћери Сионска; кликуј, Израилју; радуј се и весели се из свега срца, кћери Јерусалимска!

Оутѣшилъ єси крѣпостію твоєю во обитель сѣбю твою. слышаша языцы, и прогнѣваша, болѣзнь пріаша жнвѣщій въ флѣстѣмѣ. Поимъ гдѣи:

Славно бо прославлено.

Тогда потщашася владыки едомстѣи, и князи мавитѣстѣи, пріахъ ѿ трепетъ: растѣаша вси жнвѣщій въ ханаѣнѣ. Поимъ гдѣи:

Славно бо прославлено.

Да нападѣтъ на нѣ страхъ и трепетъ, величїемъ мѣщцы твоеѣ да ѡкаменѣтъ. Поимъ гдѣи:

Славно бо прославлено.

Дондеже прїидѣтъ людиє твои гдѣи, дондеже прїидѣтъ людиє твои сѣи, ѣже стѣжалъ єси. Поимъ гдѣи:

Славно бо прославлено.

Введъ насѣди ѿ въ гору достоѣнїа твоегѡ, въ готѡвое жилище твое, ѣже содѣлалъ єси гдѣи, сѣбїю гдѣи, ѡже оутѣвастѣ рѣцѣ твои. Поимъ гдѣи:

Славно бо прославлено.

Гдѣ црѣтѣдѣи вѣки, и на вѣкы, и єще. єгда вниде конница фараѡнова съ колесницами и всѣдники въ море: и наведе на нѣхъ гдѣи вода морскѡю. Поимъ гдѣи:

Славно бо прославлено.

Сынове же илѣвы пронѡша сѣшею посреде моря. Поимъ гдѣи:

Славно бо прославлено.

Слава ѡцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ. Поимъ гдѣи:

Славно бо прославлено.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣи. Поимъ гдѣи:

Славно бо прославлено.

И послѣдѣи чтѣтъ поѣтъ тѡжде: Славно бо прославлено.

Прѡрочества софонїева чтѣнїе. [Глава ҃, ст. ѱ- ҃і.]

Такъ глаголетъ гдѣи: потерпи мене въ день возкреєнїа моего во свидѣтельство: зане сѣдъ мой въ сѡнница языкѡвъ єже пріахъ царей, єже нзліахъ на нѣ гнѣвъ мой, весь гнѣвъ ѡроути моеѣ: зане огнемъ рвенїа моего поидѣна вѣдетъ всѣ земля. ѣкѡ тогда ѡбращѣ къ людемъ ѡзыкѡвъ въ родъ єгѡ, єже призываетъ вѣмъ ѣма гдѣи, работати ємѣ под ѣгомъ єднѣмъ. ѡ конѣцъ рѣкѡвъ єдїопикнѣхъ, прїимѣ молѣщымъ мѣ, въ разсѣанныхъ моихъ принесѣтъ жѣртвы мнѣ. въ день ѡнъ не ѣмаши постыдѣтисѣ ѡ вѣхъ начинанїи твоихъ, ѣмнѣ нечѣствовалъ єси въ мѣ: ѣкѡ тогда ѡнѣмъ ѡ тебе оукорнѣзны дождѣнїа твоегѡ, и котомѣ не ѣмаши приложити величїа твоеѣ на горѣ сѣбѣи моеѣ. и ѡстаблю въ тебе люди кротки и смиренны, и вѣдѣтъ бѣгоговѣти ѡ ѣмени гдѣи. ѡстанцы илѣвы, и не сотворѣтъ неправды, и не возглаголютъ сѣтнѣхъ, и не ѡбращѣтсѣ во оутѣхъ ѣхъ ѡзыкѡвъ льстѣвъ: зане тѣи пожрѣдѣтъ, и оутѣздѣтсѣ, и не

Уклони Господ судове твоје, одврати непријатеље твоје; цар Израилев Господ усред тебе је, нећеш се више бојати зла.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо.

Читање из треће књиге о царевима (тј. прве у српској Библији). (Глава 17,8-24).

Тада дође њему ријеч Господња говорећи: Устани, иди у Сарепту Сидонску, и сједи ондје; ево заповједио сам ондје жени удовици да те храни. И уставши отиде у Сарепту; и кад дође на врата градска, гле, жена удовица купљаше ондје дрва; и он је дозвола и рече јој: донеси ми мало воде у суду да се напијем. И она пође да донесе; а он је викну и рече: донеси ми и хљеба мало. А она рече: тако да је жив Господ Бог твој, немам печена хљеба до грст брашна у здјели и мало уља у крчагу; и ето купим дрваца да отидем и зготовим себи и сину својему, да поједемо, па онда да умремо. А Илија јој рече: не бој се, иди, зготови како си рекла; али умијеси прво мени један колачић од тога, и донеси ми, па послије готови себи и сину својему. Јер овако вели Господ Бог Израилев: брашно се из здјеле неће потрошити нити ће уља у крчагу нестати докле не пусти Господ дажда на земљу. И она отиде и учини како рече Илија; и једе и она и он и дом њезин годину дана; Брашно се из здјеле не потроши нити уља у крчагу неста по ријечи Господњој, коју рече преко Илије. А послије тога разбоље се син жени домаћици, и болест његова би врло тешка, тако да издахну. И она рече Илији: шта је теби до мене, човјече Божији? Јеси ли дошао к мени да споменеш безакоње моје и да ми умориш сина? А он јој рече: дај ми сина својега. И узев га из наручја њезина однесе га у горњу клијет, гдје он сјеђаше, и положи га на постељу своју. Тада завапи ка Господу и рече: Господе Боже мој, зар си и ову удовицу код које сам гост тако уцвијелио уморивши јој сина? И пружи се над дјететом три пута завапи ка Господу говорећи: Господе Боже мој, нека се поврати у дијете душа његова. И Господ услиши глас Илијин, те се поврати у дијете душа његова, и оживје. А Илија узев дијете снесе га из горње клијети у кућу, и даде га матери његовој, и рече Илија: види, жив је твој син. А жена рече Илији: сада знам да си човјек Божији и да је ријеч Господња у твојим устима истина.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Читање из четврте књиге о царевима (тј. друге у српској Библији). (Гл. 4,8-37).

Послије тога једном иђаше Јелисије кроз Сунам, а ондје бијаше богата жена, која га устави да једе хљеба; и од тада кад год пролажаше, увраћаше се к њој да једе хљеба. И она рече мужу својему: гле, видим да је свет човјек Божији овај што све пролази овуда. Да начинимо малу клијет, и да му намјестимо постељу и сто и столицу

бѣдетъ оустрашѣнъ и хъ. радѣнъ дщи сѣнобова сѣлѣ, проповѣдѣнъ дщи іерусалимова, веселѣнъ и предкрасѣнъ ѿ всего сердца твоего, дщи іерусалима: ѿвѣтъ гдѣ неправды твоѣ: и забавилъ тѣ ѣсть и зѣ рѣкѣи вѣгъ твоихъ: воцаритѣся гдѣ посредеѣ тебе, и не оузриши сла к томѣ.

Царствъ третїихъ чтенїе. [Глава зї, ст. и- кѣ]

Бысть глагола гдѣнъ ко илїи, глагола: востани, иди въ сарептѣ сїдонскѣю, и превди тамъ: се бо заповѣдахъ тамъ женѣ вдовицѣ препитати тѣ. и воста, и иде въ сарептѣ сїдонскѣю, и прїиде ко вратѣмъ града: и се тамъ жена вдова собрѣаше дрова: и возопи илїа въ слѣдъ еѣ, и рече еи: принеси нынѣ ми мѣлѣ воды въ сосудѣ, и испїю. и иде възѣти, и возопи въ слѣдъ еѣ илїа, и рече еи: прїими оубо мнѣ и оукрѣхъ хлѣба въ рѣцѣ своей, да ѣмъ. и рече жена: живъ гдѣ бѣ твои, аще ѣсть оу мене опрѣснокъ: но токму гореть мѣкѣи въ водоносѣ, и мѣлѣ елѣа въ чванцѣ: и се ѣзъ соберѣ двѣ полѣнца, и внидѣ, и сотвори е себѣ и дѣтемъ своимъ, и снѣмы е, и оумремъ. и рече къ ней илїа: дерзай, вниди, и сотвори по глаголу твою: но сотвори ми ѿтѣдѣ опрѣснокъ мѣлѣ прежде, и принеси ми: себѣ же и чадомъ своимъ да сотвориши послѣжде. ѣкѣ такѣ глаголетъ гдѣ бѣ илїевъ: водносъ мѣкѣи не ѡскѣдетъ, и чванецъ елѣа не оумалнетъ до дне, дондеже дастъ гдѣ дождь на зѣмлю. и иде жена, и сотвори по глаголу илїи, и даде е мѣ, и ѣде той и тѣ, и чада еѣ. и ѿ того дне водносъ мѣкѣи не ѡскѣдѣ, и чванецъ елѣа не оумалнетъ, по глаголу гдѣню, егѣже глагола рѣкою илїиною. и бысть по сѣхъ, и разболѣеа сынъ жены госпожи домѣ, и бѣ болѣзнь егѣ крѣпка сѣлѣ, дондеже не ѡстѣа въ немъ дѣхъ егѣ. и рече ко илїи: что мнѣ, и тебѣ, человекѣе бжїи; вшелъ еси ко мнѣ воспоминаѣти неправды моѣ, и оуморити сына моего; и рече илїа къ женѣ: даждь ми сына твоего: и взѣтъ егѣ ѿ нѣдра еѣ, и вознесе егѣ въ горницѣ, и дѣже самъ почиваше, и положи егѣ на одрѣ своемъ. и возопи илїа ко гдѣ, и рече: оубы мнѣ гдѣнъ, свидѣтелю вдовы, оу неаже ѣзъ нынѣ пребываю, ты ѡслобавилъ еси еже оуморити сына еѣ. и дѣнъ на отроцица трижды, и призвѣ гдѣ, и рече: гдѣ бже мой, да возвратитѣся оубо душа отроцица сего вѣнь, и бысть такѣ. и возопи отроцицъ: и сведѣ егѣ съ горницы въ домъ, и даде егѣ матерн егѣ. и рече илїа: виждь, живъ ѣсть сынъ твои. и рече жена ко илїи: се оуразумѣхъ, ѣкѣ человекѣе бжїи стѣ еи мѣмъ ходитъ насъ прїенъ: сотворимъ оубо е мѣ горницѣ, мѣсто мѣло, и постѣвимъ

Царствъ четвѣртыхъ чтенїе.

[Глава д, ст. и- лз.]

Бысть во еднѣи дѣнь, и прїиде елїсѣй въ сѣманъ, и тѣ жена велїа, и оудержѣ егѣ снѣсти хлѣба. и бысть е мѣ входити, и иходити множицею, и оуклонѣшеа тамъ ѣсти хлѣба. и рече жена къ мѣ своему: се нынѣ разумѣхъ, ѣкѣ человекѣе бжїи стѣ еи мѣмъ ходитъ насъ прїенъ: сотворимъ оубо е мѣ горницѣ, мѣсто мѣло, и постѣвимъ

и свијетњак, па кад дође к нама, нека се ту склони. Потом он дође једном онамо, и ушав у клијет почину ондје. И рече момку својему Гијезију: зови Сунамку. И он је дозво; и она стаде пред њим. И он рече Гијезију: кажи јој: ето стараш се за нас свакојако; шта хоћеш да ти учиним? имаш ли што да говорим цару или војводи? А она рече: ја живим усред својега народа. А он рече: шта бих јој дакле учинио? А Гијезије рече: ето нема сина, а муж јој је стар. А он рече: зови је. И он је дозво, и она стаде на вратима. А он рече: до године у ово доба грлићеш сина. А она рече: немој господару мој, човјече Божији, немој варати слушкиње своје. И затрудње жена, и роди сина друге године у исто доба, као што јој рече Јелисије. И дијете одрасте. И једном изиде к оцу својему к жетеоцима; И рече оцу својему: јаох глава, јаох глава! А он рече момку: носи га матери. И он га узе и однесе матери његовој, и лежа на крилу њезину до подне, па умри је. Тада отиде она горе, и намјести га у постељу човјека Божијега, и затворивши га изиде. По том викну мужа својега и речему: пошљи ми једнога момка и једну магарицу да отрчим до човјека Божијега и да се вратим. А он рече: за што данас хоћеш да идеш к њему? нити је младина ни субота. А она рече: не брини се. И она осамаривши магарицу рече момку својему: води и иди и немој застајати мене ради на путу докле ти не кажем. Тако пошавши дође к човјеку Божијему на гору Кармилску. А кад је човјек Божији угледа гдје иде к њему рече Гијезију служи својему: ево Сунамке. Трчи сад пред њу и реци јој: јеси ли здраво? је ли здраво муж твој? је ли здраво син твој? А она рече: здраво смо. А кад дође к човјеку Божијему на гору, загрли му ноге, а Гијезије приступи да је отјера; али човјек Божији рече: остави је, јер јој је душа у јаду, а Господ сакри од мене и не јави ми. А она рече: јесам ли искала сина од господара својега? нијесам ли казала: немој ме варати? А он рече Гијезију: опаши се и узми штап мој у руку, па иди; ако сретеш кога, немој га поздрављати, а ако те ко поздрави, немој му одговарати, и метни мој штап на лице дјетету. А мати дјетиња рече: тако да је жив Господ и тако да је жива душа твоја, нећу те се оставити. Тада он уста и пође за њом. А Гијезије отиде напријед и метну штап на лице дјетету, али не би гласа ни осјећања. Тада се врати преда њ, и јави му говорећи: не пробуди се дијете. И Јелисије уђе у кућу, и гле, дијете мртво лежи на његовој постељи. И ушав затвори се с дјететом и помоли се Господу. По том стаде на постељу, и леже на дијете метнув уста своја на уста дјетету, и очи своје на очи његове, и дланове своје на његове дланове, и пружи се над њим, те се загрија тијело дјетету. Потом уста, и пријеђе по кући једном тамо и једном амо, потом отиде опет и пружи се над дјететом. И кихну дијете седам пута, и отвори дијете очи своје. Тада дозво Гијезија и рече му: зови Сунамку. И он је дозво, те дође к њему. И он јој рече: узми сина својега. И она ушавши паде к ногама његовијем, и поклони му се до земље, и узевши сина својега отиде.

ѿмѣ тѣмъ ѿдръ, и трапѣзѣ, и престолѣ, и свѣщникъ: и вѣдетъ внигда вхоути ѿмѣ къ
 намъ, и оуклонаетсѣ тѣмъ. и бысть во єдинъ дѣнь, и вниде тѣмъ, и оуклонисѣ въ
 горницѣ, и спѣ тѣмъ. и рече ко гїезію ѿтроцицѣ своємѣ: призови ми ѿманитѣльнѣю
 єю. и призва ѿ, и ста предъ нимъ. и рече ѿмѣ: рци оубо єи, єє оудивила єси насъ всѣмъ
 попеченіемъ сімъ: что подобаетъ сотворити тебѣ; ѿце єсть тебѣ слово къ царю, и ли
 ко князю сілы; она же рече: [нѣсть.] посредѣ людеи моихъ ѿзъ ємъ жнвѣщи. и рече
 ко гїезію: что подобаетъ сотворити єи; и рече гїезій ѿтроцицѣ єгѣ: воистиннѣ сына
 нѣсть оу неа, и мѣжъ єа старъ. и рече, призови ю: и призва ю, и ста при двѣрехъ. и
 рече єлиссей къ ней: во время єє, ѿкоже часъ єє, жнвѣщи ты значеши сына. она же
 рече: ни, господіне, не солжи рабѣ твоєй. и зачатъ во чревѣ женѣ, и роди сына во время
 єє, ѿкоже часъ єє жнвѣщи, ѿкоже глагола къ ней єлиссей. и возмѣжѣ ѿтроцицѣ: и
 бысть, єгда ѿзѣде ко ѿцу своємѣ, къ жнвѣщымъ, и рече ко ѿцу своємѣ: глава моа,
 глава моа [волитъ] и рече ко ѿроку: неси єгѣ къ матери єгѣ. и несе єгѣ къ матери
 єгѣ и лежаше на колѣнѣхъ єа до полудне, и оумре. и вознесе єгѣ, и положи єгѣ на
 ѿдрѣ человека бѣіа: и затвори єгѣ, и ѿзѣде, и призва мѣжа своєгѣ, и рече ѿмѣ: послѣ
 ми оубо єдинаго ѿ ѿроку, и єдино ѿ ѿслау, и текѣ до человека бѣіа, и
 возвращеа. и рече: что ѿкѣ ты ѿдеши къ немѣ днесь; не нѣвъ мѣцѣ, ниже ѿбѣѣта.
 она же рече: мѣръ. и ѿстаа ѿсла, и рече ко ѿтроцицѣ своємѣ: ведѣ, и ѿдѣ, да не
 оудержиши мене, єже всѣсти, ѿкоже рекѣ тебѣ. градѣ, и ѿдѣ, и прїидѣ къ человекѣ бѣію
 на горѣ кармилъскѣю. и ѿде, и прїидѣ до человека бѣіа въ горѣ кармилъскѣю. и бысть
 ѿкѣ вниде ю єлиссей градѣщю, и рече къ гїезію ѿтроцицѣ своємѣ: єє оубо
 ѿманитѣльнѣю она. нынѣ тецѣ въ срѣтеніє єа, и речеши єи: мѣръ ли тебѣ; и тецѣ
 во срѣтеніє єи, и рече єи: мѣръ ли тебѣ; мѣръ ли мѣжъ твоємѣ; мѣръ ли ѿтроцицѣ
 твоємѣ; она же рече: мѣръ. и прїидѣ къ єлиссєю на горѣ, и ѿстаа за нѣѣ єгѣ: и
 приближисѣ гїезій ѿрѣнѣти ю. и рече єлиссей: ѿстави ю, ѿкѣ дѣша єа болѣзненна въ
 ней, и гдѣ оукрѣ ѿ мене, и не возвѣсти миѣ. она же рече: єда просѣхъ сына оу
 господіна моєгѣ; ѿкѣ рекохъ: не прельсти мене; и рече єлиссей ко гїезію: препѣши чреда
 твоа, и возми жѣзлѣ моѣ въ рѣцѣ твоѣ, и ѿдѣ, ѿкѣ ѿце ѿбращеши мѣжа, да не
 благословиши єгѣ, и ѿце благословитъ тѣ мѣжъ, не ѿвѣщѣи ѿмѣ: и возложи жѣзлѣ
 моѣ на лицѣ ѿтроцица. и рече мати ѿтроцица: жнвѣ гдѣ, и жнвѣ дѣша твоа, ѿце
 ѿставаю тебѣ. и воста єлиссей, и ѿде въ слѣдѣ єа. и гїезій ѿде предъ ней, и возложи
 жѣзлѣ на лицѣ ѿтроцица, и не бѣ глагола, и не бѣ слышаніа. и возвратисѣ въ срѣтеніє
 єгѣ, и повѣда ѿмѣ, глагола: не воста ѿтроцицѣ. и вниде єлиссей въ храмнѣ, и єє
 ѿтроцицѣ оумѣрыи положенъ на ѿдрѣ єгѣ. и вниде єлиссей въ домъ, и затвори двѣрь
 за двоѣю собою, и помолисѣ гдѣ. и взыде, и лаже на ѿтроцици, и положи оустѣ своа
 на оустѣхъ єгѣ, и очѣ своѣ на очѣ єгѣ, и рѣцѣ своѣ на рѣцѣ єгѣ, и плеснѣ своѣ на
 плеснѣ єгѣ: и слачѣа надъ нимъ, и дѣнѣ на негѣ, и согрѣаа плѣть ѿтроцица. и
 ѿбратисѣ, и походи въ храмнѣ єгѣ и єгѣ: и взыде и слачѣа надъ ѿтроцицемъ

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо.

Читање из проштава Исаије. (Глава 61,1-10).

Дух је Господа Бога на мени, јер ме Господ помаза да јављам добре гласе кроткима, посла ме да завијем рањене у срцу, да огласим заробљенима слободу и сужњима да ће им се отворити тамница, да огласим годину милости Господње и дан освете Бога нашега, да утјешим све жалосне, да учиним жалоснима у Сиону и дам им накит мјесто пепела, уље радости мјесто жалости, одијело за похвалу мјесто духа тужнога, да се прозову храстови правде, сад Господњи за славу његову. И они ће сазидати давнашње пустолине, подигнуће старе развалине и поновиће градове пуне, што леже разваљени од много нараштаја. И туђини ће стајати и пасти стада ваша, и иностранци ће бити ваши орачи и виноградари. А ви ћете се звати свештеници Господњи, слуге Бога нашега говориће вам се, благо народа јешћете и славом њиховом хвалићете се. За двоструку срамоту вашу, и што се пјеваше: руг је дио њихов, за то ће у земљи њиховој наслиједити двојином и имаће вјечну радост. Јер ја Господ љубим правду и мрзим на грабеж са жртвом паљеницом, и даћу им плату у истину, и вјечан завјет учинићу с њима. И сјеме ће се њихово знати у народима и натражје њихово међу племенима; ко их год види познаће их да су сјеме које је благословио Господ. Веома ћу се радовати у Господу, и душа ће се моја веселити у Богу мојем, јер ме обуче у хаљине спасења и плаштем правде огрте ме као кад женик намјести накит и као кад се невјеста уреси уресом својим.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо.

Читање из четврте књиге о царевима (тј. друге у српској Библији). (Гл. 4,8-37).

Послије тога једном иђаше Јелисије кроз Сунам, а ондје бијаше богата жена, која га устави да једе хљеба; и од тада кад год пролажаше, увраћаше се к њој да једе хљеба. И она рече мужу својему: гле, видим да је свет човјек Божији овај што све пролази овуда. Да начинимо малу клијет, и да му намјестимо постељу и сто и столицу и свијетњак, па кад дође к нама, нека се ту склони. Потом он дође једном онамо, и ушав у клијет почину ондје. И рече момку својему Гијезију: зови Сунамку. И он је дозво; и она стаде пред њим. И он рече Гијезију: кажи јој: ето стараш се за нас свакојако; шта хоћеш да ти учиним? имаш ли што да говорим цару или војводи? А она рече: ја живим усред својега народа. А он рече: шта бих јој дакле учинио? А Гијезије рече: ето нема сина, а муж јој је стар. А он рече: зови је. И он је дозво, и она стаде на вратима. А он рече: до године у ово доба грлићеш сина. А она рече: немој господару мој, човјече Божији, немој варати слушкиње своје. И затрудње жена, и роди сина друге године у исто доба, као што јој рече Јелисије. И дијете одрасте. И једном изиде к оцу својему к жетеоцима; И рече оцу својему: јаох глава, јаох глава! А

седмѣжды, и ѿверзе ѿтрочицъ очн своихъ. и возопи елїсеѣи ко гїезїю, и рече: призови ми ѿманїтаныню сїю, и призва ю, и вниде кз немѡ. и рече елїсеѣи прїимн сына твоего. и вниде жена, и падє на ногѡ егѡ, и поклонїса емѡ до земли, и прїацъ сына своего, и нзы.

Прѡрочества исаїина чтенїе. [Глава 58, ст. 1-5]

Дхъ гднхъ на мнѣ, егѡже ради помаза мѡ, бгговѣстити нищымъ, посла мѡ, ищелїтн сокршєнныа ердцемъ, проповѣдати плѣнникѡмъ ѡпущенїе, и слѣпымъ прозрѣнїе: нареци лѣто гднхъ прїацно, и дєнь воздаанїа, оутѣшитн всѡ плѣщцыа: дати плѣщцымъ сїѡна славу вмѣстѡ пепела, помазанїе веселїе плѣщцымъ: оукрашенїе славы вмѣстѡ дхѡ оубнїнїа, и нарекутса родѡе правды, наслаженїе гднхъ въ славу. и созиждутъ пдстѣнн вѣчныа, заплѣтѣвшыа прежде воздвїгнутъ, и ѡбновятъ грады пдстѣа, ѡпдѣтошєнныа въ роды. и прїидутъ инокороднн, плѣщн ѡвцы твоѡ, и иноплемєнннцы ѡрателн, и вїноградарн ваши. вы же свщєнннцы гднхъ нарекутса, слдженїелїе бга вашего. речетса вамъ: крѣпость ꙗзыкъ снѣсте, и въ богатствѣ нхъ чднн бдѣте. снцє зємяю свою вторїцею наслѣдѡтъ, и веселїе вѣчноє надъ главою нхъ. ꙗзъ бо есмь гдъ любан правды, и ненавїданн граблєнїа ѡ неправды: и дамъ трдѡз нхъ праведникѡмъ, и заветъ вѣченъ заветѡю нмъ. и познаетса во ꙗзыцѣхъ сѣмѡ нхъ, и внщцы нхъ посредн людєй: всѡкъ вїданн ѡ, познаетъ ѡ, ꙗкѡ сн сѡтъ сѣмѡ бгггловєннѡе ѡ бга и радостїю возрадѡтса ѡ гдѣ.

Царствъ четвєртыхъ чтенїе.

[Глава 2, ст. 1-3.]

Бысть во єдинъ дєнь, и прїидє елїсеѣи въ ѿманн, и тѡ женѡ велїа, и оудержѡ егѡ снѣстн хлѣба. и бысть емѡ входїтн, и нсходїтн множенцею, и оуклонѡшєса тѡмѡ ꙗстн хлѣба. и рече жена кз мужѡ своимѡ: сє нынѣ раздѡмѣхъ, ꙗкѡ человекъ бжїѣ сѣтъ сєѣи мнѡмъ ходнтъ насъ прїснѡ: сотворїмъ оубѡ емѡ горннцѡ, мѣсто мѡло, и постѡбнмъ емѡ тѡмѡ ѡдръ, и трапєзѡ, и прєстѡлъ, и свщннкъ: и бдѣтъ внєгдѡ входїтн емѡ кз намъ, и оуклонѡетса тѡмѡ. и бысть во єдинъ дєнь, и вниде тѡмѡ, и оуклонїса въ горннцѡ, и спѡ тѡмѡ. и рече ко гїезїю ѿтрочнцѡ своимѡ: призови ми ѿманїтаныню сїю. и призва ю, и стѡ прѣд нмъ. и рече емѡ: рцы оубѡ єн, сє оуднвїла єсн насъ всѣмъ попеченїемъ снмъ: что̀ подобѡетъ сотворїтн тебѣ; ꙗцє єсть тебѣ слѡво кз царю, или ко кнѡзю снлы; ѡна же рече: [нѣсть.] посредѣ людєй моїхъ ꙗзъ есмь жнвщн. и рече ко гїезїю: что̀ подобѡетъ сотворїтн єн; и рече гїезїн ѿтрочицъ егѡ: воїстнннѡ сына нѣсть оу неѡ, и мужъ єѡ стѡрѡ. и рече, призови ю: и призва ю, и стѡ прн двєрєхъ. и рече елїсеѣи кз нєй: во врѣмѡ сїє, ꙗкоже чѡсъ сєѣ, жнвщн ты зачнєшн сына. ѡна же

он рече момку: носи га матери. И он га узе и однесе матери његовој, и лежа на крилу њезину до подне, па умрије. Тада отиде она горе, и намјести га у постељу човјека Божијега, и затворивши га изиде. По том викну мужа својега и речему: пошљи ми једнога момка и једну магарицу да отрчим до човјека Божијега и да се вратим. А он рече: за што данас хоћеш да идеш к њему? нити је младина ни субота. А она рече: не брини се. И она осамаривши магарицу рече момку својему: води и иди и немој застајати мене ради на путу докле ти не кажем. Тако пошавши дође к човјеку Божијему на гору Кармилску. А кад је човјек Божији угледа гдје иде к њему рече Гијезију служи својему: ево Сунамке. Трчи сад пред њу и реци јој: јеси ли здраво? је ли здраво муж твој? је ли здраво син твој? А она рече: здраво смо. А кад дође к човјеку Божијему на гору, загрли му ноге, а Гијезије приступи да је отјера; али човјек Божији рече: остави је, јер јој је душа у јаду, а Господ сакри од мене и не јави ми. А она рече: јесам ли искала сина од господара својега? нијесам ли казала: немој ме варати? А он рече Гијезију: опаши се и узми штап мој у руку, па иди; ако сретеш кога, немој га поздрављати, а ако те ко поздрави, немој му одговарати, и метни мој штап на лице дјетету. А мати дјетиња рече: тако да је жив Господ и тако да је жива душа твоја, нећу те се оставити. Тада он уста и пође за њом. А Гијезије отиде напријед и метну штап на лице дјетету, али не би гласа ни осјећања. Тада се врати преда њ, и јави му говорећи: не пробуди се дијете. И Јелисије уђе у кућу, и гле, дијете мртво лежи на његовој постељи. И ушав затвори се с дјететом и помоли се Господу. По том стаде на постељу, и леже на дијете метнув уста своја на уста дјетету, и очи своје на очи његове, и дланове своје на његове дланове, и пружи се над њим, те се загрија тијело дјетету. Потом уста, и пријеђе по кући једном тамо и једном амо, потом отиде опет и пружи се над дјететом. И кихну дијете седам пута, и отвори дијете очи своје. Тада дозвоа Гијезија и рече му: зови Сунамку. И он је дозвоа, те дође к њему. И он јој рече: узми сина својега. И она ушавши паде к ногама његовијем, и поклони му се до земље, и узевши сина својега отиде.

рече: нн, господине, не солжи раетѣ твоѣи. и зачатъ во чревтѣ женѣ, и родн сына во время сѣе, ѣкоже часъ сѣи жнвѣщи, ѣкоже глагола къ ней ѣлїсеѣи. и возмѣжѣ ѡтрочицъ: и бысть, егда нзыде ко ѡтцѣ своему, къ жнвѣщымъ, и рече ко ѡтцѣ своему: глава моѣ, глава моѣ [волитъ] и рече ко ѡтроку: неси егѡ къ матери егѡ. и несе егѡ къ матери егѡ и лежаше на колѣнѣхъ еѣ до полудне, и оумре. и вознесе егѡ, и положи егѡ на ѡдрѣ чловека бжїа: и затвори егѡ, и нзыде, и призвѣ мѣжа своего, и рече емѣ: пошли ми оубо единаго ѡ ѡтрукъ, и едино ѡ ѡслѣтъ, и текѣ до чловека бжїа, и возвращѣся. и рече: что ѣкѡ ты идешн къ немѣ днесь; не нѡвѣ мѣзѣ, ниже сѣбѣѡта. она же рече: мнрз. и ѡстѣла ѡслѣ, и рече ко ѡтрочицѣ своему: ведн, и ндн, да не оудержиши мене, еже всѣстн, ѣкоже рекѣ тебеѣ. градн, и ндн, и прїидн къ чловеку бжїю на горѣ кармнльскѡю. и нде, и прїиде до чловека бжїа въ горѣ кармнльскѡю. и бысть ѣкѡ видѣ ю ѣлїсеѣи градѣщѡю, и рече къ гїезїю ѡтрочицѣ своему: се оубо сѡманїтѣнына ѡна. нынѣ тецѣ въ срѣтенїе еѣ, и речеши еѣ: мнрз ли тебеѣ; и тецѣ во срѣтенїе еѣ, и рече еѣ: мнрз ли тебеѣ; мнрз ли мѣжѣ твоемѣ; мнрз ли ѡтрочицѣ твоемѣ; она же рече: мнрз. и прїиде къ ѣлїсеѣю на горѣ, и ѣтца за нѡзѣ егѡ: и прнблїжнса гїезїи ѡрїнѣтн ю. и рече ѣлїсеѣи: ѡстаѣн ю, ѣкѡ дѡша еѣ болѣзненна въ ней, и гдѣ оукрѣи ѡ мене, и не возвѣстн мнѣ. она же рече: еѣ просїхъ сына оубо господина моего; ѣкѡ рекѡхъ: не прѣльстн мене; и рече ѣлїсеѣи ко гїезїю: препѡаши чревлѣ твоѣ, и возмн жѣзлз моѣ въ рѣцѣ твоѣ, и ндн, ѣкѡ ѣще ѡбращѣши мѣжа, да не благословїши егѡ, и ѣще благословїтъ тѣ мѣжѣ, не ѡвѣщѣѣ емѣ: и возложн жѣзлз моѣ на лицѣ ѡтрочица. и рече матн ѡтрочица: жнвѣ гдѣ, и жнвѣ дѡша твоѣ, ѣще ѡстаѣлю тебе. и востѣ ѣлїсеѣи, и нде въ слѣдѣ еѣ. и гїезїи нде прѣд ней, и возложн жѣзлз на лицѣ ѡтрочица, и не бѣ гласа, и не бѣ слышанїа. и возвратїса въ срѣтенїе егѡ, и повѣда емѣ, глагола: не востѣ ѡтрочицъ. и внїде ѣлїсеѣи въ храмннѣ, и се ѡтрочицъ оумѣрыи положѣнъ на ѡдрѣ егѡ. и внїде ѣлїсеѣи въ дѡмъ, и затвори двѣрь за двѡю собою, и помолїса гдѣ. и възыде, и лѣже на ѡтрочици, и положи оубѣ своѣ на оубѣхъ егѡ, и ѡчи свои на ѡчи егѡ, и рѣцѣ свои на рѣцѣ егѡ, и плеснѣ свои на плеснѣ егѡ: и слачѣса над ннмъ, и дѡнѣ на него, и согрѣаса плѡтъ ѡтрочица. и ѡбратїса, и походн въ храмннѣ сѡдѣ и сѡдѣ: и възыде и слачѣса над ѡтрочицемъ седмїжды, и ѡвѣрзе ѡтрочицъ ѡчи свои. и возопн ѣлїсеѣи ко гїезїю, и рече: прнзовн ми сѡманїтѣныню сїю, и призвѣ ю, и внїде къ немѣ. и рече ѣлїсеѣи прїимн сына твоегѡ. и внїде женѣ, и падѣ на нѡгѣ егѡ, и поклонїса емѣ до землн, и прїѣтъ сына своего, и нзыде.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо.

Читање из пророштава Исаије. (Глава 63,11-19-64,1-5).

Али се опомену старијех времена, Мојсија, народа својега: гдје је онај који их изведе из мора с пастирем стада својега? гдје је онај што метну усред њих свети дух свој? Који их води славном мишицом својом за десницу Мојсијеву? који раздвоји воду пред њима, да стече себи вјечно име? Који их води преко бездана као коња преко пустиње, да се не спотакоше? Дух Господњи води их тихо, као кад стока слази у долину; тако си водио свој народ да стечеш себи славно име. Погледај с неба, и види из стана светиње своје и славе своје, гдје је ревност твоја и сила твоја, мноштво милосрђа твојега и милости твоје? еда ли ће се мени устегнути? Ти си заиста отац наш, ако и не зна Аврам за нас, и Израиљ нас не познаје; ти си, Господе, отац наш, име ти је од како је вијека избавитељ наш. За што си нам дао да зађемо, Господе, с путова твојих? да нам отврдне срце да те се не бојимо? Врати се ради слуга својих, ради племена нашљедства својега. За мало наслиједи народ светости твоје; непријатељи наши погазише светињу твоју. Постасмо као они којима нијеси нигда владао нити је призивано име твоје над њима. О да би раздро небеса и сишао, да се растопе горе од тебе, као што се на огњу разгори грање и вода узаври од огња, да име твоје познаду непријатељи твоји и да народи дркћу од тебе. Кад си чинио страхоте којима се не надасмо, ти си слазио, и горе се растапаху од тебе. Од како је вијека не чу се, нити се ушима дозна, нити око видје Бога осим тебе да би тако учинио онима који га чекају. Сретао си онога који се радује творећи правду; помињу те на путови ма твојим; гле, ти си се разгњевио што гријешисмо; да на њима једнако остасмо, бисмо се спасли.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо.

Читање из пророштава Јеремије. (Глава 31,31-34).

Ево иду дани, говори Господ, кад ћу учинити с домом Израиљевијем и с домом Јудинијем нов завјет, не као онај завјет, који учиних с оцима њиховијем, кад их узех за руку да их изведем из земље Мисирске, јер онај завјет мој они покварише, а ја им бијех муж, говори Господ; него ово је завјет што ћу учинити с домом Израиљевијем послѣ овијех дана, говори Господ: метнућу завјет свој у њих, и на срцу њихову написаћу га, и бићу им Бог и они ће ми бити народ. И неће више учити пријатељ пријатеља ни брат брата говорећи: познајте Господа; јер ће ме знати сви од малога до великога, говори Господ; јер ћу им опростити безакоња њихова, и гријеха њиховијех нећу више помињати.

Прѣрочества иереміина чтеніе.

[Глава ѡг, ст. ѡг-дѣ, глава ѡд, ст. ѡг-ѡ.]

Тако глаголетъ гдѣ: гдѣ возведѣи ѿ земли пастыра овецъ своихъ, гдѣ есть вложивыи въ нихъ дѣла сѣаго; возведшаа десницею мѡисѣа мышца славы егѡ, раздѣли вода предъ лицемъ егѡ, сотвори ти емоу има вѣчно. проведѣ ихъ сквозѣ бѣзднѣ, якоже конѣ сквозѣ пѣтыню, и не оутрѣдишаа. и яко скоты по полю, и сиидѣ дѣх ѿ гдѣ, и настѣви ихъ: тако проведѣ еси людѣ твоѣ, сотвори ти тебѣ самому има славно. ѡбратиша гдѣ ѿ небесе, и вѣждѣ ѿ домѣ сѣаго твоегѡ и славы твоеѣ гдѣ есть ревностъ твоѣ и крѣпостъ твоѣ; гдѣ есть множество мѣти твоеѣ, и щедрѡтъ твоихъ, яко терпѣлѣ еси на мѣ; ты бо еси оцѣ нашѣ, понеже авраамѣ не оубѣдѣ насѣ, и иѣль не позна насѣ, но ты гдѣ, оцѣ нашѣ, и зѣаки ны, и сперва има твое на насѣ есть. что оуклонилѣ еси насѣ, гдѣ, ѿ пѣти твоегѡ, и ѡжесточилѣ еси сердца наша еже не боѡтиа тебѣ; ѡбратиша ради рѣвѣ твоихъ, ради племенѣ достоѡнїа твоегѡ: да [поне] малѡ наследимъ горы сѣбѣ твоеѣ: противницы наши попраша сѣбѣ твое. быхомъ яко и сперва, егда не владѣлѣ еси на мѣ, ниже бѣ наречѣнное има твое на насѣ. ѡце ѡверзешѣ некое, трепетѣ прїимѣтъ ѿ тебѣ горы, и расчѣютѣ. яко члѣтъ вѡскѣ ѿ лица огнѣ и попалитъ огнѣ испостѣты, и явлено бѣдетъ има твое въ сопротивныхъ твоихъ: ѿ лица твоегѡ языцы возмѣтѣа. егда сотвориши славаа, трепетѣ прїимѣтъ ѿ тебѣ горы. ѿ вѣка не слышѣхъ, ниже очѣ наши видѣша бѣа, рѣзвѣ тебѣ, и дѣла твоѣ, еже сотвориши ждѣщымъ мѣти. мѣть бо срѣщѣтъ творѣщихъ правдѣ, и пѣти твоѣ помѣнѣа.

Прѣрочества иереміина чтеніе.

[Глава ѡа, ст. ѡа-ѡд]

Тако глаголетъ гдѣ: еи днѣ градѣтъ, и завѣщѣаю домѣ иѣлевѣ, и домѣ иѣднѣ завѣтъ нѡвѣ, не по завѣтѣ, егѡже завѣщѣахъ оцѣмъ ихъ, въ дѣнь, бѡньже емоу мѣ за рѣкѣ ихъ, и звестнѣ ѡ ѿ земли егѣпцѣскїа: яко тѣи не пребыша въ завѣтѣ моѣмъ, и ѡзѣ небрегохъ ихъ, глаголетъ гдѣ. яко сѣи завѣтъ, егѡже завѣщѣаю домѣ иѣлевѣ, по днѣхъ ѡнѣхъ, глаголетъ гдѣ: даа законы моѣ въ мѣслѣ ихъ, и на сердцахъ ихъ напишѣа ѡ, и бѣдѣ имъ въ бѣа, и тѣи бѣдѣтъ мѣ въ людѣ. и не наѣчѣтъ кїиждѡ ближнѣаго своего, и кїиждѡ брѣта своего, глагола: познаи гдѣ: яко вси познаютъ ма ѿ мѣла даже и до великагѡ ихъ: яко мѣтѣвѣ бѣдѣ неправдамъ ихъ, и грѣхѡвѣ ихъ не помѣнѣ ктомоу.

Бакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Бакон: Премудрост пазимо.

Читање из пророштава Данилових. (Глава 3,1-23).

Цар Навуходоносор начини златан лик, којему висина бјеше шездесет лаката, а ширина шест лаката; и намјести га у пољу Дури у земљи Вавилонској. И посла цар Навуходоносор да саберу кнезове, управитеље и војводе, старјешине, ризничаре, судије, настојнике и све властеље зе-маљске, да дођу да се освети лик што га постави цар Навуходоносор. Тада се скупише кнезови, управитељи и војводе, старјешине, ризничари, судије, настојници, и сви властељи зе-маљски, да се освети лик што га постави цар Навуходоносор; и стадоше пред ликом што га постави Навуходоносор. А гласник повика иза гласа: народи, племена и језици, вама се говори. Кад чујете рог, свирале, китаре, гусле, псалтире, пјевање и сва-којаке свирке, нападајте и поклоните се златному лику, који постави цар Навуходоносор. А ко не би пао и поклонио се, онај час биће бачен у пећ огњену ужарену. Зато сви народи како чуше рог, свирале, китаре, гусле, псалтире и свакојаке свирке, попадале сви народи, племена и језици, и поклонили се злат-номе лику који постави цар Навуходоносор. А неки Халдеји тај час дођоше и тужише Јевреје, и проговорише и рекоше цару Навуходоносору: царе, да си жив до вијека! Ти си, царе, запо-вједио, сваки ко чује рог, свирале, китаре, гусле, псалтире, и пјевање и свакојаке свирке, да падне и поклони се златному лику; а ко не би пао и поклонио се, да се баци у пећ огњену ужарену. А имају људи Јевреји, које си поставио над пословима земље Вавилонске, Седрах, Мисах и Авденаго; ти људи, царе, не хају за те, не поштују твојих богова, и не клањају се златном лику, који си поставио. Тада Навуходоносор у гњеву и љутини заповједи да доведу Седраха, Мисаха и Авденага. И доведоше те људе пред цара. Навуходоносор проговори и рече им: је ли истина, Седраше, Мисаше и Авденаго, да ви не служите мојим боговима и да се не клањате златному лику који поставих? Јесте ли дакле готови, кад чујете рог, свирале, китаре, гусле, псалтире и пјевање и свакојаке свирке, да паднете и поклоните се лику који начиних? ако ли се не поклоните, онај час бићете бачени у пећ огњену ужарену; а који је бог што ће вас избавити из мојих руку? Одговорише Седрах, Мисах и Авденаго, и рекоше цару Навуходоносору: није нам тријебе да ти одговоримо на то. Ево, Бог наш, којему ми служимо, може нас избавити из пећи огњене ужарене; и избавиће нас из твојих руку, царе. А и да не би, знај, царе, да боговима твојим нећемо служити нити ћемо се поклонити златном лику, који си поставио. Тада се Навуходоносор напуни гњева, и лице му се промијени на Седраха, Мисаха и Авденага, и одговарајући заповједи да се ужари пећ седам пута већма него што бјеше обичај. И заповједи најјачим људима што бијаху у војсци његовој да свежу Седраха, Мисаха и Авденага, и да их баце у пећ огњену ужарену. Тада свезаше оне људе у плаштима њиховијем и у обући и под капама и у свему одијелу њихову, и бацише их у пећ огњену ужарену. Како заповијест царева бјеше хитна и пећ врло ужарена, пламен огњени уби оне људе који бацаху Седраха, Мисаха и Авденага. А та три човјека, Седрах, Мисах и Авденаго, падоше усред пећи огњене ужарене. И хођаху усред пламена појући Бога, и благосиљајући Господа. И ставши с њима Азарија

Прѣрочества данїилова чтенїе.

[Глава ѿ, ст. а. ѿн]

Въ лѣто ѿмонадесѣтое навѣходоносоръ царь сотвори чѣло злато, выота ѣгѡ лактѣи шестидесяти, ѿ широта ѣгѡ лактѣи шестїи: ѿ постаѣи ѣ на полн деирѣ, во странѣ вавѣлонскѣи. ѿ послѣ [навѣходоносоръ царь] собрати ѡпаты, ѿ воеводы, ѿ мѣстоначѣльники, вождїи же ѿ мѣчїтели, ѿ ѡщыи на властѣхъ, ѿ всѣхъ князи странъ, прїитїи на ѡбновленїе кѡміра, ѣгоже постаѣи навѣходоносоръ царь. ѿ собраша мѣстоначѣльницы, ѡпаты, воеводы, вождїи, мѣчїтели велиции, ѿже наѡ властѣми, ѿ всїи начѣльницы странъ на ѡбновленїе чѣла, ѣже постаѣи навѣходоносоръ царь: ѿ сташа предъ чѣломъ, ѣже постаѣи навѣходоносоръ царь. ѿ проповѣдникъ вопїаше съ крѣпостїю: вѣмъ глаголетса народи, людіе, племена, ѡзыцы, вѡнъже чѣсъ ѡще ѡслабїшите гласъ трѣбы, свирѣли же ѿ гѣли, самѣуки же ѿ ѡлтири, ѿ соглїїа, ѿ всѣкагѡ рода мѣсїкїйска, падающе поклонѣтса чѣлѡ златомѡ, ѣже постаѣи навѣходоносоръ царь. ѿ ѿже ѡще не паѡз поклонїтса, въ тоѡ чѣсъ вѣрженъ бѡдетъ въ пѣць ѡгнемъ горѡщю. ѿ вѣсть ѣгда ѡслабїшаша людіе гласъ трѣбы, свирѣли же ѿ гѣли, самѣуки же ѿ ѡлтири, ѿ соглїїа, ѿ всѣкагѡ рода мѣсїкїйскагѡ, падающе всїи людіе, племена, ѡзыцы, поклонѣхѡ чѣлѡ златомѡ, ѣже постаѣи навѣходоносоръ царь. тогда прїстѡпїша мѡжїе халдѣестїи, ѿ ѡболѡша ѡдѣсѡ, ѡвѣщѡвше рѣша навѣходоносорѡ царевнї: царю, во вѣки живїи. ты царю положиѡз ѣсїи повелѣнїе, да всѣкъ человекъ, ѿже ѡще ѡслабїшитъ гласъ трѣбы, свирѣли же, ѿ гѣли, самѣуки же, ѿ ѡлтири, ѿ соглїїа, ѿ всѣкагѡ рода мѣсїкїйска, ѿ не паѡз поклонїтса чѣлѡ златомѡ, вѣрженъ бѡдетъ въ пѣць ѡгнемъ горѡщю. ѡтъ ѡубо мѡжїи ѡдѣсѡ, ѿхъже постаѣнѡз ѣсїи наѡ дѣлы страны вавѣлонскїа, седрѡхъ, мїсѡхъ ѿ ѡвденагѡ, ѿже не послѡшаша заповѣди твоеѡ царю, ѿ богѡмъ твоїмъ не слѡжатъ, ѿ чѣлѡ златомѡ, ѣже постаѣнѡз ѣсїи, не поклонѣтса. тогда навѣходоносоръ въ ѡростїи ѿ гнѣѡѣ рече прївестїи седрѡха, мїсѡха ѿ ѡвденагѡ: ѿ прїведѣнн вѣша предъ царѡ. ѿ ѡвѣщѡ навѣходоносоръ, ѿ рече ѿмъ: ѡще вѡистїннѡ седрѡхъ, мїсѡхъ ѿ ѡвденагѡ, богѡмъ моїмъ не слѡжнѡте, ѿ чѣлѡ златомѡ ѣже постаѣнѡхъ, не поклонѣтса: нѣнѣ ѡубо ѡще ѣстѣ готѡвн, да ѣгда ѡслабїшите гласъ трѣбы, свирѣли же ѿ гѣли, самѣуки же ѿ ѡлтири, ѿ соглїїа, ѿ всѣкагѡ рода мѣсїкїйскагѡ, паѡше поклонїтса чѣлѡ златомѡ, ѣже сотворїхъ: ѡще же не поклонїтса, въ тоѡ чѣсъ вѣрженн бѡдетѣ въ пѣць ѡгнемъ горѡщю: ѿ кто ѣсть бѣзъ, ѿже ѿзметъ вѣи ѿзъ рѡкнї моеѡ; ѿ ѡвѣщѡша седрѡхъ, мїсѡхъ ѿ ѡвденагѡ глаголюще царю навѣходоносорѡ: не трѣѡѣ наѡмъ ѡ глаголѣ сѣмъ ѡвѣщѡтїи тебѣ. ѣсть во бѣзъ наѡшъ на нѣсѣхъ, ѣмѡже мѡи слѡжнѡмъ, сїленъ ѿзѡтїи наѡсъ ѡ пѣщн ѡгнемъ горѡщїа, ѿ ѡ рѡкѡ твоеѡ ѿзѡвнїтїи наѡсъ царю. ѡще лн нн, вѣдомо да бѡдетъ тебѣ, царю, ѡкѡ богѡмъ твоїмъ не слѡжнѡмъ, ѿ чѣлѡ златомѡ, ѣже постаѣнѡз ѣсїи, не клѡнаемса. тогда навѣходоносоръ ѿполнїса ѡростїи, ѿ зрѡкъ лицѡ ѣгѡ ѿзѡмѣнїса на седрѡха, мїсѡха ѿ ѡвденагѡ, ѿ рече: разжнїте пѣць седемернїцею, дѡндеже до концѡ

помоли се овако, и отворивши уста своја усред огња, рече: Благословен си Господе Боже отаца наших, нека је хваљено и прослављено Име Твоје до века. Јер си праведан у свему што си нам учинио, и сва дела твоја су истина, и прави путеви твоји, и сви судови твоји истинити, и пресуде твоје су истините у свему што си пустио на нас и на град свети отаца наших Јерусалим. Јер си истинским судом све ово навео на нас због грехова наших. Јер сагрешисмо и безакононасмо от-ступивши од тебе, и погрешисмо у свему. И заповести твоје не послушасмо, нити сачунасмо, као што си нам заповедио, да би нам било добро. И све, што си нам учинио, и све што си пустио на нас, учинио си истинским судом. И предао си нас у руке непријатеља безаконих, мрских отступника; и цару неправед-ном и лукавијем од свих на земљи. И сада не смемо ни уста да отворимо, стид и срам бисмо слугама твојим, и онима који те поштују. На погуби нас, дакле, сасвим Имена Твога ради, и не разори завет твој; и не уклони милост твоју од нас, ради Аврама кога си заволео, и ради Исака слуге твога, и Израиља свеца твога. Којима си обећао да ћеш умножити семе њихово, као звезде небеске, и као песак покрај мора. Јер, Владико, пос-тадосмо мањи од свих народа, и понижени смо данас по целој земљи ради грехова наших. И нема у овом времену кнеза, ни пророка, ни вође; нити паљеница, ни жртава, ни приноса, ни када, ни места, где би смо принели жртву пред тобом и нашли милост, него душом понизном, и душом смиреном да будемо примљени, као у паљеницама овнова и јунаца, и као у хиља-дама претилих јагањаца. Таква да буде данас жртва наша пред тобом, и да се изврши иза тебе, јер нема срамоте онима који се на тебе надају. И сада следујемо свим срцем, и бојимо се тебе, и тражимо лице твоје. Не посрами нас, но учини с нама по кротости твојој, и по обиљу милости твоје. И избави нас по чудесима твојим, и дај славу Имену Твоме, Господе. И нек се посраме сви који су наговештавали зло слугама твојим, и нек се постиде од сваке силе, и моћ њихова нека се скрши. И нека разумеју да си ти Господ Бог Једини, и славан по свој васеље- ни. И не престаше, који их бацише, слуге цареве, распаљивати пећ нафтом, и смолом, и кудељом, и сувим грањем. И дизаше се пламен над пећи четрдесет девет лаката. И обузе и попали, оне који беху око пећи халдејске. А Анђео Господњи сиђе заједно са онима који беху са Азаријем у пећи. И одби пламен огњени од пећи, и учини унутрашњост пећи као свежи пове-тарац који ћарлија; и огањ их се не дотаче, и не повреди, нити им досади. Тада та тројица која једним устима појаху, и бла-госиљаху, и слављаху Бога у пећи, говорећи: Благословен си Господе Боже отаца наших, и певан и преузношен у векове; и благословено Име славе твоје свете, и певано и преузношено у векове. Благословен си у храму свете славе твоје, и певан и преузношен у векове. Благословен си Ти који надгледаш без-дане, Који седиш на Херувимима, и певан и преузношен у векове. Благословен си на престолу славе Царства твога и певан и преузношен у векове. Благословен си на своду небеском, и певан и преузношен у векове.

разгорѣтца. и мѡжѣмъ сильнымъ крѣпостію рече: ѡковавше седрѡха, мѣсаха и ѡвденагѡ
 вверзните въ пѣщь ѡгнемъ горѡщю. тогда мѡжѣе ѡнѣи ѡковани бѣша съ гѡщамн
 своѣмн, и покрывѡлы и сапогнѣ, и со ѡдеждамн своѣмн, и вверженн бѣша посреде пѣщн
 ѡгнемъ горѡщѣа. понѣже глаголѡ царевъ превозмѡже, и пѣщь разжжѣна бѣсть
 прензлѣшше: и мѡжѣи ѡныхъ, иже ввергѡша седрѡха, мѣсаха и ѡвденагѡ, оубѣи пламень
 ѡгненный. и мѡжѣе тѣи трѣе, седрѡхъ, мѣсахъ и ѡвденагѡ, падѡша посреде пѣщн ѡгнемъ
 горѡщѣа ѡковани, и хождѡхѡ посреде пламене поюще бѣа, и бѣгословѡще гдѡ. и стабъ съ
 нѣмн ѡзарѣа помолѣа сѣце, и ѡверзъ оубѣа своѡ посреде ѡгна, и рече: бѣгословѣнъ єсѣи
 гдѣи бѣже ѡтѣцъ нашнхъ, хвалѣно и прославѣно ѣма твоѣ во вѣкн. ѣакъ правѣденъ єсѣи
 ѡ вѣхъ, ѣаже сотворѣа єсѣи намъ, и всѡ дѣла твоѡ истинна, и правн пѡтѣе твоѣ, и
 всѣи сдѡи твоѣи истинни, и сдѡбѣи истинны сотворѣа єсѣи по вѣмъ, ѣаже навѣа єсѣи на
 ны, и на градъ свѣтъ ѡтѣцъ нашнхъ іерлѣмъ: ѣакъ истинною и сдѡмъ навѣа єсѣи сѡ всѡ
 на ны грѣхъ радн нашнхъ. ѣакъ согрѣшнхѡмъ и беззакѡнновахѡмъ ѡстѡпнѣше ѡ тебе,
 и прегрѣшнхѡмъ во вѣхъ. и заповѣдей твоѣхъ не послѡшахѡмъ, ниже соблюдѡхѡмъ,
 ниже сотворѣхѡмъ, ѣакоже заповѣдалъ єсѣи намъ, да бѣго намъ бѡдетъ. и всѡ, єлѣика
 сотворѣа єсѣи намъ, и всѡ, єлѣика навѣа єсѣи на ны, истиннымъ сдѡмъ сотворѣа єсѣи.
 и предѡа єсѣи насъ въ рѡкн враговъ беззакѡнныхъ, мѣрзкнхъ ѡстѡпникѡвъ: и царѡ
 неправѣднѡ, и ѡкѡвѣнѣнѡ пѡче всѡ землѣ. и нынѣ нѣсть намъ ѡверзѣти оубѣа, сдѡа
 и поношеніе бѣхѡмъ рабѡмъ твоѣмъ, и чѡщымъ тѡ. не предѡждь оубѡ насъ до концѡ
 ѣмене твоегѡ радн, и не разорѣ завѣта твоегѡ, и не ѡстѡвн мѡтѣи твоеѡ ѡ насъ,
 ѡвраѡма радн возлюбленнагѡ ѡ тебе, и за ісаѡка раба твоегѡ, и іѣла свѣаго твоегѡ,
 ѣмже глаголѡа єсѣи оумножити сѣма ѣхъ, ѣакъ свѣзды нѣныа, и ѣакъ песѡкъ въскрѣн
 мѡра. ѣакъ вѣко, оумѡлнхѡмѡ пѡче вѣхъ ѣзыкъ, и єсмы смрѣнн по всѣи землѣи днѣсѣ
 грѣхъ радн нашнхъ. и нѣсть во вѣмѡ єеи кнѡзѡ, и пророка, и вождѡ: ниже всеожженѣа,
 ниже жѣртѡы, ниже приношенѣа, ниже кадѣла, ни мѣста, єже пожрѣти предѡ тобѡю, и
 ѡбрѣстѣи мѡтѣ: но дѡшею сокрѡшенною, и дѡхомъ смрѣннымъ, да прѣѡтѡ бѡдемъ. ѣакъ
 во всеожженѣихъ ѡвннхъ и ѣнчнхъ, и ѣакъ во тмѡхъ ѡгнѣцъ тѡчнхъ: тѡкѡ да бѡдетъ
 жѣртѡа нашѡ предѡ тобѡю днѣсѣ, и да совершнѣтца по тебе, ѣакъ нѣсть сдѡа
 оубѡвѡщымъ на тѡ. и нынѣ возслѡбѡдемъ вѣмъ єрацемъ, и воѣмѡа тебе, и ѣцемъ
 лицѡ твоегѡ. не пограмн насъ, но сотворн съ нами по крѡтѡсти твоѣи, и по множѣствѡ
 мѡтѣи твоеѡ. и ѣзмн насъ по чѡдеемъ твоѣмъ, и дѡждь слѡвѡ ѣмени твоемѡ гдѣи. и да
 пограмѡтца всѣи ѡвлающѣи рабѡмъ твоѣмъ слѡа, и да постыдѡтца ѡ всѡкѣи сѣлы, и
 крѣпѡстѣи ѣхъ да сокрѡшнѣтца. и да раздѡмѣютъ, ѣакъ ты єсѣи гдѣ бѣа єдинъ, и слѡбенъ
 по всѣи вселѣннѣи. и не престѡша, ввергшѣи ѣхъ, слѡгнѣ царѣвы жгѡще пѣщн ѡфѡю,
 и смолѡю, и ѣзгрѣбмн, и хвѡстѣемъ. и разлнѡшѣа пламень надѡ пѣщю на лѡктн
 четѣредѣсѡтъ дѣвѡтъ. и ѡбѡде и пожжѣ, иже ѡбрѣтѣ ѡкрѣстъ пѣщн халдѣнскѣа. ѡгнѡ
 же гдѣи снѣде кѡпнѡ съ сѡщмн со ѡзарѣю въ пѣщъ, и ѡтрасѣ пламень ѡгненный ѡ
 пѣщн, и сотворн срднѣе пѣщн ѣакъ дѡхъ росы шѡмѡщъ: и не прикоснѣа ѣхъ ѡнѡдъ

Овде устајемо, и певамо: Господа појте и преузносите у све векове.

А Чтец говори стихове: Благословите сва дела Господња.

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите Ангели Господњи,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите небеса,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите воде све, које сте над небесима,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите све силе Господње,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите сунце и месец,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите звезде небеске,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите свака киша и роса,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите сви ветрови,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите огањ и жега,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите зиме и врућине,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите росе и иње,

Господа појте и преузносите у све векове.

Благословите светлост и тама,

Господа појте и преузносите у све векове.

Огнь, и не ѡскорен, ниже стѣженъ имъ. тогда триѣ ѿкъ единымн оуты поахъ, и блгословлахъ, и славахъ бга въ печь, глаголюще: блгословенъ еси гди бже отецъ нашихъ, и препѣтый и превозносимый во вѣки: и блгословено имъ славы твоеѧ стѣе, и препѣтое и превозносимое во вѣки. блгословенъ еси въ храмѣ стѣхъ славы твоеѧ, и препѣтый и превозносимый во вѣки. блгословенъ еси вндаи бздны, стѣдѣи на хервѣмѣхъ, и препѣтый и превозносимый во вѣки. блгословенъ еси на прѣтолѣ славы црѣтвѣа твоегѡ, и препѣтый и превозносимый во вѣки. блгословенъ еси на тверди нѣнѣи, и препѣтый и превозносимый во вѣки.

Востаемъ здѣ и поемъ: Гда пойте и превозносите во всѧ вѣки.

Чтецъ же глаголетъ стѣхъ: Блгословите всѧ дѣла гднѧ,

И мы: Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите ѧггел гднѧ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите нѣсѧ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите воды всѧ, ѧже превыше нѣсѧ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите всѧ силы гднѧ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите солнце и лна,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите свѣзды нѣныѧ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите всѧкъ дождь и росѧ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите вси дшнѧ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите Огнь и вѣръ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите стѣдѣ и знѡи,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите росы и иней,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите нѡщнѧ и днѧ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Блгословите свѣтъ и тьмѧ,

Гда пойте и превозносите егѡ во вѣки.

Благословите лед и мраз,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите слане и снегови,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите муње и облаци,
Господа појте и преунесите у све векове.
Нека благослови земља,
Господа да поје и преуноси у све векове.
Благословите горе и брда,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите сва растиња на земљи,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите извори,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите мора и реке,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите китови и све што се креће у водама,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите све птице небеске,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите зверови и сва стока,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите синови људски,
Господа појте и преунесите у све векове.
Нека благослови Израилъ,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите свештеници Господњи,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите слуге Господње,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите духови и душе праведних,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите преподобни и смирени срцем,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите Ананија, Азарија и Мисаил,
Господа појте и преунесите у све векове.
Благословите Апостоли, Пророци и Мученици Господњи,
Господа појте и преунесите у све векове.

Бл҃гословѣте лѣдѣ и мр҃зѣ,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте сланы и инѣзы,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте молніѣ и ѿбл҃цы,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Да бл҃гословѣтъ земля,
 Гд҃а да поетъ и превозноситъ єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте горы и холмы,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте всѣ прозвѣщающа на земли,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте источницы,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте моря и рѣки,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте кити и всѣ движущаея въ водахъ,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте всѣ птицы небныя,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте звѣрие и вси ікоти,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте сынове человѣчестїи,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Да бл҃гословѣтъ и҃ль,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте іерен гд҃ни,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте раби гд҃ни,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте дѣси и дѣшы праведныхъ,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте преподобни и смиренни сердцемъ,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте ананїа, азарїа и мїсїахъ,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.
 Бл҃гословѣте аплї, прр҃оцы и мч҃цы гд҃ни,
 Гд҃а пойте и превозносите єго во вѣки.

Благосиљајмо Оца, и Сина, и Светога Духа,
Господа појте и преунесите у све векове.
И сада и увек, и у векове векова, амин,
Господа појте и преунесите у све векове.
Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу,
Појући и преуносећи у све векове.

Затим, ЈЕКТЕНИЈА мала.

Ђакон: Опет и опет, у миру, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас Боже, благодаћу Твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну
Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима
Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу
предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је Твоја моћ и Твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и
увек и у векове векова.

Народ: Амин.

А уместо Трисветог:

Сви који се у Христа крстисте, у Христа се обукосте. Алилуја.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Прокимен, Глас 5. Сва земља нек се поклони Теби, и пева Теби, нека пева
Имену Твоме Вишњи.

Стих: Усклики Господу сва земљо, а појте Имену Његовом.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Апостол, Римљанима, зачало 91 (6,3-11).

Ђакон: Пазимо.

Браћо, сви који се крстимо у Христа Исуса, у смрт његову се крстимо. Тако се с
њим погребосмо кроз крштење у смрт, да би, као што Христос устаде из мртвих
славом Очевог, тако и ми ходили у новом животу. Јер ако постадосмо сједињени са
обликом смрти његове, онда ћемо и са васкрсењем. Знајући ово, да се стари наш
човјек разапе са Њиме, да би се уништило тијело грјеховно, да више не робујемо
гријеху. Јер ко умрије ослободи се од гријеха. Ако ли умријесмо са Христом,
вјерујемо да ћемо и живјети са њиме, знајући да Христос уставши из мртвих, више не
умире; смрт више не влада њиме. Јер што је умро, гријеху је умро једном за свагда; а
што живи, Богу живи. Тако и ви сматрајте себе да сте мртви гријеху, а живи Богу у
Христу Исусу, Господу нашем.

Бл҃гословѣмъ оца и сѣа и сѣаго дха,
Гдѣ поѣмъ и превозносимъ єго во вѣки.
И нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.
Гдѣ пойте и превозносите єго во вѣки.
Хвалѣмъ, бл҃гословѣмъ, поклонѣемъ гдѣви,
Поюще и превозносающе во всѣ вѣки.

Тѣже, ѡктенїа малѣ.

Дїаконъ: Пѣки и пѣки мїромъ гдѣ помолѣмъ.

Ан҃къ: Гдѣ помнѣи.

Дїаконъ: Застѣпи, спаси, помнѣи, и сохрани насъ бже, твоєю благодѣтїю.

Ан҃къ: Гдѣ помнѣи.

Дїаконъ: Престѣю, прѣчѣю, пребл҃гословѣннѣю, славною влчцѣ нашѣ бцѣ и преносѣю
мрїю со вѣсѣми сѣбѣми помнѣише, сѣми себѣ, и дрѣздрѣга, и всѣ живѡтѣ
нашѣ хрѣтѣ бгѣ предадѣмъ.

Ан҃къ: Тебѣ гдѣ.

Возглашенїе:

Иакѡ бл҃гословѣа твоѣ ѡма, и прославиа твоѣ црѣтво, оца, и сѣа, и сѣаго дха, нынѣ
и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ан҃къ: ѡмнѣнь

Вмѣстѣ трисѣаго поѣмъ:

Слѣнцы во хрѣта крѣтѣиа, во хрѣта ѡблекѡиа, ѡмнѣи. Трѣжды.

Прокїменъ, гласъ є. Умѡмъ дѣдовъ не глаголемъ, но ѡбѣе прокїменъ:

Всѣа землѣа да поклонѣиа тебѣ, и поѣтѣ тебѣ, да поѣтѣ же ѡмени твоѣмѣ вѣшнѣи.

Стихъ: Воскликните гдѣи всѣа землѣа, пойте же ѡмени єго.

ѡплъ къ рѣмланѡмъ, зачѣло ѣа.

Братїе, слѣнцы во хрѣта ина крѣтѣиомъ, въ смѣрть єго крѣтѣиомъ; спогребѡхомъ
оубѡ ємѣ крѣщенїемъ въ смѣрть: да ѡкоже воста хрѣтѡсъ ѡ мѣртвѣхъ славою о҃чею, таѡ
и мы во ѡбновленїи жїзни ходїти начнемъ. ѡще бо сообразни бѣхомъ подобїю смѣртн
єго, то и воскресѣнїю бѣдемъ. сїѣ вѣдаѣце, ѡкоже вѣтхїи нашѣ человекъ съ нѣмъ
распѣа, да оупразднѣиа тѣло грѣхѡвноѣ, ѡкоже ктомѣ не работати намъ грѣхѣ.
оумѣрый бо ѡправдѣа ѡ грѣхѣ. ѡще ли оумрѡхомъ со хрѣтѡмъ, вѣрѣдемъ, ѡкоже и жїви
бѣдемъ съ нѣмъ: вѣдаѣце, ѡкоже хрѣтѡсъ воста ѡ мѣртвѣхъ, ктомѣ оубѡ не оумрѣетъ,
смѣрть ємѣ ктомѣ не ѡбладѣетъ. єже бо оумре, грѣхѣ оумре єдиною: а єже живѣтъ,
бгѡви живѣтъ. таѡкоже и вы помышлѣйте себѣ, мѣртвѣмъ оубѡ бѣти грѣхѣ, живѣмъ
же бгѡви, ѡ хрѣтѣ инаѣ гдѣи намъ.

Алилуја не певамо, но пошто свештеник каже:

Свештеник: Мир ти.

Чтец говори уместо алилуја, Глас 7:

Васкрсни Боже суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свим народима.

И појци: Васкрсни Боже суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свим народима.

И Чтец, стих: Бог стаде на сабору богова, међу боговима судиће.

И појци: Васкрсни Боже суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свим народима.

Стих: Докле ћете судити неправедно, и лица грешника примати?

Појци: Васкрсни Боже суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свим народима.

Стих: Судите сирочету и убогоне, смиреног и сиромашног оправдајте.

Појци: Васкрсни Боже суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свим народима.

Стих: Избавите сиромаша и убогога, из руку грешникових избавите га.

Појци: Васкрсни Боже суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свим народима.

Стих: Не познаше, нити разумеше, да у тами ходе нек се потресу сви темељи земље.

Појци: Васкрсни Боже суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свим народима.

Стих: Ја рекох: богови сте, и синови Вишњегга сви. А ви као људи умирате, и као један од кнезова падате.

И опет: Васкрсни Боже, суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свим народима.

А док се пева: Васкрсни Боже, суди земљи... **Свештеник и ђакон свлаче црне одежде, и облаче се у светле.**

И даље по чину Божанствена Литургија Василија Великога.

Ἄλληλῆα **не поѣтъ, но по ѣже рецѣи іерѣю: Мнрѣ тн.**

И ѡбѣ чтѣцѣ глаголетѣ **вмѣстѣ** Ἄλληλῆα, **гласѣ ѡ:**

Воскрѣннѣ бже, сдн землн, ѡкѣ ты наслѣдншн во всѣхѣ ѡзыцѣхѣ:

И пѣвцы поютѣ **чѣжде.**

И чтѣцѣ, **стѣхѣ:** Бгѣ стѣ вѣ сонмѣ богѣвѣ, посредѣ же богн разсѣднштѣ.

И пѣвцы: Воскрѣннѣ бже, сдн землн, ѡкѣ ты наслѣдншн во всѣхѣ ѡзыцѣхѣ:

Стѣхѣ: Докѣ сднштѣ неправдѣ, и лицѣ грѣшникѣвѣ прѣемлетѣ;

И пѣвцы: Воскрѣннѣ бже, сдн землн, ѡкѣ ты наслѣдншн во всѣхѣ ѡзыцѣхѣ:

Стѣхѣ: Сднштѣ срѣ и ѡбѣ, смрѣнна и ннцѣ ѡправдѣштѣ.

И пѣвцы: Воскрѣннѣ бже, сдн землн, ѡкѣ ты наслѣдншн во всѣхѣ ѡзыцѣхѣ:

Стѣхѣ: Измнштѣ ннцѣ и ѡбѣ, и ѡ рѣкн грѣшннчн и зѣвнштѣ ѡгѣ.

И пѣвцы: Воскрѣннѣ бже, сдн землн, ѡкѣ ты наслѣдншн во всѣхѣ ѡзыцѣхѣ:

Стѣхѣ: Не познѣша, ннжѣ ѡразѣмѣша, во тьмѣ ходѣштѣ.

И пѣвцы: Воскрѣннѣ бже, сдн землн, ѡкѣ ты наслѣдншн во всѣхѣ ѡзыцѣхѣ:

Стѣхѣ: Да подвижатѣ всѣ ѡновѣннѣа землн. ѡз рѣхѣ: бѣзи сѣтѣ, и сынове
вѣшнагѣ вн. вѣ же ѡкѣ чѣловѣцы ѡмирѣетѣ, и ѡкѣ сдннѣ ѡ кнѣзѣн
пѣдѣтѣ.

И пѣкн: Воскрѣннѣ бже, сдн землн, ѡкѣ ты наслѣдншн во всѣхѣ ѡзыцѣхѣ.

Ἐгда же поютѣ: Воскрѣннѣ бже сдн землн: **Тогда іерѣн и діаконн и звѣчѣютѣ чѣрнѣхѣ
ѡдѣждѣ, и ѡбѣчѣютѣ вѣ бѣлыѣ.**

И по чннѣ бже стѣвеннѣа лнчѣргѣа велнкагѣ вѣснлѣа.

А уместо Херувимске песме, пева се овај Тропар, Глас 8.

Нека умукне свако тело човечије, и нека у себи стоји са страхом и трепетом, и ништа земаљско нека не помишља; јер Цар царева и Господар господара, долази да буде заклан, и да даде себе за храну вернима; а испред Њега иду хорови Анђела са сваким Началством и Влашћу, многооки Херувими, и шестокрилати Серафими, заклањајући лица, и кличући песму: Алилуја, алилуја, алилуја.

Причастен, Глас 4:

Уста као из сна Господ, и васкрсе спасавајући нас. Алилуја. Трипут.

По ОТПУСТУ братији се дели АНТИДОР (нафора).

Затим бива благосиљање хлеба и вина. А Црквењак треба да води рачуна, да када се заврши Литургија, буде час други ноћи (тј. осам сати увече). А по отпусту не излазимо из цркве, но седимо на својим местима, и улази Келар (трпезарац) и даје братији по једно парче хлеба, и по шест смокви или урми, и по једну красовуљу (чашу) вина. И док ми седимо, бива читање велико ДЕЛА АПОСТОЛСКИХ од почетка. А пошто Чтец каже почетак, а свештеник стих: Молитвама светих Апостола, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј нас. И по амин, почиње Чтец да чита. Затим, почињемо јести. И кад се заврши читање, пали Кандилник сва кандила у храму, и излазећи бије у клепало, и чтец престаје са читањем. А када свештеник благослови, почињемо: Трисвето, и остало. Ходите поклонимо се, трипут. Псалам 50. И канон Велике Суботе: Ирмос по двапут, а тропари на дванаест, са стиховима песама. Катавасија, Ирмос, оба хора (певнице). По трећој песми Сједален Велике Суботе: Гроб Твој Спасе... И читање из беседе светог Епифанија, која почиње: Шта је ово данас... или од беседа Златоустога. Тражи их у тумачењима на Еванђеље, од Матеја. Или од Јована, беседе васкрсне. А по 6-ој песми Кондак и Икос Велике Суботе. И опет читање. А по 9-ој песми Трисвето. И тропар, Глас 2: Када си сишао ... Јектенија и

ОТПУСТ.

Вмѣстѣ же херувимскіа пѣсни поѣтеа настоѡщій тропарь, гласъ ѿ:

Да молчитъ всѡкаа плоть челоуѣча, и да стоитъ со страхомъ и трепетомъ, и ничтоже земное въ себѣ да помышлетъ: црь бо царствующихъ, и гдѣ гдѣствующихъ, приходятъ заклатица и датица въ инѣдъ вѣрнымъ. предходатъ же семѹ лица агглытѣи со всѡкимъ началомъ и властїю, многоочитѣи херувимъ, и шестокрылатѣи серафимъ, лица закрывающе, и вопїюще пѣснь: аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа.

Вмѣстѣ Достѡйна, поѣмъ irmosъ, гласъ 5:

Не рыдай менѣ мѣти, зраци во гробѣ, ѡгоже во чрѣвѣ безъ сѣмене зачалъ ѡнъ снѣ: возтанѹ бо и проглаголюа, и вознесѹ со славою, непрестанно ѡакъ бгъ, вѣрою и любобїю тѡ величующыа.

Причастенъ, гласъ 2:

Воста ѡакъ спѡ гдѣ: и воскресе спасааи насъ. аллилуїа, **трижды.**

По ѡпдѣтѣ же даѣтеа ѡ сѣенника интїдворъ.

Тѡже бывѡетъ еггословенїе хлѣба и вїна.

Дїаконъ: Гдѹ помолнмса.

Лїкъ: Гдѣ, помнлѹи.

Іерей:

Гдѣ иисе хрѣтѣ бже нашъ, еггословивый пѡть хлѣбввъ и пѡть тысаццъ насытивый, самъ еггословн и хлѣбы сїѡ, пшеницѹ, вїно и ѡлїей: и оумножи сїѡ во градѣ семъ, [и нѣ: въ вѣсн сѣи, и нѣ: во сѣбѣи ѡбнтелн сѣи], и во всѣмъ мїрѣ твоѣмъ: и вкѹшающыа ѡ ннхъ вѣрныа ѡсваитѣ. ѡакъ ты ѡнъ еггословлааи и ѡсѣлааи всѡчскаа, хрѣтѣ бже нашъ, и тебѣ славу возсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ ѡцѣмъ, и всесѣимъ, и блгїмъ, и жнвотворѡщимъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и прїенѡ и во вѣкн вѣкѡвъ.

Лїкъ: ѡмннъ.

Ѡпдѣтъ:

Хрѣтѡсъ истинный бгъ нашъ, млтвами прѣчтыа своѣа мѣре, и всѣхъ сѣыхъ, помнлѡетъ и спасѣтъ насъ, ѡакъ блгъ и челоуѣколюбецъ.

ТИПИК ЗА
НЕДЕЉУ СТРАДАЊА И
СВЕТО ВАСКРСЕЊЕ ХРИСТОВО

По благослову Епископа Жичког г. Хризостома
приредио чтец Стефан Ћосић

**- Понедељак – Страсне недеље - Свети и велики понедељак -
У овај дан Црква се сећа целомудреног Јосифа; преобраза
унижења и славе Сина Божијег; проклетства бесплодне
смокве; и Еванђелске приче о виноградарима.**

На Вечерњој:

Без Катизме. На Гдн, воззвањ: стихире на 6, самогласно: Триода 3 (сваку појемо два пута) на гл. 8. **Слава**, - прва стихира: **Радѣиѣ њ вєселїѣ:** **И сада**; - последња стихира: **На хєрѣвїмѣхъ ногїмѣи:** **Вход.** Прокимен (обични) дана, са стиховима. **И одмах:** **Удостој нас Господе...** Стиховње стихире Триода са стиховима, гл. 2. (самогласно: **Ѧ вѣтвїи њ влїи:** гл. 3. **Стрѣшно љже впрѣти:** гл. 7. **Сѡнмице лѣкѣла:**), **Слава**, гл. 2. – прва стихира: **Ѧ вѣтвїи њ влїи:** **И сада**; гл. 3 – друга стихира: **Стрѣшно љже впрѣти:** **Тропарѣ:** гл. 4. **Богородице Дјево:** **и чинимо велики поклон;** **Слава:** **Крститељу Христов:** /велики поклон/ **И сада;** **Молите за нас, Свети Апостоли:** /велики поклон/ **Под Твоју милост прибегамо:** /без поклона/ **Господе помилуј.** /40 пута/ **Слава, и сада;** **Часнију од Херувима:** **Именом Господњим, благослови, оче.** **Свештеник:** **Благословен је, Онај Који Јесте, Христос Бог наш:** **Игуман чита:** **Небески цар:** **Затим следе три велика поклона, говорећи у себи на сваку поклон молитву преп. Јефрема Сирина:** **Господе и Владару... Дух целомудрености... О, Господе Царе... Игуман (Свештеник):** **Слава Теби, Христе Боже...** **Чтец:** **Слава, и сада;** **Господе помилиј;** /трипут/ **Благослови.** **Отпуст.**

Напомена:

У прва три дана на свим богослужењима говоримо посебан отпуст: **Христос истинити Бог наш, који ради нашег спасења иде на добровољно страдање, молитвама Пречисте...**

Повечерије мало:

Уобичајно, само са овим изменама:

Појемо Трипјеснец (1. 8. и 9. песма) св. Андреја Критског (са ирмосом - двапут) и тропарима колико их има без понављања. На крају песме ирмос обе певнице поју заједно као Катавасију. Уместо обичних тропара, говоримо кондак Триода; по 1. песми са јутрења.

Господе помилуј. /40 пута/ **Христе Боже, Коме се у свако време... Господе помилуј.** /трипут/; **Слава, и сада;** **Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче.** **Свештеник:** **Боже, смијуј се на нас:** **И молитву Јефрема Сирина са 16 поклона.** **Трисвето и по Оче наш:** **Господе помилуј.** /12 пута/ **И молитву:** **Нескверна, Беспрекорна... и остало по обичају.**

Полуноћница: свакидашња са молитвом преп. Јефрема Сирина и поклонима.

На Јутрењу (у 4 час ноћи – 23:15):

По Царском делу (читамо по поретку у Великој Четрдесетници), Шестопсалмију и

Алидуја (8. гласа) са припевима, и тропар, гл. 8. **Сѣ женихъ грядѣтъ:** - трипут (док појемо овај тропар свештеник из олтара износи икону Господњег Страдања и полаже на проскинитару у пратњи еклисијарха). Катизме 4. 5. и 6. - са обичним метанијама. Без малих јектенија; Сједални Триода; са **Слава, и сада**; такође. Чтеније тумачења Светог Еванђеља по Матеју; Чиеније св. Јована Златоустог „О сувој смокви“; Чтеније св. Јована Дамаскина „О сувој смокви и виноградарима“. **Свештеник: И да се удостојимо... и остало и чита Св. Еванђеље са Двери** (по Матеју, зач. 84.). Потом 50. псалм и **свештеник: Спаси Боже, народ Твој... Господе помилуј. /12 пута/ и возглас: Милошћу и добротом... Амин. И појемо Канон. Триода (Трипјеснец):**

Библијске песме не појемо у Страсној седмици!

Триода (Трипјеснец 1. 8. и 9. песма) са ирмосом (ирмос по двапут) и тропари на 12;.

По 1. песни и малој јектенији: Кондак, икос и синаксар из Триода.

По 8. песни Чтенишю не појемо!

По ирмосу (Катавасији) 9. песме (за време 9. песме (ђакон) свештеник кади), чинимо велики поклон!

Мала јектенија. Свјетилен Триода: **Чертѡгъ твѡй вѣждѡ:** - трипут. **Всјакоје диханије** – на гл. 1. Хвалителни псалми и стихире на 4 (самогласно); гл. 1. и гл. 5. **Слава, и сада; гл. 5. Гдн, грядѣй къ страдаѣнїю: Мало Славословље (од Слава Теби Показавшему...).** Прозбена јектенија. Стиховње стихире: Триода (самогласне) гл. 5. и гл. 8. са стиховима; **Слава, и сада; гл. 8. Вторѡю ѣвѣ ѣгѣптаныню: По Ёлго ѣтъ:** - двапут. Трисвето и по **Оче наш: Тропар - говоримо: У храму стојећи славе Твоје... Господе помилуј. /40 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Благословен је, Онај Који Јесте, Христос Бог наш: Игуман молитву: Небески царе... Затим следе три велика поклона, говорећи у себи на сваком поклону молитву преп. Јефрема Сирина: Господе и Владару... Дух целомудрености... О, Господе Царе... Затим 12 малих поклона, говорећи у себи: Боже, милостив буди мени грешноме. И опет, завршивши поклоне говоримо молитву у целини: Господе и Владару... и 1 велики поклон. И одмах затим читамо Први час и отпуст.**

На часовима:

Час 1. читамо по поретку, како се поје у Великој Четрдесетници: са Тропари по псалмима: Које поје чредни монах или чтец, ставши на средину храма: Зајутра услиши... са стиховима на гл. 6. По сваки пут отпеваном тропару, чинимо велики поклон. Затим појемо Слава, и сада; Како да Те назовемо: И потом појемо: Стопе моје управи... (двапут); Избави ме од клетве... (двапут); Лице Твоје просветли... (двапут); Да се испуне уста моја... (трипут). Ови се стихови поју само на 1. часу, а на осталим се читају. По Трисветом: кондак: **Іаквѣз рыдѣше ѡ ѡнѣ: Господе помилуј. /40 пута/ Христе Боже, Ко ме се у свако време... Господе помилуј. /3 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Боже, смилуј се на нас... Затим читамо молитву преп. Јефрема Сирина са 16 (укупно) поклона. Трисвето: и по **Оче наш: Господе помилуј. /12 пута/ Молитва: Христе, Светлости Истинита... и даље по обичају. После 1. часа отпуст.****

Часове (3. и 6. заједно; 9. у своје време и у наставју Изобразитељна и Вечерња) читамо по поретку, како се поје у Великој Четрдесетници:

По Псалмима читамо Катизму (на 3. - 7. катизму; на 6. - 8. катизму; на 9. - без катизме). Тропаре појемо као и на 1. часу. После отпојаних тропара (са стиховима) и метанија.

Напомена о читању Св. Еванђеља на 3. 6. и 9. часу у прва три дана Страсне седмице: Св. Еванђеље читамо по Богородичну часа (3. и 9.); односно после Пророштва (6.). Пред почетак 3. часа свештеник обучен у епитрахиљ и фелон износи Св. Еванђеље и поставља на припремљен налоњ који је постављен на средини храма; и отпочиње час. Затим пред свако читање врши кађење, (на 3. и 9. часу кади цео; а на 6. мало кађење) храма.

Данас читамо на : (3. – Мт. гл. 1-14); (6. – Мт. гл. 15-28); (9. – Мк. гл. 1-8).

На 6. час читмо и Пророштво (по поретку: по Богородичну часа - [Појци поју тропар пророштва, глас 6. Слава, и сада; такође. Свештеник: Пазимо! Чтец: Прокимен Триода, глас 4, Псалам 125. са стихом; Премудрост! Читање из Пророштва Језекиљевих. Свештеник: Пазимо! И чтец Прокимен, гл. 6. Псалам 126 са стихом. И читање Св. Еванђеља. И потом: Нека нас брзо предахитре...]). Кондак Триода: **Ї́кѡѡѡ ѡѡѡѡѡѡ ѡѡѡѡѡѡ:** Господе помилуј. /40 пута/ Христе Боже, Кома се у свако време... Господе помилуј. /3 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Боже, смилуј се на нас... (односно: Молитвама Светих Отаца...) Затим читамо молитву преп. Јефрема Сирина са 16 (на 9. часу 3 велика) поклона. Трисвето: и по Оче наш: Господе помилуј. /12 пута/ И молитву часа. По молитви час читамо Изобразитељну.

На Изобразитељној:

Без Псалама. Блажена: У царству Твома... и даље све по реду закључно са Ослаби, отпусти... и Оче наш: затим говоримо кондак: **Ї́кѡѡѡ ѡѡѡѡѡѡ ѡѡѡѡѡѡ:**

И домах: Господе помилуј. /40 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Боже, смилуј се на нас... Затим читамо молитву преп. Јефрема Сирина са 16 (укупно) поклона. Потом: Господе помилуј. /12 пута/ Молитва: Свесвета Тројице... И по Достојно је: одмах почињемо Литургију Пређеосвећених Дарова.

Напомена: Служимо Литургију Пређеосвећених Дарова.

**- Уторак – Страсне недеље - Свети и велики уторак –
У овај дан Црква посвећује успомену на Господњи одговор
фарисејима и садужејима; о Другом свом доласку; О десет
девојака; и о Последњем суду**

На Вечерњој:

Свештеник: Благословено Царство! **Ходите**, поклонимо се... – 3 пута. И Псалам 103. Катизма 18. (на три антифона са малим јектенијама). На **Гдн въззвѣхъ:** стихире на 10: Триода, 6 (прве 4 понављамо); (самогласно: на гл. 1. гл. 5. и гл. 8.) **Слава, и сада;** 8. гласа: **Вторѡю ѿвѣ ѿгвѣтаѣнию:** **Вход** са Еванђељем. По Светлости тиха: **Свештеник:** Пазимо! **Мир** свима! **Чтец:** И духу твоме! **Свештеник:** Премудрост! **Прокимен**, из Триода (Гл. 6. Пс. 127.) са стихом. **Свештеник:** Премудрост! **Чтец:** Читање из Књиге Изласка. **Свештеник:** Пазимо! **Чтец** чита паримију и по паримији; **Свештеник:** Пазимо! **Чтец:** Прокимен Триода (Гл. 6. Пс. 128.), други са стихом. **Ђакон (свештеник):** Заповедите! **А за то време свештеник узима свећњак са кадионицом** (који стоји испред Двери), **окреће се ка истоку и возглашава:** Премудрост, усправно стојмо! **Затим се окреће ка народу**, (који је на позив свештеника стоји) **и возглашава:** Светлост Христова просвећује све! (тек на овом возгласу клечимо) **Свештеник:** Премудрост! **Чтец:** Читање из Књиге о Јову. **Свештеник:** Пазимо! **И по прочитаној паримији читамо:** **Свештеник:** Мир ти! **Чтец:** И духу твоме. **Ђакон (свештеник):** Премудрост! **И чтец почиње са певањем:** Да се уздигне молитва моја... са стиховима и по молитви Св. Јефрема Сирина читање Св. Еванђеља (по Матеју, зач. 98.). Јектенија и до краја све по поретку како је изложен у Служебнику.

Напомена: Од среде четврте недеље па све до Велике среде проузносимо јектенију и молитву за оне који се спремају за Свето Просвећење (=Крштење).

Ову јектенију и молитву не проузносимо само на Литургији Пређеосвећених дарова, него и на Литургији св. Јована Златоустог и св. Василија Великог.

Трпеза: сухоједеније.

Повечерије велико:

Почињемо уобичајно, и **Ходите**, поклонимо се... – 3 пута. И читамо 4. Псалам и остале; даље све по реду. Тропар: Просвети моје очи... и даље. По свакодневном славословљу: **Слава на висини Богу... појемо канон Појемо Трипјеснец** (2. 8. и 9. песма) св. Андреја Критског (са ирмосом - двапут) и тропарима колико их има без понављања. На крају песме ирмос обе певнице поју заједно као Катавасију. Уместо обичних тропара, говоримо кондак Триода са јутрења. **И даље по реду, и по:** **Сву наду полажем на Тебе...**

Господе помилуј. /40 пута/ Христe Боже, Коме се у свако време... Господе помилуј. /трипут/; **Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Боже, смијуј се на нас: **И молитву Јефрема Сирина са 16 поклона.** **Трисвето** и по **Оче наш:** **Господе помилуј. /12 пута/ И молитву: Нескверна, Беспрекорна...** и остало по обичају закључно са Јектениом као и на крају Полуноћнице.**

Полуноћница: свакидашња са молитвом преп. Јефрема Сирина и поклонима.

На Јутрењу (у 4 час ноћи – 23:16):

По Царском делу (читамо по поретку у Великој Четрдесетници), Шестопсалмију и Алидуја (8. гласа) са припевима, и тропар, гл. 8. **Сѐ жєніхъ глѣдѣтъ:** - трипут. Катизме 9. 10. и 11. - са обичним метанијама. Без малих јектенија; Сједални Триода; са Слава, и сада; такође. Чтеније празника св. Григорија Богослова у три дела. Свештеник: И да се удостојимо... и остало и чита Св. Еванђеље са Двери (по Матеју, зач. 90.). Потом 50. псалом и свештеник: Спаси Боже, народ Твој... Господе помилуј. /12 пута/ и возглас: Милошћу и добротом... Амин. Мала јектенија. Кондак, икос и синаксар из Триода. И појемо Канон. Триода (Двопјеснец):

Библијске песме не појемо у Страсној седмици!

Триода (Двопјеснец: 8. и 9. песма) са ирмосом (ирмос по двапут) и тропари на 12; .

По 8. песни **Чтѣніишю** не појемо!

По ирмосу (Катавасији) 9. песме (за време 9. песме (ђакон) свештеник кади), чинимо велики поклон!

Мала јектенија. Свјетилен Триода: **Чертѡгъ тѡбѡи вѣждѣ:** - трипут. *Всјакоје диханије* – на гл. 1. Хвалителни псалми и стихире на 4 (самогласно); гл. 1. и гл. 2. Слава, и сада; гл. 4. **Скрѣвшлгѡ талѣнтъ:** Мало Славословље (од *Слава Теби Показавшему...*). Прозбена јектенија. Стиховње стихире: Триода (самогласне) гл. 6. са стиховима; Слава, и сада; гл. 7. **Сѐ тѣбѣ талѣнтъ:** По **Блго ѣтъ:** - двапут. Трисвето и по Оче наш: Тропар - говоримо: У храму стојећи славе Твоје... Господе помилуј. /40 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Благословен је, Онај Који Јесте, Христос Бог наш: Игуман молитву: Небески царе... Затим следе три велика поклона, говорећи у себи на сваку поклон молитву преп. Јефрема Сирина: Господе и Владару... Дух целомудрености... О, Господе Царе... Затим 12 малих поклона, говорећи у себи: Боже, милостив буди мени грешноме. И опет, завршивши поклоне говоримо молитву у целини: Господе и Владару... и 1 велики поклон. И одмах затим читамо Први час и отпуст.

На часовима:

Час 1. читамо по поретку, како се поје у Великој Четрдесетници: са Тропари по псалмима: Које поје чредни монах или чтец, ставши на средину храма: Зајутра услиши... са стиховима на гл. 6. По сваки пут отпеваном тропару, чинимо велики поклон. Затим појемо Слава, и сада; Како да Те назовемо: И потом појемо: Стопе моје управи... (двапут); Избави ме од клетве... (двапут); Лице Твоје просветли... (двапут); Да се испуне уста моја... (трипут). Ови се стихови поју само на 1. часу, а на осталим се читају. По Трисветом: кондак: **Члгъ дѡшѣ концѣ:** Господе помилуј. /40 пута/ Христe Боже, Коме се у свако време... Господе помилуј. /3 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Боже, смилуј се на нас... Затим читамо молитву преп. Јефрема Сирина са 16 (укупно) поклона. Трисвето: и по Оче наш: Господе помилуј. /12 пута/ Молитва: Христe, Светлости Истинита... и дађе по обичају. После 1. часа отпуст.

Часове (3. и 6. заједно; 9. у своје време и у наставју Изобразитељна и Вечерња) читамо по поретку, како се поје у Великој Четрдесетници:

По Псалмима читамо Катизму (на 3. - 12. катизму; на 6. - 13. катизму; на 9. - без катизме). Тропаре појемо као и на 1. часу. После отпојаних тропара (са стиховима) и метанија.

Напомена о читању Св. Еванђеља на 3. 6. и 9. часу у прва три дана Страсне седмице: Св. Еванђеље читамо по Богородичну часа (3. и 9.); односно после Пророштва (6.). Пред почетак 3. часа свештеник обучен у епитрахиљ и фелон износи Св. Еванђеље и поставља на припремљен налоњ који је постављен на средини храма; и отпочиње час. Затим пред свако читање врши кађење, (на 3. и 9. часу кади цео; а на 6. мало кађење) храм(а).

Данас читамо: (3. – Мк. гл. 9-16); (6. – Лк. гл. 1-8); (9. – Лк. гл. 9-16).

На 6. час читмо и Пророштво (по поретку: по Богородичну часа - [Појци поју тропар пророштва, глас 1. Слава, и сада; такође. Свештеник: Пазимо! Чтец: Прокимен Триода, глас 6. Псалам 129. са стихом; Премудрост! Читање из Пророштва Језекиљевих. Свештеник: Пазимо! И чтец Прокимен, гл. 4. Псалам 130. са стихом. И читање Св. Еванђеља. И потом: Нека нас брзо предухитре...]). **Кондак Триода:** Часъ дѣшѣ концѣ: Господе помилуј. /40 пута/ Христе Боже, Кома се у свако време... Господе помилуј. /3 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Боже, смилуј се на нас... (односно: Молитвама Светих Отаца...) Затим читамо молитву преп. Јефрема Сирина са 16 (на 9. часу 3 велика) (укупно) поклона. Трисвето: и по Оче наш: Господе помилуј. /12 пута/ И молитву часа. По молитви час читамо Изобразитељну.

На Изобразитељној:

Без Псалама. Блажена: У царству Твоме... и даље све по реду закључно са Ослаби, отпусти... и Оче наш: затим говоримо **кондак:**

Часъ дѣшѣ концѣ:

И домах: Господе помилуј. /40 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Боже, смилуј се на нас... Затим читамо молитву преп. Јефрема Сирина са 16 (укупно) поклона. Потом: Господе помилуј. /12 пута/ Молитва: Свесвета Тројице... И по Достојно је: **одмах почињемо Литургију Пређеосвећених Дарова.**

Напомена: Служимо Литургију Пређеосвећених Дарова.

**- Среда – Страсне седмице – Света и велика среда –
Црква се овог дана сећа жене грешнице која је умила ноге
Спаситељеве миром, и обрисала својом косом; и подсећа на
Јудину издају**

На Вечерњој:

Свештеник: Благословено Царство! **Ходите**, поклонимо се... – 3 пута. И Псалам 103. Катизма 18. (на три антифона са малим јектенијама). На **Гдн въззвѣхъ**: стихире на 10: Триода, 6 (прве 4 понављамо); (самогласно: на гл. 1. гл. 2. гл. 4. гл. 6.) **Слава, и сада**; 7. гласа: **СѢ ТѢБѢ ЧЛМНТЪ**: **Вход** са Еванђељем. По Светлости тиха: **Свештеник:** Пазимо! **Мир** свима! **Чтец:** И духу твоме! **Свештеник:** Премудрост! **Прокимен**, из Триода (Гл. 6. Пс. 131.) са стихом. **Свештеник:** Премудрост! **Чтец:** Читање из Књиге Изласка. **Свештеник:** Пазимо! **Чтец** чита паримију и по паримији; **Свештеник:** Пазимо! **Чтец:** Прокимен Триода (Гл. 4. Пс. 132.), други са стихом. **Ђакон (свештеник):** Заповедите! **А за то време свештеник узима свећњак са кадионицом** (који стоји испред Двери), **окреће се ка истоку и возглашава:** Премудрост, усправно стојмо! **Затим се окреће ка народу**, (који је на позив свештеника стоји) **и возглашава:** Светлост Христова просвећује све! (тек на овом возгласу клечимо) **Свештеник:** Премудрост! **Чтец:** Читање из Књиге о Јову. **Свештеник:** Пазимо! **И по прочитаној паримији читамо:** **Свештеник:** Мир ти! **Чтец:** И духу твоме. **Ђакон (свештеник):** Премудрост! **И чтец почиње са певањем:** Да се уздигне молитва моја... са стиховима и по молитви Св. Јефрема Сирина читање Св. Еванђеља (по Матеју, зач. 102.). Јектенија и до краја све по поретку како је изложен у Служебнику.

Напомена: Од среде четврте недеље па све до Велике среде проузноسیمо јектенију и молитву за оне који се спремају за Свето Просвећење (=Крштење).

Ову јектенију и молитву не проузноسیمо само на Литургији Пређеосвећених дарова, него и на Литургији св. Јована Златоустог и св. Василија Великог.

Трпеза: сухоједеније.

Повечерије велико:

Почињемо уобичајно, и **Ходите**, поклонимо се... – 3 пута. И читамо 4. Псалам и остале; даље све по реду. Тропар: Просвети моје очи... и даље. По свакодневном славословљу: Слава на висини Богу... појемо канон - Трипјеснец (3. 8. и 9. песма) св. Андреја Критског (са ирмосом - двапут) и тропарима колико их има без понављања. На крају песме ирмос обе певнице поју заједно као Катавасију. Уместо обичних тропара, говоримо кондак Триода са јутрења. И даље по реду, и по: **Сву наду полажем на Тебе...**

Господе помилуј. /40 пута/ **Христе Боже**, Ко ме се у свако време... Господе помилуј. /трипут;/ **Слава, и сада**; Часнију од Херувима... **Именом Господњим**, благослови, оче. **Свештеник:** Боже, смијуј се на нас: **И молитву Јефрема Сирина са 16 поклона** (као што је раније изложено). **Трисвето** и по **Оче наш**: Господе помилуј. /12 пута/ **И молитву:** Нескверна, Беспрекорна... и остало по обичају закључно са Јектениом као и на крају Полуноћнице.

Полуноћница: свакидашња са молитвом преп. Јефрема Сирина и поклонима.

На Јутрењу (у 4 час ноћи – 23:18):

По Царском делу (читамо по поретку у Великој Четрдесетници), Шестопсалмију и Алилуја (8. гласа) са припевима, и тропар, гл. 8. **Сѣ женихъ грядѣтъ:** - трипут. Катизме 14. 15. и 16. - са обичним метанијама. Без малих јектенија; Сједални Триода; са **Слава, и сада;** такође. Чтеније тумачења Светог Еванђеља по Матеју од св. Јована Златоустог; **Свештеник:** **И да се удостојимо... и остало и чита Св. Еванђеље са Двери** (по Јовану, зач. 41.). Потом 50. псалм и **свештеник:** **Спаси Боже, народ Твој... Господе помилуј. /12 пута/ и возглас:** **Милошћу и добротом... Амин. И појемо Канон. Триода (Трипјеснец) гл. 2:**

Библијске песме не појемо у Страсној седмици!

Триода (Трипјеснец: 3. 8. и 9. песма) са ирмосом (ирмос по двапут) и тропари на 12;

По 3. песни и малој јектенији: **Кондак, икос и синаксар из Триода.**

По 8. песни **Чтнѣишю** не појемо!

По ирмосу (Катавасији) 9. песме (за време 9. песме (ђакон) свештеник кади), чинимо велики поклон!

Мала јектенија. Свјетилен Триода: **Чертѡгъ тѡѡй вѣждѣ:** - трипут. **Всјакоје диханије** – на гл. 1. Хвалителни псалми и стихире на 4 (самогласно); гл. 1. **Слава, гл. 2. Грѣшнѡмъ тече:** **И сада; гл. 6. Погрѣженѡмъ грѣхѡмъ:** **Мало Славословље (од Слава Теби Показавшему...).** Прозбена јектенија. Стиховње стихире: Триода (самогласне) гл. 6. са стиховима; **Слава, и сада; гл. 8. Гди, ѡже во мнѡгѡмъ:** По **Бѡго ѣтъ:** - двапут. **Трисвето** и по **Оче наш:** **Тропар** - говоримо: **У храму стојећи славе Твоје... Господе помилуј. /40 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник:** **Благословен је, Онај Који Јесте, Христос Бог наш: Игуман молитву: Небески царе... Затим следе три велика поклона, говорећи у себи на сваку поклон молитву преп. Јефрема Сирина: Господе и Владару... Дух целомудрености... О, Господе Царе... Затим 12 малих поклона, говорећи у себи: Боже, милостив буди мени грешноме. И опет, завршивши поклоне говоримо молитву у целини: Господе и Владару... и 1 велики поклон. И одмах затим читамо Први час и отпуст.**

На часовима:

Час 1. читамо по поретку, како се поје у Великој Четрдесетници: са Тропари по псалмима: Које поје чредни монах или чтец, ставши на средину храма: Зајутра услиши... са стиховима на гл. 6. По сваки пут отпеваном тропару, чинимо велики поклон. Затим појемо **Слава, и сада; Како да Те назовемо: И потом појемо: Стопе моје управи... (двапут); Избави ме од клетве... (двапут); Лице Твоје просветли... (двапут); Да се испуне уста моја... (трипут).** Ови се стихови поју само на 1. часу, а на осталим се читају. По **Трисветом:** **кондак: Пѡче блѡднѣицы блѡже:** **Господе помилуј. /40 пута/ Христe Боже, Коме се у свако време... Господе помилуј. /3 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник:** **Боже, смилуј се на нас... Затим читамо молитву преп. Јефрема Сирина са 16 (укупно) поклона. Трисвето: и по Оче наш: Господе помилуј. /12 пута/ Молитва: Христe, Светлости Истинита... и даље по обичају. После 1. часа отпуст.**

Часове (3. и 6. заједно; 9. у своје време и у наставју Изобразитељна и Вечерња) читамо по

поретку, како се поје у Великој Четрдесетници:

По Псалмима читамо Катизму (на 3. - 19. катизму; на 6. - 20. катизму; на 9. - без катизме). Тропаре појемо као и на 1. часу. После отпојаних тропара (са стиховима) и метанија.

Напомена о читању Св. Еванђеља на 3. 6. и 9. часу у прва три дана Страсне седмице:
Св. Еванђеље читамо по Богородичну часа (3. и 9.); односно после Пророштва (6.). Пред почетак 3. часа свештеник обучен у епитрахиљ и фелон износи Св. Еванђеље и поставља на припремљен налоњ који је постављен на средини храма; и отпочиње час. Затим пред свако читање врши кађење, (на 3. и 9. часу кади цео; а на 6. мало кађење) храма.

Данас читамо: (3. – Лк. гл. 17-24); (6. – Јн. гл. 1-6); (9. – Јн. гл. 7-13 до 32. стиха).

На 6. час читмо и Пророштво (по поретку: по поклонима - [Појди поју тропар пророштва, глас 8. Слава, и сада; такође. Свештеник: Пазимо! Чтец: Прокимен Триода, глас 4. Псалам 133. са стихом; Премудрост! Читање из Пророштва Језекиљевих. Свештеник: Пазимо! И по прочитаном пророштву; Пазимо! И чтец Прокимен, гл. 6. Псалам 134. са стихом. И читање Св. Еванђеља. И потом: Нека нас брзо предухитре...]). Кондак Триода: **Плче блднницы блже: Господе помилуј. /40 пута/ Христe Боже, Коме се у свако време... Господе помилуј. /3 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Боже, смилуј се на нас... (односно: Молитвама Светих Отаца...)** Затим читамо молитву преп. Јефрема Сирина са 16 (на 9. часу 3 велика) (укупно) поклона. Трисвето: и по **Оче наш: Господе помилуј. /12 пута/ И молитву часа. По молитви часа читамо Изобразитељну.**

На Изобразитељној:

Без Псалама. Блажена: **У царству Твоме... и даље све по реду закључно са Ослаби, отпусти... и Оче наш: затим говоримо кондаци:**

У храму Христовом: Плче блднницы блже: Слава, Го стѣмн оупокѣи: И сада; кондак: Предстѣтельство хртїанз:

У храму Богородице: Плче блднницы блже: Слава, Го стѣмн оупокѣи: И сада; кондак св. Обитељи (Храма).

У храму светих: Плче блднницы блже: св. Обитељи (Храма); Слава, Го стѣмн оупокѣи: И сада; кондак: Предстѣтельство хртїанз:

И домах: Господе помилуј. /40 пута/ Слава, и сада; Часнију од Херувима... Именом Господњим, благослови, оче. Свештеник: Боже, смилуј се на нас... Затим читамо молитву преп. Јефрема Сирина са 16 (укупно) поклона. Потом: Господе помилуј. /12 пута/ Молитва: Свесвета Троице... И по Достојно је: Потом почињемо Литургију Пређеосвећених Дарова у своје време.

Напомена: Служимо Литургију Пређеосвећених Дарова.

**- Четвртак – Страсне седмице – Свети и велики четвртак –
Успомена на установљење Тајне Вечере и прања ногу
ученицима; Сећање на опроштајну беседу и свештеничке
молитве пред Страдање**

На Вечерњој:

Свештеник: Благословено Царство! Ходите, поклонимо се... – 3 пута. И Псалам 103. Катизма 18. – без поклона (на три антифона са малим јектенијама). На Гдн възвѣхъ: стихире на 10: Триода, 10; (самогласно: на гл. 1. гл. 2. гл. 6.) Слава, и сада; 8. гласа: Гдн, ѣже во мнѣгѣмъ: Вход са Еванђељем. По Светлости тиха: Свештеник: Пазимо! Мир свима! Чтец: И духу твоме! Свештеник: Премудрост! Прокимен, из Триода (Гл. 4. Пс. 135.) са стихом. Свештеник: Премудрост! Чтец: Читање из Књиге Изласка. Свештеник: Пазимо! Чтец чита паримију и по паримији; Свештеник: Пазимо! Чтец: Прокимен Триода (Гл. 4. Пс. 137.), други са стихом. Ђакон (свештеник): Заповедите! А за то време свештеник узима свећњак са кадионицом (који стоји испред Двери), окреће се ка истоку и возглашава: Премудрост, усправно стојмо! Затим се окреће ка народу, (који је на позив свештеника стоји) и возглашава: Светлост Христова просвећује све! (тек на овом возгласу клечимо) Свештеник: Премудрост! Чтец: Читање из Књиге о Јову. Свештеник: Пазимо! И по прочитаној паримији читамо: Свештеник: Мир ти! Чтец: И духу твоме. Ђакон (свештеник): Премудрост! И чтец почиње са певањем: Да се уздигне молитва моја... са стиховима и по молитви Св. Јефрема Сирина читање Св. Еванђеља (по Матеју, зач. 108.). Јектенија. И до краја све по поретку како је изложен у Служебнику. По Ђдн ѣма гднѣ - три велика поклона (говорећи молитву преп. Јефрема Сирина) – и са овим завршавамо поклоне (до Празника Силаска Светог Духа на Апостоле) у храму; а у келији до Великог петка;

Напомена: Од среде четврте недеље па све до Велике среде проуносимо јектенију и молитву за оне који се спремају за Свето Просвећење (=Крштење). Ову јектенију и молитву не проуносимо само на Литургији Пређеосвећених дарова, него и на Литургији св. Јована Златоустог и св. Василија Великог.

Трпеза: сухоједеније.

Повечерије мало:

Појемо Трипјеснец (4. 8. и 9. песма) св. Андреја Критског (са ирмосом - двапут) и тропарима колико их има без понављања. На крају песме ирмос обе певнице поју заједно као Катавасију. Уместо обичних тропара, говоримо кондак Триода са јутрења. Полуноћницу читамо без поклона. Отпуст мали, општи. Остало по обичају закључно са Јектениом као и на крају Полуноћнице.

Полуноћница: не говоримо полуноћницу до Нове (Томине) Недеље!

На Јутрењу:

Еклисијарх клепа за почетак у 7. час ноћи (02:20). На Царском делу (Слава Теби, Боже

наш... Царе Небески: читамо Трисвето: остало по поретку у Великој Четрдесетници), Шестопсалмије и Алилуја (8. гласа) са припевима, и тропар, гл. 8. **Ѡгда сла́внии оу́чицы:** - трипут. Без катизми. Свештеник: И да се удостојимо... и остало и чита Св. Еванђеље (по Луки, зач. 108.). Потом 50. псалм и појемо Канон. Триода са ирмосом (ирмос по двапут); тропари на 6; гл. 6:

Библијске песме не појемо у Страсној седмици!

По 3. песни и малој јектенији: Сједален из Триода.

По 6. песни и малој јектенији: Кондак, икос и синаксар из Триода.

По 8. песни **Чтнѣишю** не појемо!

По ирмосу (Катавасији) 9. песме (за време 9. песме (ђакон) свештеник кади), чинимо велики поклон!

Мала јектенија. Свјетилен Триода: **Черто́гъ твѡй вѣждѸ:** - трипут. *Всјакоје диханије* – на гл. 2.

Хвалителни псалми и стихире на 4 (самогласно); гл. 2. **Слава, и сада; гл. 2. Ѡгоже** проповѣда ѡгнца и сла́и: Мало Славословље (од *Слава Теби Показавшему...*). Прозбена јектенија. Стиховње стихире: Триода (самогласне) гл. 8. са стиховима; **Слава, гл. 8. Нравъ твѡй льгтн:** И сада; гл. 5.

ТайновѡдѣтвѸа твѡа гдн: По **Блго ѡтъ:** - једанпут. Трисвето и по **Оче наш:** Тропар, гл. 8. **Ѡгда сла́внии оу́чицы:** Сугуба јектенија. **И по: Утврди Боже... одмах читамо Први час и отпуст.**

На часовима:

Час 1. читамо по поретку, **ван** Велике Четрдесетнице: По тропару: **Ѡгда сла́внии оу́чицы:** И сада; Богородичан часа: **Како да Те назовемо...** тропар пророштва, гл. 3. **Слава, и сада;** исто. Прокимен, гл. 1. Пс. 82. са стихом; и **Читање** из Пророштва Јеремијиних. Потом Прокимен, гл. 8. Пс. 75. и потом стихове: **Стопе моје управи... и остло по реду и поретку ван Велике Четрдесетнице.** Кондак по 6. песни са јутрења. После 1. часа отпуст Великог четвртка.

Напомена: Од данас па до Томине недеље не чинимо помене упокојенима.

Часове (3. и 6. заједно; 9. у своје време и у наставју Изобразитељна и Вечерња) читамо по поретку, како се поје **ван** Велике Четрдесетнице:

Тропар и кондак појемо као и на 1. часу. По молитви часа читамо Изобразитељну. За време читања часова Епископ (или свештеник по благослову Епископа) врши чин Умивања Часне Трпезе.

На Изобразитељној:

Без Псалама. Блажена: **У царству Твоме...** и даље све по реду **читамо** закључно са **Ослаби,** отпусти... и **Оче наш:** затим говоримо **кондак са јутрења.** **И домах:** Господе помилуј. /40 пута/ **Слава, и сада; Часнију од Херувима...** **Именом Господњим,** благослови, оче. Свештеник: **Боже, смилуј се на нас...** **Затим читамо молитву Свесвета Тројице...** **ђакон:** Премудрост! **И по Достојно је: Слава и сада; мали отпуст.**

кади цео храм. Аналогиј постављамо на Царске двери. Мала јектенија.

[Напомена: За време читања Еванђеља стојимо! Постоји данас обичај да верни клече за време читања што није у духу Предања, јер канонски поредак налаже да нема клечања у храму у овом периоду све до вечерње на Педесетницу; такође, и ђаконов позив нас позива да СТОЈИМО (прѳѳти; орѳої =устанимо) за време читања !!!]

1. Еванђеље - Свештеник: И да се удостојимо... Народ: Господе помилуј. /3 пута/ Ђакон: Премудрост! Усправно стојмо! Чујмо свето Еванђеље! Свештеник: Мир свима! Народ: И духу твоме! Свештеник: Читање из светог Еванђеља по Јовану! Ђакон: Пазимо! И свештеник чита Св. Еванђеље по Јовану, зач. 46. И појемо по прочитаном: **Слѳва долготерпѳѳнїю твоємѳ гдѳн. – по овом поретку читамо свих 12 зачала.** /еклисијарх удара у железно било по сваком прочитаном Еванђељу, по броју Еванђеља/ Три Антифона (1, 2. и 3.). Мала јектенија (возглас: Јер теби приличи свака слава, част и поклоњење...). Сједален, гл. 7. **На вечерн оѳѳѳник: Слава, И сада; такође.** (за време Сједална свештеник кади олтар). **За време Сједалних стојимо!**

2. Еванђеље – по Јовану, зач. 58. Три Антифона (4, 5. и 6.). Мала јектенија (возглас: Јер је благословено и прослављено, Свечасно и Величанствено Име Твоје...). Сједален, гл. 7. **Кѳи тѳ ѿвѳрзз іѳдо: Слава, И сада; такође.** (за време Сједална свештеник кади олтар).

3. Еванђеље – по Матеју, зач. 109. Три Антифона (7, 8. и 9.). Мала јектенија (возглас: Јер си Ти (дакле) Бог наш, и Теби славу узносимо...). Сједален, гл. 8. **Кѳѳкѳ іѳдѳ ѳногдѳ: Слава, И сада; такође.** (за време Сједална свештеник кади олтар).

4. Еванђеље – по Јовану, зач. 59. Три Антифона (10, 11. и 12.). Мала јектенија (возглас: Нека је благословена и препрослављена моћ Царства Твога...). Сједален, гл. 8. **ѳгдѳ прѳдѳтѳлѳз ѳѳн: Слава, И сада; такође.** (за време Сједална свештеник кади олтар).

5. Еванђеље – по Јовану, зач. 111. Три Антифона (13, 14. и 15.).
За време појања 15. Антифона свештеник износи из олтара и полаже на проскинитари Икону Страдања Христовог (или Распеће Христово) праћен црквењацима са свећњацима и ђаконима са кадионицама; и окадивши поклањају се и одлазе на своје место; а потом остали врше поклоњење. Мала јектенија (возглас: Јер је благословено Свесвето Име Твоје и прослављено Царство Твоје...). Сједален, гл. 4. **ѳѳкѳпѳлѳз ѳѳ ѳѳн: Слава, И сада; такође.** (за време Сједална свештеник кади олтар).

6. Еванђеље – по Марку, зач. 67. Појемо Блажена са тропарима и Слава, И сада; - за време блажена свештеник кади. Мала јектенија (возглас: Јер Те хвале све Силе небеске, и Теби славу узносе...). Ђакон: Премудрост! Пазимо! **Прокимен, гл. 4. Рѳздѳѳлѳшѳ рѳзѳы моѳ ѳѳѳѳ: са стихом.**

7. Еванђеље – по Матеју, зач. 113. (престајемо са кађењем и малим јектенијама) Чтеније слова о Крсту из Тумачења Матејевог Еванђеља. Потом 50. псалам.

8. Еванђеље – по Луки, зач. 111.

И почињемо канон: Триода (Трипјеснец) са ирмосом (ирмос по двапут); тропари на 12; гл. 6: - кир Козме. Катавасија – ирмос; обе певнице заједно.

Библијске песме не појемо у Страсној седмици!

Триода (Трипјеснец: 5. 8. и 9. песма).

По 5. песни и малој јектенији (возглас: Јер си Ти Цар мира, и Спас душа наших, и Теби славу узносимо...): **Кондак, икос и синаксар** из Триода.

По 8. песни Чтнѣишю не појемо!

По ирмосу (Катавасији) 9. песме (за време 9. песме (ђакон) свештеник кади), чинимо велики поклон!

Мала јектенија. Свјетилен Триода: **Разбоѣнника блгоузмнаго**: - трипут.

9. Еванђеље – по Јовану, зач. 61.

Всјакоје диханије – на гл. 3. **Хвалителни псалми и стихире** на 4 (самогласно); гл. 3. **Слава, гл.**

6. Сobleкóша ex менè рѣзы моѡ: И сада; гл. 6. Плещи моѡ дѣхъ на рѣны:

10. Еванђеље – по Марку, зач. 69.

Мало Славословље (од **Слава Теби Показавшему...**). **Прозбена јектенија**; и даље по реду; и по молитви главоприклоњења и возгласу: **Јер је Твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо...**

11. Еванђеље – по Јовану, зач. 62.

Стиховње стихире: Триода (самогласне) гл. 1. и 2. са стиховима; **Слава, гл. 8. Гдѣ, вoсxодѣщѣ чтѣ на крѣтѣ: И сада; гл. 6. Оуѣжѣ ѡмаклетсѣ трѡстѣ:** - пред читање 12. Еванђеља, ѓакон кади цео храм.

12. Еванђеље – по Матеју, зач. 114. – може читати и ѓакон са амвона.

По завршеном читању свештеник (ђакон, ако је он читао последње зачало) уноси св. Еванђеље у олтар у поставља на своје место.

По Ђго ѣтѣ: - једанпут. **Трисвето** и по **Оче наш:** Тропар, гл. 4. **Нскѣпѣлѣ ны ѣси:** Сугуба јектенија. **И по: Утврди Боже... по обичају и отпуст:** Христос истинити Бог наш, који је ради спасења света претрпео пљувања, бијења, ударања, крст и смрт, молитвама... (без светих дана и храма).

Пази – 1. час не појемо на крају јутрења него заједно са остлим на Великим („Царским“) часовима.

Последовање Великих часова – појућих на Свети и велики петак:

У 1. час дана (око 7 сати пре подне) еклисијарх клепа у мало било најављујући почетак Великих часова. Фуније пали по храм на почетку часа, а гаси их по прочитаном Еванђељу. Сабравши се у храм, свештеник облачи епитрахил и фелон, а ђакон стихар са орарем. Свештеник излази из олтара кроз царске двери и износи Еванђеље које поставља на аналогију, а ђакон му предходи са кадионицом. Ставши испред аналогия отпочиње уобичајно са: *Благословен Бог наш:* и по почетку чтец наставља: **Слава тебе, бже наш, слава тебе. И Црѣ нѣный:** и остало. По возгласу свештеник кади свето Еванђеље унакрсно, престоно иконе и цео храм, настојатеља и братију. **1. час** - Затим чтец наставља и чита: **5. 2.** и **21.** псалма. По прочитаним псалмима *Господе помилуј* три пута; затим **Слава, тропарь, гласъ ѿ: Распѣшдѣа тебе хрѣте: ѿ нынѣ, бѣгородненз: Чтѣ тѣ наречѣмъ;** затим појемо тропаре. Читач који ће читати Паримије узима благослов и стаје на уобичајно место одакле се читају паримије и возглашава прокимен (гл. 4. Пс. 40) са стихом. По отпеваном прокимену чита Паримију (Зах 11, 10-13) и Апостол зач. 215. (Гал 6, 14-18). По прочитаном апостола ђакон вођлашава: *Премудрост! Усправно стојмо! Чујемо свето Јеванђеље.* И по давању мира свештеник чита Еванђеље по Матеју (зач. 110. глава 27, 1-56). По прочитаном зачалу појемо тропар: **Стѣпыи моѣ направн:** и остале по реду; затим Трисвето и по Оче наш, кондак: **гласъ ѿ: Нѣз рѣдн распѣаго: Господе помилуј; /40 пута/** и молитву: **Христе Боже, Кома се... Гдѣ, помилѣи, трипут, Слава ѿ нынѣ Четнѣишдѣо.** Потом свештеник возглас: **Боже, смилуј се на нас...** и **молитву: Христе, Светлости Истинита...** после које почиње одмах трећи час.

3. час - *Ходите поклонимо се...* трипут и псалми **34. 108.** и **50.** за време којих свештеник кади Еванђеље, престоно иконе, игумана, певнице и братију са солеје. По прочитаним псалмима Господе помилуј три пута; затим **Слава, тропарь, гласъ ѿ: Гдѣ, ѡсѣдѣиша тѣ идѣе на смѣртъ: ѿ нынѣ, бѣгородненз: Ђѣ, ты ѣси лозѣ истиннаѣ;** затим обе певнице по једном поју тропаре **гласъ ѿ. Слава, гласъ ѿ: Влекѣмъ на крѣтъ: ѿ нынѣ,** исту стихиру. Читач по истом поретку који је изложен на **1. часу** стаје на место и возглашава Прокимен (гл. 4. Пс. 37.) са стихом и потом чита Паримију (Ис 50, 4-11) и Апостол зач. 88. (Рим 10, 19-31), и Еванђеље по Марку (Зач. 67, гл. 15, ст. 16-41). Затим **Гдѣ бѣз ѣлгословѣнз: Трисвето** и по **Оче наш:** кондак: **Нѣз рѣдн распѣаго: Господе помилуј; /40 пута/** и молитву: **Христе Боже, Кома се... Гдѣ, помилѣи, трипут, Слава ѿ нынѣ Четнѣишдѣо.** Потом свештеник **возглас: Боже, смилуј се на нас...** и **молитву: Владико, Боже Оче, Сведржитељу...**; затим одмах почињемо **6. час кадећи** као на **3. часу.**

6. час - *Ходите поклонимо се...* трипут и псалми **53. 139.** и **90.** за време којих свештеник кади Еванђеље, престоно иконе, игумана, певнице и братију са солеје. По прочитаним псалмима *Господе помилуј* три пута; затим **Слава, гласъ ѿ: Спѣсѣнѣ годѣлмѣ ѣси поирѣдѣ землн: ѿ нынѣ, бѣгородненз: Ђѣкѣ не ѣмамъ;** затим обе певнице по једном поју тропаре **Слава, гласъ ѿ: Прѣдѣи те хрѣтонѣишн лѣдѣ: ѿ нынѣ,** исту стихиру. Читач по истом поретку који је изложен на **1. часу** стаје на место и возглашава Прокимен (гл. 4. Пс. 8.) са стихом и чита Паримију (Ис 52, 13-15; 53, и 54, 1) и Апостол зач. 306. (Јев 2, 11-18), и Еванђеље по Луки (Зач. 111, гл. 23, ст. 32-49). Затим **Скѣрѣ да предѣлѣтѣ:** и **Трисвето** и по **Оче наш:** кондак: **Нѣз рѣдн распѣаго: Господе**

помиљуј /40 пута/ и молитву: Христе Боже, Коме се... Гдн, помнлѣи, трипут, Слава њ њнѣ Четнѣишѣю. Потом свештеник **возглас: Боже, услиши нас...** и **молитву: Боже и Господе Сила...** затим одмах почињемо 9. час, **кадећи као и на 1. часу – цео храм:**

9. час - *Ходите поклонимо се...* трипут и псалми **68, 69.** и **85.** за време којих свештеник (црквењак) кади Еванђеље, престоне иконе, игумана, певнице и братију и цео храм као и на 1. часу. По прочитаним псалмима *Господе помиљуј три пута;* затим **Слава, тропарь, гласъ њ: Вѣда разбѣишнѣкз начальника: њ њнѣ, вѣорѣдиченз: њ же насъ рѣдн:** затим обе певнице по једном поју тропаре.

Одмах затим **ѡакон говори многољетије:**

Благоверном и христољубивом православном роду нашем, подај Господе дуг и миран живот, здравље и спасење, победу над непријатељима, успех у сваком добру, и сачувај га на многе године!

Појци поју: Многаја љета!

Најсветијем и високодостојном Господину (**име**), милошћу Божијом православном Архиепископу пећком, Митрополиту београдско-карловачком и Патријарху српском - многе године!

или

Преосвештеном и високодостојном, Господину (**име**), милошћу Божијом православном Епископу (**назив епископске катедре**), - многе године!

Појци поју: Ис полла ети Деспота!

У манастиру говори многољествије и игуману:

Спаси Христе Боже, преподобнога игумана и оца нашега (**име**) јеромонаха, са свом у Христу братијом, свету обитељ ову у миру сачувај и храм овај свети утврди у векове векова. Амин.

Појци поју: Спаси Христе Боже! Спаси Христе Боже! Спаси Христе Боже!

По многољетију обе певнице заједно поју: **Слава, гласъ ѡ: Днѣсь вѣишнѣ на дрѣвѣ: њ њнѣ, исту стихиру.** Читач по истом поретку који је изложен на 1. часу стаје на место и возглашава **Прокимен** (гл. 6. Пс. 13.) са стихом и чита **Паримију** (Јер 11, 18-23; 12, 1-5, 9-11, 14-15) и **Апостол** зач. 324. (Јев 10, 19-31), и **Еванђеље** по Јовану зач. 59. (18, 28-40; 19, 1-37) које чита ѡакон са амвона. Затим **Не предѣждь насъ до концѣ: Трисвето** и по **Оче наш:** кондак: **Насъ рѣдн распѣтаго: Господе помиљуј /40 пута/ и молитву: Христе Боже, Коме се... Гдн, помнлѣи, трипут, Слава њ њнѣ Четнѣишѣю.** Потом свештеник **возглас: Боже, услиши нас...** и **молитву: Владико Господе, Исусе Христе...;** затим одмах **Изобразитељна:**

Без Псалама. Блаженства читамо са **Слава, њ њнѣ: Помани насъ, гдн:** и осталим стиховима до **Ликъ њѣишнѣ поѣтѣ:** и одмах у наставку: **Слава: Ликъ стѣишнѣ ѡглѣ: њ њнѣ: Символ вере; и Ѡслави, ѡстѣви:** и по **Оче наш,** кондак **Насъ рѣдн распѣтаго: Господе помиљуј, /40 пута/ и молитву: Свесвета Тројице, Једносуштна Сило...** Потом говоримо: **Вѣдн ѡма гднѣ:** три пута, **Слава, њ њнѣ:** и псалом 33. **Дѣтѣишнѣ ѡстѣ:** и **отпуст: Христос истинити Бог наш, који је ради нас људи и ради нашег спасења благоизволео претрпети телом страшна страдања,**

животворни крст, и добровољно погребeње, молитвама... (без дана светог и храма).

Напомена из Типика:

Треба знати да смо у Палестини примили да се у овај свети дан не врши ни пређеосвећена ни пуна литургија. Нити се поставља трпеза, нити ико једе било шта. Ако је ко стар, немоћан или изнемогао нека пости до заласка сунца, тада да му се да мало воде и хлеба. Ово да се не једе на Велики петак, примили смо од заповести св. апостола, јер је Господ рекао фарисејима: када се узме од њих жених, тада ће постити у те дане. Зато су ово блажени апостоли и изложили и ово ћеш наћи у апостолским заповестима добро их проучивши. У данашњем типикy да ово налаже и “п^ра́вильное погла́нїе“ св. Дионисија, Архиепископа Александријског.

- Субота – Страсне седмице – Света и Велика субота – у овај да се празнује погреб и силазак у ад Господа Исуса Христа -

На Вечерњој:

Екlesiјарх клепа у велико било, и потом у велико звоно 12 пута у 10. час дана (2 часа пре заласка сунца – 17:21). Ђакони постављају Плаштаницу на Часну Трпезу. – Екlesiјарх поставља припремљен сто тзв. „Гроб Господњи“ испод великог полијелеја, уколико је изношено Распеће, постављамо и њега са источне стране стола. Потом пали све свеће на висећим крстовима и фуније. Свештеник: **Благословен Бог наш... Царе небески... Чтец:** Трисвето: и остало по реду и потом, игуман: **Ходите, поклонимо се... – 3 пута. И Псалм 103.** Без катизме. На **Г^дн воззвѣхъ:** стихире на 6: Триода, 5 (прву појемо двапут - самогласно:) на гл. 1. гл. 2. и 6. **Слава, гл. 6. Ѡ кѣкѡ беззакѡнное: И сада; гл. 6. Ѡт^рашное њ прелѣбное тѣннство: (екlesiјарх љуља хорос) Вход** (са Еванђељем) – сви свештеници и ђакони учествују у входу. По Светлости тиха: **Свештеник:** Пазимо! Мир свима! **Чтец:** И духу твоме! **Свештеник:** Премудрост! **Прокимен,** из Триода (гл. 4. Пс. 21.) са стихом. **Свештеник:** Премудрост! **Чтец:** Читање из Књиге Изласка. **Свештеник:** Пазимо! **Чтец** чита паримију и по паримији; **Свештеник:** Пазимо! **Чтец:** Прокимен Триода (гл. 4. Пс. 34.), други са стихом и потом **Читамо** Књигу о Јову; а потом и читање из Пророштва Исаијиних (Напомена: За време читања паримија свештеник и ђакон облаче потпуно одјејаније (црвено) не читајући молитве притом). **Ђакон:** Пазимо! **Свештеник:** Мир свима! **Чтец:** И духу твоме! И даље по поретку чита Апостол – зач. 125. Алилуја са стиховима (док појемо Алилуја ђакон кади). Потом по поретку чита **ђакон** Еванђеље – по Матеју, зач. 110. (док ђакон чита екlesiјарх враћа икону Распећа и поставља икону Скидања са крста или Полагање у гроб на проскинитари). Сугуба јектенија. Удостој на Господе... Прозбена јектенија. Стиховње стихире Триода 4 (самоподобно); гл. 2. са својим припевима. На појање Слава и сада; Епископ у мандији (или игуман) са Светм Еванђељем и свештеници износе Плаштаницу, обилазећи најпре три круга око Часне Трпезе и излађе предвођени свећоносцима и ђаконима који каде, излазе на северна врата и обилазе три круга око припремљеног стола и полагају Плаштаницу; Епископ (или игуману-ако је манастир) полагаје Еванђеље на средину Плаштанице, а други свештеник му предаје Крст којег поставља са десне стране Еванђеља. Потом се врши поклоњење Светом Еванђељу и целивање, затим Крста и Плаштанице по реду. Екlesiјарси остављају свећњаке иза стола

и кога даље украшавају. **Слава, и сада; гл. 5. Тебѣ ѡдѣицагоса: Потом: Нынѣ ѡпѡцлѣши: Трисѡбѣ. По Ѡче нашь:** Тропари: **гл. 2. Бл҃гошѣрѣзныи іѡанфз: Слава, и сада; Мѣронѡнцамз женѡмз: Ђакон: Премудрост! Чтец: Владико (или Оче) свети, благослови! И** остало по реду и отпуст: Христос истинити Бог наш, који је ради нас људи и ради нашег спасења благоизволео претрпети телом страшна страдања, животворни крст, и добровољно погребѣње, молитвама... (без дана светога и храма). Повечерије у наставку, док верни народ целива Плаштаницу.

Напомена: Докле год је Плаштаница у храму, свештеник и ђакони говоре јектеније и возгласе испред плаштанице; а не у олтару или пред иконостасом.

Повечерије мало:

Појемо канон Распећа Господњег и Плач Пресвете Богородице (са ирмосом - двапут) и тропарима на 4. На крају песме ирмос обе певнице поју заједно као Катавасију. Уместо обичних тропара, говоримо кондак Триода: **Нѡсз рѡдн распѡтаго:** и даље све по реду и отпуст мали, општи. Полуноћницу не читамо.

На Јутрењу:

Еклисијарх клепа за почетак у 7. час ноћи (02:22). На Царском делу (Слава Теби, Боже наш... Царе Небески: читамо Трисвето: остало по поретку у Великој Четрдесетници), Шестопсалмије и по **Б҃гз гдѣ: са припевима,** и тропар, **гл. 2. Бл҃гошѣрѣзныи іѡанфз: Слава, Ѣгдѡ иннзшѣлз ѣсн кз смѣртн:** И сада; **Мѣронѡнцамз женѡмз:** - еклисијарх дели свеће; игуман, свештеници (епитрахиљ и фелон) и ђакони облаче црвене одежде. И појемо Прву Статију Непорочних (17. катизму) са припевима на **гл. 5. са Слава, и сада;** и први припев. Игуман, свештеници и ђакони стоје у полукругу испред Плаштанице, појући припеве по старешинству. На Првој Статији игуман кади цео храм праћен ђаконима са свећама; на Другој и Трећој следећи свештеници по старешинству по поретку **малог кађења.** Мала јектенија (возглас: Јер је благословено Име Твоје, и прослављено Царство Твоје...). Потом појемо Другу Статију по поретку као и Прву. Мала јектенија (возглас: Јер си Свет Боже наш, и на Престолу Славе Херувима овитаващ, и Теби славу уносимо...). Потом почињемо и Трећу Статију, на **гл. 3. и по Слава, И сада;** и одмах Игуман са свештеницима поје Тропаре по Непорочним, **гл. 5. Ѧггльскій собѡрз:** и улазе у олтар. Мала јектенија (возглас: Јер си Ти Цар мира, Христѣ Боже наш, и Теби славу уносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветлим и Благим и Животворним Твојим Духом...). Сједален Триода, **гл. 1. Плащаницѣю чистѡю:** са **Слава,** крајем; **И сада; Ѡѡжасѡшасѡ лицы Ѧггльстѣн:** Чтеније тумачења из Еванђеља по Матеју. Потом 50. псалом и појемо Канон. Триода са ирмосом (ирмос по двапут); тропари на 12; **гл. 6. Катавасија – ирмос канона.**

Библијске песме не појемо у Страсној седмици!

По 3. песми и малој јектенији: Сједален из Триода са **Слава, и сада; такође.**

По 6. песми и малој јектенији: Кондак, икос и синаксар из Триода.

По 8. песми **Чтнѣишѡю** не појемо!

По ирмосу (Катавасији) 9. песме (за време 9. песме (ђакон) свештеник кади). Мала јектенија.

Свјетилен Триода: **Б҃гз гдѣ б҃гз нашь:** - трипут. *Всјакоје диханије* – на **гл. 2. Хвалителни**

псалми и стихире (за време које игуман или чредни свештеник облачи потпуно (црвено) одјејаније) на 4 (самогласно); гл. 2. и 6. Слава, гл. 6. **Днѣшній дѣнь тѣйноу: И сада; гл. 2. Прѣблѣгловѣнна љн бѣѣ дѣо: Велико Славословѣ – на гл. 6. По Продужи милост Твоју... пред појање Свети Боже... вршимо литију са Плаштаницом око храма: прво иде еклисијарх са клепалом, затим са Крстом, двојица са фењерима, двојица са рипидама; потпм појци и ђакони са кадионицама кадећи пред Плаштаницом коју носе свештеници, игуман носи Еванђеље. За време литије, звоно звони „мртвачко“. За то време еклисијарси који остају у храму склањају сто на коме је стајала Плаштаница јер се по уношењу уноси у олтар и полагаје на Часну Трpez за време певања Тропара.** Пред улазак у храм свештеници стају крај храмовних врата и подижу Плаштаницу како би они који улазе у храм прошли испод Плаштанице; ђакони стоје један наспрам другог поред свештеника који држе Плаштаницу, кадећи оне који пролазе испод. Када сви прођу, игуман са Еванђељем говори: Премудрост! Усправно стојмо! и улазећи у храм сви поју тропар: **Блѣгослѣзний љоушфз: - и уносе Плаштаницу и полагаје на Часну Трpezу.** Потом тропар Пророштва, гл. 6. Прокимен, гл. 4. Пс. 43. и читање из Пророштва Језекијиних. Прокимен, гл. 7 са стихом. Потом читање Апостола – зач. 133. и 206. Алидуја са стиховима; Свештеник: И да се удостојимо... и остало и чита Св. Еванђеље (по Матеју, зач. 114.). Јектеније; по реду и отпуст. Потом читамо и Први час.

На часовима (3. 6. и 9. заједно – у 4. час дана):

Тропар: Триода.

Кондак: Триода.

Изобразитељна као и на Велики четвртак.

- Недеља – Свето Васкрсење Господа Бога и Спаса нашег Исуса Христа - Пасха -

На Вечерњој:

Клепа еклисијарх у празнична била. Звони се у велико звоно на три статије у 10. час дана (2 часа пре заласка сунца – 17:33). Свеће палимо све и на фунијама, крстовима, полијелејима. Свештенослужитељи облаче црвене (или тамне) одежде, које носе до пред читања св. Еванђеља. Свештеник: Благословено Царство! Царе небески: Чтец: Трисвето: и остало по реду и потом, игуман: **Ходите, поклонимо се... – 3 пута. И Псалом 103.** Без катизме. На **Гдн воззвѣхз:** стихире (**док појемо стихире свештеник кади цео храм, а потом врши Проскомидију, коју завршава на Великом Входу**) на 8: Васкрсне 4, гл. 1. и Триода, 3 (прву понављамо) (самогласно:) на гл. 8. Слава, гл. 6. **Днѣшній дѣнь тѣйноу: И сада; Богородичан (Догматик) гл. 1. Всемірнѣю глѣбѣ: Вход (са Еванђељем). По Светлости тиха: Чтец чита Паримије, 15. на броју. Устајемо и појемо припеве: Господа певајте... Мала јектенија. Молитва Трисвете песме: Боже Свети... и возглас: Јер си свет, Боже наш... Уместо Трисвето: појемо: **Блѣницы во хрѣта крѣстѣем:** - црквењаци каде са кадцијама; и даље по реду Литургија св. Василија Великог. Апостол – зач. 91. И уместо Алидуја; појемо стихове 81. псалма, са припевима – док се ово поје свештенослужитељи пресвлаче црвене (или тамне)**

и облаче беле одежде и потом посипају по храму лорово лишће. За то време звоне сва звона. Еванђеље – по Матеју, зач. 115. Уместо Херувимске песме појемо на гл. 8. **Да** молчѣтѣ: Уместо: Теби се Благодатна... појемо **ирмос: Не рыдай менѣ мѣти: Причастен: Когдѣ ѿкоу спѣ гдѣ: По** заамвоној молитви свештеник благосиља Петохлебницу. **Уместо: Кидѣхомѣ свѣтѣ истинный: појемо:**

„Помани благоутробне ѿ насѣ, ѿкоже поманишѣ ѿ разбойника во царствѣи небеснѣмѣ.“ ѿ ѿпѣстѣ.

Напомена из Типика (у манастирима): Братија (сестре) остаје у храму, у својим стасидијама, пошто нема постављања трпезе, трпезарци деле братији (сестрама) четврт хлеба, мало вина; 6 смокви, мало ораха и бадема. **И** почињемо са читањем Дела св. апостола. **По** завршетку читања, **еклисијарх** пали кандила, и **удара у клепало.**

Полуноћница:

Пред полуноћницу украшава се црква, мењају свеће, пресвлаче налоњи; Часна Трпеза и сл.

Сва звона на три статије. **Благословен Бог наш...** Трисвето: и даље по обичају. По 50. псалму, појемо Канон Велике суботе, ирмоси по двапут; а тропари по четири пута; и на крају обе певнице ирмос заједно. По 9. песни, Трисвето: тропар, гл. 2. **Ѧгдѣ сннзшѣлѣ ѣси:** Јектенија и отпуст.

ЈУТРЕЊЕ:

Док траје полуноћница свештеници и ђакони облаче потпуно бело одјејеније. Еклисијарси скидају Св. Двери (олтарска врата) и која не враћају на своје место до Томине Недеље. Пошто све буде спремно, еклисијарси пале свеће братији. Излазимо у литију (најпре иду свећоносци; појци; ђакони са кадионицама; Предстојатељ носи Крст; први свештеник носи икону Васкрсерња, други свештеник Еванђеље;) појући, стихиру, на гл. 6. **Воскрѣнѣ твоѣ хрѣтѣ спсе:** док траје литија, еклисијарх затвата врата, палећи све свеће у храму. По завршеном опходу око храма, еклисијарх поставља аналогѣ (налоњ) пред вратима храма, окренут ка истоку, на који свештеник поставља Свето Еванђеље. Потом Предстојатељ примивши кадионицу од ђакона возглашава: Слава Светој и Једносушној и Животворној и Нераздељивој Тројици... **И по Амин!** Предстојатељ поје на глас 5. тропар: **Хрѣтѣмѣ воскрѣсе: (чим почне појања еклисијарси ударају у сва клепала, и звоне у сва звона - побрже).** Предстојатељ пева тропар трипут и народ трипут. Потом проузноси стхове:

Да воскрѣснетѣ бгѣ, ѿ расточѣтѣмѣ вразнѣ ѣгѣ, ѿ да вѣжѣтѣ ѿ лицѣ ѣгѣ ненавѣдѣциѣ ѣгѣ.

Ѧкоу исчезѣетѣ дѣмѣ, да исчезнѣтѣ, ѿкоу тѣетѣ воикѣ ѿ лицѣ ѣгѣ.

Тѣкоу да погнѣнѣтѣ грѣшницы ѿ лицѣ бжѣ, ѿ правѣдницы да возвесеѣтѣ.

Ѧнѣ дѣнѣ ѣгѣже сотворѣ гдѣ, возрадѣемѣ ѿ возвесеѣмѣ бѣнѣ.

Слава:

Ѧ нынѣ:

А по сваком стиху народ пева: **Хр̑т̑ос̑з во̑скр̑се̑:**

И потом Предстојатељ, вишим гласом: **Хр̑т̑ос̑з во̑скр̑се̑ н̑з̑ м̑ерт̑вѣх̑з, см̑ерт̑и̑ю см̑ерт̑ь по̑пр̑ав̑з. И отвара врата храма, а појци: **И̑ с̑щ̑им̑ыз во гроб̑ѣх̑з ж̑ив̑от̑ыз даров̑ав̑з.****

Потом архиђакон проузноси Велику јектенију, и Престојатељ возглас: Јер теби приличи... и по Амин; појемо васкрсни канон: **Во̑скр̑н̑ї̑а д̑е̑н̑ь:** св. Јована Дамаскина на гл. 1. Ирмос се поју 4 пута; тропари на 12. На почетку сваке песме свештеници и ђакони каде и почињу (светеници) појање ирмоса. Припеви на тропарима: **Хр̑т̑ос̑з во̑скр̑се̑ н̑з̑ м̑ерт̑вѣх̑з.** На крају сваке песме ирмос и тропар: **Хр̑т̑ос̑з во̑скр̑се̑:** три пута. Потом мала јектенија после сваке песме.

По 3. песни: **И̑ пак̑о̑н̑, гл̑аз̑ ђ̑:** Предварѣвшиа о̑ч̑т̑ро: и чтеније св. Григорија Богослова на Псаху (за време читања гасимо свеће и по чтенију поново палимо)

По 6. песни: **Кондак, икос и синаксар.** Потом читамо: **Во̑скр̑се̑н̑ї̑е хр̑т̑о̑во в̑їд̑ѣв̑ше:** - трипут. И појемо стихиру, на гл. 6. **Во̑скр̑се̑з и̑н̑с̑ ѿ гр̑об̑а:** - трипут.

На 9. песни појемо припеве Празника са стиховима 9. песме:

1. певница: **Вел̑н̑ч̑н̑т̑ыз д̑ш̑а мо̑а во̑скр̑се̑ша̑го:** и ирмос: **Св̑ѣт̑н̑ї̑а:**

2. певница: **исто.**

1. певница: **Вел̑н̑ч̑н̑т̑ыз д̑ш̑а мо̑а во̑ле̑ю:** и ирмос: **Св̑ѣт̑н̑ї̑а:**

2. певница: **исто.**

1. певница: **Хр̑т̑ос̑з но̑в̑а̑ п̑ас̑ха:** и стих: **Ѡ̑ б̑ж̑е̑ст̑в̑ен̑на̑г̑о:**

2. певница: **исто.**

1. певница: **И̑г̑л̑з во̑п̑ї̑ше б̑л̑год̑ї̑т̑н̑ї̑н̑:** и стих: **Ѡ̑ б̑ж̑е̑ст̑в̑ен̑на̑г̑о:**

2. певница: **исто.**

1. певница: **Во̑зв̑д̑н̑л̑з с̑н̑ о̑ч̑н̑ѣв̑з:** и стих: **Ѡ̑ б̑ж̑е̑ст̑в̑ен̑на̑г̑о:**

2. певница: **Ма̑гд̑ал̑ї̑на ма̑р̑ї̑а пр̑н̑т̑е̑ч̑е̑:** и стих: **Ѡ̑ б̑ж̑е̑ст̑в̑ен̑на̑г̑о:**

1. певница: **И̑г̑л̑з ѿ бл̑н̑ст̑ї̑а̑н̑:** и стих: **Ѡ̑ п̑ас̑ха в̑ел̑ї̑а:**

2. певница: **Хр̑т̑ос̑з во̑скр̑се̑, см̑ерт̑ь по̑пр̑ав̑н̑:** и стих: **Ѡ̑ п̑ас̑ха в̑ел̑ї̑а:**

1. певница: **Д̑н̑е̑с̑ь в̑с̑ї̑ка т̑в̑ар̑ь:** и стих: **Ѡ̑ п̑ас̑ха в̑ел̑ї̑а:**

2. певница: **Д̑н̑е̑с̑ь в̑л̑ка пл̑ѣн̑н̑:** и стих: **Ѡ̑ п̑ас̑ха в̑ел̑ї̑а:**

1. певница: **Вел̑н̑ч̑н̑т̑ыз д̑ш̑а мо̑а:** и стих: **Ѡ̑ п̑ас̑ха в̑ел̑ї̑а:**

2. певница: **Р̑ї̑д̑н̑ї̑а д̑бо, р̑ї̑д̑н̑ї̑а:** и стих: **Ѡ̑ п̑ас̑ха в̑ел̑ї̑а:**

1. певница: **Вел̑н̑ч̑н̑т̑ыз д̑ш̑а мо̑а во̑скр̑се̑ша̑го:** и ирмос: **Св̑ѣт̑н̑ї̑а:**

2. певница: **Вел̑н̑ч̑н̑т̑ыз д̑ш̑а мо̑а во̑ле̑ю:** и ирмос: **Св̑ѣт̑н̑ї̑а:**

Потом обе певнице заједно ирмос: **Св̑ѣт̑н̑ї̑а:** и тропар: **Хр̑т̑ос̑з во̑скр̑се̑:** - трипут.

И по трећи пут отпеваном тропару: **Хр̑т̑ос̑з во̑скр̑се̑:** Мала јектенија.

Свјетилен: **Пл̑от̑ї̑ю о̑ч̑н̑ѣв̑з:** трипут.

Всјакоје диханије - на гл. 1. И појемо стихире васкрсне 4: **По̑ѣм̑з т̑во̑ю хр̑т̑е̑:** и остале три; и потом на гл. 5. појеме Стихире Пасхе. Док ово појци поју; Настојатељ, свештеници, ђакони, и братија (народ), целивају св. Еванђеље и међусобо се целивају и честитају

И по: Бл҃гословѣніе гд҃не на бл҃сз: Народ: ѿмнѣнь. Уместо: Сл҃ва тебе ѿ хр҃тѣ бже: Предстојатель поје: Хр҃тосъ воскресѣ ѿ мѣртвѣхъ смѣртїю смѣртъ попрѣвъ. Народ: ѿщымы во гробѣхъ жнвотъ даровѣвъ. И отпуст као и на крају јутрења [И потом Предстојатель говори отпуст: Хр҃тосъ воскресѣ ѿ мѣртвѣхъ, смѣртїю смѣртъ попрѣвъ, ѿ щымы во гробѣхъ жнвотъ даровѣвъ: истинный бг҃ъ нашъ, молитвами пречѣтыя своеѧ мѣре ѿ вѣхъ ст҃ыхъ, помнѣетъ ѿ спасетъ насъ, ѿкв бл҃гъ ѿ чл҃вѣколюбецъ. Затим говори: Хр҃тосъ воскресѣ. трипут. Народ одговара: Воистиннѣ воскресѣ. трипут. Потом појемо: Хр҃тосъ воскресѣ: трипут, цео тропар. И на крају појемо: ѿ намъ даровѣ жнвотъ вѣчный, поклонѣемсѧ ѿгдѣ трнднѣвномъ воскресѣнїю. И појемо многолетїе].

Трпеза: велико утјешеније.

БИБЛИОГРАФИЈА

ПОСНИ ТРИОД—Света велика седмица—Страсна
превео са грчког Епископ др Артемије
Грачаница 2008.

ИЗДАВАЧ:

ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
И КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКА
МОНАСТИР ГРАЧАНИЦА
38205 КОСОВСКА ГРАЧАНИЦА
www.eparhija-prizren.com
info@eparhija-prizren.com

СЛУЖЕБНИК

Издање Архијерејског Синода
Српске Православне Цркве
Београд, 2015 год.

СТЪА И ВЕЛНВА СЕДИИЦА.

<http://azbyka.ru/bogosluzhenie/index.shtml>

Ч А С О С Л О В

СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ ЈЕРУСАЛИМСКИХ МОНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ
Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богослужбене текстове Библиотека святоотеческой литературы Часослов
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Стари Завет – Нови Завет: <http://www.rastko.rs>

Псалми Давидови, превод Ђура Даничић: <http://www.rastko.rs>

А4 Формат

Microsoft Publisher 2013

HP Officejet Pro 8600

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ

ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ